

අල් කූරාන් අර්ථ සිංග්‍රහය

ශ්‍රී ලංකා
රාජ්‍ය පුස්තකාල සේවා
සමස්ත ජාතික පුස්තකාල සේවා
සරසවි පුස්තකාල සේවා
සහාය

අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය

සමස්ත ලංකා ජමීයියත් උලමා
அகில இலங்கை ஜம்இய்யத்துல் உலமா
ALL CEYLON JAMIYYATHUL ULAMA
جمعية علماء سريلانكا

අල්-කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය

ප්‍රථම මුද්‍රණය : 2018

දෙවන මුද්‍රණය : 2021

© පරිවර්තන කමිටුව

ISBN 978-955-0801-18-3

මුද්‍රණය :

Star Royal Distributors.
No 6, Varadarajulu Street, Egmore,
Chennai – 600008, India.

ප්‍රකාශනය :

සමස්ත ලංකා ජම්බුයියතුල් උලමා සභාව
(ශ්‍රී ලංකා ඉස්ලාම් ආගමික විද්වතුන්ගේ
සභාව)
281, ජයන්ත වීරසේකර මාවත,
කොළඹ 10, ශ්‍රී ලංකාව.
දුරකථනය : +(94)117490490
ෆැක්ස් : +(94)112435859
විද්‍යුත් තැපෑල : info@acju.lk
වෙබ් අඩවිය : www.acju.lk

පටුන

• පණිවිඩය	-	I
• පෙරවදන (ක්‍රෙහාණ)	-	II
• ශ්‍රී ලංකා ඉස්ලාම් ආගමික විද්වතුන්ගේ සභාව	-	XVIII
• අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම	-	XX
• අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය හැඳින්වීම	-	LV
• ඉස්ලාමයේ මූලික විශ්වාස හා වගකීම්	-	LXVI
• අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය		
01. සූරා අල් ෆාතිහා (ආරම්භය)	-	01
02. සූරා අල් බකරා (එළඳෙන)	-	04
03. සූරා ආලු ඉම්රාන් (ඉම්රාන්ගේ පරපුර)	-	101
04. සූරා අන් නිසා (කාන්තාවෝ)	-	155
05. සූරා අල් මාඉදා (ආහාර බන්දේසිය)	-	220
06. සූරා අල් අන්ආම් (පශු කුලයට අයත් සත්තු)	-	262
07. සූරා අල් අරාෆ් (උස් පවුරු)	-	304
08. සූරා අල් අන්ෆාල් (යුද්ධයේ දී අත්පත් වූ දෑ)	-	353
09. සූරා අන් තවිබා (පශ්චාත්තාපය)	-	381
10. සූරා යුනුස් (නබි යුනුස් ඉස්ලාමයේ තුමාණෝ)	-	425
11. සූරා හුද් (නබි හුද් ඉස්ලාමයේ තුමාණෝ)	-	450
12. සූරා යුසුෆ් (නබි යුසුෆ් ඉස්ලාමයේ තුමාණෝ)	-	477
13. සූරා අර් රාද් (හෙණ හඬ)	-	502
14. සූරා ඉබ්රාහීම් (නබි ඉබ්රාහීම් ඉස්ලාමයේ තුමාණෝ)	-	516
15. සූරා අල් හිජ්ර් (හිජ්ර් දේශය)	-	529
16. සූරා අන් නව්ල් (මී මැස්සෝ)	-	541
17. සූරා බනු ඉස්රාඊල් (ඉස්රාඊල්ගේ දරුවෝ)	-	567
18. සූරා අල් කහෆ් (ලෙන)	-	590

19.	සුරා මරයම් (මරයම් කුමිය)	-	613
20.	සුරා තා.භා.	-	627
21.	සුරා අල් අන්බියා (නබිවරු)	-	648
22.	සුරා අල් හජ් (හජ් වන්දනාව)	-	667
23.	සුරා අල් මුමින් (විශ්වාසිකයෝ)	-	684
24.	සුරා අන් නූර් (ආලෝකය)	-	700
25.	සුරා අල් හුර්කාන් (නිර්ණායකය)	-	719
26.	සුරා අෂ් ෂුඅරා (කවියෝ)	-	733
27.	සුරා අන් නමල් (කුහුඹුවා)	-	753
28.	සුරා අල් කසස් (වෘත්තාන්ත)	-	770
29.	සුරා අල් අන්කඩුන් (මකුළුවා)	-	791
30.	සුරා අර් රූම් (රෝමානුවෝ)	-	806
31.	සුරා ලුක්මාන් (ලුක්මාන් කුමා)	-	820
32.	සුරා අස් සජදා (සුජුද් කිරීම)	-	828
33.	සුරා අල් අන්සාබ් (සේනාංක)	-	836
34.	සුරා සබ් (සබ් නගරය)	-	865
35.	සුරා ෆාකිර් (ප්‍රාරම්භක උත්පාදකයා)	-	879
36.	සුරා යා.සින්.	-	890
37.	සුරා අස් සාල්ෆාන් (පෙළ ගැසෙන්නෝ)	-	903
38.	සුරා සාද්	-	919
39.	සුරා අස් ෂුමර් (කණ්ඩායම්)	-	932
40.	සුරා අල් මුමින් (විශ්වාසිකයා)	-	948
41.	සුරා හුස්සිලන් (පැහැදිලි කරනු ලැබිය)	-	965
42.	සුරා අෂ් ෂුරා (සමාලෝචනය)	-	977
43.	සුරා අස් ෂුක්රූල් (රන් අලංකරණය)	-	988
44.	සුරා අද් දුභාන් (දුමාරය)	-	1002
45.	සුරා අල් ජාසියා (දණින් සිටීම)	-	1009
46.	සුරා අල් අන්කාල් (වැලි වැටිය)	-	1017
47.	සුරා මුහම්මද් (නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණෝ)	-	1027
48.	සුරා අල් ෆක්ස් (ජයග්‍රහණය)	-	1038

පටුන

49.	සුරා අල් හුජුරාක් (කාමර)	-	1050
50.	සුරා කාල්	-	1058
51.	සුරා අෂ් ැසාරියාක් (දුවිලි විහිදුවන දෑ)	-	1066
52.	සුරා අත් තූර් (තූර් කන්ද)	-	1073
53.	සුරා අන් නජ්මී (තාරකාව)	-	1079
54.	සුරා අල් කමර් (වන්දයා)	-	1086
55.	සුරා අර් රහ්මාන් (සැමට කරුණාහරිතයාණෝ)	-	1092
56.	සුරා අල් වාකිෆා (නියත සිද්ධිය)	-	1099
57.	සුරා අල් හදීද් (යකඩ)	-	1107
58.	සුරා අල් මුජාදලා (තර්කය)	-	1118
59.	සුරා අල් හෂ්ර් (එක් රැස් කිරීම)	-	1127
60.	සුරා අල් මුම්තහිනා (පරීක්ෂකයා)	-	1136
61.	සුරා අස් සල් (පෙළ)	-	1144
62.	සුරා අල් ජුමුෆා (ජුමුෆා දිනය)	-	1148
63.	සුරා අල් මුනාලිකුන් (ආත්ම වංචනිකයෝ)	-	1152
64.	සුරා අත් තසාබුන් (ලාභ අලාභය)	-	1156
65.	සුරා අත් තලාක් (දික්කසාදය)	-	1160
66.	සුරා අත් තහර්මී (තහනම් කිරීම)	-	1167
67.	සුරා අල් මුල්ක් (ආධිපත්‍යය)	-	1173
68.	සුරා අල් කලම් (පෑන)	-	1178
69.	සුරා අල් හාක්කා (නියත සිදුවීම)	-	1185
70.	සුරා අල් මෆාරිජ් (ආරෝහණ තල)	-	1190
71.	සුරා නූස් (නබී නූස් ﷺ තුමාණෝ)	-	1195
72.	සුරා අල් ජින් (ජින්වරු)	-	1199
73.	සුරා අල් මුෂ්ෂම්මිල් (පොරවාගත් තැනැත්තා)	-	1204
74.	සුරා අල් මුද්දස්සිර් (පොරවාගත් තැනැත්තා)	-	1208
75.	සුරා අල් කියාමා (මළුවක් නැගිටු වීම)	-	1214
76.	සුරා අද් දහ්ර් (කාලය)	-	1218
77.	සුරා අල් මුර්සලාක් (එවන ලද දෑ)	-	1222

78. සුරා අත් නබෑ (පුවත)	-	1226
79. සුරා අත් නාෂිආක් (ඩැහැගන්නෝ)	-	1230
80. සුරා අබස (ඇහි බැමි ඇකිළවේය)	-	1234
81. සුරා අත් තක්වීර් (ඇකිළීම)	-	1238
82. සුරා අල් ඉන්තිකාර් (පැළී යෑම)	-	1242
83. සුරා අල් මුකල්ලීන් (කිරුම් මිනුම්හි වංචා කරන්නෝ)	-	1245
84. සුරා අල් ඉන්මිකාක් (පැළී විවර වීම)	-	1249
85. සුරා අල් බුරූජ් (තාරකා මණ්ඩල)	-	1252
86. සුරා අත් තාරික් (රාත්‍රියෙහි පැමිණෙන දෑ)	-	1257
87. සුරා අල් අෆලා (අති උත්කෘෂ්ට වූ)	-	1260
88. සුරා අල් ගාමියා (සියල්ල වෙළා ගන්නා වූ විනාශය)	-	1263
89. සුරා අල් ෆජීර් (අලුයම)	-	1266
90. සුරා අල් බලද් (නගරය)	-	1270
91. සුරා අෂ් මමිස් (සුර්යයා)	-	1273
92. සුරා අල් ලෙයිල් (රාත්‍රිය)	-	1276
93. සුරා අල් ලුහා (පෙරවරුව)	-	1279
94. සුරා අෂ් ෂර්ෂ් (පුළුල් කිරීම)	-	1281
95. සුරා අත් තීන් (අත්තික්කා)	-	1283
96. සුරා අල් අලක් (ලේ කැටිය)	-	1286
97. සුරා අල් කද්ර් (කද්ර් රාත්‍රිය)	-	1289
98. සුරා අල් බය්යිනා (පැහැදිලි සාධකය)	-	1291
99. සුරා අෂ් ැසිල්ෆාල (කම්පනය)	-	1294
100. සුරා අල් ආදියාක් (වේගයෙන් දිව යන්නෝ)	-	1296
101. සුරා අල් කාරිආ (කම්පනය ඇති කරන්නා වූ සිද්ධිය)	-	1298
102. සුරා අත් තකාසුර් (තරගකාරීව අධික කර ගැනීම)	-	1300
103. සුරා අල් අස්ර් (කාලය)	-	1302
104. සුරා අල් හුමෑසා (හුගුණ කියන්නා)	-	1304
105. සුරා අල් ෆීල් (ඇකා)	-	1306
106. සුරා කුරෙයිෂ් (කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රිකයෝ)	-	1309
107. සුරා අල් මාලූන් (අල්ප වස්තූන්)	-	1311

පටුන

108. සූරා අල් කවීසර්	-	1313
109. සූරා අල් කාගිරුන් (ප්‍රතික්ෂේපකයෝ)	-	1315
110. සූරා අන් නස්ර් (උපකාරය)	-	1317
111. සූරා අල් මසද් (කෙදිවලින් ඇඹරූ කඹය)	-	1319
112. සූරා අල් ඉෂ්ලාස් (විත්ත පාරිශුද්ධිය)	-	1321
113. සූරා අල් ෆලක් (අරුණෝදය)	-	1323
114. සූරා අන් නාස් (මිනිස්සු)	-	1326
• සාරධර්ම	-	1328
• මහා පාපයන්	-	1331
• ඉස්ලාම් ආගමික කටයුතු පිළිබඳ නීතිරීති	-	1333
• ගැට පද විචරණය (Glossary)	-	1338

මුස්ලිම් ආගමික හා සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව
முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டிலுவல்கள் திணைக்களம்
DEPARTMENT OF MUSLIM RELIGIOUS AND CULTURAL AFFAIRS

තැපැල් පෙට්ටිය 543, අංක. 180, වි.බී. ජයා මාවත, කොළඹ - 10.
 தபால் பெட்டி : 543, இல. 180, வி.பி. ஜயா மாவத்தை, கொழும்பு - 10.
 P.O. Box : 543, No. 180, T.B. Jayah Mawatha, Colombo - 10.

මගේ අංකය } MRCA/A/06/DM/05
 எனது இல. }
 My No. }

ඔබගේ අංකය }
 உமது இல. }
 Your No. }

දිනය } 22.03.2019
 திகதி }
 Date }

අධ්‍යක්ෂතුමාගේ පණිවිඩය

ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ මුස්ලිම් සමාජය නියෝජනය වන එකම රාජ්‍ය ආයතනය වන මුස්ලිම් ආගමික හා සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව වර්ෂ 1981 දී ස්ථාපනය කරන ලදී.

එතැන් පටන් මෙම දෙපාර්තමේන්තුව විවිධ අමාත්‍යාංශ යටතේ ක්‍රියාත්මක වූ අතර වර්තමානයේ එය නැප්‍රේ සේවා හා මුස්ලිම් ආගමික කටයුතු අමාත්‍යාංශය යටතේ ක්‍රියාත්මක වේ.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ ඉස්ලාමීය ආගමික සාරධර්ම හා සංස්කෘතික වටිනාකම් අතින් පරිපූර්ණ ඉතා උසස් මුස්ලිම් ජන සමාජයක් බිහිකිරීම යන දැක්ම උදෙසා කටයුතු කරන මෙම දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂක ලෙස සමස්ත ලංකා මුස්ලිම් වියතුන්ගේ සංගමය විසින් පරිවර්තනය කරන ලද අල්-කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය පෙරදැරි කර ගනිමින් සුභපැතුම් පණිවිඩයක් නිකුත් කිරීමට ලැබීම පිළිබඳව ඉමහත් සතුටට පත් වෙමි.

අල්-කුර්ආනය අරාබි බසින් පහළ වූවත් ලෝවැසියන් සියල්ලන්ට මාර්ගෝපදේශයක් වශයෙන්ම පහළ වූවකි. එය ලෝවැසියන් සියල්ලන්ට උපදේශයකි. කුමන භාෂාවක් කතාකළ ද කුමන ස්ථානයක ජීවත් වූව ද කිනම් ජාතියකට අයත් වූව ද මෙම අල්-කුර්ආනයේ පණිවිඩය ඔවුන්ට ලැබිය යුතුමය. ලොව සෑම පුද්ගලයෙකුම එය පාරායනය කිරීම, අවබෝධ කර ගැනීම, ඒ අනුව ඒවන් වීම, හා ඒ කෙරෙහි ඇරයුම් කිරීම යන වගකීම් දරා සිටිති.

අල්-කුර්ආනයේ පණිවිඩය සිංහල භාෂාව කතාකරන සහෝදර සහෝදරියන් වෙත ලගා කිරීම සඳහා මෙම අල්-කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය සකස් කරන ලද සමස්ත ලංකා මුස්ලිම් වියතුන්ගේ සංගමයේ මෙම සේවය ඉතා විශිෂ්ට සහ අගය කල යුතු සේවයක් ලෙස සලකමි. මෙම උතුම් කර්තව්‍යය සඳහා තමන්ගේ උපරිම සහයෝගය ලබා දුන් සෑම කෙනෙකුටම අල්ලාහු තආලාගේ ආශීර්වාදය ලැබේවා කියා මම ප්‍රාර්ථනා කරමි.

ස්තූතියි

විස්සලාම්

එම්.ආර්.එම්. මලික්

අධ්‍යක්ෂ

මුස්ලිම් ආගමික හා සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව

එම්. ආර්. එම්. මලික්
 අධ්‍යක්ෂ
 මුස්ලිම් ආගමික හා සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව
 අංක 181, වි.බී. ජයා මාවත,
 කොළඹ 10

කාර්‍යාලය - පොදු } 0112669997 } අධ්‍යක්ෂ } 0112669994 } රාජකාරි අධ්‍යක්ෂ } 0112669968 (Rel.) } ශ්‍රී ලංකා මුස්ලිම් } 0112692147
 அலுவலகம் - பொது } 0112667909 } இயக்குநர் } } உதவி இயக்குநர் } 0112669986 (Wakf) } தொலை நகல் இல. }
 Office - General } } Director } } Asst. Director } } Fax No. }

පෙරවදන

සියලු ප්‍රශංසා විශ්වය මවා එය පරිපාලනය කරන සර්ව බලධාරී අල්ලාහ්ටමය. ලොවට ආශීර්වාදයක් වශයෙන් සිය අවසාන නබිවරයා ලෙස අල්ලාහ් විසින් පත් කරන ලද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට හා එතුමාණන්ගේ සගයන්, පවුලේ ඥාතීන් සියල්ලන් වෙතම අල්ලාහ්ගේ ශාන්තිය හා සමාදානය අත් වේවා.

අත අතීතයේ සිට සිරිලක භාවිත වන අද්විතීය සිංහල භාෂාව ලොව ඉපැරණි භාෂා අතුරින් එකක් වන අතර එවන් භාෂාවක් රාජ්‍යය භාෂාව ලෙස හිමිකම් කීමට හැකි එකම රාජ්‍යය ශ්‍රී ලංකාවයි.

එමෙන්ම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ උපතට පෙර සිටම අරාබීන් හා ලක්දිවට ඇති සම්බන්ධය ද ලෝ සුප්‍රකටය. මෙම සබඳතාව සිංහල රජ දරුවන්ගේ යුගය දක්වා දිව යන්නකි. සිංහල රජ දරුවන්ගේ කාලයේ සිට දැයේ ඒකීය බව, දියුණුව හා නිදහස වෙනුවෙන් බහුතරය සමග මුස්ලිම්වරුන් උර දී සිටි බවට ඉතිහාසය දෙස් දෙයි. සුප්‍රකට ලාංකික ලේඛිකාවක් වන ආචාර්ය ලෝනා දේවරාජ මැතිනිය විසින් රචිත 'ශ්‍රී ලංකාවේ මුස්ලිම්වරු - සහග්‍රයක ජනවාර්ගික සහජීවනය (900-1915)' යන ග්‍රන්ථය ඉන් සැලකිය යුතු සාධකයකි. ඇය සිය ග්‍රන්ථයෙහි මෙය සවිස්තරාත්මකව ලියා තිබෙනු දැකිය හැකිය.

වර්තමානයෙහි බොහෝ ලාංකික මුස්ලිම්වරුන් සිංහල බස ගැඹුරින් හදාරන්නට පෙළඹී ඇති අතර එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙසින් එය තම මව් බස වශයෙන් ව්‍යක්තව ඔවුන් කථා කරනු ද දැකිය හැකිය. මෙම තත්ත්වය හා මුස්ලිම්වරුන්ට ඇති අභියෝග සලකා බලන කල ඉස්ලාමයේ නිවැරදි දෙසුම් හා මිනිස් වර්ගයාට එය පෙන්වන නිසි මාර්ගය ආදිය සිංහල බසින් පැහැදිලි කිරීමේ වගකීම අපට ඇත. මෙම අභියෝගය භාර ගනිමින් සමස්ත ලංකා ඉස්ලාම් ආගමික විද්වතුන්ගේ සභාව අල් කුර්ආනයට සරළ සිංහල බසින් අර්ථ සංග්‍රහයක් සකස් කිරීමේ කර්තව්‍යය 2010 අගෝස්තු 3 වන දින ආරම්භ කරන ලදී.

උසස් ගුණාංග සහ අගයන් මගින් මිනිස් වර්ගයා විකසිත කිරීමටද ආධ්‍යාත්මිකව ඔවුන් ජය ගැන්වීමටද සියවස් 14 ක කාලයක් මුළුල්ලේ ශුද්ධ අල් කුර්ආනය සිදු කරන මෙහෙය රහසක් නොවේ.

අල්ලාහ්ගේ අවසාන පණිවිඩකරු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට අවසාන ආගමික පුස්තකය වන ශුද්ධ අල් කුර්ආනය පහළ කළා සේ එයට පෙරද දේව පණිවිඩකරුවන්ට ආගම් පහළ කරන ලදී. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමන්ට පෙර ලක්ෂ සංඛ්‍යාත දූතයන් මිනිසුන්ට යහමග පෙන්වීම සඳහා පැමිණියහ.

ශුද්ධ අල් කුර්ආනය සුවිශේෂී එක් ජන කොටසකට, සමූහයකට, ජාතියකට හෝ ගෝත්‍රයකට පහළ කරන ලද්දක් නොවේ. එය ලොව අවසානය වන තෙක්

පෙරවදන

ඉපදෙන සෑම මිනිසෙකු සඳහාම වන මගපෙන්වීමකි. ශුද්ධ අල් කුර්ආනයේ බොහෝ තැන්වල 'අහෝ මිනිසුනි' යැයි පොදුවේ මිනිස් වර්ගයා අමතනු දැකිය හැක. ඉන් උදාහරණ කිහිපයක් පහත උපුටා දක්වා ඇත.

'ජනයනි, නුඹලාව හා නුඹලාට පෙර සිටියවුන්ව මැවූ නුඹලාගේ පරමාධිපතිව (පමණක්) නැමදුම් කරවු.' (2:21)

'ජනයනි, මිහිතලයේ ඇති දැයින් අනුමත යහපත් දෑ අනුභව කරවු.' (2:168)

'ජනයනි, එකම ආත්මයකින්(ආදම්ගෙන්) නුඹලාව මවා එයින් එහි කලත්‍රය(සහකාරිය වන හව්වා) ද මවා එම දෙදෙනා තුළින් බොහෝ පුරුෂයින් හා ස්ත්‍රීන් (මවා) ව්‍යාප්ත කළ නුඹලාගේ පරමාධිපතිට නුඹලා බිය හක්තිමත් වවු.' (4:1)

'අහෝ මිනිසුනි! නුඹලාගේ සීමාව ඉක්මවා යෑම නුඹලාට එරෙහිවමය.' (10:23)

'මිනිසුනි! නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ උපදේශයක් හා සිත් තුළ ඇති දැට නිවාරණයක් ද විශ්වාසිකයින්ට මග පෙන්වීමක් හා දයාවක් ද (වන අල් කුර්ආනය) නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත.' (10:57)

'ජනයනි, උපමාවක් ගෙන හැර පෙන්වන ලදී.' (22:73)

'ජනයනි, සැබැවින්ම අපි නුඹලාව පිරිමියෙකු හා ස්ත්‍රීයකගෙන් මැවූවෙමු. තවද නුඹලා එකිනෙකා හඳුනා ගනු පිණිස ජාතීන් හා ගෝත්‍ර බවට පත් කළෙමු.' (49:13)

මෙලෙසින් ගැහැණු, පිරිමි, අරාබි, අරාබි නොවන්නන්, මුස්ලිම් හා මුස්ලිම් නොවන්නන් යන වෙනසක් නොමැතිව මුළු මිනිස් වර්ගයාවම අමතන ශුද්ධ අල් කුර්ආනය සියල්ලන්ටම සෘජු මගක් ලෙස පහළ කරනු ලැබූ ධර්ම පුස්තකය යැයි තහවුරු කරයි. එනිසා එය පිළිගෙන පාරායනය කර එහි නීති රීතින් වටහා ගත් මුස්ලිම් සමූහයා ශුද්ධ අල් කුර්ආනය දෙසන පිවිතුරු ජීවන රටාව සිය දිවියෙහි අනුගමනය කරන අතර සාමය සතුව අභිවාද්ධියට මග පාදන අතර එහි ඇති විශිෂ්ඨ දෙසුම් සියල්ලන්ටම පැහැදිලි කිරීමේ වගකීම ද ඔවුන්ට ඇත.

නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට පෙර පැමිණි නබිවරුන්ට අල්ලාහ් දායාද කළ ප්‍රාතිහාර්ය ඔවුන්ගේ ඇවෑමෙන් නිම වූ නමුත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට දායාද කරන ලද ප්‍රාතිහාර්යය වන ශුද්ධ අල් කුර්ආනය කාලයාගේ ඇවෑමෙන් විනාශ නොවන්නකි. තවද මිනිසාගේ හදවත් වෙත ආකර්ශනය වන්නකි.

'අල් කුර්ආනය සැබැවින්ම පහළ කළේ අපමය. තවද සැබැවින්ම අපි එය (විකෘති විමෙන්) ආරක්ෂා කරන්නෝ වෙමු.' (15:9) 'මෙය ධර්ම පුස්තකයකි. එහි (කිසිදු) සැකයක් නොමැත.' (2:2) 'ප්‍රතික්ෂේපකයින්,) අපගේ ගැත්තා(මුහම්මද්) වෙත අප පහළ කළ දෑ(අල් කුර්ආනය) පිළිබඳව ('ඔහු එය තමා විසින් ගෙතුවේ යැයි') නුඹලා සැකයෙහි පසුවන්නෙහු නම් (එහි ඇති) මෙවැනිම සුරාවක්(පරිච්ඡේදයක්) නුඹලා (ගොතා) ගෙන එවු.' (2:23) යැයි ද අභියෝග කරයි.

සියවස් 14ක් එහි තිතකිනුදු වෙනසක් නොවී සංරක්ෂණය වී ඇති අතර කිසිවෙකුට කිසිදු සැකයක් ඇති නොවී තිබීම හා ශුද්ධ අල් කුර්ආනයේ

පරිච්ඡේදයක් මෙන් එක් පරිච්ඡේදයක් හෝ සම්පාදනය කිරීමට නොහැකි වීම එහි අද්විතීය බවට සාධකයකි.

නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව අවසාන පණිවිඩකරු ලෙසින් මෙලොවට එවූ අරමුණු පහත **අල් කුර්ආන්** වැකිය පැහැදිලි කරයි :

‘විශ්වාසිකයින් කෙරෙහි ඔහුගේ වදන් පාරායනය කර(පෙන්ව)න ඔවුන්ව පිවිතුරු කරවන ඔවුනට ධර්ම පුස්තකය හා ප්‍රඥාව උගන්වන ඔවුන්ගෙන් වූ **රසූල්වරයෙකු** ඔවුන් අතරට (**අල්ලාන්**) එවූ කල්හි සැබැවින්ම **අල්ලාන්** (විශ්වාසික) ඔවුනට අනුග්‍රහය පිරිනැමුවේය. තවද ඔවුහු මෙයට පෙර පැහැදිලි නොමගෙහි වූහ.’ (3:164)

පළමු අරමුණ - මිනිසුනට පාරායනය කර පෙන්වීම

ශුද්ධ **අල් කුර්ආනය** අරාබි බසින් පහළ වූවද අරාබීන් පවා එහි වැකිවල නියම අරුත දැන ගැනීමට හා නියම ආකාරයට උච්චාරණය කිරීමට **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන්ගේ පිහිට පැතුහ. වර්තමානයේ මෙම කලාවන් අරාබි විශ්ව විද්‍යාලවල විශේෂ විෂයයන් ලෙසින් උගන්වනු ලබයි. එමෙන්ම මෙම අර්ථ සංග්‍රහයේ හැඳින්වීමෙහි **අල් කුර්ආනය** පාරායනය කළ යුතු ආකාර පිළිබඳ හා එහි නීතිරීති පිළිබඳ සංකීර්ණ සටහනක් අමුණා ඇත.

දෙවෙනි අරමුණ - විත්ත පාරිශුද්ධිය වෙත මග පෙන්වීම

පුද්ගලයෙකුගේ ශාරීරික පිරිසිදුකම මෙන්ම විත්ත පාරිශුද්ධියට ද ඉස්ලාමය මුල් තැනක් දෙයි. මැවුම්කරුගේ දායාදවලට කෘතඥ නොවීම, මිනිසුන්ට අසාධාරණකම් කිරීම, මුසාවාදය, කේළම් කීම, කෙනෙකු නොමැති තැන ඔහුගේ අගුණ කීම, ඊර්ෂ්‍යාව, තණ්හාව, උඬගු කම, නින්දා කිරීම, වැරදි අදහස් ඇති කර ගැනීම, අසත්‍ය වෝදනා නැගීම, වරිත සාතනය වැනි මානසික රෝගවලින් මිදී උසස් යහගුණාංග වර්ධනය කර ගැනීම වනාහි සුසිල්වත් තනි තනි පුද්ගලයන් සහ සමාජයක් ගොඩනැගීමට අත්‍යවශ්‍ය සාධක වේ. විශිෂ්ඨතම යුද්ධය සිය මනස පාලනය කිරීමේ අරගලය යැයි **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් පැවසුවේ මෙහිසාය. සියලුම මිනිසුන්ගේ හදවත් එකමන් පවිත්‍ර කිරීමට වෙර දරා ඇති අතර මෙම අර්ථ සංග්‍රහය අවසානයේ ද ඇතැම් යහගුණාංග ඇතුළත් ලැයිස්තුවක් අමුණා ඇත.

තුන්වෙනි අරමුණ - දහම හා ප්‍රඥාව ඉගැන්වීම

මෙහි ප්‍රඥාව යනු **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන්ගේ වැකි හා එකුමන්ගේ සම්පූර්ණ ජීවිතය වෙයි. ශුද්ධ **අල් කුර්ආනය**ගේ දෙසුම් වචනවලින් පමණක් නොව ප්‍රායෝගිකව පෙන්වීම සඳහා එකුමන් එවනු ලැබූ තවත් අරමුණකි. ශුද්ධ **අල් කුර්ආනය**ගේ වැකිවල ගැබ්ව ඇති අරුත් හා යථාර්ථ වටහා ගැනීමට එකුමන්ගේ වැකි සහ ජීවිතය සහ වර්ග අත්‍යවශ්‍ය වෙයි.

කෙනෙකු අරාබි බස ගැඹුරින් දැන සිටීම පමණක් ශුද්ධ **අල් කුර්ආනය** වටහා ගැනීමට ප්‍රමාණවත් නොවේ. එකුමන්ගේ අනුගාමිකයන් බොහෝ දෙනෙකු අරාබීන් වුවද අරාබි බසෙහි ඉතිහාසය පසසන තරමට හැකියාව තිබුණද ශුද්ධ **අල් කුර්ආනය** වටහා ගැනීම සඳහා ඔවුන් **නබිතුමන්ගේ** පිහිට පැතුහ. එනිසා

පෙරවදන

පරිවර්තනයක් පමණක් මුල් කරගනිමින් නෛතික තීරණවලට එළැඹිය නොහැක. එනිසා එවැනි පරිවර්තන මගින් ඉස්ලාමීය නීති පැහැදිලි කිරීම උගහටය. එහෙයින් එවැනි වැරදි වැටහීම් මතු විය හැකි තැන්වල හැකි පමණින් පාද සටහන් යොදා විග්‍රහ කිරීමට වෙරදරා ඇත්තෙමු. එවැනි වැකි හා නෛතික විෂයයන් සඳහා වෙනම විවරණ ද ලබා දී ඇත්තෙමු.

වර්තමාන සමාජය දිව්‍යමය දෙසුම් පසෙකලා සිල්වත් ජීවන මාර්ගයෙන් ඉවත් වී සිතට වහල් වීම නිසා අනේක දුක් ගැහැටවලට ගොදුරු වෙමින් සිටිනු දකින්නෙමු. මෙහිසා සාරධර්මවලින් පිරිහී මිනිසා ඉතා නින්දිත හා පහත් තත්ත්වයකට වැටී සිටියි. දේව පණිවිඩකරුවන් විටින් විට ලොවට එවන ලද්දේ මිනිසාව මෙම ව්‍යසනවලින් මුදා ගැනීම පිණිසය. එමෙන්ම **නබි මුහම්මද් ා** තුමාණන් පැමිණි අරමුණ කරාම එතුමන්ට පෙර පැමිණි සෙසු **නබිවරුන්** සියල්ලම පැමිණි බවට **අල් කුර්ආනය** අවධාරණය කරයි.

ආගමික වියතුන් **නබිවරුන්ගේ** උරුමක්කාරයෝ යැයි **නබි මුහම්මද් ා** තුමාණන් පැවසුහ. මෙම අරමුණ ගොඩනැගීම සඳහා දැනට මෙම සංගමයේ එවන් ආගමික වියතුන් 7000 ක් පමණ දෙනා සාමාජිකත්වය දරා කටයුතු කරති. විවිධත්වයේ ද සමානතාවය ඇති කිරීම බහුවිධ ආගමික කොටස් හා ජනවර්ග වාසය කරන අප රටට අද අත්‍යවශ්‍ය වී ඇති හෙයින් අප සංගමය කටයුතු කරන්නේ එවන් සංහිදියාවක් ලාංකිකයන් අතර ඇති කිරීමට මුල් තැන දෙමිනි. මේ අනුව ආගමික වියතුන්, ගුරු භවතුන්, දේශපාලන නායකයන්, ගමේ ප්‍රධානීන්, වෘත්තිකයන් හා වෙළඳුන් වැනි සියල්ලන්ම සිය කටයුතුවලදී ආගමික සහජීවනය හා ජනවාර්ගික සංහිදියාවට මුල් තැන දෙමින් සුභදව කටයුතු කළ යුතුය යන්න අප සංවිධානයේ කාරුණික ඉල්ලීමයි.

මෙම **අල් කුර්ආන්** අර්ථ සංග්‍රහය සරළ සිංහල බසින් සම්පාදනය කිරීමට වෙර දරා ඇති නිසා මෙන්ම වැටහීමේ පහසුව තකා අවශ්‍ය තැන් හි පැහැදිලි කිරීමද ඇතුළත් කර ඇති නිසා ඉස්ලාමය හා ශුද්ධ **අල් කුර්ආනය** තේරුම් ගැනීමට අවශ්‍ය උදවියට මෙය ඉතා ප්‍රයෝජනවත් වේ යැයි මා සිතමි. මෙම අර්ථ සංග්‍රහය සකස් කරන විට මා විසින් උපදෙස් ලබා දෙන්නට හැකි වුවද එය සම්පූර්ණයෙන් කියවා බලන්නට නොහැකි වුනු බව ද මෙහි සඳහන් කරන්නෙමි.

මෙම අර්ථ සංග්‍රහය සම්පාදනය කිරීම සඳහා මෙම සංගමයේ **ෆත්වා** කමිටුවේ සහ විධායක කමිටුවේ සාමාජිකයන් වන අෂ්ෂෙයික් අගාර් මුහම්මද්, අෂ්ෂෙයික් අන්මද් මුබාරක්, අෂ්ෂෙයික් රිලා, අෂ්ෂෙයික් හාසිම් සුරි, අෂ්ෂෙයික් ඉල්යාස් වැනි ආගමික වියතුන් අවශ්‍ය සහය ලබා දුන්හ. තවද සිංහල උගත් ආගමික වියතුන් පනස් දෙනෙකුටත් වැඩි සංඛ්‍යාවක් සේදුම්පත් බැලීමෙහි දායකත්වය ලබා දී ඇත. එමෙන්ම මෙරට වැදගත් ඉස්ලාමීය සංවිධාන කිහිපයකට ද මෙහි කොටස් වශයෙන් යොමු කොට ඔවුන්ගේ අදහස් හා යෝජනා ද ලබා ගන්නා ලදී.

මෙම **අල් කුර්ආන්** අර්ථ සංග්‍රහය මිනිසා විසින් නිර්මාණය කරන ලද්දක් හෙයින් පරිවර්තනයේ දී අඩුපාඩු මතු වීමට අවකාශ තිබීමට පුළුවන. පාඨක ඔබ මෙහි යම් අඩුපාඩු දුටුවේ නම් කරුණාකොට ඒවා පරිවර්තන කමිටුව වෙත

ඉදිරිපත් කරන මෙන් හා ඔවුන් එය නිහඬව හාර ගැනීමට කැමැත්තෙන් සිටින බව ද මා මෙහි සඳහන් කිරීමට කැමැත්තෙමි.

මෙම අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහයේ කාර්ය 2010 වසරෙහි ආරම්භ කොට වසර අටක් පමණ වැය වී ඇති බව පවසන්නට කැමැත්තෙමි. මෑතක පටන් ඉස්ලාමය හා මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව විවිධ අස්ථාන වෝදනා හා වැරදි විවේචන ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ අතර එයට ප්‍රතිචාර දක්වා පැහැදිලි කිරීම් ලබා දෙන අටියෙන් 'සමාජ සංවාද' නමින් ප්‍රකාශන මාලාවක්ද මෙම මඬුල්ල විසින් සම්පාදනය කර පළ කරන ලදී. මෙම පරිවර්තන කටයුත්ත අතරතුර මෙම ප්‍රකාශන සඳහා ද වසරකට අධික කාලයක් වැය කිරීමට මෙම මඬුල්ලට සිදු විය.

මෙවන් අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහයක් සකස් කිරීම සඳහා මාහට අදහසක් ඇති කර එයට මූල්‍ය අනුග්‍රහය ලබා දුන්නේ නිර්නාමිකව සිටීමට පතන එක් පවුලක සාමාජිකයන් කිහිප දෙනෙකු විසිනි. මෙම මහඟු කර්තව්‍යයට මූල්‍යමය වශයෙන් පුර්ණ සහය දැක්වීම ගැන ඔවුන්ට මගේ ස්තූතිය ප්‍රකාශ කරන අතරම දැනුම හා හැකියාවන් තුළින් මේ සඳහා නොමසුරු සහය ලබා දුන් අන් සියල්ලන්ටම අල්ලාහ්ගේ දැවැන්ත ත්‍යාග හිමි වේවා යැයි මා අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කරමි. එමෙන්ම ඉස්ලාමය ගැන දැනගත යුතුය යන නිර්මල සිතින් මෙය කියවන සියල්ලන්ටම අල්ලාහ් සෘජු හා සත්‍ය මාර්ගය පෙන්වා දෙන්නවා යැයි ද මා පතමි.

මුහිමි එම්.අයි.එම්. රිස්වි
සභාපති,
සමස්ත ලංකා ඉස්ලාම් ආගමික විද්වතුන්ගේ සභාව

அணிந்துரை

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

பிரபஞ்சம் முழுவதையும் படைத்து பரிபாலித்துப் போஷிக்கும் சர்வ வல்லமையுள்ள அல்லாஹ்வுக்கே புகழனைத்தும். உலகுக்கு அருட் கொடையாக, இறுதி நபியாக, அல்லாஹ்வினால் தேர்ந்தெடுத்து அருளப்பட்ட முஹம்மத் ﷺ அவர்கள் மீதும் அவர்களது தோழர்கள், கிணையார்கள் அனைவர் மீதும் அல்லாஹ்வின் சாந்தியும் சமாதானமும் உண்டாவதாக!

உலக நாடுகளில் சிங்கள மொழியை அரச கரும மொழியாகப் பெற்றுள்ள ஒரே நாடு எனும் சிறப்பு இலங்கைக்குரியதாகும். இஸ்லாத்துக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இலங்கைக்கும் அரேபியர்களுக்குமிடையில் இருந்து வந்த தொடர்பையும், சிங்கள மன்னர்கள் காலம் முதல் நாட்டின் இறைமையைப் பாதுகாக்கவும் நாட்டை வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் செல்லவும் முஸ்லிம்கள் செய்துவந்த பங்களிப்புகளையும் வரலாறு தெளிவாக பதிவு செய்திருக்கின்றது. இதன் மூலம் வரலாறு நெடுகிலும் சிங்களவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையே சிறந்த நற்புறவு இருந்து வந்துள்ளது என்ற வரலாற்று உண்மைக்கு பேராசிரியர் லோனா தேவராஜின் “இலங்கையில் முஸ்லிம்கள்” என்ற நூல் சிறந்த சான்றாக உள்ளது.

சமகாலத்தில் அதிகமான முஸ்லிம்களும் சிங்கள மொழியை தங்களது தாய்மொழி போன்று பிரயோகிக்கும் நிலை, முஸ்லிம்கள் முன்னோக்கும் சவால்கள், இஸ்லாத்தைப் பற்றி பரவலாக தப்பிப்பிராயங்கள் நிலவி வருதல் ஆகியவற்றை கருத்திற்கொண்டு இஸ்லாத்தின் உண்மையான, சரியான போதனைகளையும், மானிட சமூகத்துக்கு அது வழங்கும் உன்னத வழிகாட்டல்களையும் சிங்கள மொழி மூலம் எடுத்துக் காட்ட நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இச்சவாலை ஏற்றுக் கொண்ட அகில இலங்கை ஜம்இய்யத்துல் உலாமா புனித அல் குர்ஆனுக்கான சிங்கள அல் குர்ஆன் விளக்கவுரையொன்றை இலகுவான மொழிநடையில் வெளியிடுவதற்கான நடவடிக்கைகளை கடந்த 2010 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் 03 ஆம் திகதி ஆரம்பித்தது.

உயர் பண்புகளாலும் விழுமியங்களாலும் மானிட சமூகத்தை மலரச் செய்யவும், ஆன்மீக ரீதியாகவும், உளவியல் ரீதியாகவும் அவர்களை ஈடேற்றும் பெறச் செய்யவும் பதிநான்கு நூற்றாண்டுகளாக புனித அல் குர்ஆன் செய்து வரும் பணி யாருக்கும் மறைவானதல்ல.

அல்லாஹ்வின் இறுதித் தூதர் முஹம்மத் ﷺ அவர்களுக்கு இறுதி வேதமான புனித அல் குர்ஆன் இறக்கி வைக்கப்பட்டது போல் அவர்களுக்கு முன்னரும் இறைத் தூதர்களுக்கு வேத நூற்கள் இறக்கி வைக்கப்பட்டன.

ஒரு இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட தூதர்கள் முஹம்மத் ﷺ அவர்களுக்கு முன்னர் இவ்வலக வாழ் மக்களின் நன்மைக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளார்கள்.

அல் குர்ஆன் குறிப்பிட்ட ஒரு கோத்திரத்துக்கு அல்லது சமூகத்துக்கு அல்லது இனத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட வேதமல்ல. மாறாக முழு மனித வாக்கத்துக்கும் அனுப்பப்பட்டதாகும் என்பதை அல் குர்ஆன் அனைத்து மக்களையும் “மனிதர்களே” என்று விழித்துப் பேசுவதன் மூலம் நிரூபிக்கின்றது.

மனிதர்களே உங்களைப் படைத்தவனை வணங்குங்கள்! (2:21)

மனிதர்களே சுத்தமான, ஆகுமானவற்றையே உண்ணுங்கள்! (2:168)

மனிதர்களே உங்களை படைத்தவனை அஞ்சிக் கொள்ளுங்கள்!(4:01)

மனிதர்களே நீங்கள் அத்து மீறுவது உங்களுக்கே கேடாகும்! (10:23)

மனிதர்களே உங்களிடம் நல்லுபதேசம் வந்துள்ளது! (10:57)

மனிதர்களே உதாரணம் காட்டப்படுகின்றது! (22:73)

மனிதர்களே உங்களை நாம் ஆண் பெண்ணிலிருந்து படைத்தோம்! (49:13)

என பல இடங்களில் ஆண் பெண், அரபிகள், அரபியல்லாதவர்கள், முஸ்லிம்கள் முஸ்லிமல்லாதவர்கள் என்ற எவ்வித பாகுபாடுமின்றி முழு மனித சமுதாயத்தையும் விழித்துள்ள அல் குர்ஆன் அனைத்து மக்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இறக்கப்பட்ட பிரபஞ்ச வேதநூல் என்பதை உறுதி செய்கின்றது.

எனவே அதனை ஏற்றுக் கொண்டு, அதனை ஒதி அதன் சட்டதிட்டங்களை விளங்கிய முஸ்லிம் சமூகம், அல் குர்ஆன் கூறும் புனிதமான வாழ்க்கை முறையை தம் வாழ்வில் எடுத்து நடப்பதுடன் உலக சமாதானம், சந்தோசம், சுபீட்சத்துக்கு வழிவகுப்பதோடு அதிலுள்ள மகத்தான போதனைகளை அனைவரிடமும் எடுத்துக் கூறும் கடமைப் பொறுப்பையும் கொண்டுள்ளது.

முன்னைய நபிமார்களுக்கு அல்லாஹ்வினால் வழங்கப்பட்ட அற்புதங்கள் அவர்களது மறைவோடு இவ்வலகை விட்டும் மறைந்து விட்டன. எனினும் நபி முஹம்மத் ﷺ அவர்களுக்கு அற்புதமாக வழங்கப்பட்ட அல் குர்ஆன் காலத்தால் அழியாத, உள்ளங்களைத் தன்பக்கம் ஈர்க்கக் கூடிய அற்புதமாக இருந்து வருகின்றது.

“நிச்சயமாக அல் குர்ஆனை நாமே இறக்கிவைத்தோம், இன்னும் நிச்சயமாக நாமே அதனைப் பாதுகாக்கின்றோம்” (15:09) “அது வேத நூலாகும். அதில் சந்தேகமே இல்லை”,(02:02) “எமது அடியார் (முஹம்மத் சல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள்) மீது இறக்கிவைத்த (அல்குர்ஆன்) வேதத்தில் நீங்கள் சந்தேகத்திலிருந்தால் அதுபோன்றதோர் அத்தியாயத்தைக் கொண்டு வாருங்கள். நீங்கள் உண்மையாளராக இருந்தால் (இதற்காக)

அணிந்துரை

அல்லாஹ்வைத் தவிர உங்கள் உதவியாளர்களை அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்” (02:23)

அல் குர்ஆன் பதினான்கு நூற்றாண்டுகளாக அணுவளவேனும் மாற்றமின்றி பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதும், யாராலும் எவ்வித சந்தேகங்களையும் எழுப்ப முடியாமலிருப்பதும் அல் குர்ஆனின் ஓர் அத்தியாயத்தையல்ல அதைப் போன்ற ஒரு வசனத்தைக் கூட யாராலும் கொண்டு வர முடியாமலிருப்பதும் அதன் அதி உன்னதத் தன்மையை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

அல்லாஹ் முஹம்மத் ﷺ அவர்களை இறுதி நபியாக இவ்வுலகுக்கு அனுப்பிய நோக்கங்களை பின்வரும் வசனம் சுருக்கமாக எடுத்தியம்புகின்றது.

“விசுவாசிகளுக்கு அவர்களிலிருந்தே ஒரு தூதரை அனுப்பியபோது அல்லாஹ் நிச்சயமாக அவர்கள் மீது பேருபகாரம் புரிந்து விட்டான். அவர் அவர்களுக்கு அல்லாஹ்வின் வசனங்களை ஒதிக் காட்டி அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, அவர்களுக்கு வேதத்தையும் ஞானத்தையும் கற்றுக்கொடுப்பார். அவர்கள் இதற்கு முன் தெளிவான வழிகேட்டிலேயே இருந்தனர்” (03:164)

முதலாவது நோக்கம் : மனிதர்களுக்கு வேதத்தை (அல்குர்ஆனை) ஒதிக் காண்பித்தல்.

அல் குர்ஆன் அரபு மொழியில் இறக்கப்பட்ட போதிலும் அரேபியர்களுக்கும் அதனை ஒதும் முறை பேணி ஒதவும் ஒவ்வொரு எழுத்துக்களையும் சரியான உச்சரிப்புக்களோடு மொழியவும் அல்லாஹ்வின் இறுதித் தூதர் முஹம்மத் ﷺ அவர்கள் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். இன்று வரை இவ்விடயங்கள் தனியான கலையாக பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஒதல் முறைகளும் அதற்கான சட்ட திட்டங்களும் சுருக்கமாக இந்நூலின் அறிமுகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவது நோக்கம் : அல் குர்ஆனை ஒதிக் காட்டி இறை நம்பிக்கையைப் பலப்படுத்தல்.

ஒரு மனிதனின் உடல் தூய்மை எவ்வளவு முக்கியமோ அதைவிடப் பன்மடங்கு அவனது உளத் தூய்மையை இஸ்லாம் வலியுறுத்தி அதற்காக வழிகாட்டுகின்றது. படைத்தவனுக்கு இணை வைத்தல், அருட்கொடைகளை நிராகரித்தல், பிறருக்கு அநியாயம் செய்தல், பொய் சொல்லுதல், புறம்பேசுதல், கோள் சொல்லுதல், பிறர் மீது பொறாமை கொள்ளல், பெருமை அடித்தல், பிறரை அவமதித்தல், தப்பெண்ணம் கொள்ளல், அவதூறு சொல்லல் போன்ற உள நோய்களிலிருந்து மனிதன் பரிசுத்தமாவதும் உயர்ந்த நற்பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்வதும் மனிதனின் தனிப்பட்ட வாழ்வுக்கும் சிறந்த சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் அத்தியவசியமானதாகும்.

போராட்டங்களில் (ஜிஹாத்) மிகச் சிறந்தது ஒரு மனிதன் தனது மனதோடு போராடுவதாகும் என்று நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறியதோடு அனைத்து மனிதர்களின் உள்ளங்களையும் நபியவர்கள் பரிசுத்தப்படுத்தினார்கள். (நற்குணங்களின் பட்டியலொன்று இதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.)

முன்றாவது நோக்கம் : வேதத்தையும் ஞானத்தையும் கற்பித்தல்

இவ்விடத்தில் ஞானம் எனப்படுவது முஹம்மத் ﷺ அவர்களின் அருள்மொழிகளும் அவர்களது பூரண வாழ்க்கையுமாகும். அல் குர்ஆனில் உள்ள உபதேசங்கள் மற்றும் போதனைகளை முழுமையாக தன் வார்த்தையாலும் வாழ்க்கையாலும் மக்களுக்குப் போதிப்பது நபியவர்கள் அனுப்பப்பட்டதன் மற்றுமொரு நோக்கமாகும். அல் குர்ஆன் வசனங்களில் பொதிந்திருக்கும் யதார்த்தங்களையும் கருத்துக்களையும் விளங்கிக் கொள்ள முஹம்மத் ﷺ அவர்களின் வார்த்தைகளும் அவர்களின் கண்ணியமான வாழ்க்கை வழிமுறைகளும் அத்தியவசியமானதாகும்.

ஒருவர் அரபு மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருப்பது மாத்திரம் புனித அல் குர்ஆனை விளங்குவதற்குப் போதுமானதல்ல. நபியவர்களின் அதிகமான தோழர்கள் அரபிகளாக, அரபு மொழியில் வரலாறு போற்றுமளவு பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாக இருந்தும் அல் குர்ஆனை விளங்க நபியவர்களிடம் விளக்கங்களை வேண்டி நின்றார்கள்.

எனவே வெறும் மொழிபெயர்ப்பை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எவ்வித சட்ட முடிவுக்கும் வர முடியாது. எனவே இந்த அல் குர்ஆன் விளக்கவுரை மூலம் இஸ்லாத்தின் சட்டத்தை விவரமாக தெளிவுபடுத்துவது கடினமான காரியமாக இருந்த போதிலும் சில வசனங்களின் மேலோட்டமான மொழி பெயர்ப்பின் காரணமாக தப்பிப்பிராயங்கள் ஏற்படலாம் என்பதால் அவ்வாறான இடங்களில் மாத்திரம் கூடிய வரையில் அடிக் குறிப்புகளை வழங்கி விவரித்துள்ளோம். அவ்வாறான வசனங்கள் தொடர்பாக இந்நூலின் அறிமுகத்தில் உள்ளடக்கம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதோடு சட்ட விடயங்களுக்காக தனியான ஓர் உள்ளடக்கமும் நூலின் இறுதியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்றைய சமூகம் நல்லறிவிலிருந்தும் அதன் வாழ்க்கை வழிமுறைகளிலிருந்தும் விலகி பலவீனமான மனித அறிவையும் அனுபவத்தையும் மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொண்டு தனது பேராசைகளுக்கும் மனோ இச்சைகளுக்கும் கட்டுப்பட்டு சொல்லொணா சோதனைகளிலும் சிரமங்களிலும் சிக்கித் தவிக்கும் நிலையை நாம் காண்கின்றோம். இதனால் சமூகம் பண்பாட்டுச் சீரழிவையும் வீழ்ச்சியையும் எதிர்நோக்கியுள்ளது.

அணிந்துரை

முஹம்மத் ﷺ அவர்களை அனுப்பிய நோக்கம் அல்குர்ஆனில் கூறப்பட்டது போலவே அனைத்து நபிமார்களும் இவ்வயர் நோக்கங்களுக்காவே அனுப்பப்பட்டார்கள்.

இஸ்லாமிய மார்க்க அறிஞர்கள் நபிமார்களின் அனந்தர வாரிசுகளாவார்கள். என்பது முஹம்மத் ﷺ அவர்களின் அருள்வாக்காகும். அவ்வருள் வாக்குக்கு இணங்க சுமார் ஏழாயிரம் மார்க்க அறிஞர்களை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டு இயங்கிவரும் அகில இலங்கை ஜம்இய்யத்துல் உலமா நபிமார்கள் அனுப்பப்பட்ட நோக்கங்களுக்காக செயற்பட்டு வருகின்றது. அத்துடன் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை கண்டு சமூக ஒற்றுமையையும், பிற மத சகோதரர்களுக்கிடையிலான சகவாழ்வையும் கட்டியெழுப்புவதை அனைத்தையும் விட முதன்மையாகக் கருதுகிறது. தாஈக்கள் தமது த.:வாக்களத்திலும், கதீபமார்கள் மிம்பர் மேடைகளிலும், ஆசிரியர்கள் தமது கற்பித்தலிலும், அரசியல் பிரதிநிதிகள் தமது அரசியலிலும், ஊர்த் தலைவர்கள் தமது ஊர்களிலும், துறைசார்ந்தவர்கள் தமது துறைகளிலும், வியாபாரிகள் தமது வியாபார நிலையங்களிலும் என அனைத்து தரத்தைச் சார்ந்தவர்களும் சகவாழ்வுக்கும் சமூக ஒற்றுமைக்கும் முதலிடம் கொடுத்து செயற்படல் வேண்டுமெனவும் அனைவருக்கும் வழிகாட்டி வருகின்றது.

இந்த அல் குர்ஆன் விளக்கவுரையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள விடயங்கள் தற்கால சமூகத்திற்கு பொருத்தமான முறையில் அது தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதால் இஸ்லாத்தைப் படிக்க விரும்புவோருக்கும் அதன் உண்மைத் தன்மையை விளங்க விரும்புவோருக்கும் இது உதவியாக அமையும் என நம்புகின்றேன். இந்த விளக்கவுரையை தயாரிக்கும் போது என்னால் முடியுமான ஆலோசனைகளை வழங்கி வழிகாட்ட முடிந்த போதிலும் அதனை பூரணமாக வார்த்தைக்கு வார்த்தை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை.

இந்த அல் குர்ஆன் விளக்கவுரையில் ஜம்இய்யாவின் பத்வாக்குழு மற்றும் நிறை வேற்று உறுப்பினர்களான அஷ்-ஷைக் அகார் முஹம்மத், அஷ்-ஷைக் அஹ்மத் முபாரக், அஷ்-ஷைக் றிழா, அஷ்-ஷைக் ஹாஷிம் குரி, அஷ்-ஷைக் இல்யாஸ் ஆகியோர் தேவைக்கேற்ப ஆலோசனைகளை வழங்கி உதவினார்கள். மேலும் இப்பணியில் சிங்கள மொழியில் தேர்ச்சி பெற்ற சுமார் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட உலமாக்கள் பங்கெடுத்துள்ளனர். அத்துடன் நாட்டிலுள்ள சில முக்கிய இஸ்லாமிய நிறுவனங்களுக்கு இதன் சில பகுதிகள் அனுப்பிவைக்கப்பட்டு அவர்களது ஆலோசனைகளும் பெறப்பட்டன.

இம்மொழி பெயர்ப்பு மனிதனால் தயாரிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருப்பதால் இதில் குறைபாடுகள் இருக்க இடமுண்டு. வாசகர்களாகிய நீங்கள் குறைபாடுகளைக் காண்பீர்களாயின் அவற்றை இதன் மொழிபெயர்ப்புக் குழுவுக்கே தெரிவிக்குமாறும் அவர்கள் அக்குறைபாடுகளை

பெருந்தன்மையோடு ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருப்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அல் குர்ஆன் விளக்கவுரையை தயாரிப்பதற்கு 2010 ஆம் ஆண்டு ஒகஸ்ட் 03ஆம் திகதி முதல் எட்டு ஆண்டுகள் உருண்டோடியுள்ளன. இக்குழுவினர் இந்த பெறுமதி வாய்ந்த பணியில் ஈடுபட்டிருந்த காலப்பகுதியில் இஸ்லாத்திற்கும் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கும் எதிராக பல்வேறு அடிப்படையற்ற குற்றச் சாட்டுக்கள் முன்வைக்கப்பட்டமையினால் அக்குற்றச் சாட்டுக்கள் விடயத்தில் சரியான விளக்கங்களை வழங்கும் வகையில் “சமாஜ சங்வாத” என்ற பெயரில் நூல் தொகுதியொன்றை தயாரிப்பதற்கும் இக்குழு பயன்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டத்திற்காகவும் ஒரு வருடத்திற்கு மேல் நேரத்தை ஒதுக்க நேரிட்டது.

இவ்வாறான சிங்கள மொழியிலான அல் குர்ஆன் விளக்கவுரையொன்றை தயாரிக்க வேண்டும் என்று எனக்குள் ஒரு நோக்கத்தை உருவாக்கி நிதி உதவியை வழங்கியது நல்லுள்ளம் கொண்டதொரு குடும்பமாகும். அந்தக் குடும்பத்தினருக்கும் இதனை தயாரிக்கும் நற்பணிக்காக உடல் ரீதியாகவும் உள ரீதியாகவும் அறிவினாலும் பணத்தினாலும் பங்களிப்பை வழங்கிய சகலருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் அனைவருக்கும் சர்வ வல்லமையுள்ள அல்லாஹ் அதி உன்னத சுவர்க்கத்தை உரித்தாக்குவானாக! அதேபோல் இதனை வாசிக்கும் அனைவரும் சுவர்க்கத்தை அடையக் கூடிய வகையிலான நற்பணிகள் மூலம் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ள அல்லாஹ் நற்பாக்கியத்தை அருளுவானாக!

முப்தி எம்.ஐ.எம். ரிஸ்வி,

தலைவர்,

அகில இலங்கை ஜம்இய்யத்துல் உலமா.

Preface

All praise belongs to Allah, the Creator, Cherisher and Sustainer of the whole Universe. May peace and His blessings be upon His last messenger Muhammad ﷺ, his companions, his family and all his followers.

Sri Lanka has the unique distinction of being the only country in the world where the Sinhala language is legislated as the official language. History bears ample testimony to the relationship that existed between the Arabs and Sri Lankans even before the advent of Islam. The integration of the Muslims with the rest of the people of the country and the good relations they enjoyed with the ancient Sri Lankan Kings, as well as their contributions in the protection of the sovereignty of the country and their sacrifices for the development of their motherland are all well documented. These contributions are chronicled in detail by Dr. Lorna Devaraja, a prominent local historian in her famous book titled “*The Muslims of Sri Lanka: One Thousand Years of Ethnic Harmony (900 – 1915)*”.

Today, many Muslims have adopted Sinhala as their mother tongue and opting to get educated in this language. Considering this fact, and also due to the dangers faced by the Muslims due to the false, malicious allegations put forward against Islam, it has become imperative upon Muslims to convey the correct version of the Quran and its universal message for a peaceful happy life for all mankind, in the beautiful Sinhala language, to all - Muslims and non-Muslims alike.

Taking up this challenge, the All Ceylon Jamiyyathul Ulama initiated the exegesis of the Holy Quran in Sinhala in an easily understandable language for all. This work commenced on 3rd August 2010.

The fact that the Quran guides man towards a peaceful prosperous life, both in a worldly and spiritual sense, and has been doing so for the past 14 centuries, needs not be reiterated.

Allah in His great wisdom sent more than one hundred thousand Prophets with a mission from time immemorial and guided mankind through them. Each of those Prophets was sent for a particular time for a particular group

or tribe of people. But the last and final Prophet, Muhammed ﷺ was sent as a mercy to the whole of mankind, with the Quran as guidance for the whole mankind; for all times, and for all people.

This is evident from the following Quranic verses, where Allah addresses mankind –

O People! Worship your Lord who created you and those before you, that you may attain piety -2:21

O People! Eat of what is lawful and good on earth, and do not follow the footsteps of Satan. He is to you an open enemy -2:168

O People! Fear your Lord, who created you from a single soul, and created from it its mate, and propagated from them many men and women. And revere God whom you ask about, and the parents. Surely, God is Watchful over you -4:1

O People! Your violations are against your own souls -10:23

O People! There has come to you advice from your Lord, and healing for what is in the hearts, and guidance and mercy for the believers -10:57

O People! A parable is presented, so listen to it; those you invoke besides Allah will never be able to create a fly, even if they banded together for that purpose -22:73

O People! We created you from a male and a female... -49:13

In these verses Allah does not limit His address to the Arabs, non-Arabs, Muslims or non-Muslims; rather He addresses all the people - which confirm the Quran's universal authority. This is why the Muslims, who have accepted it, embraced it and have the experience of following it and achieving tranquility in this life, have an obligation to convey its message to everyone in order to guide them and to bring peace and unity to the whole world.

Many prophets who came before were given miracles. Their miracles disappeared with them. But the miracle of miracles, the Quran, given to the last and final Prophet, Muhammad ﷺ lives on forever and keeps on attracting the hearts of the people towards it.

We, Ourselves, have sent down the Dhikr (the Qur'an), and We will protect it.-15:09

This is the Book, it has no doubt in it. 02:02

And if you are in doubt about what we have revealed to Our servant, then produce a chapter like these, and call your witnesses apart from Allah, if you are truthful 2:23

This is why even a single letter has not been changed ever since it was revealed, up to now, and no fact in it had ever been disproved, nor has anyone been able to produce even a single sentence similar to what is in it, leave alone a chapter. This speaks for it being divine.

The following verse tells us the reasons why Prophet Muhammed ﷺ was sent with the Quran to mankind:

Allah has blessed the believers, as He raised up a messenger from among themselves, who recites to them His revelations, and purifies them, and teaches them the Scripture and wisdom; before that they were in evident error -3:164

Firstly: To recite to these people Allah's revelations.

The Holy Quran is a miracle. The recital has special rules and regulations. Even though it has been sent to an Arab nation, Muhammad ﷺ taught how to pronounce each letter properly and how to recite the Quran to his companions. This art has been preserved and has been taught over the ages at Arabic Colleges and Universities. (A concise study on the recitation methodology is included in the introduction of this book).

Secondly: To increase the faith in the hearts of the people by teaching its instructions

Islam emphasizes the importance of purity of the heart as much as the cleanliness of the body. Associating partners to Allah, lying, cheating, backbiting, slandering, hurting others, being proud and similar vices are to be avoided and good habits and manners should be established in the hearts in order to nurture ideal individuals as well as to build up a just, united society. The struggle in the hearts of the people against evil is the best of the jihad, said our beloved Prophet Muhammad ﷺ. The main duty of the prophet was to impart this knowledge and to purify the hearts of people. (A brief list of virtuous manners prescribed by the Quran is included here)

Thirdly: To teach the scripture and wisdom

In this Scripture the wisdom is meant to be the words, actions and approvals of the Prophet Muhammad ﷺ. To live and show the life expounded by the Quran, to be the best Exemplar is another reason why he was sent to us. To understand the practical aspect of every rule laid by Allah, in the Quran, the knowledge of the teachings and exemplary lifestyle of our prophet is of paramount importance.

Besides, knowledge of Arabic language alone is insufficient to understand the Quran totally. Though the Quran was revealed to the Arabs, many of whom were excellent linguists, they often asked for explanations of the Quranic verses from prophet Muhammad ﷺ. A simple translation of the Quran alone cannot give the whole meaning of Quranic injunctions. Therefore wherever there can be a misunderstanding of the verse, we have given maximum possible commentaries in the footnotes, and we have also added a glossary of these footnotes in the introduction and a separate compilation of Islamic rulings also is attached at the end of this book.

Today society has largely failed to seek the guidance of the Quran with people following their own lusts and desires based on the defective knowledge of humans and assumptions, as a result of which they have fallen into much afflictions and tribulations, especially moral depravity. All the prophets including Prophet Muhammad ﷺ were sent to protect society from such decadence.

The Prophet ﷺ said that the Ulama are the inheritors of the prophets. As such the Ulama have the responsibility to continue to fulfill this obligation.

All Ceylon Jamiyyathul Ulama consists of some 7000 Ulama who recognize this responsibility and give topmost priority to promote unity in diversity, social amity and cordial coexistence among Sri Lankan citizens. Our humble request is that those engaged in outreach activities, khatheeb in pulpits, teachers, political representatives, local leaders, professionals, businessmen and all others engaged in their own fields should act in a way to promote this message of peaceful co-existence.

I believe that this exegesis will help those who wish to learn Islam as well as those who want to find the truth about Islam since it is written in such simple language that anyone can easily assimilate it. In this noble task, members of the ACJU Fatwa Committee and Executive Committee,

Preface

including Ash Sheikh Agar Muhammed, Ash Sheikh Ahamed Mubarak, Ash Sheikh Rila, Ash Sheikh Hashim Soori and Ash Sheikh Ilyas provided their support in many ways, and more than 50 religious scholars who have a good command of Sinhala were directly involved in the proof reading process of this exegesis. ACJU also sent the draft of this work to many relevant organizations and invited their suggestions and ideas that were appropriately assimilated into the final form of the exegesis.

I wish to indicate here that since this exegesis is a work of human beings, there could be some shortcomings; If such shortcomings are detected, the committee kindly requests readers to bring these to the attention of our Committee of Translators who will certainly welcome suggestions to improve this exegesis.

Though this exegesis commenced on 3rd August, 2010 it took nearly 8 years to complete. While the work was in progress, due to many allegations regarding Islam being raised, these same group of scholars had to spend more than a year to compile a series of booklets named 'Social Dialog' to address these unfounded criticisms.

May Allah bless and reward the family, who wants to stay anonymous, who motivated me to undertake this worthwhile cause and also provided financial support, purely expecting reward from Allah alone. Also I wish to thank and seek Allah's blessings on all those who helped in this lofty service, physically, financially, through advice or through prayers, and I also pray that whoever reads this exegesis, that Allah show them the straight path.

Mufti M. I. M. Rizwe
President,
All Ceylon Jamiyyathul Ulama

ශ්‍රී ලංකා ඉස්ලාම් ආගමික විද්වතුන්ගේ සභාව

ශ්‍රී ලංකාවට විදේශ ආක්‍රමණිකයින්ගෙන් නිදහස ලැබීමටත් පෙර ශ්‍රී ලංකා ඉස්ලාම් ආගමික විද්වතුන්ගේ සභාව වර්ෂ 1924 දී ස්ථාපනය කරන ලද ඉපැරණි සභාවකි. මෙම සභාවෙහි දැනට ඉස්ලාම් ආගමික විද්වතුන් 7500 දෙනෙකු පමණ සමාජිකත්වය දරති.

ආගමික, සමාජ හා සංස්කෘතික ක්‍රියාදාමයන් තුළින් රටේ යහපත් පුරවැසියන් බිහි කිරීමේ උදාර සේවයේ නිරත වෙමින් සිටින අප සභාව දැනට දශක නවයක ඉතිහාසයක් පසුකර පැමිණ ඇත. කිසිදු දේශපාලන වර්ණයක් ආලේප කර නොගත් අප සභාව විශේෂයෙන් මුස්ලිම්වරුන්ටත් පොදුවේ සියලු ලක්වැසියන්ටත් ඉතිහාසය පුරා සේවය කරමින් පැමිණ ඇත. මෙහි දී පසුගිය දශක දෙකක් තිස්සේ සමාජ සේවාවන්ට ප්‍රමුඛත්වය දෙමින් සේවය කර තිබීම විශේෂත්වයකි.

ජාති, ආගම් වාද අබිබවා ගොස් මිනිසත්කම වඩවා රටේ අධ්‍යාපනය හා ආර්ථිකය ගොඩ නංවා විනයගරුක භාවය, සත්‍යය, දෙමාපියන්ට ගරු කිරීම, අන්‍යෝන්‍ය අවබෝධය, සෙසුසන්ගේ යහපත ආරක්ෂා කිරීම, උපකාර කිරීම, ගෞරව කිරීම, සෙනෙහස දැක්වීම වැනි උසස් ගුණාංග තුළින් රටේ ජනයා පෝෂණය කරන්නට අප සභාව නොමසුරුව කැප වී කටයුතු කරයි. වර්තමානයේ අප විසින් පවත්වනු ලබන විවිධ ව්‍යාපෘතීන් ඒවාට සාක්ෂි වශයෙන් පවතී.

රටේ තැනින් තැන ඇති වූ සුනාම්, ගංවතුර, නාය යෑම් වැනි පාරිසරික විපත් වලදී ජාති ආගම් භාෂා භූමි හේද නොතකා මිනිසත්කම මුල් කර ගනිමින් සියලු ජනයාට අප සභාව උපකාර කර ඇත.

‘සැමට දැනුම’ යන තේමාව යටතේ අප සභාවේ අධ්‍යාපන අංශය පාසල්වල භෞතික සංවර්ධනය හා ශිෂ්‍යයින්ගේ අධ්‍යාපනික දියුණුව වෙනුවෙන් ව්‍යාපෘති රැසක් ක්‍රියාත්මක කොට ඇත. දුගී දුප්පත් දරුවන් හඳුනා ගෙන ඔවුන්ට අවශ්‍ය මූලික අවශ්‍යතා ද තමන්ට හැකි පමණින් ලබා දී උපකාර කරයි. වෛද්‍යවරුන්ගේ සහය ඇතිව රටේ නොයෙකුත් ප්‍රදේශවල වෛද්‍ය සායන, ලේ දන්දීමේ වැඩමුළු අප සභාව දියත් කරමින් ආ අතර තරුණ තරුණියන්ට මත්ද්‍රව්‍ය නිවාරණ වැඩ සටහන් තුළින් දැනුවත් කිරීම ද වෘත්තීය මාර්ගෝපදේශන ලබා දීම ද අප සභාවේ තරුණ කටයුතු අංශයේ ව්‍යාපෘතීන් අතුරින් කිහිපයකි.

කාන්තාවන්ට ගෞරවය හා සාධාරණය ඉටුවිය යුතුයි යන්න ඉස්ලාම් දහමෙහි මගපෙන්වන උසස් ඉගැන්වීමකි. ඉස්ලාම් දහමෙහි විධිමත් ක්‍රමයකට අනුව සියලුම ආකාරයේ අයිතීන් ඇයට ලබා දී ඇත. එලෙසම අධ්‍යාපන අයිතිය ද ඉස්ලාමය ඇයට පිරිනමා ඇත. එබැවින් කාන්තාවන්ගේ අයිතීන් සුරැකීමටත් ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය හා විනය පෝෂණය කිරීමටත් අප සභාව සැලසුම් යොදා කටයුතු කරමින් පැමිණේ.

බෞද්ධ, හින්දු හා කිතුනු ප්‍රජාවන් අතර මුස්ලිම්වරු සම්මිශ්‍රව සුහදව ජීවත් වෙති. සාමයෙන් හා සුහදත්වයෙන් කටයුතු කිරීමට අවශ්‍ය මගපෙන්වීම ද ලාංකික මුස්ලිම් ප්‍රජාවට අප සභාව නිරන්තරයෙන්ම ලබා දෙයි. මෙහි අංගයක් ලෙසින් මුස්ලිම් පල්ලි කේන්ද්‍ර කර ගනිමින් ජාතීන් අතර සහයෝගීතාව වර්ධනය කිරීමටත්, මුස්ලිම් ප්‍රජාව සමාජ සත්කාරයන් වෙත යොමු කිරීමටත් වැඩමුළු

සමස්ත ලංකා ඉස්ලාම් ආගමික විද්වතුන්ගේ සභාව

රාශියක් පවත්වමින් පැමිණේ. මීට අනුබලයක් වශයෙන් සහජීවනය දිරිගැන්වීම සම්බන්ධව හා සියලු අන්තවාදී ක්‍රියා හෙළාදැකීම සම්බන්ධව ප්‍රකාශනයන් නිකුත් කර තිබීම විශේෂත්වයකි.

මීට අමතරව දිවයින පුරා 'මක්කබ්' නමින් ඉස්ලාම් ප්‍රාථමික දහම් පාසල් ද, 'ෆත්වා අංශය' නමින් ඉස්ලාමීය නීති සම්බන්ධයෙන් ද කටයුතු කිරීම කුලින් දැහැමි යහපත් සමාජයක් බිහි කිරීමේ භාරදූර කර්තව්‍යයක නියැලෙමින් සිටියි.

අප සභාවේ මෙවන් මෙහෙවර අගයමින් 2000 වසරෙහි අංක 51 පනත හරහා ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ පාර්ලිමේන්තුවෙහි ද පිළිගැනීම හිමි වී අප සභාව ව්‍යවස්ථාපිත ආයතනයක් ලෙසින් ප්‍රකාශයට පත් කරන ලදී. දැනට පුළුල් වශයෙන් සාර්ථකව දිවයින පුරා ශාඛා 155 කින් සමන්විත සාමාජික ජාලයක් ඔස්සේ ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතී.

අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය එළි දැක්ම ද එම සේවාවන් අතුරින් විශේෂ තැනක් ගනී. ඉස්ලාමය පිළිබඳ ඇති දුර්මත දුරලීමට මෙය ඉවහල් වනු ඇතැයි අපි විශ්වාස කරන්නෙමු. එබැවින් ඔබේ දැනෙන ඇති මෙම 'අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය' ඔබේ ජීවිතයට අත්වැලක් කර ගන්නට අපි සර්ව බලධාරියාණන්ගෙන් ඉල්ලා සිටින්නෙමු. එමෙන්ම මෙම උතුම් මෙහෙය සාර්ථක වීමට දායකත්වය දැක් වූ සියල්ලන්ගේම සේවාව සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් පිළිගනින්නවා'යි ප්‍රාර්ථනා කරමු.

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

“අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපගෙන් (මෙම ප්‍රයත්නය) පිළිගනු මැනව!
සැබැවින්ම සර්ව ශ්‍රාවක සර්වඥ වන්නේ ඔබමය” (2:127)

මෙම උතුම් ග්‍රන්ථය කුලින් සියලු ජනයාට සෞභාග්‍යමත් යහමගක් උදාවේවා'යි
සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් වෙතින් ප්‍රාර්ථනා කරමු!

අෂ් ෂෙයික් එම්.එස්.එම්. තාසිම්
වැඩ බලන ලේකම්,
ශ්‍රී ලංකා ඉස්ලාම් ආගමික විද්වතුන්ගේ සභාව
2021.01.22

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على خاتم الأنبياء والمرسلين،
محمد المصطفى الأمين، وعلى آله وأصحابه أجمعين، وبعد:

මෙම කෙටි හැඳින්වීම මගින් අල් කුර්ආනය පිළිබඳව මූලික කරුණු ඉදිරිපත් කර ඇත්තෙමු. මෙතුළින් අල් කුර්ආනයේ අර්ථයන් සත්‍ය යථාදර්ශනයකින් අවබෝධ කර ගැනීමට හැකි වනු ඇත.

වහි හෙවත් දේව පණිවිඩ

අල්ලාහ්ගේ රහස්‍යවරයා* වන නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට ශුද්ධ අල් කුර්ආනය පහළ වූ මාධ්‍යය 'වහි' නම් වේ. අල් කුර්ආනය පිළිබඳව දැන ගැනීමට පෙර අප 'වහි' පිළිබඳව පැහැදිලි කර ගැනීම අනිවාර්යය වූවකි. අල්ලාහ් නිශ්චය වශයෙන්ම මිනිසා පරීක්ෂණයට ලක් කරනා අවසානයේ මැව්වේය. ඒ පිළිබඳව ඔහු ශුද්ධ අල් කුර්ආනයේ නොයෙක් ස්ථානයන්හි සඳහන් කර ඇත.

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ

“ඔහු නුඹලාව, නුඹලා අතුරින් කවරෙකු ක්‍රියාවෙන් උතුම් ද යන්න පිරික්සනු පිණිස ඔහු මරණය හා ජීවිතය නිර්මාණය කළේය. තවද ඔහු අති බලසම්පන්නය අති ක්ෂමාශීලීය.” (අල් කුර්ආන් 67:2)

තවද මෙලොව ඇති සියලු දේ මිනිසා සඳහා නිර්මාණය කර ඇති බව ද ඔහු අල් කුර්ආනයෙහි සඳහන් කරයි.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

“නුඹලා වෙනුවෙන් මිහිතලය මත ඇති සියලු දෑ මැව්වේ ඔහුමය.”

(අල් කුර්ආන් 2:29)

එම නිසා මිනිසා තමා සඳහා අල්ලාහ් නිර්මාණය කරන ලද දෑ අල්ලාහ්ගේ අභිමතාර්ථය පරිදි පරිහරණය කිරීමට වගබලා ගත යුතු අතර එම සර්ව බලධාරියාගේ උදහසට ලක්වන කිසිවක් නොකිරීමට ද වගබලා ගත යුතුය.

මෙය අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා අපට 'ඉල්ම' හෙවත් දැනුම අවශ්‍යය වේ. එබැවින් මෙලොව ලෝකික සම්පත් වල අස්ථිර බව හා එහි යථාර්ථය ද, එහි නියම වටිනාකම ද, අවබෝධ කර ගන්නා තුරු කිසිදු පුද්ගලයෙකු ඒවා නිසි අරමුණකින් පරිහරණය නොකරනු ඇත. තවද එහි ගැබ් වී ඇති අනිත්‍යභාවයෙන් හා අනතුරුදයක මුළාවෙන් ඔහු ගැලවෙන්නේද නැත. එසේම ලෝකික

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

ජීවිතයෙහි අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය ලැබිය හැකි ක්‍රියාවන් අවබෝධ කර එහි නිසි ලෙස නිරත වීම තුළින් හා අල්ලාහ්ගේ උදහසට භාජනය විය හැකි කරුණු අවබෝධ කර ගනිමින් එයින් දුරස්ථ වී ක්‍රියා කරන තුරු අල්ලාහ්ගේ තෘප්තියට අනුව ජීවත් විය නොහැක.

තවද අල්ලාහ් මිනිසා මැවීමත් සමග විශේෂිත කරුණු තුනක් මවා ඇත. එමගින් ඉහත සඳහන් දැහි දැනුම ඔහුට ලබා ගත හැක. ඒවා නම්,

1. පංචේන්ද්‍රියන් වන දැස, දෙසවන, නාසය, දිව හා ස්පර්ෂය.
2. විචක්ෂණ බුද්ධිය.
3. 'වහී' නම් වූ දේව පණිවිඩ.

මිනිසා ඇතැම් දෑ තමාගේ පංචේන්ද්‍රියන් මගින් දැන ගන්නේය. තවත් ඇතැම් දෑ විචක්ෂණ බුද්ධිය මගින් දැන ගන්නේය. මෙම කරුණු දෙක මගින් ලබා ගත නොහැකි දෑ ඔහුට ලබා ගත හැකි වන්නේ වහී* නම් දේව පණිවිඩ මගිනි.

පංචේන්ද්‍රියන් යැයි හඳුන්වන මෙම ඉන්ද්‍රියයන් පහ ඉතා ප්‍රබල වුවද ඒවාට ක්‍රියාත්මක විය හැකි සීමාවන් ඇත. එම සීමාවන් ඉක්ම වූ විට එම ඉන්ද්‍රියයන් බල රහිත වේ. උදහරණ වශයෙන් යම් වස්තුවක වර්ණය දැන ගැනීමට කෙනෙකුට විචක්ෂණ බුද්ධිය යෙදිය නොහැක. ඉන්ද්‍රියයන් අතුරින් ඉතාම ප්‍රබල ඉන්ද්‍රියය වන්නේ මිනිසාගේ බුද්ධිය වුවද යම් දැයක වර්ණය දැන ගැනීමට නම් එය දැසින්ම බැලිය යුතුය. එසේ නොමැතිව කෙනෙකු ඉදිරියේ ඇති බිත්තියේ පාට 'මම ඇස් වසාගෙන හෝ අඳුරේ සිට මාගේ බුද්ධියේ බලයෙන් කියමි' යැයි කෙනෙකුට පැවසිය නොහැක. එසේම යමක රස දැන ගැනීමට දැස, සවන හෝ බුද්ධිය උපයෝගී කිරීම තුළින් එය දැන ගත නොහැක. මේ සඳහා ඉන්ද්‍රියයන් අතුරින් කුඩා කොටසක් වන දිව උපයෝගී කර ගත යුතුමය.

තවද ඇතැම් විට විචක්ෂණ බුද්ධියෙන් කළ හැකි දැයක් පංචේන්ද්‍රියන් මගින් කළ නොහැකි තත්වයකට පත් වේ. උදහරණ වශයෙන් කෙනෙකු යම් වස්තුවක් තැනුවේ කවුරුන් දැ'යි දැන ගැනීමට ඔහුගේ සංවේදී බලයන් උපයෝගී කළ නොහැක. එය ඔහුට දැන ගත හැක්කේ ඔහුගේ විචක්ෂණ බුද්ධිය මගින් පමණි. එනම් කෙනෙකුට 'බිත්තියක් තනා ඇත්තේ කවුරුන් දැ'යි තමාගේ සංවේදී බලයන් හසුරුවන ඉන්ද්‍රියයන් වන ස්පර්ෂ කිරීම හෝ ආග්‍රහණය කිරීම මගින් හෝ දැනගැනීමට නොහැක. ඒ සඳහා ඔහු තම විචක්ෂණ බුද්ධිය භාවිත කළ යුතුමය.

මේ අනුව විචක්ෂණ බුද්ධිය මෙන් පංචේන්ද්‍රියන් ද සීමා සහිත වන අතර මෙම විෂයන් දෙක පමණක් කිසි කෙනෙකුට ආධ්‍යාත්මිකව මග පෙන්වන්නේ නැත. මේ දෙකට ඔබ්බෙන් වූ බලයක් වන්නේ වහී නම් වූ දේව පණිවිඩයයි. එම පණිවිඩය, අල් කුර්ආනය මගින් අපට මෙලොව මග පෙන්වන්නක් වන අතර මරණින් මතු විනිශ්චය දිනය දක්වා වූ අතරමැදි ජීවිතය, මතුලොව ආපසු නැගිටුවා එක්රැස් කිරීම, ප්‍රශ්න විමසුම, ස්වර්ගය හෝ නිරා ජීවිතය වැනි ගුප්ත කරුණු පිළිබඳ ස්ථිරවම විශ්වාස කිරීමට හා මිනිසාට නිත්‍ය ජයක් හා තම පරමාධිපතියේ පූර්ණ සතුට දිනා ගැනීමේ මාර්ගයක් වන්නේය. වහී මගින් හෙළිදරව් වූ විෂයක් ඇතැම් විට අපගේ බුද්ධිය මුල් කොට ගත් පංචේන්ද්‍රියන්ට

හා විවක්ෂණ බුද්ධියට ගෝචර විය නොහැක. ඒවායෙහි සත්‍ය බව හෝ එහි ප්‍රත්‍යක්ෂ බව උරගා බැලීමට අප මෙම ඉන්ද්‍රියයන් භාවිත කරන්නට යැමෙන් බොහෝ විට අප මග වරදවා ගනු හා විනාශ මුඛයට යනු නිසැකය.

වහි පිළිබඳ ඉස්ලාමීය ස්ථාවරය

නබිවරුන්ගේ පැමිණීම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් අවසන් කරනු ලැබීය. එතුමාණන්ට පසු අල්ලාහ්ගේ කිසිදු පණිවිඩකරුවෙකු නොපැමිණෙන අතර කිසිවෙකුට 'වහි' හෝ පහළ නොවේ. ඒ සඳහා වන අවශ්‍යතාවක් ද නොමැති අන්දමින් අල්ලාහ්ගේ අවසාන වහි පහළ වීම වන අල් කුර්ආනය අංග සම්පූර්ණ හා පරිපූර්ණ වූවකි. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් පසු කිසිවෙකු හෝ තමා නබිවරයෙකු යැයි හෝ තමාට වහි පහළ වන්නේය යැයි පවසන්නේ නම් ඔහු මුසාවාදියෙකි, වංචාකාරයෙකි. අප ඔහුව එලෙසින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළ යුතුය. එවැනි නිව බොරුවක් පවසන්නා නිරා ගින්නෙහි තම ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය ස්ථිර කර ගන්නෙකි. මුසයිලමා, අස්වදුල් අනසි හා කාදියාන් නම් ප්‍රදේශයේ මර්ෂසා ගුලාම් අන්මද් වැනි අය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් පසුව පැමිණි ඉතිහාස ගත වූ එසේ ප්‍රකාශ කළ මුසාවාදීන්ගෙන් සමහරෙක් වෙති. මෙවැන්නන් පිළිබඳව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් සිය ජීවිත කාලයේදී විශ්වාසිකයින්ට අනාවැකි මගින් අනතුරු අඟවා ද ඇත.

නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්හට 'වහි' පහළ වූ ආකාර සය

1. සීනු හඬක් සමග 'වහි' පණිවිඩ පහළ වීම

සියුම් සීනු හඬක් සමග 'වහි' පණිවිඩ පහළ වූ බව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණෝ පැහැදිලි කළහ.

ආයිෂා ﷺ තුමිය මෙසේ දන්වා සිටින්නීය. හාරිස් ඉබ්නු හිෂාම් ﷺ තුමාණන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් වහි පහළ වන සැටි ඇසුවේය. "ඇතැම් විට නොකඩවා ඇසෙන සීනු නාදයක් මෙන් ඇසෙමින් මට වහි පහළ වනු ඇත. එවිට මා දැඩි අපහසුතාවකට පත්වෙමි. මෙම පහළ වීම අවසන් වූ පසු එසේ පහළ වූ දේ මාගේ මතකයේ හොඳින් රැඳී තිබෙනු ඇත." යැයි එතුමාණන් පැවසුවේය. (සහීන් අල් බුහාරි 2:1)

"එතුමා වෙත වහි පහළ වන විට දැඩි ශීත කාලයක වුව ද එතුමාණන්ගේ නලල දහඩියෙන් තෙත් වී යයි" යැයි තමා දුටු බව ආයිෂා ﷺ තුමිය පවසන්නීය (අල් ඉත්කාන් 1:46). තවත් දැන්වීමක වහි පහළ වන විට නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් දියේ ගිලී හුස්ම හිරවූවෙකු මෙන් පීඩාවට පත්වනු තමා දැක ඇතැයි ද එතුමිය පවසන්නීය.

"වහි පහළ වන විට නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් සතෙකු මත වාඩි වී සිටියේ නම් එම සතා නොසිතූ සැණෙකින් බරක් පටවනු ලැබූවෙකු මෙන් පීඩිත වී වහා බිම දිගාවනු ඇත." ැසයිද් ඉබ්නු සාබිත් ﷺ තුමාණන් මෙසේ දන්වයි. " වරක් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ භාග්‍යවන්ත සිරස මාගේ උකුළේ තබා ඇල වී

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

සිටින විට වහි පහළ විය. ඒ මොහොතේ සිරස තිබූ මාගේ කකුල පැලී යන්නාක් මෙන් මට දැනුණි.” (Zසාදුල් මආද් 1:18-19)

තවද ඇතැම් විට එම සිහු නාදය අසල සිටින්නන්ට පවා ඇසෙනු ඇත. වහි පහළ වන විට නබ් මුහම්මද් ෂු කුමාණන් අසලින් මී මැස්සන්ගේ නාදයක් මෙන් නාදයක් ඇසුණි යැයි උමර් ෂු කුමාණන් වාර්තා කර ඇත.

2. ජබර්ල් ෂු කුමාණන් මිනිස් රුවෙන් පැමිණීම

ජබර්ල් ෂු කුමාණන් මිනිස් රුවෙන් පැමිණ වහි පණිවිඩ දෙන ක්‍රමයක්ද තිබුණි. මෙම ක්‍රමය නබ් මුහම්මද් ෂු කුමාණන්ට ඉතා පහසුම ක්‍රමය විය. මෙලෙස ජබර්ල් ෂු කුමාණන් පැමිණෙන විට දිස්සකුල් කල්බ් ෂු කුමාණන් නම් සහායවරයාගේ* ස්වරූපයෙන් පැමිණ ඇති බව වාර්තාවන්නී සඳහන් වී ඇත. (අල් ඉත්කාන් 1:46)

3. ජබර්ල් ෂු කුමාණන් සිය නියම රුවෙන් පැමිණීම

ජබර්ල් ෂු කුමාණන් සිය නියම රුවෙන් පැමිණ වහි පණිවිඩ දන්වන ක්‍රමයක්ද තිබුණි. නමුත් මෙලෙසින් ජබර්ල් ෂු කුමාණන් වහි රැගෙන පැමිණියේ තෙවරක් පමණි. නබ් මුහම්මද් ෂු කුමාණන් නබිත්වයට නියම වූ විට වහි පණිවිඩ සමග ජබර්ල් ෂු කුමාණන් පැමිණි අවස්ථාව පළමුවැන්නයි. නබ් මුහම්මද් ෂු කුමාණන් ජබර්ල් ෂු කුමාණන්ගේ නියම ස්වරූපය දැක ගැනීමට කැමැත්ත පල කර සිටි විට ඔහු වරක් එලෙසින්ම වහි පණිවිඩයක් රැගෙන පැමිණි අවස්ථාව දෙවැනි අවස්ථාවයි. මීරාජ්* ගමනට නබ් මුහම්මද් ෂු කුමාණන් කැඳවා ගෙන යාමට ජබර්ල් ෂු කුමාණන් වහි පණිවිඩයක් සමග පැමිණීම තෙවැනි අවස්ථාවයි. (ෆත්හුල් බාර් 1:18-19)

4. සෘජුවම අල්ලාෂ්ව හමුවීම

මෙය අති විශේෂ ක්‍රමයකි. කිසිදු කෙනෙකුගේ මැදිහත් වීමකින් තොරව සෘජුව අල්ලාෂ්ව හමු වී සම්භාෂණයේ යෙදීමයි. මෙසේ හමු වීමේ භාග්‍යය නබ් මුහම්මද් ෂු කුමාණන්ට එක් වරක් පමණක් සිදු විය. එය මීරාජ්* ගමනෙහිය.

5. සිහිනයෙන් අල්ලාෂ් සමග සම්භාෂණයේ යෙදීම

වරක් සිහිනයෙන්ද එතුමාණන්ට වහි පහළ වීම සිදු විය. මෙම ක්‍රමයේදී ද එතුමාණන් අල්ලාෂ් සමග සම්භාෂණයේ යෙදුණේය.

6. නබ් මුහම්මද් ෂු කුමාණන්ගේ සිතෙහි පහළ වීම

මෙය මෙතුමාණන්ගේ සිතෙහි පහළ වූ පණිවිඩ ක්‍රමයකි. මෙයට අරාබි බසින් 'නෆස් ෆිර් රවිඉ' යැයි හඳුන්වනු ලැබේ. එනම් සිත තුළට පිහීම වේ.

ශුද්ධ අල් කුර්ආනය පහළ වූ ඉතිහාසය

ශුද්ධ අල් කුර්ආනය යනු අල්ලාහ්ගේ කථනයයි. එය 'ලව්හුල් මහ්නූල්' නම් ආරක්ෂිත ඵලකයේ ආරක්ෂා කොට ඇත. මේ පිළිබඳව ශුද්ධ අල් කුර්ආනයේ අල්ලාහ් මෙසේ සඳහන් කරයි.

"ඇත්තෙන්ම මෙය අති කීර්තිමත් කුර්ආනයයි. (එය) 'ලව්හුල් මහ්නූල්'* (නම් ආරක්ෂිත ඵලකයෙහි)ය." (අල් කුර්ආන් 21-22)

අල් කුර්ආනය මුළුමනින්ම 'ලව්හුල් මහ්නූල්' නම් ආරක්ෂිත ඵලකයේ සිට 'බයිකුල් ඉස්සා' නම් ස්ථානයට රමළාන් මාසයේ 'ලෙයිලකුල් කද්ර්' නම් බලගතු රාත්‍රියෙහි පහළ කරනු ලැබීය. 'බයිකුල් ඉස්සා' නම් මෙම ගෞරවනීය ස්ථානය පොලෝ තලයේ ඇති ශුද්ධ කෘබාවට* සෘජුවම ඉහළ අහසේ ඇති අති විශිෂ්ට ස්ථානයක් වන අතර එහි නිරතුරුවම මලක්වරුන්* අල්ලාහ්ව සිහි කරමින් සිටිති.

ඉන් පසු දෙවන වරට අල් කුර්ආනය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හට වසර විසි තුනක කාලයක් පුරාවට කඩින් කඩ පහළ කරන ලදී. මේ පිළිබඳව අල් කුර්ආනයේම පැහැදිලිව සඳහන් වී ඇති අතර ඇතැම් හදිස්* ග්‍රන්ථ වලද සඳහන් වී ඇත. (අල් ඉක්කාන් 1:41)

මෙසේ අල් කුර්ආනය එකවර පහළ නොකර දෙවරකට පහළ කිරීමෙන් එහි ගෞරවාවන්විත බව පැහැදිලි කිරීම අල්ලාහ් අපේක්ෂා කරන්නට ඇතැයි ඉස්ලාමීය විද්වතෙකු වූ අල්ලාමා අබු ෂාමා(أبو شامة) තුමාණන් අදහස් දක්වයි. තවද අල්ලාහ් මලක්වරුන්ට මෙම ග්‍රන්ථය තමා පහළ කරන අවසාන ග්‍රන්ථය යැයි පැවසීම පිණිස ද මෙසේ පහළ කරන්නට ඇතැයි ඔහු වැඩිදුරටත් අදහස් දක්වයි. එපමණක් නොව අල් කුර්ආනය 'බයිකුල් ඉස්සා'හි රැකගනු ලැබුවා සේම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ හදවතේද තබා අල්ලාහ් රකිනු ඇතැයි විශාරද් Zසර්කානී තුමා සඳහන් කර ඇත. (මනාහිලුල් ඉර්ෆාන් 1:39)

මෙලෙසින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට මෙම අල් කුර්ආනයේ පළමු වැනි කිහිපයක් පහළ වූයේ 'ලෙයිලකුල් කද්ර්' නම් බලගතු රාත්‍රියේ එතුමාණන්ගේ හතලිස් වැනි වියේදී බව අල් කුර්ආන් විශාරදයින් ඒකමතිකව පිළිගනියි. නමුත් එම රාත්‍රිය යෙදුණේ රමළාන් මස 17 වැනි හා 19 වැනි හා 27 වැනි යන දින තුනෙන් කිනම් රාත්‍රියකදී දැයි විවිධ මත පවතී. නිසි දිනයක් පිළිබඳව ස්ථිර ප්‍රකාශයක් නැත. (කෆ්සිර් ඉබ්නු ජරීර් 10:7)

පළමුවෙන් පහළ වූ ආයතයන්(වැකි) කුමක්ද?

නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට ආරම්භයේ අල්ලාහ්ගෙන් සිහින මාධ්‍යයෙන් පණිවිඩ ලැබෙන්නට පටන් ගත් බව එතුමාණන්ගේ බිරිය වන ආයිෂා ﷺ තුමිය දන්වන්නීය. පසුව එතුමාණන් හුදෙකලා වී අල්ලාහ්ව මෙනෙහි කිරීමට වැඩි

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

කාලය යොදවන්නට වූහ. එසේ හුදෙකලා වීමට එතුමාණන් ගියේ මක්කා දේශයේ ඇති "හීරා" නම් වූ ගල් ලෙනකටය.

එසේ එතුමාණන් තනි වී සිටි රාත්‍රියක ජබර්ල් ෂූෂා තුමාණන් එහි පැමිණ 'කියවන්න' යැයි පැවසීය. ඊට බියට පත් නබි මුහම්මද් ෂු තුමාණන් 'මා අකුරු නූගත් කෙනෙක්ම' යැයි පිළිතුරු දුන්හ. එයට ඔහු නබි මුහම්මද් ෂු තුමාණන්ව සිය පපුව හා කුරුලු කොට වැළඳ අත්හැර පසුව 'කියවන්න' යැයි අණ කළේය. එවිටද නබි මුහම්මද් ෂු තුමාණන් පෙර පරිදිම පිළිතුරු දුන්නේය. මෙසේ තෙවරක් සිදු වූ පසු නබි මුහම්මද් ෂු තුමාණන් නිතැතින්ම කියවන්නට වූහ. එසේ පහළ වූ ප්‍රථම ආයතයන් "අලක්" නම් සූරාවෙහි පළමු ආයතයන් පහ වේ. යැයි අල් කුර්ආන් විශාරදයින් ඒකමතිකව පිළිගනියි.

اٰمُرًا بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ اِقْرٰءِ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ

بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمِ ۝

"(1) (සියලු දෑ) මැවූ නුඹේ පරමාධිපතිගේ නාමයෙන් නුඹ කියවවු. (2) ලේ කැටියෙන් මිනිසාව මැව්වේය. (3) නුඹ කියවවු. තවද නුඹගේ පරමාධිපති මහත් පරිත්‍යාගශීලීය. (4) ඔහු පැන මගින් දැනුම බෙදා දුන්නේය. (5) මිනිසාට නොදන්නා දෑ ඔහු ඉගැන්වූයේය." (අල් කුර්ආන් 96:1-5)

එලෙසින් ආයතයන් පහක් පහළ වූ පසු වසර තුනක දීර්ඝ කාලයක් මුළුල්ලේ කිසිදු වහි පණිවිඩයක් පහළ නොවීය. මෙම වකවානුවට 'ෆත්රුල් වහි' යනුවෙන් අරාබියෙන් කියනු ලැබේ.

වසර තුනක් ගත වීමෙන් පසු නැවතත් ජබර්ල් ෂූෂා තුමාණන් පැමිණ මුද්දස්සිර් නම් සූරාව* පාරායනය කර පෙන්වීය. ඉන් පසුව වහි පහළ වීම නැවත ආරම්භ විය.

මක්කී සහ මදනී ආයතයන්

අල් කුර්ආනයේ ඇති සූරා හෙවත් පරිච්ඡේදවලට මක්කී සහ මදනී යනුවෙන් යෙදුම් යොද ඇත. ඇතැමෙක් මක්කී සූරාවන්* යනු මක්කාවෙහිදී පහළ වූ ආයතයන් යැයි ද මදනී සූරාවන්* යනු මදිනාවෙහිදී පහළ වූ ආයතයන් යැයි ද ඒ පිළිබඳව වැරදි ලෙස වටහා ගෙන ඇති බව පෙනේ. නමුත් ඇත්තෙන්ම මක්කී සූරාවන්* යනු නබි මුහම්මද් ෂු තුමාණන් මදිනා නගරයට දේශාන්තරණය කිරීමට පෙර පහළ වූ ආයතයන් වන අතර මදනී සූරාවන්* යනු එම දේශාන්තරණයෙන් පසු පහළ වූ ආයතයන් වේ. දේශාන්තරණය කර වසර කිහිපයකට පසු නබි මුහම්මද් ෂු තුමාණන් නැවත වරක් මක්කාව ජය ගෙන එහි ගිය පසු මක්කාවේදී පහළ වූ ආයතයන් ද මදනී ආයතයන් ලෙසම සැලකේ. එමෙන්ම මදිනාවට ගිය පසු එතුමාණන් එම නගරයෙන් පිට ඇත ප්‍රදේශයන්ට ගිය විට මදිනාව නොවන එම ප්‍රදේශයන්හි පහළ වූ ආයතයන් ද මදනී ආයතයන් ලෙසම සැලකේ.

අල් කුර්ආනයේ ඇති බොහෝ සුරාවන් සම්පූර්ණයෙන්ම මක්කී හෝ සම්පූර්ණයෙන්ම මදනී යැයි පැහැදිලිවම කිව හැකි නමුත් ඇතැම් සුරාවන් හිජ්රත්* කිරීමට පෙර පහළ විමට පටන් ගෙන හිජ්රත් ගමන අතරතුර හා එයින් පසු අවසන් කොටස පහළ වී සම්පූර්ණ විය. මෙවැනි මිශ්‍ර ආයතයන් ඇති සුරාවන් විෂයෙහි එහි වැඩි වශයෙන් පහළ වී ඇති අවස්ථාව අනුව මක්කී යනුවෙන් හෝ මදනී යනුවෙන් හෝ නම් කරන ලදී. (අල් බුර්හාන් 1:88, මනාහිලුල් ඉර්ෆාන් 1:88)

මක්කී ආයතයන්හි ඇති විශේෂත්වයන්

1. **أَلِفٌ** 'එසේ නොව' යන වචනය භාවිත වී තිබීම. අල් කුර්ආනයේ සුරාවන් 15 ක 33 වරක් මෙසේ භාවිත වී ඇත.
2. සුරා බකරා හැර නබී ආදම්* ﷺ තුමාණන් හා ෂෙයිතාන්ගේ* විස්තර කියවෙන සියලුම සුරාවන් මක්කී වීම.
3. **يَا أَيُّهَا النَّاسُ** 'ජනයෙනි,' යනුවෙන් අමතන වචනය යෙදී ඇති ආයතයන් සියල්ල මක්කී වීම.
4. මක්කී ආයතයන් එතරම් දීර්ඝ නැති කෙටි ආයතයන් වීම.
5. මෙම ආයතයන්හි බොහෝ සෙයින් නබීත්වය හා තව්හීද් හෙවත් 'ඒක දේව විශ්වාසය' පිළිබඳව සඳහන් වී තිබීම.
6. තවද මෙම ආයතයන්හි බහු දේව විශ්වාසය හෙළා දකින ස්වරූපයක් තිබීම.

මදනී ආයතයන්හි ඇති විශේෂත්වයන්

1. මෙම ආයතයන්හි ජ්හාද් සංකල්පය පිළිබඳව හා එහි නීති රීතින් විග්‍රහ කර තිබීම.
2. තවද මුනාෆික්* හෙවත් ආත්ම වංචනිකයන් පිළිබඳව ද කිතුනුවන් හා යුදෙව්වන් පිළිබඳව ද සඳහන් වී තිබීම.
3. තවද මෙම ආයතයන්හි **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** 'විශ්වාස කළවුන්' යැයි අමතනු ලැබ තිබීම.
4. මෙහි ආයතයන් ඉතා දීර්ඝ වීම.

අල් කුර්ආනය පාරායනය කිරීමේ ශෛලීන් හත හා පාරායන ක්‍රම

අල් කුර්ආනය සරල ලෙස පාරායනය කිරීමට හැකි වනු පිණිස අල්ලාන් එය ආකාර කිහිපයකින් පාරායනය කිරීමට පහසුකම් සලසා ඇත. කෙනෙකුට ඇතැම් වචන එක් ආකාරයකින් උච්චාරණය කිරීමට නොහැකි වූ අවස්ථාවක ඔහුට තවත් ආකාරයකින් ඒවා උච්චාරණය කිරීමේ පහසුව ඇති කර ඇත. මුස්ලිම් නම් හදීස්* ග්‍රන්ථයේ වාර්ථාවක මෙසේ සඳහන් වේ. එනම් "බහු ගිෆාර් නම් ගෝත්‍රයකට අයත් පොකුණක් අසල නබී මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හිඳගෙන සිටින

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

විට ජබර්ල් ශුඛ කුමාණන් පැමිණ “අල්ලාස් නුඹගේ සමූහයාට අල් කුර්ආනය එක ශෛලියකින් පාරායනය කරන මෙන් අණ කර ඇතැ”යි පැවසුවේය. එයට නබි මුහම්මද් ශුඛ කුමාණන් “මම අල්ලාස්ගෙන් සමාව අයැදින්නෙමි. මාගේ ජනයාට එසේ කිරීමට හැකියාවක් නැතැ”යි පැවසුවේය. පසුව ජබර්ල් ශුඛ කුමාණන් නැවත එතුමා වෙත පැමිණ “අල්ලාස් නුඹගේ සමූහයාට අල් කුර්ආනය ශෛලීන් දෙකකින් පාරායනය කරන මෙන් අණ කර ඇතැ”යි පැවසුවේය. එයට නබි මුහම්මද් ශුඛ කුමාණන් “මම අල්ලාස්ගෙන් සමාව අයැදින්නෙමි. මාගේ ජනයාට එසේ කිරීමට හැකියාවක් නැතැ”යි පැවසුවේය. තුන්වන වරටද ජබර්ල් ශුඛ කුමාණන් පැමිණ “අල්ලාස් නුඹගේ සමූහයාට අල් කුර්ආනය ශෛලීන් තුනකින් පාරායනය කරන මෙන් නුඹට අණ කර ඇතැ”යි පැවසුවේය. එයට නබි මුහම්මද් ශුඛ කුමාණන් “මම අල්ලාස්ගෙන් සමාව අයැදින්නෙමි. මාගේ ජනයාට එසේ කිරීමට හැකියාවක් නැතැ”යි නැවතත් පැවසුවේය. හතරවන වතාවට ද ඔහු පැමිණ “අල්ලාස් නුඹගේ සමූහයාට අල් කුර්ආනය ශෛලීන් හතකින් පාරායනය කරන මෙන් අණ කර ඇත. එබැවින් ඔවුන් එම ශෛලීන් හතෙන් කුමන ශෛලියකින් පාරායනය කළද ඔවුන්ගේ පාරායනය නිවැරදි වන්නේය” යැයි පැවසුවේය. (මනාහිලුල් ඉර්ෆාන් 1:33)

තවත් හදිසයක* සඳහන් පරිදි නබි මුහම්මද් ශුඛ කුමාණන් “සැබැවින්ම මෙම අල් කුර්ආනය ශෛලීන් හතකින් පහළ කරනු ලැබ ඇත. එබැවින් නුඹලා ඒවායින් පහසු ශෛලියකින් පාරායනය කරවු.” යැයි පැවසුවේය.

මෙහි නබි මුහම්මද් ශුඛ කුමාණන් පවසා ඇති ‘ශෛලීන් හත’ යනු කුමක්ද? යන්නට ඇතැම් විද්වතුන් නොයෙක් අදහස් ප්‍රකාශ කර ඇතත් මේ පිළිබඳව දීර්ග පරීක්ෂණයන් කළ බහුතර විද්වතුන් අබියස ඒවා අතුරින් පිළිගැනීමට ලක් වූ ‘රාජ්ස්’ නම් ප්‍රබල ප්‍රකාශය වන්නේ අල් කුර්ආනය පාරායනය කිරීමේ විවිධ ශෛලීන්හි වෙනස්කම් ඇති වන්නේ පහත සඳහන් කරුණු හත පදනම් කරගෙන යන්නය.

‘සබ්අතු අහ්රූෆ්’ හෙවත් ශෛලීන් හත

1. නාම පදයේ වෙනස් වීම :

එනම් ඒක වචනය, ද්වී වචනය, බහු වචනය හා පුරුෂ ලිංග පදය, ස්ත්‍රී ලිංග පදය යන දැනි ඇති වන වෙනස්කමය. උදාහරණ ලෙස එක් පාරායන ක්‍රමයක ඒක වචනයෙන් كَلِمَةٌ යනුවෙන් පාරායනය කරන පදය තවත් පාරායන ක්‍රමයක كَلِمَاتٌ යනුවෙන් බහු වචනයෙන් පාරායනය කරනු ලැබ ඇත.

2. ක්‍රියා පදයේ වෙනස් වීම :

එනම් එක් පාරායන ක්‍රමයක අතීත කාල ක්‍රියා පදයෙන් ද තවත් ක්‍රමයක වර්තමාන කාල ක්‍රියා පදයෙන් ද තවත් ක්‍රමයක විධි ක්‍රියා පදයෙන් ද පාරායනය කරනු ලැබේ. උදාහරණ ලෙස එක් පාරායන ක්‍رමයක بَاعِدٌ يَوْمَئِذٍ යනුවෙන්

පාරායනය කරනු ලබන පදය තවත් පාරායන ක්‍රමයක **لَا سَغَرَ لَنَا** යනුවෙන් පාරායනය කරනු ලැබ ඇත.

3. ව්‍යාකරණ ක්‍රමවේදයේ ඇති වන වෙනස් වීම :

එනම් ව්‍යාකරණ ක්‍රමවේදයේ නොහොත් උච්චාරණ සලකුණේ පිහිටීමෙහි ඇති වන වෙනස් වීම. උදාහරණ ලෙස එක් පාරායන ක්‍රමයක **مَا هَذَا بَشَرًا** යනුවෙන් පාරායනය කරනු ලබන පදය තවත් පාරායන ක්‍රමයක **مَا هَذَا بَشَرٌ** යනුවෙන් පාරායනය කරනු ලැබ ඇත.

4. පද අඩු කිරීමෙහි හා වැඩි කිරීමෙහි ඇති වන වෙනස් වීම :

එනම් එක් පාරායන ක්‍රමයක පාරායනය කරනු ලබන **ආයතයෙහි** යම් පදයක් තවත් පාරායන ක්‍රමයක අඩු කර පාරායනය කරනු ලැබීම වේ. උදාහරණ ලෙස එක් පාරායන ක්‍රමයක **مَنْ تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ** යනුවෙන් පාරායනය කරනු ලබන පදය වෙනත් පාරායන ක්‍රමයක **تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ** යනුවෙන් පාරායනය කරනු ලැබ ඇත. එහෙත් මෙයාකාරයෙන් ඇති වන පද අඩු වැඩි වීම් හි කිසිඳු අර්ථ වෙනස් වීමක් ඇති නොවේ.

5. අනුපිළිවලින් පැමිණීමෙහි හා පෙරටු වීමෙහි ඇති වන වෙනස් වීම:

එනම්, එක් පාරායන ක්‍රමයක පාරායනය කරනු ලබන **ආයතයෙහි** යම් පදයක් පෙරටු කර පාරායනය කරනු ලබන අතර තවත් පාරායන ක්‍රමයක එය අනුපිළිවලින් පාරායනය කරනු ලැබේ. උදාහරණ ලෙස එක් පාරායන ක්‍රමයක **وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ** යනුවෙන් පාරායනය කරනු ලබන පදය තවත් පාරායන ක්‍රමයක **وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْحَقِّ بِالْمَوْتِ** යනුවෙන් පාරායනය කරනු ලැබ ඇත.

6. ස්ථාන මාරු වීමෙන් ඇති වන වෙනස් වීම :

එනම් මෙය සිදුවන්නේ එක් පාරායන ක්‍රමයක පදයක් වෙනත් පාරායන ක්‍රමයක දී එය වෙනත් පදයක් ලෙස මාරු වීම මගිනි. උදාහරණ ලෙස එක් පාරායන ක්‍රමය **نُنشِرُهَا** යනුවෙන් පාරායනය කරනු ලබන පදය තවත් පාරායන ක්‍රමයක **نُنشِرُهَا** යනුවෙන් පාරායනය කරනු ලැබ ඇත. තවත් උදාහරණයක් නම් එක් පාරායන ක්‍රමයක **فَتَبَيَّنُوا** යනුවෙන් පාරායනය කරන පදය තවත් පාරායන ක්‍රමයක **فَتَبَيَّنُوا** යනුවෙන් පාරායනය කරනු ලැබ ඇත.

7. පාරායනය කිරීමේ ආකාරයෙහි ඇති වන වෙනස් වීම :

මෙහි 'තර්කීම්' හෙවත් ශබ්දය රච කිරීමෙහි ද 'තර්කීක්' හෙවත් අක්ෂර සැහැල්ලුවෙන් උච්චාරණය කිරීමෙහි ද 'ඉමාලා' හෙවත් කෙටි ප්‍රාණක්ෂරයන්හි ශබ්දය ඇල කර පාරායනය කිරීමෙහි ද 'මද්' හෙවත් දීර්ග කිරීමෙහි ද 'කස්ර' හෙවත් කෙටි කිරීමෙහි ද 'හම්Zස්' හෙවත් හම්Zසා(أ) නම් අක්ෂරය සමග ඇතුළත් කිරීමෙහි ද 'ඉල්හාජ්' හෙවත් පැහැදිලි උච්චාරණය කිරීමෙහි ද 'ඉද්ගාම්' හෙවත් සමාග්‍රහණය කිරීමෙහි ද වෙනස් වීම් අන්තර්ගත වේ. මෙයින් අදහස් වන්නේ එහි මුල් පදයෙහි වෙනස් කමක් ඇති නොවන අතර එහි උච්චාරණ ක්‍රමයෙහි පමණක්

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

වෙනස් කමක් සිදුවේ යන්නයි. උදාහරණ ලෙස එක් පාරායන ක්‍රමයක 'මුසා' යනුවෙන් පාරායනය කරනු ලබන පදය තවත් පාරායන ක්‍රමයක 'මුසේ' යනුවෙන් එහි අවසාන කෙටි ප්‍රාණක්ෂර ශබ්දය ඇල කර පාරායනය කරනු ලැබ ඇත.

කෙසේ වෙතත් ඇතැම් කිරාඅතයන් හෙවත් පාරායන ක්‍රමයන් පහළ වූයේ ඉහත සඳහන් වෙනස් වීම් සම්මත කර ගෙනය. ඇත්තෙන්ම මෙම වෙනස් වීම් අතර අදහසෙහි කිසිදු වෙනස්කමක් ඇති වී නැත. මෙම ක්‍රමවේදය දෙනු ලැබ ඇත්තේ කියවීමේ පහසුව මුල් කොට ගෙනය.

ආරම්භ කාලයේ දී ජනයන් අල් කුර්ආනය පහළ වූ ශෛලියට අනුව පාරායනය කිරීමට පුරුදු වී නොසිටියෝය. එබැවින් ඇතැම් පාරායන ක්‍රමයන් ඉහත සඳහන් කරුණු හතට අනුව පාරායනය කිරීමට අනුමැතිය දෙනු ලැබ තිබුණි.

තෙවන කලීෆා* වන උස්මාන් † තුමාණන් අල් කුර්ආනය පාරායනය කිරීම විෂයෙහි ඇති වූ වැරදි වැටහීම් ඉවත් කරනු පිණිස තම පාලන කාලය තුළ අල් කුර්ආනයේ පිටපත් හතක් සකස් කළේය. තවද එතුමා මෙම පිටපත් හතෙහි ඇති අක්ෂර ස්වරූපයෙහි බොහෝ පාරායන ක්‍රමයන් අන්තර්ගත කළේය. අරාබි භාෂාවට විශේෂිත වූ පිල්ලම් හා තිත් වැනි යෙදුම් එම පිටපත්හි නොයෙදූහ. මන්දයත් ඕනෑම කෙනෙකුට ඒවා අකුරින් තමන් කැමති කිරාඅතයට* අනුව පාරායනය කිරීමට හැකිවනු පිණිසය. කිනම් පාරායන ක්‍රමයන් මෙම පිටපත්හි ඇති අක්ෂර ස්වරූපයෙහි අන්තර්ගත කළ නොහැක්කේද ඒවා ආරක්ෂා කිරීම පිණිස එතුමාණන් එක් එක් පාරායන ක්‍රමයට අනුව එක් එක් පිටපත් සකස් කර තැබුවේය. මෙම පිටපත්හි එක්රැස් කරනු ලැබූ පාරායන ක්‍රමයන් ජනයන් සිත්හි ධාරණය කර ගැනීම පිණිස පාරායන ක්‍රමයේ දැනුම තනි ක්ෂේත්‍රයක් වන තරමට ඒ පිළිබඳව අවධානය යොමු කළේය. තවද බොහෝ විද්වතුන්, කාරිවරුන් හා භාගිල්වරුන් හෙවත් අල් කුර්ආනය ධාරණය කළවුන් මේවා ආරක්ෂා කිරීම පිණිස තමන්ගේ ජීවිත කැප කර ඇත.

ඇත්තෙන්ම සිදුවූයේ කුමක් දැයි යන්න අවධානය යොමු කළේ නම් උස්මාන් † තුමා එම පිටපත් සත විවිධ ප්‍රදේශයන් වලට යවා ඒ සමගම ඒවා නිසි ලෙස පාරායනය කිරීමට උගන්වන කාරිවරුන් හෙවත් අල් කුර්ආනය පාරායනය කිරීමෙහි මනා නිපුණත්වයක් ඇත්තන්ව ද යැවුවේය. එම කාරිවරුන් ඔවුන්ට අයත් ප්‍රදේශයන්ට ගොස් ඔවුන්ට අයත් කිරාඅත් හෙවත් පාරායන ක්‍රමය එම ප්‍රදේශවාසීන්ට ඉගැන්වුවෝය. එබැවින් ජනයන් අතර මෙම විවිධ කිරාඅත් හෙවත් පාරායන ක්‍රමයන් පැතිරෙන්නට විය. මෙම අවස්ථාවේදී ඇතැම් මිනිසුන් මෙම විවිධ කිරාඅත් ක්‍රම ඉගෙන ගෙන ඒවා අන් අයට ඉගැන්වීමට තම ජීවිතය කැප කළෝය. මෙලෙස අල් කුර්ආනය විවිධ කිරාඅතයන් මගින් පාරායනය කිරීමේ ශාස්ත්‍රය ආරම්භ විය. තවද ඇතැම් ඉස්ලාමීය රටවල්වල මිනිසුන් මෙම විෂයෙහි උසස් අධ්‍යාපනය හදාරා නිපුණත්වයක් ලැබූහ. සමහරුන් එක් කිරාඅතයක් ද තවත් සමහරුන් කිරාඅතයන් දෙකක් ද තවත් සමහරුන් කිරාඅතයන් හතක් ද තවත් සමහරුන් එයට වඩා වැඩි කිරාඅතයන් ද සිත්හි ධාරණය කළෝය. මේ හා සම්බන්ධව මුළු මුස්ලිම් ප්‍රජාවටම සම්මත නීතියක් පිළිගනු ලැබූ අතර එය සෑම

ප්‍රදේශයකම නිසි පරිදි අනුගමනය කරනු ලැබිය. එම නීතියෙහි කොන්දේසි තුනක් පරිපූර්ණ විය යුතු යැයි එම කාරිවරුන් නියම කරනු ලැබීය.

1. උස්මාන් ❀ තුමාගේ පිටපතට අනුකූල උස්මානී ලෙස එම කිරාඅත් හෙවත් පාරායන ක්‍රමය විය යුතුය.
2. එය අරාබි ව්‍යාකරණ මාලාවට එකඟ විය යුතුය.
3. එය නබි මුහම්මද් ❀ තුමාණන්ගෙන් පැමිණි බවට තහවුරු විය යුතුය. තවද එය අල් කුර්ආනයේ පාරායන ක්‍රමයන් පිළිබඳව නිපුණත්වයක් ලැබුවත් අතර එය ප්‍රකට වූවක් විය යුතුය.

එක් පාරායන ක්‍රමයකට මෙම කොන්දේසි තුනෙන් එකක් හෝ නොතිබුණේ නම් එය අල් කුර්ආනයේ කොටසක් යැයි සලකනු නොලැබේ. මේ අනුව බොහෝ කිරාඅනයන් හෙවත් පාරායන ක්‍රමයන් මුතවාතිර්* ලෙස නබි මුහම්මද් ❀ තුමාණන්ගේ සමයේ සිට බහුතර පිරිසක් මගින් නොකඩවා දන්වනු ලැබ ඇත. පසු කලෙක යම් ඉමාම්වරයෙක් හෝ කාරිවරයෙක් ජනයාගේ පහසුව තකා එක් කිරාඅනයක් හෝ කිරාඅනයන් කිහිපයක් පමණක් ජනයාට ඉගැන්වීමට පටන් ගත්තේ නම් එසේ ඔහු ඉගැන්වූ නිශ්චිත කිරාඅනයන් හඳුන්වනු ලැබුවේ එම ඉමාම්වරයාගේ නාමයෙනි. ඉන් පසුව විද්වතුන් මෙම කිරාඅනයන් එක්රැස් කිරීමට පොත් පත් ගොනු කරන්නට පටන් ගත්තේය. ඒ අනුව මුලින්ම මෙම ක්ෂේත්‍රයේ ග්‍රන්ථයන් සම්පාදනය කළේ ඉමාම් අබු උබේයිද් කාසිම් ඉබ්නු සල්ලාම්, ඉමාම් අබු හානිම් සජ්ස්තානී, කාලි ඉස්මාර්ල් හා ඉමාම් අබු ජෆර් අත් තබර් යන අයයි. ඒවායෙහි කිරාඅනයන් හෙවත් පාරායන ක්‍රමයන් 20ට අධිකව අන්තර්ගත වී තිබුණි. පසුව අබු බකර් ඉබ්නු මුජාහිද් (අභාවය, හිජ්රී 324) යන ශ්‍රේෂ්ට විද්වතා ග්‍රන්ථයක් ලේඛන ගත කළේය. එහි කාරිවරුන් හත්දෙනෙකුගේ කිරාඅනයන් පමණක් අන්තර්ගත කළේය. මෙම ග්‍රන්ථය කෙතරම් දුරට ප්‍රචලිත වූයේද යත් අන් කාරිවරුන්ට වඩා මෙහි සඳහන් වූ කාරිවරුන් ජනප්‍රිය වූහ. තවද පිළිගනු ලැබූ මුතවාතිර්* ගණයට අයත් කිරාඅනයන් 'මෙම කිරාඅනයන් පමණක්' යැයි ඇතැමුන් සිතූහ. ඉමාම් අබු බකර් ඉබ්නු මුජාහිද් තුමාණන් මෙම කිරාඅනයන් හත ගොනු කළේ අනපේක්ෂිත අන්දමින්ය. එහෙත් ඔහු අන් කිරාඅනයන් පිළිගත නොහැකි වැරදි කිරාඅනයන් යැයි අදහස් කළේ ද නැත. තවද ඔහුගේ මෙම ක්‍රියාවලියෙන් ජනයා අතර තවත් වැරදි වැටහීමක් ඇති විය. එනම් ඇතැමුන් 'සබ්අතු අන්රූල්' හෙවත් ශෛලීන් හත යනු මෙම කිරාඅනයන් හත යැයි වරදවා වටහා ගත්තේය.

කාරිවරුන් හත්දෙනා

ඉමාම් අබු බකර් ඉබ්නු මුජාහිද් යන විද්වතාගේ ග්‍රන්ථය මගින් ජනප්‍රිය වූ කාරිවරුන් හත්දෙනා :

1. අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු කසීර් අද් දාරි (අභාවය, හිජ්රී 120) තුමාණන් අනස් ඉබ්නු මාලික් ❀ තුමාණන්, අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු Zසුබේයිර් ❀ තුමාණන් හා අබු අයිශ්බ් අල් අන්සාරි ❀ තුමාණන් යන සහාබිවරුන්ව* හමු වී ඔවුන්ගෙන් දැනුම හැදෑරූ විද්වතෙකි. ඔහුගේ කිරාඅනය හෙවත් පාරායන ක්‍රමය මක්කාවේ ජනප්‍රිය විය.

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

ඉමාම් බැස්සි කුමාණන් හා ඉමාම් කම්බල් කුමාණන් යන විද්වතුන් එකුමාගෙන් වාර්තා කළ ප්‍රකට විද්වතුන්ය.

2. නාගි: ඉබ්නු අබ්දුර් රහ්මාන් ඉබ්නු අබ් අන් නුඅයිම් (අභාවය, හිජ්රී 169) කුමාණන්, මොහු සහාබ්වරුන් වන උබේයි ඉබ්නු කාබ් ෂ කුමාණන්, අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු අබ්බාස් ෂ කුමාණන් හා අබු හුරෙයිරා ෂ කුමාණන් යන අයගේ ශිෂ්‍යයන් වන කාබ්වරුන් හැත්තෑ දෙනෙකුගෙන් දැනුම හැදෑරූ විද්වතෙකි. එකුමාගේ කීරාඅකය හෙවත් පාරායන ක්‍රමය මදීනාවෙහි ප්‍රසිද්ධ වී තිබුණි. අබු මුසා කාලුන් (අභාවය, හිජ්රී 220) කුමාණන් හා අබු සර්ද් (අභාවය, හිජ්රී 197) කුමාණන් එකුමාගෙන් වාර්තා කළ සුප්‍රකට විද්වතුන්ය.

3. ඉබ්නු ආමර් නමින් ප්‍රකට අබ්දුල්ලාහ් අල් හිස්බ් (අභාවය, හිජ්රී 118) මොහු නූමාන් ඉබ්නු බෂීර් ෂ කුමාණන් හා වාසිලා ඉබ්නු අස්කා ෂ කුමාණන් යන සහාබ්වරුන්ව* හමු වී ඔවුන්ගෙන් දැනුම හැදෑරූ විද්වතෙකි. තවද මොහු උස්මාන් ෂ කුමාණන්ගේ ශිෂ්‍යයා වන මුහිරා ඉබ්නු මිහාබ් කුමාණන්ගෙන් කීරාඅක ක්‍රමය ඉගෙන ගත්තේය. මොහුගේ කීරාඅකය බොහෝ ලෙස භාවිත වූයේ සිරියාවෙහිය. හිෂාම් කුමාණන් හා දක්වාන් කුමාණන් යන විද්වතුන් එකුමාගෙන් වාර්තා කළ සුප්‍රකට විද්වතුන්ය.

4. අබු අමර් ෂසබ්බාන් ඉබ්නු අල් අලා (අභාවය, හිජ්රී 154), මොහු මුජාහිද් හා සර්ද් ඉබ්නු ජුබේයිර් කුමන්ගේ පෙළෙන් ඉබ්නු අබ්බාස් හා උබේයි ඉබ්නු කාබ් ෂ කුමාණන් යන සහාබ්වරුන් දෙදෙනාගෙන් වාර්තා කර ඇත. මොහුගේ කීරාඅකය බස්රා නම් ප්‍රදේශයේ සුප්‍රසිද්ධ විය. අබු උමර් අද් දවර් (අභාවය, හිජ්රී 246) හා අබු මුසාබ් අස් සුසි (අභාවය, හිජ්රී 261) යන විද්වතුන් එකුමාගෙන් වාර්තා කළ සුප්‍රකට විද්වතුන්ය.

5. ඉකර්මා ඉබ්නු රබී: අන් කයිමිගේ වහලෙකු වූ හම්ෂා ඉබ්නු හබ්බ් අෂ් ෂසබ්බාන් (අභාවය, හිජ්රී 188) මොහු උස්මාන්, අලි හා අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු මස්උෆ් ෂ යන සහාබ්වරුන්ගෙන් දැනුම හැදෑරූ ෂසබ්බාන් ඉබ්නු හුබේයිෂ්ගේ ශිෂ්‍යයා වන යත්සා ඉබ්නු වස්සාබ්ගේ ශිෂ්‍යයා වන සුලෙයිමාන් අල් අමෂ්ගේ ශිෂ්‍යයෙකු විය. හලෆ් ඉබ්නු හිෂාම් (අභාවය, හිජ්රී 188) හා හල්ලාද් ඉබ්නු කාලිද් (අභාවය, හිජ්රී 220) එකුමාගෙන් වාර්තා කළ ප්‍රකට විද්වතුන්ය.

6. ආසිම් ඉබ්නු අබ් අන් නජුද් අල් අසදී (අභාවය, හිජ්රී 127), මොහු අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු මස්උෆ් ෂ කුමාණන්ගේ ශිෂ්‍යයෙකු වන ෂසබ්බාන් ඉබ්නු හුබේයිෂ්ගෙන් ද අලි ෂ කුමාණන්ගේ ශිෂ්‍යයන් වන අබු අබ්දුර් රහ්මාන් සුලමී හා අල් අසදී යන අයගෙන් ද දැනුම හැදෑරූ විද්වතෙකි. මුබාස් ඉබ්නු අය්සාෂ් (අභාවය, හිජ්රී 193) හා හත්ස් ඉබ්නු සුලෙයිමාන් (අභාවය, හිජ්රී 180) කුමාණන් එකුමාගෙන් වාර්තා කළ ප්‍රකට විද්වතුන්ය. වර්තමානයේ පොදුවේ අල් කුර්ආනය පාරායනා කරනු ලබන්නේ ද මෙකුමා වාර්තා කළ කීරාඅකයට අනුවය.

7. අබු අල් හසන් අලි ඉබ්නු හම්ෂා අල් කිසාර් (අභාවය, හිජ්රී 189), අබු අල් හාරිස් මර්වෂි (අභාවය, හිජ්රී 240) හා අබු උමර් අද් දවර් (මොහු අබු අමර්ගෙන්

ද වාර්තා කර ඇත) යන අය එතුමාගෙන් වාර්තා කළ ප්‍රකට විද්වතුන්ය. අවසාන කිරාඅක් හෙවත් පාරායන ක්‍රමයන් තුන කුෆ් නම් ප්‍රදේශයේ ප්‍රසිද්ධ විය.

පෙර සඳහන් පරිදි මෙම කිරාඅක්* හෙවත් පාරායන ක්‍රම හත නොවන තවත් ක්‍රමයන් කිහිපයක් ද ඇත. ඒවා ද මුකවාතිර්* ගණයට අයත් තහවුරු වූ කිරාඅකයන් වේ. කෙසේ වෙතත් පෙර සඳහන් කිරාඅකයන් හත පමණක් තහවුරු වූ කිරාඅකයන් යැයි වරදවා වටහා ගත් අවස්ථාවේ දී අල්ලාමා ෂරාඕ හා අබු බක්ර් ඉබ්නු මිත්රාන් තුමන් වැනි ඇතැම් විද්වතුන් මෙම කිරාඅකයන් හත වෙනුවට කිරාඅකයන් දහයක් එක් ග්‍රන්ථයක එක්රැස් කළෝය. එබැවින් 'අල් කිරාඅකුල් අෂ්රා' හෙවත් පාරායන ක්‍රම දහය ප්‍රචලිත විය. මෙම කිරාඅකයන් දහයෙහි ඉහත සඳහන් හත සමග පහත් සඳහන් තුන ද අන්තර්ගත වී තිබිණ.

1. යෑකුබ් ඉබ්නු ඉස්හාක් අල් හල්රමී (අභාවය, හිජ්රී 205) : මොහුගේ කිරාඅකය බස්රා නගරයේ ප්‍රසිද්ධ විය.
2. හල්ෆ් ඉබ්නු හිෂාම් (අභාවය, හිජ්රී 205) : මොහු ද හමිෂාගේ කිරාඅකය වාර්තා කළ කෙනෙකි. මොහුගේ කිරාඅකය කුෆ් දේශයෙහි ප්‍රසිද්ධ විය.
3. අබු ජෑෆර් යැසීද් ඉබ්නු කෑකා (අභාවය, හිජ්රී 130) : මොහුගේ කිරාඅකයට මදීනාවෙහි ඉතා උසස් ස්ථානයක් හිමි විය.

මෙම පාරායන ක්‍රම දහය මුකවාතිර්* ගනයට අයත් එනම් තහවුරු වූ පාරායන ක්‍රමයන්ය.

'වර්තමානයෙහි අල් කුර්ආනය කුමන ස්වරූපයෙන් අප හමුවේ ඇත්තේද එම ස්වරූපය කිසිදු වෙනසකින් තොරව මුකවාතිර්* ගණයෙන් පැවතෙන්නක්' යන්නෙන් විද්වත් සියල්ලන්ම ඒකමතිකව පිළිගනිති.

තවද වර්තමානයේ අප වෙත ළගා වී ඇති සියලු මුකවාතිර්* කිරාඅකයන් කිසිදු සැකයකින් තොරව නිවැරදි බව හා එයින් ඕනෑම ක්‍රමයකින් කියවීම වලංගු බවද අල් කුර්ආන් විශාරදයින් ඒකමතිකව පිළිගනිති.

'අල් කුර්ආනයේ පාරායන ශෛලීන් හතෙහි තිබෙන වෙනස්කම් සියල්ල උච්චාරණය හා සම්බන්ධ වෙනස්කම් පමණක් වන අතර එහි අර්ථයන් හා අදහස්හි කිසිදු වෙනසක් නොමැත.' යන්න ඉස්ලාමීය විද්වතුන් අතර කිසිදු සැකයකින් තොර ව පිළිගන්නා කරුණකි.

සෑම වසරකම රමළාන් මාසයෙහි ජබ්රීල්* ෂුඛ කුමාණන් හට අල් කුර්ආනය නිරීක්ෂණාත්මකව නැවත පාරායනා කර පෙන්වන සිරිතක් නබි මුහම්මද් ෂු කුමාණන්ට විය. තවද නබි මුහම්මද් ෂු කුමාණන් අභාවයට පත් වූ වසරෙහි රමළාන් මාසයෙහි ජබ්රීල් ෂු කුමා සමග දෙවරක් අල් කුර්ආනය නිරීක්ෂණාත්මකව නැවත පාරායනා කළහ. මෙයට 'අල් උර්ලකුල් අකීරා'(අවසාන නිරීක්ෂණය) යනුවෙන් පවසනු ලැබේ. මෙම 'අල් උර්ලකුල් අකීරා'වෙහි දී හෝ එයට පෙර කිනම් පාරායන ක්‍රමයන් නබි මුහම්මද් ෂු කුමාණන්ගේ මග පෙන්වීම් අනුව අවලංගු කරනු ලැබුවේද ඒවා කිසිවක් අල් කුර්ආනයේ කොටසක් නොවේ' යන්න ද ඒකමතික වූ කරුණකි. (සහීෆ් අල් බුභාරි, ෆත්හුල් බාරි 9:36)

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

තවද මුකවාවාතිර්* ගණයට අයත් වූ කිරාඅතයන් වලට අමතරව තිබෙන 'ශාෂ් කිරාඅතයන්' හෙවත් දුර්ලභ පාරායන ක්‍රමයන්ගෙන් කුමන පාරායන ක්‍රමයන් වාර්තා කරනු ලැබ තිබේද ඒ සියල්ලක්ම අල් කුර්ආනයේ කොටසක් ලෙස තීන්දු කළ නොහැකි බව මුළු මුස්ලිම් ප්‍රජාවගේ ඒකමතික තීන්දුවයි. මෙයට උදාහරණයක් ලෙස : අල් කුර්ආන්-2:198 වැනි ආයතය වන

“فِي مَوَاسِمِ الْحَجِّ” සමග “لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ”

නම් කොටස ද අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු අබ්බාස් ؓ නම් අල් කුර්ආන් විග්‍රහකයෙකු වන සහාබ්වරයා* පාරායනා කොට ඇත” යැයි ඇතැම් වාර්තාවන්හි සඳහන් වී ඇත.

- මෙම 'ඊ මවාවාතිල් හජ්' යන කොටස එතුමාණන් විසින් එම ආයතය* සමග එකවර පාරායනා කරනු ලැබුවද එය ආයතයෙන් කොටසක් නොවන්නේය. එයට පටහැණිව මෙම කොටස එම ආයතය විග්‍රහ කිරීම සඳහා විවරණයක් ලෙස එතුමාණන් විසින් සඳහන් කරනු ලැබුවකි” යැයි බහුතරයක් විද්වතුන් පවසති. එහෙයින් එම වදන අල් කුර්ආනයට අයත් ආයතයක් නොවන්නේය.
- තවද එතුමාණන් 'ඊ මවාවාතිල් හජ්' යන කොටස මෙම ආයතයෙහි අතිරේකව පාරායනා කර තිබෙන එකක් බව ද මෙය එතුමාණන්ගේ කිරාඅත් හෙවත් අල් කුර්ආන් පාරායනා ක්‍රමයක් යැයි ද ඇතැම් වාර්තාවන් වල දක්නට ඇත. එනමුත් මෙම කිරාඅත් හෙවත් පාරායනා ක්‍රමය මුකවාවාතිර් ගණයට ඇතුළත් වන පාරායනා ක්‍රමයන් තුළ වූවක් නොවේ. මෙය 'ශාෂ් කිරාඅතයන්' හෙවත් දුර්ලභ පාරායන ක්‍රමයන්ගෙන් එකකි. එබැවින් සියලු ඉස්ලාමීය විද්වතුන් අතර 'ඊ මවාවාතිල් හජ්' යන මෙම කොටසෙහි නීතිය නම් එය 'තඟ්සිර්' හෙවත් අල් කුර්ආන් විවරණයට අයත් වූවක් යන්නයි.

උස්මාන් ؓ තුමාණන් තම පාලන සමයෙහි අල් කුර්ආනයේ පිටපත් සකස් කළේ පරිපූර්ණ අවධානයෙන් යුතුව බොහෝ සහාබ්වරුන්ගේ* සහතික කිරීම් හා මුළු මුස්ලිම් ප්‍රජාවගේ තහවුරු කිරීම් සහිතවය. එමෙන්ම “එම කුර්ආන් පිටපත් නබි මුහම්මද් ؐ තුමාණන් කෙරෙහි කුමන අන්දමින් පහළ වූයේද එලෙසින්ම ලියා ඇත්තේය” යන්නෙහි කිසිවෙකු අතර කිසිදු මතභේදයක් නොමැත.

එබැවින් කවුරුන් අල් කුර්ආනයෙහි “තඟ්රිෆ්” හෙවත් විකෘති කිරීම් කර ඇති බවත්, අල් කුර්ආනය අංග සම්පූර්ණව පහළ වී නැති බවත්, අල් කුර්ආනය ග්‍රන්ථාරූඪ කිරීමෙහිදී නබි මුහම්මද් ؐ තුමාණන්ගේ සගයින් වන සහාබ්වරුන්* විශ්වාස ද්‍රෝහී වී ඇති බවත්, මුලින් ගොනු කළ අල් කුර්ආනය විකෘති කොට ඇති බවත් පවසන්නේද ඔවුන් අභ්ලුස් සුන්නති වල් ජමාඅත්වරුන්* අතුරින් බැහැර වූවන් වන්නෝය.

අල් කුර්ආනය සංරක්ෂණය කළ අන්දම පිළිබඳව ඉතිහාසය

අල් කුර්ආනය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් කෙරෙහි දින කිහිපයකදී එකවර පහළ වූවක් නොවේ. එය කඩින් කඩ අවශ්‍යතාවන්ට අනුව පැහැදිලි කිරීම්, නීති පැනවීම්, නිර්දේශයන්, දිරි ගැන්වීම්, පිළිතුරු සැපයීම්, අභියෝග කිරීම්, ප්‍රශංසා කිරීම් හා අවවාදයන් යනාදී වශයෙන් පුරා වසර 23 ක් තුළ පහළ විය.

සම්පූර්ණ පහළ වීම දශක දෙකකට අධික කාලයක් පුරා පැවති හේතුවෙන් ද අල් කුර්ආන් ආයතයන් හා පරිච්ඡේදයන් පහළ වූ විගස ඒවා සිත්හි ධාරණය කිරීමට පමණක් වැඩි උනන්දුවක් දැක් වූ හේතුවෙන් ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් තමන්ට පහළ වූ අයුරින්ම ඒවා ඉදිරිපත් කළ හේතුවෙන් ද එතුමාණන්ගේ කීකරු අනුගාමිකයින් ඒවා සිත්හි ධාරණය කිරීමෙන් ඔබ්බට යමක් කිරීම ගැන සිතා නොබැලූහ.

ආරම්භයේ දී දීර්ඝ ආයතයන් එකවර පහළ වූ අවස්ථාවන්හි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ඒවා තමාට අමතක වනු ඇතැයි බියෙන් සභාබවරුන්* වෙත වහා පැමිණ ඒවා කඩිනමින් නැවත කීමට උත්සාහ කරමින් මහත් අසීරුතාවට පත් වූ විට ස්ථව බලධාරී අල්ලාහ් 'කියාමා' නම් සුරාව පහළ කරමින් අල් කුර්ආනය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ මතකයේ රැඳවීම තමාගේ යුතු කමක් යැයි දිරි ගන්වමින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ බිය දුරු කළේය.

“(නබිවරය,) එය(අල් කුර්ආනය) ඉක්මන් (කර ධාරණය) කිරීම පිණිස නුඹගේ දිව මේ සඳහා නොසොල වවු. සැබැවින්ම එය (සිතෙහි එක්රැස් කර) තැන්පත් කිරීම ද එය පාරායනා කරවීම ද අප කෙරෙහි (වූ වගකීමක්) වන්නේය.” (අල් කුර්ආන් 75:16,17)

මෙලෙසින් පුරාමහයේදී අල් කුර්ආනය සංරක්ෂණය වී තිබුණේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ඇතුළු සභාබවරුන්ගේ පිවිතුරු හදවත් තුළය. සෑම රමළාන් මාසකදීම එතෙක් පහළ වී තිබුණු සියලු ආයතයන් ජබර්ල් ﷺ තුමාණන් ඉදිරියේ පාරායනය කිරීම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සිරිතක් විය. තවද ආයතයන් පහළ වූ වහාම ඒවා එලෙසින්ම සභාබවරුන් අතරද පාරායනය කළහ. ආරම්භයේදී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ආයතයන් පිළිබඳව විග්‍රහයන් ඉදිරිපත් නොකළහ. එම ආයතයන් මතකයේ රඳවා ගැනීමට සභාබවරුන් කෙතරම් උනන්දු වූවාද යත් ඒ සඳහා කරඟකාරී තත්ත්වයක් එවකට පැවතුණි. එසේම එය වටිනා කාරායක් ලෙසද ඔවුන් අගය කළහ. විවාහයන්හි දී මනාලියට අනිවාර්යයෙන් ගෙවිය යුතු මහ්ර් ගෙවීම සඳහා තමා මනසේ ධාරණය කර ඇති ශුද්ධ කුර්ආනයේ සුරාවක්* හෝ ඇතැම් සුරාවන් මගින් ප්‍රදානය කරන තරමට හා එය ගෙවීමක් ලෙස පිළිගැනුණු අවස්ථා ද ඇතිවන තරමට එම වැකියන් අගනා වස්තූන් ලෙස අගය කළෝය. තවද අන්සාර්වරුන්* නම් වූ මදීනා වැසියන්ට මක්කා වැසියන් වූ මුහාජිර්වරුන්* අල් කුර්ආන් ආයතයන් ඉගැන්වූයේද එය ඉතා අගනා වස්තුවක් ලෙසය.

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

මේ අනුව අල් කුර්ආන් ආයතනයක් හෝ කිසිවෙකුටත් සොරකම් හෝ විකෘති කළ නොහැකි තරමින් හඳවත් තුළ තබා රැකබලා ගන්නා විශාල පිරිසක් කෙටි කාලකඳිම බිහි වූහ. ඔවුන් අතර කලීෆාවරුන් සිව්දෙනා වන අබු බක්ර් ෂතුමාණන්, උමර් ෂතුමාණන්, උස්මාන් ෂතුමාණන් හා අලි ෂතුමාණන් වැනි ප්‍රමුඛයන් ඇතුළු කල්භා, සෑද් ඉබ්නු මස්උෆ්ද්, හුදෙයිෆා ඉබ්නු යාමානි, සාලිම් (මවුලා අබ් හුදෙයිෆා), අබු හුරෙයිරා, අබ්දුල්ලාස් ඉබ්නු උමර්, මුආවියා, අබ්දුල්ලාස් ඉබ්නු ැසුබෙයිර්, ආයිෂා, හෆ්සා, උම්මු සලමා ෂතුමාණන් වැනි උතුම් සහාබීවරුන් සහාබීවරියන් බොහෝ දෙනෙකු වූහ. එකල අකුරු ලිවීමේ, කියවීමේ හැකියාව ඇත්තන් සීමිත පිරිසක් වූහ. එහෙයින් මතකයේ ධාරණය කර ගැනීම යන විශ්වාසනීය ක්‍රමය ඔවුන් තුළ ඉතා ප්‍රචලිතව පැවතුණි. එබැවින් කෙටුම්පත් කිරීමට වඩා මතකයේ රඳවා ගැනීම ඉතා ප්‍රත්‍යක්ෂ වූ හෙයින් මෙම තත්වය එලෙසින්ම බොහෝ කල් පැවතුණි. (මනාහිලුල් ඉර්ෆාන් 1:234)

වහී කෙටුම්පත් කර ගැනීම

අරාබිකයින්ගේ සිරිත් පරිදි නබි මුහම්මද් ෂතුමාණන් මතකයේ රඳවා ගැනීම සමගම අල් කුර්ආනය ලියා තැබීමටද සැලසුම් කර තිබුණි. මේ පිළිබඳව ැසයිද් ඉබ්නු සාබිත් ෂතුමාණන් නැමැති සහාබීවරයා මෙසේ පවසයි.

"මම නබි මුහම්මද් ෂතුමාණන්ගේ උපදෙස් පරිදි වහී* නම් දේව පණිවිඩ ලියන්නෙකුට සිටියෙමි. වහී පහළ වන විට එහි බැරැරුම් බවින් එතුමාණන්ගේ නලල දහදියෙන් තෙත් වී යයි. පසුව මම එතුමාණන් කියවන දෑ ඇට කටුවල හෝ ලෑලි කැබැලිවල කෙටුවෙමි. පසුව වැඩිදුරටත් නිවැරදි කර ගැනීම සඳහා එතුමාණන්ට කියවා පෙන්වන්නෙමි." (මජ්මූ ආෂ් ැසවාඉද්, තබරානි 1:156)

ැසයිද් ඉබ්නු සාබිත් ෂතුමාණන් සමග කලීෆාවරුන් සිව් දෙනාද උබෙයි ඉබ්නු කාබ් ෂතුමාණන්, ැසුබෙයිර් ඉබ්නු අව්වාම් ෂතුමාණන්, මුආවියා ෂතුමාණන්, මුහීරන් ඉබ්නු ැසුබා ෂතුමාණන්, කාලිද් ඉබ්නු වලීද් ෂතුමාණන්, සාබිත් ඉබ්නු කයිස් ෂතුමාණන්, අබාන් ඉබ්නු සර්ද් ෂතුමාණන් යන සහාබීවරුන් ද වහී කෙටුම්පත් කළ අය අතර වූහ. වහී කෙටුම්පත් කිරීම සතුන්ගේ ඇටකටුවල ද සෙල්ලිපි ලෙසින් ද ඉදි අතුවල ද සටහන් කර තිබුණු අතර මෙසේ ලියා තිබූ කොටස් ක්‍රමවත්ව එක්තැන් නොවී විවිධ පෙදෙස්වල විසිරී තිබුණි. (ෆත්හුල් බාර් 9:18)

කලීෆා අබු බක්ර් ෂතුමාණන්ගේ පාලන කාලයේ අල් කුර්ආනය එක්රැස් කළ යුතු යැයි එතුමා සිතුවේය. එයට තුඩු දුන් ප්‍රධාන හේතුව පිළිබඳව 'කාතිබුල් වහී' හෙවත් 'වහී ග්‍රන්ථාරූඪ් කරන්නා' යන විරුද්ධවලියෙන් පිදුම් ලත් ැසයිද් ඉබ්නු සාබිත් ෂතුමාණන් මෙසේ විස්තර කරයි.

'යමාමා සංග්‍රාමයෙන් පසු කලීෆා අබු බක්ර් ෂතුමාණන් මා කැඳවුවේය. මා එතුමා හමුවීමට ගිය විට උමර් ෂතුමාද එහි සිටියේය. අබු බක්ර් ෂතුමා මා අමතා උමර් ෂතුමා පැවසූ කරුණක් පිළිබඳව මා දැනුවත් කළේය.

'එනම් යමාමා යුද්ධයේදී අල් කුර්ආනය සිත්හි ධාරණය කළ බොහෝ 'හාෆිල්වරු' හෙවත් අල් කුර්ආනය හඳවතේ මනනය කළවුන් බොහෝ දෙනෙකු

ජීවිතක්ෂයට පත් වූහ. එසේ දිගින් දිගටම සිදුවූයේ නම් **අල් කුර්ආනයේ** බොහෝ කොටස් තුරන් වී යාමේ අවධානමක් ඇති විය හැක. එබැවින් එය වහා එක්රැස් කොට ග්‍රන්ථයක ස්වරූපයෙන් ආරක්ෂා කර ගත යුතු යැයි **උමර් ෂුමාන** අදහස් කරන බව ද **නබි මුහම්මද් ෂුමාන** කරන්නට නොයෙදුණු කාර්යයක් තමා කෙසේ කරමිද? යැයි තමා ව්‍යාකූල වූ බව ද පසුව **උමර් ෂුමාන** බලවත් ඉල්ලීම මත තමා එයට එකඟ වූ බව ද **කලීෆා අබු බකර් ෂුමාන** පැවසුවේය. පසුව මා එතුමාට සම්පතම විශ්වාසවන්තයෙකු වන හෙයින් ද විවක්ෂණ බුද්ධියක් ඇත්තෙකු හෙයින් ද මෙම බැරෑරුම් වගකීම මා හට භාරගන්නා ලෙස ඉල්ලා සිටියේය. මා **නබි මුහම්මද් ෂුමාන**ගේ අවධියේදී **වහී** පහළ වීම් ලියාගන්නෙකු වීම ද එතුමාගේ මෙම තීරණයට තුඩු දුන් බව ද පැවසුවේය. නමුත් **කලීෆා අබු බකර් ෂුමාන** මා හට කන්දක් ඉවත් කිරීමට අණ කර තිබුණේ නම් මා එය මෙතරම් බැරෑරුම් යැයි නොසිතමි. නමුත් එතුමා මා හට පැවරූ මෙම කාර්යය ඊට වඩා බැරෑරුම් හෙයින් මා පසුබට වූයෙමි. **නබි මුහම්මද් ෂුමාන** නොකළ දෙයක් සඳහා මා ඉදිරිපත් වන්නේ කෙසේ දැයි එතුමාට තිබූ සැකයම මා ද ඉදිරිපත් කළෙමි. එයට **කලීෆා අබු බකර් ෂුමාන** “**අල්ලාහ්** මා හට මෙම කාර්යය කිරීම සඳහා හඳවන විවෘත කළේය. එබැවින් මෙය යහපත් කාර්යයකි” යැයි පවසා මා දිරිමත් කළේය. **අල්ලාහ්** මාගේ හඳවන ද එයට අවනත කළේය. පසුව මා ද එයට එකඟ වූයෙමි. පසුව මා නොයෙක් පෙදෙස්හි කෙටුම්පත් කරනු ලැබ තිබුණු **අල් කුර්ආන් ආයතය**න් ඒකරාශී කිරීම ඇරඹුවෙමි. (සහිස් අල් බුහාරි කිතාබ් අල් ෆලාහ්)

පෙර සඳහන් පරිදි මෙම භාරදූර වගකීම බාරගත් **සහාබ්වරයෙකු** වන **ෂයීද් ෂුමාන** **අල් කුර්ආනය** සම්පූර්ණයෙන්ම සිතෙහි ධාරණය කර සිටි ‘**හාෆිල්**’වරයෙකු වූයේය. එබැවින් ඔහුටම එම කාර්යය කිරීමට තිබුණි. එසේම එවන් වූ සිය ගණන් **හාෆිල්වරුන්** එවකට සිටියෝය. ඔවුන්ගෙන් කණ්ඩායමක් යොදා එම කාර්යය සිදු කිරීමට තිබුණි. නමුත් ඔහු තමාගේ අභිමතයට අනුව එය නොකර මේ සඳහා විශේෂ කොන්දේසි කිහිපයක් යොදා ගත්තේය.

“**මුතවාතිර්**”* හෙවත් අබ්ණ්ඩ අනුප්‍රාප්තිය තහවුරු වන වාචික හා ලිඛිත සාක්ෂීන් ලැබෙන තුරු ඔහු කිසිම **ආයතයක් අල් කුර්ආනයට** එකතු කළේ නැත. එයත් සමගම **නබි මුහම්මද් ෂුමාන**ගේ නිරීක්ෂණය යටතේ ලියාගත් අයගෙන් ද **ආයතයන්** ලබා ගත්තේය. තවද කවරෙකු සතුව **අල් කුර්ආන් ආයතයන්** ඇත්තේද ඒ සියල්ල **ෂයීද් ඉබ්නු සාබිත් ෂුමාන** වෙත ගෙන එන මෙන් සියල්ලන්ටම දැනුම් දුන්නේය. කෙනෙකු යම් **ආයතයක්** ගෙන ආවේ නම් ඒවා පහත පහත සඳහන් කරුණු සමග සසඳා බලා තහවුරු කර ගත්තේය.

1. පළමුව තමාගේ මතකයේ ඇති **අල් කුර්ආනය** සමග ගෙන එන ලද කෙටුම්පත සසඳා බලා තහවුරු කර ගත්තේය.
2. දෙවනුව **උමර් ෂුමාන** සමග එකතු වී ඔවුන්ගේ මතකයේ තිබෙන **අල් කුර්ආනය** සමග ද සසඳා බලා තහවුරු කර ගත්තේය. (ෆත්හුල් බාරි, ඉබ්නු අබ් දාවුද්)

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

3. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ අවදියේ දී පහළ වී කෙටුම්පත් කළ බවට සාක්ෂි දෙකක් ස්ථිර කරන තුරු ඒවා තහවුරු කර නොගත්තේය. (අල් ඉත්කාන් 1:10)

4. පසුව ලියා ගත් දෑ හැකි පමණ සහාබිවරුන් අතර සිටි හාෆිල්වරුන් හමු වී තහවුරු කර ගත්තේය. (අල් බුර්හාන් ෆි උලුම්ල් කුර්ආන් 1:238)

එබැවින් **Z**සයිද් ඉබ්නු සාබිත් ﷺ තුමා හැකි පමණින් ප්‍රවේශමෙන් අල් කුර්ආන් ආයතනයන් එක්රැස් කර පත්‍ර පිටුවල ඒවා සකස් කළේය. නමුත් මෙසේ ග්‍රන්ථ ස්වරූපයට නගනු ලැබූ ප්‍රථම අල් කුර්ආනයට "أ" "ل" හෙවත් 'මව' යනුවෙන් නම් කරනු ලැබීය. එහි විශේෂත්වයන් කිහිපයක් විය. එනම්,

1. ආයතනයන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් කී පිළිවෙලට යොදමින් පරිච්ඡේද සකස් කර තිබීම. නමුත් වර්තමානයේ පාරායනය කරනු ලබන අල් කුර්ආනයේ ඇති පරිච්ඡේද පිළිවෙල එම ග්‍රන්ථයේ එකට සැකසී නොතිබිණ. එනම් සෑම පරිච්ඡේදයක්ම තනි තනිවම සකස් වී තිබිණ.
2. මෙම ග්‍රන්ථය ගෛලින් 7 ක් අනුව පාරායනය කළ හැකි එකකව තිබුණි. (මන්හල්ලුල් ඉර්ෆාන් 1:246, තාරිකුල් කුර්ආන් 28)
3. පාරායනය නොකළ යුතුව තිබූ المُنْمَلِ මන්සුෂ් හෙවත් අවලංගු කරන ලද සියලුම ආයතනයන් පවා එකක් නොහැර ලියන ලදී.
4. මෙම පිටපතේ අරමුණ වූයේ මුල් මහත් මුස්ලිම් ජනයාම අනුමත කළා වූ සකස් කරන ලද ලේඛනයක් සුදානම් කිරීමය. එබැවින් කවරෙකුට අවශ්‍යතාවක් ඇත්තේද ඔහුට එමගින් නිර්දේශයක් වෙත යොමු විය හැකව තිබුණි.

මෙම ග්‍රන්ථය පළමුව කලීෆා අබු බකර් ﷺ තුමා භාරයේ ද පසුව ඔහුගේ අභාවයෙන් පසු උමර් ﷺ තුමාගේ භාරයේ ද පසුව හෆ්සා ﷺ තුමිය භාරයේ ද අවසානයේදී මර්වාන් ඉබ්නුල් හකම් තුමාණන්ගේ භාරයේ ද පැවතිණ. (ෆත්හුල් බාරි 9:16)

කලීෆා උස්මාන් ﷺ තුමාගේ වකවානුවේ අල් කුර්ආනය සංරක්ෂණය කළ ආකාරය

තෙවෙනි කලීෆා* වන උස්මාන් ﷺ තුමාගේ පාලන කාලය තුළ ඉස්ලාම් දහම අරාබි ප්‍රදේශයෙන් ඔබ්බට පැතිරී රෝමය, ඉරානය වැනි 'අජම්' හෙවත් අරාබි නොවන රාජ්‍යයන්ට පවා විහිදෙන්නට විය. එම රාජ්‍යයන්හි අරාබි නොවන මුස්ලිම්වරුන් එහි පැමිණෙන අරාබි මුස්ලිම් වෙළෙඳුන්ගෙන් ද දහම් ප්‍රචාර කටයුතු සඳහා පැමිණෙන අරාබි මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් ද අල් කුර්ආනය ඉගෙන ගත්හ.

මේ කාල වකවානුවේදී එසේ උගන්වන අරාබි මුස්ලිම් භක්තිකයින් හා ඒ ඒ ගෛලින් හිමි වාර්ගිකයින් එය තවත් කෙනෙකුට ඉගැන්වීමේ දී තමාගේ

ශෛලයෙන්ම එය ඉගැන්වූහ. මෙම ශෛලීන් හත **නබි මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන්ගේ අනුමැතිය මතම වූ බව දන්නා කාල වකවානුවේ දී කිසිදු ගැටළුවක් ඇති නොවීය. එහෙයින් ශෛලියේ හැර අරුතේ කිසිදු වෙනසක් නොවූ හෙයින් විශේෂයෙන් අරාබි ජාතික මුස්ලිම්වරුන් මෙම තත්ත්වය ගැටළුවක් කර නොගත්හ.

නමුත් ඉස්ලාම් දහම අරාබි නොවන රට වලට හා එහි ජන කොටස් වලට ව්‍යාප්ත වන විට මෙම ශෛලීන් පිළිබඳව වැටහීමක් නොමැති අරාබි නොවන මුස්ලිම්වරුන් තරමක ව්‍යාකූල භාවයකට පත් වන්නට වූහ. ඔවුනොවුන් විවිධ ශෛලීන්ගෙන් යුත් අරාබි මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් **අල් කුර්ආනය** දැන උගත් නිසා එම අරාබි නොවන මුස්ලිම්වරුන් අතර මතභේද පැන නගින්නට විය. තම තමන් උගත් ශෛලියම අන් සියලු දෙනාම භාවිත කළ යුතු යැයි සියල්ලන්ම වාද කරන්නට වූහ. මේ සියල්ල වාචිකව **අල් කුර්ආනය** විවිධ ශෛලීන්වලින් ඉගෙන ගත් නිසාම ඇති විය. ලිඛිතව පැවතියේ එකල **අබු බක්ර්** ﷺ තුමාගේ භාරයේ තිබූ පෙර කී පිටපත පමණකි. එයද තිබුණේ **මදීනා** නගරයේ හෙයින් ඇත පෙදෙස්වල සිටින අයට එමගින් ඉගෙන ගැනීම නොව එය දැක බලා ගැනීමටවත් නොහැකිව තිබුණි.

උස්මාන් ﷺ තුමාණන් කලීෆාවරයා වූ පසු **අල් කුර්ආන්** පිටපත් කිහිපයක් උත්පාදනය කිරීමේ කාලීන අවශ්‍යතාව වටහාගෙන ඒ සඳහා ක්‍රියා කරන්නට වූහ. මෙම සිද්ධි මාලාව පිළිබඳව සම්පූර්ණ වාර්තා ඉතිහාස ග්‍රන්ථයන්හි සටහන් වී ඇත.

එම වකවානුවේ **හුZසෙයිෆා** ﷺ තුමා මුස්ලිම්වරුන් සුළුතරයක්ව ජීවත් වූ ආර්මේනියා හා අසර්බෙයිජාන් යන රටවලට ගිය විට එහි මුස්ලිම්වරුන් මෙම අර්බුදය ගැන එතුමාට පැමිණිලි කළහ. ඔහු **මදීනා** නගරයට පැමිණි වහාම සිය **කලීෆාවරයා** හමු වී තත්ත්වය විස්තර කර සිටියේය. තවද යුදෙව් හා කිතුනු ආගමිකයන් **තව්රාන්*** ආගම පිළිබඳව ඇති කර ගත් මතභේද හා ගැටුම් මෙන් මුස්ලිම්වරුන් අතරද භේද ඇති විය හැකි බව ඔහු අනතුරු ඇඟවීය. **කලීෆා උස්මාන්** ﷺ තුමාට ද මෙවැනි තත්ත්වයන් පිළිබඳව නන් දෙසින් පැමිණිලි එමින් තිබුණි. එවකට සිටි ප්‍රමුඛ **සහාබිවරුන්ගෙන්** මෙම ශෛලීන් පිළිබඳව පිළියමක් පවසන මෙන් **උස්මාන්** ﷺ තුමා ඉල්ලා සිටියේය. එවිට ඔවුන් **උස්මාන්** ﷺ තුමාට ඔහුගේ අදහස කුමක් දැයි විමසුවෝය. එයට **උස්මාන්** ﷺ තුමා සිය අදහස දක්වමින් ලොව පුරා සිටින අරාබි නොවන මුස්ලිම්වරුන්ගේ තත්ත්වය සලකා බලන විට **අල් කුර්ආනය** එකම ශෛලයකින් පැවතීම යහපත් බව කියා සිටියහ. සියලු දෙනාම එම අදහසට එකඟ වූ අතර පසුව එතුමා හැකි පමණ වැසියන් එක්කොට දේශනයක් පැවතුන. එනම්,

‘ජනයන් ඔබලා මා සම්පයෙහි සිටින අවස්ථාවන්හි **අල් කුර්ආන් ආයතයන්** පිළිබඳ විවිධ අර්ථ කථනයන් ඉදිරිපත් කරමින් භේද වෙමින් **අල් කුර්ආන්** විෂයෙහි කෙනෙක් තවත් කෙනෙකු වැරදි යැයි චෝදනා එල්ල කර ගනිමින් ද මෙම ශෛලීන් පාරයනය කිරීමෙහි වෙනස් කම් කරමින් ද සිටින්නෙහුය. එසේනම් මාගෙන් ඇත්ව ජීවත් වන අරාබි නොවන මුස්ලිම්වරුන්ගේ තත්ත්වය කෙසේ විය හැකි ද? එබැවින් අප සියලු දෙනා එක්සත්

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

වී එකම අල් කුර්ආන් පිටපතක් වෙනුවෙන් එකඟ වෙමු” යැයි පවසා හල්සා ෂුකුමිය භාරයේ තිබුණු මව් ග්‍රන්ථය ලබා එය පිටපත් කිහිපයකට පත් කිරීමට කටයුතු කරමින් ඒ සඳහා මඬුල්ලක් ඇති කළහ. එයට zසයිද් ඉබ්නු සාබිත්, අබ්දුල්ලාන් ඉබ්නු zසුබෙයිර්, සර්ද් ඉබ්නුල් ආස්, අබ්දුර් රහ්මාන් ඉබ්නු භාරිස් ඉබ්නු හිෂාම් ෂු යන සහාබ්වරුන් ඇතුළත් වූහ. ඔවුන් අතුරින් zසයිද් ෂු තුමාණන් පමණක් අන්සාරී හෙවත් මදීනා වැසියෙකු වූ අතර සෙසු අය මක්කා වැසියන් වූ කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රිකයින් වූහ. එබැවින් උස්මාන් ෂු තුමා එම සිව්දෙනාට “නුඹලා අතර හා zසයිද් තුමාණන් අතර අල් කුර්ආනය ලිවීමේ දී වෙනස් කමක් ඇති වූයේ නම් එවිට නුඹලා එය කුරෙයිෂ්වරුන්ගේ භාෂාවට අනුව ලියවූ. මන්දයත් අල් කුර්ආනය පහළ වූයේ ඔවුන්ගේ භාෂාවට අනුව ය. මඬුල්ලට අයත් සහාබ්වරුන් සිව් දෙනාම සිය කාර්යභාරය පහත අන්දමින් ඉටු කළහ. (ගත්හුල් බාරි 9 වෙළුම 13-15)

1. අබු බක්ර් ෂු තුමාගේ සමයෙහි එක්රැස් කළ අල් කුර්ආනය වර්තමානයේ තිබෙන අල් කුර්ආනය මෙන් පරිච්ඡේද එක් කොට නොතිබුණි. නමුත් මෙම මඬුල්ල එහි පරිච්ඡේද අනුපිළිවෙළට එක්කොට එක් පිටපතකට ගොනු කළෝය. (මුස්තද්රක් 2:229)

2. තවද අරාබි භාෂාවට විශේෂිත වූ පිල්ලම් හා තිත් වැනි යෙදුම් නොමැතිව සෑම ශෛලයකටම අනුව කියවීමේ හැකියාව ඇතිව අකුරු පමණක් භාවිත කරමින් ලියූහ.

උදාහරණ වශයෙන් මෙම අල් කුර්ආනයේ ඔවුන් **ننسرھا** යැයි ලියා ඇත. එම අරාබි වචනය **نَنْسُرُهَا** යැයිද **نَنْسُرُهَا** යැයිද උච්චාරණය කළ හැක. (මනාහිලුල් ඉර්ෆාන් 1:253-254)

3. මෙසේ මොවුන් විසින් ලියන ලද අල් කුර්ආන් පිටපත් 5 ක් යනුවෙන් හා තවත් වාර්තාවක 7 ක් යනුවෙන්ද සඳහන් වේ. ඒවායින් එකක් මදීනාවේ තබා අනෙක් ඒවා මක්කාවට ද සිරියාවට ද යෙමනයට ද බන්රේනයට ද හා කුෆාවට ද බස්රාවට ද යවන ලදී.

4. ඉහත පිටපත් කිරීම සඳහා පෙරදැරි කොට ගනු ලැබුවේ අබු බක්ර් ෂු තුමාගේ කාලයේදී එක්රැස් කරන ලද ‘උම්’ නම් වූ මව් පිටපත වූ නමුත් වැඩිදුර ප්‍රවේසම සඳහා එම පළමු පිටපත සඳහා අනුගමනය කරන ලද සියලු නිර්දේශ හා නීතිරීතින් නැවතත් මෙම පිටපත් සම්පාදනයේදී ද පිළිපදින ලදී.

5. මෙසේ පිටපත් කිහිපයක් සම්පාදනය කිරීමත් සමගම කලීෆා උස්මාන් ෂු තුමා විවිධ පෙදෙස්වල සහාබ්වරුන් භාරයේ තිබූ අල් කුර්ආන් පිටපත් සියල්ල අත්පත් කර පුළුස්සා දැමූහ. මෙහි අරමුණ වූයේ පිළිගත් එකම උච්චාරණයකට අනුව සම්පාදනය වී ඇති එකම අල් කුර්ආන් පිටපතක් ලෙස ලොව පුරා පැවතීම යහපත් යැයි එතුමා සිතූ හෙයිනි.

මෙම බැරෑරුම් කටයුත්ත කලීෆා උස්මාන් ෂු තුමාණන් සියලු දෙනාගේම අදහස් විමසීමෙන් හා සාකච්ඡා කිරීමෙන් පසුව නිම කළේය. එම නිසාම අලි ෂු

තුමාණන් “උස්මාන් තුමාණන් පිළිබඳව යහපතක් මිස අන් කිසිවක් නොකියන්න. එතුමා සෑම දෙනාගේම අදහස් විමසමින් අල් කුර්ආනය වෙනුවෙන් ඉතා විශිෂ්ට මෙහෙවරක් ඉටු කළේය” යැයි පැවසුවේය. (ෆත්හුල් බාර් 9:15)

තඟ්සීර් හෙවත් අල් කුර්ආන් විවරණය සඳහා වූ මූලාශ්‍රයන්

1. කීර්තිමත් අල් කුර්ආනය

තඟ්සීර් කලාවේ මුල් මූලාශ්‍රය අල් කුර්ආනයයි. ඇතැම් විට අල් කුර්ආනයේ ඇතැම් ආයතනයන්* කෙටියෙන් සඳහන් වී ඇති අතර එහි විග්‍රහය තවත් ආයතනයක් මගින් විවරණය වී ඇත.

උදා : සුරා අල් ෆාතිහාවේ ‘(6) අපව සෘජු මගට රැගෙන යනු මැනව්! (7) (එය කෙසේද යත්) ඔබ කවුරුන් කෙරෙහි ආශීර්වාද කළෙහි ද ඔවුන්ගේ මගයි.’

මෙහි ‘කවුරුන් කෙරෙහි ආශීර්වාද කළෙහිද’ යන පදයේ මෙම පිරිස කවුරුන්දැයි සඳහන් වී නොමැත. මෙහි විග්‍රහය අල් කුර්ආනයේ තවත් ආයතනයක සඳහන් වී ඇත. එනම්,

“කවුරුන් අල්ලාහ්ට ද රසුල්වරයාට* ද අවනත වන්නේ ද ඔවුහු අල්ලාහ් ආශීර්වාද කළා වූ නබිවරුන්*, සිද්දීක්වරුන්*, ෂහීද්වරුන්* හා දැහැමියන් සමග වෙති.” (අල් කුර්ආන් 4:69)

එබැවින් අල් කුර්ආන් විග්‍රහකයින් යම් ආයතනයක් විවරණය කරන්නේ නම් පළමුව අල් කුර්ආනයේ එහි විවරණය ඇතිදැයි සොයා බලනි. එසේ වී නම් ඔවුන් එයට මුල් තැන දෙති.

2. හදීස්

නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ වදන්, ක්‍රියාවන් හා අනුමත කළ දෑ සුන්නත් නොහොත් හදීස් යනුවෙන් හැඳින් වේ. අල්ලාහ් එතුමාණන්ට අල් කුර්ආනය පිරිනමා ජනයා වෙත එතුමාණන්ව යැවීමට හේතු වූයේ ඔවුන්ට එය පැහැදිලි කිරීමට හා එහි නිසි අර්ථය පහදා දීමටය. එතුමාණන් එම වගකීම තමාගේ වචනයෙන් හා ක්‍රියාවෙන් මනා ලෙස ඉටු කළේය. නියතවශයෙන්ම එතුමාගේ සම්පූර්ණ ජීවිතයම අල් කුර්ආනයේ ප්‍රායෝගික විවරණයක් විය. මේ හේතුවෙන් අල් කුර්ආන් විග්‍රහකයින් අල් කුර්ආන් විග්‍රහයේ දෙවන මූලාශ්‍රය ලෙස නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ හදීස්ය දක්වා ඇත. උදා - පස්වේල නැමදුම එහි අනිවාර්යය බව අල් කුර්ආනයේ සඳහන් වුවද එය ඉටු කරන්නා වූ අන්දම නබිවදන් මගින් විවරණය කොට ඇත.

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

එහෙයින් අල් කුර්ආනය පමණක් විශ්වාස කොට නබිවදන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ඉස්ලාමයෙන් බැහැර විමක් වන්නේය. මන්දයත් ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනයෙහි :

﴿ وَمَا اتَّخَذُ الرَّسُولُ فُخْرًا ۗ وَمَا نَهَمُكُمْ عَنْهُ فَاتَّقُوا ۗ وَاللَّهُ يُلْقِي السُّرُورَ عَلَى الْعُقَابِ ۗ ﴾

“තවද රසූල්වරයා* නුඹලාට කුමක් පිරිනැමුවේ ද එය නුඹලා ගනිවු. ඔහු නුඹලාට කුමක් තහනම් කළේ ද (එයින්) වැළකී සිටිවු. අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමත් වවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් දඬුවම් දීමෙහි දැඩිය.” (අල් කුර්ආන් 59:7)

3. සහාබිවරුන් විසින් දැන් වූ වාර්තාවන්

සහාබිවරුන් යනු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ නබිත්වය විශ්වාස කොට එතුමන්ව බැහැරැක ඒ අයුරින්ම මරණයට පත් වූ අනුගාමිකයින් වේ. මොවුන් සියල්ලන් සැදැහැමියන් වූ අතර මොවුන් අල්ලාහ්ගේ තෘප්තියට පාත්‍ර වූවන් යැයි අල් කුර්ආනයේ සඳහන්ව ඇත. ගෞරවනීය මොවුන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් සෘජුවම දැනුම ලබා ගත්තවුන්ය. එයට අමතරව එතුමාණන් වෙත වහි* නම් දේව පණිවිඩ පහළ වන විට ඔවුන් එහි සම්මුඛව සිටියෝය. තවද එම ආයතයන් පහළ විමට හේතු වූ පසුබිම් ද දැන සිටියෝය. එබැවින් අල් කුර්ආනය පැහැදිලි කිරීම විෂයයෙහි ඔවුන්ගේ ප්‍රකාශය ඉතා විශ්වාසනීය හා ස්ථාවරව තිබුණි. ඔවුන්ගෙන් පසුව පැමිණෙන්නන්ට මෙම සුවිශේෂී තත්ත්වය ලැබීමට හැකියාවක් නොතිබුණි. අල් කුර්ආනයේ ඇතැම් ආයතයන් විග්‍රහ කිරීමේදී ඒ පිළිබඳව අල් කුර්ආනයේ වෙනත් ආයතයක හෝ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ හදිසයන්හි නොවූයේ නම් සහාබිවරුන්ගේ ප්‍රකාශයට මුල් තැනක් දෙනු ලැබේ. සහාබිවරුන්ව පිළිකුල් කිරීම හා මනසින් අවතක්සේරු කිරීමද ප්‍රතික්ෂේපකයෙකුගේ සළකුණක් යැයි අල් කුර්ආනය (48:29) අවධාරණය කරයි.

4. තාබීවරුන් දැන්වූ වාර්තාවන්

සහාබිවරුන්ගෙන්* පසුව පැමිණි අයට තාබීවරුන් යැයි පවසනු ලැබේ. ඔවුන් අල් කුර්ආනයේ විවරණය සහාබිවරුන්ගෙන් ඉගෙන ගත්තෝය. එබැවින් ඔවුන්ගේ ප්‍රකාශයන්ට ද තඟ්සිර ක්ෂේත්‍රයේ වැදගත් තැනක් දී ඇත. ඇතැම් විශාරදයින් අතර අල් කුර්ආන් විවරණයේ මොවුන්ගේ ප්‍රකාශයන් ස්ථිර සාධකයක් ලෙස ගත හැක්කේ දැයි මතභේදයක් පවතී. (අල් ඉත්කාන් 2:179) නමුත් ඔවුන්ගේ වැදගත්කම ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැක.

5. අරාබි භාෂාව

අල් කුර්ආනය අරාබි භාෂාවෙන් පහළ වූ හෙයින් අල් කුර්ආනය විවරණය කිරීමට මෙම භාෂාවේ සම්පූර්ණ නිපුණත්වයක් තිබීම අනිවාර්යය වන්නේය. අල් කුර්ආනයේ ඇතැම් ආයතයන්, ඒවා පහළ විමට හේතු වූ කිසිදු පසුබිමක් නොමැතිවම පැමිණ ඇත. මෙවැනි ආයතයන් සඳහා වූ විවරණයන් අල් කුර්ආනයේ ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ හදිසින්* ද සහාබිවරුන්ගේ හෝ තාබීවරුන්ගේ ප්‍රකාශයේ ද නොවීය. එබැවින් මෙම ආයතයන් විවරණ කළ හැක්කේ අරාබි භාෂා සාහිත්‍ය පදනම් කරගෙන පමණි.

6. අල් කුර්ආන් පරිශීලනය හා නිගමනය

තඟ්සීර් හෙවත් අල් කුර්ආන් විවරණයේ අවසාන මූලාශ්‍රය වන්නේ පරිශීලනය හා නිගමනයයි. අල් කුර්ආනයේ ඇති සැඟවුණු අර්ථයන් අන්තයක් නොමැති මහා සාගරයක් මෙනි. එබැවින් ඉස්ලාමය පිළිබඳව ගැඹුරු දැනුම ලැබුවෙකු කෙතරම් දුරට ඒවා පරිශීලනය කරන්නේද ඔහුට එම සැඟවුණු අර්ථයන් පිළිබිඹු වේ. එම සැඟවුණු අර්ථයන් පිළිගනු ලබන්නේ ඉහත සඳහන් මූලාශ්‍රයන් පහට පටහැණි නොවූයේ නම් පමණි. එබැවින් කෙනෙකු අල් කුර්ආනය විග්‍රහ කිරීමේදී අල් කුර්ආනයට හා හදීසයට, ඉජ්මා නම් ඒකමතිකභාවයට, භාෂාවට, සහාබිවරුන්ගේ හා තාබී:වරුන්ගේ ප්‍රකාශයන්ට හෝ ඉස්ලාමීය නීති සංග්‍රහයේ මූලධර්මයන් වලට පටහැණි වන්නේ නම් එය පිළිගනු නොලබන්නේය. (අල් ඉත්කාන් 2:184)

අල් කුර්ආන් හා නබි වදන් අරුත දැක්වීම පිළිබඳ පිළිගත් පොදු නීතිරීති

යමෙකු අල් කුර්ආනයට අරුත දක්වන විට අනිවාර්යයෙන්ම ඔහු තඟ්සීර් හෙවත් අල් කුර්ආන් විවරණය වෙත යොමු විය යුතුය. තවද අල් කුර්ආනය පිළිබඳව අර්ථ දැක්වීමකදී අනුගමනය කළ යුතු නීතිරීති පිළිබඳ සංක්ෂිප්ත විග්‍රහයක් පහත සඳහන් වේ.

1. අල් කුර්ආනය අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස සන්දර්භය වටහා ගැනීම අනිවාර්ය වේ. මෙසේ සන්දර්භයේ වැදගත්කම විඳහා දක්වන පහසු උදාහරණයක් පහතින් උපුටා දැක්වේ.

“එබැවින් සලාතය* ඉටු කරන්නන් කෙරෙහි විනාශය අත් වේවා!” (අල් කුර්ආන් 107:4)

මෙම අල් කුර්ආන් ආයතය පමණක් කියවා තේරුම් ගන්නා අයෙකු කිසි දිනෙක සලාතය එනම් ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් අනුව දෛනිකව පස් වතාවක් ඉටු කළ යුතු අනිවාර්යය නැමදුම ඉටු නොකරනු ඇත. මෙම ආයතය නිවැරදිව අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස එයට පෙර හා පසු ආයතයන් කියවා අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා සන්දර්භය අත්‍යවශ්‍ය වෙයි. එම නිසා මෙම 4 වන ආයතයට ආශ්‍රිත 5 හා 6 වැනි ආයතයන් පහත දැක්වේ.

“එබැවින් සලාතය ඉටු කරන්නන් කෙරෙහි විනාශය අත් වේවා!” (අල් කුර්ආන් 107:4)

“ඔවුන්ගේ සලාතය පිළිබඳව නොසැලකිලිමත්ව සිටින්නන් ඔවුන්මය.” (අල් කුර්ආන් 107:5)

“(තම ක්‍රියාවන් පිළිබඳව අන් අයට) උපාරුපාන්නන් ඔවුන්මය.” (අල් කුර්ආන් 107:6)

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

විනාශය වෙත යොමු වන අයුරින් සලාතය ඉටු කරන්නන් කවරෙකු ද යත් නොසැලකිලිමත්ව හා අන් අයට පෙන්වීම සඳහා සලාතය ඉටු කරන්නන් බව එම පරිච්ඡේදයේම 5 හා 6 වැනි ආයතයන්ගෙන් ඉතා පැහැදිලිව විග්‍රහ වේ.

2. අල් කුර්ආනය අවුරුදු 23 ක් තිස්සේ ඒ ඒ අවස්ථාවට අනුකූලව හා අවශ්‍යතාවට අනුව මුළු මිනිස් වර්ගයාගේ මග පෙන්වීම සඳහා අල්ලාන් විසින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට පහළ කරනු ලැබීය. එබැවින් අල් කුර්ආනය පිළිබඳ අර්ථ විග්‍රහයක් කිරීමට නම් ඉස්ලාමීය ඉතිහාසය පිළිබඳ ගැඹුරු හා නිවැරදි දැනුමක් තිබීම ඉතා වැදගත් වේ. මේ ආකාරයෙන්ම නබි වදන් විග්‍රහ කිරීමේදී පවා ඉතිහාසය හා එම අවස්ථාවන් පිළිබඳ දැනුමක් තිබීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

3. එලෙසම ඇතැම් අල් කුර්ආන් ආයතයන්හි විග්‍රහයන් එහි සන්දර්භයෙන් බැහැර අනෙකුත් අල් කුර්ආන් වදන්හි ද අන්තර්ගතව ඇත. එහෙයින් අල් කුර්ආනය නිවැරදිව අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස සම්පූර්ණ අල් කුර්ආනය පිළිබඳව දැනුමක් තිබීම ඉතාම වැදගත් සාධකයක් බව සඳහන් කළ යුතුව ඇත. මත්පැන් තහනම් කිරීම පිළිබඳව අල් කුර්ආනයේ ඉගැන්වීම් සම්පූර්ණ ලෙස අවබෝධ කර ගැනීමට නම් මේ සම්බන්ධයෙන් ඇති ආයතයන් සියල්ල සමස්තයක් වශයෙන් හා එහි කාල වකවානු අනුව අවබෝධ කරගත යුතු වේ. මේ පිළිබඳව ඇති ඉගැන්වීම් අල් කුර්ආනයේ විවිධ පරිච්ඡේදයන්හි අන්තර්ගත වී ඇති අතර සම්පූර්ණ අල් කුර්ආනය පිළිබඳව දැනුමකින් තොරව මේ පිළිබඳව ඇති එක් ආයතයක් පමණක් ගෙන විග්‍රහයක යෙදීම විකෘති මතයක් ඇති වීමට නියත වශයෙන්ම හේතු වේ.

4. තවත් විටෙක අල් කුර්ආන් ආයතයන් පිළිබඳ විග්‍රහයක් නබි වදන්හි තිබිය හැක. එහෙයින් අල් කුර්ආන් පිළිබඳව නිවැරදි අවබෝධයක් සඳහා නබි වදන් පිළිබඳ දැනුම ද වැදගත් සාධකයකි. සලාතය, උපවාසය, Zසකාතය හා හජ් වැනි ඉස්ලාමයේ වැදගත් ආගමික පිළිවෙත් පිළිබඳව අල් කුර්ආනය ඉතා කෙටි විග්‍රහයක් ලබා දෙන අතර ඒවා ඉටු කිරීමේ සම්පූර්ණ ක්‍රමවේදය නබි වදන් හි අන්තර්ගත වී ඇත.

5. අල් කුර්ආන් ආයතයන් පහළ කළ ඓතිහාසික සන්දර්භය හා හේතුව හෙවත් අස්බාබ් අල් නුZසුල් පිළිබඳ කලාව දැන සිටීම ද වැදගත් වේ. කවුරුන් සඳහා කුමන අවස්ථාවක කුමක් සඳහා පහළ කරන ලද්දේ ද යන්න පිළිබඳව නිවැරදි දැනුමක් අනිවාර්යයෙන්ම තිබිය යුතුය. උදාහරණ වශයෙන් 'ආදේශකයින්ව දුටු තැන මරා දමවු' යන අල් කුර්ආන් 9:5 වැකිය පාද සටහන සමග බලන්න.

6. අල් කුර්ආනයේ අරාබි භාෂා යෙදුම ඉතාම උත්තරීතර තත්ත්වයකින් යුක්ත වන අතර එයට සම කළ හැකි භාෂා ශෛලියක් මුළු අරාබි සාහිත්‍යයේම නොමැති බව මුස්ලිම් හා මුස්ලිම් නොවන අරාබි භාෂා විශේෂඥයින්ගේ මතයයි. එම භාෂා දැනුම නොමැතිව අල් කුර්ආනයට අර්ථ දැක්වීම් ඉදිරිපත් කිරීම බරපතල අර්ථ විකෘතිවීම් වලට හේතු විය හැක. එහි යොදා ඇති ආයතයන් පිළිබඳව අර්ථ රාශියක් තිබිය හැකි අතර පරිපූර්ණ අල් කුර්ආනය පිළිබඳව සම්මත නීති රීතින් (Sciences of Al Quraan) නොදැන අර්ථ දැක්වීම නුසුදුසු ක්‍රියාවකි.

7. **අල් කුර්ආන්** අර්ථ දැක්වීම පිළිබඳ විශේෂඥයින්ගේ හා අනෙකුත් ඉස්ලාමීය විද්වතුන්ගේ විග්‍රහයන් ද ඉතාම වැදගත්ය. රටක ක්‍රියාත්මක සාමාන්‍ය නීතිය විග්‍රහ කිරීමේදී ද එම නීතිය සම්පාදන කිරීමට හේතු වූ පසුබිම, එය එක් සංසිද්ධියක් උදෙසා පමණක් සීමා වුවක් ද, එම නීතිය සම්මත කිරීමේදී ඉදිරිපත් කරන ලද අරමුණු, එම නීතිය උපයෝගී කරගනිමින් දෙන ලද නඩු තීන්දු, නීති විශාරදයින් විසින් දෙන ලද විග්‍රහයන් හා එම නීතියට අදාළ භාෂාමය විග්‍රහය ආදිය ගැන සලකා බැලීම සාමාන්‍ය සම්ප්‍රදායකි.

අල් කුර්ආනය පහසුවෙන් පාරායනය කිරීම සඳහා ගන්නා ලද ඇතැම් පියවර

කලීෆා උස්මාන් ❁ තුමා ඉටු කළ මෙම මිල කළ නොහැකි මහඟු සේවයෙන් පසු එයට පටහැණි වැයමක් නොගන්නා බවට එකල විසූ හා ඉන් පසු කාලවල පැමිණි ධර්ම විශාරදයින් තීන්දු කර ගත්හ. **උස්මාන්** ❁ තුමාගේ මෙම සම්පාදනය පිටපත් කිහිපයකට නගා ලොව නන් දෙසට යවන ලදී. කෙසේ වුවද මෙම සම්පාදනයෙහි කියවීම පහසු කරවන **ෆත්හා, කස්රා, ලම්මා, නුක්කා** යන යෙදුම් නොමැති නිසා අරාබි නොවන අය මද අපහසුතාවකට පත් වූහ. පසු කලෙකදී එම යෙදුම් සහිත පිටපත් බොහෝමයක් බිහි විය. මෙය අරාබි භාෂාවේ සම්ප්‍රදායන් අනුගමනය කරමින් කියවීම පහසු කරවීම පිණිස වූ පියවරක් පමණක් වූ අතර අර්ථයේ කිසිදු ආකාරයක වෙනස්කමක් මෙමගින් සිදුවී නොමැත.

උස්මාන් ❁ තුමාගේ ඉහත සාධනයෙන් පසු **උස්මානි** අක්ෂර භාවිත නොකර අන් ලෙසකින් **අල් කුර්ආනය** ලිවීමට අනුමැතිය ලබා නොදිය යුතු යන එකඟතාවට මුස්ලිම් ලෝකයා එළැඹුණහ. එයින් පසු වකවානුවල පැමිණි මුස්ලිම් වියතුන් සියල්ලන්ම **අල් කුර්ආනය** ලිවීමට මෙම ක්‍රමය අනුගමනය කළහ. ඒ අනුව ලොවෙහි විවිධ ප්‍රදේශවලට **අල් කුර්ආනයේ** පිටපත් යවන්නට ද කටයුතු කරන ලදී. එසේ වුවද මේ වන විට ලොව විවිධ අරාබි නොවන රටවලට පවා ඉස්ලාමය පැතිරෙන්නට වූ තත්ත්වයක එක් සංකීර්ණ ගැටළුවක් ඇති විය. එනම් **උස්මානි** අක්ෂර ක්‍රමයට නැවතීමේ ලකුණු සහ ප්‍රාණාක්ෂර වැනි දේ ඇතුළත් නොවූ නිසා අරාබි බස ඉගෙන නොගෙන අකුරු පමණක් ඉගෙන ගන්නට වූ විවිධ රටවල අරාබි නොවන මුස්ලිම්වරුන්ට **අල් කුර්ආනය** කියවීම ඉතා අසීරු විය. මෙම ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කිරීමට පියවර කිහිපයක් ගන්නා ලදී.

තින් යෙදීම

තින් නොමැතිව **අල් කුර්ආනය** කියවීම අරාබින්ට අසීරු නොවූ අතර සැක සහිත - එනම් අරුත් වැඩි ගණනක් ඇති- වචන වටහා ගැනීමට ඔවුන් අදාළ සිද්ධියේ පසුකලය පදනම් කරගනිමින් එයින් විග්‍රහ ලබා ගත්හ. එසේ වුවද **අල් කුර්ආනය** ප්‍රාරම්භයෙහි සංරක්ෂණය කරන ලද්දේ ලියා තැබීමට වඩා සිත්හි ධාරණය කර ගැනීම මගින් වන අතර **අල් කුර්ආන්** පිටපත් විවිධ ප්‍රදේශවලට යවන විට **උස්මාන්** ❁ තුමා **අල් කුර්ආනය** කටපාඩමින් පාරායනය කර සිටි

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

හාගිල්වරුන්ට ද එසමගම යැවුන. ඔවුන් අල් කුර්ආනය පාරායනය කරන හැටි අන් අයට ප්‍රායෝගිකව ඉගැන්වූහ.

අල් කුර්ආනයට තිත් සලකුණු පළමුවරට එක් කරන ලද්දේ අබු අල් අස්වද් අල් දුආලි ❁ තුමාණන් විසින් යැයි ද කුෆා ප්‍රදේශයේ ආණ්ඩුකාරවරයා සියාද් බින් අබු සුෆ්‍යාන්ගේ නිර්දේශය පරිදි එය අලි ❁ තුමාණන් විසින් කරන ලද්දේ යැයි ද විවිධ අන්දමින් වාර්තා වී ඇත. තවත් සටහනක් අනුව සඳහන් වී ඇත්තේ මෙයට මූලික වූයේ හසන් අල් බසරී, යස්යා බින් යාමුර් සහ නසර් ඉබ්න් ආසිම් අල් ලයිති ආදීන්ගේ සහය සහිතව හජ්ජාජ් බින් යුසුෆ් මෙම කාර්යය සිදු කර ඇත යන්නය.

තෆ්සිරුල් කුර්තූබිහි මෙසේ සඳහන් වෙයි. 'තිත් යෙදීම මෙන්ම පිල්ලම් යෙදුමද ආරම්භයෙහි අල් කුර්ආනයට නොතිබුනු අතර පසුව මෙය යොදන ලදී. මෙයට දායක වූවන් පිලිබඳව විවිධ මත පවතියි. එය කරන ලද්දේ අබු අල් අස්වද් අල් දුආලි ❁ විසින් යැයිද යස්යා බින් යාමුර් සහ නසර් ඉබ්නු ආසිම් අල් ලයිති ආදීන්ගේ සහය සහිතව හජ්ජාජ් බින් යුසුෆ් විසින් මෙම කාර්ය සිදු කරන ලද්දේය.' (තෆ්සිරුල් කුර්තූබි 1:63)

පිල්ලම් යෙදුම පළමුවෙන් සොයා ගන්නා ලද්දේ අබු අල් අස්වද් අල් දුආලි ❁ තුමාණන් විසින් යැයි පෙනෙන අතර වර්තමානයෙහි එම සලකුණු වෙනස් වී ඇත. ෆත්හා යන පිල්ලම වෙනුවට අක්ෂරය උඩින් තිතක් (_) ද, කස්රා යන පිල්ලම වෙනුවට අක්ෂරය පහලින් තිතක් (—) ද, ලම්මා යන පිල්ලම වෙනුවට අක්ෂරය ඉදිරියේ තිතක් (. _) ද, තත්වින් සඳහා තිත් දෙකක් උඩින් (..) හෝ යටින් (—) ද යොදන ලදී. හම්ෂා හා තශ්දිද් සඳහා වන සලකුණු පසු කලෙක සොයා ගන්නා ලද්දේ කලීල් ඉබ්නු අස්වද් තුමාණන් විසිනි. ඉන් අනතුරුව අල් කුර්ආනයට තිත් යොදන මෙන් හා පිල්ලම් යොදන මෙන් යස්යා බින් යාමුර් සහ නසර් ඉබ්නු ආසිම් අල් ලයිති තුමාණන්ට හජ්ජාජ් බින් යුසුෆ් උපදෙස් කර ඇත. මෙවිට වර්තමානයේ අල් කුර්ආනයෙහි භාවිත වන පිල්ලම් යෙදීමේ ක්‍රමවේදය හා තිත් යෙදීමේ ක්‍රමවේදය සම්මත කරන ලදී.

අන්ෂාබ් නොහොත් මනාෂිල්

අල් කුර්ආනය සෑම සතියකට වරක්ම පාරායනය කර අවසන් කිරීම සහාබ්වරුන් හා තාබ්‍යීන්වරුන්ගේ සිරිතක් විය. මේ සඳහා දිනපතා පාරායනය කළ යුතු ආකාරයෙන් ඔවුන් අල් කුර්ආනය කොටස් 7 කට වෙන් කර ගත්හ. මෙයට අන්ෂාබ් (හිෂ්බ් යන පදයේ බහු වචනය) හෙවත් මනාෂිල් (මන්ෂිල් යන පදයේ බහුවචනය) යැයි කියනු ලැබේ. (අල් බුර්හාන් 1:250)

අජ්ෂා හෙවත් කොටස්

වර්තමානයෙහි අල් කුර්ආනය සමාන කාණ්ඩ 30 කට බෙදා ඇති අතර මෙය ජුෆු සහ පදයේ බහු වචනය වන අජ්ෂා හෙවත් කොටස් යැයි කියනු ලැබේ. මෙය පරිච්ඡේද අනුව හෝ තේරුම අනුව කරන ලද කාණ්ඩ කිරීමක් නොවේ. මෙසේ බෙදන විට වාක්‍ය මැදින් පවා වෙන් වී ඇති බව නිරීක්ෂණය

කළ හැක. මෙසේ වෙන් කරන ලද්දේ ළමුන්ට අල් කුර්ආනය ඉගැන්වීමේ පහසුව තකාය. මෙසේ වෙන් කරන ලද්දේ කවුරුන් විසින්ද යන කරුණ පැහැදිලි නැත. ඇතැම් විට අල් කුර්ආනයේ පිටපත් සම්පාදනය කරන විට උස්මාන් ❀ තුමාණන් මෙසේ කරන්නට ඇතැයි යන මතයක් පවතියි. ඉපැරණි පාඨශාලාවල භාවිත කළ සියලුම අල් කුර්ආන් පිටපත් මෙලෙසින් කාණ්ඩ 30 කට වෙන් කර තිබූ බව අල්ලාමා බද්ද් අද්දීන් අල් zසර්කෂී තුමාණන් පවසයි. (අල් බුර්හාන් 1:250, මනාහිලුල් ඉර්ෆාන් 1:402)

අක්මාස් සහ අෂාර් (පහේ සහ දහයේ කාණ්ඩ)

පසුගිය ශත වර්ෂ වල අල් කුර්ආන් පිටපත්වල දක්නට ලැබුණු දෙයක් නම් අයතයන් පහකින් පසු **اخماس** : පහ, හෝ එහි කෙටි යෙදුම වන (خ) යැයි ද අයතයන් දහයකින් පසු **عشر** : දහය, හෝ එහි කෙටි යෙදුම වන (ع) යැයි ද එහි අග සඳහන් කිරීමය. මෙයට අක්මාස් **اخماس** හෙවත් පහේ කාණ්ඩය හා අෂාර් **اعشار** හෙවත් දහයේ කාණ්ඩය යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබූහ. මෙසේ ලකුණු යෙදීමට ඇතැම් විද්වතුන් අනුමැතිය පළ කළද තවත් ඇතැමුන් මෙය මක්රූන් පිළිකුල් සහගත ක්‍රියාවක් යැයි පළ කළහ. මෙසේ කරන ලද්දේ කවුරුන් විසින් දැයි නිශ්චය වශයෙන්ම පැවසීමට නොහැකි නමුත් ඇතැමුන් හජ්ජාජ් බින් යුසුෆ් යැයි ද අබ්බාසි කලීෆාවරයෙකු වූ අල් මාමුන් විසින් යැයි ද වෙනස් මත දරති. එසේ වුවද අෂාර් යන මතය සභාබවරුන්ගේ කාලයේ සිටම පවතින හෙයින් ඉහත මත එතරම් වලංගු වන්නේ නැත. උදාහරණයකට අල් කුර්ආනයේ අෂාර් සලකුණු කිරීම මක්රූන් යැයි අබ්දුල්ලා ඉබ්නු මස්උද් ❀ තුමාණන් පැවසූ බව ප්‍රකට තාබීයින්වරයෙකු වන මස්රූක් තුමාණන් දන්වා ඇත. (මුසන්නිෆ් ඉබ්නු අබ් ෂයිබා 2:497)

රුකුූ යනුවෙන් හැඳින්වෙන කොටස්

පසු කාලයෙහි අක්මාස් හා අෂාර් සලකුණු කිරීම අත් හරින ලද අතර පසුව පැමිණි රුකුූ සලකුණ ක්‍රමය අද වන තුරු යොදනු දැකිය හැකිය. මෙය යම් සිද්ධියක් හෝ ප්‍රකාශයක් අවසන් වන විට (ع) නැමැති අක්ෂරය යොදා තිබීමයි. සලාතයේ රකඅත් එකකදී පාරායනය කළයුතු කොටසක් වෙන් කර දීම මෙහි අරමුණ වන බව පැහැදිලිය. මෙයට රුකුූ යැයි පවසනු ලබන්නේ එය අවසන් වූ විට සලාතයේදී තුනටය නමා දනහිස් අල්ලා සිටින ඉරියව්ව වන රුකුූ නම් ඉරියව්වට අවතීර්ණ වන හෙයිනි. අල් කුර්ආනයේ එවන් රුකුූ 540 ක් ඇත. (ෆතාවා අල් මුෂ්ෆිරා, ෆස්ලුක් කරාවීන් 1:94)

රුමුෂ් අල් අව්කාෆ් හෙවත් නැවතීමේ සලකුණු

තිලාවා හෙවත් ස්වර ශික්ෂාව අනුව පාරායනය හා තජ්වීද් හෙවත් නිවැරදි උච්චාරණයෙන් පාරායනය යන නිවැරදි පාරායන ක්‍රමයන් අනුගමනය කිරීම පහසු කරනු පිණිස රුමුෂ් අලාමාත් හා අව්කාෆ් නැමැති නිසි නැවතීමේ හා හුස්ම ගැනීමේ තැන් පෙන්නවන ක්‍රමයක් පසුව හඳුන්වා දෙන ලදී. අරාබි බස කියවන්නට පමණක් දන්නා, එහෙත් අරුත නොවැටහෙන මුස්ලිම්වරුන් අල්

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

කුර්ආනය පාරායනය කරන විට අරුත වෙනස් නොවනු පිණිස පාරායනය නැවැත්විය යුතු තැන් හා නොනැවැත්විය යුතු තැන් පෙන්වා දීම මෙහි අරමුණයි. මෙම සලකුණු හඳුන්වා දෙන ලද්දේ අල්ලාමා අබු අබ්දුල්ලාහ් මුහම්මද් ඉබ්නු කයිලූර් සජාවන්දී තුමා විසිනි. (අන් නෂර් ෆී කිරාඅතිල් අෂර් 1:225) මෙම සලකුණුවල විස්තරය පහත දක්වා ඇත.

(ط) - මෙම අක්ෂරය අල් වක්ෆ් අල් මුක්ලක් යන්නෙහි කෙටි යෙදුමයි. මෙයින් පෙන්වන්නේ එක් ප්‍රකාශයක් මෙහි අවසන් වන බව හා මෙහි පාරායනය මඳක් නැවැත්වීම සුදුසු බවයි.

(ز) - මෙම අක්ෂරය අල් වක්ෆ් අල් ජායිෂ් යන්නෙහි කෙටි යෙදුමයි. මෙහි දී පාරායනය නැවැත්වීමට අවසරය ඇත.

(ج) - මෙම අක්ෂරය අල් වක්ෆ් අල් මුජව්වසා යන්නෙහි කෙටි යෙදුමයි. මෙහි දී පාරායනය නැවැත්වීම එතරම් සුදුසු නැත.

(ح) - මෙම අක්ෂරය අල් වක්ෆ් අල් මුරක්කාස් යන්නෙහි කෙටි යෙදුමයි. ඉතා දිග ආයතයක අතර මැද මඳක් නවතා හුස්ම ගැනීමට අවශ්‍ය නම් එයට සුදුසු ස්ථානය මෙයයි.

(ك) - මෙම අක්ෂරය අල් වක්ෆ් අල් ලාසිම් යන්නෙහි කෙටි යෙදුමයි. මෙහි අනිවාර්යයෙන්ම නැවැත්විය යුතුය. මෙහි නොනවතා පාරායනය කළහොත් ඉතා විපරිත හා ප්‍රතිවිරුද්ධ අරුතක් ගෙන දෙනු ඇත. (අන් නෂර් 1:231)

(ل) - මෙම අක්ෂරය අල් ලාකිෆ් යන්නෙහි කෙටි යෙදුමයි. මෙහි පාරායනය නැවැත්වීම නුසුදුසුය. එසේ වුවද මෙහි නොනවත්වා පාරායනය කිරීම නිසා ප්‍රතිවිරුද්ධ අරුතක් ඇති වන්නේ නැති හෙයින් නැවැත්වීමටද අවසර ඇත. එසේ වුවද හුස්ම ගැනීම සඳහා මෙහි නැවැත්වීමට සිදු වුවහොත් එම ආයතයේ මඳක් ආපස්සට ගොස් නැවත පාරායනය ආරම්භ කර මෙම ස්ථානයෙහි නොනවත්වා ආයතය අවසන් කිරීම වඩාත් ප්‍රසන්නය. මෙම ක්‍රමය හඳුන්වා දෙන ලද්දේ අල්ලාමා සජාවන්දී තුමාණන් විසින් වන අතර ඔහු හඳුන්වා දුන් තවත් සලකුණු කිහිපයක් පහත විස්තර කර ඇත. (අන් නෂර් 1:233)

(م) - මෙම සලකුණ මුආනකා යන්නෙහි කෙටි යෙදුමයි. මෙය අදහස් දෙකක් ඇති ආයතයන්වලට යොදනු ලැබේ. මෙම සලකුණු ඇති ආයතයන් පාරායනය කරන අතරතුර මඳක් නැවැත්විය හැකි ස්ථාන දෙකක් ඇති අතර නැවැත්විය හැක්කේ එක ස්ථානයක පමණි. මෙම ස්ථාන දෙකෙහිම නොනවතා පාරායනය කිරීම තවත් විකල්පයකි. මෙවන් වැකිවලට අල් මුකබ්බලාන් යැයිද කියනු ලැබේ. මෙම පැහැදිලි කිරීම පළමුවරට ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ ඉමාම් අබු අල් ෆදල් තුමා විසිනි. (අන් නෂර් 1:237, අල් ඉත්කාන් 1:88)

(ن) - මෙහි අරුත නිශ්ශබ්ද වීම වේ. මෙහි ශබ්දය නැවැත්විය යුතු නමුත් හුස්ම නොගත යුතුය.

(وقفه) - මෙම ස්ථානවල සක්කා ස්ථානවලට වඩා වැඩි වේලාවක් නවතා සිටිය යුතුය. නමුත් අලුත් හුස්මක් නොගත යුතුය.

(ق) - මෙය කීලා අලෙහිල් වක්ල් යන්නෙහි කෙටි යෙදුමයි. පාරායන අවස්ථාවේදී මෙහි නැවැත්විය යුතු යැයි ද නොනැවැත්විය යුතු යැයි ද විශාරද මත දෙකක් ඇති හෙයින් පාරායනය කරන්නාගේ අභිමතය පරිදි ක්‍රියා කළ හැක.

(قف) - මෙහි අරුත 'නවත්වන්න' යනුවෙනි. මෙහිදී නැවැත්වීමට අනුමත ඇත. නැවැත්වීමක් අවශ්‍ය නැත යැයි පොදුවේ කවුරුත් සිතන ස්ථානවල මෙම සලකුණ යොදා ඇත.

(صلى) - මෙය අල් වස්ලු අවිලා යන්නෙහි කෙටි යෙදුමයි. මෙහි නොනවතා පාරායනය කිරීම වඩා උචිතය.

(صل) - මෙය කද් යුසාලු අල් වස්ලු අවිලා යන්නෙහි කෙටි යෙදුමයි. මෙහි ඇතැමුන් නවතා පාරායනය කිරීමද තවත් ඇතැමුන් නොනවතා පාරායනය කිරීමද සුදුසු යැයි අදහස් දක්වති.

(وقف النبي ﷺ) - මෙම ස්ථානවල නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් නවතා පාරායනය කර ඇත්තාහ.

ශුද්ධ අල් කුර්ආනය මුද්‍රණ කිරීම

මුද්‍රණ යන්ත්‍රය සොයා ගන්නට පෙර අල් කුර්ආනය පිටපත් කරන ලද්දේ අතින්ය. මේ සඳහා තම මුළු කාලයම කැප කළ පිරිසක් එකල සිටියහ. අල් කුර්ආනය අතින් පිටපත් කිරීම පිළිබඳ ඉතිහාසය ඉතා රසවත් එකක් වන අතර එය වෙනම ග්‍රන්ථයකට සැහෙන රසබර වෘත්තාන්තයකි. මෙය එය විස්තර කිරීම සඳහා වන අවස්ථාව නොවේ.

භිජ්ර් 1113 වසරෙහි මුද්‍රණ යන්ත්‍රය සොයා ගත් වකවානුවෙහි හැම්බර්ග් නගරයෙහි මුද්‍රණය කරන ලද පළමු අල් කුර්ආනය දාර් අල් කුතුබ් මිස්රියා පුස්තකාලයෙහි අදත් සංරක්ෂණය කර තිබේ. එයින් පසු අපරදිග අල් කුර්ආන් පිටපත් කිහිපයක්ම මුද්‍රණය කරන ලද නමුත් එයට මුස්ලිම් ලෝකයෙහි වැඩි පිළිගැනීමක් ලැබුනේ නැත. එයින් පසු ක්‍රිව 1787 රුසියානු නගරයක් වන ශාන්ත පීටර්ස්බර්ග්හි මව්ලේ උස්මාන් තුමන් අල් කුර්ආනය මුද්‍රණය කරන ලද අතර පසුව තවත් අල් කුර්ආන් පිටපතක් කාසාන්හි මුද්‍රණය කරන ලදී. එයින් පසු ක්‍රි:ව 1828 ඉරානයේ තෙහෙරාන් නගරයෙහි ගල් ලැලිවල ලිතෝග්‍රැෆි තාක්ෂණයෙන් අල් කුර්ආන් පිටපත් මුද්‍රණය කරන ලදුව මුද්‍රිත අල් කුර්ආනය ලොව පුරා ප්‍රචලිත විය. (තාරිකුල් කුර්ආන් පි : 186, උලුල් කුර්ආන් සුබ්හි සාලිෆ්, උර්දු පරිවර්තනය ශුලාම් අන්මද් අල් හරීර් පිටුව : 142)

ඉස්ලාම් ධර්මය සහ විද්‍යාව

මෙම මාතෘකාව යටතේ අදහස් දැක්වීමට විස්තරාත්මක ලිපියක් අවශ්‍ය වෙයි. එසේ වුවද මූලධර්ම අනුව ඇතැම් කරුණු මෙහි ඉදිරිපත් කරන අතර මෙම විෂයය සම්බන්ධව ඇති සැකය ඉවත් කිරීමට එය ප්‍රමාණවත් වනු ඇත යැයි අප විශ්වාස කරන්නෙමු.

1. සියල්ලටම ප්‍රථම විද්‍යාවේ අරමුණ වනුයේ විශ්වයෙහි **අල්ලාහ්** නිර්මාණය කර ඇති මූලික බලවේග ගවේෂණය කිරීම යන කරුණ වටහා ගැනීමයි. මෙම බලවේග මිනිස් වර්ගයාගේ උන්නතිය වෙනුවෙන් යොදා ගනු ලබන්නේ නම් එය ඉස්ලාමය අනුමත කරනවා පමණක් නොව එය ප්‍රසන්න වැයමක් ද වන්නේය. එවන් වැයම්වල දී ඉස්ලාමය බාධා ඇති නොකරන අතර ඒ සඳහා තවතවත් දිරි ගන්වයි. මේ අනුව ඉස්ලාමය අවධාරණය කරන්නේ මෙම බලවේග මිනිසාගේ යහපත හා ප්‍රයෝජනය වෙනුවෙන් යොදා ගත යුතුය යන්නයි. වෙනත් ලෙසකින් කියනවා නම් සැඟවුණු බලවේග සොයන්නට විද්‍යාව උත්සාහ කරන අතර මෙම බලවේගවල නිවැරදි භාවිතය ඉස්ලාම් ධර්මය කියා දෙයි. විද්‍යාව හා තාක්ෂණය මිනිසාට ප්‍රයෝජනවත් වන්නේ ඒවා ඉස්ලාම් ධර්මය අවධාරණය කරන මූලධර්මයන්ට පටහැණි නොවන අයුරින් උපයෝගී කළහොත් පමණි. නියම අන්දමින් පරිහරණය කරනු ලබන්නේ නම් විද්‍යාව මිනිසාට ප්‍රයෝජන ගෙන දෙන්නක් විය හැකි අතරම එය අනිසි ලෙසින් භාවිත කිරීමෙන් මිනිසාට ව්‍යසනකාරී විය හැකිය. විද්‍යාත්මක සොයා ගැනීම් මිනිසාට විවිධ සැප පහසුකම් ලබා දී ඇති අතරම එය අනිසි ලෙසින් යොදා ගැනීම නිසා මුළු ලොවම කලබල පිරුණු තැනක් බවට පත් වෙමින් තිබේ. අධික වේගයෙන් ගමන් කළ හැකි ජෙට් යානා සොයා ගත් එම විද්‍යාත්මක දැනුම උපයෝගී කර ගෙන මුළු මිනිස් සංහතියම සමුල ඝාතනය කළ හැකි න්‍යෂ්ටික බෝම්බ පවා නිපදවා ඇත. නවීන සොයා ගැනීම්වලින් නියම එල ප්‍රයෝජන ලබා ගත හැක්කේ ඒවා ඉස්ලාමීය මූලධර්මවලට පටහැණි නොවන්නේ නම් පමණි.

2. අප වටහා ගත යුතු අනෙක් කරුණ නම් විද්‍යාත්මක සොයා ගැනීම් දෙවර්ගයක් ඇති බවයි.

පළමුවැන්න මිනිස් අධීක්ෂණයට ලක් වන දැය. මෙවන් සොයා ගැනීම් **අල් කුර්ආනයට** හෝ **නබ්වදන්වලට** පටහැණි නොවේ. කලකට පෙර වටහා ගැනීමට අසීරුව තිබූ ඇතැම් **අල් කුර්ආනයේ** හා **නබ්වදන්වල** බොහෝ දෑ මෙම සොයා ගැනීම් මගින් මිනිසුන්ට සනාථ කර ගන්නට ඉවහල් වී ඇත. උදාහරණයකට **බුරාක්** නම් වන 'දිව්‍යමය වාහනය' සඳහන් කළ හැක. එනම්, **මීරාජ්*** ගමන සඳහා **නබ් මුහම්මද් ﷺ** තුමන් මක්කා දේශයේ සිට ජෙරුසලම් ප්‍රදේශය අතර වූ විශාල දුර ප්‍රමාණය ඉතා කෙටි කාලයක් තුළ ගමන් කළේ මෙම **බුරාක්** නම් වාහනයෙනි. මෙවන් ගමන් වේගයක් ගැන සිතා ගැනීම එකල මිනිසුන්ට අතිශය ව්‍යාකූල සහගත විය. නමුත් අද වේගය යනු කිසිදු සීමාවකින් බැඳ තැබිය නොහැකි සාපේක්ෂ දෙයක් බව ඔප්පු කර ඇත.

දෙවනුව අධීක්ෂණය හා නිශ්චිතතාව සඳහා ප්‍රමාණවත් දැනුම නොමැති නිසා අනුමානය මත පමණක් පදනම් වූ මතවාද කිහිපයක් අද ලොව පවතියි.

මෙම කරුණු ගැන තවමත් විද්‍යාඥයින් නිසැක නිගමනවලට එළැඹ නැත. මෙම කරුණු ඇතැම් විට **අල් කුර්ආනයේ** හා **නබ්වදන්වලට** පටහැනිය. එවන් අවස්ථාවලදී කළ යුතු සුදුසුම දේ වන්නේ **අල් කුර්ආන්** වැකිවලට නව අර්ථකථනයන් දෙන්නට වැයම් නොකර **අල් කුර්ආනය** හා **නබ්** වදන්වල විශ්වාසය මත සිට ඒවා පිළිගැනීමයි. **අල් කුර්ආන්** වැකි සමග පටහැනි වන එවන් විද්‍යාත්මක මත විෂයයෙහි අපගේ ස්ථාවරය විය යුත්තේ දැනට නූතන මිනිසා අත්කර ගෙන ඇති දැනුම තවමත් අංග සම්පූර්ණ නොවන බවයි. විද්‍යාත්මක දැනුම වඩාත් වර්ධනය වන විට **අල් කුර්ආනයේ** සඳහන් කර ඇති එම කරුණු සමග එම මතවාද සම වනු ඇත. නිදසුනකට නූතන විද්‍යාත්මක මතය වන්නේ 'අහස' යනු භෞතික පැවැත්මක් ඇති දෙයක් නොව එය දෘෂ්ටි මායාවක් පමණක් බවයි. මෙම මතය ස්ථිරව සනාථ වූණු සාධක තුළින් පවසන ලද්දක් නොව කොතෙක් දුර ගමන් කළද නොවෙනස්වන ඇතකින් අහස දිස්වීම නිසා මිනිසා මන්දෝත්සාහී වී අනුමානය මත පවසන ලද ප්‍රකාශයකි. මේ නිසා **අල් කුර්ආන්** හා **නබ්වදන්** සමග ගැටුම් ඇති කරන සොයා ගැනීම් හා මතවාද පිළිබඳ ඉස්ලාමීය විශ්වාසකයින් වන අපගේ ස්ථාවරය විය යුත්තේ එම අනුමාන වැරදි සහගත බව හා කාලයාගේ ඇවෑමෙන් නිවැරදි සත්‍යය හෙළිවන බවයි. අහස යනු භෞතික පැවැත්මක් ඇති **අල්ලාහ්ගේ** දවැන්ත නිර්මාණයක් වන අතර දැනුමේ උභයතාවය නිසා මෙයට පෙර නොදියුණු යුගවල සිටි මිනිසා සේම නූතන මිනිසාද එය මිරිඟුවක් වැන්නකැ'යි කියමින් සිටියි. විද්‍යා ඥානය තවත් වැඩි වන විට අනාගතයෙහි සිය මතය වෙනස් කර ගන්නට මිනිසාට සිදු වනු නිසැකය. මෙයට පෙරත් මිනිසා **අල් කුර්ආනයට** අභියෝග කර පසුව පරාජය පිළිගත් අවස්ථා ගණනාවක් අප දක ඇත්තෙමු. ප්‍රශ්නය වන්නේ සෑම දෙයක් වෙතම එයටම ආවේණික දෘෂ්ටි කෝණවලින් යොමුවන ප්‍රවණතාව අද අපගේ මනසින් ක්‍රමක්‍රමයෙන් අතුරුදහන් වෙමින් තිබීමයි. ඇතැම් දේවල වැදගත්කම අපගේ මනස අභිබවනය කරන විට යම් යම් සීමා ඇතුළත සිටීම අපට අසීරු වෙයි. නිසැකයෙන්ම විද්‍යාව හා තාක්ෂණය ඉතා වැදගත්වන අතර ඉගෙනීමේ අත්‍යවශ්‍ය ශාඛා ලෙස ද ඒවා අද පත්ව ඇති බව විතර්කයක් නොමැත. එමෙන්ම මුස්ලිම් සමූහයාගේ පැවැත්මට ද එය අත්‍යවශ්‍ය සාධකයක් බවට පත්ව ඇත. එනමුත් විද්‍යාව විසින් අනුමානය මත පිහිටා සිදු කරනු ලබන සියලුම මතවාද සත්‍ය දිව්‍යමය පණිවිඩයන් වන **වහී*** ලෙසින් මුස්ලිම්වරුන් පිළිගත යුතුය යන්න හා ඒ අනුව **අල් කුර්ආන්** වැකිවලට නව අර්ථකථන දීමට අප හදිසි විය යුතුය යන්න මෙහි අදහස නොවේ. විද්‍යාත්මක මත නිතර වෙනස් වන බව සහ එක් මතයක් කලකින් තවත් මතයක් මගින් නිෂ්ප්‍රභා කිරීම විද්‍යා ලෝකයට අලුත් දෙයක් නොවන බවත් අප මතක තබා ගත යුතුය.

ඉස්ලාමය මිනිස් වර්ගයාට පහළ කර ඇති අවසාන හා මහා ධර්මය වන අතර නැණවත් කිසිදු තර්කයක් හෝ අභියෝගයක් එයට එරෙහිව ඉදිරිපත් කළ නොහැක. තවද මෙම විශ්මය ජනක හෙළිදරව්වට කාලයේ සීමාවක් නොමැත. එකම උල්පතකින් පිටවන ජලය මෙන් කාලයට අවශ්‍ය මගපෙන්වීම් හා විග්‍රහ එයින් නොකඩවා පිට වෙමින් තිබේ. එහි වැකි සංශෝධනය කළ නොහැකි අතර එවැන්නක් මෙම ආශ්චර්යමත් ග්‍රන්ථයට අවශ්‍ය ද නොවේ. සනාථ වූ විද්‍යාත්මක සොයා ගැනීම් අන් ආගම් සියල්ල අවලංගු මතවාද බවට පත්කරන විට

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

විද්‍යාත්මක සොයාගැනීම්වලින් ඉස්ලාමය දිනෙන් දින ශක්තිමත් වෙමින් තිබේ. සිතා බලන්නට සහ ගවේශනය කරන්නට මිනිසාට ආරාධනා කරන එකම ධර්මය ඉස්ලාම් ධර්මයයි.

නිදසුන් ලෙස මෑතකදී විද්‍යාඥයින් විසින් සොයා ගනු ලැබූ විෂයන් පිළිබඳව නිවැරදි අවබෝධයකින් යුක්තව **අල් කුර්ආනය** දෙස අවධානය යොමු කරන ලෙස ගෞරවයෙන් හා කාරුණිකව ඉල්ලා සිටින අතර **අල් කුර්ආනයේ** සත්‍යයන් තහවුරු වන සාධක කිහිපයක් පහතින් දක්වා ඇත්තෙමු.

1) පාරාවෝ රජු - ෆිරාචුන්* (Pharaoh)

දැනට වර්ෂ 4000 කට පමණ පෙර ඊජිප්තුවේ පාලකයා වූ දෙවන රැම්සෙස් නොහොත් **ෆිරාචුන්ගේ*** මෘත දේහය දැනට තැන්පත් කර තිබෙන්නේ කයිරෝ නගරයේ තිබෙන ජාතික කෞතුකාගාරයේය යැයි ඉතිහාසඥයින්ගේ මතයයි.

“එබැවින් අද දින නුඹට පසුව පැමිණෙන්නන්ට නුඹ සංඥාවක් වනු පිණිස නුඹගේ දේහය අපි ආරක්ෂා කරන්නෙමු.” (යැයි **ෆිරාචුන්ට** පවසනු ලැබීය.) සැබැවින්ම මිනිසුන් අතුරින් බොහෝ දෙනා අපගේ සාධක පිළිබඳව අනවධානීන්ව සිටිති.” (**අල් කුර්ආන්** 10:92)

මුහුදු පතුලෙන් සොයාගෙන කයිරෝ නගරයට ගෙනයන ලද මෙම දේහය සම්බන්ධව 1975 වසරේදී ප්‍රංශ විද්‍යාඥයින්ගේ සංගමයේ සාමාජිකයෙකු වූද ජාත්‍යන්තර කීර්තියට පත් විද්‍යාඥයෙකු වූද මහාචාර්ය මොරිස් බුකෙයිල් විසින් නූතන තාක්ෂණික ශිල්ප ක්‍රම උපයෝගී කර ගනිමින් වැඩිදුර පරීක්ෂණ පවත්වනු ලැබිණි. සියලු පර්යේෂණ අවසානයේදී විශ්මයට පත් ඔහු විසින් පහත සඳහන් ප්‍රකාශනය නිකුත් කරන ලදී.

“නූතන දත්ත අතර ශුද්ධ වූ ග්‍රන්ථ පිළිබඳ සාධක සොයන පිරිස **ෆිරාචුන්ගේ** සිරුර පිළිබඳව **අල් කුර්ආන්** වැනි පවසන අතිශයින් විශ්මය ජනක සාධක දැක ගන්නට නම් කයිරෝ නුවර ජාතික කෞතුකාගාරයේ රාජකීය මෘතදේහ තබා ඇති කාමරයට යා යුතුයි.” (ග්‍රන්ථය: “The Bible Quran and Modern Science”)

ෆිරාචුන්ගේ සිරුර මුළු මහත් මනුෂ්‍ය වර්ගයාට අවවාදයක් ලෙසින් ආරක්ෂා කරන බව **අල් කුර්ආන්** හත්වන සියවසේ සඳහන් කළද **අල් කුර්ආනය** පහළ වන සමයෙහි එම මෘත දේහය කිසිදු පුද්ගලයෙකු විසින් සොයාගෙන නොතිබුණි. මෙම තොරතුරු සනාථ වූයේ 19 වන සියවසේ එම සිරුර සොයාගැනීමෙන් අනතුරුවයි. මෙය **අල් කුර්ආනය** විශ්වයේ පරමාධිපති විසින් පහළ කරන ලද පණිවිඩයක් බවට සහතික කරන්නා වූ එක් සාධකයකි.

2) මහා පොළොව හා කඳු

ලොව බොහෝ විශ්ව විද්‍යාලයන්හි භූ විද්‍යාව හදාරණ සිසුන් භාවිත කරන පෙළපොතක් වන ‘පෘථිවිය’ (The Earth) ග්‍රන්ථයේ කර්තෘවරයෙකු වූ මහාචාර්ය ෆ්‍රැන්ක් ප්‍රෙස් (Frank Press) හිටපු ඇමරිකානු ජනාධිපති ජිමි කාටර්ගේ විද්‍යා උපදේශකවරයා ලෙස සිටි අතර ඇමරිකානු ජාතික විද්‍යා ඇකඩමියේ

(National Science Academy of U.S.A.) සභාපති ලෙස අවුරුදු 12 ක් කටයුතු කළ අයෙකි. මෙම 'පෘථිවිය' නම් ග්‍රන්ථයේ 435 වන පිටුවේ සඳහන් වන්නේ විශාල කඳු වැටි වලට පොළොව අභ්‍යන්තරයට දිව යන මුල් ඇති බවයි. මෙම මුල් ඉතා තදින් පොළොව හා බද්ධ වී ඇති අතර එය කුඤ්ඤයක් (peg) ලෙස කටයුතු කරමින් පොළොවෙහි ස්ථායීභාවයට උපකාරී වන බවයි.

“තවද මිහිතලය නුඹලා සමග කම්පා නොවීමට එහි ස්ථිරසාර දැ(කඳු) ද නුඹලා මග හඳුනා ගත හැකි වනු පිණිස මංමාවත් ද ගංගාවත් ද ඔහු ඇති කළේය.” (අල් කුර්ආන් 16:15)

“මිහිතලය යහනාවක් ලෙස හා කඳු කුඤ්ඤ ලෙස අපි නිර්මාණය නොකළෙමු ද?” (අල් කුර්ආන් 78:6-7)

විශ්වයේ කොටසක් වූ අප පය ගසා ජීවත් වන පෘථිවියේ සැකසුම පිළිබඳව ඇති ඉතාම නූතන විද්‍යාත්මක සොයා ගැනීම් වර්ෂ 1450 ක් පමණ පැරණි අල් කුර්ආනයේ අංශු මාත්‍රයක පරස්පරතාවකින් තොරව සඳහන් වී තිබේ නම් අල් කුර්ආනයේ කර්තෘවරයා හා විශ්වයේ නිර්මාතෘවරයා එක් අයෙකු බව පිළිගැනීමට කිසිදු අපහසුතාවක් නොවනු ඇත.

3) මහා සාගරයේ අන්ධකාරය

මුහුදු පතුලේ මීටර් 200 ක් පමණ ගැඹුරට ගිය විට අන්ධකාරය ආරම්භ වී මීටර් 1000 ක් ගිය විට එහි සම්පූර්ණයෙන්ම අඳුර පවතින තත්ත්වයක් දැකිය හැක. මේ බව Elder සහ Pernetta විසින් ලියන ලද 'The Oceans' නම් ග්‍රන්ථයේ 27 වන පිටුවේ සඳහන් වේ. මිනිසාට කිමිදුම් උපකරණයන්හි ආධාරය නොමැතිව මීටර් 40 කට වඩා කිමිදිය නොහැකිය. විද්‍යාඥයින් ඉතා මැතකඳි සබ්මැරින් හා අධිතාක්ෂණ උපකරණයන්හි ආධාරයෙන් ගැඹුරු සාගරයේ මෙම අන්ධකාරය සොයා ගත් අතර එයට අමතරව ගැඹුරු සයුරේ අභ්‍යන්තර ජල රළ ඇති බව ද සොයා ගන්නා ලදී. මේවා සියල්ල නූතන විද්‍යාත්මක සොයා ගැනීම්ය. මේ සම්බන්ධව අල් කුර්ආනය පවසන කරුණු කෙරෙහි අපගේ අවධානය යොමු කරමු.

“නැතහොත් (ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්) ගැඹුරු සමුද්‍රයෙහි ඇති අන්ධකාරයන් මෙනි. රැල්ලක් එ(ම සමුද්‍ර)ය ආවරණය කරයි. එයට(එම රැල්ලට) ඉහළින් (තවත්) රැල්ලකි. එයටත් ඉහළින් වලාකුළකි. (මෙසේ) බොහෝ අන්ධකාරයන්ය. ඉන් සමහරක් තවත් සමහරකට ඉහළිනි. ඔහු තම අත (එහි) හෙළි කළ විට එය දකින්නට (පවා) නොහැකි තරම් ය. තවද අල්ලාහ් කවරෙකුට ආලෝකයක් ඇති නොකළේ ද එවිට ඔහුට කිසිදු ආලෝකයක් නොමැත.” (අල් කුර්ආන් 24:40)

මිනිසාගේ පියවි ඇසින් නිරීක්ෂණය කොට නිගමනය කර ගැනීමට නොහැකි ආකාරයේ ඉතා සුවිශේෂී තොරතුරු පෘථිවිය අභ්‍යන්තරය හා සාගර පත්ල පිළිබඳ ඉතාම නිවැරදි හා නූතන විද්‍යාත්මක තොරතුරු ඉදිරිපත් කරන අල් කුර්ආනය පිළිබඳ නිවැරදි නිගමනයකට එළැඹීමට ඉතා පහසු වනු ඇත.

අල් කුර්ආන් හැඳින්වීම

මෙම ආයතයේ විද්‍යාත්මක ප්‍රාතිහාර්යයට වඩා වැදගත් වන්නේ මිනිස් ජීවිතයේ ආලෝකය අත්පත් කර ගැනීම පිණිස අප විසින් කළ යුතුව ඇති කාර්යයන් පිළිබඳ සිතා බැලීමයි.

4) කළල විද්‍යාව

දැනට ලොව ප්‍රධාන පෙළේ වෛද්‍ය විද්‍යාලයන්හි නාරිවේදය පශ්චාත් උපාධිය හදාරණ සිසුන් කළල විද්‍යාව හැදෑරීම සඳහා උපයෝගී කර ගන්නේ කැනඩාවේ ටොරොන්ටෝ විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාචාර්ය කීත් මුවර් (Keith Moore) විසින් ලියන ලද “The Developing Human” යන ග්‍රන්ථයයි. භාෂා අටකට පරිවර්තනය කොට ඇති මෙම ග්‍රන්ථය ඇමරිකානු විද්වත් මණ්ඩලයක් විසින් එක් අයෙකු විසින් ලියන ලද ශ්‍රේෂ්ඨතම විද්‍යාත්මක ග්‍රන්ථය ලෙස තෝරා ගෙන ඇත. එතුමාගේ මෙම ප්‍රකාශනයන් අඩංගු දේශනයට අන්තර් ජාලයේ youtube.com වෙබ් අඩවිය මගින් ඔබට සවන් දීමට ද හැකිය. පසුගිය දශක තුන ඇතුළත විද්‍යාඥයින් විසින් කළලය හා කළලයේ වර්ධන අවධීන් සම්බන්ධව සොයා ගත් කරුණු මෙතරම් සවිස්තරාත්මකව හා පූර්ණ නිරවද්‍යතාවකින් යුක්තව ගත වර්ෂ 14 කට පෙර නබි මුහුම්මද්දී තුමාණන් විසින් හෙළිදරව් කර ඇත්තේ කෙසේ දැයි යන්න සිතා ඔහු අතිශයින් මවිතයට පත් විය.

“තවද සැබැවින්ම අපි මැටියෙන් යුත් සාරයෙන් මිනිසාව මැව්වෙමු. පසුව අපි ආරක්ෂක ස්ථානයෙහි (ගර්භාගයෙහි) ශුක්‍ර ධාතුවක් ලෙස ඔහුව පත් කළෙමු. පසුව අපි ශුක්‍ර ධාතුව (ඇලෙනසුලු) ලේ කැටියක් බවට මවා පසුව ලේ කැටිය මස් කැබැල්ලක් බවට මවා පසුව මස් කැබැල්ල අස්ථි බවට මවා පසුව අපි එම අස්ථි මාංශයෙන් පැලඳුවෙමු. පසුව වෙනත් මැවුමක් බවට අපි එය නිර්මාණය කළෙමු. නිර්මාපකයින් අතුරින් ඉතා අලංකාර අල්ලාස් අති උත්කෘෂ්ට විය.” (අල් කුර්ආන් 23:12-14)

ඉස්ලාමය මිනිසාට ලොවේ ඕනෑම කොණක ජීවත් විය හැකි අන්දමින් අධ්‍යාත්මික අංශය පමණක් නොව ලොකික ජීවිතයේ පවා තමන් මුහුණ දෙන්නා වූ සියලු විෂයන් අන්තර්ගත කර ගනිමින් සර්ව ප්‍රකාරයෙන් වටකර ගන්නා වූ පරිපූර්ණ ජීවන ක්‍රමයකි. උදාහරණ ලෙස කෘෂිකර්මය, සත්ව විද්‍යාව, භූගෝල විද්‍යාව, උද්භිත විද්‍යාව යනාදී විද්‍යාත්මක විෂයන් පමණක් නොව, (අල් කුර්ආන් 56:63/24-45/88:19-20/36:36) මිනිස් ගතිගුණ හා හැසිරීම්¹, සෞඛ්‍ය, ආර්ථිකය², මිනිස් ප්‍රවේණිය, මහා පාපයන්, දේශපාලනය³, යුද්ධය⁴, අපරාධ නීතිය⁵,

1) 2:45/ 2:155/ 90:17/ 4:90/ 2:267/ 15:88/ 2:273/ 4:149/ 4:45/ 21:91/ 2:283/ 4:148/ 49:12 යනාදී වැකි.
2) 2:247/ 6:152/ 2:83/ 2:233/ 2:177/ 2:188/ 2:275/ 2:42/ 6:152/ 3:77/ 2:282/ 2:245/ 2:265 යනාදී වැකි.
3) 3:159/ 3:26/ 2:247/ 4:105/ 4:135/ 5:2/ 5:8/ 5:42/ 7:29/ 49:9 යනාදී වැකි.
4) 4:75/ 4:91/ 2:192/ 2:190/ 5:2/ 49:9 යනාදී වැකි.
5) 5:38/ 4:112/ 2:84/ 4:15 යනාදී වැකි.

අධ්‍යාපනය⁶, පවුල් ජීවිතය⁷, මරණින් මතු ජීවිතය, නිරය හා ස්වර්ගය, මිනිස් ජීවිතයට අවශ්‍ය සියලු හා අනාගතයේ දී මුහුණ දෙන්නා වූ සියලු විෂයන් සම්බන්ධව ද අල් කුර්ආනයෙහි අන්තර්ගතව තිබේ.

අල් කුර්ආනය විශ්වයේ පරමාධිපති විසින් පහළ කරන ලද පණිවිඩය බවට සහතික කරන්නට මෙම සාක්ෂි ප්‍රමාණවත් වනු ඇත. එමෙන්ම මෑතක දී විද්‍යාඥයින් විසින් සොයා ගනු ලැබූ විද්‍යාත්මක නියමයන් අවුරුදු 1400 කට පෙරම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට අල් කුර්ආනය පිරිනමා ලොවට හෙළි කර තිබේ නම් එහි සත්‍යතාව විවෘත මනසකින් පිළිගැනීම අප කාගෙත් වගකීමයි. එහෙයින් නිවැරදි අවබෝධයෙන් යුක්තව අල් කුර්ආනය දෙස අවධානය යොමු කරන ලෙස ගෞරවයෙන් හා කාරුණිකව ඉල්ලා සිටින්නෙමු.

6) 3:137/ 6:11/ 39:9/ 3:18/ 5:63 යනාදී වැකි.

7) 57:27/ 2:187/ 2:288/ 17:24/ 2:83/ 26:86/ 2:233/ 2:215/ 2:181/ 6:137/ 12:05/ 4:08 යනාදී වැකි.

අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය හැඳින්වීම

මනුෂ්‍ය වර්ගයා සඳහා අවසාන වශයෙන් පහළ කරනු ලැබූ දිව්‍යමය මාර්ගෝපදේශය අල් කුර්ආනයයි. එය කියවීමට පෙර ඉස්ලාමය පිළිබඳ මූලික කරුණු කිහිපයක අවබෝධය ලබා තිබීම එය වටහා ගැනීමට වඩාත් උපකාරී වනු ඇත.

'ඉස්ලාම්' යන අරුත් පදය සාමය, අවනත වීම, යටහත් වීම හා කීකරු වීම යන අර්ථවලින් ගම්‍ය වී ඇත. මෙයින් අදහස් කෙරෙනුයේ මුළු මහත් විශ්වය මවා පාලනය කරන්නා වූ **අල්ලාහ්** ව විශ්වාස කොට **අල්ලාහ්** විසින් ලබා දී ඇති නිවැරදි මඟ පෙන්වීම අනුගමනය කරමින් ඊට අවනත වීම ය. ඉස්ලාමය මූලික ප්‍රතිපත්තිය වනුයේ නැමදුම් සියල්ල **අල්ලාහ්**ට පමණක් ඉටු කිරීමය. එනම් එය ඒකදේවත්වය පදනම් කරගත් දහමක් යන්නය.

තාවකාලික වූ මෙලොව ජීවිතය වනාහි, මරණින් මතු සදාකාලික ජීවිතය සාර්ථක කර ගැනීම උදෙසා දෙවිදුන් විසින් ලබා දී ඇති පරීක්ෂණ කාල පරිච්ඡේදයකි. යහපත වෙත හෝ අයහපත වෙත යොමුවීමේ හැකියාව ඇති මිනිසා මෙලොව ජීවිතය තුළ යහපත වෙතම යොමු වී මරණින් මතු ජීවිතය ජය ගැනීමට කටයුතු කළ යුතුව ඇත. ඒ අනුව මහා කාරුණික **අල්ලාහ්**, සෑම ජන සමාජයක් වෙතම ඔවුන් නොමඟ ගිය විට නිවැරදි මඟ පෙන්වා දෙනු පිණිස **ආදම්**, **නූෆ්**, **ඉබ්‍රාහිම්**, **මුසා**, හා **රූසා** ﷺ වැනි ධර්ම දූතයින් පත් කළේය. මේ සෑම දූතයකු වෙතම තමන්ගේ ධර්ම දූත මෙහෙවරේ සත්‍යතාව සහතික කරනු වස් එකලට ආවේනික ප්‍රාතිහාර්යයන් ද මහා කාරුණිකයාණන් විසින් ඔවුන්ට පිරිනමන ලදී. ඒ අතර අවසන් ධර්ම දූතයාණන් ලෙස තෝරා පත් කරනු ලැබුවේ **තබ් මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන්ය. එතුමාණන්ට සදා ජීවමාන ප්‍රාතිහාර්ය ලෙස ශුද්ධ වූ **අල් කුර්ආනය** පිරිනමන ලදී.

තබ් මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් වෙත ධර්ම දූත මෙහෙවර **අල්ලාහ්** විසින් ප්‍රදානය කළ පසු එතුමාණන්ට විවිධාකාර දුෂ්කරතාවන්ට මුහුණ පෑමට සිදු විය. එවන් අවස්ථාවන්හි දී ඊට අදාළ මඟ පෙන්වීම් මෙන්ම පොදු මඟ පෙන්වීම් ද වසර විසි තුනක කාලයක් තිස්සේ සුර දූත **ජබ්රීල්** ﷺ තුමා මාර්ගයෙන් එතුමාණන්ට මහා කාරුණික **අල්ලාහ්** විසින් පහළ කරන ලදී. ඇතැම් අවස්ථාවන්හි වැකි(ආයතනයන්) වශයෙන් ද තවත් විටෙක පරිච්ඡේද(සුරාවන්) වශයෙන් ද පහළ කරනු ලැබීය. එබැවින් **අල් කුර්ආනය** සෙසු ග්‍රන්ථ මෙන් විෂයයන් පදනම් කර ගෙන පරිච්ඡේද ගත කළ නොහැක්කකි. **අල් කුර්ආනය** දිව්‍යමය මාර්ගෝපදේශ ගොනුවක් ලෙස සැලකිල්ලට ගත යුතු අතර එහි අන්තර්ගතයෙහි එක් එක් **ආයතනයන්** සඳහා වූ සුවිශේෂී මඟ පෙන්වීම් ඇත. ඇතැම් විට මුල් **ආයතනය** හා පසු **ආයතනය** අතර වූ සම්බන්ධතාව තේරුම් ගැනීමේ අපහසුතාවක් දක්නට පුළුවන. එහෙත් එය ගැඹුරින් සමාලෝචනය කළ විට එම

මාතෘකාවට අදාළ අදහස තවත් පැත්තකින් පැහැදිලි කෙරෙයි. එමෙන්ම එක් විෂයයක් පිළිබඳ විවිධ උපදෙස් විවිධ පරිච්ඡේදයන් හි ද දක්නට පුළුවන.

අල් කුර්ආනයේ 29 වැනි පරිච්ඡේදයේ 48 වැනි ආයතය අනුව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ලිවීමේ හා කියවීමේ හැකියාව නොතිබූ අයෙකු ලෙස සඳහන් වෙයි. නමුත් අරාබි භාෂාව පිළිබඳ මුස්ලිම් හා මුස්ලිම් නොවන විද්වතුන්ගේ අවිවාදාත්මක පිළිගැනීම නම් අල් කුර්ආනයේ උත්තරීතර භාෂා යෙදුම හා සාහිත්‍යමය ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට සම කළ හැකි කිසිදු ග්‍රන්ථයක් අරාබි භාෂාව තුළ නොමැති බවයි. කිසිදු සාක්ෂරතාවක් නොතිබූ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මගින් ලොවට ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ මෙම දිව්‍යමය මඟ පෙන්වීම් අඩංගු ග්‍රන්ථයේ ආශ්චර්යමත් ප්‍රාතිභාර්යජනක වාග්වාක්‍යය හේතුවෙන් ම එය අන් කිසිදු භාෂාවකට එලෙසම පරිවර්තනය කළ නොහැකි තත්ත්වයක් ද ඇත. අන් භාෂා මගින් කළ හැකිව ඇත්තේ මුල් අර්ථයට වඩාත් සමීප වන අයුරින් අර්ථ දැක්වීම පමණි.

අල් කුර්ආන් ආයත වටහා ගත යුතු ආකාර වර්ග තුනකි

1. මහා කාරුණික අල්ලාන්ගේ දැනුමට පමණක් ඉඳුරාම ගෝචර වන්නා වූ ආයත (උදා : අලිල් ලාම් මිම් - (අල් කුර්ආන් 2:1))
2. ගැඹුරු දැනුමක් ඇති ප්‍රචිත විද්වතුන්ට පමණක් ඉඳුරා ගෝචර වන්නා වූ ආයත. (උදා: දික්කසාද කරනු ලබන්නියන් තමන් විසින් කුරුඳු වාර තුනක් පොරොත්තු කළ යුතුය. (අල් කුර්ආන් 2:228)) මෙහි 'කුරුඳු' යන පදය පිළිබඳ ප්‍රචිත විද්වතුන් අතර මතභේද ඇත.
3. ඕනෑම අයෙකුට ඉඳුරා ගෝචර වන්නා වූ ආයත. (උදා: පොදු මඟ පෙන්වීම්, අල්ලාන්ගේ මැවුම් පිළිබඳ සඳහන් ආයත)

මේ අනුව දිව්‍යමය ග්‍රන්ථයක් වන අල් කුර්ආනය ට අදාළ මෙම අර්ථ සංග්‍රහයෙහි වාක්‍යයන් හි මූලික අදහස් අප හැකිතාක් දුරට ඉදිරිපත් කිරීමට උත්සහා දරා ඇති අතර මෙම අර්ථ සංග්‍රහය පමණක් මුල් කොට ගෙන ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනය පිළිබඳ අවසන් නිගමනයකට එළැඹිය නොහැක. එහෙයින් ඒ පිළිබඳ පුළුල් අවබෝධයක් ලබන්නට අවශ්‍ය නම් ඉස්ලාමීය විද්වතෙකුගේ උපදෙස් ලබා ගත යුතුය. තවද, මෙම අර්ථ සංග්‍රහය පාඨක ඔබ සැමට පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි වන පරිදි සකස් කිරීමට අපගේ උපරිම උත්සාහය දරා ඇත්තෙමු. ඇතැම් අවස්ථාවන් හි අල් කුර්ආනයේ එක් වැකියකට විවිධ අර්ථ ගැබ් වී තිබිය හැකි අතර ඒ සියල්ලට වඩාත් ගැලපෙන උචිත අර්ථය ලබා දීමට වෙර දරා ඇත්තෙමු. එසේ උචිත අර්ථයක් ලබා දීමට නොහැකි අවස්ථාවන් හි අල් කුර්ආන් විවරණකරුවන්ගේ බහුතරය පිළිගත් පොදු අර්ථය ඉදිරිපත් කොට ඇත්තෙමු.

අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය හැඳින්වීම

රාජ්‍ය භාෂාව සිංහල වූ එකම රට ශ්‍රී ලංකාවයි. **අල් කුර්ආනය** පිළිබඳ අර්ථ දැක්වීම සිංහලෙන් ඉදිරිපත් කිරීම තුළින් සිංහල භාෂාව භාවිත කරන සහෝදර ජනයා අතර ඉස්ලාමය පිළිබඳ නිවැරදි අවබෝධයක් ඇති කරලීමට මෙය උපකාරී වේ යැයි විශ්වාස කරන්නෙමු. වර්තමාන සමාජයට ගැළපෙන අයුරින් **අල් කුර්ආන්** අර්ථ සංග්‍රහයක් ඉදිරිපත් කිරීමේ දැඩි අවශ්‍යතාවක් තිබුණි. එහෙයින් සමස්ත ලංකා ඉස්ලාම් ආගමික විද්වතුන්ගේ සභාව මෙම කාර්ය භාරය ඉටු කිරීමට පෙළඹිණි.

මේ සඳහා දැනුම් ධානපතියෙකු හා ඔහුගේ පවුලේ සාමාජිකයින් විසින් කළ මූල්‍යමය අනුග්‍රහයෙන් සමස්ත ලංකා ඉස්ලාමීය විද්වතුන්ගේ සංගමය **අල් කුර්ආන්** අර්ථ සංග්‍රහය සිංහල බසින් සැකසීමේ වැඩ පිළිවෙල 2010 අගෝස්තු මස 03 වැනි දින ආරම්භ කරන ලදී. මෙම කටයුත්ත ආරම්භ කරන ලද්දේ මෙහි ප්‍රධාන විධායක මණ්ඩලයේ හා එහි ෆන්ඩා අංශයේ ප්‍රධානත්වය දරණ සාමාජිකයෝ වන අෂ්ෂෙයික් මුෆ්ති එම්.අයි.එම්. රිස්වි, අෂ්ෂෙයික් එම්.එම්.ඒ. මුබාරක්, අෂ්ෂෙයික් ඒ.සී.එම්. අගාර් මුහම්මද්, අෂ්ෂෙයික් ඒ.එල්.එම්. රිලා, අෂ්ෂෙයික් ඒ.එල්.එම්. හාමී සූරි, අෂ්ෂෙයික් එම්.එල්.එම්. ඉල්යාස් යන වියතුන්ගේ උපදෙස් මත හා අෂ්ෂෙයික් මුර්ෂිද් මුලෆෆර් තුමන්ගේ මඟ පෙන්වීම හා අධීක්ෂණය යටතේ සිංහල උගත් **ආලිම්වරු** හා ප්‍රවීණ ලේඛකවරුන්ගෙන් සමන්විත පරිවර්තන කමිටුවක් මගිනි.

අල්හම්දුලිල්ලාහ් (සියළු ප්‍රශංසා **අල්ලාහ්ටම** හිමිය) බොහෝ බාධක මැද 2013 සැප්තැම්බර් මස 25 වන දින, **අල් කුර්ආනයේ** සිංහල අර්ථ සංග්‍රහය මූලික වශයෙන් සකස් කිරීමට අපට හැකි විය. පසුව **අල් කුර්ආන්** අර්ථ සංග්‍රහයේ සෝදුපත් බැලීමේ කාර්ය ආරම්භ කෙරුණි. තවත් **ආලිම්වරු** දෙදෙනෙකුගේ සම්පූර්ණ කාලීන සහභාගිත්වයෙන් 2016 මාර්තු මස 13 වන දින **අල් කුර්ආන්** අර්ථ සංග්‍රහයේ සෝදුපත් බැලීම ද අවසන් විය. මෙහි කොටස් වශයෙන් සෝදුපත් බැලීමේදී අෂ්ෂෙයික් අෆ්රස්, අෂ්ෂෙයික් මුෆ්ති අන්ෆස්, අෂ්ෂෙයික් ඒ.බී.එම්. අෂ්ෆර්, අෂ්ෂෙයික් රාෆි හනීෆා, අෂ්ෂෙයික් හාජා මොහිදීන් හා අෂ්ෂෙයික් ලුත්ෆි ඇතුළු වියතුන්ගේ ද නිරීක්ෂණයට යොමු කළ අතර පනස් දෙනෙකුට අධික සිංහල භාෂාවෙහි මනා නිපුණත්වයක් ලද **ආලිම්වරු**, මෙරටෙහි පවතින ඉස්ලාමීය ආයතන හා ඇතැම් උගත් ශ්‍රේෂ්ඨ වෘත්තිකයින්ගේ ද අදහස් අවධානයට යොමු කළ බව පවසන්නට කැමැත්තෙමු.

මෙම අර්ථ සංග්‍රහයේ පරිවර්තනයන් සඳහා **ජලාලයින්** ඇතුළු වෙනත් **අල් කුර්ආන්** විවරණ ග්‍රන්ථ ද ජාත්‍යන්තර පිළිගැනීමක් ඇති **මුෆ්ති තකී උස්මානි** තුමන්ගේ ඉංග්‍රීසි බසින් ලිඛිත **අල් කුර්ආන්** අර්ථ සංග්‍රහය ද උපකාරක ග්‍රන්ථ වශයෙන් භාවිත කර ඇත්තෙමු. තවද වර්තමානයේ ඉංග්‍රීසි, දමිළ සහ උරුදු බසින් ලිඛිත **අල් කුර්ආන්** පරිවර්තන කිහිපයක උපකාරය ද ගන්නා ලදී.

මෙම අර්ථ සංග්‍රහය සකස් කිරීමේ දී **අල් කුර්ආන්** පරිභාෂාවට හානි නොවන පරිදි සරළ සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීම සඳහා විවිධ ක්‍රමෝපායන් අප විසින් භාවිත කර ඇත්තෙමු.

ව්‍යවහාරය :- උදා,

1. **وَكَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَاتِ** - "(අල් කුර්ආන්) වදන් (විවිධාකාරව) අප පැහැදිලි කරනුයේ මෙලෙසය" (6:105)

2. **وَهُمْ لَا يَسْتَعْتَبُونَ** - "තමන් (නිවැරදිව) සවන් නොදී..." (8:21)

මෙම පළමුවන උදාහරණයේ ඇති 'පැහැදිලි කිරීම' යන භාෂාමය පරිවර්තනය සමග අරාබි ව්‍යවහාරයට අනුව එහි අන්තර්ගත අදහස අරුත් ගැන්වීමට වරහන් භාවිත කරමින් පරිවර්තනය කොට ඇත්තෙමු. මෙහි දෙවැනි උදාහරණයද සැලකිය යුත්තේ එලෙසය.

ලොප් වීම :-

අල් කුර්ආන් ආයතයන් පරිවර්තනය කිරීමේදී අරාබි භාෂාමය ව්‍යවහාරයට අනුව ඇතැම් පද හෝ වාක්‍යය ලොප් වුවද එසේ ලොප් වූ වාක්‍යයන්හි හෝ පදයන්හි එම ආයතයෙහි නියම අදහස ගෙන හැර පෙන්වීම සඳහා එසේ ලොප් වූ එම පදය සමග ගොනු කර පරිවර්තනය කොට ඇත. උදා,

1. **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** - 'සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි' මෙම අල් කුර්ආන් වාක්‍යයෙහි 'ආරම්භ කරමි' යන පදය ලොප් වී ඇත. මෙය පරිවර්තන භාෂාවෙහි ලොප් කිරීම අනිවාර්යය නොවේ. නමුත් ඇතැම් අවස්ථාවන්හි අරාබි භාෂාවෙහි ලොප් වූ පද පරිවර්තන භාෂාවෙහි ලොප් නොකොට අන්තර්ගත අදහස ගෙන හැර පෙන්වීම අනිවාර්ය විය හැක. එහෙයින් මේ අයුරින් පරිවර්තනය කිරීම අල් කුර්ආනය විකෘති කිරීමක් ලෙස සැලකිය නොයුතුය.

බහු අරුත වීම :-

අරාබි භාෂාවෙහි ඇතැම් පද අදහස් කිහිපයකින් යුක්තය. උදා,

1. **انْفَرَا** - බිය වන්න/වැළකෙන්න/ආරක්ෂාවන්න (ආරක්ෂාවන්න : 3:28/බිය වන්න : 2:212)

2. **يَجْعَلُ اللَّهُ الرَّجْسَ** - 'අල්ලාහ් කිලිටක්(දඬුවමක්) ඇති කරන්නේ' (6:125) මෙම අල් කුර්ආන් වැකියෙහි අරාබි බසින් සඳහන් 'රජ්ස්' යන වචනයට නියම පදාර්ථය 'කිලිට' යන අරුත වුවද අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් පරිදි අල් කුර්ආන් පරිභාෂාවට අනුව 'දඬුවම' යන පදය ද වරහන් තුළින් පෙන්වා ඇත්තෙමු.

3. **فَتَنَّا** - '(ඔවුන්ගේ සිතුවිල්ල අනුව) ව්‍යසනකාරී පිරික්සුමක් ලෙස අපව පත් නොකරනු මැනව!' (10:85) මෙම අල් කුර්ආන් වාක්‍යයෙහි 'ව්‍යසනකාරී'

අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය හැඳින්වීම

පිරික්සුමක්' යන භාෂාමය පරිවර්තනය සමග යථාර්ථයෙන් අදහස් වන අරුත අන්තර්ගත කොට පරිවර්තනය කර ඇත. මෙහි අරාබි බසින් සඳහන් 'ලික්නා' යන පදයට පිරික්සුම, ව්‍යසනය යනාදී අරුත කිහිපයක් ඇති බව මින් අදහස් වෙයි.

කාල භේදය :-

අරාබි භාෂාවෙහි අතීත කාල ක්‍රියා පද ඇතැම් විට අනාගත හා වර්තමාන කාලයෙන් අදහස් කොට භාවිත වේ. එමෙන්ම ඇතැම් විට අනාගත හා වර්තමාන ක්‍රියා පද අතීත කාලයෙන් අදහස් කොට ද භාවිත වේ. එහෙයින් අරාබි භාෂාව හා ධාර්මික දැනුමෙහි මනා නිපුණත්වයක් ඇති අල් කුර්ආන් පරිවර්තකයින් යථාර්ථයෙන් ඉස්මතු වන අරුත ගෙන හැර පෙන්වීමට උත්සාහ කොට ඇත. එවන් කරුණු මෙම අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය තුළ ද ඇතුළත් කර ඇත්තෙමු. උදා,

1. **وَنُطَبِّئُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ** - "තවද ඔවුන්ගේ හදවත් මත අපි මුද්‍රා තැබුවෙමු." (7:100) මෙම

අල් කුර්ආන් වැකියෙහි 'නක්බඋ' නැමැති අරාබි ක්‍රියා පදය වර්තමාන හා අනාගත කාලය අදහස් කරන ක්‍රියා පදයක් වුවද මෙහි නියම ව්‍යවහාර අදහස අතීත කාලයෙන් පරිවර්තනය කොට ඇත්තෙමු.

'අලිෆ්-ලාම්' යන අක්ෂර සම්බන්ධ කිරීම :-

අරාබි භාෂාවෙහි 'අලිෆ්-ලාම්' යන අක්ෂර දෙක නාම පදයකට සම්බන්ධ වීමෙන් එම නාම පදයෙන් හඳුන්වන අදහස අවස්ථානුකූලව කොටස් තුනකට බෙදා වෙන් කොට සඳහන් කරන බව අරාබි භාෂාව හා ධාර්මික දැනුමෙහි මනා නිපුණත්වයක් ඇති අල් කුර්ආන් විවරණකරුවන් අදහස් දක්වති. එනම්, 'ඉස්තිශ්රාක්', 'ජිත්ස්' හා 'අහ්ද්' වේ.

1. 'ඉස්තිශ්රාක්' හෙවත් 'සම්පූර්ණයෙන් ආවරණය වීම' නැමැති කාණ්ඩයට අයත් 'අලිෆ්-ලාම්' අක්ෂර සඳහන් නාම පදය. උදා, **قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ** - "(තබ්වරය,) නුඹ පවසවු. (සමස්ත) ප්‍රතික්ෂේපකයින්," (109:1) මෙහි සඳහන් 'ප්‍රතික්ෂේපකයින්' යන නාම පදයට 'අලිෆ්-ලාම්' අක්ෂර සම්බන්ධ වීම තුළින් සමස්ත ප්‍රතික්ෂේපක ජනයාවම අදහස් කෙරෙයි.

2. 'ජිත්ස්' හෙවත් 'පිරිස' නැමැති කාණ්ඩයට අයත් 'අලිෆ්-ලාම්' අක්ෂර සඳහන් නාම පදය. උදා, **وَمَا يَجْعَلُ أَلَّا الْكَافِرُونَ** - "ප්‍රතික්ෂේපකයින් මිස (වෙනත් කිසිවෙකු) අපගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප නොකරන්නෝය" (29:47) මෙහි සඳහන් 'ප්‍රතික්ෂේපකයින්' යන නාම පදයට 'අලිෆ්-ලාම්' අක්ෂර සම්බන්ධ වීම තුළින් පොදුවේ ප්‍රතික්ෂේපක ජනයාව පෙන්නුම් කෙරෙයි.

3. 'අහ්ද්' හෙවත් 'නිර්මිත' නැමැති කාණ්ඩයට අයත් 'අලිෆ්-ලාම්' අක්ෂර සඳහන් නාම පදය. උදා, **قُلْ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ** - 'තබ්වරය, (හර්බ්*) ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා

ආත්ම වංචනිකයින් සමග ප්‍රයත්න කර ඔවුන් කෙරෙහි දැඩිව සිටිවු.' (9:73) මෙහි සඳහන් 'ප්‍රතික්ෂේපකයින්' යන නාම පදය තුළින් අදහස් වන්නේ **හර්බ්** හෙවත් යුධ බිමෙහි සටන් වදිමින් සිටින සතුරු සෙබලා පිළිබඳවයි. එම සිදුවීමට අදාළ ප්‍රතික්ෂේපක උදවිය පමණක් මෙම වැකියට අන්තර්ගත වනු ඇත.

මෘදුක හා මග්ගුර් :-

අභ්‍යන්තර සුන්දරත්වය වල ජමාආවරුන්ගේ* ප්‍රතිපත්තියට අනුව නබිවරුන්* **මෘදුක** හෙවත් පාපයෙන් මුදවානු ලැබුවන් යැයි ද **සහාබිවරුන්*** **මග්ගුර්** හෙවත් පාපයන් ක්ෂමා කරනු ලැබුවන් යැයි ද විශ්වාස කරනු ලැබේ. මේ අනුව මෙම **අල් කුර්ආන්** අර්ථ සංග්‍රහය ගොනු කිරීමේ දී මෙවන් කරුණු වලට අවධානය යොමු කර පරිවර්තනය කර ඇත්තෙමු. උදා,

1. **وَوَجَدَكَ ضَالًّا** "තවද (දැහැමි) මග නොදන්නෙකු ලෙස නුඹව ඔහු දැක පසුව ඔහු (නුඹට) දැහැමි මග පෙන් වූයේය." (93:7) මෙම **අල් කුර්ආන්** වාක්‍යයෙහි '**ලාල්ලන්**' නැමැති අරාබි පදයෙහි පදාර්ථය 'නොමග/මුළාව/නිවැරදි මග දැන නොසිටීම' යන අර්ථයයි. නමුත් මෙහි **නබි මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන් හා සම්බන්ධ සඳහන් කෙරෙහි **අල් කුර්ආන්** විවරණයන්ට අනුව නියම අදහස වන 'දැහැමි' යන පදය වරහන් තුළින් ගොනු කර පරිවර්තනය කොට ඇත්තෙමු (**අල් කුර්ආන්** 6:78/21:87). **නබි මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන්ගේ අනුගාමික **සහාබිවරුන්** පිළිබඳ **මග්ගුර්** යන ප්‍රතිපත්තිය පාද සටහන් හි විග්‍රහ කොට ඇත්තෙමු. (**අල් කුර්ආන්** 59:10)

පාද සටහන් භාවිතය :-

මෙම අර්ථ සංග්‍රහය පහසුවෙන් තේරුම් ගැනීම සඳහා එම සුරාවන්හි අන්තර්ගතය පිළිබඳ හැඳින්වීමක් මෙන්ම ඇතැම් **ආයත** සඳහා පාද සටහන් ද යොදා ඇති අතර ඇතැම් විශේෂිත මාතෘකා යටතේ ද විවිධ කෝණයන් අනුව ද පාද සටහන් යොදා ඇත්තෙමු. මෙම පාද සටහන් සකස් කිරීම සඳහා **අල් කුර්ආන්** විවරණ ග්‍රන්ථයන්(කර්ෂීරයන්) උදා, ජලාලයින්, කුර්තූබ්, අයිසරුක් කෆාසිර්, මආරිහුල් කුර්ආන්, මුෆති කකි උස්මානි තුමන්ගේ ඉංග්‍රීසි බසින් ලිඛිත **අල් කුර්ආන්** අර්ථ සංග්‍රහය, **මව්ලානා කාලිද් සෙයිහුල්ලා රහ්මානී** තුමන්ගේ ග්‍රන්ථය නාදියෙන් උපුටා ගෙන ඇත්තෙමු.

1. ඉස්ලාමයට එරෙහි චෝදනාවන්ට විග්‍රහයන් සඳහා පාද සටහන් භාවිතය :- උදා,
 - ❖ ජහාද් හෙවත් ප්‍රයත්නය හා දේව ප්‍රතික්ෂේපය (2:218/8:65/ 9:28)
 - ❖ යුද බිමේ සටන් වදිමින් සිටින සතුරා (2:190-194/4:56/4:101/9:5/9:14/9:29/ 9:36/9:73/9:123/33:61/41:27-28/66:9)
 - ❖ ගනීමක් හෙවත් යුද්ධාප්‍රද (8:69)
 - ❖ අන් අය සමග මිතුරුම් පෑම (3:28/4:89/9:23)
 - ❖ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමානාත්මතාව (සුරා 4 හි හැඳින්වීම)
 - ❖ බාලවයස් විවාහය (65:4),
 - ❖ බහුභාර්යා විවාහය (4:3)

අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය හැඳින්වීම

- ❖ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ බහු භාර්යාවන් (33:50)
- ❖ වහල්භාවය (4:3/47:4)

2. අහ්ලුස් සුන්නති වල් ජමාආවෙහි* ප්‍රතිපත්තියට එරෙහි මිථ්‍යා මතයන්ට විග්‍රහයන් සඳහා පාද සටහන් භාවිතය :- උදා,

- ❖ අහ්ලුල් බයින් හෙවත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ නිවැසියන් (33:33)
- ❖ නබීත්වයේ අවසානය (33:40/3:144)
- ❖ ඉමාමත් හෙවත් නායකත්වය (2:124)
- ❖ තවෆෆි හෙවත් ඊසා ~~හු~~ තුමාණන්ගේ අවසානය (3:55)
- ❖ හුනියම (2:102)
- ❖ සහාබ්වරු පිළිබඳ ඉස්ලාමීය ප්‍රතිපත්තිය (59:10)

3. නබීවරුන්ගේ මුෂ්ෂා හෙවත් ප්‍රාතිභාර්යයන් :-

නබීවරුන් වෙත ප්‍රදානය කරනු ලැබූ ප්‍රාතිභාර්යයන් පිළිබඳව ඉස්ලාමයේ පුරෝගාමී විද්වතුන් දැරූ මත ඉදිරිපත් කරමින් මෙම අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය පරිවර්තනය කොට ඇත්තෙමු.

එසේ සඳහන් කිරීමේ දී අසාමාන්‍ය විෂයක් කෙසේ සිදුවිය හැක්කේදැයි ඇතැමුන් තුළ කුතුහලයන් මතු විය හැක. එහෙයින් ඇතැම් අල් කුර්ආන් පරිවර්තනයන්හි මෙවන් සියලු ප්‍රාතිභාර්යයන්ට භෞතිකත්වය පදනම් කරගනිමින් විද්‍යාත්මක විවරණයන් ඇසුරින් පමණක් ජනයාට පැහැදිලි කිරීමට වෙර දරා ඇති අන්දමක් හා නබීවරුන්ගේ මුෂ්ෂා යනාදිය ගෙනහැර පෙන්වන ආයතයන්ට එවැන්නක් සිදුවී නොමැති බව හඟවමින් ඒවාට වෙනත් අදහස් දැක්වීම අපි දකින්නෙමු. නමුත් මුස්ලිම්වරුන්ගේ විශ්වාසයන්ට අනුව, සර්ව බලධාරී අල්ලාෂ් යම් විෂයක් සිදු කිරීමට අහිමත කළේ නම් ඒ සඳහා කිසිදු බාහිර බලපෑමක් අවශ්‍ය නොවන අතරම එයට සාමාන්‍ය ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කළ යුතුය යන්න න්‍යායයක් ඔහුට නොමැත. අල් කුර්ආනයේ හා නබි වදන්හි සඳහන් අයුරින්ම විශ්වාස කිරීම අහ්ලුස් සුන්නති වල් ජමාආවරුන්ගේ* ප්‍රතිපත්තියයි.

4. අල්ලාෂ්ගේ 'දාක්'(පැවැත්ම) හා 'සිෆාත්' (විශේෂණයන්) සම්බන්ධ වාක්‍යයන් හා එහි විග්‍රහයන් සඳහා පාද සටහන් භාවිතය :-

එනම් අල්ලාෂ්ගේ 'පැවැත්ම' හා 'විශේෂණයන්'හි යථාර්ථය නිසියාකාර ව වටහා ගැනීම මිනිස් බුද්ධියට ගෝචර නොවන දෙයක් ය. සර්ව බලධාරී අල්ලාෂ් කිසිවකට සමාන නොවූවකි, (අල් කුර්ආන් 42:11). ඒ පිළිබඳ ව ගවේශණයන්හි නියැලීම ප්‍රයෝජන රහිත, අනුවන හා උවදුරු සහිත විෂයකි. එහෙත් අල් කුර්ආනයේ සර්ව බලධාරී අල්ලාෂ් පිළිබඳ සඳහන් වාක්‍යයන් සාමාන්‍යයෙන් භාෂාමය ව්‍යවහාරයෙහි ඇති පද භාවිතයෙන් සඳහන් වුවද සර්ව බලධාරී අල්ලාෂ්ගේ 'පැවැත්ම' හා 'විශේෂණයන්' උපමා කොට ගෙනහැර පෑම ඉතාමත් සැහැසි විෂයක් හෙයින් එහි විග්‍රහයන් සම්බන්ධ ව අහ්ලුස් සුන්නති වල් ජමාකයට* අයත් විද්වතුන් අතර විවිධ අදහස් පවතී. අහ්ලුස් සුන්නති වල් ජමාත්වරුන් යනු "නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ පිළිවෙත් නිවැරදි ව පිළිපදිමින්

පැමිණි සහාබ්වරුන්ගේ* හා එම පිළිවෙත ම අනුගමනය කොට ඉස්ලාමයේ මුල් ඉගැන්වීම්හි නොතිබූ නවය පිළිවෙත් හෙළා දකිමින් කටයුතු කළ ඉස්ලාමීය විද්වතුන්ගේ මග පෙන්වීම් මත පිහිටා කටයුතු කරන පිරිස වේ.” මොවුන් අල්ලාන්ගේ ‘පැවැත්ම’ හා ‘විශේෂණයන්’ පිළිබඳ ව විග්‍රහ කිරීමේදී ‘කල්විල්’ හා ‘තෘවිල්’ ආදී ක්‍රමවලට අනුව ද විග්‍රහ කිරීම දැකිය හැක. එහෙයින් මෙම අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය පුරාවට අල්ලාන්ගේ ‘දාක්’ හෙවත් පැවැත්ම හා ‘සිෆාත්’ හෙවත් විශේෂණයන් සම්බන්ධ පද පරිවර්තනය කිරීමේදී ‘කල්විල්’ හා ‘තෘවිල්’ ක්‍රම උපයෝගී කොට ඇත්තෙමු.

කල්විල් ක්‍රමය - අල් කුර්ආනයෙහි අල්ලාන්ගේ ‘පැවැත්ම’ හා ‘විශේෂණයන්’ සඳහන් වන පදවල අර්ථය සම්බන්ධ ව අල්ලාන්ගේ අදහස කුමක් වේද එයමය නිවැරදි හා සත්‍ය වේ යන්නෙන් විශ්වාස කිරීම හා ඒවාට මිනිස් බුද්ධිය භාවිත කරමින් කිසිදු අර්ථයක් දීමට උත්සාහ නොදැරීම **කල්විල්** යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. උදා :- ‘සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපති **අල්ලාන්** ය. (ඔහු) අහස් හා මිහිතලය දින හය(ක ප්‍රමාණය)කින් මැව්වේ ය. පසුව ඔහු **අර්ෂය*** මත (ඔහුගේ ගෞරවයට සුදුසු අයුරින්) “**ඉස්තිවා**” විය.’ (අල් කුර්ආන් 7:54) මෙම අල් කුර්ආන් පරිවර්තනයේ සඳහන් ‘ඉස්තිවා’ යන පදයට අදාළ අරාබි පදය අරාබි බසින් එලෙසින්ම යොදා ඇත්තෙමු. මන්දයත් එහි භාෂාමය අරුත වනුයේ ‘ආස්ථාන විය, තැන්පත් විය, පිහිටුවීම’ යන්නයි. මෙම පදය සම්බන්ධයෙන් පුරෝගාමී විද්වතෙකු වූ **මාලික්** තුමාණන් “මෙම පදයෙහි අරාබි අර්ථය ඉතා පැහැදිලි ය. එහෙයින් ඒ කෙරෙහි විශ්වාසය තැබීම අනිවාර්ය වේ. නමුත් එහි ප්‍රායෝගික ක්‍රමය හා යථාර්ථය මිනිස් බුද්ධියට අවබෝධ නොවන්නක් වන නිසා ඒ පිළිබඳ ව ගවේෂණ කිරීම ඉස්ලාම් දහමට අනුකූල නොවූ **බිද්අක්** හෙවත් නවෝත්පාදනයකි.” යැයි සඳහන් කර තිබේ.

තෘවිල් ක්‍රමය - අල් කුර්ආනයෙහි අල්ලාන්ගේ පැවැත්ම හා විශේෂණයන් සඳහන් වන පද සාමාන්‍යයෙන් භාෂාමය ව්‍යවහාරයෙහි ඇති පද භාවිතයෙන් සඳහන් වුවද මේ පිළිබඳ ව සහාබ්වරුන්* හා පුරෝගාමී ඉස්ලාමීය විද්වතුන් එම ස්ථානයට හා තත්ත්වයට සුදුසු පරිදි සංකේතාත්මක අර්ථ නිරූපණයක් ප්‍රකාශ කර තිබේ නම්, එම ප්‍රකාශනයන් උපුටා අර්ථ දැක්වීම **තෘවිල්** යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. උදා :- ‘**සාක්** නිරාවරණය කරනු ලැබ **සුද්ද්*** කිරීම පිණිස ඔවුන් ව කැඳවනු ලබන දින (සිහිපත් කරවු.)’ (අල් කුර්ආන් 68:42) ඉහත වාක්‍යයෙහි පරිවර්තනය **කල්විල්** ක්‍රමයට අදාළ ව සකස් කොට ඇති අතර එහි පාද සටහන **තෘවිල්** ක්‍රමයට අදාළ ව සකස් කොට ඇත්තෙමු. මෙහි ‘සාක්’ යන පදයට අදාළ අරාබි පදයෙහි භාෂාමය අරුත “කෙණ්ඩය” වේ. නමුත් මෙම වැකියට අදාළ ව සහාබ්වරයෙකු* වන අල් කුර්ආන් විශාරදයින්ගේ ප්‍රධානි **අබ්දුල්ලාන් ඉබ්නු අබ්බාස්** ❁ තුමාණන් එහි අදහස ‘භයානකත්වය’ හා ‘දැඩි ආතතිය’ යන අර්ථ නිරූපණයක් ඉදිරිපත් කර ඇති හෙයින් එම අදහස උපුටා දක්වමින් මෙහි පාද සටහන සකස් කොට ඇත්තෙමු. (මූලාශ්‍රය : **ෆත්හුල් බාරී**) මෙයට තවත් උදාහරණයක් වශයෙන් අල් කුර්ආන් 89:22 වන වාක්‍යයෙහි පරමාධිපතිගේ පැමිණීම පිළිබඳ සඳහන් වන පදයෙහි අදහස ‘පරමාධිපතිගේ දායාදය පැමිණීම’

අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය හැඳින්වීම

වේ යැයි පුරෝගාමී අල් කුර්ආන් විශාරදයෙකු වූ අන්මද් බින් හන්බල් ❁ තුමාණන් අර්ථ නිරූපණය කොට තිබේ. (මූලාශ්‍රය : බයිහකී)

එහෙත් මෙම අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහයේ අල්ලාන්ගේ පැවැත්ම හා විශේෂණයන් සඳහන් වන ඇතැම් පදවලට තේරුම් ගැනීමේ පහසුව තකා භාෂාමය අරුත යොදා පරිවර්තනය කොට ද ඇත්තෙමු. උදා :- “එබැවින් කවරෙකුගේ අතෙහි සෑම දැයක ම ආධිපත්‍යය ඇත්තේ ද ඔහු පිවිකුරුය.” (අල් කුර්ආන් 36:83) මෙම වැකියෙහි “කවරෙකුගේ ‘අතෙහි’ සෑම දැයකම ආධිපත්‍යය” යනු සෑම දැයකම ආධිපත්‍යය අල්ලාන්ගේ පාලනයට නතු ව යැයි පෙන්නුම් කිරීම සඳහා මෙම පද යෙදුම භාවිත වී ඇතැයි අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

එමෙන්ම මෙම අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය පුරාවට අරාබි වාගලංකාරයට අනුව ‘මුෂාකලා’ ගණයට අයත් වාක්‍යයන් ද එම රීතියට අදාළ ව පරිවර්තනය කොට ඇත්තෙමු. මුෂාකලා යනු “එක් විෂයක් යම් පාර්ශ්වයක් හා සම්බන්ධ ව සඳහන් වී ඇති අවස්ථාවක දී එම විෂය හා පාර්ශ්වය සැලකිල්ලට ගෙන එහි භාෂාමය අර්ථය හැර යථාර්ථයෙන් අර්ථවත් වන්නා වූ අරුත ගෙන ඒම වේ.” උදා :- “ඔවුහු තම ෂෙයිකාන්වරුන් සමග තනිව රැස් වූ කල්හි “සැබැවින්ම අපි නුඹලා සමගය. අපි (විශ්වාසිකයින් ව) සමච්චල් කරන්නන්ම ය” යැයි පවසති. ‘(ඔවුන්ගේ සමච්චලයට විනිශ්චය දිනදී) අල්ලාන් නිසි ප්‍රතිචාර සපයයි.’ (අල් කුර්ආන් 2:14-15) මෙම වැකියෙහි “සමච්චල් කිරීම” යන පදයට අදාළ අරාබි පදය වන “ඉස්කිෆ්ෂා” යන පදය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව අල්ලාන් හා මැවුම යන දෙපාර්ශ්වයටම භාවිත වී තිබුණ ද දෙපාර්ශ්වයට දෙආකාරයක අරුත ගෙන දේ. එහෙයින් අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි ‘අල්ලාන් ඔවුන්ට සමච්චල් කරයි’ යන පරිවර්තනයට ‘මුෂාකලා’ යන නීතිය අනුව ‘ඔවුන්ගේ සමච්චලයට විනිශ්චය දිනදී අල්ලාන් නිසි ප්‍රතිචාර සපයයි’ යැයි අරුත දක්වා ඇත.

පිටු සැකසුම :-

1. සුරාවක්(පරිච්ඡේදයක්) ආරම්භයේ තනි පිටුවක එහි නාමය හා ඊට අදාළ සිංහල පරිවර්තනය දක්වා ඇත.
2. සුරාවක ආරම්භයේ එහි නාමය, එහි අඩංගු වැකි ගණන හා එම සුරාව තබී මුහම්මද් ❁ තුමාණන්ගේ කවර සමයක (මක්කා හෝ මදීනා කාල පරිච්ඡේදයක) පහළ වූයේ ද යන්න සඳහන් කොට ඇත.
3. පිටුවක් කොටස් තුනකට බෙදා ඇති අතර එහි පළමු කොටස අරාබි බසින් අල් කුර්ආනය ද දෙවන කොටස සිංහල අර්ථ සංග්‍රහය ද තුන්වන කොටස ඒවාට අදාළ පාද සටහන් ද යොදා ඇත.
4. සුරාවක සඳහන් විෂය සැලකිල්ලට ගනිමින් ඡේද ගත කොට ඇත.
5. මෙම අර්ථ සංග්‍රහය අවසානයේ සිංහල හා අරාබි පද මාලාවක් (Glossary) දක්වා ඇත.
6. මෙම අර්ථ සංග්‍රහය අවසානයේ අල් කුර්ආනයේ අන්තර්ගත මාතෘකා සුවිසක් ද දක්වා ඇත.

වර්ණ භාවිතය :-

1. අල් කුර්ආන් ආයතයන් කළු වර්ණයෙන් ද ආයත් අංක රතු වර්ණයෙන් ද වර්ණ ගන්වා ඇත.
2. අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය නිල් වර්ණයෙන් වර්ණ ගන්වා ඇත.
3. පාද සටහන් කළු වර්ණයෙන් වර්ණ ගන්වා ඇති අතර අර්ථ සංග්‍රහ කොටසෙහි හා පාද සටහන් කොටසෙහි අංක රතු වර්ණයෙන් වර්ණ ගන්වා ඇත.

වරහන් භාවිතය :-

අර්ථ සංග්‍රහ කොටසෙහි අල් කුර්ආන් ආයතයන්ට වඩාත් සමීප සෘජු අර්ථය යොදා ඇති අතර එය පහසුවෙන් තේරුම් ගැනීම සඳහා වරහන් යොදා අර්ථගන්වා ඇත. එනම්,

1. වරහනට පෙර පදය සමග හිස්තැන් රහිතව සම්බන්ධ කිරීම :
මෙසේ භාවිත කර ඇත්තේ බොහෝ විට පෙර පදයට හැඳින්වීමක් වශයෙනි.
උදා : “කුමන දෙයකින් ඔහුව ඔහු(අල්ලාස්) මැව්වේ ද?” (80:18)
2. වරහන හිස්තැන් සහිතව වෙන් කිරීම :
මෙසේ භාවිත කර ඇත්තේ පාඨකයාට සෘජුව වාක්‍යයක් අවබෝධ කර ගැනීමට අපහසු බැවින් එය ලිහිල් කිරීමක් වශයෙනි.
උදා : “තවද නුඹව පවිත්‍ර කර ගැනීමට නුඹට (කැමැත්තක්) ඇත් දැයි (ගිරිඅවුන්ගෙන්) විමසවු.” (79:18)
3. පදයක් කුළ වරහන් භාවිතය :
මෙසේ භාවිත කර ඇත්තේ පදයක අදහස වඩාත් නිරූපණය කිරීමක් වශයෙනි.
උදා : “තවද අපි දහවල ජීවනෝපාය(මාර්ගය)ක් ලෙස ඇති කළෙමු.” (78:11) මෙහි සෘජු පරිවර්තනය ‘ජීවනෝපායක්’ යන්නය. පැහැදිලි කිරීමක් වශයෙන් ‘මාර්ගය’ යන පදය වරහන කුළ යොදා ඇත.

ඉරි භාවිතය (-)

පිටුවක අවසානයේ ඡේදයක් අවසන් නොවූ විටෙක එය අඛණ්ඩව පවතින බව දන්වා සිටිනු පිණිස පෙර පිටුවේ අගට ද ඊළඟ පිටුවේ මුලට ද ඉරි සලකුණ භාවිත කොට ඇත.

තරු සලකුණ භාවිතය (*)

මෙම අර්ථ සංග්‍රහයෙහි සඳහන් අරාබි පදවලට පරව තරු සලකුණ යොදා ඇත. එම පද මෙම ග්‍රන්ථය අවසානයේ සිංහල හා අරාබි පද මාලාවෙහි (Glossary) සඳහන්ව ඇත.

අල් කුර්ආන් අර්ථ සංග්‍රහය හැඳින්වීම

අල් කුර්ආනය පරමාධිපති වූ අල්ලාහ්ගේ ප්‍රකාශය වන හෙයින් එහි අදහස් හා භාෂාවෙහි කිසිදු ගැටළුවක් තිබිය නොහැක. නමුත් මෙම අර්ථ සංග්‍රහය මිනිස් නිර්මාණයක් වන හෙයින් මෙහි ගැටළු සිදුවීම සාමාන්‍ය විෂයකි. මෙහි සියලු විෂයන්හි සම්පූර්ණ වගකීම අල් කුර්ආන් පරිවර්තන කමිටුව භාරගන්නා බව දන්වන්නට කැමැත්තෙමු. පාඨක ඔබ මෙම අර්ථ සංග්‍රහයෙහි භාෂා හෝ පරිවර්තන ගැටළු දුටුවේ නම් අප වෙත දන්වා සිටින මෙන් කාරුණිකව ඉල්ලා සිටින අතර ඒවා ඉතා නිහතමානී ව පිළිගන්නට කැමැත්තෙමු.

මෙහෙයුම් අධ්‍යක්ෂක : අෂ් ෂෙයික් මුර්ෂිද් මුලෆෆූර්

අල් කුර්ආන් පරිවර්තන කමිටුව :

- අෂ් ෂෙයික් ඉර්ෂාද් හිල්මි
- අෂ් ෂෙයික් මාහිර් රමිඩීන්
- අෂ් ෂෙයික් නුමාන් ඔමාර්
- අෂ් ෂෙයික් අස්ලම් zසුබෙයිර්
- අෂ් ෂෙයික් මුහම්මද් උස්මාන්
- අෂ් ෂෙයික් සාදික්
- අෂ් ෂෙයික් යූනුස් සලීම්
- දහ්ලන් මන්සූර් මහතා
- ජාසිම් දයියාන් මහතා
- අයාස් සාලිහ් මහතා

ඉස්ලාමයේ මූලික විශ්වාස හා වගකීම්

ඉස්ලාමීය විශ්වාසය

ඉස්ලාම් නමැති දහම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ දේශනාවක් සමග ආරම්භ වූයේ යැයි බොහෝ දෙනා සිතති. නමුත් එය එසේ නොවේ. එමෙන්ම එය එතුමාගේ පුද්ගලික සොයා ගැනීමක් හෝ සංකල්පයක් හෝ දර්ශනයක් ද නොවේ. ඉස්ලාමයේ මූලික දෙසුම වන්නේ ඒක දේව විශ්වාසය වන අතර එය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට පෙර පැමිණි සියලුම දේව දූතවරුන් විසින් දේශනා කරන ලද්දකි. අල් කුර්ආනයට පෙර පහළ වූ සත්‍ය ග්‍රන්ථ මෙන්ම සුහුල් නම් ආඥා පනත්වල ද මූලික හරය එයයි. ඒ අනුව ඉස්ලාමය යනු වෙනස් නොවන සංශෝධනයට අවශ්‍ය නොවන විශ්ව දහමකි.

මැවුම්කරු, ඔහු හා විශ්වයේ පෙනෙන නොපෙනෙන මැවීම් අතර ඇති සබඳතාවය, මෙම ලොකික ජීවිතයේ යථාර්ථය, මිනිසාගේ භූමිකාව හා ඔහුගේ අවසානය ආදිය ගැන ඉස්ලාමය විස්තර කරයි.

ඉස්ලාමීය විශ්වාසය යනු කරුණු කිහිපයක් මත පදනම් වී ඇත. අල්ලාහ් විශ්වාස කිරීම, ඔහුගේ මලක්වරුන්* විශ්වාස කිරීම, ඔහු විසින් පහළ කළ ආගම් විශ්වාස කිරීම, ඔහු විසින් එවන ලද රසූල්වරුන්* විශ්වාස කිරීම, ලෝක විනාශය විශ්වාස කිරීම සහ කලා කද්දර* නම් දේව පූර්ව සැලසුම විශ්වාස කිරීම ආදිය මෙහි ඇතුළත් වෙයි.

අල්ලාහ් පිළිබඳ විශ්වාස කිරීම

ඒක දේව සංකල්පය ඉස්ලාමයේ මූලිකාංගය වන අතර විශ්වය ඇතුළු සියල්ල නිර්මාණය කළේ එකම සර්ව බලධාරී දෙවිඳුන් විසින් යැයි ඉස්ලාමය දේශනා කරයි. අල්ලාහ් වන ඔහුට කිසිවක් හෝ කිසිවෙක් සම නැත. ඔහුට උපමා දැක්වීම ද කළ නොහැක්කකි. අල්ලාහ්ට ආරම්භයක් හෝ අවසානයක් නොමැත. ඔහු සර්වඥය. සදාකාලිකය. අති උසස්ය. ඔහු කිසිවෙකුට හෝ කිසිවකට ආදීන නොවේ. සියල්ලම ආදීන වන්නේ ඔහු වෙතය.

තවද අල්ලාහ් කිසිදු නිර්මාණයක කොටසක් නොවන අතරම කිසිදු නිර්මාණයක ඔහුගේ කිසිදු කොටසක් අන්තර්ගත වී ද නැත. අල්ලාහ්ගේ මෙම ඒකීය සර්ව බලය පිළිනොගෙන යමෙකු කරන කිසිදු යහකුියාවක් අර්ථවත් වන්නේ හෝ ප්‍රයෝජනවත් වන්නේ හෝ නොමැත.

මලක්වරුන් පිළිබඳ විශ්වාස කිරීම

අපගේ පියැවි ඇසට නොපෙනෙන ද මලක්වරු* නම් විශේෂ මැවීමක් සිටින බව මුස්ලිම්වරුන් වන අපි විශ්වාස කරන්නෙමු. මෙම විශේෂ මැවීමෙහි නියම සංඛ්‍යාව දන්නේ සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් පමණි. ඔවුන් පූර්ණ ලෙසින් අල්ලාහ්ට අවනත වී කුියා කරති. ඔහුගේ අවසරයෙන් විශ්වය ආරක්ෂා කරමින්, අධිකෂණය කරමින්, පරිපාලනය කරමින් ඒ සම්බන්ධ ඔහුගේ ආඥා නිසි අයුරින් පිළිපදිති.

මොවුන් අතර ප්‍රධාන වශයෙන් මලක්වරු කිහිප දෙනෙක් වෙති. ඒ අතර නායකත්වය දරණයේ ජබරීල්*(Gabriel) ශුඛ නම් මලක්වරයාය. ඇතැම් මලක්වරුන්ගේ නම් අල් කුර්ආනයෙහි හා නබි වදන්හි අනාවරණය කර ඇති අතර විශේෂිත කාර්යයන් වෙනුවෙන් නියම කරන ලද්දවුන් ද මොවුන් අතර වෙති. නිදසුන් වශයෙන් ස්වභාධර්මයේ කටයුතු භාරව මිකායිල් ශුඛ නම් මලක්වරයා කටයුතු කරන අතර 'මලකුල් මවුක්' නම් මලක්වරයාගේ රාජකාරිය වනුයේ නිශ්චිත වේලාවට ප්‍රාණ අත්පත් කර ගැනීමය.

අල්ලාන් විසින් පහළ කරන ලද ආගම් විශ්වාස කිරීම

නබි මුසා* ශුඛ තුමාණන්ට පහළ කරන ලද තවරාත්(Torah)*, නබි දාවුද්* ශුඛ තුමාණන්ට පහළ කරන ලද සබූර්*(Psalm), නබි ඊසා* ශුඛ තුමාණන්ට පහළ කරන ලද ඉන්ජිල්*(Gospel) මෙන්ම නබි ඉබ්‍රාහිම්* ශුඛ තුමාණන්ට හා අනෙකුත් නබිවරුන්ට පහළ කරන ලද සුහුල් නැමැති ආඥා පනත් ආදිය සර්ව බලධාරී අල්ලාන් විසින් පහළ කරන ලද සත්‍යය ආගම් හා ආඥාවන් යැයි විශ්වාස කිරීමත් අවසාන වශයෙන් නබි මුහම්මද් ශුඛ තුමාණන්ට පහළ කෙරුණු ආගම අල් කුර්ආනය බවත් එය පෙර ආගම් සියල්ල තහවුරු කරන්නක් වශයෙන් පහළ වූවක් බවත් විශ්වාස කිරීමත් මුස්ලිම්වරුන් වන අපට අනිවාර්ය වූ කරුණකි.

අල් කුර්ආනය වසර 1400 කට පෙර පහළ වූ අතර අද වන තුරු එය කිසිදු වෙනස් වීමකින් තොරව එලෙසින්ම පවතියි. අරාබි බසින් පහළ වූ අල් කුර්ආනය ලොව සිටින විවිධ ජාති හා භාෂාවලට අයත් මුස්ලිම්වරුන් එම අරාබි බසින්ම පාරායනය කරති. සිත්හි ධාරණය කර ගනිති. මිනිස් වර්ගයා සඳහා වන ආගමික ග්‍රන්ථය ලෙසින් පමණක් නොව ඔවුන්ගේ නීති පද්ධතිය ලෙසින් ද එය පිහිටියි. මිනිස් ජීවිතයේ සියලුම පැතිකඩ සඳහා එහි ඉතා නිවැරදි හා තාර්කික මෙන්ම අසමසම මගපෙන්වීම් ද අන්තර්ගත වී ඇත. විශ්වය, එහි ඇති කඳු, ගංගා, සාගර, ගස්, පැළෑටි, සූර්යයා, චන්ද්‍රයා, තරු, ග්‍රහ ආදී වස්තූන් පිළිබඳවත් මිනිස් කළලයේ වර්ධන අදියර පිළිබඳවත් එය විස්තර කරයි. අල් කුර්ආනය මහා ප්‍රාතිභාරයක් යැයි ඉස්ලාමය තරයේ විශ්වාස කරන අතර, නූතන විද්‍යාව විසින් මැනක සොයාගත් බොහෝ විශ්ව සහ ජෛව මෙන්ම භෞතික හා පාරභෞතික විද්‍යාත්මක රහස්වල මූලික තොරතුරු අල් කුර්ආනයේ සියවස් 14 කටත් පෙරම සඳහන් වී ඇත. එය දකින නවීන විද්‍යාඥයන් පවා මෙම පුස්තකය ප්‍රාතිභාරයක් යන මතයට නිහඬවම එකඟ වෙති.

නබිවරුන් පිළිබඳ විශ්වාස කිරීම

ලෝවැසියන්ට සත්‍යය දේශනා කිරීම උදෙසා සර්ව බලධාරී අල්ලාන් විසින් නබිවරුන්* හා රසූල්වරුන්* පත් කළ බව මුස්ලිම්වරුන් වන අපි විශ්වාස කරන්නෙමු. අල් කුර්ආනයේ මෙසේ සඳහන් වෙයි.

'(නබිවරය,) "සැබැවින්ම මා හැර වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. එබැවින් නුඹලා මට (පමණක්) නැමදුම් කරවු" යැයි අපි වහී* (නැමැති දේව පණිවිඩ) පහළ කොට මිස නුඹට පෙර කිසිදු රසූල්වරයෙකු* අපි නොඑව්වෙමු.' (අල් කුර්ආන් 21:25)

අල්ලාහ්ගේ සෑම නබිවරයෙකුම සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් එකම දෙවියාය යැයි දේශනා කළ අතර නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ලොවට එවනු ලැබූ අවසාන නබි හා රසූල්වරයා වෙයි. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ ජීවිතය අනුව තම ජීවිතය හැඩ ගස්වා ගැනීම සෑම මුස්ලිම්වරයෙකුගේම වගකීමකි. සර්ව බලධාරී අල්ලාහ්ගේ සැලැස්ම පරිදි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ වර්තය පූර්ණ ලෙසින් ලේඛන ගත කර අද දක්වා සුරක්ෂිතව පවතී. ඊට හදිස්/සුන්නා* යැයි කියනු ලබන අතර මෙය වැදගත් කමින් දෙවෙනි වන්නේ ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනයට පමණි. ඉස්ලාමීය නීති සංග්‍රහයේ දෙවෙනි මූලාශ්‍රය ලෙසින් සලකනු ලබන්නේ ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ ජීවිතයේ එකමන් කළ, කී හා අනුමත කළ දෑ ඇතුළත් මෙම හදිස් එකතුවයි. එමෙන්ම අල් කුර්ආනය සඳහා වූ පළමු විග්‍රහ සම්පාදනය ද මෙයයි. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සමකාලීන අනුගාමිකයින් විසින් මෙම වාර්තාවන් ආරක්ෂා කළ අතර පසු පැමිණි ඉස්ලාමීය විද්වතුන් මෙම හදිස් දන්වා සිටි පුද්ගලයන්ගේ විශ්වාසනීයත්වය අනුව එම වාර්තා වර්ගීකරණයට භාජනය කොට අද්විතීය ලෙසින් සංරක්ෂණය කර ඇත.

ලොව අවසාන විනිශ්චය දිනය පිළිබඳ විශ්වාස කිරීම

මෙම පෘථිවිය දිනක විනාශ වී යනු ඇතැයි මුස්ලිම්වරුන් වන අප විශ්වාස කරන්නෙමු. ඒ පිළිබඳව අල් කුර්ආනය මෙසේ පවසා සිටියි.

“එ(ම මිනිතලයෙ)හි ඇති සෑම දෙයක්ම විනාශ වී යන්නේය.” (අල් කුර්ආන් 55:26)

ලොව විනාශ කරනු ලැබීමෙන් පසු සියලුම මිනිසුන් මළවූත් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබති. පසුව මෙලොව කළ ක්‍රියාවන් අනුව එයට සරිලන පරිදි ඔවුන් වෙත තීන්දු දෙනු ලැබේ. මේ පිළිබඳව අල් කුර්ආනය මෙසේ පවසයි.

“(විනිශ්චය දින) කවරෙකු යහපතක් ගෙන එන්නේ ද ඔහුට එය මෙන් දහ(ගුණ)යක් ඇත. තවද කවරෙකු අයහපතක් ගෙන එන්නේ ද එවැන්නක් (පමණක්) මිස ප්‍රතිවිපාක වශයෙන් දෙනු නොලැබේ. තවද ඔවුහු අපරාධයට ලක් නොවෙති.” (අල් කුර්ආන් 6:160)

කලා කද්දර් හෙවත් පූර්ව සැලසුම පිළිබඳ විශ්වාස කිරීම

කලා කද්දර් යනු සියලු දැහි පැවැත්ම පිළිබඳ පවතින දේව න්‍යාය හා නියමයයි. එම නියමය කලා කද්දර් යන නාමයෙන් හැදින් වේ. අපට සිදුවන හොඳ හෝ නරක සියල්ල සිදු වන්නේ සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් සැලසුම් කළ පරිදි හා ඔහුගේ ඥානයෙන් තීන්දු කළ පරිදි යැයි මුස්ලිම්වරු වන අප විශ්වාස කළ යුතුය. සර්වඥ අල්ලාහ් මෙයට පෙර සිදු වූ දෑ ද සිදු වන්නට යන දෑ ද මැනවින් දන්නාය, ඒ සියල්ල සැලසුම් කළේද සර්ව බලධාරියාය. එමෙන්ම විශ්චය හා සෙසු මැවීම් දෙස බලා සත්‍යය වටහා ගෙන, සැබැවින්ම සර්ව බලධාරියෙකු සිටින්නේය යන විශ්වාසයෙන් යුතුව සැබෑ නිසි මග තෝරා ගැනීමට අවශ්‍යය තාර්කික ඥානය අල්ලාහ් විසින් මිනිසාට ලබා දී ඇත.

ඉස්ලාමයේ වගකීම්

ඉස්ලාමයේ වගකීම් පහකි. ඒවා නම් කලීමා, සලාතය, **ෂකාතය**, උපවාස ශීලය සහ හජ් වන්දනය වේ.

1. කලීමා (ප්‍රතිපත්තිමය ප්‍රකාශය)

කලීමා නම් ප්‍රතිපත්තිමය ප්‍රකාශය වන්නේ, සර්ව බලධාරී **අල්ලාහ්** හැර අන් දෙවියෙක් නොමැත. **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් **අල්ලාහ්**ගේ දූතයාය යන අරුත ගන්වන “ලා ඉලාහ ඉල්ලේලාහ් මුහම්මද් රසූල්ලාහ්” යන අරාබි පදය වෙයි. කිසිවෙකුට හෝ සම කළ නොහැකි මැවුම්කරුවා සර්ව බලධාරී **අල්ලාහ්** යැයි ද **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණෝ **අල්ලාහ්**ගේ දූතයාණන් යැයි ද මෙමගින් පිළිගනු ලැබේ. කථා කිරීමේ හැකියාව ඇත්තෙකු මෙම ප්‍රකාශය තම මුඛින් පවසා මුළු හදවතින්ම පිළිගැනීමෙන් මුස්ලිම්වරයකු බවට පත් වේ.

“දැන ගනිවු. සැබැවින්ම අහස්හි ඇති අය ද මිහිතලයේ ඇති අය ද **අල්ලාහ්** සතුය. **අල්ලාහ්** හැර (මිථ්‍යා දෙව්වරුන්ව) අයැදින්නන් අනුගමනය කරනුයේ (**අල්ලාහ්**ගේ) හවුල්කරුවන්ව නොව, ඔවුහු (මොවුන් දෙව්වරුන් යන) උපකල්පනය මිස අනුගමනය නොකරති. තවද (ඒ පිළිබඳව) ඔවුහු අසත්‍යය මිස ප්‍රකාශ නොකරති.” (අල් කුර්ආන් 10:66)

ලොවට සර්ව බලධාරී **අල්ලාහ්**ගේ පණිවිඩය ගෙන ආ **නබිවරුන්** අතුරින් අවසාන **නබිවරයා නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් වන අතර ඔහු හරහා පහළ කරන ලද **අල් කුර්ආනය** අවසාන හා අංග සම්පූර්ණ මඟපෙන්වීම වේ යැයි සැම මුස්ලිම්වරයෙකුම සාක්ෂි දැරිය යුතුය. මේ පිළිබඳ **අල් කුර්ආනය** මෙසේ පවසයි.

“තවද (**නබිවරයා**), අපි නුඹව සමස්ත ජනයාටම ශුභාරංචි පවසන්නෙකු හා අවවාද කරන්නෙකු වශයෙන් මිස නොයැව්වෙමු. එනමුත් ජනයින්ගෙන් බොහෝ දෙනා (එය) නොදනිති.” (අල් කුර්ආන් 34:28)

එමෙන්ම **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් සිතැඟි පරිදි නොකියන බවද, එතුමන් දේව පණිවිඩ ආධාරයෙන් පමණක් උපදෙස් දුන් බව ද **අල් කුර්ආනය** අවධාරණය කරයි.

“ඔහු (තම) මනෝ ඉච්ඡාවට අනුව කතා නොකරයි. (4) (ඔහු කතා කරන) එය පහළ කරනු ලබන **වහී*** (දේව පණිවිඩයක්) මිස නැත.” (අල් කුර්ආන් 53:3-4)

මේ අනුව බලන කල **අල් කුර්ආනය** මෙන්ම **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන්ගේ ප්‍රකාශ ද සර්ව බලධාරී **අල්ලාහ්**ගෙන්ම පැමිණි පණිවිඩ බව පැහැදිලිය. මෙම මූලාශ්‍රයෙහි මෙලොව හා මතුලොව මිනිස් ජීවිතයේ සියලුම පැති කඩ සඳහා වන නිවැරදි මඟ පෙන්වීම් ඇති අතර, ඒ අනුව සිය ජීවිතය හැඩ ගස්වා ගන්නා මෙලොව සැනසුම, ගෞරවය හා සතුට හිමි කර ගනියි. එමෙන්ම එලොව සදාකාලික ස්වර්ග රාජ්‍යය ද හිමි කර ගනියි.

2. සලාතය නම් දෛනික පස්වේල් වන්දනය

මෙය සර්ව බලධාරී **අල්ලාහ්**ට වදින එක්තරා ක්‍රමයකි. මෙය ලොව පැමිණි **තබ්වරුන්** සියල්ලන් අතර පැවති ඉස්ලාමයේ අනිවාර්යය එක් ලක්ෂණයකි. මෙහි සංකල්පමය නිර්දේශය **අල් කුර්ආනයේ** සඳහන්ව ඇති අතර ප්‍රායෝගික පිළිවෙත **තබ් මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන් විසින් පෙන්වා දී ඇත. **සලාතය** යනු මැවුම්කරු හා මිනිසා අතර සෘජු සම්බන්ධය ඇති කරන දිව්‍යමය මාධ්‍යකි. ඒ අනුව **සලාතය** යනු ආගමික වතාවතක් පමණක් නොව මෙය හරහා සිය මැවුම්කරු සමඟ මිනිසා සම්බන්ධතාව ඇති කර ගනිමින් තමන්ගේ අවශ්‍යතා කියාපාන ආයාචනාවක් වන අතර තම ආත්මය පවිත්‍ර කර ගැනීමේ ක්‍රමයක් ද වෙයි. මන්දයත් **සලාතයේ** යෙදෙන්නා පාපයෙන් වැළකෙනු ඇතැයි **අල් කුර්ආනය** පවසන බැවිනි.

"සලාතය* ද ස්ථාපිත කරවු. (මන්දයත්) සැබැවින්ම **සලාතය** අලප්ඡිත හා පිළිකුල් සහගත දැයිත් වළකාලන්නේය. **අල්ලාහ්**ව මෙනෙහි කිරීම අති ශ්‍රේෂ්ඨය. තවද නුඹලා කරන දෑ **අල්ලාහ්** දන්නේය." (අල් කුර්ආන් 29:45)

3. zසකාතය

zසකාතය යනු නිශ්චිත ප්‍රමාණයක් ඉක්ම වූ තමන් සතු නිශ්චිත වස්තූන් සඳහා නිශ්චිත කණ්ඩායම් අටකට අනිවාර්යයෙන්ම දිය යුතු පුනාශීලී දානයකි. එහි අරුත පවිත්‍ර කිරීම සහ වර්ධනය කිරීමයි. **අල්ලාහ්** මිනිසාට වස්තුව ලබා දී ඇත්තේ ඔහුව එහි නියෝජිතයා ලෙසින් පත් කරමිනි. එහි නියම හිමිකරුවා වන්නේ එය මිනිසාට දායාද කළ **අල්ලාහ්**මය. ඉස්ලාමය පෙන්වන නිවැරදි මග අනුව ධනය හැකි පමණින් ඉපැයිය හැකිය. එමෙන්ම නාස්තියෙන් තොරව නිසි අයුරින් එම ධනය වැය කළ යුතුය. **සලාතය** මෙන් **zසකාතය** සියලු දෙනා හට අනිවාර්යය නොවේ. එය බදු ක්‍රමයක් ද නොවේ. එය එක් ආකාරයක යහපත් ක්‍රියාවක් මෙන්ම සමාජ වගකීමක් වෙයි. **zසකාතය** පිටුපසින් අති විශිෂ්ඨ ආර්ථික සැලැස්මක් ඇත. ධනවතුන්ට දැඩි බලපෑමක් ඇති නොවන පරිදි සමාජ යහපතට ඔවුන්ගේ දායකත්වය **zසකාතය** හරහා සිදු වේ. **zසකාතය** දීම මගින් කෙනෙකුගේ ධනය පිරිසිදු වනවා මෙන්ම එය වර්ධනයට ද පත් වෙයි. තණ්හාව, ආත්මාර්ථකාමීත්වය මසුරුකම වැනි ගුණාංග දමනය කිරීම මෙහි තවත් ඉලක්කයකි. **අල් කුර්ආනය** මෙසේ පවසයි.

"නුඹලා කරුණාවට ලක් වනු පිණිස නුඹලා සලාතය ස්ථාපිත කරවු. තවද zසකාතය ලබා දෙවු. තවද රසුල් රවයාට අවනත වවු " (අල් කුර්ආන් 24:56)

4. උපවාස ශීලය

රමළාන් මාසයේ දිවා කාලය පුරා උපවාස ශීලය රැකීම ඉස්ලාමයේ තවත් වගකීමකි. උපවාස ශීලය **තබ් මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන්ට පෙර සිටි සමූහයන්ට පවා අනිවාර්යය වූ වගකීමක් බව **අල් කුර්ආනය** අවධාරණය කරයි.

"විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා බිය හක්නිමත් වීම පිණිස නුඹලාට පෙර වූවනට අනිවාර්යය කරනු ලැබුවාක් මෙන් නුඹලා කෙරෙහි ද උපවාස ශීලය අනිවාර්යය කරනු ලැබ ඇත." (අල් කුර්ආන් 2:183)

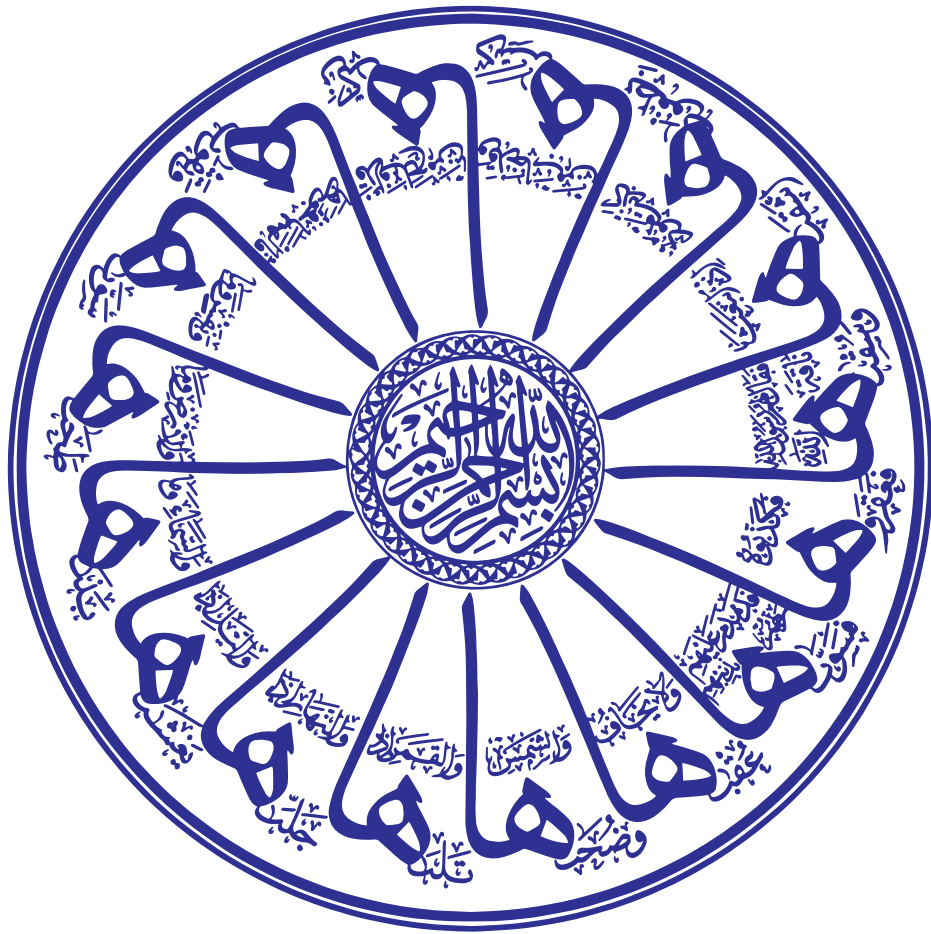
අලුයම පටන් හිරු බසින තෙක් ආහාරපාන ගැනීමෙන් හා කායිකව අඹුසැමි සබඳතා පැවැත්වීමෙන් වැළකී සිටිය යුතුය. මෙමගින් වසරකට පුරා මාසයක කාලයක් මුස්ලිම්වරු තම සිත හා කය දමනය කිරීමේ පුහුණුව ලබති. රමළාන් මාසයේ දහවල් කාලය පුරා වතුර උගුරක් හෝ නොමැතිව උපවාස ශීලය රකින මුස්ලිම්වරුන් දෛනික වන්දනාමානවලට අමතරව රාත්‍රි කාලයේ විශේෂ වන්දනාමානවල නිරත වෙති. අධික ලෙස දන් දෙති. එපමණක් නොව මෙය ශරීර සෞඛ්‍යයට හිතරකර සාධකයක් බව ද වෛද්‍යවරු පෙන්වා දෙති.

5. හජ් වන්දනය

ධනය හා කායික ශක්තිය ඇති මුස්ලිම්වරුන් හට මෙය අනිවාර්ය වෙයි. හිජ්ර් දින දර්ශනයට අනුව හජ් මාසයෙහි ලොව පුරා සිටින මිලියන සංඛ්‍යාවක් මුස්ලිම්වරුන් මෙය ඉටු කිරීම සඳහා මක්කා නගරය වෙත ඇදී එති. අල් කුර්ආනය මේ පිළිබඳව මෙසේ කියයි.

“කවරෙකුට මාර්ගයෙන් එ(ම ගෘහ)ය වෙත (යෑමට) හැකියාව ඇත්තේ ද එම මින්සුන් කෙරෙහි (අල්ලාහ්ගේ එම) නිවස හජ්* කිරීම අල්ලාහ් වෙනුවෙන් (ඉටු කරන්නා වූ වගකීමක්) වන්නේය. කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද සැබැවින්ම අල්ලාහ් සමස්ත ලෝකවාසීන්ගෙන් (ස්වාධීන වූ) සර්ව සම්පූර්ණය.” (අල් කුර්ආන් 3:97)

හජ් යනු විශ්ව සහෝදරත්වය සඳහා වන උත්සව සමයක් වෙයි. ලොව විවිධ රටවල සිටින මුස්ලිම්වරුන් ඔවුන්ගේ තත්ත්වය සහ තනතුරු පසෙකලා රෙදිකඩ දෙකකින් සැරසී මක්කා නගරයෙහි එක් වී ‘අරෆා’ නම් පිටියේ කුඩාරම්වල නවාතැන් ගනිමින්, සර්ව බලධාරී අල්ලාහ්ට සම්පූර්ණයෙන්ම තම යටහත් බව ප්‍රකාශ කරති. විශ්ව සහෝදරත්වයේ ආලෝකය මෙමගින් පැතිරී යනු ඇත. තම ධර්මයේ විශ්ව ප්‍රතිරූපය ඔවුන්ට මනාව දැක ගන්නට ද හැකි වනු ඇත.

01

سورة الفاتحة

සුරා අල් ෆාතිහා

(ආරම්භය)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාව* අල් කුර්ආනයේ පළමුවන සුරාවයි (පරිච්ඡේදයයි). සම්පූර්ණ පරිච්ඡේදයක් ලෙසින් පහළ කරනු ලැබූ ප්‍රථම සුරාව මෙය වේ. සම්පූර්ණ අල් කුර්ආනයේම සාරාංශය මෙම පරිච්ඡේදයෙන් පිළිබිඹු වන හෙයින් එය අල් ෆාතිහා එනම් 'ආරම්භය' ලෙස නම් කොට ඇත. අල් ෆාතිහා පරිච්ඡේදයෙන් ඉදිරිපත් කොට ඇති කරුණු වල විග්‍රහයක් ලෙස අල් කුර්ආනයේ ඉතිරි පරිච්ඡේද සැලකේ. අල් කුර්ආනයෙන් නිසි ප්‍රයෝජන ලබන්නට නම් නිර්මාතෘ වන අල්ලාහ්ගේ මූලික ලක්ෂණ පිළිබඳව අවබෝධයක් අවශ්‍යය. එමෙන්ම එමගින් නිවැරදි මග පෙන්වීමක් අපේක්ෂා කිරීම හා අවංක සත්‍යය සොයන්නෙකු ලෙසින් විවෘත මනසකින් එය කියවා අවබෝධ කරගැනීමට ද ප්‍රයත්න දැරිය යුතු වන්නේය. මෙම පරිච්ඡේදයේ මූලික තේමාව නිවැරදි මග පෙන්වීම අපේක්ෂා කරන අයෙකු උත්තරීතර අල්ලාහ්ට කෙලෙස නැමදීම හා ඇයැදීම කළ යුතු ද යන්න පිළිබඳව සංක්ෂිප්ත උපදෙස් මාලාවකි. සම්පූර්ණ අල් කුර්ආනයම මෙම පරිච්ඡේදයට පසුව සකස් වී ඇත්තේ මෙම උත්තරීතර අපේක්ෂාවන් සාක්ෂාත් කරගත හැක්කේ කෙසේ ද යන්න පැහැදිලි කර දීමේ කාර්යයට ය.

01 සූරා අල් ෆාතිහා (ආරම්භය)

මෙය මක්කී* පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 7 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١﴾ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٢﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٣﴾ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِ

اِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ﴿٤﴾ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿٥﴾ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ؕ غَيْرِ

الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّيْنَ ﴿٦﴾

- (1) සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාෂ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.
- (2) සියලු පැසසුම් සමස්ත විශ්වයේ¹ රබ්(පරමාධිපති)² වන අල්ලාෂ් සතුය.
- (3) සැමට කරුණාහරිත හා පරම කරුණාහරිත වූත්, (4) විපාක ප්‍රදාන දිනයේ අධිපති වූත් (අල්ලාෂ්ටමය සියලු පැසසුම්). (5) අපි ඔබවම පමණක් නමදින්නෙමු. ඔබගෙන්ම පමණක් උපකාර පතන්නෙමු. (6) අපව සෘජු මගට රැගෙන යනු මැනව්! (7) (එය කෙසේද යත්) ඔබ කවුරුත් කෙරෙහි ආශීර්වාද කළෙහි ද³ ඔවුන්ගේ මගයි. ඔබගේ උදහසට ලක්වූවන්ගේ හා වැරදි මාර්ගයෙහි ගියවූන්ගේ මග නොවේ.

1) මෙහි අන්තර්ගත අරාබි පදය නම් 'ආලමීන්' යන පදයයි. එම වචනයට සමස්ත විශ්වය හා එහි අන්තර්ගත සියලු නිර්මිත දෑ යන ආසන්න අර්ථය දෙනු ලැබූව ද මෙහි දී 'සමස්ත විශ්වය' යනුවෙන් භාවිත කර ඇත්තෙමු.

2) 'රබ්' යන වචනයෙන් 'විශ්වය මවා එය පරිපාලනය කොට පෝෂණය කොට රැකවරණය සපයා පවත්වාගෙන යන්නා' යන අදහස ලබා දෙයි. මේ සඳහා කෙටියෙන් 'පරමාධිපති' යනුවෙන් මෙහි දී හඳුන්වා ඇත්තෙමු.

3) විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 4:69 වන ආයතය බලන්න.

02

سورة البقرة

සුරා අල් බකරා

(එළඳෙන)

හැඳින්වීම

අල් කුර්ආනයේ දීර්ඝතම සූරාව* මෙම සූරාවයි. මෙම සූරාවේ සිරස්තලය 'අල් ඛකරා' හෙවත් 'එළදෙන' වශයෙන් නම් කර ඇත්තේ 67 සිට 73 වැනි ආයතයන්හි සඳහන් වී ඇති එළදෙනකගේ වෘත්තාන්තය පදනම් කරගෙනය. මෙහි ආරම්භක ආයතයන් වලින් විස්තර වන්නේ විශ්වාසකයින් ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා ආත්ම වංචනිකයින් පිළිබඳවය. ඉන් පසුව එය විශ්වාසය පිළිබඳ වූ මූල ධර්මයන් වන අල්ලාස්ගේ එකියත්වය, නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාගේ නබිත්වය හා මරණින් මතු ජීවිතය පිළිබඳ වූ කරුණු විග්‍රහ කිරීමක යෙදෙයි. තවද නබි ආදම්* ﷺ තුමාණන්ගේ නිර්මාණය හා මිහිතලය මතට බලතල පැවරූ මිනිස් නියෝජිතයෙකු වශයෙන් එතුමාගේ පැමිණීම විග්‍රහ කොට ඇත්තේ මිනිසාට තමන්ගේ ආරම්භය පිළිබඳව මෙතෙහි කිරීම පිණිසය. ඉන් පසුව යුදෙව් ජනයා වෙත අල්ලාස් විසින් ප්‍රදානය කරනු ලැබූ අනුග්‍රහයන් විස්තර කරමින් ඔවුන්ව ඉස්ලාමය වෙත ආරාධනය කිරීම අරමුණු කර ගත් කරුණු සහිත විශාල ජේදයක් වෙන් කොට ඇත. මෙම සන්දර්භය තුළ නබි මුසා* ﷺ තුමාණන් මුහුණ දුන් විවිධ අවස්ථා හා එතුමාට එරෙහිව ඉස්රාඊල් ජනයා* විසින් කරන ලද දුර්දාන්ත ක්‍රියා පිළිබඳව විස්තරයක් ඇතුළත් කොට ඇත. එයට පසු යුදෙව්වන් කිතුනුවන් හා මිට්‍යාදාෂ්ටික ආරාබිවරුන් අතර පොදුතාවක් තිබූ නබි ඉබ්රාහිම්* ﷺ තුමාණන් පිළිබඳව ද සඳහන් වේ. තවද විවිධ නැමදුම් පිළිබඳව මෙන්ම පවුල් සංස්ථාවට හා මූල්‍යය ගනු දෙනු ආදියට අදාළ වූ ඉස්ලාමීය නියෝගයන් හා උපදෙස් පිළිබඳව වූ විග්‍රහයන් ඉන් පසුව සඳහන් කොට ඇත.

02 සුරා අල් බකරා (එළඳෙන)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 286 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلَمْ نَكْتُبْ لَكَ الْكِتٰبَ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِیْنَ ﴿۱﴾ الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِالْغَیْبِ وَ
یُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ یُنْفِقُوْنَ ﴿۲﴾ وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنزِلَ اِلَیْكَ وَمَا اُنزِلَ
مِنْ قَبْلِكَ ﴿۳﴾ وَ بِالْآخِرَةِ هُمْ یُؤْتِقُوْنَ ﴿۴﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිල් ලාම් මිම්¹. (2) මෙම ධර්ම පුස්තකය, එහි (කිසිදු) සැකයක් නොමැත. බිය හක්තිකයින්ට මග පෙන්වන්නකි. (3) ඔවුන් කවරහුද යත් ගුප්ත දෑ² විශ්වාස කරන, තවද සලාතය^{*3} ස්ථිරවම ඉටුකරන, තවද ඔවුනට අප දුන් දැයින් වියදම් කරන අය වෙති.⁴ (4) (නබිවරය,) තවද ඔවුන් නුඹට පහළ කරනු ලැබූ දෑ(අල් කුර්ආනය) හා නුඹට පෙර පහළ කරනු ලැබූ දෑ⁵ විශ්වාස කරන අය ද වෙති. තවද ඔවුහු මතුලොව⁶ පිළිබඳව තරයේ විශ්වාස කරති.-

- 1) මෙය අරාබි අක්ෂරයන් තුනකි. මෙවැනි අක්ෂරයන් සුරාවන් 29ක ආරම්භයේ ඇති අතර එහි නිවැරදි අර්ථය අල්ලාහ් පමණක් දනී. මෙම අක්ෂරයන් 'අල් හුරුහුල් මුකක්කආක්' යනුවෙන් හැඳින් වේ. මෙහි අර්ථය අප නොදැන සිටීම අල්ලාහ් කෙරෙහි වූ විශ්වාසයට හෝ ඔහුට නැමදුම් කිරීමට කිසිදු බලපෑමක් ඇති නොකරයි.
- 2) පංචේන්ද්‍රියන්ට ගෝචර නොවන පාරභෞතික දෑ එනම් අල්ලාහ්, මලක්වරුන්*(දේව දූතයින්), ස්වර්ගය හා නිරය වැනි දෑය.
- 3) අල් කුර්ආනයේ සලාතය* යන වචනය මුස්ලිම්වරුන් දෛනිකව පස් වේලක් අනිවාර්යයෙන්ම ඉටු කළ යුතු නැමදුම පෙන්නුම් කරයි.
- 4) එනම් ැසකාතය* වැනි අනිවාර්යය වන හා සදකා* වැනි අනිවාර්යය නොවන සියලු පුත්‍රාශීලී දන්දීම් මෙයින් අදහස් කෙරේ.
- 5) එනම් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට පෙර පැමිණි රසුල්වරුන්ට* පහළ කරන ලද තවරාක්* ඉන්ජිල්* හා ැසබුර්* යන ධර්ම පුස්තක වේ. එම ධර්ම පුස්තක වර්තමානයේ විකෘති වීම් වලට භාජන වී ඇති අතර මින් අදහස් වන්නේ නිවැරදි හා සත්‍යය ධර්ම පුස්තකයන් පිළිබඳව පමණි. තවද මෙම ධර්ම පුස්තකයන් අතුරින් ඇතැම් ධර්ම පුස්තකයන් වෙනස් කරනු ලැබ ඇති බව අල් කුර්ආන් 4:46 හා 5:13 යන ආයතයන්හි ද සඳහන් වී ඇත.
- 6) මෙහි 'මතුලොව' යන වචනයට භාවිත වී ඇති අරාබි පදය වනුයේ 'آخِرًا' (අල් ආහිරා) යන පදයයි. එම පදයට 'මතුලොව' හා 'අවසානය' යන අරුත ගෙන දේ. නමුත් මෙම ආයතයෙහි සඳහන් මෙම පදයට 'මතුලොව' යන අර්ථය මිස වෙනත් කිසිදු අර්ථයක් දිය නොහැක.

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ
 ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۗ وَعَلَىٰ
 أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالدِّينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَ
 مَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠﴾ بِمَا كَانُوا
 يَكْذِبُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾

- (5) ඔවුහු තම පරමාධිපතිගේ මග පෙන්වීමෙහි ය. තවද ඔවුහුමය ජය ලද්දෝ.
- (6) (නබිවරය.) සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්, නුඹ ඔවුනට අවවාද කළ ද ඔවුනට අවවාද නොකළ ද ඔවුනට (එය) එක හා සමානය. ඔවුහු විශ්වාස නොකරති.⁷ (7) ඔවුන්ගේ හදවත් වලට ද ඔවුන්ගේ සවනට ද අල්ලාහ් මුද්‍රා තබා ඇත.⁸ තවද ඔවුන්ගේ ඇස් වලට ද ආවරණයක් (යොදා) ඇත. තවද ඔවුනට මහත් වූ දඬුවමක් ඇත.
- (8) “අපි අල්ලාහ්ව ද පරමාන්ත දිනය ද විශ්වාස කළෙමු” යැයි පවසන අය මිනිසුන් අතර සිටිති. (නමුත්) ඔවුහු විශ්වාසිකයින් නොවෙති.⁹ (9) ඔවුහු අල්ලාහ්ට ද විශ්වාස කළවුන්ට ද වංචා කරති. (නමුත්) ඔවුහු තමන්ටම හැර වංචා නොකරන්නෝය. තවද ඔවුහු (මේ බව) නොහඟති. (10) ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ ව්‍යාධියක් ඇත. එබැවින් ඔවුනට (ඔවුන්ගේ) ව්‍යාධිය අල්ලාහ් අධික කළේය. තවද ඔවුන් බොරු පවසමින් සිටි හේතුවෙන් ඔවුනට වේදනාකාරී දඬුවමක් ඇත. (11) “ මිහිතලයෙහි කලහකාරකම් නොකරවු” යැයි ඔවුන්ට පවසනු ලැබූ විට “සැබැවින්ම අපි සංශෝධකයින් වන්නෙමු” යැයි ඔවුහු පවසති.-

7) අල් කුර්ආනය මග පෙන්වන ග්‍රන්ථයක් ලෙසින් හඳුන්වා දී පළමු ආයතයන් පහෙන් මුළුමනින්ම වරදන්* හෙවත් විශ්වාසිකයින්ගේ ගති ලක්ෂණ විග්‍රහ කොට ඇත. 6 හා 7 වැනි ආයතයන්ගෙන් කාරිබර්වරන් හෙවත් ප්‍රතික්ෂේපකයින් ගැන ද 8 වැනි ආයතයේ සිට 20 දක්වා මුනාෆික්වරන් හෙවත් ආත්ම වංචනිකයින්ගේ ගති ලක්ෂණ ද විග්‍රහ කොට ඇත.

8) මෙම ප්‍රකාශනය අල් කුර්ආනයේ 83:14 වැනි ආයතයේ ඉදිරිපත් කර ඇති අදහස ද පදනම් කර ගනිමින් අවබෝධ කර ගත යුතුය. එනම් ‘නොඑසේය. ඔවුන් උපයා ගත් ක්‍රියාවන්ගෙන් ඔවුන්ගේ හදවත් මල බැඳීමකින් ආවරණය විය.’ එනම් අල්ලාහ් විසින් මුද්‍රා තබනු ලැබ ඇත යන්නෙහි අර්ථය ‘තමන්ගේ ක්‍රියාවන්ගෙන් තමන් විසින්ම තමන්ගේ හදවත් මල බැඳීමකින් ආවරණය කර ගත්තාහ’ යන්නය. එබැවින් කෙනෙකුට අල්ලාහ් විසින් තමාගේ හදවත මුද්‍රා තබනු ලැබ ඇත යනුවෙන් අල්ලාහ්ගේ විෂයෙහි කිසිදු විරුද්ධත්වයක් ඇති කළ නොහැක.

9) ආත්ම වංචනිකයින් පිළිබඳව මෙහි සඳහන් වී ඇත. ඔවුන් අල් කුර්ආනය සත්‍යය ලෙස පිළිගන්නා බව පැවසුව ද අභ්‍යන්තරයෙහි ඔවුන් එය ප්‍රතික්ෂේප කරති.

إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْبُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا
 أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ
 آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا ۗ وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شُيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ ۗ إِنَّا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ ﴿١٤﴾
 اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلٰةَ
 بِالْهُدٰى ۗ فَمَا رَبَّحَتۡ تَبٰرٰتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِيۢنَ ﴿١٦﴾

-(12) දැන ගනු. සැබැවින්ම කලහකරුවන් ඔවුන්මය. එනමුත් ඔවුහු (මේ බව) නොහඟති. (13) තවද "මිනිසුන්¹⁰ විශ්වාස කළාක් මෙන් නුඹලා ද විශ්වාස කරවු" යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබූ විට "(මෙම) අඥානයින් විශ්වාස කළාක් මෙන් අපි විශ්වාස කරන්නෙමු දැ?"යි ඔවුහු පවසති. දැන ගනු. සැබැවින්ම අඥානයින් ඔවුන්මය. එනමුත් ඔවුහු (ඒ බව) අවබෝධ කර නොගනිති. (14) ඔවුහු විශ්වාස කළවුන් හමු වූ විට "අපි ද විශ්වාස කළෙමු" යැයි පවසති. ඔවුහු තම **ෂෙයිතාන්**වරුන්¹¹ සමග තනිව රැස් වූ කල්හි "සැබැවින්ම අපි නුඹලා සමගය. අපි (විශ්වාසිකයින්ව) සමච්චල් කරන්නන්මය" යැයි පවසති. (15) (ඔවුන්ගේ සමච්චලයට විනිශ්චය දිනදී) **අල්ලාහ්** නිසි ප්‍රතිචාර සපයයි.¹² තවද ඔවුන්ගේ සීමාව ඉක්මවීමෙහි ව්‍යාකූල වූ තත්ත්වයේ ඔවුන්ව අතහැර දමයි. (16) ඔවුහු යහමග වෙනුවට අයහමග මිල දී ගත්තෝ වෙති. එහෙයින් ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාරය (ඔවුනට) ලාභදායී නොවීය. තවද ඔවුහු යහමග ලැබුවන් ද නොවෙති.

10) මෙහි 'මිනිසුන්' යන පදයෙන් අදහස් කරනුයේ **තබ් ඉබ්‍රම්මද්*** † තුමාණන්ගේ සගයින් වන **සහාබ්**වරුන්* යැයි **අල් කුර්ආන්** විශාරදයින් අදහස් දක්වති.

11) **ෂෙයිතාන්*** යනු කලහකාරකම් කරන උඩඟුකම් ඇති මිනිසුන් හා **ජින්**වරුන්* අතර සිටින්නන්ය. මෙහි දී සඳහන් කරනුයේ මිනිසුන් අතර සිටින කලහකාරී උදවියයි. එනම් එම ආත්ම වංචනිකයින්ගේ(මුනාෆික්වරුන්ගේ) ප්‍රධානීන් හා නායකයින් යන්න අදහස් කෙරෙයි.

12) මෙම **ආයතය** අරාබි වාගලංකාරයට අනුව 'මුෂාකලා' ගණයට අයත් **ආයතයන්** කිහිපයකින් එකකි. **මුෂාකලා** යනු "එක් විෂයක් යම් පාර්ශ්වයක් හා සම්බන්ධව සඳහන් වී ඇති අවස්ථාවක දී එම විෂය හා පාර්ශ්වය සැළකිල්ලට ගෙන එහි භාෂාමය අර්ථය හැර යථාර්ථයෙන් අර්ථවත් වන්නා වූ අරුත ගෙන ඒම වේ." මෙම **ආයතයෙහි** "සමච්චල් කිරීම" යන පදයට අදාළ අරාබි පදය වන "ඉස්තිස්සා" යන පදය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව **අල්ලාහ්** හා මැවුම යන දෙපාර්ශ්වයටම භාවිත වී තිබුණ ද දෙපාර්ශ්වයට දෙආකාරයක අරුත ගෙන දේ. එහෙයින් **අල් කුර්ආන්** විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි '**අල්ලාහ්** ඔවුන්ට සමච්චල් කරයි' යන පරිවර්තනයට '**මුෂාකලා** යන නීතිය අනුව 'ඔවුන්ගේ සමච්චලයට විනිශ්චය දිනදී **අල්ලාහ්** නිසි ප්‍රතිචාර සපයයි' යැයි අරුත දැක් වේ.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي
 ظُلُمٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمُّ بَكُمْ عُمْى فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ
 ظُلُمٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ ۚ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ
 مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ ۖ وَإِذَا
 أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ

(17) ඔවුන්ගේ උපමාව ගින්නක් මෙලවුවෙකුගේ උපමාව වැනිය. එය ඔහු වටා ඇති දෑ ආලෝකමත් කළ කල්හි අල්ලාස් ඔවුන්ගේ (එම) ආලෝකය (නිවා) ඉවත් කර ඔවුන්ව අන්ධකාරයන්හි අත හැර දැමුවේය. (එබැවින් කිසිවක්) ඔවුහු නොදකිති.¹³ (18) (ඔවුහු සත්‍යය විෂයෙහි) බිහිරන්ය, ගොඵවන්ය, අන්ධයින්ය. ඔවුහු (යහමග දෙසට) ආපසු නොහැරෙති. (19) නැතහොත් (ඔවුන්ගේ උපමාව) ගනාඳුරු, හෙණ සහ විදුලි කෙටිම් සහිත අහසින් (පහළ වන්නා) වූ වර්ෂාව(ට හසු වූවන්) වැනිය.¹⁴ ඔවුහු හෙණ හඬ හේතුවෙන් මර බියෙන් තම ඇඟිලි තම කන් තුළ තෙරපා ගනිති. අල්ලාස් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව සර්ව ප්‍රකාරයෙන් දැන සිටින්නෙකි. (20) විදුලි කෙටීම ඔවුන්ගේ දෘෂ්ටි මැහැර ගැනීමට තරම්ය.¹⁵

13) මෙහි ආත්ම වංචනිකයින්ට උපමාවක් ගෙන හැර පෙන්වා ඇත. ඔවුන් මෙලොවේදී ආලෝකය නමින් අදහස් වන යහමග ලද්දන් මෙන් ජීවත් වුවද ඔවුන්ගේ වංචනිකභාවය හේතුවෙන් අල්ලාස් එය නිවා දමන ලදී. එහෙයින් ඔවුන් එමගින් ලොව අවසන් දින විනිශ්චයහිදී කිසිදු යහපතක් නොලබති.

14) මෙම ආයතයෙහි සඳහන් ‘ගනාඳුර’ යනු අල් කුර්ආනයෙහි සඳහන් විවිධ දඬුවම් හා අවවාදයන්ය. දෙවනුව ‘හෙණ’ හා ‘විදුලිය’ යනු අල් කුර්ආනයෙහි සඳහන් අල්ලාස් පිළිබඳ පැහැදිලි සාධකයන්ය. තෙවනුව ‘වර්ෂාව’ යනු අල් කුර්ආනයයි.

15) 17 සිට 20 වැනි ආයතය දක්වා ආත්ම වංචනිකයින්ගේ අවාසනාවන්ත තත්ත්වය උපමාවන් දෙකකින් විස්තර කොට ඇත. මෙම උපමා දෙකෙන් ඔවුන්ව කණ්ඩායම් දෙකකට වෙන් කොට ඉන් පළමුවැනි කණ්ඩායම දෙවිඳුන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ඉතා තදින් කීදා බැස ගත් කොටසක් වන අතර ඉස්ලාමය කෙරෙහි කිසිදු නැඹුරුවක් නොමැත්තෝ වෙති. නමුත් ලෞකික අපේක්ෂාවන් හේතුවෙන් මුස්ලිම්වරුන් ලෙසින් හඟවමින් කටයුතු කරති. ආලෝකය සොයා ගත් නමුත් එය අහිමි කර ගෙන අන්ධකාරයට යොමු වූ අවාසනාවන්තයින් ලෙස පළමුවැනි උපමාවෙන් අල් කුර්ආනය ඔවුන්ව හඳුන්වයි. අනෙක් කණ්ඩායම ඉස්ලාමයේ සත්‍යතාව හඳුනා ගෙන සත්‍යය විශ්වාසිකයින් ලෙස කටයුතු කරන්නට අපේක්ෂා කරන නමුත් ලෞකික හේතූන් මත නිරන්තර සැකයෙන් හා අවිනිශ්චිතභාවයෙන් පසුවන්නෝ වෙති. තවද විදුලි කෙටීමෙන් විහිදෙන ආලෝකයෙන් පියවරක් දෙකක් ඉදිරියට යන නමුත් නැවත අන්ධකාරය වසා ගැනීම හේතුවෙන් නිසල වන පිරිසක් ලෙස දෙවැනි උපමාවෙන් අල් කුර්ආනය ඔවුන්ව හඳුන්වන්නේය.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي
 جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ۖ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
 رِزْقًا لَكُمْ ۗ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلٰ
 عَبْدِنَا فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۖ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

-එය ඔවුන්ට ආලෝකය විහිදුවන සෑම විටම ඔවුහු එ(ම ආලෝකයෙ)හි ඇවිදිති. තවද එය ඔවුන් කෙරෙහි අඳුර ඇති කළ විට ඔවුහු (නිසලව) නැවතී සිටිති. තවද අල්ලාහ් අභිමත කළේ නම් ඔවුන්ගේ ශ්‍රවණ ද ඔවුන්ගේ දෘෂ්ටි ද ඉවත් කරන්නට තිබුණි. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.

(21) ජනයා, නුඹලාව හා නුඹලාට පෙර සිටියවුන්ව මැවූ නුඹලාගේ පරමාධිපතිව (පමණක්) නැමදුම් කරවූ. (එමගින්) නුඹලා බිය හක්තිකයින් බවට පත් විය හැකිය. (22) (ඔහු) කවරෙකුදයත් නුඹලාට මිහිතලය ඇතිරිල්ලක් වශයෙන් හා අහස උඩු වියනක් වශයෙන් නිර්මාණය කොට අහසින් (වැසි) ජලය පහළ කර එමගින් ඵලදාවන් තුළින් නුඹලා සඳහා වූ පෝෂණය හට ගැන්වූයේය. එහෙයින් නුඹලා (මේ සියල්ල) දැනුවත්ව අල්ලාහ්ට සමගාමීන් පත් නොකරවූ. ¹⁶ (23) (ප්‍රතික්ෂේපකයින්,) අපගේ ගැත්තා(මුහම්මද්*) වෙත අප පහළ කළ දෑ(අල් කුර්ආනය) පිළිබඳව ('ඔහු එය තමා විසින් ගෙතු වේ යැයි') නුඹලා සැකයෙහි පසුවන්නෙහු නම් (එහි ඇති) මෙවැනිම සුරාවක්(පරිච්ඡේදයක්) නුඹලා (ගොතා) ගෙන එවූ. තවද අල්ලාහ් හැර (නුඹලා නැමදුම් කරන) නුඹලාගේ සහයකයින්ව (මේ සඳහා) කැඳවා ගනිවූ. ("මුහම්මද් එය තමා විසින් ගෙතු වේය" යන නුඹලාගේ ප්‍රකාශයෙහි) නුඹලා සත්‍යවාදීහුව සිටින්නෙහු නම් (මෙය ඉටු කර පෙන්වවූ.) ¹⁷

16) 21 වැනි ආයතයේ ඉස්ලාමීය මූලික පදනම වන අල්ලාහ්ව විශ්වාස කර ඔහුට පමණක් නැමදුම් කිරීම වෙත ආරාධනා කෙරෙයි. අල්ලාහ්ගේ ඒකීයත්වය පෙන්වුම් කිරීම පිණිස අල්ලාහ් මෙම ආයතයේ ඇතැම් මැවුම් පිළිබඳව සඳහන් කර මේ සියල්ල අල්ලාහ් පාලනය කරන බව පවසා ඇත. අරාබි මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් මේ සියල්ල අල්ලාහ් පමණක් මැවූ බව විශ්වාස කළද ඒවා පාලනය සඳහා අනෙකුත් දෙව්වරුන්ව අල්ලාහ්ට ආදේශ කරන්නන්ව සිටියෝය.

17) මෙම ආයතයන්ගෙන් ඉස්ලාමීය විශ්වාසයේ දෙවැනි අංගය වූ නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ නබීත්වය පිළිබඳව විශ්වාසය හා එතුමාට පහළ කරනු ලැබූ අල් කුර්ආනයේ සත්‍යතාව සහතික කරයි. මෙම කරුණු සහතික කිරීම උදෙසා සරල තර්කයක් ලෙසින් වාග් වාතුර්යයේ අගතැන්හි සිටි අරාබිවරුන්ට අභියෝගයක් ඉදිරිපත් කරයි. එනම් අල් කුර්ආනය මිනිස් චින්තනයේ ප්‍රතිඵලයක් නම් එහි අසමසම ලේඛන කලාව, ප්‍රභාමන්භාවය, පද යෙදුමේ අලංකාරය හා අන් සෑමට වඩා කිසිවෙකුට අභියෝග කළ නොහැකි අයුරින් ඉදිරිපත් කොට ඇති උත්තරීතර සත්‍යයන්ට සම වන ලෙසින් එක් පරිච්ඡේදයක් කොතරම් කුඩා වුවත් එවැන්නක් හෝ ඉදිරිපත් කරන ලෙස අල්ලාහ් අභියෝග කර ඇත. අරාබිවරුන්ගේ භාෂා ඥානය කොතෙක් තිබුණද මෙම අභියෝගය සපුරාලීමට සමත් වූ කිසිවෙකු නොමැත.

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۗ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾
 وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ كُلَّمَا
 رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۖ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا ۖ وَلَهُمْ
 فِيهَا أَنْوَاعٌ مُطَهَّرَةٌ ۖ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

-(24) එනමුත් නුඹලා (එසේ) නොකළේ නම් - සැබැවින්ම නුඹලාට කිසිසේත් (එසේ) කළ නොහැක්කේමය. - (නිරා) ගින්නෙන් (බිය වී නුඹලාට) ආරක්ෂා කර ගනිමු. එ(ම ගින්නෙන්) ඉන්ධන මිනිසුන් හා ගල් වේ. එය ප්‍රතික්ෂේපකයින් සඳහා පිළියෙල කරනු ලැබී ඇත.

(25) (නබිවරය,) විශ්වාස කොට දැහැමි ක්‍රියා කළවුනට “ඔවුන් සඳහා (ස්වර්ග) උයන් ඇත. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති.” යැයි ශුභාරංචි පවසමු. ඒවායින්, (එනම් එහි) පලතුරෙන් ආහාරයක් ඔවුනට පිරිනමනු ලැබූ සෑම විටකම (එම පලතුරු පෙනුමට එක හා සමානව තිබීම දැක) “මෙයමය අපට (මීට) පෙර දෙනු ලැබුවේ යැ”යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කරති. තවද එය (පෙනීමට) එකිනෙකට සමාන වූවක් ලෙස ඔවුනට දෙනු ලැබීය.¹⁸ තවද එහි ඔවුනට පාරිශුද්ධ කරන ලද කලත්‍රයින් ද වෙති. තවද ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති.¹⁹

18) ස්වර්ගයේ පලතුරු පෙනීමට එක හා සමාන වුවද එහි රසයන් විවිධාකාර වේ. මෙම පලතුරු මෙලොව පලතුරු වලට වඩා රසින් වැඩිය.

19) 24 හා 25 වැනි ආයතයන්හි ඉස්ලාමීය විශ්වාසයේ මූලික අංගයක් වූ මරණින් මතු ජීවිතයේ විශ්වාසිකයින්ට පිරිනමනු ලබන ස්වර්ගයේ සුවයන් හා ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට නිරයේ දෙනු ලබන වේදනාවන් ද විග්‍රහ කෙරෙයි. මෙම ආයතයෙහි සඳහන් ‘අරස්වාජ්’ යන වචනය සහකරුවා හෝ සහකාරිය (කලත්‍රයා) හඳුන්වයි. අල් කුර්ආනයේ බොහෝ ආයතයන් පුරුෂ ලිංග අර්ථයෙන් ඇතත් ඉන් ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපක්ෂයම හඳුන්වයි. ස්ත්‍රීන් සම්බන්ධව පමණක් ඇති ආයතයන් ස්ත්‍රී ලිංග පදයන් යොදා ඉදිරිපත් කොට ඇත. ස්වර්ගයේ ස්ත්‍රීන්ට හා පුරුෂයින්ට මෙම ආයතයෙහි සඳහන් ලෙසින් පාරිශුද්ධ සහකාර අය ඇති බව මෙයින් පැහැදිලි වේ.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ۗ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَا ذَا آرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۙ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا
 وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا ۗ وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
 مِيثَاقِهِ ۗ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ
 الْخٰسِرُونَ ﴿٢٧﴾

(26) කෝදුරුවෙකුගේ තරම් වූ ද (අල්පකමෙන්) එයට වඩා වැඩි වූ ද ද උපමාවක් ලෙස ගෙන හැර පෑමට සැලැවින්ම අල්ලාහ් ලැජ්ජා නොවන්නේය.²⁰ එබැවින් විශ්වාස කළවුන් නම් 'මෙ(ම උදාහරණය) තම පරමාධිපතිගෙන් වූ සත්‍යයකි' යැයි දනිති. (මේ අතර) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් නම් "උපමාවක් ලෙස මෙමගින් අල්ලාහ් අදහස් කරන්නේ කුමක් ද?" යි පවසති. මෙ(ම උදාහරණය) මගින් ඔහු(අල්ලාහ්) බොහෝ දෙනා නොමග යන්නට ඉඩ හරින්නේය. තවද මෙමගින් ඔහු බොහෝ දෙනා ව යහමගට යොමු කරන්නේය. (නමුත්) මෙමගින් පාපතරයින් හැර අන් කිසිවෙකුට නොමග යන්නට ඔහු(අල්ලාහ්) ඉඩ නොහරින්නේය. (27) (ඔවුහු) කවරහුද යත් අල්ලාහ්ගේ ගිවිසුම තහවුරු කළායින් පසුව එය කඩ කරන්නන්ය. තවද (ඥාති) සම්බන්ධකම් ඇති කරනු ලැබිය යුතුයි යැයි අල්ලාහ් විධානය කළ දෑ කපා හැර දමන්නන් ද මිනිතලයෙහි කලහකාරකම් කරන්නන් ද වෙති.²¹ ඔවුන්මය අලාභවන්තයින් වන්නෝ.-

20) මෙම ආයතයන් දෙක එකල ප්‍රතික්ෂේපකයින් අල් කුර්ආනය පිළිබඳව මතු කළ අයුතු විරෝධත්වයන් පිළිබඳව පෙන්නුම් කරයි. ඔවුන් "මෙම අල් කුර්ආනය අල්ලාහ්ගේ වදන් නම් මැස්සන් හා මකුළුවන් වැනි අල්ප සතුන් උපමාවක් ලෙස නොදක්වනු ඇත. මන්දයත් එය අල්ලාහ්ගේ උත්කෘෂ්ට භාවයට නුසුදුසු වූවකි" යැයි පවසා තර්කයක් ඉදිරිපත් කළෝය. අල් කුර්ආනය පෙන්නුම් කරන්නේ කෙනෙකු නින්දිත පුද්ගලයෙකු හෝ නින්දිත ස්ථානයක් හෝ නින්දිත දෑයක් උපමාවට දැක්වීමෙන් වාග් වාතුර්භයේ හෝ තර්ක ශාස්ත්‍රයේ මූල ධර්මය උල්ලංඝනය නොකරන අතර එය උත්කෘෂ්ටභාවයට හෝ ගෞරවයට කැළලක් ඇති කරන දෑයක් නොවේ යන්නයි. එබැවින් මෙවැනි උපමාවක් ගෙන හැර පෑමට අල්ලාහ් ලැජ්ජා නොවන්නේය. මෙයින් අල් කුර්ආනය තවත් දෙයක් පෙන්නුම් කරයි. එනම් මෙවැනි පහත් වූ සැකයන් ඇති වන්නේ ප්‍රතික්ෂේපය හේතුවෙන් යහ බැල්මෙන් දෙයක් බැලීමේ ශක්තිය ඉවත් වූවන්ට පමණි යන්නය. තවද සත්‍ය විශ්වාසකයින්ට මෙවැනි සැකයන් කිසි විටෙක ඇති නොවන්නේමය.

21) 'ඥාති සම්බන්ධකම් ඇති කරනු ලැබිය යුතුයි' යනු තම ඥාතීන්ට කළ යුතු වගකීම් ඉටු කළ යුතු අතර ඔවුන් සමග යුක්තිගරුකව හැසිරිය යුතුයි යන්නය. 'ඥාතිත්වය කපා හැර' යනු ඥාතීන් සමග අයහපත් ලෙස හැසිරීම යන්නය.

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَفْجَاءً فَاحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُبْيِتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ
 سَمَوَاتٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
 قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ
 لَكَ ۗ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ
 فَقَالَ أَتُبْعُونِي بِأَسْمَاءِ هٰٓؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صٰٓدِقِينَ ﴿٣١﴾

- (28) (ප්‍රතික්ෂේපකයින්,) නුඹලා අජීවිව සිටියෙහුය. පසුව අල්ලාහ් නුඹලාට ජීවය ලබා දී තිබිය දී නුඹලා කෙසේ නම් ඔහුව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙහු ද? පසුව ඔහු නුඹලාව මරණයට පත් කර පසුව (මතු ලොවෙහි යළි) නුඹලාට ජීවය ලබා දෙන්නේය. අනතුරුව නුඹලා ඔහු වෙතම යළි පමුණුවනු ලබන්නෙහුය. (29) නුඹලා වෙනුවෙන් මිහිතලය මත ඇති සියලු දෑ මැව්වේ ඔහුමය. ඉන් පසුව අහස දෙසට යොමු වී ඒවා අහස් සතක් ලෙස නිර්මාණය කළේය. ඔහු සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.

(30) (නබිවරය, සිහිපත් කරවු) නුඹගේ පරමාධිපති මලක්වරුන්* අමතා “ සැබැවින්ම මම මිහිතලයෙහි නියෝජිතයෙකු(පවරන ලද බලතල ක්‍රියාකරවන මිනිසෙකු)²² උත්පාදනය කරන්නෙමි” යැයි පැවසුවේය. (එවිට) “අප ඔබගේ ප්‍රශංසාව තුළින්ම (ඔබව) පිවිතුරු කරමින් ද ඔබ වෙනුවෙන් (ඔබගේ නාමය) උත්කෘෂ්ට කරමින් ද සිටින අතර එ(ම මිහිතලයෙහි) කලහකම් කරන හා රුධිරය වගුරු වන අයෙකු එහි උත්පාදනය කරන්නට යන්නේ දැ?” යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කළහ. (එවිට) “නුඹලා නොදන්නා දෑ සැබැවින්ම මම දනිමි” යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය. (31) ඔහු (අල්ලාහ්) ආදම්²³ නාමයන් සියල්ලක්ම උගන්වා පසුව මලක්වරුන්* ඉදිරියේ ඒවා ගෙන හැර දක්වා “(නුඹලාගේ මතයෙහි) නුඹලා සත්‍යයවාදීහු නම් ඒවාහි නාමයන් මා වෙත දන්වවු” යැයි ප්‍රකාශ කළේය.²⁴

22) අල්ලාහ් සමස්ත විශ්වයම තම බලයට නතු කර ගෙන සිටිය දී මිනිසුන්ගෙන් නියෝජිතයෙකු පත් කිරීමට හේතුව අල්ලාහ්ගේ විධානය යටතේ ආධ්‍යාත්මික හා ලෞකික ජීවිතයට අයත් කටයුතු ක්‍රියා කරවීමට හා මෙවැනි දෑ කෙසේ ක්‍රියාවට නැංවිය යුතු දැයි අන් අයට ඉගැන්වීමට ය.

23) නබි ආදම්* ﷺ තුමාණන් යනු අල්ලාහ් විසින් පස් වලින් මවන ලද මුල්ම මිනිසාය. මෙතුමා මුල්ම නබිවරයා* ද වේ.

24) අල්ලාහ් විසින් මලක්වරුන්ට* සත්‍යය පැහැදිලි ස්වරූපයකින් පෙන්වූවේය. නබි ආදම්* ﷺ තුමාට සුදුසු වූ එක්තරා දැනුමක් ඔහු දුන්නේය. එනම් අල්ලාහ් නබි ආදම් ﷺ තුමාට සියලු වස්තූන්හි නම්, ඒවායෙහි ගුණාංග, ප්‍රාණය ඇති හා ප්‍රාණය නොමැති සියලු දෑ ඉගැන්වූයේය. මනුෂ්‍ය බුද්ධියට ගෝචර නොවන හාත්පසින්ම වෙනස් ස්වභාවයේ මැවීමක් වන මලක්වරුන්ට

قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۗ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يٰۤاٰدُمْ
 اَتَّبِعْتَهُمْ بِاَسْبَابِهِمْ ۚ فَلَمَّا اَتْبَاهُمْ بِاَسْبَابِهِمْ ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيۤ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَ
 الْاَرْضِ ۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ
 فَسَجَدُوْۤا اِلَّا اِبْلِيْسَ ۗ اَبٰى وَاَسْتَكْبَرَ ۙ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يٰۤاٰدُمْ اَسْكُنْ اَنْتَ وَ
 زَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلْ مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۙ وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ
 الظَّالِمِيْنَ ﴿٣٥﴾

(32) "ඔබ අති පිවිතුරුය. ඔබ අපට ඉගැන් වූ දැට වඩා දැනුමක් අපහට නොමැත්තේය. සැබැවින්ම ඔබමය සර්වඥ හා සර්ව ප්‍රඥාවන්ත" යනුවෙන් ඔවුහු(මලක්වරුන්*) පැවසූහ. (33) "අහෝ ආදම්! මේවායෙහි නාමයන් ඔවුන්ට දන්වනු" යැයි ඔහු(අල්ලාස්) ප්‍රකාශ කළේය. (එවිට) ඔහු(ආදම්) ඒවායෙහි නාමයන් ඔවුන්ට දැන් වූ කල්හි "සැබැවින්ම මම අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ගුප්ත දෑ දනිමි. තවද නුඹලා හෙළිදරව් කරන්නා වූ හා නුඹලා සඟවන්නා වූ දෑ ද දනිමි" යැයි මා නුඹලාට පැවසුවේ නැති දැ?" යි ඔහු(අල්ලාස්) පැවසුවේය. (34) "ආදම්* ඉදිරියේ සුඤ්ඤ*²⁵ කරවු" යැයි අප මලක්වරුන්ට* පැවසූ කල්හි ඉබ්ලීස්*²⁶ හැර ඔවුහු (සියල්ලෝම) සුඤ්ඤ කළහ. ඔහු(ඉබ්ලීස්) පිටුපැවේය. තවද උඩගු වූයේය. තවද ඔහු (එමගින්) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන් කෙනෙකු විය.

(35) "අහෝ ආදම්! නුඹ හා නුඹගේ බිරිය ස්වර්ගයෙහි වාසය කරවු. නුඹලා දෙදෙනා කැමැති පරිදි කැමති තැනක (කැමති දැය) එයින් අනුභව කරවු. තවද නුඹලා දෙදෙනා මෙම ගස අසලට නොයවු. එසේ වුවහොත් නුඹලා දෙදෙනා අපරාධකරුවන් අතුරින් වන්නෝ යැ" යි අපි ප්‍රකාශ කළෙමු.-

මෙවැනි දෑ දැන ගත නොහැක. ඔවුන්ට කුසගින්න, පිපාසය, වේදනාව, ආශාව වැනි මිනිස් හැඟීම් කිසිවක් ඇති නොවන්නේය. එබැවින් අල්ලාස් විසින් නබි ආදම් ඤාතූමාට පමණක් මේ සියල්ල උගන්වන ලදී. තවද මේ සියල්ල දැන ගැනීමේ හැකියාව අල්ලාස් ඇති කළේ නබි ආදම් ඤාතූමාණන්ට පමණය.

25) පොදුවේ ගත් කළ 'සුඤ්ඤ' යන්නෙන් අදහස් වන්නේ සලාතයේ* ඉරියව්වක් වන දණින් වැටී නළල බිම තබා කරන නැමදුමයි. එනමුත් මෙම ආයතයෙහි 'සුඤ්ඤ' යන්නෙන් අදහස් වන්නේ ආචාර විධියක් විනා ඉහත සඳහන් නැමදුම් ක්‍රියාව නොවේ. මෙම ආචාර ක්‍රමය නබි මුහම්මද් ඤාතූමාණන්ගේ මග පෙන්වීමෙන් පසුව අහෝසි විය. ඉන් පසු ආචාර ක්‍රමයන් වශයෙන් 'අස් සලාමු අලෙකුම්' යැයි ප්‍රකාශ කිරීම හා මුසාගහා හෙවත් අතට අත දීම ආගමානුකූල විය.

26) 'ඉබ්ලීස්' යනු මලක්වරයකු* නොවන අතර ඔහු ජීන්* වර්ගයට අයත් කෙනෙකි. ඔහු මලක්වරුන් සමග සිටි අයෙකි. එහෙයින් මෙම විධානයට ඔහු ද ලක් විය. මෙම විධානයට ඔහු අකීකරු වූ හෙයින් අල්ලාස්ගේ ශාපයට ලක්ව මිහිතලයට හෙළනු ලැබීය.

فَاذْلَمَهَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهَا مِنَّا كَانَا فِيهِ ^{٣٦} وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَ
 لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ
 هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَبِينًا ^{٣٧} فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ تَّبِعَ
 هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
 أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ يُبَيِّنُ آسَاءَ عَمَلِهِمْ لِيَوْمِ زَمِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَإِذْ نَادَىٰ نِعَمَتِي الَّتِي أَنعَمْتُ عَلَيْكُمْ
 وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤١﴾

-(36) එකල්හි **ෂේයිතාන්*** ඔවුන් දෙදෙනාව එයින් ලිස්සා (නොමග) යෑමට සලස්වා ඔවුන් දෙදෙනා සිටි දැයින්(භාග්‍යයන් වෙතින්) පිටමං (කරන්නට කටයුතු) කළේය. 'නුඹලා (ස්වර්ගයෙන් මිහිතලයට) බසිවු. නුඹලාගෙන් සමහරුන් අන් සමහරුන්ට සතුරුය. නුඹලාට මිහිතලයෙහි වාසස්ථානයක් හා වින්දනයක් (යම්) කලකට ඇතැයි අපි ප්‍රකාශ කළෙමු. (37) **ආදම්*** තම පරමාධිපතිගෙන් (එක්තරා) වචන කිහිපයක්²⁷ (ඇයැදීම සඳහා) උගත්තේය. පසුව (අල්ලාස්) ඔහුගේ පශ්චාත්තාපය පිළිගත්තේය. සැබැවින්ම පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නා පරම කරුණාහරිත ඔහුමය.

(38) "නුඹලා සැවොම මෙතැනින් (මිහිතලයට) බසිවු. මගෙන් නුඹලාට මග පෙන්වීමක් ආ කල්හි කවුරුන් මගේ මග පෙන්වීම අනුගමනය කරන්නේ ද ඔවුනට බියක් නැත. තවද ඔවුහු දුක් නොවෙති යැ"යි අපි ප්‍රකාශ කළෙමු. (39) තවද අපගේ සංඥාවන් ප්‍රතික්ෂේප කර අසත්‍යය කරන්නන් (නිරා) ගින්නෙහි සහයෝ වෙති. එහි ඔවුහු සදාතනිකයෝ වෙති.

(40) **ඉස්රාෆීල්**ගේ දරුවනි,^{*28} මා නුඹලාට ප්‍රදානය කළ මාගේ ආශිර්වාදයන් නුඹලා සිහිපත් කරවු. තවද (මා නුඹලා සමග ඇති කර ගත්) මාගේ ගිවිසුම නුඹලා ඉටු කරවු. (නුඹලා සමග ඇති කර ගත්) නුඹලාගේ ගිවිසුම මම ඉටු කරන්නෙමි.²⁹ තවද නුඹලා මාහට පමණක් බිය වවු.-

27) නබි ආදම්* ~~ෂෂ~~ තුමාණන් අල්ලාස්ගෙන් උගත් වචන කිහිපය කුමක් ද යන්න දැන ගැනීම පිණිස අල් කුර්ආන් 7:23 වැනි ආයතය බලන්න.
 28) ඉස්රාෆීල්ගේ දරුවනි* යනු යාකුබ්* ~~ෂෂ~~ නැමැති නබිවරයාගෙන් පැවතෙන පරපුරය.
 29) මෙහි මාගේ ගිවිසුම යනු ඔවුන් අල්ලාස්ට අවනත විය යුතුයි යන්නයි. තවද නුඹලාගේ ගිවිසුම යනු ඔවුන් අල්ලාස්ට අවනත වූයේ නම් ඔවුනට අල්ලාස් ස්වර්ගය පිරිනමන බවයි.

وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۗ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا
 قَلِيلًا ۗ وَإِيَّاي فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿٤٢﴾ وَاقْبُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَ
 تَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
 وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
 ﴿٤٦﴾ يُبَيِّنُ آسَاءَ أَعْيُنٍ أذْكَرُوا وَنَعَبْتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

(41) නුඹලා සමග ඇති දැය(තවරාකය)*³⁰ සත්‍යය කරන්නක් ලෙස මා පහළ කළා වූ දැය(අල් කුර්ආනය) නුඹලා විශ්වාස කරවු. තවද නුඹලා එය ප්‍රතික්ෂේප කරන අයගෙන් පළමුවැන්නා නොවවු. (තවරාකයෙහි මුහම්මද්* පිළිබඳව ඇති) මගේ වදන් වෙනුවට අල්ප වටිනාකමක් නොගනිවු. තවද මාහට පමණක් නුඹලා බිය හක්වීමක් වවු. (42) නුඹලා දැනුවත්ව සිටියදී අසත්‍යය සමග සත්‍යය නොපටලවවු. තවද නුඹලා සත්‍යය නොසඟවවු.

(43) තවද නුඹලා සලාතය* ස්ථිරවම ඉටු කරවු. ැසකාතය*³¹ පිරිනමවු. රුකුළ*³² කරන්නන් සමග රුකුළ කරවු. (44) නුඹලා ධර්ම ප්‍රස්තකය(තවරාකය*) කියවමින් සිටියදී, තමන් ගැන අමතක කරමින් (එහි සඳහන්) යහ ක්‍රියාවන් පිළිබඳව මිනිසුනට අණ කරන්නෙහු ද? (මේ බව) නුඹලා අවබෝධ කර නොගන්නෙහු ද? (45) ඉවසීමෙන් ද සලාතයෙහි යෙදෙමින් ද නුඹලා (අල්ලාහ්ගෙන්) පිහිට පතවු. සැබැවින්ම එය සිත (අල්ලාහ්ගේ) බියෙන් නැඹුරු වූ අයට විනා අන් අයට බැරෑරුම් දෙයකි. (46) ඔවුහු කවරහුද යත් සැබැවින්ම තම පරමාධිපති හමුවන්නන් යැයි ද ඔහු වෙතම ආපසු පැමිණෙන්නන් යැයි ද (ස්ථිරවම) දැන සිටින්නෝ වෙති.

(47) ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවනි, මා නුඹලාට ප්‍රදානය කළ මාගේ ආශීර්වාදයන් ද ලෝකවාසීන්ට වඩා මා නුඹලාට ශ්‍රේෂ්ඨමත් කර තිබීම ද සිහිපත් කරවු.-

30) 'තවරාකය' යනු නබි මුසා* ඤා තුමාට අල්ලාහ් විසින් පහළ කරන ලද ධර්ම ප්‍රස්තකයයි.
 31) 'ැසකාතය' යනු තමන් සතු නියමිත වස්තූන් අතුරින් නියමිත කොන්දේසින් මත නියමිත පිරිස් අටකට අනිවාර්යයෙන් දිය යුතු පුන්‍යශීලී දන්දීමකි. මෙය ඉස්ලාමීය ප්‍රධාන අංගයන් පහෙන් එකකි.
 32) 'රුකුළ' යනු සලාතය* නම් නැමදුමෙහි දෙඅත්ලයෙන් තම දණහිස් දෙක අල්ලා තුනටිය නමා කරන්නා වූ ඉරියව්වකි.

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا
 عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
 يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۗ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا
 بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ۗ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَى
 أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهَا وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ
 ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾

-(48) (කිසිදු) ආත්මාවක් (අන්) ආත්මාවකට කිසිවකින් හෝ වග නොකියන්නා වූ ද (කිසිදු) රෙකමදාරුවක් තමාගෙන් භාර ගනු නොලබන්නා වූ ද තමාගෙන් වන්දියක් ගනු නොලබන්නා වූ ද ඔවුන්ට පිහිටක් දෙනු නොලබන්නා වූ ද (විනිශ්චය) දිනයට නුඹලා බිය වවු. (49) නුඹලාට දරුණු වදහිංසා පමුණුවමින් නුඹලාගේ පුතුන් මරා දමමින් හා නුඹලාගේ ස්ත්‍රීන්ව (වහල් භාවයෙන්) ජීවත් වන්නට ඉඩ හරිමින් සිටියදී **ගිරඅවුන්ගේ*** ජනයාගෙන් අප නුඹලාව මුදවා ගත් අවස්ථාව (නුඹලා සිහිපත් කරවු). මේවායෙහි නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් මහත් වූ පිරික්සුමක් (නුඹලාට) විය. (50) අපි නුඹලා වෙනුවෙන් මුහුද බෙදා වෙන් කළ (අවස්ථාව) හා නුඹලා දකිමින් සිටිය දී නුඹලාව මුදවාගෙන **ගිරඅවුන්ගේ*** පිරිස ගිල්වා දැමූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). (51) අප **මුසාට*** රාත්‍රී හතළිහක් නියම කර³³ අනතුරුව ඔහු(පිටව ගියා)ට පසුව නුඹලා අපරාධකරුවන් ලෙස වසු පැටවෙකුව (ඇදහීමට) ගත් අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). (52) ඉන් පසුව (ද) නුඹලා කෘතවේදී වීම පිණිස අපි නුඹලාට ක්ෂමාව දුනිමු.

(53) තවද නුඹලා යහමග ලබනු පිණිස අප සත්‍යය හා අසත්‍යය වෙන්කර පෙන්වන්නා වූ ධර්ම පුස්තකය(කවීරාකය) **මුසාට** ලබා දුන් අවස්ථාව (නුඹලා සිහිපත් කරවු).-

33) වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** 7:142 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنِّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَرِّكُمْ
 فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ۚ ذِكُّكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَرِّكُمْ ۖ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۗ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
 ﴿٥٤﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّعِقَةُ وَأَنْتُمْ

تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

-(54) "මාගේ ජනයානි, සැබැවින්ම නුඹලා වසු පැටියා (ඇදහීමට) ගැනීමෙන් නුඹලා නුඹලාටම අපරාධ කර ගත්තාහුය. එහෙයින් නුඹලාගේ මැවුම්කරු වෙත පශ්චාත්තාප වී යොමු වුව. (වසු පැටියා නොඇදහූ) නුඹලා නුඹලා(ගෙන්) වසු පැටියා ඇදහූ අය)ව මරවු.³⁴ එය නුඹලාගේ මැවුම්කරු අබියස නුඹලාට යහපතක් යැයි මූසා තම ජනයාට පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). තවද ඔහු(අල්ලාහ්) නුඹලාගේ පශ්චාත්තාපය පිළිගත්තේය. සැබැවින්ම පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නා පරම කරුණාහරිත ඔහුමය.

(55) "අහෝ මූසා*, අපි අල්ලාහ්ව විවෘතව දකින තුරු සැබැවින්ම අපි නුඹව විශ්වාස නොකරන්නෙමු යැ"යි නුඹලා පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). තවද නුඹලා බලා සිටියදීම අකුණු සැර නුඹලාව හසු කර ගත්තේය. (56) අනතුරුව නුඹලා කෘතචේදී වීම පිණිස නුඹලාගේ මරණින් පසුව යළිත් නුඹලාව නැගීටුවෙමු.³⁵

34) එනම් එකල ඔවුනතුරින් කවුරුන් වසු පැටියාව ඇදහූවෝද ඔවුහු අල්ලාහ් විසින් මරණ දඬුවමට නියම වූහ. කවුරුන් එය ඇදහීමෙන් වැළකී සිටියේද ඔවුහු එම මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන මෙන් අණ කරනු ලැබූහ. මෙය වසු පැටියා ඇදහූවන්ට පාප ශෝධනයක් විය.

35) නබි මූසා* කුමාණන් විසින් තවරාකය* තම සමූහයාට ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේ දී අල්ලාහ් විසින්ම එය සෘජුව තමන්ට ඉදිරිපත් කරන තෙක් තමන් එය විශ්වාස නොකරන බව යුදෙව් ජනයා විසින් පවසන ලදී. එවිට නබි මූසා* කුමාණන් ඔවුනතුරින් සැත්තෑ දෙනෙකු තෝරා ගෙන තුර් කන්ද වෙතට කැඳවා ගෙන ගොස් අල්ලාහ්ගේ වදන් වලට සවන් දෙන්නට සලස්වන ලදී. එම අවස්ථාවේ දී ඔවුන් අල්ලාහ්ව සෘජුව දැකිය යුතු බවට තවත් ඉල්ලීමක් කළෝය. එයත් සමගම අකුණු සැරයක් වැදී ඔවුහු මරණයට පත් වූහ. නබි මූසා* කුමාණන්ගේ ඇයැදීම හේතුවෙන් මෙම සැත්තෑ දෙනාට නැවත අල්ලාහ් ජීවය ලබා දුන්නේය. මෙම ආයතයෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ මෙම සිදුවීම පිළිබඳවය.

وَوَلَّيْنَا عَلَىٰكُمْ الْأَعْيَانَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلَوى كُلُّوَامِنٌ طَيِّبَتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
 ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
 شِئْتُمْ رَغَدًا ۖ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا ۖ وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ ۗ وَسَنَزِيدُ

الْحُسَيْنِينَ ﴿٥٨﴾

(57) අපි නුඹලාට වලාකුළු මගින් සෙවණ දුනිමු. තවද නුඹලාට මන්තු හා සල්වා³⁶ පහළ කළෙමු. නුඹලාට අප දුන් දැයින් යහ දේ අනුභව කරවු. (ඔවුන්ගේ අකාතඥතාවන් තුළින්) ඔවුහු අපට අපරාධ නොකළාහුය. නමුත් ඔවුහු තමන්ටම අපරාධ කර ගන්නන් වූහ. (58) “මෙම ගමට නුඹලා ඇතුළු වුව. තවද නුඹලා එයින් කැමැති පරිදි කැමති තැනක (කැමති දැය) අනුභව කරවු. නුඹලා සුද්ද³⁷ කරන්නන් ලෙස (එහි) දොරටුවෙන් ඇතුළු වුව. තවද නුඹලා ‘හිත්කා(අපගේ පාපයන් වලට සමාව දෙනු මැනව!)’ යැයි පවසවු. (එවිට) අපි නුඹලාට නුඹලාගේ වැරදි ක්ෂමා කරන්නෙමු. සැදැහැමියන්ට (යහ විපාක) මතුවට වැඩි කරන්නෙමු යැ”යි අප පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).-

36) අමාලිකාවරුන්ට එරෙහිව නබි මුසා* ﷺ තුමාණන් සමග එක්වී යුද කිරීමට ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කළ හෙයින් ‘නිහ්’ නම් කාන්තාරයේ ඔවුන් රඳවා තබනු ලැබුවෝය. එහි ඔවුන් දැඩි සූර්ය රශ්මියෙන් ආරක්ෂා වනු පිණිස කිසිදු සෙවණක් ඔවුනට නොතිබුණු හෙයින් වලාකුළු මගින් සෙවණ ලබා දෙන ලෙස අල්ලාහ්ගෙන් ඇයැදින මෙන් නබි මුසා ﷺ තුමාණන්ගෙන් ඉල්ලා සිටියෝය. නබි මුසා ﷺ තුමාණන්ගේ ඇයැදීමෙන් පසු අල්ලාහ් ඔවුනට සෙවණ ලබා දෙනු පිණිස වලාකුළක් ඇති කළේය. තවද ඔවුනට එහි අනුභව කිරීමට ආහාර ද නොවීය. තමන්ට ආහාර සලස්වන මෙන් ද නබි මුසා ﷺ තුමාණන්ගෙන් ඔවුන් ඉල්ලා සිටියෝය. නබි මුසා ﷺ තුමාණන්ගේ ඇයැදීමෙන් පසු අල්ලාහ් ඔවුනට ආහාරයක් ලෙස මන්තු හා සල්වා නම් එක්තරා පාන හා ආහාර වර්ගයක් ඔවුන් සඳහා ස්වර්ගයෙන් පහළ කළේය. එය ඔවුන් ඊළඟ දවස සඳහා රැස් නොකර එදිනෙදා පහළ වන ආහාරයන් එදිනෙදාම අනුභව කරන මෙන් ඔවුනට විධානය කොට තිබූ අතර ඔවුන් එම විධානයට අකීකරු වී එය රැස් කොට තබන්නට වූහ. එහෙයින් ස්වර්ගයෙන් පහළ වෙමින් තිබූ එම බොජුන් අල්ලාහ් විසින් නතර කරන ලදී.

37) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:34 හි අදාළ පාද සටහන බලන්න.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ
 بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
 فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَا عَشَرَ نَبِئًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ
 اللَّهِ وَلَا تَعْمُوا فِي الْأَرْضِ مُغْسِلِينَ ﴿٦٠﴾

-(59) අපරාධ කළවුන් (තමන්ට පවසනු ලැබූ වචනය) තමන්ට පවසනු ලැබුවක් නොවන වචනයක් ලෙස වෙනස් කළෝය.³⁸ එබැවින් අපරාධ කළවුන් කෙරෙහි ඔවුන් පාප ක්‍රියා කරමින් සිටි හෙයින් අහසින් වාසනයක්³⁹ පහළ කළෙමු.

(60) (නබිවරයා,) මුසා* ඔහුගේ ජනයා සඳහා (අපගෙන්) පැන් ඇයැදූ අවස්ථාව, (සිහිපත් කරවු.) “ඔබගේ සැරයැටියෙන් ගලට ගසවූ යැ”යි අපි පැවසුවෙමු. එවිට උල්පත් දොළොසක් එයින් පිපිරී මතු විය. සෑම ගෝත්‍රයක්ම තම තමන්ගේ පැන් බොන ස්ථානය නිශ්චිතව හඳුනා ගත්හ.⁴⁰ “අල්ලාෂ්ගේ සම්පත් වලින් අනුභව කරවු. තවද පානය කරවු. මිහිතලයෙහි කලහකාරකම් පතුරුවමින් සීමාව ඉක්මවා නොයවු.” (යැයි ද පැවසුවෙමු.)-

38) ඉස්රාෆීල්වරුන්* ‘තින්’ නම් කාන්තාරයේ සිටින කාලයේ ස්වර්ගයෙන් පහළ වන්නා වූ මන්නු හා සල්වා ආහාර වර්ගය අනුභවයට ගෙන ආයාසයට පත් වූහ. ඔවුන් භූමියෙන් පිට වන්නා වූ එළවළු හා ධාන්‍ය වර්ග වැනි සාමාන්‍ය ආහාර ඉල්ලන්නට වූහ. 61 වන ආයතයෙහි පවසන ආකාරයට ඔවුන්ගේ නබිවරයා වන නබි මුසා ﷺ තුමාණන් සමග නියමිත ගමකට ගොස් ඔවුන් ආශා කරන පරිදි ඒවා අනුභව කරන ලෙස අල්ලාෂ් විධානය කළේය. ඒ අවස්ථාවේදී අල්ලාෂ් ඔවුන්ට “හිත්කා(අපගේ පාපයන්ට සමාව දෙනු මැනව!)” යැයි පවසමින් හා තම සිරස් පහන් කරමින් එම ගමට පිවිසෙන මෙන් විධානය කොට තිබුණි. ඔවුන් එයට වෙනස්කම් කරමින් පිවිසියෝය. එනම් “හිත්කා(අපගේ පාපයන්ට සමාව දෙනු මැනව!)” යන වචනය පැවසීම වෙනුවට ‘හිත්කා’(තිරිඟු) යන වචනය නැවත නැවත පවසමින් ද සිරස් පහන් කරමින් පිවිසීම වෙනුවට තමන්ගේ පසු පැත්ත බිම අදිමින් ද සමච්චලයට පිවිසුණෝය. 58 හා 59 වැනි ආයතයන්හි සඳහන් වී ඇත්තේ ඔවුන්ගේ මෙම කලහකාරී හැසිරීම් පිළිබඳවය.

39) ඔවුන්ගේ ඉහත සඳහන් කලහකාරී හැසිරීම් හේතුවෙන් ඔවුන්ට දඬුවමක් ලෙස ඔවුන්ගෙන් බහුතරයක් වසංගතයකින් විනාශ කරනු ලැබුවෝ යැයි ඇතැම් වාර්තා වල සඳහන් වී ඇත.

40) මෙම සිදුවීම ද ඉස්රාෆීල්වරුන් ‘තින්’ නම් කාන්තාරයේ සිටින අවස්ථාවට අදාළ වූවකි. එනම් එහි ඔවුන් පානය කිරීමට ජලය නොමැතිව පිපාසයෙන් සිටියෝය. එවිට ඔවුහු අල්ලාෂ්ගෙන් ජලය ලබා දෙන ලෙස ඇයැදින මෙන් නබි මුසා ﷺ තුමාණන්ගෙන් ඉල්ලා සිටියෝය. අල්ලාෂ් එතුමාට එක්තරා ගලකට එතුමාගේ සැරයැටියෙන් ගසන ලෙස අණ කළේය. එතුමා එලෙසම කළේය. එසැණින් උල්පත් දොළොසක් එයින් පිපිරී මතු විය. ඔහු සමග සිටි ගෝත්‍ර දොළොසෙන් සෑම ගෝත්‍රයක්ම තම තමන්ගේ පැන් බොන ස්ථානය හඳුනා ගෙන එයින් පානය කළෝය.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُصَدِّقَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْمِتُ الْأَرْضُ
 مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا ^ط قَالَ أَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي
 هُوَ خَيْرٌ ^ط اهْبُطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ ^ط وَحُرِّبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ وَالْبَسُكْنَةُ ^ث وَبَاءُوا
 بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ^ط ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ^ط
 ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالشَّكُومِيَّ
 الصَّبِيِّينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ^ع وَلَا خَوْفٌ
 عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

- (61) "අහෝ මුසා! එකම භෝජනකට (සීමා වී) ඉවසීමෙන් සිටීමට අපට නොහැක්කේමය. එහෙයින් මිනිතලය හටගත්වන එහි පලා (වර්ග) ද කැකිරි ද සුදු ලෑනු ද පරිප්පු (වර්ග) ද ලෑනු ද ඔහු(අල්ලාෂ්) අපට බිහි කර දෙන්නැ'යි නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් අප වෙනුවෙන් ඇයැදින්නැ'යි ඔවුන් පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). "කුමන දෑ විශිෂ්ට වන්නේ ද ඒ වෙනුවට කුමන දෑ පහත් වන්නේ ද එය නුඹලා හුවමාරු කර දෙන ලෙස ඇයැදින්නෙහු ද? (එසේ නම්) නුඹලා (කුමන හෝ) නගරයකට (ගොඩ) බසිවු. නුඹලා ඉල්ලූ දෑ (එහි) නුඹලාට ඇත්තේ යැ"යි ඔහු(මුසා) කීවේය.⁴¹ එවිට ඔවුන්ව නින්දාව හා අසරණභාවය වෙලා ගනු ලැබීය. තවද අල්ලාෂ්ගෙන් වූ උදහස සමග ඔවුහු හැරී ගියෝය. එය ඔවුන් අල්ලාෂ්ගේ සංඥාවන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් හා නබිවරුන්ව* අයුක්ති සහගතව සාතනය කරමින් සිටි හෙයින්ය. එය ඔවුහු (අල්ලාෂ්ගේ අණට) පිටුපා, (සියලු) සීමාවන් ඉක්මවමින් සිටි හෙයින් ද විය. (62) සැබැවින්ම (සියලු නබිවරුන්ව) විශ්වාස කළවුන් ද යුදෙව් වූවන් ද කිතුනුවන් ද සාබිඊන්වරුන්⁴² ද (ඔවුන් අතුරින් පසුව,) කවරෙකු අල්ලාෂ් හා පරමාන්ත දිනය විශ්වාස කර යහපත් ක්‍රියාවන් කළේ ද ඔවුනට තම පරමාධිපති අබියස ඔවුන්ගේ යහ වේතන ඇත්තේය.⁴³ -

41) වැඩි විස්තර සඳහා මෙම සූරාවෙහි 58 වන ආයතය බලන්න.
 42) 'සාබිඊන්වරුන්' පිළිබඳව නිශ්චිත විස්තරයක් සඳහන් වී නොමැති අතර ඔවුන් එක්තරා ආගමික කණ්ඩායමක් බව පැහැදිලිය.
 43) මෙම ආයතයේ පෙන්නුම් කරන්නේ කෙනෙකු යුදෙව් වුවද කිතුනුවෙකු වුවද සාබිඊන්වරයෙකු වුවද ඔහු අල්ලාෂ්ගේ කරුණාව දෙසින් අපේක්ෂාහිංගයෙකු නොවිය යුතුයි යන්නය. තවද ඔහු මෙලොව ජීවිතයේ යම් අවස්ථාවක අල්ලාෂ්ව විශ්වාස කොට ඉස්ලාමය පිළිගෙන පශ්චාත්තාපයේ නියැළුණේ නම්, නියත වශයෙන්ම අල්ලාෂ් එය පිළිගෙන ඔහුගේ පෙර ඇදහීම් වලට සමාව පිරිනමන්නේය යන්නයි.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ ۖ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ ۖ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ ذَلِكَ ۖ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
 خَسِيفِينَ ﴿٦٥﴾

-තවද (මතු ලොවෙහි) ඔවුනට (කිසිදු) බියක් නොමැත. තවද ඔවුහු දුකට පත්වන්නේ ද නැත. (63) (තව්රාතයෙහි* ඇති දෑ ක්‍රියා කරන මෙන්) අප නුඹලාගෙන් ප්‍රතිඥාව ගෙන නුඹලාට ඉහළින් කුර්(කන්ද) ඔසවා තබා “අප නුඹලාට පිරිනැමූ දෑ(තව්රාතය*) නුඹලා තදින් හසු කර ගනිවු. එහි ඇති දෑ නුඹලා සිහිපත් කර ගනිවු. (එමගින්) නුඹලා බිය භක්තිකයින් විය හැක්කේය.”⁴⁴ යැයි කී අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).⁴⁵ (64) තවද නුඹලා එයට(ප්‍රතිඥාවට) පසුව පිටුපැවෙනුය. නුඹලා කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යය හා ඔහුගේ කරුණාව නොවූයේ නම් නුඹලා අලාහවන්තයින් අතුරින් වන්නෙහුය. (65) නුඹලා අතුරින් සබ්ක්(සෙනසුරාදා) දිනයෙහි සීමාව ඉක්මවා ගියවුන් පිළිබඳව සැබැවින්ම නුඹලා දන්නෙහුය. තවද “අවමානයට පත් වූ රිළවුන් බවට නුඹලා පත් වනු”යි අපි ඔවුනට ප්‍රකාශ කළෙමු.⁴⁶ -

44) මෙම ආයතයෙන් දහම පිළිබඳව බලකිරීමක් ඇති කළ බව පෙනෙන ද සැබැවින්ම අල් කුර්ආනයේ ඉගැන්වීම වන්නේ බලකිරීම් ඇති නොකළ යුතු බවයි. ‘බලකිරීම් නොකළ යුතුය’ යන කොන්දේසිය බලපාන්නේ ඉස්ලාමයට අවතීරණය නොවූවන් පිළිබඳවය. ඉස්ලාමය පිළි ගත් අය එහි නියමයන්ට අනුකූලව ජීවත් විය යුතු බව ඉස්ලාමය උගන්වයි. මෙම පරිච්ඡේදයේ 256 වැනි ආයතය මේ පිළිබඳව අදහස් ඉදිරිපත් කරයි.

45) ඉස්රාඊල්වරුන් හැත්තෑ දෙනෙකු (කුර්)කන්දට ගොස් නැවත පැමිණි පසු ‘තව්රාතය අල්ලාහ්ගෙන් වූ ධර්ම ප්‍රස්තකයක්’ බවට අනෙක් ඉස්රාඊල්වරුන් අතර සාක්ෂි දැරූහ. නමුත් එම (කුර්)කන්දට ගිය පිරිස සිය මතයට අනුව එයට අමතර දෙයක් එකතු කර පැවසුවෝය. එනම් එහි ඇති නීති රීතින් අතුරින් තමන්ට පහසු දෑ පමණක් අනුගමනය කළ හැකි අතර අනෙකුත් දෑ අල්ලාහ් ක්ෂමා කරන්නේය යන්නය. මෙයට අනුව ඔවුන් තමන්ට එහි ඇති නීති රීතින් අපහසු යැයි පවසමින් ඒවාට අවනත වීම ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. ඔවුන්ගේ මෙම අහංකාර ක්‍රියාව හේතුවෙන් අල්ලාහ් මලක්වරුන්ට ඔවුන්ගේ හිසට ඉහළින් (කුර්) කන්ද ඔසවන මෙන් අණ කළේය. තවද ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ ප්‍රතිඥාව ඉටු නොකළේ නම් ඔවුන්ගේ හිසට ඉහළින් එය වැටීමට සලස්වා ඔවුන්ව විනාශ කර දමන බවද ඔවුන්ව බිය ගැන්වූයේය.

46) ‘සබ්ක්’ යනු සෙනසුරාදා දිනයයි. එය ඉස්රාඊල්* ජනයාට නැමදුම සඳහා වෙන් කර දී තිබූ සුවිශේෂී දිනයක් විය. එදින ආර්ථික කටයුතු වල යෙදීම ඔවුනට තහනම් කරනු ලැබ තිබුණි. ඔවුන්ගේ ප්‍රධානතම වෘත්තියක් ලෙස ධීවර කටයුතු තිබූ අතර ඔවුන්ගෙන් වූ පිරිසක් මෙම විධානයට පිටුපා එම දිනයෙහි ධීවර කටයුතු වල යෙදෙන්නට වූහ. ඒ හේතුවෙන් ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ උදහසට ලක් වී මෙම තත්ත්වයට පත් වූහ. මෙම සිදුවීම පරිණාමවාදය සමග කිසිසේත්ම ගැළපුමකට ගෙන ආ හැකි දෙයක් නොවන අතර එයින් පරපුරක් බිහි නොවී දින කිහිපයකින් මෙසේ පත් වූ අය මියගිය බව ඉතිහාසයෙහි සඳහන් වේ. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:163-166 දක්වා බලන්න.

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّبَاطِنِ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
 إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوعًا قَالِ اعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا
 بِكُمْ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا
 قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ
 لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾

(66) එය, ඔවුන් අතර සිටියවුන්ට හා ඔවුන්ට පසුව පැවතෙන්නන්ට (අවවාදාත්මක) පාඩමක් වශයෙන් ද බිය හක්තිකයින්ට උපදේශයක් වශයෙන් ද අපි පත් කළෙමු.

(67) “එළදෙනෙක් කපා හරින්නැයි සැබැවින්ම අල්ලාස් නුඹලාට අණ කරන්නේය” යැයි මුසා තම ජනයාට ප්‍රකාශ කළ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). (එකල්හි) “ඔබ අපව සරදමට ගන්නෙහි දැ?”යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කළහ. “අඥානයින් අතුරින් කෙනෙකු වීමෙන් මා අල්ලාස්ගෙන් ආරක්ෂාව පතමි”යි⁴⁷ ඔහු(මුසා) ප්‍රකාශ කළේය.

(68) (පසුව ඔවුන් මුසා පවසන දැය සත්‍යය යැයි එකඟ වී) “ඌ කවර ආකාරයේ එකෙකු ද? යන්න අපට පැහැදිලි කර දෙන ලෙස ඔබ ඔබේ පරමාධිපතිගෙන් අප වෙනුවෙන් ඇයැද සිටිනු”යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කළෝය. (එවිට) “ඌ(එළදෙන වයසින්) මුහුකුරා නොගිය ළපටි ද නොවූ ඒ (දෙක) අතර මැදි වයසේ පසුවන එකෙකි යැයි සැබැවින්ම ඔහු(අල්ලාස්) ප්‍රකාශ කරන්නේය. එබැවින් නුඹලා අණ කරනු ලබන දැ ඉටු කරවු” යැයි ඔහු(මුසා) ප්‍රකාශ කළේය.

(69) “එහි වර්ණය කුමක් ද? යන්න අපට පැහැදිලි කර දෙන ලෙස ඔබ ඔබේ පරමාධිපතිගෙන් අප වෙනුවෙන් ඇයැද සිටිනු”යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කළෝය. “ඌ දකින්නන් ප්‍රිය කරවන, කහ පැහැයෙන් යුක්ත, වර්ණය අනගි වූ එළදෙනෙකි යැයි සැබැවින්ම ඔහු(අල්ලාස්) ප්‍රකාශ කරන්නේ යැ”යි ඔහු(මුසා) ප්‍රකාශ කළේය. (70) “ඌ කවර ආකාරයේ එකෙකු ද? යන්න අපට පැහැදිලි කර දෙන ලෙස ඔබ ඔබේ පරමාධිපතිගෙන් අප වෙනුවෙන් ඇයැද සිටිනු. සැබැවින්ම (එම වර්ගයේ) එළදෙනුන් අපට ගැටලු සහගතය. (එය අපට කියා දෙතොත්) අල්ලාස් අහිමත වී නම්, සැබැවින්ම අපි (එවන් එළදෙනෙකු සොයා ගැනීමට) මගක් ලබන්නන් වන්නෙමු”යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කළෝය.-

47) නබි මුසා කුමාණන් මෙලෙස පිළිතුරු සැපයීමට හේතු වූයේ අන් අයට සරදම් කිරීම අඥානයින්ගේ සිරිතක් හෙයින් තමන් එවන් අඥානයෙකු නොවේ යැයි පෙන්වීම සඳහාය.

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّبَةً لَا شِيبَةَ فِيهَا ^ط
 قَالُوا الْفَن جِئْت بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادْرَأْتُمْ ^ط
 فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا ^ط كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ ^ط
 الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ ^ط
 أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ ^ط
 مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشِيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

-(71) “සැබැවින්ම උග්‍ර පොළොව සි සැමට ද ගොවි බිමට ජලය සැපයීමට ද හිලා නොවූ එහි වර්ෂ මිශ්‍රතාවකින් තොරවූ ද පිරිපුන් එළදෙනක් (විය යුතු) යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) ප්‍රකාශ කරන්නේය’ යැයි ඔහු(මුසා) ප්‍රකාශ කළේය. (එවිට) “ඔබ නිවැරදි විස්තරය ගෙන ආවේ දැන් ය.” යැයි ඔවුහු ප්‍රකාශ කළෝය. පසුව ඔවුන් (එසේ) කිරීමට නොපෙලඹී සිටිය ද (එවන් එළදෙනෙකු සොයා මිලදී ගෙන,) ඔවුහු උග්‍ර කපා දැමුවෝය.

(72) නුඹලා කෙනෙකුට සාතනය කොට එහි (වරද) නුඹලා එකිනෙකා මත පටවන්නට තර්ක කරමින් සිටි අවස්ථාව, (සිහිපත් කරවු.) නුඹලා (සාතනය සම්බන්ධව) සඟවමින් සිටි දෑ අල්ලාහ් හෙළිදරවු කරන්නෙකි. (73) “එහි(කපා හරින ලද එළදෙනගේ) කොටසකින් එයට(මළ සිරුරට) ගසවු” යැයි අපි පැවසුවෙමු. එලෙසය අල්ලාහ් මරණයට පත් වූවන්ට ජීවය ලබා දෙන්නේ.⁴⁸ තවද නුඹලා අවබෝධ කර ගනු පිණිස නුඹලාට ඔහුගේ සංඥාවන් ගෙන හැර පාන්නේය.

(74) තවද නුඹලාගේ හදවත් මෙයට(සිදුවීමට) පසුව ද දැඩි විය. ඒවා(ඇතැමුන්ගේ හදවත්) ගල් මෙන් ද එසේ නැතහොත් දැඩි භාවයෙන් (ඊටත් වඩා) උග්‍ර ද විය. (මන්දයත්) සැබැවින්ම සමහරක් ගල් අතුරින් ගංගාවන් පිට වී ගලා බසින්නා වූ ඒවා ද ඇත.-

48) මෙම සිදුවීම නබි මුසා* කුමාණන්ගේ යුගයේ සිදුවුණු ප්‍රාතිහාර්යයකි. එනම් එකල යුදෙව් ජනයා අතුරින් අයෙකු සාතනයට ලක් විය. සාතනයා කවරෙකු දැයි දැන ගත හැකි මගක් දන්වන මෙන් නබි මුසා කුමාණන්ගෙන් ඔවුහු ඉල්ලා සිටියෝය. ඔහු මෙයට මගක් දන්වන මෙන් අල්ලාහ්ගෙන් ඇයැද සිටි විට එළදෙනක් කපා එම එළදෙනගේ ශරීර කොටසකින් සාතනයට ලක් වූ මෘත දේහයට ගසන මෙන් අල්ලාහ් විසින් ඔවුන්ට අණ කරන ලදී. අල්ලාහ්ගේ එම විධානය ඔවුන් ඉටු කළ විට සාතනයට ලක් වූ පුද්ගලයා අල්ලාහ් විසින් නැගිටුවනු ලැබ තමාව සාතනය කළ පුද්ගලයාගේ නම ප්‍රකාශ කොට නැවතත් මරණයට පත් විය. මරණයට පත් වූවන්ට විනිශ්චය දිනයෙහි අල්ලාහ් කෙසේ ප්‍රාණය ලබා දී ඔවුන්ව නැවත නැගිටුවන්නේ දැයි මෙම සිදුවීම තුළින් ඔහු පැහැදිලි කර ඇත.

أَتَقْبَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا كُفْرَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْتَسْعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا ۗ وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى
 بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾
 أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

-ඉන් තවත් සමහරක් (ගල්) පිපිරී එයින් ජල ධාරාවන් පිටවන්නා වූ ජීවා ද ඇත. ඉන් තවත් සමහරක් (ගල්) අල්ලාහ්ට බියෙන් පහළට ඇද වැටෙන්නා වූ ජීවා ද ඇත.⁴⁹ නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් අනවධානියෙකු නොවේ.

(75) '(විශ්වාසිකයින්, යුදෙව්වන් වන) ඔවුනතුරින් පිරිසක් අල්ලාහ්ගේ වදන් වලට සවන් දී අනතුරුව එය (නිසියාකාරව) අවබෝධ කර ගත් පසු, දැනුවත්වම එය විකෘති කරමින් සිටිය දී, ඔවුන් නුඹලා වෙනුවෙන් විශ්වාස කරනු ඇතැයි නුඹලා ආශා කරන්නෙහු ද?

(76) (යුදෙව් ආත්ම වංචනිකයින් වන) ඔවුහු විශ්වාස කළවුන් හමු වූ විට, (මුහම්මද්* පිළිබඳව තවරාකයෙහි* සඳහන් දෑ) 'අපි ද විශ්වාස කළෙමු'යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කරති. (නමුත්) ඔවුන්ගෙන් ඇතැමුන් (ඔවුන්ගේ ප්‍රධානීන් වන තවත්) ඇතැමුන් හා තනිව රැස් වූ කල්හි, "(විශ්වාසිකයින් වන) ඔවුන් නුඹලාගේ පරමාධිපති ඉදිරියේ නුඹලාට එරෙහිව වාද කිරීම පිණිස, අල්ලාහ් නුඹලාට (තවරාකයෙහි මුහම්මද් පිළිබඳව) අනාවරණය කළ දෑ නුඹලා ඔවුනට දන්වන්නෙහු ද? නුඹලා (මේ පිළිබඳව) අවබෝධ කර නොගන්නෙහු ද?' යැයි ඔවුහු(ප්‍රධානීන්) පවසති.⁵⁰

(77) ඔවුන් සඟවන දෑ ද ඔවුන් හෙළිදරවු කරන දෑ ද සැබැවින්ම අල්ලාහ් දැනී යැයි ඔවුහු නොදන්නෝ ද?-

49) මෙම ආයතය, අල්ලාහ්ට බිය වන තරමින් සංවේදිතාවක් ගල් වලට තිබෙන බව ඔප්පු කරන්නා වූ අල් කුර්ආනිය පැහැදිලි ප්‍රකාශනයකි. ගල් වල ඇති සංවේදිතාවය හා ජීවය පිළිබඳව අතීතයේ කිසිදු සලකුණක් මිනිස් අත්දැකීමට ආනාවරණය නොවූ හෙයින් කිසිදු කාල වකවානුවක මෙම කරුණ පිළිබඳව සොයා ගනු නොලැබූව ද වර්තමානයෙහි බණිජ වස්තූන් වලට ද සංවේදිතාවන් ඇති බවට විද්‍යාත්මකව ඔප්පු වී ඇත.

50) ඇතැම් යුදෙව්වන් තමන් ඉස්ලාමය වැළඳ ගත් අය මෙන් රඟපාමින් සිටියෝය. ඔවුහු තමන් මුස්ලිම්වරුන් යැයි අන් අයට පෙන්වීම සඳහා අල් කුර්ආනයේ සඳහන් පරිදි තවරාකයේ ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ පැමිණීම පිළිබඳව සඳහන් වී ඇතැයි අනාවරණය කළෝය. නමුත් ඔවුහු යුදෙව් ප්‍රධානීන්ව හමු වූ කල්හි "අපි මුස්ලිම්වරුන්ව රැවටීම පිණිස මෙසේ පැවසුවෙමු" යැයි පැවසුවෝය. එවිට එම යුදෙව් ප්‍රධානීන් "නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් පිළිබඳව තවරාකයෙහි අපි සඟවා ගෙන සිටි දෑ නුඹලා අනාවරණය කළේ මන්දැ?" යි විමසා මොවුන්ට තරවටු කළෝය. " තවද මුස්ලිම්වරුන්ට අනාවරණය කළ දෑ හේතුවෙන් ඔවුන් අප සමග තර්ක කරන විට, එය ඔවුනට සාධකයක් වනු ඇතැ" යි ද තරවටු කළෝය.

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيًّا وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
 يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ تَمَتًّا قَلِيلًا ﴿٧٩﴾
 لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٨٠﴾ وَقَالُوا لَنْ تَسْسِنَا نَارًا إِلَّا آيَاتًا مَا
 مَعْدُودَةً ﴿٨١﴾ قُلْ اتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا
 تَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٣﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٨٤﴾

(78) ඔවුන්(යුදෙව්වන්) අකුරින් අකුරු නොදන්නවුන් සිටිති. මිථ්‍යා විශ්වාසයන් හැර ඔවුනට ධර්ම පුස්තකය පිළිබඳ දැනුමක් නොමැත. තවද ඔවුන් අනුමාන කරන්නෝ මිස නැත. (79) තමන්ගේ අත්වලින් ධර්ම පුස්තකය ලියා ඉන් පසු සුළු මිලක් ලබා ගැනීම පිණිස "මෙය අල්ලාස්ගෙන් යැ"යි පවසන්නන්ට දැඩි දඬුවමක්⁵¹ ඇත. එබැවින් ඔවුන්ගේ අත් වලින් ලියූ දෑ සඳහා ඔවුනට දැඩි දඬුවමක් ඇත. තවද ඔවුන් උපයන දෑ සඳහා ද ඔවුනට දැඩි දඬුවමක් ඇත. (80) "නියමිත දින ගණනකට විනා (නිරයේ) ගින්න අපව ස්පර්ශ නොකරන්නේම යැ"යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කළෝය. "අල්ලාස්ගෙන් නුඹලා (මේ පිළිබඳව) ප්‍රතිඥාවක් ගෙන ඇත්තේ ද? එසේ නම්, අල්ලාස් ඔහුගේ ප්‍රතිඥාව කඩ නොකරන්නේමය. නැතහොත් අල්ලාස් පිළිබඳව නුඹලා නොදන්නා දෑ ප්‍රකාශ කරන්නේ දැ?"යි (නබිවරය, ඔවුනට) පවසවු. (81) එසේ නොව කවරෙකු දුෂ්ටකම උපයා, තවද ඔහුගේ පාපය ඔහුව වටකර ගන්නේ ද⁵² ඔවුහු ගින්නේ සගයින්ය. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති.

(82) තවද විශ්වාස කොට යහකම් කළවුන් නම්, ඔවුන් ස්වර්ගයේ සගයින්ය. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති.-

51) මෙහි දැඩි දඬුවම යන්නට භාවිත කර ඇති 'වයිල්' යන අරාබි යෙදුමට අර්ථ කිහිපයක් ඇති අතර දැඩි දඬුවම, නිරයේ සැරව හා රුධිරයෙන් පිරි මිටියාවත, විනාශය හා බේදය යන්න ඉන් සමහරකි.

52) 'දුෂ්ටකම' යනුවෙන් මෙම ආයතයෙහි අදහස් වන්නේ අල්ලාස්ට ආදේශ තැබීමේ ක්‍රියාවලියයි. 'පාපය ඔහුව වටකර ගන්නේය' යනු ඔහු අල්ලාස්ට ආදේශ තබමින් ජීවත් වෙමින් සිටියදී ඉන් නොමිඳි මරණයට පත් වීම යන්නයි. තවද අල්ලාස්ට ආදේශ තබමින් සිටින තත්ත්වය තුළ ඔවුන් කරන්නා වූ යහ ක්‍රියාවන් සඳහා කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් ඔවුන්ට මතු ලොවෙහි නොලැබේ යනුවෙන් ද අල් කුර්ආන් විශාරදයින් අදහස් දක්වා ඇත.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۗ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ
 وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا
 قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا
 تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ
 أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرْيَقًا مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن
 يَأْتُوكُمْ أَسَايُ تُفْدُوهُمْ وَهُوَ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفْتُمُونُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَ
 تَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ۖ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَيَوْمَ
 الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

-(83) අල්ලාහ් හැර වෙනත් කිසිවෙකු නොනමදිවූ. දෙමාපියන්ට ද තවද ඥාතීන්ට ද අනාථයින්ට ද දුගීයන්ට ද යහපත ඉටු කරවූ. තවද නුඹලා මිනිසුනට යහ දේ පවසවූ. තවද සලාතය* ස්ථිරවම ඉටු කරවූ. **ෂකාතය*** පිරිනමවූ යැයි අප ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ගෙන් ප්‍රතිඥාව ගත් අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ). පසුව නුඹලාගෙන් ස්වල්ප දෙනෙකු හැර (අන් සියල්ලන් සත්‍යය) මගහරිමින් (ප්‍රතිඥාවට) පිටු පැවෝය. (84) නුඹලා(එකිනෙකා)ගේ රුධිරය නුඹලා නොවගුරුවන ලෙසද, නුඹලාගේ නිවෙස් වලින් නුඹලා(එකිනෙකා)ව බැහැර නොකරන ලෙසද, අප නුඹලාගෙන් ප්‍රතිඥාව ගත් අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ). පසුව නුඹලාම (එයට) සාක්ෂි දරමින් පිළිගත්තෙහුය. (85) පසුව නුඹලා(එකිනෙකා)වම නුඹලා මරා දමන්නෙහුය. තවද නුඹලාගෙන්ම පිරිසක්ව තම නිවෙස් වලින් නුඹලා බැහැර කරන්නෙහුය. නුඹලා පාපය හා සීමාව ඉක්මවා යෑම තුළින් ඔවුනට එරෙහිව (නුඹලාගෙන්) එකිනෙකාට උපකාර කර ගන්නෙහුය. තවද ඔවුන්ව (නිවෙස් වලින්) බැහැර කිරීම නුඹලාට තහනම් කර තිබිය දී ඔවුන් නුඹලා වෙත සිරකරුවන් ලෙස පැමිණි විට වන්දි ගෙවා (නිදහස් කර)න්නෙහුය.⁵³ -

53) මදීනාවේ බහු කුරෙයිලා හා බහු නළීර් යන ගෝත්‍රික යුදෙව්වන් දෙපිරිසක් ජීවත් වූහ. ඔවුන් එකිනෙකා ඔවුනොවුනට එරෙහිව මිථ්‍යා දෘෂ්ටික “අවුස්” සහ “කැස්රස්” අරාබි ගෝත්‍රිකයන්ට සහය දක්වමින් සටන් කළහ. මේ සටනේ දී ඔවුන් එකිනෙකා මරා ගත්තෝය. එහෙත් ඇතැම් සතුරු යුදෙව් ගෝත්‍රයෙන් කෙනෙක්ව තම සහායක මිථ්‍යා දෘෂ්ටික අවුස් හෝ කැස්රස් ගෝත්‍රිකයින් විසින් සිරකරුවෙකු ලෙස ගත්තේ නම් තවරාතයේ* වන්දි ගෙවා නිදහස් කර විම අනිවාර්යය යැයි පවසා සතුරු යුදෙව් සිරකරුවාව නිදහස් කර ගැනීමට තර්ක කළහ. එනමුත් අල් කුර්ආනය පවසා ඇත්තේ ඔවුන් එකිනෙකා මරා නොගන්නා බවට ද ප්‍රතිඥා දී ඇති බවය. ඔවුන්

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۚ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
 ﴿٨٦﴾ وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَ قَفَيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۚ وَ آتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
 الْبَيِّنَاتِ وَ آيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
 فَفَرِحْتُمْ وَ كَذَّبْتُمْ ۖ وَ فَرِحْتُمْ تَفْرِحُونَ ﴿٨٧﴾ وَ قَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَكَفَى لَهُمْ
 مَا يُمْنُونَ ﴿٨٨﴾

- (මෙසේ කටයුතු කරන) නුඹලා ධර්ම පුස්තකයේ ඇතැම් දෑ විශ්වාස කර, ඇතැම් දෑ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙහු ද? නුඹලාගෙන් කවුරුත් එසේ කරන්නේ ද ඔවුන්ට මෙලොව ජීවිතයෙහි නින්දාවක් හැර අන් කිසි විපාකයක් නොමැත. තවද (මෙවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ දී ඔවුහු දැඩි දඬුවම් දෙසට යොමු කරනු ලබන්නෝය. තවද නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් අනවධානියෙකු නොවේ. (86) ඔවුහු මතුලොව වෙනුවට මෙලොව ජීවිතය මිල දී ගත්තෝ වෙති. එහෙයින් දඬුවම් ඔවුන්ට සැහැල්ලු කරනු නොලැබේ. තවද ඔවුන්ට උදව් කරනු නොලැබේ.

(87) (යුදෙව්වනි,) අපි සැබැවින්ම මුසාට* ධර්ම පුස්තකය පිරිනැමුවෙමු. ඔහුට පසුව රසූල්වරුන්* අනුපිළිවෙලින් යැව්වෙමු. මර්යම්ගේ* පුත් ඊසාට* පැහැදිලි ප්‍රාතිභාරයයන් ලබා දී පිවිතුරු ආත්මය⁵⁴ මගින් ඔහුට සහය දුන්නෙමු. (නමුත් නුඹලා දහමෙහි ස්ථිර නොවූයෙහුය. මන්දයත්) නුඹලාගේ ආත්ම ආශාවන්ට අනුකූල නොවූ යමක් නුඹලා වෙත රසූල්වරයකු* ගෙන ආ සෑම විටකම නුඹලා උඩඟු (නොවූයේද? නුඹලා (රසූල්වරුන්ගෙන්) පිරිසක් අසත්‍යය කළෙහුය. තවත් පිරිසක්ව නුඹලා මරා දැමුවෙහුය. (88) 'අපගේ හදවත් වැසී ඇතැ'යි (යුදෙව්) ඔවුහු (සමච්චලයෙන්) ප්‍රකාශ කළෝය. එසේ නොව ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපය හේතුවෙන් අල්ලාහ් ඔවුන්ට ශාප කළේය. තවද ඔවුන් විශ්වාස කරනුයේ අල්පයකි.⁵⁵ -

එසේ නොකොට වන්දි ගෙවා සිරකරුවන් නිදහස් කිරීම පමණක් අනුගමනය කරති. මෙය ඔවුන් කළේ හුදෙක්ම දේශපාලන ලාභ පදනම් කර ගෙනය.

54) 'පිවිතුරු ආත්මය' යනුවෙන් මෙම ආයතයෙහි හඳුන්වන්නේ ජබරිල්* ඤා නම් මලක්වරයාය.* නබිවරුන්ට* අල්ලාහ්ගෙන් දේව පණිවිඩ ගෙන එනු ලැබුවේ ජබරිල් ඤා නම් මලක්වරයා විසිනි. තවද මොහු මලක්වරුන්ගේ ප්‍රධානියා ද වන්නේය. මෙම සුරාවේ 97 වැනි ආයතයෙන් ද මෙම කරුණ පැහැදිලි කොට ඇත. ජබරිල් ඤා නම් මලක්වරයා නොයෙක් ආකාරයෙන් නබි ඊසා* ඤා තුමාණන්ට ද උපකාර කර ඇත. තවද එතුමාගේ සතුරන්ගේ කුමන්ත්‍රණ වලින් එතුමාව අල්ලාහ්ගේ අන පරිදි ආරක්ෂා කළේ ඔහුමය. අවසානයේදී නබි ඊසා* ඤා තුමාණන්ව අහස දෙසට ඔසවනු ලැබුවේද මොහු විසින්මය.

55) මෙහි 'ඔවුන් විශ්වාස කරනුයේ අල්පයකි' යනු ඉස්ලාමයට හා යුදෙව් ආගමට පොදුවේ තිබූ විශ්වාසයන් අදහස් කෙරෙයි. උදාහරණ : අල්ලාහ්ව විශ්වාස කිරීම හා ඇතැම් යුදෙව්වන් විනිශ්ච දිනය විශ්වාස කිරීම යනාදිය වේ.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۖ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى
 الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ ۖ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا
 اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادٍ ۗ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾

-(89) ඔවුන් සමග ඇති දැ(කවිරාකය*) සත්‍යය කරවන අල්ලාහ්ගෙන් වූ ධර්ම ප්‍රස්තකයක්(අල් කුර්ආනය) ඔවුන් වෙත පැමිණි කල්හි, (තවද) ඔවුන් දැන සිටි දැ⁵⁶ ඔවුන් වෙත පැමිණි කල්හි ඔවුන් එය ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. (එහෙත්) එයට පෙර (එනම් මුහම්මද් නබිවරයා පැමිණීමට පෙර) ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට එරෙහිව (අල්ලාහ්ගෙන්) පිහිට පනමින් සිටියෝය.⁵⁷ එහෙයින් අල්ලාහ්ගේ ශාපය ප්‍රතික්ෂේපකයින් කෙරෙහිමය. (90) අල්ලාහ් ඔහුගේ වරප්‍රසාදයෙන් (දේව පණිවිඩය) ඔහුගේ ගැත්තන් අතුරින් ඔහු අභිමත කළ අයෙකුට(මුහම්මද්ට*) පහළ කර තිබීම පිළිබඳව (යුදෙව්වන් තුළ තිබූ) ඊර්ෂ්‍යාව හේතුවෙන් අල්ලාහ් පහළ කළ දැ(අල් කුර්ආනය) ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම තුළින් ඔවුන්වම ඔවුන් යම් (අල්ප) දැයකට විකිණීම නින්දා සහගතය. එහෙයින් ඔවුහු (අල්ලාහ්ගේ) උදහසින් උදහසට ලක් වූහ. තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට නින්දනීය දඬුවමක් ඇත.⁵⁸ -

56) මෙහි “දැන සිටි දැ” යනු කවිරාකයෙහි සඳහන් වන අල් කුර්ආනයේ හා නබි මුහම්මද් ා කුමාණන්ගේ පැමිණීම පිළිබඳවයි.

57) යුදෙව්වන්ගේ ශුද්ධ වූ ධර්ම ප්‍රස්තකයන්හි අවසාන නබිවරයා වන නබි මුහම්මද් ා කුමාණන්ගේ පැමිණීම පිළිබඳව අන්තර්ගත වී තිබුණි. එය පදනම් කරමින් යුදෙව්වන් මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් සමග තර්ක කළේ අවසාන නබිවරයා පැමිණීමට සමීප බව ද එම නබිවරයා තමන්ට උපකාර කරන බව ද එලෙසම ඔවුන් එම නබිවරයා මාර්ගයෙන් මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින්ට එරෙහිව උදවු පතනු ඇතැයි ද පවසමින් සිටියෝය.

58) අවසාන රසූල්වරයාගේ* පැමිණීම පිළිබඳව ඉස්මාර්ල් ජනයාට පහළ කළ ධර්ම ප්‍රස්තකයන්හි පූර්ව දැනුම් දීමක් සඳහන් වී තිබුණ ද අප්‍රසාදය හා ඊර්ෂ්‍යාව හේතුවෙන් නබි මුහම්මද්* ා කුමාණන්ව ප්‍රතික්ෂේප කළහ. ඔවුන්ගේ පරපුරෙන් නොවී නබි ඉස්මාර්ල්* ා කුමාණන්ගේ පරපුරෙන් අවසාන රසූල්වරයාගේ පැමිණීම පිළිගැනීමට ඔවුන් එකඟ නොවූහ. නමුත් දේව පණිවිඩය ජනයාට ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා ඔවුන්ගේ පරපුරෙන් නොවී වෙනත් ජන සමූහයකින් අල්ලාහ් නබිවරුන් පත් කරන බවට ඔවුන්ගේ ධර්ම ප්‍රස්තකයන්හි පැහැදිලි සාක්ෂි තිබියදීත් ඔවුන් එයට එකඟ නොවූහ.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَمُومِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَ لَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهَا وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ ۖ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا ۗ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا ۗ وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۗ قُلْ بَعْضًا يَأْتِيكُمُ الْبَيِّنَاتُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ

طُودِ قَيْنِ ﴿٩٤﴾

(91) 'නුඹලා අල්ලාහ් පහළ කළ දැ(අල් කුර්ආනය) විශ්වාස කරවු' යැයි ඔවුන්ට ප්‍රකාශ කරනු ලැබූ කල්හි 'අපි අප වෙත පහළ කරනු ලැබූ දැ(තවිරාකය*) විශ්වාස කරන්නෙමු' යැයි ඔවුහු ප්‍රකාශ කරති. එ(ම අල් කුර්ආනය) ඔවුන් සතුව ඇති දැ(තවිරාකය) සත්‍ය කරන සත්‍යයක්ව තිබිය දී එ(ම තවිරාකය)ට පරිබාහිරව ඇති දැ(අල් කුර්ආනය) ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෝය. 'නුඹලා (තවිරාකය පිළිබඳ) විශ්වාසකයින් ලෙස සිටියෙහු නම් මීට පෙර සිටි, අල්ලාහ්ගේ නබිවරුන්ව මරා දැමුවේ කුමක් නිසා දැ?'යි (නබිවරය,) නුඹ විමසවු.

(92) සැබැවින්ම මූසා නුඹලා වෙත පැහැදිලි සාක්ෂි රැගෙන ආවේය. අනතුරුව ඔහු(කුර් කන්ද වෙත නික්ම ගියා)ට පසුව නුඹලා අපරාධකාරයින් ලෙස වසු පැටවා (නැමදුම සඳහා) ගත්තෙහුය. (93) 'අප නුඹලාට පිරිනැමූ දැ(තවිරාකය) නුඹලා තදින් හසු කර ගනිවු. තවද ශ්‍රවණය කරවු.' යැයි නුඹලාට ඉහළින් කුර් (කන්ද) ඔසවා නුඹලාගෙන් අප ප්‍රතිඥාව ගත් අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).⁵⁹ (එවිට) " අපි (නුඹගේ ප්‍රකාශය) ශ්‍රවණය කළෙමු. තවද අපි (නුඹගේ අණ) පිටුපැවෙමු" යැයි ඔවුහු ප්‍රකාශ කළෝය. ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපය හේතු කොටගෙන වසු පැටවා⁶⁰ (නැමදීම) පිළිබඳව (ආශාව) ඔවුන්ගේ හදවත් තුළට පොවනු ලැබූහ. 'නුඹලා (සැබැ) විශ්වාසකයින් නම්, නුඹලාගේ විශ්වාසය නුඹලාට කුමක් පිළිබඳව අණ කරන්නේ ද එය(වසු පැටවා නැමදීම) කෙතරම් නින්දා සහගත දැ'යි (නබිවරය,) පවසවු. (94) "අල්ලාහ් අබියස මතුලොව වාසස්ථානය (අන්) මිනිසුන්ගෙන් තොර, නුඹලාට (පමණක්) විශේෂිත වූවා (යැයි නුඹලා අදිටන් කරන්නෙහු) නම්, (ඒ පිළිබඳව) නුඹලා සත්‍යවාදීහු වන්නේ නම් නුඹලා මරණය ප්‍රිය කරවු." යැයි (නබිවරය,) පවසවු.-

59) වැඩි විස්තර සඳහා 63 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

60) වසු පැටියාගේ කතා වස්තුව සඳහා අල් කුර්ආනයේ 7:148 බලන්න.

وَلَنْ يَتَسَوَّهَ آبِدًا بِآبَا قَدَمَتِ أَيْدِيهِمْ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ وَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ
 النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِمْ ۚ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ۚ يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ
 بِمُرْحِرِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ۖ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا
 لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا
 لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ
 لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

(95) ඔවුන්ගේ දෑත් පෙර කළකම් හේතුවෙන් ඔවුහු කිසිවිටෙක එය(මරණය) ප්‍රිය නොකරන්නෝමය. තවද අල්ලාහ් අපරාධකාරයින් පිළිබඳව සර්වඥය. (96) සැබැවින්ම (අන් සියලු) මිනිසුන්ට වඩා ද (අල්ලාහ්ට යමක්) ආදේශ කරන්නන්(ගේ ආශාව)ට වඩා ද (මෙලොව) ජීවිතයට දැඩිව ආශා කරන්නන් ලෙස නුඹ ඔවුන්ව දකින්නෙහිය. ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකු (තමන්ට) වසර දහසක ආයුෂ පිරිනමනු ලැබීම' ඇලුම් කරති. (එහෙත්, දීර්ඝ) ආයුෂ පිරිනමනු ලැබීම, දඬුවමෙන් ඔහුව දුරස් කරන්නක් නොවේ. තවද අල්ලාහ් ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරීක්ෂාකාරීය.

(97) (නබිවරය,) කවරෙකු ජබරිල්ට⁶¹ සතුරෙකු වන්නේද, (ඔහු ජබරිල්ට සතුරු වීමට කිසිදු හේතුවක් නැතැයි) නුඹ ප්‍රකාශ කරවු. සැබැවින්ම එයට(අල් කුර්ආනයට) පෙර ඇති දෑ(ධර්ම ප්‍රස්තක) සත්‍යය කරවන්නක් වශයෙන් ද විශ්වාසිකයින්ට මග පෙන්වීමක් වශයෙන් ද ශුභාරචියක් වශයෙන් ද අල්ලාහ්ගේ අවසරයෙන් නුඹේ හදවතට එ(ම අල් කුර්ආනය) පහළ කළේ ඔහුය.⁶² (98) කවරෙකු අල්ලාහ්ට ද ඔහුගේ මලක්වරුන්ට ද ඔහුගේ රසුල්වරුන්ට ද ජබරිල්ට ද මිකායිල්ට⁶³ ද සතුරෙකු වන්නේද, සැබැවින්ම අල්ලාහ් (එම) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට සතුරෙකි.-

61) ජබරිල්* ﷺ තුමාණන් යනු අල්ලාහ්ගේ රසුල්වරුන්ට* අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියෙන් වහී* නම් දේව පණිවිඩ ගෙන ආ මලක්වරයාය. මෙතුමන් මලක්වරුන්ගේ ප්‍රධානියා ද වන්නේය.
 62) ඇතැම් යුදෙව්වන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට මෙසේ පැවසුවෝය. "අපි අල් කුර්ආනය විශ්වාස නොකරන්නෙමු. මන්දයත් එය රැගෙන එන්නේ අපගේ සතුරා වන ජබරිල් ﷺ තුමාණන්ය." මෙම ආයතයෙන් පෙන්නුම් කරන්නේ ඔවුන්ගේ මෙම ප්‍රකාශය පිළිබඳවයි.
 63) මිකායිල්* යනු අල්ලාහ්ගේ ප්‍රධාන මලක්වරුන්ගෙන් කෙනෙකි.

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾ أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَاهِدًا
 نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ
 مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۚ كَتَبَ اللَّهُ وِرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا
 يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

-(99) සැබැවින්ම අපි නුඹට පැහැදිලි සංඥා පහළ කර ඇත්තෙමු. ඒවා පාපතරයින් මිස (වෙනත් කිසිවෙක්) ප්‍රතික්ෂේප නොකරන්නේය.

(100) ගිවිසුමක් ඔවුන් ගිවිස ගත් සෑම අවස්ථාවකම ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් එය (ඉවතට) විසි (නො)කළාහු ද? (ඔවුන් එය කඩ කිරීමෙන් ඉවතට විසි කළෝමය). ඇත්තෙන්ම, ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා විශ්වාස නොකරති. (101) තවද ඔවුන් සමග ඇති දෑ(තව්‍රාතය*) සත්‍යය කරන අල්ලාහ්ගෙන් වූ රසුල්වරයකු (වන මුහම්මද්) ඔවුන් වෙත පැමිණි කල්හි ධර්ම පුස්තකය පිරිනමනු ලැබුවන්ගෙන් පිරිසක් අල්ලාහ්ගේ ධර්ම පුස්තකය(තව්‍රාතය, එය සත්‍යය බව) ඔවුන් නොදන්නා සේ ඔවුන්ගේ පිට පෙදෙසින් පසුපසට විසි කළෝය.

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفُرًا
يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ۖ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۖ وَمَا يُعَلِّمَانِ
مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ
الْبُرِّ وَالزُّجْرِ ۖ وَمَهُمْ بِضَارِبِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا يَأْذِنُ اللَّهُ ۖ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا
يَنْفَعُهُمْ ۖ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

(102) තවද සුලෙයිමාන්ගේ* රාජ්‍යය පාලන සමයෙහි ඡෙයිතානුන්* ජප කළ දෑ ඔවුහු අනුගමනය කළෝය. සුලෙයිමාන් දේව ප්‍රතික්ෂේපය කළේ නැත. එනමුත් ඡෙයිතානුන්* හුනියම ද බැබිලෝනියාවෙහි භාරූන් හා මාරූන් (නම්) මලක්වරුන් දෙපළට පහළ කරනු ලැබූ දෑ⁶⁴ ද මිනිසුනට උගන්වමින් (දේව) ප්‍රතික්ෂේපය කළෝය. ඔවුන් දෙපළ(භාරූන් හා මාරූන්) “සැබැවින්ම අපි (නුඹලාට) පරික්ෂාවකි. එබැවින් නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප නොකරනු” යැයි (ප්‍රථමයෙන්ම) කියන තෙක් (හුනියම් කිසිවක්) කිසිවෙකුට උගන්වන්නේ නැත. එනමුත් කෙනෙකු හා ඔහුගේ බිරිය අතර ඔවුහු වෙන් කරවන දෑ ඔවුන් දෙපොළගෙන් ඉගෙන ගන්නෝය. අල්ලාස්ගේ නියමයෙන් තොරව එමගින් කිසිවෙකුට හානි පමුණුවන්නන් ලෙස ඔවුහු නොවූහ. ඔවුහු ඔවුනට හානි පමුණුවන දෑ ද ඔවුනට ප්‍රයෝජනවත් නොවන දෑ ද ඉගෙන ගනිමින් සිටියෝය.⁶⁵ -

64) ‘මලක්වරුන් දෙපළට පහළ කළ දෑ’ යනු හුනියම් සූත්‍රයන් ය. මෙම සිදුවීමේ පසුබිම පහත සඳහන් වේ. ‘කලක් බැබිලෝනියාවෙහි ඉන්ද්‍රජාල මායම් සුප්‍රකට ව තිබුණි. කෙතරම්ද යත් නබිවරුන්ගේ ප්‍රාතිහාර්යයන් හා මෙවැනි ඉන්ද්‍රජාල මායම් අතර ජනයන් ව්‍යාකූලත්වයකට පත් වී සිටියහ. එකල සිටි ඉන්ද්‍රජාලිකයින් ව ජනයන් ඉතා උතුම් වූ අය ලෙස විශ්වාස කර පාප ක්‍රියාවන්හි ඔවුන්ට අවනත වූහ. මෙම දුර්මතය ඉවත් කිරීමට අල්ලාස් විසින් භාරූන් හා මාරූන් යන මලක්වරුන් දෙදෙනෙකු ව මිනිස් ස්වරූපයෙන් යවනු ලැබූහ. ඔවුන් ව බැබිලෝනියාවට යැවීමට අරමුණ වූයේ නබිවරුන්ගේ ප්‍රාතිහාර්යයන් හා ඉන්ද්‍රජාලිකයින්ගේ මායම් අතර වෙනස පහදා දීමට ය. මෙසේ පහදා දීමේදී ඔවුනට හුනියම් සූත්‍ර ද හෙළි කිරීමට සිදු විය. ඔවුන් එය හෙළි කළේ, එය භාවිත කිරීම අල්ලාස් තහනම් කර ඇති බවට අවවාද කරමිණය. එහෙයින් හුනියම් හා ඉන්ද්‍රජාලයේ සූත්‍රයන් හැදෑරුවන්ට එය පිරික්සුමක් විය. මෙම ආයතයෙහි ‘සැබැවින්ම අපි නුඹලාට පරික්ෂාවකි’ යැයි සඳහන් වී ඇත්තේ එම අදහසයි. එනම්, මෙම ඉන්ද්‍රජාල මායම් වලින් ඉවත් වී සිටින්නේ ද? නැතහොත් එහි යෙදී සිටින්නේ ද? යන්නය. ඔවුන්ගෙන් ඇතැමුන් මෙම ඉන්ද්‍රජාල මායම් වලින් ඉවත් වී පිරික්සුමෙන් ජය ගත් අතර ඇතැමුන් මෙයින් අසමත් වූහ. මෙම ආයතයෙහි අසමත් වූ අය පිළිබඳව කෙටි සඳහනක් ඇත.

65) මෙම ආයතය හා පහත සඳහන් කරුණු වෙත අවධානය යොමු කළ විට හුනියමට ඇති යථාර්ථය පැහැදිලි වනු ඇත. 1. “...අල්ලාස්ගේ නියමයෙන් තොරව එමගින් කිසිවෙකුට හානි පමුණුවන්නන් ලෙස ඔවුන් නොවූහ.” යනුවෙන් මෙම ආයතයෙහි අල්ලාස් පවසා ඇත. එහි

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَآتَوُا السُّبُوتَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا ۚ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

-තවද කවරෙකු එය මිලට ගත්තේ ද ඔවුනට මතුලොව කිසිදු කොටසක් නැතැයි සැලැවිත්ම ඔවුහු දැන සිටියහ. ඔවුන් තමන්ව විකුණා ලත් දෑ නින්දිතය. ඔවුන් (මේ බව) දැන සිටියා නම්!⁶⁶

(103) සැලැවිත්ම ඔවුහු(යුදෙව්වෝ, හුනියම අතහැර මුහම්මද්* හා අල් කුර්ආනය) විශ්වාස කොට බිය හක්තිමත් වූයේ නම්, අල්ලාහ් අබියසින් වූ (ඔවුන්ගේ) යහවිපාකය ශ්‍රේෂ්ඨමත්ය. ඔවුන් (මේ බව) දැන සිටියා නම්! (104) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා 'රාඉනා'⁶⁷ යැයි නොපවසවු. 'උන්එර්නා' යැයි පවසවු. (නුඹලාට විධානය කරනු ලැබූ දෑ සාවධානව) සවන් දෙවු. ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට වේදනාකාරී දඬුවමක් ඇත.

අර්ථය නම්, 'අල්ලාහ්ගේ නියමයෙන් තොරව එම හුනියම මගින් කිසිවෙකුට බලපෑම් ඇති නොවන අතර අල්ලාහ් අහිමත කළේ නම් ඔහුගේ නියමයට අනුව බලපෑම් සිදු විය හැක යන්නය. 2. අල් කුර්ආන් 113:4 වැනි ආයතයෙහි "ගැට මත (මතුරා) පිඹින්නියන්ගේ නපුරෙන් ද (මම රැකවරණය පනම්)" යනුවෙන් පවසා හුනියමෙන් අල්ලාහ් අබියස ආරක්ෂාව පනත මෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට අල්ලාහ් පවසා ඇත. 3. "(නුඹලාට) විනාශයට යොමු කරවන දෑ හතකින් නුඹලා වැළකී සිටිනු : අල්ලාහ්ට සමානයන් තැබීම, හුනියම් කිරීම,....." යැයි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් පැවසූ බව අබු හුරෙයිරා ﷺ තුමා වාර්තා කරන්නේය. (ග්‍රන්ථය : සහිහුල් මුහාරි) 4. "කවරෙකු දිනපතා උදෑසනහි 'අජ්වා' නම් රටඉදි අනුභව කරන්නේ ද එම දවසෙහි රාත්‍රිය දක්වා කිසිදු විසකින් හෝ හුනියමකින් ඔහු බලපෑමට ලක් වන්නේ නැත." යැයි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් පවසා ඇති බව සෑද් ﷺ තුමා වාර්තා කරන්නේය.

ඉහත සඳහන් සියලු කරුණු තුළින් 'හුනියමට යථාර්ථයක් තිබෙන' බව ද 'අල්ලාහ් අහිමත කළේ නම් එයින් බලපෑමක් සිදු වන' බව ද පැහැදිලි වන්නේය. එබැවින් බහුතර විද්වතුන්ගේ අල් කුර්ආනය හා හදීසයන් පදනම් කොටගත් ඒකමතික තීරණයට අනුව 'හුනියමට යථාර්ථයක් හා අල්ලාහ් අහිමත කළේ නම් යම් බලපෑමක් ඇති විය හැක' යන්න අහ්ලස් සුන්නා වල් ජමාඅත්වරුන්ගේ* පොදු ප්‍රතිපත්තියයි.

66) මෙම ආයතයන්ගෙන් යුදෙව් ජනයාගේ තවත් නොමනා ක්‍රියාවක් පිළිබඳව සඳහන් වේ. හුනියම් හා ඉන්ද්‍රජාල කටයුතු අල්ලාහ් විසින් තහනම් කර තිබිය දී ඔවුන් ඒවායෙහි නියැළුණහ. තවද නබි සුලෙයිමාන්* ﷺ තුමාණන් එවන් කටයුතු වල නිරත වූ බව අසත්‍යය ලෙස පවසා තමන්ගේ නොමනා ක්‍රියාවන් සාධාරණීය කරන්නට ඔවුහු උත්සාහ දැරූහ. මෙසේ කිරීමෙන් ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ තත්ත්වයට පත් වූහ.

67) 'රාඉනා' සහ 'උන්එර්නා' යන පදයන් අරාබි බසින් 'අප ගැන සැලකිලිමත් වන්න' යන අර්ථය ගෙන දෙන නමුත් 'රාඉනා' යන පදය යුදෙව්වන් අතර හිබෘෂ භාෂාවෙන් සමච්චලයට භාවිත කළ පදයකි. නමුත් ඒ පිළිබඳව මුස්ලිම්වරුන් නොදැනුවත්ව එම පදයෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව ඇමතීම සවන් දුන් යුදෙව්වන් සමච්චලයෙන් සිතන වූවෝය. එහෙයින් මෙම පදයෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට නොඅමතා එවැනිම අරුතක් ගෙන දෙන පදයක් වන 'උන්එර්නා' යන පදයෙන් අමතන ලෙස අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට විධානය කළේය.

مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾ مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ ۗ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٨﴾

(105) ධර්ම පුස්තක ලත් අය අතුරින් හා ආදේශකයින් අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්, නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹලා වෙත කිසිදු යහපතක් පහළ කරනු ලැබීම ප්‍රිය නොකරති. අල්ලාස් තමන් අභිමත කරනවුන්ව ඔහුගේ කරුණාව තුළින් විශේෂ කරන්නේය. තවද අල්ලාස් මහත් වූ ප්‍රසාදයෙන් යුක්තය. (106) (නබිවරය,) කිසියම් ආයතයක්* අප නිෂ්ප්‍රභ කරන්නේ නම්, එසේ නොමැති නම් ඒවා (නුඹට) අමතක කරවන්නේ නම්, ඊට වඩා යහපත් දෙයක් හෝ ඊට සමාන දෙයක් හෝ අපි ගෙන එන්නෙමු.⁶⁸ සැබැවින්ම අල්ලාස් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්න බව නුඹ නොදන්නෙහි ද? (107) අල්ලාස්ට (පමණක්) අහස්හි හා මිහිතලයේ ආධිපත්‍යය හිමි බව නුඹ නොදන්නෙහි ද? අල්ලාස් හැර නුඹලාට භාරකරුවෙකු ද නැත. උදව්කරුවෙකු ද නැත. (108) මීට පෙර මුසාගෙන්* ප්‍රශ්න අසනු ලැබුවාක් මෙන් නුඹලාගේ රසුල්වරයාගෙන්* ප්‍රශ්න ඇසීමට නුඹලා ප්‍රිය කරන්නෙහු ද?⁶⁹ කවරෙකු විශ්වාසය වෙනුවට ප්‍රතික්ෂේපය හුවමාරු කර ගන්නේ ද සැබැවින්ම ඔහු සෘජු මාර්ගයෙන් බැහැර විය.

68) ඉස්ලාමීය ෂරීආවේ ඇතැම් නීති රීතින් අල්ලාස් ප්‍රඥාවකින් යුක්තව වෙනස් කළ කල්හි එය යුදෙව්වන් මුස්ලිම්වරුන්ට සමච්චල් කිරීමට අවකාශයක් කර ගන්නේය. එනම් ඔවුන් “ මුස්ලිම්වරුන්ගේ දහම ඒකාකාරව පවතින්නේ නැතැයි” සමච්චල් කළෝය. මෙම ආයතය පහළ වූයේ ඔවුන්ගේ එම සමච්චලයට පිළිතුරක් වශයෙනි. එම පිළිතුරේ සාරාංශය නම් කුමන කාලයේ කුමන නීති රීතින් තිබිය යුතු ද? කුමන නීති රීතින් වෙනස් කළ යුතු ද යන්න අල්ලාස් පමණක් දන්නේය යන්න දැනුම් දීම සඳහාය.

69) යුදෙව්වන් නිතර නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට අහංකාර ලෙස අභියෝග කරමින් සිටියෝය. වරක් ඔවුන් ‘කවරාතය මෙන් අල් කුර්ආනය ද එක වරම අප ඉදිරියේ ඉදිරිපත් කරන්නැයි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් ඉල්ලා සිටියෝය. ඔවුන්ගේ මෙම නොහොඹිනා ඉල්ලීම තරවු කිරීම පිණිස මෙම ආයතය මගින් ඔවුන්ගේ මුතුන් මිත්තන් ද මෙලෙසම කටයුතු කළෝය යන්න ඔවුන්ට සිහිපත් කර ඇත. උදාහරණ ලෙස ඔවුන් නබි මුසා ﷺ තුමාණන්ගෙන් අල්ලාස්ට තමන්ගේ පියවි ඇසින් බැලිය යුතු යැයි ඉල්ලා සිටියෝය. ඔවුන් එසේ ඉල්ලා සිටියේ යහමග ලැබීමට නොව එම නබිවරයාව නින්දා කිරීම පිණිසය. මෙම ආයතයෙහි මෙවැනි හැසිරීම් කුර්ආන නම් ප්‍රතික්ෂේපය කිරීමකි යනුවෙන් හඳුන්වා ඇත.

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ
 مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۙ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
 عِنْدَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ
 نَصَارَىٰ ۚ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۚ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ بَلَىٰ ۚ مَنْ أَسْلَمَ
 وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

(109) (විශ්වාසිකයින්,) ධර්ම පුස්තක ලක් ජනයා අතුරින් බොහෝ දෙනා, තමන්ට සත්‍යය පැහැදිලි වූවායින් පසුවද තමන් තුළ වූ ඊර්ෂ්‍යාව හේතුවෙන් නුඹලා විශ්වාස කළායින් පසුව 'නුඹලාව ප්‍රතික්ෂේපකයින් බවට නැවත පත් කළ යුතු' යැයි ප්‍රිය කරති. අල්ලාෂ් ඔහුගේ නියෝගය ගෙන එන තෙක් ඔවුන්ට සමාව දී (නොසලකා) අත් හරිවූ. සැබැවින්ම අල්ලාෂ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (110) සලාතය* ස්ථිරවම ඉටු කරවූ. ැසකාතය පිරිනමවූ. නුඹලා වෙනුවෙන් නුඹලා යහපත් දැයින් යමක් පෙරටු කරන්නෙහි ද අල්ලාෂ් අබියස නුඹලා එ(යට අදාළ වේතන)ය ලබා ගන්නෙහුය. සැබැවින්ම අල්ලාෂ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය. (111) 'යුදෙව්වෙකු හෝ ක්‍රිස්තියානුවෙකු වූ අය හැර අන් කිසිවෙකු ස්වර්ගයට ඇතුළු වන්නේම නැතැ'යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කරති. එය ඔවුන්ගේ හුදු අනුමානයන්ය. 'නුඹලා සත්‍යවාදීහු නම් නුඹලාගේ සාධක ගෙන එනු'යි (නබිවරය,) ඔවුන්ට පවසවූ. (112) එසේ නොව. කවරෙකු දැහැමියෙකු වශයෙන් සිට, තම මුහුණ අල්ලාෂ්ට අවනත කරවන්නේ ද ඔහුට තම පරමාධිපති අබියස ඔහුගේ යහ විපාක ඇත. තවද ඔවුන්ට (කිසිදු) බියක් නොමැත. තවද ඔවුහු දුකට පත් වන්නේ ද නැත.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لِنُسَايَ عَلَىٰ شَيْءٍ ۖ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيُسَيَّتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ ۖ وَ
 هُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
 الْقِيٰمَةِ فِىْهَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسْجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُذَكَّرَ فِيْهَا
 اسْمُهٗ وَسُئِلَ فِيْ خَرَابِهَا ۗ اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَّيْذُخُوْهَا اِلَّا خٰبِفِيْنَ ۗ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
 وَّ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١٤﴾

(113) ඔවුහු(යුදෙව්වන් හා ක්‍රිස්තියානුවන්) ධර්ම පුස්තකය කියවමින් සිටිය දී, යුදෙව්වෝ 'ක්‍රිස්තියානුවන් කිසිදු (සත්‍යය) දෙයක් මත නැතැ'යි ප්‍රකාශ කරමින් සිටියහ. තවද ක්‍රිස්තියානුවෝ 'යුදෙව්වන් කිසිදු (සත්‍යය) දෙයක් මත නැතැ'යි ප්‍රකාශ කරමින් සිටියහ. එලෙසම දැනුම නැත්තවුන්⁷⁰ ද ඔවුන්ගේ ප්‍රකාශ මෙන් ප්‍රකාශ කළෝය. ඔවුහු කවර දෙයක් පිළිබඳව මතභේද ඇති කර ගනිමින් සිටියේ ද ඒ පිළිබඳව අල්ලාහ් මළවුන් නැගිටුවනු ලබන දිනයේ දී ඔවුන් අතර විනිශ්චය ලබා දෙන්නේය.

(114) අල්ලාහ්ගේ මස්ජිදයන්* තුළ ඔහුගේ නාමය සිහිපත් කිරීම කවරෙකු වළකා, ඒවා විනාශ කිරීමෙහි වෙර දැරුවේද ඔහුට වඩා දැඩි අපරාධකරුවා කවරෙක්ද?⁷¹ ඔවුන් බියට පත් වූවන් ලෙස හැර එහි පිවිසීමට ඔවුනට හැකි නොවීය. ඔවුනට මෙලොවෙහි නින්දාවක් ද ඔවුනට මතු ලොවෙහි මහත් වූ දඬුවමක් ද ඇත.-

70) මෙයින් අදහස් කරන්නේ මක්කාවේ විසූ මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයන් පිළිබඳවය. මෙසේ අල් කුර්ආනය ඔවුන්ව 'දැනුම නැත්තවුන්' යනුවෙන් සඳහන් කිරීමට හේතුව ඔවුන් කිසිදු ධර්ම පුස්තකයක් විශ්වාස නොකළ හෙයිනි. මන්දයත් යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් ඔවුන් දෙපක්ෂයම එකා අනෙකාගේ දහමට කිසිදු ස්ථාවරත්වයක් නොමැත' යැයි දොස් නගමින් සිටීම දැක මෙම මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයන් ඔවුන් දෙපිරිසගේ දහම ප්‍රතික්ෂේප කර පිළිම වන්දනාව සත්‍ය දහමක් බවට පත් කර ගත්තෝය.

71) මෙම ආයතය මගින් පිරිස් තුනක අකටයුතුකම් පිළිබඳව සඳහන් කර ඇත. පළමුවැනි පිරිස යුදෙව්වන්ය. මුස්ලිම්වරුන් යම් සීමිත කලකට නැමදුම සඳහා හැරිය යුතු දිශාව වී තිබුණේ යුදෙව්වන්ට විශේෂිත ස්ථානයක් වූ ජෙරුසලම් මස්ජිදයයි. නමුත් අල්ලාහ් විසින් නැමදුම් දිශාව කෘබාට වෙනස් කරනු ලැබීම පිළිබඳව යුදෙව්වන් තම විරුද්ධත්වය පළ කිරීම තුළින් මුස්ලිම්වරුන්ව මස්ජිදයන්හි* නැමදුම් කිරීමෙන් වැළැක්වූවෝය. දෙවැනි පිරිස කිතුනුවන්ය. මොවුන්, ජෙරුසලමය ආක්‍රමණය කොට එය විනාශ කළ රෝමානු රජු 'ටයිටස්'ට රහසිගතව උදව් කළවුන්ය. තෙවන පිරිස මක්කාවෙහි විසූ මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයින්ය. මොවුන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මක්කාවෙහි පිහිටි ශුද්ධ වූ මස්ජිදය තුළට පිවිසීම වැළැක්වූහ. සාරාංශයක් වශයෙන් බැලූ කල මෙම පිරිස් තුනම කුමන හෝ අන්දමින් මුස්ලිම්වරුන් මස්ජිදයන්හි වන්දනාමාන කිරීමට අවහිර කරන්නන් වූහ. මෙම ආයතය මගින් මෙවන් අකටයුතු කම් සියල්ල තරයේ හෙළා දකින්නේය.

وَ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَآيِنَمَا تُوَلُّوْا فَوَجْهُ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ وَّاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوْا
 اتَّخَذَ اللّٰهُ وَاكْذًا سُبْحٰنَهُ ۗ بَلْ لَّهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ كُلُّ لَهٗ قٰنِيْنٌ ﴿١١٦﴾ بِدِيْعِ
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاِذَا قُضِيَ اَمْرًا فَاِنَّا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا
 يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَا اٰيَةً ۗ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ
 تَشٰبَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ۗ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ ﴿١١٨﴾

-**(115)** බටහිර හා නැගෙනහිර අල්ලාහ්ටම සතුය. නුඹලා මොනයම් දෙසට (නැගුණු සඳහා) හැරුණ ද අල්ලාහ් තෘප්තිමත් වූ දිශාව⁷² එහි වේ. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ව්‍යාපකය සර්වඥය. **(116)** 'අල්ලාහ් පුතෙකු ගත්තේ යැ'යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කළෝය. ඔහු අති පාරිශුද්ධය. එසේ (ඔවුන් ප්‍රකාශ කරන්නාක් මෙන්) නොව, අහස්හි හා මිනිතලයේ ඇති දෑ අල්ලාහ් සතුය. සියල්ලන් ඔහුට අවනතවන්නන්ය.⁷³

(117) (අල්ලාහ්) අහස්හි හා මිනිතලයේ (පූර්ව නිදසුනකින් තොර) උත්පාදකයාය. ඔහු යමක් (නිර්මාණය කිරීමට) තීරණය කළ විට ඔහු එයට 'වනු' යැයි පැවසූ වහාම එය සිදුවනු ඇත. **(118)** 'නුඹ රසුල්වරයෙකු යැයි පැවසීමට' අල්ලාහ් අප හා කථා නොකරන්නේ මන් ද? නැතහොත් අප වෙත (ඒ පිළිබඳව) සංඥාවක් නොඑන්නේ මන් දැ?යි අඥානයිත් ප්‍රකාශ කළෝය. ඔවුන්ගේ (මෙම) ප්‍රකාශය මෙන්ම ඔවුනට පෙර වූවන් ද එලෙසම ප්‍රකාශ කළෝය. ඔවුන්(සියල්ලන්)ගේ හදවත් එක හා සමාන විය. සැබැවින්ම අපි නිශ්චිතව විශ්වාස කරන ජනයාට සංඥාවන් පැහැදිලි කර ඇත්තෙමු.-

72) මුස්ලිම්වරුන් මදීනාවට දේශාන්තරණය කිරීමෙන් පසු නැගුණු කිරීම සඳහා ජෙරුසලම වෙත හැරෙන්නැයි අල්ලාහ් විධානය කළේය. එහෙත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හා එතුමන්ගේ සගයින් වන සහාබිවරුන්* නැගුණු දිශාව මක්කාහි පිහිටි කෘබාව* පත් විය යුතු යැයි ආශා කරමින් සිටියෝය. මාස දහසයකින් පසුව මක්කාවෙහි පිහිටා ඇති කෘබාව කිබ්ලා හෙවත් නැගුණු මෙහි හැරිය යුතු දිශාව ලෙස පත් කර ගන්නැයි අල්ලාහ්ගේ විධානය පහළ වන ලදී. යුදෙව්වන් මෙම මාරුවීම පිළිබඳව පවසමින් මුස්ලිම්වරුන්ව සමච්චලයට ගන්නට වූහ. මෙම ආයතය මුස්ලිම්වරුන් ලද සැනසිලි වදනක් වන අතර යුදෙව්වන්ගේ අඥාන විරෝධතාව හෙළි කරන්නකි.

73) අල් කුර්ආනයේ ඇතැම් ආයතයන්හි සඳහන් වී ඇති සේ ඇතැම් යුදෙව්වරුන් උෂෙයිර් ෪෧ තුමාණන් අල්ලාහ්ගේ පුත්‍රයෙකු යැයි ද කිතුනුවත් නබි ඊසා ෪෧ තුමාණන්ව අල්ලාහ්ගේ පුත්‍රයෙකු යැයි ද මක්කාවෙහි විසූ ආදේශකයින් මලක්වරුන් අල්ලාහ්ගේ දියණියන් යැයි ද පැවසුවෝය. මෙම ආයතය මගින් ද මිළඟ ආයතය මගින් ද මෙවැන්නන්ගේ අඥාන ප්‍රකාශයන් පිළිබඳව පෙන්නුම් කර ඊට නිසි පිළිතුරු සපයා ඇත.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾ وَلَنْ تَرْضَى
 عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنَّ
 آتِيتَهُمْ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَّالٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾
 الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ ۗ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يُبَيِّنُ آسَآءِ عِیْلِ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ۗ اِنِّي فَضَّلْتُكُمْ
 عَلَى الْعٰلَمِیْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرَىٰ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا ۗ وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّ
 لَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ ۗ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

- (119) (නබිවරය,) සැබැවින්ම අපි නුඹව සත්‍යය(අල් කුර්ආනය) සමග ශුභාරංචි පවසන්නෙක් වශයෙන් ද අවවාද කරන්නෙක් වශයෙන් ද යැව්වෙමු. නිරයේ සගයින් පිළිබඳව නුඹගෙන් ප්‍රශ්න කරනු නොලබන්නේය. (120) නුඹ ඔවුන්ගේ(යුදෙව්වන් හා ක්‍රිස්තියානුවන්ගේ) පිළිවෙත අනුගමනය කරන තෙක්, නුඹ පිළිබඳව යුදෙව්වන් හා ක්‍රිස්තියානිවරුන් තෘප්තිමත් වන්නේම නැත. 'සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගේ යහමගමය යහමග වන්නේ යැයි (නබිවරය,) පවසවු. දැනුමෙන් නුඹ වෙත පැමිණි දැයට පසුවත් නුඹ ඔවුන්ගේ ආශාවන් අනුගමනය කරන්නේ නම්, නුඹට අල්ලාහ්ගෙන් වූ භාරකරුවෙකු ද නැත. උදව්කරුවෙකු ද නැත.

(121) කවුරුත් හට අපි ධර්ම පුස්තකය පිරිනැමුවෙමු ද, ඔවුහු එය පාරායනය කළ යුතු අයුරින් පාරායනය කරන්නෝය. ඔවුහුමය එය විශ්වාස කරන්නෝ.⁷⁴ එය කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද ඔවුහුමය අලාභවත්තයෝ වනුයේ. (122) ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවනි, මා නුඹලාට ප්‍රදානය කළ මාගේ ආශිර්වාදයන් ද ලෝකවාසීන්ට වඩා මා නුඹලාව ශ්‍රේෂ්ඨමත් කර තිබීම ද සිහිපත් කරවු. (123) කිසිදු ආත්මයක් කිසිදු ආත්මයකට කිසිවකින් වග නොකියන්නා වූ ද කිසිවෙකුගෙන් වන්දියක් පිළිගනු නොලබන්නා වූ ද (කිසිදු) රෙකමදාරුවක් කිසිවෙකුට ප්‍රයෝජනවත් නොවන්නා වූ ද ඔවුනට පිහිටක් දෙනු නොලබන්නා වූ ද (ලොව අවසන් විනිශ්චය) දිනයට නුඹලා බිය වවු.-

74) ඇතැම් අල් කුර්ආන් විශාරදයින්ගේ මතයට අනුව මෙම ආයතයේ ධර්ම පුස්තකය දෙනු ලැබුවත් සහාබිවරුන්* වන අතර ධර්ම පුස්තකය යනු අල් කුර්ආනයයි. 'එය පාරායනය කළ යුතු අයුරින් පාරායනය කිරීම' යනු එය පැහැදිලිව ද එහි අක්ෂරයන් නිවැරදිව උච්චාරණය කිරීම ද එය පාරායනය කරන විට සිහින් අල්ලාහ්ගේ ආදරය හා බිය ඇතිව පාරායනය කිරීම ද එය පිළිපැදිය යුතු යැයි අදිටන් කිරීම ද වේ.

وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتْتَهُنَّ **قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا** قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي **قَالَ لَا يَخْلُقُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ**

قَالَ لَا يَخْلُقُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

-(124) **ඉබ්‍රාහිම්ව***⁷⁵ තම පරමාධිපති ඇතැම් වදන් මගින් පරීක්ෂාවට ලක් කළ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ). ඔහු ඒවා පරිපූර්ණ(ව ඉටු) කළේය. 'සැබැවින්ම ජනයිත්ට **ඉමාම්වරයෙකු**⁷⁶ වශයෙන් මා නුඹව පත් කරන්නෙමි'යි ඔහු(අල්ලාහ්) ප්‍රකාශ කළේය. "මාගේ පරපුරෙන් ද (ඉමාම්වරුන් පත් කරවූ!) යැයි" (**ඉබ්‍රාහිම්***) ප්‍රකාශ කළේය.-

75) මෙතැන් සිට යුදෙව්වන්, කිතුනුවන් හා මිථ්‍යාදෘෂ්ටික අරාබිවරුන් අතර පොදු පිළිගැනීමක් තිබූ හා මොවුන් සියල්ලන්ගේ ආරම්භක නබිවරයා වූ **නබි ඉබ්‍රාහිම්*** ශුඛ කුමාණන්ගේ සැබෑ වර්තය **අල්ලාහ්** විස්තර කර ඇත්තේ **නබි මුහම්මද්** ශුඛ කුමාණන්ගේ දේව පණිවිඩය ද **නබි ඉබ්‍රාහිම්** ශුඛ කුමාණන්ගේ දේව පණිවිඩය ද එක හා සමාන බව තහවුරු කිරීමටය. තවද මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයින් **අල්ලාහ්**ට ආදේශ කැබුවාක් මෙන් **නබි ඉබ්‍රාහිම්** ශුඛ කුමාණන් **අල්ලාහ්**ට ආදේශ කැබුවේ නැත. කිතුනුවන් හා ඇතැම් යුදෙව්වන් **අල්ලාහ්**ට පුතුන් සිටින්නේ යැයි විශ්වාස කළාක් මෙන් එතුමා විශ්වාස කළේ නැත. **නබි ඉබ්‍රාහිම්** ශුඛ කුමාණන් විවිධ පිරික්සුම් වලට මුහුණ දී එයින් සාර්ථකව ජය ගත්තේය.

76) මෙම **ආයතයෙහි** 'නබි **ඉබ්‍රාහිම්** ශුඛ කුමාණන්ට ජනයිත්ට ඉමාම්වරයෙකු ලෙස **අල්ලාහ්** පත් කරනු ඇතැ'යි එතුමාණන් හට පවසා ඇත. 'ඉමාම්' යන අරාබි පදයට භාෂාමය හා ඉස්ලාමීය ව්‍යවහාරමය අර්ථයන් කිහිපයක් ඇත. ඒවා මෙසේය. 1. 'කලීෆා' හෙවත් අනුප්‍රාප්තිකයා. (**නබි මුහම්මද්*** ශුඛ කුමාණන්ට පසුව මුස්ලිම්වරුන්ගේ නායකයෙකු ලෙස නියම කරනු ලබන පාලකයාට හෝ ජනපතිවරයාට 'ඉමාම්' යැයි පවසනු ලබන්නේ මෙම අර්ථයට අනුවය.) 2. අන් අය විසින් පිළිපදිනු ලබන්නා. (**සලාතය*** සාමූහිකව ඉටු කරන විට **සලාතය** මෙහෙයවන්නාව සියල්ලන් විසින් පිළිපදිය යුතු වන හෙයින් 'සලාතය මෙහෙයවන්නාට' ද 'ඉමාම්' යැයි පවසනු ලැබේ.) 3. ආදර්ශමත් පුද්ගලයා. 4. නායකයා. 5. ඉස්ලාමීය අධ්‍යාපනයේ ඉතා උසස් තත්ත්වයට පත් උගතා. 6. රජුල්වරයා.* 7. මග පෙන්වන්නා. 8. මාර්ගෝපදේශකයා. 9. සේනාධිපති. 10. ධර්ම පුස්තකය. (**අල් කුර්ආනය අල්ලාහ්** විසින් පහළ කරන ලද ධර්ම පුස්තකයක් හා ජනයාට මග පෙන්වීමක් වන හෙයින් **අල් කුර්ආනයට** ද 'ඉමාම්' යනුවෙන් පවසනු ලැබේ.) 11. පැහැදිලි ප්‍රධාන මාර්ගය.

'ඉමාම්' යන පදයට ඉහත සඳහන් අර්ථයන් තිබුණ ද මෙම **ආයතයෙහි** මෙම පදයේ අර්ථය වනුයේ දෙකේ සිට හතර දක්වා වූ අර්ථ වන 'අන් අය විසින් පිළිපදිනු ලබන්නා', 'ආදර්ශමත් පුද්ගලයා' හා 'නායකයා' යන්නය. එනම් **නබි ඉබ්‍රාහිම්** ශුඛ කුමාණන්ට ජනයිත් විසින් පිළිපදිනු ලබන ආදර්ශමත් නායකයෙකු ලෙස පත් කරන බව **අල්ලාහ්** ඔහුට ප්‍රතිඥා දී ඇත. තවද මෙම **ආයතයෙහි** 'ඉමාම්' යන පදයෙන් '**රජුල්වරයා**' යනුවෙන් ද අදහස් කළ හැක' යැයි ඇතැම් **අල් කුර්ආන්** විශාරදයින් සඳහන් කර ඇත. මෙම පදයේ අර්ථය හා අදහස ඉහත කී අයුරින් වටහා ගත් පසු අප පැහැදිලිවම අවබෝධ කර ගත යුතු කරුණක් නම්, 'ඉමාම්' යනු **නබිත්වයට** හා '**රිසාලත්**' හෙවත් දූතත්වයට වඩා උසස් තනතුරක් නොවේ' යන්නයි. මන්දයත් මෙම විෂයෙහි සියලු මුස්ලිම්වරුන්ගේ ඒකමතික ප්‍රතිපත්තිය වනුයේ 'ඉස්ලාමයෙහි **නබිත්වය** හා **රිසාලතයට** වඩා උසස් තනතුරක් නොමැත යන්නයි.' මෙයට පටහැනිව 'ඉමාම්' යන තනතුර **නබිවරුන්** හා **රජුල්වරුන්ගේ** තනතුරට වඩා උසස් කොට සැලකීම ද, අහස් හා පොළොව පිහිටෙනුයේ මෙම **ඉමාම්වරුන්ගේ** පිහිටීමෙන් යැයි විශ්වාස කිරීම ද, **අල්ලාහ්ගෙන්** වූ පණිවිඩ වාර්තා කිරීමේ අයිතිය ඇත්තේ මොවුන්ට පමණක් යැයි විශ්වාස කිරීම ද **නබි මුහම්මද්*** ශුඛ කුමාණන්ට පසු **ඉමාමත්** නම් සංකල්පය පමණක් ලොවෙහි ඇති බව විශ්වාස කිරීම ද **අන්ජුස් සුන්නති වල් ජමාආවරුන්ගේ** ප්‍රතිපත්තියෙන් බැහැර වූ ප්‍රතිපත්තියක් යැයි පැහැදිලිවම අවබෝධ කර ගත යුතු කරුණකි.

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا ۚ وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدْنَا إِلَىٰ
 إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ
 إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُم بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ ۗ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

-“(නමුත් ඉමාම්වරුන් පත් කිරීම පිළිබඳ වූ) මාගේ ප්‍රතිඥාව අපරාධකාරයින්ට නොලැබෙනු ඇතැ”යි (අල්ලාහ්) ප්‍රකාශ කළේය. (125) අප (මක්කාවේ පිහිටි කෘබාව* නැමැති අල්ලාහ්ගේ) නිවස ජනයිත්ට (නිරන්තරයෙන්ම) යන එන හා අභය ස්ථානයක් වශයෙන් පත් කළ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).⁷⁷ ඉබ්‍රාහිම්ගේ ස්ථානයෙන්⁷⁸ සලාතය* ඉටු කරන ස්ථානයක් නුඹලා ඇති කර ගනිවු. තවාගය* කරන්නන් වෙනුවෙන් ද (එහි) ඉෂ්කාල්⁷⁹ සිටින්නන්(රැදි සිටින්නන්) වෙනුවෙන් ද සුජුද්*, රුකුල* කරන්නන් වෙනුවෙන් ද මාගේ නිවස පිරිසිදු කරන්නැ”යි අපි ඉබ්‍රාහිම්* හා ඉස්මාඊල්* ප්‍රතිඥා⁸⁰ දුන්නෙමු. (126) ‘මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මෙය අභය වූ නගරයක් ලෙස පත් කරනු මැනව! තවද එහි සිටින්නන් අතුරින් අල්ලාහ්ව ද පරමාන්ත දිනය ද විශ්වාස කළවුන් වන ඔවුනට, පලතුරුවලින් පෝෂණය කරනු මැනව! යැ’යි ඉබ්‍රාහිම් ප්‍රකාශ කළ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). “(එනමුත්) කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද ඔහුට (මෙලොවදී පමණක්) ස්වල්පයක් භුක්ති විඳීමට සලස්වමි. පසුව ඔහුව නිරයේ දඬුවමට බලහත්කාරයෙන් යොමු කරවමි” යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) ප්‍රකාශ කළේ ය. තවද අවසානයේ යොමු වන ස්ථානය කෙතරම් නින්දනීය ද!

77) මෙහි ‘නිවස’ යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත්තේ අල්ලාහ්ගේ නිවස වන කෘබාවයි. මෙයට ආවේණික වූ සුවිශේෂී ලක්ෂණයන් දෙකක් මෙහි සඳහන් කර ඇත. පළමුවැන්න ඒ වෙත නැවත නැවත යෑමට ආශාවෙන් හා අභිලාෂයෙන් සිටින විශ්වාසිකයින් නිතර බැහැ දකින්නා වූ ස්ථානයක් යන්නය. දෙවැන්න එයට ‘අභය ස්ථානයක්’ යැයි පවසනු ලැබ ඇත. එනම් එහි සීමාව තුළ යුද වැදීම හෝ ලේ වැගිරීම හෝ සතුන් දඩයම් කිරීම වැනි ක්‍රියාවන් තහනම් කර ඇත යන්නය.

78) මෙම ආයතයෙහි සඳහන් ‘ඉබ්‍රාහිම්ගේ ස්ථානයෙන්’ යනු නබි ඉබ්‍රාහිම්* කුමාණන් කෘබාවේ ගොඩනැගිල්ල ඉදිකරන අවස්ථාවේ දී සිට ගත් ගලකි. ප්‍රාතිහාර්යය ජනක ලෙස එහි නබි ඉබ්‍රාහිම්* කුමාණන්ගේ දෙපා සටහන් පතිත වී ඇති අතර ජනයාට දැක ගත හැකි අයුරින් කෘබාවේ දොරටුව ඉදිරියේ කුටියක එය තැන්පත් කර ඇත. තවාගය* අවසන් කිරීමෙන් පසු ඒ අසල සලාතය* රකආත් දෙකක් ඉටු කළ යුතු බවට හදිස්හි* සඳහන් වී ඇත.

79) ‘තවාගය’ යනු කෘබාව* වටා සත් වරක් ප්‍රදක්ෂිණ කිරීමේ ක්‍රියාවලියයි. ‘ඉෂ්කාල්’ යනු නැමදුම් කටයුතු සඳහා ‘අල්ලාහ්’ වෙනුවෙන් රැදි සිටීම’ යන අදිටනින් නිශ්චිත කාල සීමාවක් තුළ මස්ජිදයේ රැදි සිටීමය.

80) මෙම ආයතයෙහි ‘ප්‍රතිඥා දුන්නෙමු’ යනු ‘විධානය කළෙමු’ යන අදහස පෙන්නුම් කෙරෙන බව අල් කුර්ආන් විශාරදයින් සඳහන් කර ඇත.

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ﴿١٢٤﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا
 مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٥﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٦﴾
 وَمَنْ يَّرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي
 الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

(127) ඉබ්‍රාහිම් සහ ඉස්මාඊල් (අල්ලාහ්ගේ) නිවසේ අත්තිවාරම් එස වූ කල්හි “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපගෙන් (මෙම ප්‍රයත්නය) පිළිගනු මැනව! සැබැවින්ම ඔබමය සර්ව ශ්‍රාවක සර්වඥ වන්නේ, (128) අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔබට අවනත වන්නන් ලෙස අප දෙපළ ද තවද අපගේ පරපුරෙන් ඔබට අවනත වන ප්‍රජාවක් ද පත් කරනු මැනව! තවද අපගේ (හස්)⁸¹ වතාවත් අපට පෙන්වා දෙනු මැනව! තවද අප සඳහා (අපගේ) පශ්චාත්කාපය පිළිගනු මැනව! සැබැවින්ම ඔබමය පශ්චාත්කාපය පිළිගන්නා පරම කරුණාහරිත වන්නේ, (129) අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔවුනට ඔබේ වදන් පාරායනා කර පෙන්වන, තවද ධර්ම පුස්තකය හා ප්‍රඥාව ඔවුනට හදාරා දෙන, තවද ඔවුන් පවිත්‍ර කරවන ඔවුන්ගෙන් වූ රසුල්වරයෙක්⁸² ඔවුන් අතරෙහි යවනු මැනව! සැබැවින්ම ඔබමය අති බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත වන්නේ” (යැයි ප්‍රාර්ථනා කළහ).

(130) ඉබ්‍රාහිම්ගේ* පිළිවෙත පිළිකල් කරන්නේ තමන් පිළිබඳ අඥාන වූ අයෙකු හැර වෙනත් කවරෙකු ද? සැබැවින්ම අපි ඔහුව(ඉබ්‍රාහිම්ව) මෙලොවෙහි (නබීත්වය සඳහා) තෝරා ගතිමු. සැබැවින්ම ඔහු මතු ලොවෙහි සැදැහැමියන් අතරය. (131) ඔහුට තම පරමාධිපති “අවනත වනු” යැයි පැවසූ කල්හි, “සමස්ත විශ්වයේ⁸³ පරමාධිපතිට අවනත වුණෙමි” යැයි ඔහු ප්‍රකාශ කළේ ය.-

81) ‘හස්’ වන්දනය යනු ඉස්ලාමීය අතිවාර්යය නැමදුම් අතුරින් එකකි.
 82) මෙම ආයතයෙහි ‘රසුල්වරයෙක්’ යනුවෙන් සඳහන් වනුයේ නබී මුහම්මද්* කුමාණන් පිළිබඳව බව අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.
 83) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 1:2 හි පාද සටහන බලන්න.

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ^ط يُبْنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَتَوَتَّنَ إِلَّا وَأَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنِّي
 بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالِاهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُهَا وَاحِدًا^ك وَنَحْنُ لَهُ
 مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ^ع وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا^ط قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا
 كَانَ مِنَ النَّشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قَوْلَهُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
 وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ^ع لَا
 نَقْرَأُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ^ط وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

- (132) ඉබ්‍රාහිම් තම පුතුන්ට තවද යෑකුබ්* ද (තම පුතුන්ට) “මාගේ පුතණුවනි, සැබැවින්ම අල්ලාස් නුඹලා වෙනුවෙන් (ඉස්ලාම්) දහම තෝරා ඇත්තේය. එබැවින් නුඹලා අවනත වුවත් ලෙසින්ම හැර මරණයට පත් නොවනු” යැයි ඒ (දහම) පිළිබඳව ඔවුන් දුන්නේය.

(133) (යුදෙව්වනි,) “යෑකුබ්ට* මරණය පැමිණි අවස්ථාවේ නුඹලා (එහි) අභිමුඛ වුවත් ලෙස සිටියෙහු ද? එවිට ඔහු(යෑකුබ්) තම පුතුන්ට ‘මට පසු නුඹලා කුමක් නමදින්නේ දැ?’යි ඇසුවේය. “අපි ඔබේ දෙවියන් ද ඔබේ මුතුන්මිත්තන් වන ඉබ්‍රාහිම්*, ඉස්මාඊල්* හා ඉස්හාක්ගේ* දෙවියන් ද වන එකම දෙවියන් (වන අල්ලාස්වම) නමදින්නෙමු. තවද අපි ඔහුටම අවනත වන්නන් වෙමු” යැයි ඔවුහු ප්‍රකාශ කළෝ ය. (134) එය ඉකුත් වී ගිය ප්‍රජාවකි. ඔවුන්ට ඔවුන් උපයා ගත් දෑ හිමිය. නුඹලාට නුඹලා උපයා ගත් දෑ හිමිය. ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව නුඹලා ප්‍රශ්න කරනු නොලබන්නෙහුය.

(135) ‘නුඹලා යුදෙව්වන් වනු. එසේ නොමැති නම් ක්‍රිස්තියානුවන් වනු. (එවිට) නුඹලා සෘජුමග ලබන්නෙහු යැයි ඔවුහු(යුදෙව්වන් සහ ක්‍රිස්තියානුවන් විශ්වාසිකයින්ට) ප්‍රකාශ කළෝය. (නබිවරය,) “නොඑසේය. (අපි පිළිපදින්නේ ආදේශයකින් තොරව සෘජු දහම වෙත) නැඹුරු වූ ඉබ්‍රාහිම්ගේ පිළිවෙතය. ඔහු ආදේශකයින් අතුරින් නොවීය” යැයි පවසනු. (136) (විශ්වාසිකයින්,) ‘අල්ලාස් ව ද අප වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ(අල් කුර්ආනය) ද ඉබ්‍රාහිම්*, ඉස්මාඊල්*, ඉස්හාක්*, යෑකුබ්* සහ අස්බාත්(යෑකුබ්ගේ පරපුරට) පහළ කරනු ලැබූ දෑ ද මුසා* සහ ඊසා* පිරිනමනු ලැබූ දෑ ද (සෙසු) නබිවරුන්ට තම පරමාධිපති(වන අල්ලාස්)ගෙන් පිරිනමනු ලැබූ දෑ ද අපි විශ්වාස කළෙමු.-

فَإِنْ آمَنُوا بِبِئْسَلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۗ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقِ
 فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ۗ وَهُوَ السَّبِيحُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً
 وَنَحْنُ لَهُ عِبْدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۗ وَكُنَّا أَعْبَادًا وَكُنتُمْ
 أَعْبَادًا ۗ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَ
 الْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى ۗ قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً
 عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

-ඔවුන්ගෙන්(නබිවරුන්ගෙන්) කිසිදු කෙනෙකු අතර අපි වෙනසක් නොකරමු. තවද අපි ඔහුටම(අල්ලාහ්ටම) අවනත වන්නන් වෙමු” යැයි නුඹලා පවසවු. (137) නුඹලා කුමන දෙයක් විශ්වාස කළෙහි ද එවන් දැයක් (යුදෙව් සහ ක්‍රිස්තියානි) ඔවුන් විශ්වාස කළේ නම් සැබැවින්ම ඔවුහු ඍජුමග ලබන්නෝමය. තවද ඔවුන් පිටුපාත්තේ නම් ඔවුන්මය හේදයෙහි පසුවන්නන්. ඔවුන්ට එරෙහිව අල්ලාහ් නුඹට ප්‍රමාණවත් වනු ඇත. තවද ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (138) “(අප වර්ණවත් වන්නේ) අල්ලාහ්ගේ සිබ්බාවෙන්ය(රත්ජනයෙන්ය).⁸⁴ සිබ්බාවලින් අල්ලාහ්ට වඩා ඉතා අලංකාරයා කවරෙකු ද? තවද අපි ඔහුවම නමදින්නන් වෙමු” (යැයි ද නුඹලා පවසවු.)

(139) “(නබිවරය,) ඔහු අපගේ පරමාධිපති හා නුඹලාගේ පරමාධිපතිව සිටියදී නුඹලා අල්ලාහ්ගේ විෂයෙහි අප සමග වාද කරන්නෙහු ද? අපගේ ක්‍රියාවන් අපටමය. නුඹලාගේ ක්‍රියාවන් නුඹලාටමය. තවද අපි ඔහු වෙනුවෙන්ම චිත්ත පාරිශුද්ධිය ඇත්තන් වෙමු” යැයි පවසවු. (140) “නුඹලා සැබැවින්ම ඉබ්රාහිම්*, ඉස්මාඊල්*, ඉස්හාක්*, යෑකුබ්* සහ අස්බාත්(යෑකුබ්ගේ* පරපුර) ද යුදෙව්වන්ව හෝ කිතුනුවන්ව සිටි බව පවසන්නෙහු ද?” (යැයි විමසවු. නබිවරය, එම නබිවරුන්ගේ පිළිවෙත පිළිබඳව) “මැනවින් දන්නේ නුඹලා ද? එසේ නැතහොත් අල්ලාහ් දැ?”යි විමසවු.-

84) ‘සිබ්බා’ යන්නෙහි ඍජු පරිවර්තනය වන්නේ වර්ණ කිරීමය. මෙය කිතුනුවන්ගේ භෞතිස්ම කිරීමේ සම්ප්‍රදාය පිළිබඳව ඉඟියෙන් අදහස් දැක්වීමකි. භෞතිස්ම කිරීම සඳහා අරාබි බසින් ඉස්තිබ්බා යන වචනය යොදන අතර සිබ්බා යන වචනයේ හා මෙම පදයේ පද මූලය එකකි. දරු උපතින් සත්වන දිනයේ වර්ණ ජලයේ දරුවා නැවීම, ඉස්ලාමයේ පවසා ඇති ලිංගාග්‍ර වර්මණේදනයට ආදේශයක් ලෙස දරුවාගේ බාහිර හා අභ්‍යන්තර පාරිශුද්ධත්වයට සහතිකයක් වශයෙන් ඔවුහු සලකති. මෙහි අර්ථ ශුන්‍යතාව පැහැදිලි කරමින් සැබෑ වර්ණය හෙවත් පාරිශුද්ධත්වය වන්නේ ඉස්ලාමයේ නිවැරදි මග අනුගමනය කිරීම බව අල්ලාහ් මෙම ආයතයෙන් පැහැදිලි කරයි.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۗ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾
 سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن قِبَلِهِمُ الَّذِينَ كَانُوا عَلَيْهَا ۗ قُلِ لِلَّهِ
 الشُّرُوقُ وَالْمَغْرِبُ ۗ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾

-තමන් වෙත වූ අල්ලාහ්ගෙන් ලද සාක්ෂිය⁸⁵ වසන් කරන්නාට වඩා දරුණු අපරාධකරුවා කවරෙකු ද? නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් අනවධානියෙකු නොවේ. (141) එය ඉකුත් වී ගිය ප්‍රජාවකි. ඔවුනට ඔවුන් උපයා ගත් දෑ හිමිය. නුඹලාට නුඹලා උපයා ගත් දෑ හිමිය. ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව නුඹලා ප්‍රශ්න කරනු නොලබන්නෙහුය.

(142) ජනයා අතුවින් වූ අඥානයින් (විශ්වාසික) ඔවුන් පිළිපදිමින් සිටි ඔවුන්ගේ කිබ්ලාවෙන්⁸⁶ ඔවුන්ව හැරෙව්වේ කුමක් දැ?යි ප්‍රකාශ කරනු ඇත. (නබිවරය.) "බටහිර හා නැගෙනහිර අල්ලාහ් සතුය. ඔහු අභිමත කළ අයව සෘජු මාර්ගය වෙත රැගෙන යනු ඇතැ"යි පවසවු.

85) මෙම ආයතයෙහි "අල්ලාහ්ගෙන් ලද සාක්ෂිය වසන් කිරීම" යනු තව්රාකයෙහි හා ඉන්ජිලයෙහි එම ශුද්ධ වූ නබි ඉබ්රාහිම් ~~ﷺ~~ තුමාණන් යුදෙව් හෝ කිතුනු හෝ නොවූ බව හා ඔහු සත්‍ය දහම තුළ සිටි බව සඳහන් වී තිබීම ඔවුන් වසන් කිරීම වේ. එනම් යුදෙව් හෝ කිතුනු දහම බිහි වූයේ නබි ඉබ්රාහිම් ~~ﷺ~~ තුමාණන් ජීවත්ව සිටි සමයට පසුවයි. මොවුන් නබි ඉබ්රාහිම් ~~ﷺ~~ තුමාණන් යුදෙව්වෙකු හෝ කිතුනුවෙකු වේ යැයි වාද කිරීම අර්ථ ශුන්‍ය බව මෙයින් අල්ලාහ් පැහැදිලි කරන්නේය.

86) 'කිබ්ලා' යනු 'දිශාව' යන අර්ථය ගෙන දෙන අතර මෙහි අදහස් කරනුයේ මුස්ලිම්වරුන් සලාතය* ඉටු කිරීම සඳහා හැරිය යුතු මක්කා දේශයෙහි පිහිටි සමවතුරසු ගොඩනැගිල්ල වන කාබාවෙහි දිශාවය.

وَكذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوْا شٰهَدًا عَلٰى النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَیْكُمْ شٰهِيْدًا
 وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَیْهَا اِلَّا لِنُعَلِّمَ مَنْ يَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى
 عَقْبَيْهِ ۗ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلٰى الَّذِيْنَ هَدٰى اللّٰهُ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ اٰیٰتَانِكُمْ اِنَّ

اللّٰهُ بِالنَّاسِ لَرَّءُوْفٌ رَّحِيْمٌ

(143) එලෙසය නුඹලා (සෙසු) ජනයාට සාක්ෂිකරුවන් වීම පිණිස ද රසුල්වරයා* නුඹලාට සාක්ෂිකරුවෙකු වීම පිණිස⁸⁷ ද අප නුඹලාව මධ්‍යස්ථ ප්‍රජාවක්⁸⁸ වශයෙන් පත් කළේ. තම විච්ඡ (තමන් පෙර සිටි මිථ්‍යාවන්) මත හැරී යන්නන්ගෙන් වෙන්ව කවරෙකු රසුල්වරයාව* අනුගමනය කරන්නේ දැයි අපි දැන ගැනීම පිණිස මිස නුඹ පිළිපදිමින් සිටි කිබ්ලාව නියම නොකළෙමු.⁸⁹ අල්ලාහ් කවරෙකුට යහමම පෙන්වූයේ ද ඔවුන් කෙරෙහි මිස මෙය සැබැවින්ම බරක් වන්නේ ය.-

87) පෙර සිටි ප්‍රජාවන් අතුරින් තම රසුල්වරුන්ව* ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් ලොවෙහි තමන්ට ධර්ම පුස්තකයක් නොලැබිණ යැයි ද තවද කිසිදු නබිවරයෙකු තමන් වෙත නොපැමිණියේ යැයි ද විනිශ්චය දිනයෙහි අල්ලාහ් ඉදිරියෙහි ව්‍යාජ ලෙස පවසති. පසුව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ ප්‍රජාව වන වර්තමාන ප්‍රජාව කැඳවනු ලබනු ඇත. පෙර රසුල්වරුන් තම සමූහයා වෙත යහමග ගෙනැවිත් ඔවුන්ට අල්ලාහ්ගේ දූතත්වය සේන්ද්‍ර කළ බවට වර්තමාන ප්‍රජාව සාක්ෂි දරන්නෝය. මෙම ප්‍රජාව එය දැසින් නොදුටුවද ඔවුන්ගේ සාක්ෂිය පිළිගනු ලැබේ. මන්දයත් පෙර රසුල්වරුන් පිළිබඳව සාධක ඔවුන් අල් කුර්ආනය හා හදීසයන්* තුළින් දැනගන්නා හෙයිනි. පසුව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ද තමාගේ ප්‍රජාවේ සාක්ෂිය තහවුරු කරමින් සාක්ෂි දරනු ඇත. මෙම ආයතය අගවන්නේ එම සාක්ෂි දැරීම පිළිබඳවය.

88) කිබ්ලාව විෂයෙහි මීට පෙර ආයතයෙහි සඳහන් පරිදි අන්තවාදී පිරිස් දෙකක් සිටියහ. එක් පිරිසක් කිබ්ලා හෙවත් නැමදුම් දිශාවට කිසිදු වැදගත්කමක් නොදැක්වූහ. අනෙක් පිරිස හුදෙක් කිබ්ලාව හෙවත් නැමදුම් දිශාවට ආවේණික ශුද්ධවන්තකමක් පත් කර ගත්තෝය. එබැවින් ඔවුන් කිබ්ලාව වෙතස් වීම අල්ලාහ්ගේ විධානයක්ව තිබිය දී එය පිළිනොගත්තෝය. ඇත්තෙන්ම ඉස්ලාමය තුළින් කිබ්ලාව තහවුරු කරන්නේ ජනයින් සියල්ලන්ම නැමදුම් කිරීමේ දී එකම දිශාවක් වෙත යොමු විය යුතු යැයි ද ආවේණික ශුද්ධවන්තකම කිබ්ලාව තුළ නොව අල්ලාහ්ගේ විධානය තුළ පදනම් වී ඇති බව ය. අල්ලාහ්ගේ විධානය ඔහු අභිමත කළ පරිදි ඔහු වෙතස් කරන්නෝය. මෙම ආයතය පවසන්නේ කිබ්ලාව විෂයහි පමණක් නොව අන් සියලු විෂයන්හි ඉස්ලාම් දහමෙහි හා එහි නීති රීතීන්හි මුස්ලිම්වරුන් මධ්‍යස්ථභාවයක් දැක්විය යුතු බවය.

89) මෙයින් අදහස් වන්නේ කිබ්ලාව හෙවත් නැමදුම් දිශාව වෙතස් කරනු ලැබුවේ පිරික්සුමකටය යන්නය. එනම් ජනයින් මෙම දිශාව නැමදුමේ අරමුණ ලෙස පත් කර ගත්තේද නැතහොත් අල්ලාහ්ගේ විධානයට අනුව අනුගමනය කළේ දැයි පිරික්සනු පිණිසය.

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ ۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا ۗ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ ۗ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَيَنْتَظِرَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ
 آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۗ وَلَيَنْ
 تَبِعَتْ أَمْوَءُهُمْ مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ إِنَّكَ إِذَا لَبِيتَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

-සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලාගේ විශ්වාසය⁹⁰ අපතේ යවන්නෙකු නොවන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ජනයා කෙරෙහි දයානුකම්පිතය පරම කරුණාහරිතය.

(144) (නබිවරය,) අහස දෙසට නුඹගේ මුහුණ (නිතර) යොමු වනු සැබැවින්ම අපි දකින්නෙමු.⁹¹ එහෙයින් නුඹ තෘප්තිමත් වන කිබ්ලාව* දෙසට නිශ්චිත වශයෙන්ම අපි නුඹව හරවන්නෙමු. (දැන්, නැමදුමෙහිදී) නුඹගේ මුහුණ මස්ජිද් හරාම්* දෙසට හරවවු. (විශ්වාසිකයින්,) නුඹලා කොතැනක සිටිය ද නුඹලාගේ මුහුණ ද ඒ දෙසට හරවවු. සැබැවින්ම ධර්ම පුස්තකය දෙනු ලැබූ අය නිශ්චිත වශයෙන්ම එය (දෙසට හැරීම) තම පරමාධිපතිගෙන් වූ සත්‍යයක් බව දන්නෙහුය. (එහෙත්) ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් අනවධානියෙකු නොවේ. (145) (නබිවරය,) ධර්ම පුස්තකය දෙනු ලැබූ අය* වෙත සෑම සංඥාවක්ම නුඹ ගෙන ආව ද ඔවුහු නුඹගේ කිබ්ලාව අනුගමනය නොකරති. තවද නුඹ ද ඔවුන්ගේ කිබ්ලාව* අනුගමනය කරන්නෙකු නොවේ.⁹² තවද ඔවුන්ගෙන් ඇතැමුන් ඇතැමුන්ගේ කිබ්ලාව අනුගමනය කරන්නෝ නොවෙති.-

90) මෙහි 'නුඹලාගේ විශ්වාසය' යනුවෙන් අදහස් කොට ඇත්තේ 'සලාතය'යි. මෙම අල් කුර්ආන් ආයතනයන් පහළ වූයේ මුස්ලිම්වරුන් සලාතයේ යෙදෙන දිශාව වන කෘබාවෙන් හැරී බයිකුල් මස්ජිද්(ජෙරුසලම) වෙත යොමු වී සලාතයේ යෙදෙන්නැයි අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට විධානය කොට තිබී පසුව මාස කිහිපයක් ඒ වෙත ඔවුන් සලාතයේ යෙදී නැවත කෘබාව වෙත හැරී සලාතයේ යෙදෙන්නැයි අල්ලාහ් විධානය කළ අවස්ථාවෙහිය. මෙහි "විශ්වාසය අපතේ නොයවන්නේ" යනු තමන් බයිකුල් මස්ජිද් වෙත හැරී ඉටු කළ සලාතයන් අල්ලාහ් පැහැර නොහැර පිළිගත් බවයි.

91) "බයිකුල් මස්ජිද්" හෙවත් "ජෙරුසලමය" මුස්ලිම්වරුන්ගේ කිබ්ලාවක් හෙවත් නැමදුම් දිශාවක් ලෙස පත් කර ගන්නා මෙන් අල්ලාහ් විධානය කළ මොහොතේ පටන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ඊට අවනත වුවද මක්කාවේ පිහිටි කෘබාව කිබ්ලාවක් ලෙස පත් වන්නේදැයි ප්‍රියත්වයෙන් හා අපේක්ෂාවෙන් සිටියහ. මේ හේතුවෙන් එතුමාණන් ඇතැම් විට මලක්වරයෙකු* පැමිණ අල්ලාහ්ගේ නව විධානයක් රැගෙන එන්නේ දැයි අපේක්ෂාවෙන් අහස දෙස බලමින් සිටින්නට වූහ. මෙම ආයතයෙන් හඟවන්නේ නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ මෙම ක්‍රියාව පිළිබඳවය.

92) මින් අදහස් වන්නේ කෘබාව* මුස්ලිම්වරුන්ගේ කිබ්ලාව* ලෙස පත් වූ පසු එම නියමය කෙදිනක හෝ වෙනස් නොවනු ඇත යන්නය.

الَّذِينَ اتَّيْنُهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُنْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَ لِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ
 مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ﴿١٤٨﴾ أَيُّنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَنِيحًا ﴿١٤٩﴾ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿١٥٠﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴿١٥١﴾ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
 ﴿١٥٢﴾ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

-දැනුමෙන් නුඹ වෙත (කිබ්ලාව පිළිබඳව) පැමිණි දැට පසුව නුඹ ඔවුන්ගේ ආශාවන් අනුගමනය කරන්නේ නම්, එවිට සැබැවින්ම නුඹ අපරාධකරුවන් අතුරින් වන්නේය.

(146) අප කවරෙකුට ධර්ම පුස්තකය පිරිනැමුවේමුද ඔවුහු තමන්ගේ දරුවන් හඳුනන සේ ඔහුව(මුහම්මද්ව) හඳුනා ගනිති.⁹³ තවද සැබැවින්ම ඔවුන් අතුරින් පිරිසක් දැනුවත්වම සත්‍යය වසන් කරති. (147) (මෙම) සත්‍යය නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන්ය. සැබැවින්ම නුඹ (ඒ පිළිබඳව) සැක කරන්නන් අතුරින් නොවවු. (148) සෑම කෙනෙකුටම තමන් හැරෙන්නා වූ දිශාවක් ඇත. යහකම් සඳහා එකිනෙකා අබිබවා යවු. නුඹලා කොතැනක සිටියද නුඹලා සැවොම අල්ලාහ් (විනිශ්චය දිනයේ දී එක් තැනකට) ගෙන එන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.

(149) (නබිවරය,) කොතැනක සිට බැහැර වූවද නුඹගේ මුහුණ (නැමදුමෙහි දී) මස්ජිද්ද් හරාම්* දෙසට හරවවු. සැබැවින්ම එය නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සත්‍යයකි. නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් අනවධානියෙකු නොවේ.-

93) මින් අදහස් කරන්නේ කවරාහ්* හා ඉන්ජිල්* වැනි පෙර වූ ධර්ම පුස්තකයන් පිළිබඳව දැනුමැත්තන් ඒවාහි සඳහන් අවසන් නබිවරයාගේ ලක්ෂණ හා නිමිති සියල්ල නබි මුහම්මද් ා තුමාණන් තුළ සම්පූර්ණයෙන්ම අභිමුඛව පවතින බව ඉතා හොඳින් දැන සිටි බවය. එහෙයින් ඔවුන් තම පුතුන්ව නිසැකයෙන්ම හඳුනන මෙන් එතුමාණන්ගේ නබිත්වය සත්‍යය යැයි ද දැන සිටියහ. එනමුත් මේවා හැදැරූ උගත් ප්‍රභවරුන් තම ගර්වය හා උඬගු කම හේතුවෙන් එය හෙළි නොකර පිළිගැනීමෙන් වැළකී සිටිය.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ^ط وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
 شَطْرَهُ ^ح لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ^د إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ ^ج فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي
 وَإِنَّمَا نَعْبُدُكَ يَا رَبِّ ^ج لَعَلَّكَ تَهْتَدُونَ ^ب كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكَ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا
 عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ^أ
 فَادْكُرُونِي أذكُرْكُمْ ^ب وَأشْكُرْ دَالِي ^ج وَلَا تَكْفُرُونِ ^د يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَ
 الصَّلَاةِ ^ط إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ^ب

- (150) කොතැනක සිට බැහැර වූවද නුඹගේ මුහුණ (නැමදුමෙහි දී) මස්ජිදුල් හරාම් දෙසට හරවවු. (විශ්වාසිකයින්,) ඔවුන්ගෙන් අපරාධ කළවුන් හැර (අන්) ජනයින්ට නුඹලාට විරුද්ධව සාධකයක් නොවීම පිණිස නුඹලා කොතැනක සිටිය ද නුඹලාගේ මුහුණ ඒ දෙසට හරවවු.⁹⁴ නුඹලා ඔවුන්ට බිය නොවවු. (අල්ලාහ් වන) මට බිය වවු. තවද මාගේ දායාදයන් නුඹලාට පරිපූරණ කරනු පිණිස ද තවද නුඹලා යහමග ලැබුවන් වනු පිණිස ද (නුඹලාගේ මුහුණ ඒ දෙසට හරවවු).

(151) නුඹලාට අපගේ වදන් පාරායනා කර පෙන්වන්නා වූද නුඹලාට පවිත්‍ර කරවන්නාවූද ධර්ම ප්‍රස්තකය හා ප්‍රඥාව නුඹලාට හදාරවන්නා වූද නුඹලා දැනුවත්ව නොසිටි දෑ නුඹලාට හදාරවන්නාවූද නුඹලාගෙන් වූ රසුල්වරයකු⁹⁵ නුඹලා අතරෙහි අප යැව්වාක් මෙන්ම (මාගේ දායාදයන් නුඹලාට පරිපූරණ කරන්නෙමි.) (152) එබැවින් නුඹලා මා සිහිපත් කරවු. මම නුඹලාව සිහිපත් කරන්නෙමි. නුඹලා මට කෘතචේදී වවු. මට අකෘතචේදී නොවවු.

(153) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා ඉවසීම හා සලාතය* මගින් උදව් පතවු.⁹⁶ සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඉවසිලිවන්නයින් සමගය.-

94) මින් අදහස් වන්නේ "මුස්ලිම්වරුන් අල්ලාහ්ගේ විධානයට කීකරු නොවූයේ නම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුස්ලිම්වරුන්ට නුඹලාම නුඹලාගේ දහම අනුගමනය නොකර නුඹලා අන් ජනයාව කෙසේ දහම වෙත කැඳවන්නේ දැයි තර්ක කිරීමට ඔවුන්ට සාධකයක් උදා වනු ඇත" යන්නය.

95) මින් අදහස් කරන්නේ තබ් මුහම්මද්* කුමාණන් පිළිබඳවය.

96) මෙයට පෙර වූ ආයතයන් මගින් මුස්ලිම්වරුන්ට විධානය කර ඇත්තේ යුදෙව්වන් සමග කිබ්ලාව විෂයෙහි තර්ක නොකර තම කටයුතු අල්ලාහ්ට භාර කළ යුතු යන්නය. තවද මෙම ආයතයේ සිට 157 වන ආයතය දක්වා වූ ආයතයන් තුළින් මුස්ලිම්වරුන් තම කරුණු කාරණාවන්හි නොයෙකුත් බාධක හා දුෂ්කරතාවන්ට මුහුණ පෑමට සිදු වන බව දන්වා මේ සියලු තත්වයන්හි ඔවුන් කෙළෙස කටයුතු කළ යුතුද යන්න මග පෙන්වා ඇත.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَ
 لَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرَاتِ ۚ وَبِشْيَا
 الصُّبْرَيْنِ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾
 أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

(154) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ (සටන් කොට) ඝාතනය කරනු ලබන්නන්ට මළවුන් යැයි නොපවසවු. නමුත් (ඔවුහු) ජීවමානිය. එනමුත් නුඹලා නොහඟින්නෙහුය.⁹⁷
 (155) අල්ප බියකින් හා කුසගින්නෙන් ද තවද වස්තූන්, ජීවිත හා පලතුරු හිඟවීම මගින් ද සැබැවින්ම අපි නුඹලාව පරීක්ෂාවට ලක් කරන්නෙමු. (එබැවින් නබිවරය,) ඉවසිලිවන්තයින්ට සුඛාරංචි දෙවු. (156) ඔවුහු කවරහුදයත් තමන්ට යම් දුර්භාගයක් ඇති වූ කල්හි "ඉන්නා ලිල්ලාහි වඉන්නා ඉලෙයිහි රාජ්ලාහ්"⁹⁸ යැයි පවසති. (157) තමන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ ආශිර්වාද හා කරුණාව තමන් කෙරෙහි වුවත් ඔවුන් ය. තවද ඔවුහුමය යහමග ලබන්නෝ.

97) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන්හි 3:169-171 දක්වා වූ ආයතනයන් බලන්න.

98) එනම් "සැබැවින්ම අපි අල්ලාහ් වෙනුවෙන්මය. ඔහු වෙතම අපි නැවත යොමුවන්නන් වෙමු." යැයි පවසති. මෙම ආයතනයෙහි 'අපි අල්ලාහ් වෙනුවෙන්මය.' යනු අපට කුමක් සිදු විය යුතුදැ'යි තීන්දු කිරීමට සුදුස්සා අල්ලාහ් යන්නයි. 'ඔහු වෙතම අපි නැවත යොමු වන්නන් වෙමු.' යනු මෙලොවෙහි අපගේ සියලු පීඩාවන් තාවකාලික වන අතර අප සියලු දෙනා අල්ලාහ්ගේ හමුවට ගිය පසු මෙම සියලු පීඩාවන් වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගේ නිරන්තර භාග්‍යයන් ලැබේ යන්නයි. යමෙකු මෙම කරුණු දෙක මැනවින් සිතා බලනා සෑම මොහොතකම කිසිදු පීඩාවක් හෝ දුක් කරදරයක් හේතුවෙන් ඔහු නොඉවසන සුළු කෙනෙකු ලෙස පත් නොවනු ඇත.

إِنَّ الصَّغَا وَالْبُرُؤَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ^{٩٩} فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ
 بِهِمَا ^{١٠٠} وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ^{١٠١} فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ^{١٠٢} إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا آتَيْنَاهُمْ مِنَ
 الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّنَاهُمْ لِلنَّاسِ فِي الْكُتُبِ ^{١٠٣} أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ
 اللُّعُنُونَ

(158) සැබැවින්ම සඟා හා මර්වා⁹⁹ අල්ලාහ්ගේ සලකුණු අතුරින්ය. කවරෙකු (අල්ලාහ්ගේ) නිවස වෙත හජ්* ඉටු කිරීමට හෝ උමරා¹⁰⁰ කිරීමට හෝ පැමිණෙන්නේ ද ඒ දෙක අතර යෑම¹⁰¹ ඔහුට වරදක් නැත.¹⁰² යමෙක් ස්වේච්ඡාවෙන් යහකම් අතිරික්තව කරන්නේ ද සැබැවින්ම අල්ලාහ් (ඒවා සඳහා) ප්‍රතිඵල දෙන්නාය සර්වඥය.

(159) අප පැහැදිලි සංඥාවන් තුළින් හා යහමග තුළින් පහළ කළ දෑ (නබිවරුන් විසින්) ජනයාට ධර්ම පුස්තකයෙහි(තවරාතයෙහි*) පැහැදිලි කළායින් පසුව ඒවා වසන් කළවුන් නම්, ඔවුනටය අල්ලාහ් ශාප කරනුයේ.¹⁰³ තවද ඔවුනටමය ශාප කරන්නන් ශාප කරනුයේ.-

99) 'සඟා' හා 'මර්වා' යනු මක්කා නගරයේ කෘධාව අසල පිහිටි කඳු ගැටි දෙකකි. හජ්* වන්දනාව ඉටු කිරීමේදී හත් වතාවක් මෙම කඳු ගැටි දෙක අතර යාම අනිවාර්යය පිළිවෙතකි. එය 'සර්' යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ.

100) 'හජ්' යනු ඉස්ලාමයේ ප්‍රධාන වගකීම් පහෙන් එකකි. එය ෭සුල් හජ් මස 8 වන දින සිට 13 වන දින දක්වා විවිධ වතාවන් වලින් සමන්විත මක්කාව හා අසල ප්‍රදේශයන් තුළ කරන්නා වූ ද ඒ සඳහා හැකියාව ඇත්තන්ට අනිවාර්යය වූද නැමදුමකි. එමෙන්ම උමරා නැමදුම යනු හජ්* නැමදුමෙහි අඩංගු ඇතැම් වතාවන් වලින් යුක්ත වූ කිසිදු කාලයකට සීමා නොවී මක්කාව තුළ ඉටු කළ යුතු නැමදුමකි. මෙය ද ඉස්ලාමීය විද්වතුන්ගෙන් බහුතරයකගේ මතය අනුව අනිවාර්යය වූ නැමදුමකි.

101) මෙම පදයෙහි 'යෑම' යනුවෙන් සඳහන් වුවද එහි සඳහන් අරාබි පදයේ අන්තර්ගත නිසි අරුත වනුයේ සඟා හා මර්වා යන කඳු දෙක අතර මද වේගයකින් හත් වතාවක් යෑමේ පිළිවෙතයි.

102) සඟා හා මර්වා යන කඳු දෙක අතර මද වේගයකින් හත් වතාවක් යෑම හජ් වන්දනාවෙහි අනිවාර්යය පිළිවෙතක් වුව ද මෙම ආයතයේ "වරදක් නැත" යැයි පවසා තිබීමට හේතුව මෙම කඳු දෙක මුදුනේ පිළිම දෙකක් තබා එක් කන්දක සිට අනෙක් කන්ද දක්වා ගොස් එය ස්පර්ශ කිරීමේ සිරිතක් එකල අඥාන යුගයේ මක්කාවේ විසූ මිථ්‍යාදාෂ්ටිකයින් අතර විය. එහෙයින් එම කඳු දෙකෙන් එම පිළිමයන් දෙක පසු කාලයක ඉවත් කරනු ලැබුවද මුස්ලිම්වරුන් 'මෙම කඳු අතර යෑම පාපයක් වනු ඇතැයි සිතන්නට වූහ. මෙම ආයතය මගින් දැන් එම කඳු දෙක අතර මද වේගයකින් හත් වතාවක් යෑම වරදක් නොවන බව පැහැදිලි කර එම වැරදි සිතුවිල්ල ඉවත් කොට ඇත.

103) මෙම ආයතයෙහි "ශාප කළේය" යන පදයෙන් අදහස් වන්නේ අල්ලාහ්ගේ කරුණාවෙන් බැහැර වූවේය යැයි අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
 ﴿١٦١﴾ خَلِيدِينَ فِيهَا ۗ لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَاللَّهُمَّ اللَّهُ وَاحِدٌ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَالْقُلُوكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ
 فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۗ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ
 الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾

- (160) එනමුත් තමන් පශ්චාත්තාපයේ නියැලී තමන් සංශෝධනය කර ගනිමින් (තමන් වසන් කළ දෑ ජනයන්ට) පැහැදිලි කළවුන් හැර. (මෙසේ කරන) ඔවුන්ගේ පශ්චාත්තාපය මම පිළිගනිමි. තවද මම කරුණාහරිත හා පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නා වෙමි. (161) සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කර තමන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් ලෙසම මරණයට පත් වුවන් නම්, ඔවුන් කෙරෙහිය අල්ලාහ්ගේ ද මලක්වරුන්ගේ* ද මිනිසුන් සියල්ලන්ගේ ද ශාපය හිමි වන්නේ. (162) (ඔවුහු) එ(ම ශාපය හේතුවෙන් නිරයෙහි) සදාතනිකයෝ වෙති. ඔවුන්ගෙන් දඬුවම සැහැල්ලු කරනු නොලැබේ. තවද ඔවුනට අවකාශයක් ද දෙනු නොලැබේ. (163) නුඹලාගේ (සැබෑ) දෙවියන් එකම දෙවියන් (වන අල්ලාහ්)ය. ඔහු හැර අන් දෙවියෙකු නොමැත. (ඔහු) සැමට කරුණාහරිත හා පරම කරුණාහරිතය.

(164) අහස් හා මිනිතලය මැවීමෙහි ද රාත්‍රිය හා දහවලෙහි පරස්පරානු ගමනෙහි ද මිනිසුනට ප්‍රයෝජන ගෙන දෙන දෑ රැගෙන සයුරේ ගමන් කරන නැව්හි ද තවද කවර දෙයක් අහසින් අල්ලාහ් පහළ කර, තවද මිනිතලය මියගිය පසු එමගින් එය ජීවමාන කර, එහි සෑම සත්වයෙකුම ව්‍යාප්ත කළාවූ එම ජලයෙහි ද සුළං හැමීමට සැලැස්වීමෙහි ද අහස හා මිනිතලය අතර (අල්ලාහ්ගේ ශක්තියෙන්) වසඟ කරනු ලැබූ වලාවන්හි ද නුවණැති ජනයාට සංඥාවන් ඇත.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ
 حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يُرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَعَتْ بِهِمُ
 الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّنَا كُنَّا كَرَّةً فَنَتَّبِعُ آبَاءَ مَنْ كَفَرْنَا كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ
 يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَمَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا
 مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾

(165) අල්ලාහ් හැර (සෙසු දෑ අල්ලාහ්ට) සමගාමීන්* ලෙස ගත් අය මිනිසුන් අතර වෙති. (විශ්වාසිකයින්) අල්ලාහ්ව ප්‍රිය කරන්නාක් මෙන් ඔවුහු ඔවුන්ව(සමගාමී දෙව්වරුන්ව) ප්‍රිය කරති. නමුත් විශ්වාස කළවුන් අල්ලාහ්ට (පමණක්) ප්‍රිය කිරීමෙහි ඉතා දැඩිය. අපරාධ කළවුන් දඬුවම දකින අවස්ථාවේ දී සියලු බලය අල්ලාහ්ට හිමි බව හා අල්ලාහ් දඬුවම් ලබා දීමෙහි ඉතා දැඩි බව (මෙලොවෙහිදී) වටහා ගන්නේ නම්, (ඔවුන් අල්ලාහ්ට සමගාමීන් පත් නොකරනු ඇත.) (166) (එම අවස්ථාව, ආදේශකයින්ගේ ප්‍රධානීන් වන) අනුගමනය කරනු ලැබුවන් (තමන්ව) අනුගමනය කළවුන්ගෙන් ඉවත් වී යන අවස්ථාවය. තවද ඔවුහු (සියල්ලන්ම) දඬුවම දැක ගනිති. තවද ඔවුන් අතර වූ බැඳියාවන් විසන්ධි වී යනු ඇත. (167) අනුගමනය කළවුන් 'සැබැවින්ම නැවත වාරයක් (මෙලොව ජීවත් වීමට) අපට ඇත්නම්, එවිට (මෙදින) ඔවුන් අපෙන් ඉවත් වූවාක් මෙන් අපි ද ඔවුන්ගෙන් ඉවත් වන්නෙමු' යැයි ප්‍රකාශ කරනු ඇත. එලෙසමය ඔවුන්ගේ කළකම් ඔවුන් හට පසුතැවිලි ලෙස අල්ලාහ් පෙන්වනුයේ. ඔවුන් (නිරයේ) ගින්නෙන් බැහැර වන්නන් නොවෙති.

(168) ජනයාහි, මිනිකලයේ ඇති දැයින් අනුමත¹⁰⁴ යහපත් දෑ අනුභව කරවූ. තවද ඡෙයිකාන්ගේ* පිය සටහන් අනුගමනය නොකරවූ. සැබැවින්ම ඔහු නුඹලාට ප්‍රකට සතුරෙකි.-

104) මින් අදහස් වන්නේ හලාල් හා හරාම් එනම් 'අනුමත' හා 'අනුමත නැති' යන සංකල්පය පිළිබඳවයි. මෙම සංකල්පය ඉස්ලාමයට පමණක් සීමා වූවක් නොවේ. ආහාර, මුදල් හා සියලු ව්‍යාපාරික ගනු දෙනු, අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතාවන් ආදිය පිළිබඳව සියලු දහම් තුළ අනුමත හා අනුමත නැති යන සංකල්පය ඇති අතර එලෙසින්ම ඉස්ලාමය තුළ ද මෙම සියලු දෑ පිළිබඳව පරිපූර්ණ මග පෙන්වීමක් ඇත. අල් කුර්ආනය නිසි අයුරින් අධ්‍යයනය කිරීමෙන් අපට මනාව පෙනී යන්නේ ඉස්ලාමයෙන් තහනම් කර ඇත්තේ මනුෂ්‍යයාගේ ජීවිතයට අහිතකර හා හානිකර දෑ යන්නය. වර්තමානයේ ආහාර නිෂ්පාදනයේදී භාවිත කරන රසකාරක, රසායනික ද්‍රව්‍ය හා අඩංගු ද්‍රව්‍ය වල අනුමත භාවය පිළිබඳ නිසි දැනුමක් පාරිභෝගිකයාට කොහෙත්ම නැත. එහෙයින් වෙළඳ පොළේ සියලු භාණ්ඩ පරිභෝජනයට අහිතකරද නැතිද යන්න අවබෝධ කර ගැනීම පාරිභෝගිකයාගේ අයිතිවාසිකමකි. එබැවින් ඒවායේ පරිභරණයට අනුමත තත්ත්වය පිළිබඳව

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوْعِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
 شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْبغُ إِلَّا دُعَاءً
 وَنِدَاءً صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُفُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
 رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

- (169) සැබැවින්ම ඔහු නුඹලාට විධානය කරනුයේ පාපකම් හා අලජ්ජිතකම් ද නුඹලා නොදන්නා දෑ අල්ලාහ් කෙරෙහි නුඹලා ගොතා පැවසීම ද වේ.

(170) 'අල්ලාහ් පහළ කළ දෑ නුඹලා අනුගමනය කරවු' යැයි (ආදේශක) ඔවුනට ප්‍රකාශ කරනු ලැබූ විට 'නැත, අපගේ මුතුන් මිත්තන් කුමන දැයක් මත (සිටිනු) අපි දුටුවෙමු ද එය අපි පිළිපදින්නෙමු'යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කරති. ඔවුන්ගේ මුතුන් මිත්තන් කිසිවක් නොදන්නා ලෙස හා ඔවුන් යහමග නොලබන ලෙස සිටියදීත් (පසුව පැවතෙන්නන් ඔවුන්ව පිළිපදිනුයේ) ද?

(171) ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට (හා ඔවුන්ව යහමගට කැඳවන්නාට) උපමාව වනුයේ කැඳවුම හා හඬ සෝභාව හැර වෙනත් කිසිවක් නොඇසෙන දැයට(පශු කුලයට අයත් සතුන්ට*) හඬ නගන්නෙකුගේ උපමාව මෙහි.¹⁰⁵ (ඔවුහු) බිහිරිය ගොළු අන්ධය. ඔවුහු (යහමග) අවබෝධ කර නොගනිති. (172) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලාට අප පිරිනැමූ දැයින් යහ දෑ අනුභව කරවු. නුඹලා අල්ලාහ්ට පමණක් නමදිමින් සිටින්නේ නම්, ඔහුට කෘතචේදී වවු.-

හෙළිදරවු වීමේ විශාල අවශ්‍යතාවක් සමාජය තුළ එළඹී ඇත. යම් භාණ්ඩයක අනුමත බව පැහැදිලි වනුයේ අවසන් නිෂ්පාදන භාණ්ඩයේ සුදුසු කුසුදුසු බව හා ප්‍රමිතිය පමණක් පදනම් කර ගෙන නොවේ. ගොවිපලේ සිට ගබඩා කිරීම, ප්‍රවාහනය, නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියේ සියලු අවස්ථා මෙන්ම නිෂ්පාදනයට අඩංගු ද්‍රව්‍යයන් පිළිබඳව නිවැරදි අන්දමින් නිරීක්ෂණය කිරීමෙහි. මනුෂ්‍යය ජීවිතයේ අනුමත හා අනුමත නොවන යන විෂය ආහාර පාන ආදියට පමණක් සීමා වූවක් නොව. මිනිස් ජීවිතයේ සෑම අංගයක් තුළම අනුමත හා අනුමත නොවන භාවය නිරීක්ෂණය කොට පිළිපැදීම සෑම කෙනෙකුටම අනිවාර්ය වූවකි. මෙම හේතුවේ නිසා අද ලෝකයේ විවෘත ආර්ථික ක්‍රමවේදයන් සමග හලාල් හෙවත් අනුමතභාවයේ සහතික ක්‍රමවේදය කෙරෙහි දැඩි අවශ්‍යතාවක් තිබීම අපි දකින්නෙමු. ඒ හැර හලාල් යනු දෙවියන්ට ඉඳුල් කිරීමේ ක්‍රමවේදයක් යැයි උපකල්පනය කිරීම අර්ථ ශුන්‍ය අදහසක් යැයි ද අප වටහා ගත යුතුය.

105) ඇතැම් විට එඬේරා තම සන්වයින් සමග කථා කරයි. එහෙත් උන්ට ඔහුගේ කථාව නොතේරෙන අතර නොවැටහෙන තේරුමක් නැති යම් ශබ්දයක් මිස උන්ට නොඇසේ. එලෙසම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව ඉස්ලාමය වෙත ඇරයුම් කරන විට ඔවුන් එහි සැබෑ අරුත වටහා නොගනිමින් හා එය නොසලකා හරිමින් එම ඇරයුමට කිසිදු වැදගත්කමක් නොදී සවන් දෙන්නෝය. යන්නෙන් මෙම ආයතයෙන් පෙන්නුම් කෙරෙයි.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ
 بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
 اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَهَ
 بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْغُفْرَةِ ۗ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

-(173) ඔහු නුඹලා කෙරෙහි තහනම් කර ඇත්තේ මළ සතුන්, රුධිරය, සුකර මාංශ හා අල්ලාන් හැර වෙනත් දෑ සඳහා නාමය උච්චාරණය කරනු ලැබූ දෑම වේ. යමෙක් කැමැත්තකින් තොරව හා (ජීවිතය රැක ගැනීමට අවශ්‍ය) ප්‍රමාණය නොඉක්මවා (විකල්පයකින් තොර) බලවත් අවශ්‍යතාවකට ලක් වූයේ නම්, ඔහු කෙරෙහි (ඒවා ආහාරයට ගැනීම) පාපයක් නැත. සැබැවින්ම අල්ලාන් ක්ෂමාශීලීය කරුණාහරිතය.¹⁰⁶ (174) සැබැවින්ම ධර්ම පුස්තකයෙන් අල්ලාන් පහළ කළ දෑ වසන් කර, ඒවා අල්ප මිලකට විකුණන අය ඔවුන්ගේ උදරයන්ට ආහාරය වශයෙන් (නිරා) ගින්න හැර වෙනෙකක් නොලබන්නෝය. (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ අල්ලාන් ඔවුන් සමග කථා නොකරයි. තවද ඔවුන්ව පවිත්‍ර නොකරයි. ඔවුනට වේදනීය දඬුවමක් ද ඇත. (175) ඔවුහු යහමග වෙනුවට වැරදි මග ද පාප ක්ෂමාව වෙනුවට දඬුවම ද මිලදී ගන්නෝ වෙති. එබැවින් (නිරයේ) ගින්න කෙරෙහි ඔවුන් කෙසේ නම් ඉවසා දරා ගන්නේ ද!

(176) එය(එම දඬුවම) අල්ලාන් ධර්ම පුස්තකය සත්‍යයෙන් යුතුව පහළ කළ බැවිනි. ධර්ම පුස්තකයේ (ඇති දෑ පිළිබඳව තමන් අතර) මතභේද ඇති කර ගත්තවුන් (සත්‍යයෙන්) දුරස්ථ වූ අසම්මුතියක වෙති.-

106) මේ පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 5:3 වන ආයතය බලන්න.

لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ ۚ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ ۚ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ ۚ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ ۚ
 الْمَوْفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ۚ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ أُولَٰئِكَ
 الَّذِينَ صَدَقُوا ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصَ فِي
 الْقَتْلِ ۗ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ ۗ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنثَىٰ ۗ فَمَنْ عُنِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ
 فَأَتْبَاغُ بِالْعُرْوَةِ ۗ وَأَدْءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۗ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
 بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

-(177) නැගෙනහිර හා බටහිර දිශාවට (නැගුණ සඳහා) නුඹලාගේ මුහුණු හැරවීම¹⁰⁷ යහකම නොවේ. එනමුත් යහකම (ඇත්තත්) නම්, අල්ලාස්ව ද පරමාන්ත දිනය ද මලක්වරුන්* ද ධර්ම පුස්තකය ද නබිවරුන්* ද විශ්වාස කරන්නන්ය. තවද ධනය තමන් (එය) ඇලුම් කළද සම්පතයින්ට(ඥාතීන්ට) ද අනාථයින්ට ද දුගියන්ට ද මගීන්ට ද යාවකයින්ට ද (නිදහස තහවුරු වූ) වහලුන්ට ද පිරිනමන්නන්ය. තවද සලාතය* ස්ථාපිත කර රසකාතය* පිරිනමන්නන්ය. තවද යම් ප්‍රතිඥාවක් දුන් විට තම ප්‍රතිඥාව ඉෂ්ට කරන්නන්ය. තවද සැබවින්ම දිළිඳුකම හා පීඩාදායික අවස්ථාවන්හි ද යුද අවස්ථාවන්හි ද ඉවසීමෙන් සිටිනවුන්ය. ඔවුහු සත්‍යය පවසන්නෝය. තවද ඔවුහුමය බිය බැතිමත් වූවෝ.

(178) විශ්වාස කළවුනි, ඝාතනයට ලක් වූවන් විෂයයෙහි කිසාස් (නැමැති සම ප්‍රතිදඬුවම් පැනවීමේ නීතිය)¹⁰⁸ නුඹලා කෙරෙහි අනිවාර්යය කරනු ලැබ ඇත. නිදහස් පුද්ගලයකුට නිදහස් පුද්ගලයා ද වහලෙකුට වහලා ද ස්ත්‍රියකට ස්ත්‍රිය ද (මරණ දණ්ඩනයේ නීතියට අයත්) වේ.-

107) මෙම ආයතයෙන් එකළ විසූ යුදෙව් හා ක්‍රිස්තියානුවන්ගේ නැගුණ දිශාවන් පිළිබඳව අඟවා ඇත.

108) 'කිසාස්' යනු ඝාතන හා බරපතළ කුවාල කිරීම් යන වැරදි වලට සම ප්‍රතිදඬුවම් පැනවීමේ නීතියයි. මෙම ආයතයෙහි ඝාතන සම්බන්ධ නීතිය විග්‍රහ කොට ඇත.

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَاۤاُولِيۤالْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۗ الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۗ حَقًّا عَلٰى الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٨٠﴾

-එනමුත් තම¹⁰⁹ සහෝදරයා(ගේ පාර්ශවය) විසින් කවරෙකුට(සාතකයාට) යම් කිසි දෙයක්¹¹⁰ සමා කරනු ලබන්නේ ද (එවිට සමාව දුන් අය වන්දි මුදල සම්බන්ධයෙන්) සාධාරණත්වය අනුගමනය කළ යුතුය. තවද ඔහු වෙත(සමාව දුන් අය වෙත) යහපත් අයුරින් (වන්දිය) ඉටු කළ යුතුය. එය නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සහනයකි. තවද කරුණාවකි. ඉන් පසුවත් කවරෙකු හෝ සීමාව ඉක්මවා යන්නේ නම් ඔහුට වේදනාකාරී දඬුවමක් ඇත. (179) නුවණැත්තනී, කිසාස්(නැමැති සම ප්‍රතිදඬුවම පැනවීමේ නීතිය)හි නුඹලාට ජීවිතයක් ඇත. (මෙම නීතිය ආගමානුගත වී ඇත්තේ සාතනයෙන් දුරස්ථ වී) නුඹලා බිය බැතිමත් වනු පිණිසය.¹¹¹ (180) නුඹලාගෙන් කෙනෙකුට මරණය ආසන්න වූ විට (තම) වස්තූන් අතහැර යන්නේ නම්, දෙමාපියන්ට ද ඥාතීන්ට ද නියමයන්ට අනුව¹¹² (වසියයක් නැමැති) අන්තිම කැමැත්ත ලබා දීම නුඹලාට අනිවාර්යය කරනු ලැබ ඇත. (එය) බිය හක්තිකයින්ට වගකීමක් වශයෙන් (පත් කර ඇත.)-

109) මෙම ආයතයෙන් සැබෑ මනුෂ්‍යත්වයේ සහෝදරත්වය වෙත මග පෙන්වා ඇත. එනම් තම දැතින් යමෙකු මරණයට පත් වීම මහා වරදක් වුවද එය සහෝදරත්වය බිඳෙන ක්‍රියාවක් නොවන වග මින් පෙන්වා දෙයි. එහෙයින් සාතනයට ලක් වූ පුද්ගලයා 'තම සහෝදරයා' යැයි ආමන්ත්‍රණය කිරීමෙන් මේ බව ගෙන හැර පෙන්වා ඇත.

110) තමන් විසින් යමෙකු සාතනයට ලක් වූයේ නම් ඔහුගේ ඥාතීන්ට සම ප්‍රතිදඬුවමක් වශයෙන් සාතකයාට මරණ දණ්ඩනය ලබා දීම හෝ යම් වන්දියක් අය කළ හෝ හැක. මෙම ආයතයෙහි 'යම් කිසි දෙයක් සමා කරනු ලබන්නේ' යනු ඉහත මරණ දඬුවම සඳහා ඔහුට සමාව ලැබීමයි.

111) 'සාතනයට සාතනය යන කිසාස් ක්‍රමයෙන් අපට ජීවිතයක් ඇත.' යනුවෙන් අල්ලාහ් අවධාරණය කරන්නේය. එනම් කිසියම් සාතකයෙකුට තමන් සිදු කළ සාතනය සඳහා ලැබෙන මරණ දඬුවම සෙසු අයට පාඩමක් වන අතර එම දඬුවම දුටු ජනයා ඒ නීතිය හේතුවෙන් එවැනි වරදක් කිරීමට කිසිසේත්ම නොපෙලඹෙනු ඇත. මෙයින් සමාජයේ සාතන සඳහා වූ නැඹුරුව අවම වනු ඇත.

112) ඉස්ලාමයේ ආරම්භ කාලයේ එනම් මෙම ආයතය පහළ වන කාල වකවානුවේ වසියයක් හෙවත් අන්තිම කැමැත්ත ලබා දීමේ විෂයයෙහි නිශ්චිත ප්‍රමාණයන් සඳහන් වූයේ නැත. එහෙත් එකල සමහරෙකු අන්තිම කැමැත්ත සාධාරණ අයුරින් ලබා නුදුන් හෙයින් එය උරුමක්කාරයින්ට සාධාරණ ලෙස ලබා දෙනු යන විධානය මෙම ආයතයෙන් පහළ වූ අතර පසු කලෙක අල් කුර්ආන් 4:11 හා 12 වැනි ආයතයන් මගින් එහි ප්‍රමාණයන් පැහැදිලි කර ඇත.

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَبَعَهُ فَإِنَّمَا أَثْمُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَيُعِيبُهُ عَالِمٌ
 فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْبًا فَاصْلَحْ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ
 وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا

خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

-(181) එයට(අන්තිම කැමැත්තට) සවන් දුන් පසු කවරෙකු එය වෙනස් කරන්නේ ද සැබැවින්ම එහි පාපය එය වෙනස් කරන්නන්ටමය.¹¹³ සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (182) නමුත් කවරෙකු අන්තිම කැමැත්ත ප්‍රකාශ කරන්නෙකුගෙන් වැරද්දක් හෝ (සිතාමතා කරන) පාපයක් පිළිබඳව බිය වී ඔහු ඔවුන්ගේ(උරුමකරුවන්ට අතර) කරුණු සමනයකට පත් කරන්නේ ද ඔහුහට වරදක් නොවේ.¹¹⁴ සැබැවින්ම අල්ලාහ් ක්ෂමාශීලීය කරුණාහරිතය.

(183) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා බිය හක්තිමත් වීම පිණිස නුඹලාට පෙර වුවනට අනිවාර්යය කරනු ලැබුවාක් මෙන් නුඹලා කෙරෙහි ද උපවාස ශීලය අනිවාර්යය කරනු ලැබ ඇත. (184) (උපවාස ශීලය) නියමිත දිනයන්හි ය. තවද නුඹලා අතුරින් කවරෙකු රෝගියෙකු ව හෝ ගමනක සිටින්නේ නම් හෝ (අතපසු වූ උපවාස ශීලය ඉටු කිරීම සඳහා) වෙනත් දිනයන් ගණනයට ගත යුතුය. තවද එ(ම උපවාස ශීලය)ට හැකියාව නොමැත්තන්ට ෆිද්යාවක්(වන්දියක්)¹¹⁵ ඇත.-

113) මෙයින් අදහස් වන්නේ යම් පුද්ගලයෙකු කෙනෙකුගේ වසියක් නම් මරණාසන්න මොහොතෙහි අවසන් කැමැත්තට සවන් දුන්නේ නම් ඔහු යුතු පුද්ගලයින්ට එලෙසින්ම සාක්ෂි දැරීම අනිවාර්යය වනු ඇත යන්නය. එහෙත් ඔහු එම වසියකය විකෘති කොට පැවසුවේ නම් ඔහු මහා පාපියෙකු වන අතර විනිශ්චය දින දී අල්ලාහ්ගේ දඬුවමට භාජනය වනු ඇත. වසියකය සවන් දෙන්නාගේ ප්‍රකාශය අනුව දේපළ බෙදන්නා තීරණය කරනු ඇත.

114) මෙම ආයතයෙන් අවස්ථාවන් කිහිපයක දී යමෙකුගේ මරණාසන්න කැමැත්ත වෙනස් කිරීමට හැකි බව අනුමත කොට ඇත. එනම් විශේෂයට පත් වන්නා වැරදීමකින් හෝ ඔහු තම ඥාතීන්ට හානියක් කළ යුතුය යන චේතනාවෙන් තම ඥාතීන්ට අසාධාරණව තම දේපළ බෙදීමට අවසන් කැමැත්ත පල කළේ නම් ඔහුගේ දේපළ බෙදන තීරකයාට විශේෂව පත් අයගේ අවසන් කැමැත්ත ප්‍රවේණි නිලකාරයින් අතර සම්මුතියක් ඇති කිරීම සඳහා වෙනස් කළ හැක.

115) ආරම්භ කාලයේ ශක්තිය ඇත්තන්ට හේතුවකින් තොරව උපවාස ශීලයේ නොයෙදී එ වෙනුවට ෆිද්යාවන්දී ලබා දීමට අනුමැතිය තිබුණ ද පසු කාලීනව එම නීතිය අවලංගු විය. තවද 2:185 වැනි ආයතයේ සඳහන් පරිදි හැකියාව ඇත්තවුන් උපවාස ශීලයේ නියැලීම මිස වෙනත් කිසිදු විකල්පයක් නොමැති බවට විධානය කොට ඇත.

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ
 شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۗ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ
 اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۗ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۗ
 لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

-එනම්, දුගියෙකුට ආහාර ලබා දීමය. යමෙකු (ස්වේච්ඡාවෙන්ම) යහකම් අතිරික්තව කරන්නේ ද එය ඔහුට යහපත් වන්නේය.¹¹⁶ තවද උපවාස ශීලයේ නියැලීම නුඹලාට යහපත්ය. නුඹලා දැන සිටින්නේ නම්!

(185) රමලාන් මාසය, එහි අල් කුර්ආනය, ජනයාට මග පෙන්වීමක් වශයෙන් හා යහමගින් වූ ද (සත්‍යය හා අසත්‍යය අතරෙහි) නිර්ණායකයෙන් වූ ද පැහැදිලි සංඥා වශයෙන් පහළ කරනු ලැබීය.¹¹⁷ නුඹලාගෙන් කවරෙකු එම මසට සම්මුඛ වන්නේ ද ඔහු එ(ම මසෙහි) උපවාස ශීලයේ යෙදිය යුතුය. කවරෙකු රෝගියෙකුව හෝ ගමනක සිටින්නේ නම් හෝ (අතපසු වූ උපවාස ශීලය ඉටු කිරීම සඳහා) වෙනත් දිනයක් ගණනයට ගත යුතුය. අල්ලාන් නුඹලාට පහසුව අපේක්ෂා කරන අතර නුඹලාට දුෂ්කරත්වය අපේක්ෂා නොකරයි. (අතපසු වූ එම) දින ගණන් නුඹලා සම්පූර්ණ කරනු පිණිස ද නුඹලාට යහමග පෙන් වූ හෙයින් අල්ලාන්ව ශ්‍රේෂ්ටමත් කිරීම පිණිස ද නුඹලා කෘතචේදී විය හැකිවනු පිණිස ද(වෙනත් දින වල උපවාස ශීලයේ යෙදීමේ සහනය ලැබී)ය.

116) මෙහි අදහස කෙනෙකු එක් දුගියෙකුට වඩා බොහෝ දුගීන්ට ආහාර සැපයීම හෝ සදකා* නම් අනිවාර්ය නොවූ දන්දීම් නියමිත ප්‍රමාණයට වඩා අධිකව දීම ඔහුට යහපතක් හා මහත් චේතනයක් ගෙන දෙන්නේය යන්නයි.

117) වසර 23 ක් පුරා අවස්ථාවන්ට අනුව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් වෙත ජබර්ල් ﷺ තුමාණන් නම් මලක්වරයා* මාර්ගයෙන් කොටස් වශයෙන් අල් කුර්ආනය පහළ විය. මෙලෙස පහළ වීම ප්‍රථමයෙන් සිදු වූයේ රමලාන් මාසයෙහි බව මෙම ආයතනයෙන් පෙන්නුම් කෙරේ. තවද මෙම ආයතය මගින් "බයිතුල් ඉස්සා" එනම් කෘතචට* සමාන්තරව ඉහළ අහසෙහි පිහිටි ස්ථානයට අල් කුර්ආනය මුළුමනින්ම අල්ලාන් අබියසින් පහළ වීම මින් අදහස් කෙරෙන බව අල් කුර්ආන් විශාරදයින් අදහසට දක්වති. මෙම සිදුවීම සිදුවූයේ ද රමලාන් මාසයෙහි ය.

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۚ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلِيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾ أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةٌ الصِّيَامِ الرَّفِثِ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ۚ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّهُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ ۖ فَالَّذِينَ بَاسِهِمْ وَهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۚ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ إِلَى الْيَلِّ ۗ وَلَا تَبَاسِهُمُ وَهُنَّ وَ أَنتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسْجِدِ ۚ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِنَاسٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

(186) (නබිවරයා) 'මාගේ ගැත්තා මා ගැන නුඹගෙන් විමසන කල්හි සැබැවින්ම මම සමීපය. ¹¹⁸ යමෙකු මාගෙන් ඇයැදින විට ඇයැදින්නාගේ කැඳවුමට මම පිළිතුරු දෙමි' (යැයි පවසවු). එබැවින් ඔවුන් මට කීකරු විය යුතුය. තවද මා විශ්වාස කළ යුතුය. එවිට ඔවුනට යහමග ලබා ගත හැක්කේය.

(187) උපවාස රාත්‍රියේ නුඹලාගේ ස්ත්‍රීන් වෙත ලිංගික ඇසුරෙහි යොමු වීම නුඹලාට අනුමත කරනු ලැබ ඇත. ඔවුහු නුඹලාට වස්ත්‍රයකි. තවද නුඹලා ඔවුනට වස්ත්‍රයකි. නුඹලා නුඹලාටම වංචා කරමින් සිටිනු අල්ලාහ් දන්තේය. තවද ඔහු නුඹලාගේ පශ්චාත්තාපය පිළිගෙන නුඹලාට සමාව පිරිනමයි. ¹¹⁹ දැන් නුඹලා ඔවුන් සමග ලිංගික ඇසුරෙහි යෙදෙවු. තවද නුඹලාට අල්ලාහ් නියම කළ දෑ (එනම් දරු සම්පත) පතවු. කළු නූලෙන්(රාත්‍රි අඳුරෙන්) අඳුරු සුදු නූලෙහිමිදිරි ආලෝකය) නුඹලාට පැහැදිලි වන තෙක් අනුභව කරවු තවද පානය කරවු. පසුව රාත්‍රිය දක්වා උපවාස ශීලය සම්පූර්ණ කරවු.-

118) එනම් සර්වඥ අල්ලාහ්ගේ දැනුමෙහි අප ඉතා සමීපයෙන් සිටින බවත්, අල්ලාහ් පිළිතුරු සැපයීමට ඉතා සමීපයෙන් සිටින බවත් මෙම ආයතයෙන් පෙන්නුම් කෙරෙන බව අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

119) රමලාන් මාසයේ උපවාසය අනිවාර්ය කළ ආරම්භ කාලයේ කෙනෙකුට ආහාර පාන අනුභව කිරීම හෝ තම ස්ත්‍රීන් සමග ලිංගික ඇසුරෙහි යෙදීමට අනුමැතිය ඇත්තේ රාත්‍රි නින්දට යාමට පෙරය. ඔහු ඉත්තාර් නම් උපවාසය මිදීමෙන් පසු නින්දට වැටුණේ නම් මෙම කාර්යයන් කිරීම තහනම් වී තිබුණි. මෙම තහනම හේතුවෙන් ඇතැම් සහාබිවරුන්ට* දුෂ්කර තත්ත්වයක් උදා විය. ඇතැම් සහාබිවරුන් සුළු නින්දකින් පසුව ඔවුන්ගේ භාර්යාවන් සමග ලිංගික ඇසුරෙහි යෙදුනහ. තවද ඒ හේතුවෙන් ඔවුන් තුළ තමන් වරදකරුවන් යැයි හැඟීමක් ඇති විය. මෙම ආයතයේ 'නුඹලා නුඹලාටම වංචා කරමින් සිටින' යනුවෙන් හඟවන්නේ මෙම සිදුවීම් පිළිබඳවය. පසුව මෙම ආයතය මගින් පෙර සඳහන් තහනම අවලංගු කර රමලාන් මස සම්පූර්ණ රාත්‍රිය තුළ ආහාර පාන අනුභව කිරීම හා තම ස්ත්‍රීන් සමග ලිංගික ඇසුරෙහි යෙදීම අනුමත කරන ලදී.

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْءُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ
 النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِهْلَةِ ۖ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَاجَّةِ ۚ وَكَيْسَ الْبُرْبَانِ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبُرْءَ مِنَ اللَّهِ ۖ وَاتُّوا الْبُيُوتَ مِنْ
 أَبْوَابِهَا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾

-නුඹලා මස්ජිදයන්හි ඉතිකාත් (හෙවත් රැදි) සිටිය දී ඔවුන් සමග ලිංගික ඇසුරෙහි නොයෙදෙවු.¹²⁰ මේවා අල්ලාහ්ගේ සීමාවන් ය. ඒවාට සමීප නොවවු. මිනිසුන් බිය හක්තිමත් වනු පිණිස අල්ලාහ් ඔවුනට තම සංඥාවන් පැහැදිලි කරනුයේ මෙලෙස ය.

(188) නුඹලා අතර අසාධාරණ අන්දමින් නුඹලා එකිනෙකාගේ වස්තූන් අනුභව නොකරවු. තවද ඒවා නුඹලා (තහනම් බව) දැනුවත්වම ජනයාගේ වස්තූන් වලින් කොටසක් පාපකාරී අයුරින් අනුභව කිරීම පිණිස බලධාරීන් වෙතට (අල්ලස් වශයෙන්) නොයවු.¹²¹

(189) (නබිවරය,) නුඹගෙන් නව වන්දනයන් පිළිබඳව ඔවුහු විමසති. "එය ජනයා සඳහා ද හජ්* (වතාවත්) සඳහා ද වූ කාල නියමයන් යැ"යි පවසවු. නිවෙස් වලට ඒවායෙහි පිටුපසින් ඇතුළු වීම යහකමක් නොවේ. එහෙත් යහකම (ඇත්තන්) යනු බිය හක්තිය ඇත්තන්ය.¹²² නිවෙස් වලට ඒවායෙහි (ඉදිරි) දොරටු වලින් ඇතුළු වවු. නුඹලා ජය ලබා ගනු පිණිස අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු.

120) එකල ඇතැම් උදවිය මස්ජිදයෙහි ඉතිකාත් හෙවත් මස්ජිදයේ රැදි සිටින අදිටනින් සිටියද නිවෙස් කරා ගොස් අඹු සැම ඇසුරෙහි යෙදී පැමිණියෝය. මෙම ආයතයෙන් මෙවන් ක්‍රියා නොකරන ලෙස ඔවුන් දී ඇත.

121) අල්ලස් ගන්නා පුද්ගලයාට හා අල්ලස් දෙන පුද්ගලයාට අල්ලාහ්ගේ ශාපය අත්වන බව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් වදාළ බව අබ්දුල්ලාහ් බින් අම්ර් ﷺ තුමාණන් දන්වා ඇත. (මූලාශ්‍රය : අත්මද්, අබු දාවුද්, අත් තිර්මද්, ඉබ්නු මාජා)

122) අඥාන සමයේ මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයින් හජ් වන්දනය සඳහා පිට වී හදිසි අවශ්‍යතාවකට නැවත නිවසට ඒමට සිදු වුවහොත් ඉදිරි දොරටු තුළින් ඇතුළු නොවී නිවස පිටුපස දොරින් ඇතුළුවීම යහකමක් යැයි සිතමින් සිටියහ. මෙම ආයතය මෙම විශ්වාසය බිඳ දමා මෙම සිරිත පදනම් වීරහිත දෙයක් යැයි පැහැදිලි කරන්නේය.

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

(190) කවරෙකු නුඹලා සමග යුද වදින්නේ ද ඔවුන් සමග අල්ලාස්ගේ මාර්ගයෙහි නුඹලා යුද වදිවු.¹²³ තවද නුඹලා සීමාව ඉක්මවා නොයවු. සැබැවින්ම අල්ලාස් සීමාව ඉක්ම වන්නන්ව ප්‍රිය නොකරයි.-

123) මෙම සුරාවේ 190 සිට 194 දක්වා වූ ආයතනයන් එහි සන්දර්භය සමග කියවා බැලිය යුතුය. එනම්, මෙම ආයතනය මගින් ලොව සියලු මුස්ලිම් නොවන්නන්ව සාතනය කිරීමට පොදු අනුමැතියක් දී නොමැති අතර මෙම ආයතනයන්හි යුද වැදීමට අනුමැතිය දී ඇත්තේ නිශ්චිත පිරිසක් සමගය. එනම් බලවත් හිෂ්ෂයක් මුදා හැර එකල මක්කාවේ විසූ මුස්ලිම්වරුන්ව මක්කා නගරයෙන් පිටුවහල් කොට තමන්ගේ සියලු වස්තූන් හා දේපොළ කොල්ල කෑ අපරාධකාර පිරිසකට එරෙහිවය. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් තම සහාබිවරුන්* සමග උම්රා වන්දනාව ඉටු කිරීම සඳහා මදීනාවේ සිට තම මාතෘ භූමිය වන මක්කාව බලා පිටත් වූහ. මග දී මක්කාවාසී ප්‍රතිකේෂපකයින් මුස්ලිම්වරුන්ව මක්කාවට යෑමෙන් කුමන හෝ අන්දමින් වැළැක්වීමට හා ඔවුන් සමග යුද වැදීමට සේනාවන් එක්රැස් කොට මග බලා සිටියහ. මෙම පුවත ආරංචි වූ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හුදෙයිබියා නැමැති ස්ථානයෙහි රැඳී සිටියහ. ඉන් පසුව දෙපාර්ශවයේ දූතවරුන් මාර්ගයෙන් පණිවිඩ හුවමාරු වීම තුළින් කතාබහක් ඔවුනතර සිදු වී අවසාන වරට මක්කාවාසී ප්‍රතිකේෂපකයින්ගේ මුස්ලිම්වරුන්ට අවාසිදායක කොන්දේසින් වලට අනුව සාම ගිවිසුමක් සිදු වන ලදී. එම ගිවිසුමෙහි 'ලබන වර්ෂයේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට හා තමන් සමග පැමිණියවුන්ට මක්කාවට පිවිස උම්රා වන්දනාව ඉටු කිරීමට දවස් තුනක කාලයක් ඔවුන් විසින් ඉඩ හරිනු ලැබේ' යනුවෙන් ද සඳහන් වී තිබුණි. පසුව මුස්ලිම්වරුන් මදීනාවට නැවත හැරී ගියහ. ගිවිසුම පරිදි ඊළඟ වර්ෂයෙහි උම්රා වන්දනාව සඳහා මුස්ලිම්වරුන් සුදානම් වූ විට පසුගිය වර්ෂයෙහි ඔවුන් තමන් සමග හැසිරුනාක් මෙන් මෙම වර්ෂයේ ද තමන්ව උම්රා වන්දනාවෙන් වළක්වා තමන් සමග යුද වදි වී යන බියක් හටගැනිණ. එනමුත් 'හරම්' හෙවත් ශුද්ධ වූ පුණ්‍ය භූමි සීමාව තුළ, ශුද්ධ වූ මාසය තුළ හා ශුද්ධ වූ ඉස්රාම්* වස්ත්‍රය පැළඳගෙන යුද වැදීම තහනම් වන හෙයින් එම අවස්ථාවෙහි ඔවුන් මුස්ලිම්වරුන් සමග යුද කිරීමට පැමිණිය ද ප්‍රතිප්‍රහාරයක් ලෙස හෝ යුද වැදීමට මුස්ලිම්වරුන් ප්‍රිය නොකළහ. එබැවින් මෙම අවස්ථාවන් තුනෙහිම යුද වැදීම ඉස්ලාමීය නීතීන්ට අනුව තහනම් වුවද 'යම් පිරිසක් මෙම අවස්ථාවන්හි තමන්ට එරෙහිව යුද්ධයට පැමිණෙන්නේ නම් ඔවුන් සමග පමණක් ප්‍රතිප්‍රහාරයක් ලෙස සීමාව ඉක්ම නොවන අන්දමින් 'ඒහාද් දිලාර්' හෙවත් සුරක්ෂාවරණ සටනෙහි පිවිසීමට මෙම අවස්ථාවන්හි අනුමැතියක් ඇත' යන්න පැහැදිලි කරමින් මෙම ආයතනය පහළ විය. අවුරුදු 13ක් තිස්සේ ඉස්ලාම් විරෝධීන්ගේ අනේක විධ හිෂ්ෂයන් ඉවසා දරා සිටි එකල මුස්ලිම්වරුන්ට ඔවුන්ගේ අපරාධ වලට එරෙහිව ප්‍රතිප්‍රහාර එල්ල කිරීමට අනුමැතිය දෙමින් පහළ වූ පළමු අල් කුර්ආන් ආයතනය මෙයයි. තවද මෙයට පෙර මෙවැනි අවස්ථාවන්හි මුස්ලිම්වරුන්ට ඉස්ලාමය විසින් ලැබූ ඉගැන්වීම් සියල්ල වී තිබුණේ ඉවසීම පිළිබඳවය. මෙහි සටන් වැදීම සම්බන්ධව ඉතාම වැදගත් මග පෙන්වීම් දෙකක් සඳහන් වී ඇත. එනම්: 1. තමන් සමග සටන් වදින්නන් සමග පමණක් සටන් වැදීම. 2. එසේ සටන් වැදීමේ දී සීමාව ඉක්මවා කටයුතු නොකිරීමට වග බලා ගැනීම. එනම් ඔවුන් හිංසා අපරාධ කිරීමෙන් හා යුද්ධයට පැමිණීමෙන් වැළකෙන්නේ නම් මුස්ලිම්වරුන් ද සටනට පිවිසීමෙන් වැළකී කටයුතු කළ යුතු බව මෙයින් ඉගැන්වේ. යුද තත්ත්වයක් තුළ මෙයට වඩා උතුම් මානුෂීය පිළිවෙතක් නොමැත. මෙම ආයතනයෙන් සටන් බිමේ කළ හැකි තවත් ඉතා උසස් ඉගැන්වීමක් ඉදිරිපත් කොට ඇත. එනම් සතුරා සීමාව ඉක්මවුවද තමන් සීමාව ඉක්ම වී සටන් නොවැදිය යුතුයි යන්නය. එනම් ලදරුවන්, කාන්තාවන්, රෝගීන් හා මහළු වියට පත් මෙවැන්නන්ව සාතනය කිරීම හෝ ඔවුනට හිංසා අපරාධ කිරීම නැතිනම් ගොඩනැගිලි හෝ ගස් කොළන් නසා දැමීම වැනි ක්‍රියාවන් සීමාව ඉක්මවා යුද කිරීම යන වරදක් ලෙස ඉස්ලාමීය නීතිය සලකන්නේය.

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ^ع وَ
 لَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ ^ع فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ ^ط كَذَلِكَ
 جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ^{١٩١} فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ^{١٩٢} وَاقْتُلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ
 وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ^ط فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ^{١٩٣} الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ
 الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ ^ط فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى
 عَلَيْكُمْ ^ص وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ^{١٩٤}

- (191) නුඹලා ඔවුන් හසු වූ තැන ඔවුන්ව ඝාතනය කරවූ. තවද ඔවුන් නුඹලාව පිටුවහල් කළ ස්ථානයෙන් නුඹලා ද ඔවුන්ව පිටුවහල් කරවූ. තවද ව්‍යසනය ඝාතනයට වඩා ඉතා දරුණුය. (කෙසේ නමුත්) මස්ජිදුල් හරාම්* අබියස, ඔවුන් නුඹලා සමග එහි යුද වදිනා තෙක් නුඹලා ඔවුන් සමග යුද නොවදිවූ. ඔවුන් නුඹලා සමග යුද වදින්නේ නම් නුඹලා ද ඔවුන්ව ඝාතනය කරවූ. එලෙසය ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ප්‍රතිවිපාකය වනුයේ. (192) ඔවුන් (අල්ලාහ්ට ආදේශ තැබීම) අත හැර දමන්නේ නම් සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය. (193) ව්‍යසනය ඇති නොවී තවද දහම අල්ලාහ්ටම වන තෙක්¹²⁴ නුඹලා ඔවුන් සමග යුද වදිවූ. නමුත් ඔවුන් (ආදේශ තැබීම) අතහැර දමන්නේ නම් සතුරුකම අපරාධකරුවන් කෙරෙහි හැර අන් කිසිවෙකුට නොමැත. (194) ශුද්ධ වූ මාසය¹²⁵ (තුළ යුද්ධයට ආ විට ඒ) වෙනුවෙන් ශුද්ධ වූ මාසය (තුළ යුද කිරීමට අනුමත) වේ. පාර්ශුද්ධ දෑ (උල්ලංඝනය කළ විට ඒ) වෙනුවෙන් සමප්‍රතිදඬුවමක් ඇත. (ශුද්ධ වූ මාසයන්හි) නුඹලාට එරෙහිව කවරෙකු සීමාව ඉක්මවා යන්නේ ද නුඹලාට එරෙහිව ඔහු සීමාව ඉක්මවූවාක් මෙන් නුඹලා ද ඔහුට එරෙහිව සීමාව ඉක්මවා යවූ. තවද නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වූ.¹²⁶ තවද අල්ලාහ් බිය හක්තිකයින් සමග යැයි දැන ගනිවූ.-

124) මෙම ආයතනයෙහි අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට සටන් වදින මෙන් අණ කොට ඇත්තේ අල් කුර්ආන් 2:190 පාද සටහනෙහි සඳහන් පරිදි මුස්ලිම්වරුන්ට නිදහසේ තම දහම ඇදහීමට බාධා හා හිංසා කරමින් සිටි මක්කා වාසී හර්බි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිවය. එසේ යුද වැදීමට සඳහන් වී ඇත්තේ ද මුස්ලිම්වරුන්ට ඉස්ලාම් දහම ඇදහීමට හැකිවන තත්ත්වයක් උදාවන තුරු පමණය.

125) ශුද්ධ වූ මාස යනු ඉස්ලාමීය වන්දනාමාස ගණනයට අනුව මුහර්රම්, රජබ්, දුල් කාදා හා දුල් හිජ්ජා යන මාසයන් ය.

126) මින් අදහස් වන්නේ අයුතු ලෙස සීමාව ඉක්මවා යෑමෙන් වැළකී අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් විය යුතු බවය.

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَأَتُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا
 تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْدُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ
 فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَتَّبَعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا
 اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ
 عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

- (195) නුඹලා අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ වියපැහැදීම කරවු. නුඹලාගේ දැන් විනාශය කරා නොදමවු. තවද යහපත කරවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් යහපත කරන්නන්ව ප්‍රිය කරන්නේය. (196) හජ්* හා උම්රා* අල්ලාහ් වෙනුවෙන් නුඹලා සම්පූර්ණ කරවු. (එය සම්පූර්ණ කිරීමෙන්) නුඹලාව වළක්වනු ලැබුයේ නම් හද්යයෙන්(සත්ව කැප කිරීමකින්) පහසු වන දෑ (නුඹලා කැප කළ යුතුව) ඇත. හද්යය එහි නිශ්චිත ස්ථානයට පැමිණෙන තෙක් නුඹලාගේ හිස් මුඩු නොකරවු.¹²⁷ නුඹලාගෙන් කවරෙකු රෝගියෙකුව හෝ එසේත් නොමැති නම් ඔහුට තම හිසෙහි වේදනාවක් ඇති වූ විටෙක (එමගින් හිස මුඩු ගැමට සිදු වුවහොත් ඒ සඳහා) උපවාසයෙන් හෝ සදකාවෙන්*¹²⁸ හෝ සත්ව කැප කිරීමෙන් වන්දියක් (ගෙවිය යුතුව) ඇත.-

127) කෙනෙකු හජ් වන්දනය හෝ උම්රා වන්දනය සඳහා ඉහ්රාම්* ශීලයෙහි සිටියේ නම් තමාට අදාළ එම පිළිවෙත ඉටු කරන තුරු ඔහු ඇතැම් සීමාවන් පිළිපැදිය යුතුය. නමුත් ඔහුට මක්කාව තුළට ඇතුළු වීමට බාධාවක් තිබුණේ නම් මෙම ආයතය ඔහු කෙසේ ඉහ්රාම් ශීලයෙන් මිදිය යුතු දැයි සඳහන් කර ඇත. මෙහි සඳහන් වී ඇති නීතිය නම් ඔහු සත්වයෙකු කැප කිරීමෙන් පසුව ඔහු ඉහ්රාම් ශීලයෙන් මිදිය යුතුය යන්නය. තවද ඔහුට හිස මුඩු ගැමට හැකි වන්නේ සත්ව කැප කිරීමෙන් පසුවය. කෙනෙකුට යම් හේතුවක් මත ඉහ්රාම් ශීලයේ සිටිය දීම හිස මුඩු ගැමට සිදු වූයේ නම් ඔහු උපවාසයේ නියැලිය යුතුව හෝ දන් දිය යුතුව හෝ සත්ව කැප කිරීමක් කළ යුතුව ඇත. මෙහි වැඩි විස්තර ඉස්ලාමීය නීති ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

128) 'සදකා' යනු අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය බලාපොරොත්තුවෙන් හා මතුලොව යහ ප්‍රතිඵල අපේක්ෂාවෙන් අවශ්‍යතාවන් වලින් පෙළෙන්නන්ට ලබා දෙන්නා වූ දන්දීමයි. ඇතැම් අවස්ථාවල සදකා යන වචනය ැසකාකය* යන අනිවාර්ය දන්දීම වෙනුවෙන් ද උපයෝගී කොට ඇත.

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ ۖ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ ۖ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ
 وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمُهُ اللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ ۗ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي

الْأَبَابُ

-නුඹලා (යම් බාධකයකින්) සුරක්ෂිත වූයේ නම්, එවිට කවරෙකු උම්රාවෙන් (පසු) **හජ්*** වන තෙක් (ඉහ්රාමය මගින් තහනම් වන දැහි නියැලීමෙන්) ප්‍රයෝජනයක් ලබන්නේ ද (ඔහු) හද්යයෙන් පහසු දෑ (කැප කළ යුතුව) ඇත.¹²⁹ කවරෙකු (හද්ය දීමට හැකියාව) නොලැබුවේ ද හජ්හි දින තුනක ද නුඹලා නැවත (තම නිවෙස් කරා) පැමිණී පසු දින සතක ද උපවාස ශීලය (ඉටු කළ යුතුව) ඇත. එය පූර්ණ දින දහයකි. මෙ(ම නීති)ය තම පවුල මස්ජිද් හරාමිහි පදිංචිකරුවන් නොවන අයටය.¹³⁰ නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වුව. අල්ලාහ් දඬුවම් දීමෙහි දැඩි බව නුඹලා දැන ගනිවු. (197) හජ් (වන්දනය ඉටු කළ යුතු වන්නේ) මැනවින් දන්නා වූ මාසයන්(හි)ය.¹³¹ කවරෙකු එහි හජ් වතාව ඉටුකිරීම (තමන්ට) අනිවාර්යය කර ගන්නේ ද (ඔහුට) හජ් වන්දනයෙහි ලිංගික ඇසුර ද පාපකම් ද නොමනා තර්ක ද (අනුමත) නැත. නුඹලා කවර යහපත් දෙයක් කළ ද එය අල්ලාහ් මැනවින් දන්නේය. (හජ් වන්දනය වෙනුවෙන්) අවශ්‍ය කළමනා රැස් කර ගනිවු. සැබැවින්ම අවශ්‍යය කළමනා අතුරින් ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ බිය හක්තිමත්කමය.¹³² තවද නුවණැත්තනී, නුඹලා මා හට බිය හක්තිමත් වුව.

129) මෙහි අදහස කෙනෙකු 'තමන්කු' හෝ 'කිරාන්' ක්‍රමයට හජ් හා උම්රා යන වන්දනා දෙක ඉටු කළේ නම් ඔහු සත්ව කැප කිරීමක් කළ යුතු යන්නයි. 'තමන්කු' යනු උම්රා වන්දනය සඳහා පළමුව මිකාන් හෙවත් අරාබිකරයේ ඇති ඉහ්රාම් ශීලය සඳහා අදිටන් කළ යුතු නියමිත දේශ සීමාවෙහි ඒ සඳහා අදිටන් කොට එම ඉහ්රාම් ශීලයෙන් උම්රා ඉටු කර පසුව එයින් මිදී නියමිත දේශ සීමාවෙන් පිටතට නොගොස් හජ් වන්දනය සඳහා අදිටන් කොට හජ් ඉටු කිරීම සඳහා නැවත ඉහ්රාම් ශීලයට අවතීර්ණ වීම වේ. කිරාන් යනු හජ් වන්දනය සමග උම්රා වන්දනය සංයුක්ත කර ඉටු කිරීම සඳහා අදිටන් කොට ඉහ්රාම් ශීලයට අවතීර්ණ වීම වේ. කවරෙකු හජ් පමණක් හෝ උම්රා පමණක් ඉටු කරන්නේද ඔහුට සත්ව කැප කිරීමක් අනිවාර්යය නොවේ.

130) මෙයින් අදහස් වන්නේ මක්කාවෙහි වාසය කරන්නන්ට හජ් හා උම්රා යන වන්දනා දෙකම එක්ව සම්බන්ධ කිරීම අනුමැතිය වුවක් නොවේ යන්නය.

131) මින් අදහස් වන්නේ හජ් වන්දනය සඳහා අදිටන් කර ඉහ්රාම් ශීලයට පිවිසිය හැකි වන මැනවින් දන්නා වූ මාසයන් වන ෂව්වාල්, දුල් කාදා හා දුල් හජ් යන මාසයන්ය.

132) එකල ඇතැම් මිනිසුන් හජ් වන්දනා ගමනට යන අවස්ථාවේ දී ආහාර පාන ගෙන යෑමෙන් වැළකී සිටියේය. මන්දයත් ඔවුන් තුළ ආහාර පාන ගෙන යෑම අල්ලාහ්ට පටහැණි වූ විශ්වාසයක් යැයි සිතූහ. නමුත් ඇතැම් විට ඔවුන් ගමන අතරතුර තමන්ගේ අවශ්‍යතාවන් සඳහා අන් අයගෙන් සිඟා කන්නන්ව සිටියේය. මෙම ආයතය පවසන්නේ හජ් වන්දනා ගමනේ දී අපගේ අවශ්‍යතාවන් රැගෙන යෑම අල්ලාහ්ගේ විශ්වාසයට පටහැණි වූ දෙයක් නොවන අතර එය සිඟා කෑමට වඩා උසස් වූවකි යන්නය.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِّنْ عَرَفْتِ فَادْكُرُوا اللَّهَ
عِنْدَ الْمُسْعِرِ الْحَرَامِ ۖ وَادْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّن قَبْلِهِ لَبِن الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ
أَقْبِضُوا مِمَّنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٩﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمْ
مِنَاسِكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَبِئْسَ النَّاسُ مَن يُقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي
الدُّنْيَا وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ

الحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

(198) නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ භාග්‍යය (ව්‍යාපාරික කටයුතු තුළින්) සෙවීම නුඹලාට වරදක් නැත.¹³³ අරඟා(නම් ස්ථානයෙහි සිට නුඹලා (ජන ගත අතුරින්) ගලා එන විට මෂඅරිල් හරාම්(නම් ස්ථානයෙහි)¹³⁴ අල්ලාහ්ව (හඬනගා) සිහිපත් කරවූ. තවද මීට පෙර නුඹලා නොමග ගියවුන් අතරෙහි සිටියදී නුඹලාට ඔහු යහමග පෙන්වූ හෙයින් නුඹලා ඔහුව (හඬනගා) සිහිපත් කරවූ. (199) ඉන්පසුව ජනයා (ජන ගත අතුරින්) ගලා එන (අරඟා නම්) තැනින් නුඹලා ද (මුසද්ලිඟා නම් ස්ථානයට) එවූ. තවද නුඹලා අල්ලාහ්ගෙන් සමාව ඇයැදිවූ. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ක්ෂමාශීලිය කරුණාහරිතය.

(200) නුඹලාගේ (හජ්) වන්දනාමාන නුඹලා අවසන් කළ පසු නුඹලාගේ මුතුන් මිත්තන්ව නුඹලා සිහිපත් කරන්නාක් මෙන් හෝ එයටත් වඩා දැඩිව අල්ලාහ්ව සිහිපත් කරවූ. “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, මෙලොවෙහි (සම්පත්) පිරිනමනු මැනව!” යැයි ඇයැදින අය ජනයින් අතුරින් සිටිති. ඔහුට මතු ලොවෙහි කිසිදු කොටසක් නොමැත. (201) තවද “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපට මෙලොවෙහි යහපත ද මතු ලොවෙහි යහපත ද පිරිනමනු මැනව! තවද (නිරා) ගින්නේ වේදනාවෙන් අපව ආරක්ෂා කරනු මැනව!” යැයි ඇයැදින අය ද ඔවුන් අතර සිටිති. (202) ඔවුන්ටමය තමන් උපයා ගත් දැයින් (අල්ලාහ් ඔවුන්ට වෙන් කළ) කොටස හිමි වන්නේ. තවද අල්ලාහ් විනිශ්චය කිරීමෙහි ශීඝ්‍රය.-

133) ඇතැම් මිනිසුන් හජ් වන්දනාවේ යෙදී සිටින විට ව්‍යාපාරයේ යෙදීම තහනම් කර ඇතැ'යි සිතූහ. මෙම ආයතය ඔවුන්ගේ මෙම වැරදි අදහස අවලංගු කර ඇත.

134) ‘මෂඅරිල් හරාම්’ යනු ‘මුසද්ලිඟා’ නම් ස්ථානයේ පිහිටි කන්දක් ය. හජ් වන්දනාකරුවන් අරඟා නම් පිටියේ සිට මෙම ස්ථානයට පැමිණෙනු ඇත.

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۖ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۗ لَبِئْسَ التَّغَىٰ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُ قَوْلَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ ۚ وَلَبِئْسَ الْبِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

- (203) (අයිශාමුක් තෂරික් යන) නියමිත දින ගණන්හි¹³⁵ අල්ලාෂ්ව නුඹලා සිහිපත් කරවු. කවරෙකු දින දෙකකින් (මිනා පිටියෙන් පිටවීමට) ඉක්මන් වන්නේ ද ඔහුට පාපයක් නැත. කවරෙකු (තෙවන දිනය තෙක්) ප්‍රමාද වන්නේ ද ඔහුට ද පාපයක් නැත. (මෙය) බිය හක්කිමත් වන්නන්ටය. තවද අල්ලාෂ්ව නුඹලා බිය හක්කිමත් වවු. නුඹලා රැස්කරනු ලබන්නේ ඔහු වෙතමයැයි දැන ගනිවු.

(204) (නබිවරය,) කවරෙකුගේ ප්‍රකාශය ලෞකික ජීවිතයේදී නුඹව මවිතයට පත් කරන්නේ ද එවැනි අය ජනයින් අතර සිටිති. ඔහු තම සිතෙහි ඇති දෑ කෙරෙහි අල්ලාෂ්ව සාක්ෂි වශයෙන් තබයි. ඔහු තර්ක කිරීමෙහි දැඩිය.¹³⁶ (205) පසුව ඔහු (නුඹ වෙතින්) හැරී ගිය විට මිහිතලයේ එහි කලහකාරකම් කිරීමටත් අස්වැනු හා (පශු කුලයට අයත් සත්ව) පරපුර විනාශ කිරීමටත් උත්සාහ දරයි. කලහකාරකම් කිරීම අල්ලාෂ් ප්‍රිය නොකරන්නේය. (206) 'අල්ලාෂ්ව බිය හක්කිමත් වවු' යැයි ඔහුට කියනු ලැබූ විට, පුහුණනය ඔහුට පාපයෙන් ග්‍රහණය කරයි. ඔහුට නිරය ප්‍රමාණවත්ය. තවද සැබැවින්ම (එහි) යහන කෙතරම් නින්දනීය ද!

(207) කවරෙකු අල්ලාෂ්ගේ තෘප්තීන් සොයා තමන්වම විකුණන්නේ ද (පරිත්‍යාග කරන්නේ ද) එවැනි අය ජනයින් අතුරින් සිටියි. අල්ලාෂ් ගැත්තන් සමග සානුකම්පිතය.-

135) නියමිත දින ගණන් යනු වන්ද දින දර්ශනය අනුව හජ් මස 11,12,13 යන දිනයන් වේ. මෙයට අයිශාමුක් තෂරික් යනුවෙන් නම් කර ඇත.

136) මෙම ආයතයේ පටන් 206 දක්වා වූ ආයතයන් තුනහි අගවන්නේ අභ්නස් නැමැති ආත්ම වංචනිකයා පිළිබඳවය. ඔහු අරාබි වාග් වාතුර්යයේ ඉතා ප්‍රකට කවිකයෙකි. ඔහු නබි මුහම්මද් ා තුමාණන් හමුවට පැමිණියේ නම් එතුමන්ට පක්ෂපාතීව සිටින බවට ස්ථිර දිවුරීමකින් දිවුරන්නා මෙන් රඟපාන්නේය. නමුත් ඔහු එතුමාගෙන් බැහැර වී ගියේ නම් මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව කුමන්ත්‍රණ කරන්නේය. වරක් ඔහු මුස්ලිම්වරයෙකුගේ ගොවිපළක් පසු කරමින් යන විට එම ගොවිපළ පුලුස්සා එහි ඇති සතුන්ව මරා දැමුවේය. මෙම ආයතය පහළ වූයේ මෙම සිදුවීම පසුබිම් කර ගෙනය. නමුත් මෙම ආයතයෙහි ඇති පදයන් පොදුවේ භාවිත වී ඇත්තේ කවරෙකු මෙවැනි කලහකාරකම් කරන්නේ ද ඔවුන් ද මෙම ආයතයට අන්තර්ගත වීම පිණිසය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاغْلُظُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْعَمَامِ وَالْمَلَبِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾ سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ ۖ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾

- (208) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා සම්පූර්ණයෙන්ම ඉස්ලාමයට ඇතුළු වවු. **ෂෙයිතාන්ගේ*** පිය සටහන් අනුගමනය නොකරවු. සැබැවින්ම ඔහු නුඹලාට ප්‍රකට සතුරෙකි. (209) නුඹලාට පැහැදිලි සංඥාවන් පැමිණි පසුව ද නුඹලා මග ලිස්සා යන්නේ නම් **අල්ලාහ්** (දඬුවම් දීමෙහි) අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය යැයි දැන ගනිවු. (210) වලාවන්හි සෙවණැලි අතුරින් **අල්ලාහ්ගේ** විධානය ද **මලක්වරන්*** ද (දඬුවම රැගෙන) ඔවුන් වෙත පැමිණෙන තෙක් ඔවුන් අපේක්ෂාවෙන් සිටිනවා ද? විෂය තීන්දු වී හමාරය. විෂයයන් යළි පමුණුවනු ලබන්නේ **අල්ලාහ්** වෙතමය.

(211) (නබිවරය,) **ඉස්රාෆීල්ගේ*** දරුවන්ගෙන් 'පැහැදිලි සංඥාවෙන් (යුත් සාධක) කොපමණක් ඔවුන් වෙත පැමිණියා දැ?'යි විමසවු. **අල්ලාහ්ගේ** භාග්‍යය තමන් වෙත පැමිණි පසුව ද යමෙකු එය වෙනස් කරන්නේ නම්, සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** දඬුවම් දීමෙහි දැඩිය. (212) ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට ලෞකික ජීවිතය අලංකාර කරනු ලැබ ඇත. තවද ඔවුන් විශ්වාස කළවුනට සමච්චල් කරමින් සිටිති. (නමුත්) **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බිය හක්තිමත් වුවන් (මළවුන් නැවත) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ ඔවුනට ඉහළින්ය. **අල්ලාහ්** අහිමත කරන්නන්ට (කිසිදු) ගණනයකින් තොරව සම්පත් සපයන්නේය.-

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۗ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ
 مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
 مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ
 تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَكْبِرِينَ ۗ فَسَاءَ لِمَنْ كَفَرَ
 أَنْ يَكْفُرَ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُوا اللَّهُ ۗ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾

-(213) ජනයින් (අල්ලාහ්ට අවනත වන) එකම ප්‍රජාවක්ව සිටියෝය. එවිට (ඔවුනතර විශ්වාසය විෂයෙහි හේද ඇති කර ගත් හෙයින්) සුඛාරංචි දෙන්නන් ලෙස හා අවවාද කරන්නන් ලෙස අල්ලාහ් නබිවරුන්* යැව්වේය. ජනයා කවර දෙයක් සම්බන්ධව මතහේද ඇති කර ගත්තේ ද ඒ විෂයෙහි ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුනතර තීන්දු දීම පිණිස ඔවුන්(නබිවරුන්) සමග සත්‍යයෙන් යුත් ධර්ම ප්‍රස්තකය පහළ කළේය. එ(ම ධර්ම ප්‍රස්තක)ය පිරිනමනු ලැබූ අයමය පැහැදිලි සංඥාවන් තමන්ට පැමිණි පසුත් ඔවුනතර ඊර්ෂ්‍යාව හේතුවෙන් එහි මතහේද ඇති කර ගත්තේ. විශ්වාස කළවුන් කවර සත්‍යය දෙයක් විෂයෙහි මතහේද ඇති කර ගත්තේ ද ඔවුනට අල්ලාහ්, තම අභිමතය පරිදි ඒ වෙතට නිවැරදි මග පෙන්වූයේය. අල්ලාහ්, තමා අභිමත කරන්නන්ට සෘජු මාර්ගය කොට යොමු කරයි.

(214) නුඹලාට පෙර වාසය කර ඉකුත්වූවන්ට (ඇති වූ දෑ) මෙන් (පරීක්ෂණයක්) නුඹලාට නොපැමිණි තත්ත්වයේ නුඹලා ස්වර්ගයට ඇතුළු වන්නට සිතන්නෙහු ද? දුෂ්කරතා හා දැඩි උවදුරු ඔවුන්ව වෙළා ගත්තේය. (කෙතරම් ද යත්) රසුල්වරයා* ද ඔහු සමග සිටි විශ්වාස කළවුන් ද 'අල්ලාහ්ගේ උපකාරය කවදා (පැමිණේවි) දැ?'යි ප්‍රකාශ කරන තරමට ඔවුන් කම්පනයට පත් කරනු ලැබුවෝය. 'දැන ගනිවු, අල්ලාහ්ගේ උපකාරය ඉතා සම්පය.' (යැයි නබිවරයාගේ ප්‍රකාශයෙන් ඔවුන් සැහීමට පත් වූහ.)

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وََالْيَتَامَىٰ وَ
 الْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
 الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ
 شَرٌّ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ يُعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

(215) (නබිවරයා) ඔවුහු තමන් වියදම් කළ යුත්තේ කුමක් දැ?යි නුඹගෙන් විමසන්නෝය.¹³⁷ “වස්තුන් වලින් නුඹලා වියදම් කරන දෑ එය දෙමාපියන්ට ද ඥාතීන්ට ද අනාථයින්ට ද දිළිඳුන්ට ද මගියන්ට ද විය යුතුය. තවද නුඹලා යම් යහපතක් කරන්නේ නම් සැබැවින්ම අල්ලාහ් එය මැනවින් දන්නාය.” යැයි පවසවු. (216) සටන් වැදීම නුඹලාට පිළිකල් වුව ද එය නුඹලාට අනිවාර්යය කරනු ලැබ ඇත.¹³⁸ නුඹලාට යමක් යහපත්ව තිබියදී නුඹලා එය පිළිකල් කළ හැක.-

137) මෙම ප්‍රශ්නය අම්ර් ඉබ්නු ජල්ල් තුමාණන් විසින් කොටස් දෙකක් වශයෙන් නබි මුහම්මද් තුමාණන් වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද්දකි. පළමුවැන්න ‘අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි අපි කුමක් වියදම් කළ යුතුද?’ දෙවැන්න ‘කවුරුත් හට වියදම් කළ යුතුද?’ යන්නය. මෙම ආයතයෙන් දෙවැනි ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දී ඇති අතර පළමු වැනි ප්‍රශ්නයට 2:219 වැනි ආයතයෙන් පිළිතුරු සපයා ඇත.

138) මෙම ආයතයෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ සටන් කිරීම අනිවාර්ය කිරීම පිළිබඳවය. මෙම ආයතයෙන් දක්වන මතය එනම් සටන් කිරීම නොහොත් හමුදා සේවය අනිවාර්ය කිරීම යුක්තිය හා සාධාරණය රජ කිරීමට වෙර දැරීම සඳහා පමණක් බව අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත. තවද මෙම සංකල්පය වර්තමාන ලෝකයේ රටවල් බොහොමයක ක්‍රියාත්මක වන්නකි.

ආර්මේනියාව, ඔස්ට්‍රියාව, බෙලරුස්, අසර්බයිජාන්, බර්මුඩා, බ්‍රසීලය, මියන්මාරය, සයිප්‍රසය, ඩෙන්මාක්, ඊජිප්තුව, ෆින්ලන්තය, ශ්‍රීසිය, ඉරානය, ඊශ්‍රායලය, උතුරු කොරියාව, දකුණු කොරියාව, මෙක්සිකෝව, නොර්වේ, රුසියාව, සිංගප්පූරුව, ස්විට්සර්ලන්තය, තායිවානය, තායිලන්තය, කුර්කිය, යුක්රේනය සහ එක්සත් එමීර් රාජ්‍යය (UAE) යුද සේවය අනිවාර්ය කොට ඇති රටවල්ය. නෙදර්ලන්තය, නවසීලන්තය, බ්‍රිතාන්‍යය, ඇමෙරිකානු එක්සත් ජනපදය, ස්වීඩනය, පෝලන්තය, පාකුගාලය, රොමේනියාව සහ ජෙරු රාජ්‍යයෙහි කඩින් කඩ යුද සේවය අනිවාර්ය කොට තිබුණි. අප මාතෘ භූමියේ දශක කුනක් තිස්සේ පැවති බෙදුම්වාදී ගැටුම් උත්සන්න වූ අවස්ථාවක හමුදා සේවය අනිවාර්ය කිරීමේ යෝජනා අප රටේ ද මතු විය. තවද අනිවාර්ය යුද සේවය (Conscription) ලංකාවේ අතීතයේ ද පැවති බවත් ලෝකයේ බලවත් ජාතීන්ට මෙරට යටත් කර ගැනීමට අපහසු වූයේ මේ හේතුවෙන් බවත් ඉතිහාස පොත්වල සඳහන් වී ඇත.

අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි සටන් කිරීම අනිවාර්ය කොට ඇත්තේ ලොව බලවත් රාජ්‍යයන් විසින් බලහිත රාජ්‍යයන් හට සිදු කරන ආක්‍රමණික ක්‍රියාවන් සඳහා මෙන් නොවන බව අල් කුර්ආන් 4:75 හි සඳහන් වී ඇත. තවද මෙම ආයතයෙහි අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි සටන් වැදීම අපරාධයට ලක්වූවන්ගේ විමුක්තිය උදෙසාත් සාමය හා යුක්තිය උදෙසාත් කරන්නක් බව අපට පැහැදිලි කර දෙයි. මෙසේ සටන් වැද සමාජ සාධාරණත්වය හා යුක්තිය ස්ථාපිත කරන්නට කටයුතු නොකරන්නන් ආත්මාර්ථකාමී ලෙස මෙම සටන් අප්‍රිය කරමින් එයින් ඉවත් වී සිටින්නට කටයුතු කරන්නට වෙර දැරීම පිළිබඳව ද අල් කුර්ආන් 2:216 හා 4:75 යන ආයතයන් මගින් පිළිබිඹු කර ඇත. ඉස්ලාමය යනු යුක්තිය හා සාධාරණය රජ කිරීමට වෙර දරන දහමක් හෙයින්

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَ
 كُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ ۗ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ
 وَلَا يَرَاؤُنَّ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۗ وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن
 دِينِهِ فَمَا كَانَ مِنَ الْإِسْلَامِ فَهُوَ عَدُوٌّ لِّدِينِهِ وَاللَّهُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۗ
 النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٩﴾

-තවද නුඹලාට යමක් අයහපත්ව තිබියදී නුඹලා එය ප්‍රිය කළ හැක. අල්ලාහ් (ඒ බව) මැනවින් දන්නේය. තවද නුඹලා නොදන්නෙහුය.

(217) (නබිවරයා) ශුද්ධ වූ මාසයන් පිළිබඳව, (එනම්) එහි යුද වැදීම ගැන නුඹෙන් ඔවුහු විමසති. "එහි සටන් වැදීම මහා වරදකි. නමුත් (ජනයාව) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් වැළැක්වීම, ඔහුව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම තවද මස්ජිද්හි භරාමයෙන්* ද (ජනයාව වැළැක්වීම) සහ එහි වැසියන් එයින් පිටුවහල් කිරීම අල්ලාහ් අබියස (මෙම මාසයන්හි යුද කිරීමට වඩා) මහා වරදකි. අනුමිතතාව සාහනයට වඩා මහා වරදකි" යැයි පවසවු. (විශ්වාසිකයින්, හර්බි* ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ට හැකි නම් ඔවුන් නුඹලාගේ දහමින් නුඹලාව (දේව ප්‍රතික්ෂේපය වෙත) හරවන තෙක් නුඹලා සමග යුද වදිමින්ම සිටිති. නුඹලාගෙන් කවරෙකු තම දහමින් හැරී තමන් ප්‍රතික්ෂේපකයෙකු ලෙස මිය යන්නේ ද ඔවුහුමය මෙලොව හා මතුලොව තමන්ගේ (යහ) ක්‍රියාවන්(හි ප්‍රතිඵල) නිෂ්ඵල වූවන් වන්නේ. තවද ඔවුහුමය (නිරා) ගින්නෙන් සහයින් වන්නේ. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. (218) සැබැවින්ම විශ්වාස කළවුන් ද හිජ්රත්* කර¹³⁹ අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි ජිහාද් කළවුන් ද¹⁴⁰ ඔවුහුමය අල්ලාහ්ගේ කරුණාව බලාපොරොත්තු වන්නෝ. තවද අල්ලාහ් ක්ෂමාශීලීය කරුණාහරිතය.

අයුක්තිය, අසාධාරණය හා අපරාධය එසවෙන්නා වූ අවස්ථාවන්හි ඊට විරුද්ධව වෙර දැරීම අපගේ වගකීමක් බව මෙම ආයතයන් මගින් පෙන්වා දෙයි.

139) 'හිජ්රත්' යනු අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය උදෙසා තම දේශය අතහැර දමා තවත් දේශයකට දේශාන්තරණය කිරීමය. මක්කාබාසි කුරෙයිෂ්වරුන්ගේ පීඩාව හමුවේ මුස්ලිම්වරුන්ට කර කියා ගත නොහැකි අවස්ථාවක අල්ලාහ්ගේ නියෝගය අනුව තම දේශය දේපොළ ඥාතීන් සියල්ල අත හැර දමා ඇබිසිනියාවට හා මදීනාවට කළ දේශාන්තරණය උදාහරණ ලෙස ගෙන හැර දැක්විය හැක.

140) 'ජිහාද්' යනු අරාබි පදයකි. එම අරාබි පදයේ මුල් පද අක්ෂර වන්නේ (ج) ح - (ه) ه - (د) د යන්නය. එහි භාෂාමය අර්ථය ලෙස ප්‍රයත්නය, වැයම, වෙර දැරීම, ආයාසය, උත්සාහය යනාදී වශයෙන් හුවා දැක්විය හැකිය. ඉස්ලාමීය ව්‍යවහාරයේ 'ජිහාද්' යනු යහප්‍රතිඵල අපේක්ෂාවෙන්

අල්ලාගත් තාප්තිය උදෙසා කරන්නා වූ යහ ප්‍රයත්නයන් යනුවෙන් විග්‍රහ කළ හැක. තවද හිංසාවන් හා අයුක්තියට එරෙහිව යුක්තිය ස්ථාපිත කිරීම සඳහා කරන්නා වූ ප්‍රයත්න ද ‘ජිහාද්’ ලෙස විග්‍රහ කළ හැක. මේ අනුව ඉස්ලාමීය විද්වතුන්ගෙන් බහුතරය විසින් ජිහාදය අනු ප්‍රභේද පහකින් යුක්ත බව සඳහන් කර ඇත.

1. ජිහාද් බින් නල්ස්/බිල් කල්බ් එනම් ‘වෛතසිකයෙන් කරන්නා වූ ජිහාදය’ මෙය මිනිසා තම මනසේ ඇති වන වැරදි හා අකුසලට නැඹුරු වූ සිතුවිලි සමග සටන් කොට විත්ත පාර්ශ්වය ඇති කර ගැනීම සඳහා වෙර දැරීම වේ. තවද ඉස්ලාමීය කෝණයෙන් සැබෑ සොල්දාදුවා තම වෛතසිකය සමග සටන් කරන්නාය.

2. ජිහාද් බිල් ලියාන් එනම් ‘දිව උපයෝගී කර ගනිමින් කරන්නා වූ ජිහාදය.’ ලොවෙහි සිදු වන අපරාධ, දුෂ්ඨකම් මෙන්ම පාප ක්‍රියාවන් වලට එරෙහිව හඬ නැගීම හා ජනයාව යහමග දෙසට යොමු කිරීම සඳහා කරන දේශනා, සාකච්ඡා හා සංවාද ආදිය මෙම ජිහාද් ප්‍රභේදයට අන්තර්ගත වේ. තවද අසාධාරණ දුෂ්ඨ පාලකයෙකු ඉදිරියේ නිර්භයව සත්‍ය ප්‍රකාශ කර සිටීම ශ්‍රේෂ්ඨ ජිහාදයක් බව ඉස්ලාමය අපට උගන්වයි. (අල් කුර්ආන් 25:52 බලන්න)

3. ජිහාද් බිල් ඉල්ම්/කලම් එනම් ‘දැනුම/පැන උපයෝගී කර ගනිමින් කරන්නා වූ ජිහාදය.’ ලොවෙහි සිදුවන අයුක්තියට හා අසාධාරණයට එරෙහිව හා පාප ක්‍රියාවන් පිළිබඳව යහ හා නිවැරදි අයුරින් කරුණු පහදා දීම උදෙසා කරන්නා වූ විද්වත් ගවේශනයන් මෙන්ම ඉස්ලාමය පහසුවෙන් අවබෝධ කර ගැනීමට උපකාරී වන අයුරින් ලිපි හා ග්‍රන්ථයන් සකස් කිරීමට කටයුතු කිරීම මෙයට ඇතුළත්ය. තවද යුක්තිය, සාධාරණය හා දහම වෙනුවෙන් ප්‍රාණතෘතීත්වයේ යෙදෙන්නාගේ රුධිරයට වඩා විද්වතාගේ තීන්ත ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ යැයි ඉස්ලාමය උගන්වයි.

4. ජිහාද් බිල් යද් එනම් ‘දැන උපයෝගී කර ගනිමින් කරන්නා වූ ජිහාදය.’ අසරණයින්ට පිහිට වීම, සමාජයේ ඇති වන වසංගත රෝග මැඩලීම, ආගමික වතාවත් වල යෙදීම වැනි යහ ක්‍රියාවන් වල තම ශරීරය හා සම්පත් උපයෝගී කිරීම මෙයට ඇතුළත් වේ. එමෙන්ම දෙමව්පියන්ට උවැටන් කිරීම ද ජිහාද් යනුවෙන් ඉස්ලාමය උගන්වයි. (අල් කුර්ආන් 29:69 බලන්න)

5. ජිහාද් බිස් සෙයින් එනම් ‘අසිපත උපයෝගී කර ගනිමින් කරන්නා වූ ජිහාදය.’ සාමය, යුක්තිය හා සාධාරණය වෙනුවෙන් අසිපතින් හෝ වෙනත් ආයුධ වලින් ජිහාද් නම් ප්‍රයත්නයක නියැලිය හැක්කේ අවස්ථාවන් දෙකක පමණය. එම අවස්ථාවන්හි සටනක යෙදීම අල් කුර්ආන් ඉගැන්වීම් අනුව අනිවාර්යය වේ. 1) ‘ජිහාද් දිගාර්’ එනම් ‘සුරක්ෂාවරණ සටන’. එක් රාජ්‍යයකට හෝ සමාජයකට එරෙහිව පහර දෙනු ලබන්නේ නම් එම රාජ්‍යයේ ආරක්ෂාව පදනම් කර ගෙන ප්‍රහාරකයින්ට එරෙහිව සටනට පිවිසීම ය. මෙය රාජ්‍යය හෝ ජනතා නායකත්වයක් හා මග පෙන්වීමක් යටතේ මිස සිදුවිය නොයුතුය. (අල් කුර්ආන් 2:190 බලන්න) 2) ‘ජිහාද් ඉක්දාම්’ එනම් ‘ප්‍රගාමී සටන’. ප්‍රගාමී සටන යනු ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයක් විසින් අපරාධ, අවනීතිය, දුෂ්ඨකම් හා ක්‍රස්තවාදය ආදියට එරෙහිව ගන්නා වූ යුද්ධය පියවරකි. මෙවැනි අවස්ථාවකදී ස්වභාවික නීතිය උල්ලංඝනය නොකොට එවැනි අපරාධයන්ට එරෙහිව කටයුතු කිරීම ඉස්ලාමීය රජයකට අනිවාර්යය වේ. තවද ඉස්ලාමීය නොවන රාජ්‍යයක වෙසෙන මුස්ලිම්වරුන්ට මෙම නීතිය අදාළ නොවන්නකි. (අල් කුර්ආන් 4:75 බලන්න)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَيْرِ وَالْبَيْسِ ۗ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعٌ لِلنَّاسِ ۖ وَإِنَّهُمَا لَأَكْبَرُ مِنْ
 نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلِ الْعَفْوَ ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
 تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ ۗ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ۗ وَإِنْ
 تُخَالطُوهُمْ فَاحْوَئِكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبْتُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

(219) (නබිවරය,) සුදුව හා සුරාව පිළිබඳව නුඹගෙන් ඔවුහු විමසන්නෝය. “ඒ දෙකෙහි විශාල පාපයක් ද ජනයාට සුළු ප්‍රයෝජනයක් ද ඇත. ¹⁴¹ (නමුත්) ඒ දෙකෙහි පාපය ඒ දෙකෙහි ප්‍රයෝජනයට වඩා විශාලය.” යැයි පවසවු. තවද ඔවුහු තමන් වියදම් කළ යුත්තේ කුමක් දැයි ද නුඹගෙන් විමසන්නෝය. “(වියදම් කළ යුත්තේ) අතිරික්ත දැ” ¹⁴² යැයි පවසවු. නුඹලා සිතා බලනු පිණිස ඵලෙසය නුඹලාට අල්ලාහ් (තමන්ගේ) වදන් පැහැදිලි කරනුයේ. (220) (එනම්) මෙලොවෙහි (අස්ථිරභාවය) හා මතු ලොවෙහි (සදාතනිකභාවය සිතා බලනු පිණිසය). තවද (නබිවරය,) අනාඨයින් පිළිබඳව නුඹගෙන් ඔවුහු විමසන්නෝය. “ඔවුනට සෙත සැලසීම යහපතය. ඔවුන් සමග නුඹලා මිශ්‍ර (වී ජීවත්) වන්නේ නම් ඵවිට (ඔවුන්) නුඹලාගේ සහෝදරයින් වන්නෝය.” යැයි පවසවු. කලහකරුවාව යහපත ඉටු කරන්නාගෙන් (කවරෙකු ද යන්න) වෙන් කොට අල්ලාහ් දන්නේය. ¹⁴³ අල්ලාහ් අභිමත කළේ නම් ඔහු නුඹලාව දුෂ්කර තත්ත්වයකට පත් කරන්නට තිබුණේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

141) එනම් මින් අදහස් වන්නේ මිනිසෙකු තම ලෞකික ජීවිතය බාහිරයෙන් බැලූකල මෙම පාපකාරී දැයෙන් තාවකාලික වින්දනයක් ද සුළු මුදල් ඉපයීමක් ද ලබා ගන්නා බවයි. නමුත් එය නිරන්තර නොවන හා පාපකාරී විෂයක් බව මින් අවධාරණය කරයි.

142) අල් කුර්ආනය මගින් මුස්ලිම්වරුන්ට දන්දෙන මෙන් දිරිගැන් වූ අවස්ථාවේ දී සහාබිවරුන් දන්දීම විෂයෙහි තරඟකාරිත්වයක් ඇති කර ගන්නෝය. ඇතැමුන් තමන්ට හා දරු පවුල් වලට ඉතිරි නොවන අන්දමින් තම මුළු සේසතම වියදම් කළෝය. මෙම ආයතය මගින් තම දරු පවුල්හි අවශ්‍යතාවන් පරිපූරණ කොට අතිරික්තය දන්දෙන මෙන් අවධාරණය කොට ඇත.

143) අනාඨ දරුවන් රැක බලා ගැනීම ඉස්ලාමය විසින් තහවුරු කරන්නා වූ විශේෂිත යහ ක්‍රියාවකි. ඊට නොයෙක් නීති මාලාවන් ඉස්ලාමය උගන්වයි. ඔවුන්ගේ වස්තූන් තමන් අනුභව නොකිරීම පිළිබඳව අවධානයෙන් කටයුතු කළ යුතුය. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 4:2 බලන්න. තවද එකල සහාබිවරුන් මෙම අනාඨ දරුවන් විෂයෙහි පරිස්සම් වීම හේතුවෙන් කැම බිම් පවා වෙන් වෙන්ව පිස ගත් හෙයින් සහාබිවරුන්ට මෙන්ම තමන් රැක බලා ගන්නා අනාඨ දරුවන්ට ද අපහසු තත්ත්වයක් ඇති විය. එහෙත් මෙම ආයතයෙන් අවධාරණය කරන්නේ මෙලෙස අපහසුතාවට පත් නොවී අනාඨ දරුවන්ගේ අයිතීන් උල්ලංඝනය නොකොට යහ අයුරින් කටයුතු කරන ලෙසය.

وَلَا تَنْكُحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ ۖ وَلَا مَآءَةً مُّؤْمِنَةً خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ ۖ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا
 تُنْكَحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۖ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ ۖ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ
 يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۗ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْبَغْفَةِ بِإِذْنِهِ ۗ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
 يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْبَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ آذَىٰ ۖ فَاَعْتَزِلُوا الْنِّسَاءَ فِي الْبَحِيضِ ۖ وَ
 لَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ ۚ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾

(221) (විශ්වාසිකයින්, අල්ලාහ්) ආදේශ කරන්නියන් ඔවුන් (අල්ලාහ්) විශ්වාස කරන තෙක් නුඹලා ඔවුන්ව විවාහ කර නොගනිවු. ආදේශ කරන්නිය නුඹලාව ආකර්ෂණයට පත් කළ ද ඇයට වඩා විශ්වාස කළ වහලියක් උසස්ය. නුඹලා (විශ්වාස කළ කාන්තාවන්ව) ආදේශ කරන්නන්ට ඔවුන් විශ්වාස කරන තෙක් විවාහ කර නොදෙවු. ආදේශ කරන්නා නුඹලාව ආකර්ෂණයට පත් කළ ද ඔහුට වඩා විශ්වාස කළ වහලෙක් උසස්ය. (ආදේශක) ඔවුහු නිරය කරා කැඳවන්නෝය. අල්ලාහ් ඔහුගේ අභිමතය අනුව ස්වර්ගය හා ක්ෂමාව කරා කැඳවන්නෝය. ජනයා උපදෙස් ලබනු පිණිස ඔවුන්ට ඔහුගේ වදන් ඔහු පැහැදිලි කරන්නේය.

(222) (නබිවරය,) ඔසප් පිළිබඳව නුඹගෙන් ඔවුහු විමසන්නෝය. “එය කිලිටකි” යැයි පවසවු. එහෙයින් ඔසප්(කාලයෙහි භාර්යාවන්ගෙන්(ලිංගික ඇසුරෙන්) වැළකී සිටිවු. ඔවුන් පිරිසිදු වන තෙක් ඔවුන් සමග (ලිංගික ඇසුරට) සමීප නොවවු.¹⁴⁴ ඔවුන් පිරිසිදු වුවා නම් අල්ලාහ් නුඹලාට නියම කළ පෙදෙසින්¹⁴⁵ ඔවුන් වෙත යවු. සැබැවින්ම (තමන් කළ වරදට) පශ්චාත්තාපයේ නියැලෙන්නන්ව අල්ලාහ් ප්‍රිය කරන්නේය. තවද පිවිතුරුව සිටින්නන්ව ද අල්ලාහ් ප්‍රිය කරන්නේය.-

144) මෙයින් අදහස් වන්නේ මෙම කාලයෙහි බිරියන් සමග ලිංගික සංසර්ගයේ යෙදීම පමණක් තහනම් වන අතර ඒ හැරුණු කොට ඔවුන්ව ස්පර්ශ කිරීම, ඔවුන්ව සිප ගැනීම වැනි ඔවුන් සමග සුභදව හැසිරීම යන අනෙකුත් ඇසුරුකම් තහනම් නොවන්නේය යන්නය.

145) ‘අල්ලාහ් නුඹලාට නියම කළ පෙදෙසින් ඔවුන් වෙතට යවු’ යනු ලිංගික ඇසුරෙහි දී ගුද මාර්ගය සංසර්ගය සඳහා උපයෝගී නොකොට සම්මත අයුරින් එහි නියැලීමය. තවද මෙහිදී අල් කුර්ආනයේ වාග් අලංකාරය සඳහා මෙවන් අදහස් සෘජුව භාවිත නොකොට වක්‍රව භාවිත කොට ඇත.

نَسَاؤُكُمْ حَرِثٌ لَّكُمْ ۖ فَاتُوا حَرِثَكُمْ أَنِّي شِئْتُمْ ۚ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
 أَنَّكُمْ مُّلقُونَ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْبَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
 وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ سَبِيحٌ عَلَيْهِم ۗ لَا يُوَٰخِذُكُمْ اللَّهُ بِاللُّغُوِّ فِي أَيْبَانِكُمْ وَلَكِنْ
 يُؤَٰخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

-(223) නුඹලාගේ භාර්යාවෝ නුඹලාට වපුරන කෙතකි. නුඹලාගේ කෙතට නුඹලා අභිමත අයුරින් යවූ. ¹⁴⁶ නුඹලා වෙනුවෙන් (යහපත් ක්‍රියාවන්) නුඹලා පෙරටු කරගනිවූ. ¹⁴⁷ තවද අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු. තවද නුඹලා ඔහුව මුණ ගැහෙන්නන් බව දැන ගනිවු. තවද (නබිවරය,) විශ්වාස කළවුනට ශුභාරංචි පවසවු.

(224) තවද නුඹලා යහපත කිරීමට ද (අල්ලාහ්ට) බිය හක්තිමත් වීමට ද ජනයා අතර සමාදානය ඇති කිරීමට ද එරෙහිව නුඹලා කරන දිවුරුම් වලට අල්ලාහ්(ගේ නාමය) විෂය කර නොගනිවු. ¹⁴⁸ අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය.

(225) නුඹලාගේ දිවුරුම්හි එළ රහිත දෑ ¹⁴⁹ තුළින් අල්ලාහ් නුඹලාව වරදට ග්‍රහණය නොකරන්නේය. නමුත් ඔහු නුඹලාව වරදට ග්‍රහණය කරන්නේ (වේතනාවෙන් යුතු වූ) නුඹලාගේ සිත් උපයා ගත් දෑ(දිවුරුම්) හේතුවෙනි. අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය දැඩි ඉවසිලිවන්තය.-

146) මෙහි ස්ත්‍රිය වපුරන කෙතකට උපමා කර ඇත්තේ ලිංගික සන්තර්පණයේ උත්තරීතර අපේක්ෂාව මනුෂ්‍ය පරපුරේ අඛණ්ඩ පැවැත්ම සහතික කිරීම බව පෙන්වීමටය. ලිංගික ඇසුරේ දී කායික මානසික තෘප්තිය මෙන්ම ධාර්මික දූ දරුවන් අපේක්ෂා කිරීම ද මෙහි දී අවධාරණය කොට ඇත. කෙතක ගොවිතැන් කරන්නා එහි නියැලීමෙන් ලබන්නා වූ සතුට මෙන්ම සාර්ථක අස්වැන්නක් ලැබීමෙන් ද ඇති කර ගන්නේ විශාල සතුටකි.

147) මෙයින් අදහස් වන්නේ විවාහ බන්ධනය යනු ලිංගික ආස්වාදයන් පමණක් මුල් කර ගනිමින් ඇති කරන්නක් නොව එම විවාහ බන්ධනය තුළින් යහ ක්‍රියාවන්හි නියැලෙමින් බිය හක්තිමත් පරපුරක් ඇති කිරීමට උත්සහ කිරීම යන්නයි.

148) මෙයින් අදහස් වන්නේ යහපත කිරීමට, (අල්ලාහ්ට) බිය හක්තිමත් වීමට හා ජනයා අතර සමාදානය ඇති කිරීමට එරෙහි වෙමින් අල්ලාහ්ගේ නාමය පවසමින් දිවුරුම් නොකළ යුතුයි යන්නයි.

149) මින් අදහස් වන්නේ සිතෙහි කිසිදු දිවුරුමේ වේතනාවකින් තොරව දිව පැටලීමකින් දිවුරුමේ පද භාවිත වීමෙන් අල්ලාහ් ඉදිරියේ ඔහු වරදකරුවෙකු නොවන බවයි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 5:89 බලන්න.

لِّلَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصًا أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ ۖ فَإِنْ فَأَوْفَأَنَّ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ
 عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَبِيحٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

-(226) තම භාර්යාවන්ගෙන් (ලිංගික ඇසුරෙන්) ඇත් වී සිටින බවට දිවුරන්තන් හට මාස හතරක පොරොත්තු කාලයක් ඇත. ඔවුන් එයින්(දිවුරීමෙන් මිදී සංසර්ගයේ යෙදීම මගින්) නැවත හැරෙන්නේ නම් සැබැවින්ම අල්ලාහ් ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.¹⁵⁰ (227) (එම පොරොත්තු කාලය තුළ) ඔවුන් දික්කසාදයට දැඩි අධිෂ්ඨානයක් කර ගත්තේ නම්, (එය ඉටු කළ හැකිය. මන්දයත්) සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය.

150) මෙම ආයතය මගින් අදහස් වන්නේ යමෙකු තම බිරිය සමග කෝපයෙන් යම් කාල පරාසයකට සංසර්ගයේ නොයෙදෙන බවට දිවුරුම් කිරීමය. මෙය 'රූලා' නමින් හැඳින්වේ. එනම් මෙම දිවුරීමෙන් පසුව ඔහුට යම් තීන්දුවකට එළැඹීම සඳහා උපරිම මාස හතරක අවකාශයක් ඇත. මෙම කාලය තුළ දී නැවත සංසර්ගයේ යෙදීමෙන් ඔහුගේ එම දිවුරුම් කඩ වේ. එසේ ඔහු නැවත සමීප කර ගැනීමේ තීන්දුවකට නොපැමිණියේ නම් කාල අවකාශයෙන් අනතුරුව ඇය දික්කසාද වනු ඇත. එහෙත් මොහු සංසර්ගයේ යෙදීමෙන් දිවුරුම කඩ කළේ නම් වන්දියක් දිය යුතුය. එහි විස්තර 5:89 වැනි ආයතයේ සඳහන් වේ. මෙම ආයතය මගින් කාන්තාවන්ට නිසි තීරණයක් නොදී ඇයව ඇත් කොට තැබීමෙන් අත් වන අසාධාරණය හෙළා දැක ඇති අතර ඇය සමග යහ අයුරින් විවාහ ජීවිතය ගත කරන මෙන් හෝ ඇයට වෙනත් අයෙකු විවාහ කර ගැනීමට අවස්ථාව ලැබෙන සේ දික්කසාදය ප්‍රකාශ කරන ලෙස හෝ අවවාද කොට ඇත. තවද 'සැබැවින්ම අල්ලාහ් ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය' යන පදයෙන් අදහස් කර ඇත්තේ ඔවුන් එසේ දිවුරුම කඩ කිරීමේ පාපය අල්ලාහ් කමා කරන බවයි.

وَالْبَطْلَقُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
 أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَبُعُوذَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا
 إِصْلَاحًا ۗ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْبَعْرُوفِ ۗ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ

(228) දික්කසාදය ප්‍රකාශ කරනු ලබන්නියන් තමන් විසින්ම කුරුළු¹⁵¹ වාර තුනක් පොරොත්තු කළ යුතුය. ඔවුන් අල්ලාහ්ව ද අවසාන දිනය ද විශ්වාස කරන්නේ නම් ඔවුන්ගේ ගර්භයන් තුළ අල්ලාහ් නිර්මාණය කළ දෑ¹⁵² සැඟ වීමට ඔවුනට අවසර නොමැත්තේය. ඔවුන් නැවත එකඟතාවක් අපේක්ෂා කරන්නේ නම් ඔවුන්ව ඒ (පොරොත්තු කාලය) අතරතුර ආපසු කැඳවා ගැනීමට ඉතා උරුමය ඇත්තා ඔවුන්ගේ ස්වාමි පුරුෂයින්මය. ඔවුනට (ස්වාමි පුරුෂයින් සඳහා කළයුතු වගකීම්) තිබෙන්නාක් සේ යහ අයුරින් ඔවුන් සඳහා (ස්වාමි පුරුෂයින්ගෙන් ලැබිය යුතු නිසි අයිතිවාසි කම්) ද ඇත. (එහෙත්) ඔවුනට වඩා පුරුෂයින්ට තරාතිරමක් ඇත.¹⁵³ අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.-

151) 'කුරුළු' පිළිබඳව විද්වතුන්ගේ විවිධ අදහස් ඇත. සමහරු ඔසප් කාලය බවත් තවත් සමහරු ඔසප්සෙන් මිදී පවිත්‍ර කාලය බවත් සඳහන් කර ඇත.

152) ඉද්දා හෙවත් පොරොත්තු කාලයක් ගත කිරීමේ නැණවත් බවක් නම්, ඇය ගැබ්බිනියක් ද? නැති ද? යන්න තහවුරු වීමය. ඇය ගැබ් ගෙන සිටි නම් දරුවා ප්‍රසූත වන තුරු ඇය ඉද්දාව ගත කළ යුතුය. එබැවින් මෙම ආයතය මගින් ඇය තම ගැබ්බිනි බව හෝ ඔසප් බව සැඟ විය නොයුතුයි යනුවෙන් අවධාරණය කෙරේ.

153) ලෝකය කාන්තාවකගේ මාතෘත්වය නොසලකා ඇයට දිය යුතු ඇයගේ අයිතිවාසිකම් ද ලබා නොදී ඇයව ව්‍යාපාරික භාණ්ඩයක් ලෙස සලකමින් සිටියදී ඇයගේ ආර්ථික අයිතිවාසිකම් ඇතුළු සියලු අයිතිවාසිකම් ඇයට ලබා දී දුවෙකු, සහෝදරියෙකු, මවකු හා බිරිඳෙකු ලෙස ඇයගේ තනතුර හා ඇයගේ මානසික හැඟීම් ඉතා අලංකාර ලෙස පරිපූර්ණව ආරක්ෂා වන අන්දමින් වග බලා ගන්නේ ඉස්ලාමයයි. නිවසින් පිට වී ගොස් රැකි රක්ෂා කොට හම්බ කිරීම් වැනි කාර්යයන්හි නියැලී බොහෝ දුක් කරදර හා මහන්සි වීම් වලට ගොදුරු වීමේ අනිවාර්යයක් ඇයට නොතබා ඇයගේ සියලු විශ්දම් ඇයගේ පවුලේ පිරිමින් කෙරෙහි පවරා ඇයව ගෞරවයෙන් යුතුව ජීවත් කරවනුයේ ඉස්ලාමයයි. ඉස්ලාමය තුළින් සමාජයට පැවරී ඇති වගකීම් අනුව බැලූකල සාමාන්‍යයෙන් කාන්තාවක් ලද වගකීම් වලට වඩා පිරිමියෙකු ලද වගකීම් අත් බහුල වන අතර ඒ සඳහා ඔහු ලද හැකියාවද අති විශාල බව මෙම ආයතයෙන් පෙන්වා දෙයි. ඉස්ලාමය යනු ලිංග සමානාත්මතාව අවධාරණය කරන දහමක් නොව, නමුත් ඉස්ලාමය යනු යුක්තිය, සාධාරණය හා නිසි පදවිය අවධාරණය කරන දහමකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් සූරා 4 හි හැඳින්වීම බලන්න.

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ ۖ فَاَمْسَاكُ بِعُرْوَتِهِ اَوْ تَسْمِيْعُ بِاِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّا
 اَتَيْتُمْهُنَّ شَيْئًا اِلَّا اَنْ يَّخَافَا اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۗ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ
 فَلَا جُنَآءَ عَلَيْهِمَا فِىْمَا افْتَدَتْ بِهٖ ۗ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْهَا ۗ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُوْدَ
 اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٢٩﴾

-(229) දික්කසාදය ප්‍රකාශ කිරීම දෙවරකි.¹⁵⁴ ඉන් පසුව යහපත් අයුරින් රඳවා ගැනීම හෝ නිසි අයුරින් මුදවා හැරීම කළ යුතුය. අල්ලාස් නියම කළ සීමාවන් දෙදෙනා විසින් පවත්වා ගෙන යාමට නොහැකි වේ යැයි දෙදෙනාම බිය වන්නේ නම් හැර, ඔවුනට(ස්ත්‍රීන්ට) නුඹලා (මහර්* වශයෙන්) ලබා දුන් කිසිවක් නුඹලා නැවත ගැනීම නුඹලාට අනුමත නැත. අල්ලාස් නියම කළ සීමාවන් ඔවුන් දෙදෙනා විසින් පවත්වා ගෙන යාමට නොහැකි යැයි නුඹලා බිය වන්නේ නම්, ඇය තමාව මුදවා ගැනීමක් වශයෙන් (ඔහුට) යමක් ලබා දෙන්නේ ද එය (ලබා දීම හෝ පිළිගැනීම) විෂයෙහි ඔවුන් දෙදෙනාට වරදක් නැත.¹⁵⁵ මේවා අල්ලාස් නියම කළ සීමාවන්ය. ඒවා නුඹලා ඉක්මවා නොයවු. කවරෙකු අල්ලාස්ගේ සීමාවන් ඉක්මවා යන්නේ ද ඔවුන්මය අපරාධකාරයින් වන්නේ.-

154) එකල අඥාන යුගයේ දී ස්වාමී පුරුෂයින් තම ස්ව කැමැත්ත අනුව කිසිදු සීමාවකින් තොරව අපමණ සංඛ්‍යාවකින් තලාක් නැමැති දික්කසාදය ප්‍රකාශ කරමින් සිට ඇය ඉද්දා නම් පොරොත්තු කාලයේ සිටියදී නැවත ඇයව සමීප කර ගනියි. මෙලෙස වීම හේතුවෙන් ඇයට විවාහ ජීවිතය නිසි අයුරින් ගත කිරීමට නොහැකි වන අතර වෙනත් විවාහයක් කර ගැනීමට ද නොහැකි වනු ඇත. නමුත් මෙම ආයතය මගින් අඥාන යුගයේ සිරිත් හෙළා දැක භාර්යාවගේ අයිතීන් තකා ස්වාමී පුරුෂයා තම භාර්යාවට තලාක් නැමැති දික්කසාදය ප්‍රකාශ කළ හැක්කේ දෙවරක් පමණක් වන අතර තෙවන වරට පැවසීමෙන් ඇයව නැවත සමීප කර ගැනීමට නොහැකි බවට ස්වාමී පුරුෂයාට අවවාද කොට ඇත. එවිට ඇයට වෙනත් විවාහයක් සඳහා පිය නැගීමට අවස්ථාව ලැබෙනු ඇත.

155) එනම් පුරුෂයා විසින් දික්කසාදය ඇයගේ සිටි අවස්ථාවේ දී ඔහු තම භාර්යාවට දුන් මහර්* මුදල ආපසු ගැනීමට ඔහුට අයිතියක් නොමැත. එනමුත් භාර්යාව විසින් දික්කසාදය ඇයගේම කළ විට මහර් මුදල සම්පූර්ණව හෝ කොටසක් හෝ ආපසු ලබා ගැනීම පුරුෂයාට වරදක් නොවන්නේය.

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَتَّكِمَ زَوْجًا غَيْرَهُ ۗ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
 أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾
 وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِبَعْرُوْفٍ أَوْ سَرَحُوهُنَّ بِبَعْرُوْفٍ ۖ وَلَا
 تُنْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِنَعْتَدُوا ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۖ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ
 هُزُوًا ۗ وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ لِيُعْظِمَكُمْ بِهِ ۗ
 اتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾

(230) ඔහු ඇයට (තෙවැනි වරටත්) දික්කසාදය ප්‍රකාශ කළේ නම් ඇය ඔහු හැර තවත් අයෙකු විවාහ කර ගන්නා තුරු ඇය තවදුරටත් ඔහුට (නැවත විවාහ කිරීමට) අනුමත නොවන්නේය. ඔහු(දෙවැනි පුරුෂයා) ඇයව දික්කසාද කළේ නම් (ඇය හා පළමු පුරුෂයා යන) ඔවුන් දෙදෙනා අල්ලාහ් නියම කළ සීමාවන් පවත්වා ගෙන යාමට සිතන්නේ නම් ඔවුන් දෙදෙනා එකිනෙකා (විවාහ ජීවිතයට) නැවත හැරීම ඔවුන් දෙදෙනාට වරදක් නැත.¹⁵⁶ මේවා අල්ලාහ් නියම කළ සීමාවන්ය. ඒවා ඔහු අවබෝධ කර ගන්නා වූ පිරිසකට පැහැදිලි කර දෙන්නේය. (231) නුඹලා කාන්තාවන්ට (වරක්) දික්කසාදය ප්‍රකාශ කළ විට ඔවුහු ඔවුන්ගේ පොරොත්තු කාල(යේ අවසාන)යට එළඹුණේ නම්, එවිට ඔවුන්ව නුඹලා යහපත් අයුරින් රඳවා ගනිවු. එසේ නොමැති නම් ඔවුන්ව නුඹලා යහපත් අයුරින් මුදවා හරිවු. නුඹලා (ඔවුනට) අපරාධ කිරීම පිණිස හිංසාකාරීව ඔවුන්ව රඳවා නොගනිවු. කවරෙකු එලෙස කරන්නේ ද ඔහු තමන්ටම අපරාධ කර ගත්තේය. තවද නුඹලා අල්ලාහ්ගේ වදන් සරදමක් ලෙස නොගනිවු. නුඹලා වෙත වූ අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යයන් ද ධර්ම පුස්තකයෙන්(අල් කුර්ආනය) හා ඥානයෙන් ඔහු නුඹලා වෙත පහළ කළ දෑ ද සිහිපත් කරවු. එයින් නුඹලාට උපදෙස් දෙන්නේය. තවද අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු. අල්ලාහ් සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥ බව නුඹලා දැන ගනිවු.

156) ඉහත සඳහන් පරිදි මෙම ආයතය මගින් තෙවන වරට තලාක් නැමැති දික්කසාදය වාචිකව ප්‍රකාශ කිරීමේ නීතිය පැහැදිලි කරයි. ස්වාමි පුරුෂයා තම භාර්යාවට තෙවරක් තලාකය ප්‍රකාශ කිරීමෙන් අනතුරුව ඇයව නැවත සමීප කර ගැනීමට තහනම් වනු ඇත. එහෙත් පසුව ඇය ඉද්දා නම් පොරොත්තු කාලයක් ගත කොට වෙනත් විවාහයකට එළැඹී ඔහු සමග විවාහ ජීවිතය ගත කර යම් හේතුවක් මත ඔහුගෙන් ද ඇය දික්කසාද වූයේ නම් ඇයගේ කැමැත්ත පරිදි පෙර වූ සැමියාව නැවත විවාහ කර ගැනීමට අනුමැතිය ඇත. මෙවැනි පිළිවෙතක් ස්ථාපිත වී ඇත්තේ දික්කසාදයේ බැරෑරුම් බව මිනිසාට හඟවා දික්කසාදය සඳහා ඔහු නොපෙළඹීම උදෙසාය. තවද යමෙකු භාර්යාව දික්කසාද කරන බලාපොරොත්තුව මත ඇයව විවාහ කර ගැනීම මහා පාපයක් වන්නේය.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلِّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا
 بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَٰلِكَ يُعْظَمُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَى
 لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
 كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْتَمِ الرِّضَاعَةَ ۗ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ لَا
 تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا ۗ لَا تُضَارُّ وَالِدَةٌ بَوْلِدًا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدٍ ۗ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ
 ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ
 تُسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ
 اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

(232) නුඹලා කාන්තාවන්ට (වරක්) දික්කසාදය ප්‍රකාශ කළ විට ඔවුහු ඔවුන්ගේ පොරොත්තු කාල(යේ අවසාන)යට එළඹුණේ නම් යහපත් අයුරින් (අඹු සැම) ඔවුන් අතර අන්‍යෝන්‍ය පිළිගැනීමක් ඇති වූ කල (භාරකාරයින් වන) නුඹලා ඔවුන් තම සැමියන් (නැවත) විවාහ කර ගැනීමෙන් ඔවුන්ව නොවළක්වවු. නුඹලා අතුරින් අල්ලාහ් ව ද අවසන් දිනය ද විශ්වාස කරමින් සිටි අයට මෙමගින් උපදෙස් දෙනු ලබන්නේය. මෙය නුඹලාට අති පාරිශුද්ධය අති පවිත්‍රය. අල්ලාහ් (ඒ බව) මැනවින් දන්නේය. තවද නුඹලා නොදන්නෙහුය.

(233) (අඹු සැමියන් දික්කසාද සමයෙහි තම දරුවන්ට) කිරි දීම සම්පූර්ණ කිරීමට යමෙකු අදහස් කරන්නේ නම් මව්වරුන් තම දරුවන්ට පූර්ණ වසර දෙකක් කිරි දිය යුතුය.¹⁵⁷ ඔවුන්ගේ(මව්වරුන්ගේ) ආහාරයන් ඔවුන්ගේ වස්තූන් යහ අයුරින් ලබා දීම කවරෙකුට දරුවා සතු වන්නේ ද ඔහුහට(පියාහට පැවරෙන) වගකීමකි. කිසිවෙකු ඔහුගේ හැකියාවන්ට අනුව මිස පවරනු නොලබයි. මවකට තම දරුවා හේතුවෙන් හිංසා නොපමුණු විය යුතුය.-

157) පූර්ණ වසර දෙකක් මව්කිරි දීම සම්බන්ධයෙන් අල් කුර්ආනය අපට මග පෙන්වන අතර මේ පිළිබඳව සලකා බලන කල මව හා දරුවා යන දෙදෙනාටම මෙයින් යහපත ඇති බව තහවුරු වේ. ඒ අනුව මව්කිරි දීම කුඩා බිළිඳාගේ යහ වැඩීමට අත්‍යවශ්‍ය කරුණක් බව පෙන්වා දී ඇත. ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානය පෙන්වා දෙන්නේ උපරිම ඵලය ලබන්නට නම් අඩුම වශයෙන් අවුරුදු දෙකක් හෝ මව්කිරි දිය යුතු බවය. මව්කිරි දීම මවගේ සෞඛ්‍යට ද ඉතා යහපත් යන්නෙන් ඔවුන් තවදුරටත් පෙන්වා දී ඇත.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَاذَا
 بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

-කවරෙකුට දරුවා සතු වන්නේද ඔහුට ද තම දරුවා හේතුවෙන් (හිංසා නොපමුණු විය යුතුය).¹⁵⁸ (දරුවාගේ) උරුමක්කරුවන්ටත් එලෙසම වගකීම් පැවරේ. (දෙමාපියන්) සාකච්ඡාවකින් හා ඔවුන් දෙදෙනා අතර වූ එකඟතාවකින් (වසර දෙකක් ඇතුළත) මව්කිරි වැරීමට සිතන්නේ නම් ඔවුන් දෙපොළට (එසේ කිරීම) වරදක් නැත. නුඹලා නුඹලාගේ දරුවන්ට කිරි පෙවීමට (කිරි මවකු) අපේක්ෂා කරන්නේ නම් යහ අයුරින් නුඹලා (කිරි මවට) දෙන දෑ(කුලිය) නුඹලා ලබා දෙන්නේ නම් එය නුඹලාට වරදක් වන්නේ නැත. නුඹලා අල්ලාස්ට බිය හක්තිමත් වවු. තවද නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාස් සුපරික්ෂාකාරී බව නුඹලා දැන ගනිවු.

(234) නුඹලා අතුරින් කවරෙකු තම භාර්යාවන් (මෙලොවෙහි) හැර දමා මරණයට පත් වන්නේ ද (භාර්යාවන් වන) ඔවුන් (නැවත විවාහ නොවී) සිව් මසක් හා දස දිනක පොරොත්තු කාලයක් සිටිය යුතුය. ඔවුහු ඔවුන්ගේ පොරොත්තු කාල(යේ අවසාන)යට එළැඹුණේ නම් (ඉස්ලාමය) පිළිගත් අයුරින් ඔවුන්ගේ විෂයයෙහි ඔවුන් කළ දෑ පිළිබඳව නුඹලාට වරදක් නැත. නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාස් අභිඥානවන්තය.¹⁵⁹ -

158) මෙයින් අදහස් වන්නේ මවට කිරි නොදීමට සාධාරණ හේතුවක් ඇත්නම් ඇයට කිරි දීමට බල කළ නොයුතුය. එසේම මවට කිරි දීමේ ශක්තිය තිබියදී හා පියාට කිරි මවක් පත් කිරීමේ ආර්ථික ශක්තිය නොතිබියදී ඔහු හට කිරි මවක් පත් කිරීම පිළිබඳව බල කිරීම නොකළ යුතු බවය.

159) ස්වාමි පුරුෂයා මිය ගිය විට හෝ දික්කසාද කරනු ලැබූ විට හෝ ස්ත්‍රීන් විවාහ නොවී නිශ්චිත පොරොත්තු (ඉද්දා) කාලයක් ගත කළ යුතු බව ඉස්ලාමය උගන්වයි. ස්ත්‍රීය ගැබ් ගෙන සිටී ද? නැද්ද? යන්න මෙම කාලය තුළ දී දැන ගන්නට ලැබීම අපේක්ෂිත එක් ප්‍රධාන අරමුණකි. ගැබ් ගෙන සිටී නම් ඒ ගැන නොදැන විවාහ වුවහොත් දරුවාගේ ජීවිතය පිළිබඳව ව්‍යාකූලත්වයක් ඇති විය හැක. එහෙයින් දරුවාගේ ජීවිතය පිළිබඳව නිශ්චිත නිගමනයකට එළැඹීමට මෙම පොරොත්තු කාලය තුළ හැකි වන්නේය. තම ස්වාමි පුරුෂයා මිය ගිය විට දී හෝ දික්කසාදයකට ලක් වූ අවස්ථාවක දී ස්ත්‍රීය මානසික නොසන්සුන්තාවකට හා අසරණභාවයකට පත් වීම නොවැළැක්විය හැක්කකි. ඇගේ අනාගතය පිළිබඳව මෙම මානසික නොසන්සුන්තාව සමග නිවැරදි තීරණයකට එළැඹීම අසීරු කරුණකි. මෙම පොරොත්තු කාලය නිසා තමන්ගේ අනාගතයට බලපාන තීරණයන් තැන්පත්ව හා බුද්ධිමත්ව ගැනීමට මානසික ස්ථාවරභාවයක් ඇති කර ගැනීම මෙහි අපේක්ෂිත තවත් අරමුණකි. මෙයින් කාන්තාව දුර්වලව සිටින අවස්ථාවකදී තවත් අයෙකුට වැරදි අයුරින් උපයෝගී කර ගැනීමට ඇති අවස්ථාව ද වැළැකී යනු ඇත. මෙමගින් කාන්තාවන්ගේ අයිතීන් සුරැකෙනු ඇත. ඉද්දා නම් පොරොත්තු කාල සීමාවන් පහක් වර්ග කළ හැක. එනම්, (1) සැමියා මරණයට පත් වැන්දඹු ස්ත්‍රීයක් නම් ඇයගේ ඉද්දා කාලය වන්නේ වන්ද මාස 4 ක් හා දින 10 කි. (2) විවාහ වී ලිංගික ඇසුරින් පසු දික්කසාද කරනු ලැබූ ස්ත්‍රීයක් නම් ඇයගේ ඉද්දා කාලය වන්නේ ඔසප් පිරිසිදු වීම 3 කි. (3) විවාහ වී ලිංගික ඇසුරින් තොරව දික්කසාද කරනු ලැබූ ස්ත්‍රීයක් නම් ඇයට ඉද්දා කාලයක් නොමැත. (4) ගර්භිනී මවක් නම්

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنُتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ
 أَنَّكُمْ سَتَدُّكُمْ وَنَهْنَنَ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۗ وَلَا تَعْرِمُوا
 عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْدَلَ الْكِتَابَ أَجَلَهُ ۗ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوا ۗ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ
 تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَ مَتَّعُوهُنَّ ۚ عَلَى الْمُسْتَعَارِ ۚ وَقَدَرُوا مَتَاعًا
 بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ
 فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يُعْفُونَ أَوْ يُعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۗ
 وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى ۗ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

- (235) (ඉද්දා කාලය ගෙවමින් සිටින) ස්ත්‍රීන්ට විවාහ යෝජනාව ගැන නුඹලා ඒ පිළිබඳව ඉඟියෙන් දැන්වීම හෝ නුඹලාගේ සිත් තුළ සඟවා තබා ගැනීම හෝ නුඹලා කෙරෙහි වරදක් නොවේ. සැබැවින්ම නුඹලා ඔවුන්(ස්ත්‍රීන්) සිහි කරන්නෙහු යැයි අල්ලාහ් හොඳින් දන්නේය. එනමුත් (ඉස්ලාමය) පිළිගත් වදනක් නුඹලා පැවසීම හැර ඔවුන්ට රහසිගතව (විවාහය සඳහා) ප්‍රතිඥා නොදෙවූ, තවද නිශ්චිත පොරොත්තු කාලය අවසන් වන තුරු විවාහ ගිවිසුම ස්ථිරවම නුඹලා නිශ්චය නොකරවූ, අල්ලාහ් නුඹලාගේ සිත්හි ඇති දෑ මැනවින් දන්නේ යැයි නුඹලා දැන ගනිවූ, එබැවින් නුඹලා ඔහුට බිය වූ, තවද අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලිය දැඩි ඉවසිලිවන්තය. යන්න නුඹලා දැන ගනිවූ.

(236) නුඹලා ස්ත්‍රීන්ව (ලිංගිකව) ස්පර්ශ නොකොට හෝ ඔවුන්ට මහර්* නියම නොකොට සිටිය දී නුඹලා ඔවුන්ව දික්කසාද කළහොත් නුඹලා කෙරෙහි වරදක් නොවේ. තවද ධනවතා තමන්ගේ හැකියාව අනුව ද දිලින්දා තමන්ගේ හැකියාව අනුව ද සැදැහැමියන් හට ඇති වගකීමක් වශයෙන් (ඉස්ලාමය) පිළිගත් අයුරින් නුඹලා ඔවුන්ට තෘගයක් පිරිනමවූ. (237) නුඹලා ඔවුන්ට මහර්* (ප්‍රමාණය) නියම කර තිබියදී නුඹලා ඔවුන් (ලිංගිකව) ස්පර්ශ කිරීමට පෙර දික්කසාද කළහොත් නියම කළ දැයින් අඩක් (පිරිනැමීම අනිවාර්යය) වේ.-

පොදුවේ ඇය තම දරුවා ප්‍රසූත කිරීම ඇයගේ ඉද්දා කාලයෙහි අවසානයයි. (5) ඔසප් ඇති නොවන ස්ත්‍රීයක් නම් ඇයගේ ඉද්දා කාලය වන්නේ වන්ද්‍ර මාස තුනකි.

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَدِّكُمْ وَاللَّهُ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا ۖ وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مِمَّا عَرَسَ الْغُلَامَ إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجُنْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي النَّفْسِ النَّفْسِ مِنَ مَعْرُوفٍ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾

- (එනමුත්) ඔවුන්(බිරින්දැවරුන්) හෝ විවාහ බන්ධනය තම අතෙහි ඇත්තා(ස්වාමිපුරුෂයා) හෝ (ත්‍යාගශීලීව) කමාකර දැමුවොත් මිස.¹⁶⁰ (ස්වාමි පුරුෂයින් වන) නුඹලා ක්ෂමාශීලී වීම බිය හක්තිමත්භාවයට ඉතා සමීපය. නුඹලා අතරේ දයාශීලීත්වය අමතක නොකරවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය.

(238) (පස්වේල) සලාතයන්* හා (විශේෂයෙන්) මධ්‍යස්ථ සලාතය රැක ගනිවු. අල්ලාහ්ට පූර්ණ ශ්‍රද්ධාවන්තයින් ලෙස නැගී සිටිවු.¹⁶¹ (239) (යුදමය අවස්ථාවක දී) නුඹලා බිය වන්නේ නම් එවිට පදිකව හා වාහනිකව (සලාතය ඉටු කළ හැක.) නුඹලා (යුද්ධයෙන්) අහස වූයේ නම් නුඹලා දැනුවත්ව නොසිටි දෑ අල්ලාහ් නුඹලාට ඉගැන් වූ අයුරින් ඔහුව (සලාතය ඉටු කිරීම තුළින්) සිහිපත් කරවු.¹⁶² (240) තම භාර්යාවන් (මෙලොවෙහි) හැර දමා නුඹලා අතුරින් කවරෙකු මරණයට පත් වන්නේ ද තමන්ගේ භාර්යාවන් වෙනුවෙන් වසරක් දක්වා (නිවසින්) පිටමං නොකොට යැපීම් පහසුකම් ලබා දිය යුතු බව වසියයක්(අන්තිම කැමැත්ත) කළ යුතුය. ඔවුන් පිට වී යන්නේ නම් ඔවුන්ගේ විෂයයෙහි (ඉස්ලාමය) පිළිගත් අයුරින් ඔවුන්ටම ඔවුන් කළ දෑ කෙරෙහි නුඹලාට වරදක් නැත. තවද අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.¹⁶³

160) නියම කළ මහ්රය* ස්වාමි පුරුෂයා තම බිරියට ලබා දී තිබුණද ඉන් අඩක් නැවත ඉල්ලා නොසිටීම ඔහුට වඩාත් සුදුසු බව මින් අදහස් වේ.

161) මෙහි සඳහන් මධ්‍යස්ථ සලාතයට විවිධ අදහස් ඇති නමුත් විද්වත් බහුතරයක අදහස වන්නේ අසර් නැමැති සලාතයයි. අසර් සලාතය පමණක් විශේෂණය කිරීමට හේතුව නම් ව්‍යාපාරික කටයුතු හේතුව මත මෙම වේලාවෙහි සලාතය අතපසු විය හැකි බැවිනි. තවද මෙම ආයතයේ 'අල්ලාහ්ට පූර්ණ ශ්‍රද්ධාවන්තයින් ලෙස නැගී සිටිවු' යනු සලාතයේ යෙදී සිටින විට කථාව, අනුභවය වැනි වෙනත් ක්‍රියාවන් කිරීම තහනම් කර ඇත යන්නය.

162) මින් අදහස් වන්නේ යුදමය අවස්ථාවේ පදිකව හා වාහනිකව සලාතය ඉටු කළද යුද්ධයෙන් අහසදායි වූ පසු සාමාන්‍ය අයුරින් හා සන්සුන්ව සලාතය ඉටු කළ යුතුය යන්නය.

163) මෙම ආයතය මගින් මැයගේ ඉද්දා නම් පොරොත්තු කාලය වසරක කාලයක් ලෙස නීති ගත වී තිබුණ ද එම කොන්දේසිය අවලංගු වී අල් කුර්ආන් 2:234 වැනි ආයතයෙන් මාස හතරක් හා දින දහයක් දක්වා අඩු කර ඇත. එයට අමතරව ස්ත්‍රීන්ට සැමියාගේ වස්තුවෙන් කිසිදු කොටසක් හිමි නොවූ යුගයක වසරක යැපීම් පහසුකම් පිරිනැමිය යුතු යැයි මෙම ආයතය මගින් නියම කොට ස්ත්‍රීන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර තිබිණ. එනමුත් එම දීමනාව ස්වාමියාගේ මුළු වස්තුවෙන් නිශ්චිත ප්‍රමාණයකට උරුමකම් ඇති බවට 4:12 වැනි ආයතය මගින් නියම කර ඇත.

وَلَبَطَلْتُمْ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْبَتِّينَ ﴿٢٤١﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَبِيْعٌ عَلَيِّمْ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَصْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

(241) දික්කසාදය කරන ලද ස්ත්‍රීන්ට (ඉස්ලාමය) පිළිගත් අයුරින් යැපීම් පහසුකම්¹⁶⁴ හිමි විය යුතුය. (එය) බිය හක්කියන්ට වගකීමක් වශයෙනි. (242) නුඹලා අවබෝධ කර ගනු පිණිස එලෙසය, අල්ලාහ් තම වදන් නුඹලාට පැහැදිලි කරනුයේ.

(243) (නබිවරය,) මරණයට බිය වී තම නිවෙස් අත හැර දමා දහස් ගණනින් පිට වී ගියවුන්ව නුඹ නුදුටුවෙහි ද? 'මරණයට පත් වවු' යැයි අල්ලාහ් ඔවුන්ට ප්‍රකාශ කළේය. (එසැණින් ඔවුන් මරණයට පත් වී) පසුව ඔවුන්ට ඔහු ජීවය ලබා දුන්නේය.¹⁶⁵ සැබැවින්ම අල්ලාහ් මිනිසා කෙරෙහි දයාශීලීය. එනමුත් මිනිසුන් බොහෝ දෙනා (ඔහුට) කෘතවේදී නොවෙති. (244) නුඹලා අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ සටන් කරවු. තවද අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය යැයි දැන ගනිවු.

(245) අල්ලාහ්ට අලංකාර ණයක් ලබා දෙන්නා කවරෙකු ද?¹⁶⁶ එවිට එය ඔහු වෙනුවෙන් අධික ගුණයෙන් දෙගුණ කරන්නේය. අල්ලාහ් (ඇතැමුන්ට සම්පත් නොදී) රඳවා තබා ගන්නේය. තවද (ඇතැමුන්ට) ව්‍යාජිත කරන්නේය. ඔහු වෙතමය නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබන්නේ.

164) මෙහි 'යැපීම් පහසුකම්' යන වචනය පොදුවේ භාවිත වුවද මෙය තුළ ඉද්දා කාල පරිච්ඡේදයේදී කළ යුතු වියදම් ද මහර්* නම් විවාහ බන්ධන දීමනාව ගෙවා නැත්නම් එය ද අන්තර්ගත වේ.

165) මොවුන් පිළිබඳව අල් කුර්ආනයෙහි විස්තරාත්මකව සඳහන් වී නොමැත. නමුත් මෙහි නබි හිෂ්කිල්(එසෙකියල්) තුමාණන් සම්බන්ධ වූ කතා වස්තුව ගෙන හැර දක්වන්නක් බව ඇතැම් වාර්තා වල සඳහන් වී ඇත. මොවුන්ට වසංගත රෝගයක් වැලඳුණි. එහෙයින් මොවුන් මරණයට බිය වී ගම්බිම් අත හැර ගියෝය. විශාල තැනිතලා භූමියකට පිවිසුණු විටදී අල්ලාහ්ගේ විධානය පරිදි සියල්ලෝම සැණින් මරණයට පත් වූහ. ඒ අසලින් ගමන් කළ නබි හිෂ්කිල් තුමාණන් මොවුන්ට නැවත ජීවය දෙන මෙන් අල්ලාහ්ගෙන් ඇයැද සිටි හෙයින් මොවුන්ට අල්ලාහ් නැවත ජීවය ලබා දුන් බව සඳහන් වී ඇත.

166) මෙහි අලංකාර ණයක් යනු අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ වියදම් කිරීම වේ.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْبَلَاءِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّهِمْ اأَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا
 نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا
 لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا ۗ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ
 الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ
 بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ أَنْبُكَ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ
 يُؤْتِ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ۗ
 وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾

(246) මූසාගෙන්* පසු ඉස්රාඊල්* දරුවන්ගෙන් සමූහයක් නුඹ නුදුටුවෙහි ද? ‘අපට පාලකයෙකු පත් කරවු. (එමගින්) අප අල්ලාහ්ගේ මගෙහි සටන් කරන්නෙමු’යි ඔවුන්ගේ නබිවරයාට¹⁶⁷ ඔවුහු පැවසූහ. (එසේ නම්) ‘නුඹලාට සටන් කිරීම අනිවාර්යය කරනු ලැබුවහොත් සටන් නොකරන්නන් බවට පත් වන්නෙහු දැ?’යි ඔහු(නබිවරයා) විමසීය. ‘අපගේ නිවෙස් වලින් ද පුතුන්ගෙන් ද අප පිටුවහල් කරනු ලැබ සිටිය දී අල්ලාහ්ගේ මගෙහි අප සටන් නොකිරීමට අපට කුමක් සිදු වී ඇත් දැ?’යි ඔවුහු පැවසූහ. සටන් කිරීම ඔවුන්ට අනිවාර්යය කරනු ලැබූ විට ඔවුන්ගෙන් ස්වල්ප දෙනෙකු හැර (අන් අය) පිටුපැහ. අපරාධකාරයින් පිළිබඳව අල්ලාහ් හොඳින් දන්නේය. (247) ‘සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලාට පාලකයෙකු වශයෙන් තාලූත්ව එවා ඇතැ’යි ඔවුන්ගේ නබිවරයා ඔවුන්ට පැවසුවේය. ‘අප ඔහුට වඩා පාලක තනතුරට සුදුසුව සිටිය දී හා ඔහුට සම්පත් වලින් සමෘද්ධියක් ද නොදී තිබිය දී කෙසේ නම් ඔහුට අප කෙරෙහි පාලන බලය තිබිය හැක්කේ දැ?’යි ඔවුහු පැවසූහ. (එවිට) ඔහු(නබිවරයා) “සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඔහුව නුඹලාට ඉහළින් තෝරා ගෙන, තවද ඔහුගේ ශරීර ශක්තියේ හා ප්‍රඥාවේ පුළුල් බව ද වැඩි කළේය. අල්ලාහ් තමන් අභිමත කළ අයෙකුට ඔහුගේ පාලන බලය ලබා දෙන්නේය. අල්ලාහ් සර්ව ව්‍යාපකය සර්වඥය” යැයි පැවසුවේය.-

167) මෙය නබි මඹවිල්(සැමුවෙල්) තුමාණන් පිළිබඳ ගෙන හැර පාන කතා වස්තුවක් යැයි ඇතැම් වාර්තා වල සඳහන් වී ඇත.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
 تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْبَنِيُّكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾
 فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۚ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي
 وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ۚ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
 فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۚ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ۚ قَالَ
 الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلقُوا اللَّهَ ۚ كَمْ مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ

﴿٢٤٩﴾ مَعَ الصُّورِ

- (248) "ඔහුගේ පාලන බලයේ සලකුණක් වශයෙන් පෙට්ටගම¹⁶⁸ මලක්වරුන්* උසුලා ගෙන සිටි තත්වයේ නුඹලා වෙත පැමිණෙනු ඇත. එහි නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් ශාන්තභාවය ද මූසාගේ* පවුල හා හාරුන්ගේ* පවුල අතහැර ගිය දැයිත් ශේෂිතව ඇති දෑ ද ඇත. නුඹලා විශ්වාසකයින්ව සිටියෙහි නම්, සැබැවින්ම එහි නුඹලාට සලකුණක් ඇත." යැයි ඔවුන්ගේ නබිවරයා ඔවුනට පැවසුවේය.

(249) තාලූත් සේනාව සමග පිටත් වූ කල්හි 'සැබැවින්ම අල්ලාන් නුඹලාව නදියකින් පරීක්ෂා කරන්නේය. කවරෙකු එයින් පානය කරන්නේ ද ඔහු මාගෙන් (කෙනෙකු) නොවන්නේය. කවරෙකු එය පානය නොකරන්නේ ද ඔහු මාගෙන් කෙනෙකු වන්නේය. (කෙසේ නමුත්) තම දෝතින් පතක් පමණක් ගත් අය හැර¹⁶⁹ (අන් අයට එය වරදකි) යැයි ඔහු පැවසුවේය. එකල්හි ඔවුන්ගෙන් ස්වල්ප දෙනෙකු හැර (අන් අය) එයින් පානය කළෝය. ඉන් පසුව ඔහු(තාලූත්) ද තමන් සමග සිටි විශ්වාස කළවුන් ද එය තරණය කර ගිය විට 'ජාලූත් හා ඔහුගේ සේනාව සමග අද දින (යුද්ධ කිරීමට) අපට ශක්තියක් නැතැයි (ජලය අධික ලෙස පානය කළවුන්) පැවසූහ. 'අල්ලාන්ගේ අභිමතය පරිදි කොපමණ කුඩා සේනාවන් මහා සේනාවන් අඛිබවා ඇත්තේ ද! තවද අල්ලාන් ඉවසිලිවත්තයින් සමග යැයි සැබැවින්ම තමන් අල්ලාන් හමුවන්නෝ යැයි නිශ්චිතව දැන සිටින්නන් (වන ස්වල්ප ලෙස ජලය පානය කළවුන්) පැවසූහ.-

168) මෙහි නබි මූසා* ඈ කුමාණන්ගේ යුගයේ පටන් පැවත ආ පෙට්ටගමක් පිළිබඳව කියැවෙන්නේය. මෙම පෙට්ටගම සතුරන් විසින් සොරා ගනු ලැබූ අතර තාලූත් පාලකයකු වශයෙන් නියම වීමේ සලකුණක් වශයෙන් අල්ලාන් විසින් මලක්වරුන්ගේ* ආධාරයෙන් තාලූත්ගේ දොරකඩට එම පෙට්ටගම ගෙන එන ලදී.

169) තාලූත්ගේ සේනාවට මෙසේ ජල පානය නොකරන මෙන් ඔහු පැවසුවේ ඔවුනට යුද්ධයකට අවශ්‍ය දරා ගැනීමේ ශක්තිය හා ඉවසීම ඇත් දැයි පිරික්සුම් කිරීමට හා පුහුණුවක් ඇති කිරීමට ය.

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا آفِرِمْنَا عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
 الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ ۗ
 لَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّكَ لَبِن
 الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

-(250) ඔවුන් ජාලූත් සහ ඔහුගේ සේනාවට මුහුණලා සිටි කල්හි 'අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අප වෙත ඉවසීම වගුරු වවු. අපගේ පාදයන් ස්ථාවර කරවු. ප්‍රතික්ෂේපක පිරිසට එරෙහිව අපට උපකාර කරවු යැ'යි පැවසුවෝය. (251) අල්ලාහ්ගේ අභිමතය පරිදි ඔවුහු ඔවුන්ව පරාජයට පත් කළහ. (කාලූත්ගේ සේනාවෙහි සිටි) දාවුද්* ජාලූත්ව මරා දැමූ අතර අල්ලාහ් ඔහුට රාජ්‍යය¹⁷⁰ ද ප්‍රඥාව(නබිත්වය) ද පිරිනැමුවේය. තවද ඔහු(අල්ලාහ්) අභිමත කළ දැයින් ඔහුට ඉගැන්වූයේය. මිනිසුන්ගෙන් ඇතැමුන් ලවා ඇතැමුන්ව අල්ලාහ් නොවැළැක්වූයේ නම් මිනිතලය කළහකාරී තත්ත්වයට පත් වනු ඇත. එනමුත් අල්ලාහ් සමස්ත විශ්වය කෙරෙහි සර්ව භාග්‍යයන්ගෙන් යුක්ත වන්නේය. (252) (නබිවරයා) මේවා අල්ලාහ්ගේ වදන්ය. ඒවා සත්‍යයෙන් යුතුව අපි නුඹට පාරායනා කර(පෙන්ව)න්නෙමු. සැබැවින්ම නුඹ රසුල්වරුන්* අතුරිනි.

170) මෙම ආයතයන් කිහිපයෙන් අදහස් වන්නේ නබි ෂම්විල් ෂූෂ් කුමාණන්ගේ ජන සමූහයා 'අපගේ සතුරන්ට එරෙහිව යුද කිරීමට අපගේ පාලකයා පත් කර දෙනු මැනව යැයි අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කරන මෙන් එකුමාණන්ගෙන් ඉල්ලා සිටියෝය යන්නයි. පසුව අල්ලාහ්ගේ විධානයට අනුව ඔවුන්ගේ පාලකයා වශයෙන් ඉතාමත් එඩිතර දැහැමි පුද්ගලයෙකු වන කාලූත් නැමැත්තාව නබි ෂම්විල් ෂූෂ් කුමාණන් විසින් පත් කරනු ලැබීය. තවද පසු කලෙක නබි ෂම්විල් ෂූෂ් කුමාණන්ගේ හා කාලූත්ගේ අභාවයෙන් පසු නබි දාවුද් ෂූෂ් කුමාණන්ව එම සමූහයේ පාලකයා වශයෙන් ද ඔවුන්ගේ නබිවරයා වශයෙන් ද අල්ලාහ් විසින් පත් කරනු ලද බව මෙම ආයතයෙන් පැහැදිලි කෙරෙයි.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَ
 اتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ
 مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَبُيِّنَتْ لَهُمْ مِنْهُمْ مَنْ
 كَفَرَ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا ۗ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا حُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ

الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾

(253) ඔවුන් රසූල්වරුන්ය. ඇතැමුන්ව ඇතැමුන්ට වඩා අපි ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත් කළෙමු. ඔවුන් අතර අල්ලාහ් (සාද්‍රව) කථා කළ අය ද ඔවුන්ගෙන් ඇතැමෙකුට තරාතිරම් වලින් ඔහු උසස් කළ අය ද වෙති. තවද අපි මර්යම්ගේ* පුත් ඊසාට* පැහැදිලි සාධක පිරිනමා, පිවිතුරු ආත්මය(ජබ්රීල්*) මගින් ඔහුට සහය දුන්නෙමු.¹⁷¹ අල්ලාහ් අභිමත කළේ නම් ඔවුන්ට පසු පැමිණියවුන්(ජන සමූහයන්), තමන් වෙත පැහැදිලි සාධක පැමිණීමෙන් පසු (එකිනෙකාට විරුද්ධව) සටන් ඇති කර නොගනු ඇත. නමුත් ඔවුහු හේදබින්න වූවෝය. ඔවුන් අතුරින් විශ්වාසය කළ අයද තවද ඔවුන් අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළ අයද වෙති. අල්ලාහ් අභිමත කළේ නම් ඔවුන් (එකිනෙකාට විරුද්ධව) සටන් ඇති කර නොගනු ඇත. එනමුත් අල්ලාහ් තමා අභිමත කරන දැය සිදු කරන්නේය.¹⁷² (254) විශ්වාස කළවුනි, දිනයක් පැමිණීමට පෙර නුඹලාට අප දුන් දැයින් විය පැහැදුම් කරවු. එ(ම විනිශ්චය)දින කිසිදු ව්‍යාපාරයක් නොමැත. මිත්‍රත්වයක් ද නොමැත. රෙකමදාරුවක් ද නොමැත. ප්‍රතික්ෂේපකයෝ ඔවුහුමය අපරාධකරුවෝ වන්නේ.

171) නබි ඊසා(පේසු) ﷺ තුමාණන්ව සතුරන්ගෙන් රැකවරණය ලබා දීම සඳහා පිවිතුරු ආත්මය ලෙසින් හඳුන්වන ලබන ජබ්රීල්(ගේබ්රියල්) ﷺ නැමැති දේව දූතයා නබි ඊසා ﷺ තුමාණන් සමග සිටියේය යැයි මෙම ආයතයෙන් අදහස් කෙරෙයි.

172) මෙහිදී සියල්ලන්ටම ඉස්ලාමය පිළිගැන්වීම සඳහා අල්ලාහ්ට බලයක් ඇත යන්නෙන් අදහස් වී ඇත. එසේ වූයේ නම් ආගමික වෙනස් කම් ඇති විය නොහැකි නමුත් මූලික අපේක්ෂාව වන 'සියල්ලන්ම සත්‍යය තමන්ගේ පූර්ණ අභිමතය අනුවම පිළිගත යුතුය' යන කරුණ අභිමතවනු ඇත. එහෙයින් ඔවුන්ව විවිධ පරීක්ෂණයන්ට භාජනය කරනු ලබන අතර ඔවුන්ට තෝරා ගැනීමේ නිදහස ලබා දී නබිවරුන් මාර්ගයෙන් නිවැරදි මාර්ගෝපදේශය පෙන්වා දී ඔවුන්ගේ අභිමතය පරිදිම පිළිගැනීමට හෝ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට අවස්ථාව අල්ලාහ්ගේ දේවත්වය මගින් සලසා දී ඇත.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
 مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا يُحِيطُونَ
 بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۗ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۗ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۗ وَهُوَ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا أَكْرَهَ فِي الدِّينِ ۚ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ
 وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۚ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾
 اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَهُمُ الطَّاغُوتُ
 يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾

(255) අල්ලාහ්, ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. (ඔහු) සදා ජීවමානය සර්ව පෝෂකය. මද නින්දක් හෝ දැඩි නින්දක් හෝ ඔහුව ග්‍රහණය නොකරන්නේය. අහස්හි ඇති (සියලු) දෑ හා මිහිතලයේ ඇති (සියලු) දෑ ඔහුටම සතුය. ඔහුගේ අනුමැතියෙන් මිස ඔහු අබියස රෙකමදාරු කළ හැක්කේ කවරෙකුට ද? ඔවුනට ඉදිරියෙන් හා ඔවුනට පසුපසින් ඇති දෑ ඔහු (මැනවින්) දන්නේය. ඔහු(අල්ලාහ්) අභිමත කළේ නම් මිස ඔවුන් (කිසිවෙකු) ඔහුගේ දැනුමෙන් කිසිවක් පරිග්‍රහණය කර නොගනිති. ඔහුගේ කුර්සිය* අහස් හා මිහිතලයට වඩා විශාල විය. ඒදෙක ආරක්ෂා කිරීම ඔහුව වෙහෙසට පත් නොකරන්නේය. තවද ඔහු උත්තරීතරය පරමෝත්තමය. (256) (ඉස්ලාම්) දහමෙහි බල කිරීමක් නැත. සැබැවින්ම සෘජුමග සදොස්භාවයෙන් වෙන්ව පැහැදිලි විය. කවරෙකු තාහුක්(ෂෙයිතාන්වරුන්*) ප්‍රතික්ෂේප කර තවද අල්ලාහ්ව විශ්වාස කරන්නේ ද ඔහු සැබැවින්ම ශක්තිමත් අත්වැල ග්‍රහණය කර ගත්තේය. එයට කිසිවිටෙක බිඳීමක් නැත. තවද අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (257) අල්ලාහ් විශ්වාස කළවුන්ගේ භාරකරුවාය. අදුරු වෙතින් ආලෝකය වෙතට ඔවුන්ව ඔහු ගෙන යන්නේය. ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් නම්, ඔවුන්ගේ භාරකරුවන් තාහුක්ය(ෂෙයිතාන්වරුන්ය). ආලෝකය වෙතින් අදුරු වෙතට ඔවුන්ව ඔවුහු(තාහුක්) ගෙන යන්නෝය. ඔවුන්ය නිරා ගින්නේ සගයින් වන්නේ. ඔවුහු එහි සදාකල් වෙසෙන්නන් වෙති.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَآجَّهُمْ فِي رَبِّهِمْ أَنَّهُمْ إِلَهُهُ الْبُذْكُ ۗ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ۗ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِينَ الْكُفَرُ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوسِهَا ۗ قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۗ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۗ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۗ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ كَمْ يَتَسَنَّه ۗ وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِئُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۗ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ ۗ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

ශ්‍රී ජායාපුරාණ

(258) අල්ලාස්, තමන්ට පාලන බලය පිරිනැමූ හේතුවෙන් ඉබ්‍රාහිම්* සමග ඔහුගේ පරමාධිපති විෂයෙහි තර්ක කළ පුද්ගලයා¹⁷³ (නබිවරය,) නුඹ නුදුටුවෙහිද? එවිට “මාගේ පරමාධිපති ජීවය පිරිනමන්නාය. මරණයට පත් කරන්නා” යැයි ඉබ්‍රාහිම්* ප්‍රකාශ කළේය. (එවිට) “මම ද ජීවය ලබා දෙන්නෙමි. මරණයට පත් කරවමි” යැයි ඔහු ප්‍රකාශ කළේය. “සැබැවින්ම අල්ලාස් හිරු නැගෙනහිරින් ගෙන එන්නේය. එබැවින් නුඹ එය බටහිරින් ගෙන එනු”යි ඉබ්‍රාහිම් පැවසුවේය. එවිට ප්‍රතික්ෂේප කළ තැනැත්තා කුෂ්ණිම්භුත විය. අපරාධකාර පිරිසට අල්ලාස් යහමග පෙන්වන්නේ නැත. (259) එසේ නොමැති නම් වහලයන් මත කඩා වැටුණු තත්ත්වයේ වූ (එනම් විනාශ වූ) ගමක් අසලින් ගමන් කළ අයෙකුගේ උපමාව (නබිවරය, නුඹ නුදුටුවෙහි) ද?¹⁷⁴ ‘මෙහි අභාවයට පසුව අල්ලාස් කුමන අයුරින් මෙය පණ ගන්වන්නේ දැ?’යි ඔහු ප්‍රකාශ කළේය. එවිට අල්ලාස් ඔහුව වසර සියයක් අභාවයට පත් කොට, පසුව ඔහුව ජීවමාන කර, “නුඹ (අභාවයට පත් වූ තත්ත්වයේ) කොපමණ කාලයක් සිටියේ දැ?”යි ඔහු(අල්ලාස්) විමසුවේය. “දිනක් හෝ දිනකින් කොටසක් සිටියෙමි”යි ඔහු ප්‍රකාශ කළේය. “නැත. නුඹ වසර සියයක් සිටියෙහිය.-

173) මෙහි තර්ක කළ පුද්ගලයා යනු එකල බැබිලෝනියාවේ පාලකයා වූ නුමිරාද්(නිම්රොඩ්) නම් රජු බව අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

174) මෙම අල් කුර්ආන් ආයතනයේ කතා වස්තුවට හිමි පුද්ගලයා පිළිබඳව සෘජුව දැන්වීම් පල වී නොමැති අතර ඇතැම් වාර්තාවන්හි ඔහු උෂ්‍යෙයිර් කුමාණන් යන්නෙන් ද විනාශ වූ ගම්මානය ජේරුසලම යන්නෙන් ද එය විනාශ කළේ බුක්කනසර්(නැබුවෙඩ් නෙසර්) යන්නෙන් ද සඳහන් වී ඇත.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ ۗ قَالَ أَوْ لِمَ تُؤْمِنُ ۗ قَال بَلَىٰ وَلَكِنْ لِّيَطَّيَّرَنَّ
 قَلْبِي ۗ قَالَ فَخُذْ أَزْجَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَىٰكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ
 ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا ۗ وَاعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْتَّ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ ۗ وَاللَّهُ يُضْعِفُ
 لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾

-දැන් නුඹ නුඹගේ ආහාරය හා නුඹගේ පානය දෙස බලවු. එය නරක් වී නැත. තවද නුඹගේ බුරුවා දෙස ද බලවු.¹⁷⁵ අප (මෙලෙස කළේ) නුඹව ජනයාට සංඥාවක් වශයෙන් පත් කරනු පිණිසය. තවද (බුරුවාගේ) අස්ථි දෙස බලවු. අප එය කෙසේ ඒකරාශී කොට පසුව එය මාංශ වලින් අන්දවන්නෙමු දැ'යි බලවු.” යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) ප්‍රකාශ කළේය. ඔහුට මේවා පැහැදිලි වූ කල්හි “සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්න බව මම දැන ගතිමි”යි ඔහු ප්‍රකාශ කළේය.

(260) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, නුඹ මළවුන් පණ ගන් වන්නේ කෙසේ දැ'යි මා හට පෙන්වනු මැනව!”යි ඉබ්‍රාහිමි* පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු. එකල්හි) “නුඹ (තවමත්) විශ්වාස නොකළෙහි දැ?”යි ඔහු(අල්ලාහ්) ඇසීය. එසේ නොව එනමුත් මාගේ හදවත තැන්පත් වනු පිණිස යැ'යි ඔහු පැවසීය. “නුඹ පක්ෂීන් අතුරින් හතර දෙනෙක් නුඹ වෙත හීලෑ කර, (උන් කැබලි වලට කපා) ඒවායින් කොටස බැගින් සෑම කන්දක් මත තබා පසුව නුඹ උන් කැඳවවු. ඒවා නුඹ වෙත විගසින් පැමිණෙනු ඇතැ”යි ඔහු පැවසීය. අල්ලාහ් අති බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත බව නුඹ දැන ගනිවු.

(261) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ තමන්ගේ සම්පත් වියදම් කරන අයට උපමාව කරල් හතක් හට ගැනෙන, සෑම කරලකම ඇට සියයක් බැගින් ඇති, ධාන්‍යය ඇටයක උපමාව වැනිය. අල්ලාහ් තමන් අභිමත කරන අයට කිහිප ගුණයකින් වැඩි කර දෙන්නේය. තවද අල්ලාහ් සර්ව ව්‍යාපකය සර්වඥය.-

175) මෙයින් පෙන්නුම් කෙරෙන්නේ අවුරුදු සියයක් ගත වී පසුව ද ආහාර නරක් වී නොතිබුණු අතර බුරුවාගේ අස්ථි දිරාපත් වී යන තරම් කාල පරාසයක ඔහු මරණයට පත්වී සිටි බවයි. ඉන් පසුව අල්ලාහ් ඔහුව පණ ගන්වා ඔහුගේ දෑස් පනාපිටම බුරුවාව නැවත නිර්මාණය කොට පණ ගැන්වූයේය.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ
 أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ
 مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا
 صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۖ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنَّا
 كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

-(262) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ තමන්ගේ සම්පත් වියදම් කර පසුව තමන් වියදම් කළ දෑ පිළිබඳව කියාපෑමකින් හා රිදවීමකින් අනුගමනය නොකරන්නේ ද ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ චේතනය ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අඛියස ඇත. තවද ඔවුන්ට (කිසිදු) බියක් නොමැත. තවද ඔවුහු දුකට පත් නොවන්නෝය. (263) (කිනම්) සදකාවකින්* පසු රිදවීමක් සිදුවන්නේ ද එයට වඩා යහපත් වචනය¹⁷⁶ හා (වරදට) ක්ෂමාව දීම¹⁷⁷ උතුම්ය. තවද අල්ලාහ් සර්ව පොහොසත්ය දැඩි ඉවසිලිවන්තය.

(264) විශ්වාස කළවුනි, අල්ලාහ් හා පරමාන්ත දිනය විශ්වාස නොකරමින් (තමන් දානපතියා යැයි සෙසු) ජනයාට ප්‍රදර්ශනය කිරීම පිණිස තම ධනය වියදම් කරන්නෙකු මෙන් කියාපෑමෙන් හා රිදවීමෙන් නුඹලාගේ සදකාවන්*(දන්දීම) නිෂ්ඵල කර නොගනිවු. ඔහුට උපමාව ගල් පර්වතයක උපමාවක් වැනිය. ඒ මත පස් ඇත. එයට තද වර්ෂාව පතිත වී (පස් ඉවත් වී) මුඩු ගලක් බවට එය අත හැර දමන්නේය.¹⁷⁸ ඔවුන් උපයා ගත් දැයින් කිසිවක් (කිරීම) කෙරෙහි ඔවුහු හැකියාව නොලබති. ප්‍රතික්ෂේපක පිරිසට අල්ලාහ් යහමග නොපෙන්වන්නේය.-

176) මෙයින් අදහස් වන්නේ යම් අවශ්‍යතාවකින් පෙළෙන්නෙකුට දන්දී ඉන්පසු එය අන් අයට කියාපෑමෙන් ඔහුගේ සිත් රිදවන්නාට වඩා තමා සතුව යමක් නොමැති විටෙකදී යහපත් වචනයක් පවසා ඔහුව හරවා යවන්නා වඩාත් උසස් යන්නයි.

177) යමෙකු යම් අවශ්‍යතාවක් ඇයැදීමින් කරදර කරන විටෙකදී ඔහුගේ කරදරයට සමාවදීම වඩාත් උසස් යන්නෙන් ද මින් අදහස් වේ.

178) මෙම ආයතයෙහි සදහන් 'ගල් පර්වතය' යනු දන් දෙන පුද්ගලයාය ද 'තද වර්ෂාව' යනු ලොව අවසන් විනිශ්චය දිනය ද 'ගල් පර්වතය මත ඇති පස්' යනු සෙසු අයට පෙන්වීම සඳහා කළ සදකාවෙහි ලද ප්‍රථිඵල යනුවෙන් ද උපමා කොට ඇත. එනම් යමෙකු සෙසු අයට පෙන්වීමට දන්දීම ගල් පර්වතයක් මත ඇති පස තද වර්ෂාවකදී සේදී යන්නාක් මෙන් ලොව අවසන් විනිශ්චය දිනදී ඔහුගේ ප්‍රථිඵල ඔහුගෙන් සේදී යන වගයි.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشْبِيهًا مِمَّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ
 بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيَوَّدُ أَحَدُكُمْ أَنَّ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ ۗ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
 فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَسَّبُوا الْخَيْبِثَ مِنْهُ
 تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخِيذٍ إِلَّا أَنْ تَعْبُضُوا فِيهِ ۗ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَنِيدٌ ﴿٢٦٧﴾

(265) අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය අපේක්ෂාවෙන් හා තමන් තුළ (ඇති තම විශ්වාසය) ස්ථිර කරවනු පිණිස තමන්ගේ ධනය වියදම් කරන්නන්ට උපමාව උස් බිමක වූ උයනක උපමාව වැනිය. එයට තද වර්ෂාව පතිත වී එහි එලදාව දෙගුණ වශයෙන් එය උපදවා දුන්නේය. තද වැසි එහි පතිත නොවූව ද පොද වැසි (පවා ප්‍රමාණවත්)ය. තවද අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳ සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය.

(266) ඉඳි හා මිඳි ඇති උයනක් තමන්ට අයිතිව තිබේ ඒවාට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. එහි ඔහු සඳහා වූ සියලු එල වර්ග ද ඇත. ඔහුට (ඉපැයීමක් කළ නොහැකි) දුර්වල පරපුරක් සිටියදී මහලුවිය ඔහුට අත් විය. එවිට ගින්නෙන් යුත් කුණාටුවක් ඇති වී එය දැවී යාම නුඹලාගෙන් කෙනෙකු ප්‍රිය කරන්නෙහි ද? 179 නුඹලා සිතා බලනු පිණිස මෙලෙසය නුඹලාට අල්ලාහ් සංඥාවන් පැහැදිලි කරනුයේ. (267) විශ්වාස කළවුනී, නුඹලා උපයා ගත් යහපත් දැයිත් ද මිහිතලයෙන් අප නුඹලාට හට ගැන් වූ දැයිත් ද නුඹලා වියදම් කරවූ. එයින් අප්‍රසන්න දෑ වියදම් කිරීමට අපේක්ෂා නොකරවූ. (එවැනි අප්‍රසන්න දෙයක් නුඹලාට ප්‍රදානය කළ විට) නුඹලා එයට දැස් පියාගත් තත්ත්වයෙන් මිස එය පිළිගන්නන් වශයෙන් නොවෙති. තවද අල්ලාහ් සර්ව පොහොසත්ය සර්ව ප්‍රශංසාලාභීය බව දැන ගනිවූ.

179) මෙම ආයතය මගින් තමන්ගේ දන්දීම පිළිබඳව උඩඟු වී අන් අයට කියා පෙන්වන්නාට උදාහරණයක් ගෙන හැර පෙන්වා ඇත. එනම් යමෙකු දන්දීම හේතුවෙන් මරණින් මතු ජීවිතයෙහි විශේෂ භාගයක් හිමි කර ගැනීමට සරුසාර උයනක හිමිකරුවෙකු මෙන් සුදුස්සෙකු වුවද ඔහු තම දන් දීම පිළිබඳව උඩඟුවෙන් අන් අයට කියා පෑමෙන් කුණාටුවක් මෙන් සියලු භාගයන් අහිමි කර ගනු ඇත. එලෙසම සියල්ල අහිමි වූ වයස්ගත පුද්ගලයාට තව දුරටත් වෙහෙස මහන්සි වී ඉපැයීමට නොහැකි සේ මරණින් මතු ජීවිතයේ දී ඔහු කළ යහ ක්‍රියාවට උඩඟු වීම හේතුවෙන් කිසිදු යහ ප්‍රථිඵලයක් නොලබනු ඇත යන්නයි.

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ ۗ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ
 وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَاءُ ۗ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا
 يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ۗ
 مَا يَلْظَلِبِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ تُبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۗ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُوتُوهَا
 الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ كَيْسَ
 عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَّشَاءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يُنْفِسْكُمْ ۗ وَمَا
 تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّؤْتِ الْيَتِيمَ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ ﴿٢٧٢﴾

(268) **ෂෙයිතාන්*** නුඹලාට දුහි බව (පිළිබඳ) බිය ගන්වන්නේය. තවද නුඹලාට අශික්ෂිත දෑ විධානය කරන්නේය. (නමුත්) **අල්ලාහ්** නුඹලාට ඔහුගෙන් වූ සමාව හා භාග්‍යයන් (පිළිබඳව) ප්‍රතිඥා දෙන්නේය. තවද **අල්ලාහ්** සර්ව ව්‍යාපකය සර්වඥය. (269) ඔහු අභිමත කළ අයට ප්‍රඥාව දෙන්නේය. කවරෙකුට ප්‍රඥාව දෙනු ලැබුවේ ද ඔහුට නියත වශයෙන්ම අධික යහපත දෙනු ලැබ ඇත. නුවණැත්තන් හැර (සෙසු අය) උපදෙස් නොලබති. (270) නුඹලා වියදමක් ලෙස කුමක් වියදම් කළ ද භාරයක් ලෙස කුමක් භාර වුව ද සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** එය දන්නේය. අපරාධකරුවන්ට උදව් කරන්නන් කිසිවෙක් නැත. (271) නුඹලා **සදකාවන්*** ප්‍රසිද්ධියේ කරන්නේ නම් එය හොඳය.¹⁸⁰ තවද නුඹලා ඒවා රහසිගතව සඟවා ඒවා දුහියන්ට දෙන්නේ නම් එය නුඹලාට ඉතා යහපතය. තවද එය නුඹලාගේ ඇතැම් පාපයන් නුඹලාගෙන් පාප සෝධනය කරනු ඇත. තවද **අල්ලාහ්** නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳ අභිඥානවත්තයා වන්නේය. (272) (නබිවරය,) ඔවුන්ව යහමග යැවීම නුඹට වගකීමක් නොවන්නේය. නමුත් **අල්ලාහ්** තමා අභිමත කළ අයව යහමග යවන්නේය.¹⁸¹ යහපත් දැයින් නුඹලා කුමක් වියදම් කරන්නෙහි ද එය නුඹලාටමය. **අල්ලාහ්**ගේ තෘප්තිය අපේක්ෂාවෙන් මිස නුඹලා වියදම් නොකරන්නෙහුය.-

180) මෙම **ආයතයේ සදකාව*** යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත්තේ 'අනිවාර්ය දන්දීම' යැයි **අල් කුර්ආන්** විශාරදයින් අදහස් දක්වා ඇත. එනම් 'තම වස්තුවෙන් අනිවාර්යයෙන් පිරිනැමිය යුතු **ෂසකාතය*** නැමැති දන්දීම ප්‍රසිද්ධියේ ඉටු කිරීම තුළින් එය අන් පොහොසතුන්ට ආදර්ශයක් වී තමන්ද දන්දිය යුතු යැයි දිරි ගැන්වීමක් ඇති වීම හා ප්‍රසිද්ධියේ **ෂසකාතය**න් දීම තුළින් ඒවා ලැබීමට සුදුස්සන් පමණක් ඒවා ලබා ගැනීමට ඉදිරිපත් වීම යන කරුණුය.

181) මුස්ලිම් නොවන්නන් **සදකාව**ට පමණක් ඇලුම් කර ඉස්ලාමය වෙත නැඹුරු වේ යැයි සිතා ඔවුන්ට **සදකා** දීමෙන් මුස්ලිම්වරුන් වැළකී සිටියහ. එනමුත් **අල්ලාහ්** මෙම **ආයතය**ෙන් මුස්ලිම් නොවන්නන්ට ද කොන්දේසියකින් තොරව **සදකා** දීමට අවසරය දී ඇත.

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ
 الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيئِهِمْ ۖ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْفَافًا ۖ وَمَا
 تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا
 وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ
 الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا
 الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا ۗ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ۗ فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى
 فَلَهُ مَا سَلَفَ ۗ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ ۗ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾

-යහපත් දැයින් නුඹලා කුමක් වියදම් කරන්නෙහි ද නුඹලාට එය සූර්ණව යළි ගෙවනු ලබන්නේය. තවද නුඹලාට අපරාධයක් සිදු කරනු නොලබන්නේය.

(273) මිහිතලයේ (ජීවනෝපාය පිණිස) සැරිසැරීමට නොහැකිව අල්ලාස්ගේ මාර්ගයේ පමණක් (තමන්ව) සීමා කර ගත් දුගියන්ට(නුඹලාගේ සදකාවන්* ලැබීම සුදුසුය.¹⁸² (ඔවුන් සෙසු අයගෙන් අතපැමෙන්) වැළකී සිටීම හේතුවෙන් (ඔවුන් ගැන) නොදත් අය ඔවුන්ව අවශ්‍යතාවන්ගෙන් තොර වූ අය ලෙස සිතති. ඔවුන්ගේ සලකුණු මගින් නුඹ ඔවුන්ව හඳුනාගන්නේය. ඔවුහු මිනිසුන්ගෙන් කන්තලවී කරමින් නොඉල්ලති. වස්තූන් වලින් නුඹලා කුමක් වියදම් කරන්නෙහි ද සැබැවින්ම අල්ලාස් ඒ පිළිබඳව සර්වඥය. (274) කවරෙකු රාත්‍රියෙහි ද දහවලෙහි ද තමන්ගේ ධනය රහසිගතව හා ප්‍රසිද්ධියේ (අල්ලාස්ගේ මාර්ගයෙහි) වියදම් කරන්නේ ද ඔවුන්ට තම පරමාධිපති අඛියස ඔවුන්ගේ වේතන ඇත. ඔවුන්ට බියක් නැත. තවද ඔවුහු දුක් නොවෙති.

(275) පොලිය අනුභව කරන්නන්, ඡෙයිතාන්* (තම) ස්පර්ශයෙන් කවරෙකුට උන්මාදයට පත් කරන්නේ ද එවැන්නෙකු නැගිටින්නා සේ මිස (මෙවුන් නැගිටවනු ලබන දිනයේ) ඔවුහු නොනැගිටති.-

182) මෙයින් අදහස් කරන්නේ ඉස්ලාමීය ඉගැනුම සඳහා මුළු ජීවිතයම කැප කළ උදවිය පිළිබඳවය. මෙලෙස මොවුන් තම ආධ්‍යාත්මික දැනුම සඳහා ජීවිතයම කැප කළ හෙයින් ජීවනෝපාය සඳහා වෙහෙසීමට අපහසුතාවක සිටියෝය. ඇතැම් වාර්තාවන්ට අනුව මොවුන් මස්ජිදුන් නබවියෙහි නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණන්ගෙන් ඉගැනුම් කටයුතු වල යෙදී සිටී අස්හාබුස් සුෆ්ෆා(පිලෙහි වැසියන්) නැමැති සහාබිවරුන්* පිරිසක් යැයි සඳහන් වී ඇත. මොවුන් කිසිදු ඉපැයීමක් නොමැති දුප්පතුන් වුවද කිසිවෙකුගෙන් හෝ අතපැමෙන් වැළකුණෝය. නාදුනන කිසිවෙකු පැමිණියේ නම් මොවුන් පොහොසත් උදවිය යැයි සිතන තරමට මොවුන් තමන්ගේ අවශ්‍යතාවන් පෙන්නුම් නොකරමින් හැසිරුණෝය.

يَسْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيهِ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾

-මෙ(ම දණ්ඩන)ය 'අලෙවිය ද පොලිය මෙන්ම යැ'යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කළ හේතුවෙනි. අල්ලාහ් අලෙවිය අනුමත කර තිබෙන අතර පොලිය තහනම් කර තිබේ.¹⁸³ කවරෙකු වෙත තම පරමාධිපතිගෙන් උපදෙසක් පැමිණ, (පොලියෙන්) වැළකෙන්නේ ද, එවිට පෙර වූ දැ(පෙර ගත් පොලිය) ඔහුට අනුමතය. ඔහුගේ විෂය (පිළිබඳ විනිශ්චය) අල්ලාහ් වෙතය. කවරෙකු නැවත (පොලිය වෙත) යොමු වන්නේ ද, එවිට ඔවුන්ය (නිරා) ගින්නේ සගයින් වන්නේ. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. (276) අල්ලාහ් පොලිය විනාශ කරන්නේය. සදකාවන්* වඩවන්නේය. තවද සෑම පාපතර වූ ප්‍රතික්ෂේපකයෙකුටම අල්ලාහ් ප්‍රිය නොකරන්නේය.

(277) සැබැවින්ම කවුරුත් විශ්වාස කොට යහකම් කර සලාතය* ස්ථාපිත කර ැසකාතය* පිරිනමන්නේ ද ඔවුනට ඔවුන්ගේ වේතනය ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අබියස ඇත. තවද ඔවුනට (කිසිදු) බියක් නොමැත. තවද ඔවුහු දුකට පත් වන්නේ ද නැත.-

183) පොලිය හා සම්බන්ධව ඇති අල් කුර්ආන් ආයතයන් සියල්ල අධ්‍යයන කර බැලුවේ නම් එකල මත් පැන් පානයට ඇබ්බෙහි වූ ජන සමූහයාව අල්ලාහ් කෙලෙස ක්‍රමානුකූලව එය තහනම් කර එයින් මුදවා ගත්තේද එලෙසම පොලියෙහි ද ගිලි සිටි එම සමූහයාව ක්‍රමානුකූලව එය තහනම් කිරීම කුලින් මුදවා ගත් බව පැහැදිලි වනු ඇත. පළමුව අල් කුර්ආන් 30:39 හි අල්ලාහ් පොලිය අප්‍රසන්න දෙයක් බවත් එය අධිකත්වයක් ගෙන දෙන සේ බාහිරව පෙනුණද එය ඇත්තෙන්ම අල්ලාහ් අබියස කිසිදු අධිකත්වයක් හෝ අභිවාදියක් ලබා නොදෙන්නක් බව සදහන් කර ඇත. දෙවනුව අල් කුර්ආන් 4:161 හි පොලිය යුදෙව්වන්හට ද තහනම් වී තිබුණු බවත් එය පාපයක් බවත් සදහන් වී ඇත. තෙවනුව අල් කුර්ආන් 3:130 හි පොලිය අනුභව කිරීම මුස්ලිම්වරුන්හට තරයේ තහනම් බව පැහැදිලිවම ප්‍රකාශ කර ඇත. සිව්වන පියවරක් ලෙස අල් කුර්ආන් 2:275,276,278,279 හි පොලිය තහනම් කිරීමේ නැණවත් බව, එයින් ඇති වන භෞතික හා ආත්මික විපාක සහ එහි නියැලෙන්නා කෙතරම් බරපතල දඬුවමට හා අල්ලාහ්ගේ කෝපයට ලක්වන්නේ ද යන්න සවිස්තරාත්මකව සදහන් කර ඇත.

යමෙකු පොලිය ලාභදායී ලෙස දැක එය තහනම් වී ඇත්තේ මන්දැයි ප්‍රශ්න කළ හැක. පළමුව පොලි ගනුදෙනුව අල්ලාහ් අල් කුර්ආනය මගින් තහනම් කර ඇත. එහෙයින් සෑම කෙනෙකුම පොලිය තහනම් වීමට හේතුව හෝ පොලියේ ඇති අසාධාරණ ලක්ෂණ හෝ සොයා ගැනීම අවශ්‍යය හෝ ප්‍රායෝගික නොවේ. කෙසේ වුවද පොලියේ නපුර අතීතයට වඩා නවීන යුගයෙහි ජාත්‍යන්තර මට්ටමින් ඇති වී තිබෙන්නා වූ ආර්ථික අර්බුදයෙන් හොදින් පැහැදිලි වනු ඇත. පුද්ගලික පරිභෝජනයක් සඳහා පොලියට ගනු ලබන ණයක ඇති නපුර සීමා වන්නේ එම ණය ලබා ගන්නා පුද්ගලයාට පමණක් වන නමුත් වත්මන් යුගයෙහි රජයන් විසින් ජාත්‍යන්තරව ගනු ලබන මහාපරිමාණ ණය නිසා සමස්ත දේශයක ආර්ථිකයටම අහිතකර බලපෑම් ඇති වනු අප දකින්නෙමු. එවන් හේතුවලට විසඳුමක් වශයෙන් ඉස්ලාම් දහමට අනුගත කරුණු කාරණා අනුසාරයෙන් මුස්ලිම් විද්වතුන් පොලි රහිත බැංකු ක්‍රමයක් හඳුන්වා දී තිබීම අපි දකින්නෙමු.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۗ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَالْكُفْؤُةُ ۗ وَ يُكْتَبُ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۗ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ ۚ فَلْيُكْتَبْ ۗ وَ يُبْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا ۗ

(278) විශ්වාස කළවුනි, අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වු. නුඹලා විශ්වාසිකයින් වශයෙන් සිටින්නේ නම් ඉතිරිව ඇති පොලිය අතහැර දමවු. (279) නමුත් නුඹලා (එසේ) නොකළේ නම් අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රජුල්වරයාගෙන්* යුද ප්‍රකාශයක් ස්ථිර කර ගනිවු. තවද නුඹලා පශ්චාත්තාපයේ යෙදෙන්නේ නම් නුඹලාගේ මුල් මුදල නුඹලාට සතුය. නුඹලා අපරාධ නොකළ යුතු අතර නුඹලා ද අපරාධයට ලක් නොවෙති. (280) (ණය ගත්) කෙනෙකු දුෂ්කරතාවෙන් පසු වන්නෙකු නම්, එවිට (ආපසු ගෙවීමට) පහසුව ලබන තුරු කල් ලබා දීමක් ඇත. නුඹලා දැන සිටින්නේ නම්, නුඹලා (ඒවා) සදකාවන්* වශයෙන් අත හැර දැමීම නුඹලාට ඉතා යහපතය. (281) නුඹලා අල්ලාහ් වෙත නැවත යොමු කරවනු ලබන දිනයක් පිළිබඳව බිය හක්තිමත් වු. පසුව (එදින) සෑම කෙනෙකුටම තමන් උපයා ගත් දෑ සඳහා ප්‍රතිඵලයක පූර්ණව පිරිනමනු ලබන්නේය. තවද ඔවුහු අපරාධ කරනු නොලබති.¹⁸⁴

(282) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා නියමිත කාලයකට ණයක් ගිවිස ගන්නේ නම් එය ලිඛිතව සටහන් කර ගනිවු. තවද ලියන්නා නුඹලා අතර යුක්ති සහගතව ලියා තැබිය යුතුය. අල්ලාහ් තමන්ට ඉගැන්වූ අයුරින් ලියන්නා ලිවීමට පසුබට නොවිය යුතුය. එහෙයින් ඔහු ලියා තැබිය යුතුය. තවද කවුරුන්හට වගකීම පැවරෙන්නේ ද (ණය ගැනි) ඔහු (තම වගකීම පිළිබඳව කියවා) ලේඛනගත කරවිය යුතුය. ඔහු තම පරමාධිපති වන අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් විය යුතුය. තවද (ලේඛනගත කර වීමේ දී) එයින්(ණය මුදලින්) කිසිවක් අඩු නොකළ යුතුය.-

184) අල් කුර්ආනයෙහි අවසානයට පහළ වූ ආයතය මෙම ආයතය යි.

- فَإِنَّ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهَا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُبَيِّنَ لَهُ فَلَْيُبَيِّنْ لَهُ بِالْعَدْلِ وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَمَجْلٌ وَمِمَّا تَنْهَى مَنِ تَرَضَوْنَ مِنَ الشَّهَادَةِ أَنْ تَصِلَ إِحْدَهُمَا فَتُكْرَمَ إِحْدَهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَلُوا أَنْ تَكْتُبُوا صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ آجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَلَّحُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

-තවද කවුරුන්හට වගකීම පැවරෙන්නේ ද (ණය ගැන) ඔහු අනවබෝධයෙන් හෝ දුර්වලතාවෙන් හෝ ලේඛනගත කරවීමට නොහැකියාවෙන් සිටින්නේ නම්, ඔහුගේ භාරකරු යුක්ති සහගත ලෙස ලේඛනගත කරවිය යුතුය. නුඹලාගේ පිරිමින්ගෙන් සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනෙකු සාක්ෂිය සඳහා පත් කර ගනිවු. පිරිමින් දෙදෙනෙකු නොවී නම් සාක්ෂිකරුවන් අතුරින් නුඹලාට තෘප්තිමත් විය හැකි පිරිමියෙක් හා ස්ත්‍රීන් දෙදෙනෙකු(විය යුතු)ය.¹⁸⁵ ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් එක් තැනැත්තියකට වැරදීමක් ඇති වුවහොත් ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් වූ අනෙක් තැනැත්තිය විසින් සිහි කර දෙනු පිණිසය. තවද (සාක්ෂිය සඳහා) කැඳවනු ලැබූ විට සාක්ෂිකරුවන් ප්‍රතික්ෂේප නොකළ යුතුය. (ණය ප්‍රමාණය) කුඩා වුවද විශාල වුවද එහි නියමිත කාලය තෙක් එය සටහන් කිරීමට නුඹලා උදාසීන නොවවු. එය අල්ලාහ් අබියස ඉතා සාධාරණීය ය. තවද සාක්ෂිය සඳහා ඉතා ප්‍රබලවත්ය. නුඹලා සැකයන් ඇති කර නොගැනීමට ඉතා සමීපය. නුඹලා අතර (අත්පිට මුදලට සිදු කරන) වත්මන් ව්‍යාපාරයක් මිස, එවිට එය නුඹලා ලියා නොකැබීම නුඹලාට වරදක් නැත. නුඹලා එකිනෙකා වෙළඳ ගනු දෙනු කර ගන්නේ නම් සාක්ෂීන් පත් කර ගනිවු. ලියන්නා සහ සාක්ෂිකරුවා කිසිදු අපහසුතාවට ලක් කරනු නොලැබිය යුතුය. එසේ නුඹලා කරන්නෙහු නම් සැබැවින්ම එය නුඹලා වෙත වූ පාපයකි. තවද අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු. අල්ලාහ් නුඹලාට උගන් වන්නේය. අල්ලාහ් සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.¹⁸⁶ -

185) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 4 වන සුරාවෙහි හැඳින්වීම බලන්න.

186) අල් කුර්ආනයෙහි දීර්ඝතම ආයතය මෙයයි.

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةً ۖ فَإِنْ أَصَابَكُمْ بَعْضُ الْيَوْمِ
 الَّذِي أَوْتَيْنَ أَمَانَتَهُ وَلِيَّتِي اللَّهُ رَّبُّهُ ۖ وَلَا تَكْتُبُوا الشَّهَادَةَ ۖ وَمَنْ يَكْتُبْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ
 قَلْبُهُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ ۗ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنْ تُبَدُّوْا مَا
 فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْنَ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ ۗ أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۗ وَالْمُؤْمِنُونَ ۗ كُلٌّ آمِنٌ
 بِاللَّهِ وَمَلَكَاتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۗ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۗ وَقَالُوا سَبِعْنَا وَأَطَعْنَا
 غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾

- (283) නුඹලා ගමනක යෙදී සිටිය දී (ණයක් සඳහා) ලියන්නෙකු නොලැබුවහොත්
 අතමිට (සුරකිමිතභාවය සඳහා) උකසක් විය යුතුය. නුඹලාගෙන් සමහරෙකු
 සමහරෙකු වශීවාස කළේ නම් විශ්වාසය තබනු ලැබූ තැනැත්තා තම විශ්වාස
 වත්තභාවය ඉටු කළ යුතුය. තවද ඔහු තම පරමාධිපති වන අල්ලාහ්ට බිය
 හක්කිමක් විය යුතුය. නුඹලා සාක්ෂිය වසන් නොකරවු. කවරෙකු එය වසන්
 කරන්නේ ද එවිට සැබැවින්ම ඔහුගේ හදවත පවිටුය. තවද අල්ලාහ් නුඹලා කරන
 දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (284) අහස්හි ඇති දෑ හා මිහිතලයේ ඇති දෑ අල්ලාහ්ට
 පමණක් සතුය. නුඹලාගේ හදවත් තුළ ඇති දෑ නුඹලා හෙළි කළ ද නැතහොත්
 එය නුඹලා සැඟවුව ද ඒ පිළිබඳව අල්ලාහ් නුඹලාගෙන් ප්‍රශ්න කරනු ඇත. ඔහු
 අභිමත කළ අයට සමාව දෙන්නේය. තවද ඔහු අභිමත කළ අයට දඬුවම්
 පමුණුවන්නේය. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.

(285) රසුල්වරයා* තමන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් තමන් වෙත පහළ කරනු
 ලැබූ දෑ පිළිබඳව විශ්වාස කළේය. තවද මුෂිත්වරුන්* ද (විශ්වාස කළෝය.)
 සියල්ලෝම අල්ලාහ්ව ද ඔහුගේ මලක්වරුන්ව* ද ඔහුගේ ධර්ම ප්‍රස්තකයන් ද
 ඔහුගේ රසුල්වරුන්ව* ද විශ්වාස කළහ. ඔහුගේ රසුල්වරුන්ගෙන් කිසිවකු අතර
 අපි ප්‍රහේද නොදැක්වූයෙමු. තවද 'අපි ශ්‍රවණය කළෙමු. අවනත වූවෙමු. අපගේ
 පරමාධිපතියාණනි, ඔබගේ සමාව (ඇයැදීමු). අවසානයේ යොමු වන ස්ථානය ඔබ
 වෙතමය' (යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය).

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن
 نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَ
 لَا تُحِبِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

(286) අල්ලාස් කිසිදු ආත්මයකට එහි හැකියාවන්ට අනුව මිස (කිසිවක්) නොපවරනු ඇත. එ(ම ආත්ම)යට එය (යහපතින්) උපයා ගත් දෑ සතුය. තවද එයට (පාපයෙන්) උපයා ගත් දෑ සතුය. “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපට (නුඹ අණ කළා වූ යම් දෙයක්) අමතක වූයේ නම් හෝ අපට වැරදුනේ නම් හෝ (එයට වරදකරුවන් ලෙස) අපව ග්‍රහණය නොකරනු මැනව! අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපට පෙර සිටියවුන් මත (වගකීම් වලින් යුත්) බරක් පැටවුවාක් මෙන් අප මත බරක් නොපටවවු. තවද අපට (දරා ගැනීමට) ශක්තියක් නොමැති දෙයක් අප වෙත නොපටවනු මැනව! අපට (වරදට) සමාව දෙනු මැනව! අපට පාප ක්ෂමාව දෙනු මැනව! තවද අපට කරුණාව දක්වනු මැනව! ඔබමය අපගේ භාරකරු වන්නේ. එබැවින් ප්‍රතික්ෂේප කරන පිරිසට එරෙහිව අපට උපකාර කරනු මැනව! (යැයි පවසවු.)

03

سورة آل عمران

සුරා ආලූ ඉම්රාන්

(ඉම්රාන්ගේ පරපුර)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාවේ* 33 සිට 37 දක්වා වූ ආයතයන් වලින් මර්සම් තුමියගේ පියා වන ඉම්රාන් ෂූෂා තුමාණන්ගේ පරපුර පිළිබඳව සඳහන් වී ඇති හෙයින් 'ආලු ඉම්රාන්' 'ඉම්රාන්ගේ පරපුර' යන නමින් මෙම සූරාව හඳුන්වනු ඇත.

මෙම සූරාවේ බොහෝ ආයතයන් පහළ කරනු ලැබුවේ මුස්ලිම්වරුන් මක්කාවේ සිට මදීනාවට දේශාන්තරණය කිරීමෙන් පසු ඔවුන්ට සතුරන්ගෙන් විවිධ දුෂ්කරතාවන්ට මුහුණ පෑමට සිදු වූ කාල වකවානුවේදීය. මුස්ලිම්වරුන් හා මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතර මදීනාවට ආසන්න ස්ථානයක් වූ බද්ඊ පිටියෙහි දී පළමු විධිමත් යුද්ධය ඇති විය. මෙම තීරණාත්මක යුද්ධය මුස්ලිම්වරුන් විසින් ජය ගනු ලැබූ ද එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පරාජිත මක්කා වාසීන්ට මුස්ලිම්වරුන් කෙරෙහි වූ කෝපය ඉන් පසු වඩාත් දැඩි විය. මෙම යුද්ධයෙන් පසුවසරේදී මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් මදීනා නගරයට පහර දුන් අතර උහුද් නම් ස්ථානයෙහිදී ඇති වූ මෙම යුද්ධයෙන් තාවකාලික පසුබෑමකට මුහුණ දෙන්නට මුස්ලිම්වරුන්ට සිදු විය.

මුස්ලිම්වරුන් හා මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතර ඍජු යුද වාතාවරණයක් පැවතුණි. නමුත් මදීනාව හා ඒ අවට විසූ යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් නබි මුහම්මද් ෂූෂා තුමා සමග ඇති කර ගත් ගිවිසුම් උල්ලංඝනය කරමින් දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට උපකාර කිරීමට ඉදිරිපත් විය. තවද යුදෙව් හා කිතුනු කණ්ඩායම් සමග බුද්ධිමය වශයෙන් සංවාදයක් මෙම කාල වකවානුවේ දී කෙරෙමින් පැවතිණ. මෙම සූරාවේ බොහෝ වදන් පහළ කරනු ලැබ ඇත්තේ මෙම පසුබිම පදනම් කරගෙනය. මෙයට පෙර සූරා 'අල් බකරා'හි වැඩි වශයෙන්ම අවධානය යොමු වී තිබුණේ යුදෙව්වන් කෙරෙහි වන අතර කිතුනුවන් පිළිබඳව කෙටියෙන් සඳහන් වී තිබිණ. නමුත් මෙම සූරාවේ වැඩි අවධානය යොමු වී ඇත්තේ කිතුනුවන් කෙරෙහි වන අතර යුදෙව්වන් පිළිබඳව සුළු වශයෙන් සඳහන් වී ඇත.

මෙම සූරාවෙහි ආරම්භයේ සිට අඩක් පමණ තෙක් සඳහන් වී ඇත්තේ නජ්රාන් ප්‍රදේශයේ සිට නබි මුහම්මද් ෂූෂා තුමාව හමුවීමට පැමිණ සිටි කිතුනු නියෝජිත පිරිසට කරුණු පහදා දීමක් වශයෙනි. තවද මෙහි ආරම්භක ආයතයන්හි නබි ඊසා (ජේසු) ෂූෂා තුමාගේ සැබෑ ස්වභාවය පැහැදිලි කර ඇති අතර සියලුම නබිවරුන් වෙත පහළ කරනු ලැබූ පණිවිඩයේ අවල හරය වූයේ අල්ලාහ්ගේ ඒකීයත්වය යන්න ද එයින් අල්පමාත්‍රයක හෝ වෙනසක් නොමැතිව එය විශ්වාස කළ යුතුය යන්න ද පහදා දී ඇත. මෙම සන්දර්භයට අදාළව යුදෙව්වන්ගේ කුමන්ත්‍රණකාරී පිළිවෙත පිළිබඳව මුස්ලිම්වරුන්ව ද දැනුවත් කර ඇත.

බද්ඊ හා උහුද් යුද්ධයන් පිළිබඳව විස්තර ඉදිරිපත් කර ඇති අතර එයට අනුබද්ධ කරුණු පිළිබඳව ද සඳහන් කර ඇත. මෙම යුද්ධ දෙකෙන් ආදර්ශයන් ලබා ගන්නා මෙන් මුස්ලිම්වරුන්ව දිරිගන්වා ඇත. විශේෂයෙන්ම සමහර ළමක සිතුවිලි නිසා මුස්ලිම්වරුන්ට පසුබෑමකට මුහුණ දීමට සිදු වූ උහුද් යුද්ධයෙන්

ඉගෙන ගන්නා මෙන් උපදෙස් දී ඇත. **ෆසකාතය***, පොලිය හා ජ්හාද් යන කරුණු වලට අදාළ ඉස්ලාමීය නීතීන් ද මෙහි විග්‍රහ කොට ඇත.

අවසානයේ දී විස්මයජනක අයුරින් නිර්මාණය කොට ඇති අහස් හා මිහිතලය පිළිබඳව ද කාලය හා අවකාශය බිහි වී ඇති සුක්ෂමභාවය පිළිබඳව ද සිතන්නට මුළු මහත් මනුෂ්‍ය වර්ගයාටම ආරාධනා කරයි. එය තුළින් විශ්වයේ නිර්මාතෘගේ අසීමිත බලය හා සර්වඥානිභාවය මෙන්ම ඒකීයත්වය විශ්වාස කිරීමට තුඩු දෙන මග පිවිසීමට හැකි වන අයුරින් මෙහි වදන් සකස් වී ඇත.

03 සුරා ආලු ඉම්රාන් (ඉම්රාන්ගේ පරපුර)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 200 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿١﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
 يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٢﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٤﴾ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ
 شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ﴿٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිෆ්. ලාම්. මීම්.¹ (2) අල්ලාහ්, ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. (ඔහු) සදා ජීවමානය සර්ව පෝෂකය. (3, 4) (නබිවරය,) සත්‍යයෙන් යුත් ධර්ම ප්‍රස්තකය(අල් කුර්ආනය) එයට පෙර ඇති දැ(පෙර ධර්ම ප්‍රස්තකයන්) සත්‍යය කරවන්නක් ලෙස ඔහු(අල්ලාහ්) නුඹ වෙත පහළ කළේය. තවද මෙය(පහළ වීමට) පෙර ජනයාට මග පෙන්වීමක් ලෙස තවරාකය* හා ඉන්ජිලය* ඔහු පහළ කළේය. තවද ගුරුකාන්‍ය(සත්‍යය හා අසත්‍යය නිර්ණය කරන සංකල්පය) ද ඔහු පහළ කළේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් වන ඔවුනට දැඩි දඬුවමක් ඇත. අල්ලාහ් සර්ව බලසම්පන්නය ප්‍රතිදඬුවම් දෙන්නාය. (5) සැබැවින්ම අල්ලාහ්, අහසෙහි හා මිහිතලයෙහි ඇති කිසිවක් ඔහුගෙන් නොසැඟ වේ. (6) තමන් අභිමත කරන අයුරින් නුඹලාව ගර්භාශයන්හි හැඩගස්වන්නේ ඔහුමය.² සර්ව බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත වූ ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත.

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

2) හැදින්වීමේ සඳහන් පරිදි මෙම සුරාවෙහි ආරම්භක කොටස නජ්රාන් දෙසින් පැමිණි කිතුනුවන්ගේ තර්කයට පිළිතුරක් වශයෙන් මෙම ආයතය පහළ විය. ඔවුන්ගේ තර්කය වූයේ නබි ර්සා* ﷺ තුමාණන් පියෙකු නොමැතිව බිහි වීම එතුමා දෙවියෙකු ලෙස සනාථ කරන බවය. එයට පිළිතුරක් වශයෙන් මෙහි මිනිසා මවනු ලබනුයේ අල්ලාහ් විසින් බව ද ඔහුගේ අභිමතය පරිදි මවගේ ගර්භාශයේ හැඩගස්වන බව ද සඳහන්ව ඇත. මිනිසා සාමාන්‍ය පරිදි පියෙකුගේ මාර්ගයෙන් බිහි වීම සම්බන්ධයෙන් හෝ අසාමාන්‍ය ලෙස පියෙකු නොමැතිව බිහි වීම සම්බන්ධයෙන් හෝ කිසිදු කරුණක් සඳහන් වී නොමැත. පියෙකු නොමැතිව සාමාන්‍ය මිනිසෙකු ලෙස නබි ර්සා* ﷺ තුමාණන්ව එතුමාගේ මව් කුසෙහි සැකසුවේ සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් ය.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۗ وَمَا
 يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَالرُّسُلُ خُونٌ فِي الْعِلْمِ يُقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۗ وَمَا
 يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تَزِرْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ
 رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾

(7) නුඹ වෙත ධර්ම පුස්තකය(අල් කුර්ආනය) පහළ කළේ ද ඔහුමය. එහි පැහැදිලි නිරවුල් වදන් ඇත. ඒවා ධර්ම පුස්තකයේ මාතෘ(වදන්)ය. සෙසු දැ ගැටලුසු(වදන්)ය. තමන්ගේ හදවත්හි මුළාවක් ඇති අය එහි තුළ වූ ගැටලුසු දැ(වදන්) අනුගමනය කරති. (මක්නිසාද යත්) විසංවාදය (ඇති කිරීමේ) අපේක්ෂාවෙන් ද එයට අර්ථ නිරූපණ කිරීමේ අපේක්ෂාවෙන් ද වේ. තවද එහි අර්ථ නිරූපණය අල්ලාහ් හැර වෙනත් කිසිවකු නොදන්නේය. තවද දැනුමෙහි ස්ථාවරව ස්ථාපිත වූවෝ "එය අපි විශ්වාස කළෙමු. සියල්ල අපගේ පරමාධිපති අබියසින්ය" යැයි පවසති.³ නුවණැත්තන් හැර (අන් අය මෙයින්) උපදෙස් නොලබති. (8) "අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔබ අපට (සෘජු)මග පෙන්වුවායින් පසුව අපගේ හදවත් ඔබ මුළාවට පත් නොකරනු මැනව! ඔබගෙන් වූ කරුණාව අප වෙත ප්‍රදානය කරනු මැනව! සැබැවින්ම ඔබමය පරම ප්‍රදායකයා වන්නේ."-

3) අල් කුර්ආනයේ අන්තර්ගත ඇතැම් විෂයන් මිනිස් බුද්ධියට වටහා ගැනීමට පහසු හා අපහසු යන දෙවර්ගයම ඇත. එහි ඇතැම් ප්‍රකාශයන් සම්පූර්ණයෙන්ම තේරුම් ගැනීමට සාමාන්‍ය මිනිස් බුද්ධියට නොහැකිය. එවැනි ප්‍රකාශයන් 'මුක්කමාත්' (ගැටලුසු වදන්) යන නමින් හැඳින් වේ. අල්ලාහ්ගේ ඇතැම් විශේෂණයන් මීට උදාහරණ වශයෙන් ගත හැක. එනම් 'අල්ලාහ්' කතා කරන්නේය' යනුවෙන් අල් කුර්ආනයේ සඳහන් වී ඇත. නමුත් අපට වටහා ගත හැක්කේ එම ක්‍රියාව පමණය. ඔහු කතා කරන්නේ කෙසේ ද? සාමාන්‍යය පරිදි දිවක් නොමැතිව කතා කළ හැක්කේ කෙසේ ද? කවර හඬකින් කතා කරන්නේ ද? යන්න ගැටලු සහගතය. මෙය මිනිසාගේ සාමාන්‍යය බුද්ධියට නොවැටහෙන බැවින් මෙවැනි ප්‍රකාශයන් කෙරෙහි ගත යුතු සාධාරණ නිගමනය හා නිවැරදි ක්‍රමය වනුයේ මෙය සඳහන් වී ඇති අයුරින්ම පිළිගැනීමය. මිනිසා තම සීමිත දැනුම භාවිත කරමින් එයට අර්ථ ගැන්වීම නුසුදුසුය. නබි රිසා ~~සෑ~~ තුමාණන්ගේ විෂයෙහි " මර්යම් වෙත ඔහු එය ආධානය කළේය. තවද (ඔහු) ඔහුගෙන් වූ ප්‍රාණය වේ." (4:171) යන වාක්‍යයේ 'ඔහුගෙන් වූ ප්‍රාණය' යනු දෙවියන් යැයි අරුත ගැන්වීම හේතුවෙන් කිතුනුවත් තම ආගමික ඒක දේව වන්දනය යන විශ්වාසයේ ප්‍රතිපත්තියෙන් බැහැර වී, නබි රිසා ~~සෑ~~ තුමාණන් දෙවියන් බව හෝ දෙවියන්ගේ පුතනුවන් බව හෝ අල් කුර්ආනයෙහි සනාථ කර ඇත යන්නෙන් විශ්වාස කොට නොමග යෑම මීට කදිම නිදසුනක් වශයෙන් ගත හැක. එමෙන්ම අල් කුර්ආනයේ සඳහන් මිනිස් බුද්ධියෙන් පහසුවෙන් වටහා ගත හැකි ප්‍රකාශයන් 'මුක්කමාත්'(පැහැදිලි නිරවුල් වදන්) යන නමින් හැඳින් වේ.

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾
 كَذَّابِ الْفِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سِتٌّ لَهُمْ وَأَسْتَغْلِبُونَ وَتَحْسَبُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ﴿١٢﴾ وَبِئْسَ الْبِهَادُ
 قَد كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فَعَّتَيْنِ اتَّفَتَا فَمَا تَتَّفَتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ
 مِثْلَهُمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾

(9) "අපගේ පරමාධිපතියාණනි, දිනයක් සඳහා සැබැවින්ම ඔබ ජනයා එක්දස් කරන්නාය. එ(ම විනිශ්චය දින)ය පිළිබඳව කිසිදු සැකයක් නොමැත. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ප්‍රතිඥාව කඩ නොකරන්නේය. (10) සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්, ඔවුන්ගේ ධනය ද ඔවුන්ගේ දරුවන් ද අල්ලාහ්ගෙන් වූ (දඬුවම්) කිසිවකට (එරෙහිව) ඔවුනට එලක් ඇති නොකරන්නේමය. ඔවුන්මය (නිරා) ගින්නේ ඉන්ධන වන්නේ. (11) (මොවුන්ගේ වර්තය) ෆිර්අවුන්ගේ* පිරිසගේ හා ඔවුනට පෙරවූවන්ගේ වර්තය මෙනි. ඔවුන් අපගේ සංඥාවන් අසත්‍යය කළෝය. එබැවින් අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ පාපකම් හේතුවෙන් ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය. අල්ලාහ් දඬුවම් කිරීමෙහි දැඩිය. (12) (නබිවරය,) නුඹ ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ට පවසවු "නුඹලා යටපත් කරනු ලබන්නෙහුය. තවද නිරය වෙත එක්දස් කරනු ලබන්නෙහුය. (එහි) යහන කෙතරම් නින්දනීය ද!"

(13) (බද්ෂ් සටන සඳහා) අභිමුඛ වූ දෙපිරිසෙහි නුඹලාට සැබැවින්ම සංඥාවක් ඇත. එක් පිරිසක් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ සටන් කරන්නෝය. අනෙක ප්‍රතික්ෂේපකයින්ය. ඔවුහු තමන්ව (විශ්වාසික) ඔවුන් මෙන් දෙගුණයක් ලෙස පියවී ඇසින් දකින්නෝය.⁴ අල්ලාහ් ඔහුගේ උපකාරය මගින් තමන් අභිමත කරන්නන්ව ශක්තිමත් කරන්නේය. සැබැවින්ම දෘෂ්ටිය ඇත්තන්ට එහි ඉගෙනුමක් ඇත.

4) 12 වැනි ආයතයේ "නුඹලා යටපත් කරනු ලබන්නෙහිය." යනුවෙන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට පවසනු ලැබීය. ඇතැම් දැන්වීම් වලට අනුව මෙය පවසනු ලැබුවේ 'කයිනුකා' යන යුදෙව් ගෝත්‍රයටය. මක් නිසාද යත් ඔවුන් බද්ෂ් සටනින් පසුව මුස්ලිම්වරුන්ට "මක්කාවෙහි විසූ ප්‍රතික්ෂේපකයින් සටන් කිරීමෙහි දුර්වලය. එබැවින් ඔවුන් මුස්ලිම්වරුන්ට පරාජය විය" යනුවෙන් පුරසාරම් දොඩවමින් සිටියෝය. තවද ඔවුන් "යුදෙව්වන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට වඩා ඉතා එඩිතරය. ඔවුන් මුස්ලිම්වරුන් සමග සටන් වැදුණේ නම් නියතව ඔවුන් ජය ලබන්නෝය." යනුවෙන් ද පුරසාරම් දොඩවමින් සිටියෝය. මෙම ආයතයෙන් අදහස් කරනුයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුස්ලිම්වරුන්ට වඩා ශක්තියෙන් හා සේනාංකයෙන් බලවත්ව සිටියද මුස්ලිම්වරුන් ඉදිරියේ පරාජය වූ බවය. තවද මුස්ලිම්වරුන් ජය ලැබීමට හේතු වූයේ අල්ලාහ්ගේ උපකාරයයි. යුදෙව්වන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට වඩා බලවත්ව සිටියේ නම් ද මුස්ලිම්වරුන්ට අල්ලාහ්ගේ උපකාරය ඇති හෙයින් මුස්ලිම්වරුන් යුදෙව්වන්ට පරාජය කරන බව ද මෙම ආයතයෙන් අදහස් කෙරේ.

زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالبَنِينَ وَالقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَ
 الفِضَّةِ وَالخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالأَنْعَامِ وَالحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ
 حُسْنُ البَابِ ﴿٧٣﴾ قُلْ أُوْتِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ ۗ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الأنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالعِبَادِ
 ﴿٧٤﴾ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا فَأَغْرِبْنَا وَنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٧٥﴾ الصَّابِرِينَ وَ
 الصَّادِقِينَ وَالقَنِينَ وَالمُنْفِقِينَ وَالمُتَغَفِّرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿٧٦﴾ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ ۗ وَالبَلَدِ كَمَا وَأُولُو العِلْمِ قَابِلًا بِالقِسْطِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ العَزِيزُ الحَكِيمُ ﴿٧٧﴾

(14) කාන්තාවන් ද පුතුන් ද රනින් හා රිදියෙන් රැස් කළ සංවිනයන් ද සන්නම් තබනු ලැබූ (ඉස්තරම්) අශ්වයින් ද පශු කුලයට අයත් සතුන්* ද ගොවි බිම් (යනාදිය) අතුරින් දැඩි ආශාවෙන් ඇලුම් කරන දෑ ජනයාට අලංකාර කර පෙන්වනු ලැබීය. මෙය මෙලොව ජීවිතයේ වින්දනයයි. (නමුත්) නැවත යොමු වන ස්ථානයෙහි අලංකාරය අල්ලාහ් අබියසය. (15) (නබිවරය,) “මෙ(ම වින්දන)යට වඩා යහපත් දැයක් නුඹලාට මා දැනුම් දෙන්නදැ?”යි නුඹ විමසවු. බිය හක්තිකයින්ට ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අබියස (ස්වර්ග) උයන් ඇත. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. තවද (ඔවුනට) පාරිශුද්ධ කරන ලද සහකාරියන් වෙති. තවද අල්ලාහ්ගෙන් වූ තෘප්තිය ද ඇත. අල්ලාහ් ගැත්තන් පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරිය. (16) (ඔවුහු) කවුරුන්ද යත් “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම අපි විශ්වාස කළෙමු. එබැවින් අපට අපගේ පාපයන් ක්ෂමා කරනු මැනව! තවද (නිරා) ගින්නේ දඬුවමින් අපව ආරක්ෂා කරනු මැනවැ!”යි පවසන්නන්ය. (17) තවද (ඔවුහු) ඉවසිලිවන්නයින් ද සත්‍යවන්නයින් ද ශුද්ධාවන්නයින් ද (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි) විසඳම් කරන්නන් ද ‘සහර්’ වේලාවෙහි⁵ පාප ක්ෂමාව ඇයැදි සිටින්නන් ද වෙති.

(18) අල්ලාහ්, තමන් හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැති බව සාධාරණත්වය ස්ථාපිත කරන්නෙකු වූ තත්ත්වයේ සාක්ෂි දරන්නෝය. තවද මලකරුවන්* ද දැනුම ඇත්තවුන් ද (සාක්ෂි දරන්නෝය). සර්ව බලසම්පන්න, සර්ව ප්‍රඥාවන්ත වූ ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත.-

5) ‘සහර්’ වේලාව යනු අලුයමට පෙර ඇති කාලය යි.

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ^u وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
 الْعِلْمُ بَعْثًا بَيْنَهُمْ ^ط وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ
 فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ^ط وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ ^ط
 فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ^ع وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَدُ ^ط وَاللَّهُ بِصَيْرُورِ الْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ بَعْدَ حَقِّهِمْ ^د وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ
 بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ^د وَمَالُهُمْ مِنْ نَصْرٍ ^ي ﴿٢٢﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ
 يُدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْا فَرِيقًا مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

- (19) සැබැවින්ම අල්ලාහ් අබියස (පිළිගත්) දහම වන්නේ ඉස්ලාමයයි. තවද ධර්ම පුස්තකය දෙනු ලැබූ අය, දැනුම ඔවුන් වෙත පැමිණි පසුවද ඔවුනතර ඊර්ෂ්‍යාව හේතුවෙන් මිස (එහි) මතභේද ඇති කර නොගත්හ. අල්ලාහ්ගේ වදන් කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ් ගණනය(විනිශ්චය) කිරීමෙහි ශීඝ්‍රය. (20) එවිට (නබිවරය,) නුඹ සමග ඔවුහු තර්ක කළේ නම් “මාගේ මුහුණ අල්ලාහ්(වෙත)ට අවනත කළෙමි. තවද මා අනුගමනය කළවුන් ද(මෙලෙසම කළෝය).” යැයි නුඹ (ඔවුනට) පවසවු. තවද “නුඹලා අවනත වූවෙහිදැ?”යි ධර්ම පුස්තකය දෙනු ලැබුවන්ගෙන් ද උම්මිවරුන්ගෙන්⁶ ද නුඹ විමසවු. (එසේ) ඔවුන් අවනත වූයේ නම් ඔවුහු යහමග ලැබුවෝය. තවද ඔවුහු පිටුපැවේ නම් එවිට සැබැවින්ම නුඹ කෙරෙහි (වගකීම) වන්නේ (දේව පණිවිඩය) දැන්වීම පමණය. අල්ලාහ් ගැත්තන් පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය. (21) සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් ද (කිසිදු) යුක්තියකින් තොරව නබිවරුන්ව ඝාතනය කළවුන් ද ජනයිත් අතුරින් සාධාරණත්වය විධානය කළවුන්ව ඝාතනය කළවුන් ද, ඔවුන්(සියල්ලන්)ට වේදනීය දඬුවමක් පිළිබඳව නුඹ ශුභාරංචි පවසවු. (22) ඔවුන්මය මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි තම ක්‍රියාවන් නිෂ්ඵල වූවෝ. තවද ඔවුනට උදව්කරුවන්ගෙන් කිසිවෙකු නැත. (23) (තව්රාක්* නම්) ධර්ම පුස්තකයෙන් කොටසක් දෙනු ලැබූ අයව නුඹ නොදුටුවෙහි ද? ඔවුන් අතර තීන්දු ගැනීම පිණිස අල්ලාහ්ගේ ධර්ම පුස්තකය වෙත ඔවුන්ව කැඳවනු ලැබුවෝය. පසුව ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් (එය) පිටුපාන්තන්ව හැරී ගියෝය.-

6) ‘උම්මිවරුන්’(අකුරු නොදන්නන්) යන වචනය මෙහි භාවිත වී ඇත්තේ මක්කාවෙහි ප්‍රතික්ෂේපකයන්ටය. මන්දයත් ඔවුන්ට අනුගමනය කිරීම සඳහා කිසිදු ධර්ම පුස්තකයක් නොවීය.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَسْسِنَا النَّارُ اِلَّا اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۗ وَغَرَّهٖمْ فِيْ دِيْنِهِمْ مَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ
 ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۗ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ
 ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْبُلُوْغِ تُؤْتِي الْبُلُوْغَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْبُلُوْغَ مِمَّنْ تَشَاءُ ۗ وَتُعْزِزُ مَنْ
 تَشَاءُ وَتُذَلِّ مَنْ تَشَاءُ ۗ بِيْدِكَ الْخَيْرُ ۗ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٦﴾ تُوَلِّجُ الْاَيْلٰنَ فِي
 النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْاَيْلٰنِ ۗ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُدْخِلُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۗ وَتَرْزُقُ
 مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

-(24) එය (මක්නිසාදයත්) “නියමිත දින ගණනකට මිස (නිරා) ගින්න අපව ස්පර්ශ නොකරන්නේම යැ”යි ඔවුහු පැවසූ හෙයිනි. තවද ඔවුන් (බොරු) ගොතමින් සිටි දෑ ඔවුන්ගේ දහම විෂයෙහි ඔවුන්ව රවටා දැමීය. (25) කිසිදු සැකයක් නොමැති (විනිශ්චය) දිනයක් සඳහා අප ඔවුන්ව එක්රැස් කරන විට (ඔවුන්ගේ තත්ත්වය) කෙසේ වෙත් ද? තවද සෑම කෙනෙකුටම තමන් උපයා ගත් දෑ සඳහා ප්‍රතිවිපාක පූර්ණව දෙනු ලබන්නේය. තවද ඔවුහු අපාරාධ කරනු නොලබති.

(26) (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. “අල්ලාහ්! සර්ව රාජ්‍යයේ අධිපතියාණනි, ඔබ අභිමත කළ අයට රාජ්‍යය ලබා දෙන්නෙහිය. ඔබ අභිමත කළ අයගෙන් රාජ්‍යය ඉවත් කරන්නෙහිය. තවද ඔබ අභිමත කළ අයට ගෞරවය පිරිනමන්නෙහිය. තවද ඔබ අභිමත කළ අයව අවමන් කරන්නෙහිය. (සියලු) යහපත ඔබ සතුය. සැබැවින්ම ඔබ සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (27) ඔබ රාත්‍රිය දහවලෙහි ඇතුළු කරවන්නේය. තවද දහවල රාත්‍රියෙහි ඇතුළු කරවන්නේය. ඔබ මළ දැයින් ජීවී දෑ පිට කරන්නේය. තවද ජීවී දැයින් මළ දෑ පිට කරන්නේය. තවද ඔබ අභිමත කරන්නන්ට (කිසිදු) ගණනයකින් තොරව (ජීවන) සම්පත් සපයන්නේය.”-

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكُفْرَيْنَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرِكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

(28) විශ්වාසිකයින්, විශ්වාසිකයින් හැර ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව සමීප මිතුරන් ලෙස නොගත යුතුය.⁷ තවද ආරක්ෂක උපායක් ලෙස ඔවුන්ගෙන් නුඹලා පූර්වාරක්ෂාව ලබා ගැනීමට මිස⁸ කවරෙකු මෙලෙස කරන්නේ ද-

7) මෙම අල් කුර්ආන් ආයතය පහළ වීමේ සන්දර්භය වූයේ අන් ආගමිකයින් විසින් කුර්රු ලෙස මුස්ලිම්වරුන්ව මැරීමට හා දේපල හානි සිදු කිරීමට පැමිණි අවස්ථාවයි. යුද තත්ත්වයකදී සතුරු කඳවුරේ අයෙකු ව නම සමීප මිතුරෙකු, ආරක්ෂකයෙකු හෝ භාරකරුවෙකු ලෙස පත් කර ගන්නා, පෙළඹෙනුයේ සියදිවි හානි කර ගැනීමකටය.

නමුත් ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම්හි යමෙකු සමග ඇසුරුකම් පැවැත් වීමේ දී අනුගමනය කළ යුතු පිළිවෙත් හතරක් ඇත. එනම්, (1) ආචාර සම්පන්න ඇසුර (මුදාරාක්) = මෙය පොදුවේ යහ ලෙසින් මෘදු ලෙසින්, සාමකාමීව සත්‍යවාදීව හැසිරීම වේ. 'නිත්‍යවශයෙන් (ජනයා සමග) මෘදුභාවයෙන් හැසිරී කරන ලද විෂයක් ඉතා අලංකාර බවත් මෘදු භාවයෙන් තොරව හැසිරී කරන ලද විෂය ඉතා අවලස්සන බවත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් පවසා ඇත. (මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම් : 6767). (2) සමානාත්මක ඇසුර (මුවාසාක්) = මෙය මිතුරුකමින් හා අන් අයට ප්‍රයෝජනයක් වන අයුරින් හැසිරීම සහ ඇතැම් අවස්ථාවන්හි මුදල්මය උපකාර කිරීමද වේ. "කවරෙකුගේ අසල්වැසියා නම හිංසා අපරාධවලින් ආරක්ෂාව නොලබන්නේද ඔහු සත්‍ය විශ්වාසිකයෙකු නොවේ." යැයි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් අල්ලාස් මත දිවුරා පවසා ඇත. (මුලාශ්‍රය : කබරානි 8171). අල් කුර්ආනයේ වැකි වලට පළමු විචරණය වනුයේ අල් කුර්ආනයේම සෙසු වැකි වන හෙයින් අල් කුර්ආන් 60:8 යන වැකිය තුළින් සාමාන්‍ය ජනයා සමග සමානාත්මකව ඇසුරුකම් කළ යුතු බව විග්‍රහයක් වශයෙන් සෘජුව සඳහන් වී ඇත. (3) ව්‍යාපාරික ඇසුර (මුආමලාක්) = මෙය ගනුදෙනු හා ව්‍යාපාර වැනි මුදල්මය වැඩ කටයුතු වල යෙදීම වේ. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මුස්ලිම් නොවන කිතුනු, යුදෙව් හා පාරම්පරික දහම් ඇදහූ පිරිස සමග විවිධ ආකාරයේ මුල්‍යමය සම්බන්ධතාවන් පවත්වාගෙන සිටි බවට විවිධ ඓතිහාසික සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළ හැක. මින් වැදගත් සාක්ෂියක් වන්නේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මරණයට පත්වන විට එතුමාගේ ලෝභමය යුද ආරක්ෂක ඇඳුම තම පවුලේ සාමාජිකයින්ගේ ආහාර අවශ්‍යතාවන් සඳහා යුදෙව් ජාතිකයෙකුගේ වගකීමේ ඇපයට තබා ණයට ආහාර ලබා තිබීමයි. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි 2069). (4) ස්වීකරණීය ඇසුර (මුවාලාක්) = කෙනෙකුට තම ආගමික මූල ධර්මයන් හා තම ආගමික සංස්කෘතියෙහි වෙනසක් හෝ හානියක් ඇති වන තරමට තවත් කෙනෙකුගේ සංස්කෘතියෙන් බලපෑමක් ඇති වන අන්දමින් ඔහු සමග සමීප ඇසුරුකම් පැවැත්වීම හෝ යුදබිමේ දී මුස්ලිම්වරුන්ට විරුද්ධකම් කරන පිරිස සමග ඇසුරුකම් පැවැත් වීම මින් අදහස් වේ. අල් කුර්ආන් 60:9 යන වැකිය තුළින් මෙම පිරිස පිළිබඳව සෘජුව සඳහන් වී ඇත.

ඉහත ආයතයෙන් ඇසුරුකම තහනම් කොට ඇත්තේ මෙම හතර වන ප්‍රභේදයට අයත් පිරිස සමග පමණය. එය නොවන අනෙකුත් වර්ගයේ පොදු ඇසුරුකම් පැවැත්වීම මෙවැනි ආයතයන් වලින් අදහස් නොකෙරෙන අතර එවන් ඇසුරුකම් පැවැත්වීම ඉස්ලාමයෙහි ප්‍රියජනක ක්‍රියාවක් වන බව ඉස්ලාමීය ඓතිහාසික සාධකයන් තුළින් පැහැදිලිවම සනාථ වී ඇත. යම් සමූහයක් තම ආගමික මූල ධර්මයන්, වාරිත්‍ර හා සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා උත්සුක වන්නේ නම් එය අපවාදයට ලක් විය යුතු කරුණක් නොවේ. මන්දයත් සියලු සංස්කෘතිකයින් සඳහා ජාත්‍යන්තර මට්ටමෙන් පිළිගනු ලබන උරුමයන් අතුරින් තම සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කිරීමේ උරුමය ද වේ. එහෙයින් මෙම ආයතය තුළින් අදහස් කෙරෙනුයේ මුස්ලිම් නොවන්නන් සමග විරුද්ධකම් පෑම නොවේ. එයට වෙනස්ව 'මුස්ලිම්වරුන් බහු සංස්කෘතිකයින් සමග ඇසුරු කළද තම ධාර්මික සංස්කෘතිය ආරක්ෂා වන අන්දමින් ඇසුරුකම් පෑමට වග බලා ගත යුතුය' යනනයි.

قُلْ إِن تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَرُوا يُعَلِّمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السُّبُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

-ඔහු අල්ලාහ්ගෙන් වූ (දහමෙහි) කිසිවකින් (හිමිකරුවෙකු) නොවන්නේය. අල්ලාහ් තමන් පිළිබඳව නුඹලාට අවවාද කරන්නේය. අවසානයෙහි යොමු වන ස්ථානය අල්ලාහ් වෙතය. (29) (නබිවරය,) “නුඹලාගේ හදවත්හි නුඹලා කුමක් සැඟවුවද නැතහොත් එය නුඹලා හෙළි කළද එය අල්ලාහ් දන්නේය.” යැයි නුඹ පවසවු. අහස්හි ඇති දෑ ද මිහිතලයෙහි ඇති දෑ ද ඔහු දන්නේය. අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.-

8) මෙම ආයතනයෙහි සන්දර්භය වනුයේ, නබි මුහම්මද් ා තුමාණන්ගේ සගයෙකු වූ අම්මාර් ා තුමාණන් හා එතුමාගේ දෙමාපියන් යාසිර් ා තුමාණන් හා සුමෙයා ා තුමිය හා බැඳුණු කථාවක්වෙයි. ඔවුන් ඉස්ලාමය වැළඳ ගැනීම හේතුවෙන් මක්කාවේ විසූ ඉස්ලාම් විරෝධීන් විසින් ඔවුන්ව කුර්රු වධ හිංසා වලට ලක් කොට මරණයට පත් කරන ලදී. මෙවන් පීඩාකාරී තත්ත්වයකට පත්ව සිටි අම්මාර් ා තුමාව දිනක් ඉස්ලාම් විරෝධීන් විසින් මරණ තර්ජන ඉදිරිපත් කරමින් ඉස්ලාමය හා නබි මුහම්මද් ා තුමාණන්ව ප්‍රතික්ෂේප කළ බව පවසන්නට බල කරනු ලැබීය. මෙලෙස තදබල අයුරින් බලපෑම් වලට ලක් වූ අම්මාර් ා තුමා කිසිවක් කරකියා ගන්නට නොහැකි තත්ත්වයක් තුළ සිටින විශ්වාසය ශක්තිමත්ව තබා ගනිමින් ඉස්ලාම් විරෝධීන්ගේ ඉල්ලීමට අනුව එසේ ප්‍රකාශ කළහ. ඉන්පසුව ඔහු ඉතා දැඩි සිත් තැවුලකට පත් වී නබි මුහම්මද් ා තුමාණන් හමු වූ අවස්ථාවේ අම්මාර් ා තුමාව නිදොස් කරමින් ඉහත ආයතනය පහළ කරන ලදී. ඉහතින් විස්තර කරන ලද පරිදි ජීවිත තර්ජන එල්ල වන ආකාරයේ බරපතළ අයුරින් බලපෑම් සිදු වූ විට පමණක් ආත්ම ආරක්ෂාව සඳහා තම ආගමික විශ්වාසය පිළිබඳව සිතේ ඇති සත්‍යය තත්ත්වයට පටහැනි අයුරින් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට අවස්ථාවක් ඇති අතර ඉන් බැහැරව වංචනික හා ප්‍රෝඩාකාරී අයුරින් අසත්‍යවාදීව ක්‍රියා කිරීමට ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම්හි කිසිදු අනුමැතියක් නොමැත. මෙවන් කුර්රු අවස්ථාවන් වලදී “තමා මුස්ලිම් භක්තිකයෙකු නොවේ” යැයි මුවින් පවසා හෝ තමාව ආරක්ෂා කර ගැනීමේ අනුමැතියට ‘තකියියා’ යැයි පවසනු ලැබේ. අස්ලුස් සුන්නා වල් ජමාආවරුන්ගේ* මතයට අනුව හුදෙක් මෙම නීතිය යම් අනුමැතියක් පමණක් වන අතර ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් තුළින් දිරිගන්වන්නා වූ හෝ පින් ලබන්නා වූ හෝ ඉස්ලාමයේ ප්‍රධාන මූල ධර්මයක් හෝ නොවන්නේය. තවද මෙම අනුමැතියෙහි පරමාර්ථය වන්නේ තමාගේ ආරක්ෂාව පමණක් මිස අපරාධකරුවා කෙරෙහි කුර්රු පුද්ගලයෙකු වුව ද එම අපරාධකරුවා නොමග යැවීම හා රැවටීම නොවේ. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජය තුළ වුවද තම ආත්ම හා ධන ආරක්ෂාව සඳහා විරුද්ධවාදියාට පහර දීමට වුවද අනුමැතියක් ඇත. මෙවන් ඉගැන්වීම තුළින් අප ඉතා ආඩම්බර වන කරුණක් නම් ලොවේ ජීවත් වන සෑම මිනිසෙකුටම තමන් මුහුණ දෙන්නා වූ සෑම අවස්ථාවකදීම හැසිරිය යුතු අන්දම හා විසඳුම් ඉස්ලාමය තුළින් පෙන්වා දී තිබීමයි. තවද නූතන අපරාධ විද්‍යාව හා අනුකූලතාවක් ඇති ඉගැන්වීම් දැනට වර්ෂ 1400 කට පෙර පහළ කරන ලද අල් කුර්ආනයෙහි අන්තර්ගත වී තිබීම සැබැවින්ම එහි ඉගැන්වීම්හි ඇති සදාතනික හා යාවත්කාලීන බව සනාථ කිරීමක් ලෙස අපි දකින්නෙමු.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْصَاً ۚ وَ مَّا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ ۖ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَ
 بَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ
 تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ
 أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَ
 نُوحًا وَآلَ إِبْرٰهِيمَ وَآلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
 عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي
 إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

- (30) සෑම ආත්මයක්ම යහපත් දැයිත් තමන් කළ දෑ ද අයහපත් දැයිත් තමන් කළ දෑ ද ඉදිරිපත් කරන්නක් ලෙස ලබා ගන්නා (විනිශ්චය) දින ඔහු හා එය(අයහපත) අතර දීර්ඝ දුරක් තිබිය යුතු යැයි එ(ම ආත්ම)ය ප්‍රිය කරයි. **අල්ලාහ්** තමන් පිළිබඳව නුඹලාට අවවාද කරන්නේය. **අල්ලාහ්** ගත්තත් පිළිබඳව දයානුකම්පිතය.

(31) (නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට) නුඹ පවසවු. “නුඹලා **අල්ලාහ්**ව ප්‍රිය කරන්නන්ව සිටියේ නම් මා අනුගමනය කරවු. (එවිට) **අල්ලාහ්** නුඹලාව ප්‍රිය කරන්නේය. තවද නුඹලාගේ පාපයන්ට නුඹලාට සමාව දෙන්නේය. **අල්ලාහ්** අති ක්ෂමාශීලිය පරම කරුණාහරිතය.” (32) (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. “**අල්ලාහ්**ට හා රජුල්වරයාට* නුඹලා අවනත වවු. තවද නුඹලා පිටුපාන්නේ නම් එවිට සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය.” (33) සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** **ආදම්**ව* ද **නූහ්**ව* ද **ඉබ්‍රාහිම්**ගේ* පරපුර ද **ඉම්රාන්**ගේ* පරපුර ද ලෝක වාසින්ට වඩා (ඉහළින්) තෝරා ගත්තේය. (34) එයින් සමහරුන් තවත් සමහරුන්ගෙන් (පැවත එන) පරපුරක් වශයෙනි. **අල්ලාහ්** සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (35) **ඉම්රාන්**ගේ බිරිය⁹ (ගැබ් ගත් කල්හි) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම මාගේ කුස තුළ ඇති දෑ ඔබ වෙනුවෙන්ම (ඔබගේ මෙහෙය සඳහා) සම්පූර්ණයෙන්ම යෙදවීමට මම භාර කරමි. මාගෙන් (මෙම භාරය) පිළිගනු මැනව! සැබැවින්ම ඔබමය සර්ව ශ්‍රාවක සර්වඥ වන්නේ.” යැයි පැවසූ අවස්ථාව (නබිවරය, නුඹ සිහිපත් කරවු.)-

9) ඇතැම් ඉගැන්වීම් වලට අනුව **ඉම්රාන්** තුමාණන් පලස්තීනයේ පිහිටි **අල් අක්සා** යන මස්ජිදයේ නැමදුම් මෙහෙය වන්නාය. ඔහුගේ භාර්යාව **හන්නා** නම් ස්ත්‍රියයි. ඇය මරියම් කුමියගේ මව වූ අතර **නබි රීසා** කුමාණන්ගේ* මිත්තණිය විය. ඇයගේ සහෝදරිය වූයේ **නබි ැසකරියා** කුමාණන්ගේ භාර්යාව හා **නබි යහ්යා** කුමාණන්ගේ* මව වන **ඉලීසා** කුමිය යි. **හන්නා** කුමිය ආරම්භයේ වද ස්ත්‍රියක් ලෙස සිටියද පසුව ඇය ගැබ් ගත්තාය. එම අවස්ථාවේ දී ඇය කළ ඇයැදීම මෙම ආයතයේ **අල්ලාහ්** සඳහන් කර ඇත.

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَا اُنْثَىٰ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ ۗ وَكَيْسَ الذَّكَرُ
 كَالْاُنْثَىٰ ۗ وَاِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ ۗ وَاِنِّي اَعِيْذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٣٦﴾
 فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ ۙ وَاُنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۙ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۙ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
 زَكَرِيَّا الْبَحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ يَرِيْمُ اَنْتِ لِكِ هٰذَا ۗ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ
 اللّٰهَ يَرِزُقُ مَنْ يَّشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۗ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
 ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۗ اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَاۗءِ ﴿٣٨﴾

(36) එබැවින් ඇය එය ප්‍රසූත කළ අවස්ථාවේ “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මම එය ගැහැනු දරුවකු ලෙස ප්‍රසූත කළෙමි” යැයි ඇය පැවසුවාය. තවද ඇය ප්‍රසූත කළ දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් මැනවින් දන්නාය. තවද පිරිමියෙකු කාන්තාවක මෙන් නොවන්නේය.¹⁰ “සැබැවින්ම මම ඇයට මර්යම්* යැයි නම් තැබුවෙමි. තවද ඇය හා ඇයගේ පරපුර පලවා හරින ලද ෂෙයිතාන්ගෙන්* (ඇති වන හානියෙන්) ඔබගෙන් ආරාක්ෂාව පතන්නෙමි” (යැයි ද ඇය පැවසුවාය.) (37) එබැවින් ඇයගේ පරමාධිපති ඇයව අලංකාර පිළිගැනීමකින් පිළිගත්තේය. ඇයව ඔහු අලංකාර වැඩිමකින් ඇති දැඩි කළේය. තවද ඔහු ඇයට **ෆසකරියාව*** භාරකරු ලෙස පත් කළේය. **ෆසකරියාව** ඇය වෙත පිවිසෙන සෑම විටම (ඇයගේ නැමදුම්) මැදිරියෙහි ඇය අබියස ආහාර දුටුවේය.¹¹ “අහෝ මර්යම්! නුඹට මේවා කොහෙන්දැ?” යි ඔහු විමසුවේය. “මේවා අල්ලාහ්ගෙන්ය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අහිමත කරන්නන්ට (කිසිදු) ගණනයකින් තොරව (ජීවන) සම්පත් සපයන්නේ යැ.” යි ඇය පැවසුවාය. (38) එහි දී **ෆසකරියාව** තම පරමාධිපතිව ඇයගේ “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔබ වෙතින් යහපත් පරපුරක් මට පිරිනමනු මැනව!”¹² සැබැවින්ම ඔබ ඇයගේම ශ්‍රවණය කරන්නා යැ” යි පැවසුවේය.-

10) **හන්නා** කුමිය පිරිමි දරුවෙකු ආශා කළ ද ඇය ගැහැනු දරුවෙකු ප්‍රසූත කළාය. මෙම ගැහැනු දරුවා එනම් මර්යම් කුමිය, ඇය ආශා කළ පිරිමි දරුවෙකු නොවුවද ඇය පිරිමි දරුවෙකුට වඩා උසස් ගුණාංගයන් ඇති ගැහැනු දරුවෙකු වූ බව අල් කුර්ආන් විවරණකරුවන් මෙම ආයතයට අදහස් දක්වා ඇත.

11) ඇතැම් වාර්තාවන්ට අනුව ඇතැම් පලතුරු එහි අවාරයේදී මර්යම් කුමිය ලබමින් සිටි බව සඳහන් වී ඇත.

12) අල් කුර්ආන් 19:4 හා 5 යන ආයතයන් වලට අනුව නබි **ෆසකරියාව** කුමාණන් මහලු වියෙහි පසු වූයේය. තවද ඔහුගේ භාර්යාව වද ස්ත්‍රියකව සිටියාය. එසේ තිබිය දී මර්යම් කුමියට අවාරයේ ද නොයෙක් වර්ගයේ පලතුරු පැමිණීම ඔහු දැක මර්යම් කුමියට අවාරයේ පලතුරු දීමට අල්ලාහ්ට ශක්තියක් ඇත්නම් මට මාගේ මහලු වියේ ද අල්ලාහ්ට දරුවෙකු පිරිනැමිය හැකි යැයි ඔහු අවබෝධ කර අල්ලාහ්ගෙන් දරුවෙකු ඇයගේදිනට විය.

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ
 اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي
 الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۗ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً ۗ قَالَ
 إِنِّي آنَأ تَكَلَّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزًا ۗ وَادْكُرُ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ الْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٤١﴾

-(39) පසුව ඔහු මස්ජිදයෙහි සලාතය* (ස්ථාපිත) කරන්නෙකුට සිට ගෙන සිටිය දී “සැබැවින්ම අල්ලාස්ගෙන් වූ වදනක්¹³ සත්‍යය කරවන, නායකත්වය හොඳ වන, (ස්ත්‍රීන්ගෙන්) වැළකී සිටින, සැදැහැමියන්ගෙන් වූ නබිවරයකු* වන යන්යා* (නම් දරුවා) පිළිබඳව අල්ලාස් නුඹට ශුභාරංචි පවසන්නේ යැ”යි මලක්වරුන්* ඔහුව අමතා පැවසුවෝය. (40) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මා පිරිමි දරුවෙකු ලබන්නේ කෙසේද? වයෝවෘද්ධභාවය මා වෙත පැමිණ ඇත. තවද මාගේ බිරිය ද වදය.”¹⁴ යැයි ඔහු(ෂසකරියයා) පැවසුවේය. “මෙලෙසය අල්ලාස්. ඔහු අනිමත කරන දෑ කරන්නේයැ”යි ඔහු (මලක්වරයා) පැවසුවේය. (41) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මා හට සංඥාවක් ඇති කරනු මැනවැ!”යි ඔහු පැවසුවේය. “නුඹගේ සංඥාව වන්නේ දින තුනක් ඉඟියෙන් මිස ජනයා සමග නුඹ කතා නොකිරීමය.¹⁵ තවද නුඹගේ පරමාධිපතිව අධිකව මෙතෙහි කරවූ. තවද සැදැවෙහි හා උදෑසන නුඹ පිවිතුරු කරවූ” යැයි ඔහු(අල්ලාස්) පැවසුවේය.

13) මෙම ආයතයෙහි ‘අල්ලාස්ගෙන් වූ වදනක්’ යනුවෙන් අදහස් කර ඇත්තේ නබි ඊසා ඉෂා කුමාණන්වය. මන්දයත් ඔහු පියෙකු නොමැතිව අල්ලාස්ගේ ‘කුන්’(වනු) යන වචනයෙන් බිහි වූවෙකි. තවද නබි යන්යා ඉෂා කුමාණන් නබි ඊසා ඉෂා කුමාණන්ව සත්‍යය කරවන්නෙකුට සිටි හේතුවෙන් සත්‍යය කරන්නා ලෙස හඳුන්වා ඇත.

14) නබි ෂසකරියයා* ඉෂා කුමාණන් මහලු වියෙහි සිටිය ද දරුවෙකු ලැබීමට ප්‍රාර්ථනා කළේය. නමුත් ඔහුගේ භාර්යාවට පිරිමි දරුවෙකු ලැබීමට නියමිත යැයි පැවසූ කල්හි ඇති වූ විස්මය හේතුවෙන් අල්ලාස්ට තුනි පුද කිරීම ප්‍රශ්නාර්ථයකින් ප්‍රකාශ කර ඇති අතර එය විශ්වාසයේ ඇති වූ අඩුපාඩුවකින් කළ ප්‍රකාශයක් නොවේ.

15) නබි ෂසකරියයා* ඉෂා කුමාණන්ට තමන්ගේ භාර්යාවගේ කුස තුළ දරුවා ගැබ් ගන්නා නියමිත වේලාව දැන ගැනීමට අවශ්‍ය විය. එයට හේතුව එම මොහොතේ සිට ඔහුට අල්ලාස්ව තුනි පුද කළ හැකි හෙයිනි. මේ හේතුවෙන් ඔහු අල්ලාස්ගෙන් තම භාර්යාව ගැබ් ගත් බවට සංඥාවක් ඉල්ලා සිටියේය. එම සංඥාව ලෙස ඇය ගැබ් ගත් අවස්ථාවේ සිට ඔහුට අන් අය සමග කතා කිරීමේ ශක්තිය නැති විය. නමුත් ඔහුට ඉඟියෙන් කතා කළ හැකි විය. තවද නිරතුරුවම ඔහු අල්ලාස්ව මෙතෙහි කිරීමට ද පිවිතුරු කිරීමට ද හැකියාවක් ලැබුවේය.

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يُرَيْرِيمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَكَ وَطَهَّرَكَ وَاصْطَفَكَ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾
 يُرَيْرِيمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
 إِلَيْكَ ۖ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۖ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ
 يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يُرَيْرِيمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ ۖ اسْمُهُ الْمَسِيحُ
 عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
 وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾

(42) “අහෝ මරියම්! සැබැවින්ම අල්ලාන් නුඹව තෝරා ගෙන ඇත. තවද නුඹව පවිත්‍ර කර ඇත. ලෝකවාසී කාන්තාවන්ට වඩා (ඉහළින්) ඔහු නුඹව තෝරා ගෙන ඇතැ”යි මලක්වරුන්* පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ). (43) “අහෝ මරියම්! නුඹගේ පරමාධිපතිට නුඹ අවනත වවු. තවද සුද්ද* කරවු. තවද රුකු* කරන්නන් සමග රුකු* කරවු. (44) (නබිවරයා) මේවා ගුප්ත පුවත් අතුරින්ය. අපි එය නුඹට වහි* (දේව පණිවිඩය) ලෙස පහළ කරන්නෙමු. මරියම්ව ඔවුන්ගෙන් කවරෙකු භාර ගත්තේ දැ’යි ඔවුන් ඔවුන්ගේ පැන් (මගින් සිටිටු) දැමූ අවස්ථාවේදී නුඹ ඔවුන් අතර නොවීය.¹⁶ තවද ඔවුන් තර්ක කරන අවස්ථාවේදී ද නුඹ ඔවුන් අතර නොවීය.

(45) “අහෝ මරියම්! සැබැවින්ම අල්ලාන් තමන්ගෙන් වූ වදනකින්¹⁷ (බිහිවීමට නියමිත ඊසා නබිවරයා පිළිබඳව) නුඹට ශුභාරංචි පවසන්නේය. ඔහුගේ නාමය මසිස්* නම් මරියම්ගේ පුත් ඊසා* ය. (ඔහු) මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි ගෞරවයට පත් අයෙකු ලෙස හා (අල්ලාන්ට) සම්පතයින්ගෙන් කෙනෙකු ලෙසය.” යැයි මලක්වරුන් පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ). (46) තවද ඔහු තොට්ල්ලෙහි සිටි අවදියෙහි ද තරුණ වියේ ද ජනයා සමග කතා කරන්නේය. තවද සැදැහැමියන් අතුරින් (කෙනෙකු) ද වන්නේය.¹⁸ -

16) මරියම් තුමියගේ පියා ඇය ඉපදීමට පෙරම මිය ගියේය. එවිට ඇයගේ භාරකාරත්වය පිළිබඳව මතභේදයක් ඇති විය. අවසානයේ දී එය විසඳුමකට පැමිණියේ සිටිටු දැමීම මගිනි. එය එක්තරා අන්දමක පැන් ජලයට දමා සිටිටු දැමීමේ ක්‍රමයකි. එයින් *ෆසකරියයා** කුමාණන්ට ඇයගේ භාරකාරත්වය හිමි විය.

17) මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:39 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

18) මෙහි අදහස් වන්නේ මරියම් තුමිය කිසිදු පිරිමියෙකු ස්පර්ශ නොකළ කන්‍යාවක්ව සිටියද ඇය දරුවෙකු පිළිසිඳ ගැනීම පිළිබඳව ජනයා වෝදනා කළ අවස්ථාවේදී තොට්ල්ලෙහි සිටි දරුවා ඊට පිළිතුරු සැපයීමයි. මෙහි සම්පූර්ණ කථාව සඳහා අල් කුර්ආන් 19:16-31 දක්වා ආයතයන් බලන්න.

قَالَتْ رَبِّ أَلَيْسَ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ ۖ قَالَ كَذَبِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۖ إِذَا قَضَىٰ
 أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾
 وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ
 كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَالْفُخِّ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُبْرِيءُ الْأَكْهَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ
 بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي دُرِّئَ عَلَيْكُمْ
 وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هَٰذَا

صرَّاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

-(47) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, කිසිදු පිරිමියෙකු මා ස්පර්ශ කර නොතිබිය දී මට කෙසේ නම් දරුවෙකු වේදැ?”යි ඇය පැවසුවාය. “මෙලෙසය අල්ලාහ්. ඔහු අභිමත කරන දෑ මවන්නේය. ඔහු යමක් තීරණය කළ විට ඔහු එයට ‘කුන් (වනු)’ යැයි පැවසූ වහාම එය සිදුවනු ඇතැ”යි ඔහු පැවසුවේය. (48) ඔහු(අල්ලාහ්, පෙර රසුල්වරුන්ගේ*) ධර්ම පුස්තකය(න්) ද ප්‍රඥාව ද කවීරාකය* ද ඉන්ජිලය* ද ඔහුට(ඊසාට) උගන්වන්නේය. (49) තවද ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ට* රසුල්වරයෙකු වශයෙන් ද (ඔහුව අල්ලාහ් පත් කරන්නේ)ය. “නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සංඥාවක් රැගෙන සැබැවින්ම මම නුඹලා වෙත පැමිණියෙමි. තවද සැබැවින්ම මැටියෙන් පක්ෂියෙකුගේ හැඩය මෙන් (හැඩයක්) මම නුඹලාට නිර්මාණය කරන්නෙමි. පසුව මම එහි පිඹින්නෙමි. එවිට එය අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියෙන් පක්ෂියෙකු වනු ඇත. තවද අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියෙන් මම (උත්පත්තියෙන්ම) අන්ධ හා ලාදුරු රෝගීන් සුව කරන්නෙමි. තවද මළවුන්ට ප්‍රාණය ද දෙන්නෙමි. තවද නුඹලා අනුභව කරන දෑ ද නුඹලාගේ නිවෙස් වල නුඹලා රැස් කර තබන දෑ ද මම නුඹලාට දැනුම් දෙමි. නුඹලා විශ්වාසිකයින්ව සිටියේ නම් මෙහි සැබැවින්ම නුඹලාට සංඥාවක් ඇත.” (යැයි ඊසා පැවසුවේය.) (50) “තවද මට පෙර පැවති කවීරාකයෙන්* වූ දෑ සත්‍ය කරවමින් ද නුඹලාහට තහනම් කරනු ලැබූ දැයින් සමහරක් නුඹලාට මම අනුමත කිරීමට ද (මම පැමිණ ඇත්තෙමි). තවද නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සංඥාවක් රැගෙන මම නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත්තෙමි. එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමක් වවු. තවද නුඹලා මට අවනත වවු. (51) සැබැවින්ම අල්ලාහ් මාගේ පරමාධිපති ද නුඹලාගේ පරමාධිපති ද වන්නේය. එබැවින් නුඹලා ඔහුට නැමදුම් කරවු. මෙය සෘජු මාර්ගය වේ.” (යැයි ද ඊසා පැවසුවේය.)-

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ ۗ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ۗ آمَنَّا بِاللَّهِ ۗ وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُؤًا مَكَرَ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ خَيْرُ الْبَاكِيرِينَ ﴿٥٤﴾

-(52) ඔවුන් අතුරින් ප්‍රතික්ෂේපිතභාවය ඊසාට හැඟුනු කල්හි ඔහු “අල්ලාහ්(ගේ දහම) වෙනුවෙන් මට උදව් කරන්නන් කවුරුන් ද?”යි විමසූ අතර (ඊසාගේ) අනුගාමිකයින් “අපි අල්ලාහ්ගේ (දහමට) උදව්කරුවන් වෙමු. අපි අල්ලාහ්ව විශ්වාස කළෙමු. තවද අපි අවනත වන්නන් බවට (අල්ලාහ් අබියස) නුඹ සාක්ෂි දරවු” යැයි පැවසුවෝය. (53) “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔබ පහළ කළ දෑ අපි විශ්වාස කළෙමු. තවද අපි (මෙම) රසුල්වරයාව අනුගමනය කළෙමු. එබැවින් සාක්ෂි දරන්නන් සමග අපවද සටහන් කර ගනු මැනව!” (යැයි ද ඔවුහු පැවසුවෝය.)

(54) ඔවුහු(ඊසාගේ සතුරන්) කුට උපාය සැලසුම් කළෝය. අල්ලාහ් ද සැලසුම් කළේය.¹⁹ අල්ලාහ් සැලසුම්කරුවන්ගෙන් අති ශ්‍රේෂ්ඨය.-

19) මින් අදහස් වන්නේ නබි ඊසා කුමාණන්ගේ සතුරන් එතුමාව කුරුසයේ තබා ඇණ ගැසීමට කුමන්ත්‍රණ කළ ද අල්ලාහ්, එතුමන්ව අහස දෙසට ඔසවන්නට හා එතුමාණන්ව සාතනය කිරීමට සැලසුම් කළ අයෙකුට එතුමාණන්ගේ ස්වරූපය දී ඔවුන්ගේ කුට උපාය නිෂ්ඵල කිරීමට සැලසුම් කිරීම බව අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත. මීළඟ ආයතයෙහි අල්ලාහ්ගේ සැලසුම පිළිබඳව පැහැදිලි වන්නේය. තවද මෙම ආයතය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව ‘මුෂාකලා’ ගණයට අයත් ආයතයන් කිහිපයකින් එකකි. මුෂාකලා යනු “එක් විෂයක් යම් පාර්ශ්වයක් හා සම්බන්ධව සඳහන් වී ඇති අවස්ථාවක දී එම විෂය හා පාර්ශ්වය සැලකිල්ලට ගෙන එහි සැබෑ භාෂාමය අර්ථය හැර යථාර්ථයෙන් අර්ථවත් වන්නා වූ අරුත ගෙන ඒම වේ.” මෙම ආයතයෙහි “ කුට උපාය සැලසුම් කිරීම” යන පදයට අදාළ අරාබි පදය වන “මකර්” යන පදය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව අල්ලාහ් හා මැවුම යන දෙපාර්ශ්වයටම භාවිත වී තිබුණ ද දෙපාර්ශ්වයට දෙආකාරයක අරුත ගෙන දේ. එහෙයින් අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි ‘අල්ලාහ් ද කුට උපාය සැලසුම් කළේය’ යන පරිවර්තනයට ‘මුෂාකලා’ යන නීතිය අනුව ‘අල්ලාහ් ද සැලසුම් කළේය’ යැයි අරුත දක්වා ඇත.

إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ بَرَأْتَنِي مِنَ الْمَدِينِ فَأَلْهِمِيهُمُ بُرْهَانَ اللَّهِ فَاعْبُدُوا اللَّهَ حَقَّ عِبَادَتِهِ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۗ

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

-(55) “අහෝ ඊසා! සැබැවින්ම මම නුඹව අත්පත් කරගන්නා වෙමි.²⁰ තවද (මම) නුඹව මා වෙත ඔසවන්නා වෙමි.-

20) මෙම ආයතයේ පරිවර්තනයෙහි සඳහන් වී ඇති ‘අත්පත් කරගන්නා’ යන්නෙහි අරුත පදය වනුයේ ‘මුකවල්ලි’ යන පදයයි. මෙය ‘කවල්ලි’ යන මුල් පදයෙන් බෙදී ආ එකකි. මෙයට ඇතැම් පරිවර්තනයන්හි ‘ස්වභාවික මරණයට පත් කිරීම’ යැයි අර්ථකථනය කොට ඇත. මෙම පදයට මෙලෙස අර්ථකථනය කිරීම හෝ විග්‍රහ කිරීම වැරදි බව අවබෝධ කර ගත යුතුය. මන්දයත් අරාබි භාෂාවට අනුව මෙම පදයේ නිවැරදි අරුත වනුයේ ‘යම් දෙයක් පරිපූර්ණව අත්පත් කර ගැනීම’ යන්නය. තවද මෙම පදය තවත් අර්ථ දෙකකට ද වක්‍රව භාවිත වේ. එනම් ‘මරණයට පත් කිරීම’ හා ‘නින්ද ඇති කිරීම’ යන අර්ථයන්ය. එනමුත් අරාබි භාෂාවේ නීතියට අනුව මෙම පදය තුළින් මෙම අර්ථයන් දෙකෙන් එකක් අදහස් කෙරෙන බවට යම් සාධකයක් එම වාක්‍යය තුළ තිබෙන විටෙක පමණක් මෙය මෙම අර්ථයන් වලට භාවිත කළ හැකිය. උදාහරණයක් ලෙස : “ආත්මාවන් මරණයට පත් වන මොහොතෙහි ඒවා අල්ලාහ් අත්පත් කර ගන්නේය.” (39:42) යන මෙම ආයතය ගෙන හැර දැක්විය හැක. මෙහි ‘අත්පත් කර ගන්නේය’ යනු ‘මරණයට පත් කරන්නේය’ යන්නය. මෙහි ‘කවල්ලි’ යන පදය ‘මරණයට පත් කිරීම’ යන අර්ථයට භාවිත කර ඇත්තේ ‘ආත්මාවන් මරණයට පත් වන මොහොතෙහි’ යන අර්ථය ගෙන දෙන්නා වූ ‘හීන මව්නිහා’ යන අරාබි පදය සාධකයක් ලෙස ගෙනය. එම නිසා මෙහිදී එවැනි කිසිදු සාධකයක් නොමැති හෙයින් කිසිසේත්ම ‘මරණයට පත් කිරීම’ යන අරුත ගත නොහැකිය.

අල් කුර්ආනයෙහි ‘මව්නි(මරණය)’ යන පදයට විරුද්ධාර්ථ පදයක් වශයෙන් අල්ලාහ් භාවිත කර ඇත්තේ ‘හයාක්(ජීවය)’ යන පදයයි. මෙයට පටහැණිව අල් කුර්ආනයෙහි එක් වරක් හෝ ‘කවල්ලි’ යන පදය කිසිදු සාධකයකින් තොරව ‘හයාක්’ යන පදයට විරුද්ධව භාවිත කර නොමැති බව අල් කුර්ආනය හොදින් නිරීක්ෂණය කරන්නෙකුට පැහැදිලි වන කරුණකි. එබැවින් මෙම ආයතයෙහි ‘කවල්ලි’ යන පදය ‘හයාක්’ යන පදයට විරුද්ධ පදයක් නොවන බවට මෙය තවත් එක් පැහැදිලි සාධකයකි.

එමෙන්ම නබි ඊසා* ﷺ තුමාණන් මරණයට පත් නොවූ බවද එතුමාණන් ප්‍රාණවත්ව අල්ලාහ් විසින් අත්පත් කරනු ලැබ ඔහු අබියසට ඔසවනු ලැබූ බවද එතුමාණන් තවමත් අහසෙහි ජීවමානව සිටින බව ද එතුමාණන් ලොව අවසන් දිනයට සමීපව නබිවරයෙකු වශයෙන් නොව නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ ප්‍රජාව වන මෙම ප්‍රජාවෙන් කෙනෙකු වශයෙන් ලොවට නැවත පහළ වන බව ද ඉන්පසුව එතුමාණන් කලක් ජීවත් වී ස්වභාවික මරණයට පත්වන බව ද සියලු මුස්ලිම් ප්‍රජාවගේ ඒකමතික විශ්වාසයයි. මන්දයත් නබි ඊසා* ﷺ තුමාණන් ලොවට නැවත පැමිණෙන බව කිසිවෙකුට ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි ‘මුකවාකිර්’* ගණයට අයත් බොහෝ හදිසයන්හි* සඳහන් වී තිබීමය. එපමණක් නොව එතුමාණන් තවමත් ජීවමානයි. ඔහු අහසට ඔසවනු ලැබීය. තවද ලොව අවසන් දිනයට සමීපව ඔහු නැවත ලොවට පහළ වන බවට අල් කුර්ආනයෙහි 4:159/4:157-158/43:61 යන මෙම ආයතයන් ද පැහැදිලි සාධක වන්නේය.

එබැවින් නබි ඊසා* ﷺ තුමාණන් පිළිබඳව ඉහත සඳහන් ඉස්ලාමීය ප්‍රතිපත්තින් පිළිනොගෙන ඒවාට පටහැණිව විශ්වාස කිරීම හා ‘මුකවල්ලික’ යන පදයට ‘නබි ඊසා* ﷺ තුමාණන් එකල ජීවතුන් අතර සිට පසුව ස්වභාවික මරණයට පත් වී ඇත’ යැයි ද එම පදයට පෙර ඇති ‘රාගිලක ඉලෙයිය’ (නුඹව මා වෙත ඔසවන්නා වෙමි) යන පදයට ‘නුඹගේ තත්ත්වය උසස්

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذَّبْنَا أَبَا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٦﴾
 وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾
 ذَلِكَ نَتَلَوُكُمْ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ
 خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُبْتَدِرِينَ ﴿٦٠﴾

-තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගෙන් නුඹව පවිත්‍ර කරන්නා ද වෙමි. තවද (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින දක්වා ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට ඉහළින් නුඹව අනුගමනය කළවුන්ව පත් කරන්නා වෙමි. පසුව මා වෙතමය නුඹලාගේ නැවත යොමු වන ස්ථානය ඇත්තේ. එවිට නුඹලා අතර කවර දෙයක් කෙරෙහි මතභේද ඇති කර ගනිමින් සිටියේ ද එම විෂයයෙහි නුඹලාට මම විනිශ්චය ලබා දෙන්නෙමි.” යැයි අල්ලාස් පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). (56) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, මම(අල්ලාස්) ඔවුනට මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි දැඩි දඬුවමකින් දඬුවම් කරන්නෙමි. තවද ඔවුනට උදව්කරුවන්ගෙන් කිසිවෙකු නැත. (57) විශ්වාස කර යහකම් කළවුන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, ඔවුන්ගේ වේතනයන් ඔහු(අල්ලාස්) ඔවුනට පූර්ණ ලෙස පිරිනමන්නේය. අල්ලාස් අපරාධකරුවන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය. (58) (නබිවරය,) මෙ(ම ඊසාගේ වෘත්තාන්ත)ය (අපගේ) වදන් වලින් හා ප්‍රඥාවෙන් වූ උපදෙසින් අපි නුඹ වෙත පාරායනා කර පෙන්වන්නෙමු. (59) සැබැවින්ම අල්ලාස් අබියස ඊසාගේ උපමාව වන්නේ ආදම්ගේ* උපමාව මෙන්ය.²¹ ඔහු(අල්ලාස්) පස් වලින් ඔහුව(ආදම්ව) මවා පසුව ඔහුට ‘කුන්(වනු)’ යැයි පැවසුවේය. එවිට ඔහු (මිනිසෙකු බවට පත්)වූයේය. (60) (එම) සත්‍යය නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන්ය. එබැවින් නුඹ (ඒ පිළිබඳව) සැක කරන්නන් අතුරින් (කෙනෙකු) නොවවු.-

කරන්නෙකු වෙමි’ යැයි ද විග්‍රහ කිරීම අස්ලුස් සුන්නා වල් ජමාඅත්වරුන්ගේ* ප්‍රතිපත්තියට පටහැණි වූවක් බව මුස්ලිම් ප්‍රජාවගේ ඒකමතික විශ්වාසයයි.

21) නිසැකවම නබි ආදම්* කුමාණන් මවකු හා පියෙකු නොමැතිව බිහි වූවෙකි. නමුත් කිතුනුවන් ඔහුව දෙවියෙකු ලෙස විශ්වාස නොකළෝය. මෙය කෙනෙකු පියෙකු නොමැතිව බිහි වීම ඔහු දෙවි වරයෙකු යැයි අදහස් නොකෙරේ යන්නට පැහැදිලි සාධකයක් වේ.

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَ
 نِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ۗ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكٰذِبِينَ
 ﴿٦١﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۗ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾
 فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمُ بِالنَّفْسِ الْبٰئِسِ الْيَاسِينِ ﴿٦٣﴾ قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍ
 بَيْنِنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ
 دُونِ اللَّهِ ۗ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

(61) (නබිවරය,) නුඹ වෙත දැනුම පැමිණි පසුව ද ඒ පිළිබඳව කවරෙකු හෝ නුඹ සමග තර්ක කරන්නේ නම් නුඹ (ඔවුන්ට) “නුඹලා පැමිණෙවු, අපගේ පුතුන්ව හා නුඹලාගේ පුතුන්ව ද අපගේ ස්ත්‍රීන්ව හා නුඹලාගේ ස්ත්‍රීන්ව ද අපව හා නුඹලාව ද අප කැඳවා පසුව (අප සියල්ල) බැගැපත්ව ප්‍රාර්ථනා කරමින් අසත්‍යවත්තයින්ට අල්ලාහ්ගේ ශාපය හිමි කර දෙමු.” යැයි පවසවු.²² (62) සැබැවින්ම මෙයමය සත්‍යය වෘත්තාන්තය වන්නේ. තවද අල්ලාහ් හැර දෙවියන්ගෙන් (වෙනත්) කිසිවෙකු නොමැත. තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ්මය අති බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත වන්නේ. (63) එබැවින් ඔවුන් පිටුපැවේ නම් සැබැවින්ම අල්ලාහ් කලහකාරයින් පිළිබඳව සර්වඥය.

(64) (නබිවරය, ඔවුන්ට) නුඹ පවසවු, “ධර්ම ප්‍රස්තකය ලත් ජනයාහි, නුඹලා අතර ද අප අතර ද වූ පොදු වදන වෙත නුඹලා පැමිණෙවු. එනම්, අල්ලාහ් හැර වෙනත් කෙනෙකු අපි නොනමදිමු. තවද ඔහුට කිසිවක් ආදේශ නොකබමු. තවද අපගෙන් වූ සමහරු (තවත්) සමහරුන්ව අල්ලාහ් හැර දෙවිවරුන් වශයෙන් නොගන්නෝය යන්නය.” තවද ඔවුන් පිටුපැවේ නම්, එවිට නුඹලා (ඔවුන්ට) “සැබැවින්ම අප මුස්ලිම්වරුන් යනුවෙන් නුඹලා සාක්ෂි දරවු” යැයි පවසවු.-

22) නජ්රාන් දෙසින් පැමිණි කිතුනුවන්ට සත්‍යය පැහැදිලි වූ පසුවද ඉස්ලාමය වැලඳ ගැනීමට අදහසක් නොවීය. මෙම මොහොතේ මෙම ආයතය මගින් ඔවුන්ට ‘මුබාහලා’ කිරීමට අදහසක් ඉදිරිපත් කරන ලදී. ‘මුබාහලා’ යනු තර්ක කරන දෙපිරිසම එක් තැනකට රැස් වී ඔවුන් අතුරින් කවුරුන් අසත්‍යයෙහි සිටින්නේ ද ඔවුන්ට අල්ලාහ්ගේ ශාපය හා විනාශය ඇති වීමට අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කිරීම වේ. දේව විශ්වාසය විෂයෙහි යම් තර්කයක් ඇති වූයේ නම් එහි අවසාන තීරණය මෙය වේ. සාමාන්‍යයෙන් මෙම ‘මුබාහලා’ සිදු වූයේ නම් අල්ලාහ් අසත්‍යයේ සිටින්නන්ව විනාශ කර දමන්නේමය. මෙම අදහස නජ්රාන් දෙසින් පැමිණි කිතුනුවන්ගේ නායකයා වන අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු ඡුර්බේල්ට ඉදිරිපත් කළ කල්හි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ඔහුගේ පවුලේ අය සමග ‘මුබාහලා’ කිරීමට පැමිණියේය. නමුත් නජ්රාන් දෙසින් පැමිණි කිතුනුවන් එයට සහභාගිවීමට සූදානම් නොවූහ.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَآ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَآ لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّآسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَ هَآذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَذَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

(65) “ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයා, කවරාකය* හා ඉන්ජිලය* ඔහුගෙන්(ඉබ්රාහිම්ගෙන්*) පසුව මිස පහළ කරනු නොලැබ තිබියදී ඉබ්රාහිම්ගේ විෂයෙහි නුඹලා තර්ක කර ගනුයේ මන්ද? 23 එබැවින් (මේ බව) නුඹලා අවබෝධ කර නොගන්නේද? (66) බලවූ, නුඹලා කවුරුන්ද යත් නුඹලාට (ස්වල්ප) දැනුමක් ඇති (ඊසා පිළිබඳ වූ) විෂයෙහි නුඹලා තර්ක කර ගත්තුවන්ය. 24 එබැවින් නුඹලාට දැනුමක් නොමැති (ඉබ්රාහිම්* පිළිබඳ වූ) විෂයෙහි තර්ක කර ගනුයේ මන්ද? අල්ලාහ් (ඔහු පිළිබඳව) දන්නේය. තවද නුඹලා නොදන්නෙහුය. (67) ඉබ්රාහිම් යුදෙව්වෙකු හෝ කිතුනුවෙකු හෝ නොවීය. නමුත් ඔහු (සෘජු දහම වෙත) නැඹුරු වූ මුස්ලිම්වරයකු විය. තවද ආදේශකයින් අතුරින් ද (කෙනෙකු) නොවීය. (68) සැබැවින්ම ජනයන්ගෙන් ඉබ්රාහිම්ට වඩාත් සම්පවූවන් වන්නේ (ඔහුගේ වකවානුවේ) ඔහුව අනුගමනය කළවුන් ද මෙම (මුහම්මද්*) නබිවරයා ද (ඔහුගේ ප්‍රජාව අතුරින්) විශ්වාස කළවුන් ද වේ. තවද අල්ලාහ් විශ්වාසිකයින්ගේ භාරකරුවාය.

(69) ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයන්ගෙන් පිරිසක් නුඹලාව නොමග යවන්නට ප්‍රිය කරති. (නමුත්) ඔවුන් තමන්වම මිස (වෙනත් කිසිවෙකුට) නොමග නොයවති. තවද (ඒ බව) ඔවුහු නොහඟති.-

23) ඇතැම් යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් නබි ඉබ්රාහිම්* ﷺ තුමාණන් ඔවුන්ගේ දහමට අයත් කෙනෙකු යැයි තරයේ විශ්වාස කළහ. මෙම ආයතය පෙන්වා දෙන්නේ ඔවුන්ගේ දහම් දෙකම නබි ඉබ්රාහිම් ﷺ තුමාණන්ට බොහෝ කලකට පසු බිහි වූ දහම් යන්නය. එබැවින් නබි ඉබ්රාහිම් ﷺ තුමාණන් පිළිබඳව වූ ඔවුන්ගේ තර්කයෙහි ඔවුහු අසමත් වූහ.

24) ඉන්ජිලයෙහි නබි ඊසා ﷺ තුමාණන් පියෙකු නොමැතිව බිහි වූ බව සඳහන් වී ඇත. නමුත් එහි කිසිදු සඳහනකින් තොරව එතුමන් අල්ලාහ්ගේ පුතණුවන් යැයි කිතුනුවන් මිත්‍යාමතිකව තර්ක කිරීම මින් අදහස් වේ.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ
 الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 آمِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَانكفروا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا
 تُوْمِنُوا إِلَّا بِنُورِ اللَّهِ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ
 يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾
 يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

(70) ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයා, නුඹලා (කවරාකයෙහි මුහම්මද් පිළිබඳ සඳහන් දෑ) සාක්ෂි දරන්නන්ව සිටියදී අල්ලාහ්ගේ වදන් නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කරනුයේ මන් ද? (71) ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයා, නුඹලා දැනුවත්ව සිටිය දී නුඹලා සත්‍යය සමග අසත්‍යය මිශ්‍ර කර සත්‍යය සඟවනුයේ මන් ද? (72) ධර්ම පුස්තක ලත් ජනයන් අතුරින් පිරිසක් (ඔවුන්ගෙන් වූ තවත් පිරිසකට) “විශ්වාස කළ අයට පහළ කරනු ලැබූ දෑ(අල් කුර්ආනය) දහවලයේ ආරම්භයෙහි නුඹලා විශ්වාස කරවූ. එ(ම දහවලයෙහි) අවසානයෙහි නුඹලා (එය) ප්‍රතික්ෂේප කරවූ. ඔවුන්(මුස්ලිම්වරුන් සත්‍ය දහමින්) නැවත හැරීමට හැක්කේයැ”යි පැවසුවෝය.²⁵ (73) තවද “නුඹලාගේ දහම අනුගමනය කරන අයව මිස “කිසිවකුට නුඹලාට දෙනු ලැබූ (දහමෙහි වූ) දෑ මෙන් දෙනු ලැබේ යැයි හෝ නුඹලාගේ පරමාධිපති අඛියස නුඹලා සමග (මුස්ලිම්වරුන් වන) ඔවුන් තර්ක කර(ජය ලබනු ඇතැයි” නුඹලා විශ්වාස නොකරවූ.” යැයි ද පැවසුවෝය. එයට නබිවරය,) “සැබැවින්ම යහමග වන්නේ අල්ලාහ්ගේ මගය.” යැයි නුඹ පවසවූ. (නබිවරය,) “සැබැවින්ම භාග්‍යය අල්ලාහ් සතුය.²⁶ ඔහු අභිමත කරන අයට එය දෙන්නේය. අල්ලාහ් සර්ව ව්‍යාපකය සර්වඥ යැ”යි නුඹ පවසවූ. (74) තවද ඔහු(අල්ලාහ්) අභිමත කරන්නන්ව ඔහුගේ කරුණාව සඳහා විශේෂයෙන් තෝරා ගන්නේය. තවද අල්ලාහ් මහත් වූ වරප්‍රසාදයෙන් යුක්තය.

25) මින් අදහස් වන්නේ යුදෙව්වන් පිරිසක් ඉස්ලාමය වැලඳගත් පසු නැවත එය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම මගින් ඉස්ලාමය තුළ අඩුපාඩු අන්තර්ගත වී ඇති බවට ජනයන් සිතනු ඇත යැයි උපකල්පනය කළ අතර මෙමගින් මුස්ලිම්වරුන් ඉස්ලාමය අතහැර යෑමට එය පොලඹවන්නේය යැයි ද ඔවුහු අපේක්ෂා කළ සිද්ධියයි.

26) මෙම ආයතයේ ‘භාග්‍යය’ යන වචනය හා මිලඟ ආයතයේ ඇති ‘කරුණාව’ යන වචනය සඳහන් කරනුයේ නබිත්වය හා ධර්ම පුස්තකය පහළ වීමය. මෙහි අදහස නම් යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් ඉස්ලාමයට එරෙහි වන්නේ ඔවුන්ගෙන් නොව වෙනත් ප්‍රජාවකින් නබිවරයෙකු පැමිණීම හෝ ධර්ම පුස්තකයක් පහළ වීම පිළිබඳව ඇති වූ ඊර්ෂ්‍යාව හේතුවෙනි. නමුත් අල්ලාහ් ඔහු අභිමත කළ අයව තෝරා ගෙන ඔවුන්ට මෙම භාග්‍යය පිරිනැමුවේය.

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِعِنطَارٍ يُؤدِّي إِلَيْكَ^ع وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤدِّي إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِبًا^ط ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّينَ سَبِيلٌ^ع وَ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ^ص وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ^ص وَ لَهُمْ عَذَابٌ

﴿٧٥﴾

(75) නුඹ කෙනෙකුට (රනින් හා රිදියෙන් රැස් කළ) සංචිතයක් විශ්වාසයෙන් යුතුව පවරන්නේ නම් නුඹ වෙත එය නැවත භාර දෙන (ඇතැම්) අය ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයින් අතුරින් වෙති. තවද නුඹ කෙනෙකුට දීනාරයක්(රන් කාසියක්) විශ්වාසයෙන් යුතුව පවරන්නේ නම් නුඹ ඔහු මත නිරන්තරයෙන්ම (එය නැවත ලබා ගැනීමේ උත්සාහයක) නිරතවන්නෙකුව සිටියොත් මිස නුඹ වෙත එය නැවත භාර නොදෙන (ඇතැම්) අය ද ඔවුන් අතුරින් වෙති. එය (එසේ කරනුයේ) “උම්මිවරුන්”²⁷ පිළිබඳව අප කෙරෙහි (වගකීම ඉටු කිරීමේ කිසිදු) මාර්ගයක් නොමැත” යැයි ඔවුහු පවසන හෙයිනි. තවද ඔවුහු දැනුවත්වම අල්ලාහ් කෙරෙහි අසත්‍යය පවසති. (76) එසේ(ඔවුන් සිතන අයුරින්)නොව, කවුරුන් (විශ්වාසයෙන් පවරන ලද දෑ නැවත භාර කිරීමේ) තම ගිවිසුම ඉටු කර අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වූයේ ද එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ් බිය හක්තිකයින්ව ප්‍රිය කරන්නේය. (77) සැබැවින්ම කවරෙකු අල්ලාහ්ගේ ගිවිසුම හා තමන්ගේ දිවුරුම් වෙනුවට සුළු වටිනාකමක් ගන්නේ ද ඔවුනට මතු ලොවෙහි කිසිදු කොටසක් නොමැත. තවද (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින අල්ලාහ් ඔවුන් සමග කථා නොකරන්නේය. තවද ඔවුන් දෙස නොබලන්නේය. තවද ඔවුන්ව පවිත්‍ර නොකරන්නේය. තවද ඔවුනට වේදනීය දඬුවමක් ඇත.-

27) මෙම ආයතයේ ‘උම්මිවරුන්’ යන වචනයෙන් ඉස්රාඊල් නොවන්නන්ව අදහස් කෙරේ. යුදෙව්වන් හා ඇතැම් කිතුනුවන් ඉස්රාඊල් නොවන්නන්ගේ දේපළ තමන්ට පැහැර ගැනීමට අනුමත යැයි මිත්‍යා මතිකව විශ්වාස කළෝය. එබැවින් මෙම ආයතය අදහස් කරනුයේ උම්මිවරයෙකුගේ දේපළ යුදෙව්වන්ට විශ්වාසයෙන් යුතුව පැවරූ කල්හි එම විශ්වාසය කඩ කිරීම ඔවුන් විකෘති කරගත් ඔවුන්ගේ දහමේ ඉගැන්වීමට අනුව වරදක් නොවන බවයි.

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونِ السِّنْتَهِمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ ۚ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْبَلَاءَ وَالنَّبِيْنَ أَرْبَابًا ۚ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَبَّآ أَتَيْتُكُمْ مِنْ كُنُبٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ ۚ قَالَ أَأَقْرَضْتُمْ وَ أَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذٰلِكُمْ إِصْرِي ۚ قَالُوا أَقْرَضْنَا ۚ قَالَ

فَاشْهَدُوا ۚ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

(78) තවද සැබැවින්ම තමන්ගේ දිවවල් මගින් ධර්ම පුස්තකය වෙනස් කරන පිරිසක් ඔවුන් අතුරින්(ම) වෙති. (ඔවුන් වෙනස් කළ) එය ධර්ම පුස්තකයෙන් යැයි නුඹලා සිතීම පිණිස(මෙසේ වෙනස් කරන්නේ)ය. (නමුත්) එය ධර්ම පුස්තකයෙන් නොවේ. තවද මෙය අල්ලාහ් වෙතින් (තවරාකයෙහි* ඇති දෙයක්) යැයි ඔවුහු පවසති. (නමුත්) එය අල්ලාහ් වෙතින් නොවේ. තවද ඔවුහු දැනුවත්වම අල්ලාහ් කෙරෙහි අසත්‍යය පවසති.

(79) (කිසිදු) මිනිසෙකුට අල්ලාහ් තමන්ට ධර්ම පුස්තකය ද ප්‍රඥාව ද නබිත්වය ද ලබා දී පසුව ඔහු ජනයාට “නුඹලා අල්ලාහ් හැර මාහට (නමදින) ගත්තන් වවු” යැයි පැවසීමට (හැකියාවක්) නොවීය. එනමුත් “ධර්ම පුස්තකයෙන් නුඹලා උගන්වමින් සිටින දෑ හා නුඹලා ඉගෙන ගනිමින් සිටින දෑ මගින් නුඹලා රබ්බානිවරුන්(ආගමික විශාරදයින්) වවු.” (යැයි ඔහු පවසනු ඇත.) (80) තවද මලක්වරුන්ව හා නබිවරුන්ව නුඹලා දෙවිවරුන් ලෙස ගැනීමට නුඹලා වෙත ඔහු අණ කිරීමට ද (ඔහුට හැකියාවක්) නොවීය. නුඹලා මුස්ලිම්වරුන් වූ පසුවද ප්‍රතික්ෂේපය නුඹලාට ඔහු අණ කරන්නේ ද?

(81) ධර්ම පුස්තකයෙන් හා ප්‍රඥාවෙන් නුඹලාට මා (යම්) දෙයක් ලබා දී පසුව නුඹලා සමග වූ එය සත්‍යය කරවන රසුල්වරයෙකු* නුඹලා වෙත පැමිණ සැබැවින්ම නුඹලා ඔහුව විශ්වාස කළ යුතු යැයි ද ඔහුට උදව් කළ යුතු යැයි ද අල්ලාහ් නබිවරුන්ගෙන් ප්‍රතිඥාව ගත් අවස්ථාව, (සිහිපත් කරවු). “ඒ පිළිබඳව වූ මාගේ ප්‍රතිඥාව නුඹලා පිළිගෙන භාරගත්තෙහු දැ?”යි ඔහු(අල්ලාහ්) විමසුවේය. (එවිට) ඔවුහු(නබිවරුන්) “අපි (එය) පිළිගත්තෙමු” යැයි පැවසුවෝය. “එබැවින් නුඹලා සාක්ෂි දරවු. මම ද නුඹලා සමග සාක්ෂිකරුවන් අතුරින් (කෙනෙකු) වෙමි.” යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය.

فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٨٢﴾ اَفَعَيَّرِدِينِ اللّٰهُ يَبْغُونَ وَلَهُ اَسْلَمَ مَنْ فِي
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾ قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا
 اُنزِلَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَاٰسْحٰبَ وَاٰدَمَ وَاٰوٰىءَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَ
 النَّبِيِّنَ مِنْ رَبِّهِمْ ؕ لَا نُنْفِقُ يٰبَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ؕ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ
 الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْهُ ؕ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٨٥﴾

(82) (ජනයා අතුරින්) කවුරුන් එ(ම සාක්ෂි දැරීමේ ක්‍රියාවලි)යට පසුවද පිටුපැවේද එවිට ඔවුහුමය පාපතරයින් වන්නේ. (83) අහස්හි හා මිනිතලයෙහි ඇති (සියලු) දෑ කැමැත්තෙන් හෝ අකැමැත්තෙන් ඔහුටම අවනත වී තිබිය දී අල්ලාහ්ගේ දහමින් තොර වූ (වෙනත්) දෙයක් ඔවුහු සොයන්නෝ ද? තවද ඔහු වෙතම ඔවුන් නැවත යොමු කරනු ලබන්නෝය.

(84) (නබිවරය,) “අල්ලාහ්ව ද අප හට පහළ කරනු ලැබූ දෑ(අල් කුර්ආනය) ද ඉබ්රාහිම්*, ඉස්මාඊල්*, ඉස්හාක*, යෑකුබ්* සහ අස්බාත්(යෑකුබ්ගේ පරපුර)ට පහළ කරනු ලැබූ දෑ ද මුසා*, රීසා* හා (සෙසු) නබිවරුන්ට ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගෙන්(අල්ලාහ්ගෙන්) පිරිනමනු ලැබූ දෑ ද අපි විශ්වාස කළෙමු. ඔවුන්ගෙන් කිසිදු කෙනෙකු අතර වෙනසක් අපි නොකරන්නෙමු. තවද අපි ඔහුටම(අල්ලාහ්ටම) අවනත වන්නන් වෙමු” යැයි නුඹ පවසවු. (85) ඉස්ලාම් නොවන (අන්) දහමක් කවරෙකු සොයන්නේද එය ඔහුගෙන් පිළිගනු නොලබන්නේම ය.²⁸ තවද ඔහු මතු ලොවෙහි අලාභවන්තයින්ගෙන් (කෙනෙකු) වන්නේය.

28) සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් සර්ව ලෝ මවා පරිපාලනය කොට පරිපෝෂණය කොට මෙතරම් විශිෂ්ඨ දායාදයන් මිනිසාට දායාද කර තිබියදී, මිනිසා තම සැබෑ මැවුම්කරු පසෙකලා වෙනතකට යොමු වීම කිසිසේත්ම පිළිගත නොහැක්කකි. නිදසුනක් ලෙස තමන් ව ඇතිදැඩි කළ තම දෙමාපියන්ට අකීකරු වී ඔවුන්ට ද්‍රෝහී වෙමින් කටයුතු කරන පුතෙකුගේ ක්‍රියාව පිළිගත නොහැකි මෙන් ය. අල්ලාහ්ට අකීකරු වීම ඊටත් වඩා පිළිගත නොහැකි ක්‍රියාවකි. එනමුත් මෙවන් වැකි පදනම් කර ගනිමින් ඉස්ලාමය තුළින් අනෙකුත් සියලු දහමිහි පැවැත්ම ප්‍රතික්ෂේප කරන බව ද අන්‍යාගමිකයින් සියලු දෙනා මෙලොවින් තුරන් කළ යුතු බව ද පැවසීම සම්පූර්ණයෙන් වැරදි මතයකි. මන්දයත් අල් කුර්ආනයෙහි 2:143/6:108/8:61 යනාදී වැකි මගින් සහජීවණය සම්බන්ධ ව සඳහන් කරමින් ඉහත මතය සම්පූර්ණයෙන් හෙළා දකියි. ඉස්ලාමය තුළින් මිනිසාගේ බුද්ධියට සීමා වන අන්දමින් චින්තන නිදහස ඔහුට ලබා දී තිබෙන බව අල් කුර්ආන් 11:118 ආදී ආයතයන් තුළින් මනාව පැහැදිලි වේ. එහෙත් ඉහත ආයතයෙහි සඳහන් පරිදි ‘තම දහම පමණක් නිවැරදිය’ යනාදී අදහස් ඉස්ලාමයට පමණක් සීමාවූවක් නොවන අතර අනෙකුත් දහම් තුළද මෙවැනිම මතයක් තිබෙන බව අධ්‍යයනයන් තුළින් අවබෝධ වේ. එමෙන්ම තමන් සත්‍ය මතක බව ද අන් දහම් මිත්‍යා දෘෂ්ඨියක බව ද විශ්වාස කිරීම විශ්වීය සම්මතයක් යන්න වැටහෙන කරුණකි.

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۗ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْبَلَاءَ
 النَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خُلِدِينَ فِيهَا ۗ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا
 الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا ۗ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ
 إِيْمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾

(86) රසූල්වරයා සත්‍යයැයි සාක්ෂි දරා, ඔවුන් වෙත පැහැදිලි සාධකයන්ද පැමිණ, ඔවුන්ගේ විශ්වාසයෙන් පසුවද ප්‍රතික්ෂේප කළ පිරිසකට අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ කෙසේද? අපරාධකාර පිරිසට අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ නැත. (87) ඔවුන් නම්, ඔවුන්ගේ විපාකය වන්නේ ඔවුන් කෙරෙහි වූ අල්ලාහ්ගේ ද මලක්වරුන්ගේ ද (විශ්වාසික) මිනිසුන් සියල්ලන්ගේ ද ශාපයයි. (88) (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. ඔවුන්ගෙන් දඬුවම සැහැල්ලු කරනු නොලැබේ. තවද ඔවුනට අවකාශයක් ද දෙනු නොලැබේ. (89) (එනමුත්) එයට පසුව තමන් පශ්චාත්තාපයේ නියැලී තමන් සංශෝධනය කර ගත්තත් හැරය. එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය. (90) සැබැවින්ම කවරෙකු තමන්ගේ විශ්වාසයෙන් පසු ප්‍රතික්ෂේප කර පසුව ප්‍රතික්ෂේපය වර්ධනය කර ගත්තේද ඔවුන්ගේ පශ්චාත්තාපය පිළිගනු නොලබන්නේමය.²⁹ තවද ඔවුහුමය (සෘජු මාර්ගයෙන්) මුළා වූවන් වන්නේ.-

බුදු දහමට අනුව මිත්‍යා දෘෂ්ටිය යනු මහත් වරදකි, එය මහා සාවද්‍යයකි, එකී කර්මයෙහි යෙදුණු පුද්ගලයා එක්තරා අපායක දුක් විඳීමට සිදු වනු ඇත. ආදී වශයෙන් සඳහන් වී ඇත. - (මහාවාර්ය රේරුකානේ වන්දවීමල මහනාහිමි විසින් රචිත "බෞද්ධයාගේ අත්පොත : 78 වැනි පිටුව / කර්මය හා විපාකය - 1 කාණ්ඩය 11 වැනි පිටුව - අභිධර්ම විශාරද ලසන්ත රත්නගොඩ)

එමෙන්ම කිතුණු දහමට අනුවද 'ජේසුස් වහන්සේ සම්ඳාණන් වහන්සේ යැයි විශ්වාස කරන්නා ගැළවුම ලබන බවද, පුත්‍රයාණන් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නා දේව උදහසට පාත්‍ර වන බවද, අදමුවන් ගිනි උදුනෙහි හෙලීම, ආදී වශයෙන්ද සඳහන් වී තිබේ. - (රෝම - 10:9 / ශුද්ධවර ජොහාන් - 3:36 / ශුද්ධවර මතෙව් - 13:49-50)

එහෙයින් මෙවන් කරුණු පිළිබඳ විශ්වීය සම්මතය හඳුනා ගනිමින් අනෙකාගේ අදහසට ගරු කරමින් අවබෝධයෙන් ආගමික සංහිදියාවක ජීවත් වීම ඉතා සුදුසුය.

29) ප්‍රතික්ෂේපයට පශ්චාත්තාප නොකර අනෙක් පාපයන් සඳහා පශ්චාත්තාපයේ නියැළුණේ නම් එම පශ්චාත්තාපය පිළිගනු නොලබන්නේය. නමුත් ඔහු ප්‍රතික්ෂේපය අතහැර ඉස්ලාමය වැලඳ ගත්තේ නම් ඔහුගෙන් පශ්චාත්තාපය පිළිගනු ලබන්නේය.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ
 بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ وَمَالُهُمْ مِنْ نُّصْرَيْنِ ﴿٩١﴾ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا
 تُحِبُّونَ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِلْبَنِيِّ
 إِسْمَاعِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْمَاعِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۗ قُلْ فَأْتُوا
 بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكُدْبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾

(91) සැබැවින්ම කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කර තවද තමන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව සිටියදී මරණයට පත් වන්නේද ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකු රනින් මිහිතලය පිරෙන්නට ඇති දෑ වන්දි වශයෙන් ඔහු එය ගෙවුවද එය පිළිගනු නොලබන්නේමය. ඔවුන්ටමය වේදනීය දඩුවමක් ඇත්තේ. තවද ඔවුන්ට උදව්කරුවන්ගෙන් කිසිවෙකු නැත.

(92) නුඹලා ප්‍රිය කරන දැයින් නුඹලා (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ) වියදම් කරන තෙක් නුඹලා යහපත නොලබන්නේමය. තවද යම් දෙයකින් කුමක් නුඹලා වියදම් කරන්නේද සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඒ පිළිබඳව සර්වඥය.³⁰ (93) තවරාතය පහළ කරනු ලැබීමට පෙර ඉස්රාඊල් (එනම් යෑකුබ්*) විසින් තමන්ටම තහනම් කළ දෑ හැර අන් සියලු (වර්ගයේ) ආහාර ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ට (ආහාරයට ගැනීමට) අනුමත විය. (නබිවරය,) “නුඹලා සත්‍යවාදීන්ව සිටින්නේ නම් තවරාතය ගෙනැවිත් එය කියවනු” යැයි නුඹ පවසවු.³¹ (94) තවද එයට පසුවද අල්ලාහ්ට එරෙහිව කවරෙකු බොරු ගොතන්නේ ද ඔවුන්මය අපරාධකරුවන් වන්නේ.

30) මෙයට පෙර ආයතයන්හි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ දන්දීම් මතු ලොවෙහි ප්‍රයෝජන ඇති නොකරන බව සඳහන් වී ඇත. මෙම ආයතයේ සඳහන් වී ඇත්තේ විශ්වාසිකයින් තමන්ගේ බිය හක්කියේ උසස් තරාතිරම ලබා ගත යුතු නම් ඔවුන් ප්‍රිය කරන දැයින් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ වියදම් කළ යුතුය යන්නය. හදිසයක සඳහන් පරිදි මෙම ආයතය පහළ වූ අවස්ථාවේ සහාබිවරුන් ඔවුන් සතු ප්‍රියතම දේපළ දන්දීම පිණිස එකිනෙකා තරග කරමින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් වෙත පැමිණියහ.

31) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් යුදෙව්වන් ඉදිරියේ තමා නබි ඉබ්රාහිම් ﷺ තුමාණන්ගේ දහම පිළිපදින බවට ප්‍රකාශයක් නිකුත් කළ කල්හි ඔවුන් ඒ පිළිබඳව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට විරෝධය පෑහ. එනම් ඔවුන්ට හා හවුන් වැනි සතුන් නබි ඉබ්රාහිම් ﷺ තුමාගේ දහමේ තහනම් කර තිබිය දී මුස්ලිම්වරුන්ට එය අනුභව කිරීමට අනුමැතිය වී තිබීම යනුවෙන්ය. මෙයට පිළිතුරක් ලෙස ‘ඉස්ලාම් දහමේ අනුභව කිරීමට අනුමැතිය වූ සතුන් නබි ඉබ්රාහිම් ﷺ තුමාගේ දහමේ ද අනුමත වී තිබුණි, තවද ඔවු මස් හැර අන් සියලු සතුන් විෂයෙහි මෙම අනුමැතිය ඉස්රාඊල්වරුන්ට ද එසේම පැවතුණි.’ යැයි මෙම ආයතය අදහස් කර අභියෝග කර ඇත. ඉස්රාඊල් එනම් යෑකුබ් නබිවරයා ඔවු මස් අනුභව කිරීම තමා විසින්ම තමාට තහනම් කර ගෙන සිටියේය. අබිදුල්ලාහ් ඉබ්නු අබිබාස් ﷺ තුමාණන්ගේ වාර්තාවකට අනුව නබි යෑකුබ් ﷺ තුමාණන්

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۖ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ أَوَّلَ
 بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبْرَكًا وَهُدًى ۖ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا
 وَضَعْنَا لِلنَّاسِ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۗ
 وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ

شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

(95) (නබිවරය,) “අල්ලාහ් සත්‍ය ප්‍රකාශ කළේය. එබැවින් නුඹලා (සත්‍යය වෙත) නැඹුරු වූ ඉබ්‍රාහිම්ගේ දහම අනුගමනය කරවු. තවද ඔහු ආදේශ තබන්නන් අතුරින් (කෙනෙකු) නොවීය.” යැයි නුඹ පවසවු. (96) සැබැවින්ම ජනයා වෙනුවෙන් (නැමදුමට) තබනු ලැබූ පළමු වන ගෘහය අභිවාද්ධිය ලත් හා සමස්ත ලෝකවාසීන්ටම මග පෙන්වන්නක් වන මක්කාවෙහි (පිහිටා) ඇත්තකි. (97) එහි පැහැදිලි සංඥාවන් ඇත. එනම් ඉබ්‍රාහිම්ගේ ස්ථානය³² (ද) ඇත. කවරෙකු එහි පිවිසෙන්නේ ද ඔහු අභයලාභියෙකු වන්නේය. කවරෙකුට මාර්ගයෙන්³³ එ(ම ගෘහ)ය වෙත (යැමට) හැකියාව ඇත්තේ ද එම මින්සුන් කෙරෙහි (අල්ලාහ්ගේ එම) ගෘහය හජ් කිරීම අල්ලාහ් වෙනුවෙන් (වූ වගකීමක්) වන්නේය. කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද සැබැවින්ම අල්ලාහ් සමස්ත ලෝකවාසීන්ගෙන් (ස්වාධීන වූ) සර්ව සම්පූර්ණය. (98) (නබිවරය,) නුඹ පවසවු “ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයානි, නුඹලා කරන දෑ³⁴ පිළිබඳව අල්ලාහ් සාක්ෂි දරන්නෙකු ව සිටිය දී නුඹලා අල්ලාහ්ගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කරනුයේ මන් ද?”-

‘සයටිකාව’ නම් රෝගයකින් පෙළෙමින් සිටි අතර එවිට ඔහු අල්ලාහ්ට භාරයක් විය. එනම් ‘මාගේ මෙම රෝගය අල්ලාහ් මට සුව කළේ නම් මා හට ප්‍රියතම ආහාරය වන ඔටු මස් මම අනුභව නොකරමි’ යන්නයි. මින් අදහස් වන්නේ නබි ඉබ්‍රාහිම් ﷺ තුමාණන්ගේ දහමෙහි ඔටු මස් කිසි විටෙක තහනම් වී නොතිබුණු බවත් පසුකලෙක නබි යෑකුබ් ﷺ තුමාණන් තමාටම තහනම් කර ගත් බවයි. එහෙත් මෙවන් භාරවීම් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සමූහයාට තහනම් වී ඇත.

32) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:125 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

33) මෙම ආයතයෙහි ‘මාර්ගයෙන්’ යනුවෙන් අදහස් වන්නේ හජ් වන්දනය ඉටු කිරීම සඳහා යාමට වත්කම, ශක්තිය, අභය ලද්දන් පිළිබඳවයි.

34) මෙම ආයතයන්හි සිට 120 වැනි ආයතය දක්වා ආයතයන්හි පසුබිම වූයේ මදීනාවෙහි වාසය කළ ‘අවිස්’ හා ‘හැස්රජ්’ යන ගෝත්‍රයන් දෙක අතර ඇති වූ සිදුවීමකි. අඥාන යුගයේ මේ දෙපළ අතර දීර්ඝ කාලයක් පුරා යුද වාතාවරණයක් පැවතිණ. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා මදීනාවට පැමිණි පසු මේ අයගෙන් බොහෝ දෙනා ඉස්ලාමය වැලඳගත් හේතුවෙන් ඔවුන් අතර සමගියක් ඇති විය. වරක් ෂම්මාස් ඉබ්නු කයිස් නැමැති යුදෙව්වා මෙම ගෝත්‍රිකයින් දෙපළගෙන් සමහරුන් හා එක්ව හිඳ සිටි මොහොතේ ඔවුන් අතර ආරවුලක් ඇති කිරීමට සිතුවේය. මේ අරමුණින් ඔවුන් දෙපළ අතර යුද්ධය පැවති කාලයේ ඔවුන් එකිනෙකාට එරෙහිව පවසා ගත් කවි ඔහු ගයන්නට වූ අතර ඊට සවන් දුන් මෙම ගෝත්‍රිකයින් පැරණි සිදුවීම් මතක් වී ගැටුමකට සැරසුණෝය. කෙතරම්

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مِنِّ أَمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ ۗ
 وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيضًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرًا ۖ ﴿١٠٠﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَ
 فِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾

-(99) (නබිවරයා,) නුඹ පවසවු, “ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයානි, නුඹලා (ඉස්ලාම් දහම සත්‍යය යැයි) සාක්ෂි දරන්නන්ව සිටියදී එහි දෝෂ සොයමින් විශ්වාස කළවුන්ව අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් වළක්වනුයේ මන් ද?” තවද නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් අනවධානියෙකු නොවේ.

(100) විශ්වාස කළවුනි, ධර්ම පුස්තකය දෙනු ලැබූ අය අතුරින් වූ පිරිසකට නුඹලා අවනත වන්නේ නම් නුඹලා විශ්වාස කිරීමෙන් පසුව ඔවුන් නුඹලාව ප්‍රතිකෂේපකයින් බවට නැවත හරවනු ඇත. (101) තවද අල්ලාහ්ගේ වදන් නුඹලා කෙරෙහි පාරායනය කරනු ලබමින් සිටියදී ද නුඹලා අතර ඔහුගේ රසුල්වරයා සිටියදී ද නුඹලා ප්‍රතිකෂේප කරනුයේ කෙසේ ද? කවරෙකු අල්ලාහ්ව(දහම) තදින් ග්‍රහණය කර ගන්නේද සැබැවින්ම ඔහු සෘජුමග වෙත මග පෙන්වනු ලැබීය.-

දුරටදයත් එය යුද වාතාවරණයක් බවට පත්වී ඔවුන් අතර යුද කිරීමට දිනයක් ද නියම කළෝය. මෙය ආරංචි වූ සැණින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා එතැනට පැමිණ ඔවුන්ට කරුණු පහදා දුන් අවස්ථාවේ ඔවුන් මෙම ගැටුම භයයාත්ගෙන්* වූ සැලසුමක් යැයි වටහා ගෙන ඉන් වැළකුනු මොහොතේ මෙම ආයතයන් පහළ විය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا
 بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۗ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ
 قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا ۗ وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا ۗ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَتَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَ
 يُأْمُرُونَ بِالْعُرْوَةِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۗ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾

-(102) විශ්වාස කළවුනි, අල්ලාහ්ට බිය විය යුතු අයුරින් ඔහුට බිය වවු. තවද නුඹලා සැබැවින්ම (සැබෑ) මුස්ලිම්වරුන් වශයෙන්ම මිස මිය නොයවු. (103) තවද නුඹලා සියල්ල අල්ලාහ්ගේ කඹය(අල් කුර්ආනය) තදින් ග්‍රහණය කර ගනිවු. තවද නුඹලා වෙන්ව නොයවු. තවද නුඹලා (එකිනෙකාට) සතුරන් ලෙස සිටි කල්හි නුඹලා කෙරෙහි වූ අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යය පිළිබඳව සිහිපත් කරවු. එවිට නුඹලාගේ හදවත් අතර අල්ලාහ් බැඳීමක් ඇති කළේය. එබැවින් ඔහුගේ භාග්‍යයෙන් නුඹලා සහෝදරයන් බවට පත් වූහ. නුඹලා (නිරා) ගින්නෙන් වූ ගිනිවළ අද්දරයෙහි සිටියෙහුය. පසුව එයින් නුඹලාව ඔහු(අල්ලාහ්) ආරක්ෂා කළේය. මෙලෙසය නුඹලා යහමග යනු පිණිස අල්ලාහ් නුඹලාට ඔහුගේ වදන් පැහැදිලි කරනුයේ. (104) තවද යහපත වෙත (ජනයා) කැඳවන, යහපත විධානය කරන, පිළිකුල් දැයින් වළක්වන ප්‍රජාවක් නුඹලා අතුරින් සිටිය යුතුය. ඔවුහුමය ජය ලද්දෝ. (105) තවද තමන්ට පැහැදිලි සාධකයන් පැමිණි පසුවද (සත්‍යය දහමින්) වෙන්ව ගිය හා මතභේද ඇති කර ගත් අය මෙන් නුඹලා නොවවු. ඔවුන්ටමය මහත් වූ දඬුවමක් ඇත්තේ.-

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌُ ؕ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ ؕ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ آيَاتِنَا كُمْ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ؕ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا
 لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾ وَبِاللَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ؕ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ
 خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْعُرْوَفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَكَوْ
 آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ؕ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ
 إِلَّا آذَى ؕ وَإِنْ يُلْقَا تِلْكَ يُولُوكُمُ الْأَدْبَارَ ؕ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١١﴾

- (106) එ(ම විනිශ්චය)දින (ඇතැම්) මුහුණු ප්‍රභාවත්ව හා තවත් (ඇතැම්) මුහුණු අඳුරුව පවතී. එබැවින් මුහුණු අඳුරු වූ අය පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් “ නුඹලා විශ්වාස කිරීමෙන් පසුවද නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කළෙහි ද? එසේනම් නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් (මෙම) දඬුවම රස විඳිවු.” (යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබේ.) (107) තවද මුහුණු ප්‍රභාවත් වූ අය පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් අල්ලාහ්ගේ කරුණාවෙහි(ස්වර්ග උයන්හි). ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. (108) (නබිවරය,) මේවා අල්ලාහ්ගේ වදන්ය. ඒවා සත්‍යයෙන් යුතුව අපි නුඹට පාරායනා කර (පෙන්ව)න්නෙමු. ලෝක වාසින්ට අසාධාරණකම් කිරීමට අල්ලාහ් අපේක්ෂා නොකරන්නේය. (109) අහස්හි ඇති දෑ ද මිහිතලයෙහි ඇති දෑ ද අල්ලාහ් සතුය. තවද අල්ලාහ් වෙතමය (සියලු) කරුණු (විනිශ්චය සඳහා) නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ.

(110) (විශ්වාසිකයින්,) මනුෂ්‍ය(වර්ග)යා සඳහා බිහි කරනු ලැබූ විශිෂ්ට ප්‍රජාවක්ව නුඹලා පත් වූහ. නුඹලා (ඡනයාට) යහපත විධානය කරන්නෙහුය. තවද නුඹලා පිළිකුල් දැයින් වළක්වන්නෙහුය. තවද අල්ලාහ්ව නුඹලා විශ්වාස කරන්නෙහුය. ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයින් විශ්වාස කළෙහි නම් ඔවුනට එය යහපතක් විය. ඔවුන්ගෙන් බහුතරය පාපතරයින්ව සිටියදී ඔවුන් අතුරින් විශ්වාසිකයින් ද වෙති. (111) (සුළු) හිංසාවකින් මිස ඔවුහු(යුදෙව්වන්) නුඹලාට (කිසිදු) හානියක් නොපමුණුවන්නෝමය. තවද ඔවුහු නුඹලාට එරෙහිව සටන් වදින්නේ නම් නුඹලා වෙතින් පසුපස හැරී දිව යන්නෝය. පසුව ඔවුහු උදව් කරනු නොලබති.-

ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةُ أَيَّنَ مَا تُقْفَوُا إِلَّا بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَبَغَضِبِ
 مِنَ اللَّهِ وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الْمُسْكَنَةَ ^ط ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
 الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ^ط ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾ لَيْسُوا سَوَاءً ^ط مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 أُمَّةٌ قَابِلَةٌ يَتَّبِعُونَ آيَاتِ اللَّهِ أَنْاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يَوْمَئِذٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ^ط وَأُولَئِكَ مِنَ
 الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا ^ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

(112) ඔවුහු කොතැනක වුවද ඔවුන්ව නින්දාවෙන් වෙළා ගනු ලැබීය. (එනමුත්) අල්ලාස්ගෙන් වූ ගිවිසුම මගින් ද ජනයාගෙන් වූ ගිවිසුම මගින් ද (අහස ලැබුවත්) මිස.³⁵ තවද අල්ලාස්ගෙන් වූ උදහස සමග ඔවුහු ආපසු හැරීය. තවද ඔවුන්ව අසරණභාවයෙන් වෙළා ගනු ලැබීය. එය ඔවුන් අල්ලාස්ගේ සංඥාවන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි හෙයින් ද නබිවරුන්ව යුක්තියකින් තොරව ඝාතනය කරන්නන් වූ හෙයින් ද විය. (තවද) එය ඔවුහු (අල්ලාස්ගේ අනෙට) පිටු පා (සියලු) සීමාවන් ඉක්මවූවන් වූ හෙයින් ද විය.

(113) (ධර්ම පුස්තකය ලත්) ඔවුහු එක හා සමාන නොවෙති. ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයා අතුරින් තමන් සුසුද්* කර(සලාතයේ* යෙදෙ)මින් රාත්‍රි හෝරාවන්හි අල්ලාස්ගේ වදන් පාරායනය කරමින් (අල්ලාස්ගේ දහමෙහි) ස්ථාවරව සිටින ප්‍රජාවක් වෙති.³⁶ (114) ඔවුහු අල්ලාස්ව හා පරමාන්ත දිනය විශ්වාස කරති. තවද ඔවුහු (ජනයන්ට) යහපත විධානය කර පිළිකල් දැයින් වළක්වති. තවද යහපත් දැ විෂයෙහි ඔවුහු ශීඝ්‍ර වෙති. ඔවුහු සැදැහැමියන් අතුරින් වෙති. (115) තවද යහපත් දැයින් ඔවුන් කුමක් කරන්නේ ද එය ප්‍රතික්ෂේප කරනු නොලබන්නේමය. බිය හක්කියින් පිළිබඳව අල්ලාස් සර්වඥය.

35) 'අල්ලාස්ගෙන් වූ ගිවිසුම' යනු අල්ලාස්ගේ විධානයට ඇතුළත් වූ අයයි. මොවුන් නම් ස්ත්‍රීන් ද කුඩා දරුවන් ද මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව යුද නොකරන්නන්ය. 'ජනයාගෙන් වූ ගිවිසුම' යනු මුස්ලිම්වරුන් සමග සාමය සඳහා ගිවිසුමක් ඇති කර ගත්තවුන්ය. මෙම ආයතය පවසන්නේ මෙවැන්නන් නින්දාවෙන් වෙළා ගනු නොලබන්නෝය යන්නයි.

36) මෙය අදහස් කරන්නේ යුදෙව්වන් අතුරින් ඉස්ලාමය වැලඳ ගත්තවුන්ය. (උදා : අබ්දුල්ලාස් ඉබ්නු සලාම් ❁ තුමා වැනි අය)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
 صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْتٌ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ۖ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِن أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ
 ﴿١١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا ۖ وَدُوا مَا عَنِتُّمْ
 قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ۚ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ۖ قَدْ بَيَّيْنَا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ
 تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾

(116) සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්, ඔවුන්ගේ ධනය ද ඔවුන්ගේ දරුවන් ද අල්ලාහ්ගෙන් වූ (දඩුවමින්) කිසිවකට (එරෙහිව) ඔවුනට එලක් ඇති නොකරන්නේමය. තවද ඔවුන්මය (නිරා) ගින්නේ සගයින් වන්නේ. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. (117) (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් මෙලොව ජීවිතයෙහි වියදම් කරන දෑට උපමාව වන්නේ (ප්‍රතික්ෂේපය මගින්) තමන්ටම අපරාධ කර ගත් පිරිසකගේ වගාබිම හසු කර එය විනාශ කර දමන එහි දැඩි ශීතක් ඇති සුළඟක උපමාවක් මෙනි.³⁷ අල්ලාහ් ඔවුන්ට අපරාධ නොකළේය. නමුත් ඔවුහු තමන්ටම අපරාධ කර ගත්තෝය.

(118) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා අතුරින්ම වූවන් හැර (යුදෙව්වන්ව නුඹලාගේ) රහස්‍ය තොරතුරු දන්නෙකු වශයෙන් නුඹලා නොගනිවු. ඔවුහු නුඹලාට හානියක් කිරීමෙහි කිසිදු අඩුවක් නොකරති. ඔවුහු නුඹලා දුෂ්කරත්වයට පත්වීම ප්‍රිය කරති. ඔවුන්ගේ මුඛ වලින් ක්‍රෝධය හෙළි වූ අතර ඔවුන්ගේ හදවත් සැඟ වූ දෑ (එයට) වඩා ඉමහත්ය. සැබැවින්ම අපි නුඹලාට සංඥාවන් පැහැදිලි කළෙමු. නුඹලා අවබෝධ කර ගන්නේ නම්(ඔවුන්ව රහස්‍ය තොරතුරු දන්නෙකු වශයෙන් නුඹලා නොගනිවු).-

37) මෙම ආයතයෙහි 'දැඩි ශීත සුළඟ' යන්නෙහි උපමේය අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම වේ. 'ඔවුන් මෙලොව ජීවිතයේ වියදම් කරන දෑ' යන්නෙහි උපමේය තමන් උපයන වගාබිම වේ. එනම් ඉතා දැඩි ශීතකට හසු වූ වගාබිම වියළී විනාශ වී යන්නා සේ තමන් කොතරම් වියදම් කළද ප්‍රතික්ෂේපිත කරුණු හේතුවෙන් තම යහ ක්‍රියාවන් සියල්ල විනාශ වී යනු ඇත යන්න මෙහි අදහස බව අල් කුර්ආන් විශාරදයින් සඳහන් කොට ඇත.

هَآئِنْتُمْ أَوْلَآءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذِ الْقَوْمُ قَالُوا مَنَّا ؕ وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْعَيْظِ ؕ قُلْ مُؤْتُوا بَعْضِكُمْ إِنَّا لِلَّهِ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾

إِن تَبَسَّسْتُمْ حَسَنَةً تَسْؤُهُمْ وَإِن تُصَبِّحُوا بِسَيِّئَةٍ يَغْفِرْ حُوبَهَا وَإِن تَصْبِرُوا وَاتَّقُوا ﴿١٢٠﴾

لَا يُضْمِرْكُمُ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ؕ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢١﴾ وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ

الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ؕ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٢﴾

(119) බලවු. නුඹලා කවුරුන්ද යත් නුඹලා ඔවුන්ව ප්‍රිය කරන්නෙහුය. (නමුත්) ඔවුහු නුඹලාව ප්‍රිය නොකරති. තවද (පෙර පහළ වූ) ධර්ම ප්‍රස්තකයන් සියල්ල නුඹලා විශ්වාස කරන්නෙහුය. තවද ඔවුන් නුඹලාව හමු වූ විට “අපි විශ්වාස කළෙමු” යැයි පවසති. ඔවුහු තනි වූ කල්හි නුඹලා කෙරෙහි වූ කෝපයෙන් (ඔවුන්ගේ) ඇඟිලි තුඩු සපා ගනිති. (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. “නුඹලාගේ කෝපය සමගම නුඹලා මිය යවු.” සැබැවින්ම අල්ලාෂ් නුඹලාගේ හදවත් තුළ ඇති දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (120) (යුද්ධය ජයග්‍රහණය කිරීමෙන්) නුඹලාව (යම්) යහපතක් ස්පර්ශ කළ කල්හි එය (යුදෙව්) ඔවුන්ව දුකට පත් කරයි. තවද නුඹලාට (එහි යම්) නරකක් ඇති වූ කල්හි එමගින් ඔවුහු සතුටු වෙති. තවද නුඹලා ඉවසා (අල්ලාෂ්ට) බිය හක්තිමත් වන්නෙහු නම් නුඹලාට ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණ කිසිවකින් හානියක් නොපමුණුවයි. සැබැවින්ම ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාෂ් සර්ව ප්‍රකාරයෙන් දැන සිටින්නාය.

(121) (නබිවරය,) සටන් වැදීම සඳහා (උහුද්* නම් යුද පිටියෙහි ඔවුන්ගේ නියමිත) ස්ථානයන්හි විශ්වාසිකයින්ව නුඹ ස්ථානගත කිරීමට නුඹ නුඹගේ පවුල වෙතින් උදෑසන පිටත් වී ගිය අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු.)³⁸ අල්ලාෂ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය.-

38) 120 වැනි ආයතයේ ‘නුඹලා ඉවසා (අල්ලාෂ්ට) බිය හක්තිමත් වන්නෙහු නම් නුඹලාට ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණ කිසිවකින් හානියක් නොපමුණුවයි’ යන පදයේ ඇති අදහස ඉන් පසුව ඇති ආයතයන්හි ප්‍රායෝගිකව උහුද් හා බද්ෂ් යන යුද්ධයන්හි සිදු වූ සිදුවීම් වලින් පෙන්වා දී ඇත. එනම් බද්ෂ් යුද්ධයේදී මුස්ලිම්වරුන් තුළ යුද බලය හිතව තිබිය දී ඉහත කී ඉවසීම හා බිය හක්තිය යන ගුණාංගයන් දෙකම වූ හේතුවෙන් එම යුද්ධයේ මුස්ලිම්වරුන්ට ජය අත්විය. නමුත් උහුද් යුද්ධයේ මුස්ලිම්වරුන් අතුරින් ඇතැමුන් තුළ මෙම ගුණාංගයන් දෙකෙහි යම් අඩුපාඩුවක් වූ හේතුවෙන් එම යුද්ධයේ මුස්ලිම්වරුන් තාවකාලික පරාජයකට මුහුණ පෑවෝය. 121 සිට 175 දක්වා වූ ආයතයන්හි මෙකී උහුද් යුද්ධය පිළිබඳව විවිධ සිද්ධීන් සඳහන් වී ඇත. තවද ඉහත කී ආයතයන් අතර 123 සිට 127 දක්වා වූ ආයතයන්හි බද්ෂ් යුද්ධය පිළිබඳව කෙටි පැහැදිලි කිරීමක් ද කර ඇත.

ادْهَبْتَ طَائِفَتِنِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلُوا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

(122) අල්ලාස් තමන්ගේ භාරකරු වශයෙන් සිටියදී නුඹලා අතුරින් වූ දෙපිරිසක් තමන් අදෛර්යය (වී යුද පිටියෙන් පලා යන්නේ) යැයි සිතූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ).³⁹ තවද අල්ලාස් කෙරෙහිම විශ්වාසිකයින් සියල්ල භාර කළ යුතුය.

39) උහුද් යුද්ධය සම්බන්ධ ආයතනයන්හි විවිධ සිද්ධීන් පිළිබඳව සඳහන්ව ඇති බැවින් එම යුද්ධය පිළිබඳව යථාදර්ශනයක් අවබෝධය කර ගනු පිණිස මෙහි කෙටි පැහැදිලි කිරීමක් කර ඇත. උහුද් යුද්ධය තුන් වන හිජ්ර්* වර්ෂයේ සිදු විය. එකල මක්කාවෙහි විසූ ප්‍රතික්ෂේපකයින් මදීනාව ආක්‍රමණය කිරීමට පැමිණියෝය. නබි මුහම්මද් ා තුමාණන් හා ඔහුගේ සමීප සහාබිවරුන්* තමන් සිටි සීමාව ආරක්ෂා කිරීමට සූදානම් වූහ. නමුත් බද්ර් යුද්ධයට සහභාගී නොවූ බොහෝ සහාබිවරුන් මදීනාවෙන් පිට එළිමහනක සතුරන් සමග යුද්ධ කිරීමට ආශාව ප්‍රකාශ කළෝය. නබි මුහම්මද් ා තුමාණන් ඔවුන්ගේ අදහස පිළිගත්තේය. පසුව මුස්ලිම් සේනාව උහුද් කන්ද දෙසට ගමන් කළෝය. ආත්ම වංචනිකයින්ගේ නායකයා වන අබ්දුල්ලා ඉබ්නු උමෙයි නැමැත්තා මෙම තීරණය පිළිබඳව ප්‍රකෝපය පළ කළේය. ඔහුගේ අනුගාමිකයන් 300 දෙනෙකු සමග ඔහු යුද නොකර යුද පිටියෙන් නැවත හැරී ගියේය. පසුව මුස්ලිම් සේනාව 700 කට සීමා විය. මෙම මොහොතේ සත්‍යය මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් ගෝත්‍රයන් දෙකක් වන බනු සලිමා හා බනු හාරිසා යුද පිටියෙන් හැරී යෑමට සිතා පසුව එම තීරණය වෙනස් කරමින් යුද පිටියේ ස්ථිරව රැඳී සිටියෝය. මෙම කණ්ඩායම් දෙක පිළිබඳව 122 වැනි ආයතයේ සඳහන් වී ඇත. පසුව සතුරන් අනපේක්ෂිත ලෙස පසුපසින් පහර දීම වැළැක්වීම පිණිස මුස්ලිම්වරුන්ගේ සේනාවට පිටුපසින් පිහිටි කුඩා කන්දක් උඩ නබි මුහම්මද් ා තුමාණන් දුනුවායන් පනස් දෙනෙකුට ස්ථානගත කළේය. තමාගේ අණ පැමිණෙන තුරු හැර වෙනත් කිසිදු හේතුවක් නිසා හෝ පහළට නොපැමිණෙන ලෙස එතුමාණෝ ඔවුන්ට අණ කළහ. යුද්ධයේ ආරම්භ අවධියේ මුස්ලිම්වරුන්ට ජය අත් වී සතුරන් පලා දිව්වෝය. කුඩා කන්දෙහි සිටි මුස්ලිම්වරු සතුරන්ගේ පලා යෑම හා මුස්ලිම්වරුන් යුද බිමේ වස්තුන් අත්පත් කර ගැනීම දැක යුද්ධය අවසන් යැයි සිතා කන්දෙන් පහළට බැසීමට අපේක්ෂා කළෝය. එවිට එම කණ්ඩායමට නායකයා ලෙස සිටි අබ්දුල්ලා ඉබ්නු ජුබෙයිර් ා තුමාණන් නබි මුහම්මද් ා තුමාණන්ගේ අණ පැමිණෙන තුරු නොබසින ලෙස පැවසුවේය. නමුත් ඔවුන් යුද්ධය අවසන් වන තෙක් පමණක් නබි මුහම්මද් ා තුමාණන්ගේ අණ අදාළ යැයි සිතා කන්දෙන් බැස්සෝය. එවිට අබ්දුල්ලා ඉබ්නු ජුබෙයිර් ා තුමා හා තවත් දහ දෙනෙක් හෝ දොළොස් දෙනෙක් කන්දෙන් නොබැස එහි රැඳී සිටියෝය. ඒ අවස්ථාවේ සතුරු සේනාවේ නායකයෙකුට සිටියේ කාලිද් ඉබ්නු වලිද් ා තුමාණන් වූ අතර ඔහු එම කඳු ප්‍රදේශය හිස් වීම යුධ උපක්‍රමය හිතවීමක් ලෙස දැක පසුපසින් පැමිණ මුස්ලිම්වරුන්ට ප්‍රහාර එල්ල කළේය. එහි සිටි ඉතිරි දුනුවායන් ද මරණයට පත් වූහ. අනපේක්ෂිත මෙම ප්‍රහාරයෙන් මුස්ලිම්වරුන් යුද පිටියේ සී සී කඩ විසිරී ගියෝය. නමුත් ඔවුන්ගෙන් ඇතැමෙක් යුද පිටියේ ස්ථිරවම රැඳී සිටියෝය. එවිට නබි මුහම්මද් ා තුමාණන්ගේ පෙනුමට සමාන පෙනුමක් ඇති මුස්ලිම්වරුන්ගේ කොඩිය ඔසවා ගෙන සිටි මුස්අබ් ඉබ්නු උමෙයිර් ා තුමා ඝාතනය කරනු ලැබුවේය. එවිට මෙය දුටු ඇතැම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද් ා තුමාණන්ව ඝාතනය කළේ යැයි කෑ ගැසූහ. මෙම කට කතාව පැතිරෙන විට මුස්ලිම්වරුන් අදෛර්යයට පත් වී මුස්ලිම්වරුන් 70 දෙනෙකු ඝාතනයට ලක් වූහ. ඇතැම් සහාබිවරුන්* නබි මුහම්මද් ා තුමාණන්ව ඔවුන්ගේ විශිෂ්ට චිරත්වයෙන් ආරක්ෂා කර ගෙන සිටි නමුත් එතුමාට ද සුළු තුවාල වූ අතර දතක් ද කැඩී ගියේය. ස්වල්ප මොහොතකින් නබි මුහම්මද් ා තුමාගේ මරණය බොරු කට කතාවක් බව දැන ගත් මුස්ලිම්වරුන් නැවත යුද පිටිය තම අණසකට නතු කර ගත්තෝය.

وَ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ تَقُولُ
 لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَ كُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ أَلْفٍ مِنَ الْبَلِيكَةِ مُنْزِلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَىٰ إِنْ
 تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا وَ يَأْتِيَكُمُ مِنَ قَوْمِهِمْ هَذَا يُبَدِّلُكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ أَلْفٍ مِنَ الْبَلِيكَةِ
 مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ وَ مَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ ۗ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ
 عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا
 خَآبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾

(123) නුඹලා (සංඛ්‍යාවෙන් හා ආයුධ බලයෙන්) දුබලයින්ව සිටිය දී සැබැවින්ම අල්ලාහ් බද්ද්(සටනෙහි) නුඹලාට උදව් කළේය. නුඹලා කෘතචේදී වනු පිණිස නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමත් වවු. (124) (නබිවරයා,) "පහළ කරනු ලැබූ මලක්වරුන්ගෙන් තුන් දහස(ක පිරිස)ක් මගින් නුඹලාගේ පරමාධිපති නුඹලාට උපකාර කිරීම නුඹලාට ප්‍රමාණවත් නොවූයේද?"යි විශ්වාසිකයින්ට නුඹ පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). (125) එසේය. නුඹලා ඉවසා (අල්ලාහ්ට) බිය හක්කිමත් වන්නෙහු නම්, නුඹලා වෙත ක්ෂණිකව ඔවුන් (සටනට) පැමිණියේ නම්, (හඳුනා ගැනීමට පැහැදිලි) සලකුණු ඇති මලක්වරුන්ගෙන්* පන්දහසක් මගින් නුඹලාගේ පරමාධිපති නුඹලාට උපකාර කරන්නේය. (126) තවද අල්ලාහ් නුඹලාට ශුභාරංචියක් වශයෙන් හා එමගින් නුඹලාගේ හදවත් නිසල වීම පිණිස මිස මෙය සිදු නොකළේය. තවද අති බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත අල්ලාහ් වෙතින් මිස උපකාරය නොමැත. (127) (අල්ලාහ් මෙසේ උපකාර කළේ) ප්‍රතික්ෂේපය කළවුන්ගෙන් කොටසක් කපා දැමීම(විනාශ කිරීම) පිණිස හෝ ඔවුන්ව අවමන් කිරීම පිණිසය. එවිට ඔවුහු බලාපොරොත්තු සුන් වූවන්ව නැවත හැටී යති. (128) (නබිවරයා, ඔවුන්ගේ) විෂයයෙහි නුඹට කිසිව(කින් අයිතිය)ක් නොවීය. (සියලුම අයිතීන් අල්ලාහ් සතුය.) ඔහු ඔවුන් කෙරෙහි (ඉස්ලාමය මගින්) පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නා තෙක් හෝ ඔහු ඔවුනට දඬුවම් කරන තෙක්(නුඹ ඉවසිලිවන්නව සිටිය යුතු)ය. හේතුව සැබැවින්ම ඔවුහු අපරාධකරුවන්ය.⁴⁰ -

40) එක් වාර්තාවකට අනුව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් උහුද් යුද්ධයේ තුවාල ලබා දතක් ද කැඩී මුහුණෙන් ලේ ගලමින් සිටියදී එතුමන් "තම නබිවරයාව තුවාලයට පත් කළ පිරිසක් කෙසේ නම් ජය ගත හැක්කේ ද?" යැයි පැවසුවේය. 128 වැනි ආයතය මෙම අවස්ථාවේ පහළ විය.

وَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَّشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَّشَاءُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
 رَّحِيْمٌ ﴿١٢٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَأْكُلُوْا الرِّبٰوَا اَضْعَافًا مُّضْعَفَةً ۗ وَ اتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣٠﴾ وَ اتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ اُعِدَّتْ لِلْكَٰفِرِيْنَ ﴿١٣١﴾ وَ اطِيعُوا اللّٰهَ وَ الرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾ وَ سَارِعُوْا اِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَ الْاَرْضُ ۗ اُعِدَّتْ
 لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِي السَّمٰآءِ وَ الصَّمٰآءِ وَ الْكُظَيِّمِيْنَ الْعَيْظِ وَ الْعَافِيْنَ عَنِ
 النَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣٤﴾

- (129) තවද අහස්හි ඇති දෑ ද මිහිතලයෙහි ඇති දෑ ද අල්ලාස් සතුය. ඔහු අහිමක කරන අයට සමාව දෙන්නේය. ඔහු අහිමක කරන අයට දඬුවම් කරන්නේය. අල්ලාස් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.

(130) විශ්වාස කළවුනි, දෙගුණ හා බහුගුණ වන්නා වූ පොලිය නුඹලා අනුභව නොකරවු. ⁴¹ තවද නුඹලා ජය ලබා ගනු පිණිස නුඹලා අල්ලාස්ට බිය භක්තිමත් වවු. (131) තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින් සඳහා සූදානම් කරනු ලැබූ (නිරා) ගින්නට නුඹලා බිය වවු. (132) තවද නුඹලා (අල්ලාස්ගේ) කරුණාව ලබනු පිණිස අල්ලාස්ට ද රසුල්වරයාට ද නුඹලා අවනත වවු. (133) තවද නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සමාව වෙත ද (ස්වර්ග) උයන වෙත ද නුඹලා එකිනෙකා ශීඝ්‍ර වවු. එහි පළල අහස් හා මිහිතලය (තරම්)ය. එය බිය භක්තිකයින්ට සූදානම් කරනු ලැබ ඇත. (134) (ඔවුහු) කවුරුන්ද යත් සමෘද්ධියෙහිදී හා (දිළිඳු කමින් වූ) පීඩාවෙහිදී (අල්ලාස්ගේ මාර්ගයේ) වියදම් කරන්නෝ වෙති. තවද කෝපය මැඩ පවත්වා ගන්නෝ වෙති. තවද (ඔවුන්ට අපරාධ කළ) ජනයින්ට සමාව දෙන්නෝ ද වෙති. අල්ලාස් යහපත කරන්නන්ව ප්‍රිය කරන්නේය.-

41) උහුද් පිටියේ පැවති යුද්ධයේ වියදම වෙනුවෙන් මක්කාවෙහි විසූ ප්‍රතික්ෂේපකයින් පොලී මුදල් භාවිත කළෝය. මෙම ආයතය මගින් මුස්ලිම්වරුන්ට පොදුවේ පොලී මුදල් භාවිත කිරීම තහනම්ව තිබියදී යුද්ධමය අවස්ථාවේදී පොලී මුදල් භාවිත නොකරන මෙන් තව දුරටත් මෙම නීතිය ස්ථිර කර අවවාද කර ඇත්තේය. තවද මෙම ආයතයේ සඳහන් 'දෙගුණ හා බහුගුණ' යන පදයෙන් ඊට අවම ප්‍රමාණයක පොලිය භාවිත කිරීම අනුමත යැයි අර්ථවත් නොවේ. මන්දයත් අල් කුර්ආන් 2:278 හා 279 යන ආයතයන්හි පොලී සම්බන්ධව විස්තරාත්මකව පැහැදිලි කර ඇත. මෙහි 'දෙගුණ හා බහුගුණ' යනුවෙන් භාවිත කර ඇත්තේ ඒ වකවානුවේ පැවත ආ ඉතා නරක අයුරින් දුන් පොලී ක්‍රමය මෙය යැයි පෙන්වුම් කිරීමටය.

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ شَيْءٍ عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١٣٧﴾ هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

-(135) තවද (ඔවුහු) කවුරුන්දයත් ඔවුන් අශික්ෂිත දැයක් කළ විට හෝ ඔවුන් තමන්ටම අපරාධ කර ගත් විට අල්ලාහ්ව මෙනෙහි කර තමන්ගේ පාපයන්ට සමාව ඇයැදිති. අල්ලාහ් හැර පාපයන් සමා කරන්නේ කවරෙකු ද? තවද ඔවුහු දැනුවත්වම ඔවුන් කළ (පාපකාරී) දෑ මත (පශ්චාත්තාප නොවී) තිරසාරව නොසිටිති. (136) ඔවුන් නම්, ඔවුන්ගේ (යහ)ප්‍රතිඵලය වන්නේ තම පරමාධිපතිගෙන් වූ සමාව ද (ස්වර්ග) උයන් ද වේ. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. (යහ)ක්‍රියා කරන්නන්ගේ වේතනය කෙතරම් යහපත් ද! (137) (විශ්වාසිකයින්,) නුඹලාට පෙරවූවන්ගේ (විවිධ) ක්‍රියා මාර්ගයන් ඉකුත්ව ගොස් ඇත. එබැවින් නුඹලා මිහිතලයෙහි සැරිසරා (තම රසුල්වරුන්ව*) අසත්‍ය කරන්නන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැ?යි බලවු. (138) මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය ජනයාට පැහැදිලි කිරීමකි. තවද මග පෙන්වීමකි. තවද බිය හක්කිකයින්ට උපදෙසකි. (139) (විශ්වාසිකයින්,) නුඹලා අධෛර්යයමත් නොවවු. තවද දුක් නොවවු. නුඹලා විශ්වාසිකයින්ව සිටියේ නම් නුඹලාමය උත්තරීතර අය වන්නේ.-

إِنَّ يَسْأَلُكُمْ قَوْمٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْمٌ مِّثْلُهُ ۖ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاوِلَهَا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَ
 لِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَ
 لِيُبَيِّنَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيُحَقِّقَ الْكُفْرَيْنَ ﴿١٤١﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَكُنَّا
 يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهِدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الضَّالِّينَ ﴿١٤٢﴾ وَ لَقَدْ كُنْتُمْ تَسُونُ الْبُوتَ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ ۗ فَقَدْ رَآيْتُمْوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

-(140) නුඹලාට (යම්) තුවාලයක් (උහුද් යුද්ධයේ) ඇති වූයේ නම් එවැනිම තුවාලයක් (බද්ඊර් යුද්ධයේ ප්‍රතික්ෂේපක) පිරිසට ඇති වී ඇත.⁴² එවන් දිනයන් (මෙලොව) අපි ජනයා අතර (විවිධාකාරව) ඒවා මාරුවෙන් මාරුවට ලබා දෙන්නෙමු. (මන්දයත් සත්‍ය ලෙස) විශ්වාස කළවුන්ව අල්ලාහ් දැන ගැනීම පිණිස ද නුඹලා අතුරින් (අල්ලාහ්ගේ මගෙහි දිවිපිදු) ෂහීද්වරුන්ව* ඔහු (තෝරා) ගැනීම පිණිස ද වේ. අල්ලාහ් අපරාධකරුවන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය. (141) තවද විශ්වාස කළවුන්ව අල්ලාහ් පවිත්‍ර කිරීම පිණිස ද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව ඔහු විනාශ කිරීම පිණිස ද වේ. (142) නැතහොත් නුඹලා අතුරින් ප්‍රයත්නය⁴³ කළවුන් පිළිබඳව අල්ලාහ් (පිරික්සුම් කිරීම මගින්) දැන නොගෙන හා ඉවසිලිවන්තයින් පිළිබඳව ඔහු (පිරික්සුම් කිරීම මගින්) දැන නොගෙන නුඹලා (ස්වර්ග) උයනට පිවිසීමට සිතන්නෙහු ද?⁴⁴ (143) තවද සැබැවින්ම නුඹලා එ(ම උහුද්* යුද්ධ)යට මුහුණ දීමට පෙරම නුඹලා මරණය ප්‍රිය කරන්නන්ව සිටියෙහුය.⁴⁵ තවද නුඹලා (යුද පිටියේ) බලා සිටියදීම නුඹලා එ(ම මරණ)ය (විවාහ දැසින්) දුටුවෙහුමය.-

42) මෙය උහුද් යුද්ධයේ පීඩාවට පත් වූ මුස්ලිම්වරුන්ට සැනසීමක් ලෙස පහළ වූවකි. එනම් මුස්ලිම්වරුන් උහුද් යුද්ධයේ පීඩාවට ලක් වූවා මෙන් බද්ඊර් යුද්ධයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් ද පීඩාවට පත් වී ඔවුන් මහා ලැජ්ජාශීලී පරාජයකට මුහුණ පෑමය. නමුත් මුස්ලිම්වරුන්ගේ පීඩාවට ද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ පීඩාව ද විශාල වෙනසක් විය. ප්‍රතික්ෂේපකයින් හට මෙම පීඩාව දඬුවමක් වූ අතර මුස්ලිම්වරුන් හට මෙම පීඩාවෙහි බොහෝ ප්‍රයෝජන විය. කෙලෙසද යත් යුද්ධයෙන් ඝාතනය කරනු ලැබුවන් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ දිවි පිදු ෂහීද්වරුන්ගේ තරාතිරම ලබා ගත් අතර අන් අය තමන්ගේ අඩුපාඩු වලින් පරිශුද්ධ වූහ.

43) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:218 ආයතයෙහි පාද සටහන බලන්න.

44) අල්ලාහ් සියලු දෑ දන්නෙකුට සිටිය දී මෙහි 'දැනුම' යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ 'ප්‍රායෝගික පිරික්සුමක්' යන්නය. එනම් අල්ලාහ් සර්වඥ වුවද ඉහත කී විෂයන්හි මිනිසාට ප්‍රායෝගිකව පිරික්සුමකට ලක් නොකොට ඒ සඳහා වූ ඉමහත් කුසල් ලබා නොදෙන බවයි.

45) මෙහි පෙන්නුම් කරන්නේ සහාබ්වරුන්* අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ දිවි පිදීමට දැඩි ආශාවක් දැක් වූ බවය.

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ
 أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ
 ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَبُوءَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ
 مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

- (144) මුහම්මද්* රසූල්වරයෙකු* මිස නොවීය. ඔහුට පෙර (බොහෝ) රසූල්වරුන් ඉකුත් වී ගියහ.⁴⁶ (එහෙයින් කවරෙකු පෙර දහමට) ආපසු හැරී යන්නෙහු ද? කවරෙකු තම විඵල මත ආපසු හැරී යන්නේ ද (එමගින්) ඔහු අල්ලාහ්ට කිසිවකින් හෝ හානි ඇති නොකරන්නේමය. අල්ලාහ් කෘතචේදීන්ට යහ ප්‍රතිඵල මතු ලබා දෙනු ඇත. (145) තවද නිර්ණය කරනු ලැබූ නියමිත කාලයකදී අල්ලාහ්ගේ අනුගාමියන් මිස කිසිදු ආත්මයකට මරණයට පත් විය නොහැක. තවද කවරෙකු මෙලොව ප්‍රතිඵල අපේක්ෂා කරන්නේ ද අපි එයින් ඔහුට ලබා දෙන්නෙමු.-

46) මෙම ආයතය පහළ වීමට හේතුව නම් 'උහුද්' යුද පිටියෙහි ඇති වූ සිද්ධියක් පදනම් කර ගෙනය. එනම් 'උහුද්' නම් යුද අවස්ථාවෙහි නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් තුවාල වූ කල්හි 'එතුමාණන් මරණයට පත් වූවා' යැයි කෙනෙකු ශබ්ද නගමින් යුද පිටියෙහි ව්‍යාජ පුවතක් පතුරුවන්නට විය. මෙය ඇසූ මුස්ලිම්වරුන් කම්පනයට පත් වූහ. මෙය කදිම අවස්ථාවක් ලෙස ගත් ආත්ම වංචනිකයින් "නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් රසූල්වරයෙකු* නම් ඔහු මරණයට පත් නොවනු ඇත. තවද මොහු මරණයට පත් වී ඇති හෙයින් නුඹලා ඉස්ලාමය අත හැර නුඹලා පෙර සිටි දහම වෙනම පිවිසෙවු" යැයි මුස්ලිම්වරුන් අමතා පවසමින් ඔවුන්ව ඉස්ලාම් දහමෙන් බැහැර කරන්නට වෙර දැරූහ. එහෙයින් 'කෙනෙක් රසූල්වරයෙකු නම් ඔහු මරණයට පත්විය නොහැක' යැයි සිතා ඇතැම් මුස්ලිම්වරුන් පවා ව්‍යාකූලත්වයට පත් වූහ. මෙම ව්‍යාජ මතය බිඳ දැමීම සඳහා අල්ලාහ් මෙම ආයතය පහළ කොට 'නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් රසූල්වරයෙකුමය, මොහුට පෙර රසූල්වරුන්* ජීවත් වී පසුව මරණයට පත් වූවාක් මෙන් මොහුට ද මරණය ඇති විය හැක, රසූල්වරයෙකු වුවද ඔහු ද මනුෂ්‍යයෙකි, පෙර රසූල්වරුන් ඉකුත් වී ගිය පසු ඔවුන්ගේ අනුගාමිකයින් ඔවුන්ගේ මග පෙන්වීම අනුව දහම තුළ ස්ථිරවම සිටියාක් මෙන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ස්වාභාවිකව හෝ සාතනයට ලක්ව හෝ මරණයට පත් වූයේ නම් නුඹලා ද දහමෙහි ස්ථිරව සිටිය යුතුයැයි පැහැදිලි කොට ඇත. 'නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ විශෝවයෙන් අනතුරුව එතුමාණන්ගේ අනුගාමිකයින් අතර පවා නබිතුමාණන් මරණයට පත්වී නොමැත, එතුමන් අල්ලාහ්ගේ සන්නිධානයට ගොස් නැවත පැමිණෙනු ඇත යැයි මතභේදයක් ඇති විය. එම අවස්ථාවේදී සහාබිවරයෙකු* වන අබු බකර් සිද්දික්* තුමාණන් සහාබ අමතා නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් මරණයට පත් ව ඇත. යැයි පවසමින් ඉහත අල් කුර්ආන් ආයතය සාක්ෂියක් ලෙස ඉදිරිපත් කළේය.' එනමුත් මෙම ආයතයෙහි "ඔහුට(නබි මුහම්මද්ට) පෙර (බොහෝ) රසූල්වරුන් ඉකුත් වී ගියහ" යන ප්‍රකාශයෙන් නබි ඊසා* ﷺ තුමාණන් බැහැර වන්නේය. මන්දයත් 'නබි ඊසා* ﷺ තුමාණන් මෙතෙක් මරණයට පත් නොවූ අතර මෙතුමා ජීවමානව අල්ලාහ් අහසට ඔසවා ගත්තේය. ලොව අවසන් දිනය සමීප වෙත්ම එතුමාණන් ලොවට නැවත පැමිණ කලක් ජීවත් වී පසුව නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ අනුගාමිකයෙකු ලෙස ස්වභාවික මරණයට පත් වනු ඇත' යන කරුණ අල් කුර්ආන් 3:55/4:159/5:117/43:61 ආයතයන් තුළින් හා මුකවාවිර්* ගණයට අයත් බොහෝ හදීසයන්* තුළින් තහවුරු වී ඇත. මේ පිළිබඳ වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:55 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قُتِلَ مَعَهُ رَبِّيُّونَ كَثِيرٌ ۖ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
 وَمَا اسْتَكْبَرُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
 ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَآتَاهُمُ
 اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يُرِيدُوا كُفْرًا بِمَا كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِاللَّهِ
 مَوْلَاهُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٤٩﴾ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
 مِمَّا لَمْ يُنزَلْ بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

-තවද කවරෙකු මතු ලොව ප්‍රතිඵල අපේක්ෂා කරන්නේ ද අපි එයින් ඔහුට ලබා දෙන්නෙමු. තවද කෘතචේදීන්ට අපි යහ ප්‍රතිඵල මතු ලබා දෙන්නෙමු.

(146) කොපමණක්දෝ නබිවරුන්, ඔවුන් සමග බොහෝ දැහැමියන් (එක් වි) සටන් කළෝය. (නමුත්) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි ඔවුන්ට සිදු වූ (හානිකර) දැ හේතුවෙන් ඔවුහු අධෛර්යමත් නොවූහ. තවද දුබල නොවූහ. තවද (සතුරන්ට) ඔවුහු යටත් නොවූහ. අල්ලාහ් ඉවසිලිවන්තයින්ව ප්‍රිය කරන්නේය. (147) තවද “ අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපගේ පාපයන්ට ද අපගේ කාර්යයන්හි අපගේ සීමාව ඉක්මවීම් වලට ද අපට ක්ෂමාව දෙනු මැනව! ඔබ අපගේ පාදයන් (යුද පිටියෙහි) ස්ථාවර කරනු මැනව! තවද (හර්බ්*) ප්‍රතික්ෂේපිත පිරිසකට එරෙහිව අපට ඔබ උපකාර කරනු මැනව!” යැයි ඔවුන් පවසනු මිස ඔවුන්ගේ (වෙනත්) ප්‍රකාශයක් නොවීය. (148) එබැවින් අල්ලාහ් ඔවුන්ට මෙලොව ප්‍රතිඵල හා මතු ලොව අලංකාර ප්‍රතිඵල ලබා දුන්නේය. අල්ලාහ් යහපත කරන්නන්ව ප්‍රිය කරන්නේය. (149) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ට අවනත වන්නේ නම් ඔවුහු නුඹලාව නුඹලාගේ විඵල මත (පෙර දහමට) නැවත හරවනු ඇත. එවිට නුඹලා අලාභවන්තයින් ලෙස ආපසු හැරී යන්නෙහුය. (150) එසේ (නුඹලා සිතන පරිදි) නොව. අල්ලාහ් නුඹලාගේ භාරකරුවාය. තවද ඔහු උදව්කරුවන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨය. (151) කවර දෙයක් සඳහා ඔහු(අල්ලාහ්) බලයක් පහළ නොකළේ ද එ(ම මිත්‍යා දේවත්ව)ය (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් අල්ලාහ්ට ආදේශ කළ හේතුවෙන් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ හදවත් තුළ අපි බිය උපදවන්නෙමු. තවද ඔවුන්ගේ ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය (නිරා) ගින්නය. අපරාධකාරයින්ගේ නවාතැන නපුරු විය.-

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأُمْرِ وَ
 عَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْكَبْتُمْ مَا تُحِبُّونَ ۖ مِنْكُمْ مَّنْ يُؤَيِّدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُؤَيِّدُ الْآخِرَةَ ۗ
 ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ إِذْ
 تَصْعَدُونَ وَلَا تَلُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ ۚ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَابِكُمْ فَأَتَابَكُمْ عَنَّا بِغَمٍّ لَّا كِيَلَا
 تَخْرُجُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

-(152) ඔහුගේ(අල්ලාහ්ගේ) අනුමැතිය පරිදි (උහුද් යුද පිටියේ) නුඹලා (සතුරු) ඔවුන්ව ඝාතනය කරන විට සැබැවින්ම අල්ලාහ් තමාගේ ප්‍රතිඥාව නුඹලාට සත්‍යය කළේය. කෙතරම්ද යත් නුඹලා අධෛර්යමත් වී (එම) විෂයෙහි⁴⁷ හේද ඇති කර ගෙන නුඹලා ප්‍රිය කරන දෑ⁴⁸ නුඹලාට ඔහු(අල්ලාහ්) පෙන්වා දුන් පසුව ද නුඹලා පිටුපා යන තුරුය. නුඹලා අතුරින් ඇතැමුන් මෙලොව අපේක්ෂා කරන්නන් විය. තවද නුඹලා අතුරින් ඇතැමුන් මතු ලොව අපේක්ෂා කරන්නන් විය. පසුව ඔහු නුඹලාව පිරික්සුම් කිරීම පිණිස ඔවුන්ගෙන් නුඹලාව (පරාජය වෙත) හැරෙව්වේය. තවද නුඹලාට ඔහු සමාව දුන්නේය. විශ්වාසවන්තයින් කෙරෙහි අල්ලාහ් භාග්‍යයෙන් යුක්තය. (153) රසූල්වරයා නුඹලා පිටුපසින් නුඹලාව කැඳවමින් සිටියදී නුඹලා කිසිවෙකු දෙස හැරී නොබලා (පලා ගොස් කන්දක් උඩ) නැග ගිය අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). එවිට නුඹලාට මග හැරුණු දෑ හා නුඹලාට සිදුවුණු දෑ කෙරෙහි නුඹලා දුක් නොවනු පිණිස (නුඹලා නබිවරයාගේ කැඳවීම මග හැරීමෙන් නබිවරයාට ඇති කළ) දොම්නස වෙනුවෙන් දොම්නසක් නුඹලාට ප්‍රතිවිපාකය වශයෙන් ඔහු(අල්ලාහ්) ලබා දුන්නේය. නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් අභිඥානවන්තය.

47) 'එම විෂයෙහි හේද ඇති කර ගැනීම' යනු යුද බිමේ අත්පත් කර ගත් දෑ දැක කන්ද උඩ සිට බසින්නේ ද? නැද්ද? යන්නෙන් ඇති වූ මත හේදයයි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:122 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

48) 'නුඹලා ප්‍රිය කරන දෑ' යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ යුද බිමේ අත්පත් කර ගත් යුද්ධාස්‍රද වේ.

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِّنْكُمْ ۖ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ
 أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ
 إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ ۗ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ ۗ يَقُولُونَ لَوْ كَانِ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ
 شَيْءٌ ۗ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا ۗ قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى
 مَضَاجِعِهِمْ ۗ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُبَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

السُّورَةُ

(154) දොම්නසට පසු ආරක්ෂාවක්, එනම් නුඹලාගෙන් පිරිසක් ආවරණය කර ගත් මද නින්දක් ඔහු(අල්ලාහ්) නුඹලා කෙරෙහි ඉන් පසුව පහළ කළේය.⁴⁹ තමන් ගැනම කනස්සල්ලට පත් වූ තවත් පිරිසක්(ආත්ම වංචනිකයින්) අඥානයින් සිතන්නාක් මෙන් අල්ලාහ් පිළිබඳව සත්‍ය නොවන සිතුවිලි ඇති කර ගත්තේය. “(අල්ලාහ්ගේ උපකාරය යන) කරුණ (ලැබීම) පිළිබඳව අප සතු (නිශ්චිත) යමක් තිබේ දැ”යි ඔවුහු පවසති. (නබීවරය,) නුඹ පවසවු. “සැබැවින්ම කරුණු සියල්ල අල්ලාහ් සතුය.” ඔවුහු නුඹට හෙළි නොකළ දෑ තමන් තුළ සඟවති. (ඔවුන්ගෙන් පිරිසක්) “මේ කරුණ පිළිබඳව අප සතු යමක් (එනම් ස්ව තෝරා ගැනීමක්) වූයේ නම්,⁵⁰ මෙහි අපි ඝාතනය කරනු නොලබන්නෙමු” යැයි ඔවුහු පවසති. (නබීවරය,) නුඹ පවසවු. “නුඹලා නුඹලාගේ නිවෙස් වල සිටිය ද කවරෙකු කෙරෙහි මරණය නියම කරනු ලැබුවේද ඔවුන් තමන්ගේ (අවසාන) සැතපෙන ස්ථානයන් වෙත පිටමං වනු ඇත” තවද (එසේ නුඹලාට කිරීමට හේතුව) නුඹලාගේ හදවත් වල ඇති දෑ අල්ලාහ් පිරික්සුම් කරනු පිණිස ද නුඹලාගේ සිත් තුළ ඇති දෑ පිවිතුරු කරනු පිණිස ද වේ. හදවත් වල ඇති දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් සර්වඥය.-

49) සතුරන් යුද පිරියෙන් ගිය පසු මුස්ලිම්වරුන්ට ඔවුන්ගේ ශෝකයේ බලපෑමෙන් ඇති වූ පීඩාවට සහනයක් ලෙස අල්ලාහ් මද නින්දක් ඔවුන්ට ඇති කළේය. එය ඔවුන් සාමන්‍ය තත්ත්වයට පැමිණීමට උපකාරී විය.

50) මොවුන් ආත්ම වංචනික තවත් පිරිසකි. මොවුන් ආරම්භයේදීම මුස්ලිම්වරුන්ට යුද පිරියට නොගොස් නගරයේ සීමාව තුළදී සුරක්ෂාවරණය සඳහා යුධ කරන මෙන් අවවාද කළෝය. පසුව මුස්ලිම්වරුන් එසේ නොකොට යුද කිරීමෙන් පරාජය වෙමින් සිටියදී ‘මේ කරුණ පිළිබඳව අප සතු යමක් (එනම් ස්ව තෝරා ගැනීමක්) වූයේ නම්,’ යැයි පැවසුවෝය. ඇත්තෙන්ම මින් අදහස් වන්නේ ‘කුමක් සිදුවී ඇත්තේද එය අල්ලාහ්ගේ විධානය මත සිදු වූවක්’ බවය. නමුත් ඔවුන් ආත්ම වංචනික ලෙස අදහස් කළේ මුස්ලිම්වරුන්ට මෙම පරාජය අත්වීමට හේතු වූයේ තමන්ගේ අවවාදයට සවන් නොදීම යන්නය.

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَمَى الْجَبْعَيْنِ ۖ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا ۗ
 وَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرُبَىٰ لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا
 قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذُلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَکَغَفْرَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ مِّنَّا يُجْعَلُونَ ﴿١٥٧﴾
 وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ ۗ وَلَوْ كُنْتَ
 فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ ۗ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۗ
 فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

(155) කණ්ඩායම් දෙක (එකිනෙක) මුණ ගැසුණු (උහුද් යුද) දින සැබැවින්ම නුඹලා අතුරින් පලා ගියවුන්, **ෂෙයිතාන්** ඔවුන්ව ලිස්සා (නොමග) යැමට සැලැස්වූයේ ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් අතුරින්) ඉපැයූ දැයින් සමහරක් හේතුවෙනි. සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** ඔවුනට සමාව දුන්නේය. සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** අති ක්ෂමාශීලීය පරම දයාබරය.

(156) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් (වන ආත්ම වංචනිකයින්) මෙන් නොවු. (ආත්ම වංචනික) ඔවුහු මිහිතලයෙහි ගමන් කරන විට හෝ සටනට පිටවන විට හෝ ඔවුන් තමන්ගේ සහෝදරයින්ට “ඔවුන් (යුද්ධයට නොගොස්) අප අතරම සිටියේ නම් ඔවුන් මරණයට පත්වන්නේ ද නැත. ඝාතනය කරනු ලබන්නේ ද නැතැ”යි පවසති. (ඔවුන් මෙසේ පවසනුයේ) මෙ(ම ප්‍රකාශ)ය මොවුන්ගේ හදවත් තුළ කනස්සල්ලක් බවට **අල්ලාහ්** පත් කරනු පිණිසය. **අල්ලාහ්** ජීවය ලබා දෙන්නේය. තවද ඔහු මරණයට පත් කරවන්නේය. තවද **අල්ලාහ්** නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය. (157) **අල්ලාහ්**ගේ මාර්ගයෙහි නුඹලා ඝාතනය කරනු ලැබුවේ නම් හෝ නුඹලා මරණයට පත් වූයේ නම් හෝ (නුඹලාට ලැබෙන) **අල්ලාහ්**ගෙන් වූ සමාව ද කරුණාව ද ඔවුන් (මෙලොව) රැස් කළ දැට වඩා යහපත්ය. (158) තවද නුඹලා මරණයට පත් වූයේ නම් හෝ ඝාතනය කරනු ලැබුවේ නම් හෝ **අල්ලාහ්** වෙතමය නුඹලා රැස් කරනු ලබනුයේ.

(159) (නබිවරය,) **අල්ලාහ්**ගෙන් වූ කරුණාව හේතුවෙන් නුඹ ඔවුන් සමග මෘදු ලෙස කටයුතු කළෙහිය. නුඹ පරූෂ බවින් යුත් දැඩි හදවතකින් සිටියේ නම් ඔවුන් නුඹ වෙතින් වෙන් වී යනු ඇත. එබැවින් ඔවුනට සමාව දෙවු.-

إِنَّ يَنْصُرُكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ^ع وَإِنْ يَخُذْكُمْ فَسِنَّ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ ^ط وَعَلَى
 اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْفُرَ ^ط وَمَنْ يَكْفُرْ يَأْتِ بِغَالٍ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ ^ع ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَبِنِ أَيْدِي اللَّهِ كُنْتُمْ
 بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ ^ط وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ ^ع هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ ^ط وَاللَّهُ

بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٢﴾

-තවද ඔවුන් වෙනුවෙන් පාපක්ෂමාව ඇයැදිවූ. තවද (නුඹගේ) කරුණෙහි ඔවුන් සමග සාකච්ඡා කරවූ. පසුව (යම් කරුණක) නුඹ තීරණයකට එළඹුණු විට අල්ලාහ් කෙරෙහි (සියල්ල) නුඹ භාර කරවූ. සැබැවින්ම අල්ලාහ් (තමන් වෙත සියල්ල) භාර කරන්නන්ව ප්‍රිය කරන්නේය. (160) අල්ලාහ් නුඹලාට උපකාර කරන්නේ නම් නුඹලාව අබිබවා යන්නෙකු නැත. තවද ඔහු නුඹලාව අත හැර දැමුවේ නම් ඉන් පසු නුඹලාට උදව් කරන්නා කවරෙකු ද? තවද අල්ලාහ් කෙරෙහිම විශ්වාසිකයින් (සියල්ල) භාර කළ යුතුය.

(161) (යුද්ධයෙන් අත්පත් කර ගත් වස්තුව හෙවත් යුද්ධාජුද) වංචා කිරීම නබිවරයෙකුට (සතු) නොවේ.⁵¹ තවද කවරෙකු වංචා කරන්නේ ද (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින වංචා කළ දෑ සමග ඔහු පැමිණෙනු ඇත. පසුව (එදින) සෑම කෙනෙකුටම තමන් උපයා ගත් දෑ සඳහා ප්‍රතිවිපාක පූර්ණව දෙනු ලබන්නේය. තවද ඔවුහු අපරාධයට ලක් නොවෙති. (162) කවරෙකු අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය වෙනුවෙන් පිළිපදින්නේ ද ඔහු අල්ලාහ්ගෙන් වූ කෝපය සමග නැවත හැරුණු කෙනෙකු මෙන් (විය හැක්කේ) ද? තවද (කෝපය ලද) මොහුගේ ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය නිරයයි. අවසානයෙහි යොමු වන ස්ථානය කෙතරම් නින්දනීය ද! (163) අල්ලාහ් අබියස මොවුන් (විවිධ) තරාතිරම් ඇත්තන්ය. තවද අල්ලාහ් මොවුන් කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය.

51) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට උහුද් යුද පිරියේදී සතුරන් හැරදමා ගිය වස්තූන්(යුද්ධාජුද) එක්රැස් කොට ඒවා යුද සෙබළුන් අතර බෙදා දෙමින් සිටියදී එම වස්තූන් අතර තිබුණු රතු පැහැති සේද රෙදි කැබැල්ලක් නැති වී තිබුණි, එය ගෙන ඇත්තේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් බව වෝදනාවක් එල්ල විය. මෙම අවස්ථාවේදී සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් එම ගැටළුව නිරාකරණය කරමින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් යුද්ධාජුද වස්තූන් ගන්නෙකු නොවේ, එසේ ගැනීමට එතුමන්ට අනුමැතියක් නොමැති බවද එය සියලු ලෝ වැසියන්ට ඔවදනක් ලෙස අවවාද කරමින් මෙම අල් කුර්ආන් ආයතය මගින් පැහැදිලි කර ඇත.

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَ
 يُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لِنَفْيِ ضَلِيلٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ
 أَصَابَتُكُمْ مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتَيِّ الْجُنْعِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَ لِيُعَلِّمَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَ لِيُعَلِّمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ؕ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ
 ادْعُوا ؕ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَبْعُنُكُمْ ؕ هُمْ لِلْكَافِرِ يَوْمَ مَيْدِ الْقَوْمِ مُنْهَمَّوْنَ لِلْإِيْمَانِ يَقُولُونَ
 بِأَفْوَهِهِمْ مَا كَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ؕ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

(164) විශ්වාසිකයින් කෙරෙහි ඔහුගේ වදන් පාරායනය කර (පෙන්ව)න ඔවුන්ව පිවිසුරු කරවන ඔවුනට ධර්ම පුස්තකය හා ප්‍රඥාව උගන්වන ඔවුන්ගෙන් වූ රසුල්වරයෙකු* ඔවුන් අතරට (අල්ලාහ්) එවූ කල්හි සැබැවින්ම අල්ලාහ් (විශ්වාසික) ඔවුනට අනුග්‍රහය පිරිනැමුවේය. තවද ඔවුහු මෙයට පෙර පැහැදිලි නොමගෙහි වූහ. (165) නුඹලාට (උහුද් සටනේ) දුර්භාගයක් ඇති වූ කල්හි සැබැවින්ම නුඹලා (බද්ඊර් සටනේ) එය මෙන් දෙගුණයක් (ඔවුනට) ඇති කර තිබුණි. "මෙ(ම දුර්භාගය) (අප හට) කොහෙන් දැ?"යි නුඹලා (පුදුමයෙන්) පවසන්නෙහුය. (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. "මෙය නුඹලාගෙන්ම (ඇති වුවක්)ය." සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (166) (උහුද් පිටියෙහි) කණ්ඩායම් දෙක එකිනෙක මුණ ගැසුණු දින නුඹලාට ඇති වූ දෑ(දුර්භාගය) අල්ලාහ්ගේ තීරණය අනුවය. (එලෙස සිදු වූයේ) ඔහු(අල්ලාහ්) විශ්වාසිකයින් (කවුරුන් දැ'යි) දැන ගනු පිණිසය. (167) තවද ආත්ම වංචනිකයින් (කවුරුන් දැ'යි) දැන ගනු පිණිසය. "නුඹලා පැමිණෙවු. අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි (සතුරන් සමග) සටන් වදිවු. නැතහොත් වළක්වා ගනිවු."⁵² යැයි ඔවුනට කියනු ලැබීය. (එවිට) " සටනක් (සිදුවනු) ඇතැ'යි අපි දන්නේ නම් අපි නුඹලාව පිළිපැද ඇත්තෙමු"යි ඔවුහු (ආත්ම වංචනික ලෙස) ප්‍රකාශ කළෝය. ඔවුහු විශ්වාසයට (සමීපව සිටියාට) වඩා එදින ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේපයට සමීප වූවන් වූහ. ඔවුන් තම හදවත්හි නොමැති දෑ තම මුඛින් ප්‍රකාශ කරන්නෝය.-

52) එනම් ආත්ම වංචනිකයින් තමන් මුස්ලිම්වරුන් යැයි පෙන්වමින් මුස්ලිම්වරුන්ට පක්ෂව යුද වැදීමට පැමිණියෝය. මුස්ලිම්වරුන් පරාජය වේ යැයි ඔවුනට හැඟුණු විට නැවත හැරී යාමට තැත් කළෝය. එවිට 'නුඹලා අපට පක්ෂව යුද වදිවු, නැතහොත් යුද වැදීමට ප්‍රිය නොකරන්නේ නම් නුඹලා අප සමග එක් වී සේනාව අධික යැයි පෙන්වවු. එමගින් සතුරන් තුළ බියක් ඇති කොට ඔවුන්ගේ උවදුරින් මුස්ලිම්වරුන්ගේ සේනාව වළක්වා ගනිවු.' යැයි ඔවුනට මුස්ලිම්වරුන් විසින් පවසනු ලැබීම මෙහි සඳහන් වී ඇත.

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتَلُوا ۗ قُلْ فَادْرَءُوا عَنِ ANFUSِكُمُ الْمَوْتَ إِن
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا ۗ بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرَحِمَنَ بِآئِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا
 بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ ۗ أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَ
 فَضْلِ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ
 مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۗ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾

-ඔවුන් වසන් කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් මැනවින් දන්නාය. (168) (එනම්) ඔවුහු (සටනට සහභාගි නොවී) රැදී සිටිමින් (සටනින් මරණයට පත්) තම සහෝදරයින් පිළිබඳව “ඔවුන් අපට අවනත වූයේ නම් ඔවුන් ඝාතනයට ලක් නොවන්නට තිබුණි” යැයි ප්‍රකාශ කළවුන්ය. “(එසේ නම්) නුඹලා සත්‍යවාදීහු වූයේ නම් මරණය නුඹලාගෙන් වළකා ගනිවු” යැයි (නබිවරය, ඔවුනට) පවසවු. (169) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ ඝාතනය කරනු ලැබුවන් මළවුන් යැයි නුඹලා නොසිතවු. නමුත් (ඔවුහු) තම පරමාධිපති අබියස ජීවමානීන්ය. (ඔවුහු ස්වර්ග බොජුනින්) පෝෂණය කරනු ලබති. (170) අල්ලාහ් තම වරප්‍රසාදයෙන් ඔවුනට පිරිනැමූ දෑ පිළිබඳව සතුටු විඳින්නන් ලෙස ය. තමන්ට පසු (ස්වර්ගයෙහි තවමත්) තමන් සමග එකතු නොවූ (විශ්වාසික) අය පිළිබඳව ඔවුනට බියක් නොමැති බව ද ඔවුන් දුක් නොවන බව ද ශුභාරංචි ලබමින් සතුටු වෙති.⁵³ (171) අල්ලාහ්ගෙන් වූ භාග්‍යය හා වරප්‍රසාදය පිළිබඳව ද අල්ලාහ් විශ්වාසිකයින්ගේ ප්‍රතිඵල ශුන්‍ය නොකරන බව ද ශුභාරංචි ලබමින් ඔවුහු සතුටු වෙති. (172) (විශ්වාසික) ඔවුන් කවුරුන් ද යත් තමන්ට තුවාල ඇති වූ පසුවත් අල්ලාහ්ට ද රසුල්වරයාට* ද පිළිතුරු දුන් අය වෙති.⁵⁴ ඔවුන් අතුරින් යහපත ඉටු කරමින් බිය හක්කිමත් වූ අයට ඉමහත් වේතන ඇත.-

53) එනම් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි ජීවිතය කැප කළවුන් තමන්ට පක්ෂව යුද වැදුණු අනෙක් විශ්වාසිකයින් කිසිදු බියකින් හෝ දුකකින් තොරව සිටින බව ද ඔවුන් තමන් වෙත පැමිණ සේන්ද්‍ර වන බව ද ඔවුන් සුඛාරංචි ලබමින් සතුටින් ස්වර්ගයෙහි වෙසෙන්නෝය.

54) 172 සිට 175 වන ආයතනය දක්වා එක්තරා සිද්ධියක් පිළිබඳව සඳහන් වේ. එනම් උහුද් සටනේ දී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට විරුද්ධව සටන් කළ අබු සුෆ්‍යාන් හා ඔහුගේ පිරිස මක්කා නගරය බලා යන අවස්ථාවේ දී ‘රව්හා’ නැමැති ස්ථානයේ දී මුස්ලිම්වරුන් සමූල ඝාතනය නොකිරීම පිළිබඳව ඉතා ශෝකයට පත්ව නැවතත් ඔවුන් සමග යුද වැදීමට සූදානම් වූහ. මේ බව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට ආරංචි වූ සැණින් අබු සුෆ්‍යාන්ව ලුහුබැඳ යා යුතු යැයි සභාඛිවරුන්ට* අණ කළේය. එහෙත් උහුද් සටනට සහභාගි වූ අය මිස අන් අය නොයා යුතු යැයි දැඩිව අණ කළේය. සභාඛිවරුන් තුවාල ලැබ සිටිය දීත් මෙය බැරෑරුම් කාර්යයක් ලෙස නොසිතා අබු සුෆ්‍යාන්ව ලුහුබැඳ ගියෝය. මෙසේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හා ඔහුගේ සභාඛිවරුන් මදීනාවේ සිට සැතපුම් අටකට ඇතින් පිහිටි ‘හම්රාඋල් අසද්’ නැමැති ස්ථානයට ළඟා වන විට නුඅයිම්

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۗ وَقَالُوا
 حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ ۗ وَ
 اتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنبَأَ ذُكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۗ فَلَا
 تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ
 لَنْ نُّضِلَّهُمْ وَاللَّهُ شَهِيدٌ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ أَنِّيَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

-(173) ඔවුන් කවුරුන් ද යත් “සැබැවින්ම (සතුරු) ජනයා නුඹලාට එරෙහිව (යුද සේනාවන්) එක් රැස් කර ඇත. එහෙයින් ඔවුනට නුඹලා බිය වවු” යැයි ජනයා ඔවුනට ප්‍රකාශ කර, (එම ප්‍රකාශය හේතුවෙන්) ඔවුන්ගේ විශ්වාසය (තව තවත්) වර්ධනය වූවන්ය. තවද “(පරාජය අත් වූවා නම්,) අල්ලාහ් අපට ප්‍රමාණවත්ය. (නමුත්, ජයග්‍රහණයේ) භාරකාරත්වය දරන්නා (වූ අල්ලාහ්) කෙතරම් ශ්‍රේෂ්ඨ වී ද!” යැයි ඔවුහු පවසති. (174) පසුව ඔවුන් කිසිදු හානියක් තමන්ව ස්පර්ශ නොකළ තත්ත්වයෙන් අල්ලාහ්ගෙන් වූ භාග්‍යය හා වරප්‍රසාදය සමග (තම නිවෙස් කරා) හැරී ගියෝය. තවද ඔවුහු අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය වෙනුවෙන් අනුගමනය කළහ. තවද අල්ලාහ් ඉමහත් වූ වරප්‍රසාදයෙන් යුක්තය.

(175) ඔහු⁵⁵ **ෂෙයිකාත්මය***. ඔහු තම මිතුරන් පිළිබඳව (නුඹලාව) බියට පත් කරන්නේය. නුඹලා ඔවුනට බිය නොවවු. තවද නුඹලා විශ්වාසිකයින් වන්නේ නම් මා හටම බිය වවු. (176) (නබිවරය,) ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙහි යුහුසුලු වන්නන් නුඹව ශෝකයට පත් නොකළ යුතුය. සැබැවින්ම ඔවුන් අල්ලාහ්ට කිසිවකින් හෝ හානි ඇති නොකරන්නේමය. ඔවුන් සඳහා මතුලොව කිසිදු කොටසක් ලබා නොදීමට අල්ලාහ් අපේක්ෂා කරන්නේය. තවද ඔවුනට මහත් වූ දඬුවමක් (සුදානම් කොට) ඇත.-

ඉබ්නු මස්ලූද් නැමැති පුද්ගලයා මුස්ලිම්වරුන් වෙත පැමිණ **මක්කාවෙහි** විසූ ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුස්ලිම්වරුන්ට නැවත පහර දීමට පැමිණෙන්නේ යැයි බිය ගන්වා පැවසුවේය. එවිට “අල්ලාහ් අපට ප්‍රමාණවත්ය. භාරකාරත්වය දරන්නා වූ අල්ලාහ් කෙතරම් ශ්‍රේෂ්ඨ වී ද!” යැයි මුස්ලිම්වරුන් නිර්භීතව පැවසුවෝය. අනෙක් පැත්තෙන් ‘**මෛබද්**’ නම් එක් මගියෙක් ප්‍රතික්ෂේපකයින් වෙත පැමිණ මුස්ලිම්වරුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට නැවත පහර දීමට පැමිණෙන්නේ යැයි බිය ගන්වා පැවසූ කල්හි මොවුන්ගේ පැමිණීම පිළිබඳව දැන ගත් අබු සුල්යාන් හා පිරිස යුද්ධයට මුහුණ නොපා **මක්කාව** දෙසට පැන ගියෝය. මොවුන්ගේ පැන යෑම ආරංචි වූ මුස්ලිම්වරුන් අහයදායීව **මදීනාවට** පැමිණියෝය.

55) මෙහි ඔහු යැයි සඳහන් කර ඇත්තේ මෙම සුරාවෙහි 173 වන ආයතයෙහි සඳහන් පරිදි මුස්ලිම්වරුන්ට යුද්ධයට නොයා සිටින්න යැයි බියගලු බවක් ඇති කිරීමට උත්සාහ කළ ප්‍රතික්ෂේපක පුද්ගලයා පිළිබඳවය.

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ^{٥٦} وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا
 يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُبُلِي لَهُمْ حَيْرٌ لَّا نَفْسِهِمْ ^{٥٧} إِنَّمَا نُبُلِي لَهُمْ لِيَرُدُّوا إِلَيْنَا ^{٥٨} وَ لَهُمْ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ
 مِنَ الطَّيِّبِ ^{٥٩} وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ ^{٦٠}
 فَأَمِّنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ^{٦١} وَإِنْ تَوَلَّوْا تَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾

- (177) සැබැවින්ම කවරෙකු විශ්වාසය වෙනුවට ප්‍රතික්ෂේපය මිලට ගත්තේ ද ඔවුන් අල්ලාහ්ට කිසිවකින් හෝ හානියක් නොකරන්නේමය. තවද ඔවුන්ට වේදනීය දඬුවමක් (සූදානම් කොට) ඇත. (178) අප ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ට (දඬුවම් නොකොට) කල් ලබා දීම තමන්ට එය යහපතක් යැයි ඔවුන් නොසිතිය යුතුය. සැබැවින්ම ඔවුන්ට අප කල් ලබා දෙනුයේ පාපයෙන් ඔවුහු වර්ධනය වීම පිණිසය. තවද අවමානයට පමුණු වන දඬුවමක් ඔවුන්ට (සූදානම් කොට) ඇත.⁵⁶

(179) (ආත්ම වංචනිකයින්,) නුඹලා කවර තත්ත්වයක් මත සිටින්නේ ද එම (වංචනික) තත්ත්වය මතම (නුඹලා සිටියදී) යහපත් අයගෙන් අයහපත් අය වෙන් කරන තෙක් (පිරික්සුම් නොකොට) විශ්වාසිකයින්ව අතහැර දැමීමට අල්ලාහ් නොවීය.⁵⁷ තවද ගුප්ත දෑ නුඹලාට ගෙන හැර පෑමට ද (අපේක්ෂා කරන්නෙකුට) අල්ලාහ් නොවීය.⁵⁸ නමුත් අල්ලාහ් රසුල්වරුන්* අතුරින් තමන් අහිමත කළ අයව (ඇතැම් ගුප්ත දෑ ගෙන හැර පෑම සඳහා) තෝරා ගන්නේය. එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ්ව ද ඔහුගේ රසුල්වරුන්ව ද විශ්වාස කරවු. තවද නුඹලා විශ්වාස කර බිය හක්කිමත් වන්නේ නම් නුඹලාට ඉමහත් වේතනයක් ඇත.

56) ප්‍රතික්ෂේපකයින් ඉස්ලාමයට හා මුස්ලිම්වරුන්ට නොයෙකුත් හිංසා, අසාධාරණ හා අයුතු ක්‍රියා කරමින් අල්ලාහ්ගේ දඬුවමට භාජනය නොවී පොහොසත් ජීවිතයක් ගත කිරීම බලා එය යහ ජීවිතයක් යැයි තමන්ද එලෙසින්ම ජීවත්විය යුතු යැයි ආශා කිරීම පිළිබඳව මුස්ලිම්වරුන්ට මින් බිය ගන්වා අවවාද කර ඇත.

57) මෙයින් අදහස් කරන්නේ මුස්ලිම්වරුන්ගේ හා ආත්ම වංචනිකයින්ගේ ස්වභාවය අල්ලාහ් හෙළිදරව් කරන්නේය යන්නයි. එසේ කිරීමට ඔවුන්ට පිරික්සුම් ඇති කරන්නේය. මෙම පිරික්සුම් තුළින් ඔවුන් එකිනෙකා වෙන් වෙන්ව හඳුනා ගැනීමට හැකිවනු ඇත යන්නයි.

58) අල්ලාහ් ආත්ම වංචනිකයින්ගේ නම් සඳහන් කර ඔවුන්ව මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් වෙන් නොකළේ මන්ද? යැයි කෙනෙකුට ඇති වන ප්‍රශ්නයකට මෙම ආයතය පිළිතුරු සපයයි. එනම් ගුප්ත දෑ අල්ලාහ් සාමාන්‍ය ජනයාට දන්වන්නේ නැත. නමුත් අල්ලාහ්ගේ ප්‍රඥාවට අනුව පිරික්සුමක් ඇති වන අවස්ථාවේදී අල්ලාහ් ආත්ම වංචනිකයින්ගේ හැසිරීමෙන් ඔවුන්ගේ සත්‍ය ස්වභාවය හෙළි කිරීමට සලස්වන්නේය යන්නයි.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ^ط بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ^ط
 سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ^ط وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ^ط وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾ لَقَدْ سَبَّحَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ ^ط سَنَكْتُبُ مَا
 قَالُوا وَكَتَلَهُمُ الْآتِيَاءُ بغيرِ حَتَّى ^ط وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذِكْرٌ بِمَا قَدَّمْتُمْ
 أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ
 لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِينَا بقرآنٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ ^ط قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ و
 بِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾

(180) අල්ලාහ් ඔහුගේ වරප්‍රසාදයෙන් තමන් හට පිරිනැමූ දෑ පිළිබඳව මසුරුවන්නන් එය තමන්ට යහපත් යැයි නොසිතිය යුතුමය. එසේ නොව, එය ඔවුන්ට හානිදායකය. ඔවුන් කවර දෙයක් කෙරෙහි මසුරු වූයේ ද (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේදී එය ඔවුන්ගේ ගෙල වටා (ගිනියම්ව) දමනු ලැබේ. අහස්හි හා මිහිතලයේ උරුමයන් අල්ලාහ් සතුය. නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් අභිඥානවන්නය. (181) “සැබැවින්ම අල්ලාහ් දිලින්දෙකි. තවද අපි ධනවතුන්ය”⁵⁹ යැයි පැවසුවන්ගේ ප්‍රකාශයට අල්ලාහ් සැබැවින්ම සවන් දුන්නේය. ඔවුන් ප්‍රකාශ කළ දෑ පිළිබඳව ද කිසිදු සාධාරණයකින් තොරව ඔවුන් නබිවරුන්ව සාකච්ඡා කිරීම පිළිබඳව ද අපි සටහන් කරන්නෙමු. “නුඹලා දැවෙන ගින්නේ දඬුවම භක්ති විඳිවු” යැයි අපි පවසන්නෙමු. (182) මෙය නුඹලාගේ දැන් පෙර කළකම් හෙයින් හා අල්ලාහ් ගැත්තන්ට (අනිසි ලෙස) මහා අපරාධ කරන්නෙකු නොවන හෙයින්ය. (183) (ඔවුහු) කවුරුන්ද යත් “රසුල්වරයෙකු* ගින්න කාදමන කැප කිරීමක්⁶⁰ අප වෙත රැගෙන එන තුරු ඔහුව අප විශ්වාස නොකළ යුතු බවට සැබැවින්ම අල්ලාහ් අපගෙන් ප්‍රතිඥා ගත්තේයැ”යි පවසන්නන්ය. “මට පෙර, පැහැදිලි සාඥා සමග ද නුඹලා පැවසූ දෑ සමග ද නුඹලා වෙත රසුල්වරුන් පැමිණියහ. නුඹලා (කළ ප්‍රකාශයේ නුඹලා) සත්‍යවාදීහු වන්නේ නම් ඔවුන්ව නුඹලා සාකච්ඡා කළේ කුමක් නිසා දැ?”යි (නබිවරයා,) නුඹ විමසවු.

59) අල් කුර්ආනයෙහි අල්ලාහ් xසකාතය* අනිවාර්ය කර විශ්වාසකයින්ට අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ වියදම් කරන ලෙස ඒකතු ගන්වමින් සිටිය දී ඇතැම් යුදෙව්වන් මෙය සමච්චලයක් ලෙස ගෙන “ සැබැවින්ම අල්ලාහ් දිලින්දෙකි. තවද අපි ධනවතුන්ය.” යැයි පැවසුවෝය. මෙම ආයතය සඳහන් කරනුයේ මෙවන් පුද්ගලයන් පිළිබඳවය.

60) එකල කෙනෙකුගේ කැප කිරීමක් දේව පිළිගැනීමට ලක් විය යන්නෙහි සලකුණ නම් අහසින් ගින්නක් පැමිණ එම කැප කරන ලද දෑ පුලුස්සා දැමීමයි.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ
 نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَإِنَّا تَوَفَّوْنَا أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ
 الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۗ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْعُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
 ۖ وَتَتَسَعَّنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى كَثِيرًا ۖ وَإِنْ
 تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَمْرٍ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْفُرُنَّهُ ۖ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
 فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحَدِّثُوا بِالْحَالِمِ
 يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

(184) (නබිවරය,) ඔවුහු නුඹව අසත්‍යය කරන්නේ නම් (ඒ පිළිබඳව නුඹ දුක් නොවවු. මන්දයත්) නුඹට පෙර පැහැදිලි සංඥා, දහම් ග්‍රන්ථ හා ඥානාලෝකමත් වූ ධර්ම පුස්තකය සමග පැමිණි රසුල්වරුන්* ද අසත්‍යය කරනු ලැබුවෝය. (185) සෑම ආත්මයක්ම මරණය අත් විඳින්නකි. (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින නුඹලාගේ ප්‍රතිඵල නුඹලාට පූර්ණව දෙනු ලබන්නේමය. කවරෙකු නිරයෙන් ඇත් කරනු ලැබ ස්වර්ගයට ඇතුළු කරනු ලබන්නේ ද සැබැවින්ම ඔහු ජය ලැබුවේය. තවද ලොකික ජීවිතය මායාකාරී විඳීමක් හැර වෙනෙකක් නොවේ.

(186) නුඹලාගේ සම්පත් තුළින් ද නුඹලා තුළින් ද සැබැවින්ම නුඹලා පරීක්ෂාවට ලක් කරනු ලබන්නෙහුමය. තවද නුඹලාට පෙර ධර්ම පුස්තක ලද්දන්ගෙන් ද ආදේශ තැබුවන්ගෙන් ද අධික පීඩාකාරී වදන් වලට සැබැවින්ම නුඹලා සවන් දෙන්නෙහුමය. නුඹලා (එම පීඩාවන්) ඉවසා බිය හක්කිමත් වන්නෙහු නම් සැබැවින්ම එය ස්ථාවර කරුණුවලින් යුක්තය.

(187) ධර්ම පුස්තක ලත් අයගෙන් “නුඹලා එය වසන් නොකර ජනයාට පැහැදිලි කළ යුතුමයැ”යි අල්ලාහ් ප්‍රතිඥාව ගත් අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). එවිට ඔවුහු එය ඔවුන්ගේ පිට පෙදෙසින් ආපස්සට විසි කළෝය. තවද ඔවුහු ඒ වෙනුවට අල්ප මිලක් උපයා ගත්තෝය. එබැවින් ඔවුන් උපයා ගත් දෑ කෙතරම් නින්දනීය ද! (188) (නබිවරය,) තමන් කළ දෑ පිළිබඳව සතුටු වී තමන් නොකළ දෑ පිළිබඳව ප්‍රශංසා ලැබීමට ප්‍රිය කරන්නා වූ අය පිළිබඳව නුඹ නොසිතවු. තවද ඔවුන් දඬුවමින් ආරක්ෂිත යැයි නුඹ නොසිතවු. ඔවුනට වේදනීය දඬුවමක් ඇත.-

وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۗ وَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَ
 الْاَرْضِ وَ اِخْتِلَافِ الْاَيِّلِ وَ النَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيٰمًا وَ
 تَعُوْدًا ۗ وَ عَلٰى جُنُوْبِهِمْ وَيَتَنَفَّكُوْنَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا
 سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اُخْرِيتَهُ ۗ وَ مَا
 لِلظَّالِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا اِنَّا سَبَعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيْمٰنِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ
 فَاٰمَنَّا ۗ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَ كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ تَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرٰرِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَ اِنَّا مَا
 وَعَدْتْنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَ لَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْبِعْدَادَ ﴿١٩٤﴾

- (189) අහස්හි හා මිහිතලයේ ආධිපත්‍යය අල්ලාහ්ට හිමිය. අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.

(190) අහස් හා මිහිතලය මැවීමෙහි ද රාත්‍රිය හා දහවලෙහි පරස්පරානු ගමනෙහි ද නුවණැත්තන්ට සංඥාවන් ඇත. (191) ඔවුහු කවරහුද යත් සිටගෙන ද වාඩි වී ද හාන්සි වී ද අල්ලාහ්ව මෙතෙහි කරමින් අහස් හා මිහිතලය මැවීම පිළිබඳව ගැඹුරින් සිතා බලන්නන් වෙති. තවද "අපගේ පරමාධිපතියාණනි! ඔබ මෙය අර්ථ විරහිත ලෙස නොමැව්වෙහිය. නුඹ අති පිවිතුරුය. එබැවින් නිරයේ දඬුවමින් අපව ආරක්ෂා කරනු මැනව! (192) අපගේ පරමාධිපතියාණනි! සැබැවින්ම ඔබ කවරෙකු නිරයට ඇතුළු කරනුයේ ද ඔබ ඔහුව අවමානයට ලක් කළේමය. අපරාධකරුවන්ට උදව්කරුවන් කිසිවෙකු නැත. (193) අපගේ පරමාධිපතියාණනි! 'නුඹලාගේ පරමාධිපතිව නුඹලා විශ්වාස කරනු'යි විශ්වාසය වෙත කැඳවන කැඳවන්නාට සැබැවින්ම අපි සවන් දුනිමු. එබැවින් අපි (ඔහුව) විශ්වාස කළෙමු. අපගේ පරමාධිපතියාණනි! අපගේ පාපයන් සඳහා අපට සමාව දෙනු මැනව! අපගේ (සුළු) පාපයන් සඳහා අපට පාප ශෝධනය පිරිනමනු මැනව! තවද සැදැහැමියන් සමග අපව මරණයට පත් කරනු මැනව! (194) අපගේ පරමාධිපතියාණනි, නුඹගේ රසුල්වරුන්* මගින් අපට ප්‍රතිඥා කළ දෑ නුඹ අපට පිරිනමනු මැනව! (මෙවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින අපව අවමානයට පත් නොකරනු මැනව! සැබැවින්ම නුඹ ප්‍රතිඥාව කඩ නොකරන්නෙහි යැ" (යි ප්‍රකාශ කරන්නන් වෙති).

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّمَّنْ ذُكِّرْتُ أَوْ أَنَسِي ^{١٩٥} بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ^{١٩٥}
 فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ ^{١٩٦}
 سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ ^{١٩٧}
 حُسْنُ الثَّوَابِ ^{١٩٨} لَا يَغْرِبُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ^{١٩٩} مَتَاعٌ قَلِيلٌ ^{٢٠٠} ثُمَّ ^{٢٠١}
 مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ ^{٢٠٢} وَبِئْسَ الْبِهَادُ ^{٢٠٣} لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا ^{٢٠٤}
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزِّلَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ^{٢٠٥} وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلَّابْرَارِ ^{٢٠٦}

(195) එබැවින් “නුඹලා අතුරින් පිරිමි හෝ ගැහැනු හෝ (ඕනෑම) අයෙකුගේ යම් (යහ)ක්‍රියාවක් කළ අයගේ යහකම මම අපතේ නොයවමි. නුඹලාගෙන් සමහරු සමහරෙකුගෙන්ය.”⁶¹ යැයි ඔවුන්ගේ පරමාධිපති ඔවුනට පිළිතුරු දුන්නේය. කවරෙකු හිජ්රත්* කළේ ද තවද (ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින්) තම නිවෙස් වලින් පිටුවහල් කරනු ලැබුවේ ද තවද මාගේ(අල්ලාහ්ගේ) මාර්ගයේ හිංසනය කරනු ලැබුවේ ද තවද (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි) සටන් කළේ ද තවද (සටනින්) ඝාතනය කරනු ලැබුවේ ද සැබැවින්ම ඔවුන්ගේ (සුළු) පාපයන් සඳහා ඔවුනට පාප ශෝධනය පිරිනමන්නෙමි. තවද සැබැවින්ම ඔවුන්ව (ස්වර්ග) උයන් වලට ඇතුළු කරන්නෙමි. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (මේවා) අල්ලාහ්ගෙන් වූ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි. තවද යහපත් ප්‍රතිඵලය ඇත්තේ අල්ලාහ් අබියසය.

(196) (නබිවරය,) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් (වෙළඳාම සඳහා) නගරයන්හි ගමන් බිමන් යෑම නුඹව නොරැවටිය යුතුය.⁶² (197) (එය) ස්වල්ප වින්දනයකි. පසුව ඔවුන්ගේ අවසන් නවාතැන නිරයයි. (එහි) යහන කෙතරම් නින්දනීය ද! (198) නමුත් කවරෙකු තම පරමාධිපතිට බිය භක්තිමත් වූයේ ද ඔවුනට (ස්වර්ග) උයන් ඇත. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. (මෙය) අල්ලාහ්ගෙන් වූ සංග්‍රහයක් වශයෙනි.” අල්ලාහ් අබියස ඇති දෑ සැඳහැමියන්ට ඉතා උතුම්ය.-

61) මෙයින් අදහස් කරන්නේ විනිශ්චය දිනයේ අල්ලාහ් මුළු මිනිස් සමූහයාවම සලකනුයේ එක හා සමාන අයුරින් යන්නයි. ස්ත්‍රීන්ට හෝ පිරිමින්ට ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවට අනුව ප්‍රතිවිපාක දෙනු ලැබේ. එබැවින් ධනය, සමාජ තරාතිරම, ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය කෙනෙකුගේ ප්‍රතිවිපාකයන් වෙනස් නොකරන්නේය යන්නයි.

62) මුස්ලිම්වරුන් දුක් කම්කටොලු විඳිමින් සිටිය දී ප්‍රතික්ෂේපකයින් පොහොසත් ජීවිතයක් ගත කිරීම දුටු ඇතැම් මුස්ලිම්වරුන් අල්ලාහ්ගේ සතුරන් සුබෝපභෝගී තත්ත්වයක හා අපි දුගී බවෙහි පෙළෙන්නෙමු යැයි පැවසූ අවස්ථාවේ මෙම ආයතය පහළ විය.

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا
 يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩٩﴾

-(199) සැබැවින්ම ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයා අතුරින් අල්ලාහ් ව ද නුඹලා වෙත පහළ කරනු ලැබූ දැ(අල් කුර්ආනය) ද තමන් වෙත පහළ කරනු ලැබූ දැ(තව්රාකය*) ද අල්ලාහ්ට බියවන්නන් ලෙස විශ්වාස කරන්නන් සිටිති. ඔවුහු අල්ලාහ්ගේ වදන් වෙනුවට අල්ප මිලක් නොගනිති. ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ වේතනය තම පරමාධිපති අබියස ඇත්තේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ගණනය (විනිශ්චය) කිරීමෙහි ශීඝ්‍රය. (200) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා (විද දරා) ඉවසා ගනිවු. ⁶³ තවද එකිනෙකා අබිබවා ඉවසවු. (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි ප්‍රයත්නය කිරීමෙහි) ස්ථාවරව සිටිවු. තවද නුඹලා ජය ලබා ගනු පිණිස නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමත් වවු. ⁶⁴

63) 'ඉවසීම' යනු කෙනෙකු ස්ථිරව සිටීමය. එහි අල් කුර්ආනිය පරිභාෂාව වන්නේ අල්ලාහ්ට අවනත වීමෙහි ස්ථිරව සිටීම ද මනෝ ඉච්ඡාව හා පාපතර දැ වලින් වැළකී සිටීමට ස්ථිරව සිටීම ද ලෞකික ජීවිතයේ ඇති වන කරදර පීඩාවන් ඉවසා දරා ගැනීමෙහි ස්ථිරව සිටීම ද වේ.

64) මෙහි 'බිය හක්කිය' යන පදයේ අරුත පදය වන්නේ 'තක්වා' යන පදයයි. මෙම පදය අල් කුර්ආනයෙහි නිතර භාවිත වන්නක් වන අතර එහි නිවැරදි අර්ථය පරිපූර්ණ ලෙස වෙනත් භාෂාවකින් අරුත දැක්වීමේ දුෂ්කරතාව හේතුවෙන් 'අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමත් වීම' යනුවෙන් බොහෝ විට පරිවර්තනය කොට ඇත. එහෙත් 'තක්වා' යන පදයෙහි මෙයට වඩා පළල් අර්ථයක් ගැබ් වී ඇත. 'අල්ලාහ්ගේ නිරතුරු නිරීක්ෂණයට තමන් ලක් වී ඇති බවට ඇති සවේනනිකත්වය, අල්ලාහ්ට පරිපූර්ණ ලෙස අවනත වී ඔහුගේ මහිමයන් හා තම ගැත්තන් වෙත ඔහු ලබා දී ඇති අනුග්‍රහයන් පිළිබඳ පරිපූර්ණ ලෙස අගය කිරීම, අල්ලාහ්ගේ අසතුට හා දඬුවම පිළිබඳව ඇති බිය' යන අර්ථයන් මෙහි ගැබ් වී ඇති බව දැක්විය හැක. 'බිය' යන්නෙන් මෙහිදී අදහස් වන්නේ තම නිර්මාතෘ වන අල්ලාහ් වෙත ඇති තමාගේ ගෞරවය හා සෙනෙහස කෙරෙහි තම වැරදි ක්‍රියා හේතුවෙන් ඇති විය හැකි බලපෑම පිළිබඳව සම්බන්ධයෙන් වූ ගෞරවනීය බියකි. තවද මෙමගින් තමා වෙත ලබා දී ඇති අනුග්‍රහයන් පිළිබඳව තම නිර්මාතෘට අකෘතඥ වීම හා ඔහුගේ අසතුටට ලක් වීම හේතුවෙන් ඇති වන 'බිය' අදහස් වේ. මේ අනුව තම නිර්මාතෘ විසින් ලබා දී ඇති සියලු මාර්ගෝපදේශයන් හා නීතිරීති අනුගමනය කිරීම මෙම 'බිය හක්කිමත් වවු' යන පදයෙන් ගම්‍ය වන බව දැක්විය හැකිය.

04

سورة النساء

සුරා අත් නිසා

(කාන්තාවෝ)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාව* නබි මුහම්මද්* ෂ තුමාණන් මදිනාවට දේශාන්තරණය කිරීමෙන් පසු ආරම්භක වකවානුවේ දී පහළ කරනු ලැබූ අතර එයින් වැඩි කොටසක් 'උහුද්' යුද්ධයෙන් පසු පහළ විය. මෙය පහළ වූයේ ව්‍යාජන වෙමින් පැවති මුස්ලිම් සමාජය බොහෝ ගැටලු වලට මුහුණ දෙමින් සිටි කාල වකවානුවකදීය. තවද මෙම යුගය ජීවිතය පිළිබඳව නව සැලැස්මක් ගොඩ නගමින් හා වර්ධනය කරමින් සිටි යුගයකි. ඉස්ලාමය පිළිගෙන තම ජීවිතය නිවැරදිව ගොඩ නගා ගන්නට අපේක්ෂා කරමින් සිටි ජනයාට ජීවන වර්යාවන්, නැමදුම්, සදාචාරාත්මක අගයන් හා සමාජ සබඳතාවන් ආදිය පිළිබඳව විස්තරාත්මක උපදෙස් අවශ්‍යය වෙමින් පැවතිණ. ඉස්ලාමයේ වර්ධනයට හා මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව සතුරු බලවේගයන් මෙම වකවානුවේ උපරිම ලෙස ක්‍රියාත්මක වෙමින් තිබිණ. මේ හේතුවෙන් දෘෂ්ටිවාදාත්මක මෙන්ම භූගෝලීය සීමාවන් තුළ තමන්ව ආරක්ෂා කරගැනීමට මුස්ලිම්වරුන්ට ඉදිරිපත් වීමට සිදුවී තිබිණ. මෙම සුරාව මෙම කරුණු සියල්ලටම පැහැදිලි කිරීම් ඉදිරිපත් කරමින් සැකසී ඇත.

සාර්ථක සමාජයක මූලික සාධකය වන්නේ අර්ථවත් ලෙසින් සැකසුනු පවුල් ඒකක වන හෙයින් ඒ පිළිබඳ වූ උපදෙස් මාලාවකින් මෙම සුරාව ආරම්භ වී ඇත. සාර්ථක පවුලක් ගොඩ නගා ගැනීමේ දී ස්ත්‍රීය විසින් අතිමහත් කාර්යභාරයක් ඉටු කරන හෙයින් ඒ පිළිබඳව විස්තරාත්මකව සාකච්ඡා කොට ඇති අතර එය පදනම් කොට ගෙන සුරාවේ නාමය 'කාන්තාවෝ' යන නමින් සැකසී ඇත.

ලෝකය කාන්තාවකගේ මාතෘත්වය නොසලකා ඇයට දිය යුතු ඇයගේ අයිතිවාසිකම් ද ලබා නොදී ඇයව කෙළි භාණ්ඩයක් ලෙස සලකමින් සිටියදී ඇයගේ ආර්ථික අයිතිවාසිකම් ඇතුළු සියලු අයිතිවාසිකම් ඇයට ලබා දී දුටුකු, සහෝදරියකු, මවකු, බිරිඳකු ලෙස ද ඇයගේ තනතුර හා ඇයගේ මානසික හැඟීම් ඉතා අලංකාර ලෙස පරිපූර්ණව ආරක්ෂා වන අන්දමින් වග බලා ගන්නේ ඉස්ලාමයයි. ඉස්ලාමය ඇයට නිවසින් පිටවී ගොස් රැකිරක්ෂා කොට හම්බ කිරීම් වැනි කාර්යයන්හි නියැලී බොහෝ දුක් කරදර හා මහන්සි වීම් වලට ගොදුරු වීමේ අනිවාර්යය බවක් නොතබා ඇයගේ සියලු විශදම් ඇයගේ පවුලේ පිරිමින් කෙරෙහි පවරා ඇයව ගෞරවයෙන් යුතුව ජීවත් කරවන දහමකි.

ඉස්ලාමය තුළින් සමාජයට පැවරී ඇති වගකීම් අනුව බැලූකල සාමාන්‍යයෙන් කාන්තාවක් ලද වගකීම් වලට වඩා පිරිමියෙකු ලද වගකීම් අති බහුල වන අතර ඒ සඳහා ඔහු ලද හැකියාවද අති විශාල බව අල් කුර්ආන් 2:228 යන ආයතයෙන් පෙන්වා දෙයි. ඉස්ලාමය යනු ලිංග සමානාත්මතාව අවධාරණය කරන දහමක් යැයි පැවසීමට වඩා ඉස්ලාමය යනු යුක්තිය, සාධාරණය හා නිසි පදවිය අවධාරණය කරන දහමක් යැයි පැවසීම සුදුසු වේ.

ඉස්ලාමයේ අවතීර්ණයට පෙර අරාබිකරයේ පමණක් නොව සෙසු ලෝකයේ ද ස්ත්‍රීන්ට සලකන ලද්දේ ඉතා පහත් ආකාරයකටය. ඔවුන්ට කිසිදු අයිතියක් හෝ නිදහසක් තිබුණේ නැත. පවුලේ දේපළවලට ඔවුන්ට උරුමයක්

තිබුණේ නැත. ඔවුන්ට අධ්‍යාපනයේ නිදහස තිබුණේ නැත. සිය සැමියා කෙතරම් නපුරෙකු වුවද ඔහුගෙන් දික්කසාද වීමේ අයිතිය ගැහැනුන්ට තිබුණේ නැත. සැමියා අභාවයට පත් පසු ස්ත්‍රීන් නැවත විවාහ වීම යනු සිහිනෙන්වත් සිතා බැලිය නොහැකි විෂයක් විය. ඉස්ලාමයට පෙර පූර්ව අරාබි යුගයේ දී ඇතැමුන්ගේ විශ්වාසය අනුව ස්ත්‍රීන් යනු ආත්මයක් නොමැති හිස් මැවිල්ලක් පමණි. මෙවන් නිව තත්ත්වයක සිටි එකල ස්ත්‍රීන් පුරුෂයින්ගේ ආශාවන් සපුරන සිත්පිත් නැති දේහයන් ලෙසින්ම සලකනු ලැබූහ. එසේ නොමවන විට ඔවුන් පිරිමින්ට වැඩ කරන වහලියන් හා දාසියන් වූහ. ස්ත්‍රීන්ගෙන් කොපමණ ප්‍රයෝජන ලැබුවද ස්ත්‍රීන්ව සලකන ලද්දේ ඉතා පිළිකුලෙනි. තමන්ට ගැහැණු දරුවෙකු ලැබීම එකල අරාබීන් තොර්ස්සුහ. එය නින්දා සහගත දෙයක් යැයි සිතූ ඔවුන් තමන්ට උපන් ගැහැණු බිළිදන් පණ පිටින්ම වළලා දමන්නට තරම් කෲර වූහ. මෙසේ අමානුෂික ලෙස ස්ත්‍රීන් කොන් කරනු ලැබ අවිචාරවත් තත්ත්වයක සිටි ස්ත්‍රීන් වෙනුවෙන් ලොව ප්‍රථමයෙන් හඬ නැගුවේ ඉස්ලාම් ධර්මයයි.

ගැහැනුන් හා පිරිමින්ව ඉස්ලාමය දකින්නේ ඔවුනොවුන්ට ආවේණික සමාන අයිතිවාසිකම්, අවශ්‍යතාවන් හා හැඟීම් ඇති ජීවින් ලෙසිනි. එහෙයින් ශාරීරික වශයෙන් ස්ත්‍රීන් හා පුරුෂයින් අතර ඇති වෙනස්කම්, දුබලතා, ශක්තිය, හැකියාව ආදිය මුල්කොට ගෙන ඉස්ලාමය ගැහැනුන් හා පිරිමින්ට ඇතැම් නිර්දේශ හා සීමා පනවයි. එය ද පනවා ඇත්තේ මිනිසාගේ ආරක්ෂාව හා යහපත අරමුණු කරමිනි. ස්ත්‍රීන් කෙළි භාණ්ඩයක් බවට පත් කරන අරමුණින් ලෝකයා ලබා දෙන ව්‍යාජ කාන්තා නිදහස ඉස්ලාමය අනුමත නොකරයි. එම ඊනියා නිදහස හේතුවෙන් ස්ත්‍රීන්ගේ පිවිතුරු බවට තර්ජන එල්ල වී ඔවුන් අනාරක්ෂිත වීමෙන් අද සමාජගත වී ඇත්තේ දුරාවාරය, අයතා ලිංගික ඇසුර හා සමලිංගික ඇසුර වැනි තිරිසන් ගති පැවතුම් පමණි.

අද බහුලව කථා කරනු ලබන්නේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමානතාව ගැන පමණි. එනමුත් ස්ත්‍රීන් යුක්තිගරුකව සලකනු ලැබිය යුතු බවට වැඩි අවධාරණයක් දක්නට නොලැබේ. මෙය වැරදි ප්‍රවේශයකි. සෑම කරුණකම ස්ත්‍රීය හා පුරුෂයා සමාන යැයි ඉස්ලාමය නොපවසයි. මන්දයත් එය ප්‍රායෝගික නොවේ. ස්ත්‍රීය හා පුරුෂයා සමාන යැයි වාද කරන්නන් එයින් නොනැවතී දැන් පාලකයන් හා රටවැසියන්ද පියා හා පුතාද සමාන යැයි තර්ක කරති. එනිසා පුතෙකු වරදක් කළ විට යහ වේතනාවෙන් තම පුතුව යහ පුරවැසියෙක් කිරීම සඳහා තරවටු කිරීම පවා වරදක් යැයි නීති සම්පාදනය කරති. එහෙත් සමානතාවට වඩා ස්ත්‍රීන් ඇතුළු කාටත් අවශ්‍ය වන්නේ සාධාරණය හා යුක්තියයි. එමෙන්ම සමානතාව සෑම අවස්ථාවකදීම ගැලපෙන්නක් හා අදාළ වන්නක් ද නොවේ.

මන්දයත් සමානතාව යන වචනය ඉතා වැරදි ලෙස වටහා ගෙන ඇති වචනයකි. සාධාරණය හා යුක්තිය යන වචන උපයෝගී කළ යුතු බොහෝ අවස්ථාවල වැරදි ලෙසින් භාවිත කරනු ලබන්නේ සමානතාව යන වචනයයි. ලෝකයා ස්ත්‍රීන් විෂයයෙහි සමානතාව භාවිත කරන්නේ ස්ත්‍රීන්ට සාධාරණය කිරීමට නොව ඔවුන්ගේ අඩ නිරුවත තරඹා රස විඳීමට මග පාදා ගැනීමටය.

පුරුෂයන් වුවද ස්ත්‍රීන් තමන්ට සමාන විය යුතු යැයි නොසිතති. ස්ත්‍රීන්ගේ මානසිකත්වය ද එයමය. පුරුෂයින්ට හිමි පෞර්ෂත්වය පුරුෂයින්ටද, ස්ත්‍රීන්ට

හිමි ලාලිත්වය හෙවත් සුකෝමල බව ස්ත්‍රීන්ටද ආවේණික ලක්ෂණයන්ය. ස්ත්‍රීන් හා පුරුෂයන් සමාන යැයි කීවොත් එයින් ඔවුන් දෙපලටම සිදු වන්නේ අසාධාරණයක්මය.

නිදසුනකට, වස්ත්‍ර ඇඳීම විෂයයෙහි ඉස්ලාමය පුරුෂයන්ට හා ස්ත්‍රීන්ට ලබා දෙන නිර්දේශ එකිනෙකට වෙනස්ය. ස්ත්‍රීයගේ ගත නිරුවත් හෝ අඩනිරුවත් වන විට එය දකින පුරුෂයාගේ මනසේ කැලඹීමක් ඇති වෙයි. එනමුත් අඩ නිරුවත් හෝ නිරුවත් පුරුෂ කයක් දකින ස්ත්‍රීයකට එවැනි කැලඹීමක් ඇතිවීම අවමය. අමුඩයක් පමණක් ගසාගෙන කුඹුරේ වැඩ කරන ගොවියා මෙයට හොඳ උදාරභණයකි. මේ අනුව ස්ත්‍රීන්ට හා පුරුෂයන්ට ඉස්ලාමය නිර්දේශ කරන වස්ත්‍ර දෙයාකාර වේ. ස්ත්‍රීන් මෙන්ම මුලු සිරුරම වසා ගන්නා මෙන් පුරුෂයන්ට ද පුරුෂයන් මෙන් ඇතැම් අවයව නිරාවරණය කර ගන්නා මෙන් ස්ත්‍රීන්ට කීම ප්‍රායෝගික වන්නේ නැත.

ඇඳුම් පැළඳුම් විෂයෙහි හැර ඉස්ලාමය විසින් ස්ත්‍රීන්ට හා පුරුෂයන්ට වෙනස් නිර්දේශ ලබාදෙන තවත් ඉසව් කිහිපයක් ඇත. පවුලේ ආර්ථිකය, සාක්ෂි දීම, දේපල උරුමය ආදිය ඉන් සමහරකි.

සමාජයේ හා පවුලේ වගකීම - බිරියගේ ආර්ථික හැකියාව කොතරම් ප්‍රබල වුවද පුරුෂයාගේ ආර්ථික හැකියාව කොතරම් දුබල වුවද පවුලේ ආර්ථිකය හෙවත් පවුලේ නඩත්තුව සම්පූර්ණයෙන්ම පුරුෂයාගේ වගකීම යැයි ඉස්ලාමය තරයේ අවධාරණය කරයි. පවුලේ වියදම වෙනුවෙන් බිරිය දායක විය යුතුය යැයි - ඇය කොතරම් ධනවත් තැනැත්තියක් වුවද - කිසිසේත් පුරුෂයාට ඇයව බල කළ නොහැක. (අල් කුර්ආන් 4:34)

පුරුෂයා හා ස්ත්‍රීය **අල්ලාහ්** නිර්මාණය කර ඇත්තේ වෙනස් ආකාරයටය. කායික ශක්තියෙන් පුරුෂයා ඉහළ හෙයින් ස්ත්‍රීන් ආරක්ෂා කිරීමේ හා පවුල් නඩත්තු කිරීමේ වගකීම හිමි වන්නේ ඔහුටය. රට දූය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා යුද්ධයක් ඇති වූ විට රණබිමට යන්නේ පුරුෂයින්ය. දේව පණිවිඩකරුවන් ලෙසින් **අල්ලාහ්** විසින් තෝරා ගත්තේ ද පුරුෂයින්වය. රාජ්‍ය නායකත්වයට සුදුස්සා ද පුරුෂයාය. විනිසුරුවන් විමට සුදුස්සන් පුරුෂයන්ය. ස්ත්‍රීන් තම නායිකාවන් කරගත් සමූහයක් කිසි විටෙක සෞභාග්‍යමත් නොවෙති යැයි **නබි මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන් පැවසූ බව **බුහාරි** ග්‍රන්ථයේ සඳහන් වී ඇත. ඉස්ලාමයේ මෙම ස්ථාවරයේ අරමුණ ස්ත්‍රීන් කොන් කිරීම නොවන බව තේරුම් ගත යුතුය. ඇයිදයත් ස්ත්‍රීය සැනෙකින් හැඟීම්බර වන ප්‍රවණතාවේ බහුත්වයක් ඇති අතර සුළු නොසතුටක දී හෝ හදිසි කේන්තියක දී වුවද සන්සුන්ව සිතා බලා තීරණයක් ගැනීමේ හැකියාවේ ප්‍රවණතාව අඩු හෙයින්ය. තවද ස්ත්‍රීන් මනාව බැබලිය හැකි ඉසව් ඇත්තා සේම ඔවුන්ට නොගැලපෙන ක්ෂේත්‍රද ඇති බව අප වටහා ගත යුතුය. ඉස්ලාමය මෙය පැහැදිලිව වෙන් කර දීමෙන් ලෝ වැසියාට කර තිබෙන්නේ මහඟු සේවයකි.

විවාහ වන විට පුරුෂයින් අනිවාර්යයෙන් **මහර්*** නම් වන ත්‍යාගය මනාලියට පිරිනැමිය යුතු අතර පසුව ඔවුන් පවුල වෙනුවෙන් වියදම් කළ යුතුය. මේ අනුව පුරුෂයින් ස්ත්‍රීයට වඩා වෙනස් හා හැකියාව ඇති හෙයින් පවුල නඩත්තු කිරීමේ වගකීම සම්පූර්ණයෙන්ම පුරුෂයා සතුය යැයි නිර්දේශ කරයි.

කාන්තා සාක්ෂිය - ඉස්ලාමය තුළින් සමාජයාට පවරා ඇති වගකීම් අනුව බැලූකල සාමාන්‍යයෙන් කාන්තාවක් බාහිර සමාජයේ විෂයන්හි මැදිහත් වීම අවම විෂයකි. එහෙයින් බාහිර නඩුවක් එළඹූ විටෙකදී කාන්තාවක් සාක්ෂිකාරියක් වශයෙන් ඉදිරිපත් වීමද අවම විෂයකි. එනමුත් යම් කරුණක කාන්තාවකගේ සාක්ෂියක් අවශ්‍ය වන විටෙක ඇයගේ ගෞරවය ආරක්ෂා වන පරිදි ඇයට සාක්ෂි පැවසීමේ අයිතිය ද ඉස්ලාමය පරිපූර්ණව හිමිකර දී ඇත.

කලාතුරකින් පුරුෂයින්ට වඩා ස්ත්‍රීන් ඇතැම් කේෂේත්‍රවල දස්කම් පානු දැකිය හැකි නමුත් මෙය පොදු ලක්ෂණයක් නොවේ. ලොව අලුත් සොයාගැනීම් හා සාර්ථක විද්‍යාත්මක දර්ශන ඉදිරිපත් කළවුන්ගෙන් අති බහුතරයක් පුරුෂයින් බව නොරහසකි. ඉස්ලාමීය නීතිමාලාව පදනම් වන්නේ සුවිශේෂී හෝ විරල කරුණු සහ ලක්ෂණ මත නොව පොදු කරුණුවලට පදනම්වය.

මෙසේ කීමෙන් ස්ත්‍රීන් යනු අනුවණ කොටසක් යැයි වරදවා විග්‍රහ කර නොගත යුතුය. ස්ත්‍රීන් යනු හැඟීම්වලට යටත් වන ස්වාභාවය ඇති මැවුමක් හෙයින් තාර්කිකව කල්පනා කිරීමේ හැකියාව ඔවුන්ට පිරිමින්ට සාපේක්ෂව අඩුය. තවත් ලෙසකින් කියනවා නම් හැඟීම්වලට යටත් වීමේ ප්‍රවණතාව පුරුෂයින්ට වඩා ගැහැනුන්ට වැඩිය. එහෙයින් සාක්ෂි දැරීමේදී, ඒ හා සම්බන්ධ දෑ වැරදීමකින් තොරව නිසියාකාරව පැවසීම සඳහා සාක්ෂිකරුවන් ලෙස එක් පිරිමියෙකුගෙන් සීමා නොකර පිරිමින් දෙදෙනෙකු පත් කර පිරිමින් දෙදෙනාගෙන් කෙනෙකු සාක්ෂිය සඳහා නොලැබුණු විටෙක එක් පිරිමියෙකු හා කාන්තා දෙදෙනෙකු අනිවාර්ය කොට ඇත්තේ මෙහිසාය.

1. පිරිමින්ගේ සාක්ෂීන් පිළිගනු ලබන අවස්ථාවන් - (1) සමාජයේ සිදු වන වැරදි හා අපරාධ සම්බන්ධ සාක්ෂි (2) ඉස්ලාමීය වන්දු මාසයන් අතුරින් නවවන මාසය වන **රමෂාන්** හා දසවන මාසය වන **ෂව්වාල්** මාසය සඳහා වූ හඳ දුටු බව ඔප්පු කිරීම සඳහා සාක්ෂි. නමුත් ඇතැම් ඉස්ලාමීය විද්වතුන් සියලු මාසයන් සඳහා වූ හඳ දුටු බව ඔප්පු කිරීම සඳහා කාන්තාවන්ගේද සාක්ෂිය පිළිගනු ලබන බව සඳහන් කරයි.
2. කාන්තාවන්ගේ සාක්ෂීන් ප්‍රමාණවත් වන අවස්ථාවන් - (1) කාන්තාවන්ට පමණක් ආවේණික වූ බොහෝ විෂයන්හි එක් කාන්තාවකගේ සාක්ෂිය පමණක් ප්‍රමාණවත් වන අවස්ථාවන් ඇත. එමෙන්ම එක් කාන්තාවකට වඩා අධික දෙනෙකුගේ සාක්ෂීන් අවශ්‍ය වන අවස්ථාවන් ද ඇත. තවත් ඇතැම් විටෙක නියමිත සංඛ්‍යා සහිත පිරිමින් ද සාක්ෂිකරුවන් ලෙස පෙනී සිටිය හැක. **අල් කුර්ආන් 24:4** වැකිය මත පදනම්ව ඉස්ලාමීය ආගමික වියතුන් පහත රීතිය ගෙනහැර දක්වයි : සාමාන්‍යයෙන් වෙනත් පුරුෂයන් නොදකින හා ස්ත්‍රීන් පමණක් වැඩි වශයෙන් ගැටෙන විෂයක සාක්ෂි දීමක් අවශ්‍ය වන්නේ නම්, එනම් දරු ප්‍රසූතිය, ස්ත්‍රීයකගේ කන්‍යාබව හා විවාහයක් අවලංගු කිරීමට ඉවහල් විය හැකි ශාරීරික දුර්වලතා වැනි කරුණු වලදී පුරුෂයන් දෙදෙනෙකුගේ හෝ එක් පුරුෂයෙකු හා ස්ත්‍රීන් දෙදෙනෙකු හෝ ස්ත්‍රීන් සිව් දෙනෙකුගේ සාක්ෂිය ප්‍රමාණවත් වෙයි.
3. කාන්තා හා පිරිමි දෙපළගේම සාක්ෂි පිළිගනු ලබන අවස්ථාවන් : (1) ඉස්ලාමීය වන්දු මාසයන් අතුරින් **රමෂාන්** හා **ෂව්වාල්** මාස හැර අනෙක් මාසයන් සඳහා හඳ

දුටු බව ඔප්පු කිරීම සඳහා සාක්ෂි දැරීම. (2) නැමදුම සඳහා යොමුවන **කිබලා** හෙවත් දිශාව පිළිබඳව සාක්ෂි දැරීම. (3) එලෙසම කෙනෙකු තම භාර්යාව පිළිබඳව හෝ කාන්තාවක් තම ස්වාමි පුරුෂයා පිළිබඳව හෝ අපවර්ග ක්‍රියාවක් සම්බන්ධයෙන් පැමිණිල්ලක් කළේ නම් පැමිණිලිකරුවා හා විත්තිකරුවා යන දෙදෙනාම තම වාදය සත්‍ය බවට තමන් විසින්ම හතර වතාවක් දිවුරුම් සාක්ෂි දිය යුතුයි. පස් වන වතාවේදී 'තමන්ගේ වාදය බොරුවක් වේ නම් තමන් කෙරෙහි **අල්ලාහ්ගේ** ශාපය අත් වේවා' යැයි පැවසිය යුතුයි. මේ විෂයෙහි පැමිණිලිකරු හෝ විත්තිකරු වන කාන්තාව සඳහා හෝ පිරිමියා සඳහා හෝ තම තමන් විසින් කරන ලද දිවුරුම් සාක්ෂි ලෙස පිළිගනු ලබන අතර මේ විෂයෙහි කාන්තාව හා පිරිමියාගේ සාක්ෂිය සමාන ලෙස සලකනු ලැබේ.

4. පිරිමි හා කාන්තා දෙපළගේම සාක්ෂි පිළිගනු ලැබුණු නමුත් පිරිමින්ගේ සාක්ෂි වලට ප්‍රමුඛත්වය දෙනු ලබන අවස්ථාවන් - එනම් ගනුදෙනු හා මූල්‍යමය විෂයන්හි පිරිමින් දෙදෙනෙකුගේ සාක්ෂි අවශ්‍ය වේ. එසේ නොමැති නම් එක් පිරිමියෙකු හා කාන්තාවන් දෙදෙනෙකු ද එසේ නොමැති නම් එක් පිරිමියෙකු හා පැමිණිලිකරුවාගේ දිවුරීම ද සාක්ෂියක් ලෙස ප්‍රමාණවත් වේ. (**අල් කුර්ආන් 2:282**)

මුදල්මය විෂයන්හි කාන්තාවන්ට වඩා පිරිමින්ට දැඩි අවබෝධයක් හා අත්දැකීමක් ඇති හෙයින් එක් පිරිමියෙකු නොමැති විට ඔහුගේ ස්ථානයට කාන්තාවන් දෙදෙනෙකු විය යුතු යැයි විධානය කොට ඇත.

දේපළ උරුමය - ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් අනුව විවාහයෙන් පසු පවුලේ වියදම සම්පූර්ණයෙන්ම පුරුෂයාගේ වගකීම හෙයින් ඔහුට දේපළ හිමි වීම ස්ත්‍රීන්ට වඩා කොටස් දෙකක් වීම සාධාරණය. ඉස්ලාමයට පෙර ස්ත්‍රීන්ට කිසිදු දේපළ උරුමයක් නොතිබුණු බව අප අමතක නොකළ යුතුය. වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන් 4:11** හි පාද සටහන් සමග බලන්න.

මෙසේ ස්ත්‍රීන්ට හා පුරුෂයන්ට වෙනස් නිර්දේශ ලබා දී ඇති ඉසව් කිහිපයක් තිබෙන අතර එයින් සමහරක් පහත සඳහන් කර ඇත :

- පුරුෂයෙකු තනිවම නිවසින් බැහැරව ඕනෑම දුරක් යා හැකි නමුත් ස්ත්‍රීයගේ ආරක්ෂාව පිණිස **මන්රම්** හෙවත් සමීප ඥාතී පුරුෂයෙකු සමග මිස දුර බැහැරව යා නොයුතු බව ඉස්ලාමය අවධාරණය කරයි.
- පුරුෂයන් **මස්ජිදයට*** පැමිණ **සලාතය*** ඉටු කළ හැකි නමුත් ස්ත්‍රීන්ට ඒ සඳහා වන යෝග්‍යතම ස්ථානය ඇයගේ නිවසයි.
- ස්ත්‍රීන්ට පට පිලි හා රන් ආභරණ පැළඳිය හැකි නමුත් ඒවා පුරුෂයින්ට සපුරා තහනම් වෙයි.
- පුරුෂයෙකුට එකම විටෙක බිරියන් සිව් දෙනෙකු සිටිය හැකි නමුත් ස්ත්‍රීයකට එක් විටෙක සිටිය හැක්කේ එක් ස්වාමි පුරුෂයෙක් පමණි. (නමුත් දික්කසාද විමෙන් හෝ පුරුෂයා මරණයට පත් වුවහොත් ඇය වෙනත් පුරුෂයෙකු හා විවාහ වීමට කිසිදු බාධාවක් නැත). වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන් 4:3** පාද සටහන් සමග බලන්න.
- '**තලාක්**' නම් වන විවාහය අවලංගු කිරීමේ දික්කසාද ප්‍රකාශය සිදු කළ හැක්කේ පුරුෂයාට පමණි. මෙයට ප්‍රධාන හේතුව ස්ත්‍රීය සැනෙකින් හැඟීම්බර

වන ප්‍රවණතාවේ බහුත්වයක් ඇති හෙයිනි. සුළු නොසතුටකට හෝ හදිසි කේන්ද්‍රීයකට පවා ඇය තලාක් ප්‍රකාශය කියන්නට ඉඩ ඇති හෙයිනි එම අවස්ථාව ඉස්ලාමය ඇයට අහිමි කර වඩාත් සන්සුන්ව සිතා බලා තීරණයක් ගැනීම සඳහා එය පුරුෂයන්ට හිමි කර දී ඇත. (එසේ වුවද යම් පුරුෂයෙකු සමග විවාහ දිවිය ගෙවන්නට නොහැකි තත්ත්වයක් උද්ගත වූ විට ඉස්ලාමීය නීති මාර්ගයෙන් දික්කසාදය ලබා ගැනීමට පූර්ණ අයිතිය ස්ත්‍රීන්ට ඇත).

මෙතෙක් පැහැදිලි කළ දේවලින් ගම්‍ය වන කරුණ නම් ඉස්ලාමය වැදගත්කම දෙන්නේ සමානතාවට නොව, සාධාරණයට යන්නයි. මන්දයත් ස්ත්‍රී-පුරුෂ, පිය-පුතු හෝ ලොව අන් කිසිදු සබඳතාවක් සමාන නොවන හෙයිනි. **අල් කුර්ආනය** ද මෙය අවධාරණය කරයි. අප ඉහත පැහැදිලි කළ පරිදි ශාරීරික ශක්තියෙන් හා නැණ මහිමයෙන් ස්ත්‍රීන්ට වඩා පුරුෂයන් ඉදිරියෙන් සිටිති. ලොව විද්‍යාඥයින්, උගතුන්, සාහිත්‍ය ගත්කරුවන්, ආගමික ප්‍රධානීන්, ශාන්තුවරුන්, රාජ්‍ය නායකයින්, රණශූරයන්, ධානපතියන්, කර්මාන්ත හිමිකරුවන්, ත්‍යාගශීලීන් අති බහුතරයක් පිරිමින්ය. මෙම ක්ෂේත්‍ර කරා පිවිසීමට ස්ත්‍රීන්ට කිසිදු තහනමක් හෝ බාධාවක් නොමැත. අධික කෝපයෙන් සිටින විට මෙන්ම අධික ප්‍රීතිය ඇති වන අවස්ථාවල වුවද පුරුෂයන් තමන්ව පාලනය කිරීමේ හැකියාව ඇත්තන් හා තම අදහස පැහැදිලිව කියාපෑමේ හැකියාව ඇත්තන් වන නමුත් බොහෝ විට ස්ත්‍රීන්ට හැකි වන්නේ කඳුළු සැලීමට හා හැඟීමට වහල් වීම බව අපි දකින්නෙමු. පුරුෂයන් ස්ත්‍රීන්ට වඩා විවිධ පීඩාවල හැකියාව ඇත්තන් යන ඉස්ලාමයේ ස්ථාවරය ඉතා ප්‍රායෝගික බවට මෙය කදිම නිදසුනකි. අවශ්‍ය වූ විට යුද්ධ කිරීම පුරුෂයන්ට වගකීමක් වන අතර එය ස්ත්‍රීන්ට අනිවාර්ය නොවේ. මෙය ස්ත්‍රීන්ගේ කායික හා මානසික දුර්වල බව නිසා මෙන්ම ඔවුන්ගේ සුකෝමල බව නිසා ඔවුන්ට ලැබෙන වාසියකි. මෙය හුවා දක්වමින් ස්ත්‍රීන්ට සමාන අවස්ථා ලබා නොදෙන්නේය යැයි කිසිවෙකු තර්ක කරන්නේ නම් එය අර්ථ ශුණ්‍යය.

නැමදුම් විෂයෙහි ස්ත්‍රීන්ට හා පුරුෂයින්ට සමානතාවන් ඇති බව **අල් කුර්ආන් 9:71** හි අවධාරණය කරයි. එනම්, **සලාතය*** ඉටු කිරීම, **වුළු** නම් අර්ධ දෝවනය කිරීම, **ෂසකාතය*** නම් අනිවාර්යය දන්දීම, **සදකා*** නම් දන්දීම, වහලුන් නිදහස් කිරීම, උපවාස ශීලය රැකීම, **හජ්*** වන්දනය ඉටු කිරීම, යහපත අණ කිරීම හා අයහපතින් ජනයාව වැළකීම ආදියෙහි ස්ත්‍රීන් පුරුෂයන් සේම නියැලිය හැකිය. (මාසික ඔසප් හා දරු ප්‍රසූතියෙන් පසුව වන ඔසප් සමයන්හි පමණක් යම් යම් බැහැරවීම් ස්ත්‍රීන්ට ඉස්ලාමය ලබා දෙයි). තවද ස්ත්‍රීන් යනු පුරුෂයන්ගෙන් අඩක්ය යැයි **නබි** වදනක සඳහන් වී ඇත්තේද මේ නිසාවෙනි. ලොකික ජීවිතයෙහි ඇතැම් කරුණුවල ස්ත්‍රීන් හා පුරුෂයින් සමානව සැලකිය හැකි අතර තවත් ඇතැම් කරුණුවල එසේ සමානව සැලකීම ස්ත්‍රීන්ට අවාසි හා අනාත්මිත තත්ත්වයක් උද්ගත කරනු ඇත. එහෙයින් මෙවන් අවස්ථාවල ස්ත්‍රීන්ට ලබා දෙන මෙම වාසි **අල්ලාෂ්**ගේ දායාදයකි.

ලහුද් යුද්ධයෙන් පසු ස්ත්‍රීන් විශාල ප්‍රමාණයක් වැන්දඹුවන් බවට පත් වූ අතර ඔවුන්ට ලබා දෙන විසඳුම් ගැන මෙහි සඳහන් වී ඇත. එමෙන්ම දරුවන් විශාල ප්‍රමාණයක් ද අනාථයන් බවට පත් වූහ. එහෙයින් සූරාවේ ආරම්භක කොටසේ අනාථ දරුවන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව හා ඔවුන්ගේ කටයුතු පාලනය

කිරීම පිළිබඳව ද උපදෙස් ඇතුළත් වී ඇත. සමීප ඥාතියෙකුගේ මරණයෙන් පසු එම පුද්ගලයාගේ දේපොළ බෙදාදීම පිළිබඳව නීතිරීති සවිස්තරාත්මකව 7 සිට 14 දක්වා වූ වදන් මගින් ද 127 සිට 129 වැනි ආයතය දක්වා ද 176 වැනි ආයතය මගින් ද ඉදිරිපත් කොට ඇත. ඉස්ලාමයට පෙර වූ මිථ්‍යාදෘෂ්ටික අරාබිකරයේ ස්ත්‍රීන් විවිධ කෲර හා අසාධාරණකම් වලට භාජනය වූවෝය. එවන් සියලු සිරිත් විරිත් මෙහි දී හෙළා දැක සමාජයේ ස්ත්‍රීයට හිමිවිය යුතු නියම තත්ත්වය ස්ථාපිත කොට ඇත. විවාහය හා දික්කසාදය පිළිබඳව නීතිරීති පැහැදිලි කොට අමු සැමියන්ගේ වගකීම් හා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කොට ඇත. මෙම විෂයය 35 වන ආයතය දක්වා විහිදී යන්නේය. සමාජ ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳව ඇතැම් මූලධර්ම හා විශ්වාසිකයෙකුගේ අභ්‍යන්තර ගති ලක්ෂණ පිළිබඳව පැහැදිලි කිරීම් ද මෙහි ඇතුළත්ය. එකල මුස්ලිම්වරයෙකුට ඉස්ලාමීය දේශනා, අල්ලාෂ්ගේ මාර්ගයේ ප්‍රයත්නයන් හා ව්‍යාපාරික කටයුතු ආදිය සඳහා කාන්තාරයේ ගමන් කිරීමට සිදු වන අවස්ථා බොහෝය. එහිදී ඇති වන ජල හිඟ තත්ත්වය නිසා අනිවාර්යය සලාතය* ඉටු කිරීම පිණිස නිසි අයුරින් වූඵෑ* හෙවත් අර්ධ ධෝවනය කර ගැනීමට බාධා ඇති විය. මෙම ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා විකල්පයක් වශයෙන් තයම්මුම් නමින් ක්‍රමයක් 43 වන ආයතයෙන් ඉදිරිපත් කොට ඇත. ගමනෙහි යෙදී සිටින විට අනිවාර්යය සලාතයේ රකඅත් හෙවත් 'සලාතයේ අංග' ප්‍රමාණය අඩු කොට ඉටු කිරීමේ ක්‍රමය 101 වැනි ආයතයෙන් ද යුද්ධයකට සහභාගි වී සිටින විට සමූහයක් ලෙස සලාතය ඉටු කිරීමේ එක්තරා පිළිවෙතක් 102 හා 103 ආයතයන් මගින් අනුමත කොට ඇත.

මදීනාවෙහි විසූ යුදෙව්වන් මුස්ලිම්වරුන් සමග සම්මුතියකට එළැඹ සිටිය ද මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව විවිධ කුමන්ත්‍රණකාරී කටයුතුවල නිරන්තරව නියැළී සිටියහ. ආයතයන් 44 සිට 57 දක්වා ද 153 සිට 170 දක්වා ද ඔවුන්ගේ දුෂ්ට ක්‍රියාකාරකම් හෙළිදරව් කරන්නට හා ඔවුන්ට නිවැරදි චින්තනය හා යහ ක්‍රියාකාරකම් ඇති කර ගන්නා ලෙස උපදෙස් දීම පිණිස වෙන් වී ඇත. ආයතයන් 171 සිට 175 දක්වා කිතුනුවන්ව ද අමතා පිරිසිදු ඒක දේව සංකල්පය අනුගමනය කරන ලෙසත් ක්‍රිත්වය නම් දේව සංකල්පය ප්‍රතික්ෂේප කරන ලෙසත් උපදෙස් දී ඇත.

මදීනාවෙහි ස්ථාපිත වෙමින් පැවති ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයේ යහ පැවැත්ම උදෙසා එහි සිවිල් පරිපාලන පද්ධතියේ විනයගරුකභාවයක් ඇති කිරීම අත්‍යවශ්‍යව තිබුණි. යහ පාලනය හා නීතිය පසිඳලීම පිළිබඳව වූ මූලික උපදෙස් 58 හා 59 වැනි ආයතයන් මගින් ලබා දී ඇත. ආත්ම වංචනිකයින් ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයේ දේශපාලන හා අධිකරණමය සැලැස්මට අවනතභාවයක් පිටතට පෙනෙන අයුරින් දැක්වූව ද අවස්ථාවක් ලද සෑම විටකම එයට පටහැණිව කටයුතු කරන්නට වූහ. ආයත් 60 සිට 70 දක්වා ද 137 සිට 152 දක්වා ද ඔවුන්ගේ කුට උපක්‍රම හෙළිදරව් කිරීමට අල්ලාෂ්ට හා අල්ලාෂ්ගේ රසුල්වරයාට* අවනතව කටයුතු කරන ලෙස සානුකම්පිත ලෙස ඔවුන්ව දිරි ගැන්වීමටත් වෙන් වී ඇත.

තම දහම සුරක්ෂිත කර ගැනීම සඳහා සහ සතුරන්ගෙන් තමන්ව ආරක්ෂා කර ගැනීමට මුස්ලිම්වරුන්ට අල්ලාෂ්ගේ මාර්ගයේ ප්‍රයත්නය යෙදීමේ සංකල්පය ඉතා වැදගත් ස්ථානයක් ගනී. ආයත් 71 සිට 96 දක්වා අල්ලාෂ්ගේ මාර්ගයේ

ප්‍රයත්නය යෙදීම හා එයට අනුබද්ධිත විෂයන් විස්තර කිරීමට යොමු වී ඇත. මෙම ක්‍රියාදාමයේ දී ආත්ම වංචනිකයින්ගේ කුට උපක්‍රමයන් පිළිබඳව හෙළිදරව් කර ඇති අතර මෙම තත්ත්වයට අදාළ වන පරිදි විවිධ මිනීමැරුම් හා ඝාතන පිළිබඳව වූ දණ්ඩ නීතිය 92 හා 93 වැනි ආයත් මගින් විග්‍රහ කොට ඇත. තවද මක්කාවේ ජීවත් වූ මුස්ලිම්වරුන්ට තම දහම අනුගමනය කිරීම පිළිබඳව විවිධ දූෂකරතාවන්ට මුහුණ පෑමට සිදු විය. එහෙයින් ඔවුන්ට මදීනාවට දේශාන්තරණය කරන ලෙස උපදෙස් දෙනු ලැබීය. ආයත් 97 සිට 100 දක්වා මෙම දේශාන්තරණයට සම්බන්ධ කරුණු පැහැදිලි කිරීමක් සිදුකර ඇත.

නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට ඇතැම් ආරවුල් විසඳීම සඳහා යොමු වන්නට සිදු විය. ආයත් 105 සිට 115 දක්වා විස්තර වන්නේ එම ආරවුල් විසඳීමේ දී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් අනුගමනය කළ යුතු පිළිවෙත හා පැමිණිලි හා විත්ති පාර්ශවයන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ තීන්දුවලට කෙසේ අවනත විය යුතු ද යන්න පිළිබඳවයි. මුස්ලිම්වරයෙකුගේ විශ්වාසයේ පදනම වන්නේ තව්හීද්(අල්ලාස් පිළිබඳව විශ්වාසයේ ඒකීයත්ව) යයි. ආයත් 116 සිට 126 දක්වා එහි වැදගත්කම හුවා දක්වා ඇති අතර මිර්ක(අල්ලාස්ට සමානයන් ඇති කිරීම) ෂෙයිතාන්ගේ* නොමග යැවීමක් බව ද දක්වා ඇත. සත්‍යය දහමට අනුකූලව ජීවිතය සකස් කරගන්නන්ගේ යහ ප්‍රතිඵල ද එයට පටහැණිව කටයුතු කරන්නන්ගේ අනිසි විපාක ද එහි විග්‍රහ කොට ඇත.

කෙටියෙන් දක්වන්නේ නම් මෙම සූරාව මිනිස් ජීවිතයේ විවිධ පැතිකඩ සම්බන්ධව ඉස්ලාමීය නීතීන් විග්‍රහ කරන්නක් බව හැඳින්විය හැක. මෙම සූරාවේ ආරම්භක වැකි මගින් 'තක්වා' නම් බිය හක්තිමත්භාවය¹ විධානය කරන අතර සම්පූර්ණ සූරාවම විග්‍රහ කොට ඇත්තේ බිය හක්තිමත්භාවයේ ප්‍රායෝගික අවශ්‍යතාවන් බව සඳහන් කළ හැක.

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:200 පාද සටහන සමග බලන්න.

04 සුරා අන් නිසා (කාන්කාවෝ)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 176 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ
 مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَاءً ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَاءَلُوْنَ بِهِ وَّالْاَرْحَامَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
 عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ﴿٦﴾ وَاتُّوا الْيَتٰمٰى اَمْوَالَهُمْ وَّلَا تَبَدَّلُوْا الْخَبِيْثَ بِالطَّيِّبِ ۗ وَلَا تَاْكُلُوْا
 اَمْوَالَهُمْ اِلٰى اَمْوَالِكُمْ ۗ اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا كَثِيْرًا ﴿٧﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) ජනයිති, එකම ආත්මයකින්(ආදම්ගෙන්*) නුඹලාව මවා එයින් එහි කලක්‍රයා(සහකාරිය වන හව්වා*) ද මවා එම දෙදෙනා තුළින් බොහෝ පුරුෂයින් හා ස්ත්‍රීන් (මවා) ව්‍යාප්ත කළ නුඹලාගේ පරමාධිපතිට නුඹලා බිය හක්තිමත් වුව. තවද කවරෙකුගේ නාමයෙන් නුඹලා එකිනෙකා (උරුමයන්) ඉල්ලා සිටිනුයේ ද එම අල්ලාහ්ට ද, උපතින් වූ ඥාති සබඳතාව ද (බිඳී යාම පිළිබඳව) නුඹලා බිය හක්තිමත් වුව.² සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලා කෙරෙහි සර්ව නිරීක්ෂකය. (2) (නුඹලාගේ භාරකාරත්වයේ සිටින) අනාථයින්ට (ඔවුන් වැඩිවියට පත් වූ විට) ඔවුන්ගේ දේපළ නුඹලා ලබා දෙවූ. (ඔවුන්ගේ) පිරිසිදු දැය වෙනුවට (නුඹලාගේ) අපිරිසිදු දැය හුවමාරු නොකරවූ.³ ඔවුන්ගේ දේපළ නුඹලාගේ වස්තූන් සමග (මිශ්‍ර කොට) භුක්ති නොවිඳිවූ. සැබැවින්ම එය මහත් පාපයක් වන්නේය.-

2) සාමාන්‍යයෙන් කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුගෙන් තමන්ට අයත් උරුමයක් ඉල්ලන විට “අල්ලාහ් වෙනුවෙන් මාගේ උරුමය මට දෙවූ.” යැයි පවසයි. මෙම ආයතයේ* සඳහන් කරනුයේ ද එවන් වූ ඉල්ලීමකි. එලෙසම ඔහුද තමන් අන් අයට කළ යුතු උරුමයක් දිය යුතු අවස්ථාවන්හිදී අල්ලාහ් විධානය කර ඇති අයුරින් ඉටු කිරීමට වග බලා ගත යුතු බවද මෙහි විධානය කොට ඇත. මෙම උපදෙස සෑම ආකාරයකම වගකීම් සඳහා පවසනු ලැබූව ද මෙම ආයතයෙහි විශේෂයෙන් උපතින් වූ ඥාති සබඳතාව බිඳ හෙළීම පිළිබඳව පවසනු ලැබ ඇත්තේ ඔවුන් ඉතා වැදගත් වූ පිරිසක් වන හෙයින් හා මින් පසුව සඳහන් වී ඇති ආයතයන්හි ද ඔවුන්ගේ උරුමයන් සම්බන්ධව පැහැදිලි කර ඇති හෙයිනි.

3) අනාථ දරුවන්ට රැක බලා ගැනීම ඉතා අගනා ක්‍රියාවක් බව ඉස්ලාමය අපට මග පෙන්වයි. එහෙත් එම අනාථයින්ගේ උරුම දේපළ භාරකරු භුක්ති විඳීම මහා පාපයකි. තවද මෙම වැකියෙහි අදහස නම් අනාථයාගේ වස්තූන් අතර ඇති වටිනා දෑ තමා ලබා ගෙන ඒ වෙනුවට තම වස්තූන් අතර ඇති නොවටිනා දෑ ඔවුන්ගේ වස්තූන් අතරට එක් කිරීම තහනම් බවය.

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّا مِثْلُكُمْ وَأُولَٰئِكَ سَوَاءٌ لَّكُمْ
 فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَمْلُوكَةٌ أَوْ حُرٌّ مُّبِينٌ ۚ لَئِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْدِلُونَ ۗ

- (3) අනාඨයින් විෂයෙහි නුඹලා යුක්තිගරුකව කටයුතු නොකරනු ඇතැයි නුඹලා බිය වන්නේ නම්, (වෙනත්) ස්ත්‍රීන් අතුරින් නුඹලාට ප්‍රිය අය⁴ දෙදෙනා බැගින් ද තිදෙනා බැගින් ද සිව් දෙනා බැගින් ද විවාහ කර ගනිවු.⁵-

4) මෙය එකල අරාබිකරයේ පැවති අයුක්තිසහගත සිරිතක් නැති කිරීම සඳහා පහළ වූවකි. එනම් ධනවත් හෝ රූපාලංකාරයෙන් යුත් අනාඨ ස්ත්‍රීයකගේ ශ්‍රෝති සහෝදරයෙක් එම ස්ත්‍රීයගේ භාරකරුවෙකුට හිඳ පසුව එම භාරකරු ඇයව විවාහ කිරීමට අහිමත කළේ නම් ඇයට දිය යුතු අයිතිය වන මහර නම් විවාහ බන්ධන කුලිය නොදී විවාහ කර ගන්නේය. තවද භාර්යාවකට කළ යුතු වගකීම් හා දිය යුතු විය හියදම් ද නිසි ලෙස ඔහු ඇයට නොදෙන්නේය. මෙම ආයතය පවසන්නේ නුඹලා අනාඨ ස්ත්‍රීන්ට කළ යුතු වගකීම් නිසි ලෙස ඉටු කිරීමට නොහැකි නම් අනාඨ නොවන නුඹලාට විවාහ කිරීමට අනුමැතිය ඇති ස්ත්‍රීන්ව නුඹලා විවාහ කර ගන්නා ලෙසටය. මෙම ආයතයේ ඉහත කී විවරණය සහිතව බුහාරි නම් හදිස්* ග්‍රන්ථයේ ආයිෂා ා තුමිය සඳහන් කර ඇත.

5) මෙම ආයතය කියවූ කල බහු භාර්යා විවාහය පිළිබඳව සඳහන් වන බව පෙනී යන්නේය. බහු විවාහය යනු යමෙකුට එකකට වඩා අධික නිත්‍යානුකූල කලත්‍රයන් සිටීමයි. මෙම අර්ථය තුළ ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපාර්ශවයම අඩංගු වන්නේය. කාන්තාවක් බහු පුරුෂයින් විවාහ කර ගැනීම බුද්ධියේ කෝණයෙන් පමණක් නොව ඉස්ලාමයෙහි ද සහමුලින්ම හරාම් හෙවත් තහනම් වූවකි. එනමුත් පිරිමින් හට බහු භාර්යයන් විවාහ කර ගැනීමට සීමිත ප්‍රමාණයක් ඉස්ලාමය අනුමත කොට ඇත. මෙම බහු භාර්ය විවාහය පිරිමින්ට අනුමත වීම ඉස්ලාමයෙහි කරුණක් බව තර්කයන් ඉදිරිපත් කිරීම සාධක විරහිත හා ලෝක පැවැත්මට පටහැණි වූවක් බව හා මෙය ඉස්ලාමයට පමණක් අයත් කරුණක් නොව එයට වෙනස්ව අනෙකුත් සංස්කෘතීන් තුළ ද දක්නට තිබෙන ස්වභාවික පොදු කරුණක් බව පහත සඳහන් කරුණු දෙස අවධානයෙන් යුතුව බැලූ කල පැහැදිලි වන්නේය.

යුදෙව් ආගමික ධර්ම ග්‍රන්ථය වන 'තල්මුද්' හා ක්‍රිස්තියානි ආගමික ධර්ම ග්‍රන්ථය වන බයිබලයට අනුව කෙනෙකු අසීමිත ලෙස භාර්යාවන් විවාහ කර ගත හැකිය. එබැවින් බහු භාර්ය විවාහය යනු ඉස්ලාමයට පමණක් අයත් වූවක් නොව. එයට වෙනස්ව ඉස්ලාමයට පෙර සමයේ වූ යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් තුළ ද ප්‍රායෝගිකව පැවතෙමින් පැමිණි විෂයකි.

ආවුහම්ට බිරියන් තිදෙනෙක් සිටි බව ද සොලමන් රජුට බිරින්දෑවරුන් සිය ගණනක් සිටි බව ද තල්මුදයෙහි සඳහන් වී ඇත. මෙලෙස බහු භාර්ය විවාහය යුදෙව් ආගමෙහි පැවතෙමින් තිබිය දී යුදෙව් ධර්මාවාර්යවරයෙක් වන 'ගර්ෂොම් බින් යහුදා' නැමැත්තා එයට විරුද්ධව ආඥාවක් නිකුත් කළේය. එහෙත් ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් තුළ එම සංස්කෘතිය 1950 වන වර්ෂය දක්වා නොකඩවා පැවතිණ. අනතුරුව එම වර්ෂයේදීම ඊශ්‍රායලයේ යුදෙව් ආගමික ප්‍රධාන ධර්මාවාර්යවරයෙකු විසින් එක් භාර්යාවකට වඩා අධික භාර්යාවන් විවාහ කර ගැනීම සියලු යුදෙව් ජාතිකයින් හට තහනම් කර පනතක් නිකුත් කළේය. පිරිමියෙකුට විවාහ කර ගත හැකි භාර්යාවන් ප්‍රමාණය බයිබලයෙහි සීමා නොකර තිබීමෙන් අනතුරුව කිතුනු ආගමික පෙරාතූ ඉගැන්වීම් කෙනෙකු තමන්ට අහිමත පරිදි බහු භාර්ය විවාහ කර ගැනීමට අනුමැතිය දී තිබුණි. කෙනෙකු එක් භාර්යාවකට වඩා අධිකව විවාහ කර ගැනීම ඔවුන්ට තහනම් කරනු ලැබූයේ නූතන සියවස්හි දී කිතුනු දේවස්ථානයන් විසින්ය. එනමුත් මෙය ඔවුන්ගේ ආගම පදනම් කර ගනිමින් තහනම් වූවක් නොවන බව පැහැදිලි වන්නේය. එහෙත් මෙලෙස අසීමිත ලෙස පැවතෙමින් තිබූ බහු භාර්ය විවාහයන් භාර්යාවන් හතරක් තුළ සීමා කර, අසීමිතභාවය හේතුවෙන් ස්වාමිපුරුෂයාට තම භාර්යාවන්ව නඩත්තු කිරීමට නොහැකි වීම තුළින් කාන්තාවන්ට සිදු වන අසාධාරණකම් වැළැක්වූයේ ඉස්ලාමයයි. එහෙත් මුස්ලිම්වරයෙකු බහු භාර්ය විවාහය කර ගැනීම ඉස්ලාමයෙහි

-එහෙත් භාර්යාවන් අතර) නුඹලා විසින් සාධාරණය ඉටු නොවනු ඇතැයි නුඹලා බිය වන්නේ නම් එක් ස්ත්‍රියක්⁶ හෝ නුඹලාගේ දකුණත සතු කර ගත් අය(වහලියන්, ප්‍රමාණවත්)ය.⁷ එ(ම ක්‍රියාවලි)ය නුඹලා අසාධාරණකම් නොකිරීමට ඉතා සමීපය.-

අනිවාර්ය පිළිවෙතක් නොවන අතර ඉස්ලාමය එය තහනම් කර ද නොමැත. එනමුත් යමෙකුට බහු භාර්ය විවාහයට එළඹීමේ අවශ්‍යතාවක් අත්වූයේ නම්, නියමිත කොන්දේසීන් මත අනුමත කර ඇත. එනම්, : (1) බහු භාර්යයන් විවාහ කර ගන්නා පුද්ගලයා තම භාර්යාවන් අතර අපක්ෂපාතීව, යුක්තිගරුකව හා කරුණාවන්තව හැසිරිය යුතුය. (2) තම භාර්යාවන් හට වියදම් වැනි මූලික අවශ්‍යතාවන් සපුරා දීමට හැකි විය යුතුය. (3) භාර්යාවන් හතර දෙනෙකු තුළ සීමා කර ගත යුතු අතර එම සීමාව ඉක්මවා යෑමට අනුමැතිය නැත.

කාන්තාවන්ගේ ජනගහණය පිරිමින්ට වඩා අධිකව පැවතීම බහු භාර්ය විවාහය අනුමත කිරීමට ඇති හේතුව වලින් ප්‍රධාන හේතුවක් වන්නේය. (1) යුදමය අවස්ථාවන්හි කාන්තාවන්ට වඩා ඉතා අධික ලෙස ජීවිත හානි සිදු වන්නේ පිරිමින්ටය. (2) දත්ත ගණනයට අනුව අනතුරු හා වසංගත රෝගයන් හේතුවෙන් ඉතා අධික ලෙස මරණයට පත් වනුයේ ද පිරිමින්ය. (3) ළදරු මරණයේ අනුපාතය බැලූ කල ද ගැහැණු දරුවන්ට වඩා පිරිමි දරුවන්ගේ මරණ සංඛ්‍යාව අධිකය. (4) සම වයසැතියන් අතර පිරිමින්ට වඩා කාන්තාවන් අධිකය.

ඉහත කරුණු සසඳා බැලූ කල බහු භාර්ය විවාහ ක්‍රමය තහනම් කොට ලොවෙහි සෑම තනි පුද්ගලයෙකුම එක් ස්ත්‍රියක් බැගින් පමණක් විවාහ කර ගන්නේ නම් ඉතුරුව සිටින අනෙකුත් කාන්තාවන් තම ජීවිතය ඉදිරියට ගෙන යාමට දැඩි අපහසුතාවට පත් වනු ඇත යන්න පැහැදිලි කරුණකි.

6) අතීතයේ පැවති තවත් අයුක්තිසහගත සිරිතක් නම් පිරිමියෙකුට තමන් කැමති ඕනෑ තරම් ස්ත්‍රීන්ව විවාහ කිරීමට ද ඔවුන් අතර කිසිදු සමානතාවකින් තොරව අයුක්තිසහගත අයුරින් කටයුතු කිරීමට ද අනුමැතිය හිමි වී තිබීමය. මෙම **අයතනය** එක් පිරිමියෙකුට භාර්යාවන් හතරකින් සීමා කළ යුතු බව ද එය ද ඔවුන් අතර සමසේ යුක්තිසහගත අයුරින් කටයුතු කළ යුතු බව ද අනිවාර්ය කර ඇත. එසේ ඔහුට යුක්තිසහගත අයුරින් කටයුතු කළ නොහැකි යැයි ඔහු සිතන්නේ නම් ඔහුට එක් ස්ත්‍රියකට වඩා විවාහ කර ගැනීම තහනම් වේ.

7) **නබි මුහම්මද්** තුමාණන් ඉස්ලාමයේ පණිවිඩය සමග අරාබිකරයට සම්ප්‍රාප්ත වන සමයෙහි එහි පමණක් නොව ලොව විවිධ කලාපවල වහල් සංකල්පය බොහෝ කලක පටන් තිබුණි. යුද්ධයෙන් පරාජය වී යටහත් වූවන්, ණය ගෙවා ගන්නට නොහැකි වූවන්, පැහැර ගෙන යනු ලබන්නන් මෙන්ම දුගී බව නිසා ද වහලුන් බවට මිනිසුන් පත් වූහ. යුරෝපයේ හා ඇමරිකාවේ වහලුන් බවට මිනිසුන් පත් වූයේ බහුල වශයෙන් පැහැර ගෙන යාම මගිනි. එහෙත් මිනිසුන් වහල් බවට පත් කළ හැකි මෙම සියලු ක්‍රමයන්ගෙන් එක් මගක් හැරෙන්නට අන් සියලුම මං ඉස්ලාමය විසින් අවලංගු කරන ලදී. තවද එයට අදාළ නීති තදකර මාර්ගෝපදේශ ද ඇති කරන ලදී.

යුද්ධයකදී සතුරන් හැරදමා ගිය වස්තූන් එනම්, **ගනීමක්** හෙවත් යුද්ධාප්‍රද යුද්ධයට සහභාගී වූ සටන්කාමීන් විසින් හිමිකර ගැනීමට අනුමතය. අත්අඩංගුවට ගනු ලබන සතුරන් ද අයත් වන්නේ මෙම ඝනයටමය. එසේ අත් කර ගන්නා වහලුන් අලෙවි කිරීමට ද අනුමැතිය ඇත. අත්පත් කරගත් වහල් ස්ත්‍රියක් තවත් කෙනෙකුට විවාහ කර නොදෙන්නේ නම් පමණක් ඇය හා බිරියක් ලෙසින් ඇසුරු කිරීමට හිමිකරුට අනුමැතිය ඇත. මන්දයත් එක් ස්ත්‍රියක් එකම කාලය තුළ පුරුෂයන් දෙදෙනෙකුගේ බිරියක්ව සිටීම ඉස්ලාමය සපුරා තහනම් කරන අතර මෙම රීතිය නිදහස් ස්ත්‍රීන්ට මෙන්ම වහල් ස්ත්‍රීන්ට ද අදාළ වෙයි. එම වහලිය සමග බිරියක් ලෙස ඇසුර පවත්වනවා නම් ඇය ගැබ් ගෙන සිටිනවා දැයි තහවුරු කර ගැනීමට ඔසප් වකුයක් අවසන් වන තෙක් ඇයව ස්පර්ශ නොකළ යුතුය. ඇය ගැබ් ගෙන සිටින බව තහවුරු වූයේ නම් දරුවා බිහි කරන තුරු ඇයව ස්පර්ශ නොකළ යුතුය. එමෙන්ම ඇය සමග බිරියක් ලෙසින් ඇසුරු කරන්නට හිමිකරු අදහස් කරයි නම්, එය සාමාන්‍ය විවාහයකදී සිදු කරන්නා සේ ප්‍රසිද්ධියට පත් කළ යුතුය. මෙයට හේතුව එම වහල් ස්ත්‍රිය දරුවන් බිහි කළහොත් එම දරුවන්ගේ පීතෘත්වය පිළිබඳ ගැටළු

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبَّن لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا
 وَلَا تَتُوتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا
 لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا

- (4) ස්ත්‍රීන්ට ඔවුන්ගේ මණරයන්*⁸ යහ සිතින් වූ ත්‍යාගයක් වශයෙන් නුඹලා ලබා දෙවු. ඔවුන් සිය කැමැත්තෙන් නුඹලාට එයින් යමක් අනුමත කරන්නේ නම් එය සතුටින් හා ප්‍රසන්නව භුක්ති විඳිවු. (5) නුඹලාට ජීවනෝපාය සඳහා අල්ලාස් දායාද කළ නුඹලාගේ වස්තුව නුඹලා යටතේ සිටිනවුන්ට ලබා නොදෙවු.⁹ (නමුත්) ඒවායෙන් නුඹලා ඔවුනට ආහාර පාන සපයවු. තවද ඔවුනට වස්ත්‍ර සපයවු. තවද ඔවුනට යහ වදනින් කතා කරවු.-

මතු නොවිය යුතුය යන්න හා එම ස්ත්‍රීය හා ඇයගේ හිමිකරු පිළිබඳ අනවශ්‍ය කටකථා ඇති වීම වළක්වනු පිණිසය. තවද වර්තමානයේ ඇතැමුන් වහල් ස්ත්‍රීයක් සමග විවාහ බන්ධනයෙන් තොරව කායිකව සම්බන්ධ විය හැකිය යන ඊතිය වරදවා වටහා ගෙන යම් ස්ත්‍රීයකට මුදලක් ගෙවීමෙන් ඇයව තාවකාලිකව හිමිකර ගැනීමෙන් පසුව ඇය සමග කායිකව එක් වීමට ඉස්ලාමයේ අනුමැතිය ඇති යැයි සිතති. මුදලක් ගෙවා තාවකාලිකව පුද්ගලයෙකු වහල්කමට ගැනීමට ඉස්ලාමයේ අනුමැතිය නොමැති බව අප වටහා ගත යුතු අතර එසේ මුදල් ගෙවා ගත් ස්ත්‍රීයක් සමග කායිකව ඇසුරු කිරීම ගණිතාවක් සමග එක් වීමට සමානය.

එහෙත් වර්තමානයේ වහල්භාවය දැකිය නොහැකි අතර එම සංකල්පය සහමුලින්ම ඉවත් වී ගොස් ඇත. මෙයට හේතුව 1953 වසරෙහි ලෝක රටවල් එක්ව පිහිටුවා ගත් එක්සත් ජාතීන්ගේ ගිවිසුමක් පිහිටු වීමයි. (වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 47:4 පාද සටහන බලන්න.)

8) ඉස්ලාමයට අනුව දැවැදි ගැනීම තහනම්ය. එහෙත් “මණර” යනු විවාහයක දී මනාලයා විසින් මනාලියට පිරිනැමිය යුතු අනිවාර්ය අයිතිය වන විවාහ බන්ධන කුලියයි.

9) මෙහි “නුඹලා යටතේ සිටිනවුන්” යනුවෙන් අදහස් වන්නේ තමා භාරයේ සිටින යැපෙන්නන්ය. එනම් තමන් ඉපයූ සියලු මුදල් තමාගේ යැපෙන්නෙකුට පිරිනැමුවේ නම් පසුව ඔහුගෙන් ඉල්ලමින් යැපෙන පුද්ගලයෙකු වශයෙන් භාරකරු පත් විය හැක. එහෙයින් එවන් තත්වයක් ඇති වීමට ඉඩ නොතබා තමන්ගේ දෑතින් ඔවුනට වියදම් කළ යුතුයැයි මෙම වැකියෙන් උපදෙස් කොට ඇත. තවත් අල් කුර්ආන් විවරණකරුවන්ගේ අදහස අනුව මින් අදහස් වන්නේ අනාථයින් රැකබලා ගන්නා භාරකරුවන් යැයි ද සඳහන් වී ඇත. එනම් අනාථයින්ගේ භාරකරුවන් අනාථයින්ගේ දේපළ ඔවුන් වැඩිවියට පත් වූ විට ඔවුන්ට භාර දිය යුතුය. එම අනාථයින් මන්ද බුද්ධිකතාවෙන් පෙළෙන්නන් නම් ඔවුන්ගේ බුද්ධිය පරිණත වන තුරු ඔවුන්ගේ දේපළ විශ්වාසයෙන් යුතුව රැක බලා ගත යුතුය. තවද තමා යටතේ සිටින අනාථයින්ට නාස්ති කිරීමට ඉඩ නොදී තමාම ඔවුන්ට සියල්ල සැපයිය යුතු යැයි පවසා ඇත. ඒ අනුව මෙම ආයතයේ ‘නුඹලාගේ වස්තුව’ යන පදයෙන් අදහස් කරනුයේ විශ්වාසයෙන් යුතුව නුඹලා වෙත භාර දෙන ලද අනාථයින්ගේ වස්තුව වේ යන අදහසද ඇත.

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَإِنْ أَنْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۚ
 وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا
 فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا
 ﴿٦﴾ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
 وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ
 وَالْيَتَامَىٰ وَالسُّكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾

- (6) විවාහට සුදුසු කාලය පැමිණෙන තුරු (භාරයේ සිටින) අනාථයින්ව නුඹලා සෝදිසි කරවූ. ඔවුන් අතුරින් (වස්තුව පරිපාලනය කිරීමේ) යහ අවබෝධයක් නුඹලා දකියි නම් ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ වස්තුව භාර දෙවූ. නුඹලා එය නාස්තිකාර ලෙසින් ද ඔවුන් වැඩිහිටි වියට පත් වේ යැයි ඉක්මන් වෙමින් ද එය කා නොදමවූ. තවද (භාරකරුවන් අතුරින්) කවරෙකු ධනවතෙකුව සිටින්නේ ද ඔහු (එය භුක්ති විඳීමෙන්) වැළකී සිටිය යුතුය. තවද කවරෙකු දිළිත්තෙකුව සිටින්නේ ද ඔහු යහ අයුරින් භුක්ති විඳිය යුතුය.¹⁰ නුඹලා ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ වස්තූන් භාර දෙන විට ඔවුන් කෙරෙහි සාක්ෂි තබවූ. විනිශ්චය කිරීම සඳහා අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත්ය. (7) දෙමාපියන් හා (සමීප) ඥාතීන් (බුදුල් වශයෙන්) අත හැර (මිය) ගිය දැයින් කොටසක් පිරිමින්ට හිමිය. දෙමාපියන් හා (සමීප) ඥාතීන් (බුදුල් වශයෙන්) අත හැර (මිය) ගිය දැයින් කොටසක් ස්ත්‍රීන්ට ද හිමිය. එයින්(වස්තුවෙන්) කුඩා හෝ විශාල වුවද නිශ්චිත කොටසක් විය යුතුය. (8) (බුදුලය) බෙදන කල්හි (උරුමකම් නොලබන) ඥාතීන් ද අනාථයින් ද දිළිත්තන් ද පිවිසියේ නම් එයින් ඔවුන්ට (ස්වල්පයක් හෝ) ලබා දෙවූ. තවද යහ වදනින් ඔවුන් සමග කතා කරවූ.¹¹-

10) මෙම ආයතයෙහි අදහස භාරකරු දුගියෙකු නම් අනාථයාව හදා වඩා ගැනීම සඳහා ඔහුගේ දේපළෙන් යම් කුලියක් නිර්ණය කර පරිහරණය කළ හැකිය යන්න ද නැතහොත් එය ණයක් වශයෙන් ගෙන පරිහරණය කළ හැකිය යන්නයි.

11) මෙම ආයතයෙහි සඳහන් පරිදි බුදුලයට උරුමකම් නොලබන උදවිය බුදුලය බෙදන අවස්ථාවේ දී එම ස්ථානයට පැමිණියේ නම් ඔවුන්ගේ සිත් නොබිඳා හැකි අන්දමින් ස්වල්පයක් හෝ තම කොටසින් පිරිනමන ලෙස ඉස්ලාමය අපට මග පෙන්වයි. එහෙත් උරුමකරුවන් ලද කොටසින් ඔවුන්ට ද පිරිනැමිය නොහැකි අවස්ථාවක දී යහ වදනින් පිළිතුරු දී සිත් සනසා යවන මෙන් මෙහි අවධාරණය කොට ඇත.

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُؤْصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْاُنثَىٰ إِنَّ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِابْوَاهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَكَدٌّ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَكَدٌّ وَرِثَةُ آبَاءِهِ فَلِمَّةُ الثُّلُثِ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِمَّةُ الشُّدُسِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُؤْصِي بِهَا أَوْ دِينَ ۗ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمُ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

- (9) කවුරුන් (හෝ) තමන්ට පසු දරුවල පරපුරක්¹² අත හැර (මිය) ගියේ නම් ඔවුන් විෂයෙහි (කුමන අයුරින් තමන්) බිය වන්නේ ද (එලෙසම අනාථයින්ගේ විෂයෙහි ද) ඔවුහු බිය විය යුතුය. තවද ඔවුන් අල්ලාස්ට බිය හක්තිමත් විය යුතුය. නිවැරදි වදනින් කතා කළ යුතුය. (10) සැබැවින්ම කවරෙකු අයුක්ති සහගතව අනාථයින්ගේ වස්තුව භුක්ති විඳින්නේ ද ඔවුහු තම කුසෙහි අනුභව කරනුයේ ගින්දරය. තවද ඔවුහු දලුලා ඇවිලෙන ගින්තෙහි පිවිස දැවෙති.

(11) නුඹලාගේ දරුවන්(ගේ උරුමය) විෂයෙහි අල්ලාස් නුඹලාට අණ කරන්නේය.¹³ (එනම්) පිරිමියාට ස්ත්‍රීන් දෙදෙනෙකුගේ කොටස මෙන් (කොටසක්) හිමිය.¹⁴ නමුත් දෙදෙනෙකු (හෝ ඊ)ට වඩා ස්ත්‍රීහු (පමණක්) වුවා නම් (බුදුල් වශයෙන්) ඔහු අත හැර (මිය) ගිය දැයිත් තුනෙන් දෙකක් ඔවුන්ට හිමිය. එක් ස්ත්‍රීයක් (පමණක්) වුවා නම් ඇයට (බුදුලයෙන්) අඩක් හිමිය. තවද (මිය ගිය) ඔහුට දරුවෙකු සිටියේ නම් ඔහු අත හැර (මිය) ගිය දැයිත් හයෙන් කොටසක් බැගින් මාපියන් දෙදෙනාගෙන් සෑම කෙනෙකුටම හිමිය.-

12) මින් අදහස් වන්නේ තනිවම යමක් කර ගැනීමට නොහැකි ලාබාල, වැඩිවියට පත් නොවූ ගැටවර දරුවන්ය.

13) මෙය මිය ගිය අයගේ දේපළ උරුමය බෙදා දීමේ මූලික නීතිය පිළිබඳව පැහැදිලි කිරීමකි. නමුත් මෙම දේපළ උරුමය පිළිබඳ නීති පද්ධතිය පූර්ණ දැනුමකින් තොරව මින් අවසන් නිගමනයකට යාමට නොහැකි හෙයින් ඉස්ලාමීය නීති ග්‍රන්ථ වෙත යොමු වීම ඉතා වැදගත් වේ.

14) යමෙකු මිය ගියේ නම් ඔහුගේ දේපළ බෙදා දීම පිළිබඳ ඉස්ලාමය යම් නීති පද්ධතියක් යොමුකොට ඇත. ඒ අනුව සෑම විටෙකම පුතුන්ට දුවරුන්ගේ කොටස මෙන් දෙගුණයක් දෙනු ලැබේ යැයි විධානය කොට ඇත. එලෙසම මිය ගිය කැනැන්තාට දරුවන් නැතහොත් ඉතුරු වූ දේපළින් ඔහුගේ සහෝදර සහෝදරියන්ට තම ගැහැනු හා පිරිමි දරුවන්ට බෙදන්නාක් මෙන් බෙදා දෙනු ලැබේ. මන්දයත් ඉස්ලාමීය පවුල් කේන්ද්‍රය තුළ පිරිමින් සෑම විටෙකම පවුලේ ආර්ථික බර උසුලන්නන් වන්නෝය. එවන් අවස්ථාවකදී පියාගේ හෝ සහෝදරයාගේ මරණයෙන් පසු පවුලේ බර උසුලන්නන් වූ පිරිමින්ට මෙය උපකාරයක් ලෙස ඉස්ලාමය සලකයි.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا
 تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ^ط وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ ^ع
 فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّلُثُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ^ط وَإِنْ كَانَ
 رَجُلٌ يُورِثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً ^ط وَكَأَنَّهُ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ^ع فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ
 مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ ^ط غَيْرِ مَصْرَارٍ ^ص وَصِيَّةٍ مِنْ
 اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ^ط

-ඔහුට දරුවෙකු නොවී ඔහුගේ දෙමාපියන් (පමණක්) ඔහුගේ උරුමකරුවන් වන්නේ නම් තම මවට තුනෙන් කොටසක් හිමිය. ඔහුට සහෝදරයන් (හෝ සහෝදරියන්) වූයේ නම් තම මවට හයෙන් කොටසක් හිමිය. (මෙලෙස බෙදා දිය යුත්තේ) ඔහු පළ කළා වූ අවසන් කැමැත්ත(ඉටු කළා)ට පසුව හා (ඔහුගේ) ණය(පියවීම)ට පසුවය.¹⁵ නුඹලාගේ පියවරුන් හා නුඹලාගේ දරුවන්, ඔවුන් අතුරින් කවරෙකු නුඹලාට ප්‍රයෝජන ගෙන දීමෙහි ඉතා සමීප දැයි නුඹලා නොදන්නෙහුය. (මේ සියල්ල) අල්ලාහ් වෙතින් නියම කරන ලද්දක් වශයෙනි. සැලැවිත්ම අල්ලාහ් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

(12) නුඹලාගේ භාර්යාවන් (මිය යන විට බුදලේ වශයෙන්) අත හැර ගිය දැයිත් ඔවුනට දරුවෙකු නොවූවා නම් නුඹලාට අඩක් හිමිය. ඔවුනට දරුවෙකු සිටියා නම් ඔවුන් අත හැර මිය ගිය දැයිත් නුඹලාට හතරෙන් කොටසක් හිමිය. (මෙලෙස බෙදා දිය යුත්තේ) ඇය පළ කළා වූ අවසන් කැමැත්ත(ඉටු කළා)ට පසුව හා (ඇයගේ) ණය(පියවීම)ට පසුවය. නුඹලාට දරුවෙකු නොවී නම් නුඹලා (මිය යන විට) අත හැර ගිය දැයිත් හතරෙන් එකක් (භාර්යාවන් වන) ඔවුනට හිමිය. නමුත් නුඹලාට දරුවෙකු වී නම් නුඹලා (මිය යන විට) අත හැර ගිය දැයිත් අටෙන් එකක් (භාර්යාවන් වන) ඔවුනට හිමිය. (මෙලෙස බෙදා දිය යුත්තේ) නුඹලා පළ කළා වූ අවසන් කැමැත්ත(ඉටු කළා)ට පසුව හා (නුඹලාගේ) ණය(පියවීම)ට පසුවය.-

15) මිය ගිය තැනැත්තාගේ දේපළ උරුමය බෙදා දීමට පෙර ඔහු සතුව ඇති ඔහුගේ ණය පිය විය යුතුය. ඉන් පසුව ඔහු යම් කෙනෙකුට අවසන් කැමැත්ත ලෙස තමන්ගේ දේපළින් යම් දැයක් දීමට පළ කර සිටියේ නම් එය එම තැනැත්තාට දිය යුතුය. එය ඔහුගේ දේපළින් තුනෙන් එකක් වන තෙක් පමණක් දිය හැකි බව ඉස්ලාමීය නීති විශාරදයින් සඳහන් කොට ඇත. ඉහත සඳහන් කරුණු දෙක ඉටු කිරීමෙන් පසුව උරුමකරයින් තමන්ගේ කොටස සඳහා සුදුසුකම් ලබන්නෝය.

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
 يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا ۖ وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾ وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ
 فَأَسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ ۚ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَضَّعْنَ
 الْمَوْتَ أَوْ يُجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾

-එක්තරා බුද්දෙයකට උරුමකරුවෙකු ලැබූ පිරිමියෙකු හෝ ස්ත්‍රීයකු ‘කලාලා’¹⁶ (නැමැති පියා හා දරුවන් නොමැති) කෙනෙකු වශයෙන් වී ඔහුට (හෝ ඇයට) සහෝදරයෙකු හෝ සහෝදරියෙකු¹⁷ වී නම් ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් සෑම කෙනෙකුටම හයෙන් කොටස බැගින් හිමිය. ඔවුන් ඊට වඩා වැඩියෙන් වී නම් ඔවුහු තුනෙන් එකක කොටසෙහි (සම) හවුල්කරුවෝ වෙති. (මෙලෙස බෙදා දිය යුත්තේ ඔහු විසින්) හානියක් නොවන අන්දමින් පළ කරනු ලැබූ අවසන් කැමැත්ත හා ණය (ඉටු කලා)ට පසුවය. (මේවා සියල්ල) අල්ලාහ් වෙතින් වූ විධානයක් වශයෙනි. තවද අල්ලාහ් සර්වඥය සර්ව ශාන්තය.

(13) මේවා අල්ලාහ්ගේ සීමාවන්ය. කවරෙකු අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රසුල්වරයාට* අවනත වන්නේ ද ඔහුව ඔහු (ස්වර්ග) උයන් වලට ඇතුළු කරන්නේය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. තවද එය මහත් වූ ජයග්‍රහණයයි. (14) කවරෙකු අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රසුල්වරයාට පිටුපා ඔහුගේ සීමාවන් ඉක්මවා යන්නේ ද ඔහුව ඔහු (නිරා) ගින්නට ඇතුළු කරන්නේය. (ඔහු) එහි සදාතනිකයෙකු වන්නේය. තවද ඔහුට අවමානයට පමුණුවන දඬුවමක් ඇත. (15) නුඹලාගේ ස්ත්‍රීන් අතුරින් කවරෙකු (ලිංගික) අපචාරයෙහි යෙදෙන්නේ ද ඔවුනට එරෙහිව නුඹලා අතුරින් හතර දෙනෙකු සාක්ෂි වශයෙන් ඉදිරිපත් කරවු. (ඔවුන් ලිංගික අපචාරයෙහි යෙදුණු බවට) ඔවුහු සාක්ෂි දැරුවේ නම් ඔවුනට මරණය අත් වන තෙක් හෝ ඔවුනට අල්ලාහ් (අන්) මාර්ගයක් ඇති කර වන තෙක් නිවසේ රඳවා තබවු.¹⁸

16) මෙම වැකියෙහි ‘කලාලා’ යනු පියා හා දරුවන් නොමැතිව මරණයට පත් වූ පුද්ගලයාය.
 17) මෙහි ‘සහෝදරයා හා සහෝදරිය’ යනු තම මවගේ වෙනත් විවාහයකින් ලද සහෝදරත්වය යි.
 18) ලිංගික අපචාරයට දඬුවමක් ලෙස මෙම නීතිය ඉස්ලාමයේ ආරම්භක යුගයේ තිබුණ ද මෙම ආයතයේ ‘අල්ලාහ් (අන්) මාර්ගයක් ඇති කර වන තෙක්’ යන පදයේ සඳහන් අයුරින් පසු කාලයේ අල් කුර්ආන් 24:2 හි සඳහන් අයුරින් ‘කසපහර දියත් කිරීමේ’ නීතිය පනවන ලදී.

وَالَّذِينَ يَأْتِيْنَهَا مِنْكُمْ فَاذُوْهُمَا ۚ فَانِ تَابَا وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوْا عَنْهَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا
 رَّحِيْمًا ﴿١٦﴾ اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السُّوْءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ
 فَاُولٰٓئِكَ يَتُوْبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٧﴾ وَكَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِيْنَ
 يَعْمَلُوْنَ السَّيِّئَاتِ ۗ حَتّٰى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّيْ تُوْبْتُ ۗ وَلَا الَّذِيْنَ يَمُوتُوْنَ وَ
 هُمْ كُفٰرًا ۗ اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٨﴾

(16) නුඹලා අතුරින් දෙදෙනෙකු එ(ම අපවාරයෙහි යෙදෙන්නේ නම් ඔවුන් දෙදෙනාට රිදවීමක් ඇති කරවු.¹⁹ ඔවුන් දෙදෙනා පශ්චාත්තාප වී (තමන්ව) සංශෝධනය කර ගත්තේ නම් එවිට නුඹලා (දඬුවම් නොදී) ඔවුන් දෙදෙනාව අත හැර දමවු. සැබැවින්ම අල්ලාස් පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නා හා පරම කරුණාහරිතය.

(17) අල්ලාස් කෙරෙහි (පිළිගනු ලබන්නා වූ) පශ්චාත්තාපය වන්නේ කවරෙකු අඥානකමින් පාපයක් කර පසුව (මරණ මංචකයට පෙර) කෙටි කාලයකින් පශ්චාත්තාපයේ යෙදුණේ ද ඔවුනටමය. අල්ලාස් ඔවුන්ගේ පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නේය. තවද අල්ලාස් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (18) තමන් අතුරින් අයෙකුට, පාපකම් කරමින් සිටියදී මරණය පැමිණී විට 'සැබැවින්ම දැන් මම පශ්චාත්තාපය ඇයැද සිටිමි' යැයි පවසන අයට ද කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේපකයින් ලෙස මරණයට පත් වන්නේ ද ඔවුනට ද (අල්ලාස් වෙත පිළිගනු ලැබූවා වූ) පශ්චාත්තාපය නොවන්නේය. අප වේදනීය දඬුවමක් සූදානම් කර ඇත්තේ ඔවුනටය.

19) අපවාරයෙහි යෙදෙන්නන්ට හිමි දඬුවම විවාහ කළ කාන්තාවන්ට පමණක් සීමා කර නොමැති අතර එය ස්ත්‍රී, පුරුෂ, විවාහ, අවිවාහක යන ඕනෑම කෙනෙක් අපවාරයෙහි යෙදුණේ නම් ද ඔවුන් සමලිංගික සේවනයෙහි යෙදුණේ නම් ද ඔවුන්ට ආගමික විශාරදයින්ගේ තීරණයට අනුව ඉස්ලාමීය නීති සංග්‍රහය ක්‍රියාත්මක වන රජ්‍යයකදී පමණක් දඬුවම් කළ හැකිය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرِهًا ^ط وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ
 مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ ^ع وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ^ف فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
 فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾ وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ
 مِمَّا كَانَ زَوْجًا ^د وَآتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا ^ط أَتَأْخُذُونَ بِهَتَّانَا ^و وَاللَّيْلَى

﴿٢٠﴾ مُبَيَّنًا

(19) විශ්වාස කළවුනි, ස්ත්‍රීන්ව (ඔවුන්ගේ ස්වාමි පුරුෂයින් මරණයට පත් වූ පසු) බලහත්කාරකමින් උරුමකර ගැනීමට නුඹලාට අවසර නැත.²⁰ ඔවුහු පැහැදිලි දුරාවාරයේ යෙදුණේ නම් හැර ඔවුනට නුඹලා දුන් දැයින්(මහර්²¹ වලින්) සමහරක් ලබා ගැනීම පිණිස ඔවුන්ව (විවාහයෙන්) නොවළක්වවු.²² තවද යහ අයුරින් ඔවුන් සමග නුඹලා කටයුතු කරවු. නුඹලා ඔවුන්ව පිළිකුල් කරන්නේ නම් (නුඹලා ඉවසීමෙන් සිටිවු. මන්දයත්) නුඹලා යමක් පිළිකුල් කරන්නට ද එහි අල්ලාහ් වැඩි යහපතක් තැබීමට ද පුළුවන.

(20) භාර්යාවක් (දික්කසාද කොට ඇය) වෙනුවට වෙනත් භාර්යාවක් ගැනීමට නුඹලා සිතන්නේ නම් ඔවුන්ගෙන් (දික්කසාද කළ) කෙනෙකුට නුඹලා (මහර්²³) සංචිතයක් ලබා දී තිබිය දී එයින් කිසිවක් නුඹලා ආපසු නොගනිවු.-

20) ඇඟෑන යුගයේ බොහෝ දුෂ්ට සිරිත් තිබිණ. එයින් එකක් නම් ස්ත්‍රීයකගේ ස්වාමියා මරණයට පත් වූයේ නම් ඔහුගේ උරුමක්කාරයින් ඔහුගේ භාර්යාව ද උරුම කරනු ලබන දැයින් කොටසක් ලෙස සලකා ඇයව ද උරුම කර ගත්තේය. එනම් සමහරුන් ඇයව ඇයගේ අකමැත්තෙන් බලහත්කාරයෙන් විවාහ කර ගත්තේය. තවත් සමහරු ඇයට කැමති නව විවාහයක් කර ගැනීමට ඉඩ නොදුන්නේය. තවත් සමහරුන් ඇයව සිරකාරියෙක මෙන් නිවෙස් තුළම රඳවා ගත්තේය. තවද ඇයගේ දේපළ ඔවුන්ගේ කැමැත්ත පරිදි ප්‍රකාශ කරන තෙක් ඇයව නිවසින් පිට නොකළෝය. මෙම ආයතය මගින් ඉහත සඳහන් සියල්ල තහනම් කර ඇත.

21) අල් කුර්ආන් 4:4 හි පාද සටහන බලන්න.

22) ඇතැම් සෑමියන් ඔවුන්ගේ භාර්යාවන්ව හුදෙක් තම අකමැත්ත හේතුවෙන් දික්කසාද කිරීමට අපේක්ෂා කළෝය. නමුත් එම සෑමියා ඇයව දික්කසාද නොකර ඇයගේ වගකීම් ද ඉටු නොකර ඇයව රඳවා ගෙන සිටිති. කෙතරම්දයත් එම භාර්යාව තමාගේ ස්වාමියාගේ හැසිරීම මගින් ඔහුව පිළිකුල් කර ඔවුන්ගේ විවාහ බන්ධනයෙන් ඇය නිදහස් වීමට ඇයගේ මහර්(විවාහ බන්ධන කුලිය)යෙන් සමහරක් හෝ ඇයගේ දේපළෙන් කොටසක් ඇය ස්වාමියාට පිරිනමන තුරුය. මෙම ආයතය අදහස් කරනුයේ මෙසේ ස්වාමියා තම ආත්මාර්ථකාමී අරමුණින් භාර්යාව රඳවා තබා ගැනීම තහනම් බවය. නමුත් භාර්යාව පැහැදිලි දුරාවාරයේ යෙදෙන්නියක් නම් අල් කුර්ආන් 4:15 ආයතයේ සඳහන් පරිදි නිවසේ රඳවා ගත හැක. නැතහොත් ඇය පිළිකුල් සහගත දැයක් කළේ නම් ඔහු ඇයට දුන් ඇයගේ මහර්(විවාහ බන්ධන කුලිය)යෙන් කොටසක් තමාට දෙන මෙන් කොන්දේසි පනවා ඇයව නිදහස් කිරීමට ද අනුමැතිය ඇත.

23) අල් කුර්ආන් 4:4 හි පාද සටහන බලන්න.

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ وَعُمَّتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُ النِّسَاءِ الَّذِينَ أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ الَّذِينَ فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ الَّذِينَ دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

-නුඹලා එය අපවාදීව හා පැහැදිලි පාපකාරීව ආපසු ගන්නෙහු ද? ²⁴ (21) ඔවුන් නුඹලාගෙන් දැඩි ගිවිසුමක්(විවාහ ගිවිසුමක්) ගෙන නුඹලාගෙන් ඇතැමෙක් ඇතැමෙකු සමග (ලිංගිකව) ඇසුරු කර සිටිය දී නුඹලා එ(ම මණ්)රය නැවත ගනුයේ කෙසේ ද? (22) කාන්තාවන් අතුරින් නුඹලාගේ පියවරු විවාහ කර ගත් අය නුඹලා විවාහ කර නොගනිවු. ඉකුත් (අඥාන) සමයෙහි වූ දෑ හැර, ²⁵ සැබැවින්ම එය අශීලී හා උදහස්කාරීය. තවද (එම) මග නපුරු විය. (23) නුඹලාගේ මව්වරුන් ද නුඹලාගේ දුවරුන් ද නුඹලාගේ සහෝදරියන් ද නුඹලාගේ පියාගේ සහෝදරියන් ද නුඹලාගේ මවගේ සහෝදරියන් ද සහෝදරයාගේ දුවරුන් ද සහෝදරියගේ දුවරුන් ද නුඹලාට කිරි පෙවූ නුඹලාගේ මව්වරුන් ද මව්කිරි දීමෙන් වූ නුඹලාගේ සහෝදරියන් ද නුඹලාගේ භාර්යාවන්ගේ මව්වරුන් ද නුඹලා ලිංගික ඇසුරෙහි යෙදුණ නුඹලාගේ භාර්යාවන්ගෙන් බිහි වූ නුඹලාගේ භාරකාරත්වයේ සිටින නුඹලාගේ (භාර්යාවගේ) දුවරුන් ද නුඹලාට (විවාහ කර ගැනීම) තහනම් කරන ලදී. ඔවුන්(බිරියන්) හා නුඹලා ලිංගික ඇසුරෙහි නොයෙදුනෙහි නම් (ඔවුන්ගෙන් වෙන් වීමෙන් අනතුරුව ඔවුන්ගේ දුවරුන් විවාහ කර ගැනීම) නුඹලා කෙරෙහි වරදක් නැත.-

24) මෙයින් අදහස් කරනුයේ දික්කසාදයේ හිලව්වක් ලෙස නුඹලා භාර්යාවගෙන් මණ්රයෙන් යම් මුදලක් ඉල්ලා සිටියේ නම් එයින් අදහස් කරනුයේ නුඹලා ඔවුන්ව දුරාවාරය වැනි පිළිකුල් සහගත දැයක් කළ බවට බොරු චෝදනාවක් එල්ල කරන බවය. මක්නිසාදයත් 19 වැනි ආයතයේ සදහන් පරිදි ස්වාමියා භාර්යාවට ආපසු යම් මුදලක් දෙන මෙන් නියම කළ හැක්කේ ඇය පිළිකුල් සහගත දැයක් කළොත් පමණි. එබැවින් නුඹලා මෙසේ කිරීම වැරදි අපවාදයකි.

25) මෙම ආයතයේ හා මෙයට පසුව ඇති ආයතයේ 'ඉකුත් (අඥාන) සමයෙහි වූ දෑ හැර' යන පදය අදහස් කරනුයේ මෙම ආයතයන් පහළ වීමට පෙර නීත්‍යනුකූලව සිදුවූ විවාහයන් සම්බන්ධවය. මෙලෙස විවාහ කළ අයගේ විවාහයන් සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් පාපකරුවන් බවට පත් වන්නේ නැත යැයි මින් අදහස් වේ.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ
 ذُلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَبْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ
 أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَلَيْهَا حَكِيمًا

-තවද නුඹලාගේ කොඳු නාරටියෙන් (නුඹටම දාව) උපන් නුඹලාගේ දරුවන්ගේ භාර්යාවන් ද (නුඹලාට විවාහ කර ගැනීම තහනම් කරන ලදී). සහෝදරියන් දෙදෙනෙකු එක්වර (විවාහ) බන්ධනයෙහි තබා ගැනීම ද (තහනම් කරන ලදී). (නමුත්) ඉකුත් (අඥාන) සමයෙහි වූ දෑ හැර. සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** අති ක්ෂමාශීලිය පරම කරුණාහරිතය. (24) තවද නුඹලාගේ දකුණත සතු කරගත් අය(වහලියන්)²⁶ හැර විවාහ (ගිවිසුමේ සිටින) කාන්තාවන්ව (නුඹලාට විවාහ කර ගැනීම තහනම් කරන ලදී. මේවා) නුඹලාට **අල්ලාහ්**ගෙන් වූ නියෝගයක් වශයෙනි. මෙයින් සෙසු අයව²⁷ නුඹලා පතිවත රකිමින් දුරාවාරයෙන් තොරව නුඹලාගේ වස්තූන්(මස්රයන්²⁸) ලබා දී විවාහ කර ගැනීම පිණිස නුඹලාට අනුමත කරනු ලැබ ඇත. (විවාහ කර ගැනීම තුළින්) ඔවුන් සමග නුඹලා කිනම් වින්දනයක යෙදුණ ද ඔවුනට (**අල්ලාහ්** වෙතින් වූ) නියමයක් වශයෙන් ඔවුන්ගේ ප්‍රසාද(මස්රයන්) නුඹලා ලබා දෙවූ. එම (මස්ර) නියමයට පසුව (එය අඩු වැඩි කිරීම විෂයයෙහි) නුඹලා එකිනෙකා අතර එකඟතාවක් ඇති කර ගත් දෑ පිළිබඳව නුඹලා කෙරෙහි වරදක් නැත.²⁹ සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

26) වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** 4:3 හි පාද සටහන් සමග බලන්න.
 27) මින් අදහස් වන්නේ ඉහත **ආයත**යෙහි සඳහන් පරිදි විවාහය සඳහා අනුමත සියලු උදවියයි.
 28) **අල් කුර්ආන්** 4:4 හි පාද සටහන බලන්න.
 29) මෙහි අදහස නම් විවාහයෙන් පසු කුමන හෝ මොහොතක ස්වාමියා හා භාර්යාව අතර අන්‍යෝන්‍ය එකඟතාවකින් **මස්ර** නම් විවාහ බන්ධන කුලිය අඩු වැඩි කළ හැක.

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْبُحْصَنَاتِ الْبُؤْمُنَاتِ فَبِنِ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ
 فَتْيَتِكُمْ الْبُؤْمُنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَ
 أَنْتَهُنَّ أَجُورُهُنَّ بِالْبَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرٍ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ
 فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْبُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
 الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

(25) නුඹලාගෙන් කවරෙකුට විශ්වාසික ස්වාධීන කාන්තාවන්³⁰ විවාහ කර ගැනීමට මූල්‍යමය හැකියාවක් නොමැත්තේ ද එවිට නුඹලාගේ විශ්වාසික තරුණියන් අතුරින් නුඹලාගේ දකුණත සතු කරගත්(වහලියන් වූ) අයගෙන්(විවාහ විය හැකි)ය.³¹ නුඹලාගේ විශ්වාසය පිළිබඳව අල්ලාහ් මැනවින් දන්නාය. නුඹලාගෙන් සමහරු සමහරෙකුගෙන්ය. ඔවුන්ගේ හිමිකරුවන්ගේ අනුමැතිය මත ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ විවාහ දීමනාව (හෙවත් මස්රයන්) යහ අයුරින් ලබා දී විවාහ කරගනිවු. (ඔවුන්) පත්තිනියන් ලෙස අපවාරයේ නොයෙදෙන්නියන් හා රහසේ අනියම් සබඳතාවක නොයෙදෙන්නියන් ලෙස (සිටිය යුතු)ය. විවාහ කර ගනු ලැබූ පසු ඔවුන් අයික්ෂිත ක්‍රියාවක යෙදුණේ නම් ස්වාධීන කාන්තාවන්ට හිමි දඬුවමින් අඩක් ඔවුන්ට හිමිය. එය³² නුඹලා අතුරින් දුරාවාරයට (ලක් වේ යැයි) බිය වන අයටය.³³ නමුත් නුඹලා ඉවසිලිවන්නව සිටීම නුඹලාට යහපත්ය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලිය පරම කරුණාහරිතය.-

30) ස්වාධීන කාන්තාවන් යනු වහල් නොවූ සාමාන්‍ය කාන්තාවන්ය.
 31) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 4:3 හි පාද සටහන් සමග බලන්න.
 32) මෙම ආයතනයෙහි 'එය' යැයි සඳහන් වී ඇත්තේ ස්වාධීන කාන්තාවක් සමග විවාහ වීමට මූල්‍යමය හැකියාව නොලත් පිරිමින්ට වහල් කාන්තාවක් විවාහ කර ගැනීමේ අනුමැතිය යන කරුණයි.
 33) මෙහි අර්ථය කවරෙකුට ස්වාධීන කාන්තාවක් විවාහ කිරීමට හැකියාවක් නැත්තේ ද නැතහොත් ඔහු අනියම් සම්බන්ධයකට හසු වේ යැයි බියක් ඇත්තේ ද ඔහුට වහල් ස්ත්‍රියක් විවාහ කිරීම උචිතය යන්නයි. කෙසේ වෙතත් කෙනෙකුට ස්වාධීන කාන්තාවක් විවාහ කිරීමට හැකියාවක් ඇත්තේද නැතහොත් ඔහුට අනියම් සම්බන්ධයන්ගෙන් තමන්ව පාලනය කර ගත හැක්කේ ද ඔහුට වහල් ස්ත්‍රියක් විවාහ කිරීම සුදුසු නොවේ. මෙහි සැලකිල්ලට ගත යුතු කරුණ නම් මෙසේ විවාහ කළ හැක්කේ වහල්භාවයේ නීතිය ක්‍රියාත්මක වන විට පමණි. සැලකිල්ලට ගත යුතු කරුණක් නම්, තම සේවකයන්ව හෝ ඉස්ලාමීය නීතියට පටහැණි වූ ආකාරයට වහලුන් බවට පත් කළවුන්ව වහලුන්ගේ නීතියට අඩංගු කළ නොහැක.

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَنَّكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنْنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَبِيلُوا
 مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَ
 لَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ
 نُصَلِّيهِ نَارًا ۖ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

(26) නුඹලාට (තම අණ පනත්) පැහැදිලි කිරීමටත් නුඹලාට පෙර වූවන්ගේ(නබිවරුන්ගේ) පිළිවෙත් වෙත මග පෙන්වා දීමටත් නුඹලාගේ පශ්චාත්තාපය පිළිගැනීමටත් අල්ලාහ් පනත්තේය. තවද අල්ලාහ් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

(27) තවද අල්ලාහ් නුඹලාගේ පශ්චාත්තාපය පිළිගැනීමට පනත්තේය. තවද (තම) මනෝ ඉච්ඡාවන් අනුගමනය කරන්නෝ නුඹලා ඉමහත් නැඹුරුවකට(පාපයකට) නැඹුරුවීම අපේක්ෂා කරති. (28) නුඹලාට (නීති රීතීන්) සැහැල්ලු කිරීමට අල්ලාහ් පනත්තේය. තවද මිනිසා දුබලයෙකු වශයෙන් මවනු ලැබීය.³⁴

(29) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා අතර නුඹලාගේ වස්තූන් වැරදි අයුරින් භුක්ති නොවිඳිවු. නුඹලා අතර එකඟතාවකින් වූ වෙළඳාම(කින් ලැබුවා වූ වස්තූන්) වශයෙන් ඒවා වීම හැර.³⁵ නුඹලා නුඹලාවම ඝාතනය නොකරවු.³⁶ සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලා කෙරෙහි පරම කරුණාහරිත වන්නේය. (30) කවරෙකු සීමාව ඉක්මවමින් හා අසාධාරණකමින් ඒවා කරන්නේ ද අප ඔහුව (නිරා) ගින්නකට ඇතුළු කරන්නෙමු. එය අල්ලාහ්ට පහසු කටයුත්තක් විය.-

34) මන්දයත් මිනිසා දුබලයෙකු හෙයින් මානව පැවැත්මට අවාසිදායක නොවන අන්දමින් හා ඕනෑම අයෙකුට පිළිපැදිය හැකි අන්දමින් අල්ලාහ් තම අණපනත් පනවා ඇත.

35) මෙම ආයතයෙහි අදහස "සාධාරණව කරනු ලබන වෙළඳාම අත හැර නුඹලා වැරදි අන්දමින් වස්තූන් නොඋපයන්න." යනුවෙන්ය.

36) 'නුඹලා නුඹලාවම ඝාතනය නොකරවු.' යන්නෙහි අදහස පෙර කොටසෙහි හඟවන අදහසට සම්බන්ධ විය හැකිය. එසේ නැතහොත් එය ස්වාධීන වැකියක් විය හැකිය. පළමු වන කරුණ අනෙක් තැනැත්තාගේ දේපළ නීති විරෝධී ලෙස ග්‍රහණය කර ගැනීම තමන්ගේම විනාශයට මග පාදා ගැනීමකි යන්නය. දෙවැනි කරුණෙන් කරුණු දෙකක් අදහස් කෙරෙයි. එනම්, (1) 'තමන් අතර ඇනකොටා නොගන්න' (2) 'සියදිවි හානි කර නොගන්න' යන්නයි.

إِنَّ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلَكُمُ الْبِرِّ ۗ وَ
 لَا تَتَّبِعُوا مَا فُضِّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ ۗ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا وَإِلِلسَّاءِ
 نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا ۗ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣١﴾ وَكُلٌّ
 جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ آيَاتُنَا فَنُؤْتُهُمْ نَصِيبَهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٢﴾

- (31) කවර දැයකින් නුඹලා වළක්වනු ලබන්නෙහු ද ඒවායේ මහා පාපයන්ගෙන්
 නුඹලා වැළකුණේ නම් නුඹලාගේ (සුළු) වැරදි වලට නුඹලාට පාප ශෝධනය
 පිරිනමන්නෙමු. තවද නුඹලාව ගෞරවාවිත පිවිසුම් ස්ථානයකට(ස්වර්ගයට) අපි
 ඇතුළු කරන්නෙමු. (32) නුඹලාගේ සමහරෙකු සමහරෙකුට වඩා අල්ලාහ් කවර
 දැයකින් ශ්‍රේෂ්ඨ කළේ ද එවැන්නක් (ලබා ගැනීමට) නුඹලා ආශා නොකරවු.
 පිරිමින් උපයන දැයින් තමන්ගේ කොටස(කුසල) ඔවුනට හිමිය. ස්ත්‍රීන් උපයන
 දැයින් තමන්ගේ කොටස(කුසල) ඔවුනට හිමිය.³⁷ තවද නුඹලා අල්ලාහ්ගෙන්
 ඔහුගේ වරප්‍රසාදය ඇයැදිවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි සර්වඥ විය.
 (33) සෑම කෙනෙකු සඳහාම (තම) දෙමාපියන් හා සමීප ඥාතීන් (මිය යන විට)
 හැර දමා ගිය දැයට(දේපලට) උරුමක්කාරයින් අපි පත් කළෙමු. නුඹලාගේ
 දකුණත් කවරෙකු සමග (දේපල උරුමයට හා උපකාර කිරීමට) ගිවිසුම් කළේ ද
 ඔවුනට ඔවුන්ගේ කොටස ලබා දෙවු.³⁸ සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි
 සාක්ෂි දරන්නෙකු වන්නේය.

37) අල්ලාහ්ගේ ප්‍රඥාවට අනුව අල්ලාහ් විවිධ පුද්ගලයින්ව විවිධ ස්වභාවයන්ගෙන් මවා ඇත්තේය.
 එබැවින් කෙනෙකුගේ පාලනයෙන් ඔබ්බට ගිය ඇතැම් ස්වභාවයන් (උදා : රූපාලංකාරය, බුද්ධිය,
 ශක්තිය වැනි දෑ) තවත් කෙනෙකු ආශා නොකළ යුතුය. මෙසේ තමන්ට නැති, තමන්ට
 නොලැබෙන ස්වභාවයන් කෙනෙකු ආශා කිරීම තුළින් ඔහු අන් අය කෙරෙහි ඊර්ෂ්‍යාව හා
 ක්‍රෝධය ඇති කර ගැනීමට ඉවහල් වන්නේය. තවත් ඇතැම් ස්වභාවයන් නම් කෙනෙකු ඒවා
 කෙරෙහි උත්සහ කිරීම මගින් එය ලබා ගැනීමට හැකිය. (උදා : බිය හක්තිය, විශ්වාසනීයභාවය,
 ත්‍යාගශීලිභාවය වැනි දෑ ය.) මෙවන් දැනි කෙනෙකු ආශා කිරීම පමණක් නොව එය කෙරෙහි
 උත්සහ කළ යුතු ද වේ. මෙම ආයතයේ පළමු කොටසෙහි පළමු ස්වභාවය පිළිබඳව ද දෙවැනි
 කොටසෙහි දෙවැනි ස්වභාවය පිළිබඳව ද සඳහන් කර ඇත.

38) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ සගයින් මක්කාවේ සිට මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ කල්හි ඔවුන්
 එකිනෙකාට මදීනා වැසියන් එකිනෙකාට උපකාරකයින් බවට නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් පත්
 කළේය. එබැවින් මක්කා වැසියෙක් මරණයට පත් වූයේ නම් ඔහුගේ ඥාතීන් මක්කාවෙහි වාසය
 කළද තම දේපල උරුමය ඔවුන්ට නොදී තම උපකාරකයා වන මදීනා වැසියාට දිය යුතු යැයි
 සීමිත කලකට විධානය කරනු ලැබීය. නමුත් මෙම ආයතය මගින් මෙම නීතිය අහෝසි වී
 දෙමාපියන්ට හා සමීප ඥාතීන්ට මෙම සුරාවෙහි 11 හා 12 ආයතයන්හි විස්තර කළ පරිදි දේපල
 උරුමය බෙදා දිය යුතුය යැයි නව නීතියක් පනවන ලදී. කෙසේ වෙතත් කෙනෙකු ඉස්ලාමය
 වැලඳ ගන්නා විට ඔහු මුස්ලිම්වරයෙකු සමග දේපල උරුමය එකිනෙකා අතර බෙදා ගන්නා බවට
 ගිවිසුම් කර සිටියේ නම් ඔහු මිය ගිය විට ඔහුගේ දේපල සඳහා උරුමක්කාරයින් නොමැති නම්

٤ الرِّجَالِ قَوْمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
 فَالضَّلِحْتُ فَنِتَتْ حَفِظْتُ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ٥ وَالتِّي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَ
 اهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ٦ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ٧ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 عَلِيمًا كَبِيرًا ٨ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْغُوا حَكْمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكْمًا مِّنْ أَهْلِهَا ٩
 إِنَّ يُرِيدَ إِصْلَاحًا يَأْتِيكُمُ اللَّهُ بِبَيْنِهِمَا ١٠ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ١١

(34) පිරිමින් ස්ත්‍රීන්ව පරිපාලනය කරන්නෝ වෙති. ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකු සමහරෙකුට වඩා අල්ලාහ් ශ්‍රේෂ්ඨ කර ඇති හෙයින්³⁹ හා ඔවුන් (ස්ත්‍රීන්ට) තම ධනය විය පැහැදිලි කරන හෙයින්. එබැවින් යහපත් වූ ස්ත්‍රීහු වන්නේ අවනත වන්නියන්ය. අල්ලාහ් (ඔවුන්ව) ආරක්ෂා කළ හෙයින් (තමන්ව ද සැමියාගේ වස්තූන් හා ගෞරවය ද ඔහු) නොමැති අවස්ථාවන්හි ආරක්ෂා කර ගන්නියන්ය. (භාර්යාවන් අතුරින්) කවුරුන්ගේ අකීකරුකම පිළිබඳව නුඹලා බියවන්නේ ද ඔවුනට නුඹලා උපදෙස් දෙවූ. පසුව (ඉන් ඔවුන් කීකරු නොවූයේ නම්) නිදි යහනින් ඔවුන්ව දුරස් කරවූ. පසුව (එයින් ද ඔවුන් කීකරු නොවූයේ නම්) ඔවුනට ගසවූ.⁴⁰ ඔවුන් නුඹලාට අවනත වූයේ නම් ඔවුනට එරෙහිව අන් කිසි පියවරක් නොගනිවූ. සැබැවින්ම අල්ලාහ් උත්තරීතරය. අති ශ්‍රේෂ්ඨය. (35) ඔවුන් දෙදෙනා අතර බෙදීමක් ඇති වේ යැයි නුඹලා බියවන්නේ නම් ඔහුගේ පවුලෙන් තීරකයෙකු ද ඇයගේ පවුලෙන් තීරකයෙකු ද (ඔවුන් දෙදෙනා වෙත) යවවූ. (තීරක) ඔවුන් දෙදෙනා සමාදානය ඇති කළ යුතුය යැයි අපේක්ෂා කරන්නේ නම් අල්ලාහ් (අඹුසැමි) ඔවුන් දෙදෙනා අතර සමතයක් ඇති කරනු ඇත. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්වඥ හා අභිඥානවන්ත වන්නේය.

ඔහුගේ දේපළ උරුමය ඔහු ගිවිසුම් කළ තැනැත්තාට හිමි වේ. මෙම ආයතයේ මෙම කරුණු දෙක අදහස් කර ඇත.

39) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:228 හි අදාළ පාද සටහන් බලන්න.

40) බිරියකගේ අයහ හැසිරීමෙන් යහ මගට ගෙන ඒම සඳහා යෝජිත ක්‍රියා මාර්ගයන් තුනක් මෙහි දැක් වේ. මෙහි දක්වා ඇති අනුපිළිවලින් එක් මගක් සාර්ථක වන්නේ නම් ඊළඟ මගට නොයා යුතුය. විශේෂයෙන්ම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් තුන්වන ක්‍රියා මාර්ගය වන තරවටු කිරීම පිළිබඳව නිශ්චිත උපදෙස් ලබා දී ඇත. ඉතා අන්ත තත්ත්වයකදී හැරෙන්නට තරවටු නොකළ යුතුය. විවිධ හදිස්* මගින් පැහැදිලි කොට ඇත්තේ බිරියට තරවටු කිරීම අප්‍රසාදයට ලක් වූ ක්‍රියාවක් බවය. තවත් නබි වදනකට අනුව "යහ මිනිසුන් වන්නේ තම බිරියට නොගසන්නන්ය." (මූලාශ්‍රය : රුහුල් මආනී, බයිහකී) අල් කුර්ආනය අවසාන පියවරක් ලෙස මෙය අනුමත කොට ඇතිමුත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් කම්මුලට ගැසීම හා ශරීරයේ සලකුණු පිහිටන සේ පහර දීම ආදිය තහනම් කොට ඇත. මෙම පියවරෙන් අපේක්ෂිත වන්නේ බිරියගේ මනසෙහි තම වැරදි ක්‍රියා මර්ගය පහර දීමට තරම් බරපතල කමක් යැයි ඒත්තු ගැන්වීම මිස කායික රිදවීමක් නොවේ.

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَ يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾

(36) නුඹලා අල්ලාහ් ව නම දිවු. ඔහුට කිසිවක් ආදේශ නොකබවු. දෙමාපියන් සමග යහපත් අයුරින් කටයුතු කරවු. තවද ඥාතීන් සමග ද අනාථයින් සමග ද දිළිඳන් සමග ද ඥාතී අසල්වැසියා සමග ද සමීප අසල්වැසියා සමග ද අසලින් සිටින මිතුරා සමග ද⁴¹ මගියා සමග ද නුඹලාගේ දකුණත සතු කරගත් අය(වහල්)⁴² සමග ද (යහපත් අයුරින් කටයුතු කරවු). සැබැවින්ම අල්ලාහ් උඩගුකමින් හා පුහුමානයෙන් සිටින්නන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය. (37) (ඔවුන්) කවුරුන්දයත් මසුරු වී මිනිසුනට මසුරු වන මෙන් විධානය කරන්නන්ය. තවද අල්ලාහ් ඔවුනට පිරිනැමූ තම වරප්‍රසාදය වසන් කරන්නන්ය. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට නින්දනීය දඬුවමක් අපි සූදානම් කර ඇත්තෙමු. (38) (එමෙන්ම ඔවුන්) කවුරුන්දයත් තම වස්තූන් මිනිසුනට පෙන්වීම පිණිස වියදම් කරන්නන්ය. තවද අල්ලාහ් ව ද අවසන් දිනය ද විශ්වාස නොකරන්නන්ය. තවද කවරෙකුට ෂෙයිතාන්* සගයෙකු වන්නේ ද ඔහු සගයින් අතුරින් කෙතරම් නපුරු ද? (39) ඔවුන් අල්ලාහ් ව ද අවසන් දිනය ද විශ්වාස කොට අල්ලාහ් ඔවුනට පිරිනැමූ දැයින් වියදම් කරන්නේ නම් ඔවුනට සිදු වන හානිය කුමක් ද? අල්ලාහ් ඔවුන් පිලිබඳව සර්වඥය.-

41) 'අසලින් සිටින මිතුරා' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ සහකාර මගියා, සභාවක ඔහු සමීපයෙන් සිටින තැනැත්තා හෝ එක් ජේලියක ඔහු අසලින් සිටින්නා තැනැත්තා වැනි අයවයි. මෙම ආයතය දැනුම් දෙන්නේ කෙතෙක් තාවකාලික මිතුරෙකු හෝ අසල්වැසියෙකු සමග වුවද යහපත් අවාරශීලී ගුණාංගයන්ගෙන් හැසිරිය යුතුය යන්නයි.

42) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 47:4 හි පාද සටහන් සමග බලන්න.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ^ع وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ^ج
 فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ^د يَوْمَئِذٍ يُّوَدُّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ ^ط وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ^ز يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
 سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا ^ح وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ
 لَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَبَّيْزُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ^ط إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ^ج

- (40) සැබැවින්ම අල්ලාහ් අණුවක තරම්වත් (කිසිවෙකුට) අපරාධ නොකරන්නේය. එය (අණුවක තරම්) යහපතක් වූයේ නම් ඔහු එය ගුණ කර දෙන්නේය. තවද ඔහු තමා අබියසින් ඉමහත් වේතනයක් පිරිනමන්නේය.

(41) (නබිවරය, විනිශ්චය දින) සෑම ප්‍රජාවකින්ම සාක්ෂිකරුවෙකු බැගින් (නබිවරුන්ව*) අපි ගෙනැවිත් (නුඹගේ ප්‍රජාවේ) මොවුන් කෙරෙහි සාක්ෂිකරුවෙකු වශයෙන් නුඹව ද ගෙනාවේ නම් එවිට (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ තත්ත්වය) කෙසේ වී ද? (42) ප්‍රතික්ෂේප කර (තම) රහස්‍යවරයාට* පිටුපෑ අය 'මහපොළොව ඔවුන් සමගම සමතලා කරනු ලැබිය යුතු' යැයි එදින දී පතති. තවද ඔවුහු අල්ලාහ්ට කිසිදු පුවතක් නොසඟවති. ⁴³ (43) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා මත්භාවයේ සිටිය දී (මතින් සිහිසන් වී) නුඹලා පවසන දේ නුඹලාට වැටහෙන තෙක් ⁴⁴ ද මග තරණය කරන්නෙකු(මගියෙක්) හැර ⁴⁵ ජුනුබ් ⁴⁶ තත්ත්වයේ සිටිය දී නුඹලා ස්නානය කරන තෙක් ද සලාතයට* ළං නොවවු.-

43) තම රහස්‍යවරයාට* පිටුපෑ ප්‍රතික්ෂේපකයින් තමන් පොළොවෙහි පස් බවට පත් වූවා නම් යැයි විනිශ්චය දින දී සිහින් පතනු ඇත. එම පැනීම අල්ලාහ් අල් කුර්ආනයෙහි හෙළිදරව් කරන්නේය.

44) ඉස්ලාමයේ ආරම්භ යුගයේ මත්පැන් භාවිතය තහනම් නොවූ අතර පසු කලෙක පියවරෙන් පියවර මෙවන් නීති පැනවීම මගින් ඊට ඇබ්බැහි වූ ජන සමූහයාව ඉන් වළකාලනු ලැබීය. මෙම ආයතය පහළ වූයේ මත්පැන් භාවිතය සම්පූර්ණයෙන් තහනම් වීමට පෙරය. පසු කලෙක අල් කුර්ආන් 2:219, 5:90-91 යන ආයතයන් පහළ වීමෙන් පසු මත්පැන් භාවිතය මුළුමනින්ම තහනම් කරන ලදී.

45) මෙහි අදහස් කෙරෙන්නේ මගියෙකු ජනාබක්ය නම් මහා කිළිටක් හේතුවෙන් අනිවාර්ය ස්නානය හෝ වූළ කිරීමට අත්‍යවශ්‍ය වූ අවස්ථාවක දී හෝ ජලය නොමැති විටක හෝ ජලය තිබුණ ද යම් බාධක හේතුවෙන් එය භාවිත කළ නොහැකි විටක විකල්පයක් වශයෙන් පිරිසිදු වීම සඳහා දූවිලි සහිත පසින් මුහුණ හා දැන් පිරිමැදීමේ ක්‍රියාවලිය වන 'තයම්මුම්' පිළිවෙත සඳහා වූ අනුමැතියයි.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الضَّلَلَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضَلُّوا السَّبِيلَ
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٤﴾ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
 يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَبِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا
 بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَبِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمِعْ وَانظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
 لَّهُمْ وَأَقْوَمَ ۚ وَلَكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٥﴾

-නුඹලා රෝගීව සිටියේ නම් හෝ ගමනක යෙදී සිටියේ නම් හෝ නුඹලාගෙන් අයෙකු මළපහ (කොට එම අවශ්‍යතාව ඉටු) කළ ස්ථානයෙන් පැමිණියේ නම් හෝ කාන්තාවන් ස්පර්ශ කළේ⁴⁷ නම් හෝ එවිට (පිරිසිදු වීමට) ජලය නුඹලාට නොලැබුණේ නම් දූවිලි සහිත පිරිසිදු පස(කයම්මුම්⁴⁸ කිරීම සඳහා) අදිටන් කරවූ. එවිට නුඹලාගේ මුහුණ ද නුඹලාගේ දෑත් ද (එයින්) පිරිමදිවූ. සැබැවින්ම අල්ලාන් කමා කරන්නෙකුය ක්ෂමාශීලිය.

(44) (නබිවරය,) ධර්ම පුස්තකයෙන් කොටසක් පිරිනමනු ලැබුවත් (වන යුදෙව්වන්) දෙස නුඹ නොදුටුවෙහි ද? ඔවුන් මුළාව මීලට ගන්නෝය. තවද නුඹලා මංමුළාවට පත් විය යුතු යැයි අපේක්ෂා කරන්නෝය. (45) තවද අල්ලාන් නුඹලාගේ සතුරන් පිළිබඳව මැනවින් දන්නාය. භාරකරුවෙකු ලෙස අල්ලාන් ප්‍රමාණවත්ය. තවද උදව්කරුවෙකු ලෙස ද අල්ලාන් ප්‍රමාණවත්ය. (46) යුදෙව් වූවන් අතුරින් (සමහරෙකු තවරාකයෙහි* මුහම්මද්* පිළිබඳව සඳහන් ඇතැම්) වචන එහි ස්ථානයෙන් වෙනස් කරති. තවද ඔවුන් තමන්ගේ දිවවල් පටලවමින් හා දහමට අපහාස කරමින් “අපි (නුඹට) සවන් දී පිටුපෑවෙමු. තවද (අපට) නුඹ සවන් දෙවු. (නුඹට) සවන් දීමට නොහැකි වේවා! තවද රාඉනා”⁴⁹ යැයි (මුහම්මද්ව* අමතා) පවසති. ඔවුහු “අපි (නුඹට) සවන් දී අවනත වූයෙමු. තවද (අපට) නුඹ සවන් දෙවු. තවද උන්එර්නා”⁵⁰ යැයි පවසා ඇත්නම් එය ඔවුන්ට යහපත් හා වඩා නිවැරදි වනු ඇත. එනමුත් ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපය හේතුවෙන් අල්ලාන් ඔවුන්ට ශාප කළේය. එබැවින් (ඔවුන් අතුරින්) ස්වල්ප දෙනෙකු හැර විශ්වාස නොකරති.

46) ‘පුනුබ්’ යනු අරාබි බසින් ‘ජනාබත්’ යන පදයෙන් බෙදුණු පදයකි. එහි අරුත නම් ලිංගික සංසර්ගය නිසා හෝ ශුක්‍ර ධාතු පිට වීම නිසා හෝ ඇති වන අපවිත්‍රතාවයි.

47) මෙම ආයතයෙහි ‘ස්පර්ශ කළේ නම්’ යන පදයට අදාළ අරාබි පදය ‘ලාමස්කුම්’ යන අරාබි පදයයි. ඊට ඇතැම් විද්වතුන් ‘සංසර්ගයේ යෙදුණේ නම්’ යන්නෙන් ද අරුත ගන්වා ඇත.

48) වැඩි විස්තර සඳහා මෙම ආයතයෙහි පළමු පාද සටහන බලන්න.

49) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:104 වැනි ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

50) ‘උන්එර්නා’ යනු “අප දෙස බලවු” යන අරුතයි.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِنَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطِيسَ وَجُوهَهَا
 فَتَرَدَّهَا عَلَىٰ أَذْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ
 إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ ۗ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلِمُونَ
 فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ أَنْظُرْ كَيْفَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۗ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾

(47) ධර්ම පුස්තකය පිරිනමනු ලැබුවනි, මුහුණු(හි කන නාසය වැනි දෑ) මකා දමා පසුව ඒවා පිටුපසට අප හරවන්නට හෝ සබක් වැසියන්ට⁵¹ අප ශාප කළාක් මෙන් නුඹලාට ද අප ශාප කිරීමට පෙර නුඹලා සමග ඇති දෑ(කවිරාකය*) සත්‍යය කරන්නක් ලෙස අපි පහළ කළා වූ දෑ(අල් කුර්ආනය) විශ්වාස කරවු. තවද අල්ලාහ්ගේ නියෝගය සිදු කරනු ලබන්නේමය. (48) සැබැවින්ම අල්ලාහ් තමන්ට ආදේශ තබනු ලැබීමට සමාව නොදෙන්නේමය. එය නොවන දෑ සඳහා ඔහු කාහට අහිමත කරන්නේ ද ඔහුට සමාව දෙන්නේය.⁵² කවරෙකු අල්ලාහ්ට ආදේශ තබන්නේ ද ඔහු මහත් වූ පාපයක් ඇති කළෙහිය.

(49) (නබිවරය,) තමන්වම (පැසසුම් කර ගනිමින්) සුවිශුද්ධ කර ගන්නා අයව⁵³ නුඹ නොදුටුවෙහි ද? එනමුත් අල්ලාහ් ඔහු අහිමත කරන අයව සුවිශුද්ධ කරන්නේය. තවද ඔවුහු (රට ඉදි ඇටයේ) සිවියක තරම්වත්⁵⁴ අසාධාරණය කරනු නොලබති. (50) ඔවුහු අල්ලාහ් කෙරෙහි බොරු ගොතන්නේ කෙසේ දැ'යි නොදුටුවෙහි ද? පැහැදිලි පාපයක් ලෙස මෙයම ප්‍රමාණවත් වන්නේය.-

51) මොවුන් පිළිබඳ වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:163 හි පාද සටහන බලන්න.

52) මෙහි අදහස් කරනුයේ අල්ලාහ් මිනිසෙකු කරන කුමන පාපයක් වුවද පශ්චාත්තාපයකින් තොරව ඔහුගේ අහිමතය පරිදි සමා කළ හැකි බවය. නමුත් කෙනෙකු අල්ලාහ්ට අදේශ තැබුවේ නම් මිස, එසේ කළේ නම් ඔහු පශ්චාත්තාපය වී අල්ලාහ්ව ඒකීයත්වයෙන් විශ්වාස කරන තුරු ඔහුට සමාව දෙනු නොලැබේ.

53) එනම් ඇතැම් යුදෙව්වන් තමන් අල්ලාහ්ගේ ස්නේහවන්තයින් බව ද තමන් රාත්‍රියෙහි කළ පාපයන් දවාලෙහි ද දවාලෙහි කළ පාපයන් රාත්‍රියෙහි ද අල්ලාහ් කමා කරන බව ද පවසමින් සිටියෝය. මෙම මතය හෙළා දකිමින් මෙම ආයතය අල්ලාහ් පහළ කොට ඇත.

54) අප යම් සුළු දැයක් හැඟවීමට 'අබමල් රේණුවක්' යන පදය භාවිත කරන්නාක් මෙන් අරාබිවරුන් අතර ඉතා සුළු දැයක් හැඟවීමට මෙම පදය භාවිත කෙරෙයි.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ
 كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَن يَلْعَنِ
 اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا آلَا يُوْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾
 أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ ۖ
 وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

-(51) (නබිවරය,) ධර්ම පුස්තකයෙන් කොටසක් පිරිනමනු ලැබුවන් (වන යුදෙව්වන්) දෙස නුඹ නොදුටුවෙහි ද? ඔවුහු ජිබ්ත් හා තාගුත්⁵⁵ (යන අඥාන දෑ) විශ්වාස කරති. තවද ඔවුහු "විශ්වාස කළවුනට වඩා මොවුහු (නම) මගෙහි යහමග ලැබූ අය යැ"යි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් අඟවා ප්‍රකාශ කරති.⁵⁶ (52) (නබිවරය,) අල්ලාහ් ශාප කළ අය මොවුහුමය. අල්ලාහ් කවරෙකුට ශාප කළේ ද එවිට ඔහු වෙනුවෙන් උදව්කරුවෙකු නොදකින්නේමය. (53) (ලොවෙහි) ආධිපත්‍යයෙන් කොටසක් හෝ ඔවුනට හිමි ද? (එසේ වී නම්) එවිට ඔවුහු ජනයනට (ඉදි ඇටයක මතු පිට ඇති) තිතක තරම්වත් (යමක්) ලබා නොදෙති.⁵⁷ (54) නැතහොත් අල්ලාහ් තම වරප්‍රසාදයෙන් ජනයනට පිරිනැමූ දෑ පිළිබඳව ඔවුන් කෙරෙහි (යුදෙව්වන් වන) ඔවුහු ඊර්ෂ්‍යා කරන්නෝ ද? සැබැවින්ම අපි ඉබ්‍රාහිම්ගේ* පවුලට ධර්ම පුස්තකය හා ප්‍රඥාව පිරිනැමුවෙමු. තවද අපි ඔවුනට මහත් වූ ආධිපත්‍යය ද පිරිනැමුවෙමු.⁵⁸ -

55) 'ජිබ්ත්' යනු පිළිමයක නමකි. නමුත් එය සෑම මිථ්‍යා දෙව්වරුන්ට හා හූනියමට භාවිත කෙරේ. 'තාගුත්' යනු පදගතාර්ථයට අනුව කැරලිකරු වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබූ ද එය ෂෙයිතාන්ට* ද නරකයට ද අසත්‍යයට ද භාවිත කෙරේ.

56) ඇතැම් යුදෙව්වන් මක්කා ප්‍රතික්ෂේපකයින් වෙත ගොස් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට එරෙහිව උදවු පැතීම පිණිස මක්කා ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ පිළිමයන් උසස් කොට ප්‍රශංසා කළෝය. තවද " මක්කා ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුස්ලිම්වරුන්ට වඩා දහමෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ යැ"යි ද පැවසුවෝය. මෙම ආයතය සඳහන් කරන්නේ යුදෙව්වන්ගේ එම ප්‍රකාශයයි.

57) මෙහි අදහස වන්නේ ඔවුනට ලොවෙහි ආධිපත්‍යයෙන් කොටසක් තිබුණේ නම් මසූරුකමින් ඔවුන් කිසිවෙකුට කිසිවක් නොදෙන බවයි. අල්ලාහ් ඔවුනට කිසිදු ආධිපත්‍යයක් ලබා නොදීමට මෙය ද එක් හේතුවකි.

58) මෙහි අදහස වන්නේ යුදෙව්වන් සත්‍යය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ඔවුන්ගේ ඊර්ෂ්‍යාව හේතුවෙනි. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා ඉස්රාඊල්වරුන්* අතුරින් කෙනෙකුට නොසිටිය දී එතුමාට නබිත්වය හා පාලන බලය අල්ලාහ් පිරිනැමූ හේතුවෙන් යුදෙව්වන් ප්‍රකෝපයට පත් වූහ. "නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණෝ නබි ඉබ්‍රාහිම් ﷺ තුමාණන්ගේ පරපුරින් වූ කෙනෙක්ය. ඔහුගේ බොහෝ දරුවන්ට රසුල්වරුන් බවට පත් කර ආධිපත්‍යය ද පිරිනමා ඇත්තේය." යැයි අල්ලාහ් පවසන්නේය.

فِيْنَهُمْ مِّنْ أَمَنٍ بِهِ وَ مِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ۖ وَ كَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُضَلِّيهِمْ أَزَّارًا ۖ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا
 الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

-(55) නමුත් ඔවුන් අතුරින් ඔහුව(මුහම්මද්ව*) විශ්වාස කළ අය ද ඔවුන් අතුරින් ඔහුට පිටුපා ගිය අය ද සිටිති. (පිටුපා ගියවුනට) දරුණු ගින්නක් ලෙස නිරය ප්‍රමාණවත්ය. (56) සැබැවින්ම අපගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව අපි (නිරා) ගින්නට ඇද දමන්නෙමු.⁵⁹ ඔවුහු එම දඬුවම විඳීමට ඔවුන්ගේ හම් පිලිස්සුනු සෑම මොහොතකම ඒවා(පිලිස්සුනු හම්) හැර නව හම් ඔවුනට මාරු කර දෙන්නෙමු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

59) මෙම ආයතයෙහි හා මෙවැනි ආයතයන්හි අල්ලාහ්ට අකීකරු වන්නන්, ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා අල්ලාහ් හැර අන් දැයට සිරස නමන්නන්හට මතු ලොවේ ඇති දඬුවම් හා වේදනාවන් පිළිබඳව සඳහන් කර ඇත. 'මුස්ලිම් භක්තිකයින් නොවන අන් අය ඉස්ලාම්කයින් නොවන හෙයින් ඔවුන්ව පුළුස්සා දමා දඬුවම් කළ හැක' යනුවෙන් මෙවන් ආයතයන් අර්ථ දක්වා ඇතැයි ඇතැමුන් වැරදි ලෙස විග්‍රහ කරති. එපමණක් නොව ජනයන් අල්ලාහ්ට අවනත වුව ද අකීකරු වුව ද නැතහොත් ඔහුට පමණක් සිරස නැමුව ද අන් අයට සිරස නැමුව ද නැතහොත් ඔහුට අන් දෑ ආදේශ තැබුව ද ඔහු මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි ඔවුනට කිසිදු දඬුවමක් නොකර සිටිය යුතුයි යැයි ඔවුන් ප්‍රිය කරන්නෝය. මෙවන් ආයතයන් තුළින් මෙවැනි මතයන් ගොඩනැගීම කිසිසේත් සාධාරණයක් නොවන්නේය. මන්දයත් ලොවෙහි යම් රටක නීතීන් දෙස බැලූ කල නීති විරෝධී වන්නන්හට නිසි දඬුවම් නියම කොට තිබීම දක්නට ඇති සාධාරණ වූ කරුණකි. අල්ලාහ් දැහැමියන් හා පාපතරයින් හට ඔවුනොවුන්ගේ ක්‍රියාවන් සඳහා යහ වේතන ද දඬුවම් ද නියම කර තිබීම මුළුමනින්ම ඔහුගේ යුක්තියෙන් හා සාධාරණයෙන් යුතු ක්‍රියාවකි. ඉස්ලාමයෙහි පමණක් නොව සෑම ආගම්කයින්ගේ විශ්වාසය ද මෙයයි.

ඇතැමුන් විග්‍රහ කරන්නාක් මෙන් මෙවැනි ආයතයන් තුළින් 'අල්ලාහ්ට පිටුපාන්නන් කෙරෙහි මුස්ලිම්වරුන් විසින්ම ඔවුනට දඬුවම් කළ යුතුයි යනුවෙන් පවසා ඇත' යැයි වාද නගන්නේ නම් එය සාවද්‍යය වාදයක් බවට පැහැදිලිවම සනාථ වන්නේය. මන්දයත් අන් අයව තම මතයට අනුව ක්‍රියා කරන මෙන් බලපෑම් කිරීමට මුස්ලිම්වරුන්ට කිසිදු අයිතියක් නොමැත. අල්ලාහ් ජනයාට ඔවුනොවුන්ගේ අභිමත අනුව ක්‍රියා කිරීමේ අයිතිය ලබා දී ඇති අතර පාපයන් කර නරක ක්‍රියාවන් කළේ නම් ඔහුට ඔහුගේ ක්‍රියාව හේතුවෙන් මතු ලොවේ දී නිරා ගින්නෙන් දඬුවම් කරන බව ද අල් කුර්ආනයෙහි සඳහන් කර ඇත. තවද ඔවුන්ගේ පාපතර නරක ක්‍රියාවන් සඳහා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකුට දඬුවම් කළ නොහැක. විශේෂයෙන් ගින්නෙන් දඬුවම් කිරීමේ අයිතිය අල්ලාහ් සතුය. ගින්නෙන් දඬුවම් කිරීමේ අයිතිය අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකුට නොමැති බව තබ් මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් උගන්වා ඇත. මන්දයත් මතු ලොවෙහි නීතිය මෙලොවෙහි නීතියට වඩා ඉතා වෙනස් වූවක් වන අතර එය අති උත්තරීතර ද වන්නේය. ජනයන්ව අල්ලාහ් මවා ඔවුනට සියලු වර්ගයේ දායාදයන් පිරිනමා තිබිය දී ඔවුන් ඔහුට පිටුපාන්නේ නම් ඔහු එවැන්නන්ට අඩුම තරමින් මතු ලොවෙහි දී දඬුවම් නොකර සිටීම කෙසේත්ම ඔහුට සුදුසු නොවන්නේය.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَّهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا قَائِلِينَ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۗ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَبِيحًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ ۗ إِنَّ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

(57) තවද කවරෙකු විශ්වාස කර යහකම් කළේ ද ඔවුන්ව අපි (ස්වර්ග) උයන් වලට ඇතුළු කරන්නෙමු. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. ඔවුනට එහි පාරිශුද්ධ කලත්‍රයන් ඇත. තවද ඔවුන්ව අපි නිරන්තර සෙවණට ඇතුළු කරන්නෙමු. (58) (විශ්වාසයෙන් පැවරූ) අමාත්‍යයන්* එහි අයිති උදවියට ඉටුකරන මෙන් ද නුඹලා ජනයා අතර විනිශ්චය කරන විට සාධාරණව තීන්දු දෙන මෙන් ද සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලාට අණ කරන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලාට දෙන උපදෙස් කෙතරම් යහපත් වී ද? සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවක සර්ව සුපරික්ෂාකාරී විය. (59) විශ්වාස කළවුනි, අල්ලාහ්ට අවනත වවු. තවද රසුල්වරයාට* ද නුඹලා අතර වූ (ධාර්මික) භාරකරුවන්ට⁶⁰ ද අවනත වවු. නුඹලා අල්ලාහ්ව ද පරමාන්ත දිනය ද විශ්වාස කරන්නන්ව සිටින්නේ නම් යම් කරුණක නුඹලා මතහේද වුවහොත් නුඹලා අල්ලාහ් වෙතට ද රසුල්වරයා වෙතට ද එය යොමු කරවු.⁶¹ එය වඩා යහපත් හා අවසන් නිගමනයෙන් ඉතා අලංකාරය.-

60) මෙහි 'භාරකරුවන්' යන පදයට අදාළ අරාබි පදය වනුයේ 'උලුල් අම්ර්' යන පදයයි. මෙම පදයට ආගමික විද්වතුන්, යහපත් දේශපාලන නායකයින්, පරිපාලකයින්, අධිකරණ විනිශ්චයකාරවරුන්, ග්‍රාමීය ගෝත්‍රික සහ ප්‍රජා ප්‍රධානීන් යනාදී දැහැමි භාරකාරත්වයේ සිටින සියලු දෙනා ඇතුළත් වේ.

61) මෙහි 'අල්ලාහ් වෙතට' යනු අල් කුර්ආනය වෙතට යොමු වීමයි. 'රසුල්වරයා වෙතට' යනු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ සුන්නකයන් වෙතට යොමු වීමය.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ
 يَتَّخِذُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۗ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضَلَّهُمْ ضَلَالًا
 بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنْفِقِينَ يَصُدُّونَ
 عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۗ ثُمَّ جَاءُوكَ
 يَحْلِفُونَ ﴿٦٢﴾ بِاللَّهِ إِنَّ أَرْدُنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٣﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
 فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٤﴾

- (60) (නබිවරයා) නුඹට පහළ කරනු ලැබූ දෑ (අල් කුර්ආනය) හා නුඹට පෙර පහළ කරනු ලැබූ දෑ (තව්රාතය*) විශ්වාස කළවුන් යැයි හඟමින් සිටියවුන්ව නුඹ නොදුටුවෙහි ද? **තාහ්න**⁶² ප්‍රතික්ෂේප කරන මෙන් ඔවුන්ට අණ කරනු ලැබ තිබිය දී එකිනෙකා අතර විනිශ්චය සෙවීමට එය (තාහ්න) වෙත යොමු කිරීමට ඔවුහු අදහස් කරති.⁶³ **ෂෙයිතාන්*** ඔවුන්ව අන්ත මුළාවකට මුළා කිරීමට අදහස් කරන්නේය.

(61) “අල්ලාහ් පහළ කළ දෑ (අල් කුර්ආනය) වෙත ද රසුල්වරයා වෙත ද පැමිණෙවු” යැයි ඔවුන්ට පවසනු ලැබූ විට ආත්ම වංචනිකයින් නුඹෙන් වැළකෙමින් ඇත් වී යෑම නුඹ දකින්නෙහිය. (62) එනමුත් ඔවුන්ට තමන්ගේ අත් පෙරටු කළකම් හේතුවෙන් යම් දුර්භාග්‍යයක් ඔවුන්ට අත් වී පසුව “අපි (එහි) යහපත හා එකඟත්වය මිස අපේක්ෂා නොකළෙමු” යැයි අල්ලාහ් මත දිවුරුමින් නුඹ වෙත පැමිණියේ නම් (ඔවුන්ගේ තත්ත්වය) කෙසේ වී ද? (63) ඔවුහු කවරහු දයත් අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ ඇති දෑ මැනවින් දන්නේය. එබැවින් (නබිවරයා) ඔවුන්ව නොසලකා හරිවු. තවද ඔවුන්ට උපදෙස් දෙවු. ඔවුන්ගේ සිත් තුළට කා වදින සේ (අවවාදයක් ලෙස) ඔවුන්ට පැහැදිලි වදනක් පවසවු.-

62) මෙම ආයතයෙහි ‘තාහ්න’ යනු බොහෝ ලෙස අකටයුතුකම් කරමින් සීමාව ඉක්මවා යන්නා යැයි අදහස් කෙරෙයි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 4:51 හි පාද සටහන් බලන්න.

63) ඇතැම් සිද්ධීන් කිහිපයක් සම්බන්ධයෙන් 60 සිට 70 දක්වා ආයතයන් පහළ වී ඇත. එයින් එකක් නම් ආත්ම වංචනිකයින් තමන් අතර මත හේදයක් ඇති වූයේ නම් එයට තීන්දු ලබා ගැනීම පිණිස **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් වෙත නොගොස් යුදෙව්වන් වෙත හෝ ශාස්ත්‍රකරුවන් වෙත යා යුතු යැයි අදහසක් ඉදිරිපත් කළෝය. මන්දයත් **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් යුක්ති ගරුකව තීන්දු කළේ නම් එය ඔවුන්ට අපක්ෂපාති වීම හේතුවෙනි. මෙසේ ඔවුන් කළ කල්හි සමහරුන් ඔවුන්ගෙන් “නුඹලා තීන්දුව සඳහා **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් වෙත නොගොස් යුදෙව්වන් වෙත යන්නේ දැ?යි” විචේචනය කළෝය. එයට ඔවුන් “අප යුදෙව්වන් වෙත ගියේ නඩු තීරණයකට නොව එකඟතාවකට පත් වීම පිණිසයැ”යි නිදහසට කරුණු පැවසුවෝය. මෙහි 62 වන ආයතයෙහි සඳහන් පරිදි ඔවුන්ගේ ප්‍රකාශයේ වැදගත් කොටස වන්නේ “අපි (එහි) යහපත හා එකඟත්වය මිස අපේක්ෂා නොකළෙමු” යන ආත්ම වංචනික ප්‍රකාශයයි.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي بَيْنِنَا شَٰجِرَ بَيْنِهِمْ ۖ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ ۖ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ اخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ ۖ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَإِذْ آلَا تَيْنُهُمْ مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَوَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾

(64) අල්ලාෂ්ගේ විධානය අනුව (සමූහයා විසින්) අවනත වනු ලැබීමට මිස කිසිදු රසුල්වරයෙකු* අපි නොඑව්වෙමු. (නබිවරයා) ඔවුන් තමන්ටම අපරාධ කර ගත් විට නුඹ වෙත පැමිණ අල්ලාෂ්ගෙන් සමාව අයැද රසුල්වරයා (වන ඔබ) ද ඔවුන් වෙනුවෙන් සමාව ඇයැද සිටියා නම්, ඔවුන් අල්ලාෂ්ව පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නා වූ පරම කරුණාහරිතයෙකු ලෙස සම්මුඛ වනු ඇත. (65) නුඹගේ පරමාධිපතිගේ නාමය මත දිවුරමින් ඔවුන් අතර ඇති වන මත ගැටුමක දී ඔවුන් නුඹව තීරකයෙකු වශයෙන් පත් කරගෙන පසුව නුඹ දුන් තීන්දුවෙහි සැකයක් තම සිත් තුළ ඔවුන් නොදැක පරිපූරණ අවනතභාවයෙන් අවනත වන තෙක් ඔවුන් විශ්වාසිකයෝ නොවෙති. (66) “නුඹලා නුඹලාවම ඝාතනය කර ගනිමු. එසේ නොමැති නම් නුඹලාගේ නිවෙස් වලින් පිට වී යමු” යැයි අප ඔවුන්ට නියම කළේ නම් ඔවුන් අතුරින් ස්වල්ප දෙනෙකු මිස එය ඉටු නොකරති.⁶⁴ (එහෙයින්) ඔවුන්ට කුමකින් උපදෙස් දෙනු ලැබුවේ ද එය ඔවුන් කළේ නම් ඔවුන්ට එය වඩා යහපතක් හා වඩා දැඩි තහවුරුභාවයක් වනු ඇත. (67) එවිට අප ඔවුන්ට අපගෙන් වූ ඉමහත් වේතනයක් පිරිනමන්නෙමු. (68) තවද අපි ඔවුන්ව සෘජු මාර්ගයට ද රැගෙන යන්නෙමු.-

64) අල් කුර්ආන් 4:60 යන ආයතයට අදාළ පාද සටහනේ සඳහන් සිද්ධිය පදනම් කරමින් ඇතැම් යුදෙව්වන් ඉස්ලාමය සරදමට ලක් කළෝය. එනම් “තමන්ව මුස්ලිම්වරුන් යැයි පවසන්නන් තමන්ගේ රසුල්වරයාට* අවනත නොවන්නෝය. නමුත් යුදෙව්වන් ඔවුන්ගේ රසුල්වරයාට අධික ලෙස අවනත වූවෝය.” කෙතරම්ද යත් එම රසුල්වරයා ඔවුන්ට අල්ලාෂ්ගෙන් වූ දඬුවමක් ලෙස “නුඹලා නුඹලාවම ඝාතනය කර ගනිමු” යැයි පැවසූ කල්හි ඔවුන් ඔවුන්වම ඝාතනය කර ගත්තෝය. මෙම ආයතය පවසන්නේ මෙම පුරසාරම්කරුවන්ට දැන් “නුඹලා නුඹලාවම ඝාතනය කර ගනිමු. එසේ නොමැති නම් නුඹලාගේ නිවෙස් වලින් පිට වී යමු” යැයි පැවසුවේ නම් ඔවුන් අතුරින් ස්වල්ප දෙනෙකු මිස එය ඉටු නොකරති යන්නය.

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّالِحِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَزِيمًا ﴿٧٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ الْغُرُفَاجِبِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فُضْلٌ مِّنَ اللَّهِ يَبْقَوْنَ كَآنُ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ ﴿٧٣﴾

يَلِيَّتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

-(69) කවුරුන් අල්ලාහ්ට ද රසූල්වරයාට* ද අවනත වන්නේ ද ඔවුහු අල්ලාහ් ආශීර්වාද කළා වූ නබිවරුන්*, සිද්දික්වරුන්*, ෂහිද්වරුන්⁶⁵ හා දැනැමියන් සමග වෙති. මිතුරන් අතුරින් ඔවුන් යහපත්ය. (70) මෙම භාග්‍යය අල්ලාහ් වෙතින්ය. තවද අල්ලාහ් සර්වඥයෙකු වශයෙන් ප්‍රමාණවත්ය.

(71) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා නුඹලාගේ පූර්වාච්ඛානාය ගනිවු. තවද නුඹලා (යුද්ධය සඳහා) කණ්ඩායම් වශයෙන් පිටත් වවු. එසේ නොමැති නම් සියල්ලන්ම එකට පිටත් වවු. (72) සැබැවින්ම නුඹලා අතුරින් (යුද්ධයට නොගොස්) ප්‍රමාද වෙමින් අදිමදි කරන අය ද සිටිති.⁶⁶ නුඹලාට යම් දුර්භාග්‍යයක් ඇති වූ විට "මා ඔවුන් සමග සහභාගි වූවෙකු නොවූ හෙයින් අල්ලාහ් මා වෙත ආශීර්වාද කර ඇතැ"යි (ආත්ම වංචනික) ඔහු පවසයි. (73) අල්ලාහ්ගෙන් වූ වරප්‍රසාදයක් නුඹලාට අත් වූ විට (මීට පෙර) නුඹලා හා ඔහු අතර මිත්‍රත්වයක් නොතිබුණාක් මෙන් (පසුතැවිලි වී) "අහෝ! මම ඔවුන් සමග සිටියේ නම් එවිට මහත් ජයග්‍රහණයක් ලබා ගන්නෙමි" යැයි සැබැවින්ම ඔහු පවසයි.-

65) 'සිද්දික්' යන වචනයට පදගතාර්ථය නම් ඉතා සත්‍යවන්තයා යන්නයි. ඉස්ලාමීය පරිභාෂිකයට අනුව එය සඳහන් කරනුයේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සගයින්ටය. ඔවුන් අල්ලාහ්ට හා රසූල්වරයාට අවනත වීමෙහි අන් අයට වඩා විශිෂ්ටත්වයක් දක්වන්නෝය. තවද නබිවරුන්ගෙන් පසු ඉතා උසස් බිය හක්තිකයින් වන්නේ ඔවුන්ය. 'ෂහිද්' යනු අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි තමාව කැප කරන්නාය.

66) මෙහි සඳහන් පිරිස ආත්ම වංචනිකයන්ය.

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۗ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْبُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا ۗ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۗ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَاءُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۗ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ ۗ وَلَا تُظَلَمُونَ

﴿٧٤﴾ فَتِيلًا

- (74) එනම් මෙලොව ජීවිතය මතුලොව වෙනුවෙන් විකුණන්නන් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ සටන් වැදිය යුතුය. යමෙකු අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ සටන් වැද සාකනය කරනු ලබන්නේ නම් නැතහොත් ජය ලබන්නේ නම් ඔහුට අපි ඉමහත් ප්‍රතිඵල මතු පිරි නමන්නෙමු. (75) "අපගේ පරමාධිපතියාණනී, අපරාධ කරමින් සිටින්නා වූ වැසියන්ගෙන් යුත් මෙම නගරයෙන් අපව ඉවත් කරනු මැනව! ඔබගෙන් වූ ආරක්ෂකයෙකු අප වෙනුවෙන් පත් කරනු මැනව! තවද ඔබගෙන් වූ උදවුකරුවෙකු අප වෙනුවෙන් පත් කරනු මැනවැ!" යි පවසා සිටින දුර්වලත්වයට (පත් කර හිංසාවට) ලක් කරනු ලැබූ පුරුෂයින්, ස්ත්‍රීන් හා ළමුන් වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ නුඹලා සටන් නොවැද (නිහඬව) සිටීමට නුඹලාට කුමක් වී ද? (76) (සත්‍යය) විශ්වාස කළවුන් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ සටන් වදිති. (සත්‍යය) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් තාඤ්ඤත්ගේ(ෂෙයිතාන්ගේ*) මාර්ගයෙහි සටන් වදිති. ෂෙයිතාන්ගේ සහායකයින් සමග නුඹලා සටන් වදිවු. සැබැවින්ම ෂෙයිතාන්ගේ කුමන්ත්‍රණය දුබල විය.

(77) (නබිවරය.) "නුඹලාගේ දැන් (සටන් කිරීමෙන්) වළකා ගනිවු, තවද සලාතය* ස්ථාපිත කර ැසකාතය* පිරිනමවු." යැයි කියනු ලැබූ අය දෙස නුඹ නොදුටුවෙහි ද? එනමුත් සටන් කිරීම ඔවුන් කෙරෙහි අනිවාර්යය කරනු ලැබූ විට ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් අල්ලාහ්ට බිය වන්නා සේ මිනිසුන්ට බිය වෙති. නැත.-

أَيُّنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ۚ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذَا مِنْ عِنْدِكَ ۗ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ

فَبَالِ هَوَالِ الْقَوْمِ لَا يَكْفُرُونَ بِحَدِيثِنا

-ඊටත් වඩා බිය වෙති. තවද “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, සටන් කිරීම නුඹ අප කෙරෙහි අනිවාර්යය කළේ මන් ද? තවත් සුළු කලකට අපව (මෙයින්) ප්‍රමාද කළ යුතු නොවේ දැ?”යි ඔවුහු ප්‍රකාශ කරති. (නබිවරය,) “ලෝකික ආස්වාදය ඉතා අල්පය.⁶⁷ බිය බැතිවුවන්ට මතු ලොව ඉතා යහපත් ය. තවද නුඹලා (රට ඉදි ඇටයේ) සිටියක තරම්වත්⁶⁸ අසාධාරණය කරනු නොලබති.” යැයි පවසවු. (78) නුඹලා කොතැනක සිටිය ද උස් බලකොටුවල හෝ වේවා මරණය නුඹලාට පැමිණෙන්නේමය. ඔවුනට යහපතක් ඇති වූ විට “මෙය අල්ලාහ්ගෙන් යැ”යි ඔවුහු පවසති. ඔවුනට අයහපතක් සිදු වූ විට “මෙය නුඹගෙන් යැ”යි පවසති.⁶⁹ (නබිවරය,) “සියල්ල අල්ලාහ්ගෙන් යැ”යි නුඹ පවසවු. එබැවින් මෙම පිරිසට කුමක් සිදුවී ද? ඔවුහු කිසිදු ප්‍රකාශයක් තේරුම් ගැනීමට තැත් නොකරති.-

67) මුස්ලිම්වරුන් මක්කාවෙහි හිංසා කරනු ලැබූ කල්හි ඔවුන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා යුද කිරීමට නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගෙන් අවසර පැතුහ. නමුත් ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ පීඩාවන් ඉවසා දරා ගන්නා ලෙස ද ඔවුන්ට යුද වැදීමෙන් වැළකෙන ලෙස ද සලාතය, ැසකාතය හා අනෙකුත් සියලු නැමදුම්හි නියැලෙන ලෙස ද අණ කරනු ලැබූහ. නමුත් ඔවුන් මදිනාවට දේශාන්තරණය කළ පසු ඔවුන්ට යුද වැදීමට අණ කරන ලදී. එවිට දීර්ඝ කාලයක් පීඩා විඳ පසුව ලැබුණු සාමකාමී ජීවිතය ආරම්භ වූ මොහොතේදීම එය අතහැරීම අපහසුතාවක් ලෙස ඔවුන්ගෙන් සමහරුන් සිතුවෝය. මෙම ආයතය පෙන්නුම් කරන්නේ එවන් වූ පිරිසක් ගැනය.

68) අප යම් ‘සුළු දැයක්’ යන අදහස හැඟවීමට ‘අබමල් රේණුවක්’ යන පදය භාවිත කරන්නාක් මෙන් අරාබිවරුන් අතර ඉතා සුළු දැයක් හැඟවීමට මෙම පදය භාවිත කෙරේ.

69) මෙම ආයතය සඳහන් කරන්නේ මදිනාවෙහි සිටි ඇතැම් ධනවත් යුදෙව්වන් සම්බන්ධවය. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මදිනාවට දේශාන්තරණය කළ කල්හි ඉස්ලාමය වෙතට කැඳවන ලද විට එම යුදෙව්වන් එම ආරයුම ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. එයට දඬුවමක් ලෙස අල්ලාහ් ඔවුනට ආර්ථික පිරිහීමක් ඇති කළේය. එවිට ඔවුන් තමන්ට මෙම දුර්භාගය ඇති වූයේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හේතුවෙනි යැයි එතුමාට දොස් නගන්නට වූහ. මෙම ආයතය ‘භාගය හා අභාගය සිදු වන්නේ අල්ලාහ්ගේ අභිමතයට හා ප්‍රඥාවට අනුව යැ’යි පවසමින් ඔවුන් වැරදි බව ඔප්පු කළේය.

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَبِمَنْ اللَّهِ ۚ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَبِمَنْ تَنَفَّسْتَ ۚ وَأَرْسَلْنَاكَ
 لِلنَّاسِ رَسُولًا ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾ مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۗ وَمَنْ تَوَلَّى فَوَاقًا
 أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ
 غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ ۗ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ ۚ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ ۗ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ
 وَكِيلًا ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۗ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَوْجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا
 كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

(79) (නබිවරයා) නුඹට යම් යහපතක් ඇති වූයේ නම් එය අල්ලාහ්ගෙන්ය. නුඹට යම් අයහපතක් ඇති වූයේ නම් එය නුඹගෙන්මය.⁷⁰ අපි නුඹව රසූල්වරයකු* වශයෙන් ජනයා වෙත එවා ඇත්තෙමු. තවද සාක්ෂි දරන්නෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත්ය. (80) කවරෙකු රසූල්වරයාට(මුහම්මද්ට*) අවනත වන්නේ ද සැලැවින්න මහු අල්ලාහ්ට අවනත වූයේය. යමෙකු පිටුපෑවේ නම් (එවිට නුඹ ඒ කෙරෙහි දුක් නොවවු. මන්දයත්) ඔවුන්ට ආරක්ෂකයෙකු වශයෙන් අපි නුඹව නොඑව්වෙමු. (81) තවද (ආත්ම වංචනික) ඔවුහු අවනත වීම (අපි පිළිගන්නෙමු) යැයි පවසති. එහෙත් ඔවුහු ඔබෙන් නික්ම වී ගිය විට ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් ඔවුන් ප්‍රකාශ කළ දැයට පටහැණිව රාත්‍රියේ කුමන්ත්‍රණය කරන්නෝය. ඔවුන් රාත්‍රියේ කුමන්ත්‍රණ කරන දැය අල්ලාහ් සටහන් කරන්නේය. එබැවින් ඔවුන්ව නොසලකා හරිවු. තවද අල්ලාහ් කෙරෙහිම (සියල්ල) භාර කරවු. භාරකරුවෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත්ය.

(82) අල් කුර්ආනය ඔවුන් පරිශීලනය නොකරන්නෙහු ද? එය අල්ලාහ්ගෙන් තොර වෙනත් කෙනෙකුගෙන් වී නම් එහි ඔවුන් බොහෝ පරස්පරයන් දකිනු ඇත.-

70) මෙයින් අදහස් වන්නේ කෙනෙකුට යම් යහපතක් වූයේ නම් හුදෙක් එය අල්ලාහ්ගෙන් වූ කරුණාවකි. තවද ඔහු යම් පාපයක් කළේ නම් ඔහු අල්ලාහ්ගෙන් වූ ආශිර්වාදයට සම්පතයෙකු නොවන්නේය. ඔහු අල්ලාහ්ට අවනත වූයේ නම් ඔහු අල්ලාහ්ගේ ගැතිභාවයට සුදුස්සෙකු වන්නේය. එබැවින් අල්ලාහ් ඔහු කළ යහපතට හෝ අයහපතට වගකීම් දරන්නෙකු නොවන්නේය. තවත් අයුරකින් ඔහු යම් කරදරයකට පීඩාවකට මුහුණ පෑවේ නම් ඔහු කළ යම් වරදක් හේතුවෙන් එය ඔහුට ආරෝපණය වන්නේය.

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدْعَاؤُهُمْ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أَوْلِي الْأَمْرِ
 مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۖ وَكَوَلَا فُضِّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَا تَبْغَتْكُمْ
 الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَسَى اللَّهُ أَن يَكْفِكَ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ
 شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا ۗ وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا ۗ
 كَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٨٥﴾

(83) (ඡයග්‍රහණය ලැබුවා යැයි) නිර්භය හෝ (පරාජය අත් වේ යන) බියජනක කරුණක් (ආත්ම වංචනික) ඔවුන් වෙත පැමිණි විට ඔවුහු එය පතුරවන්නට කටයුතු කරති. ඔවුහු එය රඤ්ජවරයා වෙතට ද ඔවුන් අතුරින් වූ ප්‍රධානීන් වෙතට ද එය යොමු කරන්නේ නම් (ප්‍රධානීන් වන) ඔවුන් අතුරින් එ(ම කාරණය) විමසා නිගමනයට එළැඹෙන්නන් එ(හි සත්‍යතාවය) දැන ගනු ඇත.⁷¹ නුඹලා කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යය හා ඔහුගේ කරුණාව නොමැති නම් ස්වල්ප දෙනෙකු හැර නුඹලා (සියල්ලම) **ෂෙයිතාන්ව*** අනුගමනය කරනු ඇත. (84) එබැවින් (නබිවරයා) නුඹ(ගේ ක්‍රියාව) හැර නුඹට (අන් කිසිවක්) පවරනු නොලැබූ තත්ත්වයේ (තනිවම වුව ද) නුඹ අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ සටන් වදිවු. (එහෙත් යුද්ධය සඳහා) විශ්වාසිකයින්ව ද දිරි ගන්වවු. ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ (යුද) බලය වළකාලීමට අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත්ය. තවද ශක්තියෙන් අල්ලාහ් අති ප්‍රබලය. දඬුවම් කිරීමෙන් ද අති ප්‍රබලය. (85) කවරෙකු යහපත් නිර්දේශයක් වෙනුවෙන් රෙකමදාරු වන්නේ ද ඔහුට එයින් කොටසක් හිමි වන්නේය. එමෙන්ම කවරෙකු අයහපත් නිර්දේශයක් වෙනුවෙන් රෙකමදාරු වන්නේ ද ඔහුට එයින් කොටසක් හිමි වන්නේය. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.

71) 81 සිට 83 දක්වා ඇති **ආයතය**න්හි ආත්ම වංචනිකයින් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. තවද 83 වැනි **ආයතය** පවසන්නේ ඔවුන් යුද අවස්ථාවේදී ද සාමකාමී අවස්ථාවේදී ද මුස්ලිම්වරුන් අතර කටකථා පතුරු වන බවයි. මෙම **ආයතය** ආත්ම වංචනිකයින් යම් කටකථාවක් පතුරුවන්නේ නම් එය විශ්වාස නොකර එයට අදාළ පුද්ගලයින් වෙත එය දන්වා එහි සත්‍යතාව පිළිබඳව තහවුරු කර ගත යුතු යැයි අණ කර ඇත. එසේ නොකළේ නම් එමගින් ව්‍යාකූලත්වයක් ඇති විය හැක. විටෙක එමගින් සමාජයට ඉතා විශාල හානියක් ද සිදු විය හැක යන්නෙන් උගන්වා ඇත.

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَيَجْعَلَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ ﴿٨٨﴾
 وَمَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

(86) යම් පැතුමකින් නුඹලා සුබ පතනු ලබන්නෙහු නම් එවිට නුඹලා ඊට වඩා අලංකාර දෙයකින් සුබ පතවු.⁷² නැතහොත් එ(ම පද)යම ප්‍රතිචාර ලෙස දක්වවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි ගණනය කරන්නෙකු වන්නේය. (87) අල්ලාහ්, ඔහු හැර නැමදුමට වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. (මළුවන්) නැගිටුවනු ලබන දිනය වෙත සැබැවින්ම ඔහු නුඹලාව එක් රැස් කරනු ඇත. එහි කිසිදු සැකයක් නොමැත. ප්‍රකාශයෙන් අල්ලාහ්ට වඩා මහා සත්‍යවත්තයා කවරෙකු ද?

(88) (විශ්වාසිකයින්,) ආත්ම වංචනිකයින් විෂයෙහි නුඹලා කණ්ඩායම් දෙකක් වීමට නුඹලාට කුමක් වී ද? ඔවුන් උපයා ගත් දෑ හේතුවෙන් ඔවුන්ව අල්ලාහ් (පෙර සිටි නොමග තත්ත්වයටම) යොමු කළේය.⁷³ අල්ලාහ් නොමග යෑමට ඉඩහැරී අයව නුඹලා සෘජු මාර්ගය කරා යොමු කිරීමට අපේක්ෂා කරන්නෙහු ද? අල්ලාහ් කවරෙකුට නොමග යාමට ඉඩ හැරියේද ඔහුට (යහමග වෙතට) මගක් නුඹ නොදකින්නෙහිමය.-

72) එනම් යමෙකු ‘අස්සලාමු අලෙයිකුම්’ (නුඹ හට ශාන්තිය අත් වේවා!) යැයි සුබ පැතුමේ නම් ඔහුට ‘වඅලෙයිකුමුස් සලාම් වරහ්මකුල්ලාහි වබරකාකුහු’ (නුඹ හට ද අල්ලාහ්ගේ ශාන්තිය, කරුණාව හා ඔහුගේ අභිවාද්ධීන් අත්වේවා!) යන්නෙන් ඉතා අලංකාර වදනින් ප්‍රතිචාර දැක්විය යුතුයි යන්නයි.

73) ඇතැම් මිනිසුන් මක්කාවෙහි සිට මදිනාවට පැමිණ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හමුවී ඉස්ලාමය වැළඳ ගන්නාක් මෙන් ව්‍යාජ ලෙස රඟපෑවෝය. මද කලකට පසු ඔවුන් ඉස්ලාමය අත හැරියෝය. පසුව ව්‍යාපාරික සංචාරයක් යැයි බොරු පවසා රචටමින් ඔවුන් මක්කාවට නැවත ගියෝය. ඇතැම් මුස්ලිම්වරුන් ඔවුන් තවමත් මුස්ලිම්වරුන් යැයි පැවසූ අතර තවත් ඇතැමුන් එසේ නොව ඔවුන් ඉස්ලාමය අත හැරියෝය යැයි පැවසුවෝය. මෙම ආයතය නියතවශයෙන්ම ඔවුන් ඉස්ලාමය නොවැළඳ ගත්තේ යැයි හෙළිදරව් කර ඇත. එනම් ඔවුන් ආත්ම වංචනිකයන්ය. ඔවුන් පැමිණියේම මුස්ලිම්වරුන්ව රැවටීමටය. ඔවුන් නික්ම යාමෙන් පසුව ඔවුන් තමන්ව මුස්ලිම්වරුන් යැයි පැවසීම ද අත් හැරියෝය. එබැවින් මිළඟ ආයතයෙහි (89) ඔවුන්ගේ සත්‍යය ස්වරූපය පිළිබඳව සඳහන් කර ඇති අතර ඔවුන්ව දුටු තැන ඝාතනය කරන ලෙස අණ කර ඇත.

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيَاءَ

-(89) ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කළාක් මෙන්ම නුඹලා ද ප්‍රතික්ෂේප කර නුඹලා (ඔවුන් හා) සමාන වීම ඔවුහු ප්‍රිය කරති. ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ හිජ්රත්*(ගම්බේම් අත හැර දේශාන්තරණය) කරන තුරු ඔවුන් අතුරින් මිතුරන් ඇති කර නොගනිවු. ඔවුන් පිටුපැවැහු නම් ඔවුන්ව සිර භාරයට ගනිවු. තවද නුඹලා ඔවුන්ව කොතැනක හමු වුවත් නුඹලා ඔවුන්ව සාතනය කරවු. තවද ඔවුන් අතුරින් (කිසිදු) මිතුරෙකු හා උදව්කරුවෙකු නුඹලා නොගනිවු.⁷⁴ -

74) මෙම ආයතයේ පසුබිම නම් ආරම්භක මුස්ලිම්වරුන් මක්කාවෙහි ඉස්ලාමය වැළඳ ගත් සමයේ දී එහි මුස්ලිම් නොවන්නන් බහුතරයක් සිටියේය. එවිට මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහි වූ දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින් මොවුන්ට බොහෝ හිංසාවන් හා අපරාධයන් කරමින් සිටි හෙයින් මුස්ලිම්වරුන් තම මාතෘ භූමිය වන මක්කාව අතහැර මදීනා නගරයට දේශාන්තරණය කළ යුතු තත්ත්වයක් උදා විය. ඉන් පසුව මොවුන් මදීනා නගරයෙහි පවා සැනසීමෙන් ජීවත් වීම විරුද්ධවාදීන් අකමැති වූ හෙයින් දේශාන්තරණය කිරීමට ඉඩ නොදී නොයෙකුත් අන්දමින් හිංසා කිරීම් හා ප්‍රහාර එල්ල කිරීම් වැනි අපරාධයන් නොකඩවා කරමින් සිටියේය. මෙමගින් ඔවුන්ගේ අරමුණ වූයේ මුස්ලිම්වරුන්ව ඉස්ලාම් දහමෙන් බැහැර කර තමන් මෙන් මුස්ලිම්වරුන් ද ඉස්ලාම් දහමේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් බවට පත් වීම මිස අන් කිසිවක් නොමැති බව මෙම ආයතයෙහි අල්ලාහ් පැහැදිලි කොට ඇත. මෙවන් අරමුණක් මත කටයුතු කිරීම මහා අපරාධයක් බව පැහැදිලි කරුණකි. එබැවින් මෙම අවස්ථාවෙහි මුස්ලිම්වරුන්ට තම දහම හා ජීවිත ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ස්වභාවික නීතීන් උල්ලංඝනය නොකොට කුමන හෝ අන්දමින් සතුරන්ට ප්‍රති ප්‍රහාර එල්ල කිරීමේ අයිතිය අන් වි ඇති බව ද පැහැදිලි වූ කරුණකි.

මෙහි දී අප අවධානය යොමු කළ යුතු වැදගත් කරුණක් නම් මිළඟ ආයතය මෙම ආයතයට සම්බන්ධ වූවක් බවය. එනම් මෙම ආයතයෙහි ඉස්ලාමයට එරෙහිව මුස්ලිම්වරුන්ට හිංසා අපරාධ කරන ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව පමණක් සටන් කරන මෙන් අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට අණ කර ඇත. නමුත් මිළඟ ආයතයෙහි මුස්ලිම් නොවන්නන් අතුරින් කවර කණ්ඩායමක් සමග මුස්ලිම්වරුන් සාම ගිවිසුමක් ඇති කර ඇත්තේ ද එම කණ්ඩායම වෙත ගොස් එකතු වන්නන් නැතහොත් මුස්ලිම්වරුන් සමග එක් වී තම සමූහයට එරෙහිව සටන් කිරීමට හෝ තම සමූහයා සමග එක් වී මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව සටන් වැදීමට හෝ ප්‍රිය නොකර සාමය පතා මුස්ලිම්වරුන් වෙත පැමිණෙන්නන්ට එරෙහිව සටන් වැදීම අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට තහනම් කර ඇත. එමෙන්ම ඔවුන් සමග යහ අයුරින් හැසිරිය යුතු බව ද අල් කුර්ආනයේ අවධාරණය කරන්නේය. මුස්ලිම්වරුන් මෙවැන්නන් සමග මෙන් සාමාන්‍යය ජනයා සමග ද සාමකාමීව හා අභයදායීව හැසිරිය යුතු යැයි ද අණ කර ඇත. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:28 පාද සටහන බලන්න.

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصْرَتٌ صُدُّوهُمْ أَنْ
يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ ۚ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ
يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۖ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ أَهْرَافِينَ
يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا قَوْلَنَا وَإِيَّاكُمْ لِيُحْمَلُوا عَلَى الْقَوْلِ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْقَوْلِ ۚ فَانصَبْ
يَعْتَرِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فخذوهم واقتلوهم حيث نلتهم ۖ ﴿٩١﴾
أُولَٰئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾

-**(90)** (එහෙත්) කවර කණ්ඩායමක් අතර හා නුඹලා අතර (සාම) ගිවිසුමක්⁷⁵ ඇත්තේ ද එම කණ්ඩායම සමග එකතු වන්නන් හෝ නුඹලා සමග සටන් වැදීමේ නැතහොත් ඔවුන්ගේ පිරිස සමග සටන් වැදීමෙහි (අදහසින් තොරව) තම සිත් මැඩ පවත්වාගෙන (සාමයෙන්) නුඹලා වෙත පැමිණි අය හැරය. තවද **අල්ලාෂ්** අභිමත කළේ නම් නුඹලාට ඉහළින් ඔවුනට බලය ලබා දෙනු ඇත. එවිට ඔවුන්(ද) නුඹලා සමග සටන් වදිනු ඇත.⁷⁶ නමුත් ඔවුන් නුඹලාගෙන් ඉවත් වී නුඹලා සමග ඔවුන් සටන් නොවැද නුඹලා වෙත සාමය ඉදිරිපත් කරන්නේ නම් ඔවුනට එරෙහිව (සටන් වැදීමට) නුඹලාට කිසිදු මගක් **අල්ලාෂ්** තබා නොමැත. **(91)** නුඹලාගෙන් අහය වීමට හා තම කණ්ඩායමෙන් අහය වීමට අපේක්ෂා කරන සෙස්සන් ද නුඹලා දකිනු ඇත. කලහකම් කිරීමට ඇරයුම් කරනු ලබන සෑම මොහොතකම ඔවුහු එහි දැඩිව නියැලෙති. ඔවුන් නුඹලාගෙන් ඉවත් නොවූයේ නම් ද නුඹලා වෙත සාමය ඉදිරිපත් නොකළේ නම් ද තම දෑත් (සටන් වැදීමෙන්) මැඩ පවත්වා නොගත්තේ නම් ද එවිට නුඹලා ඔවුන්ව සිරභාරයට ගනිවු.-

75) 89 වන ආයතයේ අණ කර ඇත්තේ 88 හා 89 වැනි ආයතයන්හි සඳහන් වී ඇති අයව ඝාතනය කරන ලෙසය. නමුත් 90 වන මෙම ආයතයේ සඳහන් අය වන මුස්ලිම්වරුන් සමග සාම ගිවිසුමක් ඇති කර ගත්තවුන් ද එම ගිවිසුමට සම්බන්ධ වූවන් ද ඉහත සඳහන් ඝාතනය කිරීමේ අණට අන්තර්ගත නොවන්නෝය. එලෙසම කවරෙකු මුස්ලිම්වරුන් වෙත පැමිණි “අප මුස්ලිම්වරුන් හෝ මුස්ලිම් නොවන කිසිවෙකු සමග යුද කිරීමට ප්‍රිය නොකරන අතර සාමකාමී ජීවිතයක් අපි අපේක්ෂා කරන්නෙමු” යැයි පවසන්නේ ද ඔවුන් ද එම ඝාතනය කිරීමේ අණට අන්තර්ගත නොවන්නෝය.

76) මෙහි අදහස මෙම පිරිස සමග මුස්ලිම්වරුන් යුද කිරීමෙන් වැළකී සිටීමට **අල්ලාෂ්** අභිමත කළ අතර එය **අල්ලාෂ්**ගෙන් වූ වරප්‍රසාදයක් යන්නය. නැතහොත් ඔවුන් ද ප්‍රතික්ෂේපකයින් මෙන් මුස්ලිම්වරුන් සමග යුද වදිනු ඇත. පසුව මුස්ලිම්වරුන්ට මෙම පිරිස් විෂයෙහි, මොවුන් සහාය ලෙස යුද කිරීමට අකමැත්තක් පළ කර සාමය සඳහා අපේක්ෂා කරන්නේදැයි පරීක්ෂා කළ යුතු යැයි අණ කරනු ලැබූහ. එසේ ඔවුන්ගේ හැසිරීම තුළින් එය සනාථ වූයේ නම් එවිට **අල්ලාෂ්** මොවුන් සමග යුද කිරීමට ද සිර භාරයට ගැනීමට ද අනුමත නොකළේය.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً ^ع وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
 وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا ^ط فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ^ط وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ^ع فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ ^ط وَكَانَ اللَّهُ

عَلَيْنَا حَكِيمًا

-තවද ඔවුන් කොතැනක හමු වුවත් නුඹලා ඔවුන්ව මරා දමවු. ඔවුනට එරෙහිව පැහැදිලි බලයක් නුඹලාට අපි ඇති කළෙමු.⁷⁷

(92) වැරදීමකින් මිස විශ්වාසිකයෙකු ඝාතනය කිරීමට තවත් විශ්වාසිකයෙකුට අයිතියක් නොමැත. කවරෙකු විශ්වාසිකයෙකු වැරදීමකින් ඝාතනය කළේ ද එවිට (වන්දියක් ලෙස ඔහු) විශ්වාසික වහලෙකු⁷⁸ නිදහස් කර (ඝාතනය වූ) මොහුගේ පවුලේ (උරුමක්කාර) අයට ලබා දිය යුතු වන්දි මුදලක් ද ගෙවිය යුතු වේ. (නමුත්) ඔවුන් එය දාන පරිත්‍යාගයක් වශයෙන් අත හැරියා නම් හැර.⁷⁹ (ඝාතනය වූ) මොහු විශ්වාසිකයෙකු වූ තත්ත්වයේ නුඹලාගේ සතුරු ජනයා අතුරින් වී නම්,⁸⁰ එවිට විශ්වාසික වහලෙකු නිදහස් කළ යුතුය. තවද කවර කණ්ඩායමක් අතර හා නුඹලා අතර (සාම) ගිවිසුමක් ඇත්තේ ද (ඝාතනය වූ) මොහු එම කණ්ඩායමෙන් කෙනෙකු වී නම් මොහුගේ පවුලේ (උරුමක්කාර) අයට ලබා දිය යුතු වන්දි මුදලක් ගෙවිය යුතු වේ. තවද විශ්වාසික වහලෙකු නිදහස් කළ යුතු වේ.-

77) මෙම ආයතයේ සඳහන් පිරිස 90 වැනි ආයතයේ සඳහන් කළ අය මෙන් වූ තවත් පිරිසකි. ඔවුන් මුස්ලිම්වරුන් වෙත ගොස් යුද නොකොට සාමය පැතු වෝය. නමුත් ඔවුන් තමන්ගේ ප්‍රකාශයෙහි අවංක නොවූහ. එබැවින් මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව සතුරන් සමග එක් වන මෙන් ඔවුන්ව කැඳවූයේ නම් මුස්ලිම්වරුන් සමග ඔවුන් ඇති කර ගත් ගිවිසුම උල්ලංඝනය කර සතුරන් සමග එක් වන්නෝය. එහෙයින් මෙම ආයතය අණ කරනුයේ 89 වැනි ආයතයේ සඳහන් කළ පිරිස මෙන් මොවුන්ව ද ඝාතනය කරන ලෙසය.

78) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 47:4 පාද සටහන් සමග බලන්න.

79) වැරදීමකින් ඝාතනය කිරීම යනු ඝාතනය කළ තැනැත්තා ඝාතනයට ලක් වූ තැනැත්තාව කිසිදු අයුරකින් ඝාතනය කිරීමට අපේක්ෂා කළේ නැත යන්නයි. උදාහරණයක් ලෙස : කෙනෙකු සතෙකු ඉලක්ක කර වෙඩි තැබීමේදී එම ඉලක්කය වැරදීමකින් මිනිසෙකු වෙත එල්ල වී ඔහු මරණයට පත් වීම.

80) එනම් ඇතැම් අයෙකු ඉස්ලාමය වැළඳ ගෙන සිටියද ඔහු මුස්ලිම්වරුන් සමග එක් වීමට පෙර යුද අවස්ථාවකදී සතුරු ජනයා සමග සිටියදී මුස්ලිම්වරුන් ඔහුගේ විශ්වාසික තත්ත්වය පිළිබඳව නොදැන ඔහුවද වැරදීමකින් ඝාතනය කිරීම වැනි අවස්ථාවක අනුගමනය කළ යුතු නීතිය මින් පෙන්වා දී ඇත.

وَمَنْ يُقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَبِدًا فَجَزَاءُؤُهُ جَهَنَّمُ خُلِدًا فِيهَا وَغَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ
 لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
 لِمَنْ آتَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ كَسَتْ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَصَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ
 كَثِيرَةٌ ۖ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

خَبِيرًا

-කවරෙකුට (වහලෙකු නිදහස් කිරීමට හැකියාවක්) නොලැබුණේ ද එවිට අල්ලාහ්ගෙන් වූ පශ්චාත්තාප වීමක් වශයෙන් අබණ්ඩව මාස දෙකක් උපවාස ශිලයෙහි යෙදිය යුතු වේ. තවද අල්ලාහ් සර්වඥ හා සර්ව ප්‍රඥාවන්ත විය. (93) කවරෙකු ඕනෑකමින් මුෂ්මිත්වරයෙකු* ඝාතනය කරන්නේ ද එවිට ඔහුගේ ප්‍රතිවිපාකය වන්නේ නිරයයි. ඔහු එහි සදාකල් වෙසෙන්නෙකි. තවද අල්ලාහ් ඔහු කෙරෙහි කෝප වන්නේය. තවද ඔහුට ශාප කරන්නේය. තවද මහත් වූ දඬුවමක් ඔහුට සූදානම් කර ඇත්තේය.

(94) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ (සටන් වැදීමට) යන්නේ නම් (විශ්වාසිකයා හා ප්‍රතික්ෂේපක සතුරා කවුරුන් දැයි) අවබෝධ කර ගනිවු. තවද නුඹලා වෙත කවරෙකු සලාමය ඉදිරිපත් කරන්නේ ද ලොකික ජීවිතයේ සම්පත් අපේක්ෂා කරමින් “නුඹ විශ්වාසිකයෙකු නොවන්නේ යැ”යි නොපවසවු.⁸¹ අධික සම්පත් ඇත්තේ අල්ලාහ් අබියසය. නුඹලා ද පෙර සිටියේ මෙලෙසය. පසුව අල්ලාහ් නුඹලා කෙරෙහි (අභයදායී ජීවිතය පිරිනමා) උපකාර කර ඇත්තේය. එබැවින් අවබෝධ කර ගනිවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අභිඥානවන්ත වන්නේය.

81) නොයෙක් යුද අවස්ථා වලදී ඇතැම් සහාධිවරුන්* සලාම් නම් ඉස්ලාමීය පැතුම පවසා හෝ ලාඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ් යන ඒක දේවත්ව වදන පවසා තමන් මුස්ලිම්වරුන් යැයි පෙන්වා ගත් ඇතැම් මිනිසුන්ව ඝාතනය කළෝය. නමුත් ඔවුන් තම ජීවිතය ආරක්ෂා කිරීමට මෙසේ පවසන්නේ යැයි සහාධිවරුන් සිතූහ. යුද්ධය අවසන් වූ පසු යුද්ධයේදී ඔවුන්ගෙන් අත්පත් කර ගත් වස්තූන් සහාධිවරුන් ගත්තෝය. මේ සිද්ධීන් පිළිබඳව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් අධික ලෙස අමනාපයට පත් විය. තවද මෙම ආයතය අනාගතයේ මුස්ලිම්වරුන් මෙවැනි ක්‍රියාවන් කිරීම වළක්වා ඇත. ‘අල්ලාහ් අබියසය අධික සම්පත් ඇත්තේ’ යන පදය මගින් යුද්ධයේදී අත්පත් කරගන්නා වස්තූන් ආශා කරමින් මෙවැනි ක්‍රියාවන් කිරීම පිළිබඳව අවවාද කර ඇත.

තවද මෙම ආයතය පෙන්වා දෙන නීතියක් නම් කෙනෙකු තමන් මුස්ලිම්වරයෙක් යැයි පැවසුවේ නම් ඔහුව අප මුස්ලිම්වරයෙකු ලෙස සැලකිය යුතුය. අපට ඔහුගේ බාහිර විශ්වාසය හා ක්‍රියාව පමණක් සාධක වන අතර ඔහුගේ අභ්‍යන්තරය පිළිබඳව අනුමාන කර ඔහු මුස්ලිම්වරයෙකු නොවේ යැයි කීමට අනුමැතිය නැත. නමුත් කෙනෙකු ඉස්ලාමීය මූලධර්මයට හා ප්‍රතිපත්තියට එරෙහිව තමාගේ විශ්වාසය ප්‍රකාශ කරන්නේද ඔහු තමන් මුස්ලිම්වරයෙකු යැයි පැවසුව ද අපි ඔහුව මුස්ලිම්වරයෙකු නොවේ යැයි ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කළ හැකිය.

لَا يَسْتَوِي الْقَعْدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَعْدِينَ دَرَجَةً ۗ وَلَا وَعَدَ
 اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۗ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَعْدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَتٍ مِّنْهُ وَ
 مَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمْ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمًا لِّنَفْسِهِمْ
 قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ ۗ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً
 فَتُهَاجَرُوا فِيهَا ۗ فَأُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ ۗ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ
 الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

(95) (සාධාරණ) බාධක ඇත්තන් හැර විශ්වාස කළුන් අතුරින් (සටනට සහභාගි නොවී) රැදී සිටි අය ද අල්ලාස්ගේ මාර්ගයේ තම වස්තූන් හා තම ජීවිත කැප කරමින් සටන් වදින්නන් ද එක හා සමාන නොවෙති. තම වස්තූන් හා තම ජීවිත කැප කරමින් සටන් වැදුණු අයව (සාධාරණ හේතුවකින් සටනට සහභාගි නොවී) රැදී සිටි අයට වඩා අල්ලාස් තනතුරකින් ශ්‍රේෂ්ඨ කොට ඇත. (නමුත්) සෑම අයෙකුටම අල්ලාස් ඉතා අලංකාර දැය(ස්වර්ගය) ප්‍රතිඥා දී ඇත. (අල්ලාස්ගේ මාර්ගයේ) සටන් වැදුණු අයව (හේතුවකින් තොරව සටනට සහභාගි නොවී) රැදී සිටි අයට වඩා ඉමහත් වූ වේතනයෙන් අල්ලාස් ශ්‍රේෂ්ඨ කොට ඇත. (96) (එනම්) ඔහුගෙන් (ප්‍රදානය වන්නා) වූ තරාතිරමි වලින් ද පාප ක්ෂමාව හා කරුණාවෙන් ද වේ. අල්ලාස් අති ක්ෂමාශීලී හා පරම කරුණාහරිතය.

(97) සැබැවින්ම කවුරුන් (දේශාන්තරණය නොකර) තමන්ටම අපරාධ කර ගත් අය ලෙස (සිටිය දී) මලක්වරුන්* ඔවුන්ව මරණයට පත් කරන්නේ ද (එවිට ඔවුන්ගෙන්) “නුඹලා කුමන තත්වයෙහි සිටියෙහු දැ?”යි ඔවුහු(මලක්වරුන්*) විමසති. “අපි මිහිතලයෙහි දුර්වලත්වයට (පත් කර හිංසාවට) ලක් කරනු ලැබුවත් වශයෙන් සිටියෙමු.”යැයි ඔවුහු පවසති. අල්ලාස්ගේ මිහිතලය, එහි නුඹලා දේශාන්තරණය කිරීමට විශාලව නොතිබුණේ දැ?යි ඔවුන්(මලක්වරුන්) විමසති. ඔවුන්ගේ වාසස්ථානය නිරයයි. නවාතැන් අතුරින් එය කෙතරම් නරක ද? (98) (නමුත් ගම්බිම් අත හැර දේශාන්තරණය කිරීම සඳහා) කිසිදු සැලසුමක් කිරීමට හැකියාව නොමැති හා කිසිදු මගක් නොදැන සිටි දුර්වලත්වයට (පත් කර හිංසාවට) ලක් කරනු ලැබූ පුරුෂයින්, ස්ත්‍රීන් හා ළමුන් හැරය.-

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۗ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ ۖ إِنَّ خِفَّتُمْ أَنْ يُغْتَنَبَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠١﴾

- (99) අල්ලාහ් ඔවුන්ට පාපක්ෂමාව පිරිනමන්නට පුළුවන. තවද අල්ලාහ් සමාව පිරිනමන්නෙකුය. අති ක්ෂමාශීලී වන්නේය. ⁸² (100) කවරෙකු අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ දේශාන්තරණය කරන්නේ ද මිහිතලයෙහි බොහෝ වාසස්ථානයන් හා (ධන සම්පන්න) විශාලත්වයක් ලබා ගන්නේය. අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසුල්වරයා* වෙනුවෙන් කවරෙකු තම නිවසෙන් දේශාන්තරණය කරන්නෙකුට බැහැරව ගොස් පසුව (අතරමග දී) මරණය ඔහුට අත්වන්නේ ද ඔහුගේ චේතනය අල්ලාහ් අඛණ්ඩ ස්ථාපිත විය. තවද අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලී හා පරම කරුණාහරිත වන්නේය.

(101) නුඹලා මිහිතලයෙහි ගමනක යෙදෙන විට ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් නුඹලාට අක්‍රමිකතා කරනු ඇතැයි නුඹලා බිය වෙතොත් නුඹලා සලාතය* කෙටි කර ගැනීම නුඹලාට වරදක් නැත. ⁸³ -

82) ඉස්ලාමයේ ආරම්භ යුගයේ මුස්ලිම්වරුන්ට මක්කාවෙහි සිට මදීනාවට දේශාන්තරණය කිරීම අනිවාර්යය වී තිබුණි. 97 වැනි ආයතය සඳහන් කරන්නේ කවුරුන් දේශාන්තරණය කිරීමට හැකියාව තිබිය දී ඔවුන් දේශාන්තරණය නොකරන්නේද ඔවුන් මහත්වූ දඬුවමකට සුදුස්සන් වන්නේද යන්නයි. තවද ඔවුන් මරණයට පත් වන මොහොතේ ඔවුන් දේශාන්තරණය නොකළේ මන්දැයි මලක්වරුන්* විමසන්නේය. එවිට ඔවුන්ට නිදහසට කරුණු කිසිවක් නොවනු ඇත. ඔවුන් නිරයෙහි දඬුවම් ලබන්නේය. තවද 97 වැනි ආයතයේ සඳහන් 'තමන්ටම අපරාධ කර ගැනීම' යනු දේශාන්තරණය කරන ලෙස අල්ලාහ් කළ විධානය උල්ලංඝනය කිරීමයි. කෙසේ වෙතත් 98 වැනි ආයතයේ දේශාන්තරණය කිරීමට කිසිදු හැකියාවක් නොමැති අය මෙම දඬුවමට අන්තර්ගත නොවන්නෝයැයි සඳහන් වී ඇත. තවද 100 වැනි ආයතය සඳහන් කරන්නේ අල්ලාහ් වෙනුවෙන් තම මව්බිම අත හැර යන්නන්ට ලැබෙන ප්‍රතිඵල පිළිබඳවය.

83) 'සලාතය* කෙටි කර ගැනීම' එනම් රකඅතක් 4 රකඅතක් 2 ක් බවට කෙටි කිරීම 'කස්ර්' නමින් හඳුන්වයි. - රකඅතය යනු සලාතයේ ඉරියව් කිහිපයකින් සමන්විත එක් අංගයක් හඳුන්වන නාමයයි. විවිධ සලාතයන් සඳහා මෙම අංග හෙවත් රකඅත ගණනේ වෙනස් කම් ඇත. - මෙම කස්ර් කිරීම අවස්ථා දෙකක ඉටු කළ හැක. ඉන් එකක් නම් ඉස්ලාමීය නීති මාලාවේ සඳහන් වී ඇති පරිදි එදිනෙදා සලාතය දීර්ඝ ගමන් බිමන් වල දී ඉටු කරන අවස්ථාවන්හිය. මෙම ක්‍රියාවලිය 'සලාතුල් මුසාෆිර්' (صلاة المسافرين) යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබයි. දෙවැන්න නම් එදිනෙදා සලාතය යුද පිටියේ සතුරන් ඉදිරියේ ඉටු කරන අවස්ථාවයි. මෙම ක්‍රියාවලිය 'සලාතුස් කවිෆ්' (صلاة الخوف) යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබයි. මේ සම්බන්ධව මූලික ආයතයේ සඳහන් වී ඇත.

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقْبْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا آسِلِحَتَهُمْ
 فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ ۚ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَ
 لْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ
 فَيَبْسُطُونَ عَلَيْكُمْ مَائِلَةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاءَ عَلَيْكُمْ إِِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ
 مَرَضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۗ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾

-සැබැවින්ම (හර්බි*) ප්‍රතික්ෂේපකයින් නුඹලාට විවෘත සතුරන් වන්නෝය.⁸⁴ (102) (නබිවරය, යුද බිමෙහි) ඔවුන් අතර නුඹ සිට ඔවුනට නුඹ සලාතය* මෙහෙයවන්නේ නම් ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් තම ආයුධ (අතට) ගෙන නුඹ සමග (සලාතයේ යෙදෙමින්) සිටිය යුතුය. ඔවුහු සලාතය ඉටු කළ වහාම (සතුරන්ට අහිමුඛව මුර කිරීම සඳහා) නුඹලාගේ පිටුපසට යා යුතුය. පසුව සලාතය ඉටු නොකළ (මුර කරමින් සිටි) අනෙක් පිරිස පැමිණ නුඹ සමග සලාතය ඉටු කළ යුතු අතර ඔවුන් තම පූර්වාරක්ෂාව හා තම ආයුධ ගත යුතුය. නුඹලාගේ ආයුධ හා නුඹලාගේ භාණ්ඩ පිළිබඳව නුඹලා නොසැලකිලිමත්ව සිටීම ද (එවිට) නුඹලා කෙරෙහි එකවරම කඩා පැන පහර දීම ද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් අපේක්ෂා කරති. වර්ෂාවෙන් නුඹලාට පීඩාවක් ඇති වූයේ නම් හෝ නුඹලා රෝගීව පෙළෙන්නේ නම් හෝ (එවිට) නුඹලා නුඹලාගේ ආයුධ (ඉවත) තැබීම නුඹලා කෙරෙහි වරදක් නැත. (නමුත්) නුඹලා නුඹලාගේ පූර්වාරක්ෂාව ගත යුතුය.-

84) මෙම ආයතයෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ මුස්ලිම්වරුන්ට බොහෝ ලෙස හිංසා අපරාධ කළ මක්කාවේ විසූ ආදේශකයින් පිළිබඳවය. එනම් මුස්ලිම්වරුන් මොවුන්ගේ කුට උපායන් වලට හසු වී මොවුන්ගේ ගොදුරක් බවට පත් නොවනු පිණිස ‘මොවුන් නුඹලාගේ විවෘත සතුරන්’ යැයි අල්ලාස් මුස්ලිම්වරුන්ව දැනුවත් කර ඇත. මේ අනුව නොකඩවා යුද්ධයන් වලට මුහුණ දිය යුතු තත්ත්වයක් ආදේශකයින්ගෙන් මුස්ලිම්වරුන්ට උදා වී තිබුණු හෙයින් මිළඟ ආයතයෙහි යුද අවස්ථාවේ දී මුස්ලිම්වරුන් කෙසේ සලාතය* ඉටු කළ යුතු දැයි පැහැදිලි කොට ඇත. ඇතැමුන් විග්‍රහ කරන්නාක් මෙන් මෙම ආයතය මුස්ලිම් නොවන සියල්ලන් හා සම්බන්ධ වූවක් නොවන බවට නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ ක්‍රියාව පැහැදිලි සාධකයක් වේ යන්න ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි කරුණකි. මන්දයත් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් මදීනාවෙහි විසූ යුදෙව්වන් සමග සාම ගිවිසුම් කර සිටියේය. තවද ‘නජ්රාන්’ නැමැති ප්‍රදේශයේ විසූ කිතුනුවන් සමග ද සාම ගිවිසුම් කර සිටියේය. ‘බනු කුසාආ’ නම් ගෝත්‍රය මුස්ලිම් නොවන්නන්ව සිටිය ද මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු අය ලෙස සිටියෝය. එපමණක් නොව මුස්ලිම් නොවන අනෙකුත් ගෝත්‍රයන් සමග ද නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ගිවිසුම් කර ගෙන සිටියේය. ඇතැමුන් විග්‍රහ කරන්නාක් මෙන් ‘මුස්ලිම් නොවන සියලු දෙනා සමග මිත්‍රත්ව පැවැත් වීම තහනම් හා ඔවුන් සියල්ල මුස්ලිම්වරුන්ගේ විරෝධීන්’ යන්නෙන් මෙම ආයතයෙහි අදහස වන්නේ නම් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් මුස්ලිම් නොවන බොහෝ අය සමග කෙසේ සහජීවන ගිවිසුම්හි බැඳී සිටින්නට හැකි වූයේ ද? මෙම ආයතය එම කාල වකවානුවේ දී මුස්ලිම්වරුන්ට විවිධාකාර හිංසාවන් කරමින් සිටි මක්කාවේ විසූ හර්බි* ප්‍රතික්ෂේපකයින් පසුබිම් කොට පහළ වූ බව ඉහත සඳහන් කරුණු තුළින් පැහැදිලිවම සනාථ වන්නේය.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأَنَّتُمْ فَأَقِيْبُوا
 الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِعَاءِ الْقَوْمِ
 إِن تَكُونُوا تَأْمِنُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْمِنُونَ كَمَا تَأْمِنُونَ ۚ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ
 عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ ۗ
 وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

-සැබැවින්ම අල්ලාහ් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ට අවමානය පමුණුවන දඬුවමක් පිළියෙල කර ඇත. (103) නුඹලා සලාතය අවසන් කළේ නම් සිටගෙන ද වාඩි වී ද හාන්සි වී ද අල්ලාහ්ව සිහිපත් කරවු. නුඹලා (යුද්ධය නිමා වී) සන්සුන් වූ විට සලාතය (සම්පූර්ණයෙන්ම) ඉටු කරවු. සැබැවින්ම සලාතය විශ්වාස කළවුන්ට වේලාවක් නියම කරන ලද අනිවාර්යය වූවක් වන්නේය. (104) (සතුරු) කණ්ඩායම සොයා යෑමෙහිලා නුඹලා බලහීන නොවවු. නුඹලා වේදනාවෙන් පීඩා විදිමින් සිටින්නෙහු නම් සැබැවින්ම ඔවුන් ද නුඹලා වේදනාවෙන් පීඩා විදිමින් සිටිනා සේම වේදනාවෙන් පීඩා විදිමින් සිටිති.⁸⁵ නමුත් ඔවුන් අපේක්ෂා නොකරන දැස්වර්ගය) නුඹලා අල්ලාහ්ගෙන් අපේක්ෂා කරන්නෙහුය. අල්ලාහ් සර්වඥ සර්ව ප්‍රඥාවන්ත වන්නේය.

(105) (නබිවරය,) අල්ලාහ් නුඹට පෙන්වා දුන් දැයින් ජනයා අතර නුඹ තිත්ද දීම පිණිස සැබැවින්ම අපි ධර්ම පුස්තකය(අල් කුර්ආනය) සත්‍යයෙන් යුතුව නුඹට පහළ කළෙමු. තවද නුඹ විශ්වාස දෝහින්ට පක්ෂව කතා කරන්නෙකු නොවවු.⁸⁶ -

85) මෙම වැකිය පහළ වූයේ මුස්ලිම්වරුන් උහුද් පිටියේ අපරාධකරුවන් සමග යුද වැදී පැමිණි මොහොතක නැවත අපරාධකරුවන්ට එරෙහිව යුද කළ යුතුය යැයි අල්ලාහ්ගේ විධානය පහළ වූ අවස්ථාවක දීය. එවිට මුස්ලිම්වරුන් තුවාල වී ඇති බැවින් යුද්ධයට නොයා සිටීමට නිදහසට කරුණු පැවසූහ. එවිට අල්ලාහ් අපරාධක ප්‍රතික්ෂේපකයින් පවා තුවාල ලැබී සිටිය ද ඒවා නොකකා යුද්ධයට පැමිණෙන්නේ යැයි පවසා මුස්ලිම්වරුන්ව දිරි ගන්වන්නට විය.

86) 106 සිට 113 වැනි ආයාත් දක්වා එක් සිද්ධියක් සම්බන්ධව පහළ වූවකි. ඉබ්නු උබෙයිරික් නම් ආන්ම වංචනිකයෙක් රිගාආ නම් තැනැත්තාගේ නිවසෙහි සොරකමක් කළේය. ඔහු සොරකම් කළ දෑ යුදෙව්වෙකුගේ නිවසෙහි තැන්පත් කළේය. පසුව මෙම සොරකම පිළිබඳව ඉබ්නු උබෙයිරික්ගෙන් විමසනු ලැබූ කල්හි එම යුදෙව්වා සොරකම් කළ බවට ඔහු බොරු ප්‍රකාශයක් කළේය. නමුත් රිගාආ හා ඔහුගේ පවුලේ අය ඉබ්නු උබෙයිරික් සොරකම් කළ බවට චෝදනා කළෝය. ආරම්භයේදී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ද යුදෙව්වා වරදකරු යන මතයට යොමු විය. මන්දයත් සොරකම් කරන ලද දෑ එම යුදෙව්වාගේ නිවසේ වූ අතර රිගාආගේ නිවසේ සිට යුදෙව්වාගේ නිවස දක්වා ඉබ්නු උබෙයිරික් නිර්මාණය කළ ව්‍යාජ පා සලකුණු ද වීමයි. තවද රිගාආ ඔහුට චෝදනා කළ හේතුවෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් රිගාආට දොස් නැගුවේය. මෙම සිදුවීමේ සත්‍යය හෙළි කිරීම පිණිස අල්ලාහ් මෙම ආයතයන් පහළ කළේය. මෙම ආයතයන් පහළ වීමෙන් පසුව යුදෙව්වා එම වරදින් නිදහස් වූ අතර ඉබ්නු උබෙයිරික් වරදකරු බවට පත් විය.

وَاسْتَعْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تَجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَآأَنْتُمْ هَآؤَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبْهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا

مُبَيِّنَاتٌ

- (106) තවද අල්ලාස්ගෙන් ක්ෂමාව ඇයැදිවූ. සැබැවින්ම අල්ලාස් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය. (107) තමන් තමන්ටම දෝහි වන්නන් වෙනුවෙන් නුඹ වාද නොකරවූ. සැබැවින්ම අල්ලාස් පාපකාරී විශ්වාස දෝහිවන්නන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය. (108) ඔවුහු (තම දෝහිකම හේතුවෙන්) මිනිසුන්ගෙන් සැඟවෙහි. නමුත් අල්ලාස්ගෙන් ඔවුන්ට සැඟවිය නොහැක. ඔහු(අල්ලාස්) ප්‍රකාශයෙන් තෘප්තිමත් නොවන දෑ(කුමන්ත්‍රණ) පිළිබඳව ඔවුහු රාත්‍රියේ කථා කරන විට ඔහු(අල්ලාස්) ඔවුන් සමග විය. තවද අල්ලාස් ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව ප්‍රකාරයෙන් දැන සිටින්නෙකු වන්නේය. (109) බලවූ. නුඹලා මෙලොව ජීවිතයෙහි ඔවුන් වෙනුවෙන් වාද කරන්නෙහුය. එහෙත් (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින ඔවුන් වෙනුවෙන් අල්ලාස් සමග වාද කරනුයේ කවරෙකු ද? නැතහොත් ඔවුන්ට භාරකරුවෙකු වශයෙන් (පෙනී) සිටින්නේ කවරෙකු ද? (110) කවරෙකු අයහපතක් කර එසේ නොමැති නම් තමන්ටම අපරාධ කර පසුව අල්ලාස්ගෙන් ක්ෂමාව ඇයැද සිටින්නේ ද ඔහු අල්ලාස්ව අති කරුණාහරිත අති ක්ෂමාශීලීයෙකු ලෙස සම්මුඛ වනු ඇත. (111) කවරෙකු පාපය උපයා ගනුයේ ද එය ඔහු උපයා ගනුයේ තමන්ට එරෙහිවමය. තවද අල්ලාස් සර්වඥ සර්ව ප්‍රඥාවන්තයෙකු වන්නේය. (112) කවරෙකු වැරද්දක් හෝ පාපයක් උපයා ගෙන පසුව නිර්දෝෂියෙකු වෙත එය පටවන්නේ ද සැබැවින්ම ඔහු බොරු වෝදනා කිරීමක් හා පැහැදිලි පාපයක් ඉසිලීය.-

නමුත් ඔහු මක්කාවට පලා ගියේය. එහි ගොස් ටික කලකින් ඔහු දුක්ඛිත ලෙස මරණයට පත් විය. මෙම ආයතයන් ඉහත සිද්ධිය සම්බන්ධව පහළ වුව ද මුළු මහත් ලෝවැසියන්ටම ඇතැම් අධිකරණ මූලධර්මයන් මෙහි පෙන්වා දී ඇත. මෙහි නීතිඥවරයා වරදකරුට පක්ෂව වාද නොකළ යුතු අතර විනිසුරුවරයා නඩුව හොඳින් අධ්‍යයනය කර තීන්දු දිය යුතු යැයි අණ කර ඇත.

وَكَوَلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَيَّتْ طَائِفَةً مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ
 وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَ
 كَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ
 مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ
 أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ
 الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ
 بِهِ وَيُغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾

- (113) (නබිවරයා) නුඹ කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යය හා ඔහුගේ දයාව නොමැති නම් ඔවුන්ගෙන් වූ පිරිසක් නුඹව මුලාවෙහි පත් කිරීමට අධිෂ්ඨාන කරනු ඇත. තවද ඔවුන් තමන්වම මිස (අන් කිසිවෙකුට) මුලාවෙහි පත් නොකරති. නුඹ හට කිසිදු අනතුරක් කිරීමට ඔවුන්ට නොහැක. නුඹ වෙත අල්ලාහ් ධර්ම පුස්තකය හා ප්‍රඥාව පහළ කළේය. තවද නුඹ දැන නොසිටි දෑ නුඹට ඔහු ඉගැන්වූයේය. තවද නුඹ කෙරෙහි වූ අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යය මහඟු විය.

(114) ඔවුන්ගේ රහස් කතා අතුරින් බොහෝමයක යහපතක් නැත. (එහෙත්) දන්දීම හෝ යහකම් කිරීම හෝ ජනයා අතර සමථය ඇති කිරීම පිළිබඳව විධානය කරන්නෙකු(ගේ රහස් කතා) හැර. කවරෙකු ඒවා අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය අපේක්ෂාවෙන් කරන්නේ ද අපි ඔහුට මතුවට ඉමහත් වේතනයක් පිරිනමන්නෙමු.

(115) තමන්ට යහමග පැහැදිලි වූවායින් පසුව රසුල්වරයාට* කවරෙකු පිටුපාත්තේ ද තවද විශ්වාසිකයින්ගේ මාර්ගයෙන් තොර වූ මාර්ගයක් පිළිපදින්නේ ද ඔහු තෝරා ගත් දැයෙහි ඔහුව අපි අත හැර දමන්නෙමු. තවද ඔහුව නිරයට ඇතුළු කරන්නෙමු. අවසානයෙහි යොමු වන ස්ථාන අතුරින් එය ඉතා දුෂ්ට විය. (116) සැබැවින්ම අල්ලාහ් තමන්ට ආදේශ තබනු ලැබීමට සමාව නොදෙන්නේමය. එය නොවන දෑ සඳහා ඔහු කාහට අහිමත කරන්නේ ද ඔහුට සමාව දෙන්නේය.⁸⁷ කවරෙකු අල්ලාහ්ට ආදේශ තබන්නේ ද ඔහු සැබැවින්ම අන්ත මුලාවකින් මුලාවකට පත් විය.-

87) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 4:48 වැනි ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

إِنَّ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهَا آيَاتِنَا ۖ وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ
 لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَا ضَلَالَنَّهُمْ وَلَا مَرِيئَنَّهُمْ وَلَا مُرْتَبِّئَهُمْ
 فَلْيَبْتَئِكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مُرْتَبَّهُمْ فَلَئِمَّغْيِرُونَ خَلْقَ اللَّهِ ۖ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ
 دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۗ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
 غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُولَئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُجَدُّونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

-(117) ඔවුහු ඔහු(අල්ලාහ්) නොවන ස්ත්‍රී(පිළිමය)න්⁸⁸ මිස නොඅයැදිති. තවද ඔවුහු දුෂ්ට **ෂෙයිතාන්ව*** මිස නොඅයැදිති. (118) **අල්ලාහ්** ඔහුට(ෂෙයිතාන්ට) ශාප කර ඇත. තවද “සැබැවින්ම නුඹගේ ගැත්තන් අතුරින් නියමිත කොට්ඨාසයක් මම ග්‍රහණය කර(මා පිළිපැදීමට සලස්ව)න්නෙමි” යැයි ඔහු(ෂෙයිතාන්) පැවසුවේය. (119) තවද ඔවුන්ව මම මුළු කරන්නෙමි. ඔවුන්ට ශුන්‍යය වූ බලාපොරොත්තුවන් ඇති කරන්නෙමි. තවද මම ඔවුන්ට විධානය කරන්නෙමි. එවිට සැබැවින්ම ඔවුහු පශු කුලයට අයත් සතුන්ගේ* කන් කපා දමනු ඇත.⁸⁹ තවද මම ඔවුන්ට විධානය කරන්නෙමි. එවිට සැබැවින්ම ඔවුහු **අල්ලාහ්**ගේ මැවීම් විකෘති කරනු ඇත.⁹⁰ (යැයි **ෂෙයිතාන්*** පැවසුවේය.) කවරෙකු **අල්ලාහ්** අතහැර **ෂෙයිතාන්ව** භාරකරුවෙකු වශයෙන් ගත්තේ ද එවිට සැබැවින්ම ඔහු පැහැදිලි අලාභයකින් අලාභයකට පත් විය. (120) ඔහු(ෂෙයිතාන්) ඔවුන්ට ප්‍රතිඥා දෙන්නේය. තවද ඔවුන්ට ශුන්‍යය බලාපොරොත්තුවන් ඇති කරන්නේය. **ෂෙයිතාන්** රැවටීම මිස (අන් කිසිවක්) ඔවුන්ට ප්‍රතිඥා නොදෙන්නේය. (121) ඔවුන්ගේ වාසස්ථානය නිරයයි. එයින් ගැලවුම් මගක් ඔවුහු නොලබති.

88) මක්කාවෙහි සිටි ආදේශකයින් ඔවුන්ගේ පිළිමයන් ස්ත්‍රී පාර්ශවයන් ලෙස සැලකූහ.

89) වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** 5:103 හි පාද සටහන බලන්න.

90) **ෂෙයිතාන්**ගේ බලපෑමට අනුව, පිළිම වන්දනාකරුවන්ගේ සම්ප්‍රදායක් වූ පශු කුලයට අයත් සතුන් තම පිළිමයන් කෙරෙහි කැප කිරීම මෙම **ආයත**යෙන් විස්තර කර ඇති අතර එම කැප කිරීමේ සංකේතයක් ලෙස කන් කපා හැරීම සිදු කරනු ලැබීය. තවද ‘**අල්ලාහ්**ගේ මැවීම් විකෘති කරනු ඇත’ යනුවෙන් විස්තර කර ඇත්තේ මෙවන් කටයුතු වලින් හා වෙනත් මාර්ග වලින් **අල්ලාහ්**ගේ මැවීම් වල ස්වභාවය ජනයා වෙත ස් කිරීමය.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَى بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ مَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظَلَّمُونَ فِيهَا شَيْئًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾

(122) තවද කවරෙකු විශ්වාස කර යහකම් කරන්නේ ද ඔවුන්ව අපි (ස්වර්ග) උයන් වලට ඇතුළු කරන්නෙමු. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. (එය ඔවුන්ට පොරොන්දු වූ) අල්ලාහ්ගේ සැබෑ ප්‍රතිඥාවක් වශයෙනි. වචනයෙන් අල්ලාහ්ට වඩා මහා සත්‍යවත්තයා කවරෙකු ද? (123) එ(ම විපාක)ය නුඹලාගේ අදහසට ද ධර්ම පුස්තක ලක් ජනයාගේ අදහසට ද (අනුකූල) නොවේ.⁹¹ (එනම්,) කවරෙකු අයහපතක් කරන්නේ ද ඒ සඳහා ඔහුට ප්‍රතිවිපාක දෙනු ලැබේ. තවද ඔහු අල්ලාහ් හැර තමන්ට (කිසිදු) භාරකරුවෙකු හා උදව්කරුවෙකු නොලබනු ඇත. (124) කවර පුරුෂයෙකු හෝ ස්ත්‍රියෙකු තමන් විශ්වාසිකයෙකු වශයෙන් යහකම් කරන්නේ ද ඔවුහුමය ස්වර්ගයට පිවිසෙනුයේ. (ඉදි ඇටයක මතුපිට ඇති) තිතක තරම්වත් ඔවුහු අසාධාරණයට ලක් කරනු නොලබති. (125) තමන් යහපත් අයෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් වෙත තම මුහුණ යටහත් කර (සෘජු දහම වෙත) නැඹුරු වූ ඉබ්‍රාහිම්ගේ* පිළිවෙත⁹² අනුගමනය කරන්නන්ට වඩා දහමෙන් ඉතා අලංකාර වනුයේ කවරෙකු ද? තවද අල්ලාහ් ඉබ්‍රාහිම්ව මිතුරෙකු වශයෙන් (තෝරා) ගත්තේය. (126) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ අල්ලාහ් සතුය. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි සර්ව ප්‍රකාරයෙන් දැන සිටින්නෙකු වන්නේය.

91) මෙහි අදහස වන්නේ මනෝ ඉවිඡාව මගින් ස්වර්ගයට පිවිසිය නොහැකිය. නමුත් එහි පිවිසීමට තම යහපත් ක්‍රියාවන් හේතුවක් වන්නේය යන්නයි.

92) එනම් මින් අදහස් වන්නේ තබ්‍රි ඉබ්‍රාහිම් කුමාණන්ගේ දහමෙහි වූ ඉස්ලාමයට අනුකූල කරුණු පිළිබඳවයි.

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۗ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ ۚ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِيِّ
 النِّسَاءِ ۗ الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَ تَرْغَبُونَ ۚ أُنْ تَنْكِحُوهُنَّ ۚ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ
 الْوِلْدَانِ ۚ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا
 ﴿١٢٧﴾ وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهَا أَنْ يُصَلِّحًا
 بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۚ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ ۚ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

(127) (නබිවරය,) කාන්තාවන්(ගේ දේපළ) විෂයෙහි නුඹගෙන් ඔවුහු කින්දු අසති. “අල්ලාහ් සහ ධර්ම පුස්තකයෙහි නුඹලාට පාරායනය කර පෙන්වනු ලබන දෑ ඔවුන් පිළිබඳව නුඹලාට කින්දු ලබා දෙන්නේය. (එනම්) තමන්ට නියම කරනු ලැබූ දෑ තමන්ට ලබා නොදී විවාහ කර ගැනීමට නුඹලා ආශා කරන්නෙහු ද එම අනාථ ස්ත්‍රීන්⁹³ පිළිබඳව ද දුර්වලත්වයට (පත් කර හිංසාවට) ලක් කරනු ලැබූ දරුවන් පිළිබඳව ද අනාථයින්ට නුඹලා යුක්තිය ඉටු කිරීම පිළිබඳව ද වේ. නුඹලා යම් යහපතක් කරන්නේ ද සැලැවිත්ම අල්ලාහ් ඒ පිළිබඳව මැනවින් දන්නේය.” යැයි නුඹ පවසවු.

(128) කාන්තාවක් තම සැමියාගෙන් අයුතු හැසිරීමක් හෝ නොසලකා හැරීමක් පිළිබඳව බිය වන්නාහු නම් ඔවුන් දෙදෙනා තමන් අතර සමථයකට එළැඹීම ඔවුන්ට වරදක් නැත. සමථයකට එළැඹීම ඉතා උතුම්ය. (මිනිස්) ආත්මයන් ආත්මාර්ථකාමී මසුරුකමට පැලැ පදියම් කරනු ලද්දකි. තවද නුඹලා යහකම් කර බිය හක්තිමත් වන්නෙහු නම් එවිට සැලැවිත්ම අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අභිඥානවත්තයෙකු විය.-

93) මෙම අල් කුර්ආන් ආයතය දෙආකාරයකින් අර්ථගත කළ හැක. (1) ‘ඔවුන්ට විවාහ කිරීමට ආශා කිරීම’ යනු කවුරුන් රූපාලංකාරයෙන් වූ අනාථ ස්ත්‍රීන්ට ආකර්ෂණය වී විවාහයේදී ඇයට කළ යුතු වගකීම් නොකර විවාහ කර ගැනීමය. (2) ‘ඔවුන්ට විවාහ කිරීමෙන් වැළකී සිටීම’ යන්නෙහි අදහස ඔවුන් රූපාලංකාරයක් නොමැති අනාථ ස්ත්‍රීන් හෙයින් ඔවුන් හා විවාහ නොවීමය. මොවුන් පිළිබඳව වැඩි විස්තර 4:3 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَبْلُغُوا كُلَّ الْمِيزَانِ فَتَدْرُوهَا
 كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ
 كُلًّا مِّنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ
 وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي
 السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَكُنِيَ بِاللَّهِ وَكَيْلًا ﴿١٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ
 ذٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾

- (129) නුඹලා කොතෙක් ආශා කළ ද බිරියන් අතර සමානාත්මතාවකින් කටයුතු කිරීමට නුඹලාට නොහැක්කේමය.⁹⁴ (එකියෙකු වෙත පමණක්) පූර්ණ නැඹුරු වීමකින් නුඹලා නැඹුරු වී (විවාහ ජීවිතය හා දික්කසාදය අතර) එල්ලී සිටින්නියක් මෙන් ඇයව(අනෙක් බිරියව) නුඹලා අනන්‍ය නොදමවු. තවද නුඹලා (තමන්ව) සංශෝධනය කර ගනිමින් බිය හක්තිමත් වන්නෙහු නම් එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය. (130) ඔවුන් දෙදෙනා වෙන් වූයේ නම් අල්ලාහ් තම වරප්‍රසාදයෙන් ඔවුන් එකිනෙකා (අතර) අවශ්‍යතාවන්ගෙන් බැහැර කරන්නේය. අල්ලාහ් සර්ව ව්‍යාපකය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

(131) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ අල්ලාහ් සතුය. “නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වු” යන්නෙන් නුඹලාට පෙර ධර්ම පුස්තකය දෙනු ලැබුවන්ට ද නුඹලාට ද සැබැවින්ම අපි (විධානාත්මක) උපදෙස් දුනිමු. තවද නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කළ ද (අල්ලාහ්ට කිසිදු හානියක් නොවනු ඇත. මන්දයත්) සැබැවින්ම අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ අල්ලාහ් සතුය. අල්ලාහ් සර්ව පොහොසත්ය සදා ප්‍රශංසාලාභීය. (132) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ අල්ලාහ් සතුය, භාරකරුවෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත්ය. (133) ජනයිති, ඔහු(අල්ලාහ්) අභිමත කළේ නම් නුඹලාව ඉවත් කොට (නුඹලාට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ) වෙනත් අය ගෙන එයි. ඒ කෙරෙහි අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නයෙකු වන්නේය.-

94) මින් අදහස් වන්නේ කෙනෙකු බහු භාර්යාවන් විවාහ කර ඇත්නම් සියලු කටයුතු වලදී ඔවුන් අතර යුක්තිගරුකව සමානාත්මකව කටයුතු කළ යුතු බවය. නමුත් එක් එක් අය අතර ඇති වන ආදරය වෙනස් විය හැක. මන්දයත් එය මිනිසාගේ පාලනයට ඔබ්බෙන් වූ දැයක් වීම හේතුවෙනි. එබැවින් අල්ලාහ් එය ක්ෂමා කරන්නේය.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ^ط وَكَانَ اللَّهُ سَبِيحًا بَصِيرًا
 ﴿١٣٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ
 وَالْأَقْرَبِينَ ^ع إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ^ف فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ^ع وَإِنْ
 تَلَّوْا أَوْ تُعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ
 رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ^ط وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَ
 مَلَكَيْتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾

-(134) කවරෙකු මෙලොව එල අපේක්ෂා කරන්නේ ද (දැන ගනිමු.) මෙලොව හා මතුලොව එල ඇත්තේ අල්ලාහ් අබියසය. අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්ව සුපරික්ෂාකාරිය. (135) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා යුක්තිය ඉටු කරන්නන් වුව. නුඹලාට එරෙහි වුව ද නැතහොත් දෙමාපියන්ට හා ඥාතීන්ට එරෙහි වුව ද (සත්‍යය නිර්දේශයන් සඳහා) අල්ලාහ් වෙනුවෙන් සාක්ෂි දරන්නන් වුව. ඔහු(විත්තිකරු) ධනවතෙකු වුව ද දිළිඳෙකු වුව ද (ඔහුට එරෙහිව සත්‍ය සාක්ෂි පැවසීමෙන් නොවැළකෙවු. මන්දයත්) අල්ලාහ් ඔවුන් දෙදෙනාට (රැකවරණය ලබා දීමට) සුදුසු වන්නේය.⁹⁵ නුඹලා අයුක්ති සහගත වීමට මනෝ ඉච්ඡාව අනුගමනය නොකරවු. (නුඹ සාක්ෂි දීමේ දී සාක්ෂිය) වෙනස් කළේ නම් හෝ (සත්‍යය ස්ථාපිත කිරීමට) පිටුපාන්නේ නම් එවිට (අල්ලාහ් නුඹලාට දඬුවම් කරනු ඇත. මන්දයත්) අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අභිඥානවන්ත වන්නේය.

(136) විශ්වාස කළවුනි, අල්ලාහ්ව ද ඔහුගේ රසුල්වරයාව* ද තම රසුල්වරයාට පහළ කළ ධර්ම පුස්තකය ද (ඔහුට) පෙර පහළ කළා වූ ධර්ම පුස්තකය ද⁹⁶ විශ්වාස කරවු. තවද කවරෙකු අල්ලාහ්ව, ඔහුගේ මලක්වරුන්ව*, ඔහුගේ ධර්ම පුස්තක, ඔහුගේ රසුල්වරුන්ව හා අවසාන දිනය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද ඔහු සැබැවින්ම අන්ත මුළාවකින් මුළාවකට පත් විය.-

95) මෙහි අදහස් වන්නේ කෙනෙකුගේ දුගී බව හේතුවෙන් ඔහුට පිහිට පතා නුඹ ඔහුට සාධකව බොරු සාක්ෂි නොකියන ලෙසය. මන්දයත් අල්ලාහ් ඔහු කෙරෙහි යුක්තියෙන් පිහිට වීමට ප්‍රමාණවත් වන්නේය.

96) එනම් මින් අදහස් වන්නේ කිසිදු විකෘති වීමකට ලක් නොවූ අල්ලාහ් පහළ කළ අයුරින්ම වූ පිරිසිදු ධර්ම පුස්තකයන්ය. එහෙත් අල් කුර්ආනය හැර අනෙකුත් සියලු ධර්ම පුස්තකයන් සියල්ල මිනිස් මැදිහත් වීමෙන් විකෘති වී ඇති බව නොරහසකි.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَدَّادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا
 لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بِشَرِّ الْمُنْفِقِينَ بَأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ
 الْكُفْرَيْنَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَتُغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا
 ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَبَعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
 تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ﴿١٤٠﴾ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفِقِينَ
 وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤١﴾ الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنَ اللَّهِ قَالَُوا
 لَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ﴿١﴾ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ ﴿٢﴾ قَالُوا لَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَسَعْنَا مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿٤﴾ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾

(137) සැබැවින්ම කවරෙකු විශ්වාස කර පසුව ප්‍රතික්ෂේප කර ඉන් පසු නැවතත් විශ්වාස කර පසුව ප්‍රතික්ෂේප කර පසුව ප්‍රතික්ෂේපය වර්ධනය කර ගත්තේ ද ඔවුන්ට සමාව දෙන්නෙකු හා ඔවුන්ට මග පෙන්වන්නෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් නොවීය.

(138) (නබිවරය,) තමන්ට වේදනාකාරී දඬුවමක් ඇති බව ආත්ම වංචනිකයින්ට නුඹ සුඛාරංචි පවසවු. (139) ඔවුන් කවුරුන්දයත් විශ්වාසිකයින් අත හැර ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව භාරකරුවන්⁹⁷ ලෙස ගත්තවුන්ය. ඔවුහු ඔවුන්ගෙන් ගෞරවය පතන්නෝ ද? නමුත් සැබැවින්ම ගෞරව සියල්ල අල්ලාහ් සතුය. (140) “අල්ලාහ්ගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබ තවද ඒවා සම්ච්චලයට භාජනය කරනු ලැබීම නුඹලා සවන් දෙතොත් ඒ හැර වෙනත් කතාවක ඔවුහු නියැලෙන තෙක් ඔවුන් සමග නුඹලා වාඩි නොවවු.” යැයි නුඹලාට ධර්ම ප්‍රස්තකයෙහි(අල් කුර්ආනයෙහි) පහළ කර ඇත. එසේ (කළෙහු) නම් සැබැවින්ම නුඹලා ද ඔවුන් මෙන් වන්නෙහුය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ආත්ම වංචනිකයින් හා ප්‍රතික්ෂේපකයින් සියල්ලන්වම නිරයේ එක්රැස් කරන්නෙකු වන්නේය. (141) ඔවුහු කවුරුන්ද යත් නුඹලාට (පරාජයක් අත් විය යුතු යැයි) බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින්නෙහුය. නුඹලාට අල්ලාහ්ගෙන් වූ ජයග්‍රහණයක් අත් වන්නේ නම්, “අපි නුඹලා සමග නොසිටියෙමු දැ”යි ඔවුහු පවසති.-

97) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:28, 9:23 පාද සටහන් සමග බලන්න.

إِنَّ النَّافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ ۖ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى ۖ يُرَاءُونَ
 النَّاسَ وَلَا يُذَكِّرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذِيكَ ۖ لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ
 وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾

-ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට (ජයග්‍රහණයෙන්) කොටසක් අත් වූයේ නම්, “(ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේපකයින් අමතා) නුඹලා කෙරෙහි අපි අබ්බවා යාමට හැකිව තිබිය දීත් විශ්වාසිකයින්ගෙන් නුඹලාව අපි ආරක්ෂා නොකළෙමු ද?”යි ඔවුහු පවසති. එබැවින් නුඹලා අතර (මළුවන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයෙහි **අල්ලාහ්** තීන්දු ලබා දෙන්නේය. විශ්වාසිකයින්ට එරෙහිව (කටයුතු කිරීමට) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට **අල්ලාහ්** මගක් සලසන්නේම නැත. (142) **අල්ලාහ්** ආත්ම වංචනිකයින්ට (ඔවුන්ගේ මූලාව සඳහා) විපාකය පමුණුවන්නෙකු වූ තත්ත්වයේ⁹⁸ සිටියදී, සැබැවින්ම ඔවුන් ඔහුව(අල්ලාහ්ව) මූලා කිරීමට තැත් කරති. ඔවුහු **සලාතය*** සඳහා (සුදානම්ව) නැගී සිටින කල්හි මිනිසුන්ට පෙන්වමින් අලසකමින් නැගිට සිටිති. තවද ඔවුහු **අල්ලාහ්ව** ස්වල්පයක් මිස මෙනෙහි නොකරති.

(143) (ආත්ම වංචනිකයින්) මෙහි ද නොවී, එහි ද නොවී, ඒ දෙක අතර දෙගිඩියාවෙන් පෙළෙති. (නබ්වරය,) **අල්ලාහ්** කවරෙකු නොමග යෑමට ඉඩ හැරියේ ද ඔහුට (ඉන් ගැලවුම්) මගක් නුඹ නොදකින්නේමය.-

98) එනම් ආත්ම වංචනිකයින් ඉස්ලාමය පිළිබඳ තම හදවත්හි ඇති ප්‍රතික්ෂේපය සඟවා ගනිමින් තමන්ද මුස්ලිම්වරුන් යැයි රඟපාමින් මුස්ලිම්වරුන්ට විරුද්ධකම් පාමින් සිටියෝය. නමුත් **අල්ලාහ්** ඔවුන් මුස්ලිම් නොවන්නන් යැයි **නබ් මුහම්මද්** ﷺ තුමන්ට දැන්වූයේය. තවද ඔවුන්ගේ අකටයුතුකම් සඳහා විපාකය වශයෙන් දඬුවම් පමුණුවන්නේය යැයි **අල් කුර්ආන්** විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

මෙම **ආයතය** අරාබි වාගලංකාරයට අනුව ‘**මුෂාකලා**’ ගණයට අයත් **ආයතය**න් කිහිපයකින් එකකි. **මුෂාකලා** යනු “එක් විෂයක් යම් පාර්ශ්වයක් හා සම්බන්ධව සඳහන් වී ඇති අවස්ථාවක දී එම විෂය හා පාර්ශ්වය සැලකිල්ලට ගෙන එහි සැබෑ භාෂාමය අර්ථය හැර යථාර්ථයෙන් අර්ථවත් වන්නා වූ අරුත ගෙන ඒම වේ.” මෙම **ආයතය**ෙහි “මූලා කිරීම” යන පදයට අදාළ අරාබි පදය වන “**හාදඅ**” යන පදය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව **අල්ලාහ්** හා මැවුම යන දෙපාර්ශ්වයටම භාවිත වී තිබුණ ද දෙපාර්ශ්වයට දෙආකාරයක අරුත ගෙන දේ. එහෙයින් **අල් කුර්ආන්** විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි ‘**අල්ලාහ්** ආත්ම වංචනිකයින්ව මූලා කරන්නෙකු වූ තත්ත්වයේ” යන පරිවර්තනයට ‘**මුෂාකලා**’ යන නීතිය අනුව “**අල්ලාහ්** ආත්ම වංචනිකයින්ට ඔවුන්ගේ මූලාව සඳහා විපාකය පමුණුවන්නෙකු වූ තත්ත්වයේ” යැයි අරුත දක්වා ඇත.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكُفْرَيْنَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلْيَدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٣﴾ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ
 لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ
 مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٥﴾ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ إِنْ
 شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ ﴿١٤٧﴾ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا
 مَنْ ظَلَمَ ﴿١٤٩﴾ وَكَانَ اللَّهُ سَبِيحًا عَلِيمًا ﴿١٥٠﴾ إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخَفُوا فَوَعَدْنَاهُمْ سُوءًا فَإِنَّ
 اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٥١﴾

- (144) විශ්වාස කළවුන්, විශ්වාසිකයින් අතහැර ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව භාරකරුවන් වශයෙන් නුඹලා නොගනිවු.⁹⁹ නුඹලාට එරෙහිව අල්ලාහ් වෙත පැහැදිලි සාක්ෂි ඇති කර ගැනීමට නුඹලා අපේක්ෂා කරන්නෙහු ද? (145) (නබිවරයා) සැබැවින්ම ආත්ම වංචනිකයින් නිරයේ පහත්ම තලයෙහි සිටිති. නුඹ ඔවුන් වෙනුවෙන් උදව්කරුවෙකු නොදකින්නේමය. (146) (නමුත්) පශ්චාත්තාපයේ නියැලී (තමන්ව) සංශෝධනය කර ගනිමින් අල්ලාහ්ව(ඉස්ලාම් දහම) ග්‍රහණය කර වින්ත පාරිශුද්ධියෙන් යුතුව තම දහම අල්ලාහ් වෙනුවෙන්ම පමණක් පත් කර ගන්නන් හැරය. ඔවුහු විශ්වාසිකයින් සමග වෙති, විශ්වාසිකයින්ට අල්ලාහ් ඉමහත් වේතනයක් මතු පිරිනමන්නේය. (147) නුඹලා අල්ලාහ්ට කෘතවේදී වී විශ්වාස කරන්නේ නම් නුඹලාට දඬුවම් කිරීම මගින් අල්ලාහ් කුමක් අත්කර ගන්නේ ද? අල්ලාහ් තුනිය අගය කර(ප්‍රතිඵල දෙ)න්නාය සර්වඥය. (148) අසාධාරණයට ලක් වුවන් හැර (සෙසු අය) නපුර ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කිරීම අල්ලාහ් ප්‍රිය නොකරයි.¹⁰⁰ තවද අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවක සර්වඥ විය. (149) නුඹලා ප්‍රසිද්ධියේ යහපතක් කළ ද නැතහොත් නුඹලා එය රහසිගතව කළ ද නැතහොත් (අන් අයෙකුගේ) නරක ක්‍රියාවකට සමාව දුන්න ද එවිට (සමාව දීම අති උතුම්ය. මන්දයත්) සැබැවින්ම අල්ලාහ් ක්ෂමාශීලී අති බලසම්පන්නය.

99) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:28, 9:23 පාද සටහන් සමග බලන්න.

100) මෙයින් අදහස් වන්නේ කෙනෙකු අන් අයගේ නපුර ප්‍රකාශ කිරීම අනුමැතිය නොවුවකි යන්නයි. මන්දයත් විටෙක එය කේලාම් කීමක් විය හැකිය. තවත් විටෙක එය ඔවුන්ව නින්දාවට පත් කිරීමක් වන්නේය. නමුත් අපරාධයට ලක් වුවෙකු ඔහුට වූ අපරාධය පැමිණිලි කිරීම පිණිස ඒ පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීමට අනුමැතිය ඇති බව මෙයින් පෙන්නුම් කෙරෙයි.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ
 بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ¹ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا¹⁵⁰ أُولَئِكَ هُمُ
 الْكَاذِبُونَ² حَقًّا³ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا¹⁵¹ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ
 يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ⁴ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا¹⁵²
 يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تَنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ
 فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ⁵ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا
 جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ⁶ وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا¹⁵³

(150) සැබැවින්ම කවරෙකු අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරුන්ව* ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද තවද අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරුන් අතර (දෙපළගෙන් එක් අයෙකු පමණක් විශ්වාස කර) බෙදීමක් ඇති කිරීමට අපේක්ෂා කරන්නේ ද තවද “අපි සමහරක් විශ්වාස කරන්නෙමු. තවත් සමහරක් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙමු” යැයි පවසා ඒවා අතර (බෙදීම් ඇති කිරීමේ) මගක් ගැනීමට අපේක්ෂා කරන්නේ ද, (151) සත්‍යය වශයෙන්ම ඔවුහුමය ප්‍රතික්ෂේපකයෝ වන්නේ. තවද නින්දාවට පමුණු වන දඬුවමක් ප්‍රතික්ෂේපකයින් හට අපි සූදානම් කර ඇත්තේමු. (152) තවද කවරෙකු අල්ලාහ් ද ඔහුගේ රසූල්වරුන්ව* ද විශ්වාස කර ඔවුන්ගෙන් කිසිවෙකු අතර බෙදීමක් ඇති නොකළේ ද ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ වේතන ඔහු(අල්ලාහ්) මතු පිරිනමන්නේය. තවද අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලී පරම කරුණාහරිත විය.

(153) (නබීවරය,) ධර්ම පුස්තක ලත් අය තමන් වෙත නුඹ අහසින් ධර්ම පුස්තකයක් පහළ කරන මෙන් නුඹගෙන් අසති. මෙයට වඩා ප්‍රබල දෙයක් මූසාගෙන්* ඔවුන් විමසා ඇත. එනම් “අල්ලාහ්ව සෘජුව අපට පෙන්වනු”යි ඔවුහු පැවසුවෝය. එවිට ඔවුන්ගේ අපරාධ හේතුවෙන් අකුණු සැර ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය. අනතුරුව ඔවුන් වෙත පැහැදිලි සංඥා පැමිණීමෙන් පසුව ද ඔවුහු වසු පැටවා (නැමදීමට) ගත්තෙහුය.¹⁰¹ එවිට එයට අපි සමාව දුන්නෙමු. තවද අපි මූසාට පැහැදිලි අනුබලයක් ලබා දුන්නෙමු.-

101) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 7:148 පාද සටහන් සමග බලන්න.

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِبَيْتَاتِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي
 السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَدِيظًا ﴿١٥٣﴾ فَبَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ
 قَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا
 يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٤﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا
 قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۚ
 إِنَّ الَّذِينَ اِخْتَلَفُوا فِيهِ لَبِئْسَ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ

يَقِينًا ﴿١٥٥﴾

(154) තවද අපි ඔවුන්ගෙන් (අල්ලාහ්ගේ විධානයට අවනත වන මෙන්) ප්‍රතිඥාව ගැනීම පිණිස ඔවුන්ට ඉහළින් කුර්(කන්ද) ඔසවා තැබුවෙමු.¹⁰² තවද “නුඹලා යටහත් පහත්ව හිස නැමූ තත්ත්වයෙන් දොරටුවෙන් ඇතුළු වුව” යැයි කීවෙමු. තවද නුඹලා සෙනසුරාදා දිනහි සීමාව ඉක්මවා නොයවු” යැයි ද කීවෙමු.¹⁰³ තවද අපි ඔවුන්ගෙන් ස්ථිර ප්‍රතිඥාවක් ගත්තෙමු.

(155) එබැවින් ඔවුන් තම ප්‍රතිඥාව කඩ කළ හෙයින් ද අල්ලාහ්ගේ වදන් ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කළ හෙයින් ද අයුක්ති සහගතව ඔවුන් නබිවරුන්ව මරා දැමූ හෙයින් ද “අපගේ හදවත් ආවරණය කරනු ලැබ ඇතැ”යි ඔවුන් පැවසූ හෙයින් ද (ඔවුන්ට අපි ශාප කළෙමු). එසේ නොව, ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපය හේතුවෙන් ඒවා(හදවත්) මත මුද්‍රා තැබුවේ අල්ලාහ්ය. ඔවුහු ස්වල්පයක් හැර විශ්වාස නොකරති. (156) තවද ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපය හේතුවෙන් ද මහා අපවාදයකින් මර්යම්* කෙරෙහි ඔවුන් ප්‍රකාශය කළ හේතුවෙන්¹⁰⁴ (ඔවුන්ගේ හදවත් මත මුද්‍රා තැබුවේ)ය. (157) තවද “සැබැවින්ම අපි අල්ලාහ්ගේ රසුල්වරයා* වන මර්යම්ගේ පුත් රීසාව* ඝාතනය කළෙමු” යැයි ඔවුන් කළ ප්‍රකාශය හේතුවෙන් ද (ඔවුන්ගේ හදවත් මත මුද්‍රා තැබුවේ)ය. (එනමුත්) ඔවුහු ඔහුව(රීසාව) ඝාතනය කළේ ද නැත. කුරුසියේ (තබා ඇණ) ගැසුවේ ද නැත. නමුත් ඔවුන්ට ඔහු(මෙන් වෙනත් කෙනෙකු)ව සමාන කර පෙන්වනු ලැබීය.¹⁰⁵ -

102) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:63, 93 යන ආයතයන් පාද සටහන් සමග බලන්න.
 103) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:163-166 ආයතය බලන්න.
 104) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 19:16 සිට ඉදිරියට කියවන්න.
 105) මෙයින් තහවුරු වන්නේ නබි රීසා ۞ කුමාණන් මෙන් සමාන කරනු ලැබූ කෙනෙකු ව නබි රීසා ۞ කුමාණන් වෙනුවට යුදෙව්වන් ඝාතනය කළේය යන්නයි. තවද නබි රීසා ۞ කුමාණන්ව

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ
 قَبْلَ مَوْتِهِ ۗ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
 عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَّهُمْ وَبِضَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ
 نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾
 لَكِنَّ الرُّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
 وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ
 أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

-සැබැවින්ම ඔහු පිළිබඳව මතභේද ඇති කර ගත්තුවත් ඒ පිළිබඳව සැකයෙහි සිටිති. අනුමානය පිළිපැදීම මිස ඒ පිළිබඳව කිසිදු දැනුමක් ඔවුනට නැත. ස්ථීර වශයෙන්ම ඔවුහු ඔහුව නොමැරුවෝය. (158) එනමුත් අල්ලාහ් ඔහුව තමන් වෙත ඔසවා ගත්තේය. අල්ලාහ් අති බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත විය. (159) තම(ඊසාට) මරණය අත් වීමට පෙර සැබැවින්ම ඔහුව (නබිවරයෙකු ලෙස) විශ්වාස කරනවා මිස ධර්ම පුස්තක ලත් අය අතුරින් කිසිවෙකු නොවන්නේය.¹⁰⁶ තවද (මෙවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ ඔවුන්ට විරුද්ධව සාක්ෂි දරන්නෙකු ලෙස ඔහු සිටිවි. (160) යුදෙව් වූවන්ගේ අපරාධ හේතුවෙන් හා ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් (ජනයිත්ව) බොහෝ ලෙස වැළකු හේතුවෙන් ඔවුනට (මීට පෙර) අනුමත කරනු ලැබූ පිවිතුරු දෑ අපි ඔවුන් කෙරෙහි තහනම් කළෙමු.¹⁰⁷ (161) තවද පොලියෙන් ඔවුන්ව තහනම් කරනු ලැබූ තත්ත්වයේ පවා ඔවුහු එය ගත් හේතුවෙන් හා ජනයාගේ සම්පත් අසාධාරණයෙන් ඔවුන් අනුභව කළ හේතුවෙන් (අනුමත කරනු ලැබූ පිවිතුරු දෑ අපි ඔවුනට තහනම් කළෙමු). ඔවුන් අතුරින් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට වේදනාත්මක දඬුවමක් අපි සූදානම් කර ඇත්තෙමු. (162) එනමුත් ඔවුන් අතුරින් දැනුමේ ස්ථාවරව සිටිනවුන් ද විශ්වාසිකයින් ද නුඹ වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ හා නුඹට පෙර පහළ කරනු ලැබූ දෑ විශ්වාස කරති. තවද (ඔවුන්) සලාතය* ස්ථාවරව ඉටු කරන්නන්ය.-

අල්ලාහ් අහස වෙතට ඔසවා ගත්තේය. නමුත් යුදෙව්වන් විශ්වාස කළේ තමන් ඔහුව සාතනය කළෝය යනුවෙනි.

106) මෙම ආයතනය පෙන්වා දෙන්නේ නබි ඊසා ~~හි~~ කුමාණත් විනිශ්චය දින එළැඹීමට පෙර මෙලොවට නැවත පැමිණෙන බවය. එවිට සියලු ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයිත් එතුමන්ගේ සාමාන්‍යය මරණය ඇති වීමට පෙර සත්‍යය ලෙස ඔහුව විශ්වාස කරනු ඇත.

107) මෙහි තහනම් කරනු ලැබූ දෑ කුමක්දැයි අල් කුර්ආන් 6:146 ආයතනයෙහි බලන්න.

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ ^ع وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَ
 إسماعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ^ع
 آتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ^ع ۝ ١٦٣ ۝ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ^ط
 وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ^ع ۝ ١٦٤ ۝ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ
 حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ^ط وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ^ع ۝ ١٦٥ ۝ لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ
 بِعِلْمِهِ ^ع وَاللَّيْلُ كُتِبَتْهُ يَشْهَدُونَ ^ط وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ^ع ۝ ١٦٦ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ
 سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ^ع ۝ ١٦٧ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ
 وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ^ع ۝ ١٦٨ ۝

-තවද zසකාතය* පිරිනමන්නන් ද අල්ලාහ් ව හා අවසන් දිනය විශ්වාස කරන්නන් ද වෙති. ඔවුනට අපි ඉමහත් වේතනයක් මතු පිරිනමන්නෙමු.

(163) (නබිවරය,) නූඞ* හා ඔහුට පසු වූ නබිවරුන්ට වහි* පහළ කළාක් මෙන් ද ඉබ්රාහිම්*, ඉස්මාඊල්*, ඉස්හාක්*, යාකූබ්*, අස්බාක්(යාකූබ්ගේ පරපුරට), රූසා*, අයිශුබ්*, හාරූන්* හා සුලෙයිමාන්* වෙත වහි* පහළ කළාක් මෙන් ද සැබැවින්ම අපි නූඞ වෙත වහි* පහළ කර ඇත්තෙමු. තවද අපි දාවූද්* zසඞුරය* පිරිනැමුවෙමු. (164) ඇතැම් රඞුල්වරුන්* ගැන අපි (මීට) පෙරම නූඞට ඔවුන්ගේ වෘත්තාන්තය පවසා ඇත්තෙමු. තවත් සමහර රඞුල්වරුන් ගැන නූඞට ඔවුන්ගේ වෘත්තාන්තය නොපැවසුවෙමු. අල්ලාහ් මූසා* සමග වාචිකව කථා කළේය. (165) ශුභාරංචි පවසන්නන් වශයෙන් ද අවවාද කරන්නන් වශයෙන් ද (එම) රඞුල්වරුන්ව (අපි එවා ඇත්තෙමු. මන්දයත්) එම රඞුල්වරුන්ගෙන් පසු (එනම්, ඔවුන්ගේ නික්ම විමෙන් පසු) අල්ලාහ්ට විරුද්ධව ජනයන්ට (වාද කිරීමට) සාධකයක් නොවීම පිණිසය. අල්ලාහ් අති බලසම්පන්න හා සර්ව ප්‍රඥාවන්ත විය. (166) නමුත් නූඞ වෙත පහළ කළ දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් සාක්ෂි දරයි. එය ඔහුගේ ඥානයෙන් පහළ කළේය. තවද මලක්වරුන්* ද (ර්ට) සාක්ෂි දරති. තවද සාක්ෂි දරන්නෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත්ය. (167) සැබැවින්ම කවුරුන් ප්‍රතික්ෂේප කර අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් (ජනයන්ව) වළකාලන්නේ ද සැබැවින්ම ඔවුහු අන්ත මූලාවකින් මූලාවකට පත් විය. (168) සැබැවින්ම කවුරුන් ප්‍රතික්ෂේප කර අපරාධ කළේ ද ඔවුනට සමාව දීමට ද ඔවුනට (යහමග වෙත) කිසිදු මාර්ගයක් පෙන්වීමට ද අල්ලාහ් නොවීය.-

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خُلْدَيْنِ فِيهَا أَبَدًا ۖ وَكَانَ ذُلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ
 جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَامِنُوا خَيْرًا لَكُمْ ۖ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
 اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۗ إِنَّا الْبَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلَّمْتُهُ ۖ أَلْقَاهَا إِلَى مَرِيَمَ وَرُؤُوسٍ
 مِنْهُ ۖ فَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً ۗ إِنْتَهُمْ خَيْرًا لَكُمْ ۗ إِنَّا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ ۗ
 سُبْحٰنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكُنِيَ بِاللَّهِ وَكَيْلًا ﴿١٧١﴾

- (169) නිරයේ මාර්ගය හැර (ඔවුන්ට කිසිදු මගක් නොමැත.) එහි (ඔවුහු) සදාතනිකයෝ වෙති. එය අල්ලාහ්ට ඉතා පහසු වූවකි. (170) ජනයානි, සැබැවින්ම රසූල්වරයා නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සත්‍යය රැගෙන නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත. එබැවින් නුඹලා විශ්වාස කරවු. (එය) නුඹලාට යහපත් වනු ඇත. නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කළෙහු නම් එවිට (අල්ලාහ්ට කිසිදු අලාභයක් අත් නොවන බව දැන ගනිවු. මන්දයත්) අහස්හි හා මිනිතලයෙහි ඇති දෑ සැබැවින්ම අල්ලාහ් සතුය. තවද අල්ලාහ් සර්වඥ සර්ව ප්‍රාඥාවන්ත විය.

(171) ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයානි, නුඹලාගේ දහම තුළ සීමාව ඉක්මවා නොයවු.¹⁰⁸ නුඹලා සත්‍යය මිස (අත් කිසිවක්) අල්ලාහ් කෙරෙහි නොපවසවු. සැබැවින්ම මසීහ් (නැමැත්තා කවුරුන්දයත්), මර්යම්ගේ* පුත් ඊසා* ද අල්ලාහ්ගේ රසූල්වරයෙකු* ද මර්යම් වෙත ඔහු(අල්ලාහ්) එය ආධානය කළ ඔහුගේ වදන (වූ නියෝගය) ද ඔහුගෙන් වූ ප්‍රාණය ද වේ.¹⁰⁹ එබැවින් අල්ලාහ්ව ද ඔහුගේ රසූල්වරුන්ව ද විශ්වාස කරවු. (දෙවියන්) 'ත්‍රිත්වය' යැයි නුඹලා ප්‍රකාශ නොකරවු. (එසේ පැවසීමෙන්) වැළකෙවු. (එය) නුඹලාට යහපත් වන්නේය. ඇත්තෙන්ම අල්ලාහ් ඒකීය දෙවියන්මය.-

108) 'දහම තුළ සීමාව ඉක්මවා නොයවු.' යනු දහමෙහි ඇති යහ දැයක් වුවද සීමාව ඉක්මවා නොයා යුතුය යන්නය. යුදෙව්වන් සීමාව ඉක්මවා ගොස් ඇතැම් අනුමත දෑ පවා තහනම් කර ගත්තෝය. කිතුනුවන් නබි ඊසා ඥා තුමාණන්ව ගෞරවය කිරීමෙහි සීමාව ඉක්මවා ගොස් ඔහුව දෙවියෙකුව හෝ දෙවියන්ගේ පුතෙකු ලෙස ගත්තෝය.

109) මෙම ආයතයෙහි 'ඔහුගේ වදන' යනු අල්ලාහ්ගේ 'කුන්'(වනු) යන විධානයෙන් නබි ඊසා ඥා තුමාණන් ඉපදී ඇත යන්නය. 'ඔහුගෙන් වූ ප්‍රාණය' යනු අල්ලාහ් විසින් මවා ඇති ප්‍රාණය පියෙකුගේ මැදිහත් වීමකින් තොරව මර්යම් තුමිය ඔහුව බිහි කිරීම සඳහා ජබ්රීල්* ඥා නැමැති මලක්වරයා ආධාරයෙන් ඔහුගේ මව තුළට පිඹුවිය යන්නය. එහෙත් සියලු ජීවීන්ට අල්ලාහ් වෙතින් ප්‍රාණය පිරිනමන අතර මෙම ආයතයෙහි "ඔහුගෙන් වූ ප්‍රාණය" යැයි විශේෂාංගයෙන් සඳහන් කිරීමට හේතුව මෙම ප්‍රාණය හිමි නබි ඊසා ඥා තුමාණන්ගේ ගෞරවය නිරූපණය කිරීම සඳහා බව අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත. තවද වැඩි විස්තර සඳහා 3:7 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

لَنْ يَسْتَنْكَفَ الْبَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلِكَةُ الْمُتَقَرَّبُونَ ^ط وَمَنْ يَسْتَنْكَفَ عَنْ
 عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَبِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ^ع وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ
 عَذَابًا أَلِيمًا ^ا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ
 بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ
 فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ ^د وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

-ඔහුට පුතෙකු ඇති විමෙන් ඔහු අති සුවිශුද්ධය. අහස්හි ඇති දෑ ද මිහිතලයෙහි ඇති දෑ ද ඔහු සතුය. භාරකරුවෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත් විය.

(172) මසීහ්*(ඊසා) අල්ලාහ්ට ගැත්තෙකු වීමට අහංකාර වන්නේම නැත. තවද (ඔහුට) සමීපිත වූ මලක්වරුන් ද (අහංකාරයෙන් පිටුපාන්නේම) නැත. කවරෙකු ඔහුට ගැතිකම පෑමෙන් (බැහැරව) අහංකාර වී උඩඟු වන්නේ ද ඔවුන් සියල්ලන්වම තමන් වෙත ඔහු එක්රැස් කරන්නේය. (173) විශ්වාස කර යහකම් කරන්නන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, ඔවුනට ඔවුන්ගේ වේතන පූර්ණ වශයෙන් ඔහු(අල්ලාහ්) පිරිනමන්නේය. තවද ඔහුගේ භාග්‍යයෙන් ඔවුනට ඔහු අධික කර දෙන්නේය. තවද අහංකාර වී උඩඟු වන්නන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, ඔවුනට වේදනීය දඬුවමකින් ඔහු දඬුවම් කරන්නේය. තවද ඔවුන් තමන් සඳහා (කිසිදු) භාරකරුවෙකු හා උදව්කරුවෙකු අල්ලාහ් හැර නොලබන්නේය. (174) ජනයාහි, නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹලා වෙත සාධකය(ක් ලෙස රසුල්වරයෙක් පැමිණ ඇත. තවද අපි නුඹලා වෙත පැහැදිලි ආලෝකයක්(අල් කුර්ආන්) පහළ කළෙමු. (175) අල්ලාහ්ව විශ්වාස කර ඔහුව(ඉස්ලාම් දහම) ග්‍රහණය කරගන්නන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, ඔහුගෙන් වූ කරුණාවෙහි හා භාග්‍යයෙහි ඔවුන්ව ඔහු ඇතුළු කරන්නේය. තවද ඔහු ඔවුනට තමන් වෙත සෘජු මග පෙන්වන්නේය.-

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَّةِ ۖ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَدٌّ وَ لَهُ أُخْتُ فَلَهَا
 نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَا إِن لَّمْ يَكُنْ لَهَا وَدٌّ ۚ فَإِن كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْبَانِ مِمَّا تَرَكَ
 ۖ وَإِن كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن تَضِلُّوا ۗ

اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

-(176) (නබිවරය,) ඔවුහු නුඹෙන් තීන්දු අසති. “කලාලා¹¹⁰ පිළිබඳව නුඹලාට අල්ලාහ් තීන්දු දෙන්නේ යැ”යි පවසවු. පුද්ගලයෙකු ඔහුට පුතෙකු (හා පියා ජීවතුන් අතර) නොමැතිව තවද සහෝදරියක් පමණක් ඇතිව මරණයට පත් වන්නේ නම් එවිට ඇයට ඔහු (මිය යන විට) අතහැර ගිය දැයින්(බුදලයෙන්) අඩක් හිමිය. (ඊට පටහැණිව මරණයට පත්) ඇයට දරුවෙකු නොසිටියේ නම්, ඇය (මිය යන විට අතහැර ගිය බුදලය)ට (ඇයගේ සහෝදර) ඔහු උරුමකම් පාන්නේය. (මිය ගිය ඔහුට සහෝදරියන්) දෙදෙනෙකු (හෝ ඊට අධික) වී නම් ඔවුන් ඔවුනට ඔහු (මිය යන විට) අතහැර ගිය දැයින් තුනෙන් දෙකක් හිමිය. ඔවුන් පිරිමි හා ස්ත්‍රී සහෝදර සහෝදරියන් වී නම්, එවිට පිරිමියාට ස්ත්‍රීන් දෙදෙනෙකුගේ කොටස මෙන් (කොටසක්) හිමිය.¹¹¹ නුඹලා වැරදි මග නොයනු පිණිස අල්ලාහ් නුඹලාට (මෙසේ) පැහැදිලි කරන්නේය. අල්ලාහ් සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.

110) ‘කලාලා’ යනු පියා හා දරුවන් නොමැතිව මරණයට පත් වූ පුද්ගලයා ය.
 111) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 4:11 හි පාද සටහන් සමග හා මෙම සූරාවෙහි හැඳින්වීම බලන්න.

05

سورة المائدة

සුරා අල් මාඉදා

(ආහාර බන්දේසිය)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාව* අල්ලාන්ගේ දූතයාණන් වන නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ ජීවිතයේ අවසන් භාගයේ දී පහළ කරන ලද්දකි. නබි ඊසා* (ජේසු) ~~ආදිය~~ තුමාගේ අනුගාමිකයින් අල්ලාන්ගෙන් හෝජන සංග්‍රහයක් අහසින් ලබා දෙන මෙන් ඉල්ලා සිටි අවස්ථාව ගැන පවසන 114 වැනි ආයතයේ සඳහන් මාලුදා නම් වචනයෙන් මෙම සූරාවට නම යෙදී ඇත. මෙම සූරාවේ ඇතැම් ආයතයන් හුදෙයිබියා නම් ප්‍රතික්ෂේපක මක්කා වාසීන් හා මුස්ලිම්වරුන් අතර සිදුවූ පළමු ගිවිසුමෙන් පසුව ද තවත් සමහරක් මක්කාව ජය ගත් අවස්ථාවේ ද තවත් සමහරක් හජ්ජතුල් වදා* නැමැති නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ සමුගැනීමේ හජ් වන්දනාවේ ද පහළ කරනු ලැබූ බව විද්වතෙකු වූ අබු හස්යාන් තුමා විසින් අදහස් කර ඇත. කෙසේ වෙතත් හිජ්ර වසර 6 සහ 10 අතර කාලයේ මදීනාවෙහි මෙම සූරාව පහළ කරනු ලැබී ඇත. මෙම වකවානුවෙහි ඉස්ලාම් දහම අරාබි අර්ධ ද්වීපයේ විශාල වශයෙන් ව්‍යාප්ත වී තිබිණ. ඉස්ලාමයට එරෙහිව නොයෙකුත් අයුරින් බාධා කළ සතුරන් ඒ වන විටත් පරාජයට පත්ව සිටියහ. මදීනා දේශයෙහි ඉස්ලාමීය රාජ්‍යය ක්‍රමක්‍රමයෙන් ස්ථාපිත වී අංග සම්පූර්ණ විය. මෙවන් භූමිකාවක සමාජයකට ප්‍රයෝගිකව අනුගමනය කළ හැකි සමාජීය ආර්ථික හා දේශපාලන ක්‍රම පිළිබඳව වූ නියෝගයන් සහ ප්‍රතිපත්ති මෙම සූරාවෙහි සඳහන් වී ඇත.

අල්ලාන් සහ ඔහුගේ ගැත්තාට ඉටු කළ යුතු ගිවිසුම හා ප්‍රතිඥාව ඉටු කිරීමේ අවශ්‍යතාව තරයේ අවධාරණය කරමින් මෙම සූරාව ආරම්භ වී ඇති අතර අනතුරුව පුද්ගලික හා සමාජීය ක්‍රියා මාර්ග සඳහා අවශ්‍ය පුළුල් නියෝගයන් ගැන සඳහන් කර ඇත. මෙහි දී මුස්ලිම්වරුන්ට අනුමත හා තහනම් ආහාර කුමක් ද යන්නත් පැහැදිලි කෙරෙයි.

‘ශආඉරුල්ලාන්’ එනම්, ‘කැප කිරීමට සලකුණු තබන ලද සත්වයින්’ කෙරෙහි ගෞරවය දක්වන ලෙස මුස්ලිම්වරුන්ට නිර්දේශ කෙරෙයි. තවද ඉස්ලාමයේ ප්‍රගතිය වළකාලීමේ අරමුණු එහි සතුරන් අතහැර නොදැමූ බව ද ඉස්ලාමයේ ආගමික නියෝග පත්‍රය අල්ලාන් පරිපූර්ණ කර අවසන් කර ඇති බව ද මෙම සූරාව ප්‍රකාශ කරයි. එමෙන්ම මස්ජිදුල් හරම්* සීමාව තුළ සතුන් දඩයම් කිරීමේ තහනම, යුදෙව් හා කිතුනුවන් සමග විවාහ වීම, ඔවුන්ගේ ආහාර අනුභව කිරීම, වූළ සහ තයම්මුම් කිරීම සහ මිහිතලයේ සාධාරණත්වය ස්ථාපිත කිරීම යන මාතෘකා යටතේ මෙහි සාකච්ඡා කෙරෙයි. යුදෙව්වන් සහ කිතුනුවන් සිදු කළ වැරදි සහ අල්ලාන් සමග ඇති කර ගත් ගිවිසුම ඔවුන් කඩ කළ අයුරු ද මෙහි පෙන්වා දී ඇත. නබි ආදම් ~~ආදිය~~ තුමාණන්ගේ* පුතුන් දෙදෙනෙකුගේ කථාව ද අසාධාරණ ලෙස කෙනෙකු ඝාතනය කිරීමේ සාහසික පාපය පිළිබඳව ද මෙහි පැහැදිලි කර ඇත. එමෙන්ම සොරකම් කිරීම හා මංකොල්ලය වැනි වරදට දඬුවම් ද මත්පැන් සහ සුදුව පිළිබඳව වූ තහනම ද සඳහන් වෙයි. රසූල්වරයාගේ ජීවිතයේ අවසන් අදියරයේ හෙළිදරව් කරන ලද මෙවැනි නියෝග සහ අණ පනත් ස්ථිරසාර නියෝග වශයෙන් පිළිගත යුතු අතර ඒවායින් කිසිවක් අදටත් කිසිදු වෙනස් වීමකින් හෝ අහෝසි කිරීමකින් හෝ තොරව පවතී.

05 සුරා අල් මාඉදා (ආහාර බන්දේසිය)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 120 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ۗ اٰحٰلَتْ لَكُمْ بِهَيِّبَةِ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ

مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرْمٌ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِیْدُ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා ගිවිසුම් ඉටු කරවු.¹ නුඹලාට පාරායානා කර(පෙන්ව)නු ලබන දෑ² හැර පශු කුලයට අයත් සත්වයින් නුඹලාට අනුමත කරනු ලැබිය. (නමුත්) නුඹලා (හස් හා උම්රා සඳහා) ඉහ්රාම්³ (ඇඳ ගත්) තත්ත්වයේ දැඩියම් කිරීම අනුමත නොවීය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඔහු අපේක්ෂා කරන දෑ නියම කරන්නේය.-

1) මෙම ආයතයේ 'ගිවිසුම්' යන වචනය තුළ අල්ලාහ් සමග ඇති කරගත් ගිවිසුම් හා මිනිසුන් සමග ඇති කරගත් ගිවිසුම් අන්තර්ගත වේ. නමුත් මෙම ආයතයේ පොදුවේ ගිවිසුම් ඉටු කරවු යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත්තේ මීට පසුව ඇති ආයතයන්හි අල්ලාහ් සමග ඇති කරගත යුතු ඇතැම් ගිවිසුම් අල්ලාහ් සඳහන් කර ඇති හෙයිනි. තවද අරාබි මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයන් ඇතැම් සත්වයින් තමන් විසින්ම තමන්ට තහනම් කර ගත්තෝය. මෙම ආයතයේ අල්ලාහ් නිශ්චිත ලෙස තහනම් කළ සත්වයින් හැර අන් සියලු සත්වයින් අනුමත වූ ඒවා යැයි සඳහන් වී ඇත.

2) මෙහි 'පාරායානා කර(පෙන්ව)නු ලබන දෑ' යනු මෙම සුරාවෙහි 3 වැනි ආයතයෙහි සඳහන් දෑය.

3) කෙනෙකු හස් හා උම්රා වන්දනාවන් ඉටු කිරීමට අදිටන් කළේ නම් ඔහු නියමිත වස්ත්‍රයක් පැලඳ ඇතැම් අනුමත දෑ වලින් වැළකී සිටිය යුතුය. උදා : සුවඳ විලවුන් භාවිත කිරීම, ශරීරයේ ඇති රෝම ඉවත් කිරීම වැනි දෑය. මෙවැනි අවස්ථාවන්හි ඇතැම් කරුණු සීමා කරනු ලැබ තිබීම හේතුවෙන් මෙයට 'ඉහ්රාම්' යැයි පවසනු ලැබේ. මෙම සීමාවන් වලින් එකක් මෙම ආයතයේ සඳහන් කර ඇත. එනම් ඉහ්රාම්ව සිටිය දී දැඩියම් කිරීම තහනම් යන්නය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشُّهُرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا
 أُمِّيْنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا
 يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِن تَعْتَدُوا وَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَ
 التَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥﴾

(2) විශ්වාස කළවුනි, අල්ලාහ්ගේ (දහමෙහි) සලකුණු⁴ ද (යුද තහනම් වූ) ශුද්ධ වූ මාසයන්⁵ ද හද්ය(සත්ව කැප කිරීම) ද (සලකුණු වශයෙන් ගෙලෙහි පලඳනු ලබන) මාල⁶ ද තම පරමාධිපතිගේ භාග්‍යය හා තාප්තිය සොයමින් බයිකුල් හරාම්⁷ වෙත අපේක්ෂාවෙන් පැමිණෙන්නන්ව ද නුඹලා (ඒවායෙහි කොන්දේසි ඉටු නොකිරීම මගින්) උල්ලංඝනය නොකරවු. නුඹලා ඉහ්රාමයෙන්* මිදුණේ නම් එවිට නුඹලා දඩයම් කරවු.⁸ තවද ඔවුන් (එනම්, මක්කා වැසියන් හුදෙයිබියා* දින) මස්ජදුල් හරාමයෙන් නුඹලාව වැළකවීම හේතුවෙන් (එම) පිරිසකගේ ක්‍රෝධය නුඹලාව සීමාව ඉක්මවීමට පොලඹවිය නොයුතුය. තවද යහපත කෙරෙහි ද බිය හක්තිය කෙරෙහි ද නුඹලා එකිනෙකා උදව් කර ගනිවු. තවද පාපය කෙරෙහි ද ක්‍රෝධය කෙරෙහි ද නුඹලා එකිනෙකා උදවු කර නොගනිවු. තවද අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් දඬුවම් දීමෙහි දැඩිය.

4) මෙම ආයතයේ පසුබිම මක්කාවේ විසූ ප්‍රතික්ෂේපකයන් හුදෙයිබියා ගිවිසුම අවස්ථාවේදී මුස්ලිම්වරුන්ට උරා ඉටු කිරීමෙන් වැළැක්වුවෝය. මේ පිළිබඳව දුකට පත් ඇතැම් මුස්ලිම්වරුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ වන්දනාව වළක්වා ඔවුන් කැප කිරීමට ගෙන යන සත්වයින්ව අත්පත් කර ඔවුන්ගෙන් පළි ගැනීමට සිතූහ. මෙම ආයතය මෙවැනි සියලු ක්‍රියාවන් කිරීමෙන් වළක්වා ඇත. මන්දයත් එමගින් අල්ලාහ්ගේ සලකුණු උල්ලංඝනය වීමක් සිදුවන හෙයිනි. ඉස්ලාමයේ සංකේතයක් ලෙස සලකන දහමේ ඇති විශේෂ ලක්ෂණයන් අල්ලාහ්ගේ සලකුණු යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. ඒවායින් සමහරක් නම් බයිකුල් හරාම්හි* ශුද්ධවන්තභාවය රැක ගැනීම, ඉහ්රාම් අවස්ථාව, වන්දනාකරුවන්, හරම් වෙත කැප කිරීම සඳහා ගෙන යන සතුන් ආදියයි.

5) ඉස්ලාමයට පෙර අරාබිවරුන් අතර එක් ශුද්ධ වූ මාසයක් විය. එහි යුද කිරීම තහනම්ව තිබිණ. නමුත් ඉස්ලාමයට පසු මාස හතරක් දක්වා දීර්ඝ විය. ඒවා නම් ැසුල් කාදා, ැසුල් හිජ්ජා, මුහර්රම් හා රජබ් යන මාසයන්ය.

6) එකල මස්ජදුල් හරාම්යට කැප කිරීම සඳහා ගෙන යන සත්වයන්ට සලකුණක් ලෙස ගෙලෙහි විශේෂ මාල පලඳවන්නෝය. මෙහි මාල යනුවෙන් සඳහන් කරමින් අදහස් කරනුයේ එම මාල පලඳනු ලැබූ සතුන්ය. එම සතුන්ව වෙනත් අරමුණක් සඳහා භාවිත කිරීම උන්ගේ ශුද්ධවන්තභාවය උල්ලංඝනය කිරීමක් ලෙස ඔවුන් සැලකුවෝය.

7) “බයිකුල් හරාම්” යනු මුස්ලිම්වරුන් තම නැමදුම් සඳහා හැරෙන මක්කාවේ සමවතුරසු හැඩයකින් යුත් ගොඩනැගිල්ල පිහිටි දේවස්ථානයයි.

8) එනම් මෙම විධානය මගින් අදහස් වන්නේ ඉහ්රාම් ශීලයෙන් මිදුණේ නම් දඩයම් කිරීමට අනුමැතිය ඇත යන්නයි.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلِيَ لغيرِ اللَّهِ بِهِ وَابْنُ خَنُوقَةَ وَ
 الْمَوْذُؤَةُ وَابْنُ مَرْيَمَ وَالنَّطِيقَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُكِيَ عَلَى النَّصَبِ وَ
 أَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذُكُّكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ يَيْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا
 تَخْشَوْهُمْ وَاحْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْبَلْتُمْ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَنْتُمْ عَلَىكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمْ
 الْإِسْلَامَ دِينًا فَبِمَنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣﴾

(3) මළ සතුන් ද රුධිරය ද සුකර මාංශ ද අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෑ සඳහා කැප කරනු ලැබූ දෑ ද ගෙල මිරිකා මරන ලද සතුන් ද පහර දී මරන ලද සතුන් ද (ඉහළ සිට) පහළට වැටී මරණයට පත් සතුන් ද (උලකින්) ඇණ මරණයට පත් කළ සතුන් ද තවද නුඹලා (ඉස්ලාමය) අනුමත ක්‍රමයට කැපීමෙන් මිස මාග සතුන් ආහාරයට ගත් දෑ ද පිළිම වෙනුවෙන් කපනු ලැබූ දෑ ද ඊතල් මගින් පංගු තීන්දු කිරීම⁹ ද නුඹලා කෙරෙහි තහනම් කරනු ලැබ ඇත. මේවා (සියල්ලම) පාපයන්ය. ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් නුඹලාගේ දහම(ට හානි කිරීම) පිළිබඳව අද දින බලාපොරොත්තු සුන්කර ගෙන ඇත. එබැවින් නුඹලා ඔවුන්ට බිය නොවවු. මාහටම බිය වවු. අද දින නුඹලාගේ දහම නුඹලාට මම පරිසමාප්ත කර ඇත්තෙමි.¹⁰ තවද මාගේ දායාදයන් නුඹලා කෙරෙහි පරිපූර්ණ කර ඇත්තෙමි. නුඹලාට දහමක් ලෙස ඉස්ලාමය මම පිළිගත්තෙමි. කවරෙකු පාපය වෙත නැඹුරුවීමකින් තොරව දරා ගත නොහැකි කුසගින්න හේතුවෙන් (ඉහත සඳහන් දෑ අනුභව කිරීමට) බල කරනු ලැබුවේ ද¹¹ එවිට අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.

9) මෙයින් පෙන්නුම් කරන්නේ මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයින් අතර තිබූ එක්තරා සුදු සෙල්ලමක් පිළිබඳවය. එය කෙසේදයත් ඔවුන් ඔටුවෙකුට එක සමාන හවුල්කරුවන්ව සිටියදී එය තමන් අතර බෙදා ගැනීම සඳහා ඊතල් මගින් සිටිටු දමන්නේය. ඔවුන්ට අයිති වන පංගුව සමානුපාතිකව නොබෙදා ගන්නා අතර ඔවුන්ගේ ඊතල් විදීම මගින් ඔවුන්ගේ පංගුව නිර්ණය කර ගන්නෝය. මෙය ඉස්ලාමය තුළින් තහනම් කරනු ලැබුවකි.

10) මෙම ආයතය පහළ වූයේ හජ්ජ්තුල් වදා: නැමැති නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සමුගැනීමේ හජ්ජ් පැවති දේශනාව අවස්ථාවෙහිදීය. මෙම ආයතයෙහි සඳහන් පරිදි 'නුඹලාගේ දහම මම නුඹලාට පරිසමාප්ත කර ඇත්තෙමි.' යන වාක්‍යයෙන් ඉස්මතු වන්නේ ඉස්ලාමයේ නීතිරීති හා සම්බන්ධ කරුණු මෙම ආයතය පහළ වීමත් සමග පරිපූර්ණ වී ඇති බවය. එහෙත් මින් අනතුරුවද නීතිරීති හා සම්බන්ධ නොවූ ආයතයන් පහළ වී ඇත.

11) මෙහි අනුමත කර ඇත්තේ මෙම ආයතයේ ආරම්භයේ සඳහන් වූ අනුභව කිරීමට තහනම් කරනු ලැබූ දෑය. එනම්, කෙනෙකුට දරුණු කුසගින්නක් ඇති වී එමගින් මරණයට පත් වන තත්වයක් උදා වී ඔහුට මළ සතුන් හා සුකර මාංශ වැනි දෑ හැර වෙනත් කිසිදු ආහාරයක් නොවූයේ නම් ඒවායින් ඔහුගේ ජීවිතය ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රමාණවත් තරමට අනුභව කිරීමට

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلَّبِينَ
 تَعَلَّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَانْقُوا
 اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾ أَيُّومَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 حَلَّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَّ لَهُمْ وَالْبُحْصَنُ مِنَ الْبُؤْمِنِ وَالْبُحْصَنُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي
 أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٥﴾

(4) (නබිවරය,) ඔවුන්ට අනුමත කරනු ලැබ ඇත්තේ (ආහාර වලින්) කවර දෑ දැ?යි ඔවුහු නුඹගෙන් විමසන්නෝය. "නුඹලාට අනුමත කරනු ලැබ ඇත්තේ යහපත් (පිවිතුරු) දෑ ද අල්ලාස් නුඹලාට ඉගැන්වූ දැයිත් දඩයම් කරන සතුන්ට නුඹලා උගන්වා, උන් අතුරින් නුඹලා පුහුණු කළ පුහුණුව ලැබූ එවුන් (දඩයම් කරන) දෑ ද වේ.¹² එවිට නුඹලා වෙත උන් (දඩයම් කර) හසුකරගන්නා දැයිත් නුඹලා අනුභව කරවූ. තවද නුඹලා අල්ලාස්ගේ නාමය ඒ මත සඳහන් කරවූ." යැයි නුඹ පවසවු. තවද නුඹලා අල්ලාස්ට බිය හක්තිමත් වවු. සැබැවින්ම අල්ලාස් ගණනය (විනිශ්චය) කිරීමෙහි ශීඝ්‍රය. (5) අද දින, නුඹලාට යහපත් (පිවිතුරු) දෑ අනුමත කරනු ලැබ ඇත. තවද ධර්ම පුස්තකය දෙනු ලැබුවන්ගේ ආහාරය නුඹලාට අනුමත වුවකි.¹³ නුඹලාගේ ආහාරය ඔවුන්ට අනුමත වුවකි.¹⁴

අනුමැතිය ඇත. නමුත් ඔහුගේ අවශ්‍යතාවට වඩා සීමාව ඉක්මවා අනුභව කිරීමට ඔහුට අනුමැතිය නැත. තවද එය කෙරෙහිම පදනම් වෙමින් නැඹුරු වීමට ද අනුමැතිය නැත.

12) මෙම ආයතයෙන් අදහස් වන්නේ දඩයම් කරන්නට යොදා ගන්නා සතුන් දඩයම් සඳහා නිසි ලෙස පුහුණු කර තිබිය යුතුය යන්නයි. එම සතුන් පුහුණු කර ඇති බවට ප්‍රධාන ලක්ෂණය වන්නේ දඩයම් කිරීමෙන් පසු එයින් කිසිවක් අනුභව නොකොට තම ස්වාමියා වෙත එය ගෙන ඒමයි. මෙය අනුමත වීමට අනෙක් කොන්දේසිය වන්නේ දඩයම් සතාව දඩයම් සඳහා මුදා හරින විට ඔවුන් මත අල්ලාස්ගේ නාමය පවසා මුදා හැරීමය.

13) මෙහි 'ආහාර' යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත්තේ යුදෙව්වන් හෝ කිතුනුවන් අල්ලාස්ගේ නාමය සඳහන් කර නිසියාකාරව කැප කරන ලද සතුන්ගේ මාංශය. මන්දයත් ඉස්ලාමයේ මුස්ලිම්වරුන්ට අණ කර ඇත්තා සේම තවරාකය* පිළිපදින යුදෙව්වන්ට හා ඉන්ජිලය* පිළිපදින කිතුනුවන්ට ඔවුන්ගේ දහමේ ද මේ ආකාරයටම අණ කර ඇත. ඔවුන් ඉස්ලාමයේ සඳහන් ආකාරයට අනුව කැප නොකළේ නම් එය මුස්ලිම්වරුන්ට අනුභව කිරීම තහනම් වන්නේය.

14) එනම් මින් අදහස් වන්නේ පොදුවේ ඉස්ලාමීය ක්‍රමයට කපනු ලැබූ සතුන් මුස්ලිම් නොවන්නන් සඳහා පිරිනැමීමට ඉස්ලාමය තුළ කිසිදු විරුද්ධත්වයක් නොමැති බවයි.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَ
 امْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى
 أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَبَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَبَّوْا
 صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ
 وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

-තවද විශ්වාසික කාන්තාවන් අතුරින් පතිවත් කාන්තාවන් ද නුඹලාට පෙර ධර්ම පුස්තකය දෙනු ලැබුවන් අතුරින් පතිවත් කාන්තාවන්¹⁵ ද දුරාවාරයෙන් තොරව හා (නුඹලා ඔවුන්ව) අනියම් බිරියක් වශයෙන් නොගෙන (නුඹලා ඔවුන්ව) විවාහ කර ගන්නන් ලෙස ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ මහර්* (බන්ධන කුලිය) ලබා දෙන්නේ නම්(නුඹලාට විවාහ වීමට අනුමැතිය ඇත). කවරෙකු විශ්වාසය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද ඔහුගේ ක්‍රියාව නිෂ්ඵල විය. තවද ඔහු මතු ලොවෙහි අලාභවත්තයින් අතුරින් (කෙනෙකු) වන්නේය.

(6) විශ්වාස කළවුනි, සලාතය* සඳහා නැගී (සිටීමට සූදානම්ව) සිටින කල්හි නුඹලාගේ මුහුණ ද වැළමිට ඇතුළුව නුඹලාගේ දැත් ද සෝදා ගනිවු. තවද නුඹලාගේ (අත් ජලයෙන් තවරා) හිස් පිරිමදිවු. තවද නුඹලාගේ වළලු කර ඇතුළුව පාද ද (සෝදා ගනිවු).¹⁶ තවද නුඹලා(ට ස්නානය අනිවාර්යය වන) ජුනුබ්¹⁷ තත්ත්වයෙන් පසුවෙන් නම් නුඹලා (ස්නානය කිරීම මගින්) පිරිසිදු කර ගනිවු. තවද නුඹලා රෝගීව සිටියේ නම් හෝ ගමනක (යෙදී) සිටියේ නම්-

15) මෙහි අදහස මුස්ලිම්වරුන්ට කිතුනු හෝ යුදෙව් කාන්තාවන්ව විවාහ වීම වලංගු වී ඇත යන්නයි. නමුත් මෙසේ විවාහ වීමේදී ප්‍රධාන කරුණු දෙකක් වෙත සැලකිලිමත් විය යුතුය. පළමුව මෙම නීතිය අදාළ වන්නේ ඇය කවරාකය* හෝ ඉන්ජිය* සැබෑ ලෙස අනුගමනය කරන කාන්තාවක්ව සිටියොත් පමණි. දෙවැන්න එක් පිරිමියෙක් තමා හා තමාගේ දරුවන් ඇයගේ දහමට නැඹුරු නොවේ යැයි ද ඇය දහම් විෂයෙහි ඉස්ලාමය අබ්බවා නොයන්නේ යැයි ද ඔහු විශ්වාස කළේ නම් එවිට ඇයව විවාහ කිරීමට අනුමත වේ. එනමුත් ඔහු හා දරුවන් ඇයගේ දහමට නැඹුරු වේ යැයි ද ඇය දහම් විෂයෙහි ඉස්ලාමය අබ්බවා යන්නේ යැයි ද ඔහු සිතුවේ නම් ඔහුට ඇයව විවාහ වීමට අනුමත නොවේ. මෙම මතයට සාපේක්ෂව උමර් * තුමා යුදෙව් හෝ කිතුනු ස්ත්‍රීන්ව විවාහ නොකළ යුතු යැයි නියෝගයක් නිකුත් කර ඇත. තවද වර්තමානයේ කවරාකය හා ඉන්ජිය සත්‍යය ලෙස විශ්වාස කර පිළිපදින්නන් දැක ගත නොහැකි තරම්ය.

16) මින් අදහස් වන්නේ වුළු* හෙවත් අර්ධ දෝවන ක්‍රමය පිළිබඳවයි. මෙය ඉටු කිරීමේ පිළිවෙත හැදෑරීම සඳහා ඉස්ලාමීය නීති ග්‍රන්ථ වෙත යොමු වීම වඩාත් උචිත වේ.

17) 'ජුනුබ්' යනු අරාබි බසින් 'ජනාබක්' යන පදයෙන් බෙදුණු පදයකි. එහි අරුත 'මහා කිලිටයි' එනම් ලිංගික සංසර්ගය නිසා හෝ ශුක්‍ර ධාතු පිට වීම නිසා හෝ එවන් දෑ මුල් කරගෙන ඇති වන අපවිත්‍රතාවයි.

وَادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَبِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا
 اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ
 بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا
 اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٢١﴾

-හෝ නුඹලාගෙන් අයෙකු මළපහ (කොට එම අවශ්‍යතාව ඉටු) කළ ස්ථානයෙන් පැමිණියේ නම් හෝ කාන්තාවන් ස්පර්ශ කළා නම්¹⁸ හෝ පසුව නුඹලාට (පිරිසිදු වීමට) ජලය නොලැබුණේ නම් එවිට නුඹලා දූවිලි සහිත පිරිසිදු පස (කයම්මුම්¹⁹ කිරීම සඳහා) අදිටන් කරවු. එනම් නුඹලාගේ මුහුණ ද නුඹලාගේ දෑත් ද එයින් පිරිමදිවු. නුඹලාට දුෂ්කරතාවක් ඇති කිරීමට අල්ලාන් අපේක්ෂා නොකරන්නේය. එනමුත් නුඹලා (අල්ලාන්ට) කෘතචේදී වනු පිණිස නුඹලාව පවිත්‍ර කිරීමට ද ඔහුගේ භාග්‍යය නුඹලාට සම්පූර්ණ කිරීමට ද ඔහු අපේක්ෂා කරන්නේය.

(7) තවද නුඹලා කෙරෙහි වූ අල්ලාන්ගේ භාග්‍යය(ඉස්ලාමය) ද, "(අල්ලාන්ගේ වදනට) අපි සවන් දුනිමු, තවද (ඔහුගේ අණට) අපි අවනත වුණෙමු." යැයි නුඹලා (නබිවරයාට) පැවසූ විට ඔහු(අල්ලාන්) නුඹලා සමග කවර දෙයක් (එමගින් ස්ථිර කර) ගිවිසුම් කර ගත්තේද ඔහුගේ (එම) ගිවිසුම ද, නුඹලා සිහිපත් කරවු. තවද නුඹලා අල්ලාන්ට බිය භක්තිමත් වවු. සැබැවින්ම අල්ලාන් හදවත් තුළ ඇති දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (8) විශ්වාස කළවුනි, අල්ලාන් වෙනුවෙන් (ඔහුගේ නියෝගයන් පිළිපැදීමට) ස්ථිර වූවන් ලෙස හා යුක්තිය සඳහා සාක්ෂිකරුවන් ලෙස වවු. තවද සැබැවින්ම (ප්‍රතික්ෂේපක) පිරිසකගේ (නුඹලා කෙරෙහි වූ) ක්‍රෝධය නුඹලා යුක්තිය ඉටු නොකිරීම කෙරෙහි නුඹලාව පොලඹවිය නොයුතුය. (සෑම අවස්ථාවකම) නුඹලා යුක්තිය ඉටු කරවු. එය බිය භක්තියට ඉතා සමීපය. තවද අල්ලාන්ට බිය භක්තිමත් වවු. සැබැවින්ම නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාන් අභිඥානවන්තය. (9) විශ්වාස කර දැහැමි ක්‍රියාවන් කළවුන්ට, ඔවුන්ට අල්ලාන් පාපක්ෂමාව හා ඉමහත් වේතනයක් (පිළිබඳ) ප්‍රතිඥා දුන්නේය. (10) තවද අපගේ සංඥාවන් ප්‍රතික්ෂේප කර අසත්‍යය කරන්නන් නිරයේ සගයෝ වෙති.-

18) මෙම ආයතයෙහි 'ස්පර්ශ කළා නම්' යන පදයට අදාළ අරාබි පදය 'ලාමස්කුම්' යන අරාබි පදයයි. ඊට ඇතැම් විද්වතුන් 'සංසර්ගයේ යෙදුණා නම්' යන්නෙන් ද අරුත ගන්වා ඇත.

19) අල් කුර්ආන් 4:43 ආයතයේ ඇති 33 වැනි පාද සටහන බලන්න.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
 أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ
 بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ
 الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمْ يُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ
 عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ
 فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾

(11) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලාට (එරෙහිව) දැන් දිගු කිරීමට (මක්කා ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන්) පිරිසක් සැලසුම් කළ අවස්ථාවේ දී නුඹලා කෙරෙහි වූ අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යය සිහිපත් කරවු. එවිට (නුඹලාව ආරක්ෂා කර) ඔවුන්ගේ දැන් නුඹලාගෙන් ඔහු(අල්ලාහ්) වැළැක්වූයේය.²⁰ තවද නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමත් වවු. තවද විශ්වාසකයින් සියල්ල භාර කළ යුත්තේ අල්ලාහ් කෙරෙහිමය.

(12) සැබැවින්ම ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ගෙන් අල්ලාහ් ප්‍රතිඥාවක් ගත්තේය. ඔවුන් අතුරින් නායකයින් දොළොස් දෙනෙකු අපි පත් කළෙමු. තවද “සැබැවින්ම මා නුඹලා සමගය. නුඹලා සලාතය* ස්ථාපිත කර රසකාතය* ද ලබා දී මාගේ රසුල්වරුන්ව* විශ්වාස කර ඔවුන්ට නුඹලා උපකාර කර අල්ලාහ්ට අලංකාර ණයක් ලබා දෙන්නේ²¹ නම්, සැබැවින්ම නුඹලාගේ පාපයන් නුඹලාගෙන් මම ඉවත් කර දමන්නෙමි. සැබැවින්ම නුඹලාව (ස්වර්ග) උයන් වලට ඇතුළු කරවන්නෙමි. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. නුඹලා අතුරින් ඉන්පසුව කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද සැබැවින්ම ඔහු සෘජු මාර්ගයෙන් බැහැර විය.” යැයි අල්ලාහ් (ඔවුන්ට) පැවසුවේය.

20) මෙය පෙන්නුම් කරන්නේ ආදේශකයන් විසින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට හා මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව කුමන්ත්‍රණ කළ සියලු සිදුවීම්ය. නමුත් අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ සැලසුම් නිෂ්ඵල කළ අතර මෙවැනි බොහෝ සිදුවීම් ඉතිහාසයේ සඳහන් වී ඇත.

21) ‘අලංකාර ණයක්’ යනුවෙන් අල් කුර්ආනයේ නිතර භාවිත වන්නේ අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය පතා ඔහුගේ මාර්ගයේ වියදම් කිරීමටය. ‘ණය’ යනුවෙන් භාවිත වීමට හේතුව නම් මතුලොවෙහි අල්ලාහ් ණය පියවීමක් වශයෙන් එහි ප්‍රතිඵලය ලබා දෙන්නේ යැයි සහතික වන හෙයිනි.

فَبِمَا نَقُضُوا مِيثَاقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَ
 نَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَآئِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ
 وَاصْفَحْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ
 فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۖ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ وَسَوْفَ
 يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
 مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ
 ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

﴿١٦﴾ بِأَذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

(13) ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඥාව ඔවුන් කඩ කළ හෙයින් අපි ඔවුන්ට ශාප කළෙමු. තවද අපි ඔවුන්ගේ හදවත් දැඩි බවට පත් කළෙමු. ඔවුහු (කවරාකයේ* ඇති) වචන එහි ස්ථානයන්ගෙන් වෙනස් කරති. තවද කවර දෙයක් ඔවුන්ට එ(ම කවරාකය)මගින් උපදෙස් කරනු ලැබුවේද ඒවායින් කොටසක් ඔවුහු (නොසලකා) අමතක කර දැමුවෝය. (නබිවරය,) ඔවුන් අතුරින් ස්වල්ප දෙනෙකුගෙන් හැර සෙසු අයගෙන් (කිසියම්) වංචනිකත්වයක් ඔබ දකිමින්ම සිටින්නෝය. එබැවින් ඔවුන්ට නුඹ සමාව දී (නොසලකා) අත් හරිවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් යහපත කරන්නන්ව ප්‍රිය කරන්නෝය. (14) සැබැවින්ම "අපි කිතුනුවන්" යැයි පවසන්නන්ගෙන්, අපි ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඥාව ගත්තෙමු. එබැවින් කවර දෙයක් ඔවුන්ට එ(ම ඉන්ජිලය*)මගින් උපදෙස් කරනු ලැබුවේද ඒවායින් කොටසක් ඔවුහු (නොසලකා) අමතක කර දැමුවෝය. එබැවින් (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනතෙක්ම ඔවුන් අතර සතුරුකම හා ක්‍රෝධය අපි ඇති කළෙමු. තවද ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් ඔවුන්ට මතු දන්වනු ඇත. (15) ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයා, ධර්ම පුස්තකයෙන් නුඹලා සඟවමින් සිටි දෑ අතුරින් බොහෝමයක් නුඹලාට පැහැදිලි කරමින් ද (ඒවායින්) බොහෝමයක් (පැහැදිලි කිරීමෙන් ඔවුන්ට ප්‍රයෝජනයක් නොවන හෙයින්) නොසලකා හරිමින් ද අපගේ රසූල්වරයා* නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත. සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගෙන් නුඹලා වෙත ආලෝකයක් (ලෙස නබිවරයා) හා පැහැදිලි ධර්ම පුස්තකයක් (ලෙස අල් කූර්ආනය) පැමිණ ඇත. (16) අල්ලාහ් එමගින් ඔහුගේ තෘප්තිය අනුගමනය කරන්නන්ට ශාන්තියේ මං වෙත මග පෙන්වන්නේය. තවද ඔහුගේ අනුමැතිය පරිදි අන්ධකාරයන්ගෙන් ආලෝකය වෙත ඔවුන්ව පිට කරන්නේය. තවද ඔවුන්ව සෘජුමගට යොමු කරන්නේය.-

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ ۚ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۚ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۚ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

- (17) “සැබැවින්ම අල්ලාහ්, ඔහුමය මර්යම්ගේ* පුත් මසීහ්* වන්නේ” යැයි පැවසූ අය සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. (නබිවරය,) නුඹ පවසවු “මර්යම්ගේ පුත් මසීහ් ද ඔහුගේ මව ද මිහිතලයේ සිටින සියලු දෙනා ද ඔහු විනාශ කර දැමීමට අපේක්ෂා කළේ නම් අල්ලාහ්(ගේ දඬුවමට) එරෙහිව (සිදුවන) යමක් වැළකිය හැක්කේ කවරෙකුටද?” අහස්හි ද මිහිතලයේ ද ඒ දෙක අතර ඇති දැහි ද ආධිපත්‍යය අල්ලාහ් සතුය. ඔහු අභිමත කරන දෑ මවන්නේය. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (18) “අපි අල්ලාහ්ගේ දරුවන්ය. තවද ඔහුගේ ප්‍රියතමයන්ය.” යැයි යුදෙව්වෝ හා කිතුනුවෝ පවසති. (නබිවරය,) “එසේ නම් නුඹලාගේ පාපකම් නිසා නුඹලාට ඔහු දඬුවම් කරනුයේ මන්ද? නමුත් නුඹලා ඔහු මැවූ අය අතුරින් (සාමාන්‍ය) මනුෂ්‍යයන්ය. ඔහු අභිමත කරන අයට සමාව දෙන්නේය. තවද ඔහු අභිමත කරන අයට දඬුවම් කරන්නේයැ.”යි නුඹ (ඔවුන්ට) පවසවු. අහස්හි ද මිහිතලයේ ද ඒ දෙක අතර ඇති දැහි ද ආධිපත්‍යය අල්ලාහ් සතුය. අවසානයේ යොමුවන ස්ථානය ඔහු වෙතමය. (19) “ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයාහි, රඤ්ජවරුන්ගෙන් පසු (ඔවුන්ගේ පැමිණීම තතර වූ) කාල පරාසයේ²² “ ශුභාරංචි පවසන්නෙකු ද අවවාද කරන්නෙකු ද අප වෙත නොපැමිණියේයැ”යි නුඹලා නොපැවසීම පිණිස (අල්ලාහ්ගේ විධානයන්) නුඹලාට පැහැදිලි කිරීමට අපගේ රඤ්ජවරයා නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත.” එබැවින් සැබැවින්ම ශුභාරංචි පවසන්නෙකු ද අවවාද කරන්නෙකු ද නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත. අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.

22) මෙහි අදහස් කරන්නේ නබි ඊසා ඤ්ඤ තුමා හා නබි මුහම්මද් ඤ්ඤ තුමාගෙන් අතර වූ කාල පරාසයයි. එම කාලය අතරතුර කිසිදු නබිවරයෙකු අල්ලාහ් විසින් නොයැවිවේය.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ
 مُلُوكًا ۗ وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يَأْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يُقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي
 كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا
 قَوْمًا جَبَّارِينَ ۗ وَإِنَّا لَنَ نَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا ۖ فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا ذٰخِلُونَ
 ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أُنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۖ فَإِذَا
 دَخَلْتُمُوهُ فَآتِئْتُمْ أُغْلَبُونَ ۖ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾ قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّا لَنَ
 نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾

(20) "මාගේ ජනයානි, ඔහු(අල්ලාහ්) නුඹලා අතර නබිවරුන් පත් කර නුඹලාව පාලකයින් බවට පත් කර විශ්වයේ කිසිවෙකුට ලබා නොදුන් දෑ නුඹලාට ලබා දුන් අවස්ථාවේ නුඹලා කෙරෙහි වූ අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යය පිළිබඳව නුඹලා සිහිපත් කරවු." යැයි මුසා* තම ජනයාට පැවසූ අවස්ථාව (නබිවරය, සිහිපත් කරවු.) (21) "මාගේ ජනයානි, අල්ලාහ් නුඹලාට නියම කළ පරිශුද්ධ භූමියට²³ නුඹලා ඇතුළු වවු. තවද නුඹලා (සතුරන්ට බිය වී) පසුපස හැරී නොයවු. එසේ හැරී ගිය)විට අලාභවත්තයින් බවට නුඹලා පත් වනු ඇත. (22) "අහෝ මුසා! සැබැවින්ම බලගතු වූ පිරිසක් එහි වෙති. තවද ඔවුන් එයින් පිටවන තෙක් සැබැවින්ම අපි එහි ඇතුළු නොවන්නෙමුය. එසේ ඔවුහු එයින් පිටවන්නේ නම් එවිට සැබැවින්ම අපි ඇතුළුවන්නන් වෙමු." යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (23) "ඔවුන් වෙත නුඹලා දොරටුවෙන් ඇතුළු වවු. නුඹලා එසේ එහි ඇතුළු වූයේ නම් සැබැවින්ම නුඹලා (ඔවුන්) අබිබවා යන්නෝ වෙති. නුඹලා විශ්වාසිකයින් වූයේ නම් අල්ලාහ් කෙරෙහිම (සියල්ල) භාර කරවු." යැයි තමන්ට අල්ලාහ් දායාදයන් ප්‍රදානය කළ (අල්ලාහ්ගේ අණට පිටුපැමට) බිය වූවන් අතුරින් මිනිසුන් දෙදෙනෙකු²⁴ පැවසුවෝය. (24) "අහෝ මුසා! ඔවුහු එහි සිටින තාක්කල් අපි කිසිවිටෙක එහි ඇතුළු නොවන්නෙමුය. නුඹ ද නුඹගේ පරමාධිපති ද (එහි) පිවිස සටන් වදිවු. සැබැවින්ම අපි මෙතැනම හිඳ සිටින්නෙමු"යි ඔවුහු පැවසූහ.-

23) මෙයින් අදහස් වන්නේ පලස්තීනය හා සිරියාව යන ප්‍රදේශයන්ය. පුරාණයේ සිට මෙහි අමාලිකා නම් ජන කොට්ඨාසයක් වාසය කරමින් සිටියෝය. ෆිර්අවුන් මුහුදේ ගිලී මරණයට පත් වූ පසුව බහු ඉස්රාඊල්වරුන්ට අමාලිකාවරුන්ගෙන් එම භූමි ප්‍රදේශයන් අත්පත් කර ගන්නා ලෙස අණ කරන ලදී.

24) බොහෝ අල් කුර්ආන් විශාරදයින්ගේ මතයට අනුව මෙම ආයතයේ 'මිනිසුන් දෙදෙනෙකු' යනු යූෂා හා කාලිබ් යන පුද්ගලයින් දෙදෙනාය. මොවුන් දෙදෙනා ඉස්රාඊල්වරුන්ගේ ප්‍රධානීන් දෙදෙනෙකි.

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا
 مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ وَ
 اتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبْنَا قَبْلَنَا فَتُقْبَلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ
 الْآخَرِ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ﴿٢٨﴾ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٩﴾ لَئِن بَسَطْتَ إِلَىٰ يَدِكَ
 يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ ﴿٣٠﴾ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٣١﴾

- (25) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මා හා මාගේ සහෝදරයා²⁵ මිස සැබැවින්ම (අන් කිසිවෙකු පිළිබඳව) මට බලයක් නැත. එබැවින් අප අතර ද පාපතර පිරිස අතර ද ඔබ බෙදීමක් ඇති කරවු" යැයි ඔහු(මුසා) පැවසුවේය. (26) "සැබැවින්ම එය, (එනම්, එම භූමි ප්‍රදේශයට ඇතුළු වීම) ඔවුන් කෙරෙහි වසර හතළිහක් තහනම් කරනු ලැබුවකි. (ඒ වන තෙක්) ඔවුහු මිනිතලයෙහි අයාලේ යන්නෝය.²⁶ පාපතර පිරිස පිළිබඳව නුඹ දුක් නොවවු" යැයි ඔහු(අල්ලාස්) පැවසුවේය.

(27) (නබිවරයා) ආදම්ගේ* පුතණුවන් දෙදෙනාගේ පුවත ඔවුන් කෙරෙහි සත්‍යය ලෙස පාරායනය කර(පෙන්ව)වු.²⁷ ඔවුන් දෙදෙනා (අල්ලාස් වෙනුවෙන්) කැප කිරීමක් ඉටු කළ කල්හි ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් එක් අයෙකුගෙන් (එය) පිළිගනු ලැබූ අතර අනෙකාගෙන් පිළිගනු නොලැබීය. (කුර්බානය පිළිනොගත්) ඔහු (අනෙකාට) "සැබැවින්ම මම නුඹව මරා දමමි" යැයි පැවසුවේය. "අල්ලාස් පිළිගනුයේ බිය හක්වීමක් අයගෙන් පමණක්මයැ"යි ඔහු(අනෙකා) පැවසුවේය. (28) "මා මැරීමට නුඹගේ අත නුඹ මා වෙත දිගු කළද මම නුඹව මැරීමට මාගේ අත දිගු කරන්නෙකු නොවෙමි. සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති වන අල්ලාස්ට සැබැවින්ම මම බිය වෙමි.-

25) 'මාගේ සහෝදරයා' යනු නබි භාරුන් ෂා කුමාණන්ය. තවද මෙම ආයතයෙහි 'බෙදීමක් ඇති කරවු' යනු මෙම පිරිස් දෙකටම ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්ට අනුව ප්‍රතිඵල ලබා දිය යුතුය යන්නය.

26) ඉස්රාඊල්වරුන්ගේ පිටුපෑමේ දඬුවමක් වශයෙන් 'සිනායි' නම් කාන්තාරයේ ඔවුන්ව මංමුළාවූවන් බවට පත් කර වසර හතළිහක් අයාලේ යාමට සැලැසූ බවයි.

27) නබි ආදම් ෂා කුමාණන්ගේ පුතණුවන් දෙදෙනාගේ නම් වන්නේ 'හාබිල්' හා 'කාබිල්' ය. ඉතිහාසයේ වාර්තාවන පරිදි අල්ලාස් වෙනුවෙන් කාබිල් ඇතැම් බෝග අස්වනු කැප කළ අතර හාබිල් බැටළුවෙකු අල්ලාස් වෙනුවෙන් කැප කළේය. එකල කැප කිරීම් පිළිගැනීමට වූ සලකුණ වූයේ අහසින් ගින්නක් පැමිණ එය පුලුස්සා දැමීමයි. එලෙස ගින්නක් පැමිණ හාබිල්ගේ කැප කිරීම පුලුස්සා දැමූ අතර කාබිල්ගේ කැප කිරීම නොපිලිස්සෙන ලදී. එයට කාබිල් ප්‍රකෝපයට පත් වී ඔහුගේ සහෝදර හාබිල්ව සාතනය කළේය.

اِنِّي اُرِيْدُ اَنْ تَبُوْا بِاِيْمِيْ وَ اِثْبِكَ فَتَكُوْنُوْنَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ ۚ وَ ذٰلِكَ جَزَاؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾
 فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِيْهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا
 يَّبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهٗ كَيْفَ يُوَارِيْ سُوْءَةَ اَخِيْهِ ۗ قَالَ يٰوَيْلَتِيْ اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ
 هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِيْ سُوْءَةَ اَخِيْ ۗ فَاَصْبَحَ مِنَ النَّٰدِمِيْنَ ﴿٣١﴾ مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۗ كَتَبْنَا
 عَلٰى بَنِيْ اِسْرٰءٰلَ اِنَّهٗ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِي الْاَرْضِ فَكَانَتْ قَتْلَ النَّاسِ
 جَبِيْعًا ۗ وَ مَنْ اَحْيَاهَا فَكَانَتْ اَحْيَا النَّاسِ جَبِيْعًا ۗ وَ لَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ
 اِن كٰثِرًا مِنْهُمْ بَعَدَ ذٰلِكَ فِي الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ ﴿٣٢﴾

- (29) නුඹගේ පාපය සමග මාගේ පාපය²⁸ නුඹ දරා ගෙන නුඹ (නිරා) ගින්නේ සහයින් අතුරින් (කෙනෙකු) විමට සැබැවින්ම මම අපේක්ෂා කරමි. තවද එය අපරාධකරුවන්ගේ ප්‍රතිවිපාකයයි.” (යැයි ද ඔහු පැවසුවේය.) (30) තවද තම සහෝදරයාට මරා දැමීමට ඔහුගේ සිත ඔහුව පොලඹ විය. එබැවින් ඔහු ඔහුව මරා දැමුවේය. තවද ඔහු අලාභවන්තයින් අතුරින් (කෙනෙකු) විය. (31) තම සහෝදරයාගේ මළ සිරුර (භූමිදානය කර) සඟවන්නේ කෙලෙසදැයි ඔහුට පෙන්වා දෙනු පිණිස භූමිය භාරන්නා වූ කපුටෙකු අල්ලාස් යැවීය. “අහෝ, මෙම කපුටා මෙන් විමටවත් මට නොහැකි වූයේද! එබැවින් මාගේ සහෝදරයාගේ මළ සිරුර මා සඟවන්න හැක්කේ යැ”යි ඔහු පැවසුවේය. එබැවින් ඔහු පසුතැවිලි වූවන්ගෙන් (කෙනෙකු) විය. (32) මෙම (ප්‍රථම ඝාතනය) මුල් කොටගෙන “කවරෙකු (සම ප්‍රතිදඬුවමක් වශයෙන්) ආත්මය(ක් ඝාතනය කිරීම)කට මිස හෝ මිහිතලයෙහි (ඇති වන) කලහකාරකම(ක් වැළැක්වීම)කට මිස (අයුක්ති සහගතව තවත්) ආත්මාවක් ඝාතනය කරන්නේ ද ඔහු මිනිසුන් සියල්ල ඝාතනය කළ කෙනෙකු මෙන් වන්නේය” යනුවෙන් ද ‘කවරෙකු එය(ආත්මාව ඝාතනය නොකර) ජීවත් කරවන්නේ ද ඔහු මිනිසුන් සියල්ල (ආරක්ෂා කර) ජීවත් කරවන්නෙකු මෙන් වන්නේය” යනුවෙන්ද ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ට අපි නියම කළෙමු. සැබැවින්ම අපගේ රසුල්වරුන්* ඔවුන් වෙත පැහැදිලි සාධක රැගෙන පැමිණියෝය. පසුව සැබැවින්ම ඔවුන් අතුරින් බොහෝ දෙනා එයට පසුව ද මිහිතලයෙහි සීමාව ඉක්මවන්නන් වූහ.-

28) නොයෙක් සහාධීවරුන්ගේ* හා ඔවුන්ගේ ශිෂ්‍යයන්ගේ මතයට අනුව ‘මාගේ පාපය’ යනු මා ඝාතනය කිරීමේ පාපයයි. තවද ‘නුඹගේ පාපය’ යනු මෙම සිදුවීමට පෙර කාබිල් කළ පාපයන්ය.

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا
 أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ۚ ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا
 وَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

-(33) අල්ලාහ්(ගේ සමීප ගැත්තන්) හා තම රසුල්වරයා සමග සටන් වදින්නන් හා මිහිතලයෙහි කලහකම් කිරීමට වෙර දරන්නන්ගේ ප්‍රතිවිපාකය වන්නේම ඔවුන්ව ඝාතනය කරනු ලැබීම හෝ කුරුසයේ (තබා ඇණ) ගසනු ලැබීම හෝ තම දැන් සහ පාද (එකිනෙකට) විරුද්ධ පැති වලින් කපා දමනු ලැබීම හෝ (ඔහු ජීවත් වන) භූමියෙන් පිටුවහල් කරනු ලැබීමය.²⁹ මෙය ඔවුන්ට මෙලොවෙහි වූ නින්දාවකි. තවද ඔවුන්ට මතු ලොවෙහි මහත් වූ දඬුවමක් ද ඇත.³⁰ -

29) උරෙයිනා ගෝත්‍රිකයින්ගෙන් සමහරු මදිනාවට පැමිණි කල්හි ඔවුන්ට එහි කාලගුණය ඔරොත්තු නොවී ඔවුහු අසනීප තත්ත්වයට පත් වූහ. එවිට නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණන් දන් දීමට නියමිතව තිබූ ඇතැම් ඔටුවන් පෙන්වා ඒ වෙත ඔවුන්ව යවා එම ඔටුවන්ගේ කිරි වලින් හා උන්ගේ ශරීරයෙන් පිට වන සුප්දිය මගින් ඔවුන්ගේ අසනීපයට එක්තරා ප්‍රතිකාරයක් කරන ලෙස අණ කළේය. ඔවුන් එසේ කළ කල්හි ඔවුන්ට සුවය ලැබිණ. පසුව ඔවුන් ඉස්ලාමයෙන් බැහැර වී එම ඔටු එඬේරාව ද ඝාතනය කර එම ඔටුවන්ව ද පැහැර ගෙන ගියෝය. එවිට නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණන් ඔවුන්ව ලුහුබැඳ ගොස් ඔවුන්ව අල්ලා ගැනීමට පිරිසක් යැව්වේය. ඔවුන් කළ අපරාධයට දඬුවමක් ලෙස අල්ලාහ් මෙම ආයතය පහළ කළේය. තවද මෙම ආයතයේ සඳහන් දඬුවම් දෙනු ලැබුවේ අන් අයට එමගින් අවවාදයක් කරනු පිණිස හා එම අපරාධයේ දරුණුකම පැහැදිලි කිරීම පිණිසය.

30) මෙය සැබැවින්ම අධිකරණ ක්‍රියාවලියට අදාළ ආයතයකි. මෙය කිසිදු ජිහාද් ප්‍රභේදයකට අදාළ නොවූවක් බව පැහැදිලිවම පෙනෙන්නට ඇත. 'අල්ලාහ්(ගේ සමීප ගැත්තන්) හා තම රසුල්වරයා සමග සටන් වදින්නන්' යන්නෙහි අදහස නම් ජනතාව ඉතා අසීරු තත්ත්වයකට පත්කරවමින් සන්නද්ධ මංපැහැරීම, සත්‍යයට එරෙහි වීම හා කැරලි ගැසීම යන්නය. මේ සියල්ල ක්‍රස්තවාදී ක්‍රියාවක් බව සියල්ලන්ම පිළිගත් සත්‍යයකි. මෙයින් සිදුවන්නේ ජනයාට සාමයෙන් හා සැනසීමෙන් ජීවත් වීමට ඇති සමාජ පරිසරය විනාශ කිරීමකි. "මිහිතලයේ කලහකම් කිරීමට වෙර දරන්නන්" යනු ක්‍රස්තවාදී ක්‍රියාවන්හි නියැලෙන්නන්, නූතන භාෂා යෙදුම අනුව පාතාල ක්‍රියාකාරකම් කරන්නන් හා සන්නද්ධ මං පහරන්නන් වැනි අයයි.

මෙම වූදිනයන්ගෙන් සොරකම, පහරදීම හා ඝාතන සිදුවීමට හැක. අල් කුර්ආන් ආයතය දඬුවම සඳහන් කරන්නට පෙර වෝදනා ඉදිරිපත් කොට තිබීම හේතුවෙන් අර්ථය අවබෝධ කර ගැනීම පහසු වී ඇත. දඬුවම් විකල්ප හතරක් ඉදිරිපත් කොට ඇති අතර වූදිනයා සිදු කරන අපරාධයේ බරපතලකම අනුව දඬුවම තීන්දු කරනු ලැබේ. මෙම ආයතයේ සන්දර්භය නිවැරදිව අවබෝධ කරගත් විට ඉස්ලාමීය නීතියේ ඇති මානවවාදීත්වය සහතික වශයෙන්ම අවබෝධ වනු ඇත.

මිනිස් ඝාතන වැනි සාපරාධී ක්‍රියාවන් හා ඒවායෙහි දඬුවම් මෙම ආයතයේ සඳහන් කරන්නට පෙර මිනිස් ඝාතන සිදු කළ හැකි සීමා මායිම් 32 වැනි ආයතයෙන් විග්‍රහ කොට ඇත. මිනී මැරීමේ හා මිහිතලය මත දුෂ්ටකම් පැතිරවීම ක්‍රස්තවාදී, පාතාල ක්‍රියාකාරකම් හා සන්නද්ධ මංපැහැරීම් වැනි ක්‍රියාවන්ට නිසි අධිකරණමය පරීක්ෂණයකින් පසුව ලබා දෙන්නා වූ තීන්දුවක් මත මරණ දඬුවම ලබා දිය හැකි බව මෙයින් පැහැදිලි වේ. මිනිස් ජීවිතයක් නිකරුණේ මරා දැමීම

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ³¹ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُونَ بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ³² وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوكَ مِنَ النَّارِ وَمَا لَهُمْ
 بِخُرُوجِنَا مِنْهَا³³ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّتَمِّمٌ ﴿٣٧﴾

-(34) (නමුත්) ඔවුන් කෙරෙහි නුඹලා (දඬුවම් කිරීමට) ශක්තිය දැරීමට පෙර පශ්චාත්තාපය කළ අය මිස. එවිට අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය. පරම කරුණාහරිත යැයි නුඹලා දැන ගනිවු. ³¹ (35) විශ්වාස කළවුනි, අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමක් වු. තවද ඔහු වෙත (සමීප වන්නා) වූ සාධනීය මාර්ගය සොයවු. තවද ඔහුගේ මාර්ගයේ ප්‍රයත්නය ³² කරවු. (මේ සියල්ල) නුඹලා ජය ලබාගනු පිණිසය.

(36) සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ දඬුව(මෙන් මිදීම)ට ඔවුන් වන්දියක් ලබා දීම පිණිස මිහිතලයෙහි ඇති සියල්ල හා එය සමග එවැනිම වූ දෙයක් ඔවුනට තිබුණ ද ඔවුන්ගෙන් (ඒ කිසිවක්) පිළිගනු නොලබයි. තවද ඔවුනට වේදනීය දඬුවමක් ඇත. (37) ඔවුහු (නිරා) ගින්නෙන් බැහැර වීමට අපේක්ෂා කරති. (නමුත්) ඔවුහු එයින් බැහැරවන්නෝ නොවෙති. තවද ඔවුනට සදාතනික දඬුවමක් ඇත.

මුළුමහත් මිනිස් පරපුරම මරා දැමීම හා සමානවන බවද එලෙසම මිනිස් ජීවිතයක් බේරා ගැනීම මුළු මහත් මිනිස් පරපුරම බේරාගන්නා හා සමානවන බවද මෙමගින් ඉස්ලාමය තහවුරු කරයි.

මෙම ආයතයෙහි සඳහන් සාපරාධී ක්‍රියාවන්හි නියැලුනු අපරාධකරුවන්ට තමන්ව ප්‍රතිශෝධනය කර ගෙන පුනරුත්ථාපනය වී නැවත වරක් යහ මිනිසෙකු ලෙස ජීවත් වීමේ අයිතිය ද 34 වැනි ආයතය මගින් සහතික කොට ඇත. එහි සඳහන් පරිදි තමා විසින් කරන ලද සාපරාධී ක්‍රියා පිළිගෙන ඒවා පිළිබඳව පශ්චාත්තාපයට පත් වී නැවත වරක් එවැනි තත්ත්වයකට පත් නොවී යහ මිනිසෙකු ලෙස ජීවත්වීමට අධිෂ්ඨානශීලීව කටයුතු කරන්නට එකඟ වන්නන්ට මෙම ආයතයෙහි සඳහන් දඬුවම් අදාළ නොවන්නේය.

31) මෙයින් අදහස් වන්නේ දඬුවම් ලැබීමට නියමිත වූවන්ගේ එම දඬුවම සඳහා බලධාරීන් ඔවුන්ව අත්පත් කර ගැනීමට පෙර ඔවුන් අල්ලාහ් වෙත පශ්චාත්තාප වූයේ නම් ඔවුන්ට සමාව දෙනු ලැබේ යන්නයි. නමුත් ඔවුන් කළ එම අපරාධයට අයත් අනිවාර්යය වූ වන්දි මුදල ඔවුන් අපරාධයට ලක් වූවන්ට ගෙවිය යුතුය. නමුත් ඔවුන්ව බලධාරීන් අත්පත් කර ගත්තේ නම් එවිට ඔවුන්ට අයත් දඬුවම සඳහා සමාව දෙනු නොලැබේ. එසේම කෙනෙකු තවත් කෙනෙකුගේ මුදල් ද පැහැරගෙන ඔහුව ඝාතනය කළේ නම් එම ඝාතනය කළ තැනැත්තාට පෙර ආයතයේ සඳහන් අයුරින් අදාළ දඬුවම දෙනු ලැබේ. කෙසේ නමුත් මෙවන් නීතියක් ක්‍රියාත්මක කළ හැක්කේ ඉස්ලාමීය රාජ්‍යය පරිපාලනයක් ඇති රටක පමණි. මෙම නීතිය හැදෑරීම සඳහා ඉස්ලාමීය නීති ග්‍රන්ථ වෙත යොමුවීම ඉතා වැදගත් වේ.

32) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:218 හි පාද සටහන බලන්න.

وَالسَّارِقِ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَانَا لَا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾
 فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾
 أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾
 يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَعَّوْنَ لِلْكَذِبِ سَعُورًا
 لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِينَا هَذَا
 فَخُدُوعَةٌ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
 أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

(38) සොරකම් කළ පිරිමියෙකු හා සොරකම් කළ ස්ත්‍රියක, ඔවුන් දෙදෙනා ඉපැයූ දෑට ප්‍රතිවිපාකයක් වශයෙන් ද අල්ලාහ්ගෙන් වූ (අවවාදාත්මක) පාඩමක් වශයෙන් ද දෙදෙනාගේ දෑත් නුඹලා කපා දමවු. තවද අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (39) තම(න් කළ) අපරාධයෙන් පසුව කවරෙකු පශ්චාත්තාප කර (තම ක්‍රියාවන්) සංශෝධනය කර ගත්තේ ද එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඔහු කෙරෙහි පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලිය පරම කරුණාහරිතය. (40) අල්ලාහ්ට (පමණක්) අහස් හි හා මිහිකලයේ ආධිපත්‍යය හිමි බව නුඹලා නොදන්නෙහු ද? ඔහු අභිමත කළ අයට දඬුවම් කරන්නේය. තවද ඔහු අභිමත කළ අයට සමාව දෙන්නේය. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.

(41) අහෝ රසුල්වරය, තම හදවත්වලින් විශ්වාස නොකර තම මුඛයන්වලින් "අපි විශ්වාස කරන්නෙමු" යැයි පවසන්නන් (වන ආත්ම වංචනිකයන්) අතුරින් ප්‍රතික්ෂේපය තුළ ශීඝ්‍රව පිවිසෙන්නන් නුඹව දුකට පත් නොකළ යුතුය. තවද යුදෙව් වූවන් අතුරින් අසත්‍යයම (කැමැත්තෙන්) අධිකව ශ්‍රවණය කරන්නන් සිටිති. (මේ වන තුරු) නුඹ වෙත නොපැමිණි සෙසු පිරිස(ට මෙම අසත්‍යය දැන්වීම) සඳහා අධිකව ශ්‍රවණය කරන්නෝ වෙති.³³

33) 41 සිට 50 දක්වා ඇති ආයතයන් පහළ විමේ පසුබිම නම් යුදෙව්වන් ඇතැම් නඩු තමන්ට පක්ෂව තීන්දු ලැබීමේ අපේක්ෂාවෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් වෙත ගෙන එන්නෝය. ඔවුන්

سُعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْمُونَ لِلْحَيَاتِ ۖ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ ۗ وَإِنْ
 تُعْرَضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يُضْمِرُوا شَيْئًا ۖ وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْبِقْسِطِينَ

-ඔවුහු (කවිරාකයේ*) වචන එහි (නිසි) ස්ථානයන්හි තිබීමෙන් පසුව වෙනස් කරති.³⁴ “මෙය(වෙනස් කළ වචන) නුඹලාට (පක්ෂව) දෙනු ලැබුවේ නම් එය නුඹලා ගනිවු. තවද මෙය නුඹලාට (පක්ෂව) දෙනු නොලැබුවේ නම් (එයින්) නුඹලා වැළකී සිටිවු” යැයි ඔවුහු පවසති. **අල්ලාහ්** කවරෙකුට (ප්‍රතික්ෂේපය හේතුවෙන්) මුළා කිරීමට අපේක්ෂා කරන්නේද ඔහු වෙනුවෙන් **අල්ලාහ්**(ගේ දඬුවමට) එරෙහිව (එය වැළැක්වීමට) කිසිවකින් නුඹට බලයක් නොමැත්තේමය. තමන්ගේ හදවත් පවිත්‍ර කිරීමට **අල්ලාහ්** අපේක්ෂා නොකළ අය ඔවුහුමය. මෙලොවෙහි ඔවුන්ට නින්දාවක් ඇත. තවද ඔවුන්ට මතු ලොවෙහි මහත් වූ දඬුවමක් ද ඇත. (42) (යුදෙව්වෝ) අසත්‍යයම (කැමැත්තෙන්) අධිකව ශ්‍රවණය කරන්නෝ වෙති. නීති විරෝධී දෑ(අල්ලස) අධිකව අනුභව කරන්නෝ වෙති.³⁵ -

එසේ එන අතරතුර තමන්ට පක්ෂව තීන්දුව නොලැබුණේ නම් එය පිළිනොගැනීමට ද අදිටන් කළෝය. එම අදිටනින් මුස්ලිම්වරුන් මෙන් රඟපාන ඇතැම් ආත්ම වංචනික යුදෙව්වන්ව ඔවුහු පත් කළෝය. මන්දයත් එම කරුණෙහි **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන්ගේ අදහස කෙසේ වේදැ?යි ඔවුන්ට දැන්වීම පිණිසය. මෙම **ආයතයේ** ‘නුඹ වෙත නොපැමිණි සෙසු පිරිස’ යනු මුස්ලිම්වරුන් මෙන් රඟපාන ආත්ම වංචනිකයින්ව **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් වෙත යැවූ යුදෙව්වන්ය. ‘සෙසු පිරිස(ට මෙම අසත්‍යය දැන්වීම) සඳහා අධිකව ශ්‍රවණය කරන්නෝ’ යනු **මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් වෙත යවනු ලැබූ ආත්ම වංචනිකයන්ය.

34) ඔවුන් **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් වෙත ඉදිරිපත් කළ ගැටළු හා සම්බන්ධ තීන්දු **කවිරාකයේ** තිබිය දී ඔවුන් එය වෙනස් කළෝය. නැතහොත් එයට වැරදි අර්ථ කථනයක් නිරූපණය කළහ. මෙයට අදාළ සිදුවීමක් නම් යුදෙව් පිරිමියෙක් හා ස්ත්‍රියක දුරාවාරයේ යෙදුණෝය. **කවිරාකයට** අනුව ඔවුන් දෙදෙනාට ගල් ගසා මරණයට පත් කළ යුතුව තිබිණි. නමුත් යුදෙව්වන් **කවිරාකයේ** සඳහන් එම නීතිය වෙනුවට කස පහර දිය යුතු යැයි ප්‍රතිස්ථාපනය කළෝය. මෙසේ තිබියදී මෙයට සැහැල්ලු දඬුවමක් තීන්දු වේ යැයි සිතා **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් වෙත එය ගෙන ආවෝය. නමුත් එතුමා ද ගල් ගසා මරණයට පත් කළ යුතු යැයි සඳහන් කළ කල්හි යුදෙව්වන් එය ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. එවිට එතුමා **කවිරාකයේ** මේ සඳහා වූ දඬුවම කුමක්දැ?යි විමසුවේය. එයට ඔවුන් කස පහර යැයි පැවසුවෝය. එවිට **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් ඔවුන්ගෙන් දැනුමැත්තෙකු වූ **ඉබ්නු සූරියා** නම් පුද්ගලයාට කැඳවා මේ පිළිබඳව ඔහුට දිවිරා සත්‍යය පවසන ලෙස පැවසුවේය. එවිට **කවිරාකයේ** ගල් ගසා මරණ ලෙස අණ කර ඇති බවට පිළිගත්තේය. නමුත් දුරාවාරය බහුලව පැතිරුණු හෙයින් යුදෙව්වන්ගේ විනිසුරුවන් එම දඬුවම දිළින්දන්ට පමණක් සීමා කර ධනවතුන්ව අත හැරියෝය. මෙයින් ප්‍රකෝපයට පත් ජනතාව කළහකම් කිරීමට පටන් ගත්තෝය. මේ හේතුවෙන් ගල් ගසා මැරීමේ නීතිය වෙනස් කර ඒ වෙනුවට කස පහර ගැසීමේ නීතිය ඔවුන් ස්ථාපිත කර ගත්තෝය.

35) ‘අසත්‍යයම (කැමැත්තෙන්) අධිකව ශ්‍රවණය කරන්නෝ වෙති’ යනු යුදෙව්වන් ඔවුන්ගේ නරක ධර්මාවාර්යවරුන් **කවිරාකයේ*** ඇති දෑ පැහැදිලි ලෙස උල්ලංඝනය කළද ඔවුන්ව අන්ධතාවයෙන් අනුගමනය කරන්නෝය යන්නයි. ‘නීති විරෝධී දෑ(අල්ලස) අධිකව අනුභව කරන්නෝ වෙති’ යනු

وَكَيْفَ يُحَكِّمُوكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا
 أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ
 أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبُّنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ
 شُهَدَاءَ ۗ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾

-එබැවින් (නබීවරය,) ඔවුන් නුඹ වෙත පැමිණියේ නම් ඔවුන් අතර නුඹ විනිශ්චය කරවූ. නැතහොත් ඔවුන්ගෙන් නුඹ ඉවත්ව යවූ. නුඹ (එසේ) ඔවුන්ගෙන් ඉවත්ව යන්නේ නම් නුඹට කිසිවකින් හානියක් කිරීමට ඔවුන්ට නොහැක්කේමය. තවද නුඹ විනිශ්චය කරන්නේ නම් ඔවුන්ගේ යුක්ති සහගතව නුඹ විනිශ්චය කරවූ. සැබැවින්ම යුක්ති සහගතව කටයුතු කරන්නන්ව අල්ලාහ් ප්‍රිය කරන්නේය. (43) අල්ලාහ්ගේ නීතිය අඩංගු තවරාකය* ඔවුන් අබියස තිබිය දී ඔවුහු නුඹ වෙත කෙසේ නම් විනිශ්චය පතන්නෝ ද! පසුව ඔවුහු එ(ම විනිශ්චය)ට පසුව ද පිටුපා යන්නෝය. තවද ඔවුහු විශ්වාස නොකරන්නෝ වෙති.

(44) සැබැවින්ම අපි යහමග හා ආලෝකය ඇත්තා වූ තවරාකය* පහළ කළෙමු. එමගින් (අල්ලාහ්ට) අවනත වූ නබීවරුන් යුදෙව් වූවන්ට විනිශ්චය කළෝය. තවද රබ්බානිවරු(යුදෙව් ආගමික විශාරදයින්) හා අන්බාර්වරු(දහම් නීති විශාරදයින්) අල්ලාහ්ගේ ධර්ම ප්‍රස්තකය ආරක්ෂා කිරීමට පවරනු ලැබ එයට ඔවුහු සාක්ෂිකරුවන් වශයෙන් සිටි හෙයින් ද (යුදෙව්වන්ට එලෙසම විනිශ්චය කළෝ)ය. එබැවින් "(යුදෙව්වනි!) නුඹලා ජනයන්ට බිය නොවවු. මාහටම බිය වවු. මාගේ වදන් වෙනුවෙන් සුළු වටිනාකමක් නුඹලා නොගනිවු. කවරෙකු අල්ලාහ් පහළ කළ දෑ මගින් විනිශ්චය නොකරන්නේ ද ඔවුහුමය ප්‍රතික්ෂේපකයෝ වන්නේ.-

ඔවුන් දහමේ ඇති නීතිරීතින් විකෘති කිරීමට ඔවුන්ගේ විනිසුරුවන්ට හා ප්‍රධානීන්ට දෙන අල්ලසය.

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ
 بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لَهُ ۗ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾ وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
 لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۚ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۚ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
 مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۗ
 وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾

-(45) තවද ප්‍රාණයට ප්‍රාණයක් ද ඇසට ඇසක් ද නාසයට නාසයක් ද කනට කනක් ද දතට දතක් ද සහ කුවාලයන් සඳහා සම ප්‍රතිදඬුවමක් ඇතැයි එ(ම කවරාකයෙ)හි ඔවුනට අපි නියම කළෙමු.³⁶ පසුව කවරෙකු එ(ම සම ප්‍රතිදණ්ඩන)ය සඳහා (සමාව) පිරිනමන්නේ ද එය ඔහුට පාප ශෝධනයක් වන්නේය. කවරෙකු අල්ලාහ් පහළ කළ දෑ මගින් විනිශ්චය නොකරන්නේ ද ඔවුහුමය අපරාධකාරයින් වන්නෝ. (46) මර්සම්ගේ* පුත් ඊසාව* ඔහුට පෙර තිබූ කවරාකයෙන් වූ දෑ සත්‍යය කරවන්නක් ලෙස (ඔහුට පෙර වූ නබිවරුන් වන) ඔවුන්ගේ පියසටහන් ඔස්සේ අපි අනුපිළිවෙලින් යැව්වෙමු. තවද යහමත හා ආලෝකය ඇත්තා වූ ඉන්ජිලය* අපි ඔහුට දුන්නෙමු. තවද (ඉන්ජිලය) එයට පෙර තිබූ කවරාකයෙන් වූ දෑ සත්‍යය කරවන්නක් ලෙස ද බිය හක්කියිනට මග පෙන්වීමක් ලෙස ද උපදෙසක් ලෙස ද වේ. (47) තවද ඉන්ජිල් වැසියන්³⁷ එ(ම ඉන්ජිලයෙ)හි අල්ලාහ් පහළ කළ දෑයින් විනිශ්චය කළ යුතුය. කවරෙකු අල්ලාහ් පහළ කළ දෑ මගින් විනිශ්චය නොකරන්නේ ද ඔවුහුමය පාපකරයින් වන්නෝ.

36) මෙම ආයතයෙන් අදහස් වන්නේ මදිනාව වටා විසූ ප්‍රසිද්ධ යුදෙව් ගෝත්‍රිකයන් දෙපළක් වන 'බනු නලිජ්' හා 'බනු කුරෙයිලා'වරුන්ගේ සිදුවීමක් පිළිබඳවය. මෙහි බනු නලිජ්වරුන් බනු කුරෙයිලාවරුන්ට සම ප්‍රතිදඬුවම් කිරීමේ නීතිය අයුක්ති සහගතව පැනවූහ. මෙම ගෝත්‍රිකයන් දෙපළ කවරාකයේ* ඇති සම ප්‍රතිදඬුවම් පැනවීම සම්බන්ධ නීතිරීතින් යුක්තිගරුකව ඉටුකරන්නේ යැයි විශ්වාස කළ ද එය ඔවුහු උල්ලංඝනය කළෝය යනුවෙන් මෙම ආයතය සඳහන් කරයි. එනම්, ඉස්ලාමයට පෙර පහළ වූ සත්‍යය දහමක් වන කවරාකය පොදුවේ යුදෙව්වන් නිසි ලෙස පිළිපදින්නන් යැයි පැවසුවද මෙම ආයතයෙන් පිළිබිඹු වන්නේ ඔවුන් එම කවරාකයද නිසි ලෙස පිළිනොපදින බවය.

37) මින් අදහස් වන්නේ නබි ඊසා කුමාණන්ට අල්ලාහ් විසින් පහළ කරනු ලැබූ ධර්ම පුස්තකය වන ඉන්ජිලය විශ්වාස කර ක්‍රියා කළ කිතුනුවන්ය.

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّبًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا^ط وَكَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً^ط وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ^ط إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأِنْ أَحْكَم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ^ط فَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُ أَنَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ^ط وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

(48) තවද (නබිවරයා) අපි නුඹ වෙත ධර්ම ප්‍රස්තකය(අල් කුර්ආනය), එයට පෙර තිබූ ධර්ම ප්‍රස්තකයෙන් වූ දෑ සත්‍ය කරවන්නක් ලෙස ද එය කෙරෙහි වූ නිර්ණායකයක් ලෙස ද සත්‍යයෙන් යුතුව පහළ කළෙමු. එබැවින් අල්ලාහ් පහළ කළ දෑ මගින් ඔවුන් අතර නුඹ විනිශ්චය කරවු. තවද සත්‍යයෙන් නුඹ වෙත පැමිණි දෑයට එරෙහිව ඔවුන්ගේ මනෝ ඉච්ඡාවන් නුඹ අනුගමනය නොකරවු. නුඹලා අතුරින් වූ සෑම(සමූහයක)ටම අපි දහම් නීති මාලාවක් හා ක්‍රියා මාර්ගයක් ඇති කළෙමු. අල්ලාහ් අහිමක කළේ නම් නුඹලාව එකම සමූහයක් ලෙස පත් කරන්නට තිබුණි. එනමුත් නුඹලාට ඔහු ලබා දුන් දෑහි නුඹලාව ඔහු පිරික්සනු පිණිස³⁸ (එසේ නොකළේ)ය. එබැවින් නුඹලා යහපත වෙත (තරඟකාරීව) පෙරටු වවු. නුඹලා සියල්ලන්ගේ නැවත යොමුවන ස්ථානය අල්ලාහ් වෙතය. එවිට නුඹලා කවර විෂයෙහි මතභේද ඇති කර ගනිමින් සිටියේ ද ඒ පිළිබඳව ඔහු නුඹලාට දන්වන්නේය. (49) තවද අල්ලාහ් පහළ කළ දෑ(අල් කුර්ආනය) මගින් ඔවුන්තර නුඹ විනිශ්චය කරවු. තවද ඔවුන්ගේ මනෝ ඉච්ඡාවන් නුඹ අනුගමනය නොකරවු. නුඹ වෙත අල්ලාහ් පහළ කළ දෑයින් සමහරකින් ඔවුහු නුඹව නොමග යැවීමෙන් ඔවුන්ගෙන් නුඹ ප්‍රවේශම් වවු. ඔවුහු (අල්ලාහ් පහළ කළ දෑට) පිටුපෑවෙහු නම් එවිට ඔවුන්ගේ ඇතැම් පාපයන් හේතුවෙන් ඔවුන්ව (මෙලොවෙහි දඬුවමකින්) පෙළීමට අල්ලාහ් අපේක්ෂා කරන්නේයැයි නුඹ දැන ගනිවු. තවද සැබැවින්ම ජනයා අතුරින් බහුතරයක් පාපකරයින්ය.-

38) මෙහි 'පිරික්සුම' යනු අල්ලාහ්ට අවනතවන්නන් කවුරුන් ද?යි පිරික්සීමය. එනම් එක් නබිවරයෙකුට අනුගමනය කළ කෙනෙකු එම නබිවරයාගෙන් පසුව තවත් නබිවරයෙකු පැමිණියේ නම් ඔහුව අනුගමනය කරන්නේ දැයි පරික්සීමය.

أَفْحَكُمُ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ^ط وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ^ز بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ^ط وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ
 فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ^ط إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

-(50) තවද අඥාන (යුගයේ) විනිශ්චය ද ඔවුහු සොයන්නේ? තරයේ විශ්වාස කරන පිරිසකට විනිශ්චය කිරීමේහි අල්ලාහ්ට වඩා ඉතා අලංකාර වන්නේ කවරෙකු ද? (51) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් සමීප මිත්‍රයින් ලෙස නොගනිවු. ³⁹ ඔවුන්ගෙන් ඇතැමෙකු ඇතැමෙකුගේ මිත්‍රයින්ය. තවද නුඹලා අතුරින් කවරෙකු ඔවුන්ව මිත්‍රයින් කර ගන්නේ ද එවිට සැබැවින්ම ඔහු ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකු වන්නේය. ⁴⁰ සැබැවින්ම අපරාධකාර පිරිසට අල්ලාහ් යහමට පෙන්නන්නේ නැත.

39) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:28, 9:23 පාද සටහන් සමග බලන්න.

40) මුස්ලිම්වරුන් තමන් සමග මදීනාවේ විසූ යුදෙව්වන් සමග සාම ගිවිසුම් කරගෙන සිටියේය. නමුත් යුදෙව්වන් එම ගිවිසුම කඩකරමින් සිටියේය. කෙතරම්දුරටදයත් ‘අන්සාබ්’ නම් යුද අවස්ථාවේ මක්කාවේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් මදීනාවට පහර දීමට එලැඹුණු විට මුස්ලිම්වරුන් සමග සාම ගිවිසුමෙන් බැඳුණු මදීනාවේ වෙසෙන යුදෙව්වන් සතුරන් සමග එක් වී මුස්ලිම්වරුන්ට ද්‍රෝහිකම් කරන්නට වූහ. යුදෙව්වන් නබි රිසා(Jesus) ﷺ තුමාට සහ එතුමාගේ මෑණියන් වන මරියම්(Mary) තුමියට අයුතු වෝදනා එල්ල කරමින්, බැණ වදිමින් හා එතුමාට ශාප කරමින් සිටියේය. අල් කුර්ආනය මොවුන් එල්ල කළ වෝදනාවන් බිඳ දමා නබි රිසා ﷺ තුමාණන්ගේ හා එතුමාණන්ගේ මෑණියන්ගේ පිවිතුරුභාවය ගෙනහැර පෙන්වා ඇත. එනමුත් කිතුනුවන් ඉස්ලාමය පිළිගෙන මුස්ලිම්වරුන්ට සහය දීම වෙනුවට මක්කාවේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා තම නබිවරයා වන රිසා ﷺ තුමාණන්ව හා ඔහුගේ මෑණියන්ට බැණ වදින යුදෙව්වන් සමග එක් වී මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහි වන්නට වූහ. යුදෙව්වන්, කිතුනුවන් හා එම ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව සමීප මිත්‍රයින් ලෙස නොගන්නා මෙන් මුස්ලිම්වරුන්ට අල්ලාහ් විධානය කොට ඇත්තේ මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහි වීමෙහි මෙම තුන් පක්ෂයම එකා අනෙකාට උදව්කරුවන්ව සිටි හෙයින්ය. මන්දයත් මුස්ලිම්වරුන් එම අවස්ථාවේ දී ඔවුන්ව තම සමීප මිත්‍රයින් ලෙස පත්කර සිටියා නම් මුස්ලිම්වරුන්ට මොවුන්ගෙන් හයානක පීඩාවන් හා ආපදාවන් ඇති වී තිබෙන්නට පුළුවන.

فَكَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ۚ فَعَسَى
 اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نُدَمِيمِينَ ﴿٥٢﴾
 وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهْلَاءِ الَّذِينَ اتَّسَبُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ لَبَعَكُمْ ۚ حَبِطَتْ
 أَعْيَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَيْرِينَ ﴿٥٣﴾

(52) තවද (නබිවරය,) තම හදවත් තුළ ව්‍යාධියක් ඇත්තන් (වන ආත්ම වංචනිකයින්) “අපට (යම් කිසි) දුර්භාගයක් ඇතිවේ යැයි අපි බියට පත් වෙමු.”⁴¹ යැයි පවසමින් ඔවුන් වෙත (මිත්‍රත්වය සඳහා) ශීඝ්‍රයෙන් යෑම නුඹ දකිනු ඇත. එබැවින් අල්ලාස් ජයග්‍රහණය හෝ ඔහු වෙතින් වූ කරුණක්⁴² (නුඹ වෙත) ගෙන ඒමට හැක්කේය. එවිට ඔවුහු ඔවුන් තුළ රහසිගතව තබා ගත් දෑ කෙරෙහි පසුතැවිලිවන්නන් බවට පත් වන්නෝය. (53) (ආත්ම වංචනිකයින් කවුරුන්දැ? යි හෙළිදරවු වූ පසු) “සැබැවින්ම (ආත්ම වංචනිකයින් වන) ඔවුහු (විශ්වාසිකයින් වන) නුඹලා සමග යැයි තමන්ගේ ස්ථාවර දිවුරුම්වලින් තමන් අල්ලාස් මත දිවුරා සිටි අය මොවුන් දැ? යි විශ්වාස කළවුන් පවසනු ඇත. ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් නිෂ්ඵල විය. එබැවින් ඔවුහු අලාභවන්තයින් බවට පත් වූහ.”⁴³

41) යුදෙව් ගෝත්‍රිකයන් මුස්ලිම්වරුන් සමග අන්‍යෝන්‍ය සහයෝගික ගිවිසුමක් ඇති නොකර ඔවුන්ට එරෙහිව කුමන්ත්‍රණ කළෝය. එමෙන්ම ඔවුන් මුස්ලිම්වරුන්ගේ ඔත්තු බැලීම සඳහා මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් සමහරු සමග මිතුරුකම් ද පැවෝය. 51 වැනි ආයතයේ යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් සමග සම්බන්ධකම් නොපවත්වන ලෙස පවසා ඇත්තේ මේ හේතුවෙනි. ආත්ම වංචනිකයින්ගේ නායක අබ්දුල්ලා ඉබ්නු උබෙයි නැමැත්තා යුදෙව්වන් ජයග්‍රහණය කළේ නම් තමාට යම් අනතුරක් ඇති වේ යැයි බියෙන් යුදෙව්වන් සමග සම්බන්ධකම් කඩ කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කළේය.

42) ‘ඔහු වෙතින් වූ කරුණක්’ යන පදය බොහෝ දුරට පෙන්නුම් කරනුයේ ආත්ම වංචනිකයන් පිළිබඳව ද ඔවුන්ගේ සැලසුම් පිළිබඳව ද අල්ලාස් හෙළිදරවු කිරීමය.

43) මෙම ආයතය විස්තර කරනුයේ මුස්ලිම්වරුන් ආත්ම වංචනිකයින්ගේ වංචනිකභාවය දැන ගත් හේතුවෙන් ඔවුන් පිළිබඳව විස්මයෙන් ‘ස්ථාවර දිවුරුමෙන් තමන්ගේ ඉස්ලාමය ප්‍රකාශ කළවුන් මොවුන් දැ? යි’ පවසන්නෝය. ඔවුන්ගේ වංචනිකභාවය හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ යහ ක්‍රියාවන් නිෂ්ඵල විය. තවද ඔවුන් මුස්ලිම්වරුන්ට විරුද්ධව කළ කුමන්ත්‍රණ ද නිෂ්ඵල විය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ⁴⁴
 أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ⁴⁵ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
 لَائِمٍ⁴⁶ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ⁴⁷ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رُكْعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
 الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ⁴⁸
 وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا⁴⁹ ذَلِكَ

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾

(54) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා අතුරින් කවරෙකු තම දහමින් නැවත හැරී යන්නේද එවිට අල්ලාන් (නුඹලා වෙනුවට වෙනත්) සමූහයක් ගෙන එන්නේය. ඔහු(අල්ලාන්) ඔවුන්ව ප්‍රිය කරන අතර ඔවුහු ද ඔහුව ප්‍රිය කරති. (ඔවුන්) විශ්වාසකයින් කෙරෙහි නිහතමානීය. ප්‍රතික්ෂේපකයින් කෙරෙහි දැඩිය. ඔවුහු අල්ලාන්ගේ මාර්ගයෙහි (යහ) ප්‍රයත්න දරති. තවද විවේචකයාගේ විවේචනයට බිය නොවෙති. එය (ඔවුන් වෙනුවෙන් වූ) අල්ලාන්ගේ භාග්‍යයයි. ඔහු අහිමත කරන අයට ඔහු එය පිරිනමන්නේය. අල්ලාන් සර්ව ව්‍යාපකය සර්වඥය. (55) නුඹලාගේ මිතුරා වන්නේම අල්ලාන් ද ඔහුගේ රසුල්වරයා ද විශ්වාස කළවුන් ද එනම් රුකු* කරමින් සලාතය* ස්ථාපිත කළවුන් ද ාසකාතය* ලබා දුන් අය ද වෙති. (56) තවද කවරෙකු අල්ලාන්ව ද ඔහුගේ රසුල්වරයාව ද විශ්වාස කළවුන්ව ද (තම) මිතුරන් බවට පත් කර ගන්නේ ද සැබැවින්ම අල්ලාන්ගේ සේනාව වන ඔවුහුමය අබ්බවා යන්නන් වන්නෝ. (57) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලාට පෙර ධර්ම පුස්තකය දෙනු ලැබුවන් අතුරින් නුඹලාගේ දහම සරදමක් ලෙස හා කෙළිදෙළක් ලෙස ගත් අයව ද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව ද මිත්‍රයින් ලෙස නුඹලා නොගනිවු.⁴⁴ තවද නුඹලා විශ්වාසකයින්ව සිටින්නෙහු නම් අල්ලාන්ට බිය හක්වීමක් වවු. (58) තවද නුඹලා සලාතය සඳහා ඇරයුම් කළ කල්හි ඔවුහු එය සරදමක් ලෙස හා කෙළිදෙළක් ලෙස ගනිති. එය (මක්නිසාද යත්) ඔවුන් (දහම පිළිබඳව) අවබෝධ කර නොගන්නා වූ පිරිසක් හේතුවෙනි.-

44) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:28, 9:23 පාද සටහන් සමග බලන්න.

قُلْ يَا هَلْ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقُبُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ
 وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ أُنبِئُكُمْ بِشَيْءٍ مِّنْ ذَلِكَ مُتَوَبِّعًا عِنْدَ اللَّهِ مِنْ لَعْنَتِهِ
 اللَّهُ وَغَضَبِ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَادَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا
 وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءَ وَكُمُ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ
 خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَ
 الْعُدْوَانِ وَأَكْثِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّنَّبِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ
 عَنِ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْثِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٣﴾

- (59) “ධර්ම ප්‍රස්තාවය ලත් ජනයානි! අපි අල්ලාහ් ව ද අප වෙත පහළ කරනු ලැබූ දැය(අල් කුර්ආනය) ද (අපට) පෙර පහළ කරනු ලැබූ දැය ද විශ්වාස කිරීම හේතුවෙන් මිස (වෙන දැයකට) අපව නුඹලා පිළිකුල් කරනුයේද? තවද නුඹලාගෙන් බහුතරය පාපකරයින් යැ”යි (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. (60) “අල්ලාහ් අබියස ප්‍රතිවිපාකයෙන් එ(ලෙස ඔවුන් පිළිකුල් යැයි සිතන දැයට වඩා අයහපත් දැ පිළිබඳව නුඹලාට මා දන්වන්න ද? කවරෙකුට අල්ලාහ් ශාප කර, ඔහු කෙරෙහි ඔහු කෝපයට පත් වූයේද ඔහු ද ඔවුන් අතුරින් වඳුරන් බවට ද සුකරයින් බවට ද පත් කළවුන් ද කවරෙකු තාසුත්වරුන්ට(මෙයිතානුන්ට) නැමදුම් කළේද මොවුන් (සියල්ල) ස්ථානයෙන් අයහපත් (වූවන්)ය. තවද සෘජු මාර්ගයෙන් දැඩි (ලෙස) මුළාවුවන් යැ”යි ද නුඹ පවසවු.

(61) තවද ඔවුන්(යුදෙව්වන්) නුඹලා වෙත පැමිණි කල්හි “අපි විශ්වාස කළෙමු” යැයි ඔවුහු පවසති. (නමුත්) සැබැවින්ම ඔවුහු (ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ) ප්‍රතික්ෂේපය සමග ඇතුළු වූහ. තවද එය සමගම සැබැවින්ම ඔවුහු බැහැර වූහ. ඔවුහු වසන් කරමින් සිටි දැ පිළිබඳව අල්ලාහ් මැනවින් දන්නාය. (62) ඔවුන් අතුරින් වැඩි දෙනා පාපයෙහි ද සතුරුකමෙහි ද නීති විරෝධී දැ(අල්ලස) අනුභව කිරීමෙහි ද ශීඝ්‍රවීම නුඹ දකින්නෙහිය. ඔවුන් කරමින් සිටින දැ නපුරු විය. (63) ඔවුන්ගේ පාපකාරී ප්‍රකාශයෙන් ද නීති විරෝධී දැ(අල්ලස) ඔවුන් අනුභව කිරීමෙන් ද රබ්බානිවරු(යුදෙව් ආගමික විශාරදයින්) හා අස්බාර්වරු(දහම් නීති විශාරදයින්) ඔවුන්ව නොවැළකූවූයේ මන්ද? ඔවුන් කරමින් සිටි දැ සැබැවින්ම නපුරු විය⁴⁵.-

45) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 5:42 පාද සටහන් සමග බලන්න.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يُدْعِي اللَّهُ مَعْلُوكَةً ۖ غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعُنُوا بِمَا قَالُوا ۖ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ ۖ
 يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ۖ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ
 أَتَقِينَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۖ كُلَّمَا أَتَقَدُّوا نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ ۖ
 وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۖ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفٰسِدِينَ ﴿٦٤﴾ ۖ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا ۖ
 اتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا ذُحِّلْنَاهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمُ ﴿٦٥﴾

-(64) "අල්ලාහ්ගේ අත හකුළනු ලැබ ඇතැ"යි⁴⁶ යුදෙව්වෝ පවසති. (නමුත්) ඔවුන්ගේ දෑත්මය හකුළනු ලැබ ඇත්තේ. ඔවුන් ප්‍රකාශ කළ දෑ හේතුවෙන් ඔවුහු ශාප කරනු ලැබූහ. නමුත් ඔහුගේ(අල්ලාහ්ගේ) දෑත් දිග හරිනු ලැබ ඇත. ඔහු අහිමත කරන පරිදි විසඳම් කරයි. නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹ වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ(අල් කුර්ආනය) ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනාට ප්‍රතික්ෂේපය හා සීමාව ඉක්මවීම සැලැවීමේ වර්ධනය කරනු ඇත. තවද (මෙවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනතෙක්ම ඔවුන්ගේ සතුරුකම හා ක්‍රෝධය අපි ඇති කළෙමු.⁴⁷ ඔවුන් (නුඹ සමග) යුද්ධය සඳහා ගිනි මෙළ වූ සෑම විටකම අල්ලාහ් එය නිවා දැමුවේය. තවද ඔවුහු (එයින් අසාර්ථක වූ විට) මිහිතලයෙහි කලහකම් කිරීමට වෙර දරති.⁴⁸ තවද අල්ලාහ් කලහකම් කරන්නන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය. (65) ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයා විශ්වාස කර බිය හක්කිමත් වී සිටියේ නම් ඔවුන්ගේ පාපයන් ඔවුන්ගෙන් අපි ඉවත් කරන්නට තිබුණි. තවද පූර්ණ සොම්නසින් යුත් (ස්වර්ග) උයන් වලට ඔවුන්ව ඇතුළත් කරවන්නට තිබුණි.-

46) අරාබි භාෂාවේ වාග් ව්‍යවහාරයට අනුව මෙම වාක්‍යයෙහි තේරුම 'අල්ලාහ් මසුරුකම් පාත්තෙකි' යන්නයි. මෙම අවමන් වචන භාවිත කර ඇත්තේ මදීනා යුදෙව්වන්ය. ඔවුන් සත්‍යයට එරෙහිව හිතුවක්කාර ලෙස ආකල්පයන් දැරීම හේතුවෙන් ඔවුන්ට අල්ලාහ් වෙතින් වූ දඩුවමක් ලෙස ආර්ථික පසුබැස්මක් ඇති විය. එහෙයින් ඔවුහු මෙම නුසුදුසු අවමන් වචනය අල්ලාහ්ට භාවිත කළෝය.

47) මෙයින් අදහස් කරන්නේ යුදෙව්වන් අතරම පොදු තර්කයන් හා ක්‍රෝධයන් අල්ලාහ් ඇති කළේය යන්නයි. මෙයට හේතු වූයේ ඔවුන් තුළ ඇති වූ පෞද්ගලික ඊර්ෂ්‍යාව වන අතර එමගින් ඔවුන් හේදහින්න විය.

48) මෙහි කලහකම් යැයි අදහස් කරනුයේ මුස්ලිම්වරුන් පිළිබඳව වැරදි අදහස් ඇති කිරීම, ඔවුන්ට එරෙහිව කුමන්ත්‍රණ කිරීම, ඉස්ලාමය වැලඳ ගැනීමෙන් ජනයන්ව වැළැක්වීම හා විකෘති කළ කවරාක්* පිටපත ජනයන්ට ඉදිරිපත් කිරීම වැනි දෑය.

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْبَةَ وَالْإِنْحِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ
 تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ
 بَدِّعْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۖ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ ۗ وَاللَّهُ يَعْصِبُكَ مِنَ
 النَّاسِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ
 تُتْفِتُوا التَّوْبَةَ وَالْإِنْحِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مِمَّا أُنزِلَ
 إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

- (66) තවද ඔවුහු තවරාතය* ද ඉන්ජිලය* ද ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් ඔවුන්
 වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ(අල් කුර්ආනය) ද ස්ථාපිත කර සිටියේ නම් ඔවුන්ට
 ඉහළින් ද ඔවුන්ගේ පාදයන්ට පහළින් ද (අසීමිතව ජීවන සම්පත්) අනුභව
 කරන්නට තිබුණි. ඔවුන් අතුරින් මධ්‍යස්ථ වූ ප්‍රජාවක් සිටිති.⁴⁹ තවද ඔවුන් අතුරින්
 බොහෝ දෙනා කරන දේ නපුරු විය. (67) රසුල්වරය, නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන්
 නුඹ වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ නුඹ ප්‍රචාරය කරවු. එසේ නුඹ නොකළේ නම්
 නුඹ ඔහුගේ(අල්ලාහ්ගේ) දූත මෙහෙවරය ප්‍රචාරය නොකළේය. තවද අල්ලාහ්
 නුඹව ජනයිත්ගෙන් ආරක්ෂා කරනු ඇත. සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කරන පිරිසට
 අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ නැත. (68) (නබිවරය,) “ධර්ම පුස්තකය ලත්
 ජනයිති, නුඹලා තවරාතය* ද ඉන්ජිලය* ද නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹලා
 වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ ද ස්ථාපිත කරන තෙක් නුඹලා කිසිදු (ස්ථාවර) දෙයක්
 මත නොවන්නෙහු යැ”⁵⁰ නුඹ පවසවු. නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹ වෙත පහළ
 කරනු ලැබූ දෑ(අල් කුර්ආනය) ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනාට ප්‍රතික්ෂේපය හා
 සීමාව ඉක්මවීම සැබැවින්ම වර්ධනය කරනු ඇත. එබැවින් ප්‍රතික්ෂේප කරන පිරිස
 කෙරෙහි නුඹ දුක් නොවවු.-

49) මෙයින් අදහස් කරන්නේ එම යුදෙව්වන් අතුරින් ඉස්ලාමය වැලඳ ගත්තන්ය. උදා: අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු සලාම් වැනි අය

50) ‘තවරාතය ද ඉන්ජිලය ද ස්ථාපිත කිරීම’ යන්නෙහි අර්ථය ඒ අනුව ක්‍රියා කිරීම ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ නබිත්වය විශ්වාස කිරීම ද වේ. මන්දයත් ඒවායෙහි එතුමාගේ පැමිණීම පිළිබඳව අන්තර්ගත වී ඇත.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ
 عَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ
 أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا
 يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾ وَحَسِبُوا أَنَّا لَنَكُونُ فَتْنَةً فَعَبُّوا وَصَبُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَبُّوا
 كَثِيرٌ مِّنْهُمْ ۖ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ
 مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ بِنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
 حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصَارٍ ﴿٧٢﴾

- (69) සැබැවින්ම (සියලු නබිවරුන්ට) විශ්වාස කළවුන් ද යුදෙව් වූවන් ද සාබිඊන්වරුන්⁵¹ ද කිතුනුවන් ද (ඔවුන් අතුරින් පසුව,) කවරෙකු අල්ලාහ් හා පරමාන්ත දිනය විශ්වාස කර යහපත් ක්‍රියාවන් කළේ ද, ඔවුන්ට (කිසිදු) බියක් නොමැත. තවද ඔවුහු දුකට පත්වන්නේ ද නැත.⁵²

(70) සැබැවින්ම ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ගෙන් ප්‍රතිඥාවක් අපි ගත්තෙමු. තවද ඔවුන් වෙත රසුල්වරුන් අපි යැව්වෙමු. ඔවුන් වෙත ඔවුන්ගේ ආත්මාවන් ආශා නොකරන දැයක් රසුල්වරයෙකු ගෙන ආ සෑම විටකම (රසුල්වරුන්ගෙන්) පිරිසක්ව ඔවුහු අසත්‍ය කළෝය. (තවත්) පිරිසක්ව ඔවුහු මරා දැමුවෝය. (71) තවද කිසිම ව්‍යසනයක් ඇති නොවේ යැයි ඔවුහු සිතූහ. එබැවින් ඔවුහු (සත්‍යය වෙතින්) අන්ධ වූහ. තවද (එයින්) බිහිරි වූහ. ඉන්පසුව අල්ලාහ් ඔවුන් කෙරෙහි (ඔවුන් කළ) පශ්චාත්තාපය පිළිගත්තේය. ඉන් පසුව ද ඔවුන් අතුරින් බහුතරයක් අන්ධ වූහ. තවද බිහිරි වූහ. අල්ලාහ් ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය. (72) "සැබැවින්ම අල්ලාහ්, ඔහුමය මර්යම්ගේ* පුත් මසීහ්* වන්නේ." යැයි පැවසූ අය සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. "ඉස්රාඊල්ගේ දරුවනි, මාගේ ද නුඹලාගේ ද පරමාධිපති වන අල්ලාහ්ව නුඹලා නමදිවු." යැයි මසීහ් පැවසුවේය. සැබැවින්ම කවරෙකු අල්ලාහ්ට (වෙනත් දැයක්) ආදේශ කළේ ද ඔහු කෙරෙහි අල්ලාහ් (ස්වර්ග) උයන තහනම් කර ඇත. තවද ඔහුගේ ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය (නිරා) ගින්නය. තවද අපරාධකරුවන්ට උදව් කරන්නන්ගෙන් කිසිවෙකු නැත.-

51) 'සාබිඊන්වරුන්' පිළිබඳව නිශ්චිත විස්තරයක් සඳහන් වී නොමැති අතර ඔවුන් එක්තරා ආගමික කණ්ඩායමක් බව පැහැදිලිය.

52) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:62 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا
 يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَ
 أُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَنِ الطَّعَامَ أَنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾
 قُلْ اتَّعْبُدُونَ مَنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾
 قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ
 وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

- (73) තවද "සැබැවින්ම අල්ලාහ් ත්‍රිත්වයේ තුන්වැන්නාය."⁵³ යැයි පැවසූ අය සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. තවද එකම දෙවියෙකු හැර (නැමදුමට සුදුසු) වෙනත් දෙවියෙකු නැත. ඔවුන් පවසමින් සිටි දැයින් ඔවුන් නොවැළකුණේ නම් සැබැවින්ම ඔවුන් අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව වේදනීය දඬුවමක් ස්පර්ශ කරනු ඇත. (74) එබැවින් අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීව පරම කරුණාහරිතව සිටිය දී ඔවුන් අල්ලාහ් වෙත පශ්චාත්තාප වී ඔහුගෙන් පාපක්ෂමාව නොඅයැදිනුයේ (මන්)ද? (75) මර්යම්ගේ* පුත් මසීහ්* රසුල්වරයෙකු මිස (දෙවියෙකුව) නැත. ඔහුට පෙර රසුල්වරුන් ඉකුත් වී ගියහ. තවද ඔහුගේ මව ඉතා සත්‍යවන්තියකි. ඔවුන් දෙදෙනාම (අන් අය මෙන්) ආහාර අනුභව කරන්නන් වූහ. ඔවුනට(ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අපගේ) සංඥාවන් අප පැහැදිලි කරනුයේ කෙසේ දැ?යි (නබීවරය,) නුඹ බලවු. පසුව කෙසේ නම් ඔවුන් (යහමගින් මුළා වී) හරවනු ලැබුවේ දැ?යි නුඹ බලවු. (76) "අල්ලාහ් ඔහුමය සර්ව ශ්‍රාවකව හා සර්වඥව සිටියදී අල්ලාහ් හැර නුඹලාට හානියක් කිරීමට ද ප්‍රයෝජනයක් ඇති කිරීමට ද (කිසිදු) බලයක් නොමැති දැයටද නුඹලා නමදිනුයේ?" යැයි (නබීවරය,) නුඹ පවසවු. (77) "ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයිනි, නුඹලාගේ දහමෙහි සත්‍යයයෙන් තොරව නුඹලා සීමාව ඉක්මවා නොයවු.⁵⁴ තවද නුඹලා පිරිසකගේ මනෝ ඉච්ඡාවන් අනුගමනය නොකරවු. සැබැවින්ම මීට පෙර ඔවුන් මුළා වී ගියෝය.-

53) මෙයින් අදහස් කරන්නේ කිතුනුවන් විසින් ත්‍රිත්වයේ මතය ව්‍යාජ ලෙස ප්‍රබන්ධ කරනු ලැබීම යන්නය.

54) 'දහම තුළ සීමාව ඉක්මවා නොයවු.' යනු දහමෙහි ඇති යහ දැයක් වුවද සීමාව ඉක්මවා නොයායුතුය යන්නය. කිතුනුවන් නබී ඊසා ~~සා~~ තුමාණන්ව ගෞරවය කිරීමෙහි සීමාව ඉක්මවා ගොස් ඔහුව දෙවියෙකු හෝ දෙවියන්ගේ පුතෙකු ලෙස හෝ ගත්තෝය. තවද ඔවුහු මිනිස් ස්වභාවයේ මූලික අවශ්‍යතාවන් නොතකා දහමට අනුකූල නොවන අන්දමින් පැවිදිභාවය ස්ථාපිත කළෝය.

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا
 وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٤٨﴾ ۝ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٩﴾
 تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٥٠﴾ ۝ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا
 اتَّخَذُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٥١﴾ ۝ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ
 آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۚ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا
 نَصْرَىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَسِيصُونَ ۚ وَرُهْبَانًا ۚ وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٥٢﴾

-තවද ඔවුන් (ජනයිත්ගෙන්) බහුතරයක් මුළාවට පත් කර ඔවුහු ද සෘජු මාර්ගයෙන් මුළා වූහ. යැයි (නබිවරය,) නුඹ පවසවු.

(78) ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන් අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ට දොඩුද* හා මර්යම්ගේ පුත් ඊසාගේ දිවෙන් ශාප කරනු ලැබූහ. එය ඔවුන් පිටුපා සීමාව ඉක්මවා ගියවුන්ව සිටි හෙයිනි. (79) ඔවුන් කළ (කිසිදු) පිළිකුල් සහගත ක්‍රියාවන්ගෙන් ඔවුන් එකිනෙකා නොවළක්වා ගන්නන් වූහ. ඔවුන් කරමින් සිටින දෑ නපුරු විය. (80) (නබිවරය,) ඔවුන් අතුරින් බොහෝ දෙනා ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව මිත්‍රයන් බවට පත් කර ගනු නුඹ දකිනු ඇත. ඔවුන් තමන්ටම පෙරටු කර ගත් දෑ නපුරු විය. (එමගින්) ඔවුන් කෙරෙහි අල්ලාහ් කෝප විය. තවද දඬුවමෙහි ඔවුහු සදාතනිකයෝ වෙති. (81) තවද ඔවුහු අල්ලාහ්ව ද නබිවරයාව ද ඔහු වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ ද විශ්වාස කරන්නන්ව සිටියේ නම් ඔවුහු (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ව මිත්‍රයන් ලෙස නොගන්නෙහුය. එනමුත් ඔවුන් අතුරින් බහුතරය පාපකරයින්ය. (82) (නබිවරය,) විශ්වාස කළවුන්ට ජනයිත්ගෙන් සතුරුකමින් ඉතා දැඩි අය ලෙස යුදෙව්වන්ව හා ආදේශ කරන්නන්ව සැබැවින්ම නුඹ දකින්නෙහිය. තවද "අපි කිතුනුවන් යැ"යි පැවසූ අයව, ලෙන්ගතුකමින් විශ්වාස කළවුන්ට සමීපතම අය ලෙස නුඹ සැබැවින්ම දකින්නෙහිය.⁵⁵-

55) 82 සිට 85 දක්වා ඇති ආයතයන් පහළ වූයේ ඉතියෝපියාවේ රජු වන නජ්ජාසි විසින් යවන ලද නියෝජිත කණ්ඩායමක් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් වෙත පැමිණි අවස්ථාවේදීය. ඔවුන් හැත්තෑ දෙනෙකුගෙන් සමන්විත වූහ. ඔවුන් සියල්ලන්ම ක්‍රිස්තියානි විද්වතුන් හා පූජකවරුන් වූහ. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් 36 වන සූරාව වන යාසින් සූරාව ඔවුන් ඉදිරියේ පාරායනය කර පෙන්නුවේය. ඔවුන් එය අසා කඳුළු සලන්නට වූහ. 'මෙය නබි ඊසා ﷺ තුමාණන්ට පහළ වූවාක් මෙන්ම වූ අනුශාසනාවන්' යැයි ඔවුන් අතර කතාබහ කර ගත්තෝය. එබැවින් ඔවුන් සියල්ලෝම ඉස්ලාම් දහම වැලඳ ගත්තෝය. ඔවුන් ඉතියෝපියාවට හැරී ගිය පසු එහි රජු ද ඉස්ලාම් දහම වැලඳ ගත්තේය.

وَإِذَا سَبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ⁵⁶
 يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ
 الْحَقِّ وَنَطَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتْ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا⁵⁷ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا
 أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

-එය (මක්නිසාද යත්) ඔවුන් අතුරින් (කිතුනු) පියතුමන්ලා හා පැවිද්දන් සිටින හෙයින් ද⁵⁶ ඔවුන් උඩඟු නොවන හෙයින් ද වේ. (83) තවද රසුල්වරයාට පහළ කරනු ලැබූ දෑ(අල් කුර්ආනය) ඔවුහු ශ්‍රවණය කළෙහු නම් සත්‍යය ඔවුන් හඳුනා ගත් හෙයින් කඳුළු සලන ඔවුන්ගේ දෑස් නුඹ දකිනු ඇත. “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපි විශ්වාස කළෙමු. එබැවින් අපව (ඔබගේ සම්පතම) සාක්ෂිකරුවන් සමග සටහන් කරගනු මැනව”යි ඔවුහු පවසති. (84) “තවද අල්ලාහ්ව ද සත්‍යයෙන් අප වෙත පැමිණි දෑ(අල් කුර්ආනය) ද අප විශ්වාස නොකර සිටීමට අපට කුමක් වී ද? තවද අපගේ පරමාධිපති අපව දැහැමි පිරිස සමග (ස්වර්ග උයනට) ඇතුළත් කරවීම අපි ආශා කරන්නෙමු.” (යැයි ද ඔවුහු පවසති.) (85) එබැවින් ඔවුහු පැවසූ දෑ හේතුවෙන් (ස්වර්ග) උයන් ඔවුනට අල්ලාහ් තිලිණ කළේය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. එය යහපත කරන්නන්ගේ ප්‍රතිඵලය වේ. (86) තවද අපගේ සංඥාවන් ප්‍රතික්ෂේප කර අසත්‍යය කරන්නන් නිරයේ සගයෝ වෙති.

(87) විශ්වාස කළවුනි! අල්ලාහ් නුඹලාට අනුමත කළා වූ යහපත් දෑ නුඹලා තහනම් කර නොගනිවු. තවද නුඹලා සීමාව ඉක්මවා නොයවු. සැබැවින්ම සීමාව ඉක්මවා යන්නන්ව අල්ලාහ් ප්‍රිය නොකරන්නේය.-

56) මෙම ආයතයන් ඉතියෝපියාවේ රජු විසින් යවන ලද නියෝජිත කණ්ඩායම සඳහා පහළ වුවද මෙහි කිතුනුවන්ගේ පොදු ගුණාංගයන් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. මෙම ආයතයේ පැවිදිභාවය පිළිබඳව සඳහන් වුවද එය අනුමත වූවක් ලෙස නොසිතිය යුතුය. නමුත් මෙහි අදහස වන්නේ ලෞකික ආශාවන් අත්හැරි කිතුනු පැවිද්දන් පොදුවේ ලෞකික ප්‍රතිලාභය පිළිබඳව කිසිදු මසුරුකමක් නොදක්වති යන්නයි. තවද ඔවුන් යුදෙව්වන් හා මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් මෙන් උඩඟුකම් ඇත්තන්ව හා මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහි වූවන්ව නොවූහ. පොදුවේ මෙම ගුණාංගයන් ඉස්ලාමය වැලඳ ගැනීමට ප්‍රධාන බාධාවන්ය. එබැවින් මෙම කිතුනු පැවිද්දන් කිසිම බාධාවකින් තොරව ඉස්ලාමය වැලඳ ගත් බවය.

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤْخَذُكُمْ
 اللَّهُ بِاللَّعْنَةِ فِي آيَاتِكُمْ وَلَكِنْ يُؤْخَذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْآيَاتَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ
 مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
 ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفَّارَةُ آيَاتِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا آيَاتَكُمْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

-**(88)** අල්ලාහ් නුඹලාට (ආහාර වශයෙන්) ලබා දුන් දැයින් අනුමත කළ යහපත් දෑ නුඹලා අනුභව කරවු. තවද නුඹලා විශ්වාස කරන්නා වූ අල්ලාහ්ට නුඹලා බිය හක්කිමක් වවු.

(89) (චේතනාවකින් තොර වූ) එල රහිත නුඹලාගේ දිවුරුම්හි නුඹලාව අල්ලාහ් වරදට ග්‍රහණය නොකරන්නේය. නමුත් ඔහු නුඹලාව වරදට ග්‍රහණය කරන්නේ (චේතනාවෙන් යුතුව) නුඹලා කරගත් දිවුරුම් හේතුවෙනි.⁵⁷ එබැවින් එහි පාප ශෝධනය වන්නේ නුඹලාගේ පවුලට නුඹලා ආහාර වශයෙන් දෙන දැයින් මධ්‍යස්ථව දිළිත්දන් දස දෙනෙකුට ආහාර සැපයීමය. එසේ නොමැති නම් ඔවුනට ඇඳුම් සැපයීමය. එසේත් නොමැති නම් එක් වහලෙකු නිදහස් කිරීමය.⁵⁸ කවරෙකු එය (ඉටු කිරීමට හැකියාවක්) නොලැබුවේද (ඔහු) දින තුනක් උපවාසය (ඉටු කළ යුතුව) ඇත. නුඹලා දිවුරුම් (කඩ) කළේ නම් එයයි නුඹලාගේ දිවුරුම් සඳහා වූ පාප ශෝධනය වන්නේ. තවද නුඹලාගේ දිවුරුම් නුඹලා රැක ගනිවු. නුඹලා කෘතවේදී වනු පිණිස මෙලෙසය නුඹලාට අල්ලාහ් තමන්ගේ වදන් පැහැදිලි කරනුයේ.

57) මෙම ආයතය සඳහන් කරන්නේ දිවුරුම් පිළිබඳව නීතිරීතිය. එනම්, (1) චේතනාවකින් තොර වූ එල රහිත දිවුරුමක් හෝ වැරදීමකින් අතීතයේ සිදු වූ සිදුවීමක් පිළිබඳව දිවුරුම. මෙවැනි දිවුරුම් සඳහා පාපයක් නොවන අතර එයට පාප ශෝධනයක් ද නැත. (2) අතීතයේ සිදුවූ සිදුවීමක් පිළිබඳව සිතාමතාම අසත්‍යය ලෙස දිවුරුම. මෙය මහා පාපයක් වන අතර මෙයට වේදනීය දඬුවමක් විනිශ්චය දින ඇත. තවද මෙයට පාප ශෝධනය ද නැත. (3) අනාගතයේ යමක් කිරීමට හෝ නොකිරීමට දරණ දිවුරුම. මෙම ආයතයේ 'චේතනාවෙන් යුතුව නුඹලා කර ගත් දිවුරුම්' යනු මෙම තුන්වැනි දිවුරුමයි. මෙය කඩ කිරීම බරපතල පාපයකි. මෙයට මෙම ආයතයේ සඳහන් පරිදි පාප ශෝධනය කළ යුතුය.

58) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 47:4 පාද සටහන් සමග බලන්න.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الْخَيْرُ وَالْبَيْسُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
 فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَال
 الْبَغْضَاءَ فِي الْخَيْرِ وَالْبَيْسِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ
 ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّا عَلَىٰ رَسُولِنَا
 الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا
 اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾

(90) විශ්වාස කළවුනි, සැබැවින්ම සුරාව ද සුදුව ද (බේලිපුජා කරන) පිළිමයන් ද (පංගු තින්දු කිරීම සඳහා භාවිත කරන) ඊතල⁵⁹ ද **ෂේයිතාන්ගේ*** ක්‍රියාවෙන් වූ අපිරිසිදු(දෑ)මය. එබැවින් නුඹලා ජයග්‍රහණය කරනු පිණිස එයින් වැළකෙවු. (91) **ෂේයිතාන්** අපේක්ෂා කරනුයේම සුරාව හා සුදුව මගින් නුඹලා අතර සතුරුකම ද ක්‍රෝධය ද ඇති කිරීමට හා **අල්ලාහ්**ව මෙනෙහි කිරීමෙන් ද **සලාතයෙන්** ද නුඹලාව වැළැක්වීමටය. එබැවින් නුඹලා එයින් වැළකී සිටින්නෙහුද! (92) නුඹලා **අල්ලාහ්**ට අවනත වවු. තවද **රසුල්වරයාට*** ද අවනත වවු. තවද නුඹලා අවදානම් වවු. නුඹලා පිටුපෑවෙහු නම් අපගේ **රසුල්වරයා** කෙරෙහි (වගකීම) වනුයේම පැහැදිලි වූ දැනුම් දීමය යැයි නුඹලා දැන ගනිවු. (93) විශ්වාස කර යහකම් කරන්නන්, ඔවුන් බිය හක්තිමත් වී විශ්වාස කර යහකම් කරන්නේ නම් පසුව බිය හක්තිමත් වී විශ්වාස කර ඉන්පසුව ද බිය හක්තිමත් වී යහපත කරන්නේ⁶⁰ නම් (තහනම් වීමට පෙර) භුක්ති විදි දෑ පිළිබඳව (ඔවුනට) වරදක් නොමැත.⁶¹ යහපත කරන්නන්ව **අල්ලාහ්** ප්‍රිය කරන්නේය.

59) වැඩි විස්තර සඳහා මෙම සුරාවේ 3 වන ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.
 60) මත්පැන් පානය කර සුදු මගින් ඉපැයූ මුදල් වලින් අනුභව කර මිය ගිය මුස්ලිම්වරුන් පිළිබඳව සමහරුන්ට සැකයක් මතු විය. මෙම ආයතය පවසන්නේ ඉස්ලාමයේ මත්පැන් පානය කිරීම, සුදු කෙළීම වැනි තහනම් නීතීන් පැනවීමට පෙර කවුරුන් එය කළේද එය ඔවුනට වරදක් නොවන්නේය යන්නය.
 61) 'කක්වා' හෙවත් 'බිය හක්තිමත් වීම' යන පදය පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** 3:200 ආයතයේ 54 වැනි පාද සටහන බලන්න. මෙම ආයතයේ බිය හක්තිමත් වීම යන පදය නැවත නැවත පැවසීමෙන් හඟවන්නේ බිය හක්තිමත්භාවයේ නොයෙක් තරාතිරම් ඇති බවය. එහි එක් තරාතිරමකට පැමිණි විශ්වාසිකයෙක් ඊට වඩා උසස් තරාතිරම වෙත යෑමට සෑම විටම උත්සහ කළ යුතුය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيُبْلِغِكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ
 اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۗ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُم مُّتَعَدًّا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ
 مِنَ النَّعْمِ بِحُكْمٍ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَدِغٌ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ
 ذُو سِيْمَانٍ يَّذُوقُ وَبَالَ أَمْرِهِ ۗ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۗ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمِ اللَّهُ مِنْهُ ۗ وَ
 اللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۗ وَحُرِّمَ
 عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾

(94) විශ්වාස කළවුනි, (අල්ලාහ්) නොදකිමින්ම ඔහුට බියවන්නේ කවුරුන්දැයි අල්ලාහ් දැන ගැනීම පිණිස (නුඹලා ඉහ්රාම් ශීලයේ* සිටියදී හා මස්ජිදුල් හරම්* ආසන්නයේ සිටියදී) නුඹලාගේ දැත් හා නුඹලාගේ ඊතල් කුමක් හසු කර ගන්නේද එම දඩයම් දැයින් (දඩයම් නොකොට ඉන් වැළකී සිටින්නේ දැයි) සැබැවින්ම නුඹලාව ඔහු පරීක්ෂා කරන්නේමය. කවරෙකු ඉන්පසුව ද සීමාව ඉක්මවා යන්නේ නම් ඔහුට වේදනීය දඬුවමක් ඇත. (95) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා ඉහ්රාම් ශීලයේ* සිටියදී නුඹලා දඩයම් සතුන් නොමරවු. තවද නුඹලා අතුරින් කවරෙකු ඕනෑකමින් එය මරා දමන්නේ ද (එයට) වන්දිය වන්නේ පශු කුලයට අයත් සතුන්ගෙන්* ඔහු මැරූ දැට සමාන දැයකි. එහි ප්‍රමාණය පිළිබඳව නුඹලා අතුරින් යුක්තිගරුක දෙදෙනෙකු තීන්දු කරන්නේය. (එම වන්දිය) කෘතාවට* සේන්ද්‍ර වන හද්ය(සත්ව කැපකිරීම)ක් වශයෙනි. නැතහොත් (එහි) පාප ශෝධනය වන්නේ දිළින්දන්ට ආහාර සැපයීම හෝ එයට සමාන වන ප්‍රමාණයෙන් උපවාස ශීලයේ නියැලීමය.⁶² (මේ සියල්ල) ඔහුගේ ක්‍රියාවට ප්‍රතිවිපාකය රස විඳීමක් වශයෙනි. පෙර සිදු වූ දැට අල්ලාහ් සමාව දුන්නේය. (නමුත්) කවරෙකු (එම වරද) නැවතත් කරන්නේද එවිට අල්ලාහ් ඔහුට ප්‍රතිදඬුවම් දෙන්නේය. අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය ප්‍රතිදඬුවම් දෙන්නාය. (96) නුඹලාට හා මගීන්ට භුක්ති විඳීමක් වශයෙන් මුහුදු දඩයම් ද එහි ආහාර ද නුඹලාට අනුමත කරනු ලැබ ඇත. (නමුත්) නුඹලා ඉහ්රාම් ශීලයේ* සිටින කාලය පුරා ගොඩබිමේ දඩයම් නුඹලා කෙරෙහි තහනම් කරනු ලැබ ඇත. තවද නුඹලා කවර කෙනෙකු වෙත එක්රැස් කරවනු ලබන්නේ ද එම අල්ලාහ්ට බිය හක්නීමත් වවු.-

62) මෙහි 'දිළින්දන්ට ආහාර සැපයීම' යනු දඩයම් කළ සත්වයාගේ වටිනාකම මෙන් ප්‍රමාණයක් දිළින්දන්ට ආහාර සැපයීමය. නැතහොත් එම දිළින්දන්ගේ ප්‍රමාණයට උපවාස ශීලයේ යෙදිය යුතුය.

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ
 لِيَتَعَلَّمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾
 اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
 كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
 تَسْأَلُوا عَن شَيْءٍ إِن تُبَدَلْكُمْ تُسَوَّكُمْ ۚ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَّلُ الْقُرْآنُ تُبَدَلْكُمْ
 عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

- (97) බයිකුල් හරාම්⁶³ වන කෘබාව* ද (යුද තහනම් වූ) ශුද්ධ වූ මාසයන් ද කැපකළ සත්වයා ද (සලකුණු වශයෙන් ගෙලෙහි පලඳනු ලබන) මාල⁶⁴ ද ජනයන්ට ස්ථාවරයක් වශයෙන් අල්ලාහ් පත් කර ඇත.⁶⁵ එය අහස්හි ඇති දෑ ද මිහිතලයෙහි ඇති දෑ ද අල්ලාහ් දන්තේයැයි ද අල්ලාහ් සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥ යැයි ද නුඹලා දැන ගැනීම පිණිසය. (98) අල්ලාහ් දඬුවම් කිරීමෙහි දැඩි බව ද අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලී පරම කරුණාහරිත බව ද නුඹලා දැන ගනිවු. (99) (දේව පණිවිඩය නුඹලාට) දැන්වීම මිස රසුල්වරයා* කෙරෙහි (වෙනත් වගකීමක්) නොවීය. තවද අල්ලාහ් නුඹලා හෙළි කරන දෑ ද නුඹලා සඟවන දෑ ද දන්තේය. (100) “අයහපත්(තහනම්) දෑ බහුලව තිබීම නුඹව මවිතයට පත් කළද යහපත්(අනුමත) දෑ හා අයහපත් දෑ සමාන නොවන්නේය. එබැවින් නුවණැත්තනි! නුඹලා ජයග්‍රහණය කරනු පිණිස නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්කීමක් වවු” යැයි (නබිවරයා) නුඹ පවසවු.

(101) විශ්වාස කළවුනි! (ඇතැම් අනවශ්‍ය) කරුණු පිළිබඳව නුඹලා ප්‍රශ්න නොකරවු. ඒවා නුඹලාට හෙළිදරව් කරනු ලැබුවේ නම් නුඹලාව ඒවා අමනාපයට නුඹලා විමසන්නෙහු නම් නුඹලාට ඒවා හෙළිදරව් කරනු ලැබේ.⁶⁶ (පෙර විමසූ) එය පිළිබඳව අල්ලාහ් සමාව දෙනු ඇත. අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම දයාබරය.-

63) ‘බයිකුල් හරාම්’ යනු මුස්ලිම්වරුන් තම නැමදුම් සඳහා හැරෙන මක්කාවේ සමවකුරු හැඩයකින් ඇති ගොඩනැගිල්ල පිහිටි දේවස්ථානයයි.

64) වැඩි විස්තර සඳහා මෙම සුරාවේ 1 හා 2 වැනි ආයතයන්හි පාද සටහන් බලන්න.

65) ඇතැම් අල් කුර්ආන් විශාරදයින්ගේ මතයට අනුව මෙයින් අදහස් වන්නේ මුළු ලෝකයම රදා පවතින්නේ කෘබාවේ ස්ථාවරත්වය මත බවය. තවද කෘබාව කේන්ද්‍ර කොටගෙන පවතින යහකුියාවන් මෙම කෘබාව තිබෙන කාලය පුරා ස්ථාවරව නොකඩවා පවතී යන්නය.

66) මෙම ආයතය මගින් දහම විෂයයෙහි හා ප්‍රායෝගික ජීවිතය සම්බන්ධ කරුණු කාරණාවන්හි අනවශ්‍ය කුතුහලයන් ඇති කිරීම වළක්වන්නේය.

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا
 سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيَّةٍ وَلَا حَامٍ^{٦٧} وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ^{٦٨} وَأَكْثَرُهُمْ لَا
 يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا
 وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا^{٦٩} أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ^{٧٠} لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

(102) සැබැවින්ම නුඹලාට පෙර වූ පිරිසක් (ඔවුන්ගේ නබිවරුන්ගෙන්) ඒවා(අනවශ්‍ය කරුණු) විමසා සිටියෝය. පසුව එමගින් ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේපකයින් බවට පත් වූහ.

(103) බහිරා, සාඉබා, වසිලා හා හාම් යන දෑ⁶⁷ (නුඹලාට ආගමික කටයුත්තක් ලෙස) අල්ලාහ් පත් නොකළේය. එනමුත් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් අල්ලාහ් කෙරෙහි බොරු ගොතන්නෝය. තවද ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනා (මේ පිළිබඳව) අවබෝධ කර නොගනිති. (104) තවද “අල්ලාහ් (අල් කුර්ආනයෙන්) පහළ කළ දෑ වෙත ද රසුල්වරයා වෙත ද නුඹලා පැමිණෙවු” යැයි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුනට පවසනු ලැබූ කල්හි “අපගේ මුතුන්මිත්තන් කවර දැයක් මත (සිටිනු) අපි දුටුවෙමුද එයම අපට ප්‍රමාණවත් යැ”යි ඔවුහු පැවසුවෝය. ඔවුන්ගේ මුතුන්මිත්තන් කිසිවක් නොදන්නන් ලෙස හා ඔවුන් යහමග නොලැබුවන් ලෙස සිටියදී ද? (ඔවුන්ට මුතුන්මිත්තන්ව ප්‍රමාණවත් වූයේ?) (105) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා (පිළිබඳව වූ වගකීම) නුඹලා මතමය. නුඹලා යහමගෙහි සිටින්නෙහු නම්, මුළාවට පත් වූ අය නුඹලාට (කිසිදු) හානියක් කිරීමට නොහැක.⁶⁸ නුඹලා සියල්ලන්ගේ නැවත යොමු වන ස්ථානය අල්ලාහ් වෙතය. එවිට නුඹලා කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව ඔහු නුඹලාට දන්වන්නේය.

67) මිනිසා සතුන්ගෙන් එක් එක් ආකාරයෙන් වැඩ ගැනීමෙන් නිදහස් කොට පිළිරුවලට කැපකර මුදා හරිනු ලැබූ ඔවුන් මෙම නම් වලින් හැඳින්වේ. උදා : කිරි ගැනීම තහනම් කොට එම කිරි පිළිරුවලට කැපකරන ලද ඔවුන් බහිරා නමින් හැඳින් විය.

68) මෙයින් අදහස් වන්නේ සෑම කෙනෙකුම තම තමන්ගේ ක්‍රියාවන්ට වගකිව යුතුය යන්නය. එබැවින් කෙනෙකු තවත් කෙනෙකු ව විවේචනය නොකර තමාගේ වර්ගය ව නිවැරදි කර ගැනීමට උත්සහ කළ යුතුය යන්නයි. මන්දයත් අනුන්ගේ ක්‍රියා මගින් ඔවුන් නොමග යෑම මොහුට කිසිදු හානියක් ඇති නොකරයි. නමුත් ඔහුට හානි පමුණුවනුයේ ඔහුගේම නරක ක්‍රියාවන්ය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
 مِّنكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ
 تَحْبُسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمُنِ بِاللَّهِ إِنْ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَبِئْسَ الْأُمَّةَ

(106) විශ්වාස කළවුනි⁶⁹ නුඹලාගෙන් කෙනෙකුට මරණය පැමිණීමට ආසන්න වූයේ නම් අවසන් කැමැත්ත ප්‍රකාශ කරන මොහොතේ නුඹලා අතුරින් යුක්තිගරුක දෙදෙනෙකු නුඹලා අතර සාක්ෂි වශයෙන් සිටිය යුතුව ඇත. නැතහොත් නුඹලා මිහිතලයෙහි ගමන් කරමින් සිට මරණයේ අභාග්‍යය නුඹලාට අත්වූයේ නම්, නුඹලා(ගේ දහමෙහි) නොවන වෙනත් දෙදෙනෙකු (සාක්ෂි වශයෙන්) සිටිය යුතුව ඇත.⁷⁰ නුඹලා (ඔවුන් කෙරෙහි) සැක කළහු නම් නුඹලා සලාතයට* පසු ඔවුන් දෙදෙනාව (දිවුරීම සඳහා) රඳවා ගත යුතුය.⁷¹ -

69) මෙම ආයතයන්ට පසුබිම වූ සිදුවීම නම් බුද්ධියේ නම් මුස්ලිම්වරයෙකු එකල කිතුනුවන් වූ තමාට හා අදී යන දෙදෙනා සමග සිරියාවට ව්‍යාපාරය සඳහා ගියේය. සිරියාවට සේන්ද්‍ර වූ පසු බුද්ධියේ අසනීපයට පත් විය. ඔහු තමන් සතුව ඇති වස්තූන් ලැයිස්තු ගත කර එය ඔහුගේ ගමන් මල්ලෙහි දැමුවේය. ඒ පිළිබඳව ඔහු මිතුරන් දෙදෙනාට දැන්වූයේද නැත. ඔහුගේ අසනීපය දරුණු වූ කල්හි කිතුනු මිතුරන් දෙදෙනාව කැඳවා තමාගේ වස්තූන් සියල්ල තම උරුමක්කාරයින්ට දෙන මෙන් අවසන් කැමැත්ත ප්‍රකාශ කළේය. ඔවුන් නැවත ගමට හැරී ගිය පසු තම මිතුරා පැවසූ පරිදි ඔහුගේ උරුමක්කාරයින්ට රනින් කැටයම් දැමූ රිදී බඳුනක් හැර අන් සියල්ල භාර කළේය. පසුව උරුමක්කාරයින් ඔහුගේ මල්ලේ වූ ලැයිස්තුව දැක කිතුනුවන් දෙදෙනාගෙන් මිය ගිය තැනැත්තා ඔහුගේ දේපළින් යමක් විකුණුවේදැයි විමසුවේය. එයට ඔවුන් නැතැයි පැවසුවේය. උරුමක්කාරයින් මෙම විෂය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා වෙත දැන්වුවේය. පසුව එම උරුමක්කාරයින්ට කිසිදු සාක්ෂියක් නොතිබූ හෙයින් කිතුනුවන් දෙදෙනාට දිවුරීමට සැලැස්සුවේය. ඔවුන් දෙදෙනා මියගිය තැනැත්තාගේ වස්තූන්වලට වංචාවක් නොකළේ යැයි ද කිසිදු දැයක් නොසැඟ වූ බවට ද ඔවුන් දිවුරුවේය. ඔවුන්ගේ දිවුරීම පදනම් කරමින් තීන්දුව ඔවුන්ට සාපේක්ෂව ලැබුණි. මද කලකට පසු ඔවුන් දෙදෙනා එම බඳුන මක්කාවෙහි රන්කරුවෙකුට විකුණුවේය. මේ පිළිබඳව ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් විමසනු ලැබූ කල්හි ඔවුන් එය මියගිය තැනැත්තාගෙන් මිල දී ගත්තේ යැයි පැවසුවේය. තවද ඔවුන් එය මිල දී ගත් මොහොතේ ඒ සඳහා වූ කිසිදු සාක්ෂියක් නොවූ හෙයින් ඒ පිළිබඳව ඔවුන් මීට පෙර ප්‍රශ්න කිරීමේ දී සඳහන් නොකළ බවට නිදහසට කරුණු පැවසුවේය. එවිට උරුමක්කාරයින් නැවත මේ පිළිබඳව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට දැන්වුවේය. පසුව ඔවුන් දෙදෙනා සතුව මිල දී ගත් බවට සාක්ෂියක් නොමැති හෙයින් මිය ගිය පුද්ගලයාගේ සමීප ඥාතීන් දෙදෙනෙකු ඉදිරිපත් වී එම බඳුන මිය ගිය පුද්ගලයාගේ යැයි ද කිතුනුවන් දෙදෙනා අසත්‍යය ප්‍රකාශ කරන්නේ යැයි ද දිවුරුවේය. එබැවින් කිතුනුවන් එම බඳුන විකුණූ මිලට සමාන මුදලක් (දිර්හම් 1000) උරුමක්කාරයින්ට දුන්නේය. 106 සිට 108 දක්වා වූ ආයතයන් පහළ වූයේ මෙවැනි සිද්ධීන් වලට නීතියක් ලෙසය.

70) කෙනෙකුගේ අවසන් කැමැත්ත භාර දීමට මුස්ලිම්වරයෙකු නොවූයේ නම් මුස්ලිම් නොවන කෙනෙකුට භාර කළ හැක යන නීතිය මෙම ආයතයෙන් සඳහන් කරයි.

71) මෙම ආයතයේ සලාතයට* පසුව සාක්ෂි ගැනීම පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. මන්දයත් සලාතයට පසුව දිවුරීමක් ගැනීමේදී අධික පිරිසක් රැස්ව සිටින හෙයින් අසත්‍යය දිවුරීම් කිරීම අපහසු වන හෙයිනි.

فَإِنْ عَزَّ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ إِثْمًا فَأَخْرَجْنَا يَقُومُنِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ
 الْأُولَٰئِينَ فَيُفْسِقُنِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتَيْهَا وَمَا اعتَدَيْنَا ۗ إِنَّا إِذَا لَبَّيْنَا
 الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذُكِرَ آذُنِي أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ آيَاتُنَا بَعْدَ
 آيَاتِنَاهُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْعَوْا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾ يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ
 الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ ۗ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾

-පසුව “ඔහු සමීප ඥාතියෙකු වුවද අපි ඒ සඳහා මිලක් නොගන්නෙමු. තවද අල්ලාහ්ගේ සාක්ෂිය අපි වසන් නොකරන්නෙමු. එවිට අපි සැබැවින්ම පාපකරයින්ගෙන් වන්නෙමු” යැයි අල්ලාහ් මත ඔවුන් දෙදෙනා දිවුරා සිටිය යුතුය. (107) ඔවුන් දෙදෙනාම (අසත්‍යය දිවුරුම යන) පාපයට සුදුස්සන් (වූ) බවට අනාවරණය කරනු ලැබුවේ නම් තමන් කෙරෙහි (උරුමකම් පෑමට) වඩාත් සමීප වූ සුදුස්සන් අතුරින් වෙනත් දෙදෙනෙකු ඔවුන් දෙදෙනාගේ ස්ථානයට (සාක්ෂිකරුවන් ලෙස) පෙනී සිටිය යුතුය. තවද “අපගේ සාක්ෂිය මොවුන් දෙදෙනාගේ සාක්ෂියට වඩා ඉතා සත්‍යය. තවද අපි සීමාව ඉක්මවා නොගියෙමු. එ(සේ කළ) විට සැබැවින්ම අපි අපරාධකරුවන් අතුරින් වන්නෙමු.” යැයි ඔවුන් දෙදෙනා අල්ලාහ් කෙරෙහි දිවුරා සිටිය යුතුයි. (108) (අසත්‍යය ලෙස දිවුරුම් කළ) ඔවුහු සාක්ෂිය එහි සැබෑ අයුරින්ම ගෙන ඒමට ද නැතහොත් (සත්‍යවත්කයින් වූ) ඔවුන්ගේ දිවුරුම්වලින් පසුව (අසත්‍ය ලෙස දිවුරුම් කළවුන්ගේ) දිවුරුම් නිෂ්ප්‍රභ කරනු ලැබීම පිළිබඳව ඔවුන් බියවීමට ද මෙ(ම තීරණ)ය ඉතා සමීපය. නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය භක්තිමත් වුව. තවද නුඹලා (ඔහුගේ උපදෙසට) සවන් දෙවූ. පාපකර පිරිසට අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ නැත.

(109) රසුල්වරුන්ව* අල්ලාහ් එක්රැස් කරන (විනිශ්චය) දින (නුඹ සිහිපත් කරවූ. එදින) “(නුඹලාගේ ජනයින්ව නුඹලා කැඳවන විට) නුඹලාට කවර පිළිතුරක් දෙනු ලැබුවේදැ?”යි ඔහු(අල්ලාහ් රසුල්වරුන්ගෙන්) විමසනු ඇත. (එයට) “අපට (ඔවුන්ගේ සිත්තුළ තිබූ දෑ පිළිබඳව) කිසිඳු දැනුමක් නැත.⁷² සැබැවින්ම ඔබමය ගුප්ත දෑ (පිළිබඳව) මැනවින් දන්නා” යැයි ඔවුන් පවසනු ඇත.-

72) ‘කිසිඳු දැනුමක් නැත’ යනු රසුල්වරුන් ජනයින්ව මෙලොවෙහිදී කැඳවන විට ඔවුන්ගේ බාහිර පිළිතුරු පමණක් දන්නා බවද ඔවුන්ගේ අභ්‍යන්තරයෙහි කුමක් තිබුණේ දැයි නොදන්නා බවද ඔවුන් සඳහන් කිරීමය.

اِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ اِذْ اَيَّدْتُكَ بِرُوحِ
 الْقُدُسِ ۗ تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي الْبُهْدِ وَكَهَلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَ
 الْاِنْجِيلَ ۚ وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِي وَ
 تُبْرِئُ الْاَكْمَةَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِي ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ السُّوْفَىٰ بِاِذْنِي ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِي اِسْرَائِيْلَ عَنْكَ اِذْ
 جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ اَوْحَيْتُ
 اِلَى الْحَوَارِيْنَ اَنْ اٰمِنُوْا بِرِسُوْلِيْ ۚ قَالُوْا اٰمَنَّا وَاَشْهَدُ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿١١١﴾

-(110) “අහෝ මර්යම්ගේ පුත් ඊසා! නුඹ කෙරෙහි හා නුඹගේ මව කෙරෙහි වූ මාගේ භාග්‍යය නුඹ සිහිපත් කරවු” යැයි අල්ලාහ් (ඊසාට විනිශ්චය දිනදී) පවසන අවස්ථාව (නබිවරය, සිහිපත් කරවු.) එනම්, (ඊසා!) නුඹට රුහුල් කුදස් (නම් ජබරිල්*)⁷³ මගින් මම නුඹට තොටිල්ලෙහි (සිටි අවදියේ) ද තරුණ වියේ ද නුඹ ජනයාට කතා කිරීමට සහය දුන් අවස්ථාව ද, නුඹට (පෙර රසුල්වරුන්ගේ) ධර්ම ප්‍රස්තකය(න්) ද ප්‍රඥාව ද තවරාකය* ද ඉන්ජිලය* ද මා නුඹට ඉගැන් වූ අවස්ථාව ද, මාගේ අනුමැතියෙන් මැටියෙන් පක්ෂියෙකුගේ හැඩය මෙන් (හැඩයක්) නුඹ නිර්මාණය කර මාගේ අනුමැතියෙන් එහි නුඹ පිඹ එවිට එය පක්ෂියෙකු වූ අවස්ථාව ද, නුඹ (උත්පත්තියෙන්ම) අන්ධ හා ලාදුරු රෝගීන් මාගේ අනුමැතියෙන් සුව කළ (අවස්ථාව) ද, මාගේ අනුමැතියෙන් මළවුන්ව (ප්‍රාණය ලබා දී මිනී වළෙන්) නුඹ බැහැර කළ අවස්ථාව ද, ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන් වෙත පැහැදිලි සාධකයන් නුඹ ගෙන ආ කල්හි “මෙය පැහැදිලි හුනියමක් මිස නැතැ”යි ඔවුන් අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පැවසූ අවස්ථාවේ ඔවුන්ව නුඹගෙන්(නුඹව සාතනය කිරීමෙන්) මම වැළැක් වූ අවස්ථාව ද (සිහිපත් කරවු.)

(111) තවද “මා හා මාගේ රසුල්වරයාව විශ්වාස කරවු” යැයි (ඊසාගේ) අනුගාමිකයින්ට (ඊසා මගින්) මම(අල්ලාහ්) වහී* (දේව පණිවිඩ) හෙළිදරව් කළ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). “අපි විශ්වාස කළෙමු. තවද සැබැවින්ම අපි මුස්ලිම්වරුන්(අවනත වූවන්) යැයි ඔබ සාක්ෂි දරවු” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.-

73) මේ පිළිබඳව වැඩි විස්තර අල් කුර්ආන් 2:87 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ ۗ قَالَ اَتَقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ قَالُوْا نُرِيْدُ اَنْ نَّأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْبَخَنَّ قُلُوْبُنَا وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتُنَا وَنَكُوْنُ عَلَيْهَا مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿١١٣﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ تَكُوْنُ لَنَا عِيْدًا اِلٰوَلَدِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۗ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِيْنَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَّكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّيْ اَعْذِبُهٗ عَذَابًا اَلَّا اَعْذِبُهٗ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١٥﴾

- (112) “අහෝ මර්‍යම්ගේ පුත් ඊසා! අහසින් (ආහාර) බන්දේසියක් අපට පහළ කිරීමට නුඹගේ පරමාධිපතිට හැකි දැ?” යි (ඊසා නබිවරයාගේ) අනුගාමිකයන් පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ, එවිට) “නුඹලා විශ්වාසිකයින්ව සිටියෙහු නම් නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු” යැයි ඔහු(ඊසා) පැවසුවේය.⁷⁴ (113) “එයින් අපි අනුභව කිරීමට ද අපගේ හදවත් සන්සුන් වීමට ද නුඹ අපට සත්‍යයම පවසා ඇති බව අප දැන ගැනීමට ද එය කෙරෙහි අපි සාක්ෂිකරුවන් අතුරින් වීමට ද අපි අපේක්ෂා කරන්නෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසූහ. (114) “අහෝ අපගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ්! අපට ද අපගේ ආරම්භකයින්ට ද (පසු පැමිණෙන) අපගේ අවසානකයින්ට ද උත්සවයක් වශයෙන් ද ඔබගෙන් වූ සංඥාවක් වශයෙන් ද අහසින් අපට (ආහාර) බන්දේසියක් පහළ කරනු මැනව! තවද අපට ජීවන සම්පත් ලබා දෙනු මැනව! ඔබ ජීවිත සම්පත් ලබා දීමෙහි අති ශ්‍රේෂ්ඨයා” යැයි මර්‍යම්ගේ පුත් ඊසා පැවසුවේය. (115) “සැබැවින්ම මම නුඹලා කෙරෙහි එය පහළ කරන්නෙකු වෙමි. (නමුත්) නුඹලා අතුරින් එයට පසුව කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද එවිට සැබැවින්ම ලෝක වාසින් අතුරින් කිසිවෙකුට මා දඬුවම් නොකළ දඬුවමකින් ඔහුට මම දඬුවම් කරන්නෙමි” යැයි අල්ලාහ් පැවසුවේය.-

74) විශ්වාසිකයෙකු කිසි විටෙක හාස්කමක් පෙන්වන ලෙස ඉල්ලා සිටීම සුදුසු නොවන්නේය. මන්දයත් එසේ ඉල්ලා සිටීම දේව විශ්වාසයේ යම් සැකයක් මතු වී ඇති බවට සලකුණක් මෙනි. නබි ඊසා ශුච්‍යතා මාලාණන්ගේ අනුගාමිකයින් කිසිදු සැකයකින් තොර වූ සත්‍ය විශ්වාසිකයින්ව සිටිය දී ඔවුන් එසේ ඉල්ලා සිටියේ අල්ලාහ්ගේ ආශිර්වාදය ලැබීම පිණිස ද ඔවුන්ගේ හදවත් සන්සුන් වීම පිණිස ද වේ.

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِيُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتُ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ الْهَيْئِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ۖ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ
 تَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا
 مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۚ فَلَمَّا
 تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنَّ تَعْدِيَّتَهُمْ
 فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

-(116) “අහෝ මර්යම්ගේ පුත් ඊසා! ‘අල්ලාහ් හැර, මා හා මාගේ මව දෙවිවරු දෙදෙනෙක් වශයෙන් නුඹලා ගනිවු’ යැයි නුඹ ජනයාට පැවසුවේදැ?”යි අල්ලාහ් (විනිශ්චය දින ඊසාට) පවසන අවස්ථාව (නුඹ සිහිපත් කරවු.) “ඔබ අති පිවිතුරුය. මාහට අයිතියක් නොමැති දැයක් මා පැවසීමට මට (සුදුසු) නොවීය. මම එය පවසා සිටියේ නම් එය සැබැවින්ම ඔබ දන්නෙහිය. මාගේ සිතෙහි ඇති දෑ ඔබ දන්නෙහිය. තවද ඔබ තුළ ඇති දෑ මම නොදනිමි. සැබැවින්ම ඔබමය ගුප්ත දෑ (පිළිබඳව) මැනවින් දන්නා” යැයි ඔහු(ඊසා) පවසනු ඇත. (117) “මාගේ පරමාධිපති හා නුඹලාගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ්ට නුඹලා නමදිවු යනුවෙන් ඔබ මා හට අණ කළ දෑ මිස (අන් කිසිවක්) ඔවුනට මම නොපැවසුවෙමි. තවද ඔවුන් අතර මා සිටි තාක්කල් මම ඔවුන් කෙරෙහි සාක්ෂිකරුවෙකු වූයෙමි. (නමුත්) ඔබ මා (අහස දෙසට ඔසවා) අත්පත් කළ කල්හි ඔබමය ඔවුන් කෙරෙහි නිරීක්ෂකයෙකුව සිටියේ. ඔබ සියලු දෑ කෙරෙහි සාක්ෂි දරන්නාය. (118) ඔවුනට ඔබ දඬුවම් කරන්නෙහි නම් (කෙසේ වෙතත්) සැබැවින්ම ඔවුන් ඔබගේ ගැත්තන්ය. ඔබ ඔවුනට සමාව දෙන්නෙහි නම් සැබැවින්ම ඔබමය අති බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත වන්නේ.” (යැයි ද ඊසා පවසන්නේය.)

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ اللَّهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

(119) “මෙ(ම විනිශ්චය දින)ය සත්‍යයවන්තයින්ට ඔවුන්ගේ සත්‍යය ප්‍රයෝජනවත් වන දිනයයි” යැයි අල්ලාන් පවසනු ඇත. ඔවුනට (ස්වර්ග) උයන් ඇත. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. නිරන්තරයෙන්ම (ඔවුහු) එහි සදාකනිකයෝ වෙති. ඔවුන් පිළිබඳව අල්ලාන් තෘප්තියට පත් විය. ඔවුහුද ඔහු පිළිබඳව තෘප්තියට පත් වූහ. එයයි මහත් වූ ජයග්‍රහණය වන්නේ.

(120) අහස්හි ද මිහිතලයේ ද ඒවායෙහි ඇති දැහි ද ආධිපත්‍යය අල්ලාන් සතුය. තවද ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.

06

سورة الأنعام

සුරා අල් අන්අාමි

(පශු කූලයට අයත් සත්තු)

හැඳින්වීම

මුස්ලිම්වරුන් මක්කා ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හිංසා පීඩාවට ලක් වූ අවස්ථාවක මෙම සුරාවෙහි ආයතයන් කිහිපයක් හැර අනෙකුත් සියලු ආයතයන් එකවර මක්කාවෙහි පහළ විය. එකල තිබූ ප්‍රධානතම අභියෝගය වූයේ දහමෙහි වූ මූලික විශ්වාසයන් ස්ථාපිත කිරීම හා ඒවාට එරෙහිව තිබූ විරෝධතාවන් ද සැකයන් ද තර්කයන් ද නිෂ්ප්‍රභ කිරීමය. එබැවින් මෙම සුරාව තුළින් මූලික අභියෝගයන් හා විශ්වාසයන් පැහැදිලි කර ඇත. නිදසුනක් ලෙස අල්ලාෂ්ගේ ඒකීයත්වය පිළිබඳ විශ්වාසය, නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ නබීත්වය, මරණින් මතු ජීවිතය ආදී දෑ සඳහන් කර ඇත. එලෙසම ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ සැකයන් හා විරෝධතාවන් පැහැදිලි කරන අතර ඔවුන් විසින්ම ආකල්පනය කර ගත් විශ්වාසය හා ක්‍රියා කලාපයන් හෙළිදරවු කර ඇත. තවද අල්ලාෂ් තහනම් නොකළ ඇතැම් පශු කුලයට අයත් සතුන්ව* ඔවුන් තහනම් ලෙස සැලකුවෝය. මෙම සුරාවෙහි මේ පිළිබඳව විස්තරයක් අන්තර්ගත වී ඇත. එබැවින් මෙම සුරාව අල් අන්ආම් (පශු කුලයට අයත් සත්තු) යැයි නම් කරනු ලැබ ඇත.

06 සුරා අල් අන්ආම් (පඟු කුලයට අයත් සත්තු)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 165 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ﴿٢﴾ ثُمَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ
 یَعْدِلُوْنَ ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِیْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِیْنٍ ثُمَّ قَضٰی اَجَلًا ﴿٤﴾ وَاَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَہٗ ثُمَّ اَنْتُمْ
 تَبْتَرُوْنَ ﴿٥﴾ وَهُوَ اللّٰهُ فِی السَّمٰوٰتِ وَفِی الْاَرْضِ یَعْلَمُ سِّرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَیَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ
 ﴿٦﴾ وَمَا تَأْتِيْهِمْ مِّنْ اٰیَةٍ مِّنْ اٰیٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِیْنَ ﴿٧﴾ فَقَدْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ
 کِبًا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ یَأْتِيْهِمْ اَنْبَاُ مَا كَانُوْا بِہٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) සියලු පැසසුම් අහස් හා මිහිතලය මවා අන්ධකාරයන් හා ආලෝකය ඇති කළ අල්ලාහ් සතුය. ඉන් පසුවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිට (නැමදුමෙහි වෙනත් දෑ) සමාන කරන්නෝය. (2) මැටියෙන් නුඹලාව මවා පසුව (නුඹලාවට ආයුෂ) කාලයක් නියම කළේද ඔහුමය. තවද ඔහු අඛියස (විනිශ්චය දිනදී නුඹලාව නැගිටුවනු ලැබීමට) නියම කරනු ලැබූ කාලයක් ඇත. (ප්‍රතික්ෂේපකයින්,) ඉන් පසුව ද (ඒ පිළිබඳව) නුඹලා සැක කරන්නෙහුය. (3) තවද අහස්හි හා මිහිතලයෙහි (නැමදුමට සුදුස්සා වූ) අල්ලාහ් ඔහුය. නුඹලා සඟවන දෑ ද නුඹලා හෙළිදරව් කරන දෑ ද ඔහු දන්නේය. තවද නුඹලා උපයන දෑ ද ඔහු දන්නේය. (4) ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගේ සංඥා අතුරින් (යම්) සංඥාවක්, ඔවුන් එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ව සිටියා මිස ඔවුන් වෙත පැමිණියේ නැත. (5) සත්‍යය ඔවුන් වෙත පැමිණි කල්හි ඔවුන් එය අසත්‍යය කළෝය.¹ එබැවින් ඔවුන් කුමක් සමච්චල් කරමින් සිටියේ ද එම (දඬුවම පිළිබඳ) පුවත් ඔවුන් වෙත පැමිණෙනු ඇත.-

1) එම ජනයා වෙත අල්ලාහ්ගේ ඇරයුම පැමිණ ඊට ඔවුන් පිටු පෑවේ නම් අල්ලාහ්ගේ දඬුවම පැමිණෙනු ඇත යැයි පවසා තිබියදීත් ඔවුන් එම ඇරයුම ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. පසුව එම දඬුවම කවදා පැමිණෙනු දැයි සමච්චලයෙන් අසමින් සිටියෝය. එයට පිළිතුරක් ලෙස ඔවුන් වෙත අල්ලාහ්ගේ එම දඬුවම පතිත වන බව මෙහි සඳහන් වී ඇත.

أَمْ يَرَوُوكُم مَّهْلِكُنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَوْمٍ مَّكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُنْكَرْ لَكُمْ وَ أَرْسَلْنَا
 السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا ۖ وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا
 مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٦﴾ وَكُنَّا نَنْزِلُكَ كِتَابًا فِي قُرْطَابٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالُوا
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلْ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَكُنَّا نَنْزِلُكَ مَلَكًا
 لَّفِضَى الْأَمْرُ لَمْ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾

-(6) ඔවුනට පෙර කොපමණ පරපුරක් අපි විනාශ කළෙමු දැයි ඔවුහු නුදුටුවෝ ද? අපි නුඹලාව ස්ථාපිත නොකළ අයුරින් ඔවුන්ව මිහිතලයෙහි (අධිකාරය දී) ස්ථාපිත කළෙමු. තවද අපි ඔවුන් වෙත අහසින් (වර්ෂාව අවශ්‍ය පරිදි) අධිකව යැව්වෙමු. ඔවුන්(ගේ වාසස්ථානයන්)ට පහළින් ගලා බසිනා ගංගාවන් අපි ඇති කළෙමු. පසුව ඔවුන්ගේ පාපයන් හේතුවෙන් ඔවුන්ව අපි විනාශ කළෙමු. තවද ඔවුනට පසු අපි වෙනත් පරපුරක් බිහි කළෙමු.

(7) (නබිවරයා,) පිටුවෙහි ලියැවුණු ධර්ම ප්‍රස්තකයක් අප ඔබ වෙත පහළ කර, එය ඔවුන් තම දැන් වලින් ස්පර්ශ කළේ නම් ද "මෙය පැහැදිලි හුනියමක් මිස නැතැ"යි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පවසනු ඇත. (8) තවද (නබිවරයෙකු බව තහවුරු කිරීම පිණිස) "මොහු කෙරෙහි මලක්වරයෙකු* පහළ කරනු ලැබ යුතු නොවේ දැ?"යි ඔවුහු පවසති. අපි මලක්වරයෙකු පහළ කළේ නම් (ඔවුන්ගේ විනාශයේ) කරුණ තීරණය කරනු ලබනු ඇත. පසුව ඔවුනට අවකාශ දෙනු නොලැබේ.²-

2) මලක්වරයෙකු* පහළ නොකළේ මන්දැ?යි 8 හා 9 යන ආයතයන්හි පැහැදිලි කර ඇත. 8 වැනි ආයතයෙන් පෙන්වනු ලබන අල්ලාහ්ගේ එක් පිළිවකක් පිළිබඳවය. එනම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් යම් ප්‍රාතිහාර්යයක් පෙන්වන මෙන් ඉල්ලා සිටියේ නම් එම ඉල්ලීම අල්ලාහ් ඉටු කිරීමට පුළුවන. නමුත් එය සැබෑ වී පසුවත් ඔවුන් විශ්වාස නොකළේ නම් ඔවුන්ට කිසිදු අවකාශයක් නොදී ඔවුන්ව විනාශ කරන්නේය. මන්දයත් බොහෝ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ප්‍රතික්ෂේපය පදනම් වී ඇත්තේ මුරණ්ඩුකම මතය. එහෙයින් ඔවුන් මලක්වරයෙකු ව දැස් වලින් දුටුව ද විශ්වාස නොකරන්නෝය.

එමෙන්ම අල්ලාහ්ගේ විධානයට හා දහමට අනුකූල දැය, මිනිසාට අදාශ්‍යයමාන වුවද එලෙසින්ම විශ්වාස කිරීම ඉස්ලාම් දහමේ පදනම හා අල්ලාහ්ගේ විභාගයයි. එවන් අදාශ්‍යයමාන දැය මතුලොවෙහිදී දැස් පනාපිටම මිනිසාට පෙන්වනු ලැබේ. එහෙයින් මිනිසා මෙලොවෙහිදී කොතරම් අකටයුතු කම් කළද ඔහුගේ පාපයන් සඳහා පශ්චාත්තාප වීමට ඉඩප්‍රස්ථාව ලබනුයේ මරණ මංවකය දක්වා පමණි. පසුව මතුලොවෙහිදී නැගිට අදාශ්‍යයමාන දෑ සැබෑ ලෙස දකිමින් තමන් යායුතු ස්ථානයට එනම් ස්වර්ගයට හෝ නිරයට නිරන්තරයෙන් යනු නියතය.

ඉහත ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් ගෙනහැර පෙන්වන මෙන් ඉල්ලා සිටියේ ද මෙවන් මිනිසාට අදාශ්‍යයමාන මලක්වරුන්වය. එහෙයින් ඔවුන්ව මෙලොවෙහිදී දැකීම යනු ඉන්පසු විශ්වාස කිරීම යන අල්ලාහ්ගේ විභාගය අවසන් වී පශ්චාත්තාප වීමට පවා කාල අවකාශයක් නොලැබී විනාශය ඔවුනට තීන්දු වනු ඇත යන්න මින් අදහස් කෙරෙයි.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اسْتَهْزَأُ بِرُسُلِ
 مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١١﴾ قُلْ لَنْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ
 لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْزِيَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا
 أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْبَيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّيِّئُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾
 قُلْ أَعْيَزَ اللَّهُ أَمْ أَعْيَزُوا لِلَّهِ آتِيًا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ
 أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

(9) තවද අපි ඔහුව(නබිවරයාව) මලක්වරයෙකු බවට පත් කළේ නම් අපි ඔහුව (නුඹලාට දර්ශනය කළ හැකි) මිනිසෙකු බවටම පත් කර ඇත්තෙමු. තවද ඔවුන් ව්‍යාකූලත්වයට පත්ව සිටි දැයිත් අපි ඔවුන්ව ව්‍යාකූලත්වයට පත් කරන්නෙමු.³
 (10) (නබිවරය,) සැබැවින්ම නුඹට පෙර ද රසුල්වරුන්* (තම සමූහයා විසින්) සමච්චලයට ලක් කරනු ලැබීය. එබැවින් ඔවුන්ට(රසුල්වරුන්ට*) සමච්චල් කළවුන්ව ඔවුන් සමච්චල් කරමින් සිටි දැ(දඬුවම) වටලා ගත්තේය.

(11) (නබිවරය, ජනයින්ට) නුඹ පවසවු. "නුඹලා මිනිතලයෙහි ගමන් කරවු. පසුව අසත්‍යය කළවුන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැයි (නිරීක්ෂා කර) බලවු." (12) "අහස්හි හා මිනිතලයෙහි ඇති දෑ කවරෙකු සතු වන්නේ දැ?"යි (නබිවරය,) නුඹ විමසවු. "අල්ලාස් සතු යැ"යි නුඹ පවසවු. ඔහු කාරුණාව තමන් කෙරෙහිම නියම කර ගත්තේය. (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනය සඳහා නුඹලාව සැබැවින්ම ඔහු එක් රැස් කරන්නේය. ඒ පිළිබඳව කිසිදු සැකයක් නැත. තමන්ටම පාඩු ඇති කර ගත්තවුන් (වන) ඔවුහු (මේ පිළිබඳව) විශ්වාස නොකරති. (13) රාත්‍රියෙහි හා දහවලෙහි වෙසෙන දෑ ඔහුටම සතුය. තවද ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (14) "අහස්හි හා මිනිතලයේ මුල් උත්පාදකයා වන අල්ලාස් හැර (අන් අයෙකු) භාරකරුවෙකු වශයෙන් මම ගන්නෙමි ද? තවද ඔහු (සියල්ලන්ට) ආහාර සපයන්නේය. ඔහුට (කිසිවෙකු විසින්) ආහාර සපයනු නොලබයි" යැයි (නබිවරය, ජනයින්ට) නුඹ පවසවු. "අවනත වන්නන්ගෙන් ප්‍රමුඛයා වීමට හා සැබැවින්ම නුඹ ආදේශ තබන්නන් අතුරින් නොවවු යැයි සැබැවින්ම මම අණ කරනු ලැබුවෙමි." යැයි ද නුඹ පවසවු.-

3) මිනිසුන්ට මලක්වරයෙකුගේ සත්‍යය ස්වරූපය බැලීමට නොහැක. එසේ මලක්වරයාව මිනිස් ස්වරූපයෙන්ම යැවීමේ නම් නැවත ඔවුන් පෙර සේම ප්‍රශ්න මතු කරනු ඇත යන්නයි.

قُلْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصِرْفِ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ
 وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْبُيِّنُ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَسْسُكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يَسْسُكَ
 بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾
 قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۗ قُلِ اللَّهُ ۖ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ
 لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَدَعَ أَبْنَاءَكُمْ لَتَسْهَدُنَّ أَنْ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةٌ أُخْرَىٰ ۚ قُلْ لَا أَشْهَدُ ۚ قُلْ
 إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ ۖ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا
 يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ ۗ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

- (15) "මාගේ පරමාධිපතිට මා පිටුපෑවේ නම්, සැබැවින්ම මහත් වූ දිනයක දඬුවමට මම බිය වෙමි" යැයි ද නුඹ පවසවු. (16) එදින එයින්(දඬුවමෙන්) කවරෙකු (වළක්වනු ලැබ) හරවනු ලබන්නේද සැබැවින්ම ඔහු(අල්ලාහ්) ඔහුට කරුණාව දැක්වුවේය. තවද එයයි පැහැදිලි ජයග්‍රහණය වන්නේ. (17) අල්ලාහ් නුඹව (යම්) විපතක් මගින් ස්පර්ශ කරන්නේ නම් ඔහු හැර එය ඉවත් කරන්නෙකු නොමැත. තවද ඔහු නුඹට යහපතකින් ස්පර්ශ කරන්නේ නම් ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (18) ඔහුමය තම ගැත්තන්ට (වඩා) ඉහළින් බලපරාක්‍රම වන්නේ. තවද ඔහු සර්ව ප්‍රඥාවන්තය අභිඥානවන්තය.

(19) "සාක්ෂියෙන් කවර දැයක් ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ දැ?"යි (නබිවරයා) නුඹ විමසවු. "අල්ලාහ්මය මා හා නුඹලා අතර සාක්ෂිකරුවා වන්නේ. තවද නුඹලාට හා කවරෙකුට එය(අල් කුර්ආනය) සේන්ද්‍ර වූයේ ද ඔවුනට එමගින් මා අවවාද කිරීම පිණිස මෙම අල් කුර්ආනය මා වෙත වහි* (දේව පණිවිඩ) ලෙස පහළ කරනු ලැබීය. අල්ලාහ් සමග වෙනත් දෙව්වරුන් ඇති බවට නුඹලා සාක්ෂි දරන්නෙහි දැ?"යි ද නුඹ විමසවු. "මම (මෙලෙස නුඹලා සමග) සාක්ෂි නොදරන්නෙමි." යැයි පවසවු. "සැබැවින්ම ඔහුමය එකම දෙවියා වන්නේ. තවද සැබැවින්ම නුඹලා ආදේශ තබන දැයිත් මම නිදොස් වූවෙකි" යැයි ද නුඹ පවසවු.

(20) අප කවරෙකුට ධර්ම පුස්තකය ලබා දුන්නේ ද ඔවුහු තමන්ගේ පුතුන් හඳුනා ගන්නා මෙන් ඔහුවද(නබිවරයාවද) හඳුනා ගනිති.⁴ තමන්ටම පාඩු ඇති කර ගත්තවුන් නම්, ඔවුහු විශ්වාස නොකරති.-

4) කවීරාක්හි* ද ඉන්ජිල්හි* ද අනෙකුත් ධර්ම පුස්තකයන්හි ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ පැමිණීම හා ඔහුගේ සංඥාවන් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. මේවා හැදෑරූ උගත් ප්‍රභූවරුන් මේ පිළිබඳව දැන ගෙන සිටිය ද ඔවුන්ගේ පෞද්ගලික වාසි තකා ඔවුන් එය පිළිගැනීමෙන් වැළකී සිටින්නෝය.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُغْلِبُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ
 نَحْشُرُهُمْ جَبِيحًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ
 تَكُنْ فَتَنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَّبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
 وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَن يَسْتَبِعُ الْيَكَّ ۖ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
 كِتَابًا أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا تَنْبِئُ بِمَا لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ
 يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

(21) කවරෙකු අල්ලාහ් පිළිබඳව බොරුවක් ගොතන්නේ ද නැතහොත් ඔහුගේ සංඥාවන් අසත්‍යය කරන්නේ ද ඔහුට වඩා මහත් අපරාධකරුවා කවරෙක් ද? සැබැවින්ම අපරාධකරුවෝ ජය නොලබති. (22) ඔවුන් සියල්ලන්වම අප එක්රැස් කරන දින (සිහිපත් කරවූ) එවිට “නුඹලා තරයේ විශ්වාස කරමින් සිටි (ආදේශ තැබූ) නුඹලාගේ හවුල්කරුවන් (වන මිථ්‍යා දෙව්වරුන්) කොහේදැ?”යි ආදේශ තැබුවන්ට අපි පවසන්නෙමු. (23) පසුව “අපගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ් මත දිවුරුමින්, සැබැවින්ම අපි ආදේශකයින් නොවීමු’ යැයි ඔවුහු පවසනු මිස ඔවුන්ගේ පිරික්සුම(පිළිතුර)⁵ නොවීය. (24) ඔවුන් තමන් පිළිබඳවම අසත්‍ය ප්‍රකාශ කරනුයේ කෙසේ දැ?යි ද ඔවුන් ගොතමින් සිටි දෑ ඔවුන්ගෙන් මුළු වී යෑම ද (නබිවරය.) නුඹ (නිරීක්ෂණය කර) බලවු.⁶ (25) (නබිවරය, නුඹ අල් කුර්ආනය පාරායනය කරන විට) නුඹට ශ්‍රවණය කරන අයද (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් අතුරින් සිටිති. තවද අපි ඔවුන්ට එ(ම අල් කුර්ආනය) නොවැටහෙන සේ ඔවුන්ගේ හදවත් මත ආවරණයක් ද ඔවුන්ගේ කන් තුළ අගුලක් ද ඇති කළෙමු.⁷ තවද සියලුම සංඥාවන් ඔවුන් දුටුවද ඒවා ඔවුහු විශ්වාස නොකරති. කෙතරම්ද යත් ඔවුහු ඔබ සමඟ තර්ක කරමින් ඔබ වෙත පැමිණි විට (එම) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්, “මේවා පැරැන්නන්ගේ (මිථ්‍යා) ප්‍රබන්ධ මිස නැතැ”යි පවසති.-

5) මෙහි ඔවුන් ව්‍යාජව නිදහසට කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම ‘ඔවුන්ගේ පිරික්සුම’ යැයි සඳහන් කොට ඇත.
 6) මෙයින් පෙන්නුම් කරන්නේ මිනිසා විශ්වාස කළ මිථ්‍යා දෙව්වරුන් පිළිබඳවය. විනිශ්චය දිනයේ එම මිථ්‍යා දෙව්වරුන් ඔවුන්ට කිසිවකින් උදවු නොකරන්නෝය. මන්දයත් එම මිථ්‍යා දෙව්වරුන් පැවතිමින් සිටින්නන් යැයි මිනිසා සිතා සිටියද එදින එම දෙව්වරුන් නොසිටි හෙයින් ද වේ.
 7) ඔවුන් අල් කුර්ආනයට හෝ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ දේශනාවට සවන් දෙන්නේ සත්‍යය නොපතන්නන් ලෙසය. තවද ඔවුන් එයට සවන් දෙන්නේ විනෝදයට හා සම්චිචලයටය. එබැවින් එය ඔවුන්ට ප්‍රයෝජනයක් නොදුන්නේ යැයි ද ඔවුන්ගේ හිතුවක්කාරකම හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ ආවරණයක් දැමුවේ යැයි ද අල්ලාහ් පවසා ඇත.

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ ^ع وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَىٰ
 إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾
 بَلْ بَدَأَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ^ط وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾
 وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِبَعْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ^ط
 قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ^ط قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ^ط قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾

-(26) තවද ඔවුන් (ජනයිත්ව) එ(ම මුහම්මද් නබිවරයාගෙන් හා අල් කුර්ආන)යෙන් වළක්වා ඔවුන් ද එයින් දුරස් වෙති. ඔවුන් ඔවුන්වම මිස විනාශ කරගන්නේ නැත. තවද (ඒ බව) ඔවුහු නොහඟති. (27) (නිරා) ගින්න අඛියස ඔවුන්ව සිටවනු ලබන අවස්ථාව තුඹ දුටුවෙහි නම්, එවිට ඔවුහු “අහෝ අපව ආපසු (ලොවට) හරවා යවනු ලබන්නේ නම් (මැනව! එවිට) අපි අපගේ පරමාධිපතිගේ සංඥාවන් අසත්‍යය නොකරන්නෙමු. තවද අපි විශ්වාසිකයින් අතුරින් වන්නෙමු” යැයි පවසති.

(28) නමුත් මෙයට පෙර (ලෝකික ජීවිතයෙහි) ඔවුන් සඟවමින් සිටි දෑ (එනම් ප්‍රතික්ෂේපය හා ආදේශ කිරීම එදින) ඔවුනට හෙළි විය. තවද ඔවුන් (එසේ) නැවත (මෙලොවට) හරවා යවනු ලැබුවේ නම් කුමකින් ඔවුන්ව වළක්වනු ලැබුවේ ද එය වෙත ඔවුන් නැවත යනු ඇත. තවද සැබැවින්ම ඔවුන් අසත්‍යවත්තයින්ය.

(29) තවද “මෙ(ම ජීවිත)ය, අපගේ මෙලොව ජීවිතය මිස නැත. තවද අපි (මරණින් මතු) නැවත නැගිටුවනු ලබන්නන් නොවෙමු.” යැයි ඔවුහු (මෙලොවෙහි) පැවසුවෝය. (30) තවද ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අඛියස ඔවුන්ව සිටවනු ලබන අවස්ථාව තුඹ දුටුවෙහි නම් (මහත් වූ කරුණක් තුඹ දකින්නෙහිය. එවිට) “මෙය සත්‍යය නොවේ ද?” යැයි (ඔවුන්ට) ඔහු(අල්ලාන්) පවසයි. “එසේය. අපගේ පරමාධිපති මත දිවුරමින් (එය සත්‍යයකි)” යැයි ඔවුහු පවසති. “එසේ නම් තුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් (මෙම) දඬුවම රස විඳිවු” යැයි ඔහු(අල්ලාන්) පවසයි.

قَدْ خَسِمَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسَبُتْنَا عَلَىٰ
 مَا فَطَّرْنَا فِيهَا ۚ وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۚ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ
 الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ ۗ وَلَهُمْ ۖ وَلِلدَّارِ الْآخِرَةِ ۖ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ
 إِنَّهُ لِيَحْمِلَنَّكَ الْذِي يُعْمَلُ فَنُفِئُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ ۚ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

(31) (විනිශ්චය දිනහි) අල්ලාහ්ව හමුවීම අසත්‍යය කළ අය සැබැවින්ම පාඩු වින්දෝය. කෙතරම්ද යත් (ලොව අවසන්) භෝරාව අනපේක්ෂිතව ඔවුන් වෙත පැමිණී විට ඔවුන්ගේ පිටකොන්ද මත ඔවුන්ගේ (පාප) බර ඔවුහු උසුලාගෙන සිටියදී “අප එ(ලොවෙ)හි නොසැලකිලිමත්ව කටයුතු කිරීමෙහි (ඇති වූ) අහෝ! අපගේ කතඟාව” යැයි ඔවුහු (පසුතැවිල්ලෙන්) පවසති. දැන ගනු. ඔවුන් උසුලන දෑ නරකය.

(32) ලෝකික ජීවිතය කෙළිදෙළක් හා පුහු විනෝදයක් මිස නැත.⁸ තවද බිය භක්තිය ඇත්තන්ට මතුලොව නිවස(ස්වර්ගය) ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨය. (මේ බව) නුඹලා වටහා නොගනුයේ ද? (33) (නබිවරය,) සැබැවින්ම (ප්‍රතික්ෂේපිත) ඔවුන් ප්‍රකාශ කරන දෑ නුඹව දුකට පත් කරන බව අපි දනිමු. සැබැවින්ම ඔවුහු නුඹව අසත්‍යය නොකරන්නෝය. නමුත් අපරාධකරුවන් අල්ලාහ්ගේ සංඥාවන් ප්‍රතික්ෂේප කර (අසත්‍යය කර)න්නෝය.⁹-

8) මෙම ආයතයේ ‘ලෝකික ජීවිතය කෙළිදෙළක්’ යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ යමෙකුගේ මෙලොව ජීවිතයේදී අල්ලාහ් හා ඔහුගේ අණට අනවධානීන් ලෙස ජීවත් වූ කාලයයි. කෙසේ වෙතත් අල් කුර්ආනයේ හා නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ සුන්නාවෙහි* සඳහන් පරිදි කෙනෙකු තම කාලය හා විවේකය එලදායි ලෙස අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රසුල්වරයාට අවනත වීමෙහි ඔහු ගත කර තිබුණේ නම් එය ඔහුට ආශීර්වාදයක් හා මිල කළ නොහැකි වටිනා සම්පතක් වන්නේය. තවද මෙම ආයතයෙහි ‘කෙළිදෙළක් හා පුහු විනෝදයක්’ යැයි පවසා ඇත්තේ මෙලොවෙහි ඇති සම්පත් මතුලොවේ ලැබෙන භාග්‍යයන් හා සංසන්දනය කර බලන විට එය කෙළිදෙළක් මෙන් වන හෙයිනි.

9) මෙයින් අදහස් වන්නේ එකල මිථ්‍යා දෘෂ්ඨිකයින් දහම ප්‍රතික්ෂේප කළද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් සත්‍යයවන්නයෙකු යැයි විශ්වාස කරමින් සිටියෝය යන්නයි. ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපයට හේතු වන්නේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව අසත්‍ය කිරීම නොව දහම ප්‍රතික්ෂේපය යැයි මින් අදහස් වේ.

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِّن قَبْلِكَ فَاصْبِرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنْتَهُمُ نَصْرُنَا وَلَا
 مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۗ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَايَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ
 إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْبًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ ۖ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ عَلَىٰ الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾ إِنَّا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ
 يَسْعُونَ ﴿٣٦﴾ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

(34) තවද සැබැවින්ම නුඹට පෙරද (මෙලෙසම) රසුල්වරුන්ව අසත්‍යය කරනු ලැබූහ. එවිට ඔවුහු අසත්‍යය කරනු ලැබීම කෙරෙහි ඉවසා සිටියහ. තවද අපගෙන් වූ උපකාරය ඔවුන් වෙත පැමිණෙන තෙක් ඔවුන් පීඩාවට පත් කරනු ලැබූහ. තවද අල්ලාහ්ගේ වදන්¹⁰ වෙනස් කරන කිසිවෙකු නැත. සැබැවින්ම (පෙර වූ) රසුල්වරුන්ගේ* පුවත් අතුරින් (සමහරක්) නුඹ වෙත පැමිණ ඇත. (35) තවද ඔවුන්ගේ පිටුපෑම නුඹ කෙරෙහි මහත් වූවා නම්, එවිට නුඹ මිහිතලයෙහි (පතුලට බැස යෑමට) උමඟක් හෝ අහසෙහි (ඉහළට නැග යෑමට) ඉණිමඟක් හෝ සොයා (ඔවුන් අපේක්ෂා කරන පරිදි) ඔවුන් වෙත සංඥාවක් නුඹ ගෙන එන්නට හැකි නම් (එසේ කරවු.) තවද අල්ලාහ් අභිමත කළේ නම් ඔවුන් සියල්ලන්වම ඔහු යහමග වෙත එක්රැස් කරන්නට තිබිණ.¹¹ එබැවින් අඥානයින් අතුරින් සැබැවින්ම නුඹ නොවවු. (36) (නුඹගේ කැඳවීමට) ප්‍රතිචාරය දක්වනුයේ ශ්‍රවණය කරන්නන්මය. තවද (හදවන ප්‍රතික්ෂේපයෙන්) මියගියවුන්, අල්ලාහ් ඔවුන්ව (විනිශ්චය දින) නැගිටුවා පසුව ඔහු වෙතම ඔවුන්ව නැවත යොමු කරවනු ලබන්නේය.

10) මෙහි 'අල්ලාහ්ගේ වදන්' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ රසුල්වරයාට ද ඔහුව සත්‍යය ලෙස අනුගමනය කළ අයට ද අල්ලාහ් නියම කළ අවසාන විෂයග්‍රහණයේ ප්‍රතිඥාවයි.

11) අල්ලාහ් විසින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට බොහෝ ප්‍රාතිහාර්යයන් දී තිබුණ ද මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් එයින් සැහීමට පත් නොවී ඔවුන්ගේ අභිමතය පරිදි ප්‍රාතිහාර්යයන් පෙන්වන මෙන් ඉල්ලා සිටියේය. එනම් මුළු ලොවම තරණය කළ හැකි පරිදි උමං මාර්ගයක් තනන මෙන් ද අහසට නැගීමට ඉණිමඟක් තනන මෙන් ද ඉල්ලා සිටියේය. ඔවුන්ගේ හිතුවක්කාරකම පදනම් කරමින් ඔවුන් ඉල්ලන ඉල්ලීම අල්ලාහ් ඔහුගේ ප්‍රඥාවට අනුව පිළිනොගන්නා බව මෙයට පෙර අල්ලාහ් පැහැදිලි කර ඇත. නමුත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් තමන්ගේ කරුණාව හේතුවෙන් මෙම ඉල්ලීම් ඉටු කළේ නම් ඇතැම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් විශ්වාස කිරීමට ඉඩ ඇතැයි සිතුවේය. එබැවින් මෙම ආයතය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට ආමන්ත්‍රණය කර පහළ විය. මෙම ආයතයේ අල්ලාහ්ගේ ප්‍රඥාවට අනුව එසේ නොකරන බව ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට එය කළ හැකි නම් එය කරන ලෙස ද සඳහන් කර ඇත. නමුත් එය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට කළ නොහැක්කකි.

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أَمَمٌ أَمْثَالِكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمْ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾

(37) “ඔහුගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ (අප අපේක්ෂා කරන පරිදි) සංඥාවක් ඔහු වෙත පහළ කරනු නොලැබුවේ මන්ද?”යි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු පවසති. “ සැබැවින්ම සංඥාවක් පහළ කිරීමට අල්ලාහ් ශක්තිය ඇත්තය. නමුත් ඔවුන්ගෙන් බහුතරය (ඒ පිළිබඳව) නොදනිති.

(38) මිහිතලයෙහි (වෙසෙන) කවර ජීවියෙකු වුව ද, තම අත්තටු වලින් පියාඹා යන කුරුල්ලෙකු වුව ද, (උන් සියල්ල) නුඹලා වැනිම සමූහයන් මිස නැත. ලේඛනයෙහි කිසිවක් (සටහන් නොකර) අපි අත් නොහළෙමු. පසුව ඔවුන්ගේ පරමාධිපති වෙත ඔවුන්ව එක්රැස් කරනු ලබන්නෝය.¹²

(39) අපගේ (අල් කුර්ආනයේ) වදන් අසනය කළ අය අන්ධකාරයන්හි වූ බිහිරන් හා ගොළුවන්ය. අල්ලාහ් තමන් අභිමත කළ අයව නොමග යෑමට ඉඩ හරින්නේය. තවද තමන් අභිමත කළ අයව සෘජු මාර්ගය වෙත පත් කරන්නේය.¹³

12) එක් අර්ථ විවරණයකට අනුව විනිශ්චය මිනිසුන්ට පමණක් සීමා වුවක් නොවේ. එය සතුන්ට ද පොදු වූවකි. එබැවින් එක් සතෙකු තවත් සතෙකුට රිදවීමක් ඇති කළේ නම් රිදවනු ලැබූ සත්වයාට රිද වූ සත්වයාගෙන් විනිශ්චය දිනදී පළි ගැනීමට අවස්ථාවක් දෙනු ලැබේ. මෙම අර්ථ විවරණයට අනුව මෙම ආයතයේ සඳහන් ‘ලේඛනය’ යනු ලව්හුල් මහ්සුල් නම් ආරක්ෂිත එළකයයි. එහි සියලු ජීවීන්ගේ ක්‍රියාවන් සටහන් වී ඇත. කෙසේ වෙතත් සත්වයින්ගේ විනිශ්චය අවසන් වීමෙන් පසුව සියලු සතුන් විනාශ වී යන්නේය. මිනිසුන්ගේ විනිශ්චය අවසන් වීමෙන් පසුව ඔවුන් ස්වර්ගයට හා නිරයට යවනු ලබන්නෝය. තවත් අර්ථ විවරණයකට අනුව මෙම ආයතය සඳහන් කරන්නේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් තමන්ට අල්ලාහ්ගෙන් වූ සංඥාවක් පෙන්වන ලෙස ඉල්ලූ ඉල්ලීම පිළිබඳවය. මෙම ආයතය මගින් ඔවුන්ගේ අවධානය මුළු ලොවම විසිරුණු පොදු සංඥාවන් වෙත යොමු කර ඇත. මන්දයත් එමගින් අල්ලාහ්ගේ ශක්තිය හා ප්‍රඥාව තහවුරු කිරීමටය. මෙම අර්ථ විවරණයට අනුව ‘ලේඛනය’ යනු අල් කුර්ආනයයි. එහි අල්ලාහ් හා රසුල්වරයා පිළිබඳව සත්‍යය තහවුරු කිරීමේ මූලික කරුණු කිසිවක් අත් හරිනු ලැබ නැත. මින් පසුව ද ප්‍රතික්ෂේපකයින් ඔවුන්ගේ අභිමතයට අනුව සංඥාවන් පෙන්වන ලෙස ඉල්ලන්නේ නම් විනිශ්චය දින ඔවුන්ව එක් රැස් කරනු ලැබ ඔවුන්ගේ විෂයයෙහි අල්ලාහ් විසින් තීන්දු ගනු ලැබේ.

13) මෙයින් අදහස් කරන්නේ ‘කවුරුත් තමන්ගේ මනෝ ඉච්ඡාවට වහල් වී අසත්‍යය තෝරා ගත්තේ ද ඔවුන්ව අල්ලාහ් සෘජු මග වෙත යොමු නොකරන්නේය’ යන්නය.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ
 طٰدِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ
 ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَمَّرُونَ
 ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَمَّرُوا وَ لَكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَخٰنَا عَلَيْهِمُ آبَآءُ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِآ
 ءَاتِنَا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقَطَّعَ دَآبِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٤٥﴾

(40) (නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට) නුඹ පවසවු. "නුඹලා වෙත අල්ලාහ්ගේ දඬුවම පැමිණියා නම් හෝ (ලොව අවසන්) හෝරාව පැමිණියා නම් අල්ලාහ් හැර සෙසු අයව නුඹලා ඇයැදින්නෙහි දැ?යි නුඹලා අවධානය කළෙහුද?" නුඹලා සත්‍යවාදීන්ව සිටියේ නම් (පිළිතුරු දෙවු). (41) එසේ නොව, නුඹලා ඔහු වම ඇයැද සිටින්නෙහුය. එවිට ඔහු අභිමත කළේ නම් නුඹලා කුමක් සඳහා (ඔහුව) ඇයැද සිටින්නේද එ(ම දණ්ඩන)ය ඔහු ඉවත් කරන්නේය. තවද නුඹලා ආදේශ කරමින් සිටි දැ නුඹලා අමතක කර දමන්නෙහුය.

(42) (නබිවරය,) සැබැවින්ම නුඹට පෙරවූ සමූහයන් වෙත අපි (රසුල්වරුන්ව*) එවා ඇත්තෙමු. තවද දුෂ්කරතා හා දැඩි උවදුරු වලින් ඔවුන්ව(සමූහයාව) අපි ග්‍රහණය කළෙමු. (එමගින්) ඔවුන් යටහත් පහත් විය හැක්කේය. (43) තවද අපගේ දුෂ්කරතාවන්(දඬුවම) ඔවුන් වෙත පැමිණි විට ඔවුන් යටහත් පහත් විය යුතු නොවේද?¹⁴ එනමුත් ඔවුන්ගේ හදවත් දැඩි විය. තවද ඔවුන් කරමින් සිටි (පාපකාරී) දෑ **ෂෙයිතාන්*** ඔවුන්ට (ආකර්ෂණය වන පරිදි) අලංකාර කර පෙන්වීය. (44) එබැවින් කුමක් මගින් ඔවුන්ට උපදෙස් දෙනු ලැබුවේ ද ඔවුහු එය අමතක කර දැමූ කල්හි සියලු දෑහි(වරප්‍රසාදයන්හි) දොරටු ඔවුන්ට අපි විවෘත කළෙමු. කෙතරම් ද යත් ඔවුන්ට දෙනු ලැබූ දෑ පිළිබඳව ඔවුන් සතුටට පත් වන විට අනපේක්ෂිතව ඔවුන්ව අපි ග්‍රහණය කළෙමු. එවිට ඔවුන් බලාපොරොත්තු සුන්වූවන් වූහ. (45) එබැවින් අපරාධ කළ පිරිසේ අවසානයා තෙක් මුලිනුපුටා දමනු ලැබීය. සියලු පැසසුම් සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති අල්ලාහ් සතුය.

14) මෙයින් අදහස් කරන්නේ අල්ලාහ් සමූහයක් විනාශ කිරීමට පෙර, පළමුව ඔවුන්ට රසුල්වරයෙකු මගින් අවවාද කරන්නේය. දෙවනුව ඔවුන්ව කුඩා දුෂ්කරතාවන් වලින් පිරික්සුම් කරන්නේය. එමගින් ඔවුන් පාවච්ඡා ඉගෙන ගෙන පශ්චාත්තාප විය හැක්කේය.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِّنْ أَلِهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ
 بِهِ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
 بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَ
 مُنذِرِينَ ۚ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا يَسْهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
 أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنْ أَمْرٍ إِلَّا مَا يُؤْتِي إِلَىٰ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ
 وَالْبَصِيرُ ۗ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

(46) “නුඹලාගේ ශ්‍රවණය ද නුඹලාගේ දසුන් ද අල්ලාහ් ඉවත් කර දමා නුඹලාගේ හදවත් වලට ඔහු මුදා තැබුවේ නම් ඒවා (නැවත) නුඹලා වෙත ගෙන ඒමට අල්ලාහ් හැර කවර දෙවියෙකු සිටී දැ?”යි නුඹලා අවධානය කළෙහු දැ?”යි (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. වදන් අපි කෙසේ (විවිධාකාරව) පැහැදිලි කරන්නෙමු දැ”යි නුඹ (නිරීක්ෂණය කර) බලවු. (එයට) පසුවද ඔවුහු පිටුපාති. (47) “අල්ලාහ්ගේ දඬුවම අනපේක්ෂිතව හෝ ප්‍රසිද්ධියේම නුඹලා වෙත පැමිණියේ නම් අපරාධකාර පිරිස හැරෙන්නට (අන් කිසිවෙකු) විනාශ කරනු ලැබේ දැ”යි නුඹලා අවධානය කළෙහු දැ”යි (නබිවරය, ඔවුනට) නුඹ පවසවු.

(48) ශුභාරංචි පවසන්නන් හා අවවාද කරන්නන් ලෙස හැර රසුල්වරුන්ව අපි නොඵවන්නෙමු. තවද කවරෙකු විශ්වාස කර (තමන්ව) සංශෝධනය කර ගත්තේ ද ඔවුනට (කිසිදු) බියක් නොමැත. තවද ඔවුහු දුකට පත් වන්නෝ ද නැත. (49) තවද අපගේ සංඥාවන් කවරෙකු අසත්‍යය කළේ ද ඔවුන් පාපකම් කරමින් සිටි හේතුවෙන් දඬුවම (වේදනාව) ඔවුන්ව ස්පර්ශ කරයි.

(50) (නබිවරය, ඔවුනට) නුඹ පවසවු, “මා අබියස අල්ලාහ්ගේ ධන සම්භාරයන් ඇතැ”යි මම නුඹලාට නොපවසන්නෙමි. තවද ගුප්ත දෑ (පිළිබඳව) මම නොදනිමි. සැබැවින්ම මම මලක්වරයෙකු යැයි ද මම නුඹලාට නොපවසන්නෙමි. මා වෙත පහළ කරනු ලැබූ වහි* (දේව පණිවිඩ) හැර මම පිළිනොපදිමි.” “අන්ධයා හා පෙනුමැත්තා එක සමාන වන්නේ ද? එබැවින් නුඹලා (ඒ බව) සිතා නොබලන්නෙහු දැ”යි නුඹ (ඔවුනට) පවසවු.

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا وَإِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدَاوَةِ وَالْعِشْيَةِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۗ مَا عَلَيْكَ
مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا ۗ
أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ أَنَّهُ مِنْ عِبَادِ مُنْكَم سَوَاءٌ أِبْجَاهِلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ
بَعْدِهِمْ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

(51) තවද තම පරමාධිපති වෙත එක්රැස් කරනු ලැබීම පිළිබඳව බියට පත්වන්නන්ට ඔහු(අල්ලාහ්) හැර ඔවුන්ට කිසිදු උදව්කරුවෙකු හා (ඔවුන්) වෙනුවෙන් මැදිහත්වන්නෙකු නොමැති බව නුඹ එ(ම අල් කුර්ආන)ය මගින් අවවාද කරවූ. (එවිට) ඔවුන් බිය හක්තිමත් විය හැක්කේය.

(52) තවද (නබිවරය,) තමන්ගේ පරමාධිපතිව, ඔහුගේ තෘප්තිය අපේක්ෂා කරමින් උදැසන හා සවස කැඳවන්නන්ව¹⁵ නුඹ පලවා නොහරිවූ.¹⁶ ඔවුන්(කළ ක්‍රියාවන්)ගේ ගණන් බැලීම පිළිබඳව (වගකීම්) කිසිවක් නුඹ කෙරෙහි නැත. තවද නුඹ(කළ ක්‍රියාවන්)ගේ ගණන් බැලීම පිළිබඳව ඔවුන් කෙරෙහි කිසිවක් නැත. එබැවින් නුඹ ඔවුන්ව පලවා හැරියේ නම් එවිට නුඹ අපරාධකරුවන් අතුරින් වන්නෙහිය. (53) “අප අතුරින් අල්ලාහ් (යහමග) දායාද කළ යුත්තේ (දුප්පතුන් වන) මොවුන්ට දැ?යි (ප්‍රතික්ෂේපක ධනවතුන් වන) ඔවුහු පැවසීම පිණිස ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකු (තවත්) සමහරෙකු මගින් අපි මෙලෙස පිරික්සුම් කළෙමු. කෘතවේදීන් පිළිබඳව මැනවින් දන්නා අල්ලාහ් නොවේ ද?

(54) තවද අපගේ වදන් විශ්වාස කළවුන් නුඹ වෙත පැමිණි කල්හි “නුඹලා කෙරෙහි සලාම්*(ශාන්තිය) අත් වේවා! නුඹලාගේ පරමාධිපති කරුණාව තමන් කෙරෙහිම නියම කරගත්තේය.-

15) මෙම ආයතයෙන් අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය පමණක් අපේක්ෂාවෙන් යහ ක්‍රියාවන්හි නියැලෙමින් සිටි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ඇසුරේ සිටි දුප්පත් උදවිය පිළිබඳව අදහස් කරන්නේය යැයි අල් කුර්ආන විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

16) මක්කාවේ විසූ කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රයට අයත් ධනවත් ප්‍රධානීන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ පියාගේ සහෝදරයෙකු වූ අබු තාලිබ්ට “අප නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාව පිළිනොගැනීමට හේතුව එතුමා වටා සිටින්නේ වහල්ලුන් හා සමාජයේ පහත් වූ උදවියයි. ඔහු ඔවුන්ව තමාගේ ඇසුරෙන් ඉවත් කළේ නම් අපි ඔහුව පිළිගන්නෙමු” යැයි පැවසුවෝය. මෙම ආයතය පහළ වූයේ එම අවස්ථාවේදී ය.

وَكذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْجُرْمِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ
 الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ
 الْهَادِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ
 إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ
 بِهِ لَأَقْضِي الْأَمْرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

-නුඹලා අතුරින් කවරෙකු අඥානකමින් (යම්) නරකක්(පාපයක්) කර එයට පසුව පශ්චාත්තාප වී (තමන්ව) සංශෝධනය කර ගත්තේද එවිට සැබැවින්ම ඔහු(අල්ලාහ්) අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය” යැයි (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. (55) මෙලෙස අපි වදන් පැහැදිලි කරන්නෙමු. (මක්නිසාද යත්) වැරදිකරුවන්ගේ මාර්ගය පැහැදිලි වනු පිණිසය.

(56) “අල්ලාහ් හැර නුඹලා කැඳවන දෑ මා නැමදීමට සැබැවින්ම මා වළකවනු ලැබ ඇතැ”යි (නබිවරය, ඔවුනට) නුඹ පවසවු. (තවද) “නුඹලාගේ මනෝ ඉච්ඡාවන් මම අනුගමනය නොකරමි. එ(සේ) අනුගමනය කළවිට මම නොමග ගිය අයෙකු වන්නෙමි. තවද මම යහමග ලැබුවන්ගෙන් (කෙනෙකු) නොවෙමි.” යැයි ද නුඹ පවසවු. (57) “සැබැවින්ම මම මාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ පැහැදිලි සාධක මත සිටිමි. තවද නුඹලා එය අසත්‍යය කළෙහුය. නුඹලා කවර දෙයක් පිළිබඳව ඉක්මන් වන්නෙහු ද එය(දඬුවම) මා සතුව නැත.¹⁷ තීන්දුව අල්ලාහ් සතුව මිස (වෙනත් කිසිවෙකු සතුව) නැත. ඔහු සත්‍යය දන්වා සිටින්නේය. තවද ඔහු විනිශ්චය ලබා දෙන්නන්ගෙන් අති ශ්‍රේෂ්ඨයැ”යි නුඹ පවසවු. (58) “නුඹලා කවර දෙයක් පිළිබඳව ඉක්මන්වන්නෙහු ද එය මා සතුව ඇත්නම් මා අතර හා නුඹලා අතර වූ කරුණ(දඬුවම) තීන්දු කරනු ලබන්නට තිබුණි. තවද අපරාධකරුවන් පිළිබඳව අල්ලාහ් මැනවින් දන්නාය” යැයි නුඹ පවසවු.-

17) ප්‍රතික්ෂේපකයින් අල්ලාහ්ගෙන් වූ දඬුවම සත්‍යය නම් එසැණින් ගෙන එන මෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට අභියෝග කළෝය. මෙම ආයතය සඳහන් කරන්නේ ඔවුන්ගේ එම අභියෝගය පිළිබඳවයි.

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعَلِّمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ
 إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾ وَهُوَ
 الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى
 ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ
 عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْقَرُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوهُ
 إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسْبِينِ ﴿٦٢﴾

- (59) තවද ගුප්ත දැනි යතුරු ඔහු සතුව ඇත. ඔහු හැර (අන්) කිසිවෙකු ඒවා නොදනියි. තවද ඔහු ගොඩබිමෙහි හා සාගරයෙහි ඇති දෑ දන්නේය. (ගසක) කොළයක් බිම වැටෙන්නේ නැත, ඔහු එය දැනගෙන සිටියේ නම් මිස. මිහිතලයේ (පතුලේ ඇති) අන්ධකාරයන්හි වූ බිජයක් වුවද තෙත්වූවක් වුව ද වියළිවූවක් වුව ද (එය) පැහැදිලි වූ (ලේඛනලේ මන්දුල්* නැමැති) පුස්තකයෙහි (සඳහන් වී) මිස නැත. (60) තවද ඔහුමය රාත්‍රියෙහි (නින්දේදී) නුඹලාව අත්පත් කරන්නේ. තවද දහවලෙහි නුඹලා උපයන දෑ පිළිබඳව ඔහු දන්නේය. පසුව (නුඹලා ජීවත් වීමට) නියම කරනු ලැබූ කාලය ගත කරනු ලැබීම පිණිස එහි(දහවලෙහි) නුඹලාව (නින්දෙන්) ඔහු නැගිටුවන්නේය. පසුව ඔහු වෙනමය නුඹලාගේ නැවත යොමු වන ස්ථානය ඇත්තේ. එවිට නුඹලා (මෙලොව) කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව ඔහු නුඹලාට දන්වන්නේය. (61) තවද ඔහුමය තම ගැත්තන්ට (වඩා) ඉහළින් බලපරාක්‍රම වන්නේ. තවද නුඹලා කෙරෙහි (මලක්වරුන්ගෙන් වූ) ආරක්ෂකයින්ව ඔහු යවන්නේය.¹⁸ කෙතරම්ද යත් නුඹලාගෙන් කෙනෙකුට මරණය පැමිණි විට අපගේ දේවදූතයෝ, ඔවුන් (අල්ලාහ්ගේ අණට) කිසිදු අඩුපාඩුවක් නොකර ඔහුගේ ප්‍රාණය අත්පත් කර ගනී. (62) පසුව ඔවුන්ගේ සැබෑ භාරකරුවා වන අල්ලාහ් වෙතට ඔවුන් (සියල්ලන්ම) නැවත යොමු කරනු ලබති. දැනගනිවු. විනිශ්චය ඔහු සතූය. තවද ඔහු (නුඹලා කළ දෑ පිළිබඳව) ගණන් විමසන්නන්ගේ අති ශීඝ්‍රයාය.-

18) මෙහි සඳහන් වන්නේ මිනිසුන් සියල්ලන්ගේ ක්‍රියාවන් සටහන් කරන මලක්වරුන් පිළිබඳවය. තවද ඔවුහු විවිධ උවදුරු වලින් ජනයින්ව ආරක්ෂා කරති.

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ لَّيْنٌ أَنجِنَا مِنْ هَٰذَا
 لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْكِرُونَ ﴿٦٤﴾
 قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا آتًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ
 شِيْعًا وَيُذَيِّقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَّرَ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ
 بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾

-**(63)** (නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට) නුඹ පවසවු, “මෙයින් අපව ඔහු ආරක්ෂා කළේ නම් සැබැවින්ම අපි කෘතචේදීන් අතුරින් වන්නෙමු යැයි (පවසමින්) යටහත් පහත්ව හා රහසිගතව ඔහුගෙන් ප්‍රාර්ථනා කරමින් සිටිය දී ගොඩබිමේ හා සාගරයේ අන්ධකාරයන්ගෙන් නුඹලාව ආරක්ෂා කරනුයේ කවරෙක් ද?”¹⁹ **(64)** “එයින් ද සියලු පීඩාවන්ගෙන් ද නුඹලාව අල්ලාස් ආරක්ෂා කරන්නේය. පසුවද නුඹලා (අල්ලාස්ට) ආදේශ තබන්නෙහු යැ”යි ද නුඹ පවසවු.

(65) “ඔහු(අල්ලාස්) නුඹලාව ඉහළින් හෝ නුඹලාගේ පාදයන්ට පහළින් හෝ දඬුවමක් නුඹලා කෙරෙහි යැවීමට ද කණ්ඩායම් ලෙස නුඹලාව ව්‍යාකූලත්වයට පත් කර සමහරෙකුගේ හිංසාව නුඹලාගෙන් (තවත්) සමහරෙකුට රස විඳීමට සැලැස්වීමට ද ඔහු බලය ඇත්තා යැ”යි නුඹ පවසවු.²⁰ ඔවුන් වටහා ගනු පිණිස (අපගේ) වදන් අපි කෙසේ (විවිධාකාරව) පැහැදිලි කරන්නෙමු දැ”යි නුඹ (නිරීක්ෂණය කර) බලවු. **(66)** මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය සත්‍යයක්ව තිබියදී ද නුඹගේ පිරිස එය අසත්‍යය කළෝය. “මම නුඹලාව භාරකරුවෙකු නොවෙමි.”²¹ යැයි (නබිවරය, ඔවුන්ට) නුඹ පවසවු.-

19) අරාබිකරයේ සිටි මිට්‍රා දෘෂ්ටිකයන් උත්කෘෂ්ඨ දෙවියෙකු ලෙස අල්ලාස්ව විශ්වාස කළද ඔවුන් අනෙක් මිට්‍රා දෙවිවරුන්ව ද විශ්වාස කළෝය. ඔවුන්ගේ විශ්වාසයට අනුව එම දෙවිවරුන් ලෝකික අවශ්‍යතාවන් වලට භාරව සිටියෝය. එබැවින් ඔවුන් නිවෙස්හි සිටින විට මෙම දෙවිවරුන්ව ඇයැදින්නෝය. නමුත් ඔවුන් ගමනක් ගොස් යම් ස්ථානයක අතරමං වූයේ නම් හෝ මුහුදු යාත්‍රාවක ගමන් කරමින් සිටියදී කුණාටුවක් වැනි ආපදාවක් සිදු වූයේ නම් හෝ එවිට ඔවුන් තමන් නමදින දෙවිවරුන්ව නොකැඳවා අල්ලාස්ව පමණක් කැඳවන්නෝය. අල් කුර්ආනයේ මෙවැනි සිද්ධීන් විවිධ ස්ථානයන් වල සඳහන් වී ඇත. මෙය ඉන් එකකි.

20) මෙම ආයතයේ ‘නුඹලාව ව්‍යාකූලත්වයට පත් කර’ යනු එක් සමාජයක් තුළ ඔවුන් අතරම අසමගියක් ඇතිවීමය. තවද ‘සමහරෙකුගේ හිංසාව නුඹලාගෙන් (තවත්) සමහරෙකුට රස විඳීමට සැලැස්වීම’ යනු ඔවුන් අතර දරුණු අරගලයක් ඇති වීමය.

21) මෙම ආයතයෙන් අදහස් වනුයේ දේව පණිවිඩය ජනයින්ට ප්‍රචාරය කිරීම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ වගකීමක් වන අතර ‘ජනයින්ට සත්‍යය පිළිගන්නා ලෙස බල කිරීමට එතුමන්ට අයිතියක් නොමැත’ යන්නයි.

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ^د وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ^ط وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذُكِّرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا^ز وَهَوًا^ح وَغَرَّتَّهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرُوا بِآيَةِ أَنْ تُبَسَّلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ^ك لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ^ع وَلَا شَفِيعٌ^ع وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا^ط أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا^ع لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ^ع وَعَذَابٌ أَلِيمٌ^ح بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

- (67) සෑම පුච්චකයකටම (එය සිදුවීමෙහි ස්ථානය හා වේලාව පිළිබඳ) නිර්ණයක් ඇත. තවද (ඒ පිළිබඳව) නුඹලා මතු දැන ගනු ඇත. (68) අපගේ (අල් කුර්ආන්) වදන් විෂයෙහි (වැරදි සොයමින් කතාවෙහි) නියැලී සිටින්නන්ව නුඹ දකින විට, එය නොවන (වෙනත්) කතාවක ඔවුහු නියැලෙන තුරු නුඹ (ඔවුන් සමග වාඩි නොවී) ඔවුන්ව නොසලකා හරිවු. තවද (මෙම විධානයට පසුව ද) නුඹට **ෂෙයිතාන්** අමතක (කරවා නුඹව වාඩි) කෙරෙව්වේ නම් (එය) සිහි වූ පසු අපරාධකාර පිරිස සමග නුඹ වාඩි නොවවු. (69) තවද ඔවුන්ගේ (වැරදි සොයමින් කතාවෙහි නියැලී සිටින්නන්ගේ පව් පින්) ගණන් විනිශ්චය පිළිබඳව (වූ වගකීම්) කිසිවක් (අල්ලාහ්ට) බිය හක්තිමත්වන්නන් කෙරෙහි නැත. නමුත් (ඔවුන් කෙරෙහි) සිහිපත් කිරීම ඔවුන් බිය හක්තිමත් වීම පිණිසය.²²

(70) කවරෙකු තම දහම කෙළිදෙළක් හා පුහු විනෝදයක් ලෙස ගත්තේද ඔවුන්ව නුඹ අත හැර දමවු. තවද ලොකික ජීවිතය ඔවුන්ව රැවටුවේය. තවද ආත්මාවක් උපයා ගත් දෑ(පාපයන්) හේතුවෙන් එ(ම ආත්ම)ය විනාශයට පත් වනු ලැබීම පිළිබඳව මෙ(ම **අල් කුර්ආනය**) මගින් නුඹ උපදෙස් දෙවු. **අල්ලාහ්** හැර භාරකරුවෙකු හා (එම ආත්මාව) වෙනුවෙන් ඇයැද සිටින්නෙකු එ(ම ආත්ම)යට නැත. සියලු (ආකාරයේ) වන්දි, (ආත්මයේ නිදහසට) වන්දි වශයෙන් ගෙවුවද එයින්(එම ආත්මයෙන්) එය භාර ගනු නොලැබේ.²³

22) මෙම ආයතනයේ අදහස් වනුයේ අපරාධකරුවන්ගේ පාපයන් පිළිබඳව බිය හක්තිමත් දැහැමියන්ට කිසිදු වගකීමක් නොමැති අතර ඔවුන්ට බල කිරීමටද අවශ්‍ය නැත, එහෙත් තමන් එවන් අපරාධකරුවන්ට යහපත පවසා යහමගට ඇරයුම් කිරීමෙන් තමන් බියහක්තිමත් වීමට රුකුළක් වන බවයි.

23) ලොව අවසන් විනිශ්චය දිනදී තම පාපයන්ගෙන් නිදහස් වීමට ඔහුට කිසිදු වන්දියක් දිය නොහැක. එහෙත් එදිනදී ලොවේ සියලු වස්තූන් වන්දි වශයෙන් දී හෝ තමන් නිදහස් වීමට වෙර දැරුවද ඒවා ඔහුගෙන් පිළි නොගන්නා බව මින් අදහස් කෙරේ.

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرُدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ
 كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ ۚ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ اسْتَبْنَا قُلْ
 إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَأَمْرًا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقْبِلُوا الصَّلَاةَ وَالنَّعْوَةَ
 وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ وَيَوْمَ يَقُولُ
 كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ
 الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

-ඔවුන්මය තමන් උපයා ගත් දෑ හේතුවෙන් විනාශයට පත් කරනු ලැබුවන් වන්නේ. ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි හේතුවෙන් නටන උණු ජලයෙන් වූ පානයක් ද වේදනීය දඬුවමක් ද ඔවුන්ට ඇත. (71) (නබිවරය,) නුඹ පවසවු “**අල්ලාහ්** හැර අපට (කිසිදු) ප්‍රයෝජනයක් කළ නොහැකි තවද අපට (කිසිදු) හානියක් කළ නොහැකි දෑ අප ඇඟැදින්නෙමු ද? **අල්ලාහ්** අපට යහමග පෙන් වූ පසු නැවත අපගේ විඵලු මත (පෙර තත්ත්වයටම පිටුපා) හැරී යන්නෙමු ද? (එසේ අපි හැරෙන්නේ නම් අපද) කවරෙකු ව්‍යාකූලත්වයේ සිටියදී **ෂෙයිතානුන්*** මිහිතලයෙහි මුළාවට පත් කළේ ද ඔහු මෙන් ය. (තවද) ඔහුට ‘අප වෙත (යහමගට) පැමිණෙවු’ යැයි යහමග වෙත ඔහුව කැඳවන සගයින් ද සිටියෝය.” “ සැබැවින්ම **අල්ලාහ්**ගේ යහමගමය (නිවැරදි) යහමග වන්නේ. තවද විශ්වයේ පරමාධිපතිට අවනතවන්නට අපි අණ කරනු ලැබුවෙමු” යැයි ද නුඹ පවසවු. (72) “තවද නුඹලා **සලාතය*** ස්ථාපිත කරවූ යැයි ද ඔහුට බිය හක්තිමත් වූ යැයි ද (අපි අණ කරනු ලැබුවෙමු)” (යැයි ද නුඹ පවසවු.) ඔහු(**අල්ලාහ්**) වෙතමය නුඹලා එක් රැස් කරනු ලබනුයේ. (73) අහස් හා මිහිතලය සත්‍යය(අරමුණ)කින්²⁴ යුතුව මැව්වේ ඔහුමය. (එක් දිනක් නුඹ සිහිපත් කරවු) එදින ‘වනු’ යැයි ඔහු පැවසූ වහාම එය(මළවුන් නැගිටු වීම හා විනිශ්චයට රැස්කිරීම ආදිය) සිදුවනු ඇත. ඔහුගේ වචනය සත්‍යය. තවද ‘සූර්’ (නම් හොරණැව) පිඹිනු ලබන දිනයේ ආධිපත්‍යය ඔහු සතුය. (ඔහු) ගුප්ත දෑ හා දෘශ්‍ය දෑ දන්නාය. තවද ඔහු සර්ව ප්‍රඥාවන්තය අභිඥානවන්තය.

24) මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කූර්ආන්** 14:19 යන ආයතයෙහි පාද සටහන බලන්න.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ آتَاكَ مِنْ صُلَيْبٍ مُبِينٍ ﴿٤٦﴾
 وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونٍ مِنَ الْتَوَكِّينِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَنَّ
 عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَاكِبًا ﴿٤٨﴾ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْأَفْلِينَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ
 بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْسَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٥٠﴾
 فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُرْمُوا إِلَيْنِ بَرِيءٌ مِمَّا

﴿٤٦﴾ تَشْرِكُونَ

(74) “ඔබ පිළිමයන් දෙව්වරුන් වශයෙන් ගන්නෙහි ද? සැබැවින්ම මම ඔබව ද ඔබගේ පිරිස ද පැහැදිලි නොමගෙහි සිටිනු දකින්නෙමි” යැයි **ඉබ්‍රාහිම්*** තම පියා වන **ආරාම**ට පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු.)²⁵ (75) එලෙසම අපි **ඉබ්‍රාහිම්**ට අහස්හි හා මිහිතලයේ ආධිපත්‍යය පෙන්වූයෙමු. ඔහු තරයේ විශ්වාස කරන්නන්ගෙන් කෙනෙකු වීම පිණිසය. (76) එබැවින් රාත්‍රිය ඔහුව ආවරණය කළ විට ඔහු තරුවක් දැක්කේය. “මෙයයි මාගේ පරමාධිපති”²⁶ යැයි ඔහු පැවසුවේය. (නමුත්) එය සැඟ වී (නොපෙනී) ගිය විට “සැඟ වී යන්නන්ව මම ප්‍රිය නොකරන්නෙමි” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (77) පසුව සඳු උදාවනු ඔහු දුටු විට “මෙයයි මාගේ පරමාධිපති” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (නමුත්) එය සැඟ වී (නොපෙනී) ගිය විට “මාගේ පරමාධිපති මට යහමග නොපෙන්වූයේ නම් සැබැවින්ම මම නොමග ගිය පිරිසෙන් කෙනෙකු වන්නෙමි” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (78) ඉන් පසුව හිරු උදාවනු ඔහු දුටු විට “මෙයයි මාගේ පරමාධිපති මෙය (තරු හා සඳුට වඩා) අති විශාල” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (නමුත්) එය සැඟ වී (නොපෙනී) ගිය විට “මාගේ ජනයාහි, නුඹලා ආදේශ කරන දැයින් සැබැවින්ම මම නිදොස් වූවෙකු වෙමි” යැයි ඔහු පැවසුවේය.-

25) මින් පසුව පැමිණෙන **ආයතනයන්** කවුරුන් තමන්ගේ මුතුන් මිත්තන්ව අනුගමනය කිරීමෙන් සැහීමට පත් වූයේද ඔවුන්ගේ තර්කය නිෂ්ප්‍රභ කරන්නේය. ඔවුන්ට අඥාන මුතුන් මිත්තන්ව අනුගමනය කිරීම වෙනුවට **අල්ලාස්** යහමග පෙන් වූ **නබිවරුන්ව** අනුගමනය කළ යුතු යැයි පවසනු ලැබූහ. එය ආරම්භ කිරීම සඳහා **නබි ඉබ්‍රාහිම්** ~~සහ~~ තුමාණන්ගේ උදාහරණය උපුටා දක්වා ඇත. මන්දයත් ඔහු යුදෙව්වන් අතර හා කිතුනුවන් අතර මහත් ගෞරවයක් ලැබුවෙකු පමණක් නොව මුළු මහත් අරාබිකරයේ මිට්‍හා දෘෂ්ටිකයින් අතර ද මහත් ගෞරවය ලැබුවෙකි.

26) මෙය **නබි ඉබ්‍රාහිම්** ~~සහ~~ තුමාණන් ප්‍රශ්නාර්ථයෙන් තර්කයක් සඳහා කළ ප්‍රකාශයකි. මෙයින් **නබිවරයා** තාරකාව දෙව්වරයෙකු යැයි සත්‍යය ලෙස විශ්වාස කළා යැයි අදහස නොවේ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඔහුගේ ජනයා තාරකාවන් දෙව්වරුන් ලෙස සැලකූහ. ඔහුගේ මෙම ප්‍රකාශය ඔවුන්ව යහමග වෙත යොමු කිරීමට ඔහු කළ නැණවත් මගකි. මිනිසෙක් මේ පිළිබඳව අවබෝධ කර ගැනීමට ඔහු මෙය ප්‍රායෝගිකව පෙන්වා දුන්නේය.

اِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِیْفًا وَّ مَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿٧٩﴾ وَّ
 حَاجَّهُ قَوْمُهُ ؕ قَالَ اَتُحَاجُّوْنِیْ فِی اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰی ؕ وَلَا اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖ اِلَّا اَنْ یَّشَآءَ
 رَبِّیْ شَیْئًا ؕ وَسِعَ رَبِّیْ كُلَّ شَیْءٍ عِلْمًا ؕ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ اَخَافُ مَا اَشْرَكْتُمْ وَلَا
 تَخَافُوْنَ اَنْتُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ یُنزَلْ بِهٖ عَلَیْكُمْ سُلْطٰنًا ؕ فَاٰیُّ الْفَرِیْقَیْنِ اَحَقُّ بِالْاٰمَنِ
 اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨١﴾ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ یَلْبِسُوْا اٰیْمٰنَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاٰمَنُ وَهُمْ
 مُّهْتَدُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا اَتَيْنٰهَا اِبْرٰهِيْمَ عَلٰی قَوْمِهٖ نُرَفَعُ ذَرْجَتِیْ مِنْ نَّشْءٍ اِنَّ
 رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿٨٣﴾

- (79) “සැබැවින්ම මම අහස් හා මිහිතලය උත්පාදනය කළ අය වෙත නැඹුරු වෙමින් මාගේ මුහුණ හැරෙව්වෙමි. තවද මම ආදේශකයන් අතුරින් (කෙනෙකු) නොවෙමි.” (යැයි ද ඔහු පැවසුවේය.) (80) ඔහුගේ ජනයා ඔහු සමග තර්ක කළෝය. “සැබැවින්ම අල්ලාස් මා හට යහමග පෙන්වා තිබිය දී ඔහු පිළිබඳව නුඹලා මා සමග තර්ක කරන්නෙහු ද? තවද නුඹලා කවර දෙයක් ඔහු සමග ආදේශ තබන්නේ ද (එයින් කිසිදු හානියක් කළ නොහැකි හෙයින්) එයට මම බිය නොවන්නෙමි. (නමුත්) මාගේ පරමාධිපති යමක් අභිමත කළා නම් මිස. මාගේ පරමාධිපති සියලු දෑ පිළිබඳව දැනුමෙන් ව්‍යාප්තය. එබැවින් නුඹලා (ඒ පිළිබඳව) මෙතෙහි නොකරන්නෙහු ද?” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (81) කුමක් සඳහා අල්ලාස් කිසිදු සාධකයක් නුඹලාට පහළ කර නොමැත්තේද එය නුඹලා ඔහුට ආදේශ තැබීම පිළිබඳව නුඹලා බිය නොවී සිටියදී, නුඹලා ආදේශ තැබූ දෑ කෙරෙහි කෙසේ නම් මා බියට පත්වන්න ද? එබැවින් නුඹලා දැන සිටියෙහු නම් අභයභාවයට දෙපිරිසෙන් කවුරුන් ද වඩා සුදුසු වන්නෝ?

(82) විශ්වාස කර තම විශ්වාසය සමග (ආදේශ තැබීම යන) අපරාධය මිශ්‍ර නොකර ගත් අය වන ඔවුනටමය අභයභාවය ඇත්තේ. තවද ඔවුහු යහමග ලැබුවන්ය. (83) එය²⁷ අපගේ තර්කයයි. එය ඉබ්‍රාහිම්* ඔහුගේ පිරිසට එරෙහිව අපි ලබා දුන්නෙමු. අපි අභිමත කළ අයගේ තරාතිරම් උසස් කරන්නෙමු. සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති ප්‍රඥාවන්තය සර්වඥය.-

27) එනම් මින් අදහස් කෙරෙන්නේ නබි ඉබ්‍රාහිම් කුමාණන් තම ජනයාට හිරු, සඳු හා තරු යනාදියෙහි අනිත්‍ය භාවය පෙන්වමින් අල්ලාස්ගේ ඒකීයත්වය පෙන්වූ කළ තර්කයයි.

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ كُلًّا هَدَيْنَا ۗ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ ۚ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَ
 سُلَيْمَانَ ۚ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا وَ
 يَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَىٰ ۖ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ ۚ وَنُوحًا ۚ
 كُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۖ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَلَوْ أَشْرَكُوا
 لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِنْ
 يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيُؤَسِّبُنَّ بِهَا بِكُفْرَيْنَ ﴿٨٩﴾

- (84) අපි ඔහු(ඉබ්‍රාහිම්)ට ඉස්හාකව* ද (අමතරව ඔහුගේ පරපුරෙන්) යෑකුබව* ද ප්‍රදානය කළෙමු. (ඔවුන්) සියල්ලන්ටම අපි යහමග පෙන්වූයෙමු. එයට පෙර නූහ්ට* ද අපි යහමග පෙන්වූයෙමු. තවද ඔහුගේ පරපුර අතුරින් දාවුද්*, සුලෙයිමාන්*, අස්සුබ්*, යුසුෆ්*, මුසා* හා හාරූන්ට* ද (අපි යහමග පෙන්වූයෙමු.) තවද මෙලෙසය යහකම් කළවුනට අප ප්‍රතිඵල ලබා දෙනුයේ. (85) තවද ැසකරියා*, යස්යා*, ඊසා* හා ඉල්යාස්ට* ද (අපි යහමග පෙන්වූයෙමු). (ඔවුන්) සියල්ලන්ම සැදැහැමියන් අතුරින් වූහ. (86) තවද ඉස්මාඊල්*, අල් යසා*, යුනුස්* හා ලූත්ට* ද (අපි යහමග පෙන්වූයෙමු). තවද (ඔවුන්) සියල්ලන්වම ලෝකවාසීන්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට අපි පත් කළෙමු. (87) තවද ඔවුන්ගේ පියවරුන්ගෙන් ද ඔවුන්ගේ පරපුරෙන් ද ඔවුන්ගේ සහෝදරයින්ගෙන් ද සමහරුන්ට (යහමග පෙන්වූයේ අපම)ය. තවද ඔවුන්ව අපි තෝරා ගත්තෙමු. තවද සෘජු මාර්ගය වෙත ඔවුනට අපි යහමග පෙන්වූයෙමු. (88) එය²⁸ අල්ලාහ්ගේ මග පෙන්වීමයි. ඔහු තමන්ගේ ගැත්තන් අතුරින් තමා අභිමත කළ අයට එමගින් යහමග පෙන්වන්නේය. තවද ඔවුහු (අල්ලාහ්ට) ආදේශ තැබුවේ නම් ඔවුන් කරමින් සිටි දැ(යහකියා) ඔවුනට නිෂ්ඵල වනු ඇත.

(89) ඔවුන්(නබීවරුන්) කවුරුන්ද යත් ධර්ම පුස්තකය(න්) ද ප්‍රඥාව ද නබීත්වය ද අපි ඔවුනට ලබා දුන්නෙමු. නමුත් (මිථ්‍යා දෘෂ්ටික) මොවුහු මේවා ප්‍රතික්ෂේප කළේ නම් මේවා ප්‍රතික්ෂේප නොකරන්නාවූ පිරිසකට අපි මේවා භාර කරන්නෙමු.-

28) මින් අදහස් වන්නේ අල්ලාහ් ඔවුනට දායාද කළා වූ සෘජු මාර්ගය වන ඉස්ලාම් දහමය.

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمْ أَقْتَدِهٖ ۗ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّ
 لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدِرَ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ بَشِيرًا مِّنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ
 مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا
 وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ۗ وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُونَ أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ ۗ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ
 يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَ
 مَنْ حَوْلَهَا ۗ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾

- (90) ඔවුන්(නබිවරුන්) කවුරුන්ද යත් අල්ලාහ් (ඔවුනට) යහමග පෙන්වූයේය. එබැවින් ඔවුන්ගේ මග පෙන්වීම නුඹ පිළිපදිවු. (නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට) නුඹ පවසවු. “ඒ සඳහා කිසිදු වේතනයක් මම නුඹලාගෙන් නොඇයැදිමි. මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය ලෝකවාසීන්ට උපදෙසක් මිස නැත.”

(91) “(කිසිදු) මිනිසෙකු කෙරෙහි අල්ලාහ් කිසිවක් පහළ නොකළේය.” යැයි ඔවුන්(යුදෙව්වන්) පැවසූ කල්හි ඔවුන් අල්ලාහ්ට අගය කළ යුතු අයුරින් ඔහුව(අල්ලාහ්ව) අගය කොට නොසැලකූහ.²⁹ (නබිවරය, ඔවුන්ගෙන්) නුඹ විමසවු “ජනයන්ට මග පෙන්වීමක් වශයෙන් ද ආලෝකයක් වශයෙන් ද මුසා* ගෙන ආ ධර්ම පුස්තකය පහළ කළේ කවරෙකු ද? (යුදෙව්වන් වන) නුඹලා එය (ලියා වෙන් කරන ලද) පිටු බවට පත් කරන්නෙහුය. එය (අතුරින් ස්වල්පයක්) නුඹලා හෙළි කරන්නෙහුය. තවද (එහි) බොහෝ දෑ සඟවන්නෙහුය. තවද නුඹලා ද නුඹලාගේ පියවරුන් ද නොදැන සිටි දෑ (එමගින්) නුඹලාට උගන්වනු ලැබීය.” (නබිවරය, එම ධර්ම පුස්තකය පහළ කළේ) “අල්ලාහ්” යැයි නුඹ පවසවු. පසුව ඔවුන් නියැලී සිටින (අසත්‍ය) දෑහි සෙල්ලම් කිරීමට ඔවුන්ව නුඹ අත හැර දමවු.

(92) මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය ධර්ම පුස්තකයකි. එය අපි පහළ කලා වූ, භාග්‍ය ලත්, එයට පෙර ඇති දෑ සත්‍යය කරවන්නකි. තවද (එය පහළ කළේ) උම්මුල් කූරා (නම් මක්කාව) හා ඒ වටා වූ අය(වන සියලු ලෝකවාසීන්ට) නුඹ අවවාද කරනු පිණිසය. තවද පරමාන්ත දිනය විශ්වාස කරන අය මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය විශ්වාස කරති. තවද ඔවුන් තම සලාතය* ආරක්ෂා කරති.

29) මීට පෙර ආයතනයන් මක්කාවේ විසූ මිට්‍යා දෘෂ්ටිකයන්ව ආමන්ත්‍රණය කළද මෙම ආයතනය පහළ වී ඇත්තේ ‘කිසිදු මනුෂ්‍යයෙකුට ධර්ම පුස්තකයක් පහළ වී නැත’ යනුවෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාට එරෙහිව දුෂ්ට අදහස් ප්‍රකාශ කළ යුදෙව්වෙකුගේ ප්‍රකාශයට පිළිතුරක් ලෙසය.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ
 سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ
 أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ ۗ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ
 عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَتَرَكْتُمْ مَا
 خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۗ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ ۗ لَقَدْ
 تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى ۗ يُخْرِجُ الْحَىَّ
 مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَىِّ ۗ ذُكِرْكُمْ اللَّهُ فَأَنْتُمْ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾

(93) අල්ලාහ් පිළිබඳව බොරුවක් ගොතන්නාට හෝ තමන් වෙත කිසිවක් වච්චි* (දේව පණිවිඩයක්) ලෙස පහළ කරනු නොලැබූ තත්ත්වයේ “මා වෙත වච්චි පහළ කරනු ලැබීය” යැයි පවසන්නාට හා “අල්ලාහ් පහළ කළ දෑ මෙන් මම ද (යමක්) මතු පහළ කරන්නෙමි” යැයි පවසන්නාට වඩා මහත් අපරාධකරුවා කවරෙක් ද? (එම) අපරාධකරුවන් මරණාසන්න සිහි වියවුලෙහි සිටිනු නුඹ දුටුවේ නම් (මහත් වූ දැයක් නුඹ දැක ගනු ඇත. එනම්) මලක්වරුන්* තම දෑත් (ඔවුන් වෙත) දිගු කරමින් “නුඹලාගේ ප්‍රාණයන් නුඹලාම බැහැර කරවූ. සත්‍යය නොවන දෑ අල්ලාහ්ට එරෙහිව නුඹලා පවසමින් සිටි හේතුවෙන් ද ඔහුගේ වදන් පිළිබඳව උඩගුකමින් නුඹලා සිටි හේතුවෙන් ද අද දින නින්දිත දඬුවම නුඹලාට ප්‍රතිවිපාක වශයෙන් දෙනු ලබන්නේය.” (යැයි පවසති.) (94) (විනිශ්චය දින ඔවුනට මෙසේ අපි පවසන්නෙමු) “අප නුඹලාට (ලෝකික ජීවිතයෙහි) ප්‍රදානය කළ දෑ නුඹලාගේ පිට පෙදෙසින් පසුපසට නුඹලා අත හැර දමා පළමු වරට නුඹලාව අප මැවූවා සේ (කිසිවකින් තොරව) සැබැවින්ම නුඹලා අප වෙත තනිවම පැමිණ ඇත. තවද ඔවුන් නුඹලා අතර හවුල්කරුවන් ලෙස සිටින්නේ යැයි නුඹලා තරයේ විශ්වාස කරමින් සිටි (මා හට හවුල් කළ) නුඹලාගේ රෙකමදාරුවන්ව නුඹලා සමග අපි නොදකින්නෙමු. සැබැවින්ම නුඹලා අතර (තිබූ සියලු සම්බන්ධකම්) විසන්ධි වී ගියේය. තවද නුඹලා තරයේ විශ්වාස කරමින් සිටි දෑ නුඹලාගෙන් මුළා වී ඇත.”

(95) සැබැවින්ම අල්ලාහ් බිජ හා රටඉදි ඇට පැළි(වැඩි)මට සලස්වන්නාය. ඔහු මළ දැයින් ජීවී දෑ පිට කරන්නේය. තවද ජීවී දැයින් මළ දෑ පිට කරන්නාය.³⁰ ඔහුය (නුඹලාගේ) අල්ලාහ්. එබැවින් කෙසේ නම් නුඹලා (යහමගින්) හරවනු ලබන්නෙහු ද?-

30) මෙහි සරළ නිදසුනක් වන්නේ බිත්තරයකින් කුකුළු පැටවෙකු පිට වන්නා සේ අජීවී දැයකින් ජීවියෙකු අල්ලාහ් පිට කරන්නේය. තවද කිකිලියකගෙන් බිත්තරයක් පිට වන්නා සේ ජීවියෙකුගෙන් ඔහු අජීවී දැයක් පිට කරන්නේය.

فَالِقِ الْإِصْبَاحِ ۚ وَ جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا ۚ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
 الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ قَدْ فَصَّلْنَا
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۚ قَدْ
 فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۚ فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ
 كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
 دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ انظُرْ إِلَى ثَمَرِهِ
 إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ ۝ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَ
 خَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٠٠﴾

(96) (ඔහුය) අලුයම උදා කරවන්නා. තවද රාත්‍රිය විවේකය සඳහා ද හිරු හා සඳු (කාලය) ගණනය කිරීම සඳහා ද ඔහු ඇති කළේය. මෙය අති බලසම්පන්න ස්වඥයාණන්ගේ නියමයයි. (97) තවද නුඹලා වෙනුවෙන් තරු ඇති කළ කෙනා ඔහුය. එමගින් ගොඩබිමේ හා සාගරයේ අන්ධකාරයන්හි නුඹලා (යන එන) මග දැන ගනු පිණිසය. සැබැවින්ම අපි දැනුමැති පිරිසකට (අපගේ) සංඥාවන් පැහැදිලි කර ඇත්තෙමු. (98) තවද එකම ආත්මයකින්(ආදම්ගෙන්) නුඹලාව නිර්මාණය කළේ ඔහුමය. පසුව නවාතැනක්(ගර්භාෂය) ද තවද සමුගෙන (නැවත) යන තැනක්(මිහිතලය) ද (නුඹලාට) ඇත. තවද සැබැවින්ම අපි වටහා ගන්නා පිරිසකට (අපගේ) සංඥාවන් පැහැදිලි කර ඇත්තෙමු. (99) තවද අහසින් (වැසි) ජලය පහළ කළේ ඔහුමය. පසුව එමගින් වැඩෙන සෑම දැයක්ම අපි පිට කළෙමු. තවද එයින් අපි හරිත දෑ පිට කළෙමු. එ(ම හරිත දෑ)මගින් තට්ටු ලෙස සකස් කරනු ලැබූ ධාන්‍ය අපි පිට කරන්නෙමු. තවද ඉදිගස් වල එහි හතස්සෙන් (පහතට එල්ලෙන) සම්ප වූ (ඉදි) වල ද ඇත. තවද මිදි වලින් වූ වතු ද (කොළ වල හැඩයෙන්) එක සමාන වූ (පලතුරු වලින්) එකිනෙකට වෙනස් වූ ඔලිවි හා දෙළුම් ද (අපි පිට කරන්නෙමු). පල හටගන්නා විට ද එය පැසෙන විට ද එහි පලතුරු දෙස නුඹලා බලවූ. සැබැවින්ම විශ්වාස කරන පිරිසට ඒවායෙහි සංඥාවන් ඇත.

(100) ඔවුන්ව(ඡන්වරුන්ව*) ඔහු(අල්ලාහ්) මවා තිබියදී (ආදේශක) ඔවුහු ඡන්වරුන්ව* අල්ලාහ්ට හවුල්කරුවන් වශයෙන් පත් කළෝය. තවද කිසිදු දැනුමකින් තොරව ඔහුට පුතුන් හා දියණියන් ඇති බවට ඔවුහු බොරු ගොතන්නෝය. ඔහු පිවිතුරුය, ඔවුන් වර්ණනා කරන දැයින් ඔහු අති උත්තරීතරය.-

بِدْيَعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنِّي يَكُونُ لَهُ وَكَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ ذِكْرُكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
 ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا
 عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِيَتَذَكَّرَ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ
 ﴿١٠٥﴾ اتَّبِعْ مَا أَوْسَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

(101) (අල්ලාහ්) අහස්හි ද මිහිතලයේ ද (පූර්ව නිදසුනකින් තොර වූ) උත්පාදකයාය. ඔහුට සහකාරියක් නොවී තිබියදී කෙසේ නම් ඔහුට පුතෙකු සිටිය හැකි ද? තවද ඔහු සියලු දෑ මැව්වේය. තවද ඔහු සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.

(102) ඔහුය නුඹලාගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ්, ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. සියලු දෑයෙහි මැවුම්කරුය. එබැවින් නුඹලා ඔහුව තමයිවූ. තවද ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි භාරකරුවාය.

(103) (කිසිවෙකුගේ) දෘෂ්ටියන් ඔහුව හසු නොකරයි.³¹ (නමුත්) ඔහු දෘෂ්ටියන් හසු කරයි. තවද ඔහු අති සියුම් ඥාතීය අභිඥානවන්තය.

(104) (නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට පවසවු.) “සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ පැහැදිලි කිරීම්(සාධක) නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත. එබැවින් කවරෙකු (එය) නිරීක්ෂණය කර බැලුවේද (එහි යහපත) තමන්ටමය. තවද කවරෙකු (සාධක පිළිබඳව) අන්ධභාවයෙන් සිටින්නේ ද (එහි විපාකය) තමන්ටම එරෙහිවන්නකි. තවද නුඹලා කෙරෙහි ආරක්ෂකයෙකු ලෙස මම නොවෙමි.” (105) “(පෙර පහළ කරන ලද ධර්ම පුස්තකයන්) නුඹ හදාරා ඇත”³² යැයි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් පවසන හේතුවෙන් ද දැනුමැති පිරිසකට අපි එය පැහැදිලි කරනු පිණිස ද (අල් කුර්ආන්) වදන් (විවිධාකාරව) අප පැහැදිලි කරනුයේ මෙලෙසය. (106) නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹ වෙත වහි*(දේව පණිවිඩ) පහළ කරනු ලැබූ දෑ නුඹ අනුගමනය කරවු. ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. තවද නුඹ (අල්ලාහ්ට ආදේශ කළ) ආදේශකයින්ගෙන් ඉවත්ව යවු.-

31) එනම් ලොව අවසන් විනිශ්චය දිනදී සැබෑ විශ්වාසිකයින් හැර අන් කිසිවෙකු අල්ලාහ්ව දැසින් දැකීමට භාග්‍යයක් නොලබන්නෝය යැයි අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

32) ප්‍රතික්ෂේපකයින් අල් කුර්ආනය පිළිබඳව වූ තර්කයන් ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි යැයි දැන ගත් අවස්ථාවේදී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා කිසිවෙකුගෙන් අධ්‍යාපනය හැදෑරුවේ නැතැයි හොඳින් දන්නා ඔවුහු එතුමාණන් වෙතත් කෙනෙකුගෙන් මෙය හැදෑරූ බවට ස්ථිර ලෙස ප්‍රකාශයක් කළෝය.

وَكَوَشَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا^ط وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا^ع وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا
 تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ^ط كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ
 عَمَلَهُمْ^ص ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
 أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا^ط قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
 جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَقْدَانَهُمْ^ط وَابْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ
 فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَائِكَةَ^ع وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ
 كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾

(107) තවද අල්ලාහ් අභිමත කළේ නම් ඔවුහු ආදේශ නොකර සිටින්නට තිබුණි.³³ තවද ඔවුන් කෙරෙහි ආරක්ෂකයෙකු ලෙස අපි නුඹව පත් නොකළෙමු. තවද නුඹ ඔවුන් කෙරෙහි භාරකරුවෙකු ද නොවන්නෙහිය.

(108) අල්ලාහ් හැර ඔවුන් අයැදින අයට (හෝ දැට) නුඹලා බැණ නොවදිවු. එසේ වූ විට ඔවුහු ද (කිසිදු) දැනුමකින් තොරව සතුරුකමින් අල්ලාහ්ට බැණ වදිනු ඇත. මෙලෙස සෑම සමූහයකටම ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් අපි අලංකාර කර පෙන්වූයෙමු. පසුව ඔවුන්ගේ පරමාධිපති වෙතමය ඔවුන්ගේ නැවත යොමු වන ස්ථානය ඇත්තේ. එවිට ඔවුන් (මෙලොව) කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව ඔහු ඔවුනට දන්වන්නේය.

(109) තමන් වෙත (කිසියම්) සංඥාවක් පැමිණියා නම් තමන් එය සැබැවින්ම විශ්වාස කරන්නේමයැයි ඔවුන්ගේ ස්ථාවර දිවුරුම් වලින් ඔවුන් අල්ලාහ් මත දිවුරුවෝය. "(සියලු) සංඥාවන් අල්ලාහ් අබියස (ඔහු ගෙන්)මයැ"යි (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. තවද සැබැවින්ම එය පැමිණිය ද ඔවුන් විශ්වාස නොකරනු ඇතැයි නුඹලාට හැඟෙව්වේ කුමක් ද? (110) මුල් වරට ඔවුන් එ(ම දේව පණිවිඩ)ය විශ්වාස නොකළාක් මෙන් ඔවුන්ගේ හදවත් ද ඔවුන්ගේ දෘෂ්ටිද අපි පෙරළන්නෙමු. තවද අපි ඔවුන්ගේ සීමාව ඉක්මවීමෙහි(නොමගෙහි) ව්‍යාකූල වූ තත්ත්වයෙන් ඔවුන්ව අත හැර දමන්නෙමු.

(111) සැබැවින්ම ඔවුන් වෙත අපි (දූත මෙහෙවර සඳහා) මලක්වරුන්* පහළ කළ ද මළවුන් ඔවුන් සමග කතා කළ ද ඔවුන් ඉදිරියේ මුහුණලා අප (මෙලොවෙහි ඇති) සියලු දෑ එක් රැස් කළ ද අල්ලාහ් අභිමත කරන්නේ නම් මිස ඔවුහු විශ්වාස කරන්නන් නොවෙති. එනමුත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා අඥානවත්තයින් වෙති.

33) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 32:13 පාද සටහන බලන්න.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۗ وَكَوْشَاءَ رَبِّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَضَعِيَ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْتَضُوهُ لِيُفَتِّرُوا مَا هُمْ مُقْتِرُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ ابْتِغَىٰ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۗ وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُبْتِرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَبَّتْ كُرْسِيُّ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۗ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

(112) මෙලෙස අපි සෑම නබිවරයෙකුටම මිනිසුන්ගෙන් හා ජින්නුන්ගෙන් ඡේදිතානුන්ව* සතුරන් බවට පත් කළෙමු. ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක් තවත් සමහරෙකුට රවටාලීම පිණිස ආකර්ෂණීය (බොරු) වදන් දැනුම් දුන්නෝය. තවද නුඹගේ පරමාධිපති අභිමත කළේ නම් ඔවුන් එය නොකර සිටිනු ඇත. එබැවින් ඔවුන් සමග ඔවුන් ගොතන (අසත්‍යය) දෑ ද නුඹ අත හැර දමවු. (113) තවද පරමාන්ත(දින)ය විශ්වාස නොකරන අයගේ හදවත් එය වෙත (ආකර්ෂණීය බොරු වදන් වෙත) නැඹුරු වනු පිණිස ද එයට ඔවුන් තෘප්තිමත් වීම පිණිස ද ඔවුන් කරමින් සිටි (පාපකාරී) දෑ (අඛණ්ඩව) කිරීම පිණිස ද (ඔවුන් ආකර්ෂණීය බොරු වදන් දැනුම් දුන්නෝ)ය. (114) එබැවින් (නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපයින්ට පවසවු) “පැහැදිලි කරනු ලැබූ ධර්ම ප්‍රස්තකය(අල් කුර්ආනය) ඔහු නුඹලාට පහළ කර තිබිය දී විනිශ්චයකරු ලෙස අල්ලාස් හැර (වෙනත් අය) මා සොයන්නෙමි ද?” කවරෙකුට අපි ධර්ම ප්‍රස්තකය(කවීරාකය*) ලබා දුන්නෙමුද ඔවුහු මෙ(ම අල් කුර්ආනය) සත්‍යය සමග නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් පහළ කරනු ලැබුවක් බව දනිති. එබැවින් නුඹ සැක කරන්නන් අතුරින් (කෙනෙකු) නොවවු. (115) නුඹගේ පරමාධිපතිගේ වදන සත්‍යයෙන් හා යුක්තියෙන් පරිසමාප්ත විය. ඔහුගේ වදන් වෙනස් කරන කිසිවෙකු නැත. තවද ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (116) තවද මිහිතලයෙහි සිටින්නන්ගෙන් (ප්‍රතික්ෂේපක) බොහෝ දෙනෙකුට නුඹ අවනත වූයේ නම් ඔවුන් අල්ලාස්ගේ මාර්ගයෙන් නුඹව නොමග යවති. ඔවුහු අනුමානය මිස අනුගමනය නොකරති. අසත්‍යය ප්‍රකාශ කිරීම මිස ඔවුහු නොවෙති. (117) සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති වන ඔහු, ඔහුගේ මාර්ගයෙන් නොමග යන අයව මැනවින් දන්නාය. තවද ඔහු යහමග ලැබූ අය පිළිබඳව ද මැනවින් දන්නාය.-

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ
 اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُفْسِدُونَ
 بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِنَّمِ ۗ وَبَاطِنَهُ ۗ إِنَّ
 الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِنَّمِ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾

-(118) නුඹලා අල්ලාහ්ගේ වදන් විශ්වාස කරන්නන්ව සිටින්නෙහු නම් (සත්වයින්ගෙන්) කවර දෙයක් මත ඔහුගේ නාමය සඳහන් කරනු (ලැබ කපනු) ලැබුවේද එයින් නුඹලා අනුභව කරවු.³⁴ (119) තවද කවර දෙයක් වෙත නුඹලා බල කරනු ලැබුවෙහු ද³⁵ එය හැර, නුඹලා කෙරෙහි ඔහු තහනම් කළ දෑ නුඹලාට සැබැවින්ම ඔහු පැහැදිලි කර තිබිය දී, කවර දෙයක් මත අල්ලාහ්ගේ නාමය සඳහන් කරනු (ලැබ කපනු) ලැබුවේද එයින් නුඹලා අනුභව නොකර සිටීමට නුඹලාට කුමක් වීද? සැබැවින්ම බොහෝ දෙනා (කිසිදු) දැනුමකින් තොරව ඔවුන්ගේ මනෝ ඉච්ඡාව මගින් (අන් අය) නොමග යවති. සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔහු සීමාව ඉක්මවා යන්නන් පිළිබඳව මැනවින් දන්නාය.

(120) පාපයෙහි බාහිර දෑ හා එහි අභ්‍යන්තර දෑ නුඹලා අත හැර දමවු.³⁶ සැබැවින්ම කවුරුත් පාපය උපයන්නේ ද ඔවුන් තමන් කරමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් ඔවුන්ට ප්‍රතිච්ඡාක දෙනු ලබනු ඇත.

34) මක්කාවේ විසූ ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව විරෝධතාවක් පළ කළෝය. එනම් මුස්ලිම්වරුන් තමන් විසින් ආතනය කරනු ලැබූ සතුන් පමණයි අනුභව කරනුයේ අල්ලාහ් විසින් ආතනය කරන ලද (ස්වභාවයෙන් මැරුණු) සතුන් අනුභව නොකරන්නෝය යන්නයි. 118 සිට 121 දක්වා ආයතනයන්හි මේ සම්බන්ධව පහළ වී ඇත. මෙයට පිළිතුරු දෙආකාරයකින් ලබා දී ඇත. පළමුවැන්න යමක් තහනම් කිරීම හෝ අනුමත කිරීම අල්ලාහ්ගෙන් පමණක් වූ තීන්දුවකි. කිසිදු කෙනෙකුට අල්ලාහ්ගේ ප්‍රඥාවට එරෙහිව අභියෝග කළ නොහැක. කෙනෙකු එසේ අභියෝග කළේ නම් ඔහුගේ එම අභියෝගය බිඳ වැටෙන්නේය. විශ්වාසිකයෙකුට එහි අන්තර්ගත දෑ පිළිබඳව දැනුමක් නැති වුවද එය පිළිපැදිය යුතුය. 'නුඹලා අල්ලාහ්ගේ වදන් විශ්වාස කරන්නන්ව සිටින්නෙහු නම්' යන පදයෙන් අදහස් කරනුයේ මෙයයි. දෙවැන්න අල්ලාහ් නියෝග කළ පරිදි නිසියාකාරව සතෙකුට කැපුවේ නම් උගේ රුධිරය ගලා ගොස් උගේ මුළු ශරීරයම පිරිසිදු වන්නේය. තවද එම අවස්ථාවේ දී අල්ලාහ්ගේ නාමය සඳහන් කළේ නම් එය ඔහුගේ අශිර්වාදයට ලක් වන්නේය. මිළඟ ආයතයේ අඟවන්නේ මේ පිළිබඳවය.

35) 'බල කරනු ලැබුවෙහු ද එය හැර' යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ තහනම් වූ සියලු දෑ ය. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 5:3 වැනි ආයතය හා පාද සටහන බලන්න.

36) 'පාපයෙහි බාහිර දෑ' යනු පිටස්තර ශාරීරික අවයවයන් වලින් කරන පාප ක්‍රියාවන්ය. උදා: මත්පැන් පානය කිරීම, දුරාවාරයේ යෙදීම හා බොරු කීම වැනි දෑ ය. තවද 'එහි අභ්‍යන්තර දෑ' යනු හදවත් මගින් කරන පාප ක්‍රියාවන්ය. උදා: ඊර්ෂ්‍යාව, උඩඟුකම වැනි දෑය.

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۖ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أَوْلِيَٰهِمْ
 يُجَادِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ أَوْ مَنْ كَانَ مِيثَاقًا حَيِّينُهُ وَجَعَلْنَا لَهُ
 نُزُورًا يَبْشُرُ بِهِ فِي النَّاسِ مَثَلَهُ ۖ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَٰفِرِيْنَ
 مَا كَانُوْا يَٰعْمَلُوْنَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ اَكْبَرًا مُّجْرِمِيْهَا لِيُؤْمِرُوْا فِيْهَا ۗ وَمَا
 يَكْفُرُوْنَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٢٣﴾

(121) තවද (සත්වයින්ගෙන්) කවර දෙයක් මත ඔහුගේ නාමය සඳහන් කරනු නො(ලැබ කපනු)ලැබුවේ ද එයින් නුඹලා අනුභව නොකරවු. සැබැවින්ම එය පාපයකි. සැබැවින්ම **මෙයිතාත්වරුන්*** ඔවුන්ගේ මිතුරන්ව නුඹලා සමග කර්ක කිරීමට පොලඹවති. තවද නුඹලා ඔවුනට අවනත වූයේ නම් සැබැවින්ම නුඹලා **මුෂ්රික්වරුන්**³⁷ වන්නෝය.

(122) (ප්‍රතික්ෂේපය මගින්) මළවුන්ව සිටි අයෙකු, අප ඔහුට (යහමග නම්) ජීවය ලබා දී ඔහුට අප (දහම නම්) ආලෝකයක් ලබා දුන්නෙමු. ඔහු එමගින් ජනයා අතර (සත්‍යය සමග) සැරිසරන්නේය. මොහු, කවරෙකු (ප්‍රතික්ෂේපය නම්) අන්ධකාරයන් තුළ එයින් පිට නොවී සිටියේ ද ඔහු මෙන් වේද? මෙලෙසය ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ අලංකාර කර පෙන්වනු ලැබුවේ.³⁸ (123) තවද මෙලෙස සෑම නගරයක් තුළම එහි වැරදිකරුවන්ගෙන් දැවැන්තයින්ව එහි ඔවුන් කුමන්ත්‍රණ කිරීම පිණිස අපි පත් කළෙමු. තවද ඔවුහු තමන්ටම මිස කුමන්ත්‍රණ නොකළෝය. ඔවුහු (මේ බව) නොහඟති.

37) 'මුෂ්රික්වරුන්' යනු බහු දේවවාදය විශ්වාස කර එම මිථ්‍යා දෙවිවරුන්ව **අල්ලාහ්**ගේ හවුල්කරුවන් යැයි විශ්වාස කරන ආදේශකයින්ය. මෙම **ආයතය** අවවාද කරනුයේ **අල්ලාහ්**ගේ පැහැදිලි නියෝගයට එරෙහිව මැවුම් වලට අවනත වී **මරිආ** නම් ඉස්ලාමීය නීති මාලාවේ ඇති දෑ අනුමත කර ගැනීම හා තහනම් කර ගැනීම පිළිබඳවය. මෙය ආදේශ කිරීමට සමාන පාපයක් යැයි මෙම **ආයතය**ෙන් අදහස් වනු ඇත.

38) මෙයින් අදහස් කරනුයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් සම්පූර්ණ අන්ධකාරයෙහි සිටිය ද සත්‍යය වටහා නොගෙන ඔවුන් කරන ක්‍රියාවන් අලංකාර යැයි සිතා නොකඩවාම කරති යන්නයි.

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ
 يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا
 يَكْفُرُونَ ﴿١٢٤﴾ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۗ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ
 يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ۗ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ
 ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

(124) තවද ඔවුන් වෙත සංඥාවක් පැමිණි විට ඔවුහු “අල්ලාහ්ගේ රසූල්වරුන්ට දෙනු ලැබූ දෑ මෙන් අපට ද දෙනු ලබන තුරු අප විශ්වාස නොකරන්නේම යැ”යි පවසති.³⁹ අල්ලාහ් තම දූතත්වය කොතැනක (කවරෙකුට) පත් කළ යුත්තේ දැයි මැනවින් දන්නාය. වැරදි කළවුනට ඔවුන් කුමන්ත්‍රණ කරමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් අල්ලාහ් අඛියස අවමානයක් හා දැඩි දඬුවමක් ඇති වනු ඇත.

(125) අල්ලාහ් කවරෙකුට යහමග පෙන්වන්නට අපේක්ෂා කරන්නේ ද ඉස්ලාමය වෙනුවෙන් ඔහුගේ හදවත ඔහු විවෘත කරන්නේය. තවද ඔහු කවරෙකුට නොමග යැමට ඉඩ හැරීමට අපේක්ෂා කරන්නේ ද ඔහුගේ හදවතට (ඉස්ලාමය අනුගමනය කිරීම) අහසට නගිනවාක් මෙන් පටු වූ පීඩනයක් බවට ඔහු පත් කරන්නේය. මෙලෙසය විශ්වාස නොකරන්නන් කෙරෙහි අල්ලාහ් කිලිටක්(දඬුවමක්) ඇති කරන්නේ.

(126) මෙයය සෘජු මාර්ගයක් ලෙස (මග පෙන්වන) නුඹගේ පරමාධිපතිගේ මාර්ගය. සැබැවින්ම මෙනෙහි කරන පිරිසකට අපි (අපගේ) වදන් පැහැදිලි කර ඇත්තෙමු. (127) ඔවුනට ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අඛියස ශාන්තියේ නිවහන(ස්වර්ගය) ඇත. තවද ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුන් කරමින් සිටි (යහ) දෑ හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ භාරකරුවා වන්නේය.-

39) ඔවුන් අදහස් කළේ අල්ලාහ් ඔහුගේ දේව පණිවිඩය නබිවරයෙකුගේ මැදිහත්වීමකින් තොරව පහළ කළ යුතු යන්නය. එසේ නොවූයේ නම් ඔවුන් එය පිළිනොගන්නෝය. මෙයට පිළිතුර නම් අල්ලාහ්ට පමණය තමාගේ පණිවිඩය සෘජුව ලබා ගැනීමට සුදුසු තැනැත්තා කවුරුන්ද යන්න තීන්දු කළ හැක්කේ. නිසැකවම සියලු දෙනාවම රසූල්වරුන් බවට පත් කිරීම නොහැකි කරුණකි. එසේ කළේ නම් නබිවරුන් යවනු ලැබූ අරමුණ වෘර්ථ වී යන්නේය.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَبِيحًا ۚ يُعْصَمُ الْبَجِينُ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ ۚ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِّنَ
 الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَنْتَعَمَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْت لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ
 خُلِدِينَ فِيهَا ۗ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُوَلِّيُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ
 بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يُعْصَمُ الْبَجِينُ وَالْإِنْسُ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ
 عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا ۗ قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
 الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ
 الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَّ اٰهْلِهَا غٰفِلُوْنَ ﴿١٣١﴾

(128) ඔවුන් සියලු දෙනාම ඔහු(අල්ලාහ්) එක්රැස් කරන දින (අල්ලාහ් ජීන්වරුන් අතුරින් ඡෙයිකාන්වරුන්ට මෙසේ පවසයි) “ජීන් සමූහයනි, නුඹලා මිනිසුන් අතුරින් අධික (දෙනෙකු මුළා) කළෙහිය.” තවද මිනිසුන් අතුරින් වූ ඔවුන්ගේ(ජීන්වරුන්ගේ) මිතුරන් “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපගෙන් සමහරෙකු (තවත්) සමහරෙකුගෙන් ප්‍රයෝජන ලබා ගත්තෝය.⁴⁰ තවද ඔබ අපට නියම කළ අපගේ කාලය අප වෙත ළඟා විය.” යැයි පවසති. “(නිරා) ගින්න නුඹලාගේ වාසස්ථානයයි. අල්ලාහ් අභිමත කළ අය හැර (අන් සියලු දෙනා) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති සර්ව ප්‍රඥාවන්තය සර්වඥය.” යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) පවසනු ඇත.

(129) අපරාධකාරයින්ගෙන් සමහරෙකුට (තවත්) සමහරෙකුට ඔවුන් උපයමින් සිටි (පාපකාරී) දෑ හේතුවෙන් මෙලෙස අපි මිතුරන් බවට පත් කරන්නෙමු.

(130) “ජීන් හා මිනිස් සමූහයනි, මාගේ වදන් නුඹලාට පවසන තවද (දඬුවම) මුණගැසෙන නුඹලාගේ මෙම දිනය පිළිබඳව නුඹලාට අවවාද කරන නුඹලා අතුරින් වූ රඤ්ජල්වරුන්* නුඹලා වෙත නොපැමිණියේ දැ?”(යි විනිශ්චය දින ඔවුන්ගෙන් අල්ලාහ් විමසන්නේය. එයට) ඔවුන් “අපට එරෙහිව අපිම සාක්ෂි දරන්නෙමු” යැයි පවසති. ලෞකික ජීවිතය ඔවුන්ව රැවටුවේය. තවද ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව සිටි බව ඔවුනට එරෙහිව ඔවුන්ම සාක්ෂි දරන්නෝය. (131) මෙයට(රඤ්ජල්වරුන් යැවීමට) හේතුව, ගම්මානයන් එහි වැසියන් (දහම පිළිබඳව) අනවධානීන්ව සිටිය දී අසාධාරණ ලෙසින් (එම ගම්මාන) විනාශ කිරීම නුඹගේ පරමාධිපතිට (අයත්) නොවීමය.

40) මෙයින් අදහස් වන්නේ ජීන්හුන් හා මිනිසුන් ඔවුන් එකිනෙකාගෙන් අසාධාරණ ලෙස ලෞකික ප්‍රයෝජන ලබා ගත්තෝය යන්නයි.

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رُبُّكَ بَغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنَّ
 يَشَاءُ يَذْهَبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾
 إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِي ۖ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ
 ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ إِنَّهُ لَا يُغْلِبُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
 مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعِيهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا ۚ فَمَا كَانَ
 لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۚ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۖ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾

(132) තවද (ලෝකවාසී) සෑම කෙනෙකුටම ඔවුන් කළ දැයින් (හිමි වූ) තරාතිරම ඇත. තවද ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව නුඹගේ පරමාධිපති අනවධානියෙකු නොවේ.

(133) තවද නුඹගේ පරමාධිපති සර්ව සම්පූර්ණය. කරුණාවෙන් යුක්තය. වෙනත් පිරිසකගේ පරපුරින්⁴¹ නුඹලාව ඔහු නිර්මාණය කළාක් මෙන් ඔහු අභිමත කළේ නම් නුඹලාව (විනාශ කර) බැහැර කර දමා නුඹලාව පසුව ඔහු අභිමත කළ අයව නියෝජනයට පත් කරන්නේය. (134) සැබැවින්ම නුඹලාව ප්‍රතිඥා කරනු ලබන දෑ(අල්ලාෂ්ගේ දඬුවම) පැමිණෙන්නේමය. තවද නුඹලා (එයින්) මිදෙන්නන්ව නැත. (135) “මාගේ ජනයා, නුඹලා නුඹලාගේ තත්ත්වයට අනුව ක්‍රියා කරවූ. සැබැවින්ම මම (අල්ලාෂ්ගේ විධානයට අනුව) ක්‍රියාකරන්නෙක් වෙමි. කවරෙකු කෙරෙහි (ස්වර්ග) නිවහනේ (යහපත්) අවසානයක් ඇත්තේ දැ?යි නුඹලා මතු දැන ගනු ඇත. සැබැවින්ම අපරාධකාරයින් ජය නොලබන්නෝය” යැයි (නබිවරය,) නුඹ පවසවූ.

(136) අස්වැන්නෙන් හා පශු කුලයට අයත් සත්වයින්ගෙන්* අල්ලාෂ් ඇති කළ දැයින් කොටසක් ඔහු වෙනුවෙන් (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් (වෙන් කර) තබා පසුව ඔවුන්ගේ විශ්වාසයට අනුව “මෙය අල්ලාෂ් වෙනුවෙන්ය. තවද (තවත් කොටසක්), මෙය අපගේ (දේවත්වයේ) හවුල්කරුවන් වෙනුවෙන්ය” යැයි පවසති. පසුව ඔවුන්ගේ හවුල්කරුවන් වෙනුවෙන් (වෙන් කළා) වූ දෑ අල්ලාෂ් වෙත සේන්ද්‍ර නොවනු ඇත. තවද අල්ලාෂ් වෙනුවෙන් (වෙන් කළා) වූ දෑ ඔවුන්ගේ හවුල්කරුවන් වෙත සේන්ද්‍ර වනු ඇත. ඔවුන් තීන්දු කරන දෑ නරකය.⁴²

41) වෙනත් පිරිසකගේ පරපුර යනු නබි නූෂ්* කුමාණන්ගේ නැවේ ගමන් කළ පිරිසය. ඔවුන් හැර අන් සියලු ජනයා ගංවතුරින් විනාශ වූහ. ඉන් පසුව තව ජන කොට්ඨාසයක් ඔවුන්ගෙන් ආරම්භ විය.

42) මෙහි අදහස පිළිමයන් සඳහා වෙන් කළ අරමුදලෙන් අඩුපාඩුවක් ඇති වූයේ නම් අල්ලාෂ්ට වෙන් කළ කොටස පිළිමයේ මෙහෙවර සඳහා භාවිත කළෝය. එමෙන්ම පිළිමයන් සඳහා ඔවුන්

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرُدُّوهُمْ وَإِلَيْبَسُوا عَلَيْهِمْ
 دِينَهُمْ ۗ وَكَوَشَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوا فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾ وَقَالُوا هَذِهِ الْأَعْمَامُ وَحَرِّ
 حَجْرٍ ۗ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَّشَاءَ بَرِّعِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ
 اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ
 الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ يُدْكِرْنَا وَالْمُحَرَّمَ عَلَى أَزْوَاجِنَا ۚ وَإِنْ يَكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ ۗ
 سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ ۗ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾

- (137) මෙලෙස ආදේශකයින් අතුරින් බොහෝ දෙනෙකුට තමන්ගේ දරුවන් මරා දැමීම⁴³ ඔවුන්ගේ (දේවත්වයේ) හවුල්කරුවන්(ෂේයිකානුන්*) අලංකාර කර පෙන්වූයේය. (මක්නිසාදයත් ආදේශක) ඔවුන්ව විනාශ කිරීම පිණිස ද ඔවුන්ගේ දහම⁴⁴ ඔවුනට ව්‍යාකූල කිරීම පිණිස ද ය. තවද අල්ලාෂ් අභිමත කළේ නම් ඔවුන් එය නොකරන්නට තිබුණි. එබැවින් ඔවුන් සමග ඔවුන් ගොතන (අසත්‍යය) දෑ නුඹ අත හැර දමවු. (138) “මේවා තහනම් කරනු ලැබූ පශු කුලයට අයත් සතුන් හා අස්වනුය. අපි අභිමත කළ අය හැර අන් අයට අනුභව කළ නොහැක” යැයි ඔවුන්ගේ විශ්වාසයට අනුව ඔවුන් පැවසූහ. තවද පශු කුලයට අයත් සතුන්, උන්ගේ පිට (මත ප්‍රවාහනය කිරීම හා භාණ්ඩ පැටවීම) තහනම් කරනු ලැබීම ද තවත් පශු කුලයට අයත් සතුන් (කැපීමේ දී) උන් මත අල්ලාෂ්ගේ නාමය ඔවුන් සඳහන් නොකිරීම ද (යන සියල්ල) ඔහු කෙරෙහි බොරු ගෙතීමක් වශයෙනි. ඔවුන් බොරු ගොතමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් ඔහු(අල්ලාෂ්) ඔවුනට ප්‍රතිවිපාක දෙනු ඇත. (139) තවද “මෙම⁴⁵ පශු කුලයට අයත් සතුන්ගේ කුස තුළ ඇති දෑ(පැටවුන්) අපගේ පිරිමින්ට පමණක් (සතු)ය. තවද අපගේ භාර්යාවන් කෙරෙහි තහනම් කරන ලද්දකි” යැයි ඔවුහු පැවසූහ.-

වෙන් කළ කොටස අති පූජනීය කොටසක් ලෙස රඳවා තැබූහ. මෙවැනි සිරිත් මෙම ආයතයේ පෙන්වා දී ඇත.

43) මෙයින් අදහස් කරන්නේ ගැහැනු දරුවන් ඝාතනය කිරීම හෝ පණ පිටින් ඔවුන්ව වැළලීමේ කුරිරු සිරිත පිළිබඳවය.

44) අඥාණ යුගයේ සිටි අරාබිවරුන් තමන් නබි ඉබ්රාහිම් ~~ආ~~ තුමාණන් හා නබි ඉස්මාඊල් ~~ආ~~ තුමන්ගේ අනුගාමිකයින් යැයි උපකල්පනය කරමින් සිටියෝය. එහෙයින් ඔවුන් තම දහම අල්ලාෂ්ගෙන් දායාද වූ දහමක් යැයි සිතුවෝය. පසුකලෙකදී ඔවුන්ගේ ප්‍රධානීන් තම සිතැඟියාවට අනුව නොයෙකුත් විකෘතීන් ඇති කළෝය. පසුකාලීන ජනයා මෙම විකෘත, පැරැණිතන්ගෙන් ලද දහම සැබෑ මුල් දහම යැයි විශ්වාස කරමින් අදහන්නට වූහ.

45) මින් අදහස් වන්නේ මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් විසින් පිළිමයන් සඳහා කැප කිරීමට වෙන් කළා වූ සත්ව කොටස් පිළිබඳවයි.

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
 قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنْتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَعْرُوشَاتٍ
 النَّخْلِ وَالزَّرْعِ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونِ وَالرَّيْحَانِ مُتَشَابِهًا وَغَيْرِ مُتَشَابِهٍ ۗ كُلُوا مِنْ
 ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ ۗ وَلَا تُسْرِفُوا ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾

-තවද ෭෩ (ඉපදෙන විට) මරණයට පත් වූවෙකු වූයේනම් එ(ය අනුභව කිරීමේ)හි ඔවුන් (ස්ත්‍රී පුරුෂ) සියල්ලෝම හවුල්කරුවන් වන්නෝය.⁴⁶ ඔවුන්ගේ (මෙම වැරදි) වර්ණනාවට ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුනට ප්‍රතිවිපාක දෙනු ඇත. සැබැවින්ම ඔහු සර්ව ප්‍රඥාවන්තය සර්වඥය. (140) (කිසිදු) දැනුමකින් තොරව අඥානකමින් තමන්ගේ දරුවන් ඝාතනය⁴⁷ කළ අය ද අල්ලාහ් කෙරෙහි බොරු ගොතමින් අල්ලාහ් ඔවුනට ජීවන සම්පත් වශයෙන් ලබා දුන් දෑ තහනම් කළ අය ද සැබැවින්ම පාඩු වින්දෝය. සැබැවින්ම ඔවුහු නොමග ගියහ. තවද ඔවුහු යහමග ලැබුවන් නොවූහ.

(141) ඔහුමය(අල්ලාහ්මය) (මිදි වැල් මෙන්) විහිදුණු හා (වැල් ලෙස) නොවිහිදුණු වතු ද රටඉදි ගස් ද එහි ආභාරය(ට ගන්නා පලතුරු, එළවළු හා ධාන්‍ය වැනි) විවිධ වූ බෝග ද (කොළවල හැඩයෙන්) එක සමාන වූ (පලතුරු වලින්) එකිනෙකට වෙනස් වූ දෙළුම් ද ඔලිව් ද වැඩෙන්නට සැලැස්වූයේ. පළ හටගන්නා විට එහි පලතුරු නුඹලා අනුභව කරවූ. තවද නුඹලා එහි පල නෙළා ගන්නා දිනයෙහි එයට හිමි (ෂසකාක්) වගකීම දෙවූ. තවද නුඹලා (ඒවා) නාස්ති නොකරවූ. සැබැවින්ම ඔහු නාස්ති කරන්නන්ව ප්‍රිය නොකරයි.-

46) මෙම ආයතනය අදහස් කරනුයේ ඇතැම් මිට්‍යා දෘෂ්ටිකයන් පශු කුලයට අයත් සතුන්ව පිළිම සඳහා කැප කිරීම පිළිබඳව ප්‍රබන්ධනය කළ සිරිත් පිළිබඳවය. එවැනි පශු කුලයට අයත් සතුන්ව ඔවුන් විවිධ පාර්ශවයන්ට වර්ග කළෝය. ඉන් සෑම එකකටම ආයතනයේ සඳහන් පරිදි නිසි සීමාවක් නියම කළෝය. ඔවුන් තමන් තුළම නියම කර ගත් එම සීමාවන් දහමෙහි කොටසක් යැයි සැලකූහ. නමුත් අල්ලාහ් එවැනි සීමාවන් කිසිවක් නියෝග කළේ නැත. මෙයට පසුව පැමිණෙන ආයතනයේ ඇති 'අල්ලාහ් කෙරෙහි බොරු ගෙහීම' යන පදයට මේ සියලු සිරිත් අන්තර්ගත වන්නේය. මෙලෙසම ෂරීආ නීතියේ කිසිදු මූලාශ්‍රයක නොවූ කුමන හෝ සිරිතක් දහමෙහි කොටසක් යැයි සැලකුවේ නම් එයද 'අල්ලාහ් කෙරෙහි බොරු ගෙහීමට' අයත් වේ.

47) ගැහැනු දරුවෙකුගේ උපත නබීත්වයට පෙර අරාබි සමාජයේ ඇතැම් ගෝත්‍රිකයින් සැලකුවේ ශාපයට හා ලැජ්ජාවට හේතුවක් ලෙසිනි. එබැවින් ගැහැනු දරුවෙකු ඉපදුනු විට ඇයව පණ පිටින් වළලා දැමීම ඔවුන්ගේ සිරිතක් විය. මෙම සිරිත ඉස්ලාමය මුළුමණින්ම අහෝසි කළේය.

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا ۖ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ لَكُمْ
 عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾ ثُنْيِيَّةَ أَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّالِّينَ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِائِيِّنَ ۖ قُلْ آدَاءَ الذِّكْرِ إِن
 حَرَّمَ أَمْرَ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ ۖ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۖ قُلْ آدَاءَ الذِّكْرِ إِن حَرَّمَ أَمْرَ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا
 اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ ۖ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ فِي بَهْدٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
 افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾

(142) තවද පශු කුලයට අයත් සතුන් අතුරින් (බර) උසුලන හා (අනුභව කළ හැකි එළවන් වැනි) කුඩා දෑ ද (අල්ලාස් මවා) ඇත. අල්ලාස් නුඹලාට ජීවන සම්පත් වශයෙන් ලබා දුන් දෑ අතුරින් නුඹලා අනුභව කරවූ. තවද ඡේදිතයන්ගේ පියසටහන් නුඹලා අනුගමනය නොකරවූ, සැබැවින්ම ඔහු නුඹලාට ප්‍රකට සතුරෙකි.

(143) කලතූ (වශයෙන් සතුන්) අටක් (අල්ලාස් මවා) ඇත. (උන් අතුරින්) බැටළුවන්ගෙන් (ගැහැනු පිරිමි) දෙදෙනෙක් ද එළවන්ගෙන් (ගැහැනු පිරිමි) දෙදෙනෙක් ද වේ. (නබිවරය, ඔවුන්ට) නුඹ පවසවූ "(උන්ගෙන්) ඔහු තහනම් කර ඇත්තේ පිරිමි(සතුන්) දෙදෙනෙක් ද? නැතහොත් ගැහැනු(සතුන්) දෙදෙනෙක් ද? නැතහොත් ගැහැනු(සතුන්) දෙදෙනාගේ ගර්භාෂයන් දරා සිටින දෑ ද? නුඹලා සත්‍යවාදීන් නම් දැනුමෙන් යුතුව මා හට දන්වවු." (144) තවද (උන් අතුරින්) ඔටුවන්ගෙන් (ගැහැනු පිරිමි) දෙදෙනෙක් ද ගවයින්ගෙන් (ගැහැනු පිරිමි) දෙදෙනෙක් ද වේ. (නබිවරය, ඔවුන්ට) නුඹ පවසවූ "(උන්ගෙන්) ඔහු තහනම් කර ඇත්තේ පිරිමි(සතුන්) දෙදෙනෙක් ද? නැතහොත් ගැහැනු(සතුන්) දෙදෙනෙක් ද? නැතහොත් ගැහැනු(සතුන්) දෙදෙනාගේ ගර්භාෂයන් දරා සිටින දෑ ද? නැතහොත් මේ පිළිබඳව අල්ලාස් නුඹලාට උපදෙස් දෙන විට නුඹලා සාක්ෂිකරුවන් ලෙස (සහභාගී වී) සිටියෙහි ද?48-

48) මෙම ආයතය මගින් මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින්, ඇතැම් පශු කුලයට අයත් සතුන්ව තමන් විසින්ම තමන්ට තහනම් කර ගැනීම පිළිබඳව දෝෂ පවරා ඇත. ඔවුන්ට ඒවා තහනම් කර ගැනීමට කිසිදු ඒකීය ප්‍රතිපත්තියක් නොවීය. ඇතැම් විට පිරිමි සතුන්ව තහනම් කර ගත්තේය. ඇතැම් විට ගැහැනු සතුන්ව තහනම් කර ගත්තේය. තවද මෙහිදී අල්ලාස් එසේ ඔවුන්ට තහනම් කර ඇත්නම් එසේ තහනම් කරන විටදී ඔවුන් එම සන්නිධානයෙහි සිටියේ ද? යැයි සමච්චලයට ප්‍රශ්නාර්ථයක් මෙන් ගෙන හැර පෙන්වා ඇත. මෙම ආයතය පවසන්නේ මේ සියලු යුගලයන් අල්ලාස් විසින් මවන ලද්දකි. තවද ඔහු ගැහැනු සතුන්ව හෝ පිරිමි සතුන්ව හෝ තහනම් නොකළේය යන්නය.

قُلْ لَا أَجِدُنِي مَآ أَوْسَىٰ إِلَىٰ مَحَرِّمَا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَّتَطَعُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَبِيتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا
 أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
 رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّامًا كُلُّ ذِي ظُفْرٍ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ
 حَرَّامًا عَلَيْهِمْ شُحُومُهُمَا إِلَّا مَا حَبَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذٰلِكَ
 جَزَاؤُهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۗ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۖ وَلَا يُرِيدُ

بِأَسْهُ عَنِ الْقَوْمِ الْجَرِيمِينَ ﴿١٤٧﴾

-එබැවින් (කිසිදු) දැනුමකින් තොරව ජනයින්ව මුළා කිරීම පිණිස අල්ලාහ් පිළිබඳව බොරු ගොතන්නාට වඩා මහත් අපරාධකරුවා කවරෙක් ද? සැබැවින්ම අපරාධකාර පිරිසට අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ නැත.”

(145) “මළ සතුන් හෝ ගලනා රුධිරය හෝ සුකර මාංශ - සැබැවින්ම එය අපිරිසිදුය - හෝ අල්ලාහ් නොවන දෑ වෙනුවෙන් කැප කරනු ලැබූ පාපකාරී දෑ හෝ වූයේ නම් හැර⁴⁹ (වෙනත් කිසිවක්) ආහාර ගන්නෙකු එම ආහාරය ගැනීම කෙරෙහි තහනම් කරනු ලැබ ඇතැයි මා වෙත වහි* (දේව පණිවිඩ) පහළ කරනු ලැබූ දෑ හි මා දැක නැත. තවද යමෙක් ආස්වාදයක් නොමැත්තෙකු ව හා (ජීවිතය රැක ගැනීමට අවශ්‍ය) ප්‍රමාණය ඉක්ම නොවන්නෙකු ව (බලවත් අවශ්‍යතාවක් හේතුවෙන් විකල්පයක් නොමැතිව ඒවා ආහාරයට ගැනීමට) බල කරනු ලැබුවේ නම් එවිට සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති අති ක්ෂාමශීලීය පරම කරුණාහරිත යැ”යි (නබිවරය, ඔවුනට) නුඹ පවසවු.

(146) නිය ඇති සියල්ලක්ම යුදෙව්වුවන් කෙරෙහි අපි තහනම් කළෙමු. තවද ගවයින් හා එළුවන් අතුරින් උන් දෙදෙනාගේ පිටවල් හෝ බඩවැල් රඳවා ඇති දෑ(මේදය) හෝ ඇට සමඟ මිශ්‍ර වූ දෑ(මේදය) හැර උන් දෙදෙනාගේ (සෙසු) මේදය අපි ඔවුනට තහනම් කළෙමු.⁵⁰ මෙය ඔවුන්ගේ සීමාව ඉක්මවීම හේතුවෙන් අප ඔවුනට ප්‍රතිවිපාක වශයෙන් ලබා දුන්නෙමු. සැබැවින්ම අප සත්‍යවන්නයෝය.

(147) එබැවින් ඔවුන් නුඹව අසත්‍යය කළේ නම්, “නුඹලාගේ පරමාධිපති ව්‍යාප්ත වූ කරුණාව ඇත්තෙකි. (එබැවින් දඬුවම ශීඝ්‍රයෙන් පැමිණෙන්නේ නැත.) තවද (එසේ දඬුවම පැමිණියා නම්) ඔහුගේ දඬුවම වැරදිකාර පිරිසගෙන් ඉවත් කරනු නොලැබේ” යැයි (නබිවරය, ඔවුනට) නුඹ පවසවු.

49) මෙහි ‘හැර’ යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ තහනම් වූ සියලු දෑ ය. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 5:3 වැනි ආයතය හා පාද සටහන බලන්න.

50) මෙම ආයතය හා 4:160 ආයතය පවසන්නේ මේවා යුදෙව්වන්ට තහනම් වූයේ ඔවුන් කළ ඇතැම් පාපයන් සඳහා වූ දඬුවමක් වශයෙනි.

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
 كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا آسِنًا ۚ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۚ إِنْ
 تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۗ فَلَوْ شَاءَ
 لَهْدَاكُمْ أَجْعَلِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلَمْ شُهَدَاءُ كُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا ۗ فَإِنْ
 شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرْبِّبُهُمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

(148) “අල්ලාහ් අභිමත කළේ නම් අපගේ මුතුන් මිත්තන් ද අප ද (අල්ලාහ්ට) ආදේශ නොකරන්නට තිබුණි. තවද (අපට අනුභව කළ හැකි) කිසිවක් අප තහනම් නොකරන්නට තිබුණි” යැයි (අල්ලාහ්ට) ආදේශ කළවුන් මතු පවසනු ඇත. මෙලෙසම ඔවුනට පෙරවුවන් ද අපගේ දඬුවම ඔවුන් රස විඳින තෙක් අසත්‍යය කළෝය. “(නුඹලාගේ ක්‍රියා කලාපයන් පිළිබඳව අල්ලාහ් සතුටු වේ යැයි) අප වෙත නුඹලාට හෙළි කළ හැකි දැනුමක් නුඹලා අබියස ඇත්ද? නුඹලා අනුමානය මිස අනුගමනය නොකරති. (ඒ පිළිබඳව) අසත්‍යය ප්‍රකාශ කිරීම මිස නුඹලා නොවෙති.” යැයි (නබිවරය,) නුඹ පවසවු.

(149) “තීරණාත්මක සාධකය අල්ලාහ් සතුය. එබැවින් ඔහු අභිමත කළේ නම් නුඹලා සියලු දෙනාටම ඔහු යහමය පෙන්වන්නට තිබුණි”⁵¹ යැයි (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. (150) “අල්ලාහ්මය මෙය තහනම් කළේ යැයි සාක්ෂි දරන්නන් වන නුඹලාගේ සාක්ෂිකරුවන්ව නුඹලා ගෙන එවු” යැයි (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. එවිට ඔවුන් (බොරු) සාක්ෂි දැරුවේ නම් නුඹ ඔවුන් සමග සාක්ෂි නොදරවු. අපගේ වදන් අසත්‍යය කළවුන්ගේ ද පරමාන්ත(දින)ය විශ්වාස නොකළවුන්ගේ ද මනෝ ඉච්ඡාවන් නුඹ අනුගමනය නොකරවු. තවද ඔවුන් ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිට (නැගුණු හි වෙනත් දෑ) සමාන කරන්නෝය.

51) එනම් අල්ලාහ්ට සියලු මිනිසුන්ව ඔහුට බලෙන් හෝ අවනත කරවීමේ ශක්තිය තිබුණ ද ඔහු එසේ නොකළේ මිනිසාට අවනත වීම හෝ අකීකරු වීම යන කරුණු දෙක අතුරින් එකක් තෝරා ගැනීමේ සිය කැමැත්ත පිරිනමා ඇති නිසාය. තවද අල්ලාහ් විසින් මිනිසාව බලෙන් අවනත කරවීමට සැලැස් වූයේ නම් පිරිසිදු ගැත්තන් තෝරා ගැනීම යන මෙලොව නිර්මාණයේ අරමුණ බැහැර වනු ඇත.

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا
 تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ
 مَا بَطَّنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
 ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَ
 الْبَيْزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا تُكْفِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ وَبِعَهْدِ
 اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

(151) “නුඹලා පැමිණෙවු, නුඹලාගේ පරමාධිපති නුඹලා කෙරෙහි තහනම් කළ දෑ මම පාරායනය කර (පෙන්ව)න්නෙමි. එනම් නුඹලා ඔහුට කිසිවක් (හවුල්කරුවන් ලෙස) ආදේශ නොකරවු. තවද දෙමව්පියන්ට උපස්ථාන කිරීම (අනිවාර්යය වූ දෑ අතුරින්) වේ. තවද දිළිඳුකම හේතුවෙන් නුඹලාගේ දරුවන්ව නුඹලා ඝාතනය නොකරවු. නුඹලාට ද ඔවුන්ට ද ජීවන සම්පත් ලබා දෙනුයේ අපමය. තවද අශික්ෂිත දෑ තුළින් බාහිර දෑ හා අභ්‍යන්තර දෑ වෙත නුඹලා සම්ප නොවවු. තවද (ඝාතනය කිරීමට) අල්ලාහ් තහනම් කළ ආත්මයක් නුඹලා යුක්තියෙන්⁵² මිස ඝාතනය නොකරවු. මෙය නුඹලා අවබෝධ කර ගනු පිණිස මෙ(ම අල් කුර්ආනය)මගින් ඔහු නුඹලාට විධානය කර ඇතැ”යි (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. (152) තවද “අනාථ දරුවාගේ වස්තුවට ඔහු වැඩිවියට එළැඹෙන තුරු යහ අයුරින් මිස සම්ප නොවවු.⁵³ තවද නුඹලා යුක්තිගරුකව කිරුම් සහ මිනුම් සම්පූර්ණ කරවු.⁵⁴ අපි කිසිදු ආත්මයකට එහි හැකියාවන්ට අනුව මිස බල නොකරන්නෙමු.⁵⁵ තවද නුඹලා කතා කරන විට යුක්තිගරුක වවු. (එයින් බලපෑමට ලක් වන) ඔහු සම්ප ඥාතියෙකු වුවද (කම් නැත). තවද අල්ලාහ්ගේ ගිවිසුම නුඹලා ඉටු කරවු.-

52) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:178-179 යන ආයතයන් බලන්න.

53) ‘යහ අයුරින් සම්ප වීම’ යනු අනාථ දරුවාගේ වස්තුව ආරක්ෂා කරන්නට හෝ ඒවා දියුණු කරන්නට හෝ මිස ඒවාට අත නොතැබිය යුතුය යන්නයි. තවද ‘වැඩිවියට පත් වන තුරු’ යනු එම දරුවා තම කටයුතු තනිවම ඉටුකර ගැනීමට නිසි හැකියාවක් ලබන වයස උදා වන තුරුය යන්නයි.

54) මෙම ආයතයෙහි ගනු දෙනු පිළිබඳව සඳහන් වුවද කෙනෙකු අන් අයට කළ යුතු සියලු වගකීම් මෙහි අදහස් කොට ඇත.

55) ‘අපි කිසිදු ආත්මයකට එහි හැකියාවන්ට අනුව මිස බල නොකරන්නෙමු’ යන මෙම වාක්‍යයෙන් පෙන්වුම් කරන්නේ මෙම ආයතයේ සඳහන් කළ සියලු වගකීම් කෙනෙකුගේ උපරිම ශක්තියෙන් ඉටු කළ යුතුය යන්නයි. තවද කෙනෙකුගේ පාලනයෙන් ඔබ්බට ඇති වන අඩු වැඩිකම් අල්ලාහ් ක්ෂමා කරන්නේය යන්නයි.

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ
 وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تِبَابًا عَلَى الدِّينِ أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا
 لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ
 فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ
 قَبْلِنَا ۚ وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا
 أَهْدَى مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ
 اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا

﴿١٥٤﴾ يَصْدِفُونَ

-මෙය නුඹලා මෙනෙහි කරනු පිණිස මෙ(ම අල් කුර්ආනය)මගින් ඔහු නුඹලාට විධානය කර ඇත. (153) තවද සැබැවින්ම සෘජු මාර්ගයක් ලෙස (මග පෙන්වන) මෙය මාගේ මාර්ගයයි. එබැවින් නුඹලා එය අනුගමනය කරවු. තවද (වෙනත්) මාර්ගයන් නුඹලා අනුගමනය නොකරවු. එවිට එය ඔහුගේ(අල්ලාහ්ගේ) මාර්ගයෙන් නුඹලාව වෙන් කර දමයි. මෙය නුඹලා බිය හක්තිමත් වනු පිණිස මෙ(ම අල් කුර්ආනය)මගින් ඔහු නුඹලාට විධානය කර ඇත.” (යැයි ද නබිවරය, නුඹ පවසවු.)

(154) පසුව යහපත කරන්නා කෙරෙහි (අපගේ භාග්‍යයන්) පරිපූර්ණ කිරීමක් වශයෙන් ද සියලු දෑ පිළිබඳව පැහැදිලි කිරීමක් වශයෙන් ද මග පෙන්වීමක් වශයෙන් ද කරුණාවක් වශයෙන් ද ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගේ හමු වීම ඔවුහු විශ්වාස කිරීම පිණිස, අපි මූසාට* ධර්ම පුස්තකය(තව්රාතය*) පිරිනැමුවෙමු.

(155) මෙ(ම අල් කුර්ආනය) අපි ඔහුට(නබිවරයාට) පහළ කළ භාග්‍ය ලත් ධර්ම පුස්තකයකි. එබැවින් (ප්‍රතික්ෂේපක) නුඹලා එය අනුගමනය කරවු. තවද නුඹලා (අල්ලාහ්ගේ) කරුණාව ලබනු පිණිස (ඔහුට) බිය හක්තිමත් වවු. (156) (මෙය අප පහළ නොකළේ නම්) “ධර්ම පුස්තකය පහළ කරනු ලැබුවේ අපට පෙර වූ (යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් යන) දෙපිරිසකටය. තවද ඔවුන්ගේ හැදෑරීම පිළිබඳව සැබැවින්ම අපි අනවධානීන්ව සිටියෙමු” යැයි (ප්‍රතික්ෂේපක) නුඹලා පවසනු ඇත.

(157) නැතහොත් “සැබැවින්ම (එම) ධර්ම පුස්තකය අප වෙත පහළ කරනු ලැබුවේ නම් අපි ඔවුන්ට වඩා යහමග වූවන් වන්නට තිබිණ.” යැයි නුඹලා පවසනු ඇත. එබැවින් නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ පැහැදිලි සාධකයක් ද මග පෙන්වීමක් ද කරුණාවක් ද සැබැවින්ම නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත.-

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي
 بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيبَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا
 قُلِ انظُرُوا أَنَا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي
 شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ
 عَشْرٌ مِثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

-එබැවින් අල්ලාහ්ගේ වදන් අසත්‍ය කර ඒවාට පිටුපා යන්නට වඩා මහත් අපරාධකරුවා කවරෙක් ද? අපගේ වදන් වලට පිටුපා යන්නට ඔවුන් පිටුපා යමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් නරක දඬුවම ප්‍රතිච්ඡාක වශයෙන් අපි මතු ලබා දෙන්නෙමු.

(158) ඔවුන් වෙත මලක්වරුන්* පැමිණීම⁵⁶ හෝ නුඹගේ පරමාධිපතිගේ විධානය පැමිණීම හෝ නුඹගේ පරමාධිපතිගේ සංඥාවන් සමහරක් පැමිණීම හෝ මිස (අන් කිසිවක්) ඔවුන් අපේක්ෂා කරන්නේ ද? නුඹගේ පරමාධිපතිගේ සංඥාවන් සමහරක් පැමිණෙන දින (එයට) පෙර විශ්වාස කර නොසිටියා වූ හෝ තම විශ්වාසය තුළින් යහපතක් උපයා නොගත්තා වූ (කිසිදු) ආත්මයකට (එවිට සංඥාවන් දැකීම තුළින්) තම විශ්වාසය ප්‍රයෝජනවත් නොවන්නේය. “නුඹලා (මේවායින් යමක්) බලාපොරොත්තු වුව. සැබැවින්ම අපි ද බලාපොරොත්තු වන්නන් වන්නෙමු” යැයි (නබිවරය, ඔවුනට) නුඹ පවසවු.

(159) සැබැවින්ම තමන්ගේ දහමේ බෙදීම් ඇති කර (විවිධ) කණ්ඩායම් බවට පත් වූවන් වන (ප්‍රස්තක ලත් ජනයින් වූ) ඔවුන් සමග කිසිදු කරුණක නුඹ (කොටස්කරුවෙකු) නොවන්නෙහිය. ඔවුන්ගේ කරුණ (පැවරී ඇත්තේ) අල්ලාහ් වෙතමය. පසුව ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව ඔහු ඔවුනට දන්වන්නේය.

(160) (විනිශ්චය දින) කවරෙකු යහපතක් ගෙන එන්නේ ද ඔහුට එය මෙන් දහ(ගුණ)යක් ඇත. තවද කවරෙකු අයහපතක් ගෙන එන්නේ ද එවැන්නක් (පමණක්) මිස ප්‍රතිච්ඡාක වශයෙන් දෙනු නොලැබේ. තවද ඔවුහු අපරාධයට ලක් නොවෙති.

56) මෙහි සඳහන් ‘මලක්වරුන්ගේ* පැමිණීම’ යනු ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ප්‍රාණය අත්පත් කර ගැනීම සඳහා ඔවුන්ගේ පැමිණීම වන අතර ‘පරමාධිපතිගේ විධානය පැමිණීම’ යනු දඬුවම පිළිබඳ අල්ලාහ්ගේ විධානය පැමිණීමයි. තවද ‘නුඹගේ පරමාධිපතිගේ සංඥාවන් සමහරක්’ යනු ලොව අවසන් විනිශ්චය දින සඳහා සංඥාවන් උදා වීමය.

قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ دِينًا قَبِيحًا مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا
 شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ آبِيَّ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ
 شَيْءٍ ۗ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ
 فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ
 بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيُبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ۗ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

(161) “සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති සෘජු මාර්ගයක් වෙත මට මග පෙන්වා ඇත. (එනම්) සෘජු දහමක් වෙතය. (එනම්) සත්‍යය වෙත) නැඹුරු වූවෙකු වන ඉබ්‍රාහිම්ගේ* පිළිවෙත වෙතය. තවද ඔහු ආදේශකයින් අතුරින් නොවීය” යැයි (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. (162, 163) තවද “සැබැවින්ම මාගේ සලාතය* ද මාගේ කැපකිරීම ද මාගේ ජීවිතය ද මාගේ මරණය ද සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති, අල්ලාෂ්ටම හිමිය. ඔහුට කිසිදු හවුල්කරුවෙකු නොමැත. මෙය පිළිබඳවමය මා විධානය කරනු ලැබුවේ. තවද මම මුස්ලිම්වරුන්(අල්ලාෂ්ට අවතනවන්නන්) අතුරින් ප්‍රථමයා වෙමි.” යැයි ද නුඹ පවසවු.

(164) “අල්ලාෂ් සියලු දැති පරමාධිපතිව සිටිය දී ඔහු හැර වෙනත් පරමාධිපතියෙකු ව මා සොයන්නෙමි ද? තවද සෑම ආත්මයක්ම තමා කෙරෙහිම මිස (පාපයන්) උපයා නොගනියි. තවද (තම පාපයේ) බර උසුලන්නෙකු වෙතකෙකුගේ (පාපයේ) බර නොඋසුලන්නේය. පසුව, නුඹලාගේ නැවත යොමු වන ස්ථානය නුඹලාගේ පරමාධිපති වෙතය. එවිට නුඹලා කවර විෂයෙහි මතභේද ඇති කර ගනිමින් සිටියේ ද ඒ පිළිබඳව ඔහු නුඹලාට දන්වන්නේ යැ”යි ද නුඹ පවසවු.

(165) නුඹලාව මිහිතලයේ (පැවරූ බලතල ක්‍රියා කරන) නියෝජිතයන් බවට පත් කළේ ඔහුමය(අල්ලාෂ්මය). තවද නුඹලාට ඔහු (මෙලොවෙහි) ලබා දුන් දැති නුඹලාව පිරික්සනු පිණිස ඔහු නුඹලාගෙන් ඇතැමෙකු ඇතැමෙකුට වඩා තරාතිරම් වලින් උසස් කළේය. සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති දඬුවම් දීමෙහි ඉතා ශීඝ්‍රය. තවද සැබැවින්ම ඔහු අති ක්ෂමාශීලිය පරම කරුණාහරිතය.

07

سورة الأعراف

ജുറാ അൽ അഃറാൻ

(൨൪ അയ്യത്)

හැඳින්වීම

අරාෆ් යන වචනයට පදගතාර්ථය නම් 'උස් පවුරු' යන්නයි. අල් කුර්ආනයේ පරිභාෂික අර්ථයට අනුව එය ස්වර්ගය හා නිරය අතර ඇති උස් ස්ථානයකි. කවුරුන්ගේ ක්‍රියාවන්හි යහපතේ හා අයහපතේ ප්‍රතිඵල එක හා සමානව ඇත්තේ ද ඔවුන්ව මෙම ස්ථානයේ මද කලකට රඳවනු ලැබේ. මෙම සූරාවේ* 46 හා 48 යන ආයතයන්හි* මෙවැනි මිනිසුන් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇති හෙයින් මෙම සූරාවට අරාෆ් යැයි නම් කරනු ලැබ ඇත.

මෙම සූරාවේ මූලික විෂය නම්, මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට සත්‍ය දහම පිළිගන්නා මෙන් ආරාධනා කර ඇති අතර අල්ලාහ්ගේ ඒකීයත්වය ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ නබිත්වය පිළිබඳව ද මරණින් මතු ජීවිතය පිළිබඳව ද අන්තර්ගත වීමයි. මෙයට පෙර ඇති සූරාවන්හි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අවවාද කර ඇති අතර මෙම සූරාවෙහි ස්වර්ගයේ හා නිරයේ දර්ශන විස්තර කර අවවාද කර ඇත. තවද මෙයට පෙර සමූහයන් ඔවුන්ගේ රසුල්වරුන්ව* ප්‍රතික්ෂේප කළ හෙයින් මෙලොවේදීම ඔවුන්ට දඬුවම් කරනු ලැබීමේ වෘත්තාන්ත ද සඳහන් වී ඇත. මේ හැර තවත් බොහෝ අතිරේක කරුණු ද මෙම සූරාවෙහි අන්තර්ගත වී ඇත.

07 අල් අරාෆ් (උස් පවුරු)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 206 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْبَصِّ ۝ كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

۝ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

۝ وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ۝ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ

جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිෆ්. ලාම්. මීම්. සාද්.¹ (2) (නබිවරය, මෙම අල් කුර්ආනය) නුඹ වෙත පහළ කරනු ලැබූ ධර්ම පුස්තකයකි. එයින් නුඹගේ හදවතෙහි පීඩනයක් ඇති නොවිය යුතුය.² (එය පහළ කරනු ලැබූයේ) විශ්වාසිකයින්ට උපදෙසක් වශයෙන් ද එමගින් (අවිශ්වාසිකයින්ට) නුඹ අවවාද කරනු පිණිස ද වේ. (3) (ජනයනි!) නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹලා වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ නුඹලා අනුගමනය කරවු. ඔහු හැර සෙසු (අය තම) භාරකරුවන් (ලෙස) නුඹලා අනුගමනය නොකරවු.³ නුඹලා උපදෙස් ලබනුයේ අල්ප ප්‍රමාණයෙනි.

(4) කොපමණ ගම්මානයන් අපි විනාශ කළෙමු ද? රාත්‍රියේ හෝ ඔවුන් මධ්‍යහ්නයේ නිදියමින් සිටිය දී හෝ අපගේ දඬුවම ඒවා වෙත පැමිණියේය. (5) අපගේ දඬුවම ඔවුන් වෙත පැමිණි විට "සැබැවින්ම අපි අපරාධකරුවන්ව සිටියෙමු" යැයි ඔවුන් පවසා සිටියා මිස ඔවුන්ගේ ප්‍රකාශය නොවීය.

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.
2) ජනයන්ගෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට කුමන ආකාරයක ප්‍රතිචාරයක් ලැබුණ ද එයින් නොසැලී තමාගේ වගකීම වන අල් කුර්ආනයේ පණිවිඩය ජනයන්ට ප්‍රචාරය කරන ලෙස මෙයින් අල්ලාස් එතුමාට නියෝග කර ඇත. ජනයන්ගේ සතුරුකම හා හිතුවක්කාරකම එතුමාට වේදනා ඇති කළේය. ඇතැම් අවස්ථා වලදී ඔවුන් සත්‍යයෙන් මුළාවීම කෙරෙහි තමා වගකිව යුතු දැයි එතුමා සිතන්නට වූයේය. අල් කුර්ආනය විටින් විට නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ මෙම වගකීම, ප්‍රචාරය කිරීම පමණක් යැයි පවසා එතුමාට සනසන්නේය. ඔවුන්ගේ ප්‍රතිචාරය එතුමාගේ පාලනය යටතේ නොවීය. එබැවින් එතුමා තමාගේ වගකීම ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කරති යැයි නොසිතමින් කිසිදු බියකින් තොරව ඉටුකළ යුතුය. යන්නෙන් මෙයින් පෙන්වා දෙයි.
3) මෙහි 'භාරකරුවන්' යැයි අදහස් කරන්නේ මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් තම දහම් විෂයෙහි විශ්වාස තබන ඔවුන්ගේ නායකයින්ව හා ශාස්ත්‍රකරුවන්වය.

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقْصُرَنَّ عَنْهُمْ بِعِلْمٍ وَّ مَا كُنَّا
 غَآبِينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ﴿٨﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ و
 مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾ وَكَفَدُوا
 مَكِّنَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ﴿١١﴾ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَكَفَدُوا خَلْقَكُمْ
 ثُمَّ صَوَّرَكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَكِ اسْجُدُوا لِآدَمَ ﴿١٣﴾ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ﴿١٤﴾ لَمْ يَكُنْ مِنَ
 السَّاجِدِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ﴿١٦﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ
 نَّارٍ وَّ خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٧﴾

(6) කවුරුන් වෙත (රසුල්වරුන්*) යවනු ලැබුවේ ද ඔවුන්ගෙන් සැබැවින්ම (රසුල්වරුන්ට ප්‍රතිචාර දැක් වූ අන්දම) අපි විමසන්නෙමු. තවද රසුල්වරුන්ගෙන් ද (දහම් ප්‍රචාරය පිළිබඳව) විමසන්නෙමු. (7) ඉන් පසුව සැබැවින්ම අපි (ඔවුන් කළ ක්‍රියාවන් පිළිබඳව සම්පූර්ණ) දැනුමකින් යුතුව ඔවුන්ට (ඔවුන්ගේ) පුවත (නිවැරදි ලෙස) පවසන්නෙමු. තවද අපි (ඒ පිළිබඳව) අදාශ්‍යව නොසිටියෙමු.

(8) එදින (ක්‍රියාවන්හි) මිනුම සැබැවකි.⁴ එබැවින් (යහ ක්‍රියාවන් මගින්) කවරෙකුගේ තුලාවන් බැර වන්නේ ද ඔවුන්මය ජයග්‍රාහකයින් වන්නේ. (9) තවද කවරෙකුගේ (යහ ක්‍රියාවන්හි) තුලාවන් සැහැල්ලු වන්නේ ද ඔවුන්මය. අපගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි හේතුවෙන් තමන්ටම පාඩු ඇති කර ගත්තවුන් වන්නේ. (10) සැබැවින්ම අපි නුඹලාව මිනිතලයෙහි (අධිකාරය දී) ස්ථාපිත කළෙමු. තවද අපි නුඹලාව එහි ජීවනෝපායන් සලසා දුන්නෙමු. (එහෙත්) නුඹලා කාතවේදී වනුයේ අල්ප ප්‍රමාණයකි.

(11) සැබැවින්ම අපි නුඹලාව මවා පසුව නුඹලාව (මිනිස් හැඩයෙන්) හැඩ ගස්වා පසුව (පළමු මිනිසා වන) "ආදම්ට* සුජුද්* කරනු"යි මලක්වරුන්ට* පැවසුවෙමු. එවිට ඉබ්ලීස්* හැර ඔවුහු(සියල්ලෝම) සුජුද් කළෝය. ඔහු(ඉබ්ලීස්) සුජුද් කරන්නන්ගෙන් (කෙනෙකු) නොවීය. (12) "නුඹට මා අණ කළ විට නුඹ සුජුද් නොකර සිටීමට නුඹව වැළකුවේ කුමක් දැ?"යි ඔහු(අල්ලාහ්) ඇසීය. "මම ඔහුට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ වෙමි. නුඹ මා මැව්වේ ගින්නෙනි. නුඹ ඔහුව මැව්වේ මැටියෙනි" යැයි ඔහු පැවසීය.-

4) අල් කුර්ආනයේ ඇතැම් ස්ථානයන්හි මුළු මිනිස් සමූහයාගේ ක්‍රියාවන් විනිශ්චය දිනයේ කිරනු ලබන්නේ යැයි සඳහන් වී ඇත. ක්‍රියාවන්හි බරට අනුව ඔවුන්ගේ ස්වර්ගය හෝ නිරය තීරණය කරනු ලැබේ. මෙය අනිවාර්යයෙන්ම සිදුවන්නේ යැයි මෙම ආයතනයෙහි පවසා ඇත.

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ
 أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي
 لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَجِدُنَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ
 أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ۗ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا
 مَدْحُورًا ۗ لَنْ تَبْعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْبَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَأْتِيهِمْ آسَافُوتٌ
 زُجُجًا الْجَنَّةَ فَمَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

-(13) "නුඹ මෙයින් (මිහිතලයට) බැස යවු. මෙහි නුඹ උඩඟුකම් පැමට නුඹට කිසිවක් නැත. එබැවින් නුඹ බැහැරව යවු. සැබැවින්ම නුඹ අවමන් වූවන්ගෙන් යැ"යි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසීය.

(14) "ඔවුන්ව(මිනිසාව මරණින් මතු) නැගිටුවනු ලබන දිනය තෙක් මට (ජීවත් වීමට) අවකාශයක් ලබා දෙනු"යි ඔහු(ඉබ්ලිස්) පැවසීය. (15) "සැබැවින්ම නුඹ (මරණින් මතු නැගිටුවනු ලබන දිනය තෙක් ජීවත් වීමට) අවකාශය දෙනු ලැබුවන් අතුරින් යැ"යි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය. (16) "නුඹ මා මූලාවෙහි අත්හළ හෙයින් (දිවුරමින්,) ඔවුනට (යහමග යාමට බාධකයක් ලෙස) නුඹේ සෘජු මාර්ගයේ වාඩි වී සිටින්නෙමි." (17) පසුව ඔවුන්ට ඉදිරියෙන් ද ඔවුන්ගේ පසුපසින් ද ඔවුන්ගේ දකුණු පසින් ද ඔවුන්ගේ වම් පසින් ද මම ඔවුන් වෙත පැමිණෙන්නෙමි. තවද ඔවුන් අතුරින් බොහෝ දෙනා (නුඹට) කෘතවේදීන් ලෙස නුඹ නොදකිනු ඇත.

(18) "නුඹ නීවභාවයට ලක් වූවෙකු ලෙස ද පලවා හරිනු ලැබුවෙකු ලෙස ද මෙයින් පිටව යවු. ඔවුන් අතුරින් කවරෙකු නුඹව අනුගමනය කරන්නේ ද එවිට නියත වශයෙන්ම මම (ඔවුන්ගෙන් හා) නුඹලා සියල්ලන්ගෙන් නිරය පුරවන්නෙමි" යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය.

(19) "අහෝ ආදම්! නුඹ හා නුඹගේ බිරිය (ස්වර්ග) උයනෙහි වාසය කරවු. නුඹලා දෙදෙනා කැමති ස්ථානයකින් අනුභව කරවු. තවද නුඹලා දෙදෙනා මෙම ගස අසලට නොයවු. එසේ කළහොත් නුඹලා දෙදෙනා අපරාධකරුවන් අතුරින් වන්නෝය." (යැයි අල්ලාහ් ආදම්ට* පැවසුවේය.)-

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا
 عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَسَّهُمَا إِيَّيْكَمَا
 لِبَنِّ النَّصْحَيْنِ ﴿٢١﴾ فَدَلَّهُمَا بَعْرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا
 يَخْصِفْنَ عَلَيْهَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلُّ
 لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا ۖ وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ
 تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

(20) ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් ආවරණය කරනු ලැබූ රහස්‍යයන් ඔවුන් දෙදෙනාට හෙළි කර වීම සඳහා **ෂෙයිතාන්*** ඔවුන් දෙදෙනාට සිතුවිල්ලක් කෙළුරුවේය. “නුඹලා දෙදෙනාගේ පරමාධිපති මෙම ගස නුඹලා දෙදෙනාට තහනම් කළේ නුඹලා දෙදෙනා **මලක්වරුන්*** හෝ නුඹලා සදාතනිකයින් අතුරින් නොවීමට මිස නැතැ”යි ඔහු(ෂෙයිතාන්) පැවසුවේය.⁵ (21) “සැබැවින්ම මම නුඹලා දෙදෙනාට උපදෙස් දෙන්නන් අතුරින් වන්නෙමි” යැයි ඔවුන් දෙදෙනාට ඔහු දිවුරා සිටියේය. (22) රැවටීම තුළින් ඔවුන් දෙදෙනාට (ෂෙයිතාන්*) පහත හෙළිය. ඔවුන් දෙදෙනා එම ගසෙන් (පලතුරු වල) රස වින්ද විට ඔවුන් දෙදෙනාගේ රහස්‍ය ඔවුන් දෙදෙනාට හෙළි විය.⁶ තවද (ස්වර්ග) උයනෙහි කොළ වලින් තමන් දෙදෙනා(ගේ රහස්‍ය) මත අලවා විළි වසා ගැනීමට තැත් කළහ. ඔවුන් දෙදෙනාගේ පරමාධිපති ඔවුන් දෙදෙනා අමතා “නුඹලා දෙදෙනාට එම ගසෙන් මා නොවැළැක් වුවේමි ද? තවද ‘සැබැවින්ම **ෂෙයිතාන්** නුඹලා දෙදෙනාට පැහැදිලි සතුරෙකු යැයි මා නොපැවසුවේමි ද?” (යැයි විමසීය.) (23) “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපි අපටම අපරාධ කර ගත්තෙමු. නුඹ අපට සමාව නොදෙන්නේ නම්, තවද නුඹ අප වෙත කරුණාව නොදක්වන්නේ නම්, සැබැවින්ම අපි අලාභවන්තයින් අතුරින් වන්නෙමු.” යැයි එම දෙදෙනා (බැගැපත්ව) පැවසුවෝය.

5) **ආදම්, හව්වා** හා **ඉබ්ලිස්** යන අයගේ වෘත්තාන්තය 2:34 සිට 39 දක්වා **ආයතය**න්හි ද එහි පාද සටහන්හි ද වැඩි විස්තර සමග සඳහන් වී ඇත. මෙම **ආයතය** සඳහන් කරන්නේ තහනම් වූ ගසෙන් අනුභව කිරීමට **ඉබ්ලිස්** ඔවුන්ව පෙලඹවූයේ කෙසේද යන්නය.

6) එම ගසේ ස්වභාවය වනුයේ, යමෙකු එයින් අනුභව කළේ නම්, අනුභව කළ තැනැත්තාගේ රහස්‍ය අනාවරණය වීමයි. එය ඔවුන් වටහා ගත් සැණින් ලැජ්ජාවට පත්වී ඔවුන් ගස් කොළ වලින් විළිවසා ගැනීමට තැත් කළහ. මෙයින් පෙන්නුම් කරන්නේ පිරිමියෙකුගේ හෝ ස්ත්‍රියකගේ නිරුවත හෙළිවීම මිනිස් ස්වභාවයට අනුව පිළිකල් කරුණක් යන්නයි. මෙවැනි තත්වයක දී මිනිසෙකු ලැජ්ජා සහගත විය යුතුය. මෙම **සූරාවේ** 26 සිට 31 දක්වා **ආයතය**න්හි මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් තුළ මෙම නිරුවත් වීමේ සිරිත පිළිබඳව දොස් පැවරීම ඉස්මතු කර පෙන්වා ඇත.

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ^٥ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ
 فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يُبَيِّنُ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
 يُؤَارِي سَوَاتِرَكُمْ وَرِيشًا^٦ وَلبَاسَ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ^٧ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ
 ﴿٢٦﴾ يُبَيِّنُ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا
 لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِرَهُمَا إِنَّهُ يَرَئِكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ^٨ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ
 أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

(24) නුඹලාගෙන් ඇතැමුන් ඇතැමුන්ට සතුරෙකු ලෙස නුඹලා (ස්වර්ගයෙන් මිහිතලයට) බැස යවු. නුඹලාට මිහිතලයෙහි වාසස්ථානයක් ද (නියමිත) කාලයක් දක්වා වින්දනයක් ද ඇතැයි ඔහු(අල්ලාස්) ප්‍රකාශ කළේය. (25) "එහිම නුඹලා ජීවත් වන්නෙහුය. එහිම නුඹලා මරණයට පත් වන්නෙහුය. එයින්ම නුඹලා (මරණින් මතු) පිට කරනු ලබන්නෙහුය" යැයි ද ඔහු පැවසුවේය. (26) ආදම්ගේ දරුවනි, නුඹලාගේ රහස්‍ය අවරණය කරන්නා වූ හා (නුඹලාට) අලංකරණයක් වූ වස්ත්‍රයක් අපි නුඹලාට පහළ කර ඇත්තෙමු. බිය හක්තිමත්භාවයේ වස්ත්‍රය, එයමය ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ.⁷ එය ඔවුන් මෙතෙහි කරනු පිණිස අල්ලාස්ගෙන් වූ සාධකයන් අතුරිනි. (27) ආදම්ගේ* දරුවනි, ඡෙයිකාන්* නුඹලාගේ දෙමාපියන්ව ඔවුන් දෙදෙනාගේ රහස්‍යයන් ඔවුන් දෙදෙනාට හෙළි කිරීම පිණිස ඔවුන්ගේ වස්ත්‍රයන් ඔවුන්ගෙන් නිරාවරණය කර ස්වර්ගයෙන් පිට කළාක් මෙන් ඔහු නුඹලාව ව්‍යසනයෙහි යොමු නොකළ යුතුය. සැබැවින්ම ඔහු හා ඔහුගේ පිරිස නුඹලා නොදකින දෙසකින් නුඹලාව බලමින් සිටියි. විශ්වාස නොකරන්නන්ට මිතුරන් වශයෙන් ඡෙයිකානුන්ව* සැබැවින්ම අපි පත් කළෙමු.

7) මෙම ආයතයන් තහවුරු කරන්නේ මිනිසාට පළමුවෙන්ම අනිවාර්යය වූයේ තම රහස්‍ය අවරණය කළ යුතුය යන්නයි. අල්ලාස් වස්ත්‍රයන් නිර්මාණය කිරීමට පළමු අරමුණ වන්නේ මෙයයි. දෙවන අරමුණ වන්නේ අලංකාරය වීමය. අරාබි මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් අතර බොහෝ අශික්ෂිත දෑ විය. ඇතැම් ගෝත්‍රිකයන් තුළ ඒවායින් දරුණුම අශික්ෂිත දෑය වන නිරුවතින් කෘබාව* වටා පුදකිමිණ කිරීමේ පුරුද්දක් විය. මෙම ආයතයන් පෙන්වුම් කරන්නේ පිරිමින්ව හා ස්ත්‍රීන්ව නිරුවත වෙත යොමු කරන්නේ ඡෙයිකාන්ය*. එබැවින් කෙතෙකු ඡෙයිකාන්ගේ පෙලඹවීමෙන් ආරක්ෂා විය යුතුය යන්නයි.

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرْنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ
 بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ
 عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ وَ
 فَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
 مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾ يُبْنِي أَدْمُ حُدُودًا زَيَّنَّا لَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ
 لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

(28) (විශ්වාස නොකරන්නන් වන) ඔවුන් යම් අශික්ෂිත දෙයක් කළ විට “ අපගේ පියවරුන් මේ මත සිටිනු අපි දැක ඇත්තෙමු. තවද මෙය (කිරීමට) අපට විධානය කළේ අල්ලාෂ්” යැයි ඔවුහු පවසති. “සැබැවින්ම අල්ලාෂ් අශික්ෂිත දෑ විධානය නොකරන්නේය. නුඹලා නොදන්නා දෙයක් අල්ලාෂ් කෙරෙහි නුඹලා පවසන්නෙහු දැ?”යි (නබිවරය,) පවසවු.

(29) “මාගේ පරමාධිපති සාධාරණය⁸ ඉටු කරන ලෙස ද නැමදුම් කරන සෑම අවස්ථාවකම නුඹලාගේ මුහුණු (කිබ්ලාව* දෙසට) හරවන්න යැයි ද දහමෙහි ඔහුට චිත්ත පාරිශුද්ධියෙන් යුතුව ඔහුව අයැදින්නැ’යි ද අණ කර ඇත. ඔහු නුඹලාව (ලොවෙහි පෙර නිදසුනකින් තොරව) උත්පාදනය කළාක් මෙන්ම නුඹලා (විනිශ්චය දිනයෙහි ඔහු වෙතම) නැවත යොමු වන්නෙහුය.”යැයි (නබිවරය,) පවසවු. (30) ඔහු(අල්ලාෂ්) පිරිසක් යහමග රැගෙන ගියේය. තවත් පිරිසකට ඔවුන් කෙරෙහි මුළාව නියම විය. (මන්දයත්) සැබැවින්ම ඔවුහු තමන් යහමග ලද්දන් යැයි සිතමින් අල්ලාෂ් හැර ඡෙයිතානුන්ව* (තම) මිතුරන් ලෙස ගත්තෝය.

(31) ආදම්ගේ දරුවනි, නැමදුම් කරන සෑම අවස්ථාවකම නුඹලාගේ (වස්ත්‍ර) අලංකාරය කර ගනිවු. තවද නුඹලා අනුභව කරවු. පානය කරවු. නාස්ති නොකරවු. සැබැවින්ම ඔහු(අල්ලාෂ්) නාස්ති කරන්නන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය.-

8) ‘සාධාරණය’ යන වචනය ‘කිස්ත්’ යන අරුති වචනයේ අර්ථයයි. නමුත් මෙයට ‘සියලු විෂයන්හි මධ්‍යස්ථතාව’ යන අදහසක් ද ඇත. එනම් යම් විෂයක උපරිමයට හෝ අවමයට නොගොස් මධ්‍යස්ථව සිටිය යුතුය යන්නයි. මෙලෙසම කෙනෙකු වස්ත්‍රයන් පලඳින විට ද මධ්‍යස්ථතාවය තිබිය යුතුය. එනම් කෙනෙකු ශරීරය ආවරණය කිරීමේ අවශ්‍යතාව පැහැර හැරිය නොයුතු අතර ඡරීආ නීති රීති උල්ලංඝනය වන පරිදි වස්ත්‍රයන් අලංකාර කිරීම ද ඔහුගේ ජීවිතයේ අරමුණ බවට පත් නොවිය යුතුය.

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلذَّكَّانِ امْنُوَانِي
 الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفَصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا
 حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ
 مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ
 أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾ يَبْنَئِ أَدْمًا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
 يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَبِنِ الْأُتَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾

(32) "තම ගැත්තන්ට ප්‍රදානය කළ අල්ලාහ්ගෙන් වූ අලංකාරය ද ආහාරයෙන් පිවිතුරු (අනුමත) දෑ ද තහනම් කළේ කවරෙකු ද?" යි (නබිවරය,) නුඹ විමසවු. " මේවා මෙලොව ජීවිතයේ දී විශ්වාස කළවුන් සඳහාය. (තවද මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ දී (ඔවුන්ට) පමණක් වන්නේ යැ" යි පවසවු.⁹ දැනුමැති පිරිසට සංඥාවන් අප පැහැදිලි කරනුයේ මෙලෙසය. (33) "මාගේ පරමාධිපති සැබැවින්ම තහනම් කළේ අශික්ෂිත දෑ තුළින් බාහිර දෑ ද, අභ්‍යන්තර දෑ ද, පාපය ද යුක්තියෙන් තොරව සීමාව ඉක්මවා යෑම ද, කවර දැයක් සඳහා ඔහු(අල්ලාහ්) බලයක් පහළ නොකළේ ද එය නුඹලා අල්ලාහ්ට ආදේශ කිරීම ද, අල්ලාහ් කෙරෙහි නුඹලා නොදන්නා දෑ පැවසීම ද වේ" යැයි (නබිවරය,) පවසවු.

(34) සෑම සමූහයකටම (මරණය සඳහා) නියමිත කාලයක් ඇත. එබැවින් ඔවුන්ගේ කාලය පැමිණි විට මොහොතක් හෝ ඔවුන් ප්‍රමාද නොවෙති. පෙරටු ද නොවෙති. (35) ආදම්ගේ දරුවනි! මාගේ වදන් නුඹලාට පවසන නුඹලා අතුරින් වූ රසූල්වරුන්* නුඹලා වෙත පැමිණියේ නම්, (ඔවුන්ගේ ඔවදනින්) කවරෙකු බිය බැතිමත් වී තමන්ව (යහපතින්) සංශෝධනය කර ගත්තේ ද ඔවුන්ට කිසිදු බියක් නැත. තවද ඔවුහු දුක් නොවෙති.

9) මෙම ආයතයේ පළමුවන කොටසෙන් අදහස් කරන්නේ යම් දැයක් අනුමත කිරීම ද තහනම් කිරීම ද අල්ලාහ් සතු වූවකි. කිසිදු කෙනෙකුට අනුමත දැයක් තහනම් කිරීමට අයිතියක් නැත යන්නයි. මෙහි දෙවන කොටස මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින්ගේ තර්කයක් නිෂ්ප්‍රභ කෙරේ. එනම් සෑම අනුමත දැයක්ම අල්ලාහ්ගෙන් වූ භාග්‍යයන්ය. ඔවුන් භුක්ති විඳින මෙවන් වූ භාග්‍යයන් ඔවුන්ට ලැබීම අල්ලාහ් ඔවුන් සමග තෘප්තිමත් වීමට සාධකයක් යැයි තර්ක කළෝය. මෙම ආයතය ඔවුන්ට පිළිතුරක් දෙයි. එම පිළිතුර නම් මෙලොවෙහි කෙනෙකු භුක්ති විඳීම අල්ලාහ්ගෙන් වූ තෘප්තියට සාධකයක් නොවේ. නමුත් මරණින් මතු ද එය පැවතීමය ඔහුගේ තෘප්තියට සාධකය වන්නේ. එබැවින් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ භුක්ති විඳීම මෙලොවට පමණක් සීමා වී ඇති අතර විශ්වාස වන්තයින් මෙලොව ද මතු ලොව ද භුක්ති විඳින්නෝය.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ نَعِيمُهُمْ مِّنَ
 الْكِتَابِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۖ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ ۖ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ
 قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَّمٍ قَدْ
 خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ فِي النَّارِ ۗ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَّعَنَتْ أُخْتَهَا ۗ حَتَّىٰ إِذَا
 دَارَكُوا فِيهَا جَبِيعًا ۖ قَالَتْ أَخْرِصُهُمْ لِرَبِّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ
 النَّارِ ۗ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

(36) කවරෙකු අපගේ වදන් අසත්‍යය කර ඒවාට එරෙහිව උඩඟු වූයේ ද ඔවුහු නිරා ගින්නේ සගයින්ය. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති.

(37) අල්ලාහ් කෙරෙහි බොරු ගෙතු අයට හෝ ඔහුගේ වදන් අසත්‍යය කළ අයට වඩා මහා අපරාධකරුවා කවරෙකු ද? ඔවුනට (ලේඛුල් මහ්ලූල්* නම්) පුස්තකයෙහි නියම වූ දැයින් තම කොටස හිමි වනු ඇත. කෙතරම් (දුරට) ද යත් ඔවුන්ව මරණයට පත් කරන්නට අපගේ දූතයින් (වන මලක්වරුන්*) පැමිණි අවස්ථාවෙහි “අල්ලාහ් හැර නුඹලා අයැදීමින් සිටි අය කොහේද?” යි ඔවුහු විමසන්නෝය. (එවිට) “අපෙන් ඔවුන් මුළා වී ගියෝය” යැයි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු පවසති. තවද සැබැවින්ම තමන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව සිටිය බව ඔවුහු තමන්ට එරෙහිවම සාක්ෂි දරනු ඇත.

(38) “ඒන්වරුන්* හා මිනිසුන් අතුරින් නුඹලාට පෙර ඉකුත් වී ගිය සමූහයන් සමග නුඹලා ද (නිරා) ගින්නට පිවිසෙවු” යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) පවසයි. (යම්) සමූහයක් (නිරයට) පිවිසෙන විටෙක තම සහෝදරියට(ඊට පෙර වූ සමූහයට)¹⁰ ශාප කරති. කෙතරම් (දුරට) ද යත් ඔවුන් සියල්ලෝම එහි සේන්ද්‍ර වූ විට “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අප මුළාවට පත් කළේ මොවුන්ය.-

10) මෙම ආයතනයෙහි සහෝදරිය යන්නෙන් අදහස් කොට ඇත්තේ ඔවුනට පෙර නිරයට පිවිසුණු සමූහයන්ය. ආයතනයෙහි උම්මක් හෙවත් සමූහය යන පදය භාවිත වී ඇත. එම උම්මක් යන පදය ස්ත්‍රී ලිංග පදයක් වන හෙයින් ඊට පෙර වූ උම්මකය ඇඟවීම සඳහා සහෝදරිය යන්නෙන් මෙහි සඳහන් වී ඇත.

وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
 تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا
 يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَبَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۗ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِّنْ
 جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۗ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

-එබැවින් (නිරා) ගින්නෙන් දෙගුණ වේදනාවක් ඔවුනට දෙවූ” යැයි ඔවුන්ගෙන් පසු වූවන් ඔවුන්ගෙන් පෙර වූවන්¹¹ අඟවා ප්‍රකාශ කරති. “සෑම කෙනෙකුටම දෙගුණයක්ය.¹² නමුත් නුඹලා නොදනිති” යැයි ඔහු(අල්ලාෆ්) පවසයි. (39) “(දඬුවම විෂයෙහි) අපට වඩා නුඹලාට කිසිදු ශ්‍රේෂ්ඨත්වයක් නොතිබුණි.”¹³ යැයි ඔවුන්ගෙන් පෙර වූවන් ඔවුන්ගෙන් පසු වූවන්ට පවසති. “නුඹලා උපයමින් සිටි දෑ සඳහා නුඹලා දඬුවම රස විඳිවූ.” (යැයි අල්ලාෆ් ඔවුනට පවසයි.) (40) සැබැවින්ම අපගේ වදන් අසත්‍යය කරමින් ඒවාට එරෙහිව උඩඟු වන්නන්ට අහස්හි දොරටු ඔවුන් සඳහා විවෘත කරනු නොලැබේ. තවද ඉඳිකටු සිදුරෙහි ඔටුවෙකු ඇතුළු වන තෙක් ස්වර්ගයට ඔවුහු නොපිවිසෙති.¹⁴ මෙලෙසය අප වැරදිකරුවන්ට ප්‍රතිඵල දෙනුයේ. (41) ඔවුනට නිරයෙන් (තැනුවා) වූ ඇතිරිල්ලක් ද ඔවුනට ඉහළින් පොරවනයන් ද ඇත. මෙලෙසය අප අපරාධකරුවන්ට ප්‍රතිඵල දෙනුයේ.

(42) (අල්ලාෆ්ව) විශ්වාස කොට යහකම් කළවුන් නම්, අපි කිසිදු ආත්මයකට එහි හැකියාවන්ට අනුව මිස (කිසිවක්) නොපවරන්නෙමු. ඔවුහුමය ස්වර්ගයේ සගයින් වන්නෝ. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති.-

11) ‘පෙර වූවන්’ යනු පසු පැමිණෙන පරපුරට ප්‍රතික්ෂේපය හා අයහකම්හි උරුමය අත හැර ගිය පුරෝගාමීන්ය. ‘පසු වූවන්’ යනු පෙරවූවන්ට වෝදනා ඵලල කරන අනුප්‍රාප්තිකයන්ය.

12) මොවුන් දෙපිරිසටම දඬුවම දෙගුණයක් යැයි පවසා ඇත. මන්දයත් සෑම අනුප්‍රාප්තිකයන්ම තමන්ට පසුව පැමිණෙන පරපුරට පුරෝගාමීන්ව සිටියෝය.

13) පසුවූවන් තමන්ගේ දඬුවම සැහැල්ලු කරන මෙන් ආයාචනා කළ කල්හි එයින් කිසිදු ඵලක් නොවන බවට අල්ලාෆ් තීන්දු කිරීමෙන් පසු පෙරවූවන් “දඬුවම් විෂයෙහි අපට වඩා නුඹලාට කිසිදු ශ්‍රේෂ්ඨත්වයක් නොතිබුණි.” යැයි පසු වූවන්ට පිළිතුරු දෙන්නෝය.

14) නිසැකවම ඉඳිකටු සිදුරෙහි ඔටුවෙකු ඇතුළු වීමට නොහැකිය. එබැවින් මෙම ආයතයේ ඔවුන් ස්වර්ගයට පිවිසීමට නොහැකිමය යන්න භාෂා රීතියට අයත් ප්‍රකාශයක් මගින් දන්වා ඇත.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ ^{٤٣} وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا ^{٤٤} وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ^{٤٥} لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ ^{٤٦} وَ نُوَدُّوا أَنْ تَلُكُمُ الْجَنَّةُ أَوْرِثَتُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ^{٤٧} قَالُوا نَعَمْ ^{٤٨} فَآذَنُوا مُؤَدِّنُ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ يَبْغُونَهَا عِوَجًا ^{٤٩} وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ^{٥٠} وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيئِهِمْ ^{٥١} وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا ^{٥٢} لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾

-(43) ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ ඇති ක්‍රෝධය අපි ඉවත් කරන්නෙමු. ඔවුනට පහළින් ගංගාවෝ ගලා බසිනු ඇත. තවද "මෙ(ම ස්වර්ග)ය වෙත අපව මග රැගෙන ආ අල්ලාහ්ටමය සියලු ප්‍රශංසා. අල්ලාහ් අපට මග පෙන් වූයේ නැතිනම්, අපි යහමග ලැබුවත් නොවන්නෙමු. සැබැවින්ම (ලොවෙහි දී) අපගේ පරමාධිපතිගේ රසුල්වරුන්* සත්‍යය රැගෙන පැමිණියෝමය' යැයි ඔවුහු පවසති. "මෙම ස්වර්ගය නුඹලා කරමින් සිටි (යහ) දෑ හේතුවෙන් උරුම කරනු ලැබුවෙහුය." යැයි ඔවුන්ට අමතනු ලැබේ.

(44) අපගේ පරමාධිපති අපට සත්‍යයක් ලෙස ප්‍රතිඥා කළ දෑ සැබැවින්ම අපි ලබා ගත්තෙමු. "නුඹලාගේ පරමාධිපති නුඹලාට සත්‍යයක් ලෙස ප්‍රතිඥා කළ දෑ(දඬුවම) නුඹලා ලැබුවෙහු දැ?"යි ස්වර්ගයේ සහයින් නිරයේ සහයින් අමතා ප්‍රකාශ කරති. "එසේය" යැයි ඔවුහු පිළිතුරු දෙති. එවිට "අපරාධකරුවන් කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ ශාපය අත් වේවා!" යැයි නිවේදකයෙකු ඔවුන් අතර නිවේදනය කරනු ඇත. (45) ඔවුන් කවරෙකුද යත් පරමාන්තය ප්‍රතික්ෂේප කරමින් (ජනයිත්ව) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන්(දහමෙන්) වළක්වා එහි දෝෂ (හිඛිය යුතු යැයි) පනත්නන් වෙති. (46) එම දෙපිරිස අතර තිරයක්(පවුරක්) ඇත. තවද උස් පවුරු මත මිනිසුන් සිටිති. මොවුන් (ස්වර්ග හා නිරා වාසී) සෑම කෙනෙකුටම ඔවුනොවුන්ගේ සලකුණු¹⁵ අනුව හඳුනා ගන්නෝය.-

15) ඔවුනොවුන්ගේ සලකුණු යනු නිරා හා ස්වර්ග වාසීන්ගේ ඔවුනට ආවේණික සලකුණු වේ. නිරා වාසීන්ගේ සලකුණු නම්, තම මුහුණු කළු පැහැ වී දෑස් නිල් පැහැ වී ඇති භයංකර පෙනුමයි. ස්වර්ග වාසීන්ගේ සලකුණු නම්, මුහුණු ප්‍රභාවත්ව දිස්වීම ය.

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾
 وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسَيِّئِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا
 كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهْلَآءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يِنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا
 خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أ_Fِيضُوا
 عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ
 اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۖ فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ
 هٰذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

-මොවුන් ස්වර්ගයේ වැසියන් අමතා “නුඹලාට සාමය අත් වේවා!” යැයි පවසති. මොවුන් (ස්වර්ගයට පිවිසීමට) දැඩි ආශාවෙන් පසු වන්නන් වුව ද (තවමත්) එයට ඇතුළු වූයේ නැත. (47) (පසුව) ඔවුන්ගේ බැල්ම නිරයේ වැසියන් දෙසට යොමු කරනු ලැබූ විට “අපගේ පරමාධිපතියාණනි! අපරාධකාර පිරිස සමග අපව (නිරයෙහි) පත් නොකරනු මැනව”යි පවසති. (48) තවද උස් පවුරැහි (සිටින) වැසියන් කවුරුන්ව ඔවුන්ගේ (නිරා වාසී) සලකුණු මගින් තමන් හඳුනාගත්තේ ද එම (නිරා වාසී) මිනිසුන් අමතා “නුඹලාගේ (ධනය) රැස් කිරීම හා නුඹලා උඩගු වී සිටීම නුඹලාට එලක් නොවීය” යැයි පවසති. (49) “මොවුන්ට අල්ලාහ් කරුණාව ලබා නොදෙන්නේම යැයි නුඹලා (ලොවෙහි) දිවුරු අය මොවුන් ද? (යැයි උස් පවුරෙහි සිටින වැසියන් ස්වර්ග වාසින්ව අඟවා නිරා වාසින්ට පවසති). ‘නුඹලා ස්වර්ගයට පිවිසෙවු. නුඹලාට බියක් නැත. තවද නුඹලා දුකට පත්වන්නන් ද නොවෙති’ (යැයි අල්ලාහ් උස් පවුරෙහි සිටින වැසියන් අමතා පවසනු ඇත”

(50) නිරා වාසීන් ස්වර්ග වාසීන් අමතා, “ජලයෙන් හෝ අල්ලාහ් නුඹලාට සම්පත් වශයෙන් ලබා දුන් දැයින් ස්වල්පයක් හෝ අප වෙත වැගිරවවු” යැයි පවසති. (එවිට ස්වර්ග වාසී) ඔවුහු “සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඒ දෙකම ප්‍රතික්ෂේපකයින්හට තහනම් කර ඇතැ”යි පවසති. (51) ඔවුන් තම දහම සමච්චලයට හා සෙල්ලමට ගත්තවුන්ය. තවද ලෞකික ජීවිතය ඔවුන්ව රවටා දැමුවේය. ඔවුන්ගේ මෙදින (විනිශ්චය) හමුවීම ඔවුන් අමතක කර දමා අපගේ වදන් පිළිබඳව පිටුපාමින් සිටියාක් මෙන් අද දින අපි ද ඔවුන්ව අමතක කර දමන්නෙමු.

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا
 تَأْوِيلَهُ ۚ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ
 فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۖ قَدْ خَسِرُوا
 أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾

(52) සැබැවින්ම අපි ධර්ම පුස්තකයක් (වන අල් කූර්ආනය) ඔවුන් වෙත ගෙන ආවෙමු. විශ්වාස කරන පිරිසට මග පෙන්වීමක් වශයෙන් ද කරුණාවක් වශයෙන් ද ඥානය මත (පදනම් කරමින්) අපි එය පැහැදිලි කළෙමු.

(53) (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු එහි අවසන් ප්‍රතිඵලය¹⁶ හැර (අනෙකක්) බලාපොරොත්තු වන්නෙහු ද? එහි අවසන් ප්‍රතිඵලය පැමිණෙන දින මීට පෙර එය (නොසලකා හරිමින්) අමතක කළවුන් “සැබැවින්ම අපගේ පරමාධිපතිගේ රජුල්වරුන්* සත්‍යය රැගෙන ආහ. මැදිහත් වන්නන් අතුරින් අප වෙනුවෙන් මැදිහත් වන්නට අපහට කිසිවෙකු සිටී ද? නැතහොත් අප නැවත (ලෝකය වෙත) හරවනු ලබන්නෙමු ද? එවිට අපි කරමින් සිටි (අයහපත්) දෑ නොවන (යහපත්) දෑ කරන්නෙමු” යැයි පවසති. ඔවුන් තමන්ටම අලාභ කර ගත්හ. ඔවුන් ගොතමින් සිටි (ව්‍යාජ) දෑ ඔවුන්ගෙන් මුළා වී ගියේය.-

16) අල් කූර්ආනය මගින් අල්ලාස් ඔවුනට ප්‍රතිඥා දුන් දඬුවම්ය.

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى
 اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا ۗ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّاتٌ بِأَمْرِ رَبِّهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَ
 الْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

-(54) සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපති අල්ලාෆ් ය. (ඔහු) අහස් හා මිහිතලය දින හය(ක ප්‍රමාණය)කින් මැව්වේය. පසුව ඔහු අර්ෂය* මත (ඔහුගේ ගෞරවයට සුදුසු අයුරින්) “ඉස්තිවා” විය.¹⁷ ඔහු රාත්‍රිය මගින් දහවල ආවරණය කරන්නේය. මෙය එය වේගයෙන් ලුහු බඳින්නේය. තවද ඔහුගේ බලයට නතු කරවනු ලැබුවක් ලෙස හිරු සඳු හා තාරකා (ද ඔහු මැව්වේය). දැන ගනිමු. මැවීම ද විධානය ද ඔහු සතුය.¹⁸ විශ්වයේ පරමාධිපති වන අල්ලාෆ් උත්කෘෂ්ට විය.

17) මෙම ආයතනයෙහි ‘ඉස්තිවා’ යන අරාබි පදයේ භාෂමය අර්ථය වනුයේ ආස්ථාන විය, තැන්පත් විය, පිහිටුවීම යන්නය. ‘අර්ෂය’ යනු පොදුවේ අරාබි බසින් රාජාසනයට පවසනු ලැබේ. අල්ලාෆ්ගේ අර්ෂය යනු කුමක්ද? එය කෙසේ තිබේද? තවද එය මත ඉස්තිවා වීම යන්නෙහි කුමක් අදහස් කෙරේද? යන බොහෝ ප්‍රශ්න මතු විය හැක.

මේ පිළිබඳව පිළිපැදිය යුතු ඉතා පැහැදිලි හා නිවැරදි ක්‍රියාමාර්ගය වනුයේ සහාබිවරුන්* හා ඉස්ලාමීය පුරෝගාමී විද්වතුන්ගෙන් ලැබූ ප්‍රකාශනයන්ය. එනම් අල්ලාෆ්ගේ පැවැත්ම හා විශේෂණයන්හි යථාර්ථය නිසියාකාරව වටහා ගැනීම මිනිස් බුද්ධියට ගෝචර නොවන දෙයකි. ඒ පිළිබඳව ගවේශණයන්හි නියැලීම ප්‍රයෝජන රහිත හා උවදුරු සහිත විෂයකි. මේ පිළිබඳව කෙටියෙන් මෙලෙස විශ්වාස කළ යුතුයි. එනම් ‘මෙම පදයන් තුළින් අල්ලාෆ්ගේ අදහස කුමක් වේද එයමය නිවැරදි හා සත්‍ය වේ’ යන්නෙන් විශ්වාස කිරීමය. එමෙන්ම ඒවාට තමන් විසින් කිසිදු අර්ථයක් දීමට උත්සහ නොකිරීමය.

අතීතයේ ජීවත් වූ ප්‍රකට ඉස්ලාමීය විද්වතෙකු වන ඉමාම් මාලික් තුමාණන් වෙත කෙනෙකු පැමිණ අර්ෂය මත ඉස්තිවා වීම යන්නෙහි අදහස කුමක්දැයි ඔහුගෙන් විමසුවේය. එවිට එතුමාණන් මඳ වේලාවක් කල්පනාවෙන් යුතුව නිහඬව සිට පසුව මෙසේ පිළිතුරු දුන්න : “ ඉස්තිවා යන පදයෙහි අරාබි අර්ථය ඉතා පැහැදිලිය. එනමුත් එහි ප්‍රායෝගික ක්‍රමය හා යථාර්ථය මිනිස් බුද්ධියට නොවැටහෙන්නකි. ඉස්තිවා කෙරෙහි විශ්වාසය තැබීම අනිවාර්ය වේ. එහි ප්‍රායෝගික ක්‍රමය හා යථාර්ථය පිළිබඳව ප්‍රශ්න කිරීම ඉස්ලාම් දහමට අනුකූල නොවූ නවෝත්පාදනයකි.” මන්දයත් එකල සහාබිවරුන් පවා නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන්ද මෙවැනි ප්‍රශ්නයන් අසා නොමැත.

18) සියලු දෑ මවා ඇත්තේ අල්ලාෆ් විසින්ය. එබැවින් සියලු දෑ කෙරෙහි විධානය හා පාලනය ද ඔහු සතුය.

اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ
 إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي
 يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا نِّقَالًا سَقَّاهُ لِبَدٍ مَّيِّتٍ
 فَانزَلْنَاهُ الْبَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾
 وَالْبَدَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرِجُهُ إِلَّا نَكِدًا ۗ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

(55) නුඹලා බැගැපත්ව හා රහසිගතව නුඹලාගේ පරමාධිපතිව අයැද සිටිවු. සැබැවින්ම ඔහු සීමාව ඉක්මවා යන්නන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය.

(56) තවද මිහිතලය මත එහි (යහක්‍රියා මගින්) සංස්කරණය කිරීමෙන් පසු නුඹලා කලහකම් නොකරවු. බියෙන් හා අපේක්ෂා පූර්වකව ඔහුව(අල්ලාහ්) අයැදිවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගේ කරුණාව යහකම් කරන්නන්හට සම්පය.

(57) තවද තම දයාවට¹⁹ පෙරාතුව ශුභාරංචියක් වශයෙන් සුළං (හඹා) යවන්නා ඔහුය. කෙතරම් (දුරට) ද යත් එය ගත වලාකුළු ඉසිලූ කල්හි මළ භූමියක් කරා අපි එය යවන්නෙමු. පසුව එහි අපි (වැසි) ජලය පහළ කරන්නෙමු. තවද එමගින් සියලු පලතුරු හට ගත්වන්නෙමු. නුඹලා මෙතෙහි කරනු පිණිස අපි (විනිශ්චය සඳහා) මළවුන් (ජීවමානව) පිට කරන්නේ මෙලෙසය. (58) සරු බිම, එහි ශාකයන් තම පරමාධිපතිගේ අනුබලයෙන් හට ගන්නේය. නිසරු වූ දැය(බිම) අසිරුවෙන් හැර හට නොගනියි.²⁰ කෘතවේදී වන පිරිසට අප (අල් කුර්ආනයේ) වදන් ගෙන හැරපාන්නේ මෙලෙසය.

19) මෙහි 'දයාව' යනු වර්ෂාවයි.

20) මෙහි මරණයෙන් පසු සත්‍ය ජීවිතයක් ඇතැයි තහවුරු කරන අතර මෙම ආයතය තවත් දැයක් පෙන්නුම් කරයි. එනම් සරුසාර භූමියක වැසි ජලය පතිත වී එතුළින් ශාක හට ගන්නේය. තවද නිසරු භූමියකට ජලය පතිත වුවද එතුළින් ශාක හට ගන්නේ නැත. එලෙසම නබිවරුන්ගේ කැඳවීම ප්‍රයෝජනයක් ඇති කරනුයේ ඔවුන්ගේ උපදෙස සිත් තුළට කාවදින්නන්ට පමණය. කවරෙකුගේ සිත් තුළට එය කානොවදින්නේ ද? ඔවුන්ට කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් අත් නොවන්නේය.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْبَلَاءُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ
 لِقَوْمِهِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أَبَلَّغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ
 وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ
 لِيُنذِرَكُمْ وَيُنذِرْكُمْ وَيَتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّ وَ
 أَعْرَضْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾

(59) සැබැවින්ම අපි නූභ්ව^{*21} (රසුල්වරයෙකු* වශයෙන්) ඔහුගේ පිරිස වෙත එව්වෙමු. එවිට ඔහු “මාගේ ජනයා නූඹලා අල්ලාහ්ට (පමණක්) නමදිවු. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නූඹලාට නැත. සැබැවින්ම මහත් වූ දිනයක දඬුවම පිළිබඳව මම නූඹලා කෙරෙහි බිය වෙමි” යැයි පැවසුවේය. (60) ඔහුගේ පිරිස අතුරින් ප්‍රධානීහු “සැබැවින්ම ඔබ පැහැදිලි මුළාවෙහි සිටින බව අපි දකින්නෙමු.” යැයි පැවසූහ. (61) “මාගේ ජනයා, මා තුළ කිසිදු මුළාවක් නැත. නමුත් සැබැවින්ම මම ලෝවැසියන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ රසුල්වරයෙකු* වෙමි” යැයි පැවසුවේය. (62) “මාගේ පරමාධිපතිගේ පණිවිඩ නූඹලාට දන්වා සිටිමි. තවද නූඹලාට උපදෙස් දෙන්නෙමි. නූඹලා නොදන්නා දෑ අල්ලාහ්ගෙන් මම දන්නෙමි.” (63) නූඹලාට ඔවුන් කිරීම පිණිස ද නූඹලා බිය හක්තිමත් වීම පිණිස ද නූඹලා කරුණාව ලබනු පිණිස ද නූඹලා අතුරින් වූ මිනිසෙකු මගින් නූඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ උපදෙසක් නූඹලා වෙත පැමිණීම පිළිබඳව නූඹලා මවිතයට පත් වන්නෙහු ද? (යැයි ද ඔහු පැවසුවේය.) (64) නමුත් ඔවුහු ඔහුව අසත්‍යය කළෝය. එහෙයින් ඔහුව හා ඔහු සමග නැවෙහි වූවන් අපි ආරක්ෂා කළෙමු. තවද අපගේ වදන් අසත්‍යය කළ අය අපි ගිල්වා දැමුවෙමු. සැබැවින්ම ඔවුහු (යහමගින්) අන්ධ පිරිසක්ව සිටියෝය.

21) නබි නූභ්* කුමාණන් හා ඔහුගේ සමූහයා පිළිබඳව වැඩි විස්තර අල් කූර්ආන් 11:25-49, 71 වැනි සම්පූර්ණ සුරාව, 3:33, 6:84, 21:76, 23:23, 29:14, 42:13, 57:26 යන ආයතයන් බලන්න.

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا ۖ قَالَ يُقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾
 قَالَ الْبَلَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٦٦﴾
 قَالَ يُقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٦٧﴾ أَبَلِغُكُمْ رِسٰلَتِ رَبِّي وَأَنَا
 لَكُمْ نٰصِيحٌ ۖ أَمِيتٌ ﴿٦٨﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَ
 أَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً ۖ فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

(65) තවද ආද් (සමූහයා) වෙත ඔවුන්ගේ සහෝදර හුද්ව²² ද (රසුල්වරයෙකු* වශයෙන් අපි එව්වෙමු). “මාගේ ජනයානි, නුඹලා අල්ලාහ්ට (පමණක්) නමඳිවු. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නුඹලාට නැත. එබැවින් නුඹලා (අල්ලාහ්ට) බිය හක්කිමත් නොවන්නෙහු ද?” යන්නෙන් ඔහු පැවසුවේය. (66) ඔහුගේ පිරිස අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළ ප්‍රධානිහු “සැබැවින්ම ඔබ අඥානයෙහි සිටින බව අප දකින්නෙමු. තවද ඔබ බොරුකාරයින් අතුරින් කෙනෙකු යැයි අපි සිතන්නෙමු” යැයි කීවේය. (67) “මාගේ ජනයානි, මා තුළ කිසිදු අඥානකමක් නැත. නමුත් සැබැවින්ම මම ලෝවැසියන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ රසුල්වරයෙකු* වෙමි” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (68) “මාගේ පරමාධිපතිගේ පණිවිඩයන් නුඹලාට දන්වා සිටිමි. තවද මම නුඹලාට විශ්වාසනීය උපදෙස් දෙන්නෙකු වන්නෙමි.” (69) “නුඹලාට ඔවදන් දීම පිණිස නුඹලා අතුරින් වූ මිනිසෙකු මගින් නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ උපදෙසක් නුඹලා වෙත පැමිණීම පිළිබඳව නුඹලා මවිතයට පත් වන්නෙහු ද? නුඹගේ පිරිසට පසු නුඹලා (මිනිතලයෙහි) නියෝජිතයින් බවට පත් කර නුඹලාට ශරීර ශක්තිය²³ ඔහු අධික කළ අවස්ථාව සිහිපත් කරවු. එහෙයින් නුඹලා ජයග්‍රහණය ලබනු පිණිස අල්ලාහ්ගේ වරප්‍රසාදයන් මෙනෙහි කරවු” (යැයි ඔහු පැවසුවේය).-

22) මොවුන් යෙමන් දේශයේ විසූ ආදිවාසීන්ය. මෙම සමූහයා යහමගට ඇරයුම් කිරීම සඳහා ඔවුනතුරින් නබි හුද් කුමාණන්ව නබිවරයෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් පත් කළේය. මොවුන් එම නබිවරයාට ප්‍රතික්ෂේප කළ හෙයින් අල්ලාහ් දරුණු දැඩි සුළඟක් යවා විනාශ කළේය. මොවුන් පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 11:50-60, 11:89, 26:124, 9:70, 14:9, 22:42, 25:38, 29:38, 38:12, 40:31, 41:13, 46:21, 50:13, 51:41, 53:50, 54:18, 69:4-6, 89:6 යන ආයතයන් බලන්න.

23) මෙයින් අදහස් කරන්නේ මෙම සමූහයට අසාමාන්‍ය ශරීර වැඩිමක් හා කායික ශක්තියක් දෙනු ලැබ ඇත යන්නය. තවද අල් කුර්ආන් 89:6 ආයතයෙහි මුළු ලොවේම මෙවන් මිනිස් සමූහයක් මවනු ලැබුවේම නැත යැයි සඳහන් වී ඇත.

قَالُوا اجْعَلْنَا مِثْلَهُ لَنْعَبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَدْرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِآيَاتِنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
 الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ
 سَبَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۗ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
 الْبٰتِنِظِرِيْنَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيٰتِنَا وَ
 مَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٢﴾ وَإِلَى ثَمُوْدَ آخَاهُمْ طَلِحًا ۗ قَالَ يُقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ
 غَيْرُهُ ۗ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۗ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَ
 لَا تَسُوْهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ إِلٰهِيْمْ ﴿٧٣﴾

- (70) “අපගේ පියවරුන් නමදීමින් සිටි දෑ අත හැර දමා අල්ලාහ්ට පමණක් අප නමදීමට (සැලැස්වීම සඳහා) නුඹ අප වෙත පැමිණියේ ද? නුඹ සත්‍යවාදීන් අතුරින් කෙනෙකු නම්, නුඹ අපට පොරොන්දු වන (දණ්ඩනීය) දෑ අප වෙත ගෙන එනු” යැයි ඔවුහු පැවසූහ. (71) “සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ දඬුවම හා උදහස නුඹලාහට අත්(වීමට නියම) විය. කුමන දෑය (දෙව්වරුන් බව)ට අල්ලාහ් කිසිදු සාධකයක් පහළ කර නැත්තේ ද, තවද නුඹලා හා නුඹලාගේ පියවරුන් නාම තැබුවේ ද එවන් (මිථ්‍යා දේව පිළිරූ) නාමයන් පිළිබඳව නුඹලා මා සමග තර්ක කරන්නෙහු ද? එබැවින් (දඬුවම) අපේක්ෂාවෙන් සිටිවු. සැබැවින්ම මම ද නුඹලා සමග අපේක්ෂාවෙන් සිටින්නන් අතුරින් වෙමි.” යැයි පැවසුවේය. (72) එබැවින් ඔහු හා ඔහු සමග වූවන් (වන විශ්වාසිකයින්) අප වෙතින් වූ කරුණාවෙන් අපි ආරක්ෂා කළෙමු. තවද අපගේ වදන් බොරු කළවුන්ගේ අවසානයා තෙක් අපි මුලිනුපුටා දැමුවෙමු. තවද ඔවුහු විශ්වාසිකයින් නොවූහ.

(73) තවද සමුද්* (සමුහයා) වෙත ඔවුන්ගේ සහෝදර සාලිෂ්ව* ද (රසුල්වරයෙකු වශයෙන් අපි එව්වෙමු).²⁴ -

24) ‘සමුද්’ යනු මදීනාවට උතුරින් පිහිටි ඉපැරණි නගරයක් වන හිජ්ර නැමැති ස්ථානයේ වාසය කළ අරාබි ගෝත්‍රයකි. වර්තමානයේ එම ප්‍රදේශයට ‘මදාඉන් සාලිෂ්’ යනුවෙන් නම් කරනු ලැබ ඇත. ඔවුන්ගේ වාසස්ථානයන්හි විනාශය අද ද දැක ගත හැක. මෙම ගෝත්‍රිකයන්ට කඳු වලින් යුත් ශිෂ්ටාචාරයක් විය. තවද ඔවුන් ගල් වලින් කැටයම් කැපීමට ද නිවෙස් ඉදිකිරීමට ද ස්මාරක තැනීමට ද නිපුණත්වයක් ඇත්තන් යැයි ප්‍රචලිතව සිටියේය. ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේපය සමග බොහෝ සමාජ දුර්ගුණයන් වර්ධනය කරන්නන් වූහ. එකල නබි සාලිෂ් කුමාණන්ව ඔවුන් වෙත යවනු ලැබීය. ඔවුන් දීර්ඝ කාලයක් සත්‍යය ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි පසු ගල් පර්වතයක් තුළින් ගැබ් ගත් ඔටු දෙනක් පිට කරන මෙන් නබි සාලිෂ් කුමාණන්ගෙන් ඉල්ලා සිටියේය. එසේ ඔහු කළේ නම් ඔවුන් ඔහුව විශ්වාස කරන බවට ද පොරොන්දු වූවෝය. සාලිෂ් කුමාණන් අල්ලාහ්ගෙන් ඔවුන් අපේක්ෂා කරන පරිදි කන්දක් තුළින් ඔටු දෙනක් පිට කරන මෙන් ප්‍රාර්ථනා කළේය. ඒ

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهولِهَا قُصُورًا وَ
 تَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا ۖ فَاذْكُرُوا الْآلاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْبَلَاءُ
 الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوهُمُ لِئِنْ أَمَنَ مِنْهُمْ اتَّعَلَبُونَّ أَنْ صُلِحَ
 مَرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ ۗ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

-ඔහු "මාගේ ජනයා, නුඹලා අල්ලාස්ට (පමණක්) නමදිවු. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නුඹලාට නැත. සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ පැහැදිලි සාධකයක් නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත. මෙය නුඹලාට සංඥාවක් ලෙස වූ අල්ලාස්ගේ (දායාදයෙන් පිට වූ) ඔටුදෙනයි. එබැවින් මිහිතලයෙහි අනුභව කිරීමට උභය අත හැර දමවු. උභය නපුරකින් ස්පර්ශ නොකරවු. එසේ නොවුවහොත් වේදනීය දඬුවමක් නුඹලාව හසු කර ගනු ඇතැ"යි ඔහු පැවසුවේය. (74) "තවද ආද්ගෙන්* පසු නුඹලාව ඔහු නියෝජිතයින් බවට පත් කර, නුඹලාව මිහිතලයෙහි වාසය කර වූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). තවද එහි තැනිතලාවන්හි (උෂ්ණ සමයෙහි වෙසීම සඳහා) නුඹලා මන්දිර (තනා) ගන්නෙහුය. තවද (ශීත සමයෙහි වෙසීම සඳහා) නිවෙස් ලෙසට කඳු භාරන්නෙහුය. එබැවින් අල්ලාස්ගේ වරප්‍රසාදයන් සිහිපත් කරවු. මිහිතලයෙහි කලහකාරීන් ලෙස නොසැරිසරවු." (යැයි සාලිෂ් නබිවරයා පැවසීය.)

(75) ඔහුගේ ජනයන් අතුරින් උඩඟු වූ ප්‍රධානීහු දුබලයින්ට (එනම්) ඔවුන් අතුරින් විශ්වාස කළවුනට "සාලිෂ්* (රසුල්වරයෙකු* ලෙස) තම පරමාධිපති වෙතින් එවනු ලැබුවෙක් යැයි නුඹලා දන්නෙහු ද?" යන්නෙන් විමසූහ. (එයට) ඔවුහු "සැබැවින්ම අපි ඔහු කවර දෙයක් සමග එවනු ලැබුවේ ද එය විශ්වාස කරන්නන් වෙමු" යැයි පැවසූහ.-

අනුව අල්ලාස් විසින් නබි සාලිෂ් කුමාගේ ප්‍රජාවට සාධකයක් හා පරීක්ෂණයක් ලෙස ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම පරිදි ගල් පර්වතයක් දෙබෑ කර ගම් වැසියන් සියල්ලට කිරි දෙන ඔටු දෙනක් මතු කළේය. මෙම ප්‍රාතිහාර්යය දුටු සමහරුන් නබිවරයාව පිළිගත්තෝය. තවත් සමහරුන් නබිවරයාව පිළිගැනීමට නැඹුරු වන විට ඔවුන්ගේ ප්‍රධානීන් ඔවුන්ව වැළැක්වූවෝය. තවද එම ඔටු දෙනගේ අයිතීන් පිළිබඳව අල්ලාස් ජනයාට නිශ්චිත උපදෙස් ලබා දී තිබූ අතර එම ප්‍රජාව විසින් එම උපදෙස් කඩ කරන ලදී. ජනයාට හා ඔටුවාට ජලය පානය සඳහා වූ පොදු ස්ථානයක් විය. එයින් දිනක් ජලය පානය කිරීමේ අයිතිය එම වැසියන්ට ද දිනක් එහි අයිතිය ඔටු දෙනට ද හිමි කර දී තිබුණි. නමුත් මෙම උපදෙස් කඩ කරමින් ඔවුන් සීමාව ඉක්මවා ගොස් උභය ජලය පානය කිරීමට ඉඩ නොදී අවසානයේ උගේ ගෙල කපා ඝාතනය කරන ලදී. ඒ හේතුවෙන් මහා ශබ්දයකින් ද භූමි කම්පාවෙන් ද ඔවුන් දඬුවම් කරනු ලැබ විනාශයට පත්වූහ. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 11:61 සිට 89 දක්වා ද 26:142 යන ආයතයන් ද බලන්න.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَّبُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُضِلُّهُمُ اتِّبَاعُ بَنَاتِنَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَيِّنَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقْتُكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۗ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

(76) “සැබැවින්ම නුඹලා කවර දෙයක් පිළිබඳව විශ්වාස කළේ ද අපි එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වන්නෙමු” යැයි උඩඟු වූවෝ ප්‍රකාශ කළෝය.

(77) පසුව (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු එම ඔටුදෙනව සිඳ දමා තම පරමාධිපතිගේ නියෝගයට පිටු පෑවෝය. තවද “අහෝ සාලිහ්! නුඹ රසුල්වරුන්ගෙන් කෙනෙකු වී නම්, නුඹ අපට ප්‍රතිඥා දුන් දෑ(දඬුවම) අප වෙත ගෙන එනු”යි ඔවුහු පැවසූහ. (78) එබැවින් (මහා හඬ හා) භූමිකම්පාව ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය. තවද ඔවුන් ඔවුන්ගේ ගම්මානය තුළම දණින් වැටී (මිය ගිය තත්ත්වයේ) වූහ. (79) (නැසී ගිය) ඔවුන්ගෙන් ඔහු ඉවත් වී ගොස් “මාගේ ජනයානි! මාගේ පරමාධිපතිගේ දූත පණිවිඩය සැබැවින්ම මම නුඹලාට ගෙන හැර පෑවෙමි. තවද මම නුඹලාට උපදෙස් දුන්නෙමි. නමුත් නුඹලා උපදෙස් දෙන්නන්ව ප්‍රිය නොකරන්නෙහුය” යැයි ඔහු පැවසුවේය.

(80, 81) තවද ලුත්ව* ද (අපි රසුල්වරයෙකු වශයෙන් එව්වෙමු.) “නුඹලාට පෙර ලොවැසියන් කිසිවෙකු නොකළ අශික්ෂිත දෑ නුඹලා කරන්නෙහු ද?²⁵ සැබැවින්ම නුඹලා ස්ත්‍රීන් අත හැර දමා කාමයෙන් පිරිමින් වෙත යන්නෙහු ද? නුඹලා සීමාව ඉක්මවා යන පිරිසකි.” යැයි ඔහු තම ජනයාට පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).-

25) නබි ﷺ ලුත් තුමා යනු නබි ඉබ්‍රාහිම් ﷺ තුමාණන්ගේ සොහොයුරාගේ පුතණුවන්ය. ඔහු නබි ඉබ්‍රාහිම් ﷺ තුමාණන් සමග ඉරාකයට දේශාන්තරණය කළේය. පසුව ඔහු නබි ඉබ්‍රාහිම් ﷺ තුමාගේ උපදෙස් පරිදි සිරියාවේ හා පලස්තීනයේ පදිංචි විය. පසුව අල්ලාහ් ඔහුව නබිවරයෙකු බවට පත් කර සොදොම් නම් ප්‍රදේශයේ විසූ ජනතාව හා යාබද ප්‍රදේශයන්හි ජනතාව වෙත යැව්වේය. එම ජනතාව සමලිංගික සේවනය සඳහා ප්‍රකටය. ඔවුන් නබි ලුත් ﷺ තුමාණන්ගේ උපදෙසට පිටුපා අනවධානීන්ව සිටියෝය. එබැවින් අල්ලාහ් ඔවුන්ට දඬුවම් කර, ඔවුන්ගේ සියලු ගම්මානයන් කනපිට පෙරලා විනාශ කළේය. වර්තමානයේ මෙම ගම්මානයන්හි කිසිදු සලකුණක් හෝ දක්නට නැත. බොහෝ දුරට ඔවුන් ජෝර්දානයේ ඇති මුහුදෙහි ගිල්වනු ලැබ ඇතැයි ඉතිහාසයෙහි වාර්තා වේ. එයට ‘ලුත්ගේ මුහුද’ යැයි ද ‘මළ මුහුද’ යැයි ද නම් කරනු ලැබ ඇත. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 11:69-82, 15:59-61, 26:160-167, 27:56, 29:26, 22:43, 38:13, 50:13, 54:33 හා 66:10 යන ආයතයන් බලන්න.

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾
 فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَآمَطْنَا عَلَيْهِمْ مَّطْرًا ۖ فَانظُرْ
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۖ قَالَ يَبْنَؤُوا عِبَادَ اللَّهِ مَا
 لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ غَيْرُهُ ۗ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْبِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا
 النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۗ ذِكْرُكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

(82) "නුඹලාගේ නගරයෙන් ඔවුන්ව පිටුවහල් කරවු. සැබැවින්ම ඔවුන් පිවිතුරු ජන කොටසකි." යැයි (සමච්චලයට) පවසා සිටීම මිස ඔහුගේ (ප්‍රතික්ෂේපක) ජනයාගේ පිළිතුර නොවීය. (83) එබැවින් අපි ඔහුගේ බිරිය හැර ඔහුව ද ඔහුගේ පවුලේ සියල්ල ද (ඔහුගේ සමූහයාට අත් වූ විපතීන්) මුදවා ගත්තෙමු. ඇය විනාශ වන්නන් අතුරින් කෙනෙකු වූවාය.²⁶ (84) ඔවුන් කෙරෙහි (ගල්) වර්ෂාවක් වැස්සුවෙමු. එවිට වැරදි කරන්නන්ගේ අවසානය කෙසේ වී ද? යි (නබිවරය,) නුඹ නිරීක්ෂණය කරවු.

(85) මදයන් (වැසියන්) වෙත ඔවුන්ගේ සහෝදර ෂුඅයිබ්ව* ද (අපි රසුල්වරයෙකු වශයෙන් එව්වෙමු).²⁷ "මාගේ ජනයානි, නුඹලා අල්ලාහ්ට (පමණක්) නමදිවු. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නුඹලාට නැත. සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපතියෙන් වූ පැහැදිලි සාධකයක් නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත. එබැවින් නුඹලා කිරුම් මිනුම් පූර්ණව ඉටු කරවු. (නුඹලා කිරා දෙන විට) මිනිසුන්ට ඔවුන්ගේ භාණ්ඩ අඩු නොකරවු. තවද මිහිතලය මත එහි (යහක්‍රියා මගින්) සංස්කරණය කිරීමෙන් පසු නුඹලා කලහකම් නොකරවු. නුඹලා විශ්වාසීකයින් වන්නේ නම්, එය නුඹලාට යහපත්ය." යන්නෙන් ඔහු පැවසුවේය.-

26) හුද් හා කහ්රිම් යන සූරාවන්හි සඳහන් පරිදි නබි ලුක් ෂුබ් තුමාණන්ගේ බිරිය සත්‍යය දහම වැලඳ නොගෙන ප්‍රතික්ෂේපයින්ට උදව් කරන්නට වූවාය. එහෙයින් අල්ලාහ්ගේ දඬුවම ගම්මානයට පහළ වීමට පෙර ගමින් පිටමං වන ලෙස අල්ලාහ් නබි ලුක් ෂුබ් තුමාට අණ කළේය. පසුව ප්‍රතික්ෂේපයින් සමග ඔහුගේ බිරිය ද විනාශයට පත් විය.

27) 'මදයන්' යනු එක් ප්‍රදේශයක හා එහි විසූ ජනයන්ව අමතන නාමයයි. ඔවුන් තුළ ප්‍රතික්ෂේපය සමග ඇතැම් නරක ක්‍රියා කලාපයන් විය. එනම් ඔවුන් ගනුදෙනු කරන විට කිරුම් මිනුම්හි වංචා කළෝය. ඔවුන් වෙත නබි ෂුඅයිබ් ෂුබ් තුමාණන්ව නබිවරයෙකු ලෙස යවනු ලැබීය. නමුත් ඔවුන් දීර්ඝ කාලයක් එම අපරාධයන්හි නියැළුණු කල්හි භයානක දඬුවමකට යටත් වූහ. එනම් භූමිකම්පාව හා දරුණු ශබ්දයක් සමග ගිනි වර්ෂාවක් පහළ විය. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 11:87-95, 26:177 හා 29:36 යන ආයතයන් බලන්න.

وَلَا تَعْدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُوهَا عِوَجًا
 ؕ وَادْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكُتِرْكُمْ ؕ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ
 طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
 بَيْنَنَا ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾ قَالَ الْإِنْسَانُ الَّذِي كَفَرَ قَالَ إِنِّي مِمَّنْ كَفَرَ
 بِرَبِّي وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُنْكَرِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا ۗ وَمَا يَكُونُ
 لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا ۗ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
 رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾

-(86) තවද “නුඹලා සෑම මාර්ගයකම ඔහුව විශ්වාස කළවුන්ව තර්ජනය කරමින් ද අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන්(දහමෙන්) වළක්වමින් ද එහි දෝෂ (නිබිය යුතු යැයි) පතමින් ද නොහිඳිවු. නුඹලා ස්වල්පයක්ව සිට, පසුව ඔහු නුඹලාව අධික කළ අවස්ථාව සිහිපත් කරවු. තවද කලහකාරීන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැයි නුඹලා නිරීක්ෂණය කරවු.” (87) කවර දෙයක් සමග මා (රසුල්වරයෙකු* වශයෙන්) එවනු ලැබුවේ ද එය නුඹලා අතුරින් එක් පිරිසක් විශ්වාස කොට තවත් පිරිසක් විශ්වාස නොකර සිටියේ නම්, අල්ලාහ් අප අතර විනිශ්චය කරන තෙක් නුඹලා ඉවසීමෙන් සිටිවු. විනිශ්චයකරුවන් අතුරින් ඔහු අති ශ්‍රේෂ්ඨය (යැයි ෂුඅයිබ්* නබිවරයා පැවසුවේය).

(88) ඔහුගේ පිරිස අතුරින් උඩඟු වූ ප්‍රධානීහු “අහෝ ෂුඅයිබ්! අපි නුඹව හා නුඹ සමග විශ්වාස කළ අයව අපගේ ගමන් පිටමං කරන්නෙමු. නැතහොත් අපගේ පිළිවෙත වෙත නුඹලා නැවත පැමිණිය යුතුය” යැයි පැවසුවෝය. “අපි (එය) පිළිකුල් කරන්නන්ව සිටියත් (නුඹලා අපට බල කරන්නෙහු) දැයි ඔහු(ෂුඅයිබ්*) පැවසුවේය. (89) “අල්ලාහ් අපව නුඹලාගේ පිළිවෙතින් ආරක්ෂා කළ පසුත් නැවත එය වෙත අප පැමිණෙන්නේ නම්, සැබැවින්ම අප අල්ලාහ්ට එරෙහිව බොරු ගෙතුවන් බවට පත් වනු ඇත. අපගේ පරමාධිපති වූ අල්ලාහ් අහිමක කරන්නේ නම් හැර ඒ වෙත අප නැවත පැමිණීමක් අපහට නැත. අපගේ පරමාධිපති සියලු දෑ පිළිබඳව දැනුමෙන් සර්ව ව්‍යාප්තය. අල්ලාහ් කෙරෙහිම අපි සියල්ල භාර කරන්නෙමු. අපගේ පරමාධිපතියාණනී, අප හා අපගේ පිරිස අතර යුක්තියෙන් යුතුව තීන්දු කරනු මැනව! තවද තීන්දු කරන්නන්ගෙන් නුඹ අති ශ්‍රේෂ්ඨය.” (යන්නෙන් ද ෂුඅයිබ්* පැවසුවේය.)-

وَقَالَ الْبَلَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَبِئْسَ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٩٠﴾
 فَأَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَعْنُوا
 فِيهَا ۗ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ
 أُبْلِغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كٰفِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي
 قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبِئْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضْمَرُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ
 السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَ
 هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

(90) ඔහුගේ පිරිස අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළ ප්‍රධානීහු 'නුඹලා **සුඅයිබ්ව** අනුගමනය කරන්නෙහු නම් එවිට සැබැවින්ම නුඹලා අලාහයින් යැයි පැවසුවෝය.

(91) පසුව (දඬුවමක් ලෙස) භූමිකම්පාව ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය. තවද ඔවුහු ඔවුන්ගේ ගම්මානය තුළම දණින් වැටී (මිය ගිය තත්ත්වයේ) වූහ. (92) **සුඅයිබ්ව** බොරු කළවුන් (විනාශ වී) ඔවුන් එහි වාසය නොකළාක් මෙනි. **සුඅයිබ්ව** බොරු කළවුන්, ඔවුන්ය අලාහයින් බවට පත් වූයේ. (93) (නැසී ගිය) ඔවුන්ගෙන් ඔහු ඉවත් වී ගොස් "මාගේ ජනයා, මාගේ පරමාධිපතියේ දූත පණිවිඩ සැබැවින්ම මම නුඹලාට ගෙන හැර පැවෙමි. තවද මම නුඹලාට උපදෙස් දුන්නෙමි. එබැවින් ප්‍රතික්ෂේපක ජනයා වෙනුවෙන් මම කෙසේ නම් දුක් වන්නෙමි දැ?" යි පැවසුවේය.

(94) යම් ගමකට එහි වැසියන්(ප්‍රතික්ෂේප කළ විට ඔවුන්)ව දුෂ්කරතා හා දැඩි පීඩා වලින් අප ග්‍රහණය කිරීමෙන් මිස අපි කිසිදු නබිවරයෙකු නොයැව්වෙමු. (එසේ කරනු ලැබුවේ) එහි වැසියන් බැගෑපත් වනු පිණිසය. (95) පසුව ඔවුන් (ධනයෙන් හා ජනගහනයෙන්) වර්ධනය වී, "සැබැවින්ම අපගේ පියවරුන්ට ද පීඩාව හා සමෘද්ධිය අත් විය" යැයි ඔවුන් පවසන තුරු නරකයේ ස්ථානය යහපත බවට අපි පරිවර්තනය කළෙමු. පසුව ඔවුන් (දඬුවම පිළිබඳව) නොහැඟි තත්ත්වයේ අනපේක්ෂිතව සිටිය දී ඔවුන්ව අපි ග්‍රහණය කළෙමු.²⁸

28) නබිවරුන්ගේ කැඳවීම ප්‍රතික්ෂේප කරන පිරිසට විශාල දඬුවමක් යැවීමට පෙර සුළු පීඩාවන් ඇති කිරීම **අල්ලාහ්**ගේ පිළිවෙතක් වන්නේය. (උදා: ලෙඩ රෝග ඇති වීම, සාගතය ඇති වීම, ආර්ථික හීනතාවන් ඇති වීම වැනි දෑ) මිනිස් ස්වභාවයට අනුව මෙවන් දෑ මගින් කෙනෙකු **අල්ලාහ්** වෙත යොමු වී තමා කළ පාපයන් සඳහා පශ්චාත්තාප වන්නේය. කෙනෙකුගේ හිත මෘදු වී ඔහු යටහත් පහත් වූයේ නම් ඔහු නබිවරුන්ගේ උපදෙස් අවධානය කිරීමට හැකියාවක් ලබන්නේය. මෙවන් වූ තත්ත්වයක දී ඔවුන් නබිවරුන්ගේ උපදෙස් පිළිනොපැද්දේ නම් ඔවුන්

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا
 فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ
 نَائِبُونَ ﴿٩٧﴾ أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًىٰ وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا
 مَكْرَ اللَّهِ ۗ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ
 مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَّو تَشَاءُ أَصْبَنَهُم بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا
 يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

(96) ගම්වැසියන් විශ්වාස කොට බිය හක්තිමත් වූයේ නම් අහසින් හා මිහිතලයෙන් වූ අභිවාද්ධීන්(හි දොරටු) අප ඔවුනට විවෘත කර දී ඇත්තෙමු. නමුත් ඔවුහු අසත්‍යය කළෝය. එබැවින් ඔවුන් උපයමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් අපි ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළෙමු. (97) ගම්වැසියන් නිදා සිටිය දී රාත්‍රියෙහි ඔවුනට අපගේ දඬුවම නොඑනු ඇතැයි ඔවුන් නිර්භියව සිටියේ ද? (98) නැතහොත් ගම්වැසියන් කෙළි දෙළෙහි සිටිය දී පෙරවරුවේ අපගේ දඬුවම ඔවුනට නොඑනු ඇතැයි ඔවුන් නිර්භියව සිටියේ ද? (99) අල්ලාෂ්ගේ සැලසුම ගැන ඔවුහු නිර්භියව සිටියෙහු ද? අලාහවන්ත වූ පිරිස මිස අල්ලාෂ්ගේ සැලසුම ගැන (කිසිවෙකු) නිර්භියව නොසිටියි. (100) මිහිතලය, එහි විසුචන්ගෙන් පසු උරුම කර ගත්තවුන්හට ‘අප අභිමත කළේ නම්, ඔවුන්ගේ පාප ක්‍රියාවන් හේතුවෙන් අප ඔවුනට දඬුවම් කළ හැකි බව’ (පෙර නිදසුන් මගින්) අවබෝධ නොවූයේ ද? තවද ඔවුන්ගේ හදවත් මත අපි මුද්‍රා තැබුවෙමු. එබැවින් ඔවුහු ශ්‍රවණය නොකරන්නෝය.

තවත් පිරික්සුමකට ලක් වන්නෝය. එනම් ඔවුන්ට අභිවාද්ධිය හා සමාද්ධිය ඇති වන්නේය. මන්ද යත් ඇතැමුන්ගේ ස්වභාවය නම් ඔවුන්ට යහපතක් ඇති වන විට අල්ලාෂ්ට කෘතවේදී වන්නෝය. නමුත් ඔවුන් මෙම අවස්ථාවන් දෙකෙහිම අල්ලාෂ්ට අවනත නොවී ‘පීඩාවන් හා සමාද්ධිය ස්වභාවික දෑය. මේවා අපගේ මුතුන් මිත්තන්ට ද ඇති විය.’ යැයි පවසා අල්ලාෂ් වෙත යොමු නොවී ප්‍රතික්ෂේපයේම නියැළී සිටියේ නම් විශාල දඬුවමකට ඔවුන් මුහුණ දී විනාශයට පත් වන්නෝය යන්න මෙහි අදහසයි.

تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۚ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ ۚ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۚ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يُفِرُّ فِرْعَوْنُ إِنَّي رَسُولٌ مِنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۗ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿١٠٦﴾

(101) (නබිවරය,) මෙම ගම්මානයන්, ඒවායෙහි පුවත් නුඹට අපි පවසන්නෙමු. ඔවුන්ගේ රඤ්ජවරුන්* ඔවුන් වෙත පැහැදිලි සාධක රැගෙන ආවෝය. එහෙත් පෙරදී ඔවුන් අසත්‍යය කළ හේතුවෙන් (සාධක ගෙන හැර පැමිණි අනතුරුව ද) ඔවුන් විශ්වාස කරන්නන් නොවූහ. මෙලෙසය ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හදවත් අල්ලාහ් මුද්‍රා තබනුයේ. (102) ඔවුන්ගෙන් බහුතරය සමග අපි කිසිදු ගිවිසුමක්²⁹ නොදුටුවෙමු. තවද සැබැවින්ම ඔවුන්ගෙන් බහුතරය පාපකරයින් ලෙස අපි දුටුවෙමු.

(103) අනතුරුව ඔවුන්ට පසුව මුසාව* අපගේ සංඥා සමග ෆිර්අවුන්* හා ඔහුගේ ප්‍රධානීන් වෙතට අපි යැව්වෙමු.³⁰ ඔවුහු ඒවාට අසාධාරණ කළෝය. එබැවින් (නබිවරය,) කලහකම් කරන්නන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැ'යි නිරීක්ෂණය කරවු. (104, 105) "අහෝ ෆිර්අවුන්! සැබැවින්ම මම විශ්වයන්හි පරමාධිපතිගෙන් වූ රඤ්ජවරයෙකු* වෙමි. අල්ලාහ් පිළිබඳව සත්‍යය හැර අන් කිසිවක් මා නොපැවසීමට යුතුකම් දරන්නෙකු වෙමි. සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ පැහැදිලි සාක්ෂි සමග මම නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත්තෙමි. එහෙයින් මා සමග ඉස්රා'ල්ගේ* දරුවන්ව එවවු." යැයි මුසා* පැවසුවේය. (106) " නුඹ සංඥාවක් ගෙනැවිත් සිටී නම් නුඹ සත්‍යවාදීන් අතුරින් නම් එය ගෙන එනු"යි ඔහු(ෆිර්අවුන්) පැවසුවේය.-

29) මෙහි 'ගිවිසුම' වනාහි ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ විධානය පිළිපැද්දේ නම් අල්ලාහ් ඔවුන්ව ආරක්ෂා කරන්නේය යන්නයි.

30) වැඩි විස්තර සඳහා 20:9-92, 28:3-76, 2:51-108, 2:246, 10:75-88, 71:2, 18:60, 26:10-65, 40:26 යන ආයතයන් බලන්න.

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٤﴾ وَنَزَعَ يَدَافِئَهَا بِيضَاءً لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ
 الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلَيَّ ﴿١٠٦﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا
 تَأْمُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١٠٨﴾ يَا تَوَكَّلْ بِكُلِّ سِحْرِ
 عَلَيَّ ﴿١٠٩﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٠﴾ قَالَ
 نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَبِئْسَ الْمُتَقَرَّبِينَ ﴿١١١﴾ قَالُوا يُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ
 ﴿١١٢﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ
 ﴿١١٣﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٤﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَ
 بَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٥﴾

-(107) එවිට ඔහු(මුසා) තම සැරයටිය බිම හෙළිය. එසැණින් එය පැහැදිලි සර්පයෙකු විය. (108) තවද ඔහු ඔහුගේ අත (උඩු ඇඳුම් සාක්කුව තුළින්) පිටතට ගත්තේය. එසැණින් එය බලන්නන්ට (ආලෝකමත් වී) සුදු(වන්ව දිස්) විය.

(109) “සැබැවින්ම මොහු දැනුමැති හුනියම්කරුවෙකි.” යැයි **ගිර්අවුන්ගේ*** පිරිස අතුරින් ප්‍රධානීහු පැවසූහ. (110) “නුඹලාගේ දේශයෙන් නුඹලාව පිටමං කරන්නට ඔහු(මුසා*) අපේක්ෂා කරන්නේය. එබැවින් (මේ පිළිබඳව) නුඹලා කුමක් අදහස් කරන්නේ ද?” (යැයි **ගිර්අවුන්** විමසුවේය.) (111, 112) “මොහුට හා මොහුගේ සහෝදරයාට (දඬුවම් නොකොට) කල් දෙවූ. තවද නගරයන්හි (සිටින හුනියම්කරුවන්ව රැස් කරනු පිණිස) රැස් කරන්නන්ව යවවූ. ඔවුහු දැනුමැති සියලු හුනියම්කරුවන්ව ඔබ වෙත ගෙන එනු ඇත.” යැයි ඔවුන්(ප්‍රධානීන්) පැවසුවෝය.

(113) හුනියම්කරුවෝ **ගිර්අවුන්*** වෙත පැමිණියෝය. “සැබැවින්ම අපි ජයග්‍රාහකයින් වූයේ නම් අපට වේතනයක් තිබිය යුතු යැ”යි ඔවුහු පැවසූහ. (114) “එසේය. සැබැවින්ම නුඹලා (මා හට) සම්පතයින් අතුරින් යැ”යි ඔහු(ගිර්අවුන්) පැවසුවේය. (115) “**මුසා**, නුඹ (සැරයටිය) හෙළන්නේ ද? නැතහොත් අපි (පළමුවෙන්) හෙළන්නන් වන්නෙමු ද?”යි ඔවුහු පැවසූහ. (116) “නුඹලා (පළමුවෙන්) හෙළනු” යන්නෙන් ඔහු(මුසා) පැවසුවේය. ඔවුන් හෙළ කල්හි ඔවුහු මිනිසුන්ගේ තෙත් බැන්දුම් කළෝය. තවද ඔවුහු ඔවුන්ව බියට පත් කර දැවැන්ත හුනියමක් ගෙන ආවෝය. (117) “නුඹේ සැරයටිය හෙළනු” යැයි අපි **මුසාට වහි*** පහළ කළෙමු. එවිට එය ඔවුන් මිථ්‍යාවෙන් කළ (හුනියම්) දෑ ගිල දැමීය. (118) එවිට සත්‍යය තහවුරු විය. (හුනියම්කාර) ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ අහෝසි විය.-

فَعَلَبُوا هَذَاكَ وَالْقَلْبُوبَا صُغْرَيْنِ ﴿١١٩﴾ وَالْتَمَى السَّحَرَةُ سُجْدَيْنِ ﴿١٢٠﴾ قَالُوا أَمَنَا بِرَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ امْنَتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ اذِنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا
 لَكُم مَكْرٌ مُتَّبَعٌ فِي الْبَدِينَةِ لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾ لَا تُطِيعَنَّ
 أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَا صَلِّبَنَّكُمْ أَجْعَلِينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ
 ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا ۗ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا
 مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْكَلْبُ مِنَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَ
 يُذَرَكَ وَالْهَيْتَكَ ۗ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ ۗ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾

- (119) එහි දී ඔවුහු පරාජයට පත් කරනු ලැබූහ. තවද නිවසින් ලෙස හැරී ගියෝය.
 (120) තවද හුනියම්කරුවෝ (අල්ලාස්) සුදුද් කරන්නන් ලෙස ඇද වැටෙන්නට
 වූහ. (121, 122) "මූසා හා හාරූන්ගේ පරමාධිපති වන සමස්ත විශ්වයේ
 පරමාධිපතිව අපි විශ්වාස කළෙමු" යැයි ඔවුහු පැවසූහ.

(123, 124) "මා නුඹලාට අවසර දීමට පෙර නුඹලා ඔහුව විශ්වාස
 කළෙහුය. සැබැවින්ම මෙ(ම කර්තව්‍ය)ය නගරයේ වැසියන්ව එයින් පිටම. කීරීම
 පිණිස නුඹලා එහි සැලසුම් කළ කුමන්ත්‍රණයකි. එබැවින් (මාගේ දඬුවම) නුඹලා
 මතු දැන ගන්නෙහුය. සැබැවින්ම මම නුඹලාගේ අත් හා නුඹලාගේ පාද
 එකිනෙකට විරුද්ධ පැති වලින් කපා දමන්නෙමි. ඉන් පසුව නුඹලා සියල්ලෝම
 කුරුසයේ (තබා ඇණ) ගසන්නෙමි" යැයි **ගිර්අවුන්*** පැවසුවේය.

(125, 126) (නුඹ එසේ කළේ නම්) "සැබැවින්ම අපි අපගේ පරමාධිපති
 වෙතටම යොමුවන්නන් වන්නෙමු. අපගේ පරමාධිපතිගේ සංඥාවන් අප වෙත
 පැමිණි කල්හි එය අප විශ්වාස කළ හේතුවෙන් මිස (වෙනත් දැයකට) නුඹ අපෙන්
 පළි නොගන්නෙහිය. අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අප වෙත ඉවසීම වගුර වනු
 මැනව! තවද අපව (නුඹට) අවනතවන්නන් ලෙස මරණයට පත් කරනු මැනව!"
 යැයි ඔවුහු(විශ්වාස කළ හුනියම්කරුවන්) පැවසූහ. (127) "නුඹ හා නුඹගේ
 දෙව්වරුන්ව අත හැර දමා මිහිතලයෙහි කලහකම් කිරීමට මූසා හා ඔහුගේ පිරිසව
 නුඹ (නොමරා) අත හැර දමන්නේ දැ?"යි **ගිර්අවුන්**ගේ පිරිස අතුරින් වූ ප්‍රධානීහු
 ප්‍රකාශ කළහ. "අපි ඔවුන්ගේ පිරිමි දරුවන්ව මරා දමා ඔවුන්ගේ ගැහැනු දරුවන්ව
 (වහල්භාවයෙන්) ජීවත් වන්නට ඉඩ හරිමු. සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ට ඉහළින් බල
 පරාක්‍රමයන් වෙමු" යැයි ඔහු(ගිර්අවුන්) පැවසුවේය.

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا
 قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَ
 لَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾ فَإِذَا جَاءَتْهُمْ
 الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ
 عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَتَّسَحَّرَ بِهَا فَمَا
 نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

(128) “නුඹලා අල්ලාහ්ගෙන් උදව් පතවු. තවද ඉවසා සිටිවු. සැබැවින්ම මිහිතලය අල්ලාහ්ට හිමිය. ඔහුගේ ගැත්තන් අතුරින් ඔහු අහිමත කළ අයට ඔහු එය උරුම කර දෙන්නේය. (යහ) අවසානය බිය හක්තිකයින්හටය” යැයි මුසා* තම පිරිසට පැවසුවේය. (129) “නුඹ අප වෙතට පැමිණීමට පෙර ද නුඹ අප වෙතට පැමිණි පසු ද අපි (මෙලෙසම) හිංසා පීඩා කරනු ලැබුවෙමු” යැයි ඔවුහු(මුසාගේ පිරිස) ප්‍රකාශ කළෝය. (එවිට) “නුඹලාගේ පරමාධිපති නුඹලාගේ සතුරා විනාශ කර දමා නුඹලාව මිහිතලයෙහි නියෝජිතයින් බවට පත් කර පසුව නුඹලා කෙසේ ක්‍රියා කරන්නේ දැයි බැලීමට හැකිය” යැයි ඔහු(මුසා) ප්‍රකාශ කළේය.

(130) ෆිර්අවුන්ගේ ජනයාව නියඟයෙන් හා අස්වනු හිඟයෙන් ඔවුන් පාඩමක් ලබනු පිණිස සැබැවින්ම අපි ග්‍රහණය කළෙමු. (131) ඔවුනට යහපත පැමිණි විට “මෙය අපටමය” යැයි ඔවුහු පැවසූහ. ඔවුනට යම් අයහපතක් සිදු වූ විට (එය) අසූහ නිමිත්තක් ලෙස මුසා හා ඔහු සමග වූවන්ට ආරෝපණය කළෝය. දැන ගනිවු. ඔවුන්ගේ අසූහ නිමිති ඇත්තේ අල්ලාහ් අබියසය. එනමුත් ඔවුන්ගෙන් බහුතරය (ඒ බව) නොදනිති.

(132) “නුඹ අප වසඟ කිරීමට කවර සංඥාවක් අප වෙත ගෙන ආවත් අපි නුඹව විශ්වාස කරන්නන් නොවෙමු” යැයි ඔවුහු(ෆිර්අවුන්ගේ පිරිස) පැවසුවෝය.-

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَ الْجَرَادَ وَ الْقُمَّلَ وَ الضَّفَادِعَ وَ الدَّمَ اَيَّتِ مُفْصَلَتٍ ^u
 فَاسْتَكْبَرُوا وَ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَ لَبَّآ وَقَعَّ عَلَيْهِمُ الرَّجْزُ قَالُوا يَبُوسَى اذْعُ لَنَا
 رَبِّكَ بِمَا عٰهَدَ عِنْدَكَ ^e لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرَّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَ لَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي
 اِسْرٰءِيْلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَبَّآ كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرَّجْزَ اِلَى اَجَلٍ هُمْ بَلِغُوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُتُوْنَ ﴿١٣٥﴾
 فَانْتَقَبْنَا مِنْهُمْ فَاَعْرَفْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَ كَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٣٦﴾

-(133) එබැවින් ඔවුනට එරෙහිව ගංවතුර ද පළඟැටියන් ද කිනිතුල්ලන් ද ගෙම්බන් හා රුධිරය යනාදිය විවිධ සංඥාවන් ලෙස අපි එව්වෙමු.³¹ එහෙත් ඔවුහු උඩඟු වූවෝය. තවද වැරදිකාර පිරිසක් වූහ. (134) (සංඥාවන් ලෙස පහළ වන) දඬුවම ඔවුන් මත පතිත වූ විටක 'මූසා, නුඹගේ පරමාධිපති නුඹ සමග ගිවිස ගත් දැයට අනුව ඔහුගෙන් අප වෙනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කරනු මැනව! මෙම දඬුවම නුඹ අපෙන් ඉවත් කළේ නම්, සැබැවින්ම අපි නුඹව විශ්වාස කරන්නෙමු. තවද සැබැවින්ම නුඹ සමග ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ව යවන්නෙමු' යැයි ඔවුහු පැවසූහ. (135) ඔවුන් (මුහුදුබත් වීමෙන් මරණය) ළඟා වන නියමිත කාලය දක්වා අප ඔවුන්ගෙන් දඬුවම ඉවත් කළ සැණින් ඔවුහු (එම ගිවිසුම) කඩ කරන්නන් වූහ. (136) අපගේ සංඥාවන් ඔවුන් අසත්‍යය කළ හේතුවෙන් ද ඔවුන් ඒ පිළිබඳව නොසැලකිලිමත්ව සිටි හේතුවෙන් ද අපි ඔවුන්ගෙන් පලිගත්තෙමු. ඔවුන්ව අපි මුහුදෙහි ගිල්වීමු.³²

31) ශීර්ෂවලින් පිරිසගේ ප්‍රතික්ෂේපය හේතුවෙන් අල්ලාහ් ඔවුන් සමග කෝප වී ඔවුන්ට දරුණු විනාශයක් ඇති වීමට පෙර අවවාදයක් වශයෙන් මෙවැනි එක් එක් සංඥාවන් යැව්වේය. පළමුව ගංවතුරක් ද පසුව ඔවුන්ගේ වගාවන් විනාශ කිරීමට පළඟැටියන් ද ඉන් පසුව මිනිසුන්ව හා පශු කුලයට අයත් සතුන්ව හානි කිරීමට කිනිතුල්ලන් ද ඉන් පසුව ඔවුන්ගේ ජීවිතය දුෂ්කරතාවට පත් කිරීමට සෑම තැනම ගෙම්බන් ද පසුව ආහාර හා පානයන්හි රුධිරයන් ද අල්ලාහ් ඇති කළේය. මෙයින් එක් සංඥාවකට ඔවුන් මුහුණ පෑ විට ඔවුන් නබී මූසා* කුමාණන්ගෙන් ඔවුන්ට මෙම පිරික්සුමෙන් මිදීමට අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කරන මෙන් ඉල්ලා සිටියේය. එතුමන්ගේ ප්‍රාර්ථනාවෙන් අනතුරුව එය ඔවුන්ගෙන් ඉවත් වූ වහාම මෙය මූසාගේ හුනියමක් යැයි පැවසුවේය. නැවත ඔවුන් වෙත ඉහත සඳහන් තවත් සංඥාවක් අල්ලාහ් යැව්වේය. එවිට ද ඔවුන් එසේම කළේය.

32) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුරෂාන් 26:52-67 දක්වා ආයතයන් බලන්න.

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَ
 تَبَّتْ كَلْبَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ
 وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرُشُونَ ﴿١٣٤﴾ ۖ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
 عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ ۖ قَالُوا يُؤَسَّىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ
 ﴿١٣٥﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِفَاعِلُونَ ۖ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكَ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ
 الْعَذَابِ ۖ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكَ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكَ ۖ وَفِي ذِكْرِكَ بَلََاءٌ ۖ مِّن رَّبِّكَ عَظِيمٌ ﴿١٣٦﴾

- (137) දුර්වලයින් ලෙස සලකනු ලැබූ පිරිසට (ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ට) අප භාග්‍යමත් කළ දේශයේ³³ නැගෙනහිර හා එහි බටහිර (ප්‍රදේශයන්) අපි උරුම කර දුන්නෙමු. ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන් කෙරෙහි ඔවුන් ඉවසූ හේතුවෙන් නුඹේ පරමාධිපතිගේ අලංකාර වදන පූර්ණවත්ව ඉටු විය. තවද **ගිර්අවුන්*** හා ඔහුගේ පිරිස (සංවර්ධනය සඳහා) නිර්මාණය කරමින් සිටි දෑ හා ඔවුන් ඉහළට තනමින් සිටි (ගොඩනැගිලි වැනි) දෑ අපි සහමුලින්ම විනාශ කර දැමුවෙමු.

(138, 139) ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ව අපි මුහුදින් එතෙර කෙරෙව්වෙමු. එවිට තමන් සතු පිළිමයන් මත (වැඳුම් පිදුම් කරමින්) රැඳී සිටින පිරිසක් වෙත ඔවුහු පැමිණියහ. "මූසා! ඔවුනට (පිළිම වලින් යුක්) දෙව්වරුන් සිටින්නාක් මෙන් අපට ද දෙවියෙකු ඇති කරනු මැනව"යි ඔවුහු පැවසූහ. "සැබැවින්ම නුඹලා අඥාන පිරිසකි. ඔවුන් කවර දැයක (වැඳුම් පිදුම් කරමින්) සිටින්නේ ද සැබැවින්ම ඒවා විනාශ වී යන්නකි. තවද ඔවුන් කරමින් සිටින දෑ නිෂ්ඵලය." යැයි ඔහු(මූසා) පැවසුවේය. (140) (සෙසු) විශ්ව වාසිනට වඩා **අල්ලාස්** නුඹලාව ශ්‍රේෂ්ඨවත් කර තිබිය දී ඔහු හැර (වෙනත්) දෙවියෙකු නුඹලා වෙනුවෙන් මා සොයන්නෙමි ද? (141) නුඹලාට දරුණු වදහිංසා පමුණුවමින් නුඹලාගේ පුතුන් මරා දමමින් හා නුඹලාගේ ස්ත්‍රීන්ව (වහල් භාවයෙන්) ජීවත් වන්නට ඉඩ හරිමින් සිටිය දී **ගිර්අවුන්**ගේ ජනයාගෙන් අප නුඹලාව මුදවා ගත් අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). මේවායෙහි නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් මහත් වූ පිරික්සුමක් (නුඹලාට) විය.

33) එනම් එකල තිබූ ගස් කොළං වලින් පිරුණු සරාසාරවත් ප්‍රදේශයක් යැයි **අල් කුර්ආන්** විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

وَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَّمْنَا بَعَثُهَا فَنَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۗ وَقَالَ
 مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَكَأَنَّا
 جَاءَ مُوسَىٰ لِبَيْعَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ ۚ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرَ إِلَيْكَ ۗ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنِ انظُرْ
 إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي ۗ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ
 مُوسَىٰ صَعِقًا ۗ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

(142) අපි මුසාට රාත්‍රී තිහක් (කන්දෙහි රැදී සිටීමට) නියම කළෙමු. තවද එය (තවත් දින) දහයකින් පූර්ණ කළෙමු. එබැවින් තම පරමාධිපති නියම කළ කාලය රාත්‍රී හතළිහක් ලෙස සම්පූර්ණ විය.³⁴ "මාගේ පිරිස අතර නුඹ මා වෙනුවෙන් නියෝජනය කර (ඔවුන්ව යහපතින්) සංශෝධනය කරවු. තවද කලහකම් කරන්නන්ගේ මාර්ගය අනුගමනය නොකරවු" යැයි මුසා* තම සහෝදරයා වන හාරූන්ට* පැවසුවේය. (143) අප නියම කළ කාලයෙහි මුසා (කන්දට) පැමිණ ඔහු සමග ඔහුගේ පරමාධිපති කතා කළ විට "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, නුඹ දෙස මා බලන්නට මට (නුඹව) පෙත්වනු මැනව!" යැයි ඔහු පැවසුවේය. "(මෙලොව ජීවිතයේ දී) නුඹ මා දකින්නට නොහැක්කේමය. නමුත් නුඹ එම කන්ද දෙස බලවු. එය(එම කන්ද) එහි ස්ථානයේ ස්ථාවරව තිබුණේ නම් නුඹ මාව දකිනු ඇතැ"යි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය. තම පරමාධිපති එම කන්දට "කජල්ලියක්"³⁵ වූ විට ඔහු එය සුනු විසුනු කළේය. මුසා සිහිසුන්ව ඇද වැටුණේය. ඔහු සිහිසන් වූ විට "නුඹ සුවිශ්ද්ධය. නුඹ වෙත මම පශ්චාත්තාප වෙමි.-

34) ඉස්රාෆීල්වරුන්* ෆිරඅවුන්ගෙන්* අහයදායි වූ පසු නිදහස් වූ ජීවිතයකට උරුමකම් පෑවේය. එවිට ඔවුන් නබි මුසා ා කුමාණන්ගෙන් තමන්ට අනුගමනය කිරීම පිණිස නව නීති මාලාවක් ඉල්ලා සිටියේය. මේ සඳහා අල්ලාහ් නබි මුසා ා කුමාණන්ව දින හතළිහක් හක්තියෙන් වාඩි වී සිටීමට තුරු කන්ද වෙත කැඳවුවේය. මේ කාලය තුළ නබි මුසා ා කුමාණන් නැමදුම්හි හා උපවාස ශීලයේ නියැලෙමින් තමන්ගේ අධ්‍යාත්මිකභාවය වර්ධනය කර ගත්තේය. මෙමගින් ඔහු අල්ලාහ්ගෙන් වූ ධර්ම පුස්තකය ලබා ඒ අනුව ක්‍රියා කිරීමට ශක්තියක් ඇති කර ගත්තේය. මෙම කාලය තුළ ඔහුට තවරාකය* නැමැති ධර්ම පුස්තකය ද දෙනු ලැබීය.

35) මෙම ආයතය 'මුතෂාබිහාක්' වින්තනයට ගෝවර නොවන(අවින්තෙයා) ගණයට අයත් ආයතයන් කිහිපයකින් එකකි. "කජල්ලියක්" යන අරාබි පදය බොහෝ අවස්ථාවන්හි පොදුවේ වාග් වාතුර්‍යයට අනුව 'ආලෝකය දිස්වීම' යන්නෙන් භාවිත කරනු ලැබේ. නමුත් මෙම ආයතයට අදාළ නිසි පරිපූර්ණ අරුත අල්ලාහ් පමණක් දැනි. මන්දයත් අල්ලාහ් කිසිදු මැවුමකින් නිදර්ශනය කළ නොහැකි සුවිශ්ද්ධයකි. ඇතැම් අල් කුර්ආන් විවරණකරුවන් එම ආයතයට කිසිදු විවරණයකින් තොරව ඒ අයුරින්ම විශ්වාස කිරීම උචිත යැයි ද ඇතැම් විවරණකරුවන් මෙහි අදහස "පරමාධිපති වන අල්ලාහ්ගේ ආලෝකය කන්ද දෙසට දිස් වීමය" යැයි ද අදහස් දක්වති.

قَالَ يُوسَىٰ إِنَّ اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي ۖ فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ
 الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ ۖ فَخُذْهَا
 بِقُوَّةٍ ۖ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا خُدَّاءُ بِأَحْسَنِهَا ۖ سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرَفُ عَنْ آيَتِي
 الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۖ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا ۖ وَإِنْ يَرَوْا
 سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۖ وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۖ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ
 أَعْيُنُهُمْ ۖ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

-මම (මෙලොවෙහිදී කිසිවෙකුටත් අල්ලාස්ව බැහැදැක නොහැකිය යැයි විශ්වාස කරන) විශ්වාසිකයින් අතුරින් පළමුවැන්නා වෙමි” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (144) “ අහෝ මුසා, මාගේ දූත පණිවිඩයන් තුළින් ද මා (නුඹ සමග) කතා කිරීම තුළින් ද මිනිසුන් අතුරින් මා නුඹව තෝරා ගනිමි. එබැවින් මා නුඹට පිරිනැමූ දෑ රැගෙන නුඹ කෘතවේදීන් අතුරින් වවු” යැයි ඔහු(අල්ලාස්) පැවසුවේය.

(145) තවද (කවීරාතය*) උපදේශයක් වශයෙන් ද සෑම දෙයක්ම පැහැදිලි කිරීමක් වශයෙන් ද ඔහු වෙනුවෙන් සෑම දෙයක්ම ඵලකයන්හි අපි සටහන් කළෙමු. එබැවින් එය දැඩි සේ ග්‍රහණය කර ගනිවු. එහි ඉතා අලංකාර දෑ ග්‍රහණය කර ගන්නා ලෙස නුඹේ ජනයාට විධානය කරවු. පාපතරයින්ගේ නිවහන මා නුඹලාට පෙන්වා දෙමි.³⁶ (146) කිසිදු සාධාරණයකින් තොරව මිහිතලයේ උඩඟුකම් පෑ අයව මාගේ වදන් වෙතින් මම හරවා දමමි. ඔවුන් (මාගේ) සියලු සංඥාවන් දුටුව ද ඒවා විශ්වාස නොකරති. යහමග දුටු විට එය (තම) මාර්ගය ලෙස නොගනිති. අයහ මාර්ගය දුටු විට එය (තම) මාර්ගය ලෙස ගනිති. එය (එසේ සිදු වනුයේ,) ඔවුන් අපගේ සංඥාවන් අසත්‍යය කළ හේතුවෙන් හා ඒවා පිළිබඳව නොසැලකිලිමත්ව සිටි හේතුවෙනි. (147) කවරෙකු අපගේ සංඥාවන් හා පරමාන්ත දිනයේ හමුවීම අසත්‍යය කළේ ද ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් නිෂ්ඵල විය. ඔවුන් කරමින් සිටි දැයට මිස ඔවුන්ට ප්‍රතිඵල දෙනු ලබන්නෙහු ද?-

36) එනම් මෙය ඉස්රාෆීල්වරුන් සිරියා හා පලස්තීන දේශය අත්පත් කර ගැනීම පිළිබඳ ශුභාරංචියකි.

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا آلِهَهُ خُورًا ۖ أَلَمَ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
 يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۚ اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَكَبَّاسُقَطْنَا أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
 قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ وَكَبَّ رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ
 قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۚ أَعْجَلْتُمُ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَاللَّيْلِ
 الْأَوَّامِ ۚ وَآخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنَ أُمَّ ۚ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّفُونِي وَكَادُوا
 يَقْتُلُونَنِي ۚ فَلَا تُشَبِّهْ بِي الْأَعْدَاءَ ۚ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ
 لِي وَلِإِخْوَتِي ۚ وَادْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۚ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾

- (148) මූසාගේ* ජනයා ඔහුට පසුව³⁷ තමන්ගේ ආහරණ වලින්, හඬක් ඇති වසු (පැටවකුගේ) රුවක් (දෙවියන් වශයෙන්) සාදා ගත්තේය.³⁸ සැබැවින්ම එය ඔවුන් සමග කතා නොකරන බවත් ඔවුනට මග නොපෙන්වන බවත් ඔවුහු නුදුටුවෙහු ද? (නමුත්) ඔවුහු එය (නැමදුමට) ගත්තේය. තවද ඔවුහු අපරාධකරුවන් වූහ. (149) සැබැවින්ම ඔවුන් (වසු රුව වන්දනය පිළිබඳව) පසුතැවිලි වී ඔවුන් මූසා වී ඇති බව වටහා ගත් විට, “අපගේ පරමාධිපති අපට කරුණාව දක්වා අපට පාප ක්ෂමාව නොදෙන්නේ නම් සැබැවින්ම අපි පාඩු විඳින්නන් අතුරින් වන්නෙමු” යැයි ඔවුහු ප්‍රකාශ කළෝය.

(150) මූසා තම ජනයා වෙත උදහස්ව ශෝකයෙන් නැවත පැමිණි විට “මාගෙන් පසු නුඹලා මා පසුපසින් කළ දෑ නපුරු විය. නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ විෂය කෙරෙහි නුඹලා ඉක්මන් වූවෙහු ද?” යැයි පැවසුවේය. ඔහු එලකයන් පහළට හෙළා, තම සහෝදරයාගේ(හාරූන්ගේ*) හිසෙන් තමන් වෙත ඔහුව අදිමින් අල්ලා ගත්තේය. (එවිට) ඔහු “මාගේ මවගේ පුතණුවනි! සැබැවින්ම මෙම ජනයා මා දුර්වලයෙකු බවට පත් කළෝය. ඔවුන් මා මරා දැමීමට තැත් කළෝය. සතුරන්ට මා පිළිබඳව සතුටු වීමට ඉඩ නොතබවු. තවද අපරාධකාර ජනයා සමග මා පත් නොකරවු” යැයි පැවසුවේය. (151) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි! මට හා මාගේ සහෝදරයාට සමාව දෙනු මැනව! නුඹගේ කරුණාවෙහි අපව ඇතුළත් කරනු මැනව! කරුණාවන්තයින්ගෙන් අති කරුණාවන්තයා නුඹය” යැයි ඔහු(මූසා) පැවසුවේය.-

37) එනම් අල්ලාහ් සමග කතා කිරීමට නබි මූසා කුමාණන් ‘කුර්’ කන්දට ගිය පසුවය.
 38) මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 20:85 සිට 95 දක්වා ආයතයන් එහි පාද සටහන් සමග බලන්න.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ
 نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَأَمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن
 بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَبَّاسًا كَتَبَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ ﴿١٥٤﴾ وَفِي نُحُسْحَتِهَا هُدًى
 وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَزْهَبُونَ ﴿١٥٥﴾ وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّيَشْفِقَنَا
 فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
 السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا
 فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

- (152) සැබැවින්ම කවරෙකු වසුපැටවා (තම දෙවියන් ලෙස) ගත්තේ ද ඔවුන්ව තම පරමාධිපතිගෙන් වූ උදහස ද ලෝකික ජීවිතයේ නින්දාව ද වෙළා ගනු ඇත. මෙලෙසය අප (අල්ලාස් කෙරෙහි බොරු) ගොතන්නන්ට ප්‍රතිවිපාක ලබා දෙනුයේ. (153) තවද කවරෙකු අයහකම් කර පසුව (ඉන් වැළකී) ඒවාට අනතුරුව පශ්චාත්තාප වී විශ්වාස කළේ ද (ඔවුන් කෙරෙහි) එයට පසුව සැබැවින්ම නුඹේ පරමාධිපති ක්ෂමාශීලිය. පරම කරුණාහරිතය.

(154) මූසාගෙන්* කෝපය නිවී ගිය කල්හි ඔහු ඵලකයන් (අතට) ගත්තේය. ඒවායෙහි ලේඛන ගත දැහි 'තම පරමාධිපති කෙරෙහි බියවන්නන්හට යහමග හා කරුණාව ඇතැ'යි (සටහන්ව) තිබිණ.

(155) (කන්දට යාමට) අප නියම කළ කාලය සඳහා මූසා* තම ජනයාගෙන් මිනිසුන් හත්තෑ දෙනෙකු තෝරා ගත්තේය.³⁹ භූමි කම්පාව ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළ කල්හි "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, නුඹ අහිමත කළේ නම් මීට පෙරම ඔවුන්ව ද මා ද විනාශ කරන්නට තිබිණ.-

39) නබි මූසා* ﷺ තුමාණන් කවිරාකය* රැගෙන ආ කල්හි ඇතැම් ඉස්රාඊල්වරුන් අල්ලාස්ගේ කථාව සෘජුව තමන් ඇහුම්කන් දෙන තුරු මෙම කවිරාකය අනුව අපි ක්‍රියා නොකරන්නෙමු යැයි පැවසුවෝය. එවිට නබි මූසා ﷺ තුමාණන් ඔවුනතුරින් හත්තෑ දෙනෙකු තෝරා ගෙන නැවත කුර් නැමැති කන්ද වෙත ගියේය. එහිදී අල්ලාස්ගේ කථාවට මොවුන් සෘජුවම සවන් දුන් අතර එහෙත් මොවුන් එය විශ්වාස නොකොට ව්‍යාජ යැයි පවසා අල්ලාස්ව සෘජුව බැලීමට අවශ්‍යය යැයි වාද කළෝය. මොවුන්ගේ මෙම හිතුවක්කාරකමට දඬුවමක් වශයෙන් භූමිකම්පාවක් ඇති වී මොවුන් සිහිසුන්ව ඇද වැටී විනාශ වූණෝය. නබි මූසා ﷺ තුමාණන්ගේ අයැදීම හේතුවෙන් මෙම සැත්තෑ දෙනාට නැවත අල්ලාස් ජීවය ලබා දුන්නේය. යැයි අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

وَكَتُبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا وَإِلَيْكَ ^ط قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ
 مَنْ أَشَاءُ ^ع وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ^ط فَسَاكُنْهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ
 هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

-අප අතුරින් වූ අඥානයිත් කළ දෑ හේතුවෙන් නුඹ අපව විනාශ කරන්නෙහු ද? මෙය නුඹගේ පරීක්ෂණයක් මිස නැත. මෙමගින් නුඹ අහිමත කළ අයව නොමග යන්නට ඉඩ හරින්නෙහිය. නුඹ අහිමත කළ අයව යහමගට යොමු කරන්නෙහිය. නුඹ අපගේ භාරකරය. එබැවින් අපට ක්ෂමා කරනු මැනව! තවද අපට කරුණාව දක්වනු මැනව! නුඹ පාප ක්ෂමා කරන්නන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨයාය යැයි ඔහු(මූසා) පැවසුවේය. (156) "තවද මෙලොවෙහි හා පරලොවෙහි අපට යහපත සටහන් කරනු මැනව! සැබැවින්ම අපි නුඹ වෙතට පශ්චාත්තාප වී හැරුණෙමු." (යනුවෙන් ද මූසා පැවසුවේය.) "මාගේ දඬුවම මා අහිමත කරන්නන්ට පමුණුවන්නෙමි. (නමුත්) මාගේ කරුණාව සියල්ලටම ව්‍යාප්තව ඇත්තේය.⁴⁰ තවද බිය හක්තිමත් වී **ෂසකාකය*** දෙන්නන්ට හා අපගේ වදන් විශ්වාස කරන අයට මම එය (නියම කොට) සටහන් කරමි" යැයි ඔහු(අල්ලාස්) පැවසුවේය.-

40) මෙයින් අදහස් වන්නේ අල්ලාස්ගේ දඬුවමට සියලු පාපකරයින් සුදුස්සන් වුවද සීමාව ඉක්මවා ගියවුන් අතුරින් ඔහු අහිමත කළ වුනට පමණක් දඬුවම් කරන්නේය යන්නය. එහෙත් අල්ලාස්ගේ කරුණාව හා දයාව සියලු දෙනා කෙරෙහි ආවරණය වන්නේය.

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْبَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْإِنكِرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۗ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۗ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جِئْتُ بِالْبُرْهَانِ وَالْحَقِّ وَالْأَمْرِ بِالْعَدْلِ وَالنُّصْحِ لَكُمْ ۗ فَامْنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ

تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

- (157) ඔවුන් කවරහුදයත්, කවරෙකුට කවරාකයෙහි* හා ඉන්ජිලයෙහි* සටහන් කරනු ලැබුවෙකු ලෙස තමන් අඛියස දකින්නේ ද⁴¹ එම අකුරු නොදත් නබිවරයා වූ රසූල්වරයාණන්ව⁴² අනුගමනය කරන්නන්ය. ඔවුන්හට ඔහු යහපත විධානය කරන්නේය. අයහපතින් (පාපයෙහි නියැලෙන) ඔවුන්ව වළකන්නේය. පිවිතුරු දැ ඔවුන්ට අනුමත කරන්නේය. අපිරිසිදු දැ ඔවුන් කෙරෙහි තහනම් කරන්නේය. ඔවුන්ගේ බර ද ඔවුන් මත වූ විලංගු ද ඔවුන්ගෙන් ඉවත් කර දමන්නේය.⁴⁴ එබැවින් කවරෙකු ඔහුව විශ්වාස කර ඔහුට සහය ලබා දී ඔහුට උදව් කර ඔහු සමග පහළ කරන ලද ආලෝකය අනුගමනය කළේ ද ඔවුහුමය ජයග්‍රාහකයෝ වන්නේ.

(158) “ජනයනි! සැබැවින්ම මම නුඹලා සියලු දෙනා සඳහා (පත්) වූ අල්ලාෆ්ගේ රසූල්වරයා* වෙමි. ඔහු(අල්ලාෆ්) කවරෙකුද යත් අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ආධිපත්‍යය ඔහු සතුය. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. ඔහු ජීවය දෙන්නේය. තවද මරණයට පත් කරන්නේය.-

41) මෙයින් අදහස් වන්නේ අල් කුර්ආනයට පෙර පහළ වූ කවරාත්, ඉන්ජිල් වැනි ධර්ම පුස්තකයන්හි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ පැමිණීම පිළිබඳව සඳහන්ව තිබුණි යන්නය.

42) මෙහි අකුරු නොදත් නබිවරයා යනු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ය. අල්ලාෆ් ඔහුව මෙලෙස අකුරු නොදන්නෙකු ලෙස පත් කළේ අල්ලාෆ්ගෙන් පහළ වූ අල් කුර්ආනය එක්තරා ප්‍රාතිහාර්යයක් යැයි පෙන්වනු පිණිසය.

43) මෙයින් අගවනුයේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සමූහයා වන ලොව සියල්ලන්වය.

44) මෙම ආයතයෙහි ‘බර’ හා ‘විලංගු’ යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ඉස්රාෆීල්වරුන්ගේ හිතුවක්කාර කම හේතුවෙන් ඔවුන්ට දඬුවමක් වශයෙන් පමුණුවනු ලැබූ දරුණු දහම් නීති රීතිය. මෙම නීතීන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සමූහයාගෙන් ඉවත් කොට ඇත යන පණිවිඩයයි.

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٍ يَّهْدُونِ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾ وَقَطَّعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِيطًا
 أَمَّا ۖ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَمَهُ قَوْمَهُ ۖ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانْبَجَسَتْ
 مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ ۖ وَأَنْزَلْنَا
 عَلَيْهِمُ الْبُرْنَ وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۖ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
 يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾

-එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ් ව ද අල්ලාහ් හා ඔහුගේ වදන් විශ්වාස කළ, අකුරු නොදත් නබිවරයාණන් වූ ඔහුගේ රසුල්වරයාව ද විශ්වාස කරවූ, තවද නුඹලා යහමග ලබනු පිණිස ඔහුව අනුගමනය කරවූ.” යැයි (නබිවරයා) පවසවූ.

(159) මුසාගේ* ජනයා අතුරින් සත්‍යය තුළින් මග පෙන්වන හා එමගින් යුක්තිය ඉටු කරන පිරිසක් වූහ.⁴⁵ (160) ඔවුන්ව අපි ගෝත්‍ර දොළහකින් යුත් ජන කොටස් වශයෙන් බෙදා වෙන් කළෙමු. තමන්ගෙන් තම පිරිස ජලය ඉල්ලා සිටි කල්හි ‘නුඹගේ සැරයටියෙන් ගලට ගසවූ’ යැයි අපි මුසාට වහි* (දේව පණිවිඩය) පහළ කළෙමු.⁴⁶ එ(ලෙස ගැසූ) සැනින් එයින් උල්පත් දොළොසක් පිපිරි මතු විය. සෑම ජන කොටසක්ම තම තමන්ගේ පැන් බොන ස්ථානය නිශ්චිතව හඳුනා ගත්හ. ඔවුන් මත වලාකුළු මගින් හෙවණැල්ලක් ඇති කළෙමු. තවද මන්තූ හා සල්වා⁴⁷ (යන ආහාරය) ද ඔවුන්ට පහළ කළෙමු. “නුඹලාට අප දුන් දැහි යහ දැ නුඹලා අනුභව කරවූ.” (යැයි අපි පැවසුවෙමු. තවද ඔවුන්ගේ අකෘතඥතාව හේතුවෙන්) ඔවුන් අපට අපරාධ නොකළාහුය. නමුත් ඔවුන් තමන්ටම අපරාධ කරගන්නන් වූහ.-

45) මෙයින් අදහස් කරන්නේ ඉස්රාඊල්වරුන් අතුරින් නබි මුසා කුමාණන්ගේ දහම නිසි ලෙස පිළිපැද අවශ්‍ය තවරාකය* අනුගමනය කරන්නන් පිළිබඳවය. ඉතිහාසයේද ඉස්රාඊල්වරුන් අතුරින් කුඩා කණ්ඩායමක් කිසි කලක අවශ්‍ය දහමෙන් නොමග නොගියේය යැයි සඳහන් වී ඇත.

46) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:55-60 දක්වා ආයතයන් පාද සටහන් සමග බලන්න.

47) මෙය ස්වර්ගයෙන් බහා ලූ ආහාරයකි. මේ පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:57 අදාළ පාද සටහන බලන්න.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ
 سُجَّدًا نَعْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ ۖ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا
 غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسَأَلَهُمْ
 عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ
 سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذٰلِكَ نَبَلِّغُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

(161) "මෙම නගරයෙහි නුඹලා වාසය කරවු. තවද නුඹලා කැමති තැනක (කැමති දැය) එයින් අනුභව කරවු. හිත්තා⁴⁸ යැයි පවසවු. නුඹලා සුද්ද* කරමින් (එහි) දොරටුවෙන් ඇතුළු වවු. අපි නුඹලාගේ වැරදි වලට සමාව දෙන්නෙමු. යහ වැඩ කරනවුන්ට (යහ විපාක) මතු වට වැඩි කරන්නෙමු." යැයි ඔවුන්ට කියනු ලැබූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). (162) ඔවුන් අතුරින් අපරාධ කළවුන් (තමන්ගේ පාපක්ෂමාව සඳහා පැවසීමට අණ කරනු ලැබූ වචනය) තමන්ට පවසනු ලැබුවක් නොවන වචනයකට වෙනස් කළෙහුය.⁴⁹ එබැවින් ඔවුන් අපරාධ කරමින් සිටි හෙයින් ඔවුන් කෙරෙහි අහසින් වාසනයක් අපි පහළ කළෙමු.

(163) (නබිවරය.) මුහුදු අසල වූ ගම්මානය පිළිබඳව නුඹ ඔවුන්ගෙන් විමසවු. (එනම්) ඔවුන්ගේ සබ්ක් දිනයෙහි⁵⁰ ඔවුන්ගේ මත්සායින් දිය මතු පිට (රවු වශයෙන්) ඔවුන් වෙත පැමිණි කල්හි සබ්ක් දිනයෙහි ඔවුහු (එදින නීතිය කඩ කරමින්) සීමාව ඉක්මවා ගිය අවස්ථාවෙහිය. තවද සබ්ක් නොවන දිනයෙහි උන් ඔවුන් වෙත නොපැමිණෙන්නෝය. ඔවුන් පාපකම් කරමින් සිටි හේතුවෙන් මෙලෙසය අප ඔවුන්ව පිරික්සුමට ලක් කළේ.-

48) 'හිත්තා' යනු "අපගේ පාපයන් වලට සමාව දෙනු මැනව!" යන ප්‍රාර්ථනාවයි.
 49) මෙම ආයතයෙහි ඔවුන්ට පැවසීමට අණ කරනු ලැබූ වචනය හිත්තා එනම් "අපගේ පාපයන් වලට සමාව දෙනු මැනව!" යන්නයි. එහෙත් ඔවුන් එම වචනය සමච්චලයට ගනිමින් ඒ වෙනුවට හිත්තා යැයි පැවසුවෝය. හිත්තා යනු ධාන්‍යය යන අරුතයි.
 50) 'සබ්ක්' යනු සෙනසුරාදා දිනයයි. එම දිනය ඉස්රාඊල්වරුන්ට නැමදුම් සඳහා වූ සුවිශේෂී දිනයක් විය. එම දිනයෙහි ආර්ථික කටයුතු වල යෙදීම ඔවුන්ට තහනම් වී තිබුණි. ඔවුන් අතුරින් මුහුදු වෙරළෙහි ජීවත් වන පිරිසක් මත්සායින් ඇල්ලීමෙන් මෙම තහනම කඩ කළෝය. ඔවුන්ට දඬුවමක් ලෙස ඔවුන්ගේ ස්වරූපය වදුරන් හා උගරන් බවට පත් විය. තවද අල් කුර්ආන් 2:65 ආයතයේ ද මේ පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ۚ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۗ قَالُوا
 مَعَذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
 السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِزَابٍ بَیْسٍ ۖ بَاكِنُوا يَغْفِقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا
 نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾

-(164) "අල්ලාහ් විනාශ කර දමන්නට හෝ දැඩි දඬුවමකින් දඬුවම් කරන්නට යන පිරිසකට නුඹලා උපදෙස් දෙන්නේ මන්ද?"යි ඔවුන් අතුරින් (එක්) සමූහයක්, (තවත් සමූහයකට) පැවසූ විට "(අප මෙලෙස කරනුයේ) නුඹලාගේ පරමාධිපති වෙත (ඉදිරිපත් කිරීමට) නිදහසට කරුණක් වශයෙන් ද ඔවුන් බිය හක්තිමත් විය හැකි නිසාවෙන් ද ය"යි ඔවුන් පැවසූ අවස්ථාව (සිහියට නගවු).⁵¹ (165) කවර දෙයක් මගින් ඔවුහු උපදෙස් කරනු ලැබුවෝ ද එය ඔවුන් අමතක කළ කල්හි අයහපතින් (ඔවුන්ව) වැළැක්වුවන්ව (පමණක්) අපි ආරක්ෂා කළෙමු. තවද අපරාධකළවුන්ව ඔවුන් පාපකම් කරමින් සිටි හේතුවෙන් දැඩි දඬුවමකින් ග්‍රහණය කළෙමු. (166) කවර දැයකින් ඔවුන් වළක්වනු ලැබුවේ ද එයින් ඔවුහු සීමාව ඉක්මවා ගිය කල්හි "අවමානයට පත් වූ රිළවුන් බවට නුඹලා පත් වනු"යි⁵² ඔවුන්ට අපි පැවසුවෙමු.

51) මෙම ගම් වැසියන් අතර කොටස් තුනක් සිටියහ. පළමු කොටස සබික් නීතිය කඩ කළ උදවියයි. දෙවැනි කොටස සබික් නීතිය කඩ කළ උදවියට අවවාද කළ උදවිය වන අතර තෙවන කොටස කිසිදු අවවාදයක් නොකළ උදවියයි. මෙහි තෙවැන්නෝ දෙවැන්නන්ගෙන් මෙසේ විමසූ අන්දම මෙහි සඳහන් වී ඇත.

52) මෙම ආයතනයන් මගින් මුස්ලිම්වරුන්ට ඉතා වැදගත් උපදෙස් කිහිපයක් ඉදිරිපත් කර ඇත. පළමුවැන්න : ඕනෑම මුස්ලිම්වරයෙකු තමන් පමණක් යහකම් කිරීම නොසැහෙන බවත් ඔහුට අන් අය යහමග කැඳවීම හා සමාජයෙන් දුෂ්ඨකම තුරන් කිරීම තම වගකීමක් බවත්ය. දෙවැන්න : යහමගට කැඳවන්නෙකු තම ඇරයුම එල දුන්න ද නොදුන්න ද අල්ලාහ් ඉදිරියේ තම වගකීම හේතුවෙන් යහපත සඳහා කැඳවිය යුතු බවයි. තුන්වැන්න : අප ඉලක්ක කරන පුද්ගලයින් අතර නරක පුරුදු තිබුණ ද ඔවුන්ගෙන් එක් පුද්ගලයෙකුට හෝ යහමග ලබයි යන යහ සිතුවිල්ලෙන් අල්ලාහ් වෙත ඇරයුම් කළ යුතු බවයි. තවද සබික් පිළිබඳ වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 2:65 හි පාද සටහන බලන්න.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ
 لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ آمَنًا ۖ مِنْهُمْ الصُّلْحُونَ وَ
 مِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ ۖ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ
 بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۖ وَإِنِّيَأْتِهِمْ
 عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ ۗ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَ
 دَرَسُوا مَا فِيهِ ۗ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

(167) (මෙවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනය දක්වා කුරිරු දඬුවමක් ඔවුනට පමුණුවන අයව, ඔවුන් කෙරෙහි සැබැවින්ම එවන බව නුඹගේ පරමාධිපති දන්වා සිටි අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).⁵³ සැබැවින්ම නුඹේ පරමාධිපති දඬුවම් දීමෙහි ඉතා ශීඝ්‍රය. තවද සැබැවින්ම ඔහු අති ක්ෂමාශීලිය පරම කරුණාහරිතය. (168) මිහිතලයෙහි ඔවුන්ව අපි සමූහයන් වශයෙන් බෙදා වෙන් කළෙමු. ඔවුන් අතුරින් දැහැමියන් ද තවද ඔවුන් අතුරින් එසේ නොවන අය ද වූහ. (දැහැමි නොවන) ඔවුන් (එයින් මිදී) නැවත හැරී ඒම පිණිස යහ දැයින් හා අයහ දැයින් අපි ඔවුන්ව පිරික්සුවෙමු. (169) ඔවුන්ගෙන් පසුව (කවීරාක්*) ධර්ම පුස්තකයට උරුමකම් පෑ තවත් පරපුරක් (පරම්පරානුගතව) පැමිණියෝය. ඔවුහු මෙම (අධම) ලොවෙහි අවිනිශ්චිත දැය (තෝරා) ගනිමින් අපට ක්ෂමා කරනු ලැබෙව් යැයි පවසන්නෝය. තවත් එවැනිම අවිනිශ්චිත දැයක් ඔවුනට පැමිණි විට එය ද ඔවුහු ලබා ගන්නෝය.⁵⁴ "අල්ලාෂ් කෙරෙහි සත්‍යය හැර වෙනත් කිසිවක් ඔවුන් නොපැවසිය යුතු යැ"යි ධර්ම පුස්තකයෙහි ගිවිසුමක් ඔවුන්ගෙන් ගනු නොලැබුවේ ද? තවද ඔවුහු එහි ඇති දෑ හැදෑරුවෝය. බිය හක්කියිනිට (මතු ලොව) අවසන් නිවහන යහපත්ය. (ඒ බව) නුඹලා අවබෝධ කර නොගන්නෙහු ද?-

53) මෙම ආයතය හිතුවක්කාර වූ යුදෙව්වන්ට අවවාදයකි. ඔවුන් ලොව අවසන් දින තෙක් පැමිණෙන මිනිසුන් විසින් හිංසාවට ලක් වන්නෝය. ශතක ගණනාවක් පුරා විවිධ පාලකයන් මගින් ඔවුන් හිංසාවට ලක් වී ඇති බව ඉතිහාසයේ ද සඳහන් වේ. මෙම ආයතයෙන් ඔවුන් සඳහටම හිංසාවන්ට ලක් වන්නෝය යන්නෙන් අදහස් නොකරන අතර විවිධ කාලයන්හි ඔවුන් සතුටින් ද මෙලොව ජීවිතය භුක්ති විඳින්නෝය යන අදහස දෙයි.

54) මෙයින් අදහස් කරනුයේ ඔවුහු ජනයින්ගෙන් අල්ලාෂ් ගෙන ජනයින්ගේ මනෝ ඉච්ඡාවට අනුව කවීරාක්යේ නීති රීතින් මාරු කරන්නට වූහ. තවද ඔවුන් මෙයට අල්ලාෂ් සමාව දෙනු ඇතැයි සිතූහ.

وَالَّذِينَ يُسَسِّئُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيْعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٦٠﴾ وَإِذْ نَتَقْنَا
 الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ ؕ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَّادْكُرُوا مَا فِيهِ
 لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَّ أَشْهَدَهُمْ عَلَى
 أَنفُسِهِمْ ؕ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ؕ قَالُوا بَلَىٰ ؕ شَهِدْنَا ؕ أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا
 غَافِلِينَ ﴿١٦٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَاكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ ؕ افْتِهِلِكُنَا يَا
 فَعَلِ الْبُاطِلُونَ ﴿١٦٣﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٤﴾

(170) කවරෙකු ධර්ම පුස්තකය තදින් ග්‍රහණය කරන්නේ ද තවද සලාතය* ස්ථාපිත කරන්නේ ද සැබැවින්ම අපි (එවැනි) සැදැහැමියන්ගේ ප්‍රතිඵල නිෂ්ඵල නොකරන්නෙමු.

(171) (නබිවරය,) කන්ද ඔවුනට ඉහළින් සෙවණක් මෙන් අප ඔසවා එය තමන් මත පතිත වේවි යැයි ඔවුහු සිතූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ. එවිට) “අපි නුඹලාට පිරිනැමූ (කවරාකයෙහි* අඩංගු) දෑ නුඹලා දැඩිව ග්‍රහණය කර ගනිමු. එහි ඇති දෑ මෙතෙහි කරවූ. නුඹලා බිය හක්තිමත් විය හැක්කේය”⁵⁵ (යැයි අපි පැවසුවෙමු).

(172) (නබිවරය,) ආදම්ගේ* දරුවන්ගෙන් ඔවුන්ගේ කොඳුආට පෙළෙන් ඔවුන්ගේ පරපුර නුඹගේ පරමාධිපති බිහි කොට ඔවුන්ව තමන්(අල්ලාහ්) කෙරෙහිම සාක්ෂි දැරීමට පත් කළේය. “මා නුඹලාගේ පරමාධිපති නොවේ ද?” (යැයි අල්ලාහ් විමසුවේය.) “එසේමය (ඔබමය අපගේ පරමාධිපති යැයි) අපි සාක්ෂි දැරුවෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.⁵⁶ (මෙලෙස අපි ප්‍රතිඥා ගත්තේ) “සැබැවින්ම මේ පිළිබඳව අපි අනවධානීව සිටියෙමු” යැයි (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ නුඹලා නොපැවසීම පිණිසය. (173) එසේ නැතහොත් “(අපට) පෙර (අල්ලාහ්ට) ආදේශ කළේ අපගේ පියවරුන්මය. අපි ඔවුන්ගෙන් පසු වූ පරපුරක් වූයෙමු. එබැවින් එම වැරදි කළවුන් කළ දෑ හේතුවෙන් නුඹ අපව විනාශයට පත් කරන්නෙහි දැ?”යි නුඹලා නොපැවසීම පිණිසය. (174) මෙලෙසය වදන් අප පැහැදිලි කරනුයේ. තවද ඔවුන් (යහමගට) නැවත හැරෙනු පිණිසය.

55) අල් කුර්ආන් 2:63 හි පාද සටහන සමග බලන්න.

56) සියලු මනුෂ්‍ය වර්ගයාව මෙලොවට යැවීමට පෙර ඔවුන්ගේ ආත්මාවන් එක් රැස් කර අල්ලාහ් ඔවුන්ගෙන් ගත් ප්‍රතිඥාව මෙම ආයතය මගින් පෙන්නුම් කර ඇත. එවිට ඔවුනට අවබෝධය හා තීරණය යන හැකියාවන් පිරිනමා ඔවුන්ගෙන් මෙම ප්‍රතිඥාව ගත්තේය.

وَإِثْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَّمَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَوِيْنَ
 ﴿١٧٥﴾ وَكُوشِنَا لِرَفْعِنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ
 إِنْ تَحَبَّلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكُمْ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ
 الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا
 يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾

(175) (නබිවරයා) කවරෙකුට අපගේ වදන් අප පිරිනමා ඔහු එයින් මිදී ගියේ ද තවද **ෂෙයිතාන්*** ඔහුව ලුහුබැඳ ඔහු නොමග ගිය අය අතුරින් කෙනෙකු වූයේ ද ඔහුගේ පුවත ඔවුනට පරායනය කර පෙන්වවු.⁵⁷ (176) අපි අභිමත කළේ නම් එමගින් අප ඔහුව උසස් කරන්නට තිබුණි. එනමුත් ඔහු ලොව වෙත නැඹුරු වී තම ආශාවන් පිළිපැද්දේය. එබැවින් ඔහුගේ උපමාව සුනඛයාගේ උපමාව වැනිය. නුඹ උඟ පලවා හැරිය ද උඟ (දිව එළියට දමමින්) හතිලනු ඇත. නුඹ උඟ (නිකරුණේ) අත හැර දැමුව ද උඟ (දිව එළියට දමා) හතිලනු ඇත.⁵⁸ අපගේ සංඥාවන් බොරු කළ පිරිසගේ උපමාව මෙයයි. (නබිවරයා) ඔවුන් කල්පනා කරනු පිණිස නුඹ (අසත්‍යය කළවුන්ගේ) වෘත්තාන්තයන් පවසවු. (177) අපගේ වදන් අසත්‍යය කර තවද තමන්ටම අපරාධ කර ගනිමින් වූත් ජනයන්ගේ උපමාව නපුරු විය.

57) බොහෝ විශාරදයින්ගේ මතයට අනුව මෙම **ආයතයන් බල්ආම් ඉබ්නු බාඋෆරා** නම් පුද්ගලයා පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. ඔහු ධාර්මික පුද්ගලයෙකි. තවද ඔහු දේව ග්‍රන්ථයන් පිළිබඳව මනා දැනුමක් ඇති කෙනෙකු වූ අතර ඔහු **අල්ලාහ්** වෙතින් ප්‍රාර්ථනා කළේ නම් එම ප්‍රාර්ථනාව පිළිගන්නා බවට ප්‍රවලිතව සිටියේය. එක් වාර්තාවකට අනුව **නබි මුසා ෂාහ්** තුමාණන් ඔවුන්ගේ නගරයට පහර එල්ල කිරීමට සිකු වීම එම ජනයා **නබි මුසා ෂාහ්** තුමාණන්ට එරෙහිව ප්‍රාර්ථනා කරන ලෙස ඉල්ලා සිටියේය. පළමුව ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කළ නමුත් පසුව එම පිරිසගෙන් අල්ලස් ගෙන ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම පරිදි ප්‍රාර්ථනා කිරීමට උත්සහ කළේය. නමුත් එම අවස්ථාවේදී ඔහුගේ මුවින් පිටවූ වදන් එම ජනයන්ටම එරෙහි වූ ප්‍රාර්ථනාවක් විය. ඔහුගේ උත්සහය අසාර්ථක වූ හෙයින් දුරාවාරය සඳහා **නබි මුසා ෂාහ්** තුමාණන්ගේ සේනාව වෙත කාන්තාවන් යවන ලෙස ඔහු එම පිරිසට උපදෙස් දුන්නේය. **නබි මුසා ෂාහ්** තුමාගේ සේනාව මෙම කුමන්ත්‍රණයට හසු වී වසංගත රෝගයක් පැතිරී ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා මරණයට පත් වූණේය. ඕනෑම අයෙකු තමන්ට කෙතරම් විශාල ධර්මය පිළිබඳ දැනුමක් තිබියදීත් ලෞකික ආශාවන් මුල් කොට ගෙන ඉන් ඇත්ව ක්‍රියා කළේනම් මහා හානියකට පාත්‍රවනු ඇත යැයි මෙම **ආයතය**ෙන් අවවාද කොට ඇත.

58) ඇතැම් විශාරදයින්ගේ මතයට අනුව **බල්ආම් ඉබ්නු බාඋෆරා** නම් පුද්ගලයාගේ දිව ලය ප්‍රදේශය දක්වා දික් වී ඔහු සුනඛයෙකු මෙන් විය යැයි සඳහන් වී ඇත.

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيٌّ ۚ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٧٨﴾ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا
 لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۗ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا ۗ وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ
 بِهَا ۗ وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا ۗ أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۗ أُولَئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿١٧٩﴾
 وَ لِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۗ وَذُرُوا الدِّينَ يُلْحَدُونَ فِي آسَآئِهِ ۗ سَيُجْزَوْنَ مَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَّهْدُونَا بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالدِّينَ كَدَّبُوا
 بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمِلُّ لَهُمْ ۗ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾

(178) කවරෙකු ව අල්ලාහ් යහමගට යොමු කළේ ද ඔහුමය යහමග ලද්දා වනුයේ. තවද කවුරුන්ව අල්ලාහ් (ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපය හා නපුරුකම් හේතුවෙන්) නොමග යාමට ඉඩ හැරියේ ද ඔවුහුමය අලාභවන්තයෝ වනුයේ. (179) සැබැවින්ම ජන්තුන්ගෙන්* හා මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා නිරය වෙනුවෙන් අපි මවා ඇත්තෙමු. ඔවුනට හදවත් ඇත. ඒවායින් ඔවුහු (සත්‍යය) වටහා නොගනිති. තවද ඔවුනට දැස් ඇත. ඒවායින් ඔවුහු (සත්‍යය දෙස) නොබලති. තවද ඔවුනට කන් ඇත. ඒවායින් ඔවුහු (සත්‍යයට) සවන් නොදෙති. ඔවුහු පශු කුලයට අයත් සතුන් මෙන්ය. නැත. ඔවුහු (ඊට) වඩා මුළා වූවන්ය. ඔවුහුමය අනවධානීන් වන්නෝ. (180) අල්ලාහ්ට ඉතා අලංකාර නාමයන් ඇත්තේය. ඒවා මගින් නුඹලා ඔහුව (පමණක්) ඇයැදිවු. ඔහුගේ නාමයන් විෂයෙහි විකෘති කරන්නන්ව අහභැර දමවු.⁵⁹ ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ ඔවුනට ඵලවිපාක දෙනු ලබන්නෝය.

(181) අප මැවූ අය අතුරින් සත්‍යය කුලින් මග පෙන්වන හා එමගින් යුක්තිය ඉටු කරන සමූහයක් ඇත.⁶⁰ (182) (ඔවුනතුරින්) කවරෙකු අපගේ සංඥාවන් බොරු කරන්නේ ද ඔවුහු නොදන්නා අයුරින් අපි අනුක්‍රමයෙන් ඔවුන්ව ග්‍රහණය කරගන්නෙමු. (183) "ඔවුනට මම අවකාශය ලබා දෙන්නෙමි. සැබැවින්ම මාගේ සැලසුම දැඩිය."-

59) දේව ආදේශකයින් ඔවුන් නමදීමින් සිටි මිථ්‍යා දේව පිළිරූ වලට අල්ලාහ්ගේ නාමයන් විකෘති කොට භාවිත කරමින් සිටියෝය. මෙම ආයතයෙන් මෙම ක්‍රියාව වළක්වා ඇති අතර මුස්ලිම්වරුන් වශයෙන් අපට අල් කුර්ආනයේ හා හදීසයන්හි අන්තර්ගත අල්ලාහ්ගේ නාමයන් හැර වෙන කිසිවක් අල්ලාහ්ව ආමන්ත්‍රණය සඳහා භාවිත නොකළ යුතු යැයි ද අවවාද කොට ඇත.

60) මොවුන් නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණන්ගේ සමූහය යැයි බොහෝ අල් කුර්ආන් විද්වතුන්ගේ මතයයි.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جَنَّةٍ ۖ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي
 مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ۗ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
 أَجَلُهُمْ ۚ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ۗ وَيَذَرُهُمْ فِي
 طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسُهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي ۚ
 لَا يُجَلِّيهَا يَوْمَئِذٍ إِلَّا هُوَ ۗ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً ۖ يَسْأَلُونَكَ
 كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾ قُلْ لَا
 أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سْتَكْتَرْتُ مِنَ
 الْخَيْرِ ۚ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ ۗ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾

- (184) “ඔවුන්ගේ සගයා(වන මුහම්මද්)ට කිසිදු උන්මත්තක බවක් නැත.” යැයි ඔවුන් සිතා නොබැලුවේ ද? ඔහු පැහැදිලි අවවාද කරන්නෙකු මිස නැත. (185) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ආධිපත්‍යයන් පිළිබඳවත් අල්ලාස් නිර්මාණය කළ කිසිදු දැයක් පිළිබඳවත් ඔවුන්ගේ නියම වූ කාලය(මරණය) සමීප විය හැකි බවත් සිතා නොබැලුවේ ද? එබැවින් එ(ම අල් කුර්ආන)යට පසුව කවර වදනක් පිළිබඳව ද ඔවුන් විශ්වාස කරනුයේ?

(186) කවරෙකුට (තම ප්‍රතික්ෂේපය හේතුවෙන්) අල්ලාස් නොමග යාමට ඉඩ හැරියේ ද ඔහුට යහමග පෙන්වන්නෙකු නැත. තවද ඔවුන්ගේ සීමාව ඉක්ම වීමෙහි ව්‍යාකූල වූ තත්ත්වයෙන් ඔහු ඔවුන්ව අතහැර දමන්නේය. (187) (නබිවරය, “ලොව අවසන්) හෝරාව පිළිබඳව එය පැමිණෙනුයේ කවදා දැ?”යි ඔවුහු නුඹගෙන් විමසති. “ඒ පිළිබඳව දැනුම ඇත්තේ මාගේ පරමාධිපති අබියසමය. එහි නියමිත වේලාවට ඔහු හැර අන් කිසිවෙකුට එය හෙළි කළ නොහැක. එ(ම දෙන)ය අහස්හි හා මිහිතලයෙහි (වෙසෙන්නන්ට ඉතා) බැරැරැමිය. එය අනපේක්ෂිතව මිස නුඹලා වෙත පැමිණෙන්නේ නැතැ”යි පවසයි. මේ පිළිබඳව නුඹ හොඳින් දන්නෙකු මෙන් නුඹගෙන් ඔවුහු විමසති. “ඒ පිළිබඳව දැනුම ඇත්තේ අල්ලාස් අබියසමය. එනමුත් මිනිසුන් අතුරින් බොහෝ දෙනා (ඒ පිළිබඳව) නොදනිති”යි පවසයි. (188) (නබිවරය,) “අල්ලාස් අහිමත කළ දෑ මිස මා හටම යම් හානියක් (වළකා ගැනීමට) හෝ ප්‍රයෝජනයක් කිරීමට මා හැකියාව නොලබමි. මා ගුප්ත දෑ දැන සිටින්නේ නම් යහපත අධික ලෙස රැස්කර ගන්නට තිබුණි. තවද කිසිදු නපුරක් මා ස්පර්ශ නොකරන්නට තිබුණි. (නමුත්) විශ්වාස කරන පිරිසට මා අවවාද කරන්නෙකු හා ශුභාරංචි පවසන්නෙකු මිස නැත.”යැයි පවසයි.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا
 حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَتَتْهُ أَدْعَاةَ اللَّهِ رَبِّهَا لَبِنًا أَلَيَّتَنَا صَالِحًا لَنُنْكَرَنَّ
 مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا
 يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا
 وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾

(189) එකම ආත්මයකින්(ආදම්ගෙන්*) නුඹලාව මවා එයින් එහි කලත්‍රයා(සහකාරිය වන හව්වා*), ඇය සමග ඔහු වාසය කිරීම පිණිස නිර්මාණය කළේ (අල්ලාහ් වන) ඔහුමය. ඔහු(ආදම්*) ඇයව වෙලා ගත් විට ඇය සුළු ගැබක් උසුලා එසමග ඇය සැරිසැරුවාය. (එය) ඇයට බරක් වූ විට⁶¹ "යහපත් කෙනෙකු නුඹ අපට පිරිනමන්නේ නම් අපි කෘතචේදීන් අතුරින් වන්නෙමු" යැයි ඔවුන් දෙදෙනා තම පරමාධිපති වන අල්ලාහ්ගෙන් අයැද සිටියෝය. (190) ඔවුන් දෙදෙනාට යහපත් කෙනෙකු(දරුවෙකු) ඔහු පිරි නැමූ කල්හි ඔවුන් දෙදෙනාට ඔහු පිරිනැමූ දැනි⁶² ඔවුන් දෙදෙනා ඔහුට(අල්ලාහ්ට) හවුල්කරුවන් ඇති කළෝය. ඔවුන්(ආදේශකයින්) ආදේශ තබන දැයින් අල්ලාහ් උත්තරීතරය. (191) කිසිවක් නිර්මාණය කළ නොහැකි දැය, ඒවාම (අල්ලාහ් විසින්) නිර්මාණය කරනු ලැබ සිටිය දී ඔවුන් (ඒවා අල්ලාහ්ට) ආදේශ තබනුයේ ද? (192) තවද (ආදේශ තබනු ලැබුවන් වන) මොවුන්, ඔවුනට උදව් කිරීමට (කිසිදු) හැකියාවක් නොලබති. මොවුහු තමන්ටම පවා උදව් කර නොගනිති.-

61) මෙහි අදහස් කරන්නේ 'ආදම්' හා 'හව්වා' අතුරින් ඇති වූ ලොව පළමු පුඝ්‍රකය සම්බන්ධ සිදුවීම පිළිබඳවය. ඔවුන් දෙදෙනාට මෙම ගැබ ගැනීම පිළිබඳව පෙර නිදසුනක් නොමැති හෙයින් තම ගැබ බර වූ විට එහි යම් සතෙකු යැයි බියට පත් වී 'සතෙකු නොඉපදී පිරිපුන් දරුවෙකු බිහි විය යුතු' යැයි ආයතයෙහි සඳහන් පරිදි අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කළෝය.

62) මෙම ආයතයෙහි 'ඔවුන් දෙදෙනා ඔහුට(අල්ලාහ්ට) හවුල්කරුවන් ඇති කළෝය' යනු අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙව්වරුන් නැමදීම නොව. නබි ආදම් හා හව්වා යන දෙදෙනා ඡෙයිකාන්ගේ* පෙලඹවීමෙන් එම දරුවාට අබ්දුල්ලාහ් එනම් අල්ලාහ්ගේ ගැත්තා යන නාමය වෙනුවට අල්ලාහ්ට අයත් නොවන හාරිස් යන නාමය යොදමින් අබ්දුල් හාරිස් එනම් ආරක්ෂකයාගේ ගැත්තා යන නාමය යෙදූහ යන්න අල් කුර්ආන් විවරණ විද්වතුන්ගේ අදහසයි. තවද මෙම ආයතයෙන් අදහස් වන්නේ යමෙකුට දරුවෙකු උපත ලැබීමට පෙර "දෙවියනේ, උපත ලබන දරුවා දැනැමියෙකු කරනු මැනව" යි අයැදිනු ඇත. නමුත් දරුවා උපත ලැබීමෙන් අනතුරුව දරුවාගේ ධාර්මික තත්ත්වය වෙනතකලා වෙනත් දෙයකට යොමු කරනු ඇත යන්නයි.

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ ۖ سَاءَ عَلَيْكُمْ أَدْعَاؤُهُمْ أَنْ تَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾
 إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ لَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ
 يُبْصِرُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا ۖ فَلَا تُنظِرُونِ
 ﴿١٩٥﴾ إِنَّ لِلَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۚ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا
 يَسْمَعُوا ۖ وَتَرْهَبُهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَ
 أَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾

- (193) යහමග වෙත (පතමින්) නුඹලා (මිථ්‍යා දෘෂ්ටික) ඔවුන්ව ඇරයුම් කළ ද
 නුඹලාව ඔවුහු අනුගමනය නොකරති. නුඹලා ඔවුන්ව ඇරයුම් කළ ද නුඹලා
 නිහඬියාවෙන් සිටිය ද නුඹලාට එක හා සමානය. (194) (ආදේශ තබන්නෙහි!)
 සැබැවින්ම අල්ලාහ් හැර නුඹලා (දෙවිවරුන් යැයි) ඇයැදින අය නුඹලා මෙන්
 (අල්ලාහ්ගේ) ගැත්තන්ය. එබැවින් නුඹලා සත්‍යවාදීන්ව සිටින්නේ නම් නුඹලා
 ඔවුන්ව ඇයැදිවු. නුඹලාට ඔවුන් ප්‍රතිචාර දක්වන්නා. (195) ඔවුන් ඇවිදිය හැකි පාද
 ඔවුනට තිබේ ද? නැතහොත් ඔවුන් ඇල්ලිය හැකි දැත් ඔවුනට තිබේ ද?
 නැතහොත් ඔවුන් බැලිය හැකි දෑස් ඔවුනට තිබේ ද? නැතහොත් ඔවුන් ශ්‍රවණය
 කළ හැකි කන් ඔවුනට තිබේ ද? (නබිවරය,) “නුඹලා(ආදේශ කළ අල්ලාහ්)ගේ
 හවුල්කරුවන්ව ඇයැදිවු. පසුව මා හට (එරෙහිව) කුමන්ත්‍රණය කරවු. නුඹලා මා
 හට කිසිදු අවකාශයක් ලබා නොදෙවු” යැයි (ඔවුනට) පවසවු. (196) සැබැවින්ම
 මාගේ භාරකරු වන්නේ ධර්ම ප්‍රස්තකය(අල් කුර්ආනය) පහළ කළා වූ අල්ලාහ්මය.
 තවද ඔහු දැහැමියන්ට ද භාරකරු වන්නේය.

(197) තවද ඔහු හැර නුඹලා ඇයැදින දැ නුඹලාට උදව් කිරීමට හැකියාව
 නොලබති. ඔවුහු තමන්ටම පවා උදව් කර නොගනිති. (198) යහමග වෙත
 (පතමින්) නුඹලා ඔවුන්ව(පිළිරු) ඇයැදිය ද (නුඹලාට) ඔවුහු සවන් නොදෙති.
 ඔවුහු නුඹ දෙස බලන බවට නුඹ ඔවුන්ව දකින්නෙහිය. (නමුත්) ඔවුහු නුඹ දෙස
 නොබලති.

(199) සමාවදීම නුඹ(ගේ ගුණාංගයක් ලෙස) ගනිවු. යහපත විධානය කරවු.
 තවද අඥානයිත්ව නොසලකා හරිවු.-

وَمَا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَيِّئٌ عَلَيْهِمُ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
 إِذَا مَسَّهُمْ طَئِيفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَبْتَغُونَ فِي
 النَّغِيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَايَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنِّي أَتَّبِعُ مَا
 يُؤْتَىٰ آلِيَّ مِنَ رَبِّي ۚ هَذَا بَصَائِرٌ مِّن رَّبِّي ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾

-(200) **ෂෙයිතාන්ගෙන්*** වූ පෙලඹීමක් නුඹට ඇති වන්නේ නම් එවිට **අල්ලාස්ගෙන්** නුඹ ආරක්ෂාව පතවු. සැබැවින්ම ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (201) සැබැවින්ම බිය හක්තිමත් වන්නන් **ෂෙයිතාන්ගෙන්** පෙලඹවීමක් ඔවුන්ව ස්පර්ශ කළ විට ඔවුහු (**අල්ලාස්ව**) මෙනෙහි කර එසැණින් ඔවුහු (සත්‍යය) පැහැදිලිව දකින්නන් වෙති. (202) තවද ඔවුන්ගේ සහෝදරයින් (වන **ෂෙයිතාන්වරුන්***) ඔවුන්ව මුළාවෙහි ඇදගෙන යන්නේය. පසුව ඔවුන් (එයින්) නොනවති.⁶³ (203) (**නබිවරය,**) ඔවුන් වෙත නුඹ සාධකයක් නොගෙනා විට "එය නුඹ ගොතා ගෙනන්නට තිබුණා නොවේ ද?"යි ඔවුහු විමසති.⁶⁴ "සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපතිගෙන් මා වෙත **වහි*** (දේව පණිවිඩය) පහළ කළ දෑ පමණක් මම අනුගමනය කරමි. මෙ(ම **අල් කුර්ආනය**) නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සාධකයන්ය. තවද විශ්වාස කරන ජනයාට මග පෙන්වීමක් හා ආශීර්වාදයකි." යැයි නුඹ පවසවු.

63) පොදුවේ **ෂෙයිතාන්*** නිතරම මිනිසුන්ව පාප ක්‍රියා කිරීමට ලුහුබදිමින් සිටියි. මෙම **ආයතය** මෙවැනි පෙලඹවීම් වලින් පරිස්සම් වී '**අඋදු බිල්ලාහි මිනෂ් ෂෙයිතානිර් රජම්**' යනුවෙන් පවසා **අල්ලාස්ගෙන්** රැකවරණය පැතිය යුතු යැයි ද **අල්ලාස්** නිතරම අපව නිරීක්ෂණය කරන්නේ යැයි හැඟීමකින් අපි සිටිය යුතු යැයි ද මග පෙන්වා ඇත. මෙසේ කෙනෙකු කළේ නම් **ෂෙයිතාන්ගේ** පෙලඹවීමෙන් ඔහු පිවිතුරු වී එම පාපයෙන් ඇත් වීමට එය උපකාරී වේ යැයි අදහස් කෙරේ.

64) **නබි මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන් කෙතරම් ප්‍රාතිහාර්යයන් ගෙන හැර පෑව ද තවත් 'නුඹ අප පවසන ප්‍රාතිහාර්යයන් ගෙන හැර පෙන් විය යුතුය' යැයි මිථ්‍යා දෘෂ්ටික ප්‍රතික්ෂේපකයින් ඔහුට අභියෝග කරන්නට වූහ. එසේ ඔවුන්ට පෙන්වනු නොලැබූ කල්හි 'මොහු සත්‍යය **රසූල්**වරයෙකු නම් මොහු කැමති ප්‍රාතිහාර්යයන් ගෙන හැර පෙන් විය යුතුය' යැයි විවේචනය කළෝය. නව ප්‍රාතිහාර්යයන් ගෙන හැර පෑමට වඩා **අල් කුර්ආනය** හොඳින් අවබෝධ කර පරිශීලනය කිරීම තුළ බොහෝ ප්‍රාතිහාර්යයන් ඇත යන්න මෙම **ආයතයෙන්** පිළිතුරු දී ඇත.

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَبِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ
 تَضْمَعًا وَخَيْفَةً وَدُؤْنَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدِّ وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾
 إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

(204) අල් කුර්ආනය පාරායනය කරනු ලැබූ විට නුඹලා නිහඬ වී එයට සවන් දී සිටුව. (එමගින්) නුඹලා ආශිර්වාද කරනු ලැබිය හැක. (205) නුඹ බැහැපත්ව හා බියෙන් යුතුව නුඹගේ සිත්හි (රහසින්) ද ශබ්දයකින් තොර වචනයෙන් ද උදැසනයන්හි හා සවස්හි නුඹගේ පරමාධිපතිව මෙනෙහි කරවු. තවද නුඹ අනවධානීන් අතුරින් නොවවු. (206) සැබැවින්ම අල්ලාෆ් අබියස සිටින්නන්⁶⁵, ඔවුහු ඔහුට නැමදුම් කිරීමෙන් අහංකාර නොවෙති. ඔහුව පිවිතුරු කරති. තවද ඔහුටම සුෂුද්⁶⁶ කරති.

65) මින් අදහස් කරන්නේ අල්ලාෆ් අබියස නැමදුම් කරමින් සිටින මලක්වරුන් පිළිබඳවයි.
 66) මෙය සුෂුද්ගේ ආයතයකි. ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනයේ මෙවැනි ආයතයන් 14 ක් ඇති බවට බහුතර අල් කුර්ආන් විශාරදයින් අවධාරණය කොට ඇත. මෙය ඉන් පළමුවැන්නයි. මෙවැනි ආයතයක් අරාබි බසින් කියැවූ විට හෝ සවන් දුන් විට සුෂුද් කිරීම සුන්නත්* වේ. මෙම සුෂුද්* ඉටු කිරීමේ පිළිවෙත පිළිබඳව ඉස්ලාමීය නීති ග්‍රන්ථ වල සඳහන් වී ඇත.

08

سورة الأنفال

සුරා අල් අන්කාල්

(සුද්ධයේ දී අත්පත් වූ දෑ)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාව* නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් මක්කාවේ සිට මදීනාවට දේශාන්තරණය කර වසර දෙකකට පසු පහළ විය. එම වසරේ ඉස්ලාමයේ මුල්ම යුද්ධය වන බද්ර යුද්ධය මුස්ලිම්වරුන් හා මක්කාවාසී මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් අතර ඇති විය. මෙම සුරාවේ ප්‍රධාන අංගය වන්නේ මෙම යුද්ධයේ ඇතැම් සිද්ධීන් විස්තර කිරීමයි. තවද මුස්ලිම්වරුන්ගේ ඇතැම් ක්‍රියා කලාපයන්හි ඇති වූ අඩුපාඩු මෙයින් අවධාරණය කරයි. තවද යුද අවස්ථාවේදී අල්ලාහ්ගෙන් අත් වූණු උපකාරයන් සිහිපත් කරන අතර යුද්ධය හා සම්බන්ධ නීති රීතීන් ද සඳහන් වී ඇත. මෙම සුරාවට* 'අන්තර්' යන නම සඳහන් වීමට හේතුව මෙහි 'ගනීමක්' නම් 'යුද්ධාප්‍රද හෙවත් සතුරන් දමා ගොස් යුද්ධයේ දී අත් වූ වස්තූන්' පිළිබඳව නීති රීතීන් සඳහන් වී තිබීමය. මුස්ලිම්වරුන්ට අල්ලාහ්ගේ විශ්වාසයෙහි ස්ථිරව සිටීමට ද ඔහුට බිය භක්තිමත් වී ඔවුන් අතර එකමුතුව සිටීමට ද අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රසූල්වරයාට* අවනත වීමට ද අල්ලාහ් අණ කර ඇත. එසේ කරන්නන්ට යුද්ධයේදී ජය ලබා ගත හැක යනුවෙන් මෙම සුරාව අවධාරණය කරයි.

මෙම බද්ර යුද්ධයට පසුබිම වූයේ යම් හේතූන් මත නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් මක්කාවේ සිට මදීනාවට යෑමට බල කරනු ලැබීමය. එමෙන්ම මක්කාවාසී මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින්ගේ හිතුවක්කාරකම හේතුවෙන් අල්ලාහ්ගේ කෝපයට ලක් වී ඔවුහු එම යුද්ධයෙන් පරාජයට පත් වූවෝය. මෙම යුද්ධයෙන් පසු මුස්ලිම්වරුන් අල්ලාහ්ට හා රසූල්වරයාට* අවනත වී ඔවුන්ගේ කාර්යයන් කෙසේ ඉටු කළ යුතුද යන්න හා සතුරන් සමඟ කෙසේ කටයුතු කළ යුතු ද යන්න පවසන ලදී. තවද මෙම සුරාවෙහි අවසානයෙහි එවකට මක්කාවෙහි ඉස්ලාමය වැලඳ ගෙන සිටින්නන්ට මදීනාවට දේශාන්තරණ කරන ලෙස ද අණ කරන ලදී.

බද්ර යුද්ධය

මෙම සුරාවෙහි ප්‍රධාන අංගය වන්නේ බද්ර යුද්ධයයි. එබැවින් මෙම සුරාවෙහි ඇතැම් වාක්‍යයන් වටහා ගැනීමට නම් මෙම යුද්ධයේ පසුබිම හා සිදුවීම් ගැන දැන ගැනීම අනිවාර්යය වන්නේය. එමනිසා මෙම යුද්ධය පිළිබඳව කෙටි විස්තරයක් පහත සඳහන් කර ඇත්තෙමු.

වසර 13 ක් මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හිංසා පීඩාවන්ට ලක්වීමෙන් පසු නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් හා ඔහුගේ සහාබිවරුන්* මදීනාවට දේශාන්තරණය කළෝය. එහෙයින් මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් ඔවුන්ට එරෙහි ව නව ක්‍රියාමාර්ගයක් ආරම්භ කළෝය. පළමු ව, ඔවුන් මදීනාවේ සිටි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට හා ආත්ම වංචනිකයින්ගේ නායකයා වූ අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු උබය්ද්ට මෙසේ සඳහන් කොට ලිපියක් යැව්වෝය. එනම් "නුඹලා අපගේ සතුරා වන නබි මුහම්මද්ට වාසස්ථානයක් හා ආරක්ෂාව සලසා ඇත්තෝය. අපි අල්ලාහ් මත දිවුරන්නෙමු. නුඹලා ඔහු ව ඝාතනය කළ යුතුය. නැතහොත් ඔහු ව මදීනාවෙන් පිටමං කළ යුතුය. එසේ නුඹලා නොකළේ නම් සැබැවින් ම අපි

අපගේ සේනාවක් රැගෙනවිත් නුඹලා සමග යුද කර, නුඹලාගේ පිරිමින් ව සාතනය කර, නුඹලාගේ ස්ත්‍රීන් ව වහල්භාවයට ගන්නෙමු.” (මූලාශ්‍රය: අබු දාවුද් - කිතාබුල් කරාජ්, වෙළුම 23, හදීස් අංක 3004).

මේ අතර අවුල් ගෝත්‍රයේ නායක හා සහායවරයෙකු වූ මදීනාවාසි සඳුද් ඉබ්නු මුආද් ෂා තුමන් උමිරා ඉටු කිරීම සඳහා මක්කාවට පැමිණි විට කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රිකයන්ගේ නායක හා ඉස්ලාමයේ දරුණු සතුරෙකු වූ අබු ජහල් නැමැත්තා සඳුද් ඉබ්නු මුආද් ෂා තුමන් ව අමතා මුහම්මද්ට මදීනාවේ රැකවරණය දී තිබෙන හෙයින් උමිරා ඉටු කිරීමට අවසර දිය නොහැක යැයි කීවේය. එමෙන්ම උමෙයියාවරුන්ගේ රැකවරණයේ සඳුද් නොසිටින්නට ඔහුට මදීනාවට පණ පිටින් යන්නට පවා ඉඩ නොදෙන බව අබු ජහල් වැඩි දුරටත් කියා සිටියේය. එම තර්ජනයට පිළිතුරු දෙමින් සඳුද් ෂා අබු ජහල්ට මෙසේ කීවේය : ‘ඔබ අපට උමිරා ඉටු කිරීමට ඉඩ නොදෙන්නේ නම්, මෙයට වඩා විශාල බාධාවක් අප ඔබට ඇති කරන්නෙමු. එනම් මක්කාවේ සිට සිරියාව බලා යන වෙළඳ තවලම්වලට මදීනාව පසු කර යන්නට අපි ඉඩ නොදෙමු.’ (මූලාශ්‍රය: බුහාරි - කාණ්ඩය 64, වෙළුම 2, හදීස් අංකය 3950)

මේ අතරතුර මක්කා ප්‍රතික්ෂේපකයින් මදීනාවේ සිටින මුස්ලිම්වරුන්ට හිරිහැර කිරීමේ අරමුණින් කණ්ඩායම් කිහිපයක් ම මදීනාවට පිටත් කර යැවූහ. ඔවුන්ගෙන් ඇතැමුන් මුස්ලිම්වරුන්ගේ සත්ව ගාල් කොල්ල කැවෙහිය. මෙවන් වූ අවස්ථාවක මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ප්‍රධානියෙකු වූ අබු සුෆ්‍යාන්ගේ නායකත්වයෙන් යුත් විශාල තවලමක් සිරියාවේ සිට මක්කාව දක්වා පැමිණෙමින් තිබුණි. ඉතිහාසඥයින්ගේ වාර්තාවන්ට අනුව දීර්භම් (රිදී කාසි) පනස් දහසක් වටිනා භාණ්ඩ පැටවූ ඔටුවන් දාහක් (1000) එහි තිබුණි යන්නයි. එම තවලම ආරක්ෂා කිරීමට 40 දෙනෙකුගෙන් යුත් සන්නද්ධ පිරිසක් සිටියේය. මොවුන් සියල්ලෝ ම ඔවුනොවුන්ගේ ගෝත්‍රයන්හි නායකයන් වූහ. වාර්තාවක් අනුව තවලමේ සියලු වස්තු සම්භාරය සඳහා ඒ සමග පැමිණෙමින් සිටි සියල්ලන් ම මුදල් ආයෝජනය කර තිබුණි යන්නයි. මෙම තවලම මක්කාවට සේන්ද්‍ර වූයේ නම් එමගින් මුස්ලිම්වරුන්ට ප්‍රහාර එල්ල කිරීමට දැවැන්ත බලයක් හිමි වනු ඇත. එහෙයින් යුධ මුලෝපායක් ලෙසින් අබු සුෆ්‍යාන්ගේ එම තවලමට මක්කාවට යාමට ඉඩ නොතබා මදීනාවෙහිදී ප්‍රහාර එල්ල කිරීමට නබි මුහම්මද් ෂා තුමාණන් තීරණය කළහ. ඇයිදයත් එම තවලම මුස්ලිම්වරුන් මදීනාවේ සිට ගොස් ආක්‍රමණය කිරීමට පහසු ස්ථානයකින් ගමන් කරමින් සිටියේය. එබැවින් නබි මුහම්මද් ෂා තුමාණන් ඔවුන් ව ආක්‍රමණය කිරීමට සූදානම් වී සහායවරුන්ගෙන්* පිරිසක් කැටුව මදීනාවෙන් පිට වී ගියේය. මුස්ලිම්වරුන්ගේ සේනාවෙහි සහායවරුන් 313 ක් ද ඔටුවන් 70 ක් ද අශ්වයින් 2 ක් ද සන්නාහ කබා වලින් යුත් අය 60 ක් ද වූහ.

මුස්ලිම් නොවන ලේඛකයින් මෙම සිදුවීම පිළිබඳ ව නොදැනුවත්ව ම හෝ හිතාමතා ම අදාළ කරුණු හා සන්දර්භය පැහැදිලි නොකර නබි මුහම්මද් ෂා තුමාණන් එම අවස්ථාවේදී ගත් පියවර විග්‍රහ කර ඇත්තේ එය සාමකාමී සිවිල් වෙළඳ තවලමකට එල්ල කරන ලද සාපරාධී ප්‍රහාරයක් ලෙසිනි. නමුත් ඔවුන්ගේ මෙම ලිපි වලට ප්‍රතිචාරයක් වශයෙන් සමකාලීන මුස්ලිම් ලේඛකයින් එවන්

තවලමකට බාධා කළ සිද්ධියක් සිදු වී නොමැති බව පවසා ඒවා ප්‍රතික්ෂේප කර තිබේ. නමුත් එවන් තවලමකට බාධා කළ සිද්ධියක් සිදු වී තිබෙන බව ඉතිහාසයේ සියලු වාර්තා තුළින් ඒකමතික ව සනාථ වේ.

ඉහත ඉතිහාසයේ ලේඛකයින් දෙපිරිස ම එම වකවානුවේ අරාබි සමාජය අතර පැවති සමාජ හා දේශපාලනික රටාව ගැන අවදානය යොමු කළ යුතු ව ඇත. මන්ද ඒ යුගයෙහි සාමාන්‍ය සිවිල්වැසියෙකු, වෙළෙන්දෙකු හෝ යුධකාමියෙකු යැයි වෙනස් අර්ථ දැක්වීම් අරාබීන් අතර තිබුණේ නැත. සාමාන්‍ය පිරිමියෙකු වුවද අවස්ථාවට සුදුසු පරිදි වහා රණවිරුවෙකු බවට පරිවර්තනය විය හැක්කකි. නවීන යුගයේ භාවිත වන සිවිල්වැසියා යන පද භාවිතයක් එකල අරාබීන් අතර නොවීය. අවශ්‍ය වන විට සෑම කෙනෙකු ම රණකාමියෙකි.

එපමණක් නොව සිරියාවේ සිට පැමිණෙමින් තිබුණු වෙළඳ තවලමේ නායකයා වූයේ මුස්ලිම්වරුන්ගේ දරුණුත ම සතුරෙකු වූ **අබු සුෆ්යාන්** ය. ඔහු සේම ඔහු සමග සිටි හතලිස් දෙනාගේ ම මූලික අරමුණ වී තිබුණේ හැකි සෑම විට ම මුස්ලිම්වරුන්ට අපරාධ කිරීම, හිරිහැර කිරීම හා ඉස්ලාමය ලොවෙන් තුරන් කිරීම ය. ඇත්තෙන්ම එය සන්නද්ධ සටන්කාමීන් විසින් මෙහෙයවන ලද තවලමක් විනා සාමකාමී සිවිල් වෙළඳ තවලමක් නොවීය. ඒ වන විටත් සන්නද්ධ ගැටුම් කිහිපයක් සිදු වී ඇති හෙයින්ද දෙපිරිස අතර අභියෝග හුවමාරු කර ගෙන ඇති හෙයින්ද මෙම අවස්ථාවේදී මුස්ලිම් සේනාව ඉහත කී තවලමට බාධා කිරීමට නිදහස ඇති බව සතුරාට පැහැදිලි විය. **මදීනාව** පසු කර යන එම පිරිස **මක්කාවට** ගොස් වඩාත් හොදින් සුදානම් වී මුස්ලිම්වරුන් සමූල ඝාතනය කරන්නට **මදීනාවට** එනු නිසැක ය. ඒ අනුව බලන කල **අබු සුෆ්යාන්ගේ** වෙළඳ සේනාව යථාර්ථයෙන්ම නොබෝ දිනකින් මුස්ලිම්වරුන් කරා එන මැර සේනාවක් මිස අන් කිසිවක් නොවේ. එය ඇතැම් මුස්ලිම් නොවන ලේඛකයින් වර්ණනා කරන්නා සේ සාමකාමී සිවිල් වෙළඳ තවලමකට එල්ල කළ සාපරාධී ප්‍රහාරයක් නොවේ.

මුස්ලිම්වරුන්ගේ සුදානම් වීම ආරංචි වූ **අබු සුෆ්යාන්** තමන්ගේ තවලම යා යුතු ව තිබූ සාමාන්‍ය මාර්ගය වෙනස් කර රතු මුහුදු වෙරළ තීරයෙන් ගමන් කළේය. තවද ඔවුන්ගේ තවලම ආරක්ෂා කිරීමට තවත් **මක්කා** ප්‍රතික්ෂේපක ප්‍රධානියෙකු වූ **අබු ජහ්ල්**ගෙන් උදවු පතා පණිවිඩයක් යැව්වේය. මෙය ඇසූ **අබු ජහ්ල්** මෙය මුස්ලිම්වරුන්ට පහර දීමට කදිම අවස්ථාවක් යැයි සිතා යුද හටයින් 1000 ක් සමග පිට විය. **බද්ඊ** පිටියේ මේ දෙපිරිස මුහුණට මුහුණලා සටන් වැදුණෝය. **අල්ලාහ්ගේ** උපකාරයෙන් මෙම මුස්ලිම්වරුන්ගේ කුඩා පිරිස ජයග්‍රහණය කළෝය. මෙම යුද්ධයේදී **අබු ජහ්ල්** ඇතුළු **මක්කා** ප්‍රතික්ෂේපකයින් හැත්තෑ දෙනෙකු ඝාතනයට ලක් වූ අතර තවත් හැත්තෑ දෙනෙකු සිරභාරයට ගනු ලැබීය. ඉතිරි සියල්ලෝ ම **මක්කාවට** පලා ගියෝය.

08 අල් අන්කාල් (යුද්ධයේ දී අත්පත් වූ දෑ)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 75 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوا اِذَا تَابَ بَيْنَكُمْ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١﴾ اِنَّمَا الْمُوْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَاِذَا تَلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهُ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٢﴾ الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (නබිවරය, යුද බිමේ දී සතුරන්ගෙන්) අත්පත් වූ වස්තූන් පිළිබඳව නුඹගෙන් ඔවුහු විමසති. “(යුද බිමේ දී සතුරන්ගෙන්) අත්පත් වූ වස්තූන් අල්ලාහ්ට හා රසූල්වරයාට* සතු යැ”යි නුඹ පවසවු. නුඹලා විශ්වාසිකයින්ව සිටින්නේ නම් නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු. තවද නුඹලා අතර වූ බැඳියාවන් නිවැරදි කර ගනිවු. අල්ලාහ්ට ද ඔහුගේ රසූල්වරයාට ද අවනත වවු.¹ (2) සැබැවින්ම විශ්වාසිකයින් වනුයේ අල්ලාහ්(පිළිබඳව සිහිපත් කරනු ලැබූ කල්හි ඔවුන්ගේ හදවත් තැති ගන්නා වූ ද ඔහුගේ වදන් ඔවුන් හට පාරායනය කරනු ලැබූ කල්හි ඒවා ඔවුන්ව විශ්වාසයෙන් වර්ධනය කරන්නා වූ ද තවද තම පරමාධිපතියාණන් කෙරෙහිම සියල්ල භාර කරන්නා වූ ද අය වෙති. (3) (ඔවුහු) සලාතය ස්ථාපිත කරති. තවද අපි ඔවුන්ට ලබා දුන් දැයින් (අනුමත දැයට) වියදම් කරති.-

1) බද්ල් යුද පිටියෙන් මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් පලා ගිය කල්හි සහාබිවරුන්ගෙන්* එක් කණ්ඩායමක් සතුරන් පසුපසින් ඔවුන්ව එළවාගෙන ගියෝය. තවත් කණ්ඩායමක් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාගේ ආරක්ෂාව පිණිස එතුමා සමග සිටියෝය. තවත් කණ්ඩායමක් යුද බිමේ සතුරන් අත් හැර ගිය වස්තූන් එක්රැස් කළෝය. පළමු කණ්ඩායම් දෙක තමන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ ආරක්ෂා කිරීම පිණිස එතුමා සමග සිටි හෙයින් ද සතුරන්ව එළවාගෙන ගිය හෙයින් ද ඔවුන්ට යුද බිමේ සතුරන් අත් හැර ගිය වස්තූන් එක්රැස් කිරීමට අවස්ථාවක් නොවූ බව ද ඔවුන් ද යුද්ධයට සමාන දායකත්වයක් දුන් හෙයින් ඔවුන් ද එම වස්තූන් ලැබීමට සුදුස්සන් යැයි ද අයිතිය කියා පෑවෝය. මෙම ගැටලුව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා වෙත ඉදිරිපත් කරන ලදී. එයට පැහැදිලි කිරීමක් ලෙස අල්ලාහ් මෙම ආයතය පහළ කළේය. එනම් යුද බිමේ සතුරන් අත් හැර ගිය වස්තූන් සියල්ල අල්ලාහ්ට පමණක් සතු වන අතර නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට අල්ලාහ්ගේ විධානයට අනුව ඒවා බෙදා දෙන ලෙස බලයක් පවරා ඇත යන්නයි. එබැවින් එතුමා සියල්ලන්ටම සමානව ඒවා බෙදා දුන්නේය. මෙයින් සියල්ලෝම සතුටට පත් වූහ.

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ كَمَا أَخْرَجَكَ
 رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكُرْهُونَ ﴿٥﴾ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ
 مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّهُمْ يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾

- (4) සැබෑ ලෙස විශ්වාස කරන්නෝ ඔවුහුමය. ඔවුනට ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අඛියස (ස්වර්ගයෙහි උසස්) තරාතිරම ද පාප ක්ෂමාව ද ගෞරවනීය බොජුන් ද ඇත.

(5) (නබිවරය, යුද පිටියේ දී අත්පත් වූ වස්තූන් සම්බන්ධව පැන නැගී ඇති තත්ත්වය) විශ්වාසකයින්ගෙන් පිරිසක් පිළිකුල් කළ මොහොතෙහි² නුඹව නුඹගේ පරමාධිපති නුඹගේ නිවසින් සත්‍යය³ වෙනුවෙන් පිට කළ (විට පැන නැගුණු තත්ත්වය) මෙන්ය. (6) ඔවුන් (මරණය) බලමින් සිටිය දීම (අප්‍රියෙන්) මරණය වෙත ඇද ගෙන යනු ලබන්නාක් මෙන් ඔවුහු සත්‍යය විෂයෙහි එය පැහැදිලි වූ පසුව ද (එය අප්‍රිය කරමින්) නුඹ සමග තර්ක කරති.

2) විශ්වාසකයින්ගෙන් පිරිසක් මක්කා ප්‍රතික්ෂේපකයින් සමග යුද කිරීමට පිළිකුල් කළෝය. මන්දයත් ආරම්භයේදී ඔවුන් අඩු සුඟ්‍යාන් නැමැත්තාගේ තවලම ආක්‍රමණය කිරීමට පිට වූ හෙයින් මෙය පහසු මෙහෙයවීමක් යැයි සිතුවෝය. පසුව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ විශාල යුද සේනාව හා ඔවුන්ගේ ආයුධ බලය දැක ඒ මොහොතේ ඔවුන් යුද කිරීමට අකමැත්තක් දැක්වූහ. නමුත් ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ හා ඔහුගේ රසුල්වරයාගේ විධානයට අවනත වී යුද්ධ කළ හේතුවෙන් ඔවුන්ට අත් වූ ජයග්‍රහණය ඔවුන්ගේ දැස් වලින්ම දුටුවෝය. මේ අයුරින්ම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් යුද්ධයෙන් සතුරන් දමා ගොස් තිබූ වස්තූන් යුද්ධයට සහභාගී වූ සහාබිවරුන් අතර බෙදා දෙන මොහොතෙහි ඇතැම් පිරිසක් මෙම බෙදා දෙන පිළිවෙත අප්‍රිය කළෝය. නමුත් ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ විධානයට හා නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට අවනත වූ හෙයින් පෙර මෙන් සතුටුදායී තත්ත්වයක් ඇතිව සහාබිවරුන් අතරේ එම වස්තූන් සමාන අයුරින් බෙදී ගියහ.

3) මෙහි 'සත්‍යය' යනු මුස්ලිම්වරුන්ට අත්වූ මහත් වූ ජයග්‍රහණයයි. ආයතයේ සඳහන් පරිදි ආරම්භයේ දී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් අඩු සුඟ්‍යාන් නැමැත්තාගේ තවලම ආක්‍රමණය කිරීමට නිවසින් පිට වුවද අවසානයේ යුද්ධයක් ඇති වී එම යුද්ධයෙන් මුස්ලිම්වරුන් මහත් ජයග්‍රහණයක් අත් කර ගනු ඇතැයි අල්ලාහ් මැනවින් දනියි. එබැවින් අල්ලාහ් මෙම ආයතයේ "නුඹගේ නිවසින් තවලම වෙනුවෙන් පිට කළ මෙන්" යැයි නොපවසා "නුඹගේ නිවසින් සත්‍යය වෙනුවෙන් පිට කළ මෙන්" යැයි සඳහන් කර ඇත.

وَإِذْ يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكٰفِرِينَ ﴿٧﴾ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْجَبْرُ مُؤْنًا ﴿٨﴾ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِئَةِ مِنَ الْجِبْرِ الْمُتَلَوِّ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرًا وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

(7) ‘සතුරු’ කණ්ඩායම් දෙකින් එකක් නුඹලාට සතු වනු ඇත’ යැයි අල්ලාහ් නුඹලාට ප්‍රතිඥා දුන් අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු.) තවද නිරායුද (ව්‍යාපාරික) පිරිස නුඹලාට සතු විය යුතු යැයි නුඹලා ප්‍රිය කරන්නෙහුය. අල්ලාහ් තම වදන් තුළින් සත්‍යය තහවුරු කිරීමට ද (හර්බ්* දේව) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ අවසානයා තෙක් මුලිනුපුටා දැමීමට ද අපේක්ෂා කරන්නේය.⁴ (8) (අල්ලාහ් එලෙස කරනුයේ) වැරදිකරුවන් පිළිකුල් කළ ද අසත්‍යය නිෂ්ඵල කර සත්‍යය ස්ථාපිත කිරීම පිණිසය.

(9) (යුද පිටියේ දී සතුරන්ට එරෙහිව) නුඹලා තම පරමාධිපතිගෙන් උදව් පැතු වීට “එකිනෙකා පෙළ ගැසී එන මලක්වරුන්ගෙන්* දහසක් දෙනා මගින් මා නුඹලාට උදව් කරන්නෙකු වෙමි” යැයි ඔහු නුඹලාට පිළිතුරු දුන් අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). (10) අල්ලාහ් (නුඹලාට) ශුභාරංචියක් වශයෙන් හා නුඹලාගේ හදවත් එමගින් නිසල වීම පිණිස මිස මෙය සිදු නොකළේය. තවද උපකාරය අල්ලාහ් වෙතින් මිස නොමැත. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.-

4) මෙහි ‘කණ්ඩායම් දෙක’ යනු අබු සුර්ශාන්ගේ තවලමේ පැමිණි කණ්ඩායම හා අබු ජහල්ගේ යුද සේනාවේ කණ්ඩායමයි. මෙම කණ්ඩායම් දෙකෙන් දුර්වල කණ්ඩායම වූයේ අබු සුර්ශාන්ගේ තවලමේ පැමිණි කණ්ඩායමයි. එබැවින් මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් පිරිසක් මෙම කණ්ඩායම තම අක්‍රමණයට නතු විය යුතු යැයි පැතුහ. නමුත් අල්ලාහ්, අනෙක් කණ්ඩායම වන අබු ජහල්ගේ යුද සේනාව සමග මුස්ලිම්වරුන්ව යුද වැදීමට සලස්වා මුස්ලිම්වරුන්ට මහත් ජයග්‍රහණයක් අත් කර දුන්නේය. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ කණ්ඩායම සහමුලින්ම පරාජයට පත් විය. මොවුන් අරාබිවරුන්ට ඉස්ලාම් දහම වැලඳ ගැනීමට බාධාවක්ව සිටි ප්‍රධාන පෙළේ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ය.

اذ يُغَشِّيْكُمْ النُّعَاسَ اٰمَنَةً مِّنْهُ وَيُنزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ كُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ
 عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰنِ وَيَلْبِطَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتْ بِهٖ الْاَقْدَامَ ﴿١١﴾ اذ يُوحِى رُبُّكَ اِلٰى
 النَّبِيِّكَ اَنۢىۤ مَعَكُمْ فَتَّبِعُوۡا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا ۗ سٰلَتْنِيۡ فِىۡ قُلُوْبِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا الرُّعْبَ فَاَضْرِبُوۡا
 فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاَضْرِبُوۡا مِنْهُمۡ كُلَّ بَنٰنٍ ﴿١٢﴾

-(11) ඔහුගෙන් (දායාද) වූ නිර්භියක් වශයෙන් සුළු නින්දෙන් ඔහු නුඹලාව ආවරණය කර⁵ ඔහු නුඹලාට අහසින් ජලය පහළ කළ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ. එලෙස ජලය පහළ කළේ) එමගින් නුඹලාව පිරිසිදු කිරීම පිණිස ද (නුඹලාගේ සිතට උවදුරු කළ) **ෂෙයිතාන්ගේ*** අපවිත්‍රතාව නුඹලාගෙන් ඉවත් කිරීම පිණිස ද නුඹලාගේ හදවත් (විශ්වාසයෙන්) බැඳියාවක් ඇති කරනු පිණිස ද එමගින් පාද ස්ථාවර කිරීම පිණිස ද වේ.⁶ (12) "මා නුඹලා සමගය. එබැවින් විශ්වාස කළවුන්ව ස්ථාවර කරවූ. (හර්බිව* සිටි) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ හදවත් තුළ මා බිය උපදවන්නෙමි. එබැවින් (ඔවුන්ගේ) බෙලි වලට ඉහළින් නුඹලා පහර දෙවූ. තවද සෑම ඇඟිලි තුඩක්ම ඔවුන්ගෙන් නුඹලා ගසා දමවූ" යැයි නුඹගේ පරමාධිපති **මලක්වරුන්ට* වහි***(දේව පණිවිඩය) පහළ කළ අවස්ථාව (නබිවරය, සිහිපත් කරවූ).⁷-

5) මුස්ලිම්වරුන්ට වඩා සතුරන්ට ආයුධ බලය හා මිනිස් බලය අධිකව තිබුණ ද **අල්ලාහ්** මුස්ලිම්වරුන්ගේ සිත් තුළ යුද පිටියේදී සන්සුන්භාවයක් ඇති කර සුළු නින්දක් ද ඇති කළේය.

6) මුස්ලිම්වරුන් සුදු වැලි තලාවකට ගොස් කඳවුරු බැන්දෝය. ඒ ස්ථානය වාලුකාවෙන් ගහන බැවින් ජනයා ඇවිද ඔවුන්ගේ පා වැලි යට එරුණි. කුරෙයිෂ්වරුන් මොවුනට ඉදිරියෙහි වූ දොළට සමීපව කඳවුරු බැන්දෝය. මුස්ලිම්වරුන් රැ නිදා ගත් කල්හි බොහෝ දෙනෙකුට ස්නානය කිරීමට අනිවාර්යය තත්වයක් උදා විය. **මක්කාවාසී** ප්‍රතික්ෂේපකයින් එහි වූ දිය තොටු පළවල් අයිති කර ගත් බැවින් මුස්ලිම්වරුන්ට නෑමට පවා ජලය නැති විය. එවිට **ෂෙයිතාන්** මුස්ලිම්වරුන්ගේ සිතට අපොහොසත්භාවය පිළිබඳව උවදුරු කළ හෙයින් මුස්ලිම්වරුන් දුක්මුසුව සිටියෝය. එදින රාත්‍රියෙහි **අල්ලාහ්** වර්ෂාව පහළ කළ හේතුවෙන් එම දොළ උතුරා ගියේය. මුස්ලිම්වරුන් නැවතී සිටි සුදු වැලි කන්ද වර්ෂාව හේතුවෙන් ඝන වී තලාවක් බවට පත්විය. **මක්කාවාසී** ප්‍රතික්ෂේපකයින් සිටි පෙදෙස ජලයෙන් උතුරා ගිය බැවින් මඩවගුරු බවට පත්විය. මුස්ලිම්වරුන්ට සිතට ශාන්තිය ද සැනසුම ද වී දෙවන දින සටනට සැරසුණෝය.

7) මෙම **අල් කුර්ආන් ආයතය** පහළ වූයේ **බද්ඊ** නම් යුද්ධය සිදුවෙමින් පැවති සමයෙහි ය. එම අවස්ථාවේදී **නබි මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන් දිර්ඝ යාවිඥාවක නියැලී සිටියහ. එවිට **මලක්වරුන්**(සුරදුකයින්) පිරිසක් යුද පිටියේ ඉතා බලහීන තත්වයක සිටින මුස්ලිම්වරුන්ට සහය දැක්වීම සඳහා යුද පිටියට පහළ වී සිටින බවට එතුමාණන්ට දන්වනු ලැබූහ. මෙය බලහීන ව සිටි මුස්ලිම්වරුන්ගේ සේනාව ධෛර්යමත් කිරීම පිණිස **මලක්වරුන්**(සුරදුකයින්) ආමන්ත්‍රණය කරමින් පහළ කළා වූ වැකියක් මිස මුස්ලිම්වරුන්ට මෙලෙස ක්‍රියා කරන මෙන් අණ කොට නොමැති බව මෙම **ආයතය** බැඳූ සෑනින් පැහැදිලි වේ.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقَّوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ ۗ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾
 ذٰلِكُمْ فَاذُوْقُوْهُ وَاَنْ لِّلْكَافِرِيْنَ عَذَابُ النَّارِ ﴿١٤﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيْتُمْ الَّذِيْنَ
 كَفَرُوْا رَحْمًا فَلَآ تُؤَلُّوْهُمُ الْاَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُوْرًا اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ
 مُتَحَيِّرًا اِلٰى فِتْنَةٍ فَعَدُوْبًاۙ بَغْضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاوَاهُ جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٦﴾ فَلَمْ
 تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۗ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۗ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ
 مِنْهُ بَلَاءًا حَسَنًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَبِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِيْنَ ﴿١٨﴾

- (13) මෙය (හර්බ් ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් අල්ලාහ්ටත් ඔහුගේ රසූල්වරයාටත්* විරුද්ධ වූ හේතුවෙනි. කවරෙකු අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රසූල්වරයාට විරුද්ධ වන්නේ ද එවිට (දැන ගනු.) සැබැවින්ම අල්ලාහ් දඬුවම් දීමෙහි ඉතා දැඩිය. (14) (ලොවෙහි නුඹලාට අත්වන දඬුවම වනුයේ) මෙයයි. මෙය නුඹලා භුක්ති විඳිවූ. තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට (මතු ලොවෙහි නිරා) ගින්නේ දඬුවම ද ඇත.

(15) විශ්වාස කළවුනි! ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් (යුද බිමෙහි) රොක් වී පැමිණීම නුඹලා මුණ ගැසුණු විට නුඹලා ඔවුනට පසුපස හැරී පසුබට වී නොයවු. (16) යුද වැදීමට (යුද උපක්‍රමයක් වශයෙන් පෙරලා පහර දීම සඳහා) පසුපසට පැමිණෙන්නෙකුට හෝ පිටුපස වී (යුද වදින තම) කණ්ඩායමක් සමග එකතු වන්නෙකුට මිස එදින කවරෙකු ඔවුනට තම පිටුපස ලා හැරී යන්නේ ද එවිට අල්ලාහ්ගෙන් වූ කෝපය සමග ඔහු හැරී එන්නේය. තවද ඔහුගේ ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය නිරයයි. නැවත යොමු වන ස්ථාන අතුරින් (එය) ඉතා නපුරුය.

(17) (යුද බිමේ දී) ඔවුන්ව නුඹලා ඝාතනය කළේ නැත. නමුත් ඔවුන්ව ඝාතනය කළේ අල්ලාහ්ය. (නබිවරය.) නුඹ විසි කළ විට (ඇත්තෙන්ම) නුඹ විසි කළේ නැත. නමුත් එය විසි කළේ අල්ලාහ්ය.⁸ (අල්ලාහ් එලෙස කළේ) එයින් විශ්වාසකයින්ව යහ පරීක්ෂණයකින් පරීක්ෂා කිරීම පිණිසය.⁹ සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (18) (නුඹලාට අත් වූ විමුක්තිය) මෙයයි. තවද අල්ලාහ් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ කුමන්ත්‍රණ දුබලයට පත් කරන්නෙකුය.-

8) බද්ෆ් යුද්ධයේ දී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා වැලි හා ගල් කැට අහුරක් ගෙන සතුරන් දෙසට විසි කළේය. ඒවා සතුරන්ගේ දෑස් තුළට ගොස් ඔවුන් අතර කලබලකාරී තත්ත්වයක් ඇති කළේය.

9) යුද බිමේ සිටින හර්බ්* ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ආයුධ බලය සහ සේනා බලය තිබියදී, කිසිදු පහසුකමක් නොවූ මුස්ලිම්වරුන්ට ජයග්‍රහණය ලබා දීමෙන් මුස්ලිම්වරුන් සත්‍යය වටහාගෙන අල්ලාහ්ට කෘතචේදී වේදෑ'යි පරීක්ෂා කිරීම මින් අදහස් වේ.

اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ ؕ وَاِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ وَاِنْ تَعُوذُوا نَعُدْ ؕ وَلَنْ
 نُّعْفِيَ عَنْكُمْ فِئْتَكُمْ شَيْئًا وَّلَوْ كُفِّرْتُمْ ۗ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اطِّيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَاتَّبِعْتُمْ تَسْعَوْنَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَبَعْنَا
 وَهُمْ لَا يُسْعَوْنَ ﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَّلَوْ
 عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا لَّا أَسْعَعَهُمْ ۗ وَّلَوْ اَسْعَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٣﴾

- (19) (ප්‍රතික්ෂේපකයින්!) නුඹලා තීන්දුව පැතුටුව නම් දැන් (දැනගනු.) සැබැවින්ම නුඹලාට තීන්දුව පැමිණ ඇත.¹⁰ නුඹලා (නැවත යුද වැදීමෙන්) වැළකී සිටියේ නම් එය නුඹලාට යහපත්ය. නුඹලා නැවතත් පැමිණෙන්නේ නම් අපි ද (විශ්වාසිකයින්ගේ උදව්වට) නැවත පැමිණෙන්නෙමු. නුඹලාගේ කණ්ඩායම් අධික වුව ද එය කිසිවකින් හෝ නුඹලාට ප්‍රයෝජනයක් නොදෙන්නේමය. තවද අල්ලාන් විශ්වාසිකයින් සමගය.

(20) විශ්වාස කළවුන්! අල්ලාන්ට ද ඔහුගේ රසුල්වරයාට* ද අවනත වවු. නුඹලා (අල් කුර්ආනීය උපදෙස්) සවන් දෙමින් සිටිය දී එයින් නුඹලා හැරී නොයවු. (21) තමන් (නිවැරදිව) සවන් නොදී "අපි සවන් දුන්නෙමු" යැයි (අසත්‍යය ලෙස) පැවසූ අය මෙන් නුඹලා නොවවු.¹¹ (22) සැබැවින්ම අල්ලාන් අභියස ඉතා නපුරු ජීවින් වන්නේ (සත්‍යය) අවබෝධ කර නොගන්නා බිහිරන් හා ගොළුවන් ය. (23) ඔවුන් තුළ යහපතක් තිබෙන බව අල්ලාන් දැන සිටියේ නම් ඔවුන්ට සවන් දීමට සලස්වනු ඇත. (එහෙත්) ඔවුන්ට ඔහු සවන් දීමට සැලැස්සුව ද (ඒ පිළිබඳව) නොසැලකිලිමත් වූවන් ලෙස හැරී යති.-

10) මෙහි 'තීන්දුව' යනුවෙන් අදහස් වනුයේ ජයග්‍රහණයයි. එනම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් තමන්ට ජයග්‍රහණයේ තීරණාත්මක තත්ත්වයක් උදාවිය යුතු යැයි යුද්ධය සඳහා මක්කාවෙන් පිටත් වීමට පෙර තමන් සත්‍යයේ සිටින යහපත් කණ්ඩායම යනුවෙන් විශ්වාස කරමින් කෘතවේ* තිර රෙදි අල්ලාගෙන "සත්‍යයේ සිටින යහපත් කණ්ඩායමට ජයග්‍රහණය ලබා දෙනු මැනව!" යනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කළෝය. යථාර්ථයෙන්ම මුස්ලිම්වරුන් සත්‍යයේ සිටින යහපත් කණ්ඩායම වූ හෙයින් ඔවුන්ට ජයග්‍රහණයේ තීන්දුව ලැබීය.

11) මෙයින් අදහස් කරන්නේ ආත්ම වංචනිකයින් පිළිබඳවය. ඔවුන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ විධානයට 'අපි සවන් දුන්නෙමු' යැයි පැවසුව ද නමුත් ඔවුන් ඒ අනුව ක්‍රියා කළේ නැත. ඔවුන් ඇත්තෙන්ම සවන් නොදුන්නාක් මෙන් ඔවුන්ගේ සවන් දීම කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් නොවීය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَاصَّةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ
مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَقَتَّعْنَا
مِنْ الطَّيِّبَاتِ لَكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾

- (24) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලාව ජීවත් කරවන දැ(දහම් කරුණු) වෙත (රසුල්වරයා*) නුඹලාව කැඳවූ විට අල්ලාහ්ට ද රසුල්වරයාට ද නුඹලා ප්‍රතිචාර දක්වවු. මිනිසා හා ඔහුගේ හදවත අතර අල්ලාහ් සිටින¹² බව ද නුඹලා ඔහු වෙතම එක්රැස් කරනු ලබන බව ද දැන ගනිවු. (25) නුඹලා අතුරින් අපරාධ කළවුන්ට පමණක් (සීමා වී) සිදු නොවන්නා වූ ව්‍යසනයකට නුඹලා බිය වවු.¹³ තවද අල්ලාහ් දඬුවම් දීමෙහි ඉතා දැඩි බව නුඹලා දැන ගනිවු. (26) (ප්‍රතික්ෂේපක) ජනයා නුඹලාව (සිර භාරයට) ගනු ඇතැයි නුඹලා බියට පත්ව මිහිතලයෙහි නුඹලා දුබලව ස්වල්ප දෙනෙකුට සිටි අවස්ථාව සිහිපත් කරවු.¹⁴ එවිට ඔහු නුඹලාට (පිළිසරණක් වශයෙන්) අභය ස්ථානයක් ලබා දුන්නේය.¹⁵ තවද ඔහු තම උපකාරයෙන් නුඹලාව ස්ථාවර කළේය.¹⁶ යහ දැයිත් නුඹලාව පෝෂණය කළේය. (මේවා) නුඹලා කෘතවේදී වනු පිණිසය.-

12) මෙහි අදහස සියලු දෑ අල්ලාහ්ගේ අභිමතය අනුව සිදු වන අතර ඔහුගේ අනුදැනුමෙන් තොරව විශ්වාසිකයෙකු හෝ ප්‍රතික්ෂේපකයෙකු හෝ විය නොහැක යන්නය.

13) මෙයින් අදහස් කරනුයේ සමාජයක යම් අයහපතක් බහුලව පැතිරුණේ නම් තවද කවුරුත් එම අයහපතෙන් ඇත් වී එය වැළැක්වීමට උත්සහ නොකර තමන්ගේ යහ ක්‍රියාවන් මගින් සැහීමට පත් වන්නේද අල්ලාහ්ගේ දඬුවම සමාජයේ සිටින සියල්ලන්ටම බලපානු ඇත. යහ ගැත්තන් පවා මෙම දඬුවමට ග්‍රහණය වන්නේය. මන්දයත් ඔවුන් වටා සිදු වන සිද්ධීන් බලා ඔවුන්ගේ සමාජය සංශෝධනය කිරීමට උත්සහ නොකළ හෙයිනි. මෙම ආයතය මගින් එවන් වූ අයට අවවාදයක් කර ඇත.

14) මින් අදහස් වන්නේ මුස්ලිම්වරුන් මක්කාවේ සිටි අවදියේදී මක්කාවාසී මිත්‍යා දෘෂ්ටික ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් මුස්ලිම්වරුන්ට හිංසා ප්‍රහාර එල්ල කරමින් සිටි අවදිය පිළිබඳවයි.

15) පසු කලෙක තබ් මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හා මුස්ලිම්වරුන් තම ගම්බිම් අතහැර මදීනා නගරයට දේශාන්තරණය කිරීමෙන් එහි අභය ස්ථානයක් ලද සිදුවීම මින් අදහස් වන්නේය.

16) මුස්ලිම්වරුන්ට කිසිදු පහසුකමක් නොවූ බද්ඊ යුද්ධය අවස්ථාවේ දී අල්ලාහ් විසින් මලක්වරුන්* පහළ කොට මුස්ලිම්වරුන්ට උපකාර කළ සිදුවීම මින් අදහස් කර ඇත.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَ
 اعْلَمُوا أَنَّكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ فَتْنَةٌ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو
 الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَبْكُكُمْ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۗ
 وَيُبْكُونُوكَ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ خَيْرُ الْبَاكِينَ ﴿٣٠﴾

(27) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා දැනුවත්වම අල්ලාහ්ට ද රසූල්වරයාට* ද වංචා නොකරවු. තවද නුඹලා (පවරනු ලැබ ඇති) අමානතයන්ට*(වගකීම් වලට) ද වංචා නොකරවු. (28) නුඹලාගේ ධනය හා නුඹලාගේ දරුවන් පිරික්සුමක් බව ද (නුඹලාට) අල්ලාහ් අබියස මහත් වූ වේතන ඇති බව ද නුඹලා දැන ගනිවු.

(29) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමත් වන්නෙහු නම් ඔහු නුඹලාට (යහපත හා අයහපත අතර) නිර්ධාරණ(ඥාන)ය ලබා දෙන්නේය. තවද නුඹලාගේ පාපයන් නුඹලාගෙන් ශෝධනය කරන්නේය. තවද නුඹලාට පාප ක්ෂමාව දෙන්නේය. තවද අල්ලාහ් අති මහත් වූ භාග්‍යයෙන් යුක්තය.

(30) (නබිවරය,) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් නුඹව රඳවා තබා ගැනීමට හෝ නුඹව සාතනය කිරීමට හෝ නුඹව පිටුවහල් කිරීමට හෝ නුඹට කුමන්ත්‍රණ කරමින් සිටි අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).¹⁷ ඔවුන් කුට උපාය සැලසුම් කරති. අල්ලාහ් ද සැලසුම් කරන්නේය.¹⁸ තවද අල්ලාහ් සැලසුම්කරුවන්ගෙන් අති ශ්‍රේෂ්ඨය.-

17) මෙයින් පෙන්නුම් කරනුයේ මක්කා වාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ එක් සභාවක් පිළිබඳවය. එම සභාවෙහි සිටි ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා දේශාන්තරණය කිරීමෙන් හා එතුමාගේ පණිවිඩය වැඩි දුර ප්‍රචාරය කිරීමෙන් වැළැක්වීමට සාකච්ඡා කළෝය. ඔවුන්ගෙන් ඇතැමුන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාව අත්අඩංගුවට ගෙන මරණය තෙක් නිවසක රඳවා තැබිය යුතු යැයි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළෝය. තවත් සමහරුන් එතුමාව උපන් නගරයෙන් පිටුවහල් කළ යුතු යැයි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළෝය. නමුත් මෙම යෝජනා දෙක එම සභාවේ බහුතරය මගින් ප්‍රතික්ෂේප කරන ලදී. අවසානයේ දී විවිධ ගෝත්‍රයන්ගෙන් සැදුණු තරුණ කණ්ඩායමක් තෝරා ගෙන ඔවුන් එතුමාව සාතනය කළ යුතු යැයි තීන්දු විය. ඒ සඳහා සියලු කටයුතු සුදානම් කරන ලදී. එම තරුණ කණ්ඩායම ඔවුන්ගේ එම අයහපත් කුමන්ත්‍රණය ක්‍රියාවට නැංවීමට එතුමාගේ නිවස වට කළෝය. නමුත් අල්ලාහ් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාව විස්මිත අයුරින් ආරක්ෂා කර කිසිදු හානියකින් තොරව එතුමාගේ නිවසින් පිට කිරීම මගින් ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය නිෂ්ප්‍රභ කළේය. එවිට එතුමා මක්කාවේ සිට මදීනාවට දේශාන්තරණය කිරීමට හැකියාව ලැබුවේය.

18) එනම් මිථ්‍යා දෘෂ්ටික ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව සාතනය කිරීමට නොයෙකුත් කුමන්ත්‍රණ කළෝය. නමුත් අල්ලාහ් එම කුමන්ත්‍රණ සියල්ල නිෂ්ඵල කොට මුස්ලිම්වරුන්ට අවාසිදායක වුවද බද්ඊ යුද්ධය හට ගත් අවස්ථාවේදී මිථ්‍යා දෘෂ්ටික ප්‍රතික්ෂේපකයින්වම සාතනය කිරීමට සැලසුම් කළේය යන්නයි. මෙම ආයතය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව 'මුෂාකලා' ගණයට අයත් ආයතයන් කිහිපයකින් එකකි. මුෂාකලා යනු "එක් විෂයක් යම් පාර්ශවයක් හා සම්බන්ධව සඳහන් වී ඇති අවස්ථාවක දී එම විෂය හා පාර්ශවය

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَبَعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ ﴿٣٣﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٤﴾

(31) ඔවුන් වෙත අපගේ වදන් පාරායනා කර පෙන්වනු ලද්දේ නම් “සැබැවින්ම අපි (මේවාට) සවන් දුනිමු. අප සිතුවේ නම් මෙවැන්නක් අපට ද පැවසිය හැක. මෙය පැරැන්නන්ගේ (මීටරා) ප්‍රබන්ධ මිස නැතැ”යි ඔවුහු පවසති.¹⁹ (32) “අහෝ අල්ලාහ්, මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය ඔබගෙන් (පහළ) වූ සත්‍යයක් වූයේ නම් අහසින් අප මත ගල් වර්ෂාවක් පහළ කරවු. නැතහොත් වේදනීය දඬුවමක් අප වෙත ගෙන එවු” යැයි ඔවුන් පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).”

(33) (නබිවරය,) නුඹ ඔවුන් අතර සිටිය දී අල්ලාහ් ඔවුනට දඬුවම් කිරීමට (ඉදිරිපත්) නොවීය. තවද ඔවුන් පාපක්ෂමාව අයැදීමින් සිටිය දී අල්ලාහ් ඔවුනට දඬුවම් කරන්නෙකු නොවීය.-

සැලකිල්ලට ගෙන එහි සැබෑ භාෂාමය අර්ථය හැර යථාර්ථයෙන් අර්ථවත් වන්නා වූ අරුත ගෙන ඒම වේ.” මෙම ආයතයෙහි “කුට උපාය සැලසුම් කිරීම” යන පදයට අදාළ අරාබි පදය වන “මකර්” යන පදය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව අල්ලාහ් හා මැවුම යන දෙපාර්ශවයටම භාවිත වී තිබුණ ද දෙපාර්ශවයට දෙආකාරයක අරුත ගෙන දේ. එහෙයින් අල් කුර්ආන විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි ‘අල්ලාහ්’ ද කුට උපාය සැලසුම් කළේය’ යන පරිවර්තනයට ‘මුෂාකලා’ යන නීතිය අනුව ‘අල්ලාහ්’ ද සැලසුම් කළේය’ යැයි අරුත දැක් වේ.

19) 31 සිට 35 දක්වා ආයතයන්හි අදහස් කරන්නේ නල්ර් ඉබ්නු හාරිස් නම් ප්‍රතික්ෂේපකයා අල් කුර්ආනය මෙන් ප්‍රකාශනයක් රචනා කරන බවට ප්‍රකාශ කළේය. අල් කුර්ආන 2:23 හා 24 ආයතයන්හි අල් කුර්ආනය මෙන් ලේඛනයක් ගෙන එන මෙන් අල්ලාහ් අභියෝග කළ කල්හි ඔහුට එය ඉටු කිරීමට නොහැකි වූ හෙයින් ඔහු එම අභියෝගය තර්කයක් වෙත යොමු කළේය. එනම් අල් කුර්ආනය සත්‍යය නම් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අහසින් දඬුවමක් පහළ කරන මෙන් ඔහු අභියෝග කළේය. කරුණු දෙකක් හේතුවෙන් ඔවුන්ට පොදු දඬුවමක් පහළ වන්නේ නැතැයි 33 වන ආයතයෙහි මෙයට පිළිතුරක් දී ඇත. ඉන් එකක් ඔවුන් අතර නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා සිටින හෙයින් ද අනෙක ඔවුන් තවාග් හෙවත් කෘබාව ප්‍රදක්ෂිණ කරන විට ‘අහෝ අල්ලාහ්, අපි ඔබගෙන් සමාව අයැදින්නෙමු’ යැයි පවසන හෙයින් ද වේ. කෙසේ වෙතත් ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපය හේතුවෙන් ඔවුන්ට මෙලොව දඬුවම් නොලැබුණ ද ඔවුන් මතු ලොවදී නිතැතින්ම දඬුවමට ලක් වන්නෝමය. කෙසේ වෙතත් 34 වන ආයතය අවවාද කරන්නේ අල්ලාහ් ඔවුනට කිසිදු දඬුවමක් නොදෙන්නේය යනුවෙන් නොව සුළු දඬුවම් දෙන්නේය යන්නය. (උදා: ඔවුන් මුස්ලිම්වරුන් සමග යුද්ධ කර පරාජයට පත් වී මුස්ලිම්වරුන් ඉදිරියේ නින්දාවට ලක් වන්නෝය.) කුරෙෂිෂ් ගෝත්‍රික සාමාජිකයින් මස්ජිද් හරාමය තමන්ගේ පාලනය යටතේ ඇති බවට උඩගුකම් පෑහ. 34 හා 35 යන ආයතයන්හි ඔවුන් එයට සුදුසුකම් නොවන අය යැයි සඳහන් වී ඇත. මන්දයත් 1) ඔවුන් බිය හක්තිකයන් නොවීමය. 2) ජනයින්ව මස්ජිදයේ නැමදුම් කිරීමෙන් වළක්වන්නෝය. 3) ඔවුන්ගේ නැමදුම වූයේ නාද නැගීම හා අත් පොළසන් දීමය.

وَمَا لَهُمْ إِلَّا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يُصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۗ إِنَّ
 أَوْلِيَاءَهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا
 مُكَاءً وَتَصَدِيَةً ۚ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
 أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَبَيِّرَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
 بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُهُ جَبِيحًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ ۚ وَإِنْ يُعْوَدُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

-(34) මස්ජද්ල් හරාමයෙන්* ඔවුන් (ජනයාව) වළක්වමින් සිටිය දී ඔවුනට අල්ලාහ් දඬුවම් නොකර සිටීමට ඔවුනට කුම(න හේතුව)ක් වී ද? ඔවුන් එහි (සුදුසු) භාරකරුවන්ව නොසිටියෝය. එහි (සැබෑ) භාරකරුවන් බිය හක්තිකයින් මිස (අන් කිසිවෙකු) නැත. එනමුත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා (මේ පිළිබඳව) නොදනිති. (35) (මස්ජද්ල් හරාමි* නැමැති) නිවසෙහි නාද නැගීම හා අත් පොළසන් දීම මිස ඔවුන්ගේ නැමදුම නොවීය. එබැවින් නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් නුඹලා දඬුවම²⁰ භුක්ති විඳිවු. (36) සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් තමන්ගේ ධනය අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් (ජනයාව) වැළැක්වීම සඳහා වියදම් කරති. මින් මතුවට ද ඔවුන් ඒවා වියදම් කරති. පසුව(මතු ලොවෙහි) එය ඔවුනට පසුතැවිල්ලක් වනු ඇත. පසුව ඔවුන් පරාජයට පත් වනු ඇත. තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් නිරය වෙත රැස් කරනු ලබන්නෝය. (37) (එලෙස අල්ලාහ් කරනුයේ) දැහැමියන්ගෙන් නපුරු අය වෙන් කර නපුරු අයගෙන් සමහරෙකු තවත් සමහරෙකු වෙත පත් කොට ඔවුන් සියල්ල ගොඩ ගසා ඔහු ඔවුන්ව නිරයෙහි හෙළනු පිණිසය. අලාහවන්තයින් වන්නේ ඔවුන්මය. (38) (නබිවරය, අකටයුතුකම් කිරීමෙන්) “ඔවුන් වැළකී සිටියේ නම් පෙර සිදු වූ දෑ සඳහා ඔවුනට ක්ෂමාව දෙනු ලැබේ. ඔවුන් නැවතත් කරන්නේ නම් පැරැන්නන්ගේ (විෂයෙහි ක්‍රියාත්මක කළ දඬුවමෙහි) පිළිවෙත සැබැවින්ම පෙරටු වී ඇත. (එබැවින් එවැනිම දඬුවමක් මොවුන්ටත් අත් වනු ඇත.)” යැයි ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට පවසවු.-

20) එනම් බද්ඊ සටනෙහි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අත් වූ පරාජයයි.

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِبِأَعْمَالِهِمْ
 بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِن تَوَلَّوْا فَاغْلَبُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ نَعَمْ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾ وَاعْلَمُوا
 أَنبَا غَنَبْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُسُفَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ
 السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ أَمِنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّتَىٰ الْجُبْعِ
 وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدُوَّةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدُوَّةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبِ
 أَسْفَلَ مِنْكُمْ لَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا خْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيْعَادِ وَلَكِن لِّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا
 لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْنَتِهِ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيْنَتِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَبِيْعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

- (39) හිෂණය තුරන්ව ගොස් දහම සම්පූර්ණයෙන්ම අල්ලාහ්ට සතු වන තෙක් ඔවුන් සමග නුඹලා සටන් වදිවු. ඔවුන් (හිෂණයෙන්) වැළකුණේ නම්, (ඔවුන් සමග නුඹලා සටන් නොවදිවු.) එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරීක්ෂාකාරීය.²¹ (40) තවද ඔවුහු පිටුපෑවෙහු නම්, එවිට අල්ලාහ් නුඹලාගේ භාරකරුවා යැයි දැන ගනිවු. ඔහු භාරකරුවන් අතුරින් ශ්‍රේෂ්ඨ විය. තවද ඔහු උදව්කරුවන් අතුරින් ද ශ්‍රේෂ්ඨ විය.

(41) (මුස්ලිම්වරුන් හා සතුරන් වන) සේනාංක දෙක මුණගැසුණු දින (එනම් සත්‍යය හා අසත්‍යය අතර) නිර්ධාරණ(තීරණ)ය දැක් වූ දින අපගේ ගැත්තා(මුහම්මද්*) කෙරෙහි අප පහළ කළ දෑ ද අල්ලාහ්ව ද නුඹලා විශ්වාස කරමින් සිටියෙහු නම්, (යුද පිටියේ සතුරන්ගෙන්) නුඹලා අත්පත් කර ගත් දැයින් පහෙන් කොටසක් අල්ලාහ්ට ද රසුල්වරයාට* ද (ඔහුගේ) ඥාතීන්ට ද අනාථයින්ට ද දුප්පතුන්ට ද මගියන්ට ද සතු වන්නේ යැයි දැන ගනිවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (42) (එනම් මදීනාවට) අසලින් පිහිටි මිටියාවතෙහි නුඹලා ද ඇතින් පිහිටි මිටියාවතෙහි ඔවුන් ද (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ) තවලම නුඹලාට පහළින් ද සිටි අවස්ථාවය.²² -

21) මෙම වාක්‍යයෙහි අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට සටන් වදින මෙන් අණ කොට ඇත්තේ ඉහත සඳහන් පරිදි ඔවුන්ට නිදහසේ තම දහම ඇදහීමට බාධා හා හිංසා කරමින් සිටි මක්කා වාසී හරබී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව ඉස්ලාම් දහම පරිපූර්ණව ඇදහීමට හැකිවන තත්ත්වයක් උදාවන තුරු ප්‍රයත්නයක් දරණ මෙන්ය.

22) මෙම ආයතය බද්ඊර් යුද්ධයේ එක් දර්ශනයක් පිළිබඳව සඳහන් කරයි. මුස්ලිම්වරුන් මදීනාවට ඉතා සමීපව ඇති මිටියාවතක් අබියස කඳවුරු තනා ගත්තේය. එය වැලි සහිත ස්ථානයක් වූ හෙයින් එතැන කඳවුරු තැනීමට සුදුසු ස්ථානයක් නොවීය. සතුරන් එම මිටියාවතට විරුද්ධ පසින් වූ අවසාන කොටසෙහි කඳවුරු තනා ගත්තේය. එතැන කඳවුරු තැනීමට සුදුසු ස්ථානයක් වූ අතර ඔවුන්ට තවත් වාසියක් ද විය. එනම්, සතුරන්ගේ ව්‍යාපාරික තවලම ද එම මිටියාවත මගහැර

اذ يُرِيكُمُ اللّٰهُ فِي مَنَامِكُمْ قَلِيْلًا ۗ وَلَوْ اَرَاكُمُ كَثِيْرًا لَّفَشَلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ
 اللّٰهَ سَلَّمَ ۗ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذٰتِ الصُّدُوْرِ ﴿٤٣﴾ وَاذ يُرِيكُمُوْهُمْ اِذْ اَتَيْتُمْ فِيْ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَّ
 يُقَلِّلُكُمْ فِيْ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۗ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا الْقِيٰمَةُ فَاقْبُتُوْا وَاذْكُرُوْا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٤٥﴾

-නුඹලා (ඔවුන් හා සටන් වැදීමට) එකඟ වී සිටියද එම තීරණයෙන් නුඹලා පසු බසින්නට තිබුණි. එනමුත් සිදු වන්නට තිබූ කරුණ අල්ලාහ් තීරණය කිරීමට ද මරණයට පත් වන අය පැහැදීමකින් මරණයට පත් වන්නට ද ජීවත් වන අය පැහැදීමකින් ජීවත් වන්නට ද (අල්ලාහ් මෙම තත්ත්වය උදා කළේය).²³ තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (43) (නබිවරය) අල්ලාහ් නුඹලාගේ සිහිනයෙහි ඔවුන්ව ස්වල්පයක් වශයෙන් පෙන් වූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ). ඔවුන්ව අධික ලෙස නුඹලා පෙන්වූයේ නම් නුඹලා අධෝරූපයක් වී (සටන් වැදීම) විෂයෙහි නුඹලා හේද වනු ඇත. එනමුත් අල්ලාහ් ආරක්ෂා කළේය. සැබැවින්ම ඔහු හදවත් තුළ ඇති දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (44) නුඹලා (යුද පිටියෙහි සතුරන්) මුණගැසුණු විට නුඹලාගේ ඇස් වලට ඔවුන්ව ස්වල්පයක් ලෙස නුඹලාට පෙන්වා සිදු වන්නට තිබෙන කරුණ අල්ලාහ් තීරණය කිරීම පිණිස ඔවුන්ගේ ඇස් වලට නුඹලාව ස්වල්පයක් කළ අවස්ථාව ද (සිහිපත් කරවූ). තවද (සියලු) කරුණු නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ අල්ලාහ් වෙතමය.

(45) විශ්වාස කළවුන්! (යුද පිටියෙහි) නුඹලා (සතුරු) කණ්ඩායමකට මුහුණ දුන්නේ නම් නුඹලා ජයග්‍රහණය ලබනු පිණිස නුඹලා (එහි) ස්ථාවරව සිටිවු. තවද අධික ලෙස අල්ලාහ්ව සිහිපත් කරවු.-

මුහුද ආසන්න ස්ථානයකට සේන්දු වී සිටි හෙයින් ඔවුන්ට ද අවශ්‍ය වූයේ නම් සතුරු සේනාවට සහය දැක්වීමට තිබුණි.

23) මෙම ආයතය කරුණු දෙකක් අවධාරණය කර ඇත. 1) මුස්ලිම්වරුන් හා සතුරන් සටනට දිනක් හා ස්ථානයක් නියම කර ගැනීමකින් තොරව අහම්බෙන් එකිනෙකා හමුවීමට අවස්ථාවක් අල්ලාහ් ඇති කළේය. 2) අල්ලාහ් මෙවැනි යුද්ධයක් ඇති වීමට තීරණය කළේ මුස්ලිම්වරුන් ජයග්‍රහණය කිරීම මගින් ඔවුන්ගේ දහමේ සත්‍යය හෙළි දැක්වීමටය. එතුළින් මිනිසෙකුට ඉස්ලාමය තෝරා ගත හැක. නැතහොත් ප්‍රතික්ෂේපය තෝරා ගත හැක. එබැවින් අල්ලාහ් මෙම ආයතයේ මරණය යනුවෙන් ප්‍රතික්ෂේපය ද ජීවිතය යනුවෙන් විශ්වාසය ද වක්‍රාකාරව අදහස් කර ඇත.

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ
 الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنِ
 سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنُّنَ لَهَا الشَّيْطَانُ أَعْبَاهُمْ وَقَالَ لَا
 غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ ۖ فَلَمَّا تَرَ آتِ الْفِتْنَةِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ ۗ
 قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۗ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾

(46) නුඹලා අල්ලාහ්ට ද ඔහුගේ රසූල්වරයාට* ද අවනත වවු. නුඹලා හේද නොවවු. එසේ (හේද වූයේ) නම්, නුඹලා අධෛර්යයමත් වී නුඹලාගේ ජීව(බල)ය පහ වී යනු ඇත. තවද නුඹලා ඉවසවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඉවසිලිවන්තයින් සමගය. (47) උඩඟු ලීලාවෙන් ද මිනිසුනට මුණිවිවා වන ලෙස ද අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් (ජනයාව) වළක්වමින් ද තමන්ගේ නිවෙස් වලින් (යුද්ධය සඳහා) පිටත් වුවත් ලෙස නුඹලා පත් නොවවු. (එලෙස හැසිරෙන) ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් සර්ව ප්‍රකාරයෙන් දැන සිටින්නාය.

(48) **ෂෙයිකාන්*** ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් ඔවුනට අලංකාරමත් කළ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). තවද "අද දින මිනිසුන් අතුරින් (ජයග්‍රහණය කොට) නුඹලාව ඉක්මවා යන්නෙකු නැත. සැබැවින්ම මම නුඹලා අසලින් සිටින්නෙකු වෙමි" යැයි ඔහු(ෂෙයිකාන්) පැවසුවේය. නමුත් කණ්ඩායම් දෙක (මුහුණට මුහුණලා) මුණ ගැසුණු විට ඔහු තම විච්ඡු මත පසුබැස ගොස් "මම නුඹලාගෙන් වෙන් වෙමි. සැබැවින්ම නුඹලා නොදකින දෑ මම දකිමි. තවද මම අල්ලාහ්ට බිය වෙමි. තවද අල්ලාහ් දඬුවම් දීමෙහි ඉතා දැඩිය" යැයි ඔහු(ෂෙයිකාන්) පැවසුවේය.²⁴

24) මෙම ආයතය පවසන්නේ **ෂෙයිකාන්*** කුරෙයිෂ් වංශික ප්‍රතික්ෂේපයින් අමතා මුස්ලිම්වරුන්ට ප්‍රහාර එල්ල කරන ලෙස පෙලඹුවේය යන්නය. මෙම ආයතයේ සඳහන් වන පරිදි **ෂෙයිකාන්** මිනිස් ස්වරූපයෙන් ඔවුන් වෙත පැමිණ ඇතැයි නිගමනය කළ හැක. එක් **හදීස්*** දැන්වීමකට අනුව මෙය තහවුරු වී ඇත.

එනම් **ඉබ්නු අබ්බාස් *** තුමා දන්වයි : **බද්ෆ්** යුද්ධය සඳහා **කුරෙයිෂ්** ගෝත්‍රිකයින් තමන්ගේ නිවෙස් වලින් පිට වන විට තමන්ගේ අසල්වැසි ගෝත්‍රිකයන් හා සතුරන්ව සිටි බක්ෆ් ගෝත්‍රිකයන් තමන් නැති අවස්ථාවේ දී තමන්ගේ නිවෙස් වලට ප්‍රහාරය එල්ල කරනු ඇතැයි ඔවුන් තුළ බියක් ඇති විය. එවිට **කුරෙයිෂ්**වරුන් අතර ප්‍රසිද්ධ පුද්ගලයෙකු ව සිටි **සූරාකා**ගේ ස්වරූපයෙන් **ෂෙයිකාන්** පැමිණ බියට පත් එම **කුරෙයිෂ්**වරුන් අමතා "නුඹලාගේ සතුරන්ගෙන් නුඹලාගේ නිවෙස් හා නුඹලාගේ නිවැසියන්ව මම මාගේ ගෝත්‍රිකයන් මගින් ආරක්ෂා කරන්නෙමි" යැයි පවසා ඔවුන් තුළ තිබූ බිය පහ කළේය. පසුව ඔවුහු බියකින් තොරව යුද්ධයට පිටත් වූහ. ඉන් පසුව **බද්ෆ්** යුද පිටියේ **ෂෙයිකාන් කුරෙයිෂ්**වරුන් සමග එකතු වී "මුස්ලිම්වරුන්ට කිසි දිනක නුඹලාව පරාජයට පත් කළ නොහැක" යැයි පවසමින් සිටියේය. නමුත් කණ්ඩායම් දෙකම එකිනෙකා ගැටෙන්නට පටන් ගත් වහාම **මලක්වරුන්*** මුස්ලිම්වරුන්ට උදවු කිරීමට යුද පිටියට පහළ වූහ. මෙය දුටු **ෂෙයිකාන් කුරෙයිෂ්**වරුන් අමතා "මම මාගේ පොරොන්දුවට සම්බන්ධ

اذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّاهُمْ دِينُهُمْ ^ط وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
 فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةَ يَتْرِكُونَ وُجُوهَهُمْ
 وَأَبْصَارَهُمْ ^ع وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
 لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ كَذَّابٍ أَلْفِرْعَوْنَ ^ط وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ^ط كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ ^ط إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا
 عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ^ط وَأَنَّ اللَّهَ سَبِيْعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

(49) ආත්ම වංචනිකයින්* හා තම හදවත් වල රෝගය ඇත්තන් (මුස්ලිම්වරුන්ව අමතා) “මොවුන්ගේ දහම මොවුන්ව රවටා දැමුවේ යැ”යි පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ).²⁵ තවද කවරෙකු අල්ලාහ් වෙත (තම සියලු කරුණු) භාර කරන්නේ ද (ඔහු ජය ලබන්නේමය. මන්දයත්) සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය. සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (50) මලක්වරුන්* (යුද පිටියෙහි) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව ඔවුන්ගේ මුහුණ වලට ද ඔවුන්ගේ පිට වලට ද පහර දෙමින් “ඇවිලෙන ගින්නෙහි දඬුවම භුක්ති විඳිවූ” යැයි (පවසමින්) ඔවුන්ව මරණයට පත් කරන අවස්ථාවෙහි (ඔවුන්ගේ තත්ත්වය) නුඹ දකින්නේ නම් (එවිට නුඹට භයානක දැයක් දර්ශනය වනු ඇත). (51) මෙ(ම භයානක තත්ත්ව)ය නුඹලාගේ දැන් ඉදිරිපත් කළ දෑ හේතුවෙන් හා අල්ලාහ් ගැත්තන්ට මහා අපරාධකරුවෙකු නොවන හේතුවෙන්ය.

(52) (මොවුන්ගේ වර්තය ද) ශීර්ෂවුන්ගේ* පිරිසගේ හා ඔවුන්ට පෙරවූවන්ගේ වර්තය මෙනි. ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ සංඥාවන් ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. එබැවින් අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ පාපකම් හේතුවෙන් ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ශක්තිවන්තය. දඬුවම් දීමෙහි ඉතා දැඩිය. (53) මෙයට හේතු වන්නේ කිසිදු සමූහයක් ඔවුන් සමග වූ (යහමගට රැගෙන යන) දෑ (පිටුපැමක් ලෙස) වෙනස් කරගන්නා තුරු අල්ලාහ් ඔවුන්ට කළ කිසිදු දායාදයක් ඔහු (ව්‍යසනයක් ලෙස) වෙනස් කරන්නෙකු නොවීමය. තවද අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය.-

නොවෙමි. තවද මම නුඹලාගෙන් වෙන් වෙමි. සැබැවින්ම නුඹලා නොදකින දෑ මම දකිමි.” යැයි පවසා එහි සිට පලා දිව්වේය.

25) කුඩා සේනාවක්ව සිටි මුස්ලිම්වරුන් විශාල සේනාවක්ව සිටි කුරෙයිෂ්වරුන් සමග සටන් වැදීමට මුහුණලා සිටි අවස්ථාවේ දී ආත්ම වංචනිකයින් මෙසේ ඔවුන් තුළ කතාබහ කර ගත්තෝය. එනම් “මුස්ලිම්වරුන්ගේ දහම මුස්ලිම්වරුන්ට උසස් බලාපොරොත්තු ඇති කළේය. නමුත් ඔවුන් පරාජයට පත් වූයේ නම් සත්‍යය දැන ගනු ඇත.” යනුවෙන් පැවසුවෝය යන්නයි.

كُذِّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا
 آلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا
 يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْتَقِضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ ۚ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾
 فَمَا تَتَّقُنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَسَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدُّكُرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِنَّمَا تَخَافَنَ مِنْ
 قَوْمٍ خِيَانَةٌ فَاتِّبِعْ أَلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾

-(54) (මොවුන්ගේ වර්තය ද) ශීර්ෂවලින්* පිරිසගේ හා ඔවුන්ට පෙරවූවන්ගේ වර්තය මෙනි. ඔවුන් තමන්ගේ පරමාධිපතිගේ සංඥාවන් අසත්‍යය කළෝය. එබැවින් ඔවුන්ගේ පාපකම් හේතුවෙන් ඔවුන්ව අපි විනාශ කළෙමු. තවද ශීර්ෂවලින් සේනාව අපි මුහුදුබත් කළෙමු. තවද ඔවුහු සියල්ලෝම අපරාධකරුවන් වූහ.

(55) සැබැවින්ම අල්ලාස් අබියස ඉතා නපුරු ජීවිත වන්නේ (සත්‍යය) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ය. ඔවුහු විශ්වාස නොකරති. (56) ඔවුන් කවුරුන්ද යත් ඔවුන් සමග නුඹ ගිවිසුම් කර ගත් පසු තමන්ගේ ගිවිසුම සෑම වාරයකදීම කඩ කරන්නන්ය. තවද ඔවුහු (අල්ලාස්ට) බිය හක්කිමත් නොවෙති.²⁶ (57) එබැවින් යුද්ධයේ දී නුඹ ඔවුන්ව හසුකර ගත්තේ නම් ඔවුන්ගේ පිටුපසින් සිටින අය පාඩමක් ලබනු පිණිස ඔවුන් සීසිකඩ යන්නා සේ මොවුන්ට කරවු. (58) යම් පිරිසක් වංචාවක් කරති'යි නුඹ බිය වන්නෙහි නම් නුඹ ද (ඔවුන් හා) සමාන(පැහැදීමකින් යුක්ත)ව ඔවුන් වෙත (ඔවුන්ගේ ගිවිසුම) අත් හැර දමවු.²⁷ සැබැවින්ම අල්ලාස් වංචනිකයින්ව ප්‍රිය නොකරයි.-

26) මෙයින් අදහස් වන්නේ යුදෙව්වන්වය. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ වහාම ඔවුන් සමග ගිවිසුමක් ඇති කර ගත්තේය. එම ගිවිසුමෙහි මුස්ලිම්වරුන් හා යුදෙව්වන් ඔවුන් අතර සාමයෙන් ජීවත් විය යුතු යැයි ද ඔවුනොවුන් අන් පාර්ශවයන්ගේ සතුරන්ට උදවු නොකළ යුතු යැයි ද සඳහන් වී තිබුණි. නමුත් එම යුදෙව්වන් බද්ෆ් යුද්ධයේදී මුස්ලිම්වරුන් පරාජය වී ඉස්ලාමීය පාලනය අවසන් වේ යැයි සිතා මුස්ලිම්වරුන්ට විරුද්ධව කුරෙයිෂ්වරුන්ට උදවු කර එම ගිවිසුම උල්ලංඝනය කළෝය. නමුත් මුස්ලිම්වරුන්ගේ ජයග්‍රහණයට පසුව ඔවුහු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගෙන් සමාව අයැද සිටියෝය. එතුමා ද සමාව දුන්නේය. එහෙත් ඉන් පසුව ඇති වූ උහුද් හා අත්සාබ් වැනි යුද්ධයන්හි ද ඔවුන් නැවත නැවත එම ගිවිසුම උල්ලංඝනය කළෝය.

27) මෙයින් අදහස් කරන්නේ ගිවිසුමක් අවලංගු කරන්නේ නම් එය ප්‍රසිද්ධියේ අවලංගු කළ යුතුයි යන්නය. මන්දයත් එමගින් සතුරන් එම ගිවිසුම සමග කිසිදු සම්බන්ධකමක් නැතැ'යි දැන ගනු පිණිසය. ගිවිසුම ප්‍රසිද්ධියේ අවලංගු නොකර කෙනෙකු එහි කොන්දේසි වලට එරෙහිව ක්‍රියා කිරීමට අනුමැතියක් නොමැත.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْزِرُونَ ﴿٥٩﴾ وَأَعَدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ وَعَدُّوا لِلَّهِ وَعَدْوَكُمْ وَأَخْرَجِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَ إِنَّ جُنُودَ اللَّهِ لَسَلْمٌ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

-(59) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් තමන් (අල්ලාහ්ගේ දඬුවමින්) මිදුණු බව නොසිතිය යුතුය. සැබැවින්ම ඔවුහු (දඬුවමින්) නොමිදෙන්නෝය.

(60) අල්ලාහ්ගේ සතුරුව ද නුඹලාගේ සතුරුව ද ඔවුන් හැර සෙසු අයව ද බිය ගැන්විය හැකි අයුරින් නුඹලාට හැකි සන්නද්ධ බලයෙන් හා අශ්ව බලඇණියෙන් ඔවුනට එරෙහිව සුදානම් කරවු. (සෙසු අය වන) ඔවුන්ව නුඹලා නොදන්නෙහුය. (නමුත්) අල්ලාහ් ඔවුන්ව දන්නේය. නුඹලා කවර දෙයක් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ වියදම් කළ ද එ(හි වේතන)ය නුඹලාට මුළුමනින්ම පිරිනමනු ලැබේ. තවද නුඹලා අසාධාරණයට ලක් කරනු නොලබන්නෙහුය. (61) (නබීවරය,) ඔවුන් සමාදානය වෙත නැඹුරු වන්නේ නම්, නුඹ ද ඒ වෙත නැඹුරු වවු.²⁸ තවද අල්ලාහ් වෙත (සියලු) විශ්වාසය තබවු. සැබැවින්ම ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය. සර්වඥය.

28) ඉස්ලාමය සෑම විටම සාමය හා සහජීවනය ඉතා ප්‍රිය කරන්නක් හා එය ලොව පුරා පැතිරිය යුතු යැයි පනන්නක් බව 'ඉස්ලාම්' යන නාමයෙන්ම තහවුරු වන්නේය. මන්දයත් 'ඉස්ලාම්' යනු 'සලාම්' යන පදයෙන් බෙදී ආ එකකි. 'සලාම්' යනු ශාන්තිය, සාමය, සමාදානය යන අර්ථය ගෙන දෙන අතර අභයදායීභාවය, ආරක්ෂාව යන තවත් අර්ථයක් ද එයට ඇත. එබැවින් මුස්ලිම්වරයෙකු නම් තමන්ගෙන් අනෙකාට අභයදායීභාවය හා ශාන්තිය ඇති වන අයුරින් හැසිරිය යුතුය. "කවරෙකුගේ දිවෙන් හා දැතින් (ඇතිවන හිංසාවෙන්) අන් අය ආරක්ෂා වන්නේද ඔහුමය සත්‍යය මුස්ලිම්වරයා" යැයි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් පවසා ඇත්තේය. කෙනෙකු තවත් පුද්ගලයෙකුට මුණගැසෙන අවස්ථාවේදී හෝ බොහෝ අවස්ථාවන් වලදී එකා අනෙකාට 'සලාම්' හෙවත් 'අස්සලාමු අලෙයිකුම්' (නුඹලා කෙරෙහි ශාන්තිය, සමාදානය හා අභයදායී තත්වයක් ඇති වේවා!) යන්නෙන් පැතිය යුතුයි යැයි ඉස්ලාමයෙහි ආගමානුගත කර ඇත්තේ ද මෙහිසාය. තවද " (නබීවරය,) සමස්ත විශ්වයන්ට දයාලුවක් වශයෙන් මිස අපි නුඹව (නබීවරයෙකු ලෙස) නොඑව්වෙමු." යැයි අල්ලාහ් අල් කුර්ආනයෙහි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් අමතා පවසා ඇත. මුළු විශ්ව වැසියන් හට අල්ලාහ්ගේ දයාලුභාවය හා කරුණාව ලැබිය යුතු යැයි ඉස්ලාමය පනත බව මෙම ආයතය පැහැදිලි කරන්නේය.

මිනිසුන් අතර කිසිදු හේදයකින් තොරව සදා පැවතිය යුතු සහජීවනය උදෙසා ඉස්ලාමය නොයෙකුත් අන්දමින් ප්‍රයත්නය දරන්නක් බවට ඉතිහාසය සාක්ෂි දරන බව ඉතිහාසය අධ්‍යයනය කරන කිසිවෙකුටත් ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැක. සහජීවනය උදෙසා ඉස්ලාමය වෙර දරා ඇති අන්දම ඓතිහාසික බැල්මෙන් මදක් අප අවධානය යොමු කිරීම උචිතය.

- මුස්ලිම්වරුන් තම පාලනයන්, තම ගිවිසුම් හා තම කටයුතු පවත්වාගෙන යෑමේදී මුස්ලිම් නොවන්නන්ගේ වස්තූන්, අයිතිවාසිකම්, ජීවිත, දේවස්ථාන හා ආගමික සහ සංස්කෘතික කටයුතු ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රමුඛත්වය දීම.

1. 'නජ්රාන් වැසියන් හා ඔවුන් සමග සිටින්නන් අල්ලාස්ගේ ආරක්ෂාවෙහි හා ඔහුගේ දූතයාණන් වූ **නබි මුහම්මද්ගේ*** වගකීමෙහි සිටිති. ඔවුන්ගේ ජීවිත, දහම, ඉඩකඩම් ඇතුළු සියලු දේපල, මෙහි සිටින්නන් හා නොසිටින්නන්, ආගමික නැමදුම් ස්ථාන යනාදීන්, තවද ඔවුන්ගේ පවුලේ උදවිය හා ඔවුන්ව පිළිපදින්නන් යන සියල්ලන් කෙරෙහිම මෙහි ආරක්ෂාව හා වගකීම හිමි වේ. ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකමින් හෝ ඔවුන්ගේ දහමින් හෝ කිසිවක් වෙනස් කරනු නොලැබේ. තවද කිසිදු පූජකවරයෙකු හෝ පැවිද්දෙකු තමන්ගේ පදවියෙන් ඉවත් නොකෙරේ. නිත්‍යානුකූලව ඔවුන්ගේ දැන් යට ඇති විශාල හෝ කුඩා සෑම දෙයක්ම ඔවුන් සතු දැය.' යනුවෙන් **නබි මුහම්මද් ා** තුමාණන් වෙත නජ්රාන් දේශයේ සිට පැමිණි කිතුනු නියෝජිත කණ්ඩායමක් සමග එතුමාණන් කර ගත් ගිවිසුමෙහි සඳහන් වී ඇත. (උපුටා ගැනීම : **දලාඉසුන් තුබුච්චා කුදුමු ළමාම් ඉබ්නු තාලබා**)

2. **(නබි මුහම්මද් ා** තුමාණන්ගෙන් පසු දෙවන කලීෆා හෙවත් පාලකයා වූ **උමර් ා** තුමා විසින් ඊලියා ප්‍රදේශවාසී කිතුනුවන් සමග කරන ලද ගිවිසුමක පහත අයුරින් සඳහන් වී ඇත.) 'මෙය **අල්ලාස්ගේ** ගැත්තා හා ඉස්ලාමීය පාලකයා වන **උමර් බින් අල් කත්තාබ් ා** තුමාණන් විසින් මුස්ලිම් නොවන ජනයාට දෙනු ලබන ආරක්ෂාව පිළිබඳව වූ ප්‍රඥාප්තියයි. ඔවුන්ගේ ජීවිත, වස්තූන්, දෙව් මැදුරු, කුරුසියන් හා මුළු ප්‍රජාවම ආරක්ෂා කිරීමට සහතික වෙමි. ඔවුන්ගේ දෙව් මැදුරු බලෙන් අල්ලා ගැනීම, බිඳ හෙළීම හෝ හානි සිදු කිරීම නොකළ යුතුය. ඔවුන්ගේ කුරුසියන් හෝ ඔවුන් සතු කිසිවක් කෙරෙහි අත නොතැබිය යුතුය. ඔවුන්ව තම දහම අත්හරින ලෙස බල කරනු නොලබන අතර ඔවුන්ට කිසිදු ආකාරයක හානියක් සිදු නොකළ යුතුය.' (උපුටා ගැනීම : **අත් තාරිකුන් තබර්**)

3. ඉතිහාසඥයින් දැනුවත්ව ඇති පරිදි ජෙරුසලමෙහි පිහිටා ඇති 'යාවිඥා විලාප ප්‍රකාරය'(Wailing Wall in Jerusalem) යුදෙව් දහමේ අති පාර්ශ්වික නැමදුම් ස්ථාන අතුරින් එකකි. කලකට පෙර එම ස්ථානය සුන්බුන් වී ගල් කැබලි වලින් සම්පූර්ණයෙන්ම වැසී ගොස් තිබුණි. ඔටෝමාන් ඉස්ලාමීය පාලකයා වූ **සුල්තාන් සුලෙයිමාන්** මේ බව දැනගත් විගස ජෙරුසලමේ ආණ්ඩුකාරවරයාට උපදෙස් දෙමින් 'යාවිඥා විලාප ප්‍රකාරය' පිහිටි ස්ථානය සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතිසංස්කරණය කොට ගල් කැබලි ඉවත් කොට පිරිසිදු තත්ත්වයට පත් කර යුදෙව්වන්ට එම ස්ථානයට පිවිසීමට පහසුකම් සලසා දෙන ලෙස නියෝග කරන ලදී. (උපුටා ගැනීම : **තසාමුහුල් ගර්බ් මඅල් මුස්ලිමින්**)

➤ මුස්ලිම් නොවන ජනයාට සමානාත්මතාව, යුක්තිය හා සාධාරණය භුක්ති විඳීමට නිදහස ලබා දීම.

1. 'ඉස්ලාමීය **ෂරීආව** මුස්ලිම් නොවන ජනයාට වෘත්තීය නියැලීමේ අවස්ථාවන් වසා දැමුවේ නැත. ඔවුන් ඉතා ඵලදායී උසස් වෘත්තීය නියැලී සිටියහ. ඔවුන් ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයන්හි මුදල් හුවමාරු කරන්නන්, ව්‍යාපාරිකයින්, රන් ආහරණ වෙළඳුන්, වෛද්‍යවරුන් හා ඉඩම් හිමියන් ලෙස කටයුතු කළහ. ඉතාමත් ඵලදායී අයුරින් ඔවුන් සංවිධානය වී සිටියහ. සිරියාවෙහි බොහෝ මුදල් හුවමාරු කරන්නන් හා රන් ආහරණ වෙළඳුන් ලෙස සිටියේ යුදෙව්වන් වූ අතර බොහෝ වෛද්‍යවරුන්, ලිපිකරුවන්, හා ලේඛකයින් ලෙස සිටියේ කිතුනුවන්ය. බැග්ඩාද්හි **කලීෆා**වරයාගේ(ඉස්ලාමීය පාලකයාගේ) වෛද්‍යවරයා ලෙස කටයුතු කළේ කිතුනුවන්ගේ නායකයා වූ අතර යුදෙව්වන්ගේ නායකයින් හා යුදෙව් ව්‍යාපාරිකයින් **කලීෆා**වරයාගේ සේවකයින් ලෙස සිටියහ.' ('The Islamic Civilization in the Fourth Century'-Mitz Adam / 'Jews & Cristians'-Ref Section)

2. **දීමම්** ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව (එනම් ඉස්ලාමීය රාජ්‍යක ජීවත් වන මුස්ලිම් නොවන ජනයාට) ශාරීරික හානියෙන් ආරක්ෂා කිරීම පමණක් නොව ඔවුන්ව සියලුම ආකාරයේ වාචික අපහාසාත්මක ක්‍රියාවන්ගෙන් ද ආරක්ෂා කිරීම ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයක වගකීම වේ. මුස්ලිම්වරුන්ට සමාන අයුරින් **දීමම්**වරුන් සම්බන්ධයෙන් ද සාධාරණ හේතුවකින්

තොරව අපහාසාත්මක කිසිවක් ඔවුනට පැවසීම සහමුලින්ම තහනම්ය. (උපුටා ගැනීම : අල් හුරුක්)

➤ **නබි මුහම්මද් ිූ** තුමාණන් හා අනෙකුත් මුස්ලිම්වරුන් **මදීනාවෙහි** තම මුස්ලිම් නොවන අසල්වැසියන් සමග යහ අයුරින් හැසිරීම, ඔවුනට ත්‍යාග පිරිනැමීම හා ඔවුන්ගේ ත්‍යාගයන් පිළිගැනීම.

1. **නබි මුහම්මද් ිූ** තුමාණන්ගේ අසල්වැසියා වූයේ යුදෙව්වෙකුය. එසේ තිබියදීත් “ කවරෙකුගේ අසල්වැසියා තම හිංසා අපරාධවලින් ආරක්ෂාව නොලබන්නේද, ඔහු සත්‍ය විශ්වාසිකයෙකු නොවේ.” යැයි **නබි මුහම්මද් ිූ** තුමාණන් **අල්ලාහ්** මත දිවුරා පවසා ඇත. (මුලාශ්‍රය : **සහීහුල් බුහාරි**)

2. **සහාබිවරයෙකු** වන **ඉබ්නු අමර් ිූ** තුමාණන් වරක් ඔහුගේ පවුල තුළ කැමට එළවෙකු පිසා තිබූ අවස්ථාවේ “අපගේ අසල්වැසි යුදෙව්වාට (මෙයින්) පිරිනැමුවේදැ”යි විමසූහ. “ නැත” යැයි පවුලේ උදවිය පිළිතුරු දුන්හ. එවිට “ඔවුනට ද මෙයින් පිරිනමන්නැ”යි ඔහු පැවසීය. (මුලාශ්‍රය : **අහ්මද්**)

3. **මුකව්කස්** හා **කිස්රා** නමැති කිතුනු රජවරුන් වෙතින් පැමිණි ත්‍යාගයන් **නබි මුහම්මද් ිූ** තුමාණන් සතුටින් පිළිගෙන ඇත. රජවරුන් පමණක් නොව මුස්ලිම් නොවන සාමාන්‍යය ජනයා වෙතින් පැමිණි ත්‍යාගයන් ද සතුටින් පිළිගෙන ඇත.

➤ මුස්ලිම් නොවන සහෝදරයෙකු අසනීප වී සිටින විට ඔවුන්ව සුවදුක් විමසීමට යෑම හා ඔවුන්ගෙන් මරණයට පත් වූ අයගේ දේහයට ගෞරව කිරීම.

1. **නබි මුහම්මද් ිූ** තුමාණන් හට සේවය කරමින් සිටි යුදෙව් ළමයෙකු අසනීප තත්ත්වයකට පත් වූ අවස්ථාවක එතුමාණන් ඔහුගේ සුව දුක් විමසීම සඳහා ගොස් ඇත. (මුලාශ්‍රය : **සහීහුල් බුහාරි**)

2. විටෙක අයෙකුගේ දේහයක් ගෙන යනු දුටු **නබි මුහම්මද් ිූ** තුමාණන් නැගිට ඊට ආචාර කළහ. “එය යුදෙව් ජාතිකයකුගේ දේහයක්” යැයි පවසනු ලැබූ කල, එතුමාණන් “ එය මනුෂ්‍ය ආත්මයක් නොවේ දැ”යි විමසූහ. (මුලාශ්‍රය : **සහීහුල් බුහාරි**)

➤ මුස්ලිම් නොවන පුද්ගලයින් සමග මුස්ලිම්වරුන් ගනුදෙනුවල යෙදීම හා ඔවුන්ගේ හැකියාවන් තුළින් ප්‍රයෝජන ගැනීම.

1. **නබි මුහම්මද් ිූ** තුමාණන් යුදෙව් ජාතිකයෙකුගෙන් ආහාර වර්ගයක් ණයට ගෙන ඒ වෙනුවට තම යුද කවසම ඔහු අබියස උකසට තබා ඇත. (මුලාශ්‍රය : **සහීහුල් බුහාරි**) මෙය පමණක් නොව තවත් විටෙක **නබි මුහම්මද් ිූ** තුමාණන් තවත් යුදෙව්වෙකුගෙන් ණයක් ගෙන සිටි අවස්ථාවක ණය හරවා දීමේ දිනයට පෙරම එම යුදෙව්වා පැමිණ අයුතු ආකාරයකින් තම ණය ඉල්ලා සිටිය ද එතුමාණන් යහ අයුරින් හැසිරී ඔහුගේ ණය හරවා දුන්නේය.

2. **අබ්දුල්ලාහ් බින් උරෙයිකිත්** නැමැත්තා අන්‍ය ආගමිකයෙකුට සිටියද **නබි මුහම්මද් ිූ** තුමාණන් ගමනක යෙදෙන විට ඔහුව තම මාර්ගෝපදේශකයෙකු ලෙස කුලියට ගත්හ. ඔහු ගමන් මාර්ගයන් පිළිබඳව හොඳ දැනුමැත්තෙකුට සිටියේය. (මුලාශ්‍රය : **සහීහුල් බුහාරි**)

ඉස්ලාමයෙහි සහජීවනය සඳහා වූ වැදගත්කම හා ප්‍රමුඛත්වය පිළිබඳව ඉහත සඳහන් ඓතිහාසික සාධක තුළින් පැහැදිලි වන්නේය. එබැවින් මෙම යථාර්ථය අවබෝධ කරගෙන සමස්ත මුස්ලිම් ප්‍රජාව මුස්ලිම් නොවන සහෝදරයින් සමග **නබි මුහම්මද් ිූ** තුමාණන් කටයුතු කළ ආකාරය ආදර්ශයක් ලෙස ගෙන ජීවත් වීම තුළින් හා මුස්ලිම් නොවන්නන් ඉහත සඳහන් කරුණු පැහැදිලිවම අවබෝධ කරගෙන මුස්ලිම්වරුන් සමග අන්‍යෝන්‍ය ලෙස කටයුතු කිරීම තුළින් ලොවෙහි සහජීවනය ඉතාමත් ශක්තිමත් වනු ඇත.

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنُصْرِهِ وَالْمُنِئِينَ ﴿٦٢﴾ وَ
 أَلْفَ بَيْنٍ فَلْيُؤْمِرْهُمْ لَوَأَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ
 بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٦٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ طَبَرُونَ يَغْلِبُوا
 مِائَتِينَ ﴿٦٥﴾ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

(62) ඔවුන් නුඹට වංචා කිරීමට අපේක්ෂා කරන්නේ නම් අල්ලාහ් නුඹට ප්‍රමාණවත් වන්නේය. තම උදව් උපකාරයෙන් හා විශ්වාසිකයින් මගින් නුඹට බලවත් කළේ ඔහුමය.

(63) තවද ඔහු (විශ්වාසික) ඔවුන්ගේ හදවත් අතර බැඳියාව ඇති කළේය. නුඹ මිහිතලයේ ඇති සියල්ල (ඔවුන්ව සමාදාන කිරීමට) වියදම් කළ ද ඔවුන්ගේ හදවත් අතර බැඳියාව ඇති කරවාලිය නොහැක. නමුත් අල්ලාහ් ඔවුන් අතර බැඳියාව ඇති කළේය. සැබැවින්ම ඔහු අති බලසම්පන්නය. සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

(64) අහෝ නබිවරයා! අල්ලාහ් නුඹට ප්‍රමාණවත්ය. තවද විශ්වාසිකයින් අතුරින් නුඹව පිළිපැද්දවුන් ද (ප්‍රමාණවත්ය). (65) නබිවරයා! විශ්වාසිකයින්ව සටනට දිරිගන්වවු. නුඹලා අතුරින් ඉවසිලිවන්ත විසි දෙනෙකු වේ නම් ඔවුහු දෙසිය දෙනෙකු අබිබවා යන්නෝය. නුඹලා අතුරින් සිය දෙනෙකු වේ නම් ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් අතුරින් දහසක් දෙනා අබිබවා යන්නෝය. හේතුව (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් අවබෝධ කර නොගන්නා පිරිසක් බැවිනි.²⁹ -

29) මෙම ආයතය පහළ වූයේ හා මෙම යුද්ධය සිදුවූයේ පහත සිදුවීම් පසුබිම් කරගනිමින්ය. මුස්ලිම්වරුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ අපරාධයට ලක්ව තමන්ගේ මාතෘ භූමිය වන මක්කාවෙන් පිටුවහල් කරනු ලැබුවෝය. තවද මදීනා නගරයට දේශාන්තරණය කළ ඇතැම් මුස්ලිම්වරුන්ගේ සමීප ඥාතීන්ව ද ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් මක්කාවෙහි රඳවා තබා ගත්තෝය. 'බද්ල්' සටන සිදු වූයේ මෙවන් තත්ත්වයක් මුල්කර ගෙනය. එවිට ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ සේනාව සමග සසඳා බැලූ කල මුස්ලිම්වරුන්ගේ සේනාව සංඛ්‍යාවෙන් හා සන්නද්ධ බලයෙන් ඉතා බලහීන හා අපොහොසත් තත්ත්වයක සිටියහ. එබැවින් තමන්ට සිදු වූ අපරාධ වලට ප්‍රතිප්‍රහාරයක් වශයෙන් කරන මෙම සටනින් මුස්ලිම්වරුන් පසුබට නොවිය යුතු හෙයින් මොවුන්ව දිරිගන්වනු පිණිස 'නුඹලාගේ සංඛ්‍යාවේ අපොහොසත්කම දෙස නොබලවු. තම අරමුණ දෙස පමණක් බලවු. නුඹලා ස්වල්ප දෙනෙකු වුවද අධික පිරිසක් අබිබවා ජයග්‍රහණය කරන්නෙහුය.' යනුවෙන් පවසනු ලැබ ඇත. දැන් අප අවධානය යොමු කළ යුතු කරුණ නම්, "මුස්ලිම්වරුන් අන්‍යය ආගමිකයින් අතුරින් කුමන පිරිසට එරෙහිව 'සටන් වැදිය යුතු' යැයි දිරිගන්වනු ලැබුවේ ද?" යන්නයි. එනම් එකල මුස්ලිම්වරුන්ට 'සටන් වදින' ලෙස දිරිගන්වනු ලැබුවේ තමන්ට නොනවතින රැළි මෙන් ප්‍රථමයෙන් ඉදිරිපත් වී ප්‍රහාර එල්ල කළ, තම ජීවිත හා සම්පත් සූරා ගැනීමට තැත් කළ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව යන්නය. මෙවන් අවස්ථාවක දී තමන්ට අපරාධිතව හිංසා හා ප්‍රහාර එල්ල කළ පිරිසට එරෙහිව ප්‍රතිප්‍රහාරයක් ලෙස සටන් වැදීමට අවස්ථාවක් එළඹී තිබිය දී පසුබට නොවී සටන් වැදීමට දිරිගැන්වීම අනිවාර්ය කරුණක් නොවේ ද? සතුරන් විසින් තම රටට ප්‍රහාර

أَلَنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا ۚ فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا
 مِائَتَيْنِ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾ مَا
 كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُكُونَ لَهُ لَهَ أَسْمَىٰ حَتَّىٰ يُشْخَنَ فِي الْأَرْضِ ۗ لَئِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ عِرْصَ الدُّنْيَا ۗ وَاللَّهُ

يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾

-(66) නමුත් වර්තමානයේ අල්ලාහ් නුඹලාට සහනයක් ලබා දුන්නේය. නුඹලා අතර දුබලත්වයක් ඇති බව ඔහු දන්නේය. නුඹලා අතුරින් ඉවසිලිවන්ත සිය දෙනෙකු වේ නම් ඔවුහු දෙසිය දෙනෙකු අඛණ්ඩව යන්නෝය. තවද නුඹලා අතුරින් දහසක් දෙනා වේ නම් අල්ලාහ්ගේ අනුබලයෙන් දෙදහසක් දෙනා ඔවුහු අඛණ්ඩව යන්නෝය.³⁰ තවද අල්ලාහ් ඉවසිලිවන්තයින් සමගය. (67) මිහිතලයෙහි (අපරාධකාර සතුරන්) මර්දනය කරන තෙක් තමන්ට (යුද) සිරකරුවන් අත්කර ගැනීමට කිසිදු නඩිවරයෙකුට* (බලයක්) නොමැත.³¹ නුඹලා මෙලොව වස්තූන් අපේක්ෂා කරන්නෙහුය. (නමුත්) අල්ලාහ් (නුඹලාට) මතුලොව අපේක්ෂා කරන්නේය. තවද අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.-

එල්ල කරනු ලබන විට තම මව්බිම ආරක්ෂා කරනු පිණිස රටේ වැසියන් සතුරන්ට එරෙහිව සටනෙහි පිවිසීම කෙරෙහි දිරිගැන්වීම ලොවෙහි සෑම රාජ්‍යයකම දක්නට තිබෙන කරුණකි.

30) මෙම ආයතය මෙම සුරාවෙහි 15 හා 16 වන ආයතයන් වල නීතිය පරිපූර්ණ කරන්නේය. ඒවායෙහි සතුරන්ට මුහුණ දීමෙන් මුස්ලිම්වරුන් පලා යෑම තහනම් කර ඇත. නමුත් මෙම ආයතයෙහි එසේ පලා යන්නේ නම් එයට අදාළ සීමාවන් පනවා ඇත.

31) කුරෙයිෂ්වරුන් අතුරින් ප්‍රකට හැත්තෑ දෙනෙකු බද්ල් යුද්ධයේදී සිරගත කරනු ලැබුවෝය. ඔවුන් සමග කෙසේ කටයුතු කළ යුතු දැයි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා සහාබිවරුන්ගෙන්* අදහස් විමසුවේය. අබු බක්ර් ؓ තුමා ඇතුළු බොහෝ සහාබිවරුන්ගේ අදහස වූයේ ඔවුන්ගෙන් වන්දියක් ගෙන ඔවුන්ව නිදහස් කළ යුතුය යන්නය. උමර් ؓ තුමා හා සාද් ඉබ්නු මුආද් ؓ තුමාගේ අදහස වූයේ ඔවුන්ව සාතනය කළ යුතුය යන්නය. මන්දයත් මෙමගින් කුරෙයිෂ්වරුන්ගේ බලය හීන වීමට ද ඔවුන් මුස්ලිම්වරුන්ට විරුද්ධව යළි පහර නොදී සිටීමට ද එය හේතු වන බැවිනි. නමුත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා බහුතරයකගේ මතය පිළිගෙන ක්‍රියාවට නැංවූයේය. ඔවුන්ගෙන් වන්දි ගෙන ඔවුන්ව නිදහස් කළ පසු අල්ලාහ් මෙම ආයතය පහළ කළේය. මෙම ආයතය අදහස් කරන්නේ වන්දි ගැනීමට සුදුසුම වේලාව වනුයේ සිරභාරයට ගත් සැණින්ම නොව, යම් කලක් ගත වීමෙන් සතුරන්ගේ බලය මුළුමනින්ම හීනවී යෑමෙන් පසුවය.

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِئْيَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا غَنَبْتُمْ حَلَالًا

طَيِّبًا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٩﴾

-(68) අල්ලාස්ගෙන් වූ නියමයක්³² පෙරටු නොවී නම්, (සිරකරුවන්ට නිදහස ලබා දීම පිණිස) නුඹලා ලබා ගත් දෑ(වන්දිය) විෂයෙහි අති මහත් වූ දඬුවමක් නුඹලාව ග්‍රහණය කරනු ඇත. (69) එබැවින් නුඹලා (යුද ජයග්‍රහණයෙන්) අත් කරගත් දැයින්³³ පිවිතුරු අනුමත දෑ අනුභව කරවු. තවද නුඹලා අල්ලාස්ට බිය හක්කිමත් වවු. සැබැවින්ම අල්ලාස් අති ක්ෂමාශීලීය මහා කරුණාහරිතය.

32) එනම් සිරකරුවන් නිදහස් කිරීම සඳහා වන්දි මුදල් අය කිරීම හා ගනීමකයන් මුස්ලිම්වරුන්ට අනුමත වීමේ නීතිය පිළිබඳව ලව්හුල් මස්හුල්* නැමැති ආරක්ෂිත ඵලකයෙහි අල්ලාස් සඳහන් කොට ඇති නියමයයි. මුස්ලිම්වරුන් සිරකරුවන්ගෙන් වන්දි මුදල් ගෙන ඔවුන්ව නිදහස් කළෝය. එහෙත් මෙතෙක් මෙම වන්දි ගැනීමේ හා යුද්ධාප්‍රද ගැනීමේ ක්‍රියාව පිළිබඳව කිසිදු නීතියක් අල්ලාස් මුස්ලිම්වරුන්ට පහළ කොට නොතිබුණි. මුස්ලිම්වරුන් අල්ලාස් ගෙන් එහි නීතිය පිළිබඳව නොවිමසා ක්‍රියා කිරීම වැරදි ක්‍රියාවකි. එහෙත් අල්ලාස් මෙම නියමය ලව්හුල් මස්හුල් හි මුස්ලිම්වරුන්ට නීතියක් යැයි පහළ කිරීමට තීන්දු කොට සිටි හෙයින් ඔවුන්ට දඬුවම් නොකළේය.

33) මෙම ආයතයෙහි ගනීමත් හෙවත් යුද්ධාප්‍රද වස්තූන්/යුද බිමේ දී සතුරන්ගෙන් අත්පත් වූ වස්තූන් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. මෙයට 'බලෙන් උදුරාගනු ලබන වස්තූන්' යැයි ඇතැමුන් විසින් පරිවර්තනය කර තිබෙන අතර 'මුස්ලිම්වරුන් විසින් මුස්ලිම් නොවන්නන්ගෙන් බලෙන් උදුරාගනු ලබන වස්තූන් එය මුස්ලිම්වරුන් සතු වූවක්' යැයි ගෙන හැර පෙන්වා ඇත. ඇත්තෙන්ම මෙය ව්‍යාජ ප්‍රචාරයකි. මන්දයත් පළමුව මෙම ආයතය මුස්ලිම් නොවන සෑම කෙනෙකු හා සම්බන්ධ වූවක් නොව මුස්ලිම්වරුන් සමග යුද වදින්නන් වන හර්බි* ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා සම්බන්ධ වූවකි. එනම් මුස්ලිම්වරුන් තමන් සමග සටනට පෙලඹෙන්නන්ට එරෙහිව යුද වැද ජයග්‍රහණය කළේ නම්, ඔවුන්ගෙන් අත්පත් වන වස්තූන් 'ගනීමත්' (හෙවත් යුද බිමේ දී සතුරන්ගෙන් අත්පත් වූ) වස්තූන් යැයි පැහැදිලි කොට ඇත. ඇතැමුන් පවසන්නාක් මෙන් 'ගනීමත්' යනු 'මුස්ලිම් නොවන ඕනෑම අයෙකුගෙන් උදුරාගනු ලැබූ හෝ පැහැරගනු ලැබූ වස්තූන්' යැයි විග්‍රහ කිරීම නිවැරදි වනවා නම් මුස්ලිම්වරුන්ට මදීනාවේ තමන්ගේ අසල්වැසියන් ලෙස වාසය කළ මුස්ලිම් නොවන්නන්ගේ වස්තූන් බලෙන් තමන් සතු කර ගන්නට තිබිණ. නමුත් ඔවුන් එසේ කටයුතු නොකිරීම 'ගනීමත්' යනු යුද බිමේ දී සතුරන්ව ජය ගැනීමෙන් අනතුරුව අත්පත් වූ වස්තූන් බවට පැහැදිලි සාධකයක් වී ඇත.

දෙවනුව 'ගනීමත්' යන පදයට 'බලෙන් පැහැර ගනු ලබන වස්තූන්' යැයි අර්ථකථනය කිරීම වැරදි බව තහවුරු වන්නේය. මන්දයත් අරාබි භාෂාවෙහි 'කිසිදු ඉපයීමේ අරමුණකින් තොරව හා කිසිදු උත්සාහයකින් තොරව අත් වන වස්තූන්' වලට 'ගුන්මුන්' යන පදය භාවිත වේ. 'ගනීමත්' යන පදය මෙම පදයෙන් බෙදී ආ එකකි. යුද්ධයේ දී සතුරන්ව ජය ගැනීමෙන් පසු අත්වන වස්තූන් කිසිදු ඉපයීමේ අරමුණකින් තොරව අත්වන නිසා 'ගනීමත්' යන පදය භාවිත වේ. මෙම පදයට 'බලෙන් පැහැර ගනු ලබන වස්තූන්' යැයි විග්‍රහ කිරීම එම වචනය අනිසි ලෙස භාවිත කිරීමකි. මන්දයත් 'වස්තූන් බලෙන් පැහැර ගැනීම' යනු නිත්‍යානුකූල නොවූවකි. යම් පිරිසක් මුස්ලිම්වරුන්ට විරුද්ධව යුද වැද මුස්ලිම්වරුන් සටනින් ජය ලැබුවේ නම් ඔවුන්ගේ වතු හා කුඹුරු වැනි සම්පත් බලෙන් සතු කර ගැනීම හෝ ඒවා විනාශ කිරීම, ගොඩනැගිලි බිඳ දැමීම, තමන්ට අයිති නොවන අත් අයගේ වස්තූන් තමන්ගේ වස්තූන් මෙන් භාවිත කිරීම ඉස්ලාමීය නීතියට සහමුලින්ම පටහැණි වූවකි. වරක් මුස්ලිම්වරුන්ගේ සේනාව එක් යුද්ධයක් ජය ගත් අවස්ථාවේ එළුවන් කිහිපයක් අනිසි ලෙස අත් කර ගෙන ඒවා කපා උයන්නට ද වූහ. තබ් මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් එතැනට සම්ප්‍රාප්ත වූ විට එම සිද්ධිය දැක කෝපයට පත් වී ඔවුන් පිසමින් සිටි භාජන පෙරළා දමා එම එළුවන් දහය වෙනුවට මහත් ඔටුවෙකු දී භානිය පියවූවේය.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي آيَاتِكُمْ مِنَ الْآسَاءِ إِنَّ يَعْلَمُ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَعْفُوكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

(70) නබිවරයා, සිරකරුවන් අතුරින් නුඹලාගේ යටතේ සිටින අයට පවසවු. “නුඹලාගේ හදවත් තුළ යහපත ඇති බවට අල්ලාස් දන්නේ නම්³⁴ (නිදහස් කිරීමට වන්දියක් වශයෙන්) නුඹලාගෙන් ලබා ගත් දෑට වඩා යහපත් දෑ ඔහු නුඹලාට පිරිනමන්නේය. තවද නුඹලාට පාප ක්ෂමාව දෙන්නේය. තවද අල්ලාස් අති ක්ෂමාශීලිය මහා කරුණාහරිතය.”-

‘ගනීමක්’ හෙවත් යුද බිමේ දී සතුරන්ගෙන් අත්පත් වූ වස්තූන් සතු කර ගැනීමේ නීතිය නම් යුද්ධයේ දී ජයගත් වස්තූන් සියල්ල රජය වෙත රැස් කළ යුතුය. ඉන් පසුව එයින් පහෙන් කොටසක් රජයේ පොදු භාණ්ඩාගාරය සතු වේ. එම කොටස පොදු භාණ්ඩාගාරයේ නීතියට අනුව මුස්ලිම්වරුන් හා මුස්ලිම් නොවන්නන් යන කිසිදු හේදයකින් තොරව රට වැසියන් වෙනුවෙන් විශදම් කරනු ලැබේ. එම කාලයේ සෙබළුන්ට නියමිත වැටුප් නොතිබුණ හෙයින් එයින් ඉතිරි කොටස් හතර ඔවුන්ගේ බෙදා දෙනු ලැබිණ. ඇතැම් අවස්ථාවන් වල පොදු සුභසාධක කටයුතු සැලකිල්ලට ගෙන රජය විසින් ඉතිරි කොටස් හතරෙන් යම් ප්‍රමාණයක් රඳවා තබා ගනු ලැබේ. තවද ඉස්ලාමීය දෙවන පාලක **උමර්** තුමාණන්ගේ සමයෙහි යුද්ධයෙන් ලද වස්තූන් සියල්ල පොදු සුභසාධක කටයුතු සඳහා මහා භාණ්ඩාගාරයට ගෙන සෙබළුන්ට වැටුපක් පමණක් ලබා දුන් අවස්ථා ද ඇත.

❖ මේවා තුළින් කරුණු දෙකක් ඉතා පැහැදිලිවම දිස් වන්නේය.

පළමුවැන්න **‘ගනීමක්’** යනු සෑම මුස්ලිම් නොවන්නන්ගේ වස්තූන් හෝ පැහැර ගන්නා ලද වස්තූන් හෝ නොවේ. එයට වෙනස්ව යුද්ධයකදී සතුරන්ට එරෙහිව සටන් කර ජය ලැබීමෙන් අනතුරුව ඔවුන් හැර දමා ගිය වස්තූන් යන්නය.

දෙවැන්න මෙම **‘ගනීමක්’** වස්තූන් අතුරින් කුමන දෑයක් කාගේ දෑතට හසු වන්නේ ද ඔහුට එය සතු කර ගත නොහැකිය. එනමුත් එයට කෙනෙකු අයිතිකරු විය හැක්කේ රාජ්‍ය නීතියට අනුවය.

කිසියම් රටක් තම සතුරන් සමග යුද වැද ජය ලැබුවේ නම් ජය ලැබූ රට පරාජිත වූ සතුරන්ගෙන් අත් කර ගත් වස්තූන් තමන් සතු කර ගෙන එය බෙදා දීම හෝ භාවිත කිරීම වර්තමානයේ ද ලොවෙහි දක්නට ඇති කරුණකි. එනමුත් යුද්ධයෙහි ජය ගත් සේනාවක් තම සතුරු සේනාව හැර දමා ගිය වස්තූන් අත් කර ගැනීමට ඉස්ලාමයෙහි අනුමැතිය තිබුණ ද එය අත් කර ගැනීම අනිවාර්යය නොවන අතර එය පරාජයට පත් අයගේ අයිතිය යටතේම අත් හැර දැමිය හැකිය. යුදෙව්වන් සමග සිදු වූ **‘හයිබර්’** නම් යුද්ධය අවස්ථාවේ දී **නබි මුහම්මද්** තුමාණන් **‘ගනීමක්’** වස්තූන් විෂයෙහි ක්‍රියා කළේ එලෙසය.

34) මෙහි අදහස වනුයේ ඔවුන් සිය කැමැත්තෙන් ඉස්ලාමය වැලඳ ගත්තේ නම් ඔවුන්ගෙන් ගත් වන්දිය වෙනුවට මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි මෙයට වඩා වටිනා ප්‍රයෝජනයක් **අල්ලාස්** ප්‍රතිඵල ලෙස ලබා දෙන්නේය යන්නය.

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ^ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾
 إِنَّ الدِّينَ أَمْنٌ وَهَاجِرٌ وَجَهْدٌ وَأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْوَا وَ
 نَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ^ط وَالَّذِينَ أَمْنُوا وَكَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ
 شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا ^ع وَإِنْ اسْتَنْصَرُواكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَ
 بَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ^ط وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾

- (71) (එහෙත්) ඔවුන් නුඹට වංචා කිරීමට අපේක්ෂා කරන්නේ නම්, මීට පෙර ද ඔවුන් අල්ලාහ්ට වංචා කර ඇත. එබැවින් ඔවුන් කෙරෙහි ඔහු (නුඹට) බලය ලබා දී ඇත.³⁵ තවද අල්ලාහ් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

(72) සැබැවින්ම විශ්වාස කර දේශාන්තරණය කර තම ධනයෙන් හා තම ජීවිතයෙන් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ ජිහාද්(ප්‍රයත්නය)³⁶ කළවුන් (වන මුහාජීර්වරුන්*) ද තවද (ඔවුනට) ඉඩ පහසුකම් සලසා දී උදව් කළවුන් (වන අන්සාර්වරුන්*) ද ඔවුන්ගෙන් සමහරු තවත් සමහරුන්ගේ (දේපළ) උරුමකරුවන්ය.³⁷ තවද විශ්වාස කොට දේශාන්තරණය නොකළවුන් නම්, ඔවුන් (නුඹලා වෙත) දේශාන්තරණය කරන තෙක් ඔවුන්ගේ මිතුරුකමෙන් කිසිවක් නුඹලාට නොවන්නේය.³⁸ -

35) මෙහි අදහස වනුයේ සිරකරුවන් අතුරින් කෙනෙකු තමා සැබෑ සිතින් ඉස්ලාමය වැළඳ ගන්නේ යැයි ප්‍රකාශ කරමින් මුස්ලිම්වරුන්ව රවටා ව්‍යාජ ප්‍රකාශයක් පවසා පැමිණියේ නම්, අල්ලාහ් බද්ල් යුද්ධයේදී ඔහුව සිරගත කිරීමට සැලසුවා මෙන් නැවත වරක් කෙසේ හෝ ඔහුව එවන් තත්ත්වයකට පත් කරයි යන්නය.

36) ජිහාද් පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා ආයත 2:218 පාද සටහන බලන්න.

37) 72 සිට 74 දක්වා ඇති ආයතයන් මක්කා මුස්ලිම්වරුන් මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ වකවානුවේ පහළ වූ ආයතයන්ය. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ සගයින් මක්කාවේ සිට මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ කල්හි මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුස්ලිම්වරුන්ගේ වස්තූන් සූරා කෑ හේතුවෙන් කිසිදු වත්කමක් නොමැතිව අන්ත දුගීන් ලෙස පැමිණියේය. එහෙයින් ඔවුන් එකිනෙකාට මදීනා වැසියන් එකිනෙකාට උපකාරකයින් බවට නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා පත් කළේය. එහෙයින් මෙලෙස දේශාන්තරණය කර පැමිණි මක්කා වැසියන්ට මුහාජීර්වරුන් යන නමින් ද ඔවුනට උපකාරකයින් වූ මදීනා වැසියන්ට අන්සාර්වරුන් යන නමින්ද හඳුන්වනු ලැබූහ. එහෙයින් අන්සාර්වරයෙකු මරණයට පත් වී ඔහුගේ දේපළ බෙදා දෙන අවස්ථාවන්හි පවා මුහාජීර්වරයාට දේපළ උරුමකාරයෙකු යැයි සැලකූහ. එමෙන්ම මුහාජීර්වරයා මරණයට පත් වූයේ නම් ඔහුගේ උපකාරකයා වන අන්සාර්වරයාට දිය යුතු යැයි සීමිත කලකට විධානය කරනු ලැබීය. මෙම ආයතය මගින් ගෙන හැර පෙන්වා ඇත්තේ මෙම නීතිය පිළිබඳවය. නමුත් පසුව මෙම නීතිය අල් කුර්ආන් 4:33 ආයතය මගින් අහෝසි වී දෙමාපියන්ට හා සමීප ඥාතීන්ට අල් කුර්ආන් 4:11 හා 12 ආයතයන්හි විස්තර කළ පරිදි දේපළ උරුමය බෙදා දිය යුතුය යැයි සඳහන් වී ඇත. 8:75 වන ආයතයද මේ බව සනාථ කර ඇත.

38) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:28, 9:23 පාද සටහන් සමග බලන්න.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۖ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ
 ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُم
 الْبُؤْسُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجْهَدُوا
 مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ۖ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

-තවද දහම විෂයෙහි නුඹලාගෙන් ඔවුන් උදව් පැතුවේ නම්, නුඹලා හා කවුරුන් අතර (කුමක් හෝ) ගිවිසුමක් ඇත්තේ ද එවන් පිරිසකට එරෙහිව හැර (ඔවුනට) උදව් කිරීම නුඹලා සතු වගකීමකි. තවද නුඹලා කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව අල්ලාස් සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය. (73) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්, ඔවුන්ගෙන් සමහරු තවත් සමහරුන්ගේ (දේපළ) උරුමකරුවන්ය.³⁹ (එහෙත් අල්ලාස් විධානය කළ අන්දමින්) මෙ(ම දේපළ බෙදීමේ ක්‍රම)ය නුඹලා නොකළෙහු නම්, මිහිතලයේ වාසනයක් හා මහත් අර්බුදයක් සිදු වනු ඇත.

(74) සැබැවින්ම විශ්වාස කර දේශාන්තරණය කර අල්ලාස්ගේ මාර්ගයේ ප්‍රයත්නය⁴⁰ කළවුන් (වන මුහාජිරවරුන්*) ද තවද (ඔවුනට) ඉඩ පහසුකම් සලසා දී උදව් කළවුන්(අන්සාරවරුන්*) ද ඔවුහුමය සැබෑ ලෙස විශ්වාස කරන්නෝ වන්නේ. ඔවුනට පාපක්ෂමාව ද (ස්වර්ගයේ) ගෞරවනීය බොජුන් ද ඇත. (75) මින් පසුව විශ්වාස කර දේශාන්තරණය කර නුඹලා සමග ප්‍රයත්නය කළවුන් වන ඔවුන් නුඹලා අතුරින්ය. ලේ ඥාතීන් අල්ලාස්ගේ ලේඛන(යේ තීරණ)ය අනුව ඔවුන්ගෙන් සමහරු සමහරුන්ගෙන් (දේපළ උරුමයට) සුදුස්සන් වන්නෝය.⁴¹ සැබැවින්ම අල්ලාස් සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.

39) මෙම ආයතයෙන් අදහස් වන්නේ මෙම කාල වකවානුවේ මක්කාවේ විසූ ප්‍රතික්ෂේපකයින් තම ඥාති මුස්ලිම්වරුන් මදිනාවට දේශාන්තරණය කර සිටි හෙයින් ඔවුන්ට අයත් දේපළ උරුමය නොදී ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතරම බෙදා ගත්තෝය යන්නයි.

40) වැඩි විස්තර සඳහා ආයත 2:218 හි පාද සටහන බලන්න.

41) මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා මෙම සුරාවේ 72 ආයතයෙහි පාද සටහන බලන්න.

09

سورة التّوبة

සුරා අත් තව්බා

(පශ්චාත්තාපය)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාව* නාමයන් දෙකකින් හඳුන්වනු ලැබේ. පළමුව අත් තව්බා එනම් පශ්චාත්තාපය වේ. දෙවනුව අල් බරාආ එනම් නිදොස් වීම වේ. පළමු නාමය වන අත් තව්බා යනුවෙන් සඳහන් වීමට හේතුව මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් සිදු වූ අත්වැරදීමකට ඔවුන් අල්ලාහ් ඉදිරියෙහි පශ්චාත්තාපය වී එය පිළිගනු ලැබූ සිදුවීම මෙම සුරාවෙහි සඳහන් වීම පාදක කරගෙනය. දෙවන නාමය වන අල් බරාආ යනුවෙන් සඳහන් වීමට හේතුව මෙම සුරාවෙහි ආරම්භයේම බරාආ (නිදොස් වීම) යන පදය සඳහන් වීම පාදක කරගෙනය. සියලු සුරාවන් 'බිස්මිල්ලාහ්' (අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි) සමග ආරම්භ වී ඇත. නමුත් මෙම සුරාවෙහි මේ අයුරින් පහළ වී නොමැත. මන්දයත් මෙයට පෙර සුරාව වන අත්ෆාල් සමග මෙය බොහෝ සමානාත්මතාවන් තිබීම නිසා මෙය එහි පරිපූර්ණත්වයක් බවට පත් වූ හෙයිනි. එබැවින් මෙම සුරාවට 'බිස්මිල්ලාහ්' සඳහන් වී නැත්තේ එයට පෙර සුරාව හා සම්බන්ධකම පෙන්නුම් කිරීමටය.

මෙම සුරාව හිජ්රී වර්ෂ 8 හා 10 අතර පහළ විය. මුස්ලිම්වරුන් හා මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතර හුදෙයිබියා නම් ස්ථානයෙහි ගිවිසුමක් සිදු විය. පසුව මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් එම ගිවිසුම කඩ කළෝය. පසුව කිසිදු යුද වැදීමකින් තොරව නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණන් මක්කා දේශය ජයග්‍රහණය කළේය. එයට පසුව හුනෙයින් නැමැති මිටියාවතෙහි දී සතුරන්ව පරාජය කරනු ලැබීය. ඉන්පසු ඉස්ලාම් දහමේ සත්‍යය පණිවිඩය මුළු අරාබි අර්ධද්වීපයෙහිම පිළිගැනීමට ලක් වූවක් විය. ආරම්භයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් යටතේ සිටි ඇතැම් ගෝත්‍රිකයින් ඉස්ලාමය සත්‍යය යැයි දැන සිටි නමුත් එය වැලඳ ගැනීමට පසුබට වී සිටියෝය. නමුත් මෙම සිදුවීමෙන් පසුව ඔවුන් ඉක්මනින් මදීනාවට ගොස් ඉස්ලාමය වැලඳ ගත්තෝය. එහෙයින් අරාබිකරයේ බොහෝ ප්‍රදේශ ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයන් බවට පත් විය. මෙම නව තත්වය හා සම්බන්ධ කරුණු පිළිබඳව ද මෙහි සඳහන් වී ඇත.

ලොව බිහි වූ පළමු මිනිසා වූ නබි ආදම් ~~ﷺ~~ කුමාණන් විසින් ඉදිකළ පළමු මස්ජිදය වන්නේ මක්කාවෙහි පිහිටි කෘබා නැමැති සමචතුරස්‍ර ගොඩනැගිල්ලය. එම සමයෙහි එම බල ප්‍රදේශය බහුදේවත්වය යන වැරදි මතයෙන් පාර්ශුද්ධව පිහිටිය. පසුකලෙක මුස්ලිම්වරුන්ට හිංසා පීඩා කළවුන් ද ගිවිසුම් කඩ කළවුන් ද මෙහි වාසය කළෝය. මක්කා දේශය මුස්ලිම්වරුන්ට අත්පත් වීමෙන් පසු එවන් කළහකාරී උදවිය එහි වාසය කිරීමට අනුමැතිය නොවූවන් බවට පත් වූවෝය. ඔවුන්ගේ නොයෙක් කණ්ඩායම් සඳහා විවිධ කාල පරාසයන් දී ඔවුන්ට එම කාලය තුළ ගම්බිම අතහැර පිටමං වීමට සිදු විය. එම ප්‍රදේශයේ ලොව ආරම්භයේ වූ ඒකදේවත්වය යන පාර්ශුද්ධභාවයට බහුදේවත්වය යන වැරදි මතයෙන් තොර වූ තත්වයක් නැවත පරිවර්තනය කිරීම සඳහා ආදේශකයින්ට එම භූමියට පිවිසීම තහනම් කරන ලදී. එහෙයින් මෙම රාජ්‍යය ඉස්ලාමයට හා මුස්ලිම්වරුන්ටම පමණක් සීමා වූ රාජ්‍යයක් බවට පත් විය. තවද මෙම නීතිය කෘබා නම් මස්ජිදය අවට ප්‍රදේශයට පමණක් සීමා වූ නීතියක් වන

අතර පූරා මක්කා දේශය හෝ අන් මස්ජිදයන්ට හෝ වෙනත් ඉස්ලාමීය රජයන්ට මෙය කිසිසේත් අදාළ නොවන්නකි.

ඉස්ලාමයේ වේගවත් වර්ධනය දුටු 'බයිසන්ටයින්' අධිරාජ්‍යයේ පාලකයා මදීනාව ආක්‍රමණය කිරීමට විශාල සේනාවක් එක්රැස් කළේය. මෙම ආක්‍රමණයට එරෙහිව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් සුදානම් විය. මෙම යුද්ධය තබුක් යනුවෙන් හැඳින්වේ. මෙම සූරාවෙහි මෙම යුද්ධය පිළිබඳව නොයෙක් විෂයන් සඳහන් වී ඇත. මදීනාව වටා ජීවත් වූ ආත්ම වංචනිකයන් ඉස්ලාමයේ වර්ධනය බිඳ හෙළීම සඳහා දුෂ්ට ක්‍රියාවන්හි නියැළුණෝය. මෙම සූරාවේ ඔවුන්ගේ නරක සංකල්පයන් පිළිබඳව ද අනාවරණය වී ඇත. මුස්ලිම්වරුන් ඔවුන් සමග කෙසේ කටයුතු කළ යුතු ද යන්න මග පෙන්වා දී ඇත. මේ සියල්ල සමග අල්ලාහ්ගේ බිය හක්තිය හා මතු ලොව පිළිබඳව සිහිපත් කිරීම ද මෙහි අන්තර්ගත වී ඇත.

09 සුරා අත් තව්බා (පශ්චාත්තාපය)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 129 කි.

بَرَآءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ
 أَشْهُرٍ وَعَلِّمُوا أَنْكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۖ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾

(1) (මෙය) ආදේශකයින් අතුරින් නුඹලා කවරෙකු සමග ගිවිසුම් ඇති කර ගත්තේ ද ඔවුන් වෙත අල්ලාහ් හා තම රසූල්වරයාගෙන්* වූ නිදොස් වීම(පිළිබඳව ප්‍රකාශනය)කි.¹ (2) එබැවින් (ප්‍රතික්ෂේපකයින්!) සිව් මසක් (මෙම මක්කා) භූමියෙහි නුඹලා (සිත් පරිදි) සැරිසරවු. තවද නුඹලා අල්ලාහ්ව නොහැකියාවට පත් නොකරන්නන් බවද අල්ලාහ් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව අවමානයට ලක් කරන්නෙකු බවද දැන ගනිවු.-

1) අරාබිකරයේ ආදේශකවරුන් කොටස් හතරක් සිටියේය. මෙම ආයතය* හා ඉදිරි ආයතයන් වටහා ගැනීමට නම් ඔවුන් පිළිබඳව අවබෝධයක් ඇති කර ගත යුතුය.

අ) සීමා නොකළ කාලයක් සඳහා මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුම් ඇති කර ගත්තවුන්ය. පළමු ආයතය පවසන්නේ එවැනි ගිවිසුමක් අවසන් වී නිදොස් වීම පිළිබඳවය. දෙවන ආයතය පවසන්නේ එවැනි ගිවිසුමක් ඇති කර ගත්තවුන්ට ගිවිසුම අවසන් වීමට පෙර මාස හතරක අවකාශයක් ලබා දීම පිළිබඳවය.

ආ) සීමා කළ කාලයක් සඳහා මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුම් ඇති කර ගත්තවුන්ය. නමුත් මොවුන් එම ගිවිසුමේ ඇති නීති රීතින් උල්ලංඝනය නොකළෝය. මොවුන්ගේ ගිවිසුම් කාලය කෙතරම් දීර්ඝ වුවද ඔවුන්ගේ ගිවිසුම ගෞරවය කරන මෙන් හතරවන ආයතය මගින් මුස්ලිම්වරුන්ට අණ කර ඇත.

ඇ) මුස්ලිම්වරුන් සමග කිසිදු ගිවිසුම් ඇති කර නොගත්තවුන්ය. මොවුන්ට දෙවන ආයතයේ සඳහන් පරිදි මාස හතරක කාල අවකාශයක් දෙනු ලැබේ.

ඈ) මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුම් ඇති කර එය තමන් විසින්ම කඩ කළවුන්ය. මොවුන්ට කිසිදු අවකාශයක් දෙනු නොලැබේ. මොවුන්ගේ ගිවිසුම අවසන් කර නිදොස් වීම පිළිබඳව නිවේදනයක් නිකුත් කළේ නම් මොවුන් සමග යුද වැදිය යුතුය. එම නිවේදනය ඉස්ලාමීය පරිශුද්ධ වූ මාසයන් හතර තුළදී නිකුත් කළේ නම් එම මාසයන් අවසන් වන තුරු ඔවුන් සමග යුද නොවැදිය යුතුය. මේ පිළිබඳව පස් වන ආයතයේ පවසා ඇත.

මෙම සුරාවේ හැඳින්වීමෙහි සඳහන් පරිදි මෙම නිවේදනයේ මූලික අරමුණ වන්නේ ඉස්ලාමීය මූලස්ථානය වූ අරාබි අර්ධද්වීපය ඒකදේවත්වය යන පාරිශුද්ධභාවයට පරිවර්තනය කිරීම සඳහා බහුදේවත්වය යන වැරදි මතය ඉවත් කිරීමය. ආදේශකයන්ට මෙවන් කාල පරාසයක් දී ඇත්තේ ඔවුන්ගේ අනාගතය ගැන සිතීමට හා ඔවුන් ඉස්ලාමය වැලඳ ගැනීමට එකඟ වන්නේ දැයි තීන්දු කිරීමටය. නැතහොත් ඔවුන් කෘතච අවට ප්‍රදේශය අත් හැර යන්නේ ද එසේත් නැතහොත් මුස්ලිම්වරුන් සමග යුද වදින්නේදැයි ද තීන්දු කිරීමටය. තවද මෙම සියලු නීතින් එයට අදාළ පාර්ශවයන්ට පැහැදිලිව දැන්විය යුතුව තිබිණි.

මෙම සියලු නීති රීතින් කෘතච අවට ප්‍රදේශයට පමණක් සීමා වූවකි. අනෙකුත් ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයන්හි ජීවත් වන මුස්ලිම් නොවන අයට ඔවුන්ගේ සිවිල් අයිතිවාසිකම් සමග ජීවත් විය හැක. එය ඔවුන් ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයන්හි නීති රීතින් උල්ලංඝනය නොකරන තුරුය.

وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ^ط فَإِن تَبَتُّم فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ^ع وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ^ط وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَ لَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتَيْتُمُ الْيَهُودَ عَاهِدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ^ط إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾
 فَإِذَا انْسَلَخْتُمُ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ-

(3) තවද (මෙය) ආදේශකයින්ගෙන් අල්ලාහ් ද ඔහුගේ රජුල්වරයා* ද නිදොස් වූ බව අති මහත් වූ හස් දිනයෙහි² ජනයා වෙත අල්ලාහ්ගෙන් හා ඔහුගේ රජුල්වරයාගෙන් වූ දැන්වීමකි. එබැවින් නුඹලා පශ්චාත්තාප (වී අල්ලාහ් වෙත යොමු) වූයෙහු නම් එය නුඹලාට යහපත්ය. තවද නුඹලා (අල්ලාහ්ට) පිටුපැවෙනු නම් නුඹලා අල්ලාහ්ව නොහැකියාවට පත් නොකරන්නන් බව දැන ගනිවු. තවද (නබිවරයා) ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට වේදනීය දඬුවමක් පිළිබඳව ශුභාරංචි පවසවු. (4) (නමුත්) ආදේශකයින් අතුරින් නුඹලා කවුරුත් සමග ගිවිසුම් ඇති කර ගෙන පසුව (එම ගිවිසුමෙහි) නුඹලාට ඔවුන් කිසිවක් අඩු නොකර නුඹලාට එරෙහිව කිසිවෙකුට උදව් නොකර සිටියවුන්ට හැරය. එබැවින් ඔවුන්ගේ ගිවිසුම ඔවුන්ගේ කාලය (අවසන් වන) තෙක් ඔවුනට නුඹලා සම්පූර්ණ කරවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් බිය හක්කියයින්ව ප්‍රිය කරන්නේය. (5) ශුද්ධ වූ මාසයන් ඉක්ම වූ පසු (නුඹලා සමග යුද වැදී සිටින) ආදේශකයින්ව නුඹලා දුටු තැන මරා දමවු.³-

2) 'අති මහත් වූ හස්' යනු හස් වන්දනාව පෙන්නුම් කිරීමට භාවිත වී ඇත. උම්රා වන්දනාවට ද හස් යැයි සඳහන් වීම හේතුවෙන් එම දෙකෙහි වෙනස පෙන්නුම් කිරීමට මෙසේ භාවිත වී ඇත.

3) මෙම ආයතය* එකල මක්කා දේශයේ විසූ ආදේශකයින් විෂයෙහි පහළ වූවක් බව මෙම ආයතයෙන්ම පැහැදිලි වේ. ඉස්ලාමීය වන්දි දින දර්ශනයට අනුව ශුද්ධ වූ මාසයන් වන මුහර්රම්, රජබ්, දුල් කාදා හා දුල් හිජ්ජා යන මාසයන් හතරෙහි යුද කිරීම අල්ලාහ් තහනම් කර ඇත. එහෙයින් ආදේශකයින් ද ඒවාට ගෞරව කරන්නන්ව සිටියෝය. මුස්ලිම්වරුන්ව මක්කා නගරයෙන් පිටුවහල් කර ඔවුන් මදීනා නගරයට දේශාන්තරණය කළ විට ඔවුන්ගේ සමීප ඥාතීන්ව මක්කාවෙහි රඳවා තබා සිටියවුන් මෙම ආදේශකයින්ය. එපමණක් නොව ඔවුන් මුස්ලිම්වරුන්ව කොතැනක හමු වුවද ඔවුන්ව සිරභාරයට ගෙන මරා දැමූහ. නැතහොත් මුස්ලිම්වරුන්ව සාතනය කිරීම සඳහා සොයමින් සිටිනවුන් වෙත ඔවුන් එම මුස්ලිම්වරුන්ව යවා ඒ සඳහා වේතන ලබමින් සිටියෝය.

මුස්ලිම්වරුන් මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ පසුව මෙම ආදේශකයින් ඔවුන් සමග සාම ගිවිසුමක් ඇති කර පසුව එම ගිවිසුම ද කඩ කළෝය. "ආදේශකයින්ව නුඹලා දුටු තැන මරා දමවු." යැයි මෙම ආයතයෙහි අල්ලාහ් පවසා ඇත්තේ ආදේශකයින් අතුරින් වූ මෙම පිරිස පමණක් වන බව මෙයට පෙර හා පසු ඇති ආයතයන් තුළින් පැහැදිලිවම සනාථ වන්නේය. මන්දයත් මෙම ආයතයට පෙර ඇති හතර වන ආයතයෙහි 'මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුමක් කර එය කඩ නොකර මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව සතුරන්ට උදව් නොකළ ආදේශකයින් සමග යහ අයුරින් කටයුතු කරන' මෙන් අල්ලාහ් විධානය කර ඇත. තවද මීළඟට ඇති සය වන ආයතයෙහි

-وَأَحْصُوا لَهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ ۚ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

-තවද ඔවුන්ව අල්ලා ගනිවු. තවද ඔවුන්ව වටලා ගනිවු. නුඹලා සෑම විපරමින් සිටිය යුතු ස්ථානයකම ඔවුන් වෙනුවෙන් (සැඟ වී) වාඩි වී සිටිවු. එවිට ඔවුන් (ප්‍රතික්ෂේපයෙන් ඉවත් වී) පශ්චාත්තාප වී සලාතය* ස්ථාපිත කර ැසකාතය* ද ලබා දුන්නේ නම් ඔවුන්ගේ මගෙහි ඔවුන්ව අතහැර දමවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.

'ආදේශකයෙකු මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් සාමය පතා පැමිණියේ නම් ඔහුට අහය ලබා දී ඔහුව සුදුසු ආරක්ෂක ස්ථානයකට රැගෙන යන' ලෙස අල්ලාහ් විධානය කර ඇත. තවද මෙම සුරාවෙහි ඇති 13 වැනි ආයතය දෙස අවධානයෙන් යුතුව බැලූ කල "තමන්ගේ ප්‍රතිඥාවන් කඩ කර තම රසුල්වරයාව* (නගරයෙන්) පිටුවහල් කිරීමට ස්ථිරව අදිටන් කර ප්‍රථමයෙන් නුඹලා සමග (යුද වැදීමට) ආරම්භ කළ පිරිසක් සමග නුඹලා සටන් කළ යුතු නොවේ ද?" යැයි අල්ලාහ් පවසා ඇත්තේ මෙම ආයතයෙහි සඳහන් අපරාධකාර එම ආදේශකයින් පිළිබඳව පමණක් බව පැහැදිලි වන්නේය. එම ආදේශකයින්ට එරෙහිව සටන් කරන මෙන් අල්ලාහ් විධානය කොට ඇති සටන නම් මුස්ලිම්වරුන් තම සුරක්ෂාවරණය පිණිස ප්‍රතිප්‍රහාරයක් ලෙස කළ යුතු සටනක් බව මෙම සියලු කරුණු වෙත අවධානය යොමු කිරීමෙන් පැහැදිලි වන්නේය.

මෙම ආයතය හා ඊළඟ ආයතය මක්කා ජයග්‍රහණයට පෙර පහළ වූවකි. මෙම අල් කුර්ආන් වදන් පහළ වීමට පෙරම ආදේශකයින් මුස්ලිම්වරුන්ව තම මාතෘභූමිය වන මක්කා නගරයෙන් පිටුවහල් කළෝය. ඉන් පසුව මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව මොවුන් යුද ගැටුම් 3 ක් ඇති කර ගත්තෝය. පළමුවැන්න නම් මුස්ලිම්වරුන් මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ පසු පළමුවැනි වර්ෂයේ දී සිදු වූ 'බද්ඊ' සටන වේ. දෙවැන්න නම් තෙවන වර්ෂයේ සිදු වූ 'උහුද්' සටන වේ. තුන්වැන්න නම් පස්වන වර්ෂයේ සිදු වූ 'හන්දක්' සටන වේ. මේවා තුළින් මොවුන්ගේ අරමුණ වී තිබුණේ 'මුස්ලිම්වරුන්ව මක්කාවෙන් පිටුවහල් කළාක් මෙන් මදීනාවේ සිට ද පිටුවහල් කර විනාශ කර දැමිය යුතුයි' යන්නයි. එපමණක් නොව සය වැනි වර්ෂයේ දී මක්කා වැසියන් වන මෙම ආදේශකයින් තමන් විසින්ම ගොනු කළා වූ කොන්දේසින්ට අනුව මුස්ලිම්වරුන් සමග සාම ගිවිසුමක් කර ගෙන වසර එකහමාරක් ඇතුළත එය එම ආදේශකයින් විසින්ම කඩ කර දමන ලදී.

මෙම ආයතයෙහි "ආදේශකයින්ව නුඹලා දුටු තැන මරා දමවු." යැයි පවසා ඇත්තේ ඉහත සඳහන් කෲර අපරාධයන් කළවුන් පිළිබඳව බව මෙයින් මනාව පැහැදිලි වේ. එහෙයින් මොවුන් සමග මෙසේ කටයුතු කිරීමට අල්ලාහ් අණ කොට ඇත.

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَّهُ ۗ ذٰلِكَ
 بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ
 عٰهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقْبُوا لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَا ذِمَّةً ۗ يُرْضُونَكُمْ
 بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ ۗ وَأَكْفُرُهمُ فَسِقُونِ ﴿٨﴾

(6) තවද ආදේශකයින් අතුරින් කෙනෙකු නුඹගෙන් අභය පැතුවේ නම් අල්ලාහ්ගේ වදන් වලට⁴ ඔහු සවන් දෙන තුරු නුඹ ඔහුට අභය ලබා දෙවු. පසුව ඔහුව ඔහුගේ ආරක්ෂක ස්ථානයකට සේන්දු කරවවු. එය (මක්නිසාද යත්) ඔවුන් (දහම පිළිබඳව) නොදැනුවත් පිරිසක් හේතුවෙනි.

(7) (ආදේශකයින් අතුරින්) මස්ජිද් හරාම්* අබියස නුඹලා ගිවිසුමක් ඇති කර ගත්තවුන් (සමග) මිස (අන්) ආදේශකයින්ට අල්ලාහ් අබියස ද තම රසුල්වරයා* අබියස ද ගිවිසුමක් තිබිය හැක්කේ කෙසේ ද? එබැවින් ඔවුන් නුඹලා සමග සාෂ් ලෙස කටයුතු කරන තාක්කල් නුඹලා ඔවුන් සමග සාෂ් ලෙස කටයුතු කරවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් බිය හක්තිකයින්ව ප්‍රිය කරන්නේය. (8) නුඹලාට එරෙහිව ඔවුන් ජය ලැබුවේ නම් නුඹලා තුළ ඇති ශාති සම්බන්ධකම ද ගිවිසුම ද ඔවුන් සැලකිල්ලට නොගනිමින් සිටියදී (නුඹලා හා ඔවුන් අතර ගිවිසුමක් ඇති විය හැක්කේ) කෙසේ ද? ඔවුන්ගේ මුවින් ඔවුහු නුඹලාව තෘප්තියට පත් කරති. (නමුත්) ඔවුන්ගේ හදවත් (එය) පිටුපාති. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා පාපතරයින්ය.

4) එනම් 'අල් කුර්ආනයෙහි සඳහන් අල්ලාහ්ගේ වදන් වලට සවන් දෙන තුරු' යැයි අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත. මුස්ලිම්වරුන් සමග ඉතා දරුණු අයුරින් සටන් වැදී සිටි ඉස්ලාම් විරෝධියෙක් රැකවරණ පතා සිටියේ නම් පළමුව ඔහුට අල් කුර්ආනයේ වදන් වලට සවන් දීමට අවස්ථාවක් ලබා දී ඔහුට ආරක්ෂාව ඇති ස්ථානයක් කරා යොමු කරන ලෙස මෙම වැකියෙන් උපදෙස් දී ඇත. යුද ආචාර ධර්ම පිළිබඳ කතා කරන්නන් පොදුවේ ඉදිරිපත් කරන්නේ තමන්ට යටහත් වන සතුරු සෙබලා සිරභාරයට ගෙන කටයුතු කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියකි. නමුත් ඉස්ලාමයේ යුද ආචාර ධර්ම අනුව සතුරු සෙබලා යටහත් වුවහොත් ඔහුට ආරක්ෂාව සහතික වන ස්ථානයකට ගෙන ගොස් මුදා හැරීම එක් ප්‍රතිපත්තියක් බව මෙයින් පැහැදිලි වේ. එය එසේ කරනු ලබන්නේ ඔහු සටන් කොට ඇත්තේ සත්‍යයට එරෙහිව බව පෙන්වුම් කිරීමට විනා අවිචාරවත් අන්දමින් ආගම් වෙනස් කිරීමේ උත්සාහයක් සඳහා නොවන බව වටහා දීමටයි.

එහෙයින් ලොව කිසිදු පිළිවෙතක නොමැති උත්තරීතර ඉගැන්වීම් අනුව ඉස්ලාමීය මග පෙන්වීම සැකසී ඇති බව මෙයින් මනා පැහැදිලි වනු ඇතැයි විශ්වාස කරන්නෙමු.

اٰسْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ تَمَنَّا قَلِيْلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيْلِهِ ۗ اِنَّهُمْ سَاَءَ مَا كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩﴾ لَا
 يَرْفُقُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ﴿١٠﴾ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَ
 اٰتَوْا الزَّكٰوةَ فَاٰخِرَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ ۗ وَنُقِصِلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿١١﴾ وَاِنْ نَّكَثُوْا اٰيٰتِنَا مِنْ
 مِّنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْا اِنَّهُمْ لَا اٰيٰنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
 يَنْتَهُوْنَ ﴿١٢﴾ اَلَا تَقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَّكَثُوْا اٰيٰتِنَا هُمْ وَهُمْ يٰۤاٰخِرٰٓءِجِ الرَّسُوْلِ وَهُمْ بَدَءُوْكُمْ اَوَّلَ
 مَرَّةٍ ۗ اَتُحْشَوْنَهُمْ ۗ فَاِنَّ اللّٰهَ اَحَقُّ اَنْ تُحْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣﴾ قَاتِلُوْهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللّٰهُ
 بِاٰيٰدِيْكُمْ وَيُخْزِنُهُمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُوْرَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٤﴾

(9) ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ වදන් වෙනුවට සුළු වටිනාකමක් ගත්තෝය. තවද ඔහුගේ මාර්ගයෙන් (ජනයින්ව) වැළැක්වුවෝය. සැබැවින්ම ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ නපුරු විය. (10) විශ්වාසිකයෙකුගේ විෂයෙහි දැනී සම්බන්ධකම ද ගිවිසුම ද ඔවුන් සැලකිල්ලට නොගත්තෝය. තවද සීමාව ඉක්මවා යන්නෝ ඔවුන්මය. (11) ඔවුන් (ප්‍රතික්ෂේපයෙන් ඉවත් වී) පශ්චාත්තාප වී සලාතය* ස්ථාපිත කර සකාතය* ද ලබා දුන්නේ නම් දහමෙහි (ඔවුන්) නුඹලාගේ සහෝදරයින්ය. තවද අපි දැනුමැති පිරිසකට (අපගේ) වදන් පැහැදිලි කරන්නෙමු. (12) තවද ඔවුන් තම ගිවිසුමෙන් පසු ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඥාවන් කඩ කර නුඹලාගේ දහමට නින්දා ඇති කළේ නම් ප්‍රතික්ෂේපයේ ප්‍රධානීන් සමග නුඹලා යුද වදිවු. සැබැවින්ම ඔවුන්ට කිසිදු ප්‍රතිඥාවන් නොමැත. (එසේ සටන් වැදුණේ නම්) ඔවුන් (ඔවුන්ගේ මෙම පිළිවෙතින්) වැළකිය හැක්කේය. (13) තමන්ගේ ප්‍රතිඥාවන් කඩ කර (තම) රසුල්වරයාව* (නගරයෙන්) පිටුවහල් කිරීමට ස්ථිරව අදිටන් කර ප්‍රථමයෙන් නුඹලා සමග (යුද වැදීමට) ආරම්භ කළ පිරිසක් සමග නුඹලා සටන් කළ යුතු නොවේ ද? නුඹලා ඔවුන්ට බිය වන්නෙහු ද? නුඹලා විශ්වාසිකයින්ව සිටියෙහු නම් අල්ලාහ්, ඔහුමය නුඹලා බියවන්නට ඉතා සුදුස්සා වනුයේ.

(14) නුඹලා ඔවුන් සමග යුද වදිවු. අල්ලාහ් නුඹලාගේ අත් මගින් ඔවුන්ට දඬුවම් කරන්නේය. තවද ඔවුන්ව අවමන් කරන්නේය. තවද ඔහු ඔවුන්ට එරෙහිව නුඹලාට උදව් කරන්නේය. තවද ඔහු විශ්වාසික පිරිසගේ හදවත් සනසන්නේය.⁵-

5) මෙම ආයතය සම්බන්ධ වන සිදුවීම නම් 'බහු බක්ර්' හා 'බහු කුසාආ' නැමැති ගෝත්‍රයන් දෙකක් අතර ඇති වූ යුද ගැටුමයි. මන්දයත් මෙම ගෝත්‍රයන් දෙකම ආදේශකයින්ව සිටි අතර 'බහු බක්ර්' නම් ගෝත්‍රය මක්කාවේ ආදේශකයින් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු අය ලෙස හා 'බහු කුසාආ' නම් ගෝත්‍රය මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු අය ලෙස සිටියෝය. හිජ්ර්* හය වැනි වර්ෂයේ මුස්ලිම්වරුන් හා මක්කාවේ ආදේශකයින් අතර සිදු වූ සාම ගිවිසුමෙහි 'මෙම ගිවිසුම මෙම ගෝත්‍රයන් දෙක කෙරෙහි ද ක්‍රියාත්මක වේ. එබැවින් එකා අනෙකාට කිසිදු

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۖ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٦﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ
 أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا
 الْمُؤْمِنِينَ وَبِجَهَّةٍ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ مَا كَانَ لِلشُّرَكِيَّةِ أَنْ يَعْزُرُوا مَسْجِدَ
 اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ ۗ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۖ وَفِي النَّارِهِمْ خُلْدٌ وَّن ﴿١٨﴾

- (15) තවද ඔවුන්ගේ හදවතේ (ඇති) ක්‍රෝධය ඔහු ඉවත් කරන්නේය. තවද (ආදේශකයින් අතුරින්) අල්ලාස් අභිමත කළ අයට පශ්චාත්තාපය පිළිගන්වන්නේය. තවද අල්ලාස් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

(16) නුඹලා අතුරින් ප්‍රයත්නය⁶ කර, තවද අල්ලාස්ව ද තම රසුල්වරයාව ද විශ්වාසිකයින්ව ද හැර වෙනත් අය රහසා මිතුරන් ලෙස නොගත්තවුන් (කවුරුන්දැයි) අල්ලාස් නොදැන නුඹලාව (පිරික්සුමට ලක් නොකර) අත් හරිනු ලැබෙතැයි නුඹලා සිතන්නෙහු ද? තවද නුඹලා කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව අල්ලාස් අභිඥානවන්තය.

(17) ආදේශකයින් ප්‍රතික්ෂේපය පිළිබඳව තමන්ටම සාක්ෂිකරුවන්ව සිටිය දී අල්ලාස්ගේ මස්ජිදයන්* පරිපාලනය කිරීමට ඔවුන්ට (කිසිදු අයිතියක්) නොවීය. මොවුන්, තම (යහ)ක්‍රියාවන් නිෂ්ඵල වූවන්ය. තවද (නිරා) ගින්නෙහි ඔවුහු සදාතනිකයෝ වෙති.

අපරාධයක් නොකළ යුතුය.' යන්නෙන් සඳහන් වී තිබුණි. එනමුත් මක්කාවේ ආදේශකයින් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු අය වන බහු බක්ර්වරුන් මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු අය වන බහු කුසාආවරුන්ට ප්‍රාණයන් ආරක්ෂා කළ යුතු ශුද්ධ වූ මස්ජිදුල් හරම් සීමාව තුළ දී පවා පහර දී මරා දමන්නට වූහ. මෙම ගැටුමේ දී මක්කාවේ ආදේශකයින් තමන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු අය වන බහු බක්ර්වරුන්ට උදව් කර මෙම ගැටුමෙහි හවුල්කරුවන් බවට ද පත් වූහ. එබැවින් මුස්ලිම්වරුන් සමග කර ගත් ගිවිසුම කඩ කර ඔවුන්ට හා ඔවුන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු ගෝත්‍රයට අපරාධ කළ එම ආදේශකයින්ට එරෙහිව අල්ලාස් උදව් කර මොවුන් කළ අපරාධය හේතුවෙන් කුමන ගින්නක් බහු කුසාආවරුන්ගේ හදවත් තුළ දැවී තිබුණේ ද එය නිවා දමා ඔවුන්ගේ හදවත් සිසිල් කරන බවට අල්ලාස් දුන් ප්‍රතිඥාව දන්වමින් මෙම ආයතය පහළ විය.

6) වැඩි විස්තර සඳහා අල්කුර්ආන් 2:218 හි පාද සටහන බලන්න.

إِنَّمَا يَعْزُبُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ
 إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ أَجَعَلْتُم سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِبَارَةَ
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَبْنِ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجُهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ
 اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجُهِدُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ
 رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ
 اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

(18) අල්ලාහ්ගේ මස්ජිදයන් පරිපාලනය කළ යුත්තේම අල්ලාහ්ව හා පරමාන්ත දිනය විශ්වාස කර සලාතය* ස්ථාපිත කර සකාතය* ලබා දී අල්ලාහ්ට මිස (වෙනත් කිසිවෙකුට) බිය නොවන අයයි.⁷ එබැවින් ඔවුන් යහමග වූවන් අතුරින් විමට හැක්කේය. (19) හජ් වන්දනාකරුවන්ට ජලය සැපයීම හා මස්ජිදුල් හරාමය* පරිපාලනය කිරීම(හි නියැලෙන ආදේශකයින්) අල්ලාහ් හා පරමාන්ත දිනය විශ්වාස කර අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ ප්‍රයත්නය කළ අය මෙන් නුඹලා පත් කරන්නෙහු ද? ඔවුහු අල්ලාහ් අබියස සමාන නොවෙති. තවද අපරාධකාර පිරිසට අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ නැත.

(20) විශ්වාස කර දේශාන්තරණය කර තම ධනයෙන් ද තම ප්‍රාණයෙන් ද අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ ප්‍රයත්නය⁸ කළ අයට අල්ලාහ් අබියස තරාතිරමෙන් අති මහත් දෑ ඇත. තවද ජයග්‍රාහකයෝ ඔවුහුමය. (21) ඔවුන්ගේ පරමාධිපති ඔහුගෙන් වූ දයාව පිළිබඳව ද (ඔහුගේ) තෘප්තිය පිළිබඳව ද ඔවුනට හිමි (ස්වර්ග) උයන් පිළිබඳව ද ඔවුනට ශුභාරංචි පවසන්නේය. එ(ම ස්වර්ග උයන්)හි සදාතනික පූර්ණ සොම්නසක් ඇත. (22) නිරන්තරයෙන්ම (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. සැබැවින්ම අල්ලාහ්, ඔහු අබියස මහත් වූ වේතනයක් ඇත.

7) මක්කාවෙහි විසූ ආදේශකයන් මක්කාවෙහි පිහිටි මස්ජිදුල් හරාමයට* සේවය කිරීමෙන් ආඩම්බර වූහ. මෙම ආයතය පැහැදිලි කරනුයේ අල්ලාහ්ව පමණක් විශ්වාස කළවුන් මස්ජිදයට සේවය කළ යුතු අතර ආදේශකයන්ට එය ගොඩ නැගීමට හෝ එයට සේවය කිරීමට හෝ කිසිදු අයිතියක් නැත යන්නය. මන්දයත් මස්ජිදයේ අරමුණ වන්නේ අල්ලාහ්ව නැමදීමය. එය අල්ලාහ්ව විශ්වාස කළවුන්ට පමණක් සීමා වේ.

8) වැඩි විස්තර සඳහා අල්කුර්ආන් 2:218 පාද සටහන බලන්න.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
 وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

(23) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලාගේ පියවරුන් හා නුඹලාගේ සහෝදරයින් විශ්වාසයට වඩා ප්‍රතික්ෂේපය ප්‍රිය කරන්නේ නම් ඔවුන්ව මිතුරන් ලෙස නොගනිවු. නුඹලා අතුරින් කවරෙකු ඔවුන්ව මිතුරන් කර ගන්නේ ද ඔවුන්මය අපරාධකරුවෝ වන්නෝ.⁹ -

9) මෙම ආයතයෙහි ලේ සම්බන්ධකම් හා ඥාතිත්වයට වඩා ධාර්මික සම්බන්ධකම් හා ආගමික ප්‍රත්පත්තීන් ඉතා වැදගත් බව සඳහන් කරමින් මුස්ලිම්වරුන්ව ආමන්ත්‍රණය කොට ඇත. එනම් යම් පුද්ගලයෙකු ඉස්ලාමය වැලඳ ගෙන ඔහුගේ දෙමාපියන් හා සහෝදර සහෝදරියන් හෝ අනෙකුත් ඥාතීන් ඉස්ලාමය වැලඳ නොගෙන ප්‍රතික්ෂේපක තත්ත්වයේම පසු වන්නේ නම් එවිට මොහුට ඔවුන් සමග ඇති සෙනෙහස හා මොහු ඔවුන් සමග ඇසුරු කිරීම මොහුව සත්‍යය මාර්ගය වන ඉස්ලාමයෙන් බැහැර නොකළ යුතු යැයි අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට අවධාරණය කොට ඇත. මන්දයත් සත්‍යය දහමෙහි සිටින පුද්ගලයෙකු සත්‍යය හා අසත්‍යය ගැටෙන අවස්ථාවක දී එනම් එක් පැත්තක තමන් සිටින සත්‍යය දහම ද තවත් පැත්තක තම ප්‍රතික්ෂේපක ඥාතීන් ද සිටින විට ඔහු මුල් තැන දිය යුත්තේ සත්‍යය දහමටය, යන්න උසස් ගුණදහම පිළිබඳ වූ ඉගැන්වීමකි.

කුමන සමූහයක් වුවද තමන් 'සත්‍යය' යැයි සිතමින් සිටින කරුණට අන් සියලු දැට වඩා මුල් තැන දීම ස්වභාවික කරුණකි. ඇතැමුන් විග්‍රහ කරන්නාක් මෙන් 'කෙනෙකු තම මුස්ලිම් නොවන ඥාතීන්ව පිළිකල් කළ යුතුය, ඔවුන් සමග යහ අයුරින් හැසිරිය නොයුතුය.' යන්න මෙම ආයතයෙහි අදහස විය නොහැක. මන්දයත් කුමන තත්ත්වයක් මත වුවද ඥාතිත්වය නොබිඳෙන අන්දමින් ක්‍රියා කළ යුතු යැයි ඉස්ලාමය මග පෙන්වාදෙයි. මීට ඉතිහාසය තුළින් ආදර්ශ කිහිපයක් පහතින් දක්වා ඇත්තෙමු.

- මුස්ලිම් නොවන අය රෝගාතුරු වී සිටින විට නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ඔවුන්ගේ සුව දුක් විමසීම සඳහා ගොස් ඇත.
- එකල මක්කා දේශයෙහි දරුණු නියඟයක් ඇති විය. එවිට එහි සිටින මුස්ලිම් නොවන්නන් සඳහා නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මදීනාවේ සිට සහනාධාර යවා ඇත.
- එකල පුද්ගලයෙකු ඉස්ලාමය වැලඳ ගත් හේතුවෙන් ඔහුගේ මව ඔහු සමග කෝප වී ආහාර පාන ගැනීමෙන් වැළකී සිටියාය. මේ පිළිබඳව මොහු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට පැමිණිලි කළ කල්හි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මොහුට දුන් උපදෙස නම් 'නුඹ ඉස්ලාමය අත් නොහැරිය යුතුය. තවද නුඹගේ මෑණියන් සමග අකටයුතු ලෙස නොහැසිර ඇයව වග බලා ගත යුතුය' යන්නය.

මෙහි දී අප අවධානය යොමු කළ යුතු තවත් කරුණක් ඇත. එනම් කෙනෙකු මුස්ලිම් නොවන තම ඥාතීන්ව සමීප මිතුරන් ලෙස නොගන්නා ලෙස අල්ලාහ් පවසා තිබීමෙන් සෑම ඇසුරක්ම අදහස් නොකෙරේ. මන්දයත් ඇසුරුකම වර්ග හතරකින් වර්ග කළ හැක යැයි ඇතැම් විශාරදයින් ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් කර ඇත. එනම්,

(1) ආචාර සම්පන්න ඇසුර (මුදාරාක්) = මෙය පොදුවේ යහ ලෙසින් මෘදු ලෙසින්, සාමකාමීව සත්‍යවාදීව හැසිරීම වේ. 'නිත්‍යවශයෙන් (ජනයා සමග) මෘදුභාවයෙන් හැසිරී කරන ලද විෂයක් ඉතා අලංකාර බවක් මෘදු භාවයෙන් තොරව හැසිරී කරන ලද විෂය ඉතා අවලස්සන බවත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් පවසා ඇත. (මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම් : 6767). (2) සමානාත්මක ඇසුර (මුවාසාක්) = මෙය මිතුරුකමින් හා අන් අයට ප්‍රයෝජනයක් වන අයුරින් හැසිරීම සහ ඇතැම් අවස්ථාවන්හි මුදල්මය උපකාර කිරීමද වේ. "කවරෙකුගේ අසල්වැසියා තම හිංසා අපරාධවලින් ආරක්ෂාව නොලබන්නේද ඔහු සත්‍ය විශ්වාසිකයෙකු නොවේ." යැයි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් අල්ලාහ් මත

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

-(24) (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. “නුඹලාගේ පියවරුන් ද නුඹලාගේ පිරිමි දරුවන් ද නුඹලාගේ සහෝදරයින් ද නුඹලාගේ කලත්‍රයන් ද නුඹලාගේ පවුලේ අය ද නුඹලා ඉපැයූ ධනයන් ද නුඹලා අලාභය (පිළිබඳව) බිය වන ව්‍යාපාරය ද නුඹලා ප්‍රිය කරන වාසස්ථාන ද (යන දෑ) අල්ලාහ්ට ද ඔහුගේ රසුල්වරයාට ද ඔහුගේ මාර්ගයේ ප්‍රයත්නය කිරීමට ද වඩා නුඹලා වෙත ඉතා ප්‍රියමනාප වූයේ නම් එවිට අල්ලාහ් තම (දඬුවමේ) අණ ගෙන එන තෙක් නුඹලා බලාපොරොත්තු වවු. තවද පාපතර පිරිසට අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ නැත.

දිවුරා පවසා ඇත. (මූලාශ්‍රය : කබරානි 8171). අල් කුර්ආන් 60:8 යන වැකිය තුළින් මෙම පිරිස පිළිබඳව සෘජුව සඳහන් වී ඇත. (3) ව්‍යාපාරික ඇසුර (මුදාලාක්) = මෙය ගනුදෙනු හා ව්‍යාපාර වැනි මුදල්මය වැඩ කටයුතු වල යෙදීම වේ. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මුස්ලිම් නොවන කිතුනු, යුදෙව් හා පාර්ශ්වික දහම් ඇදහූ පිරිස සමග විවිධ ආකාරයේ මූල්‍යමය සම්බන්ධතාවන් පවත්වාගෙන සිටි බවට විවිධ ඓතිහාසික සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළ හැක. මින් වැදගත් සාක්ෂියක් වන්නේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මරණයට පත්වන විට එතුමාගේ ලෝභමය යුද ආරක්ෂක ඇඳුම තම පවුලේ සාමාජිකයින්ගේ ආහාර අවශ්‍යතාවන් සඳහා යුදෙව් ජාතිකයෙකුගේ වගකීමේ ඇපයට තබා ණයට ආහාර ලබා තිබීමයි. (මූලාශ්‍රය : බුහාරි 2069). (4) ස්වීකරණීය ඇසුර (මුදාලාක්) = කෙනෙකුට තම ආගමික මූල ධර්මයන් හා තම ආගමික සංස්කෘතියෙහි වෙනසක් හෝ හානියක් ඇති වන තරමට තවත් කෙනෙකුගේ සංස්කෘතියෙන් බලපෑමක් ඇති වන අන්දමින් ඔහු සමග සමීප ඇසුරුකම් පැවැත්වීම හෝ යුදබිමේ දී මුස්ලිම්වරුන්ට විරුද්ධකම් කරන පිරිස සමග ඇසුරුකම් පැවැත්වීම මින් අදහස් වේ. අල් කුර්ආන් 60:9 යන වැකිය තුළින් මෙම පිරිස පිළිබඳව සෘජුව සඳහන් වී ඇත.

මුස්ලිම්වරයෙකු මුස්ලිම් නොවන්නන් තම සමීප මිතුරෙකු ලෙස පත් නොකරන මෙන් අණ කර තිබීමෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ මෙම හතරවැනි වර්ගයේ මුදාලාක් නම් ඇසුරුකම පිළිබඳව පමණය. එනමුත් මෙම ආයතයෙහි සමීප මිතුරා යැයි පරිවර්තනය කොට ඇත්තේ අවිලියා යන අරාබි පදයට සෘජු පරිවර්තනයක් යෙදිය නොහැකි හෙයිනි. මුදාලාක් යන ඇසුරුකම නොවන අනෙකුත් වර්ගයේ පොදු ඇසුරුකම් පැවැත්වීම මෙවැනි ආයතයන් වලින් අදහස් නොකෙරෙන අතර එවැනි ඇසුරුකම් පැවැත්වීම ඉස්ලාමයෙහි ප්‍රියජනක ක්‍රියාවක් වන බව ඉහත සඳහන් ඓතිහාසික සාධකයන් තුළින් පැහැදිලිවම සනාථ වන්නේය. යම් සමූහයක් තම චාරිත්‍ර හා සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා උත්සුක වන්නේ නම් එය අපවාදයට ලක් විය යුතු කරුණක් නොවේ. මන්දයත් සියලු සංස්කෘතිකයින් සඳහා ජාත්‍යන්තර මට්ටමෙන් පිළිගනු ලබන උරුමයන් අතුරින් තම සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කිරීමේ උරුමය ද ඇත්තේය. එහෙයින් මෙම ආයතය තුළින් අදහස් කෙරෙනුයේ මුස්ලිම් නොවන්නන් සමග විරුද්ධකම් පෑම නොවේ. එයට පටහැණිව මුස්ලිම්වරුන් බහු සංස්කෘතිකයින් සමග ඇසුරුම් කළද තම ධාර්මික සංස්කෘතිය ආරක්ෂා වන අන්දමින් ඇසුරුකම් පෑමට වග බලා ගත යුතුය යන්නෙන් ඉස්ලාමය මෙවැනි ආයතයන් තුළින් උගන්වන්නේය.

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۗ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۖ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغِنِ عَنْكُمْ
 شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْكٰفِرِينَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

(25) සැබැවින්ම අල්ලාහ් බොහෝ (යුද)බිම්හි ද හුනෙයින්¹⁰ දින ද නුඹලාට උදව් කළේය. (එම) අවස්ථාවේ නුඹලාගේ අධිකත්වය නුඹලාව මවිතයට පත් කළේය. (නමුත්) එය නුඹලාට කිසිදු ඵලක් ඇති නොකළේය. තවද මිනිතලය, එය විශාලව පැවතුණ ද නුඹලා කෙරෙහි පටු විය. පසුව පිටුපැවවුන් ලෙස නුඹලා හැරී ගියෙහුය. (26) පසුව අල්ලාහ් ඔහුගේ ශාන්තභාවය තම රඤ්ජවරයා* වෙත ද විශ්වාසකයින් වෙත ද පහළ කළේය. තවද නුඹලා නුදුටු (මලක්වරැන්ගෙන් යුත්) සේනාවක් ද ඔහු පහළ කළේය. තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ට දඬුවම් කළේය. තවද මෙය ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ප්‍රතිවිපාකයයි. (27) ඉන් පසුව (ඔවුන් අතුරින්) අල්ලාහ් අභිමත කළ අයට පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නේය. තවද අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.

10) මක්කා ජයග්‍රහණයෙන් පසුව අසල්වැසි ගෝත්‍රිකයින් විශාල සේනාවක් මුස්ලිම්වරුන්ව ආක්‍රමණය කිරීමට සැරසෙන බව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට ආරංචි විය. එතුමා ඔවුන් වෙත සේනාවක් රැගෙන ගියේය. නැගෙනහිර මක්කාවේ සිට සැතපුම් දහයක් පමණ දුරින් පිහිටි හුනෙයින් නම් මිටියාවතෙහි යුද්ධය ඇති විය. කිසිදු යුද්ධයක නොවූ මුස්ලිම්වරුන්ගේ විශාල සේනාවක් මෙම යුද්ධයට සහභාගී වූහ. ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාව 12,000 ක් පමණ විය. මෙම යුද්ධයට සහභාගී වන විට ඇතැම් මුස්ලිම්වරුන්ගේ සිත් තුළ මීට පෙර යුද්ධයන්හි මුස්ලිම්වරුන් කුඩා සේනාවක්ව සිට ජය ගෙන ඇති බැවින් මෙම යුද්ධයේ ඔවුන් පරාජය නොවේ යැයි සිතූහ. ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ උදව්ව වෙනුවට තම අධිකත්වය කෙරෙහි විශ්වාස තැබීම අල්ලාහ් පිළිකල් කළේය. එබැවින් යුද්ධය ආරම්භයේදීම ඔවුන් පසුබට වීමකට මුහුණ දුන්නෝය. මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් විශාල පිරිසක් විසිරී ගියෝය. නමුත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හා ඔහුගේ ඇතැම් සහාබිවරුන් යුද පිටියේ රැඳී සිටියෝය. ස්වල්ප වේලාවකට පසු තත්වය වෙනස් වී මුස්ලිම්වරුන් අල්ලාහ්ගේ උදව්වෙන් යුද්ධය ජය ගත්තෝය. මෙම ආයතය මෙවැනි සිද්ධීන් සිහිපත් කරන්නේය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الشُّرُكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ
 إِنَّ خِفَتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنِ شَاءَ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

(28) විශ්වාස කළවුනි! සැබැවින්ම ආදේශකයින් (අභ්‍යන්තරයෙහි) අපිරිසිදුමය.¹¹ එබැවින් ඔවුන්ගේ මෙම වසරට පසුව මස්ජිදුල් හරාම් වෙත ඔවුන් සමීප නොවිය යුතුය. නුඹලා දිළිඳුකමට බිය වූයෙහු නම් අල්ලාස් අභිමත කළේ නම් තම වරප්‍රසාදයෙන් නුඹලාව පොහොසත් කරන්නේය.¹² සැබැවින්ම අල්ලාස් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

11) මෙම ආයතයෙහි ‘ආදේශකයින් අපිරිසිදුමය’ යන පදයට ‘පිළිම වන්දනාකරුවන් පමණක් අපිරිසිදු’ යැයි වැරදි අදහසක් මතු වන අන්දමින් ඇතැමුන් විසින් පරිවර්තනය කර ඇත. එබැවින් මෙම ආයතයේ නිවැරදි අර්ථය දැන ගැනීම සඳහා පහත සඳහන් කරුණු වෙත අප අවධානය යොමු කළ යුතුය.

1. මෙහි ආදේශකයින් යන්නෙන් අදහස් කෙරෙනුයේ අල්ලාස් නොවන දෑ නමදින්නන්, නබිවරයෙකුව* හෝ මලක්වරයෙකුව* අල්ලාස්ට සමාන ලෙස සලකන්නන් නැතහොත් අල්ලාස්ගේ යහ ගැන්වත්ව අල්ලාස්ට පමණක් සතු ගුණාංගයන්හි හවුල්කරුවන් යැයි විශ්වාස කරන්නන් වේ. මුස්ලිම්වරුන් වුවද මෙවැනි විශ්වාසයන් මත සිටින්නේ නම් ඔවුන් ද මෙම ගණයට ඇතුළත්ය.

2. ‘ආදේශකයින් අපිරිසිදුමය’ යන්නෙහි අර්ථය වනුයේ ‘ඔවුන්ගේ දේහය හෝ ඇඳුම් පැලඳුම් අපිරිසිදුයි’ යන අදහස නොවේ. එයට වෙනස්ව මෙහි අර්ථය වනුයේ ‘ඔවුන්ගේ සිතෙහි ඇති වැරදි විශ්වාසයන් හා ප්‍රතිපත්තින් අපිරිසිදුයි’ යන්නය. නරක සිතුවිල්ලක් ඇති පුද්ගලයෙකුගේ ක්‍රියාව දෙස බලා ඔහු නරක පුද්ගලයෙක් යැයි පැවසීමෙහි අදහස ඔහුගේ දේහය නරක් වූවා යන්න නොවේ. ඔහු තුළ ඇති සිතුවිල්ල හා ඔහුගේ ක්‍රියාව නරකයි යන්නය. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් තමන් වෙත පැමිණි මුස්ලිම් නොවන අයට ආගන්තුක සත්කාර කර ඇත්තාහ. ඇතැම් අවස්ථාවන් වල ඔවුන් සංග්‍රහයකට ආරාධනා කළ විට එය පිළිගෙන ද ඇත. එපමණක් නොව ඇතැම් අවස්ථාවන්වල ඔවුන්ව තම ඇතිරිල්ල මත ඉදගන්නට ඉඩ දී ඇත. මෙම ආයතයෙහි ඔවුන්ගේ බාහිර අපිරිසිදුකම අදහස් කෙරෙන්නේ නම් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මුස්ලිම් නොවන්නන් සමග මෙලෙස කටයුතු නොකරන්නට තිබුණි. මෙම ආයතයෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ ආදේශකයින්ගේ විශ්වාසයේ අපිරිසිදුකම පිළිබඳව බව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ ඉහත සඳහන් ක්‍රියාවන් ප්‍රමාණවත් සාධක ලෙස ගෙන හැර දැක්විය හැක.

12) එකල මක්කාවෙහි ආර්ථිකය රඳා පැවතුණේ වෙළඳාම මතය. අරාබිකරයේ සෑම ප්‍රදේශයකින්ම මිනිසුන් මක්කාවට හජ් වන්දනාව සඳහා පැමිණි විට ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාරය මල්එල දැරීය. ආදේශකයන්ට මක්කාවට පැමිණීම තහනම් කරනු ලැබූ විට ඇතැම් මුස්ලිම්වරුන් ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාරයේ පසුබැස්මක් ඇතිවේ දෝ යැයි බිය වූහ. මෙම ආයතය ඔවුන් තුළ තිබූ බිය පහ කරමින් දුප්පත්කම හා සෞභාග්‍යය අල්ලාස් සතුය. ඔහු ඔවුන්ගේ ආර්ථික සෞභාග්‍යයට වෙනත් මාර්ගයන් ඇති කිරීමට ශක්තිය ඇත්තාය. එබැවින් මුස්ලිම්වරුන් ඔහු වෙතම සියල්ල භාර කළ යුතු යැයි පවසා ඇත.

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا
 يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ

(29) ධර්ම පුස්තකය ලත් අය* අතුරින් කවුරුන් අල්ලාහ්ව හා පරමාන්ත දිනය විශ්වාස නොකරන්නේ ද අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරයා තහනම් කළ දෑ තහනම් ලෙස නොගන්නේ ද සත්‍යය දහම(ඉස්ලාමය) දහමක් ලෙස පිළිනොගන්නේ ද ඔවුන් (ස්ව කැමැත්තෙන්) යටත් වුවත් ලෙස දැනින් ජීවියා¹³ (නම් බද්ද) ලබා දෙන තෙක් ඔවුන් සමග නුඹලා යුද වදිවු.

13) මෙම ආයතයෙහි සඳහන් 'ජීවියා' යන පදය 'බද්ද' යන අර්ථය ගෙන දේ. එනම් ඉස්ලාමීය රජයක් විසින් තමන්ගේ පාලනය යටතේ සිටින මුස්ලිම් නොවන අයට ලබා දී ඇති ආරක්ෂාව හා අනෙකුත් පහසුකම් සඳහා ඔවුන්ගෙන් වාර්ෂිකව අය කරනු ලබන සුළු බද්ද මෙම නමින් හැඳින්වේ. මෙම ආයතයෙහි 'ධර්ම පුස්තකය ලත් ජනයා' යනුවෙන් විශේෂයෙන් සඳහන් වුවද මෙම නීතියට පොදුවේ මුස්ලිම් නොවන්නන් අන්තර්ගත වේ.

ඉස්ලාමීය නීතිය අනුව මුස්ලිම්වරුන් අනිවාර්යයෙන් 'සකාතය' හෙවත් අනිවාර්යය දන්දීමේ ඉටු කළ යුත්තකි. ඉස්ලාමීය පාලනය යටතේ සිටින මුස්ලිම් නොවන වැසියන් හට ද මෙම දන්දීමේ ක්‍රමය අනිවාර්යය කොට තිබුණේ නම් එය ඔවුන්ට ඉස්ලාමීය පිළිවෙතක් කෙරෙහි කරන ලද බලපෑමක් වනු ඇත. තවද එය ඔවුන්ගේ ආගමික නිදහස උල්ලංඝනය කිරීමක් ද වනු ඇත. එහෙයින් ඔවුන්ට ඉස්ලාමීය රජය විසින් සපයන ලද ආරක්ෂාවන් හා අනෙකුත් පහසුකම් සඳහා වාර්ෂිකව සුළු මුදල් ප්‍රමාණයක් ඔවුන්ගෙන් අය කෙරේ. ඇතැමුන් විසින් වැරදි අන්දමින් විග්‍රහ කර තිබෙනවාක් මෙන් මෙය මුස්ලිම් නොවන්නන්ගෙන් තමන් මුස්ලිම් නොවන හෙයින් පළි ගැනීමක් වශයෙන් අය කරනු ලබන මුදලක් නොවේ. මන්දයත් ඔවුන් විග්‍රහ කරන්නාක් මෙන් මෙම මුදල් ප්‍රමාණය අය කිරීම පළිගැනීමක් වනවා නම් ඉස්ලාමය මගින් කාන්තාවෝ, ළමුන්, මහලු උදවිය, රෝගීන්, රැකියාවක් නොමැත්තන්, දුප්පතුන්, අන් ආගමික නායකයින් හා මුස්ලිම් නොවූව ද ස්වේච්ඡාවෙන් හමුදා සේවයට බැඳී රටේ ආරක්ෂාවට ඉදිරිපත්වන්නන් හට ද මෙම වාර්ෂික බදු ක්‍රමය ක්‍රියා කරන්නට තිබුණි. නමුත් මෙවැන්නන් කෙරෙහි මෙම බදු ක්‍රමය ඉස්ලාමය ක්‍රියාත්මක කර නොමැත. එක් රටක් තම රටවැසියන් හට ආරක්ෂාව හා වෙනත් පහසුකම් සැපයීමට ඉදිරිපත් වීම සඳහා සුළු ප්‍රමාණයක මුදලක් වාර්ෂිකව අය කරන්නේ නම් එය සාධාරණයක් වීම පැහැදිලි වන කරුණකි. ක්‍රි.ව. 634 දී කාලිද් ඉබ්නු වලීද් ﷺ තුමන්ගේ නායකත්වයෙන් පැවති යුද්ධයෙන් ඩැමස්කස්හි බලය මුස්ලිම්වරුන්ට පත් වූ අවස්ථාවේදී කිතුනු නිකාය හා යුදෙව්වන් මුස්ලිම් පාලකයින්ව සතුටින් පිළිගත්හ. ඊට ප්‍රධාන හේතුව වූයේ පෙර පාලකයින්ගේ හිංසා හා අධික බදු පැටවීමෙන් තුරන් වීම හා මෙම පාලනයේ ගෙවීමට සිදුවන ඉතා සුළු ප්‍රමාණයේ බදු ක්‍රමයයි. මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව හෙරක්ලියස් තම හමුදාවන් රැස්කොට යර්මුක්හි සටනට එන බව මුස්ලිම්වරු දැන ගත් විගස හමුදාවට සේනාව අවශ්‍ය හෙයින් තම ප්‍රජාව ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රමාණවත් අයුරින් හමුදාව යෙදවීමට අපොහොසත් වූ තත්ත්වයක් උදා වූ නිසා ඔවුන්ගෙන් අය කර තිබූ ජීවියා හෙවත් ඉතා සුළු බදු මුදල ආපසු ගෙවීමට කටයුතු කරන ලදී. මෙම ක්‍රියාව කිතුනු හා යුදෙව් ප්‍රජාවගේ මහත් වූ සතුටට හේතු වූ අතර ඔවුන් දෙවිඳුන් ඇයැදීමින් මුස්ලිම් හමුදාවට ජයග්‍රහණය පතා යාවිඤා කළ සිද්ධිය අපට ඉතිහාසය තුළින් දැනගත හැකි කරුණකි.

තවද මෙම ආයතයෙහි "සාහිරුන්" යන පදයට පරිවර්තනයෙහි "යටත් වුවන්" යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත. මෙම "සාහිරුන්" යන පදයට ඇතැමුන් 'නින්දාවට පත් වුවන් ලෙස ඔවුන් දැනින් ජීවියා (නම් බද්ද) ලබා දෙන තෙක් ඔවුන් සමග නුඹලා යුද වදිවු.' යැයි වැරදි අන්දමින්

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عِزِّيُّ بْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصْرَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكُمْ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
 يُضَاهِيُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنْ يَكْفُرُوا ۚ اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَ
 رُءُوبَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
 ۚ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ
 إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۚ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ
 لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

(30) "උජ්ජෙයිර් අල්ලාහ්ගේ පුත්‍රයා"¹⁴ යැයි යුදෙව්වෝ පවසති. "මසීහ් (නම් ඊසා) අල්ලාහ්ගේ පුත්‍රයා" යැයි කිතුනුවෝ පවසති. මෙය ඔවුන්ගේ මුඛින් (පවසන්නා) වූ ඔවුන්ගේ ප්‍රකාශයයි. ඔවුහු (ඔවුන්ට) පෙර ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ ප්‍රකාශනය අනුකරණය කරන්නෝය. අල්ලාහ් ඔවුන්ව විනාශ කර දමනු මැනව! කෙසේ නම් ඔවුන් (යහමගින් මුළා වී) හරවනු ලැබුවේ ද? (31) ඔවුහු අල්ලාහ් හැර ඔවුන්ගේ (යුදෙව්) ධර්මාචාර්යවරුන්ව ද ඔවුන්ගේ (කිතුනු) පියතුමන්ලාව ද මර්ගයමගේ පුත් මසීහ්(නම් ඊසා)ව ද දෙව්වරුන් ලෙස ගත්තෝය. තවද (අල්ලාහ් වන) එකම දෙවියන්ව නැමදීම පිණිස මිස ඔවුන් අණ කරනු නොලැබුවෝය. ඔහු හැර (නැමදීමට) වෙනත් දෙවියෙකු නැත. ඔවුන් ආදේශ කරන දැයින් ඔහු පිවිතුරුය. (32) ඔවුහු තම මුඛින් අල්ලාහ්ගේ ආලෝකය නිවැලීමට අදහස් කරති. ප්‍රතික්ෂේපකයින් (එය) පිළිකුල් කළ ද අල්ලාහ් තම ආලෝකය පරිපූර්ණ කිරීම මිස (ඔවුන්ගේ උත්සහයන් සියල්ල) ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෝය. (33) ආදේශකයින් පිළිකුල් කළ ද (අන්) සියලු දහම් වලට වඩා එය(ඉස්ලාමය) ඔහු උසස් කිරීම පිණිස ඔහුගේ රසුල්වරයාව* යහමග හා සත්‍යය වූ දහම සමග එව්වේ ඔහුමය.

පරිවර්තනය කර ඇත. එනමුත් මෙහි "සාහිරූන්" යන්නෙහි අර්ථය වනුයේ "යටත් වූවන්" යන්නය. එනම් 'යම් යුද්ධයක දී පරාජයට පත් කණ්ඩායම ජය ගත් කණ්ඩායමට අත් වූ ප්‍රජාපාලන බලය හා තමන් ඔවුන්ට යටත් වූ බව පිළිගැනීම' වේ. යම් කණ්ඩායමක් තමන් සමග සටන් කර ජය ගත් කණ්ඩායම ඉදිරියෙහි තම අවි ආයුධ පහත හෙළන්නේ නම් එහි අර්ථය ඔවුන් නින්දාවට පත් වූවා යන්න නොවේ. එයට පටහැණිව එහි අර්ථය වනුයේ ඔවුන් තම පරාජය පිළිගෙන ජය ගත් අයට යටත් වූ බවය.

14) 'උජ්ජෙයිර්' කුමාණන්ව යුදෙව්වන් ගරු කොට සැලකූහ. මන්දයත් මොහු තව්රාන්* ධර්ම ප්‍රස්තකය නැතිවී ගිය පසු නැවත එය සම්පාදනය කළ හෙයිනි. යුදෙව්වන්ගෙන් බොහෝ දෙනා ඔහු අල්ලාහ්ගේ පුත්‍රයා යැයි විශ්වාස නොකළද ඔවුන්ගෙන් ඇතැම් කණ්ඩායම් - විශේෂයෙන් අරාබිකරයේ ජීවත් වූ අය - ඔහු අල්ලාහ්ගේ පුත්‍රයා යැයි විශ්වාස කළෝය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَ
يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتَكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَ
جُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۗ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ
الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ
حُرْمٌ ۗ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۗ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا
يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً ۗ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

(34) විශ්වාස කළවුනි! (යුදෙව්) ධර්මාචාර්යවරුන් හා (කිතුනු) පියතුමන්ලා අතුරින් බොහෝ දෙනා ජනයාගේ ධනය අයුතු ලෙස අනුභව කරති. තවද ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් (ජනයන්ව) වළක්වති. තවද කවුරුන් රන් හා රිදී නිධන්ගත කර තබා ඒවා අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ විසදම් නොකරන්නේද, (තබ්වරය,) ඔවුනට වේදනීය දඬුවමක් පිළිබඳව නුඹ ශුභාරංචි පවසවු. (35) එ(ම රන් රිදී යනාදිය) නිරා ගින්නෙහි උණු කරනු ලබන දිනයෙහි(ඔවුහු දඬුවම් කරනු ලබන්නෝ)ය. එවිට එමගින් ඔවුන්ගේ නළේ ද ඔවුන්ගේ ඇක පෙදෙස් ද ඔවුන්ගේ පිට පෙදෙස් ද හංවඩු ගසනු ලැබේ. "මෙය නුඹලා වෙනුවෙන් නුඹලා නිධන්ගත කර ගත් දැය. එබැවින් නුඹලා නිධන්ගත කර ගනිමින් සිටි දෑ නුඹලා රස විඳිවු." (යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබේ.)

(36) අහස් හා මිහිතලය මැවූ දින (සිට) අල්ලාහ්ගේ (ආරක්ෂිත) ලේඛනයෙහි ඇති පරිදි සැබැවින්ම අල්ලාහ් අබියස මාස ගණන මාස දොළොහකි. ඒවායින් ශුද්ධ වූ (මාස) හතරකි. එයයි සෘජු දහම වන්නේ. එබැවින් ඒවායෙහි නුඹලා නුඹලාට අපරාධ කර නොගනිවු.¹⁵

15) මෙම ආයතයෙහි 'අහස් හා මිහිතලය මැවූ දින (සිට) අල්ලාහ්ගේ (ආරක්ෂිත) ලේඛනයෙහි ඇති පරිදි සැබැවින්ම අල්ලාහ් අබියස මාස ගණන මාස දොළොහකි. ඒවායින් ශුද්ධ වූ (මාස) හතරකි.' යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත. 'එම මාසයන් හතර ශුද්ධ වූවන්' යන්නෙහි අර්ථය නම් 'එම මාසයන්හි යුද කිරීම අල්ලාහ් විසින් මුළුමනින්ම තහනම් කරනු ලැබ ඇති බවය.' මෙම නීතිය නබ් ඉබ්රාහිම්* කුමාණන්ගේ කාලයේ සිටම අරාබිවරුන් අතර ඉතා වැදගත් නීතියක් ලෙස පැවැත එන්නකි. එම වැසියන්ට එක් තැනක සිට තවත් තැනකට අභයදායීව ගමන් කළ හැකි වී තිබුණේ යුද්ධයන් නොමැති කාලය වන මෙම මාසයන් හතරෙහිය. වන්දු ගණනය අනුව මෙම මාස හතර නම් 'මුහරරම්', 'රජබ්', 'දුල් කාදා' හා 'දුල් හිජ්ජා' යන මාසයන්ය. එකල විසූ ප්‍රතික්ෂේපකයින් මෙම මාසයන් තුළ සටන් කිරීමට අවස්ථාවක් එළඹුණු විට එම මාසයන්හි සටන් කිරීම තහනම් කොට ඇති හෙයින් එම මාසය වෙනස් කරන්නන්ව සිටියෝය. එනම් උදාහරණයක් ලෙස ඉහත සඳහන් මාස අතුරින් 'දුල් කාදා' නම් මාසයෙහි මොවුනට සටන් කළ යුතු නම් එම මාසයේ

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَ يُحَرِّمُونَهُ عَامًا
 لِيُؤْطِقُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنٌ لَهُمْ سُوءٌ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَنْتَقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَنْزَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْأَخِرَةِ فَمَا مَتَاءُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
 الْأَخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٢٥﴾

-තවද ආදේශකයින් නුඹලා සමග පූර්ණ ලෙස යුද වදින්නාක් මෙන් නුඹලා ද ඔවුන් සමග පූර්ණ ලෙස යුද වදිවු. තවද සැබැවින්ම අල්ලාස් බිය හක්කියින් සමග යැයි නුඹලා දැන ගනිවු.

(37) (පාර්ශ්ව ද්විතීය මාසයන් තමන්ගේ කැමැත්ත පරිදි) ප්‍රමාද කිරීම (දේව) ප්‍රතික්ෂේපයෙහි වර්ධනය වීමක්මය. මෙ(සේ කිරීම) මගින් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් මුළු කරනු ලබති. එක් වසරක එ(සේ මසක ප්‍රමාද)ය ඔවුහු අනුමත කර ගනිති. (තවත්) වසරක එය තහනම් කර ගනිති. (ඔවුන් මෙසේ කරනුයේ) අල්ලාස් සුවිශ්‍ය කළ දැනීම(මාසයන්හි) ගණනට ඔවුන්(ගේ ගණනය) අනුකූල වීම පිණිසය. තවද අල්ලාස් තහනම් කළ දැ ඔවුහු අනුමත කර ගනිති. ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්හි නරකය ඔවුන්ට (ෂෙයිතාන්* විසින්) අලංකාර කර පෙන්වනු ලැබිය. තවද ප්‍රතික්ෂේපක පිරිසට අල්ලාස් යහමග පෙන්වන්නේ නැත.

(38) විශ්වාස කළවුනි! නුඹලාට කුමක් වී ද? "අල්ලාස්ගේ මාර්ගයේ පිටව යවු" යැයි නුඹලාට පවසනු ලැබූ විට නුඹලා මිහිතලයට (ඇලී) බර වන්නෙහුය. මතු ලොවට වඩා මෙලොව ජීවිතය මගින් නුඹලා තෘප්තියට පත් වන්නෙහු ද?-

ස්ථානයට සටන් කිරීමට තහනම් නොවන මාසයක් වන 'සඟර්' නම් මාසය පත් කර 'සඟර්' මාසයෙහි ස්ථානයේ 'දුල් කෘදා' මාසය පත් කර ගනිති. එකල ඔවුන්ව පාලනය කරන්නා වූ රජයක් හෝ ආණ්ඩු ක්‍රමයක් නොතිබුණ හෙයින් ඔවුන් තමන්ට අවශ්‍ය පරිදි මෙලෙස වෙනස්කම් කරමින් සිටියෝය. මෙමගින් සිදුවනුයේ තමන්ට සටන් කිරීමට අවශ්‍ය වූ විට සටන් කිරීමට තහනම් වූ කාලය ප්‍රමාද කර තහනම් නොවන කාලය එතැනට පත් කර ගැනීමකි. තවද අවුරුද්දකට මාස 12ක් වන අතර ඇතැම් අවස්ථාවන්හි ඔවුන් මාසයක් අධික කර එම අවුරුද්දෙහි මාස 13ක් බවට පත් කර ගනිති. තවත් අවස්ථාවන්හි මාස 12න් මාසයක් අඩු කර එම අවුරුද්දෙහි මාස 11ක් බවට පත් කර ගනිති. අල්ලාස් ඊළඟ ආයතයෙහි අවසානයෙහි 'යහමග පෙන්වන්නේ නැත.' යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත්තේ මෙවැනි අපරාධිත ක්‍රියාවන් කරමින් සිටි එම ප්‍රතික්ෂේපකයින් පිළිබඳවය. මන්දයත් මෙලෙස මාසයන්හි තැන් මාරු කිරීම් හා ඒවා අඩු වැඩි කිරීම් අන් අයට යම් හානියක් සිදු කරන ක්‍රියාවකි. උදාහරණයක් ලෙස බැලූ කල යමෙකු එක් පුද්ගලයෙකු ව වැඩ කිරීම සඳහා ගෙන ඔහුට වාර්ෂික කුලියක් නිර්ණය කර එම වර්ෂයේ මාස දෙකක් අධික කර මාස 14ක් ලෙස පත් කරන්නේ නම් ඔහුට මාස දෙකක් අධිකව වැඩ කරන්නට සිදු වනු ඇත. මෙයට 'නසී' යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මෙලෙස කිරීමෙන් අන් අයට අසාධාරණයක් සිදුවන හෙයින් ඉස්ලාම් බැල්මෙහි යහමග ලෙස සලකනු ලබන එම මග මෙවැනි ක්‍රියාවන් කළ එම ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට නොලැබේ යැයි අවවාද කර ඇත.

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابَ آبَاءِ الْيَتِيمِ ۗ وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَنْصُرُوهُ شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ
 هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۗ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ
 بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

-මෙලොව ජීවිතයේ වින්දනය මතු ලොවෙහි (වින්දනය සමග සසඳා බලන්නේ නම්) ස්වල්පයක් මිස නැත. ¹⁶ (39) නුඹලා (අල්ලාක්ගේ මාර්ගයේ) පිටව නොගියේ නම් නුඹලාට වේදනීය දඬුවමකින් ඔහු(අල්ලාක්) දඬුවම් කරන්නේය. තවද (නුඹලා වෙනුවට) නුඹලා නොවන (වෙනත්) පිරිසක් ප්‍රතිස්ථාපනය කරන්නේය. තවද කිසිවකින් නුඹලා ඔහුට හිංසාවක් කළ නොහැක. තවද අල්ලාක් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බල සම්පන්නය. (40) නුඹලා ඔහුට(නබිවරයාට) උදව් නොකරන්නේ නම් (එමගින් ඔහුට කිසිවක් සිදුවන්නේ නැත. මන්දයත්) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් (විසින්, මක්කාවෙන්) ඔහුව පිටමං කළ අවස්ථාවේදී සැබැවින්ම අල්ලාක් ඔහුට උදව් කළේය. (ඔහු එම) දෙදෙනාගෙන් දෙවැන්නාව සිටියේය. (එවිට) ඔවුන් දෙදෙනා ගුහාවේ සිටි අවස්ථාවේදී, (එනම්) ඔහු තම සගයාට "නුඹ දුක් නොවවු. සැබැවින්ම අල්ලාක් අප සමගය."¹⁷ යැයි පැවසූ අවස්ථාවෙහිය.-

16) මෙතැන් සිට 'තබ්බාක්' යුද්ධය පිළිබඳව ඇතැම් සිද්ධීන් සඳහන් වී ඇත. එයත් සමග සූරාව අවසානය දක්වා ආත්ම වංචනිකයින්ගේ හැසිරීම පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. තබ්බාක් යනු ජෝර්දානයට යාබදව මදීනාවේ උතුරු දේශ සීමාවේ එක් ස්ථානයකි. එය බෙන්සන්ටයින් අධිරාජ්‍යයා විසින් පාලනය කළ සිරියාවේ කොටසකි. මුස්ලිම්වරුන් අරාබි දේශ සීමාව ජයග්‍රහණය කරමින් මුළු අරාබි අර්ධද්වීපයම ඔවුන් යටතට පත් කරවනු දැක ඔවුන්ට එරෙහිව ප්‍රහාර එල්ල කිරීමට විශාල සේනාවක් සමග ඇතැම් අරාබි ක්‍රිස්තියානි රාජ්‍යයන්ගෙන් උදවු පතමින් බෙන්සන්ටයින් අධිරාජ්‍යයා සුදානම් විය. මෙය දැනගත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා ඔවුන් සමග යුද කිරීමට තීරණය කළේය. එම කාලය අරාබිකරයේ උෂ්ණ සමයක් විය. මුස්ලිම්වරුන්ට දැඩි උෂ්ණත්වයක් සමග සැතපුම් සියයක් පමණ කාන්තාරය තරණය කිරීමට සිදු විය. එය මදීනාවෙහි රටඉදි අස්වනු නෙළන සමයක් ද විය. මදීනාවේ ආර්ථිකය රඳා පැවතියේ රටඉදි වෙළඳාම මතය. මුස්ලිම්වරුන්ට ඔවුන් හා භාණ්ඩ ප්‍රවාහනයේ විශාල හිඟයක් විය. මුස්ලිම්වරුන්ට අසිරුම යුද්ධය වූයේ මෙයයි. සහාබිවරුන් බොහෝ දෙනෙක් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා සමග සිත් පතුලින්ම යුද්ධයට සුදානම් වූහ. තවත් සමහරුන් ඉහත පැවසූ දුෂ්කරතාවන් නිසා අකමැති වුවද අවසානයේ සුදානම් වූහ. මෙම ආයතය ඔවුන්ව ආමන්ත්‍රණය කරන්නේය. ආත්ම වංචනිකයින්* එය දුෂ්කර ගමනක් වීම හේතුවෙන් සුදානම් නොවූහ. ඔවුන් විවිධ නිදහසට කරුණු පවසමින් පසුබට වූහ. මිත්පසු ආයතයන්හි ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණ හා ඔවුන්ගේ දඬුවම පිළිබඳව අවවාද කර ඇත. අවසානයේදී 30,000 ක් පමණ මුස්ලිම් සේනාව තබ්බාක් නම් ස්ථානයට සේන්ද්‍ර වූ කල්හි රෝමානු අධිරාජ්‍යයා තම සේනාව ප්‍රහාර එල්ල නොකර ආපසු කැඳවා ගත්තේය. එබැවින් යුද්ධයක් එහි දී සිදු නොවීය.

17) මෙහි සඳහන් වන්නේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ දේශාන්තරණය පිළිබඳවය. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා තමාට මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයන් ඝාතනය කිරීමට කුමන්ත්‍රණ කරන බව දැන ගත් විට

اِنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السُّعْيَةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾

-එවිට අල්ලාහ් ඔහු කෙරෙහි තමාගේ ශාන්තභාවය පහළ කර නුඹලා නොදුටු සේනාවකින් ඔහුව ශක්තිමත් කළේය. තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ වදන පහත් ලෙස පත් කළේය. තවද අල්ලාහ්ගේ වදන, එයමය උසස් වන්නේ. තවද අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (41) සැහැල්ලුව සිටියදී ද පීඩිතව සිටියදී ද¹⁸ නුඹලා (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ) පිටව යවු. තවද නුඹලා නුඹලාගේ ධනයෙන් ද නුඹලාගේ ප්‍රාණයෙන් ද අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ ප්‍රයත්නය¹⁹ කරවු. නුඹලා දැන සිටියෙහු නම් එය නුඹලාට ඉතා යහපත් වන්නේය.

(42) (නබිවරය, නුඹ කුමක් වෙත කැඳවුවේ ද) එය සම්පයෙන් ඇති වස්තුවක් ලෙස ද මධ්‍යස්ථ ගමනක් ලෙස ද තිබේ නම් (ආත්ම වංචනික) ඔවුන් (තබ්‍රික් යුද්ධය සඳහා) නුඹව පිළිපදින්නට තිබුණි. එනමුත් දීර්ඝ මාර්ගයන් ඔවුන්ට දුරස් විය. (එබැවින් ඔවුන් එයට සහභාගී නොවූහ.) “අපට හැකියාව තිබුණේ නම් නුඹලා සමග අපි ද පිට වී ඇත්තෙමු” යැයි ඔවුහු අල්ලාහ් මත දිවුරති. ඔවුන් තමන්වම විනාශ කර ගනිති.²⁰ තවද සැබැවින්ම ඔවුන් අසත්‍යවත්තයින් යැයි අල්ලාහ් දන්නේය.-

අබු බක්ර් ❁ තුමා සමග මදීනාවට දේශාන්තරණය කිරීමට පිටත් වුණේය. සතුරන් එතුමාව ලුහුබඳින බව දැන ගත් නබි මුහම්මද් ❁ තුමාණන් ‘සව්ර්’ නම් කන්දේ ගුහාවක සැඟවුණේය. ඔවුන් දෙදෙනා ඒ තුළ දින තුනක් සිටිය දී ඔවුන්ගේ සතුරන් සෑම දිශාවකම සොයමින් සිටියෝය. සමහරුන් ගුහාව අසලට ද පැමිණියෝය. අබු බක්ර් ❁ තුමාණන් හසු වේවී යැයි දුකට පත් විය. නමුත් නබි මුහම්මද් ❁ තුමාණන් “නුඹ දුක් නොවවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අප සමගය.” යැයි ඔහුව සැනසුවේය. අල්ලාහ් මකුළුවෙකු මගින් ගුහාවේ දොරටුව වැසෙන පරිදි දැල් වියන්නට සැලසුවේය. එය දුටු ඔවුන් මිනිසෙකු ඒ තුළ සිටිය නොහැක යැයි අනුමාන කර එය පසු කරමින් ගියෝය.

18) මෙම ආයතයෙහි අදහස ජනයා ශක්තිමත්, දුර්වල, පොහොසත්, දුප්පත්, තරුණ හා මහළු යන කුමන හෝ අවස්ථාවක වුවද අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ පිටවන ලෙසය.

19) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:218 හි පාද සටහන බලන්න.

20) මෙම ආයතයෙහි ආත්ම වංචනිකයින් යුද්ධයට නොගොස් සිටීමට බොරු නිදහසට කරුණු පැවසීම පිළිබඳව සඳහන් වේ. එනම් ඔවුන් “ඇතැම් හේතූන් නිසා අපට නුඹලා සමග යුද්ධයට පැමිණීමට නොහැකි විය. එසේ නැතහොත් අපද නුඹලා සමග සතුටින් යුද්ධයට සහභාගී වී ඇත්තෙමු.” යැයි මුස්ලිම්වරුන්ට බොරු පැවසූහ.

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنُتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعِينَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا
 يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۗ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ
 قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً ۗ وَلَكِنَّ كَرِهَ اللَّهُ
 لِسَبَاعَتِهِمْ فَشَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقُعْدِيْنَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا ۚ
 لَا أُضْعِفُوا خَلْقَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ ۗ وَفِيكُمْ سَعُيُونَ لَهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

(43) (නබිවරය,) අල්ලාහ් නුඹට සමාව දුන්නේය. (ඔවුන් පවසන දැයෙහි) සත්‍යය ප්‍රකාශ කළවුන් කවුරුන් දැයි නුඹට පැහැදිලි වී අසත්‍යවන්නයින් කවුරුන් දැයි නුඹ දැන ගන්නා තුරු ඔවුනට නුඹ (යුද්ධයට සහභාගී නොවී මදිනාවේ රැදී සිටීමට) අවසර දුන්නේ මන්ද? (44) අල්ලාහ්ව ද පරමාන්ත දිනය ද විශ්වාස කරන්නන් තම ධනයෙන් හා තම ප්‍රාණයෙන් (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ) ප්‍රයත්නය²¹ නොකර සිටීමට නුඹගෙන් අවසර නොපතන්නෝය. තවද අල්ලාහ් බිය හක්කියයින් පිළිබඳව සර්වඥය. (45) (එසේ) නුඹගෙන් අවසර පතනයේ අල්ලාහ්ව ද පරමාන්ත දිනය ද විශ්වාස නොකරන්නන්මය. තවද ඔවුන්ගේ හදවත් සැකයෙහි විය. එබැවින් ඔවුහු තමන්ගේ සැකයෙහි දෙගිඩියාවෙන් සිටිති. (46) ඔවුන් (නුඹ සමග යුද්ධය සඳහා) පිටත් වීමට අපේක්ෂා කළේ නම් ඒ සඳහා (පෙර) සූදානමක් ඔවුන් සූදානම් කරනු ඇත. එනමුත් ඔවුන්ගේ පිටත් වීම අල්ලාහ් පිළිකුල් කළේය.²² එබැවින් ඔවුන්ව ඔහු රඳවා තැබුවේය. තවද “රඳෙන්නන්”²³ සමග නුඹලා ද රැදී සිටිවු” යැයි (ඔවුනට) පවසනු ලැබීය.

(47) නුඹලා සමග ඔවුන් පිටත් වූයේ නම් කලහකමක් මිස (වෙනත් කිසිවක්) නුඹලාට ඔවුන් වර්ධනය නොකරනු ඇත. තවද ඔවුන් නුඹලාට අක්‍රමිකතා ඇති වීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් නුඹලා අතර (කේළාම් කියමින්) සැරිසරන්නෝය. නුඹලා තුළ ඔවුන් වෙනුවෙන් (ඔවුන් පවසන දැ) කැමැත්තෙන් අසන්නන් ද වෙති. අපරාධකරුවන් පිළිබඳව අල්ලාහ් සර්වඥය.-

21) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:218 හි පාද සටහන බලන්න.
 22) මන්දයත් සත්‍ය මුස්ලිම්වරුන් පමණක් මෙම යුද්ධයට සහභාගී විය යුතු යැයි අල්ලාහ් අභිමත කළ හෙයිනි.
 23) මෙහි “රඳෙන්නන් සමග නුඹලා ද රැදී සිටිවු” යැයි ආත්ම වචනිකයින්ට අල්ලාහ් ආමන්ත්‍රණය කොට ඇත්තේ කාන්තාවන්, දරුවන් හා මහළු උදවිය සමග යුද්ධයට නොගොස් රැදී සිටින ලෙසය.

لَقَدْ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي ۗ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَكِ حَيْطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ إِنَّ تُصَبِّكَ حَسَنَةً تَسُوهُمْ ۖ وَإِنْ تُصَبِّكَ مُصِيبَةً يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۗ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِي أَوْ بِأَيْدِينَا ۗ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

(48) (නබිවරය,) සැබැවින්ම ඔවුහු මීට පෙරද අක්‍රමිකතා ඇති කිරීමට බලාපොරොත්තු වූවෝය. තවද ඔවුන් නුඹ වෙත (නුඹගේ) කරුණු (කනපිට) හැරෙව්වෝය. (කෙතරම් දුරටදයත්,) ඔවුන් පිළිකුල් කරන්නන්ව සිටියදී සත්‍යය පැමිණ අල්ලාහ්ගේ විධානය (ව්‍යාජ්‍ය වී) හෙළිදරවු වන තුරුය. (49) තවද ඔවුන් අතුරින් “මට (යුද්ධයට නොගොස් රැඳී සිටීමට) අවසර දෙනු. තවද මා පරීක්ෂා නොකරනු”යි පවසන්නෙකු ද වෙයි.²⁴ දැන ගනිවු. ඔවුන් අක්‍රමිකතාවයේ වැටී ඇත. තවද සැබැවින්ම නිරය ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව වෙලා ගන්නකි.

(50) (යුද්ධය ජයග්‍රහණය කිරීමෙන්) නුඹට (යම්) යහපතක් ඇති වූ කල්හි එය ඔවුන්ව දුකට පත් කරයි. තවද නුඹට (එහි යම්) දුර්භාග්‍යයක් ඇති වූ කල්හි “සැබැවින්ම මීට පෙරම (නුඹලා සමග යුද්ධයට නොගොස්) අපි අපගේ විෂය (අවධානයට) ගත්තෙමු” යැයි පවසා ඔවුහු ප්‍රීති වන්නන්ව හැරී යති. (51) (නබිවරය, ඔවුනට) නුඹ පවසවු. “අල්ලාහ් අපට නියම කළ දෑ හැර (වෙනත් කිසිවක්) අපට සිදුවන්නේම නැත. ඔහු අපගේ භාරකරුය. තවද විශ්වාසිකයින් අල්ලාහ් කෙරෙහිමය සියල්ල භාර කළ යුත්තේ.” (52) (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. (ජයග්‍රහණය හෝ වීර මරණය යන) යහපත් කරුණු දෙකෙන් එකක් හැර (වෙනෙකක් අපට අත්විය යුතු යැයි) නුඹලා අප වෙනුවෙන් බලාපොරොත්තු වන්නෙහු ද?-

24) ‘ජද් ඉබ්නු කයිස්’ නැමැති ආත්ම වංචනිකයා නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් වෙත පැමිණ තමුක් යුද්ධයට නොගොස් සිටීමට නිදහසට කරුණු පැවසුවේය. එනම් ඔහුට අන් අයට වඩා අලංකාර කාන්තාවන් කෙරෙහි වැඩි ආශාවක් ඇතැයි ද ඔහු තමුක් යුද්ධයට ගොස් එහි ඇති අලංකාර රෝමානු කාන්තාවන් දුටුවේ නම් ඔහුගේ ලිංගික ආශාව යටපත් කළ නොහැකි වනු ඇතැයි ද ඔහු පරීක්ෂණයට මුහුණ දීමට සිදු වනු ඇතැයි ද පැවසුවේය. මෙයට අල්ලාහ් ඔහු හා ඔහුගේ ආත්ම වංචනික සගයින් ඔවුන් කරමින් සිටි නරක ක්‍රියාවන් හේතුවෙන් දැනටමත් අක්‍රමිකතාවයේ වැටී ඇතැයි පවසා ඇත.

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنْ كُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ
 تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا
 يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كُرْهُونَ ﴿٥٤﴾ فَلَا تَعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّا نُبْرِيدُ اللَّهُ
 لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ
 لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدْخَلًا
 لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْبِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ
 لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾

-තවද නුඹලාට අල්ලාහ් ඔහු අබියසින් වූ දඬුවමක් මගින් හෝ අපගේ අත් මගින් නුඹලාට (දඬුවමක්) ඇති කිරීම (නුඹලාට අත් විය යුතු යැයි) අපි ද නුඹලා වෙනුවෙන් බලාපොරොත්තු වන්නෙමු. එබැවින් නුඹලා බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිවු. සැබැවින්ම අපද නුඹලා සමග බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින්නෙමු.”

(53) (නබිවරය, ආත්ම වංචනිකයින්ට) නුඹ පවසවු. “කැමැත්තෙන් හෝ පිළිකුලෙන් හෝ නුඹලා (නුඹලාගේ ධනය අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ) වියදම් කරවු. නුඹලාගෙන් එය පිළිගනු නොලැබෙන්නේමය. (මන්දයත්) සැබැවින්ම නුඹලා පාපතර පිරිසක්ව සිටියෙහුය.” (54) තවද ඔවුන් අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසුල්වරයාව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ද ඔවුන් මැළිකමෙන් මිස සලාතයට* නොපැමිණීම ද ඔවුන් පිළිකුලෙන් මිස වියදම් නොකිරීම ද (යන කරුණු) මිස (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ) ඔවුන්ගේ වියදම් ඔවුන්ගෙන් පිළිගනු ලැබීම (සඳහා වෙනත් කිසිවක්) ඔවුන්ව වැළැක්වූයේ නැත. (55) එබැවින් (නබිවරය,) ඔවුන්ගේ ධනය ද ඔවුන්ගේ දරුවන් ද නුඹව මවිතයට පත් නොකළ යුතුය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අපේක්ෂා කරනුයේම එමගින් මෙලොව ජීවිතයේ ඔවුනට දඬුවම් කිරීමට හා ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින් ලෙස (සිටිය දී) ඔවුන්ගේ ආත්මාවන් (ඔවුන්ගෙන්) නික්ම විමටය. (56) ඔවුන් (විශ්වාසික) නුඹලා සමග නොවී සිටියදී සැබැවින්ම ඔවුන් නුඹලා සමග යැයි අල්ලාහ් මත ඔවුන් දිවුරති. එනමුත් ඔවුන් බියට පත් වන පිරිසකි. (57) ඔවුන් (බේරි යාමට) සරණාගත ස්ථානයක් හෝ ගුහා හෝ පිවිසිය හැකි ස්ථානයක් හෝ ලබන්නේ නම් ඔවුන් ඉතා ඉක්මණින් ඒ වෙත හැරී (ඉවත්ව) යනු ඇත. (58) තවද සඳකාවන්* (පිරිනැමීමේ) විෂයෙහි නුඹට විවේචනය කරන්නන් ඔවුන් අතුරින් වෙති. ඒවායින් ඔවුනට පිරිනමනු ලැබුවේ නම් ඔවුහු තෘප්තිමත් වෙති. තවද ඒවායින් ඔවුනට පිරිනමනු නොලැබුවේ නම් එවිට ඔවුහු කෝප වෙති.

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَبْدِيِّنَ عَلَيْهَا وَالْبَوْلُغَةُ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرْمِيِّنَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦١﴾ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٢﴾

(59) සැබැවින්ම අල්ලාස් ද ඔහුගේ රසුල්වරයා ද ඔවුනට පිරිනැමූ දැයින් ඔවුන් තෘප්තියට පත් වී, “අල්ලාස් අපට ප්‍රමාණවත්ය. අල්ලාස් ද ඔහුගේ රසුල්වරයා ද ඔහුගේ භාග්‍යයෙන් අපට පිරිනැමුණු ඇත. සැබැවින්ම අපි අල්ලාස් වෙත ආශා කරන්නන් වෙමු” යැයි පැවසුවේ නම් (එය ආත්ම වංචනික ඔවුනට යහපතක් වන්නේ)ය.

(60) සැබැවින්ම සඳකාවන් (නම් *ෆසකාත්*) හිමිවනුයේම දුගියන්ට²⁵ ද දුප්පතුන්ට²⁶ ද එ(ම *ෆසකාත්*)ය කෙරෙහි වූ සේවාදායකයින්ට ද (ඉස්ලාමය සමග) තම හදවත් බැඳියාවට පත්වූවන්ට²⁷ ද වහලුන් (නිදහස් කිරීමේ) විෂයෙහි ද ණය බරින් සිටින්නන්ට ද අල්ලාස්ගේ මාර්ගයෙහි (සිටින්නන්ට) ද මගීන්ට ද වේ. (මෙය) අල්ලාස්ගෙන් (නියම කරනු ලැබූවා) වූ අනිවාර්යය වගකීමක් වශයෙනි. තවද අල්ලාස් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

(61) නබිවරයාට හිංසා කරනවුන් ද (ආත්ම වංචනික) ඔවුන් අතුරින් වෙති. තවද “ඔහු (කවර දෙයක් ශ්‍රවණය කළ ද එයට සවන් දී එය සත්‍යය කරවන) ශ්‍රවණයකි” යැයි ඔවුහු පවසති. (නබිවරයා) පවසවු. “(ඔහු) නුඹලාට යහපතෙහි ශ්‍රවණය (කරන්නෙ)කි. ඔහු අල්ලාස්ව විශ්වාස කරයි. තවද ඔහු (සත්‍යය) විශ්වාසිකයින්ට ද විශ්වාස කරයි.-

25) මෙම ආයතයෙහි අනිවාර්යය *ෆසකාත්*ය දිය හැකි කණ්ඩායම් අට පිළිබඳව සඳහන් කර ඇත. එහි දුගියන් යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබන්නේ ජීවන වියදම සඳහා ඔවුනට කිසිවක් නොමැති අය පිළිබඳවය.

26) මෙහි දුප්පතුන් යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබන්නේ ඔවුනට ඉපැයීමක් තිබුණ ද එය ජීවන වියදමට ප්‍රමාණවත් නොවන අය පිළිබඳවය.

27) මෙහි ‘හදවත් බැඳියාවට පත්වූවන්’ යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබන්නේ මෑතක දී ඉස්ලාමය වැළඳ ගෙන තමන් කෙරෙහි දිරිගැන්වීමේ හා ආර්ථික සහයක් අවශ්‍ය වූවන්ය.

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ ۗ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْبُنْفُقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلِ اسْتَهِزُّوْا إِنَّا لِلَّهِ مُخِرٌّ ۖ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا نُحْسِنُ وَنَلْعَبُ ۚ قُلِ أَبِاللَّهِ

وَأَيْبِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٥﴾

-තවද (ඔහු) නුඹලා අතුරින් (ව්‍යාජ ලෙස) විශ්වාස කළවුනට (ද) දයාවකි.²⁸ තවද කවුරුන් අල්ලාහ්ගේ රසුල්වරයාට හිංසා කරන්නේ ද ඔවුනට වේදනීය දඬුවමක් ඇත.

(62) (විශ්වාසිකයින්!) නුඹලාව තෘප්තියට පත් කරවනු පිණිස (ආත්ම වංචනික) ඔවුහු නුඹලාට අල්ලාහ් මත දිවුරති. (නමුත්) ඔවුන් (සත්‍යය) විශ්වාසිකයින්ට සිටියේ නම් ඔවුන් තෘප්තිමත් කිරීමට අල්ලාහ් ද ඔහුගේ රසුල්වරයා* ද ඉතා සුදුසු වන්නේය. (63) 'කවරෙකු අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රසුල්වරයාට විරුද්ධ වන්නේ ද එවිට ඔහු වෙනුවෙන් නිරා ගින්න ඇත. (ඔහු) එහි සදාතනිකයෙකු වෙයි. මෙයමය අති මහත් අවමානය වන්නේ' යැයි ඔවුහු නොදැනගත්තේ ද?

(64) ආත්ම වංචනිකයින් තමන්ගේ හදවත් තුළ ඇති දෑ පිළිබඳව තමන්ට දන්වා සිටින (අල් කුර්ආනයේ) පරිච්ඡේදයක් (විශ්වාසික) ඔවුන් කෙරෙහි පහළ කරනු ලැබීම පිළිබඳව බිය වෙති. (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. "නුඹලා සමච්චල් කරවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලා බිය වෙමින් සිටින දෑ හෙළිකරන්නාය" (65) ඔවුන්ගෙන් (මේ පිළිබඳව) නුඹ විමසුවෙහි නම්, "සැබැවින්ම අපි කතා කරමින් ද සෙල්ලම් කරමින් ද සිටියෙමු" යැයි ඔවුහු පවසති. "නුඹලා අල්ලාහ්ව ද ඔහුගේ වදන් ද ඔහුගේ රසුල්වරයාව ද සමච්චල් කරමින් සිටින්නෙහු ද?" යැයි (නබිවරය,) නුඹ පවසවු.²⁹ -

28) ඇතැම් ආත්ම වංචනිකයන් තමන්ගේ නිදොස්භාවය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට ඒත්තු ගැන්විය හැකි යැයි පැවසුවෝය. මන්දයත් ඔහු සියලු දෙනාටම සවන් දෙන අතර එය විශ්වාස කරන්නේය. එබැවින් එම ආත්ම වංචනිකයන් තමන් කැමැති දෑ කර නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා ඉදිරියේ නිදහසට කරුණු පැවසුවේ නම් ඔහු එය පිළිගනු ඇතැයි සිතූහ. මෙම ආයතය ඔවුන්ට පිළිතුරක් දී ඇත. එනම් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා සියල්ලන්ටම සවන් දෙන මුත් අල්ලාහ්ව, සැබෑ විශ්වාසිකයන්ව හා සත්‍ය ප්‍රකාශකයින්ව පමණක් විශ්වාස කරන්නේය. ආත්ම වංචනිකයින්ගේ විෂයෙහි එතුමාගේ කරුණාව හා අවාරගිලී ස්වභාවය හේතුවෙන් ඔවුන්ට සවන් දුන්නද ඔවුන්ගේ අසත්‍ය ප්‍රකාශයන් විශ්වාස නොකරන්නේය.

29) ඇතැම් ආත්ම වංචනිකයින් ඉස්ලාමය හා මුස්ලිම්වරුන් පිළිබඳව සමච්චලයෙන් හාසය කතා පවසන්නෝය යැයි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට පවසන ලදී. නමුත් ඒ පිළිබඳව ඔවුන්ගෙන් විමසනු ලැබූ කල්හි 'අපි එය සැබෑවට නොව, විහිඳවෙන් හා සෙල්ලමට පැවසුවෙමු' යැයි පැවසුවෝය.

لَا تَعْتَدِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيْمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبُ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ
 كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْبُنْفِقُونَ وَالْبُنْفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْبُكْرِ وَ
 يَنْهَوْنَ عَنِ الْبَعْرِ وَالْيَقِظُونَ أَيُّدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْبُنْفِقِينَ هُمُ
 الْفٰسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الْبُنْفِقِينَ وَالْبُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا هِيَ
 حٰسِبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ إِنَّهُمْ عَذَابٌ مُّقْتَدِمٌ ﴿٦٨﴾

-(66) නුඹලා (මේ සඳහා) නිදහසට කරුණු නොපවසවු. නුඹලාගේ (දේව) විශ්වාසයට පසු නුඹලා (සමච්චල් කිරීම හේතුවෙන් නැවත) ප්‍රතික්ෂේප කළෙහුය. නුඹලා අතුරින් පිරිසකට (ඔවුන්ගේ පශ්චාත්තාපය හේතුවෙන්) අප සමාව දුන්න ද තවත් පිරිසකට අපි දඬුවම් කරන්නෙමු. (මක්නිසාද යත්) සැබැවින්ම ඔවුන් වැරදිකරුවන් වීම හේතුවෙනි. (67) ආත්ම වංචනික පිරිමින් හා ආත්ම වංචනික ස්ත්‍රීන් ඔවුන්ගෙන් ඇතැමෙකු ඇතැමෙකුගෙන්ය.³⁰ ඔවුහු අයහපත අණ කරති. තවද (ජනයිත්ව) යහපතින් වළක්වති. තවද ඔවුහු (වියදම් නොකර) තම අත් මිටි මොළවා ගනිති. ඔවුහු අල්ලාස්ව අමතක කළෝය. එබැවින් ඔහු ද ඔවුන්ව අතහැරියේය.³¹ සැබැවින්ම ආත්ම වංචනිකයින් වන ඔවුහුමය පාපතරයින් වන්නෝ. (68) ආත්ම වංචනික පිරිමින්ට ද ආත්ම වංචනික ස්ත්‍රීන්ට ද ප්‍රතික්ෂේපකයන්ට ද අල්ලාස් නිරා ගින්න ප්‍රතිඥා කළේය. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. එය ඔවුනට ප්‍රමාණවත්ය. තවද අල්ලාස් ඔවුනට ශාප කළේය. තවද ඔවුනට සදාතනික දඬුවමක් ඇත.³² -

30) මෙහි 'ඇතැමෙකු ඇතැමෙකුගෙන්ය' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ආත්ම වංචනික පිරිමින් හා ස්ත්‍රීන් සියල්ලන්ම එක හා සමානය යන්නෙන් පෙන්නුම් කිරීමටය.

31) "ඔවුහු අල්ලාස්ව අමතක කළෝය." යනු ආත්ම වංචනික ඔවුන් අල්ලාස්ව අවනත නොවී නැමදුම් කිරීමෙන් වැළකී සිටියෝය යන්නයි. "එබැවින් ඔහු ද ඔවුන්ව අතහැරියේය" යනු ඔවුන් අල්ලාස්ව පිටුපෑ හෙයින් අල්ලාස් ද ඔවුන් සමග මෘදු නොවී දරුණුව ක්‍රියාකරන බවයි යනුවෙන් අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

මෙම ආයතය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව 'මුෂාකලා' ගණයට අයත් ආයතයන් කිහිපයකින් එකකි. මුෂාකලා යනු "එක් විෂයක් යම් පාර්ශවයක් හා සම්බන්ධව සඳහන් වී ඇති අවස්ථාවක දී එම විෂය හා පාර්ශවය සැලකිල්ලට ගෙන එහි සැබෑ භාෂාමය අර්ථය හැර යථාර්ථයෙන් අර්ථවත් වන්නා වූ අරුත ගෙන ඒම වේ." මෙම ආයතයෙහි "අමතක කිරීම" යන පදයට අදාළ අරාබි පදය වන "නිස්යාන්" යන පදය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව අල්ලාස් හා මැවුම යන දෙපාර්ශවයටම භාවිත වී තිබුණ ද දෙපාර්ශවයට දෙආකාරයක අරුත ගෙන දේ. එහෙයින් අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි 'එබැවින් ඔහු(අල්ලාස්) ද ඔවුන්ව අමතක කළේය' යන පරිවර්තනයට 'මුෂාකලා' යන නීතිය අනුව "එබැවින් ඔහු ද ඔවුන්ව අතහැරියේය" යැයි අරුත දැක් වේ.

32) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 4:56 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَانُوا أَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَبْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ
 فَاسْتَبْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَبْتَعْتُمُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُفْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا
 وَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْيَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۗ وَقَوْمِ إِبْرٰهِيْمَ وَأَصْحٰبِ مَدْيَيْنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ
 أَنْتُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَ
 الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ
 يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُوْلَهُ ۗ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ

عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٧١﴾

- (69) (ආත්ම වංචනිකයින්! නුඹලා ද) නුඹලාට පෙර සිටියවුන් මෙනි. ඔවුහු නුඹලාට වඩා ශක්තියෙන් ඉතා දැඩිව ද ධනයෙන් හා දරුවන්ගෙන් ඉතා අධිකව ද සිටියෝය. එබැවින් (මෙලොවෙහි) ඔවුන්ගේ කොටස ඔවුන් භුක්ති වින්දෝය. නුඹලාට පෙර වූවන් ඔවුන්ගේ කොටස භුක්ති වින්දාක් මෙන් නුඹලා ද නුඹලාගේ කොටස භුක්ති වින්දෝය. තවද ඔවුන් (පාපයෙහි) නියැළුණාක් මෙන් නුඹලා ද නියැළුණෝය. මොවුන් (නම්) මෙලොවෙහි ද මතු ලොවෙහි ද තම ක්‍රියාවන් නිෂ්පල වූවන්ය. තවද මොවුහුමය අලාභවන්තයින් වන්නෝ.

(70) ඔවුන්ට පෙර වූ **නූත්ගේ*** ජනයාගේ ද (හුද්ගේ* ජනයා වන) **ආද්ගේ*** ද (සාලිත්ගේ* ජනයා වන) **සමුද්ගේ*** ද **ඉබ්රාහිම්ගේ*** ජනයාගේ ද (හුඅයිබ්ගේ* ජනයා වන) **මද්යන්** වාසින්ගේ ද (ලූත්ගේ ජනයා වන) උඩුයටිකුරු කරනු ලැබූ නගරය(න්හි වැසිය)න්ගේ³³ ද පුවත ඔවුන් වෙත නොපැමිණියේ ද? ඔවුන්ගේ රසුල්වරුන් පැහැදිලි සාධකයන් රැගෙන ඔවුන් වෙත පැමිණියෝය. එබැවින් **අල්ලාහ්** ඔවුන්ට අපරාධ කරන්නෙකු නොවීය. නමුත් ඔවුහු තමන්ටම අපරාධකර ගන්නන් වූහ.

(71) විශ්වාසිකයින් ද විශ්වාසික කාන්තාවන් ද, ඔවුන්ගෙන් එකිනෙකා අනෙකාගේ මිතුරන්ය. ඔවුහු යහපත අණ කරති. තවද අයහපත (ජනයින්ගෙන්) වළක්වති. **සලාතය*** ස්ථාපිත කරති. **zසකාතය*** ද ලබා දෙති. තවද **අල්ලාහ්ට** ද ඔහුගේ **රසුල්වරයාට*** ද අවනත වෙති.-

33) මෙම සිදුවීම් පිළිබඳව කෙටි විස්තරයක් සඳහා **අල් කුර්ආන්** 7:59 සිට 93 දක්වා ඇති **ආයතයන්** පාද සටහන සමග බලන්න.

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٌ
 طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۖ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
 جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾
 يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا ۖ وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ وَابِلَاءٌ يُنَالُوا
 وَمَا تَنْقُومُوا إِلَّا أَنْ أَعْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا
 يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۖ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَمَالُهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَّيِّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

-ඔවුන්ටමය අල්ලාස් දයාව දක්වනුයේ. සැබැවින්ම අල්ලාස් අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (72) අල්ලාස් විශ්වාසිකයින්ට ද විශ්වාසික කාන්තාවන්ට ද (ස්වර්ග) උයන් ප්‍රතිඥා කළේය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුන්) එහි සදාකනිකයෝ වෙති. තවද සදාකනික වූ (ස්වර්ග) උයන්හි ඇති මනරම් වූ නවාතැන් ද ඇත. තවද අල්ලාස්ගෙන් වූ තෘප්තිය අති ශ්‍රේෂ්ඨය. එයමය ඉමහත් ජයග්‍රහණය වන්නේ. (73) නබිවරය, (හර්බි*) ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා ආත්ම වංචනිකයින් සමග ප්‍රයත්නය කර ඔවුන් කෙරෙහි දැඩිව සිටිවු.³⁴ තවද ඔවුන්ගේ (අවසන්) ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය නිරයයි. තවද (ඔවුන්) අවසානයේ යොමු වන ස්ථානය කෙතරම් නින්දනීය ද! (74) ප්‍රතික්ෂේපයේ වදන ඔවුන් ප්‍රකාශ කර සිටිය ද (එසේ) ඔවුන් නොපැවසූ බවට අල්ලාස් මත දිවුරති. තවද ඔවුන්ගේ ඉස්ලාමයෙන් පසු (ආත්ම වංචනික) ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේප කළෝය.-

34) ඉස්ලාමීය කෝණයෙන් බැලූ කල මුස්ලිම් නොවන්නන් කොටස් තුනකට වර්ග කළ හැක. පළමුවැනි කොටස නම් මුස්ලිම් රටවල්හි ඉස්ලාමීය රජය යටතේ වෙසෙන්නන්ය. මොවුන්ට 'ෆද්ලිවරුන්' යැයි හඳුන්වනු ලැබේ. දෙවන කොටස මුස්ලිම් නොවන රාජ්‍යයක පොදුවේ මුස්ලිම්වරුන් සමග සහජීවනයෙන් වෙසෙන්නන්ය. මොවුන්ට 'මුආහිද්වරුන්' යැයි පවසනු ලැබේ. මෙම දෙපාර්ශවය විෂයෙහි ඔවුන්ගේ ජීවිතයන්ට හෝ සම්පත් වලට කිසිදු ආපදාවක් ඇති වන අයුරින් හැසිරීම මුස්ලිම්වරුන්ට තහනම්ය. එපමණක් නොව එය මහා පාපයක් ලෙස සලකනු ලැබේ. තෙවන කොටස නම් මුස්ලිම්වරුන්ට විරුද්ධකම් පෙන්වමින් ඔවුන්ට එරෙහිව අපරාධිතව සටනට පෙලඹෙන්නන්ය. මුස්ලිම් රාජ්‍යයකට සටන් කරන මෙන් අල්ලාස් විධානය කොට ඇත්තේ මෙම පිරිසට එරෙහිවය. මොවුන් 'හර්බිවරුන්' යැයි හඳුන්වනු ලැබේ.

නමුත් මෙම ආයතනයේ 'මුනාෆික්වරුන්' හෙවත් මුස්ලිම්වරුන් ලෙස තමන්ව පෙන්වමින් මුස්ලිම්වරුන්ටම වංචා කරමින් සිටි ආත්ම වංචනිකයින් විෂයෙහි ජිහාද් බිල් ලිසාන් හෙවත් 'දිව උපයෝගී කර ගනිමින් කරන්නා වූ ජිහාදය.' යන ජිහාද් ප්‍රභේදයට අනුව ප්‍රයත්නයෙහි යෙදිය යුතු බව ශ්‍රේෂ්ඨ අල් කුර්ආන් විශාරදයෙකු වන ඉබ්නු අබිබාස් කුමාණන් දන්වා ඇත. (වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:218 හි පාද සටහන් සමග බලන්න)

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنۡ اٰتٰنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنُنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾ فَاَلْبٰسَ
 اٰتٰهُمْ مِّنۡ فَضْلِهٖ يَخْلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٧٦﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِيۡ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمٍ
 يَلْقَوْنَہٗٓ اِنۡبَاۗءَ اٰخِلْفُوْا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبَاۗءَ كٰنُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ
 سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلٰمُ الْغُيُوْبِ ﴿٧٨﴾ الَّذِيْنَ يَلْبِسُوْنَ الْبَطُوْعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ
 فِي الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾

-ඔවුන්ට සාක්ෂාත් කර ගත නොහැකි දෑ (ලබා ගන්නට) ඔවුන් අදිටන් කළෝය.³⁵ තවද අල්ලාහ් ද ඔහුගේ රසුල්වරයා ද ඔහුගේ වරප්‍රසාදයෙන් (මුස්ලිම්වරුන් වන) ඔවුන්ව (අල්ලාහ්) ධනවත් කළ හේතුවෙන් මිස ඔවුන් (මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් මෙලෙස) පළි නොගත්තෝය. ඔවුන් පශ්චාත්තාප කළේ නම් එය ඔවුන්ට යහපත් වන්නේය. තවද ඔවුන් පිටුපෑවේ නම් මෙලොවෙහි ද මතු ලොවෙහි ද වේදනීය දඬුවමකින් අල්ලාහ් ඔවුන්ට දඬුවම් කරන්නේය. තවද ඔවුන්ට මිනිකලයෙහි (කිසිදු) භාරකරුවෙකු හෝ උදව්කරුවෙකු නොමැත. (75) “ඔහු(අල්ලාහ්) තම වරප්‍රසාදයෙන් අපට පිරිනැමුවේ නම් සැබැවින්ම අපි දන් දෙන්නෙමු. තවද සැබැවින්ම අපි සැඟහැමියන් අතුරින් ද වන්නෙමු” යැයි අල්ලාහ්ට ප්‍රතිඥා දුන් අය ද ඔවුන් අතුරින් වෙති. (76) (නමුත්) ඔහු තම වරප්‍රසාදයෙන් ඔවුන්ට පිරිනැමූ විට එහි ඔවුහු මසුරුකම් පෑවෝය. තවද ඔවුන් පිටුපාන්නන්ව හැරී ගියෝය. (77) එබැවින් ඔවුන් අල්ලාහ්ට දුන් ප්‍රතිඥාව කඩ කළ හෙයින් ද අසත්‍යය ප්‍රකාශ කරමින් සිටි හෙයින් ද ඔහුව(අල්ලාහ්ව) ඔවුන් මුණගැසෙන (විනිශ්චය) දින දක්වා ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ (නොකඩවාම) ආත්ම වංචනික භාවය ඔහු ඇති කළේය. (78) අල්ලාහ් ඔවුන් (තම සිත් තුළ) සඟවන දෑ හා (ඔවුන් අතර කතා කරන) ඔවුන්ගේ රහස් සාකච්ඡාවන් දන්නේ යැයි ද අල්ලාහ් ගුප්ත දෑ පිළිබඳව මැනවින් දන්නා යැයි ද ඔවුහු නොදැනගත්තෝ ද?

(79) (ආත්ම වංචනිකයින් වන ඔවුන්) කවුරුන්ද යත් සදකාවන්* විෂයෙහි විශ්වාසිකයින් අතුරින් ස්වේච්ඡාවෙන් අතිරික්තව (වියදම්) කරන්නන්ව ද, තම පරිශ්‍රමයෙන් මිස (වෙනත්) කිසිවක් (දන් දීමේ හැකියාව) නොලැබුවන්ව ද විවේචනය කර ඔවුන්ට සමච්චල් කරන්නන්ය.-

35) ඇතැම් වාර්තාවන් වලට අනුව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව සාතනය කිරීමට ආත්ම වංචනිකයින් කුමන්ත්‍රණ කළෝය. නමුත් ඔවුන්ට එය ක්‍රියාවට නැංවිය නොහැකි විය. මෙම ආයතය බොහෝ දුරට හඟවනුයේ මෙම සිදුවීමය.

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِمَ الْمُخَلَّفُونَ
 بِمَقْعَدِهِمْ خِلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ
 قَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَ
 لِيُجِبْكُمْ أَكْثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

-අල්ලාහ් (ආත්ම වංචනිකයින් වන) ඔවුන්ට සමච්චල් කරයි. තවද ඔවුන්ට වේදනීය දඬුවමක් ඇත.³⁶ (80) (නබිවරයා,) ඔවුන් වෙනුවෙන් පාප ක්ෂමාව අයැදිවූ. නැතහොත් ඔවුන් වෙනුවෙන් පාප ක්ෂමාව නොඅයැදිවූ. නුඹ ඔවුන් වෙනුවෙන් හැත්තෑ වාරයක් පාපක්ෂමාව අයැද සිටිය ද ඔවුන්ට අල්ලාහ් සමාව නොදෙන්නේමය. එය ඔවුන් අල්ලාහ්ව ද ඔහුගේ රසුල්වරයාව* ද ප්‍රතික්ෂේප කළ හෙයිනි. තවද පාපතර පිරිසට අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ නැත. (81) (ආත්ම වංචනිකයින් අතුරින් යුද්ධයට සහභාගී නොවී) රැදී සිටියවුන් අල්ලාහ්ගේ රසුල්වරයාට පටහැණිව තමන්ගේ (නිවෙස්ති) හිඳගැනීම පිළිබඳව සතුටු වූවෝය. තවද ඔවුහු තම ධනයෙන් හා තම ප්‍රාණයෙන් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ ප්‍රයත්නය³⁷ කිරීම පිළිකුල් කළෝය. තවද “නුඹලා (මෙම) උණුසුමෙහි (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි) පිටව නොයවු” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (නබිවරයා) “නිරා ගින්න උණුසුමින් ඉතා දැඩිය.” යැයි නුඹ පවසවු. (මේ පිළිබඳව) ඔවුහු වටහා ගන්නන්ව සිටියෙහු නම් (මැනව!) (82) එබැවින් ඔවුන් උපයමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් වූ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් (මෙලොවෙහි) ඔවුන් සුළු වශයෙන් සිනාසෙන්නෝ! (මතු ලොවෙහි) ඔවුන් අධික වශයෙන් හඬන්නෝ!-

36) තබුක් යුද්ධය සඳහා අවශ්‍ය දෑ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් එක් රැස් කරන මෙන් අණ කළ කල්හි සියලු මුස්ලිම්වරුන් ඔවුන්ගේ හැකියාවට අනුව පරිත්‍යාග කළෝය. නමුත් ආත්ම වංචනිකයන් පරිත්‍යාග කිරීමට මසුරුකම් පෑහ. තවද ඔවුහු පරිත්‍යාග කරන්නන්ව සමච්චල් කළෝය. ධනවතෙක් විශාල ප්‍රමාණයේ පරිත්‍යාගයක් කළේ නම් ඔහුට ‘අන් අයට පෙන්වීම සඳහා කරන්නේ’ යැයි වෝදනා කළෝය. දුගියෙක් තමාගේ මහන්සියෙන් උපයා යම් කුඩා ප්‍රමාණයක් පරිත්‍යාග කළේ නම් ඔහුව බලා සමච්චලයෙන් සිනාසුණෝය.

37) ‘භිභාද්’ පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:218 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذِنُوكَ لِلدُّخُولِ فَقُلْ إِنَّ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ
 تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ وَلَا
 تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَ
 هُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٣﴾

-(83) (නබිවරයා,) අල්ලාහ් නුඹව (ආත්ම වංචනික) ඔවුන්ගෙන් වූ පිරිසක් වෙත (යුද්ධය අවසන් වීමෙන් පසුව) නැවත යවා පසුව (තවත් යුද්ධයකට) පිටත් වීමට ඔවුන් නුඹගෙන් අවසර පැතු වේ නම්,³⁸ “නුඹලා මා සමග කිසි විටෙක පිටත් නොවන්නෙහුමය. තවද මා සමග සතුරන්ට එරෙහිව නුඹලා යුද නොවදින්නෙහුමය. සැබැවින්ම නුඹලා මුල්වරට (යුද්ධයට සහභාගී නොවී නිවෙස්හි) හිඳ සිටීම පිළිබඳව ප්‍රිය කළෙහුය. එබැවින් නුඹලා (යුද්ධයට සහභාගී නොවන) රැඳී සිටින්නන් සමගම රැඳී සිටිවු.” යැයි නුඹ පවසවු. (84) තවද (ආත්ම වංචනික) ඔවුන් අතුරින් මරණයට පත් කිසිවෙකු සඳහා කිසිවිටෙක නුඹ සලාතය³⁹ ඉටු නොකරවු. තවද ඔහුගේ මිනිවළ අසල (වළ දැමීම පිණිස හෝ බැහැ දැකීම පිණිස) සිට නොගනිවු.⁴⁰ සැබැවින්ම ඔවුහු අල්ලාහ්ව ද ඔහුගේ රජුල්වරයාව ද ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. තවද පාපතරයින්ව සිටියදීම ඔවුහු මරණයට පත් වූවෝය.

38) මෙයින් අදහස් කරන්නේ ආත්ම වංචනිකයන් තබුක් යුද්ධයෙන් පසුව තවත් යුද්ධයකට නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගෙන් අවසර පැතු වේ නම් ඔවුන්ට අවසර නොදිය යුතු බවය. මන්දයත් ඔවුන් යම් අවස්ථාවක මුස්ලිම්වරුන්ව පාවා දිය හැක. තවද ඔවුන් යුද්ධයට සහභාගී වන්නේ පිරිසුදු වේතනාවකින් නොව ලෞකික වස්තූන් හා පුහු මානය අපේක්ෂාවෙන්ය.

39) මෙම ආයතයෙහි සඳහන් සලාතය යනු මළගිය ඇත්තන් සඳහා ඉටු කරනු ලබන නැමදුමයි. ඊට “ජනායසා සලාතය” යැයි හඳුන්වනු ලැබේ.

40) ආත්ම වංචනිකයන්ගේ නායක අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු උබේයි මරණයට පත් වූ අවස්ථාවේ සත්‍යය මුස්ලිම්වරයෙකු වන ඔහුගේ පුත්‍රයා නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට තම පියාගේ දේහය සඳහා ජනායසා සලාතය ඉටු කරන මෙන් ඉල්ලා සිටියේය. එතුමා ඔහුගේ ඉල්ලීම පිළිගෙන සලාතය* ඉටු කළේය. මන්දයත් ඔහු මුස්ලිම්වරයෙකු මෙන් සිටි හෙයිනි. මෙම ආයතය පහළ වූයේ ආත්ම වංචනිකයින් වෙනුවෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා සලාතය ඉටු නොකළ යුතු යැයි වැළැක්වීමටය. ඉන් පසුව නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා කිසිදු ආත්ම වංචනිකයෙකුගේ ජනායසා සලාතයට සහභාගී නොවීය. නමුත් මින් අදහස් කරනුයේ පොදුවේ ඉස්ලාම් නොවන්නන්ගේ අවමංගල්‍යයන්ට සහභාගී නොවීම පිළිබඳව නොවය. මන්දයත් ඉස්ලාම් නොවන්නන්ගේ අවමංගල්‍යයන්ට සහභාගී වීම ඉස්ලාමය අගය කරන විෂයකි. එවන් නිවෙස්හි සහභාගී වී උසුරිය යුතු විශේෂ ප්‍රාර්ථනාවන්ද නබිවදන්හි පැහැදිලිව සඳහන් වී ඇත.

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّا نُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
 أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةَ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ
 اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطُّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ
 الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ
 لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاءَ
 الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ

﴿٩٠﴾ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

(85) තවද (තබ්වරය,) ඔවුන්ගේ ධනය ද ඔවුන්ගේ දරුවන් ද නුඹව මවිතයට පත් නොකළ යුතුය. සැබැවින්ම අල්ලාස් අපේක්ෂා කරනුයේම එමගින් මෙලොවෙහි ඔවුනට දඬුවම් කිරීමට හා ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින් ලෙස (සිරියදී) ඔවුන්ගේ ආත්මාවන් (ඔවුන්ගෙන්) නික්ම විමටය. (86) “නුඹලා අල්ලාස්ව විශ්වාස කරවු. තවද ඔහුගේ රසුල්වරයා* සමග (එක් වී) ප්‍රයත්නය⁴¹ කරවු.” යැයි පරිච්ඡේදයක් පහළ කරනු ලැබූ කල්හි ඔවුන් අතුරින් වත්කම් ඇත්තන් “(යුද්ධයට සහභාගී නොවී නිවෙස්හි) හිඳ සිටින්නන් සමග අප විමට අපව අතහැර දමන්නැ”යි පවසා නුඹගෙන් ඔවුහු අවසර පතති. (87) ඔවුහු (යුද්ධයට සහභාගී නොවී සිටි) ගෘහස්ථ කාන්තාවන් සමග විමට ප්‍රිය කළෝය. තවද ඔවුන්ගේ (පාපයන් හේතුවෙන්) හදවත් මත මුද්‍රා තබන ලදී. එබැවින් ඔවුන් වටහා නොගනිති. (88) නමුත් රසුල්වරයා ද ඔහු සමග වූ විශ්වාස කළවුන් ද තමන්ගේ ධනයෙන් හා ප්‍රාණයෙන් ප්‍රයත්නය⁴² කළෝය. තවද (මෙලොව සහ මතුලොව) යහපත් දෑ ඇත්තේ ඔවුන්ටමය. තවද ජයග්‍රහකයින් ද ඔවුන්මය. (89) අල්ලාස් ඔවුන් වෙනුවෙන් (ස්වර්ග) උයන් සුදානම් කළේය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. ඉමහත් වූ ජයග්‍රහණය එයයි.

(90) ගම්බද අරාබිවරුන් අතුරින් (යුද්ධයට යා නොහැකි නිසි) කාරණා ඇත්තන් (යුද්ධයට සහභාගී නොවී සිටීමට) තමන් වෙනුවෙන් අවසර ලබනු පිණිස (රසුල්වරයා* වෙතට) පැමිණියෝය.-

41) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:218 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.
 42) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:218 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

لَيْسَ عَلَى الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا
 نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى
 الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلْتَ لْتَخْلِفْهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أُحِبُّكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا ۖ وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ
 مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَ
 هُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ ۖ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿٩٣﴾ يَعْتَدِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَدِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ
 مِنْ أَحْبَابِكُمْ ۖ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

-තවද අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරයාව අසත්‍යය කළවුන් (අවසර නොපතාම යුද්ධයට නොගොස් නිවසෙහි) හිඳ සිටියෝය. ඔවුන් අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට වේදනීය දඬුවමක් ඇති වනු ඇත.

(91) දුබලයින් කෙරෙහි ද රෝගීන් කෙරෙහි ද (යුද්ධය සඳහා) වියදම් කිරීමට කිසිවක් නොලැබුවත් කෙරෙහි ද ඔවුන් අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රසූල්වරයාට අවංකව සිටියේ නම් (යුද්ධයට සහභාගී නොවීම) වරදක් නැත. යහපත කරන්නන්ට එරෙහිව (අඩුපාඩු කීමට) කිසිදු මාර්ගයක් නැත. අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය. (92) තවද (නබිවරය,) නුඹ ඔවුන්ව නංවාගෙන (යුද්ධයට) යෑම පිණිස (වාහනයක් ඉල්ලා) ඔවුන් නුඹ වෙත පැමිණ නුඹ 'නුඹලාව නංවාගෙන යන්නට යමක්(වාහනයක්) මා නොලැබුවෙමි'යි පැවසූ විට (යුද්ධය සඳහා) තමන්ට වියදම් කිරීමට යමක් නොලැබුවේ යැයි දුකින් ඔවුන්ගේ ඇස් කදළු සලමින් (යුද්ධයට නොගොස්) හැරී ගියවුන් කෙරෙහි ද (කිසිදු වරදක්) නැත.

(93) (වරදක් බවට පත්වීමේ) මාර්ගය (ඇති) වන්නේම තමන් පොහොසතුන්ව සිටිය දී නුඹගෙන් (යුද්ධයට සහභාගී නොවීමට) අවසර පතන්නන් කෙරෙහිය. (ආත්ම වංචනික) ඔවුන් (යුද්ධයට සහභාගී නොවී සිටි) ගෘහස්ථ කාන්තාවන් සමග වීමට ප්‍රිය කළෝය. තවද අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ හදවත් මත මුද්‍රා තැබීය. එබැවින් (ඒ බව) ඔවුහු නොදනිති. (94) (යුද්ධය ජයගෙන) නුඹලා ඔවුන් වෙත නැවත හැරී ආ විට ඔවුහු නුඹලාට (යුද්ධයට සහභාගී නොවීම පිළිබඳව) නිදහසට කරුණු පවසති. (නබිවරය,) නුඹ පවසවු, "නුඹලා නිදහසට කරුණු නොපවසවු. නුඹලාව අප විශ්වාස නොකරන්නෙමුය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අපට නුඹලාගේ පුවත් අතුරින් (සමහරක්) දැනුම් දුන්නේය.-

سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ
 وَمَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا
 عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا
 يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ
 يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّوَابِرَ ۗ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ ﴿٩٦﴾

-තවද නුඹලාගේ ක්‍රියාවන් අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රජුල්වරයා දකිනු ඇත. පසුව ගුප්ත දෑ හා දෘශ්‍යමාන දෑ (සියල්ල) දන්නා (අල්ලාහ්) වෙතට නුඹලා හරවා යවනු ලබන්නෝය. එවිට නුඹලා (මෙලොව) කරමින් සිටි දෑ(සියල්ල) පිළිබඳව ඔහු නුඹලාට දන්වන්නේය. (95) (යුද්ධය ජය ගෙන) නුඹලා ඔවුන් වෙත හැරී ගිය විට (යුද්ධයට සහභාගී නොවීම විෂයෙහි) ඔවුන්ව නුඹලා නොසලකා හරිනු පිණිස ඔවුහු නුඹලාට අල්ලාහ් මත දිවුරනු ඇත. එබැවින් නුඹලා ද ඔවුන්ව නොසලකා හරිවු. සැබැවින්ම ඔවුන්(ගේ අභ්‍යන්තරයෙහි) අපිරිසිදුය. තවද ඔවුන්ගේ (අවසන්) ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය නිරයයි. (එය) ඔවුන් ඉපැයමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් වූ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි. (96) ඔවුන් පිළිබඳව නුඹලා තෘප්තිමත් වීම පිණිස ඔවුහු නුඹලාට දිවුරති. (නමුත්) ඔවුන් පිළිබඳව නුඹලා තෘප්තිමත් වුව ද පාපතර පිරිස පිළිබඳව සැබැවින්ම අල්ලාහ් තෘප්තිමත් නොවන්නේය.

(97) ගම්බද අරාබිවරුන් (අන් ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා ආත්ම වංචනිකයින්ට වඩා) ප්‍රතික්ෂේපයේ ද වංචනිකභාවයේ ද ඉතා දැඩිය. තවද අල්ලාහ් තම රජුල්වරයා වෙත පහළ කළ දෑහි සීමාවන් ගැන ඔවුන් නොදැනුවත්ව සිටීමට ඉතා යෝග්‍යයින්ය. අල්ලාහ් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (98) තවද තමන් (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ) විසඳුම් කරන දෑ අලාභයක් ලෙස (සිතා) ගන්නා අය ද ගම්බද අරාබිවරුන් අතුරින් වෙති. ඔවුහු නුඹලාට දුර්භාග්‍යයන් (ඇති වීම) බලාපොරොත්තු වෙති.⁴³ නරක දුර්භාග්‍යය ඔවුන් කෙරෙහිමය. අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය.

43) ගම්බද අරාබිවරුන් අතුරින් වූ ආත්ම වංචනිකයන් තමන් මුස්ලිම්වරුන් යැයි පෙන්වීම සඳහා **ෆසකාකය** පිරිනමමින් සිටියෝය. නමුත් එය ඔවුන් කළේ අකමැත්තෙනි. තවද ඔවුහු මෙම **ෆසකාකය** තමන් කෙරෙහි අනිවාර්යය වූ දඩයක් ලෙස සැලකූහ. එම අවස්ථාවේදීම ඔවුහු මුස්ලිම්වරුන්ට යම් ආපදාවක් ඇති විය යුතු යැයි ආශා කළෝය. මන්දයත් එම ආපදාව හේතුවෙන් ඔවුහු මෙම ආර්ථික බරින් නිදොස් විය හැකි යැයි සිතූහ. 'නරක දුර්භාග්‍යය' යනුවෙන් සඳහන් වන්නේ මෙම ආපදාවටය.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَ
 صَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾
 وَالسَّبِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْبُهَجِيِّينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ
 عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
 الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدْيَنَةِ مَرَدُوا عَلَى
 النَّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّوْنَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

(99) තවද අල්ලාෂ්ව හා පරමාන්ත දිනය විශ්වාස කරන්නන් ද ගම්බද අරාබිවරුන් අතුරින් වෙති. තවද තමන් (අල්ලාෂ්ගේ මාර්ගයේ) විශදම් කරන දෑ අල්ලාෂ් අබියස සමීප වීමක් ලෙස ද රසුල්වරයාගේ ප්‍රාර්ථනාවක් ලෙස ද (සිතා) ගනිති. දැන ගනිවු. සැබැවින්ම එය ඔවුනට (අල්ලාෂ් අබියස) සමීප කරවන්නකි. අල්ලාෂ් තමාගේ දයාවෙහි ඔවුන්ව ඇතුළු කරනු ඇත. සැබැවින්ම අල්ලාෂ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.

(100) මුහාජිරවරුන්ගෙන්* ද අන්සාරවරුන්ගෙන්* ද පළමුව පෙරවූවන් හා ඔවුන්ව යහපත් දැහි පිළිපැද්දවුන් (නම්), ඔවුන් පිළිබඳව අල්ලාෂ් කෘප්තියට පත් විය. ඔහු පිළිබඳව ද ඔවුහු කෘප්තියට පත්වූවෝය. තවද ඔහු ඔවුන් වෙනුවෙන් (ස්වර්ග) උයන් සූදානම් කළේය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. නිරන්තරයෙන්ම (ඔවුහු) එහි සදානතිකයෝ වෙති. ඉමහත් වූ ජයග්‍රහණය එයයි.

(101) තවද (මදීනා වැසියනි!) ගම්බද අරාබිවරුන් අතුරින් නුඹලා අවට සිටිනවුන්ගෙන් ද ආත්ම වංචනිකයින් වෙති. තවද මදීනා වැසියන් අතුරින් (සමහරුන්) ද (වංචනිකයින් වෙති). ඔවුහු වංචනිකභාවයේ නියැලී සිටියෝය. (නමුත් නබිවරය,) නුඹ ඔවුන්ව නොදන්නෙහිය. අපි ඔවුන්ව දනිමු. අපි ඔවුනට දෙවතාවක්⁴⁴ දඬුවම් කරන්නෙමු. පසුව (මතු ලොවෙහි) ඔවුන් මහත් වූ දඬුවමක් වෙත හරවා යවනු ලබන්නෝය.-

44) මෙහි 'අපි ඔවුනට දෙවතාවක් දඬුවම් කරන්නෙමු' යනු ඔවුන්ගේ ආත්ම වංචනිකභාවය හෙළිදරවු වී මෙලොවෙහි ඔවුන් අවමානයට පත් වීම ඉන් එකකි. දෙවැන්න මරණින් මතු ව ඇති වන දඬුවමයි.

وَأَخْرُوجُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
 إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
 إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ
 عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ
 عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

-(102) (මදීනා වැසියන් අතුරින්) තවත් සමහරුන් තමන්ගේ පාපයන් (පසුතැවිලි වී) පිළිගත්තෝය. ඔවුන් දැනුම් ක්‍රියාවක් වෙනත් නරක ක්‍රියාවක් සමග මිශ්‍ර කළෝය.⁴⁵ අල්ලාෂ් ඔවුන් වෙනුවෙන් (ඔවුන්ගේ) පශ්චාත්තාපය පිළිගත හැක්කේය. සැබැවින්ම අල්ලාෂ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය. (103) (නබිවරයා,) නුඹ ඔවුන්ගේ ධනයෙන් (අනිවාර්යය වූ) සඳකාව* ගනිවු. එමගින් නුඹ ඔවුන්ව (පාපයෙන් මුදවා) පාරිශුද්ධ කර ඔවුන්(ගේ ආත්මාව) පිවිතුරු කරවු. ඔවුන් කෙරෙහි ප්‍රාර්ථනා කරවු. සැබැවින්ම නුඹගේ ප්‍රාර්ථනාව ඔවුනට සැනසුමක් වන්නේය. අල්ලාෂ් සර්ව ශ්‍රාවකය. සර්වඥය. (104) අල්ලාෂ්මය තම ගැත්තන්ගෙන් පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නේ යැයි ද සඳකාවන් (පිළි)ගන්නේ යැයි ද අල්ලාෂ්මය පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නා පරම කරුණාහරිත යැයි ද ඔවුහු නොදැනගත්තෝ ද?

(105) (නබිවරයා,) නුඹ (ඔවුන්ට) පවසවු. (නුඹලා කරන දෑ) නුඹලා කරවු. නුඹලාගේ ක්‍රියාවන් අල්ලාෂ් ද ඔහුගේ රසුල්වරයා ද විශ්වාසිකයින් ද දකිනු ඇත. තවද ශුභ දෑ හා දෘශ්‍යමාන දෑ (සියල්ල) දන්නා (අල්ලාෂ්) වෙතට නුඹලා හරවා යවනු ලබන්නෝය. එවිට නුඹලා (මෙලොව) කරමින් සිටි (සියලු) දෑ පිළිබඳව ඔහු නුඹලාට දන්වන්නේය.

45) එනම් මෙම ආයතයෙහි 'මිශ්‍ර කළෝය' යනු 'ඔවුන් අල්ලාෂ් අභියස පශ්චාත්තාපයේ නියැලීමට පෙර ඇතැම් විටෙක නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව අනුගමනය කරමින් ඔහු සමග දහම කෙරෙහි උත්සහ දරමින් සිටියෝය. තවත් විටෙක ඒවා මග හැර ගියෝය' යන්නයි.

وَأَخْرُوجُنَّ مُرْجُونَ لِمَا كُفَرُوا بِهِمْ وَإِنَّا لَمُخْلِطُونَ
 الَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيْقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَإِصْرًا ذَا لَبِّسٍ حَارَبَ اللَّهُ
 رَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَادْنَا إِلَّا آلُ الْحُسَيْنِ
 وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

(106) තවත් සමහරුන් අල්ලාහ්ගේ තීන්දුව (පැමිණෙන) තෙක් ප්‍රමාද කරනු ලබන්නන්ය. ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුන්ට දඬුවම් කිරීමට හෝ ඔවුන් කෙරෙහි පශ්චාත්තාපය පිළිගැනීමට හෝ ප්‍රඵවන. තවද අල්ලාහ් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.⁴⁶ (107) තවද (ඉස්ලාමයට) හානියක් ඇති කිරීමට ද (අල්ලාහ්ව) ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට ද විශ්වාසිකයින් අතර හේදයක් ඇති කිරීමට ද මීට පෙර අල්ලාහ් හා තම රසුල්වරයාට* එරෙහිව සටන් වැද සිටියවුන්ට (ලැගුම් ගන්නා) ස්ථානයක් ලෙස ද මස්ජිදයක් (තනා) ගත් අය (ද ආත්ම වංචනිකයින් අතුරින් වෙති.)⁴⁷ ඔවුහු “අපි යහපත හැර (වෙනත් කිසිවක්) අපේක්ෂා නොකළෙමු.” යැයි (පවසමින්) ස්ථිර ලෙස දිවුරා සිටිති. තවද ඔවුන් අසත්‍යවත්තයින් බව අල්ලාහ් සාක්ෂි දරන්නේය.

46) මෙයින් සඳහන් කරන්නේ අවංක සහාධීවරුන් තුන්දෙනෙකු පිළිබඳව වූ සිද්ධියකි. වලංගු හේතුවක් නොමැතිව ඔවුහු තබුක් යුද්ධයට සහභාගී නොවූහ. ඔවුහු ඔවුන්ගේ වැරද්ද පිළිගත් අවස්ථාවේ ඔවුන් පිළිබඳව වූ තීන්දුව දින පනහකට පමා විය. නමුත් මෙම සූරාවේ 118 වන ආයතයේ සඳහන් පරිදි අවසානයේදී ඔවුන්ට සමාව ලැබුණි.

47) ඉස්ලාමයට දැඩි විරෝධයක් දැක්වූ අබු ආම්ර් නම් පුද්ගලයා නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට විරුද්ධව සෑම යුද්ධයකදීම ප්‍රතික්ෂේපකයන්ට උදවු කළේය. හුනෙයින් යුද්ධයෙන් පසුව ඔහු සිරියාවට පලා ගියේය. පසුව ඔහු මදීනාවෙහි සිටි ආත්ම වංචනිකයින්ට ලිපියක් යැව්වේය. මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව ප්‍රහාරයක් දියත් කිරීමට ඔහු රෝමානු අධිරාජ්‍යයාට අනුබල දීමට උත්සහ කරමින් සිටින බව හා එවන් යුද්ධයකදී ඔවුන්ට යුද වැදීමට හැකි වන අයුරින් ආත්ම වංචනිකයින්ට සියල්ල සුදානම් කරන ලෙස එහි සඳහන් වී තිබුණි. තවද ඔහු මස්ජිදයේ හැඩයෙන් යුතු නිවසක් තනන ලෙස ද ආත්ම වංචනිකයින්ට යෝජනා කර තිබුණි. මන්දයත් එසේ කළේ නම් එහි ආයුධ තැන්පත් කිරීමට ද එම ආක්‍රමණය පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමට ද හැකියාවක් ලැබෙන හෙයිනි. ඔහු සඳහන් කළ පරිදිම මස්ජිදයක් තනනු ලැබීය. පසුව ඔවුහු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට එහි සලාතය ආරම්භ කිරීමට ආරාධනා කළෝය. තබුක් යුද්ධය අවසන් වූ පසු සලාතය ඉටු කරන්නේ යැයි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා ඔවුන්ට පොරොන්දු විය. නමුත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා තබුක් යුද්ධය අවසන් වී මදීනාවට ඇතුළු වීමට පෙර අල්ලාහ් මෙම ආයතයන් පහළ කළේය. ආත්ම වංචනිකයන්ගේ සම්පූර්ණ සැලසුම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට හෙළිදරවු විය. එතුමාගේ විධානය පරිදි ඇතැම් සහාධීවරුන් එම ගොඩනැගිල්ල බිඳ දැමුවෝය. ඉතිහාසයේ මෙයට ‘මස්ජිදුල් ලිරාබ්’ යනුවෙන් සඳහන් වී තිබුණි. තවද එය ‘මස්ජිදුල් කුබා’ අසල පිහිටා තිබුණි. වර්තමානයේ එහි කිසිදු සලකුණක් නොමැත.

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَسَجْدِ اسُّس عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ
 رَجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّس بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى
 مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّس بُنْيَانَهُ عَلَى شِقَا جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ
 تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَ
 أَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا
 فِي التَّوَارِيثِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي
 بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

(108) (තව්බරය,) නුඹ එහි කිසිවිටෙක (සලාතය* සඳහා) සිට නොගනිවු. නුඹ (සලාතය සඳහා) සිට ගැනීමට ඉතා උචිත වන්නේ ප්‍රථම දින පටන් බිය භක්තිය මත පදනම් කරමින් ගොඩ නගන ලද මස්ජිදයයි.⁴⁸ එහි තමන් පවිත්‍රව සිටීමට ප්‍රිය කරන (උදාර) පුරුෂයින් සිටිති. තවද අල්ලාන් පිවිතුරුව සිටින්නන්ව ප්‍රිය කරයි. (109) තම ගොඩනැගිල්ල අල්ලාන්ගෙන් වූ බිය භක්තිය මත හා ඔහුගේ තෘප්තිය මත පදනම් කරමින් ගොඩ නැගූ කෙනා ශ්‍රේෂ්ඨ ද? නැතහොත් තම ගොඩනැගිල්ල සෝදා පාළු වී යන ඇළ ඉවුර මත ගොඩ නැගූ කෙනා (ශ්‍රේෂ්ඨ) ද? එවිට ඔහු සමග එය නිරා ගින්නෙහි වැටුණේය. තවද අපරාධකාර පිරිසට අල්ලාන් යහමග පෙන්වන්නේ නැත. (110) ඔවුන්ගේ හදවත් බිඳී යන්නා (මරණය පැමිණෙන) කුරු ඔවුන් ගොඩ නැගූ ඔවුන්ගේ ගොඩනැගිල්ල ඔවුන්ගේ හදවත් කුළ (ආත්ම වංචනිකභාවය නැමැති) සැකයක් ඇති කරමින්ම තිබුණි. අල්ලාන් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

(111) සැබැවින්ම අල්ලාන් විශ්වාසකයින් අතුරින් ඔවුන්ගේ ප්‍රාණයන් ද ඔවුන්ගේ ධනය ද ඔවුන් සඳහා ස්වර්ගය වෙනුවට මිලට ගත්තේය. ඔවුහු අල්ලාන්ගේ මාර්ගයෙහි යුද වදිති. එවිට ඔවුහු ඝාතනය කරති. ඔවුහු ඝාතනයට ද ලක් වෙති. (මෙය) තව්රාත්හි* ද ඉන්ජිල්හි* ද අල් කුර්ආනයෙහි ද ඔහු(අල්ලාන්) කෙරෙහි (පවරා ගත්) සැබෑ ප්‍රතිඥාවක් වශයෙනි. තවද අල්ලාන්ට වඩා තම ගිවිසුම මැනවින් ඉටු කරන්නා කවරෙකු ද?-

48) මෙයින් අදහස් කරන්නේ මස්ජිදුල් කුබාව ය. එය තව්බුහම්මද් ා කුමා මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ අවස්ථාවෙහි තැනූ පළමු මස්ජිදයයි.

التَّابُونَ الْعِبْدُونَ الْحُدُودَ وَالسَّابِحُونَ الرَّكْعُونَ السَّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ
 النَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ ^ط وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالْ
 الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
 أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَاهَا آيَاتُهُ
 فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ^ط إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

-එබැවින් නුඹලා (අල්ලාහ් සමග) ගිවිස ගත් නුඹලාගේ ව්‍යාපාරය පිළිබඳව නුඹලා සතුටු වවු. මහත් වූ ජයග්‍රහණය එයමය. ⁴⁹ (112) (ඔවුහු) පශ්චාත්තාප වී (අල්ලාහ් වෙත) යොමු වන්නන් ද නැමදුම් කරන්නන් ද (අල්ලාහ්ව) ප්‍රශංසා කරන්නන් ද උපවාසයේ නියැලෙන්නන් ද රුකුණ* කරන්නන් ද සුසුද්* කරන්නන් ද යහ දැ අණ කරන්නන් ද අයහ දැයින් වළක්වන්නන් ද අල්ලාහ්(විසින් පනවනු ලැබූ ඔහු)ගේ සීමාවන් ආරක්ෂා කරන්නන් ද වෙති. (නබිවරය,) නුඹ විශ්වාසිකයින්ට ශුභාරංචි පවසවු.

(113) නබිවරයාට ද විශ්වාස කළවුනට ද (ආදේශකයින් වන) ඔවුන් නිරයේ සගයින් යැයි තමන්ට පැහැදිලි වූවායින් පසු ඔවුන් සමීප ඥාතීන් වුව ද (එම) ආදේශකයින් වෙනුවෙන් පාප ක්ෂමාව ඇයැද සිටීම (සුදුසු) නොවීය. (114) තවද තම පියා වෙනුවෙන් ඉබ්‍රාහිම්* පාපක්ෂමාව ඇයැද සිටීම ඔහු(ඉබ්‍රාහිම්) ඔහුට(පියාට) පොරොන්දු වූ පොරොන්දුවකට මිස නොවීය. පසුව ඔහු අල්ලාහ්ගේ සතුරෙකු යැයි ඔහුට(ඉබ්‍රාහිම්ට) පැහැදිලි වූ විට ඔහු ඔහුගෙන්(පියාගෙන්) නිදොස් විය. ⁵⁰ සැබැවින්ම ඉබ්‍රාහිම් සංවේදීය ඉවසිලිවන්තය.

⁴⁹ තමන්ට අපරාධ කළවුන්ට එරෙහිව ප්‍රතිප්‍රහාරයක් ලෙස සටනෙහි යෙදෙන මෙන් මුස්ලිම්වරුන්ට අල්ලාහ් විධානය කළ විට අල්ලාහ්ගේ මෙම විධානය ඉදිරියේ දී තම ප්‍රාණයන් හා සම්පත් නොසලකා යුද්ධයට පිටත් වී ඔවුන්ට එරෙහිව සටන් වදින්නන් හා එම සටනේදී දිවි පුදන්නන්ට දිරිගැන්වීමක් වනු පිණිස අල්ලාහ් ඔවුන්ට වේතනයක් ලෙස ස්වර්ගය සුදානම් කර ඇති බව මෙම ආයතයෙහි අල්ලාහ් සඳහන් කොට ඇත. මෙහි අරමුණ වනුයේ මෙලෙස ඔවුන්ට ඇති වේතනයන් පිළිබඳව සඳහන් කිරීමය. පොදුවේ ගත් කළ සතුරන්ගෙන් තම දේශය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා සටන් කරන හමුදාව දිරිගැන්වීම පිණිස ඔවුන්ට වේතනයන් ලෙස රජයෙන් වැටුප්, උසස්වීම් හා ඇතැම් පහසුකම් ලබා දීම සාධාරණයක් වනවා නම් තමන්ට අපරාධ කළවුන්ට එරෙහිව අල්ලාහ්ගේ විධානයට අනුව තම ප්‍රාණයන් පවා නොකකා සටන් කරන හා දිවි පුදන මුස්ලිම්වරුන්ට ස්වර්ගය වේතනයක් ලෙස සුදානම් කොට ඇත යැයි දන්වා සිටීම කෙතරම් සාධාරණීය දැයි පැහැදිලි කරුණකි.

⁵⁰ වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 19:40 - 50 දක්වා බලන්න.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

(115) (කිසිදු ජන) සමූහයක්, ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුන්ට යහමග පෙන් වූ පසු ඔවුන් වැළකී සිටිය යුතු දෑ ඔවුන්ට ඔහු පැහැදිලි කරන තෙක් (ඔවුන්ව) නොමග යන්නට ඉඩ හරින්නෙකු ව අල්ලාහ් නොවීය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි සර්වඥය. (116) සැබැවින්ම අල්ලාහ්, ඔහුටය අහස්හි හා මිහිතලයේ ආධිපත්‍යය සතු වන්නේ. ඔහු ජීවය දෙන්නේය. තවද මරණයට පත් කරන්නේය. තවද අල්ලාහ් හැර නුඹලාට (කිසිදු) භාරකරුවෙකු ද නැත, උදව්කරුවෙකු ද නැත. (117) සැබැවින්ම අල්ලාහ් (තම) නබිවරයා කෙරෙහි ද මුහාජීර්වරුන්* කෙරෙහි ද අන්සාර්වරුන්* කෙරෙහි ද පශ්චාත්තාපය පිළිගත්තේය. ඔවුහු කවුරුන්දයත් ඔවුන් අතුරින් පිරිසකගේ හදවත් (යුද්ධයට නොගොස් සිටීම වෙත) නැඹුරු වීමට සමීප වූ පසු අසීරු මොහොතක ඔහුව(නබිවරයාව) අනුගමනය කළෝය. පසුව ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුන් කෙරෙහි පශ්චාත්තාපය පිළිගත්තේය. සැබැවින්ම ඔහු ඔවුන් කෙරෙහි සානුකම්පිතය පරම කරුණාහරිතය.

(118) තවද (තමන්ගේ තීන්දුව) ප්‍රමාද කරනු ලැබුවත් තිදෙනා කෙරෙහි ද (අල්ලාහ් පශ්චාත්තාපය පිළිගත්තේ)ය. කෙතරම්දයත් මිහිතලය විශාල වුව ද ඔවුන් කෙරෙහි එය පටු විය. ඔවුන්ගේ ආත්මාවන් ද ඔවුන්ට පටු විය. අල්ලාහ්ගෙන් මිදෙන්නට ඔහු වෙතම මිස (වෙනත් ක්‍රියාමාර්ගයක්) නැතැයි ඔවුහු ස්ථිරවම දැන ගත්තෝය. පසුව ඔවුන් පශ්චාත්තාප වනු පිණිස අල්ලාහ් ඔවුන් වෙත යොමු වූණේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ්මය පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නා, පරම කරුණාහරිත. ⁵¹ -

51) මෙම සුරාවේ 106 වන ආයතයට අදාළ පාද සටහනේ සඳහන් පරිදි අවංක සහාබිවරුන් තුන්දෙනා වලංගු හේතුවක් නොමැතිව ඔවුහු තබුණ යුද්ධයට සහභාගී නොවූහ. ඔවුන් ඔවුන්ගේ වැරද්ද පිළිගත් අවස්ථාවේ ඔවුහු පිළිබඳව වූ තීන්දුව දින පනහකට පමා විය. එම කාල වකවානුවේ මුස්ලිම්වරුන්ට ඔවුන් සමග කතා කිරීම අනුමත නොවීය. ඔවුන් මුහුණ පෑ මෙම

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ
 حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ۗ ذَٰلِكَ
 بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخِصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ
 الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ
 يَجْزِيهِمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

- (119) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු. නුඹලා සත්‍යවාදීන් සමග වවු. (120) මදිනා වැසියන්ට ද ගම්බද අරාබිවරුන් අතුරින් ඔවුන් අවට සිටියවුන්ට ද (සුද්ධියට නොගොස්) අල්ලාහ්ගේ රසුල්වරයාගෙන්* පසුබට වීම ද ඔහුගේ ජීවිතයට වඩා තමන්ගේ ජීවිත වලට (මුල් තැන දී) ප්‍රිය කිරීම ද ඔවුන්ට (සුදුසු) නොවීය. එයට හේතුව සැබැවින්ම ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි (සිටින විට) පිපාසය හෝ වෙහෙස හෝ කුසගින්න හෝ ඔවුන්ට ඇති වන්නේ නැත. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට කෝපය ඇති කරවන ස්ථානයකට ඔවුන් පය තබන්නේ ද නැත. තවද සතුරන්ගෙන් යමක් ඔවුන් ලබා ගන්නේ ද නැත. ඔවුන්ට මේ (සියල්ල) සඳහා දැහැමි ක්‍රියාවක් සටහන් කරනු ලැබ මිසය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් යහකම් කළවුන්ගේ වේතනය නිෂ්ඵල නොකරන්නේය. (121) තවද ඔවුහු සුළුවෙන් හෝ අධිකව හෝ යම් වියදමක් (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි) වියදම් කළ ද (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි) නිමිතයක් තරණය කළ ද (එය) ඔවුන් කෙරෙහි (දැහැමි ක්‍රියාවක්) සටහන් කරනු ලබනු මිස (සිදුවන්නේ) නැත. (මෙය) ඔවුන් කරමින් සිටි යහ දැට අල්ලාහ් ඔවුන්ට ප්‍රතිඵලයක් ලබා දීම පිණිසය.-

කාලය 'මිහිතලය විශාල වුව ද ඔවුන් කෙරෙහි එය පටු විය' යනුවෙන් මෙම ආයතයේ අගවා ඇත. මෙම ආයතයේ සඳහන් පරිදි අවසානයේ දී අල්ලාහ්ගෙන් ඔවුන්ට සමාව ලැබුණි.

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً ۚ فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي
 الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ۗ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

-**(122)** විශ්වාසිකයින්ට සම්පූර්ණයෙන්ම (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ) පිටත්ව යෑම (සුදුසු) නොවීය.⁵² ඔවුන් අතුරින් සෑම කණ්ඩායමකින්ම (සුළු) පිරිසක් දහමෙහි අවබෝධය ලබා ගනු පිණිස ද (පිටත්ව ගිය) ඔවුන්ගේ පිරිස නැවත ඔවුන් වෙත හැරී ආ විට ඔවුන්ට මොවුන් අවවාද (අනුශාසනා) කරනු පිණිස ද සිටිය යුතු නොවේ ද? (එමගින් අල්ලාහ්ගේ අණට අවනත වී ඔහුගේ දඬුවමින්) ඔවුන් අවදානම් විය හැක්කේය.

(123) විශ්වාස කළවුනි, ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතුරින් නුඹලා අවට සිටිනවුන් සමග යුද වදිවු.⁵³ තවද ඔවුන් නුඹලා තුළ දැඩිභාවය⁵⁴ දැක ගත යුතුය. තවද අල්ලාහ් බිය හක්තිකයින් සමග යැයි නුඹලා දැන ගනිවු.

52) මෙයට පෙර වූ ආයතයන් තහවුරු කරන්නේ 'ජිහාදය' සඳහා පොදු කැඳවීමක් පැමිණියේ නම් සියලු මුස්ලිම්වරුන් එම ජිහාදයට සහභාගි වීම අනිවාර්යය වී තිබුණි යන්නය. මෙම ආයතය පවසන්නේ මෙම නීතිය අදාළ වන්නේ ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයක පාලකයෙකු මගින් කැඳවනු ලබන පොදු කැඳවීමකටය. මෙසේ පාලකයෙකු පොදු කැඳවීමක් නොකළේ නම් සියලු මුස්ලිම්වරුන් එම ජිහාදයට සහභාගි වීම අනිවාර්යය නොවන්නේය.

53) මෙම ආයතයෙහි අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට සටන් කරන මෙන් විධානය කොට ඇත්තේ තමන්ට අසලින් සිටි එනම් මක්කාවේ වෙසෙන තමන්ට හිංසා අපරාධ කළ හර්බි* ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට හා ඔවුන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු ගෝත්‍රිකයින්ට එරෙහිවය. ඔවුන් මුස්ලිම්වරුන්ට කළ හිංසා අපරාධයන් ඉතිහාසයෙහි නොසැඟවුවකය. මෙම ආයතයෙහි පොදුවේ සියලු ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව සටන් කරන මෙන් අල්ලාහ් අණ කර තිබුණේ නම් මදීනාවට අසලින් වෙසෙන ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව සටන් වදින මෙන් විධානය නොකොට පොදුවේ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව සටන් කරන මෙන් අණ කරන්නට තිබුණි. මන්දයත් මදීනාව තුළ ද ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා ආදේශකයින් වාසය කරමින් සිටියේය. එපමණක් නොව 'ෂාම්, යෙමන්' වැනි දුරින් පිහිටි රටවල් වලින් ද මදීනාව හා මදීනාව අවට ප්‍රදේශයන් වලට ප්‍රතික්ෂේපකයින් ව්‍යාපාර සඳහා පැමිණෙමින් සිටියේය. මෙම විධානය සෑම ප්‍රතික්ෂේපකයෙකුටම එරෙහිව තිබුණේ නම් දුර සිට පැමිණෙන මොවුන්ට එරෙහිව ද සටනෙහි යෙදෙන්නට විධානය කරන්නට තිබුණි. නමුත් සටන් කරන මෙන් විධානය කර ඇත්තේ මුස්ලිම්වරුන්ගේ ඥාතිත්වය නොසලකා තවද ඔවුන් සමග කර ගත් සාම ගිවිසුම නොසලකා ඔවුන්ට එරෙහිව නොයෙකුත් අයුරින් පහර දුන් මක්කාවේ සිටින එම හර්බි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිවය.

54) මෙහි අප අවධානය යොමු කළ යුතු කරුණක් නම් මෙම ආයතයෙහි 'ගිල්ලා' යන පදය භාවිත කොට ඇත. එයට 'දැඩි බව, ශක්තිමත් බව' යන අර්ථ තිබේ. "ඔවුන් නුඹලා තුළ දැඩිභාවය දැක ගත යුතුයි." යන ආයතය දන්වන්නේ 'දැඩි බව, ශක්තිමත් බව නුඹලා තුළ තිබිය යුතුයි යන්නයි. එබැවින් නුඹලාට එරෙහිව යුද වදින්නන් නුඹලාට පහර දීමට හෝ නුඹලාව සැහැල්ලු ලෙස සිහිමට හෝ ධෛර්යයක් නොමැති වන අයුරින් නුඹලා තුළ ශක්තිමත් බවක් හා ගාම්භීරත්වයක්

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَبِئْسَ مِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَمَزَّادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرًا وَهُمْ لَا يَرْوُونَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٥﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً نَظَرْنَا إِلَى بَعْضِ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٦﴾

(124) (අල් කුර්ආනයේ) පරිච්ඡේදයක් පහළ කරනු ලැබූ විට “මෙය නුඹලාගෙන් කවරෙකුට විශ්වාසය වර්ධනය කළේද?”යි (සම්ච්චලයෙන්) විමසන්නන් (ආත්ම වංචනික) ඔවුහු අතුරින් වෙති. විශ්වාස කළවුන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, ඔවුන් සතුටට පත් වන්නන්ව සිටිය දී එ(ම පරිච්ඡේද)ය ඔවුනට විශ්වාසය වර්ධනය කළේය. (125) තවද තමන්ගේ හදවත්හි ව්‍යාධියක් ඇත්තන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, එ(ම අල් කුර්ආන් පරිච්ඡේද)ය ඔවුන්ගේ (සිත්තුළ) අපිරිසිදුකමට (තවත්) අපිරිසිදුකමක් ඔවුන්ට වර්ධනය කළේය. තවද ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව සිටිය දී මරණයට පත් වූවෝය. (126) ඔවුන් සෑම වසරකම වතාවක් හෝ දෙවතාවක්⁵⁵ පිරික්සුමට ලක් කරනු ලබන බව ද පසුව ඔවුන් පශ්චාත්තාපය නොකරන බව ද ඔවුන් උපදෙස් නොලබන බව ද ඔවුහු නොදුටුවෝ ද? (127) තවද (අල් කුර්ආනයේ) පරිච්ඡේදයක් පහළ කරනු ලැබූ විට ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකු තවත් සමහරෙකු දෙස බලා “නුඹලාව කිසිවෙකු හෝ දුටුවේ දැයි” (පවසා) පසුව ඔවුහු හැරී ගියෝය.⁵⁶ ඔවුන් වටහා නොගන්නා පිරිසක් හෙයින් අල්ලාස් ඔවුන්ගේ හදවත් (යහමගින්) හරවා දැමුවේය.-

ඔවුනට හැඟිය යුතුයි.’ යන්නයි. මන්දයත් ඕනෑම සමූහයක් තවත් සමූහයක් සමග රඵ බවින් හා අපරාධිතව හැසිරීම ඔවුන්ගේ අයිතීන් උල්ලංඝනය කිරීමක් බව පැහැදිලි වූවකි. එමෙන්ම ‘අසාධාරණයට හා අපරාධයට ලක් වූ සමූහයක් අන් අය තමන්ට අපරාධයක් කිරීමට බෙදර්සයක් නොවන අයුරින් තම ගාම්භීරත්වය ආරක්ෂා කර ගැනීම තමන්ට අයත් අයිතීන්ගෙන් එකකි.’ යන්න ද පැහැදිලි වූවකි.

55) ආත්ම වංචනිකයන් නිතරම ආපදාවන් වලට මුහුණ පාමින් සිටියෝය. ඇතැම් විට ඔවුන්ගේ මිත්‍රයන් පරාජයන්ට මුහුණ පාමින් ද ඔවුන්ගේ සැලසුම් නිෂ්ඵල වීමෙන් ද භෞතික හෝ ආර්ථික දුක් කරදර මගින් ද ආපදාවන් වලට මුහුණ පාන්නෝය. මෙම ආයතය පවසන්නේ ඔවුන් මෙම ආපදා වලින් පාඩමක් ඉගෙන ගෙන ඔවුන්ගේ පාප ක්‍රියාවන් වලට පශ්චාත්තාප විය යුතු යන්නය. නමුත් ඔවුහු ඔවුන්ගේ හැසිරීම තුළින් ඔවුන්ට මෙම ආපදා ඇති වේ යැයි අවබෝධ කර ගැනීමට අසමත් වූහ.

56) ආත්ම වංචනිකයින් අවංක සහාධිවරුන් සමග හිඳගෙන සිටිය දී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට අල් කුර්ආනයේ කොටසක් පහළ වූයේ නම් එම ආත්ම වංචනිකයින් එකිනෙකා මෙම අල් කුර්ආනයේ ආයතයන් සවන් නොදීම පිණිස සහාධිවරුන්ට නොදැනෙන සේ නැගිට යෑමට ඉඟි කර ගන්නෝය. පසුව නැගිට ආ පසු ඔවුන් අතර නුඹලාගේ නැගිට යෑම අවංක සහාධිවරුන් දුටුවේ දැ?යි අසා ගන්නෝය. තමන්ව දුටුවේ නම් රුදෙන ලෙස පවසන්නෝය.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
 رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

-(128) නුඹලා අතුරින්ම වූ රසුල්වරයෙකු* සැබැවින්ම නුඹලා වෙත පැමිණියේය. (ඔහු කවරෙකුද යත්) නුඹලා දුෂ්කරතාවට පත්වීම ඔහු කෙරෙහි දරුණු දැයකි. (ඔහු) නුඹලා කෙරෙහි දැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන්නෙකි. (ඔහු) විශ්වාසීකයින්ට සානුකම්පිත කරුණාහරිත වූවකි. (129) එබැවින් ඔවුන් පිටුපෑවේ නම්, එවිට “අල්ලාහ් මට ප්‍රමාණවත්ය. ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නැත. ඔහු කෙරෙහිම මම සියල්ල භාර කළෙමි. තවද ඔහු මහත් වූ අර්ෂයෙහි* පරමාධිපති.” යැයි (නබිවරයා) නුඹ පවසවු.

10

سورة يونس

සුරා යූනස්

(නවී යූනස් عليه السلام තුමාණෝ)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාව* නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මදීනාවට දේශාන්තරණය කිරීමට පෙර මක්කාවෙහි පහළ වූ සූරාවකි. මෙම සූරාවට සූරා යුක්තස් යැයි නම් කර ඇත්තේ 98 වන ආයතයේ* එතුමාගේ නම සඳහන් වීම පදනම් කර ගෙනය.

අනෙකුත් මක්කී සූරාවන් මෙන්ම මෙම සූරාවෙහි ද ඉස්ලාමීය මූලික විශ්වාසයන් සම්බන්ධයෙන් සඳහන් වී ඇත. එනම් අල්ලාහ්ගේ ඒකීයත්වය, නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ නබිත්වය හා මරණින් මතු ජීවිතය ආදී දැය. මෙවන් මූලික විශ්වාසයන් විවිධ සාධක හා තර්කයන් මගින් තහවුරු කර ඇත. තවද ඒ පිළිබඳව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ සැකයන් නිෂ්ප්‍රභ කර ඇත. තවද මක්කා වාසී මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින්ගේ වැරදි ක්‍රියාවන් සඳහන් කර ඒවා වැරදි බව පැහැදිලි කර ඇත. එසේම මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි ඇති විය හැකි දිව්‍යමය දඬුවම් පිළිබඳව ද අවවාද කර ඇත. මේ ආකාරයෙන් නබි මුසා ~~ෂෂ~~ තුමාණන්ගේ වෘත්තාන්තය පැහැදිලිව ද නබි තූන් ~~ෂෂ~~ තුමාණන්ගේ හා නබි යුක්තස් ~~ෂෂ~~ තුමාණන්ගේ වෘත්තාන්ත කෙටියෙන් ද සඳහන් කර ඇත. එක් කෝණයකින් බැලූ කල මෙම වෘත්තාන්තයන් සඳහන් වී ඇත්තේ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හැසිරීම් පිළිබඳ අවවාද කොට පෙර විසූ නබිවරුන්ගේ සමූහයාට අත් වූ ඉරණම පිළිබඳ ගෙන හැර පෙන්වා ඔවුන්ට ද එවන් ඉරණමක් අත් වේ යැයි අවවාද කිරීමටය. තවද තවත් කෝණයකින් බැලූ කල පෙර වූ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන් එම නබිවරුන්ට අත් වූ ජය මෙන් ජයක් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හා ඔහුගේ පිරිසට අත් වන බව පවසා සැනසුමට පත් කිරීමටය.

10 සුරා යුනුස් (නබි යුනුස් ؑ කුමාණෝ)

මෙය මක්කී පර්ච්ඡේදයකි. ආයතයන් 109 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّ ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ

أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هٰذَا

لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى

عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۗ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِهِ ۗ ذٰلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۗ أَفَلَا

تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිෆ්. ලාම්. රා.¹ මේවා ප්‍රඥාවන්ත ධර්ම පුස්තකයේ වදන්ය. (2) නුඹ ජනයාට අවවාද කරන්න' යැයි හා විශ්වාස කළවුනට ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අබියස පෙර (කළ) ප්‍රතිඵල ඔවුනට ඇතැයි ශුභාරංචි පවසන්න' යැයි ඔවුන් අතුරින් මිනිසෙකුට අපි වහි*(දේව පණිවිඩය) පහළ කිරීම, ජනයාට ආශ්චර්යමත් වී ද? " සැබැවින්ම මොහු පැහැදිලි හුනියම්කරුවෙකි." යැයි ප්‍රතික්ෂේපකයින් පැවසුවෝය. (3) සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපති වනුයේ අහස් හා මිහිතලය දින සයකින් මවා පසුව අර්ෂය* මත (ඔහුගේ ගෞරවයට සුදුසු අයුරින්) "ඉස්තීවා"² වූ අල්ලාහ් ය. ඔහු (සැම) කරුණ(ක්ම) සැලසුම් කරන්නේය. ඔහුගේ අනුමැතියෙන් පසුව මිස (කෙනෙකු) වෙනුවෙන් අයැද සිටින කිසිවෙකු නොවන්නේය.³ ඔහුමය නුඹලාගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ්. එබැවින් ඔහුව (පමණක්) නුඹලා නමදිවු. (ඒ බව) නුඹලා කල්පනා නොකරන්නෙහු ද?-

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

2) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:54 හි පාද සටහන බලන්න.

3) අල්ලාහ් විශ්වය මැවීමෙන් පසු එය පාලනය නොකර පැත්තකට වී සිට තමන්ගේ ශක්තිය මෙන් ශක්තිමත් තවත් දෙව්වරුන්ව ඔහු ඇති කළේ යැයි මිථ්‍යාදාෂ්ටිකයින් විශ්වාස කළෝය. ඔවුන්ගේ විශ්වාසයට අනුව අල්ලාහ්ට පමණක් අයිති දෑ විෂයෙහි වුවද කෙනෙකු වෙනුවෙන් ඇයැද සිටීමට එම දෙව්වරුන්ට ද බලයක් ඇතැයි පවසමින් සිටියෝය. මෙම ආයතය මෙවැනි උපකල්පිත දෑ නිෂ්ප්‍රභ කර ඇත.

إِيَّاهُ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
 يَكْفُرُونَ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ
 السِّنِينَ وَالْحِسَابِ ۚ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ إِنَّ
 فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا
 غُفْلُونَ ﴿٨﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩﴾

(4) නුඹලා සියල්ලන්ගේ නැවත යොමු වන ස්ථානය ඔහු වෙනමය. (එය ඔවුන්ට පොරොන්දු වූ) අල්ලාහ්ගේ සැබෑ පොරොන්දුවක් වශයෙනි. සැබැවින්ම ඔහු මැවුම් (පෙර නිදසුනකින් තොරව) උත්පාදනය කර පසුව (එම මැවුම් අතුරින්) විශ්වාස කර යහකම් කළවුන්ට සාධාරණ ලෙස ප්‍රතිඵල ලබා දෙනු පිණිස (විනිශ්චය දින) එය ප්‍රතිඋත්පාදනය කරන්නේය. තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් නම්, ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි හේතුවෙන් නටන උණු ජලයෙන් වූ පානයක් ද වේදනීය දඬුවම ද ඔවුන්ට ඇත.

(5) වර්ෂ සංඛ්‍යාව හා (කාල) ගණනය නුඹලා දැනු ගනු පිණිස සුර්යයා ආලෝකය ලබා දෙන්නක් වශයෙන් ද වන්ද්‍රයා ආලෝකය විහිදුවන්නක් වශයෙන් ද ඇති කර තවද එයට (හිමි) ස්ථාන නියම කළේ ඔහුය. මෙය අල්ලාහ් සත්‍යයෙන් යුතුව මිස නොමැව්වේය.⁴ දැනුවත් වන පිරිසකට ඔහු සාධක පැහැදිලි කරන්නේ(මෙලෙස)ය. (6) සැබැවින්ම රාත්‍රිය හා දහවල පරස්පරානුව ගමන් කිරීමෙහි ද අහසහි හා මිනිතලයෙහි අල්ලාහ් මැවූ දැහි ද බිය හක්තිමත් පිරිසකට සංඥා ඇත.

(7, 8) සැබැවින්ම අපගේ හමුව බලාපොරොත්තු නොවන, තවද මෙලොව ජීවිතය ගැන තෘප්තියට පත්ව එමගින්ම සැනසුම ලැබුවන් හා අපගේ වදන් පිළිබඳව අනවධානීව සිටියවුන් නම්, ඔවුන් උපයමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය වනුයේ (නිරා) ගින්නය.

4) මෙම ආයතය මරණින් මතු ජීවිතය සත්‍යය යැයි තහවුරු කරයි. එලෙස මරණින් මතු ජීවිතයක් නොමැති නම් යහකම් කළවුන්ට ප්‍රතිඵල ද අයහකම් කළවුන්ට දඬුවම් ද දිය නොහැකි වන අතර විශ්වයේ මැවීම් වල අරමුණක් නැති වී යනු ඇත.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي
 جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۗ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَكَوَيْعَجُّنَا اللَّهُ لِلنَّاسِ الشُّمَّا اسْتَعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لِقَضَىٰ
 إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ ۖ فَتَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ
 الْإِنْسَانَ الضُّمُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ أَوْ قَابِئًا ۖ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ غُضْرَهُ ۖ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا
 إِلَىٰ ضُرٍّ مَسَّهُ ۗ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

(9) සැබැවින්ම විශ්වාස කර යහකම් කළවුන් නම් ඔවුන්ගේ පරමාධිපති ඔවුන්ගේ විශ්වාසය හේතුවෙන් ඔවුනට (ස්වර්ගය වෙත) මග පෙන්වන්නේය. (මතු ලොවෙහි) පූර්ණ සොම්නසින් යුත් (ස්වර්ග) උයන්හි ඔවුනට පහළින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (10) එහි ඔවුන්ගේ ප්‍රාර්ථනාව වනුයේ “අහෝ අල්ලාහ්, ඔබ පිවිතුරුය” යන්නය. එහි ඔවුන්ගේ සුබ පැතුම වනුයේ “සලාම්(නම් ශාන්තිය)ය”. ඔවුන්ගේ ප්‍රාර්ථනාවේ අවසානය වනුයේ. “විශ්වයන්හි පරමාධිපති වන අල්ලාහ්ටම සියලු ප්‍රශංසා හිමිය” යන්නය.

(11) මිනිසා යහපත් දෑ ඉක්මන් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවාක් මෙන් ඔවුනට නපුර අල්ලාහ් ඉක්මන් කරන්නේ නම් ඔවුන්ගේ (ජීවිත) කාල සීමාව ඔවුනට (නියමිත කලට පෙරම සමීප දඬුවමකින්) අවසන් වනු ඇත.⁵ එනමුත් අපගේ හමුව බලාපොරොත්තු නොවන්නන්ව ඔවුන්ගේ සීමාව ඉක්මවීමෙහි ව්‍යාකූල වූ තත්ත්වයෙහිම අපි අත හැර දමන්නෙමු. (12) මිනිසාට පීඩාවක් ස්පර්ශ වූ විට ඔහු හාත්සිවෙමින් හෝ වාඩිවෙමින් හෝ සිට ගනිමින් අපව අයැදින්නේය. ඔහුගෙන් අපි තම පීඩාව ඉවත් කළේ නම් තමන්ට ස්පර්ශ වූ පීඩාව වෙනුවෙන් අපගෙන් ප්‍රාර්ථනා නොකළාක් මෙන් ගමන් කරන්නේය. සීමාව ඉක්මවා ගියවුනට ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ අලංකාරමත් කර පෙන්වනු ලැබූයේ මෙලෙසය.-

5) නිතැතින්ම අල්ලාහ් ආදේශ කිරීම අනුමත නොකරන්නේ නම් එවිගසම ඔහුගේ දඬුවම පහළ කළ යුතු යැයි ප්‍රතික්ෂේපකයින් පවසමින් සිටියෝය. මෙම ආයතය පවසන්නේ අල්ලාහ්ගේ කරුණාහරිත වූ පිළිවෙත පිළිබඳවය. එනම් ජනගීන් යම් යහපතක් ඇයැදීමින් ඉක්මන් වූයේ නම් අල්ලාහ් එය ඉක්මණින් ඔවුනට දෙන්නේය. නමුත් ඔවුන් යම් නරකක් ඇයැදීමින් සිටියේ නම් අල්ලාහ් ඔවුන් ඇයැදින පරිදි එය ඉක්මණින් නොදෙන්නේය. ඔවුන් අභියෝග කරන පරිදි දඬුවම ඔවුන් වෙත ඉක්මණින් ඇති වූයේ නම් සත්‍යය පිළිගැනීමට ඔවුන්ට අවකාශයක් නොලැබෙනු ඇත.

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا[ۙ] وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا[ۗ] كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْجَارِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ
 لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بِيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
 آتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ[ۗ] قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَائِي نَفْسِي[ۚ] إِنْ أَرْتُمْ إِلَّا
 مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ[ۗ] إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ
 عَلَيْكُمْ وَلَا آذَانَكُمْ بِهِ[ۗ] فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ[ۗ] أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

(13) නුඹලාට පෙර (බොහෝ) සමූහයන් ඔවුන් අපරාධ කළ විට ඔවුන්ව අපි විනාශ කර ඇත්තෙමු. තවද ඔවුන් වෙත ඔවුන්ගේ රසුල්වරුන්* පැහැදිලි සාධක සමග පැමිණියෝය. නමුත් ඔවුන් විශ්වාස කිරීමට (ඉදිරිපත්) නොවීය. වැරදිකාර පිරිසට අපි ප්‍රතිවිපාක ලබා දෙන්නේ මෙලෙසය. (14) අනතුරුව නුඹලා කටයුතු කරනුයේ කෙලෙස දැයි අප නිරීක්ෂණය කරනු පිණිස ඔවුනට පසු අපි නුඹලාව මිහිතලයේ නියෝජිතයින් බවට පත් කළෙමු.

(15) ඔවුන් වෙත පැහැදිලිව අපගේ වදන් පාරායනය කරනු ලැබූ විට අපගේ හමුව බලාපොරොත්තු නොවන අය "මේ හැර වෙනත් කුර්ආනයක් ගෙන එනු. එසේ නොමැතිනම් එය වෙනස් කරනු" යැයි පැවසුවෝය. (නබිවරය) "මාගේ කැමැත්ත පරිදි මෙය වෙනස් කිරීමට මා හට කිසිදු අයිතියක් නැත. මා වෙත වහි* වශයෙන් පහළ කරන ලද දෑ හැර (අන් කිසිවක්) මම අනුගමනය නොකරමි. මාගේ පරමාධිපතිට මා පිටුපැවේ නම් (විනිශ්චය සිදුවන) ඉමහත් වූ දිනයේ (මාහට හිමිවන) දඬුවමට මම බිය වන්නෙමි." යැයි පවසවු. (16) (මා රසුල්වරයෙකු* නොවීය යුතු යැයි) අල්ලාහ් අභිමත කළේ නම් මෙය මා නුඹලා වෙත පාරායනා නොකර සිටිමි. මේ ගැන ඔහු ද නුඹලාට දන්වා නොසිටිනු ඇත. නුඹලා අතර එයට(අල් කුර්ආනය පහළ වීමට) පෙර මා වසර ගණනාවක්ම රැඳී සිටියෙමි. නුඹලා අවබෝධ කර නොගන්නෙහු ද?⁶-

6) ප්‍රතික්ෂේපකයන්ගේ උපකල්පනය වී තිබුණේ අල් කුර්ආනයේ කතාවරයා වූයේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් යන්නය. එබැවින් ඔහු අභිමත කළ පරිදි එහි වෙනස්කම් කරන බවට චෝදනා කළෝය. මෙම ආයතය එවැනි උපකල්පනයන්ට පිළිතුරකි. එනම් ඔවුන් අතර අවුරුදු 40 පමණ කාලයක් පුරා නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ජීවත් විය. එහෙත් ඔහුගේ සාමාන්‍යය කතා ගෛලිය හා අල් කුර්ආනයේ භාෂා ගෛලිය අතර කෙසේ වෙනස් ඇත් දැයි ඔවුන් මැනවින් දැනිති. මිනිසා හා ජීන්වරුන්* සියල්ලන්ම එක් වී සැකසුම් කළ ද මෙවැනි උසස් වාග් වාතුර්යයෙන් යුත් ග්‍රන්ථයක් ගෙන ආ නොහැකිය.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُغْنِيهِمْ الْجُرْمُونَ ﴿١٧﴾ وَ
 يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ
 أَتَبْتَغُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَ
 مَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا
 فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْنَا إِنَّا نَعْتَبُ بِاللَّهِ
 فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

(17) අල්ලාහ් කෙරෙහි අසත්‍යය ගොතන්නාට හෝ ඔහුගේ වදන් බොරුකරන්නාට වඩා මහා අපරාධකරුවා කවරෙකු ද? සැබැවින්ම වැරදිකරුවන් ජය නොලබන්නෝය. (18) තවද ඔවුන් අල්ලාහ් හැර ඔවුනට හානියක් ඇති නොකරන, තවද ඔවුනට කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් නොදෙන දෑ නමදින්නෝය. “ මොවුන් අල්ලාහ් අබියස අප වෙනුවෙන් අයැද සිටින්නන් යැ” යි ද ඔවුහු පවසති. “(නබිවරය,) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි අල්ලාහ් නොදන්නා දෑ නුඹලා ඔහුට දන්වා සිටින්නෙහු දැ? යි (ඔවුන්ගෙන්) නුඹ විමසවු. ඔවුන් අදේශ කරන දැයින් ඔහු අති උත්තරීතරය. අති පිවිතුරුය.

(19) මිනිසුන් එකම සමූහයක්ව මිස නොසිටියහ. පසුව ඔවුහු හේදහින්න වූවෝය.⁷ නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ (මතු ලොවෙහි දඬුවම ඇත යන) වදන පෙරටු නොවූයේ නම් ඔවුන් කවර දෙයක හේදහින්න වෙමින් සිටියේ ද එ(ම විෂයෙහි (ලොවෙහිම දඬුවම) ඔවුන් අතර තින්දු කරනු ලබනු ඇත.⁸ (20) “ ඔහුගේ(මුහම්මද්ගේ*) පරමාධිපතිගෙන් වූ සාධකයක් ඔහු වෙත පහළ කරනු ලැබිය යුතු නොවේ දැ?” යි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු පවසති. (නබිවරය) “ගුප්ත දෑ(හි දැනුම) අල්ලාහ් වෙතය. එබැවින් නුඹලා (දඬුවම) බලා සිටිවු. සැබැවින්ම මා ද නුඹලා සමග බලා සිටින්නන් අතුරින් කෙනෙකු වෙමි.” යැයි පවසවු.⁹

7) මෙයින් අදහස් වන්නේ මූලික සමස්ත මානව වර්ගයාම පරිශුද්ධ ඒක දේවත්වයේ සිටියෝය යන්නය. මන්දයත් ඔවුන් සියල්ලෝම නබි ආදම් තුමාණන්ගේ දරුවන්ය. පසුව ඔවුන්ගෙන් සමහරුන් බහු දේවවාදය විශ්වාස කිරීමට පටන් ගත්තෝය. එබැවින් ඔවුන් අතර හේදහින්න භාවය ඇති විය.

8) විශ්වය මැවීමට මූලික අරමුණ වන්නේ මිනිසාට පිරික්සුම් කිරීමට යැයි අල්ලාහ් තීරණය කර ඇත. එබැවින් බහු දේවවාදයේ දඬුවම අල්ලාහ් මතු ලොවෙහි පමණක් දෙන්නේය. සියල්ලන්ටම ඔවුන්ගේ ස්ව කැමැත්තෙන් ක්‍රියා කිරීමට අල්ලාහ් මෙලොවෙහි අවස්ථාවක් දී ඇත. නැතහොත් අල්ලාහ් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට මෙලොවෙහිදීම දඬුවම් දී මෙම හේදහින්න නිරවුල් කරනු ඇත.

9) නබි මුහම්මද් තුමාණන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ප්‍රාතිහාර්යය පෙන්වුවද එම ප්‍රතික්ෂේපකයින් ඔවුන් අභිමත කරන පරිදි ප්‍රාතිහාර්යයන් පෙන්වන ලෙස අභියෝග කළෝය. එබැවින් ගුප්ත දෑ

وَإِذَا أَدْقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَأٍ مَّسْتَهْمٍ إِذَا هُمْ مَّكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ
 مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَكْمُرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا
 كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرِين بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرَحُوا بِهَا جَاءَهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمْ
 الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴿٢٢﴾ لَيْسَ
 أَنجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٣﴾

(21) මිනිසාට ස්පර්ශ වූ භානියකින් පසුව ඔවුන්ට අපි (අපගේ) දයාව භුක්ති විඳවීමට නම්, එවිට අපගේ සාධකයන්හි¹⁰ ඔවුහු කුට උපාය සැලසුම් කරති. (නබිවරය.) “අල්ලාෂ් සැලසුම් කිරීමෙහි ඉතා වේගවත්ය.”¹¹ යැයි පවසයි. සැලැවීමේ අපගේ (මලක්වරුන්* වන) දූතයින් නුඹලා කුට උපායන් සැලසුම් කරමින් සිටින දෑ සටහන් කරති.

(22) ගොඩබිමෙහි හා මුහුදෙහි නුඹලාව ගමන් කරවනුයේ ඔහුය. කෙතරම් (දුරට)දයත් නුඹලා නොකාවන්හි ගොඩ වී යහ සුළඟක් මගින් ඒවා ඔවුන්ට රැගෙන ගොස් එමගින් ඔවුන් සතුටු වෙමින් සිටිය දී සුළු සුළඟක් ඔවුන් වෙත පැමිණියේය. තවද සෑම දෙසකින්ම රළ පහර ද ඔවුන් වෙත පැමිණියේය. තවද ඔවුන් (විපතට) වටලා ගනු ලැබුවේ යැයි ඔවුහු සිතූහ. (එවිට) “මෙයින් නුඹ අපව මුදවා ගත්තේ නම් සැලැවීමේ අපි කෘතඥයින් අතුරින් වන්නෙමු” යැයි දහමෙහි අල්ලාෂ්ට විත්ත පාරිශුද්ධියෙන් යුතුව ඔහුව අයැදින්නෝය.-

පිළිබඳව දැනුම ඇත්තේ අල්ලාෂ්ට පමණි. තවද ඔවුන්ගේ කැමැත්ත පරිදි අල්ලාෂ් ප්‍රාතිහාර්යයන් පෙන්වන්නේද? නැද්ද? යන්න නිශ්චිතවම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට තීරණය කළ නොහැකි යැයි මෙම ආයතය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාට ඔවුන්හට පවසන මෙන් විධානය කර ඇත.

10) එනම් සාධකයන් යනු නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් හා අල් කුර්ආනයයි. ප්‍රතික්ෂේපකයින් එතුමාට හා අල් කුර්ආනයට එරෙහිව නොයෙකුත් කුට කුමන්ත්‍රණයන්හි නියැලුණෝය.

11) මෙම ආයතය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව ‘මුෂාකලා’ ගණයට අයත් ආයතයන් කිහිපයකින් එකකි. මුෂාකලා යනු “එක් විෂයක් යම් පාර්ශ්වයක් හා සම්බන්ධව සඳහන් වී ඇති අවස්ථාවක දී එම විෂය හා පාර්ශ්වය සැලකිල්ලට ගෙන එහි සැබෑ භාෂාමය අර්ථය හැර යථාර්ථයෙන් අර්ථවත් වන්නා වූ අරුත ගෙන ඒම වේ.” මෙම ආයතයෙහි “කුට උපාය සැලසුම් කිරීම” යන පදයට අදාළ අරාබි පදය වන “මකර්” යන පදය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව අල්ලාෂ් හා මැවුම යන දෙපාර්ශ්වයටම භාවිත වී තිබුණ ද දෙපාර්ශ්වයට දෙයාකාරයක අරුත ගෙන දේ. එහෙයින් අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි “අල්ලාෂ් කුට උපාය සැලසුම් කිරීමෙහි ඉතා වේගවත්ය.” යන පරිවර්තනයට ‘මුෂාකලා’ යන නීතිය අනුව ‘අල්ලාෂ් සැලසුම් කිරීමෙහි ඉතා වේගවත්ය’ යැයි අරුත් දැක් වේ.

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا بَعِثْنَاكُمْ عَلَىٰ
 أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ أَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّمَا
 مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ
 وَالْأَنْعَامُ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا
 أَنهَاء أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنِبِ بِالْأَمْسِ ۗ كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ ۗ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿٢٥﴾ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۗ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

(23) එහෙත් ඔවුන්ට ඔහු (විපතින්) මුදවා ගත් විට එවිගස ඔවුන් කිසිදු යුක්තියකින් තොරව මිහිතලයේ සීමාව ඉක්මවමින් කටයුතු කරති. අහෝ මිනිසුනි! නුඹලාගේ සීමාව ඉක්මවා යෑම නුඹලාට එරෙහිවමය. (නුඹලා මෙලොව භුක්ති විඳිනුයේ) ලෝකික ජීවිතයේ අල්ප රස විඳීමක් ලෙසය. පසුව නුඹලාගේ නැවත යොමු වන ස්ථානය අප වෙතය. එවිට නුඹලා කරමින් සිටි දෑ අපි දන්වා සිටින්නෙමු. (24) මෙලොව ජීවිතයේ උපමාව වනුයේ අහසින් අපි පහළ කළ ජලය මෙනි. මිනිසා හා සතුන් අනුභව කරන දැයින් වූ මිහිතලයේ ගහකොළ, එය සමග මිශ්‍ර වන්නේය. අවසානයේ මිහිතලය එහි අලංකාරත්වය ලබා සුන්දරත්වයට පත් වී එහි හිමිකරුවන්, තමන් ඒ කෙරෙහි බලය ඇත්තන් බව සිතූ විට අපගේ (දඬුවමේ) අණ රාත්‍රියේ හෝ දහවලේ එයට පැමිණ ඒවා පෙර දින නොවූවාක් මෙන් නෙළුනු ලැබූවක් බවට පත් කළෙමු. වටහා ගන්නා පිරිසට අපි මෙම වදන් පැහැදිලි කරන්නේ මෙලෙසය.

(25) අල්ලාහ්, ශාන්තියේ නිවහන (වන ස්වර්ගය) වෙත කැඳවන්නේය. තවද ඔහු අහිමක කළ අයව සෘජු මාර්ගය වෙත රැගෙන යන්නේය. (26) යහකම් කළවුන්ට යහපත ද (ර්ථ) අධිකව ද ඇත.¹² ඔවුන්ගේ මුහුණුවල අඳුර හෝ අවමානය වෙළා නොගන්නේය. (ස්වර්ග) උයනෙහි වැසියන් ඔවුන්මය. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති.-

12) මෙම ආයතනයෙහි "යහපත" යනු ස්වර්ගයට පිවිසීම වන අතර "(ර්ථ) අධිකව" යනු අල්ලාහ්ට හමු වීම වේ.

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِبِئْسَ لَهَا تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۗ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ كَانُوا أَغْشَيْتَ وَجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ الْإِيلِ مُظْلِمًا ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَتَلِيْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرِزُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ أَمْنَ يَبْدِكُ السَّمْعَ وَالأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۗ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾

(27) තවද පාපය ඉපැයූ අයට ඒ හා සමාන පාපයේ ප්‍රතිවිපාකය ඇත. ඔවුන්ව අවමානය වෙලා ගන්නේය. අල්ලාහ්ගෙන් (වූ දඬුවමින්) ආරක්ෂා කරන්නෙකු ඔවුනට නොවන්නේය. රාත්‍රියේ කොටසකින් ඔවුන්ගේ මුහුණු අන්ධකාරයෙන් ආවරණය කරනු ලැබුවාක් මෙන් පවතී. ඔවුහු (නිරා) ගින්නෙහි වැසියෝය. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති.

(28, 29) ඔවුන් සියල්ලන්වම අපි එක්රැස් කර පසුව ආදේශ කළවුනට, “නුඹලා ද නුඹලා(අල්ලාහ්ට ආදේශ යැයි සැලකූ අල්ලාහ්)ගේ හවුල්කරුවන්ව ද නුඹලාගේ ස්ථානයටම වී සිටිවු.” යැයි පවසන දින (සිහිපත් කරවු). එවිට ඔවුන් අතර බෙදුමක් ඇති කරන්නෙමු. පසුව “නුඹලා අපව නැමදුම් කරමින් සිටියේ නැත. තවද අප අතර හා නුඹලා අතර සාක්ෂිකරු වශයෙන් අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත්ය. නුඹලා අපව නමදිමින් සිටි බවට සැබැවින්ම අපි අනවධානීන්ව සිටියෙමු.” යැයි හවුල්කරුවන් (වන මිථ්‍යා දෙවිවරුන්) පවසන්නෝය. (30) එවිට සෑම ආත්මාවක්ම තමා පෙර කළ දෑ දැක ගන්නෝය. ඔවුන්ගේ සැබෑ භාරකරු වන අල්ලාහ් වෙතට ඔවුන් නැවත යවනු ලබන්නෝය. (දෙවිවරුන් ලෙස) ඔවුන් ව්‍යාජව ප්‍රබන්ධ කරමින් සිටි දෑ ඔවුන්ගෙන් මුළා වී යන්නේය.

(31) (නබිවරය,) “අහසින් හා මිහිතලයෙන් නුඹලාට පෝෂණය ලබා දෙන්නේ කවරෙකු ද? නැතහොත් ශ්‍රවණ හා බැල්ම පාලනය කරන්නා කවරෙකු විය හැකි ද? මළ දැයින් ජීවින් පිට කර ජීවී දැයින් මළ දෑ පිට කරන්නේ කවරෙකු ද? තවද (සෑම) කරුණ(ක්ම) සැලසුම් කරන්නේ කවරෙකු ද?”යි නුඹ අසවු. එවිට “අල්ලාහ්” යැයි ඔවුහු පවසති. “එසේ නම් නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමත් නොවන්නෙහු ද?”යි විමසවු.-

فَذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلٰلُ ۗ فَأَنْتَ تُصِرُّونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ حَقَّقْتُ
 كَلِمَاتٍ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شِءٍ كَابِرٌكُمْ مِنْ يَبْدُؤِ
 الْخَلْقِ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۗ قُلِ اللَّهُ يَبْدُؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۗ فَأَنْتَ تُؤْفِكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ
 شِءٍ كَابِرٌكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ ۗ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ ۗ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
 يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ ۗ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا
 ظَنًّا ۗ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

-(32) ඔහුමය නුඹලාගේ සැබෑ පරමාධිපති වන අල්ලාහ්. එබැවින් සත්‍යයට (පිටු පැමෙත්) පසු නොමග මිස වෙන කුමක් (තිබිය හැකි)ද? එසේ නම් කෙසේ නුඹලා (සත්‍යයෙන් වෙනතකට) යොමු කරනු ලබන්නෙහු ද?¹³

(33) එලෙසම පාපයන් කළවුන් කෙරෙහි “ඔවුන් විශ්වාස නොකරන්නෝය” යන නුඹගේ පරමාධිපතිගේ වදන නියම විය. (34) (නබිවරය) “ මැවුම් (පෙර නිදසුනකින් තොරව) උත්පාදනය කර පසුව (විනිශ්චය දින) එය ප්‍රතිඋත්පාදනය කරන යමෙකු නුඹලා(අල්ලාහ්ට ආදේශ යැයි සැලකූ අල්ලාහ්)ගේ හවුල්කරුවන් අතුරින් වී දැ?”යි විමසවු. “මැවුම් (පෙර නිදසුනකින් තොරව) උත්පාදනය කර පසුව (විනිශ්චය දින) එය ප්‍රතිඋත්පාදනය කරන්නේ අල්ලාහ්ය. එසේ නම් කෙසේ නුඹලා (සත්‍යයෙන් වෙනතකට) හරවනු ලබන්නෙහු ද?” යැයි පවසවු. (35) (නබිවරය,) “සත්‍යය වෙත මග පෙන්වන කිසිවෙකු නුඹලා(අල්ලාහ්ට ආදේශ යැයි සැලකූ අල්ලාහ්)ගේ හවුල්කරුවන් අතුරින් වී දැ?”යි විමසවු. “සත්‍යය වෙත මග පෙන්වනුයේ අල්ලාහ්” යැයි පවසවු. අනුගමනය කරන්නට සුදුස්සා වන්නේ සත්‍යය වෙත මග පෙන්වන්නා ද? නැතහොත් (තවත් කෙනෙකු විසින්) යහමග යවනු ලැබීමෙන් මිස යහමග නොලබන්නා ද? නුඹලාට කුමක් සිදු වී ද? නුඹලා විනිශ්චය කරනුයේ කෙසේ දැ?”යි පවසවු. (36) ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා අනුමානයන් මිස (වෙනත් කිසිවක්) අනුගමනය නොකරන්නෝය. සැබැවින්ම අනුමානය සත්‍යය වෙනුවෙන් කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් නොදෙන්නෝය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.

13) මින් අදහස් වන්නේ අල්ලාහ් සියල්ලන්ගේ සැබෑ මැවුම්කරු යන්නට සියලු සාධක තිබිය දී කෙසේ නම් නුඹලා (සත්‍යයෙන් වෙනතකට) යොමු කරනු ලබන්නේ ද? යන්නය.

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ
 الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَ
 ادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا
 بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۗ كَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۗ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ
 ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا
 تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

(37) මෙම අල් කුර්ආනය අල්ලාහ් නොවන (වෙනත්) අය විසින් නිර්මාණය කරනු ලබන්නක් නොවීය. එනමුත් (මෙය) තමන් ඉදිරියෙහි වූ දෑ (එනම්, පෙර පහළ වූ සත්‍ය ධර්ම පුස්තක) තහවුරු කරන්නක් හා (අල්ලාහ්ගේ නීති රීතීන්) පැහැදිලි කරන්නකි. එහි කිසිදු සැකයක් නොමැතිව විශ්වයන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් (පහළ) වූවකි. (38) නැතහොත් “මොහු(මුහම්මද්) මෙය ගෙතු වේය” යැයි ඔවුහු පවසන්නෝ ද? (නබීවරය) “නුඹලා සත්‍යවාදීන්ට සිටියෙනු නම් මෙවැනිම පරිච්ඡේදයක් ගෙන එවූ. තවද අල්ලාහ් නොවන නුඹලාට හැකි කෙනෙකු නුඹලා(ගේ සහයට) කැඳවුව.” යැයි පවසවූ. (39) කුමක් පිළිබඳ දැනුම ඔවුන් වටලා නොගත්තේ ද, තවද කුමන දැයක යථාර්ථය¹⁴ ඔවුන් වෙත නොපැමිණියේ ද, එ(ම අල් කුර්ආනය) ඔවුහු අසත්‍යය කළෝය. ඔවුනට පෙර වූවන් ද එලෙසම අසත්‍යය කළෝය. (නබීවරය) එබැවින් අපරාධකරුවන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැ’යි බලවූ. (40) (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් අතුරින් එ(ම අල් කුර්ආනය) විශ්වාස කරන්නන් ද වෙති. තවද ඔවුන් අතුරින් එය විශ්වාස නොකරන්නන් ද වෙති. තවද කලහකාරීන් පිළිබඳව නුඹගේ පරමාධිපති මැනවින් දන්නාය. (41) (නබීවරය) ඔවුහු නුඹව අසත්‍යය කළේ නම් “මාගේ ක්‍රියාවන්(හි ප්‍රතිවිපාකය) මාහටය. නුඹලාගේ ක්‍රියාවන්(හි ප්‍රතිවිපාකය) නුඹලා හටය. මා කරන දැයින් නුඹලා නිදොස් වූවන්ය. නුඹලා කරන දැයින් මම නිදොස් වූවෙකුමි.” යැයි පවසවූ.

14) අල් කුර්ආන් විශාරදයින්ගේ මතයට අනුව මෙයින් අදහස් වන්නේ අල් කුර්ආනය යි. තවද එමගින් ජනයාට බොහෝ අවවාද කර ඇත. එම අවවාදයන්ට අවනත නොවීමෙන් ඇති වන යථාර්ථය නම් ඔවුනට මේ දක්වා ඇති නොවූ දඬුවමක් යන්නය.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَبِعُونَ إِلَيْكَ ^ط أَفَأَنْتَ تُسَبِّعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٣٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَنْظُرُ إِلَيْكَ ^ط أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا
 وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٩﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ
 يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ^ط قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنَّمَا
 نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ
 ﴿٤١﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ ^ع فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قَضَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَ
 يَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٣﴾

(42) තවද ඔවුන් අතුරින් නුඹ වෙත සවන් දෙන්නන් ද වෙති. එබැවින් බිහිරන් (මෙන් ඔවුන්) වටහා නොගෙන සිටිය ද නුඹ ඔවුන්ට සවන් දීමට සලස්වන්නෙහි ද? (43) තවද ඔවුන් අතුරින් නුඹ දෙස (සුපරික්ෂාවෙන්) බලන්නන් ද වෙති. එබැවින් අන්ධයින් දැකිය නොහැක්කත්ව සිටිය ද නුඹ ඔවුන්ට මග පෙන්වන්නෙහි ද? (44) සැබැවින්ම අල්ලාහ් මිනිසුන්ට කිසිවකින් හෝ අපරාධ නොකරන්නේය. එනමුත් මිනිසුන් තමන්මට අපරාධ කර ගන්නෝය.

(45) ඔහු(අල්ලාහ් විනිශ්චය සඳහා) ඔවුන්ව එක්රැස් කරන දින දහවලින් (ස්වල්ප) මොහොතක් මිස (ලොවෙහි) රැඳී නොසිටියාක් මෙන් ඔවුන් අතර එකිනෙකා හඳුනා ගනිති. අල්ලාහ්ගේ හමුව පිළිබඳව අසත්‍යය කළවුන් සැබැවින්ම අලාභ වින්දෝය. ඔවුහු යහමග ලබන්නන් ලෙස නොසිටියෝය. (46) (නබිවරය.) අපි ඔවුන්ට ප්‍රතිඥා දුන් දැයින් සමහරක් (මෙලොවෙහිම) නුඹට (ගෙන හැර) පෙන්වන්නෙමු. නැතහොත් (ඔවුන් දඬුවමට ලක් වීමට පෙර) සැබැවින්ම අපි නුඹව මරණයට පත් කරන්නෙමු. (කෙසේ නමුත්) පසුව ඔවුන් යළි පමුණුවනු ලබන ස්ථානය අප වෙතමය. පසුව ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් සාක්ෂිකරුවෙකු වන්නේය. (47) සෑම සමූහයකටම රසුල්වරයෙකු* සිටියි. ඔවුන්ගේ රසුල්වරයා පැමිණි කල්හි (ඔවුන් අතුරින් පිරිසක් ඔහුව ප්‍රතික්ෂේප කළේ නම් විශ්වාස කරන්නන්ට ජයග්‍රහණය ද අවිශ්වාස කරන්නන්ට විනාශය ද යන්නෙන්) ඔවුන් අතර සාධාරණ අයුරින් විනිශ්චය දෙනු ලැබේ. තවද ඔවුහු අසාධාරණයට ලක් නොවෙති.

(48) තවද "නුඹලා සත්‍යවාදීහු නම් මෙම (දණ්ඩනීය) පොරොන්දුව කවදා දැ?"යි ඔවුහු (තම රසුල්වරුන්ගෙන්*) විමසන්නෝය.-

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا
 يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَدَابُهُ بِبَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا
 مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْبُجْرُمُونَ ﴿٥٠﴾ أَلَمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْنْتُمْ بِهِ الْكُنَّ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
 تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ
 تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ ﴿٥٣﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
 ﴿٥٤﴾ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَبَّا رَأَوْا
 الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

- (49) (නබිවරයා,) "අල්ලාහ් අහිමන කළ දෑ මිස මාහටම යම් හානියක් (වළකා ගැනීමට) හෝ ප්‍රයෝජනයක් කිරීමට මම හැකියාව නොලබමි. සෑම සමූහයකට නියමිත කාල සීමාවක් ඇත. ඔවුන්ගේ කාල සීමාව පැමිණි විට ඔවුන් (එයින් සුළු) මොහොතක් හෝ ප්‍රමාද නොවන්නෝය. පෙරටු ද නොවන්නෝය." යැයි පවසවු.

(50, 51) "ඔහුගේ(අල්ලාහ්ගේ) දඬුවම රාත්‍රියෙහි හෝ දහවලෙහි නුඹලා වෙත පැමිණියේ නම්, වැරදිකරුවන් එයින් ඉක්මන් කරන මෙන් පහත්තේ කුමක් දැ?යි නුඹලා නොදුටුවෙහු ද? නුඹලා එය විශ්වාස කරනුයේ එය සිදු වූ පසුවද? (එවිට) 'නුඹලා (සමච්චලයෙන්) එය ඉක්මන් කරන මෙන් පහමින් සිට (නුඹලා විශ්වාස කරනුයේ) දැන් ද?' (යැයි නුඹලාට පවසනු ලැබේ.)" යන්නෙන් (නබිවරයා, ඔවුනට) පවසවු. (52) පසුව "නුඹලා සදාතනික දඬුවම රස විඳිවු. තවද නුඹලා (ලොවෙහි) උපයමින් සිටි දැට මිස ප්‍රතිවිපාක දෙනු ලබන්නෙහු දැ?යි" අපරාධ කළවුනට පවසනු ලැබේ.

(53) "එ(ම විනිශ්චය සඳහා නැවත නැගිටුවීමේ දින)ය සත්‍යයක් දැ?"යි දන්වා සිටින්න යනුවෙන් ඔවුහු නුඹගෙන් (සමච්චලයට) අසන්නෝය. "එසේය මාගේ පරමාධිපති මත දිවුරමින්. සැබැවින්ම එය සත්‍යයකි. තවද නුඹලා (අල්ලාහ්ව පරාජය කර ඔහුව) නොහැකියාවට පත් කරන්නන් නොවන්නෙහු යැ"යි පවසවු.

(54) අපරාධ කළ සෑම කෙනෙකුටම මිහිතලයේ ඇති (සියලු) දෑ සතු වී නම්, (තමාට විනිශ්චය දිනදී අල්ලාහ්ගේ දඬුවමින් මුදවාලීමට) එ(ම සියලු දෑ)ය වන්දි වශයෙන් ලබා දෙනු ඇත. තවද (ප්‍රතික්ෂේපක ප්‍රධානීන් වන) ඔවුහු දඬුවම දුටු විගස (තම අනුගාමිකයින්ට නොපෙනෙන අයුරින්) පසුතැවිල්ල සඟවා ගන්නෝය. තවද ඔවුන් අතර සාධාරණ අයුරින් විනිශ්චය දෙනු ලැබේ. තවද ඔවුහු අසාධාරණයට ලක් නොවෙති.-

الْآلَانَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ
 يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا
 فِي الصُّدُورِ ۗ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۗ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ
 فَلْيَفْرَحُوا ۗ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْعَلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ
 مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا ۗ قُلْ أَللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
 عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
 يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

- (55) දැන ගනිවු. සැබැවින්ම අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ අල්ලාහ් සතුය. දැන ගනිවු. අල්ලාහ්ගේ පොරොන්දුව සැබෑවකි. එනමුත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා (ඒ පිළිබඳව) නොදනිති. (56) ඔහු ජීවය ලබා දෙන්නේය. තවද මරණයට පත් කරන්නේය. තවද ඔහු වෙතමය නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබන්නේ.

(57) මිනිසුනි! නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ උපදේශයක් හා සිත් තුළ ඇති දෑට නිවාරණයක් ද විශ්වාසිකයින්ට මග පෙන්වීමක් හා දයාවක් ද (වන අල් කුර්ආනය) නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත. (58) "අල්ලාහ්ගේ චරප්‍රසාදය(අල් කුර්ආනය) හේතුවෙන් හා ඔහුගේ කරුණාව(ඉස්ලාමය) හේතුවෙන් (සතුටු විය යුතුය)." යැයි (නබිවරය,) පවසවු. එබැවින් ඒ හේතුවෙන්මය ඔවුන් සතුටු විය යුත්තේ. ඔවුන් රැස් කරන දැයට වඩා එය ශ්‍රේෂ්ඨය. (59) "ජීවන සම්පත් අතුරින් අල්ලාහ් නුඹලාට පහළ කළ දෑ නුඹලා දුටුවෙහු ද? තවද එයින් තහනම් දෑ (අනුමත ලෙස) හා අනුමත දෑ (තහනම් ලෙස) නුඹලා පත් කර ගත්තෙහුය" යැයි පවසවු.¹⁵ (ඒ සඳහා) නුඹලාට අවසර දුන්නේ අල්ලාහ් ද? නැතහොත් නුඹලා අල්ලාහ් කෙරෙහි බොරු ගොතා පවසන්නෙහු ද?"යි විමසවු.

(60) අල්ලාහ් කෙරෙහි අසත්‍යය ගොතන්නන්ගේ අනුමානය (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයෙහි කුමක් වීද? සැබැවින්ම අල්ලාහ් මිනිසුන් කෙරෙහි චරප්‍රසාදයෙන් යුක්තය. එනමුත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා කෘතඥ පූර්වක නොවන්නෝය.-

15) මක්කාවාසි මිට්‍රා දෘෂ්ටිකයින් ඇතැම් අනුමත දෑ තමන්ට තහනම් කර ගත්තෝය. මේ පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 6:138 හා 139 යන ආයතයන්හි සඳහන් වී ඇත.

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْلَمُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا
 إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۖ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ
 مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
 الْآخِرَةِ ۗ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا
 الْعِزَّةُ لِلَّهِ جَمِيعًا ۗ هُوَ السَّبِيْعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ
 مَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا

يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾

-(61) (නබිවරය,) නුඹ කුමන දැයක නිරත වී සිටිය ද, තවද එ(ම අවස්ථාවෙහි) අල් කුර්ආනය නුඹ පාරායනා කළ ද, තවද නුඹලා යම් ක්‍රියාවක යෙදුණ ද, නුඹලා එහි නියැලෙමින් සිටින විට අප නුඹලා කෙරෙහි සාක්ෂිකරුවන් වී මිස නැත. මිහිතලයෙහි හෝ අහසෙහි හෝ අණු ප්‍රමාණයක තරම්වත් ඊට වඩා සුළු වුව ද විශාල වුව ද (ලව්හුල් මන්දුල්* නම්) පැහැදිලි ලේඛනයෙහි (සටහන් වී) මිස නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් නොසැඟවෙන්නේය.

(62) දැන ගනිවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගේ සම්පතයින් (පිළිබඳව) නම්, ඔවුන් කෙරෙහි බියක් නොමැත. තවද ඔවුහු දුක් නොවන්නෝය. (63) (ඔවුන්) විශ්වාස කොට බිය හක්තිකයින් වශයෙන් සිටියවුන්ය. (64) ලෞකික ජීවිතයෙහි හා මතු ලොවෙහි ඔවුනට සුඛාරාවේ ඇත. අල්ලාහ්ගේ වදන්හි වෙනස් කිරීමක් නැත. එයමය ඉමහත් ජයග්‍රහණය වනුයේ. (65) තවද (නුඹගේ නබිත්වය ව්‍යාප් යැයි පවසන) ඔවුන්ගේ ප්‍රකාශය නුඹව දුකට පත් නොකළ යුතුය. සැබැවින්ම සියලු බලය අල්ලාහ්ටමය. ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය.

(66) දැන ගනිවු. සැබැවින්ම අහස්හි ඇති අය ද මිහිතලයේ ඇති අය ද අල්ලාහ් සතුය. අල්ලාහ් හැර (මිථ්‍යා දෙව්වරුන්ව) ඇයැදින්නන් අනුගමනය කරනුයේ (අල්ලාහ්ගේ) හවුල්කරුවන්ව නොව, ඔවුහු (මොවුන් දෙව්වරුන් යන) උපකල්පනය මිස අනුගමනය නොකරති. තවද (ඒ පිළිබඳව) ඔවුහු අසත්‍යය මිස ප්‍රකාශ නොකරති.-

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَكْدًا سُبْحَنَهُ ۗ هُوَ الْعَنِيُّ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ ۗ إِنَّ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا ۗ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ
 يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكٰذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنذِرُهُمْ
 الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَاثُلْ عَلَيْهِم نِبَأ نُوْحٍ ۖ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ إِن
 كَانَ كِبْرَ عَلَيْكُمْ مَّقَامِي وَتَذٰكِرِي بِآيٰتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجِئُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ
 ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُمْ مِّنْ
 جَزَاءٍ ۗ إِن جُرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۗ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

(67) නුඹලා විවේකය ලබනු පිණිස රාත්‍රිය ද දර්ශනයට හසුවනු පිණිස දහවල ද ඇති කළේ ඔහුමය. සැබැවින්ම (සත්‍යයට) සවන් දෙන පිරිසකට මෙහි සංඥාවන් ඇත්තේය.

(68) "අල්ලාහ් දරුවෙකු ගත්තේයැ"යි ඔවුහු පැවසුවෝය. ඔහු අති පිවිතුරුය. ඔහු අවශ්‍යතාවන් නොමැත්තෙක්ය. අහස්හි ඇති දෑ ද මිනිතලයෙහි ඇති දෑ ද ඔහු සතුය. මේ (නුඹලාගේ මිථ්‍යා ප්‍රකාශය) පිළිබඳව නුඹලා හට කිසිදු සාධකයක් නොමැත. අල්ලාහ් කෙරෙහි නුඹලා නොදන්නා දෑ පවසන්නෙහු ද? (69) (නබිවරය,) "සැබැවින්ම අල්ලාහ් කෙරෙහි අසත්‍යය ගොතා පවසන්නන් ජය නොලබන්නෝ යැ"යි පවසවු. (70) (ඔවුනට) මෙලොවෙහි (ස්වල්ප) භුක්ති විඳීමකි. පසුව ඔවුන් නැවත යොමු වන ස්ථානය අප වෙතමය. පසුව ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි හේතුවෙන් අපි ඔවුනට දැඩි දඬුවම විඳවන්නෙමු.

(71, 72) (නබිවරය,) නුඹගේ* පුවත¹⁶ ඔවුන් වෙත පාරායනා කරවු. (එනම්) ඔහු(නුඹ), "මාගේ ජනයිනි! (නුඹලා අතර) මා සිටීම හා අල්ලාහ්ගේ වදන් අනුසාරයෙන් මා උපදෙස් දීම නුඹලාට අපහසුවක් වූයේ නම්, මම අල්ලාහ් කෙරෙහිම (සියල්ල) භාර කළෙමි. නුඹලාගේ කරුණ පිළිබඳව නුඹලා(අල්ලාහ්ට ආදේශ යැයි සැලකූ අල්ලාහ්)ගේ හවුල්කරුවන් සමග ඒකමතික තීරණයට එළඹෙවු.-

16) නබි නුඹ තුමාණන් හා ඔහුගේ සමූහයා පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා 11:25-49,71 වන සූරාව, 3:33, 6:84, 21:76, 23:23, 29:14, 42:13 හා 57:26 යන ආයතනන් බලන්න.

فَكَذَّبُوهُ فَانظُرْ كَيْفَ وَ مَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَ جَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَ أَعْرَضْنَا الْذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ
 فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ
 الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَ هَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَ مَلَآئِهِ بِآيَاتِنَا
 فَاسْتَكْبَرُوا وَ كَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

-පසුව නුඹලාගේ කරුණ නුඹලා අතර වසං වී නොතිබිය යුතුය.¹⁷ පසුව නුඹලා මට අවකාශය ලබා නොදී මා කෙරෙහි (කුමන්ත්‍රණ කළ දෑ) ක්‍රියාවට නංවවු. තවද නුඹලා (මාගේ උපදේශයෙන්) පිටුපා හැරී ගියේ නම්, (එයට) කිසිදු කුලියක් නුඹලාගෙන් මම නොඉල්ලුවෙමි. මාගේ කුලිය අල්ලාහ් කෙරෙහි මිස නැත. මාහට අණ කරනු ලද්දේ (අල්ලාහ්ට) අවනත වන්නන් අතුරින් කෙනෙකු වන ලෙසය.” යැයි තම ජනයාට පැවසූ අවස්ථාවය. (73) එහෙත් ඔවුහු ඔහුව අසත්‍යය කළෝය. නමුත් අපි ඔහුව ද ඔහු සමග නැවෙහි සිටි අයව ද මුදවා ගත්තෙමු.¹⁸ තවද අපි ඔවුන්ව (මිහිතලයෙහි) නියෝජිතයින් බවට පත් කළෙමු. අපගේ සංඥාවන් අසත්‍යය කළ අයව අපි (දියෙහි) ගිල්වූයෙමු. එබැවින් අවවාදයට ලක් වූවන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැයි (නබිවරය,) නිරීක්ෂණය කර බලවු.

(74) පසුව, ඔහුගෙන් අනතුරුව අපි බොහෝ රසුල්වරුන්ව* තම ජනයා වෙත යැව්වෙමු. ඔවුහු මොවුන් වෙත පැහැදිලි සාධක සමග පැමිණියෝය. මීට පෙර (නූත්ගේ පිරිසෙහි ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් අසත්‍යය කළ (සත්‍ය) දෑ මොවුන් ද විශ්වාස කරන්නන්ව නොසිටියහ. සීමාව ඉක්මවා ගියවුන්ගේ හදවත් මත අපි මුද්‍රා තබන්නේ මෙලෙසය.

(75) පසුව ඔවුනට අනතුරුව මූසා¹⁹ හා හාරූන්ව* අපගේ පැහැදිලි සාධක සමග ෆිර්අවුන්* හා ඔහුගේ පිරිස වෙත යැව්වෙමු. එවිට ඔවුහු උඩඟු වූහ. තවද ඔවුන් වැරදිකාර පිරිසක් ලෙස සිටියහ.-

17) මෙහි නුඹලාගේ කරුණ යනු නබී නූත් ~~ﷺ~~ තුමාට ඔවුන් කුමන්ත්‍රණ කළ දෑ වේ. එම කුමන්ත්‍රණ ක්‍රියාවට නැංවීම සඳහා හැකි නම් ඔවුන්ගේ මිථ්‍යා දෙව්වරුන් සමග හවුල් වී සැලසුම් කරන ලෙස ද එම සැලසුම් ඔවුන් අතර වසං නොකර බාහිරව ක්‍රියාවට නංවන ලෙස ද නබී නූත් ~~ﷺ~~ තුමාණන් අභියෝග කළ අවස්ථාව මෙයින් පැහැදිලි කෙරෙයි.

18) මෙම වෘත්තාන්තයෙහි වැඩි විස්තර සඳහා 11:36-43 දක්වා බලන්න.

19) නබී මූසා ~~ﷺ~~ තුමාණන් පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:103-162, 20:9-98, 28:2-46 යන ආයතයන් බලන්න.

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسَى اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَدْعُونَ لِيَسْخَبَ عَلَيْنَا مِنْكُمْ هَذَا سِحْرٌ قَدِيمٌ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِتِلْكَ عَمَّا وَعَدَنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونُ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِمُوسَى اأْتِنَا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا آتَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَبَأْأَمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةً مِّن قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِمْ أَن يُفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَكِنُ السُّرْفِينِ ﴿٨٣﴾

(76) අප වෙතින් ඔවුන් වෙතට සත්‍යය පැමිණි කල්හි “සැබැවින්ම මෙය පැහැදිලි හූනියමක්ම යැ.”යි ඔවුහු පැවසුවෝය. (77) “සත්‍යය නුඹලා වෙත පැමිණි කල්හි එයට ‘මෙය හූනියමක් ද’ යැයි නුඹලා පවසන්නෙහු ද? හූනියම්කරුවන් ජය නොලබන්නෝය.” යැයි මූසා* පැවසුවේය.

(78) “කවර විෂයක් කෙරෙහි අපගේ මුතුන්මිත්තන් සිටිනු අපි දුටුවෙමු ද, නුඹ එයින් අපව හැරවීමට හා (මෙම මිසර) දේශයේ මහත්භාවය නුඹලා දෙදෙනාට ලැබීමට නුඹ අප වෙත පැමිණියේ ද? තවද අපි නුඹලා දෙදෙනාව විශ්වාස කරන්නන් නොවෙමු.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (79) තවද “දැනුමැති සෑම හූනියම්කරුවෙකුම මා වෙත ගෙන එනු.” යැයි ෆිරඅවුන්* පැවසුවේය. (80) හූනියම්කරුවන් පැමිණි කල්හි “නුඹලා (හූනියම් කර) දැමිය යුතු දෑ දමන්න” යැයි මූසා* ඔවුන්ට පැවසුවේය. (81, 82) ඔවුන් (හූනියම් කරන ලද ලනු හා යෂ්ටි බීම) දැමූ කල්හි “නුඹලා කවර දෙයක් ගෙන ආවේ ද එය හූනියමකි. සැබැවින්ම අල්ලාහ් එය නිෂ්ඵල කරනු ඇත. තවද කලහකාරීන්ගේ ක්‍රියාවන් සැබැවින්ම අල්ලාහ් නිවැරදි නොකරන්නේය. තවද වැරදිකරුවන් පිළිකල් කළ ද අල්ලාහ් තම (ආඥා) වදන් තුළින් සත්‍යය තහවුරු කරන්නේය.” යැයි මූසා පැවසුවේය.

(83) ෆිරඅවුන්ගෙන් හා ඔවුන්ගේ ප්‍රධානීන්ගෙන් තමන්ට ව්‍යසනයක් සිදු වනු ඇතැයි යන බිය හේතුවෙන් ඔහුගේ සමූහයෙන් (තරුණ) පිරිසක් හැර සෙසු අය මූසාව විශ්වාස නොකළෝය. තවද සැබැවින්ම ෆිරඅවුන් මිහිතලයේ ගර්විතයෙකු විය. තවද සැබැවින්ම ඔහු සීමාව ඉක්මවා ගියවුන්ගෙන් ද විය.-

وَقَالَ مُوسَىٰ يُقَوْمُ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا
 عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ
 الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
 قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ
 مَلَآئِكَةَ زَيْنَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوهُ عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ
 أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

-(84) මාගේ ජනයා, “නුඹලා අල්ලාස්ව විශ්වාස කොට නුඹලා (අල්ලාස්ව) අවනත වන්නන් ලෙස සිටින්නෙහු නම් නුඹලා ඔහු වෙතම (සියල්ල) භාරකරවු.” යැයි මුසා පැවසුවේය. (85, 86) එවිට ඔවුහු “අල්ලාස් වෙතම අපි සියල්ල භාර කළෙමු. අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපරාධකාර පිරිසට (ඔවුන්ගේ සිතුවිල්ල අනුව) වාසනාකාරී පිරික්සුමක් ලෙස අපව පත් නොකරනු මැනව! තවද ඔබගේ දයාලුභාවය තුළින් ප්‍රතික්ෂේපක පිරිසගෙන් අපව මුදවා ගනු මැනව!” යැයි පැවසුවෝය.

(87) “නුඹලා දෙදෙනාගේ ජනයා වෙනුවෙන් මිසරයෙහි නිවෙස් ගොඩනගා ගෙන නුඹලාගේ නිවෙස් කිබ්ලාව* ලෙස පිහිටා ගන්නැ’යි ද²⁰ සලාතය* ස්ථාපිත කරන්නැ’යි ද විශ්වාසිකයින්ට (ස්වර්ගය පිළිබඳව) ශුභාරංචි පවසන්නැ’යි ද අපි මුසාට හා ඔහුගේ සහෝදරයාට වච්චි* පහළ කළෙමු. (88) “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම ඔබ ෆිර්අවුන්ටන් ඔහුගේ ප්‍රධානීන්ටත් මෙලොව ජීවිතයේ දී අලංකාරය හා සම්පත් ලබා දුන්නෙහිය. අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔවුන් (මේවා පරිහරණය කරනුයේ ජනයාව) නුඹගේ මාර්ගයෙන් මුළා කරනු පිණිසය. අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔවුන්ගේ සම්පත් විනාශ කර දමා ඔවුන්ගේ හදවත් බැඳ දමනු මැනව! එබැවින් ඔවුන් වේදනීය දඬුවම දකින තුරු විශ්වාස නොකරති.” යැයි මුසා පැවසුවේය.-

20) මෙයින් අදහස් කරන්නේ ඔවුන් තමන්ගේ නිවෙස් තුළ සලාතය* ඉටු කළ යුතුය යන්නයි. එනම් මෙහි ‘කිබ්ලා’ යන පදයෙන් අදහස් වන්නේ නැමදුම් ස්ථානය යන අරුතයි. එකළ කුර්ථ ෆිර්අවුන්ගේ අපරාධය හේතුවෙන් ඔවුන් අනිවාර්යයෙන් මස්ජිදයට ගොස් සලාතය ඉටු කිරීම අපහසු හෙයින් ඔවුන්ට අනිවාර්යය සලාතය ලිහිල් කොට අවකාශයක් ලබා දී තිබුණි.

قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتِكُمْ فَاسْتَقْبُوا وَلَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجُورُنَا
 بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا ۗ حَتَّىٰ إِذَا آذَرَكُمُ الْعُرْقُ
 قَالَ أَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ أَلَمْ نَكُنْ
 قَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْفٰسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
 خَلَقَ آيَةً ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغٰفِلُونَ ﴿٩٢﴾

-(89) "සැබැවින්ම නුඹලා දෙදෙනාගේ ප්‍රාර්ථනාව පිළිගනු ලැබීය. එබැවින් නුඹලා දෙදෙනා ස්ථාවරව සිටිවු. තවද නුඹලා දෙදෙනා (කිසිවක්) නොදත් (අඥාන) අයගේ මාර්ගය අනුගමනය නොකරවු." යැයි ඔහු(අල්ලාස්) පැවසුවේය.

(90) අපි ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ව* මුහුද එතෙර කෙරෙව්වෙමු.²¹ එවිට ෆිර්අවුන්* හා ඔහුගේ සේනාවන් සීමාව ඉක්මවමින් හා සතුරුකමින් ඔවුන්ව ලුහු බැන්දෝය. කෙතරම්(දුරට)දයත් ඔහුව(ෆිර්අවුන්ව මුහුදු) ගිලීම හසු කළ විට" ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්* කවර කෙනෙකු පිළිබඳව විශ්වාස කළේ ද ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නොමැති බව මම විශ්වාස කරමි. තවද මම (අල්ලාස්ට) අවනත වන්නන් අතුරින් වෙමි." යැයි ඔහු(ෆිර්අවුන්) පැවසුවේය. (91, 92) මීට පෙර නුඹ පිටුපා කලහකාරීන් අතුරින් සිට (නුඹ විශ්වාස කරනුයේ) දැන් ද? එබැවින් අද දින නුඹට පසුව පැමිණෙන්නන්ට නුඹ සංඥාවක් වනු පිණිස නුඹගේ දේහය අපි ආරක්ෂා කරන්නෙමු.²² (යැයි ෆිර්අවුන්ට* පවසනු ලැබීය.) සැබැවින්ම මිනිසුන් අතුරින් බොහෝ දෙනා අපගේ සාධක පිළිබඳව අනවධානීන්ව සිටිති.

21) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 19:60-68 දක්වා බලන්න.

22) ෆිර්අවුන්ගේ දේහය අල්ලාස් ආරක්ෂා කර, පසු කලෙක එය මුහුදේ පාවෙමින් තිබියදී සොයාගනු ලැබුණි. නූතන පර්යේෂණ වලට අනුව මොහුගේ නම වූයේ මර්නෙප්ටා(Mernepta) ඔහුගේ වියළිණු මාත දේහය කයිරෝ කෞතුකාගාරයේ අද ද නැරඹිය හැකිය. මෙය අල් කුර්ආනයේ ඇති ආශ්චර්යමත් ප්‍රකාශයන් අතුරින් එකකි.

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأً صِدْقٍ وَرَزَقْنَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

(93) සැබැවින්ම අපි ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ව* නියම ස්ථානයක පදිංචි කෙරෙව්වෙමු. තවද අපි ඔවුනට පිවිතුරු දැයින් ජීවන සම්පත් සැපයුවෙමු. දැනුම ඔවුන් වෙත පැමිණෙනතෙක් ඔවුන් මතහේද ඇති කර නොගත්තෝය.²³ (නබිවරය,) සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔවුන් කවර දෙයක් විෂයෙහි මතහේද ඇති කර ගනිමින් සිටියේ ද, (ඒ පිළිබඳව මෙවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින දී ඔවුන් අතර විනිශ්චය කරයි. (94) අප නුඹ වෙත පහළ කළ දෑ පිළිබඳව නුඹ සැකයෙහි පසු වන්නෙහි නම් නුඹට පෙර ධර්ම පුස්තකය කියවමින් සිටියවුන්ගෙන් (තම සැකය පිළිබඳව) විමසවු.²⁴ සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹ වෙත සත්‍යය පැමිණ ඇත. එබැවින් නුඹ සැක කරන්නන් අතුරින් නොවවු. (95) තවද නුඹ අල්ලාහ්ගේ වදන් අසත්‍යය කළවුන් අතුරින් නොවවු. එසේ (වූයේ)නම් නුඹ අලාභවන්නයින් අතුරින් පත් වන්නෙහිය.

(96, 97) සැබැවින්ම කවුරුත් කෙරෙහි නුඹගේ පරමාධිපතිගේ (දඬුවමේ) වදන නියම වූයේ ද (ඔවුන් නුඹගෙන් පැතු) සෑම සාධකයක්ම ඔවුන් වෙත පැමිණිය ද, ඔවුන් වේදනීය දඬුවම දකින තුරු විශ්වාස නොකරන්නෝමය.-

23) මෙයින් උපුටා දක්වනුයේ ඉස්රාඊල්වරුන්* අල්ලාහ්ගෙන් අධික දායාදයන් ලබා, අල්ලාහ්ට කෘතචේදී වී ඔහුට අවනත වීම වෙනුවට දහම් විෂයෙහි ඔවුන් මත හේද ඇති කර ගත්තෝය යන්නය. මෙය ඔවුන්ට අල් කුර්ආනය පිළිබඳ දැනුමෙහි වූ හිනතාවකින් ඇති වූවක් නොව, ඒ පිළිබඳව නිසි දැනුමක් තිබියදී ද ඔවුහු එසේම කළෝය.

24) මෙම ආයතය අල් කුර්ආනය පිළිබඳව කිසිදු සැකයක් නොකළ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව ආමන්ත්‍රණය කළද මෙය නිසැකවම අල් කුර්ආනය පිළිබඳව සැකයෙහි පසු වන අයට වක්‍රව කළ උපදෙසකි. 'ධර්ම පුස්තකය කියවමින් සිටියවුන්' යනු සැබෑ තව්රාකයේ* හා ඉන්ජිලයේ* දැනුම ඇති යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන්ය. මන්දයත් සැබෑ තව්රාකයේ සහ ඉන්ජිලයේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සත්‍යභාවය හා වර්ණනාවන් අන්තර්ගතව ඇති නිසාය.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا آيَاتُنَا مَا أَلَّا قَوْمَهُ يُونُسَ لَبَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ
 الْخَرِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ مَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَ لَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ
 كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوَمِّنَ
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

-(98) (අවසාන මොහොතේ) විශ්වාස කර තමන්ගේ විශ්වාසය තමන්ටම ප්‍රයෝජනවත් වූ කිසිදු ගම්මානයක් යුනුස්ගේ* පිරිසට හැර නොතිබුණේ මන්ද? 25 ඔවුන් විශ්වාස කළ කල්හි මෙලොව ජීවිතයේ නිව දඬුවම ඔවුන්ගෙන් අපි ඉවත් කළෙමු. තවද ඔවුන්ට නියමිත කාලයක් දක්වා (මෙලොව) භුක්ති විඳින්නට සැලැස්වූවෙමු.

(99) (නබිවරය,) නුඹගේ පරමාධිපති අභිමත කළේ නම් මිහිතලයේ සිටින සියල්ලෝම මුළුමනින්ම විශ්වාස කරන්නට තිබුණි. එසේ නම් ජනයා විශ්වාසකයින් බවට පත් වන තෙක් නුඹ ඔවුන්ට බල කරන්නෙහි ද? 26 (100) අල්ලාස්ගේ අවසරයෙන් තොරව විශ්වාස කිරීමට කිසිවෙකුට නොහැකිය. ඔහු අවබෝධය නොගන්නා අයට දඬුවම ඇති කරන්නේය.

25) අල්ලාස් ව විශ්වාස කරන මෙන් ද පිළිරු ඇදහීමෙන් වැළකී සිටින මෙන් ද නබි යුනුස් කුමා ඉරාකයෙහි 'නයිනවා' නම් දේශයේ විසූ තම ජනතාවට අවවාද කළේය. නමුත් ඔවුහු ඔහුව ප්‍රතික්ෂේප කළහ. එහෙයින් අල්ලාස්ගේ දඬුවම දින තුනකින් ඔවුන් මත පහළ වන බව නබි යුනුස් කුමා අවවාද කළේය. එතුමාගේ අවවාදය සත්‍යය යැයි තහවුරු වූ ජනයා තමන් වෙත දඬුවම පහළ වීම දැඩි සේ විශ්වාස කොට එය අපේක්ෂාවෙන් සිටියේය. ඔවුන් දඬුවමෙහි සලකුණු දුටු විට නබි යුනුස් කුමාණන්ව සොයන්නට පටන් ගත්හ. එතුමා එතැනින් පිට වී ගොස් ඇති බව දැනගත් ඔවුන්, දඬුවම නියත වශයෙන්ම පැමිණෙන බව විශ්වාස කළෝය. එවිට ඔවුහු නබි යුනුස් කුමාණන්ගේ අවවාදය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ගැන පසුතැවිලි වී අල්ලාස්ගෙන් ක්ෂමාව ඇයැද සිටියේය. අල්ලාස් ඔවුන්ගේ අයැදීම පිළිගෙන දඬුවම ඔවුන්ගෙන් ඉවත් කළේය. එසේ දඬුවම තම ජනතාව වෙත පහළ වීම නොදුටු නබි යුනුස් කුමා තමන්ට බොරුකාරයෙකු ලෙස චෝදනා කරනු ලැබේ යන බියෙන් ඔවුන්ගෙන් ඇත්ව සිටිය. තවද 97 වන ආයතයේ සඳහන් වී ඇත්තේ ආදේශකයන් අල්ලාස්ගේ දඬුවම දකින තුරු විශ්වාස නොකරන්නෝය යන්නයි. එසේ ඒ අවස්ථාවේදී විශ්වාස කළද එයින් ඔවුන්ට ප්‍රයෝජනයක් වන්නේ නැත. මෙම ආයතය පවසන්නේ නබි යුනුස් කුමාණන්ගේ ජනයා හැර කිසිදු සමූහයක් අල්ලාස්ගේ දඬුවම පහළ වීමට පෙර සාමූහිකව විශ්වාස නොකළෝය යන්නයි. මෙම වෘත්තාන්තයේ තවත් විස්තර අල් කුර්ආන් 21:87, 37:139-148 හා 68:48-50 යන ආයතයන්හි සඳහන් වී ඇත.

26) අල්ලාස්ට සියලු ජනයන්ව සත්‍ය දහම විශ්වාස කරවීමට බල කිරීමට ශක්තියක් ඇත. නමුත් එසේ කළේ නම් මෙලොව මැවීමේ අරමුණ නැති වී යන්නේය. ජනයින් බල කිරීමකින් තොරව තමන්ගේ ස්ව කැමැත්තෙන් සත්‍ය දහම විශ්වාස කළ යුතුය. අල්ලාස් මෙම ආයතය මගින් නබි මුහම්මද් කුමාණන්ට ද ජනයාව දහම වෙත බල නොකරන මෙන් උපදෙස් කොට ඇත.

قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾
 فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
 الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾
 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّعُكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ
 وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
 يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

(101) (නබිවරය,) “අහස්හි හා මිහිතලයෙහි කුමක් තිබේ දැ’යි නිරීක්ෂාවෙන් බලවු.” යැයි පවසවු. තවද විශ්වාස නොකරන ජනයාට සාධකයන් හා අවවාද කරන්නන් ප්‍රයෝජන නොදෙන්නේය. (102) ඔවුනට පෙර ඉකුත් වී ගියවුන්ගේ (දඬුවමේ) දිනයන් මෙන් හැර, (වෙනත් දෙයක්) ඔවුහු අපේක්ෂා කරන්නෝ ද? “එබැවින් අපේක්ෂාවෙන් සිටිවු. සැබැවින්ම මම ද නුඹලා සමග අපේක්ෂාවෙන් සිටින්නන් අතුරින් වෙමි.” යැයි (නබිවරය,) පවසවු. (103) පසුව අපි අපගේ රසුල්වරුන්ව* ද විශ්වාස කළවුන්ව ද (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට පහළ වූ අල්ලාහ්ගේ දඬුවමින්) මුදවා ගත්තෙමු. අප කෙරෙහි වූ වගකීමක් වශයෙන් විශ්වාසකයින්ව ආරක්ෂා කරනුයේ එලෙසමය. (104) “මිනිසුනි, මාගේ දහම ගැන නුඹලා සැකයෙහි පසුවන්නෙහු නම් (දැන ගනු.) අල්ලාහ් හැර නුඹලා නමදීමින් සිටින දැ මම නොනමදිමි. එනමුත් නුඹලාව මරණයට පත් කරන අල්ලාහ්ව මම නමදිමි. තවද මම අණ කරනු ලැබුවේ විශ්වාසකයින් අතුරින් කෙනෙකු වීමටයැ.”යි පවසවු. (105) තවද ‘සෘජු දහම වෙත) නැඹුරු වූවෙකු ලෙසින් නුඹගේ මුහුණ දහමෙහි ස්ථාපිත කරවු. තවද (අල්ලාහ්ට) ආදේශ තබන්නන් අතුරින් නොවවු. (106) අල්ලාහ් හැර නුඹට ප්‍රයෝජනයක් කළ නොහැකි, තවද නුඹට හානියක් කළ නොහැකි දැයට නැමදුම් නොකරවු. එසේ නුඹ කළේ නම්, එවිට සැබැවින්ම නුඹ අපරාධකරුවන් අතුරින් වන්නෙහිය.’ (යැයි මා හට වහි* පහළ කරනු ලැබීය.” යනුවෙන් නබිවරය, පවසවු.)

وَإِنْ يَسْأَلُكَ اللَّهُ بَضْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِيدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ
 مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَهُوَ الْعَفُوُّ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّكُمْ ۖ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنَا
 عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ
 الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

(107) අල්ලාහ් නුඹව (යම්) විපතක් මගින් ස්පර්ශ කරන්නේ නම්, ඔහු හැර එය ඉවත් කරන්නෙකු නොමැත. තවද ඔහු නුඹට යම් යහපතක් අපේක්ෂා කරන්නේ නම් ඔහුගේ වරප්‍රසාදය වළක්වන්නෙකු නොමැත. එය තම ගැත්තන් අතුරින් ඔහු අහිමත කරන අයට ලැබීමට සලසන්නේය. තවද ඔහු අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.

(108) “මිනිසුනි, නුඹලාගේ පරමාධිපති වෙතින් නුඹලා වෙත සත්‍ය(අල් කුර්ආන)ය පැමිණ ඇත. කවරෙකු යහමග ලබන්නේ ද එසේ යහමග ලබනුයේ ඔහු වෙනුවෙන්මය. කවරෙකු නොමග යන්නේ ද එසේ නොමග යනුයේ තමන්ට එරෙහිවමය. තවද මම නුඹලා කෙරෙහි භාරකරුවෙකු නොවෙමි.” යැයි (නබිවරය,) පවසවු. (109) නුඹ වෙත වහි* (නැමැති දේව පණිවිඩ) ලෙස පහළ කරනු ලබන දෑ අනුගමනය කරවු. තවද අල්ලාහ් (නුඹට විමුක්තිය) තීන්දු කරන තෙක් නුඹ ඉවසීමෙන් සිටිවු. තවද ඔහු තීන්දු ලබා දෙන්නන්ගෙන් අති ශ්‍රේෂ්ඨය.

11

سورة هود

සුරා හුද්

(නව් හුද් سورة තුමානෝ)

හැඳින්වීම

අනෙකුත් මක්කී සුරාවන් මෙන්ම මෙහිද ඉස්ලාමීය මූලික විශ්වාසයන් ස්ථාපිත කිරීම සම්බන්ධයෙන් සඳහන් වී ඇත. නිදසුනක් ලෙස අල්ලාෂ්ගේ ඒකීයත්වයේ විශ්වාසය, නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ නබිත්වය, මරණින් මතු ජීවිතය ආදී දෑ සඳහන් කර ඇත. තවද සත්‍යය දෙසට ජනයිත්ව කැඳවීම පිණිස මෘදු වූ උපදෙස් වලින් ආරම්භ කර දැඩි අවවාද දක්වා වූ ශෛලියක් යොදා ගෙන ඇත. පසුව ඇතැම් රසූල්වරුන්ගේ වෘත්තාන්තයන් මෙයට පෙර වූ සුරාවන්හි සඳහන් කළාට වඩා විස්තරාත්මකව මෙහි සඳහන් කර ඇත. මෙම සුරාවට “සුරා හුද්” යැයි නම් කර ඇත්තේ 50 සිට 60 දක්වා ඇති ආයතයන්හි එතුමාගේ වෘත්තාන්තය සඳහන් වී ඇති හෙයිනි.

11 සුරා හුද් (නබි හුද් තුමාණෝ)

මෙය මක්කී පර්ච්ඡේදයකි. ආයතයන් 123 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّ كِتَبٌ أَحْكَمْتُ أَيُّتُهُ ثُمَّ فَصَلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللّٰهَ ۚ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا ذُرِّيَّتَكُمْ ثُمَّ تَبُؤُوا إِلَيْهِ يُبَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۗ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිෆ්, ලාම්, රා.¹ (මෙය) ධර්ම පුස්තකයකි. එහි වදන් ස්ථාපිත කරනු ලැබ පසුව සර්ව ප්‍රඥාවන්ත අභිඥානවන්තයාණන් (වන අල්ලාහ්) වෙතින් එය පැහැදිලි කරනු ලැබ ඇත. (2) "අල්ලාහ් හැර (වෙනත් කිසිවක්) නුඹලා නොනමයි. සැබැවින්ම මම ඔහුගෙන් වූ නුඹලාට අවවාද කරන්නෙකු හා ශුභාරංචි දන්වන්නෙකු වෙමි." යැයි ද (නබිවරයා විසින් ජනයන්ට පැහැදිලි කරනු ලැබ ඇත.) (3) "තවද නුඹලා නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් පාප ක්ෂමාව ඇයැදිවූ. පසුව ඔහු වෙත පශ්චාත්තාප වී යොමු වූ. (එසේ කළේ නම්) නියම කරනු ලැබූ කාලයක් දක්වා ඔහු නුඹලාට අලංකාර ජීවන සම්පත් භුක්ති විඳින්නට සලස්වන්නේය. තවද භාග්‍යය හිමි සැම කෙනෙකුටම ඔහුගේ වරප්‍රසාදය(වේතනය) ඔහු පිරිනමන්නේය. (නමුත්) නුඹලා පිටුපෑවානු නම්, එවිට සැබැවින්ම මහත් වූ දිනයක දඬුවම නුඹලා කෙරෙහි (සිදුවීම පිළිබඳව) මම බිය වන්නෙමි. (4) නුඹලාගේ නැවත යොමු වන ස්ථානය අල්ලාහ් වෙතය. තවද ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.-

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

أَلَا إِنَّهُمْ يَشْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَنخَفُوا مِنْهُ ۚ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ ۚ يَعْلَمُ مَا
 يُسْمُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى
 اللَّهِ رِزْقَهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۗ كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ
 قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾

- (5) දැන ගනිවු. සැබැවින්ම ඔවුන් ඔහුගෙන්(අල්ලාස්ගෙන්) සැඟවෙනු පිණිස ඔවුහු (පහතට නැව්) තමන්ගේ ළය පෙදෙස් වසා ගන්නෝය. දැන ගනිවු. ඔවුන්ගේ වස්තූයන් වලින් ඔවුන් ආවරණය වන කල්හි ඔවුන් සඟවන දෑ ද ඔවුන් හෙළිදරව් කරන දෑ ද ඔහු දන්නෝය.² සැබැවින්ම ඔහු සිත් තුළ ඇති දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.

(6) මිහිතලයෙහි (වෙසෙන) කවර ජීවියෙකු වුව ද ඒවායෙහි ජීවන සම්පත් අල්ලාස් කෙරෙහිම මිස (වෙනකෙකු කෙරෙහි භාර වන්නේ) නැත. තවද ඒවායෙහි (මෙලොව) නවාතැන ද ඒවායෙහි සමුගෙන (නැවත) යන තැන(මතු ලොව) ද ඔහු දනී. සෑම දැයකම පැහැදිලි වූ (ලව්හුල් මඡ්හුල්* නම්) පුස්තකයෙහිය.

(7) තවද දින සයකින් අහස් හා මිහිතලය මැව්වේ ඔහුමය. (මේවා මැවීමට පෙර) ඔහුගේ අර්ෂය* ජලය මත විය. ඔහු (අහස් හා මිහිතලය මැව්වේ) නුඹලාව නුඹලා අතුරින් කවරෙකු ක්‍රියාවෙන් උතුම් ද යන්න පිරික්සනු පිණිසය. (තබ්වරය,) නුඹ (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට) “සැබැවින්ම නුඹලා මරණයෙන් පසුව යළි නැගිටුවනු ලබන්නන්” යැයි පැවසුවේ නම් “සැබැවින්ම මෙය පැහැදිලි හූනියමක් මිස නැතැ”යි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පවසති.-

2) ඇතැම් මක්කා මිථ්‍යාදාෂ්ටිකයන් තබී මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ වදන් තමන්ගේ සවනට නොවැටීම පිණිස එතුමාට මුහුණ නොදී වැළකී සිටියෝය. මේ සඳහා ඔවුන් නැව් වස්තූයන් වලින් තමන්ව වසා ගත්තෝය. තවත් සමහරුන් අල්ලාස්ට තමන් සඟවමින් යැයි සිතා මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව කුමන්ත්‍රණ කරමින් සිටියෝය. මෙම ආයතය පෙන්නුම් කරන්නේ මෙම පිරිසගේ මෙවැනි අඥානකම් පිළිබඳවය.

وَلَيْنُ أَخْرَجْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ أَلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسٌ
 مَّصْرُودًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨﴾ وَلَيْنُ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً
 ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ ۗ إِنَّهُ لَكَيْفُوسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَيْنُ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولُنَّ
 ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۗ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَصَابِقُ بِهِ صَدْرِكَ أَنْ
 يَنقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ كُنزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۗ إِنبَأَ أَنْتَ نَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

وَكَيْلٌ

(8) තවද නියමිත කාලයක් දක්වා දඬුවම අපි ඔවුන්ගෙන් ප්‍රමාද කළේ නම්, "එය වළක්වන්නේ කුමක් ද?" යි ඔවුහු (සමච්චලයෙන්) පවසන්නෝමය. දැන ගනිවු, ඔවුන් වෙත එය(දඬුවම) පැමිණෙන දින ඔවුන්ගෙන් එය හරවනු ලබන්නේ නැත. තවද ඔවුන් කවර දෙයක්(දඬුවමක්) පිලිබදව සමච්චල් කරමින් සිටියේ ද එය ඔවුන්ව වෙලා ගනු ඇත.

(9) තවද අපි මිනිසාට අපගෙන් වූ දයාලුභාවයක් රස විදින්නට සලස්වා පසුව එය ඔහුගෙන් ඉවත් කළේ නම් සැබැවින්ම ඔහු අපේක්ෂා සුන් වූවෙකු, අකෘතඥයෙකු වන්නේය. (10) ඔහුව ස්පර්ශ කළා වූ පීඩාවකට පසුව අපි ඔහුට භාග්‍යයක් රස විදීමට සැලැස්වූයේ නම් "මාගෙන් නරකයන් ඉවත් වී ගියේයැ" යි ඔහු පවසන්නේමය. (එවිට) සැබැවින්ම ඔහු (ආඩම්භරයෙන්) සතුටු වූවෙකු, (අල්ලාහ්ට අකෘතඥ වී) තමන්වම වර්ණනා කරන්නෙකු වන්නේය. (11) (නමුත් තමන්ට ඇති වූ පීඩාව) ඉවසා යහකම් කළවුන් හැරය. ඔවුන්ටමය පාප ක්ෂමාව හා මහත් වූ චේතනය ඇත්තේ. (12) (නබිවරය,) එවිට "ඔහු වෙත නිධානයක් පහළ කරනු ලැබිය යුතු නොවේ ද? එසේ නොමැතිනම් ඔහු සමග මලක්වරයෙකු පැමිණිය යුතු නොවේ ද" යි ඔවුන් (නුඹ ගැන) පැවසීමෙන් නුඹ වෙත පහළ කරනු ලැබූ දැයින් සමහරක් නුඹ (ප්‍රචාරය නොකර) අත්හැරිය හැක්කේය. තවද නුඹගේ හදවත එමගින් පටු විය හැක්කේය. සැබැවින්ම නුඹ අවවාද කරන්නෙකුමය. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි භාරකරය.³-

3) ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට එරෙහිව අභියෝග කළෝය. එනම් රන් හා රිදී නිධානයක් පහළ කරන ලෙස හෝ ඔහුව ආරක්ෂා කරන මලක්වරයෙකු එවන ලෙසය. එවිට එතුමා එයින් දුකට පත් විය. මෙම ආයතය එතුමාට සැනසීමක් ඇති කර සියල්ල අල්ලාහ් කෙරෙහි භාර කරන ලෙස පවසා ඇත. තවද එතුමාගේ වගකීම වන්නේ අවවාද කිරීම පමණක් යැයි ද සඳහන් කර ඇත.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ^ط قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيْتٍ وَّادْعُوا مَنِ اسْتَلَطْتُمْ مِّنْ دُونِ
 اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٣﴾ فَاَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاَعْلَمُوْا اَنَّا اَنْزَلْنَا بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّا إِلٰهَ
 اِلَّا هُوَ ^ع فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٤﴾ مِّنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنْتَهَا نُوْفٍ اِلَيْهِمْ
 اَعْمٰلُهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ﴿١٥﴾ اُوْلٰئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ^ح
 وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾

- (13) එසේ නොමැතිනම් “ඔහු මෙ(ම අල් කුර්ආනය) ගොතා පැවසුවේයැ”යි ඔවුහු පවසන්නෝ ද? (නබිවරය,) “නුඹලා සත්‍යවාදීන්ව සිටියෙහු නම් අල්ලාස් හැර නුඹලාට හැකියාව ඇත්තන්ව කැඳවා මෙය මෙන් ගොතනු ලැබූ පරිච්ඡේද දහයක් නුඹලා ගෙන එවු.” යැයි නුඹ පවසවු.⁴ (14) නුඹලාට ඔවුන් පිළිතුරු නොදෙන්නේ නම්, “මෙය පහළ කරනු ලැබුවේ අල්ලාස්ගේ ඥානයෙන් බව ද ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැති බව ද නුඹලා දැන ගනිවු. එබැවින් නුඹලා අවනතවන්නන් වන්නෙහු ද?” (යැයි ඔවුනට පවසවු.) (15) කවරෙකු මෙලොව ජීවිතය හා එහි අලංකාරය අපේක්ෂා කරන්නෙකු වන්නේද අපි ඔවුන් වෙත ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්(හි ප්‍රතිඵල) මෙ(ලොවෙ)හි දී සම්පූර්ණයෙන් පිරිනමන්නෙමු. තවද ඔවුහු මෙහි අඩුවක් කරනු නොලබන්නෝය. (16) මතු ලොවෙහි (නිරා) ගින්න හැර තමන්හට වෙනත් කිසිවක් නොමැත්තෝ ඔවුහුමය. තවද එ(ම ලෝකික ජීවිතයෙ)හි ඔවුන් කළ (යහ)දැය (විනිශ්චය දිනයෙහි) නිෂ්ඵල විය. තවද ඔවුන් කරමින් සිටි දැය අවලංගු වූවක්ය.

4) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ආරම්භයේ දී අල් කුර්ආනයේ මෙන් සූරාවන් 10 ක් ගෙන එන මෙන් අභියෝග කරන ලදී. එසේ ඔවුන් එය කිරීමට අපොහොසත් වූ කල්හි එක් සූරාවක් ගෙන එන මෙන් අභියෝග කරන ලදී. නමුත් මෙම අභියෝගය ජය ගැනීමට කිසිවෙක් ඉදිරිපත් නොවූහ. මෙම අභියෝගය අල් කුර්ආනය අල්ලාස්ගෙන් පහළ වූවක් යැයි සනාථ කිරීමට ප්‍රමාණවත් සාධකයකි.

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِنَا مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدًا مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً
 ١٧ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَلَئِنَّ أَمْرَهُمْ لَكُنَّ فِي مَرِيضَةٍ مِنْهُ
 إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
 كَذِبًا ۖ أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا
 لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مِنْ أَوْلِيَاءَ ۖ يُضَعَّفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۖ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

(17) තම පරමාධිපතිගෙන් වූ පැහැදිලි සාධකයක් (වන අල් කුර්ආනය) මත සිටින්නා(මුහම්මද්*), ඔහුගෙන්(පරමාධිපතිගෙන්) වූ සාක්ෂිකරුවෙකු (වන ජබර්ල්*) එ(ම කුර්ආනය)ට මතුව එ(ම කුර්ආනය සත්‍යය බවට තහවුරු කරන්නෙකු ලෙස) සිටිය දී තවද එ(ම කුර්ආනය)ට පෙර මුසාගේ* ධර්ම ප්‍රස්තකය (එය සත්‍ය කරමින් ඔහුගේ ජනයාට) මග පෙන්වීමක් හා දයාවක් ලෙස තිබිය දී (පැහැදිලි සාධකයෙහි සිටින ඔහු වෙතත් පුද්ගලයින් මෙන් වන්නේ) ද? (එම මුසාගේ ධර්ම ප්‍රස්තකය විශ්වාස කරන) මොවුන් එ(ම කුර්ආනය) විශ්වාස කරන්නෝය. තවද සේනාංකයන් අතුරින් කවරෙකු එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද එවිට ඔහුගේ පොරොන්දු වූ ස්ථානය (නිරා) ගින්නය. (නබිවරය,) එබැවින් නුඹ එය පිළිබඳව සැකයෙහි පසු නොවුව. සැබැවින්ම එය නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සත්‍යයකි. එනමුත් මිනිසුන් අතුරින් බොහෝ දෙනා (ඒ බව) විශ්වාස නොකරති. (18) අල්ලාහ් පිළිබඳව බොරු ගොතන අයට වඩා මහත් අපරාධකරුවා කවරෙක් ද? (විනිශ්චය දින) ඔවුන් ඔවුන්ගේ පරමාධිපති වෙත ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නෝය. “තම පරමාධිපතිට එරෙහිව අසත්‍යය කළවුන් මොවුන්මය” යැයි සාක්ෂිකරුවන්(රසූල්වරුන්*) පවසන්නෝය. දැන ගනිමු. අපරාධකරුවන් කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ ශාපය ඇත. (19) (ඔවුන්) කවරහුදයත් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් (ජනයා) වළක්වති. තවද එහි ඇද සොයති. තවද මතුලොව පිළිබඳව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් ඔවුන්මය. (20) ඔවුන් මිනිකලයෙහි (අල්ලාහ්ගේ දඬුවමින්) මිඳෙන්නන් නොවන්නෝය. තවද අල්ලාහ් හැර (වෙනත්) භාරකරුවන් කිසිවෙකු ඔවුනට නොවීය. ඔවුනට දඬුවම ගුණ කරනු ලබන්නේය. ඔවුන් (සත්‍යය) සවන් දෙන්නට හැකියාව ලබන්නන් නොවෙති. තවද බලන්නන් ද නොවෙති.-

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ
 أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ
 وَالسَّيِّعِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ
 نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ
 الْكَاذِبِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ
 أَرَادُوا بُيُوتًا بَدِئًا وَالرَّأْيِ وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْهَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَحْنُكُمْ كَذِبِينَ ﴿٢٧﴾

- (21) ඔවුහුමය තමන් තමන්ටම පාඩු ඇති කර ගත්තවුන් වන්නෝ. තවද ඔවුන් ගොතමින් සිටි දෑ ඔවුන්ගෙන් මුළා වී ගියේය. (22) සත්‍යයවශයෙන්ම ඔවුහුමය මතු ලොවෙහි දැඩි අලාභවන්තයින් වන්නෝ. (23) සැබැවින්ම විශ්වාස කර යහකම් කර තම පරමාධිපති වෙත නැඹුරු වූ අය වන ඔවුහුමය (ස්වර්ග) උපතේ සගයන් වන්නෝ. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. (24) (මෙම) දෙපිරිසට උපමාව නම් අන්ධ හා බිහිරි තැනැත්තා ද පෙනුමැති හා ශ්‍රවණය ඇති තැනැත්තා ද මෙන් ය. උපමාවෙන් මොවුන් දෙදෙනා එක සමාන වන්නේ ද? එබැවින් (මේ පිළිබඳව) නුඹලා මෙතෙහි නොකරන්නෙහු ද?

(25) සැබැවින්ම අපි **නූෂ්ව*** ඔහුගේ ජනයා වෙත එව්වෙමු. “සැබැවින්ම මා නුඹලාට පැහැදිලි අවවාද කරන්නෙකු වෙමි.” (26) “එනම් නුඹලා **අල්ලාෂ්** හැර (වෙනත් අයට) නොනමදිවු. සැබැවින්ම මම නුඹලා කෙරෙහි (පැමිණෙන) වේදනීය දිනයේ දඬුවම පිළිබඳව බියවෙමි.” (යැයි **නූෂ්** පැවසුවේය.) (27) එවිට ඔහුගේ ජනයා අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළ ප්‍රධානීහු “නුඹව අප මෙන් මිනිසෙකු ලෙස මිස අපි නොදකිමු. තවද බොළඳ අදහසින් යුතුව අපගෙන් පහත් වූ අය මිස (වෙනත් කිසිවෙකු) නුඹව අනුගමනය කරනු අපි නොදකිමු. තවද අපට වඩා නුඹලාට කිසිදු ශ්‍රේෂ්ඨත්වයක් ඇති බව ද අපි නොදකිමු. එහෙත් අපි නුඹලාව අසත්‍ය ප්‍රකාශ කරන්නන් ලෙස සිතන්නෙමු” යැයි පැවසුවෝය.-

قَالَ يَقَوْمِ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كُنْتُمْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّيْ وَ اَتٰنِيْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِيْ فَعَبَيْتُمْ عَلَيَّكُمْ
 اَنْ لَّا تَكُوْمُوْهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَيَقَوْمِ لَا تَسْئَلُوْنِيْ عَلَيْهِ مَا لِيَ اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ
 وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الدّٰيِنِ اٰمِنُوْا ۗ اِنَّهُمْ مُّلْقُوْا رَبِّيْهِمْ ۗ وَالْكِنٰى اَرٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَيَقَوْمِ
 مَنْ يُّنصِرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۗ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَلَا اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزٰٓئِنِ اللّٰهِ
 وَلَا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ ۗ وَلَا اَقُوْلُ لِلدّٰيِنِ تَزَدِرِيْ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ
 خَيْرًا ۗ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِبٰٓئِنِ اَنْفُسِهِمْ ۗ اِنِّيْ اِذَا لَبِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣١﴾

- (28) ඔහු(තුන් මෙසේ) පැවසුවේය. “මාගේ ජනයානි, මම මාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ පැහැදිලි සාධකයක් මත වි ඔහු වෙතින් වූ දයාව(නබිත්වය*) ඔහු මට පිරිනමා එය නුඹලා(ගේ දැස් වල)ට (නොපෙනෙන ලෙස) සඟවනු ලැබුවේ නම් නුඹලා එය පිළිකල් කරන්නන්ව සිටිය දී අපි නුඹලාට එය (පිළිපදින ලෙස) බල කළ හැක්කේ දැයි නුඹලා අවධානය කළෙහු ද? (29) තවද මාගේ ජනයානි, මේ වෙනුවෙන් මම නුඹලාගෙන් ධනය නොඇයැදිමි. මාගේ වේතනය අල්ලාහ් කෙරෙහි මිස නැත. තවද මම විශ්වාස කළවුන්ව පලවා හරින්නෙකු ද නොවෙමි.⁵ සැබැවින්ම ඔවුහු ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිව මුණ ගැසෙන්නන් වන්නෝය. එනමුත් මම නුඹලාව අඥාන පිරිසක් ලෙස දකින්නෙමි. (30) තවද මාගේ ජනයානි, මම ඔවුන්ව පලවා හැරියේ නම් අල්ලාහ්ගෙන් (වූ දඬුවමින් ආරක්ෂා වීමට) මාහට උදවු කරන්නේ කවරෙකු ද? එබැවින් (මේ පිළිබඳව) නුඹලා මෙනෙහි නොකරන්නෙහු ද? (31) තවද මා අබියස අල්ලාහ්ගේ ධන සම්භාරයන් ඇතැයි මම නුඹලාට නොපවසන්නෙමි. තවද ගුප්ත දෑ (පිළිබඳව) මම නොදනිමි. සැබැවින්ම මම මලක්වරයෙකු* යැයි ද මම නොපවසන්නෙමි. තවද නුඹලාගේ ඇස් පහත් කොට සලකන්නන් (වූ දිළින්දන්) වන ඔවුනට අල්ලාහ් කිසිදු යහපතක් නොපිරිනමන්නේ යැයි ද මම නොපවසන්නෙමි. අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ සිත් තුළ ඇති දෑ පිළිබඳව මැනවින් දන්නාය.⁶ සැබැවින්ම මම (එසේ කීවේ නම්) එවිට අපරාධකරුවන් අතුරින් වන්නෙමි.”

5) “නුඹ වටා සිටින දිළින්දන්ව නුඹ පලවා හැරියේ නම් අපි නුඹගේ උපදෙසට සවන් දෙන්නෙමු” යැයි පැවසූ නබි තුන් ~~ෂෂ~~ තුමාණන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපිත ජනයානිට ඔහු මෙසේ පිළිතුරු දුන්හ.

6) නබි තුන් ~~ෂෂ~~ තුමාණන්ගේ අනුගාමිකයන් අවංක සිතින් විශ්වාස නොකළෝ යැයි ප්‍රතික්ෂේපක ජනයානි බොරු වෝදනාවක් එල්ල කළෝය. එයට ඔවුන්ගේ හැසිරීමෙන් ඔවුන් අවංකව විශ්වාස නොකළෝයැයි ද ඔවුනට අල්ලාහ් කිසිදු යහපතක් නොපිරිනමන්නේ යැයි ද මට පැවසීමට කිසිවක් නොමැත. අල්ලාහ් ඔවුන් සත්‍යය ලෙස විශ්වාස කළෝය යැයි මැනවින් දන්නේය යැයි නබි තුන් ~~ෂෂ~~ තුමාණන් පැවසුවේය.

قَالُوا يُنُومُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَكَثُرَتْ جِدَالِنَا فَأَتَيْنَا بِهَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾
 قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِبُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ
 أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ
 افْتَرَاهُ ۗ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ
 لَنْ نُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

(32) "අහෝ **හුඳ්!** තුඹ අප සමග තර්ක කළෙහිය. තවද තුඹ අපගේ තර්කය අධික කළෙහිය. එසේ තුඹ සත්‍යවාදීන් අතුරින් (කෙනෙකු) වූයේ නම් තුඹ අපට (දඬුවමින්) අවවාද කළ දැ අප වෙත ගෙන එවු." යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (33) "**අල්ලාහ්**මය තමා අහිමක කළේ නම් තුඹලා වෙත එය(දඬුවම) ගෙන එනුයේ. තවද තුඹලා (**අල්ලාහ්**ගේ දඬුවමින්) මිඳෙන්නන්ව නැත." යැයි ඔහු(**හුඳ්**) පැවසුවේය. (34) "තවද **අල්ලාහ්** තුඹලාව නොමග යැවීමට අපේක්ෂා කරන්නෙකුට සිටියේ නම් මම තුඹලාට උපදෙස් දීමට අපේක්ෂා කළේ නම් ද මාගේ උපදෙස තුඹලාට ප්‍රයෝජනවත් නොවන්නේය. ඔහු තුඹලාගේ පරමාධිපතිය. තවද ඔහු වෙතමය තුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ." (යැයි ද **හුඳ්** පැවසුවේය.)

(35) එසේ නොමැතිනම් "ඔහු මෙ(ම **අල් කුර්ආන**)ය ගොතා පැවසුවේයැ"යි (මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්) ඔවුන් පවසන්නෝ ද? (නබිවරය,) තුඹ පවසවු "මම එය ගෙතුවේ නම් එවිට මාගේ වරද මා කෙරෙහිම (අත්වන්නේ)ය. තවද තුඹලා කරන වරදින් මම නිදොස් වෙමි."⁷

(36) (මෙතෙක්) විශ්වාස කළවුන් හැර (වෙනත් කිසිවෙකු) තුඹගේ ජනයින් අතුරින් විශ්වාස නොකරන්නෝමය. එබැවින් ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව තුඹ දුකට පත් නොවවු. යැයි **හුඳ්** වෙත **වහී*** (නැමැති දේව පණිවිඩ) පහළ කරනු ලැබීය.⁸-

7) **නබි හුඳ්** ﷺ තුමාණන්ගේ වෘත්තාන්තය **අල්ලාහ්** මෙම සූරාවෙහි පවසමින් සිටියදී, අතර මැද මෙම **ආයත**යෙහි **මක්කා** ප්‍රතික්ෂේපකයින් වෙත අවධානය යොමු කොට ඇත. මෙයින් අදහස් වන්නේ **අල්ලාහ්** **නබිවරයාට** දේව පණිවිඩ පහළ කර නොතිබුණේ නම් ඔහුට **නබි හුඳ්** ﷺ තුමාණන්ගේ වෘත්තාන්තය දැන ගැනීමට මගක් නොවන්නේය යන්නය. තවද එම වෘත්තාන්තය පැහැදිලිව විස්තර කිරීමට නොහැකි වනු ද ඇත. මෙසේ තිබියදී ද ප්‍රතික්ෂේපකයන් **නබි මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන් **අල් කුර්ආන**ය ගෙතුවේ යැයි පැවසුවෝය.

8) මෙම **ආයත**යට පෙර සඳහන් වූ **ආයත**යන්හි සිදු වූ සිදුවීම් අතර ද මෙම **ආයත**යේ ඇති කරුණු අතර ද විශාල කාල පරතරයක් පුරාවට **නබි හුඳ්** ﷺ තුමාණන් ජනයින්ව යහමග වෙත කැඳවමින් සිටියේය. මේ පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා **සූරා හුඳ්** නම් **අල් කුර්ආන** හි 71 වැනි සූරාවෙහි සඳහන් වී ඇත.

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الْذِينِ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾
 وَيُصْنَعُ الْفُلْكَ⁹ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ¹⁰ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا
 نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ⁹ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ
 عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ⁹ قُلْنَا احْبِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
 زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ
 ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ادْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾

(37) තවද අපගේ අධිකෘතය යටතේ හා අපගේ වහි* (නැමැති දේව පණිවිඩය) පරිදි නුඹ නැව සාදවු. තවද නුඹ අපරාධ කළවුන් විෂයෙහි මා සමග කතා නොකරවු. සැබැවින්ම ඔවුහු ගිල්වනු ලබන්නන්ය.

(38) ඔහු නැව සැදුවේය. ඔහුගේ ජනයා අතුරින් වූ ප්‍රධානීන් ඔහු අසලින් ගමන් කරන සෑම අවස්ථාවකම ඔහුව සමච්චල් කළෝය. “නුඹලා අපව සමච්චල් කරන්නෙහු නම් නුඹලා සමච්චල් කළාක් මෙන්ම සැබැවින්ම අපි ද නුඹලාව සමච්චල් කරන්නෙමු.” යැයි ඔහු(නුඹ) පැවසුවේය. (39) “තමන්ව නින්දා කරන දඬුවමක් තමන් වෙත පැමිණ සදාතනික දඬුවමක් තමන් කෙරෙහි පහළ වන්නේ යැයි නුඹලා මතු දැන ගනු ඇත.” (යැයි ද නුඹ පැවසුවේය.) (40) අපගේ අණ පැමිණ ලිපෙන් ජලය උනන්තට ගත් විට⁹ (අහෝ නුඹ!) “සෑම (සත්ව) වර්ගයකින්ම ජෝඩුව බැගින් ද¹⁰ (නුඹගේ පවුලේ උදවිය වන) ඔවුන් අතුරින් කවරෙකු කෙරෙහි (දඬුවමේ) වදන පෙරටු වූයේ ද ඔවුන් හැර නුඹගේ පවුලේ (අන්) උදවිය ද විශ්වාස කළවුන්ව ද එ(ම නැවෙ)හි උසුලවු” යැයි අපි පැවසුවෙමු. තවද ස්වල්ප දෙනෙක් මිස ඔහු සමග විශ්වාස නොකළෝය.

(41) “නුඹලා මෙයට ගොඩ වවු. මෙය යාත්‍රා කිරීම ද එය නතර වීම ද අල්ලාහ්ගේ නාමයෙනි. සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.” යැයි ඔහු(නුඹ)* පැවසුවේය.-

9) නබි නුඹ* ﷺ තුමාණන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපිත ජනයින් මහා ජල ගැල්මකින් විනාශ වූහ. කෙසේද යත් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ විනාශයේ මහා සාධකයක් වශයෙන් නැවැත්විය නොහැකි අන්දමින් ලිපක් තුළින් ජලය මුළු මිනිකලය පුරාම ගලා යන්නට විය. එම අවස්ථාවේදීම දැඩි වර්ෂාවක් ද මෙම ජල ගැල්මට එකතු විය.

10) මෙම ගංවතුර ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ විනාශය සඳහාම විය. එබැවින් නැවට ඔහුගේ පවුලේ වූ විශ්වාස කළවුන්ව ද පොදුවේ විශ්වාස කළවුන් ද සියලු සතුන්ගෙන් ජෝඩුව බැගින් ද නංවන මෙන් අල්ලාහ් විසින් නබි නුඹ* ﷺ තුමාණන්ට විධානය කළේය.

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۖ وَنَادَى نُوْمٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنِي اِرْكَبَ مَعَنَا وَ
 لَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ سَاوِي اِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ ۗ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ
 مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَحِمَ ۗ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُبْعَثِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا اَرْسُ
 اِبْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْبَاءِ اَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى نُوْمٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِي مِنْ اَهْلِي وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ
 وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِينَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يُنُوْمُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صٰلِحٍ ۗ فَلَا
 تَسْعٰنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۗ اِنِّيْ اَعْظَمُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٤٦﴾

(42) තවද එය කඳු මෙන් වූ රළ අතර ඔවුන් සමග යාත්‍රා කළේය. නූත් (තමන්ගෙන්) ඇත්ව සිටි තම පුතණුවන් අමතා "මාගේ පුතණුවනි, අප සමග (නැවට) ගොඩ වවු. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින් සමග නොවවු" යැයි පැවසුවේය. (43) "ජලයෙන් මා ආරක්ෂා කරන කන්දකට මම නැග ගනිමි" යැයි ඔහු(නූත්ගේ පුත්) පැවසුවේය. "අද දින අල්ලාස් කරුණාව දැක්වුවන් හැර ඔහුගේ (දඬුවමේ) විධානයෙන් ආරක්ෂා කරන කිසිවෙකු නැත" යැයි ඔහු(නූත්) පැවසුවේය. තවද රළ පහර ඔවුන් දෙදෙනා අතර ආවරණයක් විය. එවිට ඔහු ගිලී ගියවුන් අතුරින් (කෙනෙකු) විය.

(44) "අහෝ මහ පොළොව! නුඹ නුඹගේ ජලය උරා ගනිවු. අහෝ අහස! නුඹ (නුඹගේ වර්ෂාව) නතර කර ගනිවු" යැයි (අල්ලාස් විසින්) පවසනු ලැබීය. තවද ජලය සිඳි ගියේය. (ඔවුන් විනාශ කරනු ලැබ ඔවුන්ගේ විනාශයේ) කරුණ ද සම්පූර්ණ කරනු ලැබීය. එය(එම නැව) සුදි¹¹ (නම් කන්ද) මත රැඳිණ. අපරාධකාර ජනයා (අල්ලාස්ගේ ආශිර්වාදයෙන්) දුරස්ථයැ"යි ද පවසනු ලැබීය. (45) තවද නූත් තම පරමාධිපති අමතා "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම මාගේ පුතණුවන් මාගේ පවුලේ අය අතුරින්මය. තවද ඔබගේ පොරොන්දුව සැබැවකි. තවද ඔබ විනිශ්චයකරුවන් අතුරින් අති ශ්‍රේෂ්ඨ විනිශ්චයකරුය." යැයි පැවසීය. (46) ඔහු(අල්ලාස්) "අහෝ නූත්! සැබැවින්ම ඔහු නුඹගේ පවුලේ අය අතුරින් (කෙනෙකු) නොවන්නේය. සැබැවින්ම ඔහු දැහැමි නොවන ක්‍රියාව(න් කරන්නෙ)කි. එබැවින් කවර දෙයක් පිලිබඳව නුඹට දැනුමක් නැත්තේ ද එය මගෙන් නොඅසවු. නුඹ අඥානයින් අතුරින් නොවිය යුතු යැයි මම නුඹට උපදෙස් දෙන්නෙමි" යැයි පැවසුවේය.-

11) මෙය උතුරු ඉරාකයේ පිහිටා ඇති කන්දකි. වර්තමානයේ ද මෙම නමින්ම එය අමතනු ලැබේ.

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنُ مِنَ
 الْخَسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يٰنُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ
 سَنَبِتُّهُمُ لِمَنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا
 كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا ۚ فَاصْبِرْ ۚ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِلَىٰ
 عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۚ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ
 ﴿٥٠﴾ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

- (47) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, කවර දෙයක් පිළිබඳව මට දැනුමක් නැත්තේ ද එය ඔබගෙන් ඉල්ලීමෙන් මම ආරක්ෂාව පතන්නෙමි. නුඹ මට පාප ක්ෂමාව නොදුන්නේ නම් තවද නුඹ මට කරුණාව නොදැක්වූයේ නම් මම අලාභවන්තයින් අතුරින් (කෙනෙකු) වෙමි යැයි" ඔහු(නුඹ) පැවසුවේය. (48) "අහෝ නුඹ! නුඹ වෙත ද නුඹ සමග වූවන් අතුරින් සිටින ප්‍රජාවන් වෙත ද අපගෙන් වූ ශාන්තිය හා අභිවාද්ධිය සමග (නැවෙත්) පහළට බසිවු. (ඔවුන් අතුරින්) යම් ප්‍රජාවන්, ඔවුනට අපි (මෙලොව) භුක්ති විඳින්නට සලස්වන්නෙමු. පසුව අපගෙන් වූ වේදනීය දඬුවමක් ඔවුන්ව ස්පර්ශ කරනු ඇත.¹²" යැයි පවසනු ලැබීය. (49) (නබීවරය) මේවා අපි නුඹ වෙත වහි*(දේව පණිවිඩ) පහළ කළ (නුඹ) නොදුටු පුවත් අතුරිනි. මෙ(ම කුර්ආන)යට පෙර නුඹ ද නුඹගේ පිරිස ද මෙය දැන නොසිටියෝය. එබැවින් නුඹ(ට ඇති වන හිංසනයන්) ඉවසවු. සැබැවින්ම (ප්‍රශංසනීය) අවසානය බිය හක්කියන්නටය.

(50) තවද ආද්* (ජනයා) වෙත ඔවුන්ගේ සහෝදර හුද්¹³ ය(අප විසින් යවනු ලැබුවේ). "මාගේ ජනයනි, නුඹලා අල්ලාහ්(ට පමණක්) නැමදුම් කරවු. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නුඹලාට නැත. නුඹලා (අල්ලාහ් කෙරෙහි අසත්‍යය) ගොතන්නන්ව මිස නැත." යැයි ඔහු පැවසුවේය. (51) "මාගේ ජනයනි, මේ වෙනුවෙන් මම නුඹලාගෙන් (කිසිදු) වේතනයක් නොඅයැදිමි. මාගේ වේතනය මා මැවූ කෙනා කෙරෙහි මිස නැත. එබැවින් (මේ බව) නුඹලා අවබෝධ කර නොගන්නෙහු ද?

12) මෙයින් අදහස් කරනුයේ නැවෙත් ආරක්ෂා වූ පිරිස අතුරින් සමහරුන් නැවත පෙර සේම පාප කරනු ඇත යන්නය. ඔවුන් මෙලොව ස්වල්ප කලක් භුක්ති විඳිමෙන් පසු මෙලොවෙහි හෝ මතුලොවෙහි දඬුවමට ලක් වනු ඇත.

13) 'ආද් ජනයා' යනු යෙමන් දේශයේ විසූ ආදීවාසීන්ය. මෙම සමූහයා යහමගට ඇරයුම් කිරීම සඳහා ඔවුනතුරින් නබී 'හුද්' කුමාණන්ව අල්ලාහ් පත් කළේය. මොවුන් එම නබීවරයාව ප්‍රතික්ෂේප කළ හෙයින් අල්ලාහ් භයානක දරුණු සුළඟක් යවා විනාශ කළේය. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:65 ආයතය සමග එහි පාද සටහන බලන්න.

وَيَقُومِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ ۗ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَبِيعًا مِمَّا لَا تُنظَرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِأَصْبَتِهَا ۗ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

(52) තවද මාගේ ජනයා, නුඹලා නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් පාප ක්ෂමාව ඇයැදිවූ. පසුව ඔහු වෙත පශ්චාත්තාප වී යොමු වූ. (එසේ කළේ නම්) ඔහු නුඹලා වෙත අහසින් (වර්ෂාව අවශ්‍ය පරිදි) අධිකව යවන්නේය. තවද ඔහු නුඹලාගේ ශක්තිය සමග (තවත්) ශක්තිය වර්ධනය කරන්නේය. තවද වැරදිකරුවන් ලෙස නුඹලා (ඔහුට) පිටු නොපවු” (යැයි ද ඔහු පැවසුවේය.)

(53) (එයට) ඔවුහු “අහෝ හුද්! නුඹ අප වෙත (කිසිදු) සාධකයක් ගෙන ආවේ නැත. තවද නුඹගේ ප්‍රකාශය හේතුවෙන් අපි අපගේ දෙවිවරුන්ව අත් හරින්නන් නොවෙමු. තවද අපි නුඹව විශ්වාස කරන්නන් ද නොවෙමු.” යැයි පැවසුවෝය. (54, 55) “අපගේ දෙවිවරුන් අතුරින් සමහරු (නුඹ ඔවුන්ට බැණ වැදුණු හේතුවෙන්) නුඹට නරකක් ඇති කළා යැයි මිස අපි නොපවසන්නෙමු.” (එයට) ඔහු “සැබැවින්ම මම අල්ලාහ්ව (ඒ සඳහා) සාක්ෂිකරුවෙකු බවට පත් කරන්නෙමි. නුඹලා ඔහු(අල්ලාහ්) හැර ආදේශ තබන (වෙනත්) දැයින් මම නිදොස් වූවෙකු යැයි නුඹලා ද සාක්ෂි දරවු. එබැවින් නුඹලා සියල්ලෝම මට (එරෙහිව) කුමන්ත්‍රණය කරවු. පසුව නුඹලා මට අවකාශය ලබා නොදෙවු.” යැයි පැවසුවේය.

(56) “සැබැවින්ම මම මාගේ පරමාධිපති ද නුඹලාගේ පරමාධිපති ද වන අල්ලාහ් කෙරෙහි (සියල්ල) භාර කළෙමි. කිසිදු ජීවියෙකු තමන්ගේ නළල් කෙස් රොදින් (අල්ලාහ් වන) ඔහු අල්ලා ගන්නෙකු ව මිස නැත.¹⁴ සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති සෘජු මාර්ගයක් මතය.-

14) එනම් සෑම ජීවියෙකුම අල්ලාහ්ගේ පාලනයට නකු ව පවතින බවයි.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
 شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾ وَكَأَنَّ جَاءَ أَمْرًا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَالْحِكْمِ وَالْحِكْمِ وَالْحِكْمِ
 رُسُلَهُ وَاتَّبِعُوا أَمْرًا كُلَّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا
 إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَإِلَىٰ شُؤْدٍ آخَاهُمْ طَلْحًا ۗ قَالَ يَأْتِيهِمْ
 أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۗ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا
 ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ ۗ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾

(57) තවද නුඹලා පිටුපැවැනු නම් නුඹලා වෙත කවර දෙයක් සමග මා එවනු ලැබුවේ ද සැබැවින්ම (එය) මා නුඹලාට ප්‍රචාරය කළෙමි. (එසේනම්,) මාගේ පරමාධිපති නුඹලා නොවන (වෙනත්) සමූහයක් නියෝජනයට පත් කරන්නේය.¹⁵ තවද නුඹලා ඔහුට කිසිදු හිංසාවක් (කිසිසේත්ම) කළ නොහැකිය. සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති සියලු දෑ කෙරෙහි පරම ආරක්ෂකය.” (යැයි හුද්* පැවසුවේය.)

(58) අපගේ (දඬුවමේ) අණ (ඔවුන් වෙත) පැමිණි කල්හි අපගෙන් වූ දයාව හේතුවෙන් හුද්ව* ද ඔහු සමග වූ විශ්වාස කළවුන් ද අපි මුදවා ගත්තෙමු. තවද දැඩි දඬුවමකින් ද ඔවුන්ව අපි මුදවා ගත්තෙමු. (59) තමන්ගේ පරමාධිපතිගේ සංඥාවන් ප්‍රතික්ෂේප කර, ඔහුගේ රසුල්වරුන්ට* පිටුපා, මුරණ්ඩු බලගතු වූ සියල්ලන්ගේ විධානයක්ම අනුගමනය කළ, ආද්වරුන්(ගේ වෘත්තාන්තය) වන්නේ මෙයයි. (60) තවද මෙලොවෙහි ද (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින ද ශාපයක් මගින් ඔවුහු ව ලුහුබදිනු ලබන්නෝය. දැන ගනිවු, සැබැවින්ම ආද්වරු* තම පරමාධිපතිව ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. දැන ගනිවු, හුද්ගේ ජනයා වන ආද් (ජනයා අල්ලාහ්ගේ ආශිර්වාදයෙන්) දුරස්ථය.

(61) තවද සමුද්* (ජනයා) වෙත ඔවුන්ගේ සහෝදර සාලිත්ව*¹⁶ ය(අප විසින් යවනු ලැබුවේ). “මාගේ ජනයා, නුඹලා අල්ලාහ්ට (පමණක්) නැමදුම් කරවු. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නුඹලාට නැත. ඔහු නුඹලාව මිනිතලයෙන් නිර්මාණය කළේය. තවද එහි නුඹලාව පදිංචි කෙරෙව්වේය.-

15) මෙහි අල්ලාහ්ව නියෝජනය කරන්නන් යන්නෙන් අදහස් වන්නේ මිනිතලයෙහි අල්ලාහ්ගේ ඒකීයත්වය තහවුරු කරමින් නැමදුම් කරන පිරිසක් එනම් අල්ලාහ්ගේ අණ එලෙසින්ම පිළිපදින ජන සමූහයක් යන්නය.

16) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:73 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

قَالُوا يُصَدِّقُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مَرْيَبٍ ﴿٦٢﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَيْتُنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۗ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسْسُوْهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَبَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذٰلِكَ وَعَدُوٌّ مَّكَدٍ ﴿٦٥﴾

-එබැවින් නුඹලා ඔහුගෙන් පාප ක්ෂමාව ඇයැදිවූ. පසුව ඔහු වෙත පශ්චාත්තාප වී යොමු වූ. සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති සමීපතමයාය. පිළිතුරු දෙන්නාය” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (62) (එයට) ඔවුහු “අහෝ සාලිෂ්! මෙයට පෙර නුඹ අප අතර බලාපොරොත්තු තැබිය හැක්කේ කවු සිටියෙහිය. අපගේ මුතුන් මිත්තන් නැමදූ දෑ අප නැමදීමෙන් නුඹ අපව වළක්වන්නෙහි ද? තවද නුඹ අපව කවර දෙයක් වෙත කැඳවමින් සිටින්නේ ද සැබැවින්ම එහි අපි දැඩි ව්‍යාකූල සැකයෙහි පසුවන්නෙමු.” යැයි පැවසුවේය.

(63) (එයට) ඔහු(සාලිෂ්) “මාගේ ජනයිති, මම මාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ පැහැදිලි සාධකයක් මත වී ඔහුගෙන් වූ දයාව(නබිත්වය*) ඔහු මට පිරිනමා තිබිය දී මම අල්ලාහ්ට පිටුපෑවෙහු නම් ඔහුගෙන් (වූ දඬුවමින් ආරක්ෂා වීමට) මාහට උදවු කරන්නේ කවරෙකු දැ? යි නුඹලා අවධානය යොමු කළෙහු ද? එවිට මට පාඩුව මිස වෙනත් කිසිවක් නුඹලා වැඩි නොකරන්නෙහුය.” යැයි පැවසුවේය. (64) තවද “මාගේ ජනයිති, මෙය නුඹලාට සංඥාවක් ලෙස වූ අල්ලාහ්ගේ ඔටුදෙන ය.¹⁷ එබැවින් අල්ලාහ්ගේ මිනිතලයෙහි අනුභව කරන්නට උභ අත හැර දමවූ. තවද කිසිදු නරකයකින් උභව ස්පර්ශ නොකරවූ. (එසේ කළේ නම්) එවිට සමීපයෙන් වූ දඬුවමක් නුඹලාව ග්‍රහණය කරන්නේය.” (යැයි ද සාලිෂ් පැවසුවේය.) (65) නමුත් ඔවුහු (ගෙල සිඳ දමා) උභව ඝාතනය කළෝය. “නුඹලා නුඹලාගේ නිවෙස් තුළ දින තුනක් (පමණක්) භුක්ති විඳිවූ.¹⁸ මෙය අසත්‍යය නොවන ප්‍රතිඥාවකි.” යැයි ද ඔහු පැවසුවේය.

17) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 91:13 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.
 18) ඔවුන් දඬුවමට ලක්වීමට පෙර දින 3 ක් ඔවුන්ට දෙනු ලැබුණි. එයින් ඔවුන් දින තුනකට පසු දඬුවමට ලක් වේ යැයි ඔවුන්ට පැහැදිලි විය.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صُلَيْحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثَيِّينَ ﴿٦٧﴾ كَأَنَّ لَمْ يَئْتُوا فِيهَا آلَا إِن تَسُودُوا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِلسُّودِ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَمَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿٧٠﴾ وَامْرَأَتُهُ قَابِيلَةُ فَصَحَّكَتُ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يُعْقُوبَ ﴿٧١﴾

(66) එබැවින් අපගේ (දඬුවමේ) අණ පැමිණි කල්හි අපි අපගෙන් වූ දයාවෙන් සාලිත්ව ද ඔහු සමග වූ විශ්වාස කළවුන්ව ද මුදවා ගත්තෙමු. තවද (ඔවුන්ව) එදින අවමානයෙන් ද (අපි මුදවා ගත්තෙමු.) සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති වන ඔහුය සර්ව ශක්තිසම්පන්න. අති බලසම්පන්න වන්නේ. (67) අපරාධ කළවුන්ව මහා හඬ ග්‍රහණය කළේය. තවද ඔවුහු උදැසන ඔවුන්ගේ නිවෙස් තුළම දණින් වැටී (මිය ගිය තත්ත්වයේ) පසු වූහ. (68) ඔවුන් එ(ම නිවෙස්)හි වාසය නොකලාක් මෙනි. දැන ගනිවු. සැබැවින්ම සමුද්වරුන්* තම පරමාධිපතිව ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. දැන ගනිවු. සමුද්වරුන් (අල්ලාහ්ගේ ආශීර්වාදයෙන්) දුරස්ථය.

(69) සැබැවින්ම අපගේ දූතයින්(මලක්වරුන්) ශුභාරංචි රැගෙන¹⁹ ඉබ්රාහිම්* වෙත පැමිණ 'සලාම්'(ශාන්තිය අත් වේවා!) යැයි පැවසුවෝය. ඔහු ද 'සලාම්' යැයි පැවසුවේය. එවිට ඔහු (ආගන්තුකයින් වෙත) බැඳපු (පුෂ්ටිමත්) වසුපැටවකු ගෙන ඒමට ප්‍රමාද නොවීය. (70) තවද ඔහු ඔවුන්ගේ අත් ඒ වෙත යොමු නොවනු දුටු කල්හි ඔවුන්ව (නොහඳුනන පිරිසක් යැයි) අනුමාන කර (ඔවුන් සතුරු පිරිසක් යැයි සිතා) ඔවුන් පිළිබඳව ඔහු බියට පත් විය. "නුඹ බිය නොවවු. සැබැවින්ම අපි ලූක්ගේ* ජනයා වෙත එවනු ලැබුවෙමු" යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (71) ඔහුගේ බිරිය (ඒ අසලම තිරයක් පිටුපස) සිටගෙන සිටියාය. එවිට ඇය සිනාසුණාය.²⁰ පසුව අපි ඇයට ඉස්හාක්* පිළිබඳව ද ඉස්හාක්ට පසු (ඔහුගේ පරපුරෙන් පැමිණෙන) යාකුබ්* පිළිබඳව ද ශුභාරංචි පැවසුවෙමු.-

19) මෙහි දූතයින් යනු මෙහෙවරයන් දෙකකට යවනු ලැබූ මලක්වරුන්ය. ඔවුන්ගේ එක් මෙහෙයක් නම් නබි ඉබ්රාහිම් ඈතුමාණන්ට නබි ඉස්හාක් ඈතුමාණන්ගේ ජනයාට දඬුවම ඇති කිරීමට පැමිණීම ය. තවද ඔවුහු නබි ඉබ්රාහිම් ඈතුමාණන් වෙත මිනිස් ස්වරූපයෙන් පැමිණියෝය.

20) මෙම ආයතයට අනුව ඇය සතුටින් සිනාසුනේ පැමිණි පිරිස සතුරන් නොව මලක්වරුන් යැයි දැන ගත් හේතුවෙනි යැයි ඇතැම් විද්වතුන් සඳහන් කර ඇත.

قَالَتْ يَوْمَئِذٍ اِدُّ وَاَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۚ اِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا
 اَتَعْجِبِينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحِمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهٗ حَبِيْدٌ مَّجِيْدٌ ﴿٧٣﴾
 فَلَمَّا ذَهَبَ عَنِ اِبْرٰهِيْمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِى قَوْمِ لُوٓطٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ
 لَحَلِيْمٌ اَوْ اَهٗ مُنِيْبٌ ﴿٧٥﴾ يَا اِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنِ هٰذَا اِنَّهٗ قَدْ جَاءَ اَمْرٌ رَّيْبٌ ﴿٧٦﴾ وَاِنَّهٗمُ اَتِيهِمْ
 عَذَابٌ غَيْرٌ مَّرْدُوْدٌ ﴿٧٧﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوٓطًا سِىٔءَ بِهٖمْ وَصَاقٍ بِهٖمْ ذُرْعًا وَقَالَ هٰذَا

يَوْمٌ عَصِيْبٌ ﴿٧٤﴾

- (72) ඇය “අහෝ මාගේ බෙදය!²¹ මම මහැල්ලියක්ව සිට මෙම මාගේ සැමියා ද මහල්ලෙකුව සිටිය දී මම දරුවෙකු පුසුක කරන්නේ ද? සැබැවින්ම මෙය විස්මයජනක කරුණකි” යැයි පැවසුවාය. (73) “අල්ලාහ්ගේ අණ පිළිබඳව නුඹ පුදුමයට පත්වන්නී ද? (ඉබ්‍රාහිම්ගේ*) නිවැසියනි, අල්ලාහ්ගේ දයාව ද ඔහුගේ අභිවාද්ධිය ද නුඹලා කෙරෙහි අත් වේවා! සැබැවින්ම ඔහු සර්ව ප්‍රශංසාලාභීය. අති කීර්තිමත්ය.

(74) **ඉබ්‍රාහිම්** වෙතින් බිය පහව ගොස් ඔහු වෙත ශුභාරංචිය පැමිණි කල්හි **ලූත්**ගේ ජනයා වෙනුවෙන් ඔහු අප සමග තර්ක කිරීමට පටන් ගත්තේය.²²

(75) සැබැවින්ම **ඉබ්‍රාහිම්** ඉවසිලිවන්තය සංවේදීය. (අප වෙත) යොමු වන්නාය.

(76) “අහෝ **ඉබ්‍රාහිම්!** නුඹ මේ පිළිබඳව නොසලකා හරිවු. සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපතිගේ (දඬුවමේ) අණ පැමිණ ඇත. තවද සැබැවින්ම ඔවුන් වෙත හරවනු නොලබන දඬුවමක් පැමිණෙන්නේමය.” (යැයි **මලක්වරුන්*** පැවසුවෝය.)

(77) අපගේ දූතවරු(මලක්වරු) **ලූත්*** වෙත පැමිණි කල්හි ඔවුන්(ගේ පැමිණීම) මගින් ඔහු දුකට පත් කරවනු ලැබීය. තවද ඔවුන්(සමග තම සමූහයා මෙම අශික්ෂිත ක්‍රියාව කිරීමට තැත් කරති යන බිය) හේතුවෙන් ඔහු (තම) හදවතින් අපහසුතාවට පත් වුණේය. තවද “මෙය ඉතා දැඩි දිනයකි” යැයි ඔහු(ලූත්) පැවසුවේය.-

21) එකල කාන්තාවන් මෙලෙස පවසනුයේ දුක්මුසු දැයකට නොව විස්මිත දැයක් ප්‍රකාශ කිරීමටය.
 22) **නබි ලූත්** තුමාණන්ගේ සමූහය විනාශයට පත් වීම පිළිබඳව ශෝකයට පත් **නබි ඉබ්‍රාහිම්** තුමාණන් ඔවුන් යහමගට යොමුවේ යැයි අපේක්ෂාවෙන් ඔවුන්ගේ දඬුවමින් ඔවුන්ව නිදහස් කරන මෙන් **අල්ලාහ්**ගෙන් අයැද සිටියේය. ඔහු නැවත නැවත මෙසේ අයැදීය. ඔහුගේ මෙම නොනැවතුණු අයැදීම **අල්ලාහ්** මෙම **ආයත**යේ තර්කයක් ලෙස සඳහන් කර ඇත.

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ ^ط وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ^ط قَالَ يَقَوْمِ هَلْ لَبَّيْتُمْ قَالَوا هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْغِي ^ط أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالَوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ حَقِّي ^ط وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالَوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلَوْا إِلَيْكَ فَأَسِرْ بِاهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الْأَيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتِكَ ^ط إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ ^ط إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

(78) තවද ඔහුගේ ජනයා ඔහු දෙසට ශීඝ්‍ර වූ තත්වයේ ඔහු වෙත පැමිණියෝය. තවද මීට පෙර ඔවුන් නරකයන්(අශික්ෂිත ක්‍රියාවන්) කරමින් සිටියෝය. “මාගේ ජනයානි, මොවුන් මාගේ දුවරුන්ය. මොවුන් නුඹලාට ඉතා පිවිතුරුය. (මොවුන්ව නුඹලා විවාහ කර ගනු.) එබැවින් (පැමිණ ඇති ආගන්තුකයින් පිළිබඳව) නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු.²³ තවද මාගේ ආගන්තුකයින්ගේ විෂයෙහි නුඹලා මා අවමානයට පත් නොකරවු. නුඹලා අතුරින් සිහි බුද්ධිය ඇති (එකදු) පිරිමියෙකු හෝ නොමැත්තේ ද?” යැයි ඔහු(ලුත්) පැවසුවේය.

(79) “නුඹගේ දුවරුන් විෂයෙහි අපට කිසිදු අවශ්‍යතාවක් නැතැයි නුඹ දන්නෙහිය. තවද අපි අපේක්ෂා කරන දෑ ද නුඹ දන්නෙහිය.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (80) සැබැවින්ම නුඹලාට එරෙහිව මට ශක්තියක් ඇත්නම් හෝ (මට උදව් කළ හැකි) බලවත් (පිරිසකගේ) ආධාරයක් වෙත මම සම්බන්ධ වූයේ නම් (නුඹලාව මැඩ පවත්වන්නෙමි.)” යැයි ඔහු(ලුත්) පැවසුවේය. (81) “අහෝ ලුත්! අපි නුඹගේ පරමාධිපතිගේ දූතයන් වෙමු. ඔවුහු නුඹ වෙත නොපැමිණෙන්නෝමය. එබැවින් රාත්‍රියේ යම් කොටසක (දේශාන්තරණය සඳහා) නුඹගේ බිරිය හැර නුඹගේ පවුලේ අයව කැටුව යවු. තවද නුඹලාගෙන් කිසිවෙකු හැරී නොබැලිය යුතුය. සැබැවින්ම ඔවුනට සිදු වන දෑ ඇයට ද සිදුවන්නකි.²⁴ -

23) නබි ලුත් ~~ﷺ~~ තුමාණන් වෙත පැමිණි මලක්වරුන් සමග නබි ලුත් ~~ﷺ~~ තුමාණන්ගේ ජනයා අයුතු සමලිංගික සම්බන්ධතා පැවැත්වීමට තැත් කළෝය. එවිට එතුමාණන් එම වරදින් ඔවුන්ව මුදවා ගැනීම පිණිස තම දුවරුන් සරණපාවා ගෙන හෝ එම වරදින් වැළකෙන ලෙස ඔවුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටියේය. මෙහි දුවරුන් යැයි පවසා ඇත්තේ තම දුවරුන් පමණක් අඩංගු නොවන නමුත් පොදු කාන්තාවන් යනුවෙන් හැඟවීමටය. නබි ලුත් ~~ﷺ~~ තුමාණන් සිය කැමැත්තෙන්ම තම දුවරුන් මේ සඳහා ඉදිරිපත් නොකළ නමුත් එසේ කරනුයේ පිරිමින් හා ගැහැනුන් ලිංගිකත්වයේ යෙදීමට සුදුසු වන්නේ විරුද්ධ පාක්ෂකය සමග බව අවධාරණය කිරීමටය. නමුත් ඔවුන් ඒ පිළිබඳව කිසිවක් නොතකා ඊළඟ අල් කුර්ආන් ආයතයන් වල සඳහන් අයුරින් කටයුතු කළෝය.

24) නබි ලුත් ~~ﷺ~~ තුමාණන්ගේ භාර්යාව සත්‍යය දහම පිළිනොගත් හෙයින් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට හිමි දඬුවම ඇයටද නියම වී තිබුණි. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ කෙනෙකු විශ්වාස නොකර යහ ක්‍රියා

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنْ سَجِيلٍ ۚ مِّنْضُودٍ
 ۞ مُّسَوِّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ ۚ وَمَاهِي مِنَ الظُّلُمَاتِ بِبَعِيدٍ ۞ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ
 قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهِ غَيْرُهُ ۚ وَلَا تَتَّقُوا الْبِكْيَالَ وَالْبَيْذَانَ إِنَّي أَرُكُمُ
 بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۞ وَيَقَوْمِ أَوفُوا الْبِكْيَالَ وَالْبَيْذَانَ
 بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْمُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۞

-සැබැවින්ම (දඬුවම පැමිණීමට) ඔවුන්ට පොරොන්දු වූ මොහොත අලුයම් කාලයයි. අලුයම් කාලය සමීප නොවේ ද!” යැයි ඔවුහු(මලක්වරුන්*) පැවසූහ.

(82, 83) (නබීවරය,) අපගේ (දඬුවමේ) අණ පැමිණි කල්හි නුඹගේ පරමාධිපති වෙතින් සලකුණු තැබූ²⁵ පුලුස්සන ලද (මැටිවලින් වූ) ගල් වර්ෂාවක් එක පිට එක එ(ම ගම්මානය) මත පතිත කරවා අපි එ(ම ගම්මානයෙහි) උඩු එහි යටි කුරු කළෙමු. එ(ම උඩු යටිකුරු කළ ගම්මානය) අපාරාධකරුවන්ගෙන්²⁶ ඇත් නොවුවකි.

(84) තවද මද්යන්* (වාසින්) වෙත ඔවුන්ගේ සහෝදර ශුඅයිබ්²⁷ ද (අපි යැව්වෙමු.) “මාගේ ජනයාහි, නුඹලා අල්ලාස්ව (පමණක්) නැමදුම් කරවු. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නුඹලාට නැත. තවද නුඹලා කිරුම් සහ මිනුම්හි අඩුවක් නොකරවු. සැබැවින්ම මම නුඹලාව යහපතෙහි සිටිනු දකින්නෙමි. වටලා ගන්නා දිනයක දඬුවම පිළිබඳව නුඹලා කෙරෙහි සැබැවින්ම මම බිය වන්නෙමි.” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (85) “තවද මාගේ ජනයාහි! නුඹලා (යමක් මැන දෙන විට) යුක්තිගරුකව කිරුම් සහ මිනුම් සම්පූර්ණ කරවු. තවද නුඹලා ජනයාට ඔවුන්ගේ භාණ්ඩ (නියමිත ප්‍රමාණයට වඩා) අඩු නොකරවු. තවද නුඹලා මිහිතලයෙහි කලහකාරකම් පතුරුවමින් සීමාව ඉක්මවා නොයවු.-

නොකර සැදැහැමියන් සමග සම්බන්ධකම් පැවැත්වීම පමණක් කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් ඇති නොකරයි යන්නය.

25) මෙම ආයතයෙහි ‘සලකුණු තබනු ලැබූ’ යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ ‘එම ගල මගින් ප්‍රහාරයට ලක් වන්නාගේ නම එහි සඳහන් ව තිබීම’ යැයි අල් කුර්ආන් විග්‍රහකයින් විග්‍රහ කර ඇත. තවත් සමහර විග්‍රහකයින් ‘ඒවායෙහි සුදු, කළු, හා රතු වර්ණ ගැන්වී තිබීම’ යන්නෙන් ද විග්‍රහ කොට ඇත.

26) මෙහි අපාරාධකරුවන් යනු අරාබි මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයන්ය. ඔවුන් සිරියාවට යන මාර්ගයේ මෙම ප්‍රදේශය පසු කර යන්නෝය. මෙම ආයතය මගින් මෙම ප්‍රදේශය ඔවුන්ට සමීප වූ ප්‍රදේශයක් යැයි අවධාරණය කරයි.

27) ‘මද්යන්’ නගරය හා නබී ශුඅයිබ් ෫෫ කුමාණන් පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:87 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يُشْعِبُ
 أَصْلُوتِكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ ۗ إِنَّكَ لَأَنْتَ
 الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا
 حَسَنًا ۖ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ ۗ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۗ
 وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾ وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ
 يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ ۚ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُمْ بِبَعِيدٍ
 ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۗ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾

- (86) නුඹලා විශ්වාසකයින්ව සිටියෙහු නම් අල්ලාහ්ගෙන් (නිවැරදිව කිරුම් මිනුම් කර) ඉතිරි වූ දෑ නුඹලාට ශ්‍රේෂ්ඨය. තවද මම නුඹලා කෙරෙහි ආරක්ෂකයෙකු නොවෙමි.” (යැයි ද ඉපයිබ් පැවසුවේය.) (87) “අහෝ ඉපයිබ්! නුඹගේ සලාතය(දහම මගින්), අපගේ මුතුන්මිත්තන් නැමදුම් කරමින් සිටි දෑ අප අනහැර දමන ලෙස හෝ අප අහිමක කරන අයුරින් අපගේ වස්තූන් විෂයෙහි (වියදම්) නොකරන ලෙස හෝ නුඹට විධානය කර ඇත්තේ ද? සැබැවින්ම නුඹමය ඉවසිලිවන්තයා. සිහි බුද්ධිය ඇත්තා” යැයි ඔවුහු (සමච්චල් කරමින්) පැවසුවෝය. (88) (එයට) ඔහු “මාගේ ජනයානි! මම මාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ පැහැදිලි සාධකයක් මත වී ඔහුගෙන් වූ යහපත් ජීවන සම්පතක් ඔහු මට පෝෂණය කර තිබිය දී (නුඹලාව මම නොමග යෑමට ඉඩ හැරිය යුතුද? යන්න) නුඹලා අවධානය කළෙහු ද? කවර දෙයකින් නුඹලාව මා වැළැක්වූයේ ද එය වෙත නුඹලාට වෙනස්කම් කිරීමට මම අපේක්ෂා නොකරමි. මට හැකි පමණින් (නුඹලාගේ ආත්ම) සංශෝධනය කිරීම මිස (අන් කිසිවක්) මම අපේක්ෂා නොකරමි. තවද මාගේ හැකියාව අල්ලාහ්ගෙන් මිස නැත. ඔහු මත සියල්ල මම භාර කළෙමි. තවද ඔහු වෙතම යොමු වෙමි.” යැයි පැවසුවේය. (89) “තවද මාගේ ජනයානි, මා(සමග වූ නුඹලා)ගේ අසම්මුතිය නූත්ගේ* ජනයාට හෝ හුද්ගේ* ජනයාට හෝ සාලිහ්ගේ* ජනයාට හෝ ඇති වූවක් මෙන් නුඹලාට ද (විනාශයක්) ඇති වීමට නුඹලාව පොළඹවිය නොයුතුය. තවද ලූත්ගේ ජනයාට ඇති වූ දඬුවම) නුඹලාට නොදුරිනි. (90) තවද නුඹලා නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් පාප ක්ෂමාව අයැදිවූ. පසුව ඔහු වෙත පශ්චාත්තාප වී යොමු වූවු. සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති පරම කරුණාහරිතය අති සෙනෙහවන්තය.” (යැයි ද ඉපයිබ් පැවසුවේය.)-

قَالُوا يُشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُكَ فِينَا ضَعِيفًا ؕ وَلَوْلَا رَهْطُكَ
 لَرَجَحْنَاكَ ۗ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يُقَوْمِرُ أَرْهَطِي ۖ أَعْرُ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ ۖ وَ
 اتَّخَذْتُ سُوَّةَ رَأْعِكُمْ ظَهْرِيًّا ۖ إِنَّ رَبِّي بِبَاتِعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيُقَوْمِرُ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
 إِنِّي عَامِلٌ ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۖ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ ۖ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۖ وَارْتَقِبُوا إِنِّي
 مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا ۖ
 أَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثَيِّينَ ﴿٩٤﴾ كَأَنَّ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ آلَا
 بُعْدَ الْبَدَيْنِ كَمَا بَعَدَتْ سُوءُ

- (91) "අහෝ **ෂුඅයිබ්!** නුඹ පවසන දැයිත් බොහෝ දෑ අපට නොවැටහෙන්නේය. සැබැවින්ම අප අතර නුඹව අප දකින්නේ දුබලයෙකු ලෙසය. නුඹගේ ගෝත්‍රය නොසිටියේ නම් අපි නුඹව ගල් ගසා (මරා) දමන්නට තිබුණි. තවද නුඹ අප කෙරෙහි ගෞරවනවිත කෙනෙකු නොවේ." යැයි ඔවුහු පැවසුවේය. (92) "මාගේ ජනයානි, **අල්ලාෂ්**ට වඩා මාගේ ගෝත්‍රය නුඹලා කෙරෙහි ඉතා ගෞරවනවිත ද! තවද නුඹලා ඔහු(අල්ලාෂ්ව නොසලකා) පිට පෙදෙසින් නුඹලාගේ පසුපසට දමා ඇත. සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති නුඹලා කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව සර්ව ප්‍රකාරයෙන්ම දැන සිටින්නේය." යැයි ඔහු(ෂුඅයිබ්) පැවසුවේය. (93) තවද "මාගේ ජනයානි, නුඹලා නුඹලාගේ තත්ත්වයට අනුව ක්‍රියා කරවු. සැබැවින්ම මම (අල්ලාෂ්ගේ විධානයට අනුව) ක්‍රියාකරන්නෙක් වෙමි. තමන්ව නින්දා කරන දඬුවමක් කවරෙකුට පැමිණෙන්නේ දැයි ද බොරුකාරයා කවරෙකු දැයි ද නුඹලා මතු දැන ගනු ඇත. තවද නුඹලා (නුඹලාගේ විනාශය) බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිවු. සැබැවින්ම මම ද නුඹලා සමග (එය) බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිමි." (යැයි ද **ෂුඅයිබ්** පැවසුවේය.)

(94) අපගේ (දඬුවමේ) අණ පැමිණි කල්හි අපි අපගෙන් වූ දයාවෙන් **ෂුඅයිබ්ව*** ද ඔහු සමග වූ විශ්වාස කළවුත්ව ද මුදවා ගත්තෙමු. තවද අපරාධ කළවුත්ව මහා හඬ ග්‍රහණය කළේය. තවද ඔවුහු උදැසන ඔවුන්ගේ නිවෙස් තුළම දණින් වැටී (මිය ගිය තත්ත්වයේ) පසු වූහ. (95) ඔවුන් එ(ම නිවෙස්)හි වාසය නොකළාක් මෙනි. දැන ගනිවු. **සමුද්** ජනයා (අල්ලාෂ්ගේ ආශිර්වාදයෙන්) දුරස්ථ වූවාක් මෙන් **මද්යන්** වැසියන් ද දුරස්ථ (වි)ය.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَأَتَّبَعُوهُ أَمْرًا
 فِرْعَوْنَ ۗ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْدَدَهُمُ النَّارَ ۖ وَبِئْسَ
 الْوَرْدُ الْبُورُودُ ﴿٩٨﴾ وَاتَّبَعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْبِرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذٰلِكَ
 مِنْ اٰتِآءِ الْقُرْآءِ نَقَّصْنٰهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَابِلٌ ۙ وَحَصِيْدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْا
 اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّيْسَ لَهَا جِآءٌ اَمْرًا رَبِّكَ
 وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ﴿١٠١﴾

(96, 97) සැබැවින්ම අපි මුසාව* අපගේ සංඥාවන් හා පැහැදිලි සාධකයක් සමග ෆිර්අවුන්* හා ඔහුගේ ප්‍රධානීන් වෙත යැව්වෙමු. තවද ෆිර්අවුන්ගේ අණ නිවැරදිව නොතිබිය දී ඔවුහු(ප්‍රධානීන්) ෆිර්අවුන්ගේ අණ අනුගමනය කළෝය. (98) (මළුවන්) නැගිටුවනු ලබන දින ඔහු ඔහුගේ ජනයාව ඉදිරියට කැටුව පැමිණ පසුව ඔහු ඔවුන්ව නිරයට ඇතුළු කරන්නේය. තවද ඇතුළු කරනු ලබන්නා වූ ස්ථානය(නිරය) කෙතරම් නින්දනීය ද! (99) තවද මෙ(ලොවෙහි) ද (මළුවන්) නැගිටුවනු ලබන දින ද ශාපයක් මගින් ඔවුන්ව ලුහුබදිනු ලබන්නෝය. ප්‍රදානය කරනු ලබන දැහි(ශාපයෙහි) ප්‍රදානය කෙතරම් නින්දනීය ද!

(100) මේවා ග්‍රාමයන්හි වෘත්තාන්ත අතුරින්ය. එය අපි නුඹ වෙත දන්වන්නෙමු. එවායින් සමහරක් (ජනයන් ජීවත් වන පරිදි) පවතින්නේය. තවත් සමහරක් (විනාශ වී ගොස්) අස්වනු නෙළන ලැබූ ඒවා (මෙන්)ය.²⁸ (101) ඔවුනට අපි අපරාධ නොකළෙමු. එනමුත් ඔවුහු ඔවුනටම අපරාධ කර ගත්තෝය. එබැවින් නුඹගේ පරමාධිපතිගේ (දඬුවමේ) විධානය පැමිණි කල්හි අල්ලාහ් හැර ඔවුන් අයැදිමින් සිටි ඔවුන්ගේ දෙව්වරුන් ඔවුනට කිසිවකින් එලක් ඇති නොකළෝය. තවද ඔවුන්(දෙව්වරුන්) ඔවුනට විනාශය මිස (වෙනත් කිසිවක්) අධික නොකළෝය.-

28) අල්ලාහ් ඇතැම් ගම්මානයන් විනාශ කරන විට එහි විසූ ජනයන්ව පමණක් විනාශ කර එම ගම්මානය ජීවමානව පවත්වයි. (උදා: ෆිර්අවුන් ගිලී ගිය පසු ඊජිප්තුව පැවතුණ මෙන්ය.) තවත් සමහර නගරයන් විනාශ කරන විට එහි විසූ ජනයන්ව හා එම ගම්මානයම ඔහු විනාශ කර දමන්නේය. (උදා: නබි ලුත් තුමාණන්ගේ ජනයන් ඔවුන් විසූ ගම්මානය ද සමග කිසිම සලකුණක් නොමැතිව විනාශ කළේය.)

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرْآنَ وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۚ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۚ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَ
 مَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ فَمِنْهُمْ سُتَّىٰ وَ
 سَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُّوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلِدِينَ فِيهَا مَا
 دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

(102) තවද ගම්මානයන්, ඒවා(යෙහි වැසියන්) අපාරාධ කරමින් සිටිය දී නුඹගේ පරමාධිපති (දඬුවමින්) ග්‍රහණය කළ විට ඔහුගේ ග්‍රහණය මෙලෙසය.²⁹ සැබැවින්ම ඔහුගේ (දඬුවමේ) ග්‍රහණය වේදනීයය. දැඩිය.

(103) පරමාන්ත දිනයේ දඬුවමට කවරෙකු බියවන්නේ ද සැබැවින්ම ඔහුට මෙ(ම වෘත්තාන්තයන්)හි සංඥාවක් ඇත. එ(ම දින)ය ජනයා ඒ සඳහා එක් රැස් කරනු ලබන දිනයකි. තවද එය (සියලු දෑ සඳහා) සාක්ෂි දරනු ලබන දිනයකි.

(104) තවද නියම කරන ලද කාලයකට මිස අපි එය ප්‍රමාද නොකරන්නෙමු. (105) එය පැමිණෙන දින ඔහුගේ(අල්ලාහ්ගේ) අනුමැතියෙන් තොරව කිසිවෙක් කතා නොකරන්නේය. එබැවින් ඔවුන් අතුරින් අභාග්‍යවන්නෙහි ද භාග්‍යවන්නෙහි ද වෙති. (106) අභාග්‍යවන්නෙහි පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, (එදින) ඔවුන් (නිරා) ගින්නෙහිය. එහි ඔවුනට (අප්‍රසන්න) මහා හඬක් ද මොර හඬක් ද වේ. (107) අහස් හා මිහිතලය පවතින තාක්කල්³⁰ නුඹගේ පරමාධිපති (එයින් මුදවා ගැනීමට) අහිමත කළහොත් මිස ඔවුහු එහි සදාතනිකයින් වෙති.³¹ සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති ඔහු අපේක්ෂා කරන දෑ එලෙසින්ම කරන්නෙකි.-

29) මෙම ආයතයේ 'ඔහුගේ ග්‍රහණය මෙලෙසය' යනු මෙයට පෙර මෙම සූරාවෙහි සඳහන් ප්‍රජාවන් අල්ලාහ් දඬුවමින් ග්‍රහණය කළා මෙන්ය.

30) මෙම ආයතයෙහි "අහස් හා මිහිතලය පවතින තාක්කල්" යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ මෙලොව අහස පොළොව නොවේ. මන්දයත් විනිශ්චය දින ඇති වීමට පෙර අහස පොළොව ඇතුළු සියල්ලක්ම විනාශ වේ යැයි අල් කුර්ආනයේ සඳහන් වී ඇති හෙයින් මෙය නිරන්තරභාවය පැහැදිලි කිරීමට අල්ලාහ් භාවිත කළ නිදසුනකි. මෙයට තවත් අර්ථයක් නම් මරණින් මතු ජීවිතයේ දී අල්ලාහ් නව අහස් හා මිහිතලයන් මවනු ලබයි යන්නය.

31) මෙම ආයතයෙහි 'නුඹගේ පරමාධිපති එයින් මුදවා ගැනීමට අහිමත කළහොත් මිස' යනු අභාග්‍යවන්නෙහිගේ සදාතනික දඬුවම යම් පිරිසක් විසින් අල්ලාහ්ට බල කළ අනිවාර්යය දෙයක් නොව මෙය අල්ලාහ්ම අහිමත කර දෙන දඬුවමකි යන්නය. අල්ලාහ් අහිමත කරන දෑයක් පිළිබඳව කිසිවෙකුට ප්‍රශ්න කිරීමට අයිතියක් නැත.

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَمِنَ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَجْدُوذٍ ﴿١٠٨﴾ فَلَا تَكُ فِي مَرْيَةِ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُبْقُوهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرٌ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِنْهُ مَرِيِبٍ ﴿١١٠﴾ وَإِنَّ كَلِمًا لَيُوقِيَنَّهِنَّ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

(108) තවද භාග්‍යය ලැබුවන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් (එදින) ඔවුන් (ස්වර්ග) උයන්හි ය. අහස් හා මිහිතලය පවතින තාක්කල් නුඹගේ පරමාධිපති අභිමත කළහොත් මිස ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. (එය) අඩුවක් නොවන තිලිණයක් වශයෙනි.

(109) එබැවින් (නබිවරය,) මොවුන් නමදින දෑ පිළිබඳව නුඹ සැකයෙහි පසු නොවුව. ඔවුන් මීට පෙර ඔවුන්ගේ මුතුන්මිත්තන් නැමදු අයුරින් මිස නොනමදිති. තවද සැබැවින්ම අපි කිසිදු අඩුවකින් තොරව ඔවුන්ගේ (දඬුවමේ) කොටස ඔවුනට සම්පූර්ණ කරන්නන් වෙමු.

(110) තවද සැබැවින්ම අපි මුසාට* ධර්ම පුස්තකය පිරිනැමුවෙමු. ඒ පිළිබඳව ද (අල් කුර්ආනය මෙන්ම) මත හේද හට ගැනිණ. ('ඔවුන්ට හිමි දඬුවම විනිශ්චය දිනයෙහි ඇත' යන්නෙන්) නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ වදනක් පෙරටු නොවූයේ නම්, ඔවුන් අතර (දඬුවම මෙලොවෙහිම) තීන්දු කරනු ලබන්නට තිබුණි. තවද සැබැවින්ම මොවුන් එහි දැඩි සැකයෙහිම පසු වෙති. (111) තවද සැබැවින්ම සෑම කෙනෙකුටම නුඹගේ පරමාධිපති ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් (සඳහා වූ ප්‍රතිඵල) ඔවුනට සම්පූර්ණයෙන් පිරිනමනු ඇත. සැබැවින්ම ඔහු ඔවුන් කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව අභිඥානවන්තය.

(112) නුඹට අණ කරනු ලැබූ පරිදි නුඹ ද නුඹ සමග (සිටි) පශ්චාත්තාප කළවුන් ද (යහ ක්‍රියාවන්හි) ස්ථාවරව සිටිවූ. තවද නුඹලා සීමාව ඉක්මවා නොයවූ. සැබැවින්ම ඔහු නුඹලා කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය. (113) තවද අපරාධ කළවුන් වෙත නුඹලා නැඹුරු නොවූ. එසේ (නුඹලා කළේ) නම් නුඹලාව (නිරා) ගින්න ස්පර්ශ කරනු ඇත. තවද අල්ලාහ් හැර (වෙනත්) භාරකරුවන් කිසිවෙකු නුඹලාට නැත. පසුව නුඹලා උදව් කරනු නොලබන්නෙහුය.

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُكُفَا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ذُكْرَى لِلذُّكْرَى ۚ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٤﴾ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَوْمَهُمْ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٥﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ ۖ وَأَهْلُهَا مُصْطَحُونَ ﴿١١٦﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا يَزَالُ الظَّالِمُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٧﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۗ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ ۖ وَتَنَبَّأَ كَلِمَةَ رَبِّكَ لَا مَلَكَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٨﴾

(114) (නබිවරය,) නුඹ දහවලෙහි දෙකෙළවරෙහි ද රාත්‍රියෙන් කොටසක ද සලාතය* ස්ථාපිත කරවු. ³² සැබැවින්ම යහකම් නරකයන් ඉවත් කරන්නේය. මෙය මෙතෙහි කරන්නන්ට උපදෙසකි. (115) තවද නුඹ ඉවසවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් යහකම් කළවුන්ගේ වේතනය නිෂ්ඵල නොකරන්නේය. (116) නුඹලාට පෙර වූ පරම්පරාවන්ගෙන් මිහිතලයෙහි කලහකම් කිරීමෙන් වළක්වන්නා වූ යහපත් අය සිටිය යුතු නොවේ ද? (නමුත්) ඔවුන් අතුරින් අපි කවරෙකු ව (අපගේ දඬුවමින්) මුදවා ගත්තෙමු ද ඔවුන්ගෙන් ස්වල්පයක් හැර, (එසේ නොවූහ.) තවද (විනාශ වී ගිය) අපරාධකළවුන් (මෙලොවෙහි) කුමක් තුළ පූර්ණ සොම්නස ලැබුවේ ද එය ඔවුන් අනුගමනය කළෝය. තවද ඔවුහු වැරදිකරුවෝ වූහ. (117) ගම්මානයන්හි වැසියන් (පාපයෙන් ජනයා වළක්වා නිවැරදි මග පෙන්වා දෙන) සංශෝධකයින් ලෙස සිටිය දී ඒවා අසාධාරණ ලෙසින් විනාශ කිරීම නුඹගේ පරමාධිපතිට (අයත්) නොවීය. (118, 119) නුඹගේ පරමාධිපති අභිමත කළේ නම් ජනයින්ව එකම ප්‍රජාවක් බවට ඔහු පත් කරන්නට තිබුණි. නුඹගේ පරමාධිපති දයාව පෙන් වූ අය හැර අන් අය (දහමෙහි) මතභේද ඇත්තන්වම සිටියෝය. තවද මේ වෙනුවෙන්මය ඔවුන්ව ඔහු මැව්වේ. ³³ තවද “සැබැවින්ම (පාපතර) මිනිසුන් හා ජීන්වරුන්* සියල්ලන්ගෙන් මම නිරය පුරවන්නෙමි” යන නුඹගේ පරමාධිපතිගේ වදන සම්පූර්ණ(යෙන් නියම) විය.-

32) මෙම ආයතයට අනුව දහවලෙහි දෙකෙළවරට අයත් සලාතයන් යනු ෆජ්ර්, ඉච්ඤා හා අසර් සලාතයන් යනුවෙන් ද රාත්‍රියෙන් කොටසකට අයත් සලාතයන් යනු මග්රිබ් හා ඉෂා සලාතයන් යනුවෙන් ද අල් කුර්ආන් විග්‍රහකයින් අරුත දක්වා ඇත.

33) අල්ලාහ්ට සියලු ජනයින්ව සත්‍යය දහම බලෙන් විශ්වාස කරලීමට ශක්තියක් ඇත. නමුත් එසේ කළේ නම් මෙලොව මැවීමේ අරමුණ නැති වී යන්නේය. ජනයින් බල කිරීමකින් තොරව තමන්ගේ ස්ව කැමැත්තෙන් සත්‍යය දහම විශ්වාස කළ යුතුය යන්න මෙයින් අදහස් කෙරෙයි.

وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ
 وَذِكْرٌ لِمَنْ يَلْمِزُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ ۚ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾
 وَانظُرُوا ۚ إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَ لِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
 فَاعْبُدُوهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

-(120) තවද කවර දෙයකින් අපි නුඹගේ හදවත ස්ථාවර කරන්නෙමු ද ඒ සියල්ල, රසුල්වරුන්ගේ* පුවත් අතුරින් අපි නුඹ වෙත වෘත්තාන්ත (ලෙස) පවසන්නෙමු. තවද මෙ(ම පුවත්)හි සත්‍යය ද උපදෙසක් ද විශ්වාසිකයින්ට මෙතෙහි කිරීමක් ද නුඹ වෙත පැමිණ ඇත. (121, 122) (නබීවරය,) නුඹ විශ්වාස නොකළවුන්ට “නුඹලා නුඹලාගේ තත්ත්වයට අනුව ක්‍රියා කරවු. සැබැවින්ම අපි (අල්ලාහ්ගේ විධානයට අනුව) ක්‍රියාකරන්නන් වන්නෙමු. තවද නුඹලා (නුඹලාගේ ක්‍රියාවන්හි අවසානය) බලාපොරොත්තු වවු. සැබැවින්ම අපි ද (ඵය) බලාපොරොත්තු වන්නන් වෙමු.” යැයි පවසවු. (123) අහස් හා මිහිතලයේ ගුප්ත දෑ අල්ලාහ්ටම සතුය. තවද කරුණු සියල්ල ඔහු වෙතම නැවත යොමු වනු ඇත. එබැවින් නුඹ ඔහුට නැමදුම් කරවු. තවද ඔහු කෙරෙහිම සියල්ල භාර කරවු. තවද නුඹලා කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව නුඹගේ පරමාධිපති අනවධානියෙකු නොවේ.

12

سورة يوسف

සුරා යൂසുഫ്

(නබි යൂසුഫ් عليه السلام තුමාණෝ)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාව* පහළ වූයේ මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හිංසාවන්ට මුස්ලිම්වරුන් ලක් වෙමින් සිටි සමයෙහිය. පෙර යුගයන්හි පවා ඕනෑම යහ ගැත්තන් පාපතරයින්ගේ හිංසාවන්ට භාජනය වූව ද අවසානයෙහි ඔවුන් ජයග්‍රාහකයින් වනු ඇත යැයි පැහැදිලි කිරීම පිණිස මෙම සුරාවේ නබි යුසුල්* තුමාණන්ගේ සම්පූර්ණ වෘත්තාන්තය සඳහන් වී ඇත.

ඉස්රාෆීල්* ජනයින් ඊජිප්තුවට කෙසේ සංක්‍රමණය කළේ ද යන්න නබි මුහම්මද්* තුමාණන්ගෙන් විමසන ලෙස මිට්‍යාදාෂ්ටික මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන් යුදෙව්වන් ඉල්ලා සිටියහ. මොවුන් මෙම වැයමෙන් බලාපොරොත්තු වූයේ නබි මුහම්මද්* තුමාණන් බොරුකාරයෙකු යැයි ප්‍රචලිත කිරීමටය. මන්දයත් නබි යුසුල්* තුමාණන්ගේ වෘත්තාන්ත මෙන් ඊජිප්තුවේ සිදු වූ මෙම වෘත්තාන්ත අරාබිකරයේ වෙසෙන්නන්ට නොදන්නා හෙයින් නබි මුහම්මද්* තුමාණන්ට ද මෙය නොදන්නේය යැයි ඔවුන් සිතූ බැවිනි. මොවුන්ගේ මෙම වැයම නිෂ්ඵල කිරීම පිණිස හා නබි මුහම්මද්* තුමාණන්ගේ නබිත්වය* සත්‍යය කිරීම පිණිස මෙම සුරාවේ* ඉස්රාෆීල් ජනයින්ගේ සංක්‍රමණය පිළිබඳව ද සඳහන් වී ඇත.

12 යුසුෆ් (නබි යුසුෆ් ؑ කුමාණෝ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 111 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّ ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢﴾ نَحْنُ
 نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْءَانَ ۗ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ
 الْغٰفِلِيْنَ ﴿٣﴾ اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يَا اَبَتِ اِنِّىْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَّ الشَّمْسَ وَّ الْقَمَرَ
 رَاٰتُهُمْ لِىْ سٰجِدِيْنَ ﴿٤﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිෆ්. ලාම්. රා.¹ මෙය පැහැදිලි ධර්ම පුස්තකයේ වදන්ය. (2) නුඹලා අවබෝධ කර ගනු පිණිස සැබැවින්ම අපි එ(ම අල් කුර්ආනය) අරාබි භාෂාවෙන් පාරායනය කරන්නක් බවට පහළ කළෙමු. (3) (නබිවරය,) මෙම අල් කුර්ආනය නුඹට වහි* (දේව පණිවිඩ) පහළ කිරීම තුළින් ඉතා අලංකාර වෘත්තාන්තය අපි නුඹ වෙත දන්වන්නෙමු. මීට පෙර නුඹ (මේ ගැන) නොදන්නන් අතුරින් කෙනෙකු ව සිටියෙහිය.

(4) (නබිවරය,) "මාගේ පියාණනි, සැබැවින්ම මම තාරකා එකොළහක් ද හිරු ද සඳු ද (සිහිනෙන්) දුටුවෙමි. ඒවා මට සිරස නමනු මා දුටුවෙමි" යැයි යුසුෆ්* තම පියාට පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු.)-

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 පාද සටහන බලන්න.

قَالَ يُبَيِّنُ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ
 عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَّبُّكَ وَيُغَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُمَتِّعُ نِعْمَتَهُ
 عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَتْهَا عَلَىٰ أَبِيكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ ۚ وَاسْحُقْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ
 حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْسَّالِفِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ
 إِلَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۗ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾

- (5) (එම සිහිනයෙහි යථාර්ථය වටහා ගත් ඔහුගේ පියා) “මාගේ පුතුණුවනි! නුඹගේ සිහිනය නුඹගේ සහෝදරයින්ට නොදන්වවු. එවිට ඔවුන් නුඹට කුමන්ත්‍රණයක් සැලසුම් කරති.² සැබැවින්ම **ෂෙයිතාන්** මිනිසුන්ට පැහැදිලි සතුරෙකි. (6) එලෙසින් නුඹගේ පරමාධිපති නුඹව (නබිත්වය සඳහා) තෝරා ගෙන සිහිනයන්හි යථාර්ථය නුඹට උගන්වා දී මීට පෙර නුඹගේ පියවරුන් දෙදෙනෙකු වන **ඉබ්‍රාහිම්*** හා **ඉස්හාක්*** කෙරෙහි තම වරප්‍රසාදයන් සම්පූර්ණ කළාක් මෙන් එය නුඹ හා **යාකුබ්**ගේ පවුල කෙරෙහි ද සම්පූර්ණ කරනු ඇත³ (යැයි **යාකුබ්** තම පුතු වන **යුසුෆ්**ට පැවසුවේය). සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (7) (නබිවරය,) සැබැවින්ම **යුසුෆ්*** හා ඔහුගේ සහෝදරයින් විෂයෙහි (අප නුඹට දැන්වීම කුලින් ඒ පිළිබඳව) විමසන්නන්ට සාධක ඇත්තේය. (8) “අපි ශක්තිමත් කණ්ඩායමක්ව සිටිය දී අපට වඩා (අපගේ කුඩම්මාගේ පුතුන් වන) **යුසුෆ්*** හා ඔහුගේ සහෝදරයා අපගේ පියාණන්ට ඉතා මනාපය. සැබැවින්ම අපගේ පියාණන් පැහැදිලි වරදෙහිය” යැයි (**යාකුබ්**ගේ සෙසු දරුවන් වන) ඔවුහු පැවසූ කල්හි,-

2) **නබි යාකුබ්*** ~~ෂෂ~~ කුමාණන්ට දරුවන් 12 දෙනෙකු සිටියේය. **නබි යුසුෆ්*** ~~ෂෂ~~ හා **බන්යාමින්**(Benjamin) යන දරුවන් දෙදෙනා එක් බිරියකගේ ද අනෙක් දස දෙනා අනෙක් බිරියගේ ද දරුවන් විය. **නබි යාකුබ්** ~~ෂෂ~~ කුමාණන් **නබි යුසුෆ්** ~~ෂෂ~~ කුමාණන් කෙරෙහි දැඩි ආදරයක් දැක් වූ හෙයින් මොහුගේ පියාගේ ප්‍රථම බිරියගේ දරුවන් මොහු සමග ඊර්ෂ්‍යාවෙන් පසු වූවෝය. **නබි යුසුෆ්** ~~ෂෂ~~ කුමාණන් දුටු සිහිනයේ තාරකාවන්ට උපමාව තම සොහොයුරන් වන අතර හිරු හා වන්දයාගේ උපමාව තම දෙමාපියන් වෙති. මේ සියල්ලන්ම අවසානයේ දී **නබි යුසුෆ්** ~~ෂෂ~~ කුමාණන්ට ගරු කොට ඔහු උසස් පදවියක් ලබන බව මෙම සිහිනයෙහි යථාර්ථය විය. එබැවින් එකුමාගේ පියාගේ ප්‍රථම බිරියගේ දරුවන්ට මෙම සිහිනය පිළිබඳව නොදන්වන මෙන් **නබි යාකුබ්** ~~ෂෂ~~ කුමාණන් පැවසුවේ ඔවුන් මෙම සිහිනයේ යථාර්ථය දැන ගත්තේ නම් ඔහුට යම් හිංසාවක් කරනු ඇත යන බියෙනි.

3) මෙම ආයතයේ “සම්පූර්ණ කරනු ඇත” යන්නෙහි අරුත මොහු **නබිවරයෙකු** බවට පත් වීම, සිහිනයන් විවරණ කිරීමේ හැකියාව ලැබීම සහ ඊජිප්තු දේශයේ භාණ්ඩාගාරක තනතුර දැරීම යන භාග්‍යයන් ලැබීමය.

اَقْتُلُوا يُوسُفَ اَوْ اَطْرَحُوهُ اَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبْيُكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ
 ﴿٩﴾ قَالَ قٰبِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَاَلْقُوْهُ فِيْ غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيٰرَةِ
 اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿١٠﴾ قَالُوْا يَا اٰبَانَا مَا لَكَ لَا تٰمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ وَاِنَّا لَهُ لَنٰصِحُوْنَ ﴿١١﴾
 اَرْسَلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعَمْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا لَهُ لَحٰفِظُوْنَ ﴿١٢﴾ قَالَ اِنِّيْ لَيَحْزُنُنِيْ اَنْ تَذٰهَبُوْا بِهِ وَا
 اَخَافُ اَنْ يَّآكُلَهُ الدِّيْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُوْنَ ﴿١٣﴾ قَالُوْا لَيْسَ اَكْلُهُ الدِّيْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّا
 اِذَا لَلَّخِسْوْنَا ﴿١٤﴾ فَلَمَّا ذٰهَبُوْا بِهِ وَاَجْمَعُوْا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ فِيْ غَيْبَتِ الْجُبِّ وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِ
 لَتَنبِئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٥﴾ وَجَآءَ وَاٰبَاهُمْ عِشَآءً يَّبْكُوْنَ ﴿١٦﴾

- (9) (ඔවුන්ගෙන් ඇතැමුන්) "සූජුල්ව* සාකච්ඡා කරවු. එසේ නොමැතිනම් ඔහුව (ඇත) පෙදෙසක විසි කර දමවු. (එවිට) නුඹලාගේ පියාගේ මුහුණ(අවධානය) නුඹලා වෙතම යොමු වනු ඇත. තවද නුඹලා ඉන් පසුව (එම පාපය සඳහා පශ්චාත්තාපයේ යෙදී නුඹලාගේ පියා ඉදිරියේ) දැහැමි පිරිසක් බවට පත් විය හැකිය." (යැයි පැවසූහ.) (10) "නුඹලා (ඔහුට යම් හිංසනයක්) කරන්නන්ව සිටියෙහු නම් නුඹලා සූජුල්ව* මරා නොදමවු. ඔහුව ලිඳක ගැඹුරට දමවු. (එවිට අසලින් යන) සමහර මගියන් ඔහුව (එයින්) ගනු ඇතැ"යි ඔවුන් අතුරින් කෙනෙකු පැවසුවේය.

(11) (හෙට දින ක්‍රීඩා කිරීමට සූජුල්ව* ද රැගෙන යාමට ඔවුන් පියාගෙන් අනුමැතිය අසා ඔහු එය ප්‍රතික්ෂේප කළ කල්හි,) "අපගේ පියාණනි, සූජුල්ව* විෂයෙහි අපව විශ්වාස නොකර සිටින්නට ඔබට කුමක් (වි) ද? සැබැවින්ම අපි ද යහපත පතන්නන් වෙමු" යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (12) හෙට දින ඔහුව අප සමග යවවු. ඔහු (පලතුරු කමින් සතුවින්) සැරිසරාවි. ක්‍රීඩා කරාවි. තවද සැබැවින්ම අපි ඔහුව ආරක්ෂා කරන්නන් වන්නෙමු. (13) "නුඹලා ඔහුව කැටුව යෑම සැබැවින්ම මා දුකට පත් කරවන්නේය. තවද නුඹලා ඔහු ගැන අනවධානීන්ව සිටිය දී ඔහුව වෘකයා කා දමනු ඇතැ"යි මම බිය වෙමි." යැයි ඔහු(යෘකුඛ) පැවසුවේය. (14) "අපි ශක්තිමත් කණ්ඩායමක්ව සිටිය දී වෘකයා ඔහුව කා දමන්නේ නම් සැබැවින්ම අපි එවිට අලාභවත්තයින් වන්නෙමු." යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (15) පසුව (ඔහු සමග යාමට අනුමැතිය ලැබ) ඔවුන් ඔහුව කැටුව ගොස් ලිඳෙහි ගැඹුරට ඔහුව දමන්නට ඔවුහු ඒකමතික තීරණයකට එළැඹුණු කල්හි, (ඔවුහු එසේම කළෝය.) "ඔවුන් (නුඹව) නොහඳුනන්නන්ව සිටිය දී ඔවුන්ගේ මෙම කරුණ පිළිබඳව නුඹ(සූජුල්) (දිනක) ඔවුනට දන්වන්නේය" යැයි අපි ඔහුට වහි* පහළ කළෙමු. (16) ඔවුන් හඬා වැලපෙමින් (එදින) රාත්‍රියෙහි ඔවුන්ගේ පියාණන් වෙත පැමිණියෝය.-

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّبُّ^٤ وَمَا أَنْتَ
 بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَى قَبِيضِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ^٥ قَالَ بَلْ سَوَّيْتُ لَكُمُ
 أَنْفُسَكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَبِيلٌ^٦ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ
 فَأَرْسَلُوا وَاِرَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ^٧ قَالَ يَبِشْرِي هَذَا عُلْمٌ^٨ وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةً^٩ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَسْرُوهُ بِشَيْنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ^{١٠} وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

-(17) “අපගේ පියාණනි! අපි දිවීමේ තරඟයෙහි නියැළුනෙමු. අපගේ භාණ්ඩ අබියස යුසුෆ්* අත හැර දැමුවෙමු. එවිට වාකයා ඔහුව කා දැමුවේය. අපි සත්‍යවාදීන්ව සිටිය ද ඔබ අපව විශ්වාස කරන්නෙකු නොවේ” යැයි පැවසුවෝය.

(18) තවද (මෙයට සාක්ෂි වශයෙන්) ව්‍යාජ රුධිරය ඔහුගේ කම්සය මත (තවරා) ගෙන ආවෝය. නැත (මෙය අසත්‍යයකි). නුඹලාට නුඹලාගේ ආත්මාවන් යම් (වැරදි) කරුණක් අලංකාර කර පෙන්වා ඇත. එබැවින් (මා කළ යුත්තේ) අලංකාර ඉවසීමකි. නුඹලා (බොරු ගොතා) කියන දැට එරෙහිව මට උදව් කරන්නා අල්ලාත්මය.

(19) තවලමක් (එම ලීද තිබෙන ස්ථානයට) පැමිණියේය. එවිට ඔවුන් ඔවුන්ගේ ජලය සපයන්නා (ජලය ගෙන ඒම සඳහා) එවූහ. ඔහු තම පනිට්ටුව (ලීද තුළට) දැමුවේය. (එවිට එහි සිටි යුසුෆ්ව දැක) “අහෝ සුඛාරංචියකි! මෙන්න දරුවෙක්” යැයි ඔහු පැවසීය. (එම ස්ථානයේ සිටි සහෝදරයින් වන) ඔවුන් ඔහුව වෙළඳ භාණ්ඩයක් වශයෙන් (පත් කොට, සැබෑ විෂය) සඟවා ගත්තෝය.⁴ ඔවුන් කරමින් සිටින දෑ ගැන අල්ලාත් සර්වඥය. (20) පසුව ඔවුන් ඔහුව සුළු මිලක් වූ රිදී කාසි කිහිපයකට (තවලමට) විකුණා දැමුවෝය. තවද ඔහු විෂයෙහි ඔවුහු අගයක් නොදැක්වූවන්ව සිටියහ.-

4) නබි යුසුෆ්* ﷺ තුමාණන් මොවුන්ගේ සහෝදරයා බව ද මොවුන් ඔහුව ලීදට හෙළි බව ද සඟවා ගනිමින් “මොහු අපෙන් පැන දිවූ වහලෙකු” යැයි ද “අප මොහුව සොයමින් පැමිණියෙමු” යැයි ද තවලමට පැවසුවෝය. පසුව සහෝදරයින් නබි යුසුෆ් ﷺ තුමාණන්ව සුළු මිලකට විකුණුවෝය. එම තවලම කුඩා නබි යුසුෆ් ﷺ තුමාණන්ව මිසර දේශයට ගෙන ගොස් එම දේශයෙහි වාණිජ අමාත්‍යයවරයාට විකුණා දැමුවෝය.

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِمَرْأَتِهِ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَكَدًّا ^ط
 كَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ^ط وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ
 وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَكَبَّابُدَّخْ أَسَدًا أَتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ^ط وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْحُسَيْنِينَ ﴿٢٢﴾ وَرَأَوْدَتُهُ لَتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ
 لَكَ ^ط قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

-**(21)** මිසරයේ ඔහුව මිල දී ගත් කෙනා(අමාත්‍යවරයා) තම බිරියට “ඔබ ඔහුගේ නවාතැන ගෞරවයෙන් තබවු. ඔහු අපට ප්‍රයෝජනවත් විය හැකිය. එසේ නොමැති නම් අපි ඔහුව දරුවෙකු ලෙස (හදා වඩා) ගනිමු” යැයි පැවසුවේය. මෙලෙසම අපි මිහිතලයේ යූසුෆ්* පහසුකම් සැලසුවෙමු. (අප මෙසේ කළේ) අපි ඔහුට සිහිනයන්හි යථාර්ථය උගන්වා දීම පිණිසය. **අල්ලාන්** තම කාර්යයන්හි (සියල්ල) අඛිබවන්නෙකි. එනමුත් මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා (ඒ බව) නොදනිති. **(22)** තවද ඔහුගේ වැඩිවියට ඔහු එළඹූ විට ඔහුට අපි ප්‍රඥාව ද දැනුම ද ලබා දුනිමු. අප යහපත කරන්නන්ට ප්‍රතිඵල ලබා දෙනුයේ මෙලෙසය.

(23) ඔහු කවර කාන්තාවකගේ නිවසේ සිටියේ ද, ඇය ඔහුව (වරදට) පොලඹවන්නට තැත් කර,⁵ (නිවසෙහි සියලු) දොරටු වසා දමා “(මා වෙත) පැමිණෙන්න” යැයි පැවසුවාය. “**අල්ලාන්** (මා) ආරක්ෂා කරන්නවා! සැබැවින්ම (මා මිලට ගෙන හැඳූ වැඩු නුඹගේ සැමියා වන) ඔහු මාගේ ස්වාමියාය. මාගේ නවාතැන ඔහු අලංකාරමත් කර දී ඇත. සැබැවින්ම අපරාධකරුවෝ ජයග්‍රහණය නොලබති.” යැයි ඔහු(යූසුෆ්) පැවසුවේය.-

5) ඇය ඊජිප්තුවේ අමාත්‍යවරයාගේ බිරිය වන **ෆසුලෙයිහා** ය. **නබි** යූසුෆ් ~~සූ~~ තුමාණන්ගේ පුරුෂත්ව අලංකාරයට ආකර්ෂණය වූ හෙයින් ඇය මොහුව වරදෙහි පොලඹවන්නට තැත් කළාය.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ^٤ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ^٥ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ^٦
 إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَبِيضَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَْا سَيِّدَهَا
 لَدَا الْبَابِ^٧ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ
 هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا^٨ إِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قُدًّا مِنْ قَبْلِ فَصَدَقْتُ وَ
 هُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قُدًّا مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾
 فَلَمَّا رَأَى قَبِيضَهُ قُدًّا مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

(24) සැබැවින්ම ඇය ඔහුට ආශා කළාය. ඔහු තම පරමාධිපතිගේ සාධකය⁶ නොදුටුවේ නම් ඔහු ද ඇයට ආශා කරන්නට තිබුණි. මෙලෙස (ඔහුට අප සාධක පෙන් වනුයේ) පාපය හා අශීක්ෂිත දෑ ඔහුගෙන් අපි පහ කිරීම පිණිසය. සැබැවින්ම ඔහු (විශ්වාස කොට අවනත වීම සඳහා) තෝරා ගනු ලැබූ අපගේ ගැත්තන් අතුරිනි. (25) ඔවුන් දෙදෙනාම (එකිනෙකා අබිබවමින්) දොරටුව වෙත දිව ගියෝය. තවද ඇය ඔහුගේ කම්සය පිටුපසින් ඇද ඉරා දැමුවාය. එවිට දොරටුව අසල ඇයගේ ස්වාමියාව ඔවුන් දෙදෙනා දුටුවෝය. (එවිට) ඇය "ඔබේ බිරියට හානියක් අපේක්ෂා කළ අයට සිරගත කරනු ලැබීම හෝ වේදනීය දඬුවම මිස වෙනත් කවර ප්‍රතිච්ඡාකයක් විය හැකි ද?" යැයි පැවසුවාය.

(26, 27) "ඇය විසින් මා (වරදට) පොලඹවීමට තැත් කළාය" යැයි ඔහු පැවසුවේය. තවද "ඔහුගේ කම්සය ඉදිරිපසින් ඉරා දමනු ලැබ ඇත්නම් එවිට ඇය සත්‍යය පවසා ඇත්තාය. එවිට ඔහු බොරුකාරයින් අතුරිනි. තවද ඔහුගේ කම්සය පසුපසින් ඉරා දමනු ලැබ ඇත්නම් එවිට ඇය අසත්‍යය පවසා ඇත්තාය. එවිට ඔහු සත්‍යවාදීන් අතුරිනි."⁷ යැයි ඇයගේ පවුලෙන් සාක්ෂිකරුවෙකු සාක්ෂි පැවසුවේය. (28) ඔහුගේ කම්සය පිටුපසින් ඉරී තිබීම (සැමියා වන) ඔහු දුටු විට සැබැවින්ම මෙය නුඹගේ කුට උපායකින් යුතුය. සැබැවින්ම (කාන්තාවන් වන) නුඹලාගේ කුට උපාය අති මහත්ය. යැයි ඔහු පැවසුවේය.-

6) මොහුව පාපයෙන් ආරක්ෂා කළ මෙම සාධකය කුමක් ද? යන්න අල් කුර්ආනයේ සඳහන් වී නොමැත. එහෙත් එම සාධකයන්ට විවිධ විවරණ ඇති අතර 'පාපයෙහි භයානකත්වය පිළිබඳ ඔහුට හැඟීමක් ඇති වීම,' එසේ නැතහොත් 'මොහුගේ පියාගේ හෝ ස්වාමියාගේ ස්වරූපය ඔහු අබියස දිස් වීම,' විය හැකි බව ඇතැම් විශාරදයින්ගේ මතයයි.

7) මෙම අවස්ථාවේ දී නබි යුසුෆ් කුමාණන්ගේ කම්සය පිටු පසින් ඉරී තිබුණා හැර වරද කළේ කවුරුන් ද යන්න හඳුනා ගැනීමට කිසිදු බාහිර සාක්ෂියක් නොවීය. ඔහුගේ කම්සය ඉදිරිපසින් ඉරී තිබුණා නම් එයින් අදහස් වන්නේ මොහු ඇය වෙත සමීප වූ විටෙක ඇය මොහුගෙන් වැළකීමට ඉරා තිබෙනු ඇත යන්නය. එහෙත් එය පිටු පසින් ඉරී තිබුණා නම් ඇය මොහුව ලුහුබැඳ යන විට ඇය මොහුගේ පිටුපසින් ඉරා දමන්නට තිබුණා යන්න මෙහි අදහසය.

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا ^ت وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ ^ك إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِئِينَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ
 نِسْوَةٌ فِي الْبَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ ^ع قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ^ط إِنَّا لَنَرَاهَا
 فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ فَلَمَّا سَبَعَتْ بِرَهْنٍ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا ^ك وَأَتَتْ كُلَّ
 وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرِجِي عَلَيَّهِنَّ ^ع فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ
 حٰشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا ^ط إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ ^ط وَ
 لَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ ^ط وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمُرُّهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِّنَ
 الضَّٰغِرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ^ع وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ
 أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجٰهِلِينَ ﴿٣٣﴾

-(29) යූසුෆ්! මෙය නොසලකා හරිවු. (යැයි ඔහු පවසා තම බිරිය වෙත හැරී) නුඹ නුඹගේ පාපයට සමාව ඇයැද සිටිවු. සැබැවින්ම නුඹ වැරදිකරුවන්ගෙන් එකියෙකි. (යැයි පැවසුවේය.)

(30) "ඇමතිගේ බිරිය ඇයගේ තරුණ සේවකයා (වරදට) පොලඹවීමට තැත් කර ඇත. ඔහු ද ආදරයෙන් ඇයව ඉක්මවා ගොස් ඇත. තවද ඇය පැහැදිලි නොමගෙහි පසු වන බව ද සැබැවින්ම අපි දකින්නෙමු" යැයි නගරයේ කාන්තාවෝ ප්‍රකාශ කළෝය. (31) ඔවුන්ගේ අවලාද ගැන ඇය ඇසු කල්හි ඔවුන් වෙත (සංග්‍රහයකට ආරාධනයක්) යැව්වාය. (ඔවුන් සංග්‍රහයට පැමිණි කල්හි) ඔවුන් සඳහා සැප පහසු ස්ථානයක් ද පිළියෙල කර ඔවුන්ගෙන් සෑම කෙනෙකුටම ඇය (පලතුරු හා) පිහියක් බැගින් ලබා දී පසුව ඔවුන් (පලතුරු කපමින් සිටිය දී යූසුෆ්ට*) ඉදිරියට පැමිණෙන්නැයි කීවාය. ඔවුහු ඔහුව දුටු කල්හි ඔහුගෙන් තුෂ්ණිමිභූත වී (නොදැනුවත්ව) තම අත් කපා ගත්තෝය. තවද ඔවුහු "අල්ලාස් පිවිතුරුය. මොහු මිනිසෙකු නොවේ. මොහු ගෞරවනීය මලක්වරයෙකු* මිස නැතැ" යි පැවසුවෝය. (32) "කවර කෙනෙකු විෂයයෙහි නුඹලා මට අවලාද කීව්වේ ද මේ ඔහුය." යැයි ඇය කීවාය. සැබැවින්ම මම ඔහුව (වරදට) පොලඹවීමට තැත් කළෙමි. නමුත් මොහු ඉවත් වූයේය. ඔහුට මම අණ කරන දෑ ඔහු නොකළේ නම් ඔහු සිරගත කරනු ලබයි. තවද පහත් අයගෙන් (කෙනෙකු) වනු ඇතැ" යි ඇය පැවසුවාය. (33) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔවුන් මා කැඳවන (පාපකර) දැයට වඩා සිරගෙය මට ඉතා ප්‍රියමනාපය. තවද ඔවුන්ගේ කුට උපායන් මාගෙන් නුඹ නොහැරෙව්වේ නම් ඔවුන් වෙත මා නැඹුරු වී අඥානයින් අතුරින් කෙනෙකු වන්නෙමි" යැයි ඔහු(යූසුෆ්*) පැවසුවේය.-

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۗ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأَهُمْ مِنْ بَعْدِ
 مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجَنَ فَتَيْنِ ۗ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي
 أَرِنِي آعَصِمُ خُبْرًا ۖ وَقَالَ الْأُخْرَىٰ إِنِّي أَرِنِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِينَا
 بِتَأْوِيلِهِ ۖ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِي إِلَّا نَبَأٌ تُكْتُمَا
 بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ۖ ذُكِّرْتُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ۗ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
 هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

-(34) එහෙයින් ඔහුගේ පරමාධිපති ඔහු(ගේ ප්‍රාර්ථනාව)ට පිළිතුරු දුන්නේය. ඔවුන්ගේ කුට උපාය ඔහුගෙන් පහ කළේය. සැබැවින්ම ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (35) (යුසුෆ් නිදොස් පුද්ගලයෙකු බවට) ඔවුන් සාධක දුටු පසු පවා (තම පවුලේ නම්බුව ආරක්ෂා කිරීම පිණිස) "නියමිත කාලයක් දක්වා ඔහුව සිරගත කළ යුතුමය" යැයි ඔවුනට හැඟුණි.

(36) ඔහු සමග කරුණයින් දෙදෙනෙකු ද සිරගෙට ඇතුළු වූවෝය. ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් එක් අයෙකු "සැබැවින්ම මම මත්පැන් පෙරනු (සිහිනෙන්) දුටුවෙමි" යැයි පැවසුවේය. අනෙකා "සැබැවින්ම මම මාගේ හිසට ඉහළින් රොටි ඔසවා ගෙන සිටිනු ද එයින් පක්ෂීන් අනුභව කරනු ද (සිහිනෙන්) දුටුවෙමි" යැයි පැවසුවේය. මෙහි යථාර්ථය අපට දන්වා සිටිනු. සැබැවින්ම යහපත් පුද්ගලයින් අතුරින් අපි නුඹව දකින්නෙමු. (යැයි පැවසුවෝය.) (37) "නුඹලාට දෙනු ලබන ආහාරය නුඹලා වෙත පැමිණීමට පෙර එහි යථාර්ථය මම නුඹලාට දන්වා සිටිනවා මිස එය නුඹ වෙත නොපැමිණෙන්නේය. මෙය මාගේ පරමාධිපති මට ඉගැන්වූ දැයිත්ය. අල්ලාස්ව විශ්වාස නොකරන පරමාන්තය පිළිබඳව ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටින පිරිසෙහි වත් පිළිවෙත් මම අත හැර දැමුවෙමි" යැයි ඔහු(යුසුෆ්*) පැවසුවේය.⁸ -

8) නබි යුසුෆ් කුමාණන් මෙලෙස පැවසීමට හේතු වූයේ එකළ බොහෝ උදවිය සිහිනයන්ට බොරු විවරණ පවසමින් සිටි බවත් ඔවුන්ගේ වත්පිළිවෙත් මොහු අනුගමනය නොකරන බවත් පැහැදිලි කිරීමටය.

وَاتَّبَعَتْ مَلَآءَ أَبَآءِئِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ
 ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يُصَاحِبِي
 السِّجْنِ ۚ أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
 أَسْمَاءٌ سَبَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَإِبَآؤُكُمْ مِمَّا أُنزِلَ بِهِ ۖ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۚ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلّٰهِ ۚ أَمَرَ اللّٰهُ
 تَعْبُدُوا إِلَّا الْآيَآةَ ۚ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يُصَاحِبِي السِّجْنِ
 أَمَّا أَحَدُكُمْ ۖ فَيسْتَفْتِي رَبَّهُ خَيْرًا ۚ وَأَمَّا الْآخَرُ ۖ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ۚ قَضِيَ الْأَمْرُ
 الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيْنَ ﴿٤١﴾

-(38) මාගේ පියවරුන් වන ඉබ්‍රාහිම්* ඉස්හාක්* යාකූබ්* යන අයගේ වත් පිළිවෙත මම පිළිපදින්නෙමි. අල්ලාහ්ට කිසිවකින් ආදේශ තැබීම අපට නුසුදුසුය. මෙය අප වෙත හා මිනිසුන් වෙත වූ අල්ලාහ්ගේ වරප්‍රසාදයෙනි.⁹ එනමුත් මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා කෘතඥ නොවන්නෝය. (39) "මාගේ සිරගෙයි සගයිනි, විවිධ බහු දෙව්වරුන් ශ්‍රේෂ්ඨ ද? නැතහොත් ඒකීය බලපරාක්‍රම අල්ලාහ් (ශ්‍රේෂ්ඨ) ද?" (40) ඔහු(අල්ලාහ්) හැර නුඹලා නමදින දෑ නුඹලා හා නුඹලාගේ මුතුන්මිත්තන් තැබූ නාමයන් මිස නැත. අල්ලාහ් ඒවාට කිසිදු සාධකයක් පහළ කළේ ද නැත. විනිශ්චය අල්ලාහ්ටම මිස නැත. ඔහු හැර වෙනත් කිසිවෙකුට නුඹලා නොනැමදිය යුතු යැයි ඔහු අණ කරන්නේය. එයයි සෘජු දහම වන්නේ. එනමුත් මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා (ඒ බව) නොදනිති. (41) මාගේ සිරගෙයි සගයිනි, නුඹලා දෙදෙනාගෙන් එක් අයෙකු නම් ඔහු තම ස්වාමියාට අමෘතය සපයයි. අනෙකා නම් කුරුසියේ ඇණ ගසනු ලැබ පසුව ඔහුගේ හිසෙහි සිට පක්ෂීන් අනුභව කරනු ඇත. නුඹලා දෙදෙනා කවර දෙයක් පිළිබඳව විමසා සිටියේ ද එම කරුණ (එසේ) තීන්දු වී ඇත.-

9) අල්ලාහ් හැර අන් දෑ නැමදුම් නොකර සිටීමෙන් ආරක්ෂා වීම අල්ලාහ්ගෙන් ලද ඉමහත් වරප්‍රසාදයකි. එනම් ව්‍යාජ දෙව්වරුන් නමැද නිරන්තර දඬුවමට ලක් විය හැකි හෙයින් ඉන් ආරක්ෂා වීම ඉමහත් වරප්‍රසාදයක් නොවේ ද?

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ ۚ فَأَنسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي
 السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سَوَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ
 وَسَبْعٌ سُتَبِلَتِ خُمْرًا وَأُخْرَىٰ يُبِيسَتِ ۗ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا
 تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعِلْمَيْنِ ﴿٤٤﴾ وَقَالَ
 الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا
 الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سَوَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُتَبِلَتِ خُمْرًا وَأُخْرَىٰ
 يُبِيسَتِ ۗ لَعَلِّي أَرْجِعَ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

- (42) ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් සැබැවින්ම තමා නිදහස ලබන්නේ යැයි සිතූ අයට “ නුඹේ ස්වාමියාට මා ගැන පවසවු” යැයි ඔහු පැවසුවේය.¹⁰ එවිට තම ස්වාමියාට (යුසුෆ්* ගැන) මතක් කර දීමට ඡෙයිකාන් ඔහුට අමතක කෙරෙව්වේය. එබැවින් (තවත්) අවුරුදු ගණනාවක් ඔහු සිරගෙයි ලැගුම් ගත්තේය. (43) (දිනක්,) “කෙසෙ හරක් හත් දෙනෙකු පුෂ්ටිමත් හරක් හත් දෙනෙකුට කා දැමීම ද සාරවත් කරලේ හතක් හා තවත් (හතක්) වියළුණු ඒවා ද මම (සිහිනෙන්) දුටුවෙමි. “අහෝ මාගේ ප්‍රධානියනි! නුඹලා සිහින වලට විවරණයන් දැන සිටින්නේ නම් මාගේ සිහිනය මට විග්‍රහ කර දෙනු”යි රජතුමා පවසා සිටියේය. (44) “(මේවා) තේරුමක් නැති සිහිනයන්ය. තවද අපි (මෙවන්) සිහින වලට විවරණය පවසන්නට දැනුම ඇත්තන් නොවන්නෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (45) (එවිට) ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් නිදහස ලැබූ කෙනා කලකට පසු (යුසුෆ් පිළිබඳව) මතකයට පැමිණ “මෙහි විවරණය මම නුඹලාට දන්වා සිටින්නෙමි. එබැවින් නුඹලා (මෙහි විවරණය දන්නා යුසුෆ් නැමැති පුද්ගලයා වෙත) මා යවනු” යැයි පැවසුවේය.

(46) (පසුව ඔහු යුසුෆ්* වෙත පැමිණ) අහෝ සත්‍යවන්ත යුසුෆ්! “කෙසෙ හරක් හත් දෙනෙකු පුෂ්ටිමත් හරක් හත් දෙනෙකුට කා දැමීම ද සාරවත් කරලේ හතක් හා තවත් (හතක්) වියළුණු ඒවා (ඇතුළත්ව දුටු සිහිනය ගැන) අපට විග්‍රහ කරවු. මම ජනයා වෙත නැවත යන්නෙමි. (එවිට එම විග්‍රහය පිළිබඳව) ඔවුනට දැන ගත හැකි වන්නේය.-

10) මෙහි සඳහන් වී ඇති පුද්ගලයා රජුගේ සේවකයෙකි. නබි යුසුෆ් ﷺ තුමාණන් කිසිදු වැරද්දක් නොමැතිව ඔහුව සිරගත කළේ මන්දැයි රජුගෙන් අසන ලෙස නබි යුසුෆ් ﷺ තුමාණන් ඔහුට පැවසුවේය.

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابَا ۚ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذُرُوهُ فِي سُبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ
 ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ
 ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْمُرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْبَلَدُ
 اتُّنُوْنِي بِهِ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النَّسِوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ
 أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۗ
 قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۗ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ النَّحْسُ خَصَّصَ الْخَبْرُ لَنَا
 ۚ قَالَ لَأَبْهَرَهُنَّ بِمَا يَخْبَرُنَّ ۗ وَاللَّهُ بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

- (47) නුඹලා අධිශ්චව වසර හතක් ගොවිතැන් කරනු ඇත. (පසුව) නුඹලා අස්වනු නෙළන දැයින් නුඹලා අනුභව කිරීමට (අවශ්‍ය) ස්වල්පය මිස (සෙසු දෑ) කරල් සමග අත හැර දමවු. යැයි ඔහු(යූසුෆ්) පැවසුවේය. (48) අනතුරුව එ(ම අවුරුදු කිහිප)යට පසුව දරුණු (ඉඩෝර අවුරුදු) හතක් පැමිණෙයි. එ(ම ඉඩෝර සම)ය සඳහා නුඹලා පෙර රැස් කළ දැයින් නුඹලා (වැපිරීම සඳහා) ගබඩා කරන ස්වල්පය මිස (සෙසු දෑ) කා දමනු ඇත. (යැයි ඔහු රජුගේ සිහිනයට විග්‍රහ කළේය.) (49) අනතුරුව එ(ම අවුරුදු කිහිප)යට පසුව ජනයාට වර්ෂාව ලබා දෙන තවත් වසරක් පැමිණෙයි. එහි ඔවුන් (පලතුරු වලින් බොහෝ ලෙස) යුෂ පෙරා ගනිති. (යනුවෙන් ද ඔහුට දැන්වුයේය.) (50) (එම විග්‍රහය රජුට දැන් වූ කල) “ ඔහුව මා වෙත (නිදහස් කොට) ගෙන එනු” යැයි රජතුමා ප්‍රකාශ කළේය. (ඔහුගේ පණිවිඩය ගෙන ආ) දූතයා ඔහු වෙත පැමිණි කල්හි “නුඹේ ස්වාමියා වෙත නැවත යනු. තමන්ගේ අත් කපා ගත් කාන්තාවන්ගේ තත්ත්වය කෙසේ දැ?යි ඔහුගෙන් විමසා සිටිවු. සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති ඔවුන්ගේ කුට උපාය ගැන සර්වඥය.” යැයි ඔහු(යූසුෆ්) පැවසුවේය.

(51) යූසුෆ්ව නුඹලා (වරදට) පොලඹවීමට තැත් කළ විට නුඹලාගේ විෂය කුමක් දැ?යි ඔහු(රජු) ඇසීය. “අල්ලාහ් පිවිතුරුය. ඔහු කෙරෙහි කිසිදු වරදක් අපි නොදනිමු” යැයි ඔවුහු කීවෝය. (තම වරද වටහා ගත්) ඇමතිගේ බිරිය “දැන් සත්‍යය හෙළි විය. ඔහුව (වරදට) පොලඹවීමට තැත් කළේ මමය. තවද සැබැවින්ම ඔහු සත්‍යවාදීන් අතුරිනි.” යැයි ඇය පැවසුවාය.

ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّي لَمْ اَخْنُهٗ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْغٰٓئِبِيْنَ ﴿٥٢﴾ وَمَا اُبْرِيْ
 نَفْسِيْ اِنَّ النَّفْسَ لَامَّارَةٌ بِالسُّوْرِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ ۗ اِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ
 اَتْتُوْنِيْ بِهٖ اَسْتَخْلِصُهٗ لِنَفْسِيْ ۗ فَلَبَّآ كَلْبَهٗ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اَمِيْنٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ
 اجْعَلْنِيْ عَلٰٓى خَزَآئِنِ الْاَرْضِ ۗ اِنِّيْ حَفِيْظٌ عَلَيْمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ
 يَتَّبِعُوْنَ مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ ۗ نُّصِيْبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٦﴾ وَا
 لْاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٧﴾

(52) "එය, (එනම් මෙසේ ඇයගෙන් විමසන ලෙස මා පැතු වේ ඇයගේ සැමියා වන) ඔහු නොමැති මොහොතක ඔහුට මම වංචා නොකළෙමි යැයි ඔහු දැන ගනු පිණිසය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් වංචනිකයින්ගේ කුට උපායන් වලට මග නොපෙන්වන්නේය." (යැයි යුසුෆ් පැවසුවේය.) (53) මා මාගේ මනස නිදොස් නොකරන්නෙමි.¹¹ මාගේ පරමාධිපති කරුණාව දැක් වූ අය(ගේ මනස) මිස සැබැවින්ම (අන් අයගේ) ආත්මය අධික ලෙස නපුරට පොලඹවන්නකි. සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති අති ක්ෂමාශීලීය. පරම කරුණාහරිතය.

(54) "ඔහුව මා වෙත ගෙන එවූ. මම ඔහුව මා වෙනුවෙන් පමණක්ම තෝරා ගන්නෙමි." යැයි රජතුමා පැවසුවේය. ඔහු(යුසුෆ්) සමග ඔහු (සිහිනයේ විග්‍රහය පිළිබඳව) කතා කළ කල්හි "සැබැවින්ම අද දින නුඹ අප අඛියස විශ්වාසවන්නනීය තනතුරු දායකයෙකු ව සිටින්නෙහියැ" යි පැවසුවේය.

(55) "මෙම දේශයේ භාණ්ඩාගාරයට (හාරව) මා පත් කරවූ. සැබැවින්ම මම දැනුමැති ආරක්ෂකයෙකු වෙමි." යැයි ඔහු(යුසුෆ්) පැවසුවේය. (56) තවද එලෙස අපි යුසුෆ්ට මෙම දේශයෙහි අධිකාරය දුනිමු. එහි ඔහු අහිමත කළ ස්ථානයක වාසය කරන්නේය. අපි අහිමත කරන අයට අපගේ කරුණාවෙන් අපි අනුග්‍රහය දක්වන්නෙමු. සැදැහැමියන්ගේ චේතනය අපි අපතේ නොයවන්නෙමු. (57) විශ්වාස කොට බිය හක්කිකයින් වුවනට පරලොව චේතනය අති ශ්‍රේෂ්ඨය.

11) මින් අදහස් වන්නේ 'මා තමාවම වැරදි වලින් නිදොස් යැයි නොපවසන්නෙමි' යන්නය. තවද නබි යුසුෆ් තුමාණන් මෙලෙස පැවසුවේ තම බැගෑපත් බව පෙන්වුම් කිරීමටය.

وَجَاءَ أَخُوهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَبَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ
 قَالَ اتَّوْنِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ ؕ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوْنِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِن لَّمْ
 تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَّكُمْ عِندِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ
 ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾

(58) (ඉඩෝරය හේතුවෙන් කන්ආන් දේශයෙහි සිටි) යූසුෆ්ගේ* සහෝදරයින් පැමිණ ඔහු වෙතට පිවිසුණෝය. එවිට ඔවුන් ඔහුව නොහඳුනන්නන්ව සිටිය ද ඔහු ඔවුන්ව හඳුනා ගත්තේය.¹² (59) ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා ඔහු ඔවුනට සුදානම් කර දුන් කල්හි “නුඹලාගේ පියාගෙන් වූ නුඹලාගේ (බාල) සහෝදරයාව මා වෙත ගෙන එවු. මම (ධාන්‍යය) මිනුම සම්පූර්ණව ඉටු කරන බව නුඹලා නොදුටුවෙනු ද? තවද මම සංග්‍රහ කරන්නන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨයා” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (60) “නුඹලා මා වෙත ඔහුව නොගෙනාවේ නම් එවිට මා වෙතින් නුඹලාට (මින් ඉදිරියට ලැබිය යුතු සම්පූර්ණ ධාන්‍යය) මිනුමක් නොමැත. තවද මා වෙත නුඹලා සමීප නොවු.” (යැයි ද ඔහු පැවසුවේය.) (61) (එවිට) ඔවුහු “අපි ඔහු (කැටුව ඒම) පිළිබඳව ඔහුගේ පියාගෙන් (අනුමැතිය ගැනීමට) උත්සහ කරන්නෙමු. තවද සැබැවින්ම අපි (එය) කරන්නන් වන්නෙමු” යැයි පැවසුවෝය.

(62) තවද ඔහු තම සේවකයින් අමතා (ඔවුනට නොදැනුවත්වම) “ ඔවුන්ගේ මිල භාණ්ඩ¹³ ඔවුන්ගේ (ඔටුවන්ගෙන් යුත්) ගමන් පරිවාරයෙහිම තබවු. ඔවුන් ඔවුන්ගේ පවුල වෙත හැරී ගිය විට ඒවා (තමන් ගෙවූ මිල භාණ්ඩ බව) ඔවුන් දැන ගෙන ඔවුන් (ඒවා භාර කිරීම සඳහා) නැවත පැමිණිය හැකි වන්නේය.” යැයි පැවසුවේය.

12) නබි යූසුෆ් ﷺ තුමාණන් රජුගේ සිහිනය විවරණය කළ අයුරින් ඉඩෝරය ආරම්භ වූ සමයෙහි මෙම සිද්ධිය සිදු විය. නගර වැසියන් සියල්ලන්ගේ අවශ්‍යතාවන් පරිපූර්ණ කිරීම පිණිස සෑම පුරවැසියෙකුටම රජයෙන් ඔටුවෙක් බඳුනි ධාන්‍යය සීමිත මිලකට මිල දී ගත හැක යැයි නබි යූසුෆ් ﷺ තුමාණන් දැන් වූයේය. එවිට නබි යූසුෆ් ﷺ තුමාණන් වෙත පුරවැසියන් ධාන්‍යය මිල දී ගැනීමට පැමිණි අතර බිත්යාමීන් හැර අනෙක් සොහොයුරන් සියල්ලෝම පැමිණියෝය. තමන් සමග නොපැමිණි බිත්යාමීන් සහෝදරයාගේ කොටස ද තමන්ට පිරිනමන මෙන් ඔවුහු නබි යූසුෆ් ﷺ තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටියෝය. නොපැමිණි අයෙකුගේ කොටස පිරිනැමීම ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කළේය. එබැවින් ඔහුගේ කොටස අවශ්‍යය නම් ඔහුව ද රැගෙන එන මෙන් ඔහු අණ කළේය.

13) මෙයින් ‘මිල භාණ්ඩ’ යැයි අදහස් කර ඇත්තේ ඔවුන් ධාන්‍යය මිල දී ගැනීමට ගෙවූ භාණ්ඩ වේ. නබි යූසුෆ් ﷺ තුමාණන් මෙසේ කළේ ඔහු පිළිබඳව හොඳ සිතුවිල්ලක් ඔවුනට ඇති වී තම සොහොයුරා වන බිත්යාමීන්ව ද ඔහු වෙත කැටුව එනු ඇත යන අධිෂ්ඨානයෙනි.

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ آبَائِهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿٦٣﴾ قَالَ هَلْ أَمْنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حِفْظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي ۖ هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ۖ وَنَبِيرُ أَهْلِنَا ۖ وَنَحْفَظُ آخَانًا وَنَزِدُ دُكَيْلًا بِعَيْرٍ ۚ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ ۚ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾

(63) ඔවුහු ඔවුන්ගේ පියාණන් වෙත හැරී ගිය කල්හි “අපගේ පියාණනි, අපට (මින් ඉදිරියට ලැබිය යුතු සම්පූර්ණ ධාන්‍යය) මිනුම තහනම් කරන ලදී. එබැවින් අපගේ (බාල) සහෝදරයාට අප සමග එවනු මැනව. එවිට (සම්පූර්ණ ධාන්‍යය) මිනුම අපට ලැබෙනු ඇත. තවද අපි ඔහුව ආරක්ෂා කරන්නන් වන්නෙමු.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (64) මීට පෙර මොහුගේ සහෝදරයා (වූ යුසුෆ්) විෂයෙහි මා නුඹලාව විශ්වාස කළාක් මෙන් මිස මොහු විෂයෙහිද මම නුඹලාව විශ්වාසය කරන්නෙමි ද? (එහි කිසිදු එලක් නැත.) අල්ලාහ් ආරක්ෂකයෙකු වශයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨය. තවද ඔහු කරුණාවන්තයින්ගෙන් මහා කරුණාහරිතයාය.

(65) ඔවුන්ගේ පොදි ඔවුන් විවෘත කළ කල්හි ඔවුන්ගේ මිල භාණ්ඩ තමන් වෙත නැවත හරවා දී තිබෙනු ඔවුහු දුටුවෝය. “අපගේ පියාණනි! මේවා අපගේ භාණ්ඩය. ඒවා අප වෙත නැවත හරවා දෙනු ලැබ ඇත. (මීට වඩා) අපට කුමක් අවශ්‍යය ද? අපගේ පවුල වෙනුවෙන් ආහාර රැගෙන එන්නෙමු. අපගේ (බාල) සහෝදරයාට අපි ආරක්ෂා කරන්නෙමු. තවද (ඔහු සඳහා ද) ඔටුවෙකුගේ ප්‍රමාණයට අපි අධිකව ලබන්නෙමු. මෙය (රජුට) සුළු ප්‍රමාණයකි.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (66) “නුඹලා (යම් විපතකින්) ග්‍රහණය වුවහොත් මිස ඔහුව මා වෙත නැවත ගෙන එන බවට මා හට අල්ලාහ්ගෙන් පොරොන්දුවක් නුඹලා දෙන තුරු මම ඔහුව නුඹලා සමග නොයවමි” යැයි ඔහු(ය:කුබ්*) පැවසුවේය. ඔවුන් තම පොරොන්දුව ඔහුට දුන් කල්හි “අපි කතා කරන දෑ කෙරෙහි අල්ලාහ්ම භාරකරුවන්නේ” යැයි ඔහු(ය:කුබ්*) පැවසුවේය.-

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنِّي بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنِّي أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ
 مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَ
 لَبَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي
 نَفْسٍ يَعْزُوبُ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ لَبَّا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَ
 لَبَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوْى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْعَسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٩﴾
 فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتْهَا الْعِيبُ إِنَّكُمْ
 لَسِرَّاءُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَاقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَهُونَ ﴿٧١﴾

(67) "මාගේ දරුවනි, නුඹලා (මිසර නගරයට) එකම දොරටුවකින් ඇතුළු නොවවු. වෙන් වෙන් දොරටු වලින් ඇතුළු වවු.¹⁴ අල්ලාස් වෙතින් (වූ තින්දුවට එරෙහිව) කිසිවකින් හෝ මම නුඹලාට ප්‍රයෝජනය අත් කළ නොහැක්කෙමි. විනිශ්චය අල්ලාස් සතුව මිස නැත. ඔහු කෙරෙහිම මා විශ්වාසය තබන්නෙමි. තවද (සියලු කාර්යයන්හි) විශ්වාසය තබන්නන් ඔහු වෙතම විශ්වාසය තැබිය යුතුය.

(68) ඔවුන්ගේ පියාණන් ඔවුන්ට අණ කළ පරිදි (වෙන් වෙන් දොරටු වලින්) ඔවුන් (මිසර නගරයට) ඇතුලු වූ කල්හි (ඔවුන්ගේ පියාණන්) යෑකුබ්ගේ* සිතෙහි ඇති අවශ්‍යතාව ඔහු ඉටු කළාක් මිස එය වෙනත් කිසිවකින් හෝ ඔවුන්ට ප්‍රයෝජනයක් ඇති නොකළේය. තවද අපි ඔහුට ඉගැන් වූ හෙයින් සැබැවින්ම ඔහු මනා දැනුමකින් යුක්ත වූවෙකි. එනමුත් ජනයාගෙන් බොහෝ දෙනා (මේ ගැන) වටහා නොගනිති. (69) යූසුෆ්* වෙත ඔවුන් පිවිසූ කල්හි ඔහු තම (කුසඔත්) සහෝදරයාව තමා වෙත තුරුල් කර ගත්තේය. "සැබැවින්ම මම නුඹේ (කුසඔත්) සහෝදරයාය. ඔවුන් (නුඹට හිරිහැර) කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව නුඹ දුක් නොවවු" යැයි පැවසුවේය. (70) ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා ඔහු ඔවුන්ට සූදානම් කර දුන් කල්හි තම (කුසඔත්) සහෝදරයාගේ පොදියෙහි (මිනුම්) පැන් බඳුනක් (හොර රහසේ) දමා පසුව "අහෝ තවලම් කරුවනි! සැබැවින්ම නුඹලා සොරුන්ය" යැයි නිවේදකයෙක් නිවේදනය කළේය. (71) ඔවුහු (යූසුෆ්ගේ සේවකයන් වන) ඔවුන් දෙසට හැරී "නුඹලා නැති කර ගත්තේ කුමක් දැ?"යි ඇසුවෝය.-

14) නබි යෑකුබ් තුමාණන් මෙසේ පැවසීමට හේතු වූයේ කඩවසම් කරුණකින් එකොළොස් දෙනෙකුගෙන් යුත් සහෝදර පිරිසක් ලෙස මොවුන්ව දුටුවේ නම් ඇස්වහ ඇති වනු යැයි බියෙනි. තවද කෙසේ වෙතත් කුමන අයුරින් ආරක්ෂා වීමට තැත් කළ ද අල්ලාස්ගේ පිහිට බලාපොරොත්තු විය යුතු යැයි උපදෙස් කළේය.

قَالُوا لَنُفِقِدُ صَوَاعِمَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِنْلٌ بِعِزٍّ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
 عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاءُكُمْ إِن كُنْتُمْ
 كَذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاءُكَ مِنْ وَجْدِ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاءُكَ ۖ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾
 فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ آخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ آخِيهِ ۖ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ۖ
 مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۖ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ ۖ وَفَوْقَ كُلِّ

ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

-(72) “රජකුමාගේ මිනුම් බඳුන අපි නැති කරගත්තෙමු. එය ගෙන එන්නෙකුට ඔටුවන් බරට (ධාන්‍ය) ඇත. තවද එයට මම වග කියන්නෙමි.” යැයි (සේවකයෝ) පැවසුවෝය. (73) “අල්ලාන් මත දිවුරා පවසන්නෙමු. අපි මෙම දේශයෙහි ව්‍යසනයන් ඇති කිරීමට නොපැමිණි බව අතිශයින්ම නුඹලා දන්නෙහුය. තවද අපි සොරුන් නොවන්නෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (74) “නුඹලා බොරුකාරයින් වන්නෙහු නම් ඔහුගේ දඩය කුමක් දැ?”යි (සේවක) ඔවුහු විමසුවෝය. (75) කවරෙකුගේ පොදියෙහි එය දුටුවේ ද එවිට ඔහුමය එහි දඩය වන්නේ. මෙලෙසය අපි අපරාධකරුවන්ට ප්‍රතිවිපාක ලබා දෙන්නේ. යැයි ඔවුහු(යුසුෆ්ගේ සහෝදරයින්) පැවසුවෝය.¹⁵

(76) තම (කුසඔත්) සහෝදරයාගේ පොදියට පෙර ඔවුන්ගේ පොදි වලින් (සෝදිසි කිරීමට) පටන් ගත්තේය. පසුව තම (කුසඔත්) සහෝදරයාගේ පොදියෙන් එය (හසු වී) එළියට ගත්තේය. මෙලෙස අපි යුසුෆ්ට උපක්‍රමශීලිභාවය ලබා දුනිමු. අල්ලාන් අභිමත කිරීමෙන් මිස රජකුමාගේ නීතිය අනුව තම (කුසඔත්) සහෝදරයාව (රඳවා) ගැනීමට නොහැක.¹⁶ අපි අභිමත කරන අයව තරාතිරමින් උසස් කරන්නෙමු. සෑම ඥාතියෙකුටම ඉහළින් ඥාතියෙකු සිටින්නේය.-

15) එනම් යමෙකු සොරකමට අත්අඩංගුවට පත් වූයේ නම් ඔහු වහල්භාවයට පත් වීම ඔවුන්ගේ නියම වූ දඬුවමය.

16) එකල යමෙකු සොරකම් කළා නම් මිසරයේ රාජ්‍යය නීතිය අනුව ඔහුට කස පහර ගැසීම මිස වහල්භාවයට ගැනීම තහනම්ය. එහෙත් ‘කන්ආන්’ දේශයෙහි වහල්භාවයට ගන්නා මෙම නීතිය පැවතිණි. නමුත් අල්ලාන්ගේ අභිමතය පරිදි නබි යුසුෆ් කුමාගේ උපක්‍රමශීලිභාවයෙන් ඔවුන්ගෙන්ම පැනවිය යුතු දඬුවම පිළිබඳව අසා එම තීන්දුව අනුව කෙසේ හෝ තම සොහොයුරුවා තමා අබියස රඳවා ගත්තේය.

قَالُوا إِنْ يَسِرُّكَ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ
 أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا
 فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ
 وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ
 كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي
 يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرِسَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾

-(77) “මොහු සොරකම් කර ඇත්නම් මීට පෙර මොහුගේ (කුසමක්) සහෝදරයෙක් ද සොරකමක් කර ඇත්තේ යැ”යි ඔවුහු(සහෝදරයින්) පැවසුවේය. පසුව යුසුෆ් එය(ට පිළිතුර) ඔවුනට හෙළි නොකොට එය තම සිතෙහි සඟවා ගත්තේය.¹⁷ “නුඹලා තත්ත්වයෙන් ඉතා නපුරුය. නුඹලා වර්ණනා කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් මැනවින් දන්නාය.” යැයි ඔහු (තම සිතින්) පැවසුවේය. (78) “ඇමතිවරයාණනි, සැබැවින්ම මොහුට ඉතා මහලු පියෙකු සිටින්නේය. එබැවින් ඔහු වෙනුවට අපගෙන් කෙනෙකු (රඳවා) ගන්න. සැබැවින්ම අපි නුඹව ත්‍යාගයින් අතුරින් කෙනෙකු ලෙස දකින්නෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසුවේය. (79) “අපගේ භාණ්ඩ කවර කෙනෙකු ළඟ තිබෙනු දුටුවෙමු ද ඔහු හැර වෙනත් කෙනෙකු අපි (රඳවා) ගැනීමෙන් අල්ලාහ් අපව ආරක්ෂා කරන්නවා! (එසේ කළේ නම්) එවිට සැබැවින්ම අපි අපරාධකරුවන්ගෙන් වන්නෙමු” යැයි ඔහු පැවසුවේය.

(80) ඔහු පිළිබඳව ඔවුහු අපේක්ෂා භංග වූ කල්හි ඔවුහු (තනිව) සාකච්ඡා කිරීම සඳහා වෙන්ව ගියේය. ඔවුන්ගේ වැඩිමලා (තම සොහොයුරන් අමතා මෙසේ) පැවසුවේය. “නුඹලාගේ පියා නුඹලා වෙතින් අල්ලාහ්ගෙන් වූ පොරොන්දුවක් ගත් බව ද මීට පෙර ද යුසුෆ්* විෂයෙහි නුඹලා (දුන් පොරොන්දුව) කඩ කළ බව ද නුඹලා නොදන්නෙනු ද? එබැවින් මාගේ පියාණන් (නැවත පැමිණීමට) මට අවසරය දෙන තුරු හෝ අල්ලාහ් මට විනිශ්චයක් ලබා දෙන තුරු මෙම දේශයෙන් මම පිටත් නොවන්නෙමි. තවද ඔහු විනිශ්චයකරුවන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨයාය.-

17) මොවුන් මෙහි පවසන සොරකම වනාහි නබි යුසුෆ් තුමාණන් තම කුඩා වියේ දී තම මවගේ පියා නැමදුම් කරමින් සිටි පිළිමයට ඔහු නැමදුම් නොකළ යුතුයි යන වේතනාවෙන් හොර රහසේ එය රැගෙන ගොස් බිඳා දැමූ සිදුවීමය.

اِرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقٌ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
 حَافِظِينَ ﴿٨١﴾ وَسَعَلَ الْقَرْمِيَةُ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾
 قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَبِيلٌ ۗ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَبِينًا ۗ إِنَّهُ
 هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنُهُ مِنَ
 الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذَكُرُ ۖ يُونُسَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَامًا أَوْ تَكُونَ مِنَ
 الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَىٰ اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾
 يُبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْيِسُ مِنْ
 رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

- (81, 82) (තවද) නුඹලා තම පියා වෙත ගොස් ‘අපගේ පියාණනි, සැබැවින්ම ඔබගේ පුතා සොරකම් කළේය. අප දන්නා දැයිත් මිස අපි සාක්ෂි නොපැවසුවෙමු. තවද අපි ගුප්ත දෑ නිරීක්ෂණය කරන්නන් නොවූයෙමු. තවද අපි සිටි නගරයෙන් ද අපි පැමිණි තවලමෙන් ද (ඒ පිළිබඳව) විමසුවු. තවද සැබැවින්ම අපි සත්‍යවාදීන්ම යැ’යි පවසුවු.”

(83) (එවිට ඔවුන් තම පියා වෙත විත් එලෙස පැවසූ කල) “නමුත් නුඹලාට නුඹලාගේ ආත්මාවන් යම් කරුණක් අලංකාර කර පෙන්වීය. එබැවින් (මට කළ හැක්කේ) අලංකාර ඉවසීමකි. ඔවුන් සියල්ලෝම **අල්ලාහ්** මා වෙත ගෙන එන්නට පුළුවන. සැබැවින්ම සර්වඥානී සර්ව ප්‍රඥාවන්ත වන්නේ ඔහුමය.” යැයි ඔහු(යෂකුබ්) පැවසුවේය. (84) තවද ඔවුන්ගෙන් ඔහු හැරී “අහෝ **යුසුෆ්*** කෙරෙහි වූ (මාගේ) ශෝකය!” යැයි පැවසීය. දුකින් ඔහුගේ දෑස් සුදු පැහැ විය. තවද ඔහු (කෝපය හා ශෝකය) යටපත් කර ගත්තෙකු විය. (85) “**අල්ලාහ්** මත දිවුරන්නෙමු. ඔබ රෝගාකූරු වන කුරු හෝ මරණයට පත්වූවන් අතුරින් වන කුරු **යුසුෆ්**ගේ මතකයෙන් පසුවන්නෙහිය.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (86) “මාගේ දුක් ගැනවිල්ල හා මාගේ ශෝකය මා පැමිණිලි කරන්නේ **අල්ලාහ්** වෙතමය. නුඹලා නොදන්නා දෑ (වන **යුසුෆ්** ජීවතුන් අතර බව) මම **අල්ලාහ්**ගෙන් දනිමි.” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (87) “මාගේ දරුවනි! නුඹලා පිටව ගොස් **යුසුෆ්** හා ඔහුගේ සහෝදරයා පිළිබඳව සොයා බලවු. **අල්ලාහ්**ගේ කරුණාවෙන් නුඹලා බලාපොරොත්තු සුන්කර නොගනිවු. සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේපිත පිරිස මිස (වෙනත් කිසිවෙකු) **අල්ලාහ්**ගේ කරුණාවෙන් අපේක්ෂාහංග නොවන්නෝය.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُرْجُومَةٍ فَأَوْفِ
لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ
بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا عَرَانِكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا
أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾
قَالُوا تَاللَّهِ كَفَدْنَا لَكُمُ اللَّهَ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخٰطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ
يَعْفُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾ إِذْ هَبُوا بَقِيصِي هَذَا فَأَقْوَهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ
بَصِيرًا وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْعِلْنِي

(88) ඔවුහු ඔහු(යූසූෆ්*) වෙත පිවිසුනු කල්හි ඇමතිතුමනි! අපට ද අපගේ පවුලට ද (සාගින්නේ) පීඩාව ඇති වී ඇත. අපි සුළු වටිනාකමකින් යුත් මිල භාණ්ඩ ගෙන ආවෙමු. එබැවින් අපට (ධාන්‍යය) මිනුම සම්පූර්ණව ලබා දෙනු. තවද (මීට අමතරව) අප වෙත දන් දෙනු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් දන් දෙන්නන්ට යහ ප්‍රතිඵල පිරිනමන්නේය. යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (89) “නුඹලා අඥානයිත්ව සිටිය දී යූසූෆ්ට ද ඔහුගේ (කුසඔත්) සහෝදරයාට ද නුඹලා කළ දේ දන්නෙහු දැ?”යි¹⁸ ඔහු(යූසූෆ්) විමසුවේය. (90) “සැබැවින්ම ඔබම ද යූසූෆ්?” යැයි ඔවුහු විමසුවෝය. “ මම යූසූෆ් වෙමි. මොහු මාගේ (කුසඔත්) සහෝදරයාය. අල්ලාහ් අපට පිහිට වූයේය. කවරෙකු බිය හක්තිමත් වී ඉවසන්නේ ද එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ් යහපත් අයගේ චේතනය අපතේ නොයවන්නේය. (91) “අල්ලාහ් මත දිවුරමින්, අල්ලාහ් අපට වඩා සැබැවින්ම ඔබව උසස් කොට ඇත්තේය. තවද අපි වැරදිකරුවන් ලෙස පසු වූයෙමු.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (92, 93) “අද දින නුඹලාට එරෙහිව කිසිදු අවලාදයක් නැත. අල්ලාහ් නුඹලාට සමාව දෙනු ඇත. ඔහු කරුණා වන්තයින්ගෙන් පරම කරුණාහරිතය. මාගේ මෙම කමිසය නුඹලා ගෙන ගොස් එය මාගේ පියාගේ මුහුණ මත දමනු. (එවිට) ඔහු පෙනුමැත්තෙකු වන්නේය. පසුව නුඹලාගේ පවුලේ සියල්ලන්ම මා වෙත කැඳවා එනු.” යැයි ඔහු පැවසුවේය.

18) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 12:15 වැනි ආයතය බලන්න.

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعَيْرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُغْنِدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْفَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ﴿٩٦﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ قَالُوا يَا بَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خُطِيئِينَ ﴿٩٨﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٩﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَبُوئِهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مَعِيَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ﴿١٠٠﴾

(94) (මිසර දේශයෙන් කන්ආන් දේශය වෙතට සහෝදරයින්ගේ) තවලම පිටත්ව ගිය කල්හි (එහි වෙසෙන) ඔවුන්ගේ පියාණන් “නුඹලා මා සිහිය දුර්වල යැයි නොසිතන්නේ නම් (මා පවසන දෑ නුඹලා විශ්වාස කරන්නෙහුමය. එනම්) සැබැවින්ම මම යුසුෆ්ගේ සුවඳ ලබමි.” යැයි (ඔහු අඛියස සිටියවුනට) පැවසුවේය. (95) (එවිට) “අල්ලාස් මත දිවුරමින් සැබැවින්ම ඔබ (තවමත්) ඔබගේ පැරණි මුළාවෙහිම පසුවන්නෙහිය” යැයි ඔවුහු(අඛියස වූවන්) පැවසුවෝය. (96) එවිට ශුභාරංචිය පවසන්නා¹⁹ පැමිණි කල්හි එය ඔහුගේ මුහුණට දැමීය. එවිට ඔහු නැවත පෙනුමැත්තෙකු බවට පත් විය. “නුඹලා නොදන්නා දෑ මා අල්ලාස්ගෙන් දනිමි.” යැයි මම නුඹලාට නොපැවසුවෙමි දැ?”යි ඔහු පැවසුවේය. (97) “අපගේ පියාණනි, අපගේ පාපයන් වලට අප වෙනුවෙන් (අල්ලාස්ගෙන්) සමාව ඇයැද සිටිනු. සැබැවින්ම අපි වැරදිකරුවන් වූයෙමු.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (98) “මම නුඹලා වෙනුවෙන් මාගේ පරමාධිපතිගෙන් සමාව මතු ඇයැදින්නෙමි. සැබැවින්ම ඔහුමය අති ක්ෂමාශීලී පරම කරුණාහරිත වන්නේ.” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (99) (පසුව) ඔවුන් (සියල්ලෝම) යුසුෆ්* වෙත පිවිසුනු කල්හි ඔහු තම දෙමාපියන්ව²⁰ ඔහු වෙත කුරුල් කර ගෙන “අල්ලාස් අහිමත කළේ නම් මිසරයට අභයදායීව ඇතුළු වනු.” යැයි පැවසුවේය.-

19) මෙහි “ශුභාරංචි පවසන්නා” යනු නබි යුසුෆ් ෂා තුමාණන් ජීවතුන් අතර සිටින බවට සලකුණක් වශයෙන් පියාගේ පෙනුම නැවත ලැබීම සඳහා නබි යුසුෆ් ෂා තුමාගේ කමිසය පියාගේ මුහුණට දැමීමට එය රැගෙන පැමිණි පුත්‍රයාය. මොහුගේ නම ‘යහුෆා’ යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත.

20) දෙමාපියන් යනු නබි යුසුෆ් ෂා තුමාගේ පියා වන නබි යාකුබ්* ෂා තුමාණන් හා පියාගේ ප්‍රථම බිරියය. ඔහුගේ මව මීට පෙරම මරණයට පත් වී ඇත.

وَرَفَعَ أَبْوَابَهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يَا أَبْتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ ۚ قَدْ
 جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي ۖ إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ
 أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
 ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 أَنْتَ وَرَبِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ
 أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْعَلُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَنْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

- (100) තම දෙමාපියන්ව රාජාසනය මත ඔසවා අසුන් ගැන්වූයේය. ඔවුන්(සොහොයුරන් ඇතුළු සියලු දෙනාම) ඔහුට(යූසුෆ්ට) හිස නමා සුද්ද²¹ කළෝය. තවද "මාගේ පියාණනි, මීට පෙර (මා දුටු) මාගේ සිහිනයේ යථාර්ථය මෙයයි. එය මාගේ පරමාධිපති සැබෑ කළේය. සිරගෙයින් ඔහු මා පිට කළ අවස්ථාවේ ඔහු මට උපකාර කළේය. මා අතර හා මාගේ සහෝදරයින් අතර **ෂෙයිතාන්*** වෙන් කළ පසුව නුඹලාව ගම්මානයෙන් මා වෙත ගෙන්වා දුන්නේය. සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති ඔහු අභිමත කරන දෑ පිළිබඳව අති සියුම් ඥානීය. සැබැවින්ම සර්වඥ සර්ව ප්‍රඥාවන්ත වන්නේ ඔහුමය. (101) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම නුඹ මට පාලනය පිරිනැමුවෙහිය. තවද සිහින වල යථාර්ථය මට ඉගැන්වූයෙහිය. අහස්හි හා මිහිතලයේ මැවුම්කරුවාණනි! මෙලොවෙහි හා පරලොවෙහි මාගේ භාරකරු නුඹය. මා (නුඹට අවනත වන) මුස්ලිම්වරයෙකු බවට මරණයට පත් කරනු මැනව! තවද (මතු ලොවෙහි) දැහැමියන් සමග මා එක් කරනු මැනව!" (යැයි යූසුෆ්* ප්‍රාර්ථනා කළේය.)

(102) (නබිවරය,) මේවා ගුප්ත තොරතුරු අතුරින්ය. අපි එය නුඹට වහි* (දේව පණිවිඩය) මගින් පහළ කරන්නෙමු. ඔවුන් (යූසුෆ්ට) කුමන්ත්‍රණ කරමින් ඔවුන්ගේ කරුණ(සාක්ෂාත් කිරීම)ට එක් රැස් වූ විට නුඹ ඔවුන් අතර නොවීය.²²-

21) මෙහි සුද්ද යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත්තේ නැමදුම සඳහා කරන සුද්දය නොවේ. මන්දයත් එවන් ගණයේ සුද්ද කිරීම අල්ලාහ්ට පමණක් විය යුතු යන්න සෑම දේව ග්‍රන්ථයකම සඳහන් නීතියකි. මෙම ආයතයෙහි සඳහන් සුද්ද යනු ආචාරයන් සඳහා කරනු ආචාර විධියකි. මෙවැනි ආචාර ක්‍රමයන් නබි යූසුෆ් ﷺ කුමාණන්ගේ සමයේ දී අල්ලාහ් අනුමත කර තිබුණ ද නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණන්ගේ අනුගාමිකයින්ට මෙවැනි ආචාර ක්‍රමයක් භාවිත කිරීම තහනම්ය.

22) නබි යූසුෆ්* ﷺ කුමාණන්ගේ සම්පූර්ණ වෘත්තාන්තය නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණන් මාර්ගයෙන් දැන ගනු ලැබීම එතුමා අල්ලාහ්ගෙන් දේව පණිවිඩ ලබන සත්‍යය නබිවරයෙකු යන්නට පැහැදිලි සාධකයකි. මන්දයත් නබි යූසුෆ්* ﷺ කුමාණන්ගේ ඇසුරෙහි ඔහු නොසිටි අතර පසු සමයෙහි මෙම වෘත්තාන්තය දැන ගැනීමට එතුමා එහි නොගියේය. තවද එම වෘත්තාන්තය හැදෑරීමට කිසිදු අයෙකු පවා එතුමා හමු වූයේ ද නැත. එනම් මෙම වෘත්තාන්තය ඔහුට පැහැදිලි කරනු ලැබීමට අල්ලාහ්ගේ වහි* දේව පණිවිඩය මිස වෙනත් කිසිදු මගක් නොවීය.

وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْوَالِيُكُمْ
 لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ وَكَآيِنٌ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ
 ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ
 عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَىٰ
 اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا
 أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾

- (103) නුඹ ආශා කළ ද මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙකු විශ්වාසිකයින් නොවෙති. (104) කිසිදු කුලියක් මෙ(ම අල් කුර්ආනීය ප්‍රචාර)ය කෙරෙහි නුඹ ඔවුන්ගෙන් නොඉල්ලන්නෙහිය. එ(ම අල් කුර්ආන)ය සමස්ත විශ්වයන්ටම මෙතෙහි කිරීමක් මිස නැත. (105) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි කෙතරම් සංඥාවක් තිබේ ද? (නමුත්) ඒවා පිළිබඳව ඔවුහු(ජනයින්) නොසලකා හරිමින් ඒවා තරණය කරන්නෝය. (106) ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා (අල්ලාහ්ට) ආදේශ තබන්නන් ලෙස හැර අල්ලාහ්ව විශ්වාස නොකරන්නෝය. (107) අල්ලාහ්ගේ දඬුවමින් පිරිවරා ගන්නක් ඔවුන් වෙත පැමිණීම ගැන හෝ ඔවුහු නොදැනුවත්ව සිටිය දී අනපේක්ෂිතව (ලොව අවසන්) හෝරාව පැමිණීම ගැන ඔවුන් අභයදායීව සිටින්නෙහු ද? (108) (නබිවරයා,) මෙයයි මාගේ මාර්ගය. මම ද මා අනුගමනය කළවුන් ද පැහැදිලි සාධක මත සිටිමින් (නුඹලාව) අල්ලාහ් වෙත ඇරයුම් කරන්නෙමි. තවද අල්ලාහ් අති පිවිතුරුය. මම (අල්ලාහ්ට) ආදේශ තබන්නන් අතුරින් නොවෙමි. යැයි පවසවු.

(109) තවද නුඹට පෙර (රසුල්වරයෙකු* ලෙස ඔවුන්ගේ) ගම් වාසින් අතුරින් අපි වහී* පහළ කළා වූ පිරිමින් මිස (අන් කිසිවෙකු) නොඑව්වෙමු. ඔවුහු මිහිතලයෙහි ගමන් කර ඔවුනට පෙර විසූවන්ගේ අවසානය කෙසේ වූයේ දැයි නොදුටුවෝ ද? තවද බිය බැතිමත් වූවන්ට මතුලොව නිවහන ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨය. (ඒ බව) නුඹලා අවබෝධ කර නොගන්නෙහු ද?

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ ۗ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِن تَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْقَوْمِ
 يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

-(110) (දඬුවම පිළිබඳව වූ ප්‍රතිඥාව ඔවුන් වෙත ප්‍රමාද විය.) කෙතරම් (දුරට)දයන් අවසානයේ රසුල්වරුන්* බලාපොරොත්තු සුන් වී තමන් අසත්‍යවාදීන් බවට පත් කරනු ලබ ඇතැයි සිතන තුරුය. (එවිට) අපගේ උපකාරය ඔවුන් වෙත පැමිණියේය. එබැවින් අපි අහිමත කළවුන්ව (එම ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ දඬුවමින්) මුදවා ගනු ලැබිණ. අපගේ දඬුවම වැරදිකාර පිරිසගෙන් ඉවත් කරනු නොලබන්නේය.

(111) ඔවුන්ගේ වෘත්තාන්තයන්හි නුවණැත්තන්ට ආදර්ශයක් ඇත. මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය ගොතනු ලැබූ (මිථ්‍යා) ප්‍රබන්ධයක් නොවේ. නමුත් (මෙය) තමන් ඉදිරියෙහි වූ දෑ තහවුරු කරන්නක් හා සෑම දෑයක්ම පැහැදිලි කරන්නකි. තවද විශ්වාස කරන පිරිසකට දයාවක් ද මග පෙන්වීමක් ද වේ.

13

سورة الرّعد

ଈରା ଫର ରଃଦ୍

(ବେଶ୍ ବଢ଼ି)

හැඳින්වීම

මෙය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මක්කා දේශයේ විසූ සමයේ දී පහළ වූ සුරාවකි.* මෙහි අරමුණ ඉස්ලාමයේ මූලික ප්‍රතිපත්තින් පැහැදිලි කර ඒ පිළිබඳව ඇති ගැටලු නිරවුල් කිරීමය. එසේම දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව සත්‍යය දහම විශ්වාසය කිරීමට ඇරයුම් කර ඇති අතර ඔවුන්ගේ මුරණ්ඩු හැසිරීම් අත් හරින මෙන් අවවාද කොට ඇත. සත්‍යය දහම ගවේශනය කරන්නන්ට මැවුම් දෙස බලා ඒවාට මැවුම්කරුවෙකු සිටිනවා යැයි පැහැදිලි වීම පිණිස විශ්වයේ පැතිරී ඇති ඇතැම් සාධක මෙම සුරාවෙහි ගෙන හැර දක්වා ඇත. මෙම සුරාවට නාමය යොදනු ලැබුයේ 13 වන ආයතයෙන් උපුටා ගෙනය.

13 අර් රූද් (හෙණ හඬ)

මෙය මක්කි පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 43 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

السَّوۡرَةُ ۙ تِلْكَ اٰیٰتُ الْكِتٰبِ ۚ وَالَّذِیۡ اُنۡزِلَ اِلَیْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ وَاٰیٰتُ الْكِتٰبِ لَا یُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱﴾ اَللّٰهُ الَّذِیۡ رَفَعَ السَّەبۡوٰتِ بِغَیۡرِ عَمَدٍ تَّرَوۡنَهَاۙ ثُمَّ اَسۡتَوٰی عَلَی الْعَرۡشِ وَاسۡخَرَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ كُلَّ یَّجۡرِیۡ لِاَجَلٍ مُّسَمًّی ۗ یُذِیۡرُ الْاَمۡرَ یُفۡصِلُ الْاٰیٰتِ لَعَلَّكُمْ یَلۡقَآءَ رَبَّكُمۡ تُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۲﴾ وَهُوَ الَّذِیۡ مَدَّ الْاَرۡضَ وَجَعَلَ فِیۡهَا رَوَاسِیَ وَاَنْهٰرًا ۗ وَمِنۡ كُلِّ الشَّجَرٰتِ جَعَلَ فِیۡهَا زَوٰجِیۡنَ اِثۡنَیۡنِ یُغۡشِیۡ الۡیَلِ النَّهَارَ ۗ اِنَّ فِیۡ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوۡمٍ یَّتَفَكَّرُوۡنَ ﴿۳﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිෆ්. ලාම්. මිම්. රා.¹ මේවා ධර්ම පුස්තකයේ වදන්ය. තවද නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹ වෙත පහළ කරන ලද දෑ සත්‍යයයි. නමුත් මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා (ඒ පිළිබඳව) විශ්වාස නොකරති. (2) නුඹලා දකින ආධාරක රහිතව අහස් එසෙව්වේ අල්ලාහ්මය. ඉන් පසු අර්ෂය* මත (ඔහුගේ ගෞරවයට සුදුසු අයුරින්) ඔහු "ඉස්කිවා"² විය. තවද ඔහු හිරු හා සඳු (තම ආධිපත්‍යය යටතේ) වසඟ කළේය. (ඉන්) එකිනෙක (එයට) නියම කරනු ලැබූ කාලයක් දක්වා ගමන් කරන්නේය. නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ හමුව නුඹලා තරයේ විශ්වාස කරනු පිණිස ඔහු (සැම) කරුණ(ක්ම) සැලසුම් කරන්නේය. සංඥාවන් පැහැදිලි කරන්නේය. (3) මිහිතලය එළා එහි ස්ථිරසාර දෑ(කඳු) හා ගංගාවන් ඇති කළේ ඔහුමය. තවද සැම එල බෝගයකින්ම එහි ජෝඩුවක් බැගින් ඇති කළේය. රාත්‍රියෙන් දහවල ආවරණය කරන්නේය. සැබැවින්ම කල්පනා කරන පිරිසකට එහි සංඥාවන් ඇත.

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතනයේ පාද සටහන බලන්න.
 2) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:54 හි පාද සටහන බලන්න.

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَّجِرَةٌ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَّرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ
 يُسْتَقَى بِهَاءٍ وَوَاحِدٍ ^٤ وَنُفُضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأُكْلِ ^٥ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 ﴿٦﴾ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذَا كُنَّا تُرَابًا إِنْ أَلَيْنَا لَخَلْقِ جَدِيدٍ ^٦ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ ^٧ وَأُولَئِكَ الْأَعْلَى ^٨ فِي أَعْنَاقِهِمْ ^٩ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧﴾ وَ
 يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتُ ^{١٠} وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو
 مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ ^{١١} وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٨﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
 أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ^{١٢} إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٩﴾

(4) තවද මිහිතලයෙහි පිහිටුණු (නොයෙකුත්) පෙදෙස් ඇත. තවද මිදි වලින් යුත් වතු ද තවද ගොවිබිම් ද අතු සහිත හා අතු රහිත ඉඳි ගස් ද ඇත. මේවා (සියල්ලට) එකම ජලයකින් ජලය සපයනු ලබන්නේය. (මෙසේ තිබිය දීත්) රසයෙහි ඒවායින් සමහරක් තවත් සමහරකට වඩා අපි උසස් කරන්නෙමු. සැබැවින්ම අවබෝධ කරන පිරිසකට එහි සංඥාවන් ඇත.

(5) (තබ්වරය,) නුඹ (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ පිටුපෑම පිළිබඳ) පුදුමයට පත් වන්නෙහු නම්, "අපි (මරණයට පත් වී) පස් බවට පත් වූ විට (නැවත) නව මැවුමක (නැගිට) වන්නෙමු දැ?"යි ඔවුන් පැවසීම (ඊටත් වඩා) පුදුමසහගතය. ඔවුහුමය තම පරමාධිපතිව ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් වන්නෝ. තවද ඔවුහුමය තමන්ගේ ගෙලෙහි විලංගු ලද්දන් වන්නෝ. තවද ඔවුහුමය නිරයේ සගයින් වන්නෝ. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. (6) තවද ඔවුහු යහපතට(ක්ෂමාවට) පෙර අයහපත(දඬුවම) ඉක්මන් කරන මෙන් නුඹගෙන් පතන්නෝය.³ මෙසේ (පැතීමෙන්) දඬුවම් ඔවුනට පෙර ද ඉකුත් වී ඇත. තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති මිනිසුන්ට ඔවුන්ගේ අපරාධ වලට ක්ෂමාශීලී භාවයෙන් යුක්තයෙකුය. තවද නුඹගේ පරමාධිපති දඬුවම් කිරීමෙහි දැඩිය.

(7) (තබ්වරය,) තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් "මොහුගේ පරමාධිපතිගෙන් මොහු වෙත කිසියම් සංඥාවක් පහළ කරනු ලැබිය යුතු නොවේ දැ"යි පවසති. සැබැවින්ම නුඹ අවවාද කරන්නෙකු පමණි. තවද සෑම සමූහයකටම (යහ)මග පෙන්වන්නෙකු ඇත.

3) මිථ්‍යා දෘෂ්ටික ප්‍රතික්ෂේපකයින් 'තම විශ්වාසය ව්‍යාජ වන්නේ නම් අල්ලාස් තමන්ට දඬුවම් කළ යුතු නොවේ දැ?'යි තබ් මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් විමසීම මෙයින් අදහස් වන්නේය. අල්ලාස්ගේ කරුණාව හේතුවෙන් මොවුන්ට යුතු දඬුවම ප්‍රමාද වීම මොවුන් භාග්‍යයක් වශයෙන් නොගෙන එය සමච්චලයට මෙන් ගැනීම කෙතරම් පුදුම සහගත ද?

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْبِلُ كُلُّ أَنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۗ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِإِقْدَارٍ ﴿٨﴾
 عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ
 بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ
 خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۗ وَإِذَا
 أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ آفَلًا مَرَدًّا لَهُ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
 خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾

(8) සෑම කාන්තාවකම (තම ගර්භාෂයේ) උසුලා සිටින දෑ ද ගර්භාෂයන් කෙටි කරන හා එය දීර්ඝ කරන දෑ ද අල්ලාස් දන්නේය.⁴ තවද සෑම දෙයක්ම ඔහු අබියස නිර්ණයකින් ඇත. (9) (ඔහු) අදාශ්‍යමාන දෑ හා දාශ්‍යමාන දෑ දන්නාය. ශ්‍රේෂ්ඨවන්තය. උත්තරීතරය. (10) නුඹලා අතුරින් ප්‍රකාශය සඟවන්නා ද එය හෙළි කරන්නා ද රාත්‍රියෙහි සැඟ වී සිටින්නා ද දහවලෙහි සැරිසරන්නා ද (අල්ලාස්ට) එක සමානය. (11) ඔහුට(මිනිසාට) තමාට ඉදිරියෙන් ද තමාට පසුපසින් ද අනුපිළිවෙලට පැමිණෙන්නේන් (වන මලක්වරුන්*) සිටිති. ඔවුහු අල්ලාස්ගේ නියෝගය පරිදි ඔහුව ආරක්ෂා කරති.⁵ සැබැවින්ම යම් සමාජයක් තමන් සමග වූ (යහ) දෑ (පිටුපෑමක් ලෙස) වෙනස් කර ගන්නා තුරු ඔවුන් සමග වූ දෑ(දාශාදයන් දඬුවමක් ලෙස) අල්ලාස් වෙනස් නොකරන්නේය. තවද අල්ලාස් යම් සමාජයකට නරකක් අපේක්ෂා කළේ නම් එය පලවා හරින්නක් නැත. තවද ඔහු හැර ඔවුනට වෙනත් කිසිදු උදව්කරුවෙකු නැත.

(12) (මගීන්ට වර්ෂාව ඇති වී ගමනට බාධාවක් ඇති වේ යන) බියක් ලෙස හා (වර්ෂාව අවශ්‍ය වූවන් හට) බලාපොරොත්තුවක් ලෙස අකුණු ගැසීම නුඹලාට පෙන්වනුයේ ද තවද (වැසි)බැති වලාකුළු නිර්මාණය කරනුයේ ද ඔහුමය.-

4) 'කෙටි කරන හා දිගු කරන දෑ' යනු මව් කුසේ සිටින කලලය කොපමණ කාලයක් එනම් කෙටි කාලයක් ද නැතහොත් දීර්ඝ කාලයක් ද යන්න අල්ලාස් මැනවින් දන්නේය යන්නය.

5) සෑම මිනිසෙකු සමගම මලක්වරුන්* ද අල්ලාස් නියම කොට ඇත. එනම් කලා කද්දර* නම් පූර්ව සැලසුමෙහි අන්තර්ගත නොවූ ආපදාවන් වලින් මොහුව ආරක්ෂා කිරීමට ද මොහුගේ ක්‍රියා සටහන් කිරීමට ද වේ.

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْبَلْبَكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ^٤ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ^{١٣} لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْدَأَ فَآهٌ وَآهٌ مَهْمَهٌ^{١٤} وَمَا دُعَاءُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ^{١٥} وَبِاللّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظَلَمْتُمْ بِالْعُدْوٰ وَاِلٰصٰلِ^{١٦} قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ لَا يَبْدُلُكُمْ اِلٰنَفْسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ^{١٧} اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ^{١٨} اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ فَتَشٰبَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ^{١٩}

- (13) තවද හෙණ හඬ ඔහුගේ ප්‍රශංසාවෙන් (ඔහුව) පිළිතුරු කරති. තවද මලක්වරුන්* ද ඔහුගේ බියෙන් (ඔහුව පිළිතුරු කරති.) තවද ඔහු හෙණ යවන්නේය. පසුව එමගින් ඔහු අභිමත කරන අයව, ඔවුන් අල්ලාහ් ගැන තර්ක කරමින් සිටිය දී හසු කර ගන්නේය. තවද ඔහු දඬුවම් කිරීමෙහි දැඩිය.

(14) සත්‍යයේ ප්‍රාර්ථනාව ඔහුටමය. (ප්‍රතික්ෂේපක) මොවුහු ඔහු(අල්ලාහ්) හැර අයැදින අය මොවුනට කිසිවකින් හෝ පිළිතුරු නොදෙති. (මොවුන්ගේ උදාහරණය නම්) ජලය තම මුඛය වෙත ළඟා වීම සඳහා (දුරින් සිට) එය දෙසට තම දෙඅත්ල දිගු කරන්නෙකු මෙන් මිස (නොමැත. එහෙත් ඔහු දැකින් ගෙන පානය කරන තෙක්) එ(ම ජල)ය එය(මුඛය) වෙත ළඟා නොවන්නක්මය. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ප්‍රාර්ථනාව මුළාවක මිස නැත. (15) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ ද තවද ඒවායෙහි සෙවණැලි ද උදේ හා සවස කැමැත්තෙන් හෝ අකමැත්තෙන් අල්ලාහ්ටම සුරුද්* කරති. (16) (නබිවරය) "අහස්හි හා මිහිතලයේ පරමාධිපති කවුරුන් දැ?"යි නුඹ (ඔවුන්ගෙන්) විමසවු. "(තවද ඔහු) අල්ලාහ්" යැයි පවසවු. "නුඹලා ඔහු හැර තමන්ට කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් (ගැනීමට) හා කිසිදු හානියක් (වළකා ගැනීමට හැකියාව) හිමි නොකරන භාරකරුවන් (දෙවිවරුන් ලෙස) ගත්තෙහු දැ?"යි විමසවු. "අන්ධයා හා පෙනුමැත්තා එක සමාන වන්නේ ද? එසේ නැතහොත් අන්ධකාරයන් හා අලෝකය එක සමාන වන්නේ ද?-

6) මෙහි කැමැත්තෙන් සුරුද් කිරීම යනු පිරිසුදු චේතනාවෙන් කරන නැමදුම වන අතර අකමැත්තෙන් සුරුද් කිරීම යනු ආත්ම වංචනිකයින්ගේ නැමදුමය. තවද මෙය සුරුද්* කළ යුතු ආයතයකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:206 හි පාද සටහන බලන්න.

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا
 يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْ
 الْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۗ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَبْقَىٰ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ
 يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْهُسْنَىٰ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْتَجِيبُوا لَهُ
 لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَاءً فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ ۗ
 وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْبِهَادُ ﴿١٨﴾

-එසේත් නැතහොත් (ඔවුන්ගේ ප්‍රතිපත්තිය අනුව) අල්ලාස් නිර්මාණය කරන්නාක් මෙන් (ඇතැම් මැවීම්) නිර්මාණය කළ, (ඔවුන් අල්ලාස්ට ආදේශ කරන්නා වූ) හවුල්කරුවන්ව ඔහුට ඔවුන් (ආදේශ ලෙස) පත් කර පසුව (අල්ලාස්ගේ හා හවුල්කරුවන්ගේ) මැවීම ඔවුන් කෙරෙහි ව්‍යාකූල වී ඇත් දැ?"යි (නබිවරය, ඔවුන්ගෙන්) විමසවු. "සියලු දැහි මැවුම්කරු අල්ලාස්ය. ඔහු ඒකීයය. බලපරාක්‍රමයෙන් යුක්තය"යි නුඹ පවසවු. (17) ඔහු අහසින් ජලය පහළ කළේය. එවිට මිටියාවක් ඒවායෙහි ප්‍රමාණයට ගලා බැසීය. ගලා යන ජලය පාවෙන පෙණ බුබුළු උසුලන්නේය.⁷ තවද භාණ්ඩ හෝ ආහරණ (සෑදීමට) බලාපොරොත්තුවෙන් ගින්නෙහි ඔවුන් මොළ වන දැයින් ද මේ හා සමාන පෙණ බුබුළු ඇත. අල්ලාස් සත්‍යය හා අසත්‍යය (නිදසුනක් වශයෙන්) ගෙන හැර පාන්නේ මෙලෙසය. පෙණ බුබුළු වනාහි නැති වී යන්නේය. මිනිසාට ප්‍රයෝජනවත් වන දෑ වනාහි මිහිතලයෙහි රඳා පවතින්නේය. අල්ලාස් උපමාවන් ගෙන හැර පාන්නේ මෙලෙසය.

(18) තම පරමාධිපතිට (අවනත වීම තුළින්) ප්‍රතිචාර දක්වන්නන්ට යහපත ඇත. තවද ඔහුට පිළිතුරු නොදෙන්නන් නම් මිහිතලයේ සියල්ල ද එයත් සමගම ඒ හා සමානව යමක් ඔහු සතුව තිබුණේ නම් (නිරයෙන් ආරක්ෂා වීම සඳහා) එය ද ඔවුන් වන්දි වශයෙන් ගෙවනු ඇත. ඔවුනටමය අයහපත් විනිශ්චය හිමි වන්නේ. තවද ඔවුන්ගේ ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය නිරයයි. තවද (එය) යහනාවෙන් නරක විය.

7) මෙම උදාහරණය ගෙන හැර පා ඇත්තේ අහසින් වැසි වසින්නාක් මෙන් අල්ලාස් විසින් නබිවරුන් පහළ කරන්නේය යන අදහසය. මෙහි අදහස් කෙරෙන්නේ ජලයේ පාවෙන පෙණ යනු නබිත්වයට එරෙහිව පැමිණෙන විරුද්ධත්වයන් පිළිබඳවය. පෙණ විනාශ වී ජලය මිනිසාට ප්‍රයෝජන ගෙන දෙන්නාක් මෙන් සත්‍යය ඉතිරි වී අසත්‍යය විනාශ වන්නේය.

أَفَمَنْ يَعْلَمُ نَبَأَ نُزُلِ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقِّ كَمَنْ هُوَ أَعْيٰ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾
 الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْبَيْثَاقَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ
 يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ مِنَّا رِزْقُهُمْ سِرًّا وَ عَلَانِيَةً وَيَدْرءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
 أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَ
 ذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ
 عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾

(19) 'නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹ වෙත පහළ කරන ලද දෑ සත්‍යයකි' යැයි දැන සිටින්නා අන්ධයෙකුට සිටින්නා මෙන් වේ ද? (එය) මෙතෙහි කරනුයේ නුවණැත්තන්මය. (20) ඔවුහු කවරහු ද යත් අල්ලාහ්ගේ ගිවිසුම සම්පූර්ණ කරති. තවද (ගිවිසුම) විශ්වාසය කඩ නොකරති. (21) තවද (ඔවුහු) කවරහු ද යත් (ඥාති) සම්බන්ධකම් ඇති කරනු ලැබිය යුතු යැයි අල්ලාහ් විධානය කළ දෑ(තුළිත් ඥාතීන්) සමග ඔවුහු සම්බන්ධකම් පවත්වති. තවද ඔවුහු තම පරමාධිපතිට බිය වෙති. නරක විනිශ්චය ද බිය වෙති. (22) තවද (ඔවුහු) කවරහු ද යත් තම පරමාධිපතිගේ තෘප්තිය අපේක්ෂාවෙන් ඔවුහු ඉවසුවෝය.⁸ සලාතය* ද ස්ථාපිත කළෝය. අප ඔවුනට පිරිනැමූ දැයින් රහසිගතව හා ප්‍රසිද්ධියේ (යහ දෑ වෙනුවෙන්) වියදම් ද කළෝය. තවද ඔවුහු යහපතින් අයහපත වළක්වති. ඔවුනටමය (මතු) නිවහනේ (යහ) අවසානය හිමි වන්නේ. (23, 24) (එය) 'අදන්' (නමැති ස්වර්ග) උයන්ය. එහි ඔවුන් ද ඔවුන්ගේ පියවරුන්ගෙන්, ඔවුන්ගේ භාර්යාවන්ගෙන් හා ඔවුන්ගේ පරපුරින් (විශ්වාස කර) යහකම් කළවුන් ද ඇතුළු වන්නෝය. තවද මලක්වරුන් ද "නුඹලා ඉවසා සිටි හේතුවෙන් නුඹලා කෙරෙහි 'සලාමය'(ශාන්තිය) අත් වේවා! එබැවින් (මතු) නිවහනේ අවසානය යහපත් විය" යැයි (පවසමින්) සෑම දොරටුවකින්ම ඔවුන් වෙත ඇතුළු වෙති.

8) මෙහි 'පරමාධිපතිගේ තෘප්තිය අපේක්ෂාවෙන්' යනු අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය හා වේතනය පමණක් අපේක්ෂා කරන්නන් වන අතර ඔවුහු තමන්ට අත්වන දුෂ්කරතාවන් ඉවසා ගන්නන් වේ.

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ
يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۗ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
إِلَيْهِ مَنْ أَرَادَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۗ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسُنَ مَا بِهِ

(25) කවරෙකු අල්ලාහ්ගේ ගිවිසුම තහවුරු කිරීමෙන් පසු එය කඩ කර, (ඥාති) සම්බන්ධකම් ඇති කරනු ලැබිය යුතුය යැයි අල්ලාහ් විධානය කළ දෑ කපා හැර දමන්නේ ද තවද මිනිතලයෙහි කලහකම් කරන්නේ ද ඔවුනටමය ශාපය ඇත්තේ. තවද (මතු) නිවහනේ නරකය ද ඔවුනට හිමිය.

(26) අල්ලාහ් තමන් අභිමත කරන අයට ජීවන සම්පත් විස්තීරණ කරන්නේය. තවද (ඔහු අභිමත කළවුනට) සීමා කරන්නේය. මෙලොව ජීවිතය පරලොව විෂයෙහි අල්ප භුක්ති විදීමක් මිස නැතිව තිබියදී (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු මෙලොව ජීවිතයෙන් (සැහීමට පත්ව) සතුටු වූවෝය. (27) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් “ මොහුගේ පරමාධිපතිගෙන් මොහු වෙත කිසියම් සංඥාවක් පහළ කරනු ලැබිය යුතු නොවේ දැ”යි විමසති. (නබිවරය,) “සැබැවින්ම අල්ලාහ් තමන් අභිමත කරන අයව නොමග යන්නට ඉඩ හරින්නේය. තවද (ඔහු වෙත සිතින්) නැඹුරුවුවන්ව ඔහු වෙත මග පෙන්වන්නේයැ”යි නුඹ පවසවු. (28) (ඔවුන්) කවරහු ද යත් විශ්වාස කර තම හදවත් අල්ලාහ්ව මෙනෙහි කිරීමෙන් සැනසුමට පත් වූවෝය. දැන ගනිවු. හදවත් සැනසුමට පත් වනුයේ අල්ලාහ්ව මෙනෙහි කිරීමෙනි. (29) විශ්වාස කර යහකම් කළවුන් නම් ඔවුනට සුඛාශීසනය හා අලංකාර නැවත යොමු වන ස්ථානයක් ඇත.

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَا فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِيَتْلُوا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ
 يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ ^ط قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ ^ط وَكَوَأَنَّ
 قُرْآنًا سِيرَّتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ السَّمَوَاتُ ^ط بَلِ اللَّهُ الْأَمْرُ جَبِيعًا ^ط أَفَلَمْ
 يَأْتِئْسَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا ^ط وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 تُصِيبُهُمْ بِئَاءَ صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
 يُخْلِفُ الْبِعَادَ ﴿٣١﴾

(30) මෙලෙස (අපි නුඹට පෙර ජන සමාජයන්ට රසුල්වරුන්* එව්වාක් මෙන්) අපි නුඹව ප්‍රජාවකට (රසුල්වරයෙකු* ලෙස) එව්වෙමු. එයට පෙර බොහෝ ප්‍රජාවන් ඉකුත් වී ගොස් ඇත. (නුඹව අපි එව්වේ) ඔවුන් ‘අර් රන්මාන්’ (කරුණාහරිතයාණන් වන මා)ව⁹ ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටිය දී අපි නුඹ වෙත වහි* (නම් දේව පණව්ඩ) පහළ කළ දෑ නුඹ ඔවුනට පාරායනා කර පෙන්වීම පිණිසය. (නබ්වරය.) “ඔහු මාගේ පරමාධිපතිය. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. ඔහු කෙරෙහිම මම (සියල්ල) භාර කළෙමි. තවද ඔහු වෙතමය මාගේ නැවත හැරී යන ස්ථානය ඇත්තේ” යැයි පවසවු.

(31) සැබැවින්ම කුර්ආනය(පාරායනා කිරීම)ක් මගින් කඳු (තවත් නැතහොත්) ධාවනය කරනු ලැබුව ද නැතහොත් එමගින් මිහිතලය කැබලි කරනු ලැබුව ද නැතහොත් එමගින් මළවුන් කතා කරවනු ලැබුව ද (ඔවුන් නුඹ නබ්වරයෙකු බව විශ්වාස නොකරති.)¹⁰ එනමුත් කරුණු සියල්ලම අල්ලාහ්ටම හිමිය. විශ්වාස කළවුන් ‘අල්ලාහ්’ අභිමත කරන්නේ නම් මිනිසුන් සියල්ලන්වම යහමග යොමු කරනු ඇතැයි නොදන්නෝ ද?¹¹-

9) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 17:110 හි පාද සටහන බලන්න.

10) මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගෙන් ඉල්ලා සිටි ප්‍රාතිහාර්යයන් මේවාය. මෙයින් අදහස් වන්නේ ඔවුන්ට මෙම ප්‍රාතිහාර්යයන් ගෙන හැර පෙන්වුව ද ඔවුන් විශ්වාසකයින් බවට පත් නොවන බවය. මන්දයත් ඔවුන් මේවා ඉල්ලා සිටියේ සමච්චලයට විනා සත්‍යය අවබෝධ කර ගැනීමේ අදහසින් නොවේ. ඔවුනට ප්‍රාතිහාර්යයන් පෙන් වූ සෑම මොහොතකම ඔවුන් විශ්වාසකයින් බවට පත් නොවූයේ එහෙයිනි.

11) ප්‍රතික්ෂේපකයින් ඉල්ලා සිටින අභියෝගයන් අල්ලාහ් විසින් ඉටු කළේ නම් ඔවුන් ද විශ්වාසකයින් බවට පත්විය හැක යැයි අදිටනින් ඇතැම් මුස්ලිම්වරුන් ඒවා ඉටු වීම ප්‍රිය කළෝය. එහෙත් මෙම ආයතයෙන් අවධාරණය කරන්නේ යම් ප්‍රාතිහාර්යයක් ගෙන හැර පෙන්වනවා ද? යන තීන්දුව නියම කරන්නේ අල්ලාහ් විසින් බව හා අල්ලාහ්ගේ ඥානයට කිසිදු පැකිළීමකින් තොරව අවනත විය යුතුය යන්නයි. එනම් අල්ලාහ්ට සියලු මිනිසුන්ව ඔහුට බලෙන් හෝ අවනත කරවීමේ ශක්තිය තිබුණ ද ඔහු එසේ නොකළේ මිනිසාට අවනත වීම හෝ අකීකරු වීම යන කරුණු දෙක අතුරින් එකක් තෝරා ගැනීමේ සිය කැමැත්ත පිරිනමා ඇති නිසාය. තවද අල්ලාහ්

وَلَقَدْ اسْتَهْرَيْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُكَّاءً قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ
 تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بَيَّاهِرُونَ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَ
 صُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَلِعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ ۗ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿٣٤﴾

-විනිශ්චය දිනය පිළිබඳ වූ අල්ලාෂ්ගේ පොරොන්දුව පැමිණෙන තුරු ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් තමන් කළ දෑ හේතුවෙන් කම්පනයක් ඇති කරවන දෑ ඔවුන්ව හසු කරමින් පවතී. නැතහොත් ඔවුන්ගේ නිවෙස් වලට සම්පයෙන් එය පහළ වෙමින් පවතී.¹² අල්ලාෂ් ප්‍රතිඥාව කඩ නොකරන්නේය.

(32) (නබිවරය,) සැබැවින්ම නුඹට පෙර ද රසුල්වරු* සමච්චල් කරනු ලැබුවෝය. එවිට ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට මා අවකාශය ලබා දුන්නෙමි. පසුව ඔවුන්ව (දඬුවමින්) ග්‍රහණය කළෙමි. එබැවින් මාගේ දඬුවම කෙසේවී ද?

(33) සෑම ආත්මයක් මතම, ඒවා උපයන දෑ පිළිබඳව භාරකරුවෙකු ලෙස සිටින කෙනෙකු ද?¹³ (එනමුත්) ඔවුහු අල්ලාෂ්ට (ආදේශයක් ලෙස) හවුල්කරුවන් පත් කරන්නෝය. (නබිවරය,) “(හවුල්කරුවන් වන) ඔවුන්ව නම් කරවු.” යැයි නුඹ (ඔවුනට) පවසවු. එසේ නොමැතිනම් මිහිතලයෙහි ඔහු(අල්ලාෂ්) නොදන්නා දෑ ඔහුට නුඹලා දන්වා සිටින්නෙහු ද? එසේ නොමැතිනම් බාහිර (පුහු) ප්‍රකාශයක් (පමණ) ද? එනමුත් ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණ අලංකාරමත් කර පෙන්වනු ලැබීය. තවද ඔවුහු (සෘජු) මාර්ගයෙන් වළක්වනු ලැබුවෝය. තවද අල්ලාෂ් කවරෙකුට නොමග යෑමට ඉඩ හැරියේ ද ඔහුට යහමග පෙන්වන්නෙකු නැත.” (34) මොවුනට මෙලොව ජීවිතයෙහි දඬුවමක් ඇත. තවද මතු ලොවෙහි දඬුවම ඉතා දැඩිය. තවද ඔවුනට අල්ලාෂ්ගෙන් (වූ දඬුවමෙන්) ආරක්ෂා කරන්නෙකු නොමැත.

විසින් මිනිසාව බලෙන් අවනත කරවීමට සැලැස් වූයේ නම් පිරිසිදු ගැත්තන් තෝරා ගැනීම යන මෙලොව නිර්මාණයේ අරමුණ බැහැර වනු ඇත.

12) මෙම ආයතය බැලූ කල මෙතරම් මුරණ්ඩු පිරිසකට අල්ලාෂ් විසින් දඬුවම් පහළ නොකරන්නේ මන්දැයි හැඟෙනු ඇත. නමුත් මෙයින් පෙන්නුම් කරන්නේ ඔවුන්ගේ පාපකාරී ක්‍රියා හේතුවෙන් නිරතුරුව ඔවුන් සුළු සුළු ආපදාවන්ට ලක් වෙමින් සිටින අතර ඇතැම් අසල්වැසියන් මුහුණ දෙන ආපදාවන් තුළින් මොවුන්ගේ සිත් තුළ යම් බියක් ඇති වීමය. කෙසේ නමුත් මොවුහු විනිශ්චය දින දී නිරන්තර දඬුවමට නියම වෙති.

13) එනම් අල්ලාෂ් සෑම ආත්මයක් කෙරෙහිම භාරකරුවෙකු ලෙස සිටින අතර වෙනත් කිසිවෙකු හෝ ඔහුට ආදේශ කළ හැක්කෙකු වන්නේ දැ? යි අල්ලාෂ් විමසන්නේය.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ۚ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا ۚ تِلْكَ
 عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾ ۚ وَالَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابُ يَفْرَحُونَ بِهَا
 أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْرَابِ مَنْ يُؤْنِكُمْ بَعْضُهُمْ ۚ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ ۚ
 إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مآبٌ ﴿٣٦﴾ ۚ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۚ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
 مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۚ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾

(35) බිය හක්තිකයින්ට පොරොන්දු වනු ලැබූ (ස්වර්ග) උයනේ ස්වභාවය නම් (මෙසේය). ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. එහි ආහාර හා එහි සෙවණ සදාතනිකය. මෙය බිය හක්තිකයින්ගේ අවසානයයි. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ අවසානය (නිරා) ගින්නය.

(36) කවුරුන්හට අපි ධර්ම පුස්තකය පිරිනැමුවෙමුද ඔවුහු නුඹ වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ පිළිබඳව සතුටු වන්නෝය.¹⁴ තවද (එම) පිරිස් අතුරින් එ(සේ) නුඹ වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑයින් සමහරක් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෝ ද වෙති. (නබිවරය,) “සැබැවින්ම මා අණ කරනු ලැබුවේ අල්ලාස්ට (පමණක්) මා නමදින ලෙස ද ඔහුට ආදේශ නොතබන ලෙස ද වේ. ඔහු වෙතම මම කැඳවන්නෙමි. තවද ඔහු වෙතමය මාගේ හැරී යාම ඇත්තේ.” යැයි පවසවු.

(37) මෙලෙස අපි මෙ(ම අල් කුර්ආනය) අරාබියෙන් වූ නීතියක් ලෙස පහළ කළෙමු. තවද දැනුමෙන් (දැයක්) නුඹ වෙත පැමිණීමෙන් පසුව ද ඔවුන්ගේ ආශාවන් නුඹ අනුගමනය කළෙහි නම් නුඹට අල්ලාස්ගෙන් (වූ දඬුවමෙන්) උදව් කරන්නෙක් හෝ ආරක්ෂා කරන්නෙක් හෝ නොමැති වනු ඇත.

14) මෙයින් පෙන්නුම් කරන්නේ පෙර නබිවරුන්ට පහළ වූ ලේඛනයන් අල් කුර්ආනයෙහි සඳහන්ව ඇති බව දැක අල් කුර්ආනය අල්ලාස්ගේ වදන් යැයි සැබෑ ලෙස විශ්වාස කළ යුදෙව්වන් හා කිතුණුවන් පිළිබඳවය.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۖ وَمَا كَانَ لِرُسُلِكِ أَنْ يُبَيِّنُوا
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ لِكُلِّ آجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾ يَبْحُثُوا فِي اللَّهِ مَا يَشَاءُ وَيُخْفَتُ ۚ وَعِنْدَآءُ أُمِّ الْكِتَابِ
 ﴿٣٩﴾ وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّا عَلَيْكَ الْبَلَدُ وَعَلَيْنَا
 الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۗ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ
 لِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ سَرِيعٌ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

(38) සැබැවින්ම අපි නුඹට පෙර ද රසුල්වරුන්* එවා ඔවුනට අපි භාර්යාවන් හා පරපුරක් ද ඇති කළෙමු. තවද කිසිදු රසුල්වරයෙකුට අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියෙන් මිස කිසිදු සාධකයක් ගෙන ඒමට (කිසිදු හැකියාවක්) නොවීය. සෑම කාලයකටම (ආවේණික නීති සටහන්) ලේඛනයක් ඇත.¹⁵ (39) අල්ලාහ් අභිමත කරන දෑ (එයින්) මකා දමන්නේය. තවද ඔහු (අභිමත කරන දෑ) ස්ථාවර කරන්නේය. තවද මව් පුස්තකය ඇත්තේ ඔහු අඛියසය.¹⁶

(40) (නබිවරය,) අපි ඔවුනට ප්‍රතිඥා දුන් දැයින් සමහරක් (මෙලොවෙහිම) නුඹට (ගෙනහැර) පෙන්වුව ද එසේ නොමැතිනම් (එයට පෙරම) අපි නුඹව මරණයට පත් කළ ද නුඹ කෙරෙහි (වූ වගකීම) වනුයේ ප්‍රචාරය කිරීම (පමණ)ය. තවද අප කෙරෙහි වනුයේ විනිශ්චය කිරීමය. (41) අපි මිහිතලය එහි පැතිකඩ වලින් බාදනය කරමින් පැමිණෙන බව ඔවුහු නොදුටුවෝ ද?¹⁷ තවද අල්ලාහ් විනිශ්චය කරන්නේය. ඔහුගේ විනිශ්චය වෙනස් කරන්නෙකු (හෝ වළක්වන්නෙකු) නැත. තවද ඔහු විනිශ්චය කිරීමෙහි ශීඝ්‍රය.

15) එකල ප්‍රතික්ෂේපකයෝ "නබිවරුන් ඉතා උසස් උදවිය හෙයින් ඔවුනට දරුවන් හා භාර්යාවන් අවශ්‍ය නොවන බව තර්ක කළෝය. එහෙත් මෙයින් පෙන්නුම් කරන්නේ නබිත්වයේ මෙහෙයට දරුවන් හා භාර්යාවන් කිසිදු බාධාවක් නොවන බව ද ඔවුන් ජනයාට යහමම පෙන්වන්නන් හෙයින් දරුවන් හා භාර්යාවන් සමග යහ අයුරින් ජීවත් වී ආදර්ශයක් විය හැකි බවය.

16) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණෝ ගෙන ආ දහම අන් නබිවරුන් ගෙන ආ දහමට වඩා වෙනස් යැයි ඇතැම් යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් තර්ක කරන්නට වූහ. මෙම ආයතය එම තර්කයට පිළිතුරකි. එනම් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් තම ස්ව කැමැත්තට අනුව කිසිදු නව දෙයක් අන්තර්ගත නොකරන අතර අල්ලාහ් තම ඥානයෙන් නොයෙක් දෑ දහමට අන්තර්ගත කරන්නේය. එබැවින් අල්ලාහ් විසින් මීට පෙර නබිවරුන්ට පහළ කළ දෑ මුලිනුපුටා දැමීම, නව විෂයන් අන්තර්ගත කිරීම හා පෙර දහමිහි විෂයන් ලොව අවසානය දක්වා දහම් ගත කිරීම යන සියල්ලම අල්ලාහ්ගේ අභිමතය පරිදි සිදුවන අතර මෙම සියල්ලක්ම "ලවිහුල් මහ්සුල්" නැමැති මව් පුස්තකයේ සඳහන් වී ඇත.

17) මෙහි "අපි මිහිතලය එහි පැතිකඩ වලින් බාදනය කරමින් පැමිණෙන බව" යන කොටසෙහි අදහස ලොවෙන් ප්‍රතික්ෂේපය යන පාපය දිනෙන් දින තුරන් වන බවය. තවද විදහාත්මකව බැලූ කල මෙය "මුහුදු බාදනය" පිළිබඳව පවසන බව ද අදහස් කළ හැක. තවද මෙය ලොව විනාශයක් සිදු වනු ඇත යන්නට සාධකයකි. මෙවන් දෑ අල් කුර්ආනයේ සඳහන් වීම පුදුම සහගත දෙයක් නොවේ. මන්දයත් අල් කුර්ආනය පහළ කළා වූ අල්ලාහ් මුළු විශ්වයෙහිම සර්වඥ මැවුම්කරුය.

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَئِنْ لَمْ يَكُنْ جَبِيحًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ
 الْكُفْرُ لِمَنْ عُقِبِيَ الدَّارِ ﴿٤٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسَتْ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
 بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

(42) මොවුන්ට පෙර වූවන් ද (තම රහස්‍යවරුන්ට*) කුමන්ත්‍රණය කළෝය. උපායයන් සියල්ලම අල්ලාහ් සතුය. සෑම ආත්මයක්ම උපයන දෑ ඔහු දන්නේය. තවද (මතු) නිවහනේ (යහ) අවසානය කවරෙකුට දැයි ප්‍රතික්ෂේපකයෝ මතු දැන ගන්නෝය. (43) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් “නුඹ රහස්‍යවරයෙක් නොවේ” යැයි පවසති. (නබිවරය,) “මා අතර ද නුඹලා අතර ද සාක්ෂිකරුවෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් සහ ධර්ම පුස්තකය පිළිබඳව දැනුමැත්තන්¹⁸ ප්‍රමාණවත් යැ”යි පවසවු.

18) මෙයින් පෙන්වුම් කරන්නේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සම්ප්‍රාප්තිය පිළිබඳ සඳහන් පෙර නබිවරුන්ගේ ලේඛනයන් ගැන දැනුමැති අවංක පුද්ගලයින් පිළිබඳවය.

14

سورة إبراهيم

සුරා ඉබ්‍රාහිමි

(නබි ඉබ්‍රාහිමි عليه السلام තුමාණෝ)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාව සම්බන්ධ වනුයේ මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින්ට සත්‍යය දහම පිළිබඳ මූලික විශ්වාසයන් පැහැදිලි කරනු ලැබීමෙන් පසු කාල වකවානුව වෙතටය. මෙයින් මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ විශ්වාසයන් වැරදි යැයි පැහැදිලි කර මොවුන්ගේ මෙම වැරදි විශ්වාසයන් දෙලොවෙහිම ඔවුනට පරාජය අත් කරනු ඇතැයි පවසා ඇත. මොවුන් නබි ඉබ්‍රාහිම්* ~~ඈ~~ තුමාණන්ගේ අනුගාමිකයින් යැයි ප්‍රකාශ කළ නමුත් ඔවුහු පිළිම වන්දනාවන්හි ද නියැලෙන්නන්ව සිටියෝය. එහෙයින් මෙම සූරාවේ අවසානයේ දී නබි ඉබ්‍රාහිම් ~~ඈ~~ තුමාණන් පිළිම වන්දනාවෙන් හා පිළිම වන්දනාකරුවන්ගෙන් දුරස්ථ කරනු මැනවැයි කළ ප්‍රාර්ථනාවෙන් ඔවුන්ගේ මෙම ප්‍රකාශය වැරදි විශ්වාසයක් බව මෙයින් පෙන්වා දෙයි

14 සුරා ඉබ්‍රාහිම් (නබි ඉබ්‍රාහිම් ؑ කුමාණෝ)

මෙය මක්කි පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 52 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ كِتَبٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ
 الْحَنِيفِ ۗ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ
 شَدِيدٍ ۗ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
 يَبْغُونَهَا عَوَجًا ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلٰلٍ بَعِيدٍ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ
 يُبَيِّنُ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිෆ්.ලාම්.රා.¹ (පාපකාර) අඳුරු වෙතින් ප්‍රශංසාලාභී අති බලසම්පන්නයාණන්ගේ මාර්ගය නම් ආලෝකය වෙත නුඹ ජනයාව, ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගේ අනුමැතියෙන් පිටමං කරනු පිණිස නුඹ වෙත අපි පහළ කළා වූ ධර්ම ප්‍රස්තකයයි මෙය. (2) අල්ලාහ් කෙබඳු ද යත් අහස්හි ඇති දෑ ද මිහිතලයේ ඇති දෑ ද ඔහු සතුය. ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට දැඩි දඬුවමින් වූ විනාශය අත් වේවා! (3) ඔවුහු කවරහු ද යත් (නිරන්තර) මතු ලොවට වඩා (නැසී යන) මෙලොව ජීවිතයට ප්‍රිය කොට (ජනයාව) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන්(දහමෙන්) වළක්වා එහි දෝෂ (තිබිය යුතු යැයි) පතන්නෝ වෙති. අන්ත මුළාවෙහි වන්නෝ ඔවුහුමය. (4) තම ජනයාට (දහම) පැහැදිලි කරනු පිණිස ඔවුන්ගේ බසින් මිස කිසිදු දූතයෙකු අපි නොඑව්වෙමු. එබැවින් අල්ලාහ් අභිමත කළ අයව නොමග යන්නට ඉඩ හරින්නේය. ඔහු අභිමත කරන අයට යහමග පෙන්වන්නේය. තවද ඔහු අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 හි පාද සටහන බලන්න.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾
 وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِذْ كُنُوا نِعْبَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۖ إِذْ أَنْجَيْكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُدَّبِحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۗ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۚ فَأِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾

(5) “නුඹගේ ජනයා (පාපකාරී) අදුරු වෙතින් ආලෝකය වෙත පිටමං කරවූ යැයි ද අල්ලාහ්ගේ දිනයන් ඔවුන්ට මෙනෙහි කරවූ”² යැයි ද මූසාව අපගේ සාධකයන් සහිතව එවීමු. සැබැවින්ම ඉවසිලිවන්ත කෘතඥ පූර්වක සෑම කෙනෙකුටම මෙහි සාධකයන් ඇත. (6) “නුඹලාට දරුණු වධ හිංසා පමුණුවමින් නුඹලාගේ පිරිමි දරුවන් මරා දමමින් හා නුඹලාගේ ස්ත්‍රීන්ව (වහල්භාවයෙන්) ජීවත් වන්නට ඉඩ හරිමින් සිටියදී ඊර්ෂ්‍යාවගේ* පිරිසෙන් නුඹලාව අල්ලාහ් මුදවා ගත් අවස්ථාවේ නුඹලා කෙරෙහි වූ ඔහුගේ භාග්‍යය ගැන සිහිපත් කරවූ. තවද නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ මහත් පිරික්සුමක් මෙහි ඇත” යැයි මූසා* තම පිරිසට පැවසූ අවස්ථාව (නබීවරය, සිහිපත් කරවූ). (7) “නුඹලා කෘතචේදී වුවහොත් නුඹලාට (මාගේ භාග්‍යයන්) අධික කරන්නෙමි. නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කළහොත් සැබැවින්ම මාගේ දඬුවම ඉතා දැඩිය යැයි නුඹලාගේ පරමාධිපති දන්වා සිටි අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ.” යැයි ද මූසා* තම පිරිසට පැවසුවේය.) (8) “නුඹලා හා මිහිතලයේ සිටින සියල්ලන් (අල්ලාහ්ව) ප්‍රතික්ෂේප කළ ද සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව සම්පූර්ණය. ප්‍රශංසාලාභීය” යැයි මූසා පවසා සිටියේය.-

2) මෙහි ‘අල්ලාහ්ගේ දිනයන්’ යනු ඉස්රාඊල් දරුවන්ගේ* ඉතිහාසයේ අල්ලාහ් ඔවුන්ට ආශීර්වාද කළ දිනයන් හා ඔවුන්ව දඬුවමට භාජනය කළ දිනයන් වේ.

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ
 إِلَّا اللَّهُ ۗ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِنَبِإِ
 أَنْزَلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لِنَعْتَبِئُكَ بِمَا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مَرْيِبٍ ﴿٩﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ إِنِّي اللَّهُ شَكُّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ ۗ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
 بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَنَا عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَنَا فَأَتُونَا بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

- (9) නුඹලාට පෙර වූ නූඪා* ආද* හා සමුද* ජනයාගේ හා ඔවුනට පසු වූවන්ගේ තොරතුරු නුඹලා වෙත නොපැමිණියේ ද? ඔවුන් ගැන අල්ලාහ් හැර වෙනත් කිසිවෙකු නොදන්නේය.³ පැහැදිලි සාධක සමග ඔවුන්ගේ රසුල්වරුන්* ඔවුන් වෙත පැමිණියේය. එවිට ඔවුන්ගේ මුවෙහි තම දෑත් දමා⁴ “නුඹලා කවර දෙයක් සමග එවනු ලැබුවෙහු ද සැබැවින්ම අපි එය ප්‍රතික්ෂේප කළෙමු. තවද නුඹලා අපව කවර දෙයක් වෙත කැඳවමින් සිටින්නේ ද සැබැවින්ම එහි අපි දැඩි ව්‍යාකූල සැකයෙහි පසුවන්නෙමු.” යැයි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු පැවසුවෝය.

(10) “අහස් හා මිහිතලයේ මැවුම්කරු වන අල්ලාහ් විෂයෙහි (නුඹලාට) සැක ඇත්ද? නුඹලාගේ පාපයන් නුඹලාට ඔහු සමාව දීම පිණිස ද (නුඹලා පාපයන් කර දඬුවමට සුදුස්සන්ව සිටිය දීත් මරණය තෙක්) නියමිත කාලයක් දක්වා (අවකාශය ලබා දී) නුඹලාව ප්‍රමාද කරනු පිණිස ද ඔහු නුඹලාව (තමාට අවනත වීම වෙත) කැඳවන්නේය” යැයි ඔවුන්ගේ රසුල්වරුන්* පැවසුවෝය. “නුඹලා අප මෙන් මිනිසුන් මිස නැත. අපගේ මුතුන්මිත්තන් නමදිමින් සිටි දැයිත් අපව වළක්වාලීමට නුඹලා අපේක්ෂා කරන්නෙහුය. එබැවින් පැහැදිලි සාධකයක් අප වෙත ගෙන එනු” යැයි ඔවුහු (රසුල්වරුන්ට*) පැවසුවෝය.

3) මෙයින් අදහස් වන්නේ අල්ලාහ් විසින් නබී මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට දන්වනු නොලැබූ පෙර සමූහයන් පිළිබඳවය.

4) මෙම පාඨයේ සඳහන් පරිදි දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින් මෙලෙස හැසිරුණේ සත්‍යය දේව පණිවිඩය පිළිබඳව මොවුන් තුළ ඇති අධර්මය අකමැත්ත පෙන්වුම් කිරීමටය. එනම් මොවුන් සත්‍යය දේව පණිවිඩය ප්‍රතික්ෂේප කළා පමණක් නොව මොවුන් එය සවන් දීමට පවා පිළිකුල් කළෝය.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ
 وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا
 لَنَا إِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَىٰ اللَّهِ وَقَدْ هَدٰنَا سُبُلَنَا ۗ وَكَانَ بَرَكًا عَلَىٰ مَا آدٰتُنَا ۗ وَعَلَىٰ اللَّهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ رُسُلِكُمْ لَنْخُرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ
 فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنْهَلَكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَكُنُسْنَاكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ
 ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعَبَدَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِنْ
 وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَآءٍ صٰدِيْدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
 كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِبَيِّنٍ ۗ وَمِنْ وَرَآئِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

(11) “අප ද නුඹලා මෙත් මිනිසුන් මිස නැත. එනමුත් අල්ලාහ් තම ගැත්තන් අතුරින් අභිමත කරන අයට උපකාර කරන්නේය. අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියෙන් මිස කිසිදු සාධකයක් නුඹලා වෙත අප ගෙන ඒමට අපට (කිසිදු බලයක්) නොවීය. එබැවින් අල්ලාහ් වෙතමය විශ්වාසිකයින් සියලු දෑ භාර කළ යුතුය” යැයි ඔවුන්ගේ රසුල්වරුන්* ඔවුනට පවසා සිටියේය. (12) “සැබැවින්ම අල්ලාහ් අපගේ මග අපට පෙන්වා දී තිබියදී ඔහු වෙත සියල්ල භාර නොකර සිටීමට අපට කුමක් (වි) ද? නුඹලා අපට පීඩා ගෙන දුන් දෑ මත අපි ඉවසා සිටින්නෙමුය. සියලු දෑ භාරකරන්නන් අල්ලාහ් වෙත පමණක් සියල්ල භාර කළ යුතුය.” (යැයි ද පැවසුවෝය)

(13) “නුඹලා අපගේ දහම වෙත නැවත නොපැමිණියහොත් නුඹලාව අපගේ දේශයෙන් පිටුවහල් කරන්නෙමු.” යැයි තම රසුල්වරුන්ට* ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පැවසුවෝය. එවිට ඔවුන්ගේ පරමාධිපති “අපරාධකරුවන්ව අපි විනාශ කර දමන්නෙමු” යනුවෙන් ඔවුන් වෙත වච්ඡි* පහළ කළේය. (14) “තවද ඔවුන්ගෙන් පසුව මිහිතලයේ නුඹලාව වාසය කරවන්නෙමු. එ(ම ජයග්‍රහණ)ය, (විනිශ්චය දින) මා ඉදිරියේ සිට ගැනීම ගැන බිය වූ හා මාගේ (දඬුවමේ) අවවාදය ගැන බිය වූ අයටය” (යනුවෙන් ද වච්ඡි* පහළ විය.) (15) (රසුල්වරුන්* වන) ඔවුහු (අල්ලාහ්ගෙන්) ජයග්‍රහණය පැතුහ. (එවිට) බලගතු මුරණ්ඩු වූ සියල්ලෝම අලාභවත්තයෝ වූහ. (16) ඔහුට ඉදිරියෙන් නිරයයි. සැරව ද්‍රවයෙන් ඔහුට පොවනු ලබයි. (17) එය ඔහු (දැඩි පිපාසය හේතුවෙන්) උගුරෙන් උගුර (අසීරුවෙන්) ගිලීමට තැත් කරයි. (එහෙත් එහි දුගඳ හේතුවෙන්) එය ගිලා දැමිය නොහැකිව පවතී. තවද සෑම තැනකින්ම මරණය ඔහු වෙතට පැමිණෙයි. (එහෙත්) ඔහු මරණයට පත්වන්නෙකු නොවෙයි. මෙයට පසුව ද දැඩි දඬුවමක් ඇත.

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
 مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِالْحَقِّ ۚ إِنَّ يَشَاءُ يُدْهِبُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذُكِرَ عَلَيْكَ إِلَّا حَسْرَةً ۚ وَاللَّهُ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾ وَ
 بَرَزُوا لِلَّهِ جَبِينًا فَقَالَ الضُّعْفُؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا
 مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنُكُمْ ۖ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرَعْنَا أَمْ
 صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾

(18) තම පරමාධිපතිව ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ (යහ) ක්‍රියාවන්ට උපමාව නම් සැඩ සුළඟ හමන දිනයෙහි සුළඟ ගසා යන අළු මෙන්ය. ඔවුන් ඉපැයූ කිසිවක් කෙරෙහි ඔවුන් ශක්තිය නොලබති. එය ය අන්ත මුළාව වන්නේ.

(19) අහස් හා මිහිතලය සත්‍යය(අරමුණ)කින්⁵ යුතුව අල්ලාහ් මවා ඇති බව නුඹ නොදුටුවෙහි ද? (ජනයිනි!) ඔහු අහිමත කරන්නේ නම් (නුඹලා පවි කළ සැණින්) නුඹලාව පහ කර නව මැවුමක් ගෙන එන්නේය. (20) තවද මෙය අල්ලාහ් කෙරෙහි බලවත් කටයුත්තක් නොවන්නේය.

(21) ඔවුන් සියල්ලෝම අල්ලාහ් ඉදිරියට (මළවුන්) බැහැරව පැමිණෙති. එවිට "සැබැවින්ම අපි නුඹලාවම (ලොවෙහි) අනුගමනය කරන්නන්ව සිටියෙමු. එබැවින් (අද දින) අල්ලාහ්ගේ දඬුවමින් කිසිවක් හෝ අපගෙන් ඉවත් කරන්නන්ව නුඹලා සිටිත් දැ?"යි දුබලයෝ (ඔවුන් අනුගමනය කළ) උඩඟු වූවන්ට පවසති. " (දඬුවමින් ආරක්ෂා වීමට) අල්ලාහ් අපට මග පෙන්වා තිබුණේ නම් අපි නුඹලාට මගක් පෙන්වා ඇත්තෙමු. (එහෙත්) අපි වැලපුන ද ඉවසීමෙන් සිටිය ද අප කෙරෙහි එක සමානය. අපට ගැලවීමට කිසිදු මගක් නැත" යැයි (උඩඟු වූ) ඔවුහු පවසති.

5) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ක්‍රියාවන්ට කිසිදු කුලියක් විනිශ්චය දිනයේ අත් නොවන්නේ මෙම කාරණාවෙන්ය. සියලු මැවුම් මවනු ලැබුවේ සත්‍යය හේතුවක් මුල් කර ගෙනය. එනම් මේ සියලු දෑ මවනු ලැබී ඇත්තේ මිනිසාගේ ප්‍රයෝජනයට වන අතර මේ සියලු දෑ භාවිතයෙන් මිනිසා අල්ලාහ්ට අවනත වන්නෙකු විය යුතුය යන්න මෙහි අරමුණ වන්නේය. එබැවින් මිනිසා කිසියම් අන්දමකින් හෝ අල්ලාහ්ට අවනත නොවීම යනු එය අල්ලාහ්ට අකීකරු වීමක් පමණක් නොවන අතර මුළු විශ්වයම මවනු ලැබීමෙහි අරමුණ බිඳ දැමුවෙකු වනු ඇත. එබැවින් අල්ලාහ්ට විශ්වාස නොකොට මුළු මැවුම්හි අරමුණ බිඳ දමා මොහු කුමන ක්‍රියාවක් කළ ද ඒ සඳහා මොහුට කිසිදු එලක් ඇති නොවේ.

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَا تُؤْمُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

(22) “සත්‍යයේ ප්‍රතිඥාව අල්ලාහ් නුඹලාට ප්‍රතිඥා දුන්නේය. (එහෙත්) මම නුඹලාට (අසත්‍ය) ප්‍රතිඥා ලබා දී නුඹලාට (එය) කඩ කළෙමි. තවද මා නුඹලාට (පාපය වෙත) ඇරයුම් කිරීම මිස නුඹලා කෙරෙහි කිසිදු බලයක් මා වෙත නොවීය. එවිට නුඹලා මට පිළිතුරු දුන්නෙහුය. එබැවින් නුඹලා මට අවලාද නොකරවු. නුඹලා නුඹලාටම අවලාද කර ගනිවු. මම නුඹලාව (දඬුවමින්) මුදවා ගන්නෙකු නොවෙමි. නුඹලා ද මා මුදවා ගන්නෝ නොවන්නෙහුය. මීට පෙර (අල්ලාහ් සමග) නුඹලා හවුල්කරුවෙකු වශයෙන් මා තැබීම සැබැවින්ම මම ප්‍රතික්ෂේප කරමි” යැයි (ස්වර්ගය හා නිරය පිළිබඳව සියල්ලන්ට) තීන්දු දෙනු ලැබූ කල්හි **ෂෙයිතාන්*** පවසයි. සැබැවින්ම අපරාධකරුවන් වන ඔවුන්ට වේදනීය දඬුවමක් ඇත.

(23) විශ්වාස කොට යහකම් කළවුන්ව (ස්වර්ග) උයන්හි ඇතුළත් කරනු ලැබේ. ඊට පහළින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගේ අවසරයෙන් ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. එහි ඔවුන්ගේ සුඛාශීංසනය සලාම් (නම් ශාන්තිය)ය. (24) (නබීවරය,) යහපත් වදනට⁶ උපමාව යහපත් ගසක් මෙහි යැයි **අල්ලාහ්** උපමා කර ඇත්තේ කෙසේ දැයි නුඹ නොදුටුවෙහි ද? එහි මුදුන් මුල ස්ථාවරය. එහි ශාඛා අහසෙහිය.

6) මෙම ආයතයෙහි ‘යහපත් වදන’ යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ‘ලා ඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ් මුහම්මදුර් රසූලල්ලාහ්’ (නැමදීමට සුදුසුසා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නැත. නබී මුහම්මදුර් ﷺ තුමාණන් අල්ලාහ්ගේ දූතයා) යන ශ්‍රේෂ්ඨ වදනය. කෙනෙකු ඉස්ලාමය වැලඳ ගැනීමේ දී මෙම වදන පැවසිය යුතුය. කුමන ගසක මුල පොළොවෙහි හොඳින් පතිත වී ඇත්තේ ද එවන් ගසක් සුළඟ හැමීමෙන් නොසැලේ. එමෙන්ම කවුරුන්ගේ සිතෙහි මෙම විශ්වාසය පතිත වී ඇත්තේ ද ඔහුට ලොවෙහි ඇති වන ව්‍යසනයන් නිසා ඔහු නොසැලේ. තවද මෙවන් ගස් අහස දෙසට විහිදී ඇති සේ මෙම විශ්වාසය ඇත්තාගේ ක්‍රියා **අල්ලාහ්** වෙත ඔසවනු ලබයි. එනම් එය **අල්ලාහ්** විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරනු නොලැබ එය ඔහු අබියස සටහන් කරනු ලැබේ.

تَوَوَّىٰ أَكْلَهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَ
 مَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يَثْبُتُ
 اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۗ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ ۗ وَ
 يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَآحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ
 الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ
 ۗ قُلْ تَتَّبِعُوا فَإِنْ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ
 يُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾

(25) තම පරමාධිපතිගේ අනුමැතියෙන් සෑම වේලාවකම (එම ගස) තම එල ලබා දෙන්නේය. ජනයා මෙතෙහි කරනු පිණිස අල්ලාස් උපමාවන් ගෙන හැර පාන්නේය. (26) තවද අයහපත් වදනට උපමාවක් අයහපත් ගසක් මෙහි. එය මිහිතලයේ ඉහළින් උදුරනු ලද්දේය. එයට ස්ථාවරයක් නැත. (27) අල්ලාස් විශ්වාස කළවුන්ව මෙලොව ජීවිතයේ හා මතු ලොවෙහි ස්ථාවර වදනින් ස්ථාවරවත් කරන්නේය. තවද අල්ලාස් අපරාධකරුවන්ව නොමග යෑමට ඉඩ හරින්නේය. තවද ඔහු අහිමික කරන දෑ කරන්නේය.

(28) (නබිවරය,) අල්ලාස්ගේ භාග්‍යය(අල් කුර්ආනය) ප්‍රතික්ෂේප(කළ යුතු දෙයක් බවට වෙනස් කොට තම ජනයාව විනාශයේ නිවහනට යොමු කළවුන් දෙස නුඹ නොබැලුවෙහි ද? (29) (එය) ඔවුන් එහි පිවිස දැවෙන්නා වූ නිරයයි. එබැවින් (ඔවුන්ගේ) ලැඟුම් ගන්නා ස්ථානය නපුරු විය. (30) අල්ලාස්ගේ මාර්ගයෙන් (අන් අයව) මුළා කර වීම පිණිස ඔවුහු ඔහුට ආදේශයන් තැබුවෝය. “ නුඹලා (සිතු පැතු අයුරින්) භුක්ති විඳිවු. නුඹලා ගමන් කරන ස්ථානය නිරය වෙතය.” යැයි (නබිවරය) පවසවු. (31) කිසිදු ගනුදෙනුවක් හෝ මිතුරුකමක් නොමැති දිනයක් (වන පරමාන්ත දිනය) පැමිණීමට පෙර සලාතය ස්ථාපිත කරන මෙන් ද අප ඔවුනට පිරිනැමූ දැයින් රහසිගතව හා ප්‍රසිද්ධියේ වියදම් කරන මෙන් ද විශ්වාස කළ මාගේ ගැත්තන්ට (නබිවරය,) පවසවු.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا
 لَكُمْ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمْ
 الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ وَاتَّسَمَّ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ۗ
 إِنَّ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ۗ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورًا ۗ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ
 اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۗ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّونَ كَثِيرًا
 مِّنَ النَّاسِ ۗ فَبِنِ تَبَعْنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۗ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

(32) අහස් හා මිහිතලය මැව්වේ අල්ලාෂ්මය. තවද ඔහු අහසින් ජලය පහළ කර එමගින් නුඹලාට ජීවන සම්පත් වශයෙන් එල වර්ග පිට කළේය. තවද ඔහුගේ අනුමැතියෙන් මුහුදෙහි යාත්‍රා කරනු පිණිස නැව් නුඹලාට වසඟ කර දුන්නේය. තවද නුඹලාට ගංගාවන් වසඟ කර දුන්නේය. (33) තවද නිරතුරුව පැවත එන හිරු හා චන්ද්‍රයා ඔහු නුඹලාට වසඟ කර දුන්නේය. තවද රාත්‍රිය හා දහවල ද නුඹලාට වසඟ කර දුන්නේය. (34) නුඹලා ඔහුගෙන් ඇයැදින සියලු දෑ ඔහු නුඹලාට පිරිනැමුවේය. අල්ලාෂ්ගේ වරප්‍රසාදයන් නුඹලා ගණන් කරන්නේ නම් එය නුඹලාට තක්සේරු කිරීමට ද නොහැකිය. සැබැවින්ම මිනිසා අපරාධකාර අකෘතඥය.

(35) (නබිවරය,) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මෙම (මක්කා) නගරය අහසදායී කරනු මැනව! මා හා මාගේ දරුවන්ව පිළිම වන්දනා කිරීමෙන් දුරස්ථව තබනු මැනව!" යි ඉබ්‍රාහිම්* පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).⁷ (36) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම මේවා(පිළිමයන්) ජනයාගෙන් බොහෝ දෙනාව නොමග යැවීය. එබැවින් කවරෙකු මා පිළිපදින්නේ ද සැබැවින්ම ඔහු මාගෙන් කෙනෙකි. කවරෙකු මට පිටුපාන්නේ ද සැබැවින්ම නුඹ (ඔහු කෙරෙහි) අති ක්ෂමාශීලීය මහා කරුණාහරිතය."-

7) මෙම ප්‍රාර්ථනය මක්කා නගරය සංවර්ධනය වීමෙන් පසු නබි ඉබ්‍රාහිම් කුමාණන් විසින් කරනු ලැබූ ප්‍රාර්ථනාවය. අල් කුර්ආන් 2:126 හි මොහු අල්ලාෂ්ගෙන් අයැදූ තවත් ප්‍රාර්ථනාවක් මෙසේ සඳහන් වී ඇත. 'මාගේ පරමාධිපතියාණනි! මෙය අහස වූ නගරයක් ලෙස පත් කරනු මැනව! මෙම ප්‍රාර්ථනාව මොහු කළේ මක්කාව හුදෙක් කිසිදු ජීවින් නොතිබූ කාන්තාරයක් ලෙස තිබූ අවදියකය.

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا
 الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ
 ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ
 الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ
 لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
 الظَّالِمُونَ ﴿٤٢﴾ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٣﴾

(37) "අපගේ පරමාධිපතියාණනි, නුඹගේ පාරිශුද්ධ නිවස අබියස ගොවිතැනට නුසුදුසු මිටියාවක සැබැවින්ම මා මාගේ පරපුරෙන් ඇතැමුන්ව⁸ පදිංචි කළෙමි. අපගේ පරමාධිපතියාණනි! ඔවුන් (එහි) සලාතය ඉටු කරත්වා! එබැවින් මිනිසුන්ගේ හදවත් ඔවුන් වෙත ප්‍රිය මනාප කරනු මැනව! තවද ඔවුන් කෘතඥ වනු පිණිස ඵල වගාවන් ඔවුනට පිරිනමනු මැනව!" (38) අපගේ පරමාධිපතියාණනි! අප සඟවන දෑ ද අපි හෙළිදරවු කරන දෑ ද සැබැවින්ම නුඹ දන්නෙහිය. මිහිතලයේ හෝ අහස්හි හෝ අල්ලාස් කෙරෙහි කිසිවක් සැඟවෙන්නේ නැත. (39) (මාගේ) වයෝවෘද්ධභාවයේ දී ඉස්මාර්ල්* හා ඉස්හාක්ව* මට පිරිනැමූ අල්ලාස්වලට සියලු ප්‍රශංසා හිමිය. සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති ප්‍රාර්ථනාවට සවන් දෙන්නාය. (40) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මා සලාතය ස්ථාවරව ඉටු කරන්නෙකු ලෙස පත් කරනු මැනව! තවද මාගේ පරපුරෙන්ද (එසේ පත් කරනු මැනව.) තවද මාගේ ප්‍රාර්ථනාව පිළිගනු මැනව!" (41) "අපගේ පරමාධිපතියාණනි, විනිශ්චය ඵලැඹෙන දිනයේ මට ද මාගේ දෙමව්පියන්ට ද විශ්වාසිකයින්ට ද සමාව දෙනු මැනව!" (යැයි ඉබ්‍රාහිම් අල්ලාස් වෙතින් ප්‍රාර්ථනා කළේය.)

(42) (නබීවරය,) අපරාධකරුවන් කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව අල්ලාස් අනවධානියෙකුය යැයි නොසිතවු. ඔවුන්ව ඔහු (විනාශ නොකොට) ප්‍රමාද කරනුයේ (හිතියෙන්) බැල්ම ඉහළට පවතින දිනයක් (වන පරමාන්ත දිනය) සඳහාය.-

8) මෙයින් අදහස් වන්නේ ඔහුගේ බිරිය වන හාජර් තුමිය හා තම පුත් නබී ඉස්මාර්ල් සහ තුමා පිළිබඳවය. එහෙත් මෙහි පවුල යන පදයට මාගේ පරපුර යන්නෙන් භාවිත වීමේ අදහස වනාහි එම දෙදෙනා මක්කා නගරය අසල වාසය කළ අතර පසුව අරාබිකරයේ පුරාවට ඔහුගේ පරපුර ව්‍යාප්ත විය යන හේතුවෙනි.

مُهْطِعِينَ مُقْنَعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ
 يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَىٰ آجَلٍ قَرِيبٍ نُنْجِبْ دَعْوَتِكَ وَ
 نَتَّبِعِ الرُّسُلَ أُولَٰئِكَ تَكُونُوا آفَئِسْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِنِ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ
 مَكَّرْنَا مُكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا
 تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ
 الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾

- (43) (එදින) තම හිස් ඔසවා ගනිමින් බෙලි දිගු කරමින් දිව යති. ඔවුන්ගේ බැල්ම⁹ ඔවුන් වෙත නැවත හැරී නොඑන්නේය. තවද ඔවුන්ගේ හදවත් ගුණායව පවතී. (44) (නබිවරය.) දඬුවම ජනයා වෙත පැමිණෙන (මළවුන් නැගිටුවනු ලබන) දිනය ගැන ඔවුනට අවවාද කරවු. (එදිනදී) “අපගේ පරමාධිපතියාණනි! (අපව ලොවට යවා) කෙටි කලකට අපව ප්‍රමාද කරනු මැනව! එවිට අපි නුඹගේ ඇරයුමට පිලිතුරු දී රසුල්වරුන්ව* අපි පිළිපදින්නෙමු” යැයි අපරාධ කළවුන් පවසති. (එවිට) “නුඹලාට (ලොවෙන්) ගැලවුමක් නැත. යැයි නුඹලා දිවුරමින් සිටියා නොවේ ද?” (යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබේ.) (45) තමන්ටම අපරාධ කර ගත්තවුන්ගේ වාසස්ථානයන්හි නුඹලා වාසය කළෙහුය. ඔවුන් සමග අප ක්‍රියා කළේ කෙසේ දැ’යි නුඹලාට පැහැදිලි විය. තවද අපි නුඹලාට (සත්‍යය වටහා දීමට නොයෙක්) උපමාවන් ගෙන හැර පැවෙමු. (46) සැබැවින්ම ඔවුන් තම කුට උපායන් කුමන්ත්‍රණ කළෝය. තවද ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණ මගින් කඳු ඉවත් වන මෙන් තිබුණ ද ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණ (සියල්ල) අල්ලාහ් අබියසය.

(47) (නබිවරය.) අල්ලාහ් තම රසුල්වරුන්ට දුන් තම පොරොන්දුව කඩ කරන්නෙකු යැයි නුඹ උපකල්පනය නොකරවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය ප්‍රතිදඬුවම් දෙන්නාය. (48) එදින මිහිතලය වෙනත් භූමියක් ලෙස වෙනස් කරනු ලබයි. තවද අහස් ද (වෙනස් කරනු ලබයි). පසුව ඒකීය බලපරාක්‍රම වූ අල්ලාහ් වෙතට ඔවුන් (මළවුන්) බැහැරව පැමිණෙනු ඇත.-

9) එනම් විනිශ්චය දිනයේ සිදු වන භයානක තත්ත්වයන් දෙස මොවුන් හිනිකාවෙන් බලමින් සිටින නිසා ඔවුන්ට එයින් තම බැල්ම හැරවීමට හෝ ඇස් පිල්ලම් ගැසීමට හෝ අමතක වනු ඇත.

وَتَرَى الْجُرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَابِغُهُمْ مِنْ قَطْرٍ أَنْ تَكْفَى
 وَجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَابِغُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَذَا
 بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ وَيَلْعَلُوا أَنبَاهُ اللَّهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرُوا أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

-(49) (නබිවරය,) එදින වරදකරුවන් විලංගු වල අමුණනු ලැබුවන් ලෙස නුඹ දකින්නෙහිය. (50) ඔවුන්ගේ වස්ත්‍ර (නිර්මාණය වී ඇත්තේ) ‘කතිරාන්’ වලිනි.¹⁰ තවද (නිරයේ) ගින්න ඔවුන්ගේ මුහුණු ආවරණය කරයි. (51) (විනිශ්චය සිදු වන්නේ) සෑම කෙනෙකුම තමා ඉපැයූ දෑ වෙනුවෙන් අල්ලාස් ප්‍රතිඵල ලබා දෙනු පිණිසය. සැබැවින්ම අල්ලාස් ගණනය කිරීමෙහි ඉතා ශීඝ්‍රය.

(52) මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය ජනයින්ට දන්වා සිටිය යුත්තකි. (මෙය නුඹට පහළ කළේ) මෙමගින් ඔවුන් අවවාද කරනු ලැබීම පිණිස ද ඔහු එකම දෙවියන් බවට ඔවුන් දැන ගැනීම පිණිස ද නුවණැත්තන්ට මෙනෙහි කිරීම පිණිස ද වේ.

10) ‘කතිරාන්’ යනු අරාබි පදයකි. එය පිලිස්සිය හැකි දෑ සඳහා භාවිත වන පදයකි.

15

سورة الحجر

සුරා අල් හිජ්ර්

(හිජ්ර් දේශය)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාවෙහි 94 වන ආයතය මගින් නබි මුහම්මද් ා තුමාණන්ට මුල් වරට විවෘතව දහම ප්‍රචාරය කිරීමට අල්ලාහ් අනුමැතිය දුන් බව සඳහන් වී ඇත.

තවද මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද් ා තුමාණන්ට ඇතැම් විට ඔහු උන්මත්තකයෙකු යැයි ද තවත් විටෙක හුනියම්කරුවෙකු යැයි ද පැවසූහ. එහෙයින් 17 හා 18 වැනි ආයතයන් මගින් හුනියම්කරුවන්ගේ විනිවිදභාවය සඳහන් කර ඇත. ප්‍රතික්ෂේපකයින් තම දේව ප්‍රතික්ෂේපය නිසා තමන්වම අලාභයක වැටී ඇති බව හා ඔවුන් මෙහි එලෙසම අවසන් ගමන් ගියේ නම් නිරයේ අබණ්ඩ දඬුවමට භාජනය වන බව ද අවවාද කර ඇත. මොවුන්ගේ මෙම දේව ප්‍රතික්ෂේපයට හේතුවක් වූයේ ඔවුන්ගේ ගර්වයයි. එහෙයින් තම ගර්වය හේතුවෙන් නොමග ගිය ෂෙයිතාන්ගේ* පාඨය සඳහන් වී ඇත. එසේම මීට සාපේක්ෂව නබි ඉබ්රාහිම්* ා තුමාණන්, නබි ලූත්* ා තුමාණන්, නබි ෂුඅයිබ්* ා තුමාණන් හා නබි සාලිහ්* ා තුමාණන් යන නබිවරුන්ගේ වෘත්තාන්ත ද සඳහන් කර ඇත.

තවද මෙම සුරාව මගින් නබි මුහම්මද් ා තුමාණන්ට සැනසිලි වදන් පවසා ඇත. මෙම සුරාවට 'අල් හිජ්ර' යැයි නාමය යොදන ලද්දේ 80 වන ආයතයෙන් උපුටා ගෙනය.

15 සූරා අල් හිජ්ර (හිජ්ර දේශය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 99 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّ ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾ رَبَّآ يَوْمَ الدِّينِ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾
 ذُرَّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَّبِعُوا وَيُلْهِمُهُمُ الْآمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْنٍ إِلَّا وَ
 لَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي
 نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ إِنَّكَ لَبَجُنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْبَلَاغَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٧﴾
 مَا نُنزِّلُ الْبَلَاغَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ ﴿٨﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිෆ්. ලාම්. රා.¹ ඒවා² ධර්ම පුස්තකයෙහි හා පැහැදිලි කුර්ආනයෙහි ආයතනයන්ය. (2) (විනිශ්චය දින දී) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් තමන් ද මුස්ලිම්වරුන්ව සිටියා නම් යැයි ප්‍රිය කරති. (3) (නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් (සිතු පැතු අයුරින්) අනුභව කර සැප විඳින්නට ද (ඔවුන්ගේ) ආශාව ඔවුන්ව මුළා කරන්නට ද නුඹ ඔවුන්ව අතහැර දමවු. ඔවුහු (සත්‍යය) මතු දැන ගන්නෝය. (4) කිසිදු ගම්මානයක්, එයට (විනාශය පිළිබඳව) දැන ගනු ලැබූ නියමයකින් මිස අපි විනාශ නොකළෙමු. තවද අපි (කිසිවෙකුට) අපරාධ කරන්නෝ නොවෙමු. (5) කිසිදු ජන සමූහයක් ඔවුන්ගේ (මරණය සඳහා) නියමිත කාලය පෙරටු නොකරන්නෝය. තවද (එයට) ප්‍රමාද ද නොවන්නෝය.

(6) “මෙනෙහි කිරීම(අල් කුර්ආනය) පහළ කරනු ලැබූ තැනැත්තාණනි! සැබැවින්ම නුඹ උමතු වෙකුය.” යන්නෙන් (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු පැවසූහ. (7) “නුඹ සත්‍යවාදීන්ගෙන් (කෙනෙක්) නම් මලක්වරුන්* අප වෙත ගෙන්විය යුතු නොවේ ද?” (යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.) (8) සත්‍යය (දඬුවම) සමග මිස අපි මලක්වරුන්* නොඑවන්නෙමු. (එසේ මලක්වරුන් පැමිණියේ නම්) එවිට ඔවුහු අවකාශය දෙනු ලැබුවන් බවට පත් නොවන්නෝය.³ -

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 පාද සටහන බලන්න.
 2) මෙහි ‘ඒවා’ යනුවෙන් අදහස් වී ඇත්තේ මෙම සූරාවෙහි අන්තර්ගත ආයතනයන් ය.
 3) සාමාන්‍යයෙන් මලක්වරුන්* යම් සමූහයක් විනාශ කිරීම සඳහා එවනු ලබනුයේ ඔවුන්ට පැහැදිලි සාධක ඉදිරිපත් කරනු ලැබුවද ඔවුන් එය පිළිනොගෙන සිටින හෙයිනි. එසේ මලක්වරුන් පැමිණීමෙන් පසු එම ජන සමූහයාට සත්‍යය වෙත නැවත හැරීම සඳහා කිසිදු අවකාශයක් දෙනු

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ وَكَذَلِكَ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ
 ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾ كَذَلِكَ نَسُكُّكَ فِي قُلُوبِ
 الْبُجُرْمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ
 السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ
 ﴿١٥﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَرَيَيْنَهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
 رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾

(9) මෙතෙහි කිරීම(අල් කුර්ආනය) සැබැවින්ම පහළ කළේ අපමය. තවද සැබැවින්ම අපි එය (විකෘති වීමෙන්) ආරක්ෂා කරන්නෝ වෙමු.⁴

(10) (නබිවරය,) සැබැවින්ම අපි නුඹට පෙර (විසු) සමූහයන් අතරට ද (රසුල්වරුන්ව*) එවා ඇත්තෙමු. (11) ඔවුන් වෙත කිසිදු රසුල්වරයෙකු (නො)පැමිණියා නොව, ඔවුන් ඔහුව සමච්චල් කරමින් සිටියා මිස. (12) අපි එය වැරදිකරුවන්ගේ හදවත් තුළ ප්‍රවිෂ්ට කරන්නේ මෙලෙසය. (13) (එහෙයින්) ඔවුහු මෙය විශ්වාස නොකරති. (ප්‍රතික්ෂේප කොට අපගේ දඬුවමට ලක් වූ) පෙර විසුවන්ගේ පූර්වාදර්ශය ඉකුත් වී හමාරය. (14) අපි අහසින් දොරටුවක් ඔවුන් වෙත විවෘත කර ඔවුහු එහි නැග යමින් (සත්‍යය පියවී ඇසින් දකින්නන්ව) සිටිය ද (ඔවුන් විශ්වාස නොකරන්නෝමය.) (15) (එවිට) "වියවුල් කරනු ලැබ ඇත්තේ අපේ දැස්මය. එසේ නොව අපි හුනියම් කරනු ලැබූ පිරිසකි" යැයි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු පවසති. (16) සැබැවින්ම අපි අහසේ තාරකා මණ්ඩල ඇති කර නරඹන්නන්ට එය අලංකාර ද කළෙමු. (17) පහර දී පලවා හරින ලද සෑම **ෂෙයිතානුවෙකුගෙන්ම*** අපි ඒවා ආරක්ෂා කළෙමු. (18) (නමුත් දිව්‍යමය දෑ අනිසි ලෙස) සවන් සොරකම් කරන්නන් හැර (අන් කිසිදු **ෂෙයිතානුවෙකු** එයට ලඟා නොවන්නෝය.) එවිට පැහැදිලි ගිනි මැලයන් ඔහුව ද ලුහු බඳින්නේය.⁵

නොලැබේ. එහෙයින් **නබි මුහම්මද්*** † තුමාණන්ගේ සත්‍යයභාවය තහවුරු කිරීමට **මලක්වරුන්** යැවිය යුතුය යන ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ මෙම ඉල්ලීම ඔවුන් දඬුවම ඉල්ලා සිටීම හා සමාන බවය.

4) මෙම **ආයතයෙන්*** **අල් කුර්ආනය**ගේ කිසිවක් හෝ විකෘති නොවීමෙන් ආරක්ෂා කිරීමට **අල්ලාස්** වගකීම ගෙන ඇති බව සඳහන් වී ඇත. මන්දයත් මෙය අවසන් දිව්‍යමය මාර්ගෝපදේශකයක් පමණක් නොවන අතර සදාතනික නොමැකෙන ධර්ම පුස්තකයක් වීමය. එබැවින් අවුරුදු 1400 කාල වකවානුවක් තුළ දී පවා මෙහි කිසිදු සංශෝධනයක් හෝ විකෘතියක් නොවී තිබීම මෙය සත්‍යය දේව ග්‍රන්ථයක් යන්නට ප්‍රධාන සාධකයකි.

5) අහසේ ඉහළ තලය වෙත **ෂෙයිතාන්වරුන්ට*** ඇතුළු වීමේ හැකියාවක් නොමැත. නමුත් ශාස්ත්‍රකරුවන් නොමග යැවීම පිණිස අහසින් අදාශ්‍යමාන තොරතුරු ගෙන ඒමේ හැකියාව ඇතැයි **ෂෙයිතානුන්** නිරූපණය කරති. **මලක්වරුන්ගේ** කතාබහට හොරෙන් සවන් දීම පිණිස

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا
 لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقَيْنَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا
 نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ^٤ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَائِرِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾ وَ
 لَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ^٥
 إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

(19) තවද මිහිතලය අපි එය එළා එහි කඳු ස්ථිර ලෙස පිහිටව්වෙමු. තවද එහි නිසි ප්‍රමාණයෙන් යුතුව සෑම දෙයකින්ම අපි (හෝග) හට ගන්වූයෙමු. (20) නුඹලාට ද නුඹලා ජීවන සම්පත් නොසපයන දැයට ද එහි අපි ජීවන සම්පත් ඇති කළෙමු. (21) තවද කිසිදු වස්තුවක්, එහි ධන සම්භාරය අප අඛියස තිබෙනු මිස නැත. තවද නියමිත ප්‍රමාණයකින් මිස අපි එය පහළ නොකරන්නෙමු. (22) (වැහි වලාකුළු) උසුලන සුළඟ අපි එව්වෙමු. පසුව අපි අහසින් ජලය පහළ කර එය අපි නුඹලාට පවාහනය කරන්නෙමු. තවද එය සංරක්ෂණය කරන්නන් වශයෙන් නුඹලා නොවෙති. (23) සැබැවින්ම අපමය ජීවත් කරවන්නේ. තවද මරණයට පත් කරන්නේ. තවද අපමය උරුමක්කාරයෝ වන්නෝ.⁶ (24) සැබැවින්ම නුඹලා අතුරින් පෙර සිටියවුන් ගැන අපි දනිමු. තවද සැබැවින්ම අපි මතු පැමිණෙන්නන් ගැන ද දනිමු.⁸ (25) තවද සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපති ඔවුන්(සියල්ලන්)ව එක් රැස් කරන්නේමය. සැබැවින්ම ඔහු සර්ව ප්‍රඥාවන්තය සර්වඥය.

ඉහළ අහසට එබිකම් කිරීමට උත්සාහ දැරීමේ දී ඔවුන් පලවා හැරීම පිණිස මලක්වරුන් විසින් ගිනි මැලයන් භාවිත කරනු ලබයි. මෙම ආයතනයෙහි 'ගිනි මැලය' යන්නෙහි අරාබි පදය 'මිහාබ්' යන්නය. එසේම අල් කුර්ආන් 37:6-7 සහ 67:5 හි මෙයට තාරුකාවන් යැයි ද සඳහන් කොට ඇත. එහෙත් මෙම ආයතනයෙහි මීට 'ගිනි මැලය' යන්නෙන් සඳහන් වීමට හේතුව තාරුකාවන් මගින් දිස් වන ගිනි දැල් සැලකිල්ලට ගෙන විය හැකිය.

6) මිනිසාට තම මුළු ජීවිතයටම අවශ්‍ය ජලය රැස්කර තබා ගැනීමේ හැකියාවක් නැත. විශාල ගංගාවන් මගින් පවා ජලයේ අවශ්‍යතාව නිරන්තරයෙන් සපුරා ගත නොහැක. එනමුත් විටින් විට ලැබෙන වර්ෂාව මගින් පමණක් තම ජල අවශ්‍යතා සපුරා ගත හැකිය.

7) එනම්, මෙහි අදහස 'සැබෑ අයිතිකරුවා හා අවසානයේ ඉතිරි වන්නා, සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් පමණක්' යන්නයි.

8) මෙම ආයතනයෙහි 'පෙර සිටියවුන්' යනු මරණයට පත් වූවන් යැයි ද 'මතු පැමිණෙන්නන්' යනු මතු උපදින උදවිය යැයි ද අල් කුර්ආන් විශාරදයින්ගේ මතයයි. තවද ඇතැමුන් මොවුන් යහ ක්‍රියාවන්ට පෙරවූවන්ගේ හා යහ ක්‍රියාවන්ට පසුබටවන්නෝ යැයි ද අරුත් ගන්වා ඇත.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَبَا مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ
 نَارِ السُّمُرِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَبَا مَسْنُونٍ
 ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَكَةَ كُلُّهُمْ
 إِلَّا إِبْلِيسَ ﴿٣٠﴾ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا
 تَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ لِسَجْدٍ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَبَا
 مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾

(26) (තට්ටු කළ විට) හඬ දෙන වියළි මැටියෙන් සැබැවින්ම අපි මිනිසාව(ආදම්ව*) මැව්වෙමු. (27) තවද මෙයට පෙර 'ජාන්'ව⁹ අපි මැව්වේ දැඩි උෂ්ණ ජාලාවෙන් යුත් ගින්නෙන්ය. (28) (නබ්වරය, "තට්ටු කළ විට) හඬ දෙන වියළි මැටියෙන් සැබැවින්ම මම මිනිසා මවන්නා වෙමි" යැයි මලක්වරුන්ට* නුඹගේ පරමාධිපති පැවසූ අවස්ථාව, (සිහිපත් කරවු.) (29) තවද මම ඔහුව නිසි අයුරින් හැඩ ගස්වා මාගේ (යටතේ ඇති) 'රූහ'යෙන්¹⁰ ඔහු තුළ මම පිඹු විට 'නුඹලා ඔහුට සුද්ද* කරන්නන් ලෙස වැටෙවු.' (යැයි මම ඔවුන්ට පැවසුවෙමි.) (30, 31) එවිට ඉබ්ලීස්* හැර මලක්වරුන්* වන ඔවුහු සියල්ලෝම සුද්ද* කළෝය. ඔහු සුද්ද කරන්නන් සමග වන්නට පිටුපැවේය. (32) "ඉබ්ලීස්! නුඹ සුද්ද කරන්නන් සමග නොවන්නට නුඹට කුමක් සිදු වී දැ"යි ඔහු(අල්ලාස්) විමසුවේය. (33) "(තට්ටු කළ විට) හඬ දෙන වියළි මැටියෙන් නුඹ මැවූ මිනිසෙකුට මම සුද්ද* කරන්නෙකු නොවෙමි" යැයි ඔහු පැවසීය.-

9) මෙහි 'ජාන්' යනු ජීන්වරුන්ගේ පියා ය. ප්‍රථම මිනිසා වන නබි 'ආදම්' ශුඛ කුමාණන්ව මවනු ලැබීමට පෙරම මොහුව මවනු ලැබීය.

10) මෙම ආයතය 'මුකෂාබ්හාක්' වින්තනයට ගෝචර නොවන(අවිත්තෙය්) ගණයට අයත් ආයතයන් කිහිපයකින් එකකි. "රූහ" යන අරාබි පදය බොහෝ අවස්ථාවන්හි පොදුවේ වාග් වාක්‍යයට අනුව 'ප්‍රාණය' යන්නෙන් භාවිත කරනු ලැබේ. නමුත් මෙම ආයතයට අදාළ නිසි පරිපූරණ අරුත අල්ලාස් පමණක් දැනිය. මන්දයත් අල්ලාස් කිසිදු මැවුමකින් නිදර්ශනය කළ නොහැකි සුවිශුද්ධයකි. ඇතැම් අල් කුර්ආන් විවරණකරුවෝ එම ආයතයට කිසිදු විවරණයකින් තොරව ඒ අයුරින්ම විශ්වාස කිරීම උචිත යැයි ද ඇතැම් විවරණකරුවෝ මෙහි අදහස "අල්ලාස් එම දේහය සඳහා මැවූ ප්‍රාණය මිස අල්ලාස් සතු ප්‍රාණය නොවේ. එනමුත් 'මාගේ ප්‍රාණය' යනුවෙන් අල්ලාස් මෙහි සඳහන් කර ඇත්තේ නබි ආදම්* ශුඛ කුමාව ගෞරවය කිරීම පිණිසය" යැයි ද අදහස් දක්වති.

قَالَ فَأَخْرُجُ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ
 فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ
 ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِأَعْوَيْتَنِي لَأَرِيَنَّهُمْ هُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ
 مِنْهُمْ الْمَخْلُصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَكَيْسٌ لَكَ عَلَيْهِمْ
 سُلْطٰنٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ
 أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ ادْخُلُوهَا
 بِسَلَامٍ أٰمِنِينَ ﴿٤٦﴾

- (34, 35) "නුඹ මෙයින් (මිහිතලයට) බැහැරව යවු. තවද සැබැවින්ම නුඹ පලවා හරිනු ලැබුවෙකි. තවද විපාක ප්‍රදාන දිනය දක්වා (මාගේ) ශාපය සැබැවින්ම නුඹ කෙරෙහිය." යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය. (36) 'මාගේ පරමාධිපතියාණනි, එබැවින් ඔවුන් නැගිටුවනු ලබන දිනය දක්වා මට (ජීවත් වීමට) අවාකාශය ලබා දෙවු' යැයි ඔහු(ඉබ්ලිස්*) පැවසුවේය. (37, 38) "එසේ නම් සැබැවින්ම නියම කරන ලද කාලය දක්වා නුඹ (ජීවත් වීමට) අවාකාශය ලැබුවන් අතුරින් යැ"යි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය. (39, 40) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, නුඹ මා නොමග යෑමට අත හැරූ හේතුවෙන්¹¹ ඔවුන් අතුරින් (විශ්වාස කොට අවනත වීම සඳහා) තෝරා ගනු ලැබූ නුඹගේ ගැත්තන් හැර ඔවුන්(සියල්ලන්)ට මිහිතලයෙහි මම සැබැවින්ම (පාපය) අලංකාර කර පෙන්වන්නෙමි. තවද සැබැවින්ම මම ඔවුන් සියල්ලම නොමග යවන්නෙමි." යැයි ඔහු(ෂෙයිකාන්*) පැවසීය. (41, 42) "(මාගේ ගැත්තන්) මා වෙත යොමු වන (ඉස්ලාම් නැමැති) සෘජු මාර්ගය මෙයයි. සීමාව ඉක්මවුවන් අතරින් නුඹව පිළිපැද්දන් මිස සැබැවින්ම (අන් සියලු) මාගේ ගැත්තන් වන ඔවුන් කෙරෙහි නුඹට කිසිදු බලයක් නැත." යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය. (43) "තවද සැබැවින්ම (නුඹව පිළිපදින) ඔවුන් සියල්ලටම ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ ස්ථානය වනුයේ නිරයයි. (44) එයට දොරවල් හතක් ඇත. (ඒ) සෑම දොරකටම ඔවුන් අතුරින් බෙදා වෙන් කරනු ලැබූ කොටසක් වෙයි." (යැයි ද අල්ලාහ් පැවසුවේය.)

(45) සැබැවින්ම බිය හක්තිකයින් (ස්වර්ග) උයන්හි හා ජල උල්පත් (අසලෙ)හි වෙති. (46) "නුඹලා නිර්භියව ශාන්තියෙන් එහි ඇතුළු වවු." (යැයි ඔවුන්ට පවසනු ලැබේ.)-

11) මෙම ආයතයෙහි අල්ලාහ් විසින් ෂෙයිකාන්ව* නොමග යාමට අත හැරීම යනු ඔහුට අප්‍රිය ක්‍රියාවක් වන නබි ආදම්* ඝෘ තුමාණන්ට ආචාර කිරීමට අල්ලාහ් විධානය කිරීමය.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَسْهَمُ فِيهَا نَصَبٌ وَ
 مَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾ نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْعَفْوُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ
 الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبَّيْنَاهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمْنَا
 إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلْمٍ عَلَيْمِ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشْرًا تُنُونِي عَلَىٰ أَنْ
 مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشِيرُكَ بِالْحَقِّ فَلَا تُكِنِّ مِنَ الْغَنَظِيِّنَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَ
 مَنْ يُقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

(47) ඔවුන්ගේ හදවත්හි තිබූ ඊර්ෂ්‍යාව අපි ඉවත් කරන්නෙමු. ඔවුන් කවිච්චි මත මුහුණට මුහුණලා සහෝදරයින් ලෙස සිටිති. (48) එහි විඩාව ඔවුන්ව ග්‍රහණය නොකරයි. එයින් ඔවුහු බැහැර කරනු ලබන්නෝ ද නොවෙති.

(49, 50) (නබිවරය.) “සැබැවින්ම මම අති ක්ෂමාශීලිය පරම කරුණාහරිතය යැයි ද සැබැවින්ම මාගේ දඬුවම, එයමය වේදනීය දඬුවම වන්නේ” යැයි ද මාගේ ගැත්තන්ට නුඹ දන්වවු.

(51) නුඹ ඔවුනට ඉබ්‍රාහිම්ගේ* ආගන්තුකයින් (වන මලක්වරුන්*) පිළිබඳව දන්වවු.¹² (52) ඔහු වෙත ඔවුන් පිවිසි විට “සලාම්(ශාන්තිය) අත් වේවා!” යැයි ඔවුහු පැවසූහ.¹³ එවිට සැබැවින්ම අපි නුඹලා කෙරෙහි බියවූවන් වෙමු. යැයි ඔහු පැවසුවේය. (53) “නුඹ බිය නොවවු. සැබැවින්ම ඥානවන්ත පුතෙකු පිළිබඳව නුඹට අපි ශුභාරංචි පවසන්නෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (54) “වයෝවෘද්ධතාවය මා වෙලා සිටිය දී නුඹලා මා වෙත (පුතෙකු පිළිබඳව) ශුභාරංචි පවසන්නෙහු ද? එසේ නම් නුඹලා කුම(න යථාර්ථය)කින් ද ශුභාරංචි පවසනුයේ?” යැයි ඔහු විමසුවේය. (55) “අපි නුඹට ශුභාරංචි පවසනුයේ (අල්ලාස් වෙතින් වූ) සත්‍යයෙන්ය. එබැවින් නුඹලා අපේක්ෂාහිම වූවන් අතුරින් නොවවු” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (56) “තම පරමාධිපතිගේ දයාවෙන් අපේක්ෂාහිම වනුයේ නොමග ගියවුන් මිස (අන්) කවුරුන්දැ”යි ඔහු පැවසුවේය. (57) තවද ‘අහෝ දුකවරුනි! නුඹලාගේ (පැමිණීමේ) අරමුණ කුමක් දැ?’යි ඔහු විමසුවේය.-

12) මෙම ආයතයට පෙර ආයතයන් දෙකෙහි අල්ලාස්ගේ කරුණාව හා දඬුවම් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. මීට සාපේක්ෂව මෙම ආයතයෙන් ආරම්භ වන නබි ඉබ්‍රාහිම්* ~~හා~~ තුමාණන්ගේ සිදුවීමෙහි අල්ලාස්ගේ කරුණාව ගෙන හැර පෙන්වන අයුරින් ඔහුට පුතණුවකු උපත ලැබීම පිළිබඳව ද අල්ලාස්ගේ දඬුවම ගෙන හැර පෙන්වන අයුරින් නබි ලුත්* ~~හා~~ තුමාණන්ගේ සමූහයා විනාශ කිරීම ද සඳහන් වී ඇත.

13) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 11:69-83 යන ආයතයන් පාද සටහන් සමග බලන්න.

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ ۗ إِنَّا لَبُنَّجُمُوهُمْ أَجْعَبِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ
 قَدَرْنَا ۗ إِنَّمَا لَبِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ
 مُّكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جُنُنُكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَبْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَ أَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَ إِنَّا
 لَصٰدِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَاسِرْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَ اتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَ لَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَ
 امْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَ قَضَيْنَا إِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَهُمْ هُوَ اَلْمَقْطُوعُ مُصْبِحِينَ
 ﴿٦٦﴾ وَ جَاءَ اَهْلُ الْبَدِيْنَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ اِنَّ هٰؤُلَاءِ ضَيِّغِي فَلَا تَفْضَحُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَ
 اتَّقُوا اللّٰهَ وَ لَا تُخْرُوْنَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا اَوَلَمْ نُنْهَكْ عَنِ الْعٰلِيْنَ ﴿٧٠﴾

- (58) 'සැබැවින්ම අපි වැරදිකාර සමූහයක් (වන ලුත්ගේ* පිරිස) වෙත (දඬුවම් පමුණුවීම සඳහා) එවනු ලැබුවෙමු'යි ඔවුහු පැවසූහ. (59) ලුත්ගේ* පවුල හැර (අන් සියල්ලට අපි දඬුවම් පමුණු වන්නෙමු). සැබැවින්ම අපි ඔවුන් සියලු දෙනාවම මුදවා ගන්නන් වෙමු. (60) (එහෙත්) ඔහුගේ බිරිය හැර. සැබැවින්ම ඇය (විනාශ වන්නන් සමග) ඉතිරිවුවන් අතුරින් යැයි අපි නියම කළෙමු.

(61) පසුව ලුත්ගේ* පවුල වෙත (එම) දූතවරුන් පැමිණි කල්හි (62) සැබැවින්ම නුඹලා නාඳුනන පිරිසක් යැයි ඔහු(ලුත්*) පැවසුවේය. (63) "එසේ නොව (නුඹගේ සමූහයේ ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් සැක කරමින් සිටි දැය(අල්ලාහ්ගේ දඬුවම පිළිබඳ පුවත) නුඹ වෙත අපි ගෙන ආවෙමු" යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (64) "තවද අපි නුඹ වෙත සත්‍යය(අල්ලාහ්ගේ දඬුවම) ද ගෙන ආවෙමු. තවද සැබැවින්ම අපි සත්‍යයවන්නයින්ම වෙමු. (65) එබැවින් රාත්‍රියේ යම් කොටසක (දේශාන්තරණය කරමින්) නුඹගේ පවුලේ අයව කැටුව යවු. නුඹ ඔවුනට පසුපසින් ගමන් කරවු. නුඹලාගෙන් කිසිවෙකු (පසුපස) හැරී නොබැලිය යුතුය. (අල්ලාහ් විසින්) නුඹලා අණ කරනු ලැබූ පෙදෙසට ගමන් කරවු." (66) උදෑසනයෙහි (සමූහයේ) ඔවුන්ගේ අවසානයා තෙක් මුලිනුපුටා (විනාශ කර) දමනු ලැබේ යන එම තීරණය ඔහුට අපි දැන්වූයෙමු.

(67) (ආගන්තුකයින් පිරිසක් ලුත්ගේ* නිවසට පැමිණ ඇත. යැයි ආරංචි වූ) එම නගර වැසියන් (ඔවුන් සමග සමලිංගික සේවනයේ යෙදීම සඳහා) සතුටින් පැමිණියෝය. (68) "සැබැවින්ම මොවුන් මාගේ ආගන්තුකයින්ය. එබැවින්ම නුඹලා මා අවමානයට පත් නොකරවු" යැයි ඔහු(ලුත්*) පැවසුවේය. (69) "තවද නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය වවු. මට නින්දා නොකරවු." (70) "ලොවැසියන්ව (ආගන්තුකයින් ලෙස ගැනීමෙන්) අපි නුඹව වැළැක් වූයේ නැතිදැ?"යි ඔවුහු විමසුවෝය.-

قَالَ هُوَ آءِ بِنْتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ ﴿٤٦﴾ لَعَنُوكَ إِنَّهُمْ لَغِي سَكَرَتِهِمْ يَعْهَوْنَ ﴿٤٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ
 الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٤٨﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ
 ﴿٤٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّبِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٥١﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَطَالِبِينَ ﴿٥٣﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ
 مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٥٥﴾

-(71) “නුඹලා (යමක්) කරන්නන්ව සිටියෙහු නම් (මෙන්න) මොවුන් මාගේ දියණියන්ය. (මොවුන්ව විවාහ කර ගනු.)” යැයි ඔහු පැවසුවේය.¹⁴

(72) (නබිවරය,) නුඹගේ දිවිය මත දිවුරමින්, සැබැවින්ම ඔවුහු ඔවුන්ගේ (කාම) මෝහයේ ව්‍යාකූල වී සිටිති. (73) (පසු දින) සුර්යාලෝකය උදා වෙත්ම ඔවුන්ව මහා හඬ (සහිත දඬුවම) ග්‍රහණය කළේය. (74) එවිට අපි එ(ම නගර)ය උඩු යටි කුරු කළෙමු. තවද පුලුස්සන ලද (මැටි වලින් වූ) ගල් වර්ෂාවක් ඔවුන් මත පතිත කළෙමු.

(75) වින්තනය කරන්නන් හට සැබැවින්ම මෙහි සාධක ඇත. (76) සැබැවින්ම එ(ම නගර)ය (පිහිටා ඇත්තේ නුඹලා මක්කාවෙන් ශාම් දේශයට යන) සෘජු මාර්ගයේය. (77) සැබැවින්ම මෙහි විශ්වාසිකයින්ට සාධකයක් ඇත.

(78) සැබැවින්ම ‘අයිකා’ වැසියෝ ද¹⁵ අපරාධකරුවන්ව සිටියෝය. (79) අපි ඔවුන්ට දඬුවම් කළෙමු. මේ (ගම්මාන) දෙකම (නුඹලා යන එන) පැහැදිලි මාවතෙහිය.¹⁶

(80) සැබැවින්ම (සමුද්* නම්) හිජ්ර වැසියන්¹⁷ ද රසුල්වරුන්ව අසත්‍යය කළෝය.-

14) මෙහිදී නබි ලුත්* ﷺ තුමාණන් ඔවුන්ට සමලිංගික සේවනයෙහි නොයෙදී එහි සිටි කාන්තාවන්ව විවාහ කර ගන්නා මෙන් පැවසුවේය. තවද මෙහි ‘මාගේ දියණියන්’ යැයි සඳහන් කිරීමට හේතුව ඕනෑම නබි වරයෙකු තම බිරිය හැර මුළු මහත් සමූහයාගේම පියෙකු මෙන් සැලකූ හෙයිනි.

15) ‘අයිකා’ යනු ‘මදයන්’ දේශය ආසන්නයේ පිහිටි වනරොදින් යුත් ගම්මානයකි. එහි වැසියන් ‘අස්හාඩුල් අයිකා’ යන නමින් හැඳින් වෙති. මොවුහු නබි ශුඅයිබ්* ﷺ තුමාගේ ජනයා වෙති.

16) නබි ශුඅයිබ්* ﷺ තුමාණන්ගේ වැසියන් හා නබි ලුත්* ﷺ තුමාණන්ගේ වැසියන් තම පාප කර්මය හේතුවෙන් අල්ලාස්ගේ දඬුවමට භාජනය වූහ. මොවුන් දඬුවමට ලක් වූ ප්‍රදේශය පිහිටියේ මක්කා වැසියන් ව්‍යාපාරය සඳහා සිරියා දේශය කරා යන ගමන් මගෙහිය.

17) ‘හිජ්ර’ යනු ගල් පර්වත වලින් වටලා ඇති ප්‍රදේශයකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:73 පාද සටහන සමග බලන්න.

وَآتَيْنَهُمُ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يُنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ
 ﴿٨٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَا
 خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ ۖ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ
 الْجَبِيلِ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَكَ سَبْعًا مِنَ التَّوْرَةِ وَالْقُرْآنِ
 الْعَظِيمِ ﴿٨٧﴾ لَا تَبَدَّدْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ
 جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْبَيِّنُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ الْمُقْتَسِبِينَ
 ﴿٩٠﴾ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾

- (81) අපගේ සාධක ඔවුන් වෙත අපි පිරිනැමුවෙමු. එවිට ඔවුහු එය පිටුපාන්තන්
 බවට පත් වූහ. (82) තවද ඔවුහු කඳු නිවෙස් ලෙසට භාරා නිර්භියව සිටියෙහුය.
 (83) (දිනක) ඔවුන් අවදිවෙත්ම මහා හඬ (සහිත දඬුවම) ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය.
 (84) ඔවුන් උපයමින් සිටි දෑ ඔවුනට කිසිදු ඵලක් ඇති නොකළේය. (85)
 (නබිවරය,) අහස් හා මිහිතලය ද ඒ දෙක අතර ඇති දෑ ද සත්‍යය(අරමුණ)කින්
 මිස අපි නොමැවුවෙමු. තවද සැබැවින්ම (ලොව අවසන්) හෝරාව
 පැමිණෙන්නක්මය. එබැවින් (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හිරිහැර නොසලකා ඔවුනට)
 අලංකාර ලෙස සමාව දෙවු. (86) සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති වන ඔහුමය
 සර්වඥ මහා මැවුම්කරු වන්නේ. (87) (නබිවරය,) නැවත නැවතත් පාරායනා
 කරනු ලබන (ආයතයන්) හත¹⁸ ද මහඟු අල් කුර්ආනය ද සැබැවින්ම අපි නුඹ
 වෙත පිරිනැමුවෙමු. (88) (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් අතුරින් නොයෙකුත් කණ්ඩායම්
 වලට අප භුක්ති විඳීමට සැලැස් වූ (සුබෝපහෝගී) දෑ වෙත නුඹගේ දෑස් දිගු
 නොකරවු. (පාපතර) ඔවුන් (දඬුවමට ලක් වීම) කෙරෙහි දුක් නොවවු.
 විශ්වාසිකයින්ට නුඹගේ (සෙනෙහසේ) පියාපත් හෙළවු. (89, 90) බෙදුම්වාදීන්
 කෙරෙහි අපි (බද්ඊ දින දඬුවම) පහළ කළාක් මෙන් (මොවුන්ට ද අල්ලාහ් දඬුවම
 පහළ කරනු ඇත යැයි නුඹ පවසා) “සැබැවින්ම මම පැහැදිලි අවවාද කරන්නෙකු
 වෙමි” යැයි (නබිවරය,) පවසවු. (91) ඔවුන් අල් කුර්ආනය කොටස් බවට පත්
 කළවුන්ය.¹⁹ -

18) මෙයින් අදහස් කරන්නේ අල් කුර්ආනයේ ප්‍රථම සූරාව වන ‘ලාතිහා’ සූරාවයි. තවද ‘නැවත නැවතත් පාරායනා කරනු ලබන’ යනු මුස්ලිම්වරුන් තම සලාතයෙහි* මෙම සූරාව නිරතුරුව පාරායනය කරන හෙයිනි.

19) මෙහි අදහස් කරන්නේ යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් පිළිබඳවයි. මොවුන් අල් කුර්ආනයෙහි සමහරක් විශ්වාස කර සමහරක් ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. එහෙයින් මෙම ආයතයෙහි ඔවුන් අල් කුර්ආනය කොටස් බවට පත් කළෝය. යැයි සඳහන් කර ඇත.

فَوَرِّبِكَ لِنَسَلِكَنَّهُمْ أَجْعَلِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
 فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

-(92, 93) නුඹගේ පරමාධිපතියගේ නාමයෙන් දිවුරමින්, ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව සැබැවින්ම අපි ඔවුන් සියල්ලන්ගෙන්ම ප්‍රශ්න කරන්නෙමු. (94) නුඹට අණ කරනු ලැබූ දෑ²⁰ නුඹ පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කරව. ආදේශ තබන්නන්ව නුඹ නොසලකා හරිව. (95) සරදම් කරන්නන්ගෙන් (නුඹව ආරක්ෂා කිරීමට) සැබැවින්ම අපි නුඹට සැහෙන්නෙමු. (96) ඔවුහු අල්ලාස් සමග වෙනත් (මිථ්‍යා) දෙව්වරුන් ද පත් කරන්නෝය. එබැවින් ඔවුහු (එහි විපාකය) මතු දැන ගන්නෝය. (97) ඔවුන් පවසමින් සිටින දෑ හේතුවෙන් නුඹගේ හදවත පීඩනයට පත්ව ඇති බව සැබැවින්ම නුඹ ගැන අපි දන්නෙමු. (98) එබැවින් නුඹ නුඹගේ පරමාධිපතියගේ ප්‍රශංසාවෙන් (ඔහුව) පිවිතුරු කරව. තවද නුඹ සුජුද්* කරන්නන් අතුරින් වව. (99) නුඹ වෙත ස්ථාවරත්වය (එනම් මරණය) පැමිණෙන තුරු නුඹගේ පරමාධිපතිය තමදිවු.

20) ඉස්ලාමයට විවෘතව හා පොදුවේ ඇරයුම් කිරීමට නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට අනුමැතිය දුන් ප්‍රථම ආයතය මෙයයි. මක්කා වාසී මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයින්ගේ හිරිහැර හා හිංසාවන් හේතුවෙන් මෙම ආයතය පහළ වීමට පෙර නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් රහසිගතව හා තනි තනිවම ඉස්ලාමයට ඇරයුම් කරමින් සිටියහ. එනමුත් ඊළඟ ආයතය මගින් අල්ලාස්ගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කොට ඇති අතර කිසිදු බියකින් තොරව එතුමාණන්ට තම වගකීමෙහි නියැලෙන මෙන් අණ කොට ඇත.

16

سورة النحل

සුරා අත් නඞ්ල

(ඕ මැස්සෝ)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාවේ* පරමාර්ථය වනුයේ මානවයාට අල්ලාහ් විසින් දායාද කළා වූ අසීමිත ප්‍රසාදයන් මෙනෙහි කිරීමයි. එහෙයින් මෙම සුරාවට 'සුරකුන් නිඅම්' එනම් 'ආශිර්වාදයේ පරිච්ඡේදය' යැයි ද හඳුන්වනු ලබයි. මෙවන් දෑ අල්ලාහ් මෙනෙහි කරවීමට හේතු වන්නේ එම ආශිර්වාදයන් දායාද කළා වූ ඒකීය දෙවියන්ව පමණක් ජනයා ඇදහිය යුතුය යන පරමාර්ථයෙනි. මෙම සුරාව පහළ වූයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හිංසාවන් හේතුවෙන් මුස්ලිම්වරුන්ට ඇබ්සිනියාව කරා දේශාන්තරණය කිරීමට සිදු වූ මොහොතෙනි. එහෙයින් මෙලෙස ඉවසීමෙන් කටයුතු කිරීමෙන් ලොකික ජීවිතයෙහි හා මරණින් මතු ජීවිතයෙහි විමුක්තිය ලබන බව මින් සැනසිලි වදන් පවසා ඇත. මෙම සුරාවට 'සුරා අත් නන්ලේ' එනම් 'මී මැස්සි' යැයි නාමය යොදනු ලැබූයේ 68 වන ආයතයෙන්* උපුටා ගෙනය.

16 සූරා අන් නන්ල් (මී මැස්සෝ)

මෙය මක්කී පර්ච්ඡේදයකි. ආයතයන් 128 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِنِّیْ اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ¹ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰی عَمَّا یُشْرِكُوْنَ ﴿۱﴾ یُنزِلُ الْبَلٰیكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ
 اَمْرِہٖ عَلٰی مَنْ یَّشَآءُ مِنْ عِبَادِہٖ اَنْ اَنْذِرُوْا اِنَّہٗ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاتَّقُوْنَ ﴿۲﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
 وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ تَعٰلٰی عَمَّا یُشْرِكُوْنَ ﴿۳﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ
 ﴿۴﴾ وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِیْہَا دِفْءٌ وَّ مَنَافِعٌ وَّمِنْہَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۵﴾ وَ لَكُمْ فِیْہَا جَبَالٌ
 حِیْنَ تُرِيْحُوْنَ وَّ حِیْنَ تَسْمَحُوْنَ ﴿۶﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාන්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අල්ලාන්ගේ නියෝගය පැමිණ ඇත. එබැවින් (ප්‍රතික්ෂේපකයිනි,) ඒ සඳහා නුඹලා ඉක්මන් විමට නොපතවු.¹ ඔහු(අල්ලාන්) පිවිතුරුය. තවද ඔවුන් ආදේශ තබන (සියලු) දැයින් ඔහු අති උත්තරීතරය. (2) ඔහුගේ ගැත්තන් අතුරින් ඔහු (රසුල්වරුන්* බවට පත් කිරීමට) අභිමත කරන අය වෙත “සැබැවින්ම මා හැර වෙනත් දෙවියෙකු නැත. එබැවින් මට බිය හක්කිමක් වුව” යැයි අවවාද කරන මෙන් (පවසා) තම නියෝගයෙන් වූ රූන්(දේව පණිවිඩය) සමග මලක්වරුන්* ඔහු පහළ කරන්නේය.

(3) ඔහු සත්‍යයෙන් යුතුව අහස් හා මිහිතලය මැව්වේය. ඔවුන් ආදේශ තබන (සියලු) දැයින් ඔහු අති උත්තරීතරය. (4) ඔහු මිනිසාව ශුඛ ධාතුවකින් මැව්වේය. එසේ (මවා) තිබිය දීත් ඔහු පැහැදිලි තර්ක කරන්නෙකු විය. (5) තවද පශු කුලයට අයත් සතුන්, ඒවා නුඹලා වෙනුවෙන්ම ඔහු මැව්වේය. එහි (නුඹලාට සිතලෙන් මිදීමට) උණුසුම ඇති කරවන දැ(ලෝම) හා (විවිධ) ප්‍රයෝජනයන් ඇත. තවද නුඹලා එයින් අනුභව කරන්නෙහුය. (6) තවද නුඹලා (උන්ව සවස් කාලයේ ගාලට) දක්කාගෙන පැමිණෙන විට ද (උදෑසන ආහාරය සඳහා තණ බිමට) දක්කාගෙන යන විට ද එහි නුඹලාට අලංකාරයක් ඇත.-

1) මෙහි ‘අල්ලාන්ගේ නියෝගය’ යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ලොව අවසන් විනිශ්චය දින දී පාපතරයින් හට අල්ලාන් විසින් සූදානම් කොට ඇති දඬුවම් පිළිබඳවය. මන්දයත් ‘අප නොමග වන්නේ නම් අල්ලාන් අපට මෙතෙක් දඬුවම් නොකර සිටින්නේ මන්දැ’යි මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් විමසුවෝය. මෙම ආයතයෙන් අදහස් වන්නේ ලෝක අවසානය නිර්ණය කරනු ලැබූ මොහොතෙහිම සිදුවන්නේමය යන්නය. අනාගතයේ වන්නා වූ යමකට අතීත කාල පදයෙන් හාවිත වීම එහි ස්ථිරත්වය තහවුරු කිරීමට යොදා ගනු ලැබේ.

وَتَحِيلُ أُنْقَالِكُمْ إِلَىٰ بَدِيدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ ۗ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٤﴾
 وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحِيريُّ لَتَرْكَبُوها وَزِينَةً ۗ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ وَعَلَى اللَّهِ قَسْدُ
 السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَابِرٌ ۗ وَكُوشَاءٌ لَهْدُكُمْ أَجْبَعِينَ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجْرٌ فِيهِ تُسَيُّونَ ﴿٧﴾ يُثَبِّتُ لَكُمْ بِهِ الرِّزْقَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ
 وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٨﴾ وَسَخَّرْنَا لَكُمْ
 اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِي ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ ﴿٩﴾ وَمَا ذَرَأْتُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٠﴾

- (7) තවද (නුඹලාගේ) ස්වකීය දුෂ්කරත්වයකින් මිස නුඹලාට එහි යා නොහැකි ගම්මානයක් වෙත උන් නුඹලාගේ (පොදි) බර ඔසවා ගෙන යති. සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපති දයානුකම්පිතය. පරම කරුණාහරිතය. (8) තවද අශ්වයින් ද කොටුවෙන් ද බුරුවන් ද (ඔහු මැව්වේ) නුඹලා ඒවායෙහි ප්‍රවාහනය කරනු පිණිස හා අලංකාරය පිණිස ය. නුඹලා නොදන්නා දෑ ඔහු මවන්නේය.

(9) ඒවා අතුරින් (එනම් මාර්ගයන් අතුරින්) වක්‍ර දෑ ඇති තත්ත්වයේ (සෘජු) මාර්ගය පැහැදිලි කිරීම අල්ලාහ් කෙරෙහි (වූ වගකීම)ය. තවද ඔහු අභිමත කළේ නම් නුඹලා සියල්ලන්ටම යහමග පෙන්වන්නේය.² (10) අහසින් (වැසි) ජලය පහළ කළේ ඔහුය. එයින් නුඹලාට පානය (කිරීම) ද එයින් (වැඩෙන) ගහකොළ ද ඇත. නුඹලා (නුඹලාගේ සතුන්ට) එයින්(එම ගහකොළ වලින්) ආහාර සපයන්නෙහුය. (11) එ(ම වැසි ජලය)මගින් ඔහු වගාවන් ද ඔලිව් ද රටඉදි ද මිදි ද සියලු එළදාවන් වලින් ද නුඹලා වෙනුවෙන් ඔහු හටගන්වන්නේය. සැබැවින්ම එහි ගැඹුරින් සිතා බලන පිරිසකට සංඥාවක් ඇත.

(12) තවද රාත්‍රිය ද දහවල ද හිරු ද සඳු ද ඔහු නුඹලාට වසඟ කළේය. තවද තරු ඔහුගේ නියෝගය පරිදි වසඟ කරනු ලැබූ දෑය. සැබැවින්ම අවබෝධ කර ගන්නා පිරිසකට එහි සංඥාවන් ඇත. (13) තවද මිහිතලයෙහි නුඹලා වෙනුවෙන් උත්පාදනය කළ දෑ, එහි වර්ණ විවිධාකාර ලෙස (ඔහු නුඹලාට වසඟ කළේ)ය. සැබැවින්ම උපදෙස් ලබන පිරිසකට එහි සංඥාවක් ඇත.

2) එනම් අල්ලාහ්ට සියලු මිනිසුන්ව ඔහුට බලෙන් හෝ අවනත කරවීමේ ශක්තිය තිබුණ ද ඔහු එසේ නොකළේ මිනිසාට අවනත වීම හෝ අකීකරු වීම යන කරුණු දෙක අතුරින් එකක් තෝරා ගැනීමේ සිය කැමැත්ත පිරිනමා ඇති හෙයිනි.

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْبًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلًا حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا^٤ وَ
 تَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾ وَالْقَى فِي الْأَرْضِ
 رَوَاسِيَ أَنْ تَبِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَيْتِ وَالنَّجْمِ هُمْ
 يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ أَمْ مَنْ يَخْلُقُ كَنْنَ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا
 تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْمُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْواتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا
 يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾

(14) (නුඹලාට) මහ මුහුද වසග කළේ ඔහුය. (ඔහු එසේ කළේ) එයින් නුඹලා නැවුම් මාංශ(මත්ස්‍යයින්) අනුභව කරනු පිණිස ද නුඹලා පලදින (මුතු වැනි) ආහරණ (ඒ කුළින්) නුඹලා පිට කර ගනු පිණිස ද වේ. තවද නැව් එහි (ජලය) දෙබෑ කරමින් ගමන් කරන්නක්ව නුඹ දකින්නෙහිය. තවද (ඔහු එසේ කළේ) නුඹලා ඔහුගේ වරප්‍රසාදයෙන් සොයා ගනු පිණිස ද³ නුඹලා කෘතවේදී වනු පිණිස ද වේ. (15) තවද මිනිතලය නුඹලා සමග කම්පා නොවීමට එහි ස්ථිරසාර දැ(කඳු) ද නුඹලා මග හඳුනා ගත හැකි වනු පිණිස මංමාවන් ද ගංගාවන් ද ඔහු ඇති කළේය. (16) තවද (දහවලෙහි මග හඳුනා ගනු පිණිස කඳු වැනි) සලකුණු ද (ඔහු ඇති කළේය.) තවද (රාත්‍රියෙහි) තාරකාවන් මගින් ඔවුන් මග හඳුනා ගනිති. (17) මවන්නා (වන අල්ලාන් කිසිවක්) නොමවන අයෙකු මෙන් ද? (නැත.) එබැවින් නුඹලා මෙතෙහි නොකරන්නෙහුද? (18) අල්ලාන්ගේ භාග්‍යයන් නුඹලා ගණන් කරන්නේ නම් ඒවා නුඹලාට ගණන් කළ නොහැකිය. සැබැවින්ම අල්ලාන් අති ක්ෂමාශීලීය. පරම කරුණාහරිතය. (19) තවද නුඹලා සඟවන දෑ ද නුඹලා හෙළි කරන දෑ ද අල්ලාන් දන්නේය.

(20) තවද (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු අල්ලාන් හැර කවරෙකු කැඳවන්නේද (එම ව්‍යාජ දෙව්වරුන් වන) ඒවා මවනු ලැබුවන්ව තිබිය දී ඒවා කිසි දෙයක් නොමවති. (21) (ඒවා) ජීවින් නොවන අජීවීන්ය. තවද තමන් (මළවුන්) නැවත නැගිටුවනු ලබන්නේ කවදාදැයි තමන්ම නොහඳුනති.⁴ -

3) පොදුවේ අල් කුර්ආනයෙහි 'වරප්‍රසාදය සොයනු' යන පදයෙන් අදහස් කරන්නේ ව්‍යාපාරයයි. නමුත් මෙම පදයෙහි අදහස වන්නේ විදේස් ව්‍යාපාරය පිළිබඳවය.

4) මෙම ආයතයට අල්ලාන් හැර අන් සියලු දෙව්වරුන්ව අන්තර්ගත වන්නේය. එනම් පිළිරු වලට ජීවයක් නොමැත. මන:කල්පිත දෙව්වරුන්ට පැවැත්මක් පවා නොමැත. එසේම දෙව්වරුන් යැයි

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٌ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾
 لَا جَزْمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْمُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ
 لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۗ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْبِلُوا أَوَارَهُمْ كَآمِلَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَ
 مِنْ أَوَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ أَلَسَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
 حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
 تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ ۗ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾

- (22) නුඹලාගේ (සැබෑ) දෙවියන් එකම දෙවියෙකු (වන අල්ලාහ්)ය. එනමුත් පරමාන්ත දිනය විශ්වාස නොකරන්නන් නම් ඔවුන්ගේ හදවත් (මෙය) පිළිකුල් කරන්නක්ව පවතී. තවද ඔවුන් උඩඟුකම් පාන්නන්ය. (23) සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඔවුන් සඟවන දෑ ද ඔවුන් හෙළි කරන දෑ ද දන්නා බවට කිසිදු සැකයක් නැත. සැබැවින්ම ඔහු උඩඟුකම් පාන්නන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය.

(24) 'නුඹලාගේ පරමාධිපති කුමක් පහළ කළේ දැ'යි ඔවුන්ගෙන් විමසනු ලැබූ විට '(මේවා) පැරැන්නන්ගේ (මිථ්‍යා) ප්‍රබන්ධ' යැයි ඔවුහු පවසති. (25) (ඔවුන් මෙසේ ප්‍රකාශ කළ හෙයින් මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ සම්පූර්ණයෙන්ම ඔවුන්ගේ (පාපයේ) බර ද තවද කිසිදු දැනුමකින් තොරව ඔවුන්ව නොමග යැවූවන්ගේ (පාපයේ) බරින් සමහරක් ද ඔවුන් උසුලති. දැන ගනු. ඔවුන් උසුලන දෑ නරකය. (26) සැබැවින්ම ඔවුනට පෙර වූවන් ද කුමන්ත්‍රණ කළෝය. එවිට අල්ලාහ්(ගේ දඬුවම) ඔවුන්ගේ ගොඩනැගිල්ලට අත්තිවාරම් (එය ගලවා විනාශ කිරීමට) පැමිණියේය. එබැවින් ඔවුනට ඉහළින් ඔවුන් මත (එහි) වහල කඩා වැටිණ. තවද ඔවුන්ට නොහැඟු අයුරින් දඬුවම ඔවුන් වෙත පැමිණියේය. (27) පසුව (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුන්ව නින්දාවට ලක් කරන්නේය. තවද "කවුරුත් විෂයෙහි නුඹලා (විශ්වාසිකයින්ට) වෙනස්කම් කරමින් සිටියෙහුද එම (නුඹලා ආදේශ කළ) මාගේ හවුල්කරුවන් කොහේදැ?"යි ඔහු(අල්ලාහ්) (ඔවුන්ගෙන්) විමසන්නේය. "සැබැවින්ම අද දින නින්දාව ද නපුර ද ප්‍රතික්ෂේපකයින් කෙරෙහිය" යැයි දැනුම දෙනු ලැබුවන් පවසති.-

ඇදහීමට ලක් වූ නබිවරුන් පවා නිරන්තර ජීවයක් නොලැබුවන්ය. මෙලෙසම නිරන්තර ප්‍රාණයක් නොමැති දැයට දෙවිවරුන් යැයි විශ්වාස කිරීම කෙතරම් අඥාන ඇදහීමක් ද?

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَائِفًا أَنفُسِهِمْ ۖ فَالْقَوْمَ اسلَمَ مَاكُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ ۖ بَلَى إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَلَبَسَسَ مِثْوَى
 الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا خَيْرًا ۖ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ
 الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۖ وَكَذَٰرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ ۖ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَوْنَ
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ۖ كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ
 تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ۖ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ
 يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَّبِّكَ ۖ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَمَا
 ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

(28) (එම ප්‍රතික්ෂේපකයින්) කවුරුන්ද යත් තම ආත්මයන්ටම අපරාධ කර ගත්තුවත් ලෙස ඔවුන්ව මලක්වරුන්* මරණයට පත් කරන්නන්ය. එවිට “අප කිසිදු නපුරක්(ආදේශයක්) කරන්නන් නොවූයෙමු” යැයි ඔවුහු (තම) යටහත්භාවය ඉදිරිපත් කරති. “නොඑසේය සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලා කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (29) එබැවින් නිරයේ දොරටු වලින් එහි සදාතනිකයින් ලෙස නුඹලා ඇතුළු වුව” (යැයි මලක්වරුන්* පවසති). එබැවින් උඩඟු වූවන්ගේ වාසස්ථානය කෙතරම් නින්දනීය ද!

(30) නුඹලාගේ පරමාධිපති කුමක් පහළ කළේ දැයි බිය හක්තිය ඇත්තවුවත් පවසනු ලැබිය. (එවිට) “යහපතක්මය (ඔහු පහළ කළේ)” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. මෙලොවෙහි දී යහකම් කළවුනට යහපතක් ඇත. තවද මතු ලොවේ නිවහන ශ්‍රේෂ්ඨය. තවද බිය හක්තියයින්ගේ (මතු) නිවහන යහපත් විය. (31) (එය) ‘අදන්’ (නමැති ස්වර්ග) උයන්ය. ඔවුහු එහි ඇතුළු වෙති. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. එහි ඔවුනට ඔවුන් අභිමත කරන දෑ ඇත. මෙලෙසය අල්ලාහ් බිය හක්තියයින්ට ප්‍රතිඵල ලබා දෙනුයේ. (32) (ඔවුහු) කවුරුන්ද යත් පරිශුද්ධවන්තයින් ලෙස මලක්වරුන්* ඔවුන්ව මරණයට පත් කරන්නන්ය. (එවිට) “නුඹලාට ‘සලාම්’(ශාන්තිය) අත් වේවා! නුඹලා කරමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් නුඹලා (ස්වර්ග) උයනට පිවිසෙවු.” යැයි ඔවුහු(මලක්වරුන්) පවසති.

(33) (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් වෙත (ප්‍රාණය අත්කර ගැනීම සඳහා) මලක්වරුන්* පැමිණීම හෝ නුඹගේ පරමාධිකිගේ (දඬුවමේ) විධානය පැමිණීම මිස (අන් කිසිවක්) ඔවුහු අපේක්ෂා කරන්නෝ ද? ඔවුනට පෙරවූවන් ද කළේ මෙලෙසය. අල්ලාහ් ඔවුනට අපරාධ නොකළේය. එනමුත් ඔවුහු තමන්ටම අපරාධ කර ගන්නන් වූහ.-

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَّا عَبَلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّ مَنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
 كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا
 فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اْعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ
 مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۚ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ﴿٣٦﴾
 إِنَّ تَحْرِيضَ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَالَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَقْسَمُوا
 بِاللَّهِ جَهْدَ آيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ يَسُوتٍ ۖ بَلَىٰ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

-(34) එබැවින් ඔවුන් කළ දැහි දුෂ්ටකම් ඔවුන්ව හසු කර ගත්තේය. තවද ඔවුන් සමච්චල් කරමින් සිටි දෑ ඔවුන්ව වෙළා ගත්තේය. (35) "අල්ලාහ් අහිමත කර ඇත්නම් අප ද අපගේ මුතුන්මිත්තන් ද ඔහු හැර වෙනත් කිසි දෙයකට නැමදුම් නොකරනු ඇත. තවද ඔහුගෙන් (වූ නියෝගයකින්) තොරව අපි කිසි දෙයක් තහනම් කර නොගනු ඇතැ"යි ආදේශ කළවුන් පැවසුවෝය. ඔවුනට පෙරවූවන් ද කළේ මෙලෙසය. එබැවින් රසූල්වරුන්* කෙරෙහි පැහැදිලි ප්‍රචාරය මිස වෙනත් කිසිවක් වේ ද?

(36) "නුඹලා අල්ලාහ්ව නමදිවූ. කාසුක්(නම් ඡෙයිතාන්වරුන්* හා පිළිමයන්)ගෙන් වැළකී සිටිවූ." යැයි (පවසා) සෑම ප්‍රජාවකටම සැබැවින්ම අපි රසූල්වරෙයකු* එව්වෙමු. ඔවුන් අතුරින් අල්ලාහ් යහමගෙහි යොමු කළවුන් ද ඔවුන් අතුරින් තමන් කෙරෙහි මූළාව නියම වූවන් ද වෙති. එබැවින් නුඹලා මිහිතලයෙහි සැරිසරා (තම රසූල්වරුන්*ව) අසත්‍යය කරන්නන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැයි බලවූ. (37) (නබීවරය.) ඔවුන් යහමග ලැබීම නුඹ (කෙතරම්) ආශා කළ ද (නුඹට ඔවුන්ව යහමග යැවිය නොහැක. මන්දයත්) සැබැවින්ම අල්ලාහ් කවරෙකුට නොමග යන්නට ඉඩ හැරියේ ද ඔහුව ඔහු යහමගෙහි යොමු නොකරන්නේය. තවද ඔවුනට උදව්කරුවන්ගෙන් කිසිවෙකු නැත. (38) 'මරණයට පත් වන්නන්ව අල්ලාහ් (මළවුන්) නැවත නැගිටුවන්නේ නැතැ'යි ඔවුන්ගේ ස්ථාවර දිවුරුම් වලින් ඔවුන් අල්ලාහ් මත දිවුරුවෝය. එසේ නොව ඔහු කෙරෙහි (මෙය පොරොන්දු වූ) සැබෑ පොරොන්දුවක් වශයෙනි. එනමුත් ජනයින්ගෙන් බොහෝ දෙනා (ඒ බව) නොදනිති.-

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا قَوْلُنَا
 لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا
 لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۗ وَلَا جُرْأُولَ الْأَخْرَاقِ أَكْبَرُ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا
 عَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيَ إِلَيْهِمْ فَسَأَلُوا أَهْلَ الدِّمْرِ
 إِنَّ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

-(39) (ඔහු ඔවුන්ව මරණින් මතු නැවත නැගිටුවන්නේ ලොවෙහි) ඔවුන් කවර විෂයක මතභේද ඇති කර ගන්නේ ද එය ඔවුනට ඔහු පැහැදිලි කිරීම පිණිස ද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් 'තමන් අසත්‍යවාදීන්ව සිටි බවට' දැන ගනු පිණිස ද වේ. (40) යමක් අපි (බිහි කිරීමට) අපේක්ෂා කළේ නම් එයට 'වනු' යැයි පැවසීමය අපගේ ප්‍රකාශය වනුයේ. එවිට එය සිදු වනු ඇත.

(41) තමන් අපරාධයට ලක් වූවායින් පසු අල්ලාස් වෙනුවෙන් දේශාන්තරණය කළවුන් නම්, සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ව මෙලොවෙහි යහපත් ස්ථානයක වාසය කරවන්නෙමු.⁵ තවද මතුලොවේ චේතනය අති මහත්ය. (මේ ගැන) ඔවුන්(ප්‍රතික්ෂේපකයන්) දැන සිටියේ නම් (ඔවුන් ද මොවුන් සමග එකඟ වනු ඇත). (42) (දේශාන්තරණය කළවුන්) කවුරුන්දයත් ඔවුන් (ප්‍රතික්ෂේපකයන්ගේ හිංසාවන්) ඉවසා දරා සිටින්නන්ය. තවද ඔවුහු තමන්ගේ පරමාධිපති කෙරෙහි (සියල්ල) භාර කරන්නෝය.

(43) තවද අපි වහී* පහළ කළා වූ පිරිමින් මිස (අන් කිසිවෙකු) නුඹට පෙර (රසුල්වරයෙකු* ලෙස) නොඑව්වෙමු. (ඒ පිළිබඳව) නුඹලා නොදැන සිටියෙහු නම් දැනුම ඇත්තන්ගෙන් විමසවු.-

5) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හිංසාවට ලක් වූ බොහෝ මුස්ලිම්වරුන්ට ඇබ්සිනියා දේශය කරා දේශාන්තරණය කිරීමට සිදු විය. මෙම ඉවසීම සඳහා මරණින් මතු ජීවිතයෙහි ඔවුනට අයත් ඉමහත් භාග්‍යය ලැබීමත් සමග ලොව නිදහස් භූමියක් ලෙස පරිවර්තනය කර දෙන්නේ යැයි අල්ලාස් මෙම ආයතය මගින් පොරොන්දු වී ඇත. මෙලෙසම පසුකාලීනව මදීනා නගරය නිදහස් භූමියක් ලෙස පත් විය.

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾
 أَفَأَمَّنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَحْسَفَ اللَّهُ بِهِمْ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
 حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلُبِهِمْ فَصَاحُومٌ بِعُجْرَيْنِ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى
 تَخَوُّفٍ ۖ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَّهُمْ ۖ أُولَٰئِكَ
 عَنِ الْيَسِينِ وَالشُّعَائِلِ سَجْدًا لِلَّهِ وَهُمْ دُخِرُونَ ﴿٤٨﴾

-(44) (ඔවුන්ව අපි එවීමේ) පැහැදිලි සාධක සමග හා ධර්ම පුස්තකයන් සමගය. ජනයාට ඔවුන් වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ නුඹ පැහැදිලි කරනු පිණිස ද⁶ ඔවුන් (ඒ පිළිබඳව) කල්පනා කරනු පිණිස ද අපි නුඹ වෙත උපදෙස(අල් කුර්ආනය) පහළ කළෙමු. (45) දුෂ්ටකම් කුමන්ත්‍රණය කළවුන්, ඔවුන්ව අල්ලාහ් මිහිතලයට කිඳා බැස්සීම ගැන හෝ ඔවුන්ට නොහැඟු අයුරින් දඬුවම ඔවුන් කෙරෙහි පැමිණීම ගැන හෝ ඔවුන් අභයදායීව සිටින්නෝ ද? (46) නැතහොත් ඔවුන් (තම කාර්යයන්හි) නියැලෙමින් සිටිය දී ඔවුන්ව ඔහු (දඬුවමින්) ග්‍රහණය කිරීම ගැන (ඔවුන් අභයදායීව සිටින්නෝ ද?) නමුත් ඔවුහු (අල්ලාහ්ව පරාජය කර ඔහුව) නොහැකියාවට පත් කරන්නන් නොවන්නෝය. (47) තවද බියෙන් සිටින විට⁷ ඔවුන්ව ඔහු (දඬුවමින්) ග්‍රහණය කිරීම ගැන (ඔවුන් අභයදායීව සිටින්නෝ ද?) එබැවින් (දැන ගනු) සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපති දයානුකම්පිතය. පරම කරුණාහරිතය.⁸

(48) අල්ලාහ් මැවූ දෑ ඔවුහු නොදුටුවෝ ද? එහි සෙවණැලි දකුණු පසින් ද වම් පැති වලින් ද (ඒවා) යටහත් පහත්භාවයෙන් යුතුව අල්ලාහ්ට සුදුද* කරන්නක්ව ඇලවෙන්නෝය.⁹ -

6) අල් කුර්ආන් විවරණය සඳහා ස්වමතයන් පිළිපැදීමට වඩා නබිවදන් අනුසාරයෙන් විවරණ කිරීම වඩා උචිතය. සෑම වදනකටම නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණන් කෙසේ පැහැදිලි කර ඇත්තේ දැයි අවධානය යොමු කළ යුතුය. තවද තම ජන සමූහයාට අල් කුර්ආනය පාරායනා කර පෙන්වීම පමණක් නොව එය ඉගැන්වීම පවා ඔහුගේ වගකීමක් යැයි බොහෝ අල් කුර්ආන් ආයතයන් මගින් අවධාරණය කරන්නේය.

7) මෙහි "බියෙන් සිටිය දී" යනු තමන්ගේ ප්‍රධානීන් හා සහයකයින් විනාශයට පත් වීම පිළිබඳව දැන සිටිය විට යන්නයි.

8) මෙම ආයතය මගින් පාපකරයින් තමන් කළ පාපයන් සඳහා දඬුවමට භාජනය නොවී සිටීම ඔවුන් කළ දෑ යහපත් යැයි අදහස් නොවන අතර ඔහු දඬුවමට සුදුස්සෙකුව සිටිය දී දඬුවමට භාජනය නොවී සිටින්නේ අල්ලාහ්ගේ කරුණාව හේතුවෙන් යැයි මෙම ආයතයෙන් පෙන්වා දෙයි.

9) මෙම ආයතයෙහි සුදුද යනු සලාතයේ* ඉරියව්ව මෙන් ඉරියව්වක් විය හැකි අතර අනෙකුත් මැවුම් සියල්ල කිසි විටෙකත් අල්ලාහ්ට පිටු නොපාන්නේය යන අරුත මින් අදහස් කෙරෙයි.

وَ لِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْبٰلِغٰتِ وَهُم لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٩﴾
 يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوا الْاٰهِيْنَ
 اٰثِيْنَ اِنَّا هُوَ اللّٰهُ وَاَحَدٌ ﴿٥١﴾ فَاَيَّٰى فَاَرْهَبُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ
 وَاَصْبٰٓءًا اَفْعٰبِرُ اللّٰهُ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٣﴾ وَمَا بِكُمْ مِّنْ نُّعْمَةٍ فَرِحْتُمْ بِهَا اِذَا مَسَّكُمُ الضَّرُّ فَالِيْهِ
 تَجْرُوْنَ ﴿٥٤﴾ ثُمَّ اِذَا كُشِفَ الضَّرُّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِحْتُمْ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٥﴾ لِيَكْفُرُوْا بِمَا
 اٰتٰىهُمْ فَتَتَّبِعُوْا ﴿٥٦﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِبٰٓءَا لِيَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ
 تَاللّٰهُ لَتَسْئَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تُفْتَرُوْنَ ﴿٥٨﴾

- (49) තවද ජීවිතයෙන් අහස්හි ඇති දෑ ද මිහිතලයෙහි ඇති දෑ ද තවද මලක්වරුන් ද අල්ලාහ්ට සුඤ්ඤ කරති. තවද ඔවුහු උඩඟු නොවෙති. (50) ඔවුනට ඉහළින් ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිට ඔවුහු බිය වෙති. තවද ඔවුනට අණ කරනු ලබන දෑ ඔවුහු කරති.¹⁰

(51) “නුඹලා දෙවියන් දෙදෙනෙකු (පත් කර) නොගනිවු. ඔහු(අල්ලාහ්) එකම දෙවියන්ය. එබැවින් මාහටම පමණක් නුඹලා බිය වවු.”යැයි අල්ලාහ් පැවසුවේය. (52) තවද අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ ඔහු සතුය. අවනත වීම ද සදා ඔහුටම හිමිය. (මෙසේ තිබිය දී) නුඹලා බිය වනුයේ අල්ලාහ් නොවන දැට ද? (53) නුඹලා සමග වූ කවර භාග්‍යයක් වුව ද (ඒවා) අල්ලාහ් වෙතින්මය. පසුව පීඩාව නුඹලාව ස්පර්ශ කළේ නම් ඔහු වෙතම නුඹලා උදව් පතා විලාප නගන්නෙහුය. (54) පසුව ඔහු නුඹලාගෙන් පීඩාව ඉවත් කළේ නම් එවිගස නුඹලාගෙන් පිරිසක් තම පරමාධිපති(අල්ලාහ්)ට ආදේශ තබන්නෝය. (55) (එලෙස ඔවුන් කළ හෙයින්) අපි ඔවුනට ලබා දුන් දැට ඔවුන් අකෘතචේදී වන්නෝය. එබැවින් නුඹලා භුක්ති විඳිවු. (එහි විපාකය) නුඹලා මතු දැන ගන්නෙහුය.

(56) අප ඔවුනට පිරිනැමූ දැයින් කොටසක් ඔවුන් නොහඳුනන දැට(මිථ්‍යා දෙවිවරුන්ට) තබති.¹¹ අල්ලාහ් මත දිවුරුමින් (අල්ලාහ් ගැන) නුඹලා ගොතමින් සිටි දෑ පිළිබඳව සැබැවින්ම නුඹලා විමසනු ලබන්නෙහුය.-

10) මෙය සුඤ්ඤ* ආයතයකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 7:206 හි පාද සටහන බලන්න.
 11) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 6:136 බලන්න.

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ
 وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُنسِئُكَ عَلَىٰ هُونٍ
 أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ
 السَّوْءِ ۚ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يَوَّاخِدُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا
 تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ ۚ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
 سَاعَةً ۚ وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْفُرُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذِبَ أَنَّ لَهُمْ
 الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّغْرَطُونَ ﴿٦٢﴾

(57) තවද ඔවුන් ආශා කරන දෑ ඔවුන් සතු කර ගනිමින් ඔවුහු අල්ලාස්ට (යුතු දරුවන් යැයි) ගැහැනු දරුවන් තබති. ඔහු (එයින්) පිවිතුරුය.

(58) තවද ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකුට ගැහැනු දරුවෙකු (ඉපදී තිබීම) පිළිබඳව ශුභාරංචි දන්වනු ලැබුවේ නම් ඔහු දුකට පත් වූවෙකු ලෙස ඔහුගේ මුහුණ කළු පැහැති බවට පත් වන්නේය. (59) ඔහුට ශුභාරංචි පවසනු ලැබූ දැති නරකින්(නින්දාවට බියෙන්) 'එය අවමානය සමග රඳවා ගන්නේ ද නැතහොත් පසෙහි එය වළලා දමන්නේ දැ'යි (තම) පිරිස වෙතින් මුළා වන්නේය. දැන ගනු. ඔවුන් තීරණය කරන දෑ නරකය. (60) මතු ලොව විශ්වාස නොකරනවුන්ට නරක ගුණාංගය ඇත. තවද උදාර ගුණාංග ඇත්තේ අල්ලාස්ටය. තවද ඔහු අති බලසම්පන්නය. අභිඥානවන්තය.

(61) තවද අල්ලාස් ජනයාව ඔවුන්ගේ අපරාධ හේතුවෙන් ග්‍රහණය කරන්නේ නම් එහි(මිහිතලයෙහි) කිසිදු ජීවියෙකු (ජීවත් වීමට) අත හැර නොදමනු ඇත. එනමුත් නියමිත කාල සීමාවක් දක්වා ඔහු ඔවුන්ව (දඬුවම් නොකර) ප්‍රමාද කරන්නේය. පසුව ඔවුන්ගේ කාල සීමාව පැමිණි විට ඔවුහු (එයින් සුළු) මොහොතක් හෝ ප්‍රමාද නොවන්නෝය. පෙරටු ද නොවන්නෝය.

(62) ඔවුන් පිළිකල් කරන දෑ (වන ගැහැනු දරුවන්) ඔවුන් අල්ලාස්ට (යුතු දරුවන් යැයි) තබන්නෝය. තවද ඔවුන්ගේ දිවවල් "තමන්ට යහපත ඇතැ"යි අසත්‍යය වර්ණනා කරති. (නමුත්) ඔවුන්ට (නිරා) ගින්න ඇති බව ද ඔවුන් (ඒ වෙත) ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නන් බව ද කිසිදු සැකයක් නැත.-

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى اُمَّمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَمَنْ لَّهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْبٰهُمْ فَهُوَ وِلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اٰخْتَلَفُوْا فِيْهِ وَهُدًى وَ
 رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٦٤﴾ وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيٰ بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ
 فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۗ نُّسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِى بُطُوْنِهٖ مِنْ
 بَيْنِ فَرْثٍ وَ دَمٍ لَّيِّنًا سَابِغًا لِّلشَّارِبِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَ الْاَعْنَابِ
 تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَّ رِزْقًا حَسَنًا ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْسٰى رَبُّكَ اِلٰى
 النَّخْلِ اَنْ اتَّخِذِىْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا وَّ مِنَ الشَّجَرِ مِمَّا يَّعْرِشُوْنَ ﴿٦٨﴾

- (63) අල්ලාස් මත දිවුරමින්, සැබැවින්ම අපි නුඹට පෙර වූ ප්‍රජාවන් වෙත (රසුල්වරුන්*) එව්වෙමු. නමුත් (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුනට ඔවුන්ගේ (නරක) ක්‍රියාවන් **ෂෙයිතාන්*** අලංකාර කර පෙන්වීය. එබැවින් අද දින ඔහු ඔවුන්ගේ (විෂයන්හි) භාරකරුය. තවද (මතු ලොවෙහි) ඔවුනට වේදනීය දඬුවමක් ඇත. (64) තවද (නබිවරය,) කවර විෂයෙහි ඔවුන් හේදහින්න වූවෝ ද එය ඔවුනට නුඹ පැහැදිලි කර දෙනු පිණිස මිස අපි නුඹ වෙත ධර්ම පුස්තකය(අල් කුර්ආනය) පහළ නොකළෙමු. තවද (එය අපි පහළ කළේ) විශ්වාස කරන පිරිසකට මග පෙන්වීමක් හා දායාලුභාවයක් ලෙසය.

(65) අල්ලාස් අහසින් ජලය පහළ කර මිනිතලය (වියළී) නැසී ගිය පසු එ(ම වැසි ජලය)මගින් එය ජීවමාන කළේය. සැබැවින්ම ශ්‍රවණය කරන සමූහයාට එහි සංඥාවක් ඇත. (66) තවද සැබැවින්ම නුඹලාට පශු කුලයට අයත් සතුන්* තුළ උපදෙසක් ඇත. උගේ උදරයන්හි ඇති දැයින් මල සහ රුධිරය අතරින් පානය කරන්නන්ට රසවත් වූ පිරිසිදු කිරි අපි නුඹලාට සපයන්නෙමු. (67) තවද ඉදි හා මිදි පලතුරු වලින් නුඹලා එයින් මත්පැන් ද යහ ආහාර ද ගන්නෙහුය.¹² සැබැවින්ම අවබෝධ කර ගන්නා පිරිසකට එහි සංඥාවක් ඇත.

(68) “කඳු වලද ගස් වලද ඔවුන්(ජනයින්) තනන දැහි ද නුඹ නිවෙස් තනා ගනිවු” යැයි නුඹගේ පරමාධිපති මී මැස්සිට දැන්වූයේය.¹³ -

12) මෙම ආයතනය පහළ වූයේ ඉස්ලාම් දහමේ මත්පැන් පානය තහනම් වීමට පෙරය. එසේ තිබිය දීත් ‘මත්පැන් ද යහ ආහාර’ යැයි කොටස් දෙකකට වෙන් කර පැවසීමට හේතුව ඒවා පසුව තහනම් වේ යැයි ඉඟියක් කර පෙන්වීමටය.

13) මෙම ආයතනයෙහි සඳහන් ‘දැන්වූයේය’ යන්නට අරාබි පදය ‘වහී’ යන පදයයි. මෙහි අරුත 20:38 යන ආයතනයෙහි පාද සටහන බලන්න.

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الشَّيْءِ فَاسْأَلِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۗ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ
 أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ
 يَتَوَفَّاكُمْ ۗ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ إِلَىٰ آدَمَ الْاَعْرَابِ لَكِي لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
 قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۗ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ
 عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۗ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾

-(69) "පසුව සෑම පලතුරකින්ම තුඹ අනුභව කරවු. තුඹගේ පරමාධිපතිගේ මාර්ගයන්හි (ඒවා තුඹට) පහසු කරනු ලැබුවක්ව තුඹ ගමන් කරවු." (යැයි ද දැන්වුයේය.) උගේ උදරයෙන් විවිධ වර්ණවත් පානයක් (ලෙස මිපැණි) පිට වන්නේය. එහි මිනිසාට (රෝගයන් සඳහා) සුවය ඇත. සැබැවින්ම වින්තනය කරන පිරිසකට එහි සංඥාවක් ඇත.

(70) අල්ලාස් තුඹලාව මැව්වේය. පසුව ඔහු තුඹලාව මරණයට පත් කරන්නේය. තවද තුඹලා අතුරින් (යමක් පිළිබඳව) දැනු(මක් තිබී)මෙන් පසු කිසිවක් නොදන්නා පරිදි වීම පිණිස දුක්ඛිත (වූ මහලු) වයස දක්වා හරවනු ලබන අය ද වෙති.¹⁴ සැබැවින්ම අල්ලාස් සර්වඥය අති බලසම්පන්නය.

(71) තවද අල්ලාස් ජීවන සම්පත්හි තුඹලාගෙන් සමහරෙකු තවත් සමහරෙකුට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ කර ඇත්තේය. (ජීවන සම්පතින්) ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත් කරනු ලැබුවත් තම ජීවන සම්පත් තම දකුණත් හිමිකරගත්තවුන් (වන වහලුන්) කෙරෙහි ලබා දෙන්නන් නොවෙති. එසේ (කළේ) නම් ඔවුහු එහි (වහලුන්ට) සමාන වෙති. එබැවින් අල්ලාස්ගේ (සත්‍යයත්වය ගෙනහැර පෙන්වන) භාග්‍යයන් ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෝ ද?¹⁵ -

14) මිනිසා තම කුඩා අවදිය මහලු වියේ දී අමතක කර දමන්නේය. කිසිවෙකු තම දැනුම පදනම් කර ගනිමින් ආඩම්බර නොවිය යුතුය යන්නට මෙය මහත් පාඩමකි. මන්දයත් තම දැනුම මහලු වියේදී අල්ලාස් විසින් ඉවත් කර නොගනිය යන්නට කිසිදු වගකීමක් නොමැත.

15) එකල මිථ්‍යා දෘෂ්ටික බහු දේවවාදීන් බහුදේවත්වය විශ්වාස කළ ද මෙම දෙව්වරුන් සියලු දෙනාම අල්ලාස්ගේ නායකත්වය යටතේ ක්‍රියා කරන බව විශ්වාස කළෝය. මෙම ආයතනයන් බහුදේවත්වය මිථ්‍යාවක් යැයි ඔප්පු කර පෙන්වා ඇත. එනම් තුඹලාගේ අල්ප වස්තූන්හි අයිතියට තුඹලා සතු වහලුන් හවුල්කරුවන් වීම තුඹලා අප්‍රිය කරමින් සිටිය දී ඉමහත් විශ්වයේ අයිතිකරු වන අල්ලාස් මෙම විශ්වයේ අයිතියට හවුල්කරුවන් පත් කර ගැනීම කෙසේනම් පිළිගත හැකි ද?

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْبَغُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ
 الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ
 عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ آرِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ ﴿٧٥﴾ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

-(72) තවද අල්ලාඡ් නුඹලාට නුඹලා අතුරින්ම සහකාරියන් ඇති කළේය. තවද නුඹලාගේ සහකාරියන්ගෙන් දරුවන් ද මුනුපුරන් ද නුඹලාට ඔහු ඇති කළේය. තවද ඔහු නුඹලාට පරිඤ්ඨ දැයෙන් ආහාර සැපයුවේය. ඔවුහු අසත්‍යය විශ්වාස කරමින් අල්ලාඡ්ගේ භාග්‍යයන් ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෝ ද? (73) තවද අහස් වලින් හා මිහිතලයෙන් ඔවුනට කිසිදු ජීවන සම්පතක් හිමි නොකරන හා (ඒ සඳහා) හැකියාවද නොදරන අල්ලාඡ් නොවන දැ ඔවුහු නමදින්නෙහුය. (74) එබැවින් නුඹලා අල්ලාඡ්ට (මෙවන්) ආදේශ නොදක්වවු. සැබැවින්ම අල්ලාඡ් (සියල්ල) දන්නේය. තවද නුඹලා නොදන්නෙහුය.

(75) කිසිවක් කෙරෙහි ශක්තිය නොදරන, (කෙනෙකුට) අයිති වූ වහලෙකුව ද අප කවරෙකුට අපගෙන් වූ යහ ජීවන සම්පතක් පිරිනමා ඔහු එයින් රහසිගතව හා ප්‍රසිද්ධියේ වියදම් කරන්නෝ ද ඔහුව ද අල්ලාඡ් උපමාවක් ලෙස ගෙන හැර දක්වන්නේය. මොවුහු (දෙදෙනා) එක හා සමාන වන්නෝ ද? ¹⁶(නැත.) සියලු පැසසුම් අල්ලාඡ් සතුය. නමුත් ඔවුන්ගෙන් බහුතරය (ඒ බව) නොදනිති.-

16) මෙම උපමාවෙන් අදහස් කරනුයේ කිසිදු දැයක් කිරීමට ශක්තිය නොදරන, මිනිසාගේ නැමදුමට ලක් වන පිළිරූ හා සර්ව බලධාරී අල්ලාඡ් කිසිසේත් සම කළ නොහැකි බවය.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا
 يُوَجَّهُهُ لَأَيَاتٍ بَخِيرٍ ۖ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿٧٦﴾ وَ لِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
 لَكُمْ السِّنِينَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّاتٍ فِي جَوِّ
 السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

-(76) තවද අල්ලාහ් මිනිසුන් දෙදෙනෙකුට උපමාවක් ලෙස ගෙනහැර දක්වන්නේය. ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් කෙනෙකු ගොළුය. මොහු කිසිදෙයක් (කිරීම) කෙරෙහි ශක්තිය නොදරන්නේය. තවද මොහු තම භාරකරුටද බරකි. මොහුව කිනම් දෙසකට ඔහු හරවා යැවීම ද මොහු යහ දෙයක් නොගෙන එන්නේය. සෘජු මාර්ගයේ සිට යුක්තිය අණ කරන්නා හා මොහු එක හා සමාන වන්නේ ද? ¹⁷ (77) අහස් හා මිනිතලයේ ගුප්ත දෑ අල්ලාහ්ටම සතුය. තවද (ලොව අවසන්) හෝරාවේ නියෝගය ඇඟිපිය ගැසීමක් මෙන් හෝ ඊටත් වඩා ඉතා සමීපයක් මිස නැත. ¹⁸ සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.

(78) නුඹලා කිසිවක් නොදැන සිටිය දී නුඹලාගේ මව්වරුන්ගේ කුසෙන් අල්ලාහ් නුඹලාව පිට කළේය. තවද නුඹලා කානඥ වනු පිණිස නුඹලාට ශ්‍රවණ ද දෘෂ්ටිත් ද හදවත් ද ඔහු ඇති කළේය. (79) වසඟ කරනු ලැබූ පක්ෂීන්ව අහස් ගැබෙහි ඔවුහු(මිනිසුන්) නොදුටුවෝ ද? උන්ව (නොවැටී) රඳවා ගනුයේ අල්ලාහ් මිස (වෙනත් කිසිවෙකු) නැත. සැබැවින්ම විශ්වාස කරන පිරිසකට එහි සංඥාවන් ඇත.

17) මෙම ආයතයෙන් ගොළුවා ප්‍රතික්ෂේපයා ලෙසටත් හා සෘජු මාර්ගයේ සිට යුක්තිය අණකරන්නා විශ්වාසිකයා ලෙසටත් උපමා කොට ඇත.

18) මෙම ආයතයෙහි '(අවසන්) හෝරාව' යැයි සඳහන් කරන්නේ අනපේක්ෂිතව සිදුවන ලෝක විනාශය පිළිබඳවයි. එහෙයින් යමෙකුට අල්ලාහ් සත්‍යය යැයි අවබෝධ වූයේ නම් අල්ලාහ්ව විශ්වාස කර සත්‍යයට අවතීර්ණ වීමට කිසිදු ප්‍රමාදයක් නොකළ යුතුයි.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ
 ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَ
 اللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ
 تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾
 فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْبُرْهَانُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْفُرُوهُمْ
 الْكُفْرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ
 يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾

(80) තවද අල්ලාන් නුඹලාගේ නිවෙස් නුඹලාට සැනසිල්ල (ගෙන දෙන ස්ථානය)ක් ලෙස පත් කර ඇත. තවද නුඹලා සඳහා පශු කුලයට අයත් සතුන්ගේ* සම් වලින් නිවෙස්(කුඩාරම්) ඇති කළේය. නුඹලා ගමන් ගන්නා දින හා නුඹලා නවාතැන් ගන්නා දින ඒවා පහසුවෙන් නුඹලා රැගෙන යන්නෙහුය. තවද උන්ගේ බැටළු ලොම් වලින් ද එළ රෝම වලින් ද ඔටු රෝම වලින් ද ගෘහ භාණ්ඩ හා (ස්වල්ප) කලක් දක්වා භුක්ති විඳීමක් (නුඹලා සඳහා ඔහු ඇති කළේය.) (81) තවද අල්ලාන් මැවූ දැයින් නුඹලා සඳහා ඔහු සෙවණැලි ඇති කළේය. තවද කඳු අතුරින් නුඹලා සඳහා (නවාතැනක් ලෙස) ලෙන් ඇති කළේය. තවද (සූර්ය) තාපයෙන් නුඹලාව ආරක්ෂා කරන වස්තු ද යුද්ධයෙහි ආයුධ වලින් නුඹලාව ආරක්ෂා කරන යුද ආදුම් ද නුඹලා සඳහා ඔහු ඇති කළේය. නුඹලා (ඔහුට) අවනත වනු පිණිස නුඹලා කෙරෙහි ඔහුගේ භාග්‍යය ඔහු පරිපූර්ණ කරනුයේ මෙලෙසය. (82) තවද ඔවුන් පිටුපෑවේ නම් (නුඹ කෙරෙහි කිසිදු අවලාදයක් නොමැත. මන්දයත්) නුඹ කෙරෙහි (ඇති වගකීම) වනුයේ පැහැදිලි ප්‍රචාරය පමණි. (83) ඔවුහු අල්ලාන්ගේ භාග්‍යය දැන සිටින්නෝය. පසුව එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෝය. තවද ඔවුන්ගෙන් බහුතරය අකෘතඥයින්ය.

(84) (නබිවරය,) සෑම ප්‍රජාවකින්ම සාක්ෂිකරුවෙකු (ලෙස ඔවුන්ගේ නබිවරයාව) අපි නැගිටුවා පසුව ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට (නිදහසට කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට) අවසර දෙනු නොලබන තවද ඔවුන් නැවත (යහකම් කිරීම සඳහා ලොවට) හරවනු නොලබන දින (සිහිපත් කරවු.) (85) තවද අපරාධ කළවුන් දඬුවම් දුටුවේ නම් එවිට ඔවුන්ගෙන් එය සැහැල්ලු කරනු නොලැබේ. තවද ඔවුහු අවකාශ ද දෙනු නොලබන්නෝය.-

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَّكَاهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
 فَالْتَقُوا إِلَيْهِمْ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْتَقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
 كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا
 كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
 شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ ۖ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ الْكُلَّ شَرِيحًا وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى
 لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ
 الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾

(86) තවද ආදේශ කළවුන් තම(න් අල්ලාහ්ට ආදේශ තැබූ මිට්‍යා දේව) හවුල්කරුවන්ව දුටු විට “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, නුඹ හැර අප ඇයැදිමින් සිටි අපගේ හවුල්කරුවන් මොවුන්යැ”යි පවසති. එවිට “සැබැවින්ම නුඹලා අසත්‍යයාවදීන්ය” යන වදන මොවුන්(මිට්‍යා දෙවිවරුන්) ඔවුන් වෙත හෙළෙනු ඇත.¹⁹ (87) තවද එදින අල්ලාහ් වෙත ඔවුහු (තම) අවනතභාවය ඉදිරිපත් කරති. තවද ඔවුන් ගොතමින් සිටි දැ(බොරු ප්‍රබන්ධ) ඔවුන්ගෙන් මුළා වී යන්නේය. (88) ප්‍රතික්ෂේප කර අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් (ජනයිත්ව) වැළැක්වුවන් නම්, ඔවුන් කලහකම් කරමින් සිටි හේතුවෙන් ඔවුනට (නිරයේ) දඬුවමට ඉහළින් (තවත්) දඬුවමක් අපි අධික කරන්නෙමු.

(89) (නබිවරය,) සෑම ප්‍රජාවකින් ඔවුන් අතුරින්ම ඔවුන් කෙරෙහි සාක්ෂිකරුවෙකු (ලෙස ඔවුන්ගේ නබිවරයාව) අපි නැගිටුවා (තවද නුඹගේ සමූහයා වන) මොවුන් කෙරෙහි නුඹව ද අප සාක්ෂිකරුවෙකු ලෙස ගෙන එන දින (සිහිපත් කරවු.) තවද සෑම දෙයක්ම පැහැදිලි කිරීම සඳහා ද මුස්ලිම්වරුන්ට* මග පෙන්වීමක්, දයාවක් හා ශුභාරංචියක් ලෙස ද නුඹ වෙත අපි ධර්ම ප්‍රස්තකය(අල් කුර්ආනය) පහළ කළෙමු.

(90) සැබැවින්ම අල්ලාහ් යුක්තිය ද යහකම ද ඥාතීන්ට (ඔවුන්ගේ උරුමයන්) පිරිනැමීම ද අණ කරන්නේය. තවද ඔහු අශික්ෂිත දැයින් ද පිළිකුල් සහගත දැයින් ද සීමාව ඉක්මවා යෑමෙන් ද වළක්වාලන්නේය. නුඹලා මෙතෙහි කරනු පිණිස ඔහු නුඹලාට උපදෙස් දෙන්නේය.-

19) මෙම ආයතයෙන් අදහස් වන්නේ මෙලොවෙහිදී මිට්‍යා දේව ඇදහූවන් විශ්වාස කරමින් සිටියා වූ මිට්‍යා දෙවිවරුන් එදින විනිශ්චය දින දී ඔවුන්ගේම සතුරන් මෙන් පත් වන්නෝය යන්නය.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ
 عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ يُعَلِّمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزَاهَا مِنْ بَعْدِ
 قُوَّةٍ أَنْكَأَ ۖ تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبُ مِنْ أُمَّةٍ ۗ إِنَّمَا يَبُلُوكُمْ
 اللَّهُ بِهِ ۗ وَيُؤَيِّبُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ
 أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

-(91) නුඹලා (අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන්) ගිවිසුම් කර ගත් විට අල්ලාහ්ගේ ගිවිසුම ඉටු කරවූ. තවද නුඹලා කෙරෙහි අල්ලාහ්ව (සාක්ෂියක් ලෙස) භාරකරූ බවට නුඹලා පත් කර තිබිය දී දිවුර්ති ස්ථිර කළ පසු ඒවා කඩ නොකරවූ. සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව දන්නේය. (92) තවද (තමා ගෙනූ) තම ගෙනුම, ශක්තිමත් වූවායින් පසු (එය) කැබලි වලට ලිහන්නියක් මෙන් නුඹලා නොවූ.²⁰ එක් පිරිසක් තවත් පිරිසකට වඩා (සංඛ්‍යාවෙන් හා ධනයෙන්) වර්ධනය වූවක් හේතුවෙන් නුඹලාගේ දිවුර්ති නුඹලා අතර වංචා සහගතක් ලෙස පත් කර ගන්නෙහුය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලාව පිරික්සුමට ලක් කරන්නේ එමගින්ය. තවද ඔහු නුඹලා කවර දෙයක් පිළිබඳව හේදහින්න වෙමින් සිටින්නෙහු ද එය (මෙවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ නුඹලාට පැහැදිලි කරනු ඇත.

(93) අල්ලාහ් අභිමත කර තිබුණේ නම් නුඹලාව එකම සමූහයක් බවට පත් කරන්නට තිබුණි. එනමුත් ඔහු අභිමත කරන අයව නොමග යන්නට ඉඩ හරින්නේය. තවද ඔහු අභිමත කරන අයව යහමගට යොමු කරන්නේය.²¹ තවද නුඹලා කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව සැබැවින්ම නුඹලා විමසනු ලබන්නෙහුමය.

20) කැබලි වලට ලිහන්නිය යනුවෙන් මෙහි සඳහන් වනුයේ මක්කාවෙහි විසූ රිකා බින්ත් සාද් නම් නුගත් කාන්තාවක් පිළිබඳවය. ඇය උදේ සිට දහවල දක්වා ශක්තිමත්ව නූල් ගොතා පසුව එය කැබැලි වලට ලිහා දමන්නීය. ඇය පිළිබඳව වූ මෙම සිද්ධිය දිවුරුම් දී පසුව එය කඩ කරන්නන් කෙරෙහි උපමා වශයෙන් එකල භාවිත කිරීම සිරිතක් වී තිබුණි. එනම් එක් ගෝත්‍රයක් තවත් ගෝත්‍රයක් සමඟ 'තමන්ට ආපදාවක් වූ විට ඔවුන් තමන්ට උදව් කරන මෙන් ද ඔවුන්ට යම් ආපදාවක් වූ විට තමන් ඔවුන්ට උදව් කරන මෙන් ද ගිවිසුම් කර සිටින අතර තමන් ගිවිසුම් කළ මෙම ගෝත්‍රයට වඩා බලවත් ගෝත්‍රයක් දුටු විට මෙම ගෝත්‍රය සමඟ කළ ගිවිසුම කඩ කර බලවත් ගෝත්‍රය සමඟ ගිවිසුමක් කර ගනිති. මෙය වළක්වනු පිණිස අල්ලාහ් ඉහත සඳහන් උදාහරණය පෙන්වා ඇත.

21) මෙම සූරාවෙහි 9 වන ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِنَا كَمَا خَلَا بَيْنَكُمْ فَتْرًا قَدَّمَ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ إِنَّمَا عِنْدَ
 اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُ
 الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثِيَ وَهُوَ
 مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَادْرَأْ
 قُرْآنَ الْقُرْآنِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾

(94) නුඹලා අතර වංචා සහගතවනක් ලෙස නුඹලාගේ දිවුරුම් පත් කර නොගනිවු. එසේ (කළේ) නම් පාදයක් ස්ථාවර වූ පසු එය ලිස්සා යනු ඇත.²² තවද අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් නුඹලා (ජනයිත්ව) වළක්වාලමින් සිටි හේතුවෙන් (මතු ලොවෙහි) නරකය නුඹලා රස විඳිනු ඇත. තවද නුඹලාට මහත් වූ දඬුවමක් ද ඇත. (95) තවද අල්ලාහ්ගේ ගිවිසුම අල්ප මිලකට විකුණා නොදමවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අබියස ඇති දෑ (පිළිබඳව) නුඹලා දැන සිටින්නෙහු නම්, එයමය නුඹලාට යහපත් වන්නේ. (96) නුඹලා අබියස ඇති දෑ අවසන් වී යන්නේය. තවද අල්ලාහ් අබියස ඇති දෑ ඉතිරිව පවතින්නක්ය. තවද ඉවසා දරා ගත්තවුනට ඔවුන් කරමින් සිටි ඉතා අලංකාර දෑ වෙනුවෙන් සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ගේ වේතනය පිරිනමන්නෙමු.

(97) පිරිමියෙකුගෙන් හෝ කාන්තාවකගෙන් තමන් විශ්වාසිකයෙකුව, කවරෙකු යහකම් කළේ ද ඔහුව අපි යහපත් ජීවිතයක් ජීවත් කරවන්නෙමු. තවද ඔවුන් කරමින් සිටි ඉතා අලංකාර දෑ වෙනුවෙන් සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ගේ වේතනය ඔවුනට පිරිනමන්නෙමු.

(98) (නබිවරය,) නුඹ අල් කුර්ආනය පාරායනා (කරන්නට ආරම්භ) කළේ නම් පහර දී පලවා හරින ලද ෂෙයිතාන්(ගේ* උවදුරු) වෙතින් අල්ලාහ්ගෙන් ආරක්ෂාව පතවු. (99) (මන්දයක්) සැබැවින්ම විශ්වාස කර තම පරමාධිපති වෙතම (සියල්ල) භාර කරනවුන් කෙරෙහි ඔහුට(ෂෙයිතාන්ට) කිසිදු බලයක් නැත.-

22) එනම් කෙනෙකු අයුතු වැරදි දැයට ප්‍රතිඥා දීම තුළින් අන් මිනිසුන් ඒවා අනුගමනය කිරීමෙන් ඔවුන්ද වැරද්දට හසු විය හැකිය. එබැවින් ඔවුන්ගේ නොදැනුවත්කමින් සිදු වන එම වැරදීමට තමන් විනිශ්චය දිනයේ වගකිව යුතු වන්නේය. තවද මෙහි 'ලිස්සා යෑම' යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ ඔවුන්ද වරදට පෙලඹෙනු ඇත යන්නයි.

إِنَّمَا سُلْطَنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّاهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾ وَ لَقَدْ نَعَلْنَا أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ۚ لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِي ۗ وَهَذَا السَّانُ

﴿١٠٢﴾ عَمِّي مُبِينٌ

-**(100)** ඔහුගේ බලය වනුයේ ඔහුව භාරකරුවෙකු වශයෙන් ගන්නන් හා ඔහුට අවනත වීම) හේතුවෙන් **(අල්ලාහ්)** ආදේශ කරන්නන් කෙරෙහිමය. **(101)** තවද **(නබිවරය,)** එක් වදනක් (තවත්) වදනක ස්ථානයට අපි වෙනස් කළ විට “නුඹ ගොතා පවසන්නෙක්ම යැ”යි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු පැවසුවෝය. තවද **අල්ලාහ්** තමා පහළ කරන දෑ පිළිබඳව මැනවින් දන්නාය. නමුත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා (ඒ පිළිබඳව) නොදන්නෝය.²³ **(102)** **(නබිවරය,)** “විශ්වාස කළවුන්ව ස්ථාවර කිරීමටත් මුස්ලිම්වරුන්ට මග පෙන්වීමක් හා ශුභාරංචියක් වශයෙන් ද සත්‍යයන් යුතුව නුඹගේ පරමාධිපති වෙතින් රූෂ්*(ජිබ්රීල්*) එ(ම **අල් කුර්ආන**)ය පහළ කළේ” යැයි පවසවු.

(103) “මොහුට එ(ම **අල් කුර්ආන**)ය උගන්වනුයේ මිනිසෙක්ම යැ”යි ඔවුන් ප්‍රකාශ කර සිටීම සැබැවින්ම අපි දන්නෙමු. කවරෙකු වෙත ඔවුන් **(කුර්ආනීය වදන)** සම්බන්ධ කර පවසන්නේ ද ඔහුගේ භාෂාව (අරාබි නොවන) අන් බසකි. තවද මෙය පැහැදිලි අරාබි භාෂාවක්ය.²⁴

23) යම් විෂයකට **අල්ලාහ්** විසින් විධානය කරනු ලැබූ නීතියක් තවත් විෂයක දී එම නීතියම භාවිත වීම **අල් කුර්ආන**යේ ඇතැම් ස්ථානයන්හි දක්නට ලැබේ. මෙසේ **අල් කුර්ආන**යෙහි සිදු වන්නේ නම් මෙය දේව පිණිවිඩයක් විය නොහැකි යැයි **මක්කාවාසී** ප්‍රතික්ෂේපකයින් තර්ක කරන්නට වූහ. මෙම **ආයත**යෙන් පවසනුයේ මෙම තර්කය අර්ත ශුන්‍ය තර්කයක් බවය. මන්දයත් කුමන අවස්ථාවේ දී කුමන නීතියක් මිනිසාට සරිලන්නේ ද යන පරිපූර්ණ දැනුම ඇති **අල්ලාහ්** ඒ අනුව ඇතැම් නීතීන් පරිවර්තනය කරන්නේය. **අල් කුර්ආන** 2:106 **ආයත**යෙහි ද මෙවැනි අර්ථයන් අන්තර්ගත වැකියක් සඳහන් වී ඇත.

24) **අල් කුර්ආන**ය සවන් දෙන්නට උනන්දුවක් දැක් වූ රෝමානු වහලෙකු පිළිබඳව **නබි මුහම්මද්** ﷺ කුමාණන්ට ආරංචි විය. මොහුගේ මෙම මහත් ආශාව දුටු **නබි මුහම්මද්** ﷺ කුමාණන් මොහුව ඇතැම් අවස්ථාවන්හි මුණ ගැසෙන්නට ගියහ. මෙය දුටු **මක්කාවාසී** ප්‍රතික්ෂේපකයින් මෙම **අල් කුර්ආන**ය **නබි මුහම්මද්** ﷺ කුමාණන් මෙම රෝමානු වහලාගෙන් හදාරා ගෙන දෙයක් යැයි පවසන්නට වූහ. එනමුත් මොවුන් වටහා ගන්නට අසමත් වූ දෙයක් නම් මොවුන් පවසන මෙම රෝමානු වැසියාට අරාබි භාෂාව මැනවින් කථා කිරීමට නොහැක යන්නය. එකල අරාබි පඬිවරුන්ට පවා **අල් කුර්ආන**ය මෙන් යමක් ගොනු කිරීමට අසමත් වී තිබිය දී අරාබි නොවන්නෙකුගේ ආධාරයෙන් එය ගොනු කළා යැයි පැවසීම කෙතරම් අනුවණකමක් ද?

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَغْتَبِرَ
 الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ
 إِيمَانِهِ إِلَّا مِنْ أَكْرَهٍ وَ قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ
 غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
 الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ
 سَعَهُمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخٰسِرُونَ
 ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جٰهَدُوا وَ صَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ
 بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

(104) සැබැවින්ම අල්ලාස්ගේ වදන් විශ්වාස නොකරන්නන් නම් ඔවුන්ව අල්ලාස් යහමගට යොමු නොකරන්නේය. තවද ඔවුනට වේදනීය දඬුවමක් ද ඇත. (105) අසත්‍යය ගොතනුයේ අල්ලාස්ගේ වදන් විශ්වාස නොකරන්නන්මය. තවද ඔවුහුමය අසත්‍යවාදීහු වන්නෝ.

(106) කවරෙකු විශ්වාස කිරීමෙන් පසු අල්ලාස්ව ප්‍රතික්ෂේප කළේ ද (ඔහු කෙරෙහි අල්ලාස්ගේ කෝපය ඇත.) කවරෙකු තම හදවත විශ්වාසයෙන් සැනසුමට පත්ව තිබිය දී (විශ්වාසයෙන් බැහැර වන මෙන්) බල කරනු ලබන්නේ ද ඔහු හැරය. නමුත් කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේපය මගින් (තම) හදවත විවෘත කර ගත්තේ ද ඔවුන් කෙරෙහි අල්ලාස්ගෙන් වූ කෝපයක් ඇත. තවද ඔවුනට මහත් වූ දඬුවමක් ද ඇත. (107) එය(දඬුවම) ඔවුන් මතු ලොවට වඩා මෙලොව ජීවිතය ප්‍රිය කළ (හෙයින්) හා අල්ලාස් ප්‍රතික්ෂේපිත ජනයාව යහමගට යොමු නොකරන හෙයින්. (108) ඔවුහුමය තම හදවත් මත ද තම ශ්‍රවණයන් මත ද තම බැල්ම මත ද අල්ලාස් මූදා තැබූ අය වන්නෝ. තවද ඔවුහුමය අනවධානීන් වන්නෝ. (109) ඔවුන්මය මතු ලොවෙහි අලාභවත්කයින් බවට කිසිදු සැකයක් නැත.

(110) පසුව (නබිවරය,) පරීක්ෂාවට ලක් කරනු ලැබීමෙන් පසු දේශාන්තරණය කර අනතුරුව (අල්ලාස්ගේ මාර්ගයෙහි) ප්‍රයත්න කර ඉවසා දරාගත්තවුන්ට (පාපයන් කමා කිරීම) සඳහා සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති සිටින්නේය. එයට පසුව සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.-

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَ
 ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
 بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَتَقَدُّ جَاءَهُمْ
 رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا
 طَيِّبًا ۖ وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ لِرِيبَاءٍ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَ
 الدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾

(111) සෑම ආත්මයක්ම තමන් සඳහා වාද කරමින් පැමිණ තවද සෑම ආත්මයක්ම තමන් කළ දෑ (සඳහා වේතනය) පරිපූර්ණව දෙනු ලබන (ලොව අවසන්) දින (සිහිපත් කරවු). තවද ඔවුහු අපරාධ කරනු නොලබන්නෝය.

(112) සැනසුමෙන් අහසදාසීව තිබූ ගම්මානයක් උපමාවක් ලෙස අල්ලාහ් ගෙන හැර පැවේය. ඒ වෙතට සෑම තැනකින්ම එහි ජීවන සම්පත් (වර්ග) ඇති තරම් පැමිණෙන්නේය. නමුත් එ(ම ගම්මාන)ය අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යයන් වලට අකෘතඥ විය. එබැවින් ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් අල්ලාහ් එයට සාහිත්තෙහි හා බියෙහි වස්ත්‍රය විඳින්නට සැලැස්සුවේය. (113) සැබැවින්ම ඔවුන් වෙත ඔවුන් අතුරින්ම වූ රසුල්වරයෙකු* පැමිණියේය. එවිට ඔවුහු ඔහුව අසත්‍යය කළෝය. එබැවින් ඔවුන් අපරාධකරුවන්ව සිටිය දී දඬුවම (මෙලෙසම) ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය.

(114) (විශ්වාසිකයින්!) අල්ලාහ් නුඹලාට පිරිනැමූ දැයින් අනුමත යහ දෑ අනුභව කරවු. තවද නුඹලා අල්ලාහ්ටම පමණක් නැමදුම් කරන්නෙහු නම් ඔහුගේ භාග්‍යයන්ට කෘතඥ වවු. (115) ඔහු නුඹලා කෙරෙහි (අනුභව කිරීමට) තහනම් කර ඇත්තේ මළ සතුන්, රුධිරය, සුකර මාංශ හා අල්ලාහ් නොවන වෙනත් දෑ සඳහා කැප කරනු ලැබූ දෑම වේ. තවද යමෙක් කැමැත්තක් නොමැත්තෙකුව හා (ජීවිතය රැක ගැනීමට අවශ්‍ය) ප්‍රමාණය ඉක්ම නොවන්නෙකුව (විකල්පයක් නොමැතිව ඒවා ආහාරයට ගැනීමට) බල කරනු ලබන්නේ නම් එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂාමශීලීය පරම කරුණාහරිතය.²⁵

25) අල් කුර්ආන් 5:3 සහ 6:145 යන ආයතයන් පාද සටහන් සමග බලන්න.

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِيَتَفَتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ^ط
 إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ^م وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَامًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ^ع وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
 أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَ
 أَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا ^ط وَ
 لَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِأَنْعَامِهِ ^ط اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَ
 اتَّيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ^ط وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَبِنَ الصُّلِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ
 اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ^ط وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

(116) අල්ලාහ් කෙරෙහි අසත්‍යය ගොතනු පිණිස "මෙය අනුමතය. මෙය තහනම්ය." යැයි නුඹලාගේ දිවවල් අසත්‍යය වර්ණනා කරන දෑ පිළිබඳව නුඹලා නොපවසවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් කෙරෙහි අසත්‍යය ගොතනවුන් ජයග්‍රහණය නොලබන්නෝය. (117) (මෙය) ස්වල්ප භුක්ති විදීමකය. තවද (මතු ලොවෙහි) ඔවුනට වේදනීය දඬුවමක් ද ඇත. (118) (නබිවරය,) පෙර නුඹ කෙරෙහි අප දන්වා සිටි දෑ යුදෙව්වුන් කෙරෙහි ද අපි තහනම් කළෙමු.²⁶ තවද අපි ඔවුනට අපරාධ නොකළෙමු. නමුත් ඔවුහුමය ඔවුනට අපරාධ කර ගන්නවුන් වන්නෝ. (119) පසුව නොදැනුවත්කමින් නරකක් කර ඉන් පසුව පශ්චාත්තාප වී තමන්ව සංශෝධනය කර ගන්නවුන්ට පාපයන් කමා කිරීම) සඳහා සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති සිටින්නෝය. එ(ම පශ්චාත්තාප)යට පසුව සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති අති ක්ෂමාශීලීය. පරමා කරුණාහරිතය.

(120, 121) සැබැවින්ම ඉබ්‍රාහිම්,* අල්ලාහ්ට අවනත වන (සෘජු දහම වෙත) නැඹුරු වූ ඔහුගේ භාග්‍යයන් වලට කෘතවේදියෙකු වූ (ආදර්ශමත්) මෙහෙයවන්නෙකු විය. තවද ඔහු ආදේශ තබන්නන් අතුරින් නොවූහ. ඔහු(අල්ලාහ්) ඔහුව (නබිත්වය සඳහා) තෝරා ගත්තේය. තවද ඔහුව සෘජු මාර්ගය වෙත යොමු කළේය. (122) තවද අපි ඔහුට මෙලොවෙහි යහපතක් පිරිනැමුවෙමු. තවද සැබැවින්ම ඔහු මතු ලොවෙහි දැහැමියන් අතුරින් වන්නෝය. (123) (නබිවරය,) පසුව 'සෘජු දහම වෙත' නැඹුරුවූවෙකු හා ආදේශ තබන්නන් අතුරින් නොවූවෙකු වන ඉබ්‍රාහිම්ගේ* පිළිවෙත පිළිපදිනු' යැයි නුඹ වෙත අපි වහි*(දේව පණිවිඩ) පහළ කළෙමු.-

26) අල් කුර්ආන් 3:93 4:160 සහ 6:146 යන ආයතයන් බලන්න.

إِنَّا جَعَلِ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ^ط وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ
 بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ^ط إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَ
 إِنَّ عَاقِبَتُمْ فَعَاقِبُوا بِسَبِيلِ مَا عُوذْتُمْ بِهِ ^ط وَلَكِنَّ صَبْرَتُمْ لَكُمْ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾

-(124) සෙනසුරාදා (දින නැමදුමට රැස්වීම සඳහා) යොදා ගනු ලැබුවේ ඒ පිළිබඳව හේදහින්න වූවන් (වන යුදෙව්වන්) කෙරෙහිමය.²⁷ තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති ඔවුන් කවර දෙයක් පිළිබඳව මත හේද ඇති කර ගනිමින් සිටියේ ද ඒ පිළිබඳව (මළුවන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ ඔවුන් අතර විනිශ්චය කරනු ඇත.

(125) (නබිවරය,) ප්‍රඥාවෙන් යුතුව ද යහපත් උපදෙස මගින් ද නුඹගේ පරමාධිපතිගේ මාර්ගය වෙත (ජනයිත්ව) ඇරයුම් කරවූ. තවද කවර දෙයක් වඩා යහපත් වන්නේ ද එ(ම යහපත් දැය)මගින් ඔවුන් සමග වාද කරවූ. සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔහුගේ මාර්ගයෙන් මුළාවූවන් පිළිබඳව මැනවින් දන්නාය. තවද ඔහු යහමග ලැබූවන් පිළිබඳව ද මැනවින් දන්නාය. (126) (නුඹලාට අපරාධ කළවුන්ව) නුඹලා දඬුවම් කරන්නේ නම් නුඹලා දඬුවම් කරනු ලැබුවාක් මෙන්ම දඬුවම් කරවූ.²⁸ (එහෙත්) නුඹලා ඉවසුවෙනු නම් එය ඉවසිලිවන්නයිනිට ඉතා යහපත්ය.-

27) මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් තමන් නබි ඉබ්රාහිම්* ﷺ තුමාණන්ගේ අනුගාමිකයින් යැයි පැවසූ අතර සෙනසුරාදා දින ආර්ථික කටයුතු නියැලීමේ තහනම නබි ඉබ්රාහිම්* ﷺ තුමාණන්ගේ පිළිවෙතෙහි වූ විධානයක් බව යුදෙව්වන් ප්‍රකාශ කරමින් සිටියෝය. එම ව්‍යාජ ප්‍රකාශයට පිළිතුරක් වශයෙන් අල්ලාස් මෙම ආයතයන්හි නබි ඉබ්රාහිම්* ﷺ තුමාණන් පිළිබඳව සඳහන් කර මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින්, තමන් නබි ඉබ්රාහිම්* ﷺ තුමාණන්ගේ අනුගාමිකයින් යැයි පැවසූ නමුත් ඔහු මොවුන් මෙන් අල්ලාස්ට හවුල්කරුවෙකු තබන්නෙකුට නොසිටි බව හා අල්ලාස් විසින් පත් කරනු ලැබූ කිසිදු නීතියක් තම මනෝ ඉච්ඡාව හේතුවෙන් මාරු කරන්නෙකුට නොසිටි බව මෙම ආයතයන් මගින් පෙන්වා දී ඇත. තවද සෙනසුරාදා දිනහිදී ආර්ථික කටයුතු නියැලීම පිළිබඳ තහනම නබි ඉබ්රාහිම්* ﷺ තුමාණන් කෙරෙහි නොවුණු අතර ඉස්රාෆීල්ගේ දරුවන් වන යුදෙව්වන් කෙරෙහි පමණක් තහනම්ව පැවතුණු බවද සඳහන් කර ඇත.

28) කෙනෙකු අන් මිනිසුන්ට සත්‍යය පැහැදිලි කිරීමේ දී ඇතැම් විට ඔවුන් ඊට විරුද්ධ නම් නොයෙකුත් හිරිහැරයන්ට ලක් විය හැකිය. මෙම අවස්ථාවේ දී මොහුට සමප්‍රතිදඬුවම් ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳව මෙම ආයතයෙන් පෙන්වා දී ඇත. කෙසේ වෙතත් ඔවුන්ගෙන් එම සම ප්‍රතිදඬුවම් නොකර ඉවසා සිටීම ඉතා උචිත යැයි මෙම ආයතයෙන් පවසා ඇත.

وَأَصْدِرْ وَمَا صَدْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَكُونُونَ ﴿١٢٧﴾ إِنَّ
 اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

-(127) (නඡ්වරය,) ඉවසා සිටිවු. නුඹගේ ඉවසීම ඇත්තේ අල්ලාඡ්ගෙන් මිස නැත. (පාපහර) ඔවුන් (දඬුවමට ලක් වීම) කෙරෙහි නුඹ දුක් නොවවු. ඔවුන් කුමන්ත්‍රණය කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව නුඹ පීඩනයෙහි පසු නොවවු.²⁹ (128) සැබැවින්ම අල්ලාඡ් බිය හක්තිමත් වුවන් හා කවරෙකු දැහැමියන් වන්නේ ද ඔවුන් සමගය.

29) තම සමූහයාගේ නොමග යෑම නිසා නඡ් මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ගෝකයට පත් විය. තම කාර්යය පරිපූර්ණ කර ඇති බැවින් මොහු අධිකව පීඩාවට පත් නොවිය යුතු යැයි මෙම ආයතය මගින් ඔහුව සනසා ඇත. මන්දයත් ඔවුන් මොහුව පිළිගත්ත ද නොවුව ද ඔවුන්ට යහමග පිරිනැමීමේ අයිතිය ඔහු සතු නොවන හෙයිනි.

17

سورة بني إسرائيل

සුරා බනූ ඉස්රාඊල්

(ඉස්රාඊල්ගේ දරුවෝ)

හැඳින්වීම

මෙහි පළමු වැකිය බැලූ කල අපට පෙනී යන්නේ මෙම සුරාව* පහළ වී ඇත්තේ 'ඉස්ථා හා මි:රාජී' යන නබි මුහම්මද් ා කුමාණන්ගේ ආශ්චර්යයමත් ගමනට පසුව බවයි. 'ඉස්ථා' යනු රාත්‍රි ගමන වන අතර 'මි:රාජී' යනු අහස් ආරෝහණ ගමනයයි.

අල්ලාහ් විසින් නබි මුහම්මද් ා කුමාණන්ව මක්කාවේ සිට 'බයිකුල් මක්දිස්' හෙවත් 'ජෙරුසලම්' දේශය වෙත 'බුරාක්' නැමැති ස්වර්ගයෙන් යුත් වාහනයක් ආධාරයෙන් ගෙන ගිය රාත්‍රි ගමන 'ඉස්ථා' යැයි හඳුන්වනු ලැබේ. පසුව ජෙරුසලම්හි සිට අහසට ජබර්ල්* ා කුමාණන් ආධාරයෙන් ඔහු ගිය ගමන 'මි:රාජී' යැයි හඳුන්වනු ලැබේ.

තවද මෙම සුරාවේ* ධර්ම පුස්තකය ලත් පුද්ගලයින්* එහි අන්තර්ගත දැ ක්‍රියාත්මක නොකළ හෙයින් ඔවුනට හිමි දඬුවම පිළිබඳව මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට සිහිගන්වා අවවාද කර ඇත. ලොවෙහි හා පරලොව යහතින් ජය ගත හැක්කේ අල් කුර්ආනය පිළිපැදීම තුළින් පමණක් බව ද මෙහි සඳහන් වී ඇත.

ආයත් අංක 22-38 දක්වා ආයතයන් මගින් යමෙකුගේ ආගමික සදාචාරාත්මක හා සමාජීය පිළිවෙත් පිළිබඳව දැනුවත් කර ඇත. පසුව ආත්ම වංචනිකයින්ගේ අතර්ථක වදන් පිළිබඳව පවසා ඔවුන්ගේ තර්කයන්ට ද පිළිතුරු දී ඇත.

පසුව නබි මුහම්මද් ා කුමාණන් හා මුස්ලිම්වරුන් තම විශ්වාසය අල්ලාහ් කෙරෙහි තබමින් තමන්ව අල්ලාහ්ගේ නැමදුම සඳහා කැප කර ඔහුගෙන් ඇයැද සිටින මෙන් අණ කර ඇත. 'බහු ඉස්ථාපිත' යන්නෙන් මෙම සුරාවට නාමය යොදා ගනු ලැබුයේ මෙහි සතර වන ආයතය පෙරටු කර ගෙනය. තවද මෙම සුරාවට 'ඉස්ථා' යන්නෙන් ද හඳුන්වනු ලැබේ.

17 සූරා බනූ ඉස්රාෂීල් (ඉස්රාෂීල්ගේ දරුවෝ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 111 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سُبْحٰنَ الَّذِیْ اَسْمٰی بِعَبْدِہٖ لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِیْ بُرِکْنَا
حَوْلَہٗ نُنزِلُہٗ مِنْ اٰیٰتِنَا اِنَّہٗ هُوَ السَّیِّئُ الْمُبْصِرُ ﴿١﴾ وَ اَتَيْنَا مُوسٰی الْکِتٰبَ وَ جَعَلْنٰہُ
هُدٰی لِّبَنِیْ اِسْرَآءِیْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِیْ وَ کِبٰلًا ﴿٢﴾ ذُرِّیَّةً مِّنْ حَمَلِنَا مِمَّنْ نُّوْحٌ اِنَّہٗ
کَانَ عَبْدًا شٰکُوْرًا ﴿٣﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) මස්ජද්ල් හරාම්හි*¹ සිට මස්ජද්ල් අක්සා දක්වා රාත්‍රී මද කොටසක දී තම ගැන්තාව කැටුව ගිය ඔහු(අල්ලාහ්) සුවිශුද්ධය. (එය කෙබඳු මස්ජදයක් ද යත්) එහි අවට අප අභිවාද්ධිමත් කළෙමු. (එලෙස අපි කැටුව ගියේ) අපගේ සාධක අතුරින් අප ඔහුට පෙන්වනු පිණිසය.² සැබැවින්ම ඔහුමය සර්ව ශ්‍රාවක සර්ව නිරීක්ෂක වන්නේ.

(2, 3) තවද නූහ්* සමග අප (යාත්‍රාවෙහි) ඉසිලූ අයගේ පරම්පරාවනි, අපි මුසාට* ධර්ම පුස්තකය(තව්රාතය*) පිරිනමා "භාරකරු වශයෙන් මා හැර නුඹලා (වෙනත් කිසිවෙකු දෙවියෙකු වශයෙන් පත් කර) නොගන්නැ"යි ඉස්රාෂීල්ගේ දරුවන්ට මග පෙන්වීමක් වශයෙන් අපි එය පත් කළෙමු. සැබැවින්ම ඔහු(නූහ්*) කෘතවේදී ගැන්වෙකුව සිටියේය.

1) "මස්ජද්ල් හරාම්" යනු මුස්ලිම්වරුන් තම නැමදුම් දිශාව ලෙස යොදා ගන්නා මක්කා නගරයෙහි සමවතුරුපු හැඩයකින් යුත් කෘබාව නම් ගොඩනැගිල්ල පිහිටි මස්ජදය යි.

2) නබි වදන් බොහෝමයක මෙම 'ඉස්රා හා මීරාජ්' ගමන පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. 'මීරාජ්' ගමනේ දී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් බොහෝ නබිවරුන් හමු වී කතාබහ කළ බව හා ස්වර්ගයෙහි හා නිරයෙහි නොයෙක් අවස්ථාවන් දුටු බව නබිවදන්හි සඳහන් වී ඇත. මුස්ලිම්වරුන්ට පංච කාල සලාතය* අනිවාර්යය වූයේ මෙම අවස්ථාවෙහිය. මෙම සියලු දෑ සිදු වූයේ එක් රැයක් තුළදීය. නමුත් මෙම ආයතනයන් සඳහන් වී ඇත්තේ මෙහි හැඳින්වීමෙහි පැහැදිලි කර ඇති 'ඉස්රා' නැමැති පළමු කොටස පිළිබඳව පමණි.

අල් කුර්ආන් 53:13-18 ආයතනයන්හි මෙම ගමනෙහි දෙවැනි කොටස වන 'මීරාජ්' පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. මෙම ගමන ආධ්‍යාත්මික නොව කායිකව සිදු වූවක් යැයි බොහෝ විද්වතුන්ගේ මතයයි. මන්දයත් මෙම ගමන පිළිබඳව මෙහි සඳහන් කර ඇත්තේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ ප්‍රාතිභාර්යයන් ගෙන හැර පෙන්වීමටය. එසේ එතුමා කායිකව නොගොස් එම සිදුවීම සිහිනයකින් වූයේ නම් මෙය ප්‍රාතිභාර්යයක් නොවනු ඇත.

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾
 فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَلِ
 الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
 وَجَعَلْنَا كُمُ الْكُفْرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾

(4) තවද "මිනිතලයේ නුඹලා දෙවරක් කලහකම් කරනු ඇත. තවද මහත් ආධම්භරයෙන් ඉපිලී යනු ඇතැ"යි ඉස්රාෆීල්ගේ* දරුවන් වෙත අපි එම ධර්ම පුස්තකයෙහි නියම කළෙමු. (5) "එම දෙකෙන් පළමුවැනි ප්‍රතිඥාව පැමිණි විට දැඩි බලයෙන් යුත් අප සතු ගැත්තන්ව නුඹලාට එරෙහිව අපි එවන්නෙමු.³ ඔවුහු (නුඹලාව ඝාතනය සඳහා) නිවෙස් අතර සොයමින් යන්නෝය. තවද එය සිදු කරනු ලැබූ ප්‍රතිඥාවක්ය.⁴ (6) පසුව ඔවුනට එරෙහිව නුඹලාට (ජයග්‍රහණ) වාරයක් අපි නැවත ලබා දුන්නෙමු. ධනයෙන් හා පිරිමි දරුවන්ගෙන් අපි නුඹලාට උපකාර කළෙමු. තවද නුඹලාව බහුතර පුද්ගලයින් බවට පත් කළෙමු.-

3) යහ හා අයහ යන සියලු මානවයාම අල්ලාහ්ගේ ගැත්තන්ය. එහෙත් අල් කුර්ආනයේ මෙම දෙපාර්ශවයට ගැත්තා යන යෙදුම භාවිත වන විට වෙන් වෙන් පාඨයෙන් භාවිත වී ඇත. යහ ගැත්තන් ආමන්තුණය වන විට 'අපගේ ගැත්තා' හා 'මාගේ ගැත්තා' යැයි සඳහන් වී ඇත. එහෙත් මේ නොවන අයුරින් උදා: 'අප සතු ගැත්තන්' යැයි යෙදී ඇත්නම් එය භාවිත වී ඇත්තේ අයහ ගැත්තන් පිළිබඳව ය.

4) ඉස්රාෆීල් දරුවන්* තම නබිවරුන්ගේ මග පෙන්වීමෙන් බොහෝ සෙයින් මුළා වී ගියෝ යැයි බයිබලයෙහි සඳහන් වී ඇත. එබැවින් ඔවුන් මුළා වූ සෑම විටෙකම ඔවුනට දඬුවමක් වශයෙන් සතුරන්ගෙන් පරාජයට පත්වෙමින් සිටියෝය. එහෙත් අල් කුර්ආනයෙහි මොවුනට සිදු වූවා වූ දඬුවම් දෙකක් පමණක් සඳහන්ව ඇත. පළමුවැනි දඬුවම වූයේ යෙරෙමියා(Jeremiah) නම් නබිවරයාගේ සමයෙහි නෙබුකද්නෙඤර්(Nebuchadnezzar) නැමැති බැබිලෝනියා දේශයෙහි කුරිරු අධිරාජ්‍යයාගේ ආක්‍රමණයයි. ක්‍රි:පූ:567 නෙබුකද්නෙඤර් අධිරාජ්‍යයා 'ජෙරුසලම' නගරය ආක්‍රමණය කර විනාශ කර දමා ඇතැම් ඉස්රාෆීල් ජනයාව ඝාතනය කර ඇතැමුන්ව සිරගත කළේය. ඉස්රාෆීල් ජනයා මින් පන්තරයක් ලබා තමන්ව නිවැරදි කර ගත්තෝය. මොවුන් ජෙරුසලම නගරයෙන් පිටුවහල් වී නොබෝ දිනකින් පර්සියානු අධිරාජ්‍යයා බැබිලෝනියාව ආක්‍රමණය කර ඉස්රාෆීල් ජනයාට නැවත ජෙරුසලමහි පදිංචි කරවීය. දෙවැනි දඬුවම වූයේ ක්‍රි:පූ: 175 දී ග්‍රීකයෝ විසූ කුරිරු අධිරාජ්‍යයාගේ ආක්‍රමණයයි. ඉස්රාෆීල් ජනයා නැවත වරක් නොමග ගිය සමයෙහි මොහු විසින් ආක්‍රමණය කරනු ලැබීය. යැයි ඉතිහාසගත ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

إِنَّ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِنَفْسِكُمْ ۖ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۚ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا
 وُجُوهَكُمْ وَيُدْخِلُوا السُّجُودَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ وَلِيَتَّبِعُوا مَا عَمِلُوا تَتَّبِعُوا ۚ عَلَى
 رَبِّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ ۚ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا ۚ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ۚ إِنَّ هَذَا
 الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا
 كَبِيرًا ۚ ۞ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَغْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا آهِمًا ۚ وَيَدْعُ
 الْإِنْسَانَ بِالشِّرْكِ دُعَاءً خَيْرًا ۚ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۚ ۞

-(7) නුඹලා යහකම් කළේ නම් නුඹලා යහකම් කළේ තම ආත්මයන්ටය. නුඹලා නපුරුකම් කළේ නම් එවිට එය ද ඒවාටමය(නුඹලාටමය). අවසාන ප්‍රතිඥාව පැමිණි විට (නුඹලාට විරුද්ධව පෙර එවූ සේ පිරිසක් අපි එවන්නෙමු. එසේ එවනුයේ) නුඹලාගේ මුහුණු විරුපි කිරීමට ද ප්‍රථම වතාවේ මස්ජිදයට ඔවුන් ඇතුළු වුවාක් මෙන් මොවුන් එයට ඇතුළු වීමට ද මොවුන් ජයග්‍රහණය කරන දෑ මොවුන්ම විනාශ කර දැමීමට ද වේ. (8) (නුඹලා පශ්චාත්තාපයේ යෙදුණේ නම්) නුඹලාගේ පරමාධිපති නුඹලාට කරුණාව දක්වන්නට පුළුවන. නුඹලා (කලහකම වෙත) නැවත හැරුණේ නම් අප ද (දඬුවම වෙත) නැවත හැරෙන්නෙමු.⁵ තවද අපි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට නිරය සිරගෙයක් බවට පත් කළෙමු.” (යැයි ඉස්රාෆීල්ගේ දරුවන් වෙත අපි එම ධර්ම පුස්තකයෙහි නියම කළෙමු.)

(9) සැබැවින්ම මෙම අල් කුර්ආනය ඉතා නිවැරදි දෑ වෙත මග පෙන්වන්නේය. තවද යහකම් කරන විශ්වාසිකයින්ට මහත් චේතනයක් ඇති බව ඔවුන්ට ශුභාරංචි පවසන්නේය. (10) තවද මතු ලොව විශ්වාස නොකරන්නවුන් වන ඔවුන්ට වේදනීය දඬුවමක් සූදානම් කර ඇත්තෙමු. (යනුවෙන් ද ඔවුන්ට අශුභාරංචි පවසන්නේය.)

(11) මිනිසා යහපත වෙනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කරන්නාක් (මෙන්) අයහපතට ද ප්‍රාර්ථනා කරන්නේය. තවද මිනිසා ඉක්මන් ගති ඇත්තෙකු විය.⁶

5) මින් මන්තට නැවත වරක් නොමග වූයේ නම් නැවත ආක්‍රමණයට ලක් වන්නේය යැයි අල්ලාහ් ඉස්රාෆීල් ජනයාට අවවාද කර ඇත.

6) අල් කුර්ආනය අල්ලාහ්ගෙන් වූ සැබෑ දහමක් නම් අපට දණ්ඩනයක් වන සාධකයක් ගෙන එන්නැයි ඇතැම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට අභියෝග කරන්නට වූහ.

وَجَعَلْنَا الْيَلَّ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَلَمَّحْنَا بِاللَّيْلِ الْيَلَّ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا
 فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۗ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلُّ
 إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبِيرَةً فِي عُنُقِهِ ۗ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ اقْرَأْ
 كِتَابَكَ ۖ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾ مَن اهْتَدَىٰ فَإِنَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ
 مَن ضَلَّ فَإِنَّا يَضِلُّ عَلَيْهِ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَ مَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
 رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ
 فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ

عِبَادٍ خَيْرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

(12) රාත්‍රිය හා දහවල අපි සංඥා දෙකක් බවට පත් කළෙමු. නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ භාග්‍යය සෙවීමටත් වර්ෂ සංඛ්‍යාව හා (කාල) ගණනය නුඹලා දැනු ගනු පිණිසත් රාත්‍රියෙහි සංඥාව අප අඳුරු (බවට පත්) කළෙමු. තවද දහවලේ සංඥාව ආලෝකය ගෙන දෙන්නක් බවට අපි පත් කළෙමු. තවද සෑම දෙයක්ම අපි පැහැදිලි ලෙස විග්‍රහ කර ඇත්තෙමු.

(13) සෑම මිනිසෙකුගේම තම අවසන් නිර්ණය ඔහුගේ ගෙලෙහි අපි එල්ලා තබා ඇත්තෙමු. තවද (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින ඔහුට අපි (ඔහුගේ ක්‍රියා) ලේඛනයක් ගෙන හැර පාන්නෙමු. දිග හරිනු ලැබුවක් ලෙස ඔහු එය දකින්නේය. (14) නුඹගේ ලේඛනය කියවුව. අද දින නුඹ පිළිබඳව විනිශ්චය කිරීමට නුඹම ප්‍රමාණවත් වන්නේය.

(15) කවරෙකු යහමග ලබන්නේ ද එසේ ඔහු යහමග ලබනුයේ තමන්ටමය. කවරෙකු මුළා වූයේද එසේ ඔහු මුළා වනුයේ තමාට එරෙහිවමය. තවද (තම පාපයේ) බර උසුලන්නෙකු වෙනකෙකුගේ (පාපයේ) බර නොඋසුලන්නේය. තවද (යම් සමූහයකට උපදෙස් දෙන) රසුල්වරයෙකු* එවන තෙක් (කිසිවෙකුටවත්) අපි දඬුවම් කරන්නන් නොවූයෙමු. (16) එක් ප්‍රදේශයක් අපි විනාශ කිරීමට අපේක්ෂා කළ විට (අපට අවනත වන මෙන්) එහි ප්‍රධානීන්ට අප අණ කළෙමු. එහෙත් ඔවුහු එහි පාපකම් කළෝය. එබැවින් ඒ කෙරෙහි (දඬුවමේ) වදන නියම විය. එවිට අපි එය සහමුලින්ම විනාශ කළෙමු. (17) නූඹට* පසු කොපමණ පරම්පරාවන් අපි විනාශ කර ඇත්තෙමු ද! නුඹගේ පරමාධිපති ඔහුගේ ගත්තන්ගේ පාපයන් පිළිබඳව අභිඥානවත්තයෙකු වශයෙන් ද නිරීක්ෂා කරන්නෙකු වශයෙන් ද ප්‍රමාණවත් වන්නේය.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا
 مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ
 سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُبَدِّ هُوْلَاءَ وَهُوَ آخِرٌ أَوْ أَوَّلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ إِذَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ
 مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۗ وَ لِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ دَرَجَاتٍ ۗ وَالْأَكْبَرُ
 تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُومًا ﴿٢٢﴾

(18) කවරෙකු මෙලොව අපේක්ෂා කරන්නේ ද අප අභිමත කළවුනට අප අභිමත කළ දෑ එහිම ඔහුට ඉක්මණින්ම පිරිනමන්නෙමු. පසුව අපි ඔහුට නිරය ඇති කළෙමු. ඔහු එහි අවමානයට ලක් ව (අල්ලාහ්ගේ දයාවෙන්) ඉවත් කරනු ලැබුවෙකු සේ පිවිස දැවෙන්නේය. (19) කවරෙකු විශ්වාසිකයෙකු ලෙස මතු ලොව අපේක්ෂා කර එයට නිසි අයුරින් උත්සාහ දරන්නේ ද ඔවුහුමය තම උත්සහයන් කෘතවේදීත්වයට භාජනය වූ අය වන්නෝ.⁷ (20) ඔවුනටත් මොවුනටත් සියල්ලටම නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ දීමනාවෙන්⁸ අපි උපකාර කරන්නෙමු. නුඹගේ පරමාධිපතිගේ දීමනාව (කිසිවෙකුටත්) වළකනු ලැබුවක් නොවන්නේය. (21) (නබිවරය, ලොවෙහි) ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකුට තවත් සමහරෙකුට වඩා අප ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත් කළේ කෙසේ දැයි නුඹ නිරීක්ෂණය කරවු. තවද ඇත්තෙන්ම මතු ලොව තරාතිරමින් අති මහත්ය. ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙන් ද අති මහත්ය.

(22) (නබිවරය,) අල්ලාහ් සමග තවත් දෙවියෙකු (හවුල්කරුවෙකු ලෙස) පත් නොකරවු. එසේ (කළේ) නම් නුඹ අවමානයට ලක්ව (පිළිසරණක් නොමැතිව) අතහැර දමනු ලැබුවෙකු බවට අසුන් ගනු ඇත.-

7) යමෙකුගේ මතු ලොව යහපත උදා කර ගැනීම සඳහා කොන්දේසි සතරක් මෙම ආයතයෙන් පෙන්වා දී ඇත. පළමුවැන්න තමන් කරන යහ ක්‍රියාවන්ට මතු ලොවෙහි කුලිය ලැබිය යුතු යැයි අපේක්ෂා කිරීමය. දෙවැන්න තමන්ගේ යහ වේතනාව සමග යම් උත්සහයක් දැරිය යුතුය. තුන්වැන්න මෙම උත්සහය අල්ලාහ් පැවසූ ආකාරයෙන් විය යුතුය. සතරවැන්න ඔහු සැබෑ දෙවියන් වන අල්ලාහ්ගේ විශ්වාසිකයෙකු විය යුතුය.

8) මෙම ආයතයෙහි 'දීමනාව' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ අල්ලාහ් විසින් යහ හෝ අයහ ගැන්වත් සියල්ලන්ටම ලොවෙහි දෙනු ලබන ජීවන සම්පත්ය. එනමුත් මරණින් මතු ජීවිතයෙහි අල්ලාහ්ගේ ආශීර්වාදය ලබා ගැනීමට නම් ආයත් අංක 19 සඳහන් වී ඇති අයුරින් ක්‍රියා කළ යුතුය.

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۗ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا
 أَوْ كِلَيْهِمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تُنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاحْفَظْ لَهُمَا جَنَاءَ
 الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ
 إِن تَكُونُوا صٰلِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلآءَابِيْنَ غَفُوْرًا ﴿٢٥﴾ وَآتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ
 السَّبِيْلِ وَلَا تُبَدِّرْ تَبَدِّيْرًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبَدِّرِيْنَ كَانُوْا إِخْوَانَ الشَّيْطٰنِ ۗ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ
 لِرَبِّهِ كَفُوْرًا ﴿٢٧﴾ وَإِمَّا تَعْرِضْ عَنْهُمْ اِبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا

مِّيْسُوْرًا ﴿٢٨﴾

(23) “ඔහු හැර වෙනත් කිසිවෙක් නුඹලා නොනැමදිය යුතු යැයි ද දෙමාපියන් සමඟ යහ අයුරින් කටයුතු කළ යුතු” යැයි ද නුඹගේ පරමාධිපති (නුඹලාට) නියම කොට ඇත. “නුඹ(ගේ භාරකාරත්වය යටතේ නුඹ) අඛියස ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් කෙනෙකු හෝ ඔවුන් දෙදෙනාම මහලු වියට පත් වූයේ නම් එවිට ඔවුන් දෙදෙනාට ‘උඹ’ (නම් අගෞරවයෙන් හෝ කෝපයෙන් ‘චිත්’) යන්නෙන් (පවා) නුඹ නොපවසවු. තවද ඔවුන් දෙදෙනාට නුඹ බැණ නොවදිවු. තවද ඔවුන් දෙදෙනාට නුඹ ගෞරවනීය වදන් පවසවු. (24) ඔවුන් දෙදෙනාට කරුණාවෙන් යුතු යටහත්භාවයේ පියාපත් හෙළවු. තවද “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, කුඩා අවදියේ සිටින විට ඔවුන් දෙදෙනා මා ඇති දැඩි කළාක් මෙන් නුඹ ඔවුන් දෙදෙනාට කරුණාව දක්වනු මැනවි!” යැයි ප්‍රාර්ථනා කරවු. (යැයි ද නුඹගේ පරමාධිපති නියම කොට ඇත.) (25) නුඹලාගේ සිත් කුළ ඇති දෑ පිළිබඳව නුඹගේ පරමාධිපති මැනවින් දන්නාය. නුඹලා දැහැමියන්ව සිටින්නෙහු නම් එවිට සැබැවින්ම ඔහු (තමන්ව) සංශෝධනය කර ගන්නවුනට අති ක්ෂමාශීලීය.

(26) ඥාතියාට ඔහුගේ උරුමයන් ලබා දෙවු. තවද දිළිඳාට ද මගියාට ද (ඔවුන්ගේ උරුමයන් ලබා දෙවු.) තවද අනවශ්‍යය ලෙස වියදම් කොට නාස්ති නොකරවු. (27) සැබැවින්ම නාස්ති කරන්නන් **ෂෙයිකාන්වරුන්ගේ*** සහෝදරයින් වූවෝය. **ෂෙයිකාන්*** ඔහුගේ පරමාධිතිට මහා ගුණමකුවෙකුව සිටියේය. (28) නුඹ බලාපොරොත්තු වන නුඹගේ පරමාධිපතිගේ කරුණාව අපේක්ෂා කරමින් (සිටියදී) නුඹ ඔවුන්ගෙන් වැළකෙන්නේ නම් ඔවුනට නුඹ මාදු බස් පවසවු.⁹

9) මෙම ආයතයෙන් අදහස් කරන්නේ යම් කෙනෙකු ඉහත ආයත අංක 26 හි සඳහන් වී ඇති අයුරින් දන් දීමට ආශාවෙන් සිටිය දී එයට අපොහොසත්ව සිටින විට අවශ්‍යතාවක් ඇත්තෙකු තමන් වෙත පැමිණ දන් දෙන මෙන් ඉල්ලා සිටින විට මොහු ඔහුගේ සිත නොරිදවා ප්‍රියමනාප වදනින් ඔහුට පිළිතුරු දිය යුතු යැයි යන්නය.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا
 ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا
 تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً أَمْلَاقٍ ۖ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا
 تَقْرَبُوا الزَّانِيَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
 بِالْحَقِّ ۗ وَمَن قَتَلَ مَطْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرَبِّهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرَفُ فِي الْقَتْلِ ۗ إِنَّهُ كَانَ
 مَنصُورًا ﴿٣٣﴾

(29) නුඹගේ දෑත් නුඹගේ ගෙලට බැඳ දමනු ලැබුවක් බවට පත් නොකරවු. තවද සම්පූර්ණ දිගු හැරීමකින් එය විස්තීරණය ද නොකරවු. එසේ (කළේ) නම් අවලාදයට ලක්ව දිලිඳුභාවයට පත් වූවෙකුට ඉඳ සිටිනු ඇත.¹⁰ (30) සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති ඔහු අභිමත කරන අයට ජීවන සම්පත් විස්තීරණය කරන්නේය. තවද සීමා කරන්නේය. සැබැවින්ම ඔහු තම ගැත්තන් පිළිබඳව අභිඥානවන්ත නිරීක්ෂකයෙකු වන්නේය.

(31) දිලිඳුකමට බිය වී නුඹලාගේ දරුවන් නුඹලා ඝාතනය නොකරවු. ඔවුන්ට ද නුඹලාට ද ජීවන සම්පත් ලබා දෙනුයේ අපමය. සැබැවින්ම ඔවුන්ව ඝාතනය කිරීම මහා වරදක් වන්නේය. (32) නුඹලා පරදාර ලිංගික සේවනයට සමීප නොවවු. සැබැවින්ම එය අශීලීයය. මාර්ගයෙන් ද ඉතා නපුරුය. (33) තවද (ඝාතනය කිරීමට) අල්ලාහ් තහනම් කළ ආත්මයක් නුඹලා යුක්තියෙන් මිස ඝාතනය නොකරවු. කවරෙකු අසාධාරණයට ලක්ව ඝාතනය කරනු ලැබුවේ ද සැබැවින්ම ඔහුගේ භාරකරුට (එහි නීත්දු ගැනීමේ) බලය පත් කළෙමු.¹¹ (සම ප්‍රතිදඬුවම් දැක්වීමක් වශයෙන් ඝාතකයාව) ඝාතනය කිරීමේ දී ඔහු සීමාව ඉක්ම විය නොයුතුය. සැබැවින්ම ඔහු උදව් කරනු ලබන්නෙකුය.-

10) මෙම ආයතයෙහි 'නුඹගේ දෑත් නුඹගේ ගෙලට බැඳ දමනු ලැබුවක් බවට පත් නොකරවු.' යැයි අදහස් කරනුයේ මසුරුකම පිළිබඳවය. එනම් මෙම ආයතයෙහි යථාර්ථය වන්නේ යමෙකු මසුරු නොවිය යුතු අතර අවශ්‍යතාවට වඩා වියදම් කර නාස්ති නොකළ යුතුයි යන්නය.

11) මෙහි බලය යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ ඝාතනයට හසු වූ අයගේ භාරකරුවන්ට 'කිසාස්' නැමැති සමප්‍රතිදඬුවම් කිරීමේ අයිතිය හෝ 'දියත්' නම් වන්දි ලබා ඝාතකයාව කමා කිරීමේ අයිතියයි. මෙම අයිතීන් ක්‍රියාත්මක කළ යුත්තේ අධිකරණ ක්‍රියාවලිය තුළින් ඝාතනය පිළිබඳව සම්පූර්ණයෙන් තහවුරු වීමෙන් අනතුරුවය. එසේ ඝාතනයට ලක් වූවාගේ භාරකරුවන්ට මෙවන් අයිතියක් තිබිය දී ඊට සීමාව ඉක්මවා යා නොයුතුයි යැයි මෙම ආයතයෙන් තව දුරටත් අවධාරණය කර ඇත. එහෙත් එකල අඥාන යුගයේ අරාබිවරුන් තම ගෝත්‍රයේ අයෙකු ඝාතනයට ලක් වූයේ නම් ඝාතකයාගේ ගෝත්‍රයේ බොහෝ දෙනෙකු ඝාතනය කරන්නෝය. නැතහොත් එක් අයෙකු ඝාතනය කළ ද ඔහුව ඉතා අමානුෂික ලෙස ඝාතනය කරන්නන් වූවෝය. මෙම ආයතයෙන් එලෙස හැසිරීම තහනම් යැයි අවවාද කර ඇත.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْدَأَ أَشُدَّهُ ۖ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۚ إِنَّ
 الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُلتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
 وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّبْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ
 أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَنْسِفِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۚ إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ
 تَبْدُلَ الْجِبَالَ طَوًّا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ
 إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۚ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا
 مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾

- (34) අනාථ දරුවාගේ වස්තුවට ඔහු වැඩිවියට එළැඹෙන තුරු යහ අයුරින් මිස සමීප නොවවු. ¹² තවද නුඹලා ගිවිසුම ඉටු කරවු. සැබැවින්ම (නුඹලාගේ) ගිවිසුම විමසනු ලබන්නක්ය. (35) නුඹලා මනින විට මිනුම සම්පූර්ණ කරවු. තවද නුඹලා සම තුලනයකින් කිරවු. එයමය ශ්‍රේෂ්ඨ හා යහපත් අවසානය වන්නේ.

(36) නුඹට කවර දෙයක් පිළිබඳව දැනුම නොමැත්තේ ද එවන් දෑ පිළිබඳව කථා නොකරවු. සැබැවින්ම සවන, දෘෂ්ටිය හා හදවත යන මේවා සියල්ල ඒ ගැන ප්‍රශ්න කරනු ලබන දෑ වන්නේය. ¹³ (37) තවද නුඹ මිහිතලයේ ගර්චයෙන් ගමන් නොකරවු. සැබැවින්ම නුඹට මිහිතලය දෙබැ කළ නොහැක්කේමය. තවද කඳුහි උස ඉක්ම විය නොහැක්කේමය. (38) මේ සියල්ලක්ම (පිළිබඳව නම්,) එහි නපුර නුඹගේ පරමාධිපති අබියස පිළිකුල් කරනු ලැබූ දෑය. (39) (නබිවරය!) මේවා නුඹගේ පරමාධිපති ප්‍රඥාවෙන් නුඹ වෙත වහි* පහළ කළ දෑය. තවද අල්ලාහ් සමග වෙනත් දෙවියෙකු (හවුල්කරුවෙකු ලෙස) පත් නොකරවු. එසේ (කළේ) නම් අවලාදයට ලක්ව (අල්ලාහ්ගේ දයාවෙන්) ඉවත් කරනු ලැබුවෙකු ව නිරයෙහි දමනු ලබන්නේය.

12) 'යහ අයුරින් සමීප වීම' යනු අනාථ දරුවාගේ වස්තුවේ ආරක්ෂා කරන්නට හෝ ඒවා දියුණු කරන්නට හෝ මිස ඒවාට අත නොහැබිය යුතුය යන්නය. තවද 'වැඩි වියට පත් වන තුරු' යනු එම දරුවා තම කටයුතු තනිවම කළමනා කරන්නට නිසි තත්ත්වයක් ලබන වයස උදා වන තුරුය යන්නය.

13) මෙම ආයතයෙන් අදහස් වන්නේ කෙනෙකු තමන්ට ආරංචි වන සියලු දෑ, තම අනිසි උද්වේගය, හදිසි ආශාවන් සහ අනුමානයන් අනුව ක්‍රියා නොකළ යුතුයි යන්නය. මේ අනුව ක්‍රියා කර, වැරද්දක් අත් වූයේ නම් ලොව අවසන් දිනයේ අල්ලාහ් හමුවේ පිළිතුරු දිය යුතුව ඇත.

أَفَأَصْفُكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
 لَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ
 كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتِغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ عُلُوًّا
 كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوٰتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ
 بِحَمْدِهِ وَلَكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
 جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾

(40) (ප්‍රතික්ෂේපකයින්,) නුඹලාගේ පරමාධිපති නුඹලාට පිරිමි දරුවන් පිරිනමා ඔහු මලක්වරුන්ව* ගැහැනු දරුවන් ලෙස ගත්තේ ද?¹⁴ (නැත.) සැබැවින්ම නුඹලා පවසනුයේ මහා (හයානක) ප්‍රකාශයකි.

(41) තවද ඔවුන් උපදෙස් ලබනු පිණිස සැබැවින්ම අපි මෙම අල් කුර්ආනයේ පැහැදිලි කළෙමු. (නමුත්) එය ඔවුනට පලා යාම මිස වෙනත් කිසිවක් අධික කළේ නැත. (42) (නබීවරය,) ඔවුන් පවසන පරිදි “ඔහු සමග වෙනත් දෙව්වරුන් වී නම් එවිට අර්ෂනි* හිමියන් (විනාශ කිරීම)ට ඔවුන් මගක් සොයනු ඇත” යැයි පවසවු.¹⁵ (43) ඔහු පිවිතුරුය. තවද ඔවුන් පවසන දැයිත් ඔහු අති මහත් ලෙස උත්තරීතරය. (44) අහස් හත හා මිහිතලය ද ඒවායෙහි සිටින දැය ද ඔහුව පිවිතුරු කරති. ඔහුගේ ප්‍රශංසාවෙන් (ඔහුව) පිවිතුරු කරන්නක් මිස කිසිවක් (ඒවායෙහි) නැත. එනමුත් ඔවුන්ගේ පිවිතුරු කිරීම නුඹලා වටහා නොගන්නෙහුය. සැබැවින්ම ඔහු ඉවසිලිවන්තය. අති ක්ෂමාශීලීය.

(45) නුඹ අල් කුර්ආනය පාරායනය කරන විට නුඹ හා (නුඹට හිරිහැර කරන) මතුලොව විශ්වාස නොකරන්නන් අතර ආදාශ්‍යමාන තීරයක් (නුඹගේ ආරක්ෂාව සඳහා) පත් කළෙමු.-

14) කාන්තාවන් පිරිමින්ට වඩා පහත් උදවිය යැයි ද මෙම පහත් උදවිය අල්ලාහ්ගේ දරුවන් යැයි ද එකල අරාබිවරුන් විශ්වාස කරන්නට වූහ. මොවුන් මෙසේ පැවසීමට හේතු වූයේ එකල ඔවුන් ගැහැනු දරුවන්ව අප්‍රිය කිරීමය. එහෙයින් තම දරුවන් අල්ලාහ්ගේ දරුවන්ට වඩා උසස් යැයි මොවුන්ගේ මිථ්‍යා මතයක් තිබුණි. නමුත් ඉස්ලාමීය කෝණයෙන් බැලූ කල අල්ලාහ්ට කිසිවිටෙක දරුවන් නොවන අතර කාන්තාවන් කිසිදු අන්දමකින් පිරිමින්ට වඩා පහත් උදවිය ද නොවන්නෝය.

15) මෙම ආයතයෙන් බහු දේවවාදීත්වයට පිළිතුරු දී ඇත. එනම් අල්ලාහ් හැර වෙනත් දේව බලය ලැබූ දෙව්වරුන් සිටි නම් ඔවුන් සියලු දෙනාම ඉතා ස්වාධීනව සිටීමට උත්සහ දරනු ඇත. තවද ඔවුන් අතර නොයෙකුත් මතභේද ඇති වීමට ද ඉඩ ඇත. එසේ වූයේ නම් විශ්වයෙහි ව්‍යාසනකාරී තත්වයන් ඇති විය හැකිය. එසේ නම් විශ්වය නිසියාකාරව ක්‍රියාත්මක වීමෙහි යථාර්ථය බැලූ කල සියල්ල පාලනය කිරීමට එක් දෙවියෙකු පමණක් සිටි බව පැහැදිලි වන්නේය.

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ بَكَ فِي الْقُرْآنِ
 وَحَدَاةً وَلَوْ عَلَى آذَانِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَبِعُونَ بِهِ إِذْ يُسْتَبَعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ
 هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ
 الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْ
 لَسُبْعُوهُنَّ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي
 صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ
 رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ ۖ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ
 بِحَدِيدٍ وَتَتَّظِنُونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾

- (46) අපි ඔවුන්ට එ(ම අල් කුර්ආන)ය නොවැටහෙන සේ ඔවුන්ගේ හදවත් මත ආවරණයක් ද ඔවුන්ගේ කන් තුළ අගුලක් ද ඇති කළෙමු. නුඹ අල් කුර්ආනයෙහි (සඳහන් අයුරින්) නුඹගේ පරමාධිපති(පිළිබඳ)ව පමණක් පවසන විට, ඔවුන් පසුපස හැරී පලා යන්නෝය. (47) ඔවුන් නුඹට සවන් දෙ(න්නන් අතර සිටි)න විට ඔවුන් කුමක් සවන් දෙන්නේ දැයි අපි මැනවින් දන්නෙමු. (ඇත්තෙන්ම ඔවුන් නුඹට සවන් නොදෙන්නන්මය.) එවිට "නුඹලා අනුගමනය කරනුයේ හුනියම් කරනු ලැබූ මිනිසෙකු මිස නැතැ"යි අපරාධකරුවන් ප්‍රකාශ කරමින් ඔවුන් (අතර) රහසින් කතා කරමින් සිටින්නන්ය. (48) ඔවුන් නුඹට (සමච්චලයට මෙන්) කෙසේ උපමාවන් ගෙන හැර දැක්වූයේ දැ?යි බලවු. මෙහිසා ඔවුන් මූලාවූවෝය. එබැවින් ඔවුන් (යහ)මගක් සඳහා හැකියාව නොලබන්නෝය. (49) "අප ඇටකටු බවට පත්ව දිරාපත් පත් වූවායින් පසුවත් නව මැවුමක් ලෙස අප නැවත නැගිටුවනු ලබන්නන් වන්නෙමු දැ?"යි ඔවුහු පැවසුවෝය. (50, 51) "නුඹලා ගලක් හෝ යකඩයක් මෙන් වනු. එසේත් නොමැතිනම් නුඹලාගේ හදවත් තුළ (ශක්තිමත් යැයි උපකල්පනය කරන) මහත් වූ මැවුමක් බවට පත් වවු." යැයි (නබීවරය, ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ට පවසවු. එසේ (ඔවුන් එවන් මැවුමක් මෙන් පත්)වූවන් අපව නැවතත් ගෙන එනුයේ කවුරුන් දැ?යි ඔවුහු විමසති. (නබීවරය,) "ප්‍රථම වරට නුඹලාව මැවූ ඔහුම" යැයි පවසවු. එවිට නුඹ වෙත ඔවුන් (සමච්චලයෙන්) තම හිස් වනමින් 'එය කවදා දැ?'යි විමසන්නෝය. 'එය සමීපයෙන් සිදු වනු ඇතැ'යි නුඹ පවසවු. (52) (එය සිදු වනුයේ මිනී වළෙන්) නුඹලාව ඔහු කැඳවා ඔහුගේ ප්‍රශංසාවෙන් නුඹලා පිළිතුරු දී (ලොවෙහි) ස්වල්ප (කාලයක්) මිස නුඹ රැඳී නොසිටි බව නුඹලා සිතන දිනයෙහිය.

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ
 لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِن يَشَاءُ يُعَذِّبِكُمْ وَمَا
 أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ
 النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ فَلَا
 يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضُّمَاهِ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ
 الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ
 مَحْدُورًا ﴿٥٧﴾

(53) (නබිවරය,) “(එකිනෙකා කථා කරන විට) ඉතා යහපත් දැය පවසන්නැ”යි මාගේ ගැත්තන්ට නුඹ පවසවු. (මන්දයත්) සැබැවින්ම **ෂෙයිතාන්*** නුඹලා අතර හේදහින්නභාවය ඇති කරයි. සැබැවින්ම **ෂෙයිතාන්** මිනිසාට පැහැදිලි සතුරෙකු විය. (54) නුඹලාගේ පරමාධිපති නුඹලා (අතර පාපකරයින්) පිළිබඳව මැනවින් දන්නාය. ඔහු අහිමක කරන්නේ නම් නුඹලාට දයාව දක්වන්නේය. නැතහොත් ඔහු අහිමක කරන්නේ නම් නුඹලාට දඬුවම් කරන්නේය. ඔවුන් වෙත භාරකරුවෙකු ලෙස අපි නුඹව නොඑව්වෙමු.

(55) අහස්හි හා මිහිතලයේ සිටිනවුන්(ගෙන් ඔහුගේ දූතත්වය සඳහා කවුරුන් සුදුසුද යන්න) පිළිබඳව නුඹගේ පරමාධිපති මැනවින් දන්නාය. **නබිවරුන්ගෙන්*** සමහරෙකු තවත් සමහරෙකුට වඩා අපි උසස් කළෙමු. (ඒ අතුරින්) අපි **දාවුද්ට*** **සබූරය*** ප්‍රදානය (කර ඔහුව උසස්) කළෙමු.

(56) “(අල්ලාන් වන) ඔහු හැර (දෙවිවරුන් යැයි) නුඹලා ස්ථීරව සිතුවන්ව කැඳවවු. එවිට නුඹලාගෙන් ඔවුන් හානිය ඉවත් කිරීමට හෝ (එය) වෙනතකට හැරවීමට හෝ හැකියාව නොදරන්නෝය.” යැයි (නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට) පවසවු. (57) ඔවුන් (දෙවිවරුන් ලෙස) අයැද සිටින්නන් (වන **මලක්වරුන්*** පවා තමන් අතුරින් පරමාධිපතිට) ඉතා සමීප කවුරුන්දැ’යි යන්නට තම පරමාධිපති වෙත වූ මාර්ගය සොයන්නෝය. තවද ඔවුන් ඔහුගේ දයාව අපේක්ෂා කර ඔහුගේ දඬුවමට බිය වන්නෝය. සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපතිගේ දඬුවම අවවාදාත්මක විය.-

وَإِنْ مِنْ قَوْمٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ
 فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَالَّذِينَ
 تَبُودُ النَّاقَةُ مُبْصَرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ
 رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءُيَا الَّتِي آرَيْنُكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
 الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

-(58) (මළුවන්) නැගිටුවනු ලබන දිනට පෙර කිසිදු නගරයක් අප එය විනාශ කරනු මිස හෝ එයට (අප) දැඩි දඬුවම් පමුණුවනු මිස නැත.¹⁶ මෙය (ලව්හුල් මස්ඟුල්* නම්) ලේඛනයේ සඳහන් කරනු ලැබුවක් විය.

(59) (ප්‍රතික්ෂේපක ඔවුන් පතන සියලු සාධකයන්), ඒවා (ඔවුන්ගේ) මුතුන් මිත්තන් අසත්‍යය කළෝය යන්න මිස අපි සාධකයන් එවීම අපව වැළැක්වූයේ නැත. අපි සමූද්* ජනයාට ඔවු දෙනකු දැස් පනාපිටම පිරිනැමුවෙමු. එවිට ඔවුන් උඟට අපරාධ කළෝය.¹⁷ (එබැවින් අප ඔවුන්ව විනාශ කළෙමු.) අවවාදයට මිස අපි සාධකයන් නොඑවුවෙමු. (60) (නබිවරය,) සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති (නුඹට හිංසා කරන) ජනයාව වටලා (නුඹට ආරක්ෂා කරමින්) සිටින්නේ යැයි නුඹට අපි පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). නුඹට අප පෙන්වා දුන් දර්ශනය ද¹⁸ අල් කුර්ආනයේ සඳහන් ශාප කරන ලද ගස ද ජනයාට පරීක්ෂණයක් බවට මිස අපි පත් නොකළෙමු. තවද අපි ඔවුන්ව හිතියට පත් කරන්නෙමු. නමුත් අධිකව සීමාව ඉක්මවා යෑම මිස එය ඔවුන්ට වැඩි නොකළේය.

16) මෙහි විනාශ කිරීම යන්නෙහි අදහස් දෙකක් ගත හැකිය. පළමුව මෙම සියලු ගම්වාසීන් පාපයන් සිදුකර පශ්චාත්තාප නොවූ හෙයින් සියල්ලන්වම අල්ලාහ්ගේ දඬුවමට භාජනය වීම. දෙවැන්න ලොව අවසන් දිනයේ සියලු මැවුම් සමග සියලු නගරයන් ද විනාශ වීම.

17) මෙම සිදුවීමෙහි කෙටි විස්තරයක් දැන ගැනීම සඳහා අල් කුර්ආන් 7:73 හි පාද සටහන බලන්න. මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් විවිධ ප්‍රාතිහාර්යයන් ගෙන හැර පෙන්වන මෙන් ඉල්ලා සිටි මොහොතක මෙම ආයතය පහළ විය. මෙයින් පෙන්නුම් කරන්නේ යම් පිරිසක් අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රාතිහාර්යයන් ඉල්ලා සිටි ඔවුන්ට ඒවා ඉටු වී එය ප්‍රතික්ෂේප කළේ නම් ඔවුන්ට අල්ලාහ්ගේ දඬුවම පැමිණෙන්නේමය යන්නය.

18) මෙහි 'දර්ශනය' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ මෙම සුරාවෙහි* පළමු ආයතයෙහි සඳහන් 'ඉස්රා හා මි:රාජ් ගමන' පිළිබඳවය. අල් කුර්ආන් 44:43-44 යන ආයතයෙහි තිරයේ වැසියන්ගේ ආහාරය ැසක්කුම් ගස යැයි සඳහන් වී ඇත. මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් මෙම සිදුවීම් දෙකම සිදුවිය නොහැක්කක් යැයි පවසන්නට වූහ. මෙවන් ආශ්චර්යයන් අල්ලාහ් පත් කිරීමට හේතුව අල්ලාහ්ගේ බලය විශ්වාස කරන්නේ ද නැතහොත් තම දුර්වල බුද්ධිය යොදවන්නේ දැයි පිරික්සුම් කිරීම සඳහා යැයි මෙම ආයතය පෙන්වා දෙයි.

وَأَذَقْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِرُ مِنْهُم مِّنْ أَسْطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزَيِّجُ لَكُمْ الْغَلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

(61) “ආදම්ට* සුජුද්* කරවු” යැයි අප මලක්වරුන්ට* පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). ඉබ්ලීස්* හැර ඔවුහු (සියල්ලෝම) සුජුද් කළහ. ‘නුඹ මැටියෙන් මැවූ අයට මා සුජුද් කරන්නෙමි’ දැයි ඔහු පැවසීය. (62) “මට වඩා ඔබ ගෞරවයට පත් කළ මොහුව ද? (මා සුජුද් කළ යුතුය යන්නෙන්) ඔබ අදහස් කරනුයේ. (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින දක්වා නුඹ (මාගේ මරණය සඳහා) මා ප්‍රමාද කළේ නම් ඔහුගේ(ආදම්ගේ) පරපුරෙන් ස්වල්පයක් හැර (සෙසු අයව) මම අපිරිසිදු කරන්නෙමි” යැයි පැවසීය. (63) “නුඹ (බැහැරව) යවු. (නුඹට මා අවකාශය දෙන්නෙමි.) එහෙයින් ඔවුන් අතුරින් කවරෙකු හෝ නුඹව පිළිපැද්දේ නම් එවිට සැබැවින්ම පරිපූර්ණ ප්‍රතිවිපාක වශයෙන් නුඹලාගේ ප්‍රතිවිපාකය වන්නේ නිරයයි.” යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය. (64) ඔවුන් අතුරින් නුඹට හැකි අයව (සංගීතය වැනි) නුඹේ හඬින් මුළා කරවු. නුඹගේ අශ්වාරෝහකයින් ද පාබලයින් ද ඔවුන්ට එරෙහිව පෙළ ගස්වවු. (ඔවුන්ගේ) වස්තූන්හි ද දරුවන්හි ද (තහනම් දැයින්) ඔවුන් සමග නුඹ ද හවුල් වවු. තවද ඔවුන්ට ප්‍රතිඥා දෙවු.” (යැයි අල්ලාහ් පැවසීය.) ඡෙයිකාන්* ඔවුන්ට රැවටීම මිස (වෙනත් කිසිවක්) ප්‍රතිඥා නොදෙන්නේය. (65) “සැබැවින්ම මාගේ (යහ)ගැත්තන් කෙරෙහි නුඹට කිසිදු ආධිපත්‍යයක් නොමැත. භාරකරුවා වශයෙන් නුඹගේ පරමාධිපති ප්‍රමාණවත් වන්නේය.” (යැයි ඡෙයිකාන්ට* අල්ලාහ් පැවසීය.)

(66) (වෙළඳාමෙන්) නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ වරප්‍රසාදයන් සෙවීමට නුඹලා වෙනුවෙන් නොකාවන් මහ මුහුදෙහි යාත්‍රා කරවනුයේ ඔහුමය. සැබැවින්ම ඔහු නුඹලා සමග පරම කරුණාහරිත විය.-

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ
 وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
 ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكَيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
 قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ۗ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ
 كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ
 مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمامِهِمْ ۚ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ
 فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾

- (67) මුහුදෙහි විපතක් නුඹලාට ඇති වූ විටෙක (අල්ලාහ් වන) ඔහු හැර නුඹලා අයැදින දෑ (නුඹලාගෙන්) මුළා වී යන්නෝය. (මන්දයත් විපතින් ආරක්ෂා කරනුයේ අල්ලාහ් පමණය.) නමුත් නුඹලාව ආරක්ෂිතව ඔහු ගොඩ බැස් වූ කල්හි නුඹලා (ඔහුට) පිටුපාන්නෙහුය. තවද මිනිසා අකෘතඥ විය. (68) ගොඩබිමෙහි පෙදෙසක නුඹලා සමග පොළොව ගිල්වීම පිළිබඳවත් නුඹලා වෙත ගල් වර්ෂාවක් එවීම පිළිබඳවත් නුඹලා නිර්භියව සිටින්නෙහු ද? (එසේ අප කළේ නම්) පසුව නුඹලා තමන් වෙනුවෙන් කිසිදු භාරකරුවෙකු නොලබන්නෙහුය. (69) එසේ නොමැතිනම් තවත් වතාවක් නුඹලාව එ(ම මුහුදු ගමනෙ)හි නැවත යවා නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින් නුඹලා වෙත කුණාටුවක් එවා නුඹලාව ඔහු ගිල්වීම පිළිබඳව නුඹලා නිර්භියව සිටින්නෙහු ද? පසුව (එසේ කළේ නම්) නුඹලා වෙනුවෙන් අපට එරෙහිව එයින් ආරක්ෂා කරන්නෙකු පැමිණෙන කිසිවෙකු නුඹලා නොලබන්නෙහුය.

(70) තවද සැබැවින්ම අපි ආදම්ගේ* දරුවන්ව ගෞරවයට පත් කළෙමු. ගොඩබිමේ හා මුහුදේ අපි ඔවුන්ව ඉසිලුවෙමු. තවද පිවිතුරු දැයින් අපි ඔවුන්ට ජීවන සම්පත් ලබා දුනිමු. තවද අප මැවූවන්(අතුරින් අනෙක් අය)ට වඩා අධික වශයෙන් ඔහුට අපි ඉතා උසස් කළෙමු.

(71) සෑම ජන සමූහයක්ම ඔවුනොවුන්ගේ මෙහෙයවන්නා සමග අප කැඳවන දින කවරෙකුට තම දකුණතෙහි තම ලේඛනය දෙනු ලබන්නේ ද (එවන් දැහැමියන්) ඔවුන්ගේ ලේඛනය ඔවුහු (සතුටින්) කියවති. තවද අණුවක තරම්වත් ඔවුන් අපරාධ කරනු නොලබන්නෝය.-

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْلَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْلَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ
 عَنِ الذِّمَىٰ أَوْ حِينَا إِلَيْكَ لِيَتَّقِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۗ وَإِذَا لَاتَتْخَذُوكَ حَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ
 تَبَتُّنَا لَقَدْ كِدْتُمْ تَرَكُنَ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَادْتُنَا الضَّعْفَ الْحَيُوتَ وَضَعْفَ
 الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِؤُنَكَ مِنَ الْأَرْضِ
 لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

(72) (නමුත්) කවරෙකු මෙ(ලොවෙ)හි (සත්‍යයෙන්) අන්ධයෙකු ව සිටියේ ද මතු ලොවෙහි ද ඔහු අන්ධයෙකි. තවද (යහ) මාර්ගයෙන් අන්ත මුළාවුවෙකි.

(73) (නබිවරය, වහි* නොවන) වෙනත් දෙයක් අප මත නුඹ ගොතනු පිණිස අප නුඹට වහි* මගින් පහළ කළ දෙයින් (නුඹව දුරස් කොට) නුඹව ව්‍යසනයට පත් කිරීමට (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු සැබැවින්ම තැත් කළෝය. (එසේ කළේ නම්) එවිට ඔවුහු නුඹව සමීප මිතුරෙකු සේ ගනු ඇත. (74) (නබිවරය,) අපි නුඹව (බිය බැතිභාවයෙන්) ස්ථාවර නොකළේ නම් ස්වල්ප වශයෙන් හෝ ඔවුන් වෙත නැඹුරු වීමට සැබැවින්ම නුඹ සමීප වන්නට තිබුණි. (75) (එසේ නුඹ සමීප වූයේ නම්) එවිට අපි නුඹට (වේදනාව) ජීවිතයේ දී දෙගුණයක් ද මරණයේ දී දෙගුණයක් ද විඳවන්නෙමු. පසුව අපට එරෙහිව නුඹ වෙනුවෙන් කිසිදු උදව්කරුවෙකු නුඹ නොලබන්නෙහිය.¹⁹

(76) තවද (නබිවරය, මෙම) භූමියෙන් නුඹව පන්නා දමා එයින් නුඹව පිටුවහල් කිරීමට ඔවුහු සැබැවින්ම තැත් කළෝය. එවිට (නුඹ බැහැර වූයේ නම්) නුඹට පසුව ස්වල්පයක් හැර ඔවුහු එහි රැඳී නොසිටින්නෝය.²⁰ -

19) ඇතැම් මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපක ප්‍රභවරුන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් සමග සිටින දුප්පත් සහාබිවරුන්* තම සභාවෙන් ඇත් කළේ නම් ඔහුව නබිවරයෙකු* යන්නෙන් විශ්වාස කරන්නෙමු යැයි ඔහුට පැවසුවෝය. පසුව නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ඔවුන් ඉස්ලාමය වැලඳ ගනු ඇත යන චේතනාවෙන් ආරම්භයෙහි එම මතය සැලකිල්ලට ගත් අතර පසුව එම මතය ප්‍රතික්ෂේප කළේය.

20) මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ව මක්කා දේශයෙන් පිටුවහල් කිරීමට කුමන්ත්‍රණ කළෝය. එසේ ඔහු පිටුවහල් කරනු ලැබූයේ නම් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එහි වාසය කළ හැක්කේ කෙටි කාලයක් යැයි මෙම ආයතයේ අදහසයි. මන්දයත් පාපතරයින්ගෙන් පිරුණු එම භූමිය අල්ලාහ් විනාශ නොකරනුයේ අල්ලාහ්ගේ දූතයෙකු වන නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ද එහි සිටින හෙයිනි. පසුකාලීනව සිදු වූ ඇතැම් සිදුවීම් මගින් මෙම ආයතය සැබෑ විය. එනම් එතුමාණන් මදීනා දේශය කරා දේශාන්තරණය කිරීමෙන් අනතුරුව බද්ෆ් යුද්ධයෙන් බොහෝ ප්‍රතික්ෂේපක ප්‍රභවරුන් මරණයට පත් වූ අතර තවත් බොහෝ ප්‍රභවරුන් ගම්බිම් අහහැර වෙනත් දේශයන් කරා ගියෝය. තවද තවත් බොහෝමයක් ප්‍රභවරුන් ඉස්ලාමය වැළඳ ගත්තෝය.

سُنَّةٌ مِّنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَتِمُّ الصَّلَاةَ لِذِكْرِكَ
 الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ
 فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ ۚ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي
 مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ
 جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوتًا ﴿٨١﴾ وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ
 رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۗ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

(77) අපගේ රසුල්වරුන් අතුරින් සැබැවින්ම නුඹට පෙර අප එවූ අයගේ පිළිවෙත ද (මෙය)යි. අපගේ පිළිවෙතෙහි වෙනස් කිරීමක් නුඹ නොලබන්නේය. (78) (නබිවරයා,) සූර්යයා නැඹුරු වූ අවස්ථාවේ සිට රාත්‍රී ඇදිරිය දක්වා සලාතය* ද අලුයම සලාතය*²¹ ද ස්ථාපිත කරවූ. සැබැවින්ම ගජ්ජර (සලාතයෙහි) කුර්ආන් පාරායනය කිරීම (බොහෝ මලක්වරුන්* විසින්) නිරීක්ෂණය කරනු ලබන්නක්ව පවතී. (79) තවද රාත්‍රියෙහි තහජ්ජුද් සලාතය එමගින්(අල් කුර්ආනය පාරායනය කිරීම මගින්) ඉටු කරවූ. (මෙය) ඔබට (පමණක් අනිවාර්යය වූ) අතිරේක (නැග්දුමක්) වශයෙනි. නුඹගේ පරමාධිපති, ප්‍රශංසා කරනු ලැබූ පදවියෙහි නුඹව (විනිශ්චය දිනයෙහි) පත් කරන්නට පුළුවන.²² (80) තවද (නබිවරයා,) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සත්‍යය (සිතීන් වූ) පිවිසුමක් ලෙස (මදීනා නගරයට) මා ඇතුළු කරනු මැනව! තවද සත්‍යය (සිතීන් වූ) පිටවීමක් ලෙස (මක්කා නගරයෙන්) මා බැහැර කරනු මැනව! තවද නුඹ වෙතින් වූ උපකාරී බලයක් මා හට පත් කරනු මැනව!" යැයි පවසවූ.²³ (81) තවද "සත්‍ය (අල් කුර්ආනය) පැමිණ ඇත. අසත්‍යය විනාශ විය. සැබැවින්ම අසත්‍යය විනාශ වන්නක්ම විය" යැයි පවසවූ. (82) තවද විශ්වාසවන්තයින්ට අල් කුර්ආනයෙන් ප්‍රතිකාරකයක් හා දයාවක් වූ දෑ අපි පහළ කරන්නෙමු. (එහෙත්) අපරාධකයින්ට එය අලාභය මිස (වෙනත් කිසිවක්) වැඩි නොකරන්නේය.

21) 'සූර්යයා නැඹුරු වූ අවස්ථාවේ සිට රාත්‍රී ඇදිරිය දක්වා සලාතය*' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ලුහර්, අසර්, මාරිබ් හා ඉෂා යන සලාතයන්ය ද 'අලුයම සලාතය' යැයි අදහස් කරන්නේ උදෑසන ගජ්ජර සලාතය ද වේ.

22) මෙහි 'ප්‍රසංශා කරනු ලැබූ පදවිය' යනු විනිශ්චය දිනදී මුළු මිනිස් සමූහයා වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගෙන් අයැද සිටීමට මැදිහත් වීමේ භාගය ලබන උතුම් පදවියයි.

23) මෙම ප්‍රාර්ථනය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට අල්ලාහ් ඉගැන්වූයේ ඔහු මක්කා දේශයේ සිටින අවදියේ දීය. මෙයින් ඔහුට පෙන්නුම් කර දී ඇත්තේ කෙදිනක හෝ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මක්කාවෙන් මදීනාවට දේශාන්තරණය කරන බවය. පසුව එලෙසම සිදු විය.

وَإِذَا أَعْنَيْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَابَ جَانِبِهِ ۚ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَكْفُرًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلُّ
 يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ ۚ فَمَرْبُّكُمْ أَعْلَمُ بِبَنِّ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ
 الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتُمْ لَنَنْبَأَنَّ بِالَّذِي
 أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنِّي إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ
 عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لَّيْسَ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا
 يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

(83) (මිනිසාට යම් කරදරයක් ඇති වී) අපි මිනිසා කෙරෙහි වරප්‍රසාද දායාද කළ විට ඔහු (අපට අකාතඥ වී) පිටුපා තමාව (වෙනතකට) හරවා ගන්නේය. තවද ඔහුට නපුරක් ඇති වූ විටෙක අපේක්ෂාහිඟයෙකු (වී අප වෙත හැරෙන්නෙකු) බවට පත් වන්නේය.

(84) (නබිවරය,) “සෑම කෙනෙකුම (තම) තමන්ගේ ශෛලිය අනුව කටයුතු කරන්නේය. එබැවින් (ඒ අතුරින්) කවරෙකු වඩා නිවැරදි මාර්ගය ලැබුවත් දැයි නුඹගේ පරමාධිපති මැනවින් දන්නාය” යැයි පවසයි. (85) (නබිවරය, යුදෙව්) ඔවුහු නුඹගෙන් ප්‍රාණය පිළිබඳව විමසා සිටින්නෝය. “ප්‍රාණය මාගේ පරමාධිපතිගේ නියෝගයෙන් වූවකි. (එහි දැනුම අල්ලාහ් සතුව පමණි) දැනුමෙන් ස්වල්පයක් මිස නුඹලාට දෙනු නොලැබිය.” යැයි පවසයි.²⁴

(86) සැබැවින්ම අපි අහිමක කළේ නම් නුඹ වෙත වහි* වශයෙන් පහළ කළ දෑ (නුඹගේ) පහ කර ඇත්තෙමු. පසුව ඒ සඳහා නුඹ වෙනුවෙන් අපට එරෙහිව කිසිදු භාරකරුවෙකු නුඹ නොලබන්නෙහිය. (87) (එහෙත් නුඹට වහි* පහළ වූයේ) නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ දයාවකින් මිස (අන් හේතුවකින් නොව.) සැබැවින්ම ඔහුගේ වරප්‍රසාදය නුඹ කෙරෙහි මහඟු විය. (88) “මෙම අල් කුර්ආනය මෙන් යමක් ගෙන ඒමට මිනිසුන් හා ජින්නවරුන්* ඒකරාශි වී ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකු තවත් සමහරෙකුට (එම කර්තව්‍යයට) උදව්කරුවන් ලෙස සිටිය ද මෙවැන්නක් ඔවුන් නොගෙනෙන්නෝය” යැයි (නබිවරය,) පවසයි.²⁵

24) මෙම ආයතය පහළ වීමට හේතු වූයේ යුදෙව්වන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් ‘රූෂ්’(ප්‍රාණය) යනු කුමක් ද? යැයි විමසීමයි. මෙයින් අදහස් වන්නේ සීමිත බුද්ධියක් ඇති මනුෂ්‍යයාට රූෂ් නැමැති බැරැරුම් දැයක් වටහා ගැනීම අපහසු බවයි. එසේ හෙයින් මිනිසා විශ්වාස කළ යුත්තේ එය අල්ලාහ්ගේ මැවුමක් යන්නෙන් පමණි.

25) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් යම් ප්‍රාතිහාර්යයක් ගෙන හැර පෑ යුතු යැයි ප්‍රතික්ෂේපකයින් විමසූ විට මෙම ආයතය පහළ විය. එනම් ඔබ අතර අවුරුදු 40 පමණ කාලයක් පුරා නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ජීවත් විය. එහෙත් ඔහුගේ සාමාන්‍යය කතා ශෛලිය හා අල් කුර්ආනයේ භාෂා ශෛලිය කෙසේ වෙනස් දැයි නුඹලා මැනවින් දනියි. සියලු මිනිස් හා ජින්නවරුන් සියල්ලන්ම එක් වී

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا
 لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتَّى تَنْفَجِرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَّ
 عِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي
 بِاللَّهِ وَالْبَلِیَّةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُرْحٍ أَوْ تَرْقُبُ فِي السَّمَاءِ ۗ وَلَنْ نُؤْمِنَ
 بِرُؤْيَاكَ حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نُّقْرُؤُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ ۗ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَ
 مَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾

-(89) සැබැවින්ම මෙම අල් කුර්ආනයේ සියලු (ආදර්ශමත්) උපමාවන් ජනයාට අපි පැහැදිලි කළෙමු. එහෙත් මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා ප්‍රතික්ෂේපය මිස (වෙනත් කිසිවක්) පිළි නොගත්තෝය.

(90) (නබිවරයා දේව පණිවිඩය ප්‍රචාරය කරන විට ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු “ (මෙම මක්කා) දේශයෙන් අප වෙනුවෙන් නුඹ උල්පතක් හට ගත්වන තුරු නුඹව අපි විශ්වාස නොකරන්නෙමු.” පැවසූහ. (91) “එසේ නොමැතිනම් ඉදි හා මිදි වලින් යුත් උයනක් නුඹට විය යුතුය. ඒ අතුරින් නුඹ ගංගාවන් අධිකව ගලා බැසීමට සැලැස්විය යුතුය.” (92) “එසේ නොමැති නම් නුඹ ස්ථිරව විශ්වාස කරන පරිදි අප වෙත අහස කැබලි වශයෙන් වැටෙන්නට සැලැස්විය යුතුය. එසේත් නොමැතිනම් අල්ලාෂ් හා මලක්වරුන්ව* (අප) ඉදිරියට නුඹ ගෙන ආ යුතුය.” (93) “එසේ නොමැතිනම් නුඹට රනින් වූ නිවසක් තිබිය යුතුය. නැතහොත් නුඹ අහසට නැග යා යුතුය. පසුව (නුඹ රසුල්වරයෙකු* යැයි) අප කියවන ධර්ම පුස්තකයක් අප වෙත නුඹ පහළ කරන තුරු අපි නුඹගේ නැග යාම ද විශ්වාස නොකරන්නෙමු. (යැයි ද පැවසුවෝය.) (නබිවරයා) “මාගේ පරමාධිපති පිවිතුරුය. මම මනුෂ්‍ය දූතයෙකු මිස නොවූයෙමි.” යැයි පවසවු.

(94) (ජනයන්) තමන්ට යහමග (වන අල් කුර්ආනය) පැමිණි කල්හි “ මිනිසෙකු ව දූතයෙකු ලෙස අල්ලාෂ් එවා සිටියේ දැ?” යි ඔවුන් (සමච්චලයෙන්) පැවසීම මිස තමන් (අල්ලාෂ්ව) විශ්වාස කිරීමට (එම) ජනයාව කිසි (හේතුවක්) වැළැක්වූයේ නැත.-

සැකසුම් කළ ද මෙවැනි උසස් වාග් වාක්‍යවලින් යුත් ග්‍රන්ථයක් ගෙන ආ නොහැක යැයි මෙම ආයතනයේ අභියෝග කර ඇත. අදටත් මෙම අභියෝගය විවෘතව ඇති හෙයින් කෙදිනක හෝ මෙවන් ග්‍රන්ථයක් ගෙන ආ නොහැකි ආශ්චර්යයකි.

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَشْفُونَ مُطْبِئِينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِّيًّا وَبُكَيًّا وَصَّافًا ۖ مَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾ ذٰلِكَ جَزَاءُ هُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنَّا لَا نَبْعُوثُ لَنْ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾

- (95) (එසේනම්) “නිදහසේ හැසිරෙන මලක්වරුන්* මිහිතලයෙහි සිටියේ නම් ඔවුන් වෙත ද (ඔවුන්ගේ ගණයේම) මලක්වරයෙකුවම* දූතයෙකු ලෙස අහසින් අපි එවන්නට තිබුණි” යැයි පවසවු. ²⁶ (96) “මා අතර හා නුඹලා අතර සාක්ෂිකරුවෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත් වන්නේය. සැබැවින්ම ඔහු තම ගැත්තන් පිළිබඳව අභිඥානවත්තය. සර්ව අධිකෂකය.” යැයි පවසවු. (97) අල්ලාහ් කවරෙකුට යහමග පෙන්වන්නේ ද යහමග ලැබුවා ඔහුමය. කවරෙකු ඔහු මුළා කරන්නේ ද ඔහු හැර ඔවුන් වෙනුවෙන් භාරකරුවන් නුඹ නොලබන්නේමය. තවද (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ (ඔවුන්) අන්ධ ගොළු බිහිරි තත්ත්වයෙන් මුනිණනට (හරවා) අප ඔවුන්ව එක් රැස් කරන්නෙමු. ඔවුන්ගේ ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය නිරයයි. එය නිවී යන සෑම විටෙකම දැවෙන ගින්න අපි ඔවුන්ට අධික කරන්නෙමු. (98) අපගේ වදන් ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කර “අප ඇටකටු බවට පත්ව දිරාපත් වූවායින් පසුවත් නව මැවුමක් ලෙස අප නැවත නැගිටුවනු ලබන්නන් වන්නෙමු ද?”යි ඔවුහු පැවසූ හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ ප්‍රතිවිපාකය මෙයයි. (99) සැබැවින්ම අහස් හා මිහිතලය මැවූ අල්ලාහ් මොවුන් මෙන් වූ (අල්ප) දෑ (නැවත) මැවීමට අති බලසම්පන්න බව ඔවුන් නොදුටුවෝ ද? (ඔවුන්ගේ මෙලොව ජීවිතයේ අවසානය හා මතුලොව ආරම්භ වන) කිසිදු සැකයක් නොමැති (නියමිත) කාලයක් ඔවුන්ට ඔහු ඇති කළේය. එහෙත් අපාරධකරුවන් ප්‍රතික්ෂේපය මිස (වෙනත් කිසිවක්) පිළිනොගත්තෝය.

26) මෙම ආයතයෙන් පෙන්වා දෙන්නේ අල්ලාහ් යම් නබිවරයෙකු* මෙලොවට පහළ කරන්නේ එම සමූහයේ ගණයටම අයත් පුද්ගලයෙකු ය. ලොවෙහි මලක්වරුන්* ජීවත් වී ඇත්නම් මලක්වරයෙකු නබිවරයෙකු වශයෙන් පහළ වීමට ඉඩ ඇත. එසේ බැලූ කල ජිනවරුන්ට ද ජින නබිවරයෙකු එවනු ලැබුවා ද? යැයි පැනයක් පැන නගියි. නැත. මන්දයත් පොදුවේ බැලූ කල ජිනවරයා හා මනුෂ්‍ය වර්ගයා ස්වභාවයෙන් වෙනස් වුවද ඔවුන් දෙදෙනා හැඟීම් හා ආශාවන්හි එක හා සමානය. එබැවින් ජිනවරුන්ට අයත් නබිවරයා වූයේ මනුෂ්‍යය නබිවරුන් ය.

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ خَيْرَ آيِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
 قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسُئِلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ
 لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يُيُوسَى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يُفْرِعُوعُونَ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَهُمْ مِّنَ
 الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا
 الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾ وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ
 مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾

(100) මාගේ පරමාධිපතිගේ දයාවෙන් වූ ධන සම්භාරයන් නුඹලා සතු කර ගෙන තිබුණ ද නුඹලා වියදම් කිරීමට බියෙන් එය රඳවා තබා ගන්නෙහුය. මිනිසා මසුරෙකු විය.

(101) සැබැවින්ම අපි මූසාට* පැහැදිලි සාධකයන් නවයක් පිරිනැමුවෙමු.²⁷ ඔහු ඔවුන්(ගිර්අවුන් හා පිරිස) වෙත පැමිණි කල්හි "අහෝ මූසා! සැබැවින්ම නුඹව හුනියම් කරනු ලැබුවෙකු යැයි මම සිතමි" යැයි ගිර්අවුන්* ඔහුට පැවසූ අවස්ථාව (පිළිබඳව) ඉස්රාෆීල්ගේ* දරුවන්ගෙන් විමසවු. (102) අහස්හි හා මිනිතලයෙහි පරමාධිපති මිස (වෙනත් කිසිවෙකු) මෙවා සාධක වශයෙන් පහළ කළේ නැති බව නුඹ මැනවින් දන්නෙහිය. තවද "අහෝ ගිර්අවුන්! සැබැවින්ම නුඹ විනාශ කරනු ලබන්නෙකු බව මම සිතමි" යැයි (මූසා) පැවසීය. (103) (එවිට ඉස්රාෆීල්ගේ* දරුවන් වන) ඔවුන්ව එම දේශයෙන් පන්නා දැමීමට ඔහු(ගිර්අවුන්*) සිතුවේය. එබැවින් ඔහු හා ඔහු සමග වූ සියල්ලන් අපි ජලයේ ගිල්විමු. (104) ඉන් පසුව අපි ඉස්රාෆීල්ගේ* දරුවන්ට "නුඹලා භූමියේ (නිදහසේ) වාසය කරවු. මතු ලොව ප්‍රතිඥාව (වන විනිශ්චය දින) පැමිණි විට නුඹලා සියල්ලන්ම අපි ගෙන එන්නෙමු" යැයි පැවසුවෙමු.

(105) (නබිවරය,) සත්‍යය ලෙස අපි එ(ම අල් කුර්ආන)ය පහළ කළෙමු. තවද සත්‍යයෙන් යුතුවම එය පහළ විය. තවද ශුභාරංචි පවසන්නෙකු හා අවවාද කරන්නෙකු වශයෙන් මිස අපි නුඹව නොඑව්වෙමු.-

27) මෙහි සාධකයන් යනු නබි මූසා* ආදී තමාණන්ට පිරිනමනු ලැබූ ප්‍රතිභාර්යයන් ය. එනම් නාගයෙකු මෙන් පරිවර්තනය වූ ඔහුගේ සැරයටිය, ගොතභාවයෙන් ඔහු සුව වීම, සුදෝසුදු ඔහුගේ දකුණක, මුහුදු දෙබෑ වීම සහ අල් කුර්ආන 7:133 ආයතයෙහි සඳහන් වී ඇති කරුණු පහ ය.

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ أَمِنُوا بِمِثَابِ اللَّهِ
 أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾
 وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُونُونَ
 وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَىٰ ﴿١١٠﴾ وَلَا تَجْهَرُبِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١١﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وِليٌّ مِنَ الدُّنْيَا وَكَرَّهَتْ

تَكْوِيْمًا ﴿١١١﴾

- (106) මිනිසුන්ට නුඹ ක්‍රමානුකූලව පාරායනය කරනු පිණිස අපි කුර්ආනය වන එය (කොටස් බවට) වෙන් කර තවද එය අපි පියවරෙන් පියවර පහළ කළෙමු. (107) "එය නුඹලා විශ්වාස කරවු. නැතහොත් විශ්වාස නොකරවු. සැබැවින්ම මීට පෙර (ධර්ම පුස්තකයේ) ඥානය දෙනු ලැබුවත් වන ඇතැමුන් කෙරෙහි මෙය පාරායනය කරනු ලැබූ විට ඔවුන් සුජුද්* කිරීමෙන් මුණිනකට වැටෙන්නෝය.²⁸ යැයි (නබිවරය,) පවසවු. (108) තවද ඔවුන් "අපගේ පරමාධිපති පිවිතුරුය. අපගේ පරමාධිපතිගේ ප්‍රතිඥාව සිදු කරනු ලබන්නකි" යැයි පවසන්නෝය. (109) ඔවුන් හඬා වැලපෙමින් මුනිණකට (සුජුද්‍යෙහි) වැටෙන්නෝය. තවද එය ඔවුන්ට බැතිමත්කම වර්ධනය කරන්නේය.

(110) "අල්ලාහ් යැයි අමතවු. නැතහොත් රහ්මාන් යැයි අමතවු.²⁹ නුඹලා කවර දෙයකින් ඇමතුව ද ඔහුට අලංකාර නාමයන් ඇත." යැයි (නබිවරය,) පවසවු. නුඹගේ නැමදුම්හි (පාරායනය කිරීමේ දී) ශබ්දය උස් නොකරවු. තවද එය පහත් ද නොකරවු. ඒ දෙක අතර වූ (මැදි) මාවතක් සොයවු. (111) තවද "කිසිදු දරුවෙකු නොගත් ආධිපත්‍යයේ තමාට කිසිදු හවුල්කරුවෙකු නොවූ දුබලත්වයෙන් ආරක්ෂාකරන්නෙකු ඔහුට නොවූ අල්ලාහ්ටමය සියලු පැසසුම්" යැයි පවසවු. තවද නුඹ ඔහුට ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙන් (ඔහුගේ) ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පවසවු.

28) මෙය සුජුද්* කළ යුතු ආයතනයකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:206 හි පාද සටහන බලන්න.

29) මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් 'අර් රහ්මාන්'(පරම කරුණාහරිත) යන නාමය අල්ලාහ්ට යොදන්නට අමුණ කළෝය. එබැවින් අල් කුර්ආනයේ මෙම නාමයෙන් අල්ලාහ්ට සඳහන් වීම සවන් දුන් සෑම විටෙකම ඊට විරෝධතා පළ කරන්නට වූහ.

18

سورة الكهف

ഈരാ അല് കബ്ന

(ഔത)

හැඳින්වීම

මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ නබිත්වය පිළිබඳව යුදෙව් හා කිතුනුවන්ගෙන් විමසුවෝය. එයට ඔවුන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගෙන් ප්‍රශ්න තුනක් විමසන මෙන් ඉල්ලා සිටියෝය. පළමුවැන්න ගුහාවට ඇතුළු වූ තරුණයින් පිළිබඳවය. දෙවැන්න නැගෙනහිර සිට බටහිර දක්වා ගමන් කළ පුද්ගලයා වන **ෆදල් කර්නයිත්**ගේ තත්ත්වය පිළිබඳවය. තෙවැන්න ප්‍රාණයේ ස්වභාවය පිළිබඳවය. ප්‍රථම ප්‍රශ්න දෙකට මෙම සූරාවෙහි* පිළිතුරු දී ඇති අතර තෙවැනි ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දී ඇත්තේ **අල් කුර්ආන් 17:85** වන **ආයතයෙන්ය.*** එබැවින් මෙම වෘත්තාන්ත දෙක මෙම සූරාවෙහි අන්තර්ගත වී ඇති අතර **නබි මුසා* ﷺ** හා **හිල්ර් ﷺ** තුමාණන් අතර සිදු වූ සිදුවීම ද මෙහි සඳහන් වී ඇත.

18 සුරා අල් කහ්ෆ් (ලෙන)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 110 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْۤ اَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِهٖ الْكِتٰبَ وَكَمْ یَجْعَلُ لَهٗ عِوَجًا ﴿۱﴾ قَبِیۡمًا یُّنۡزِلُ بِاَسَا
 سِیۡدًا مِّنۡ لَّدُنْهُ وَیُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِیۡنَ الَّذِیۡنَ یَعْمَلُوۡنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمۡ اَجْرًا حَسَنًا ﴿۲﴾
 مَّا كِیۡنَ فِیۡهِ اَبَدًا ﴿۳﴾ وَیُنۡذِرَ الَّذِیۡنَ قَالُوۡۤا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَاكۡدًا ﴿۴﴾ مَا لَهُمۡ بِهٖ مِنْ عِلۡمٍ وَلَا
 لِاٰبَآئِهِمۡ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفۡوَٰهِهِمْۗ اِنَّ یُّقۡوَلُوۡنَ الْاِكۡذٰبًا ﴿۵﴾ فَلَعلَّكَ بَاخِعٌ نَّفۡسَكَ
 عَلٰۤی اٰثَرِهِمْۗ اِنَّ لَکَ یُؤۡمِنُوۡۤا بِهٰذَا الْحَدِیۡثِ اَسۡفَا ﴿۶﴾ اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلٰی الْاَرۡضِ زِیۡنَةً لِّهَا
 لِنَبۡلُوۡهُمۡ اَیُّهُمۡ اَحۡسَنُ عَمَلًا ﴿۷﴾ وَاِنَّا لَجٰعِلُوۡنَ مَا عَلَیۡهَا صَعِیۡدًا جُرۡزًا ﴿۸﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) සියලු පැසසුම් තම ගැත්තා කෙරෙහි ධර්ම පුස්තකය(අල් කුර්ආනය) පහළ කළ අල්ලාහ් සතුය. ඔහු එහි (මත හේදයන්ගෙන් හෝ අඩුපාඩු වලින්) කිසිදු ඇදයක් නොතැබුවේය. (2) ඔහු වෙතින් වූ දැඩි දඬුවමක් පිළිබඳව අවවාද කරනු පිණිස ද යහකම් ක්‍රියාවට නංවන විශ්වාසකයින්ට 'ඔවුනට යහ වේතනයක්(ස්වර්ගයක්) ඇතැ'යි ශුභාරංචි පවසනු පිණිස ද සෘජු වූවක් ලෙස (අල් කුර්ආනය පත් කළේය. (3) (ඔවුන්) එ(ම ස්වර්ගයෙහි) සදාකල් රැඳෙන්නන් ලෙස (සිටින්නෝ)ය. (4) තවද "අල්ලාහ් පුතෙකු ගත්තේ යැ"යි පැවසුවන්ට අවවාද කිරීම පිණිස (ද එය ඔහු පහළ කළේය. (5) ඔවුනට හා ඔවුන්ගේ මුතුන්මිත්තන්ට ඒ පිළිබඳව කිසිදු දැනුමක් නැත. ඔවුන්ගේ මුවින් පිට වන වදන බරපතළ විය. ඔවුහු අසත්‍යය මිස නොපවසන්නෝය.

(6) (නබිවරය,) මෙම පණිවිඩය(අල් කුර්ආනය) ඔවුහු විශ්වාස නොකළේ නම් (ඔවුන් පිළිබඳව නුඹ) දුකෙන් ඔවුන්ගේ පියසටහන් මත නුඹ නුඹවම විනාශ කර ගන්නට යන්නේය. (7) ඔවුන් අතුරින් ක්‍රියාවෙන් වඩාත් යහපත් වන්නේ කවුරුන්දැ'යි අපි පිරික්සනු පිණිස සැබැවින්ම මිහිතලය මත ඇති දෑ අපි එ(ම මිහිතලය)ට අලංකාරයක් බවට පත් කළෙමු. (8) තවද සැබැවින්ම අපි ඒ මත ඇති දෑය (වියළි ගිය) නිසරු භූමියක් ලෙස පත් කරන්නන් වන්නෙමු.

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيِّمَ ⁹ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى
 الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَى
 آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِئُوا
 أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ¹³ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

(9) ලෙණෙහි¹ හා ශිලා ලේඛනයෙහි² වැසියන් අපගේ සංඥාවන් අතුරින් පුද්ගලාකාර(අය)ව සිටියේ යැයි නුඹ සිතන්නෙහි ද? (10) තරුණයින් ලෙණ වෙත (සරණ සොයා) ලැගුම් ගත් කල්හි “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, නුඹ වෙතින් වූ දයාව අපට පිරිනමනු මැනව! තවද අපගේ විෂයයෙහි අපට නිසි මගක් සකස් කර දෙනු මැනව!” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (11) වසර ගණනාවක් ලෙණෙහි දී අපි ඔවුන්ගේ කන් මත ආවරණය (කර නින්දක් ඇති) කළෙමු. (12) පසුව ඔවුන් ලෙණෙහි) රැදී සිටි කාලය (පිළිබඳව මත හේදයෙහි සිටි) දෙපිරිසෙන්³ කවුරුන් මැනවින් ගණනය කරන්නේ දැයි අපි දැන ගනු පිණිස අපි ඔවුන්ව (නින්දෙන්) අවදි කළෙමු.

(13) (නබිවරය,) සත්‍යයෙන් යුතුව ඔවුන්ගේ පුවත නුඹ කෙරෙහි අපි පවසන්නෙමු. සැබැවින්ම ඔවුන් තම පරමාධිපතිව විශ්වාස කළ තරුණයින්ය. තවද අපි ඔවුන්ගේ යහමග වර්ධනය කළෙමු.-

1) ලෙණට ඇතුළු වූ පිරිස පිළිබඳ සාරාංශය මෙයයි. එකල සිටි රජු මෙම තරුණයින් පිරිස අල්ලාස්ට ආදේශ තැබිය යුතු යැයි බල කළේය. එබැවින් මෙම තරුණයින් මොහුගෙන් ආරක්ෂා වීමට නගර සීමාවෙහි වූ ලෙණකට තම සුනඛයා සමග ඇතුළු වූවෝය. එහිදී ඔවුනට නින්දක් ඇති විය. මොවුන්ගේ නින්ද අවුරුදු ගණනාවක් දක්වා දීර්ඝ වූ අතර ඔවුන්ගේ ජීවිතයට කිසිදු හානියක් නොවීය. මෙලෙස මෙම කාලවකවානුව පරම්පරාවන් ගණනාවක් දක්වා ගත වී තිබුණි. පසු කලෙක දැහැමි පුද්ගලයෙකු රටේ පාලකයා ලෙස පත් විය. මෙම සමයෙහි නින්දෙන් අවදි වූ ඔවුන් මහා කුසගින්නක් ඇති වී ඔවුන්ගෙන් අයෙකු ආහාර මිල දී ගැනීමට තමන් අතර ඇති කාසි ගෙන කඩ වීදියට ගියේය. මෙම පුරාණ කාසි දැක ඔවුන්ගේ වෘත්තාන්තය වටහා ගත් නගරවාසීන් මොවුන් සැඟවුණු තරුණයින් යැයි හඳුනා ගත් හෙයින් මොවුනට ගෞරව කළෝය. මන්දයත් මෙවන් දැහැමි තරුණයින් පිරිසකගේ වෘත්තාන්තය පිළිබඳව පරම්පරා ගණනාවක් තිස්සේ ජනප්‍රවාදයේ පැතිරී තිබුණු හෙයිනි. මොවුන් මරණයට පත් වීමෙන් පසු එම ස්ථානය අසල ජනයා මස්ජිදයක් තැනුවෝය. ක්‍රිස්තියානීන්ගේ වාර්තාවන්හි මොවුන් පිළිබඳව ‘නිදා සිටින්නන් හත්දෙනා’ යැයි සඳහන් වී ඇත.

2) “ශිලා ලේඛනයෙහි” යන වචනයෙහි අරාබි පදානුගත අරුත “රකීම්” වේ. එනම් මොවුන් සත් දෙනාගේ නාමයන් ලියා ලෙණෙහි දොරටුවේ එල්ලා තිබුණි.

3) පිරිසක් මොවුන් එක් දිනක් නිදාගත් බව පැවසූ අතර අනෙක් පිරිස මොවුන් නිදා ගත් දින ගණන පිළිබඳව දැනුම ඇත්තේ අල්ලාස්ට යැයි පැවසුවෝය.

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هُوَ آلاءَ قَوْمِنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً ۗ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾ وَإِذْ اعْتَرَفْتُمُوهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْا إِلَىٰ الْكُفِّهِ يَنْشُرْكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرِّقًا ﴿١٦﴾ تَرَى السَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ عَنْ كُهُفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ۗ ذٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ۗ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾

(14) තවද ඔවුහු (ඔවුන්ගේ කෲර රජු ඉදිරියේ) නැගිට සිට “අපගේ පරමාධිපති අහස්හි හා මිනිතලයේ පරමාධිපතිය. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු (කිසි විටෙක) අප නොකැඳවන්නේමය. (එසේ කැඳවූයේ නම්) එවිට අපි (සත්‍යයෙන්) සීමාව ඉක්මවා ගිය දැ පැවසුවෙමු” යැයි ඔවුන් පැවසූ කල්හි අපි ඔවුන්ගේ හඳවත් (සත්‍යය පැවසීමෙහි) ශක්තිමත් කළෙමු. (15) (තවද එම තරුණයින්) “අපගේ ජනයා වන මොවුන් ඔහු(අල්ලාහ්) හැර වෙනත් දෙවිවරුන් (නැමදීමට) ගත්තෝය. ඔවුන්(ව නැමදීම) සඳහා පැහැදිලි සාධකයක් ඔවුන් ගෙන ආ යුතු නොවේ ද? අල්ලාහ් කෙරෙහි අසත්‍යය ගොතන්නාට වඩා දැඩි අපරාධකරුවා කවරෙක් ද? (16) “(ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ගෙන් හා අල්ලාහ් හැර ඔවුන් නමදීමින් සිටි දැයින් නුඹලා වෙන් වූ කල්හි නුඹලා ලෙණ වෙත පිවිසෙවු” (යැයි ද එකිනෙකාට පවසා ගත්තෝය). නුඹලාගේ පරමාධිපති තම දයාවෙන් නුඹලා වෙත විසුරුවාලයි. තවද නුඹලාගේ විෂය නුඹලාට මෘදු ලෙස පත් කරවයි. (17) හිරු උදාවන විට එය ඔවුන්ගේ ලෙණින් දකුණු දෙසට යොමුවීම ද එය අවරට යන විට ඔවුන්ව වම්පසින් පසුකර යෑම ද නුඹ (එම මොහොතෙහි සිටියේ නම්) දකින්නෙහිය. තවද ඔවුහු එයින් (මධ්‍යස්ථයේ වූ) විශාල හිඩැසක (හාන්සි වී) සිටියෝය.⁴ එය අල්ලාහ්ගේ සංඥාවන් අතුරිනි. අල්ලාහ් කවරෙකුට යහමග පෙන් වූයේද ඔහු යහමග ලැබුවෙකි. තවද ඔහු කවරෙකු නොමග යන්නට ඉඩ හැරියේද එවිට ඔහුට මග පෙන්වන උදවුකරුවෙකු නුඹ නොලබන්නේමය.-

4) මොවුන් ලෙණෙහි නිදා සිටියේ හිරු උදා වන විට හෝ බැස යන විට හිරු රැස් නොවදින ආකාරයෙනි. මෙලෙස අල්ලාහ් පත් කළේ මොවුන්ගේ ශරීරයන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ය.

وَتَحْسَبُهُمْ آيَاتًا وَهُمْ رُكُودٌ ۖ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۖ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ
 ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَ لَلَّيْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾ وَ
 كَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ ۖ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ ۖ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ
 بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ ۖ فَاْبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِكِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْبَدِينَةِ
 فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾
 إِنَّهُمْ أَنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعْيِدُواكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدَا ﴿٢٠﴾

-(18) තවද ඔවුන් නිදමින් සිටිය දී ඔවුන් අවදිව සිටින්නේ යැයි නුඹ සිතන්නේය. අපි ඔවුන්ව දකුණු පසට හා වම් පසට පෙරළුවෙමු. තවද ඔවුන්ගේ සුනඛයා උගේ දෙපා දිගු හරිමින් (ලෙණෙහි) මිදුලෙහි (වැතිරී) සිටියි. ඔවුන් දෙස නුඹ එබී බැලුවේ නම් (එම දර්ශනය දැක) නුඹ ඔවුන්ගෙන් හැරී පලා යනු ඇත. නුඹ ඔවුන් පිළිබඳව බියෙන් පිරෙනු ඇත. (19) ඔවුනොවුන් අතර විමසා ගනු පිණිස අපි ඔවුන්ව අවදි කළේ මෙලෙසය. ‘නුඹලා කොපමණ කලක් (මෙහි) රැඳී සිටියෙහු දැයි ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකු විමසා සිටියේය. ‘අපි දිනක් හෝ දිනකින් (යම්) කොටසක් රැඳී සිටියෙමු’ යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. නුඹලා රැඳී සිටි කාලය පිළිබඳව මැනවින් දන්නේ නුඹලාගේ පරමාධිපති යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. “එබැවින් නුඹලාගේ මෙම රිදී (කාසිය) සමග නුඹලාගෙන් කෙනෙකුට නගරයට යවවු. එයින් කුමක් ආහාරයෙන් ඉතා පිරිසිදු දැයි ඔහු නිරීක්ෂණය කළ යුතුය. පසුව එයින් නුඹලාට ආහාරය ගෙන ආ යුතුය. තවද ඔහු (නගර වැසියන් සමග) මෘදුව හැසිරිය යුතුය. නුඹලා පිළිබඳව කිසිවෙකුට ඔහු නොහැඟවිය යුතුය.” (20) සැබැවින්ම ඔවුන්(නගර වැසියන්), නුඹලා පිළිබඳව හෙළිදරව් කර ගත්තේ නම් නුඹලාට ඔවුන් ගල් ගස(මින් මරා දම)නු ඇත. නැතහොත් ඔවුන්ගේ පිළිවෙතට නුඹලාව නැවත යොමු කරනු ඇත. එවිට කිසිවිටෙක නුඹලා ජයග්‍රහණය නොලබන්නෙහුමය.-

وَكذَلِكَ أَعْمَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ
 بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ^ط قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ
 لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كُذِّبُوا وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ
 كُذِّبُوا وَرَجَبًا بِالْغَيْبِ ^ع وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كُذِّبُوا قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ
 إِلَّا قَلِيلٌ ^ط فَلَا تُبَارِكْ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا ^ص وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

(21) සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගේ පොරොන්දුව සැබැවක් බව ද (ලොව අවසන්) හෝරාව, එහි කිසිදු සැකයක් නොමැති⁵ බව ද ඔවුන්(නගර වැසියන්) දැන ගනු පිණිස ඔවුන්(ලෙණෙහි වැසියන්) පිළිබඳව අපි (නගර වැසියන්ට) හෙළි කළේ මෙලෙසය. ඔවුන්ගේ(ලෙණෙහි වැසියන්ගේ) කරුණ පිළිබඳව ඔවුන් අතර මතභේද ඇති කර ගත් කල්හි ඔවුහු(නගරයෙහි සිටි ප්‍රතික්ෂේපකයින්) “ඔවුන් කෙරෙහි (ආචරණය වන පරිදි) ගොඩනැගිල්ලක් තනවු. තවද ඔවුන්ගේ පරමාධිපති ඔවුන් පිළිබඳව මැනවින් දන්නා යැ”යි පැවසුවෝය. තවද ඔවුන්ගේ කරුණ පිළිබඳව අබ්බවා ගිය(විශ්වාස කළ)වුන් “සැබැවින්ම අපි ඔවුන් අසල මස්ජිදයක් (ඉදි කර) ගනිමු” යැයි පැවසුවෝය.

(22) (ලෙණෙහි වැසියන්ගේ ගණනය පිළිබඳව මතභේද ඇති කර ගත් අවස්ථාවෙහි) “(ඔවුන්) තිදෙනෙකි. ඔවුන්ගෙන් සිව්වැන්නා ඔවුන්ගේ සුනඛයා යැ”යි ඔවුන්(ගෙන් සමහරුන්) පවසන්නෝය. තවද “(ඔවුන්) පස් දෙනෙකි. ඔවුන්ගෙන් සයවැන්නා ඔවුන්ගේ සුනඛයා යැ”යි ගුප්ත දෑ උපකල්පනය කරමින් ඔවුන්(ගෙන් තවත් සමහරු) පවසන්නෝය. තවද (ඔවුන්) හත් දෙනෙකි. ඔවුන්ගෙන් අට වැන්නා ඔවුන්ගේ සුනඛයායැ”යි (තවත් සමහරු) පවසන්නෝය. (නබ්වරය,) පවසවු. “ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාව ගැන මැනවින් දන්නා මාගේ පරමාධිපතිය. ස්වල්ප දෙනෙකු හැර ඔවුන් ගැන නොදන්නෝය. එබැවින් ඔවුන්ගේ විෂයෙහි (අල් කුර්ආනයෙහි) හෙළි කළ තර්කයකින් මිස තර්ක නොකරවු. තවද ඔවුන්ගේ විෂයෙහි ඔවුන් කිසිවෙකුගෙන් අදහස් නොවීමසවු.”⁶

5) මෙයින් අදහස් වන්නේ මෙම තරුණයින්ව නින්දට යොමු කර දීර්ඝ කලකට පසු කිසිදු වෙනස්වීමකින් තොරව නින්දෙන් නැවත අවදි කරවූ අල්ලාහ්ට ජනයාව මරණින් මතු නැවත නැගිටූ විමට අපහසු කාර්යයක් නොවන බවයි. මොවුන් අවදි වූ සමයෙහි නගරය පාලනය කරමින් සිටි රජු මරණින් මතු විනිශ්චය දිනය විශ්වාස කරන ඒක දේවවාදියෙකු විය. එහෙත් නගර වැසියන් එම මරණින් මතු විනිශ්චය දිනය විශ්වාස නොකරන්නන් වූහ. රජු මෙම ජනයාගේ අවිශ්වාසය කෙරෙහි පසුතැවිල්ලට පත් වී අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කරමින් සිටිය. ලෙණෙහි තරුණයින්ගේ හෙළිවීම සිදුවූයේ ද මෙම සමයෙහිය. පසුව නගර වැසියන් සත්‍යය හෙළි වී සියල්ලන්ම විශ්වාසිකයින් බවට පත් වූහ.

6) මෙම ලෙණෙහි කොපමණ දෙනෙක් රුදුණා ද? යන්නෙහි විවිධ මත භේදයන් ඔවුන් අතර තිබුණි. නමුත් මෙම ප්‍රශ්නය විසඳීම වෙනුවට අල් කුර්ආනය විසින් ප්‍රධාන මූලධර්මයක් මෙහිදී

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ اِنِّي فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّا اَنْ يَّشَاءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ
 قُلْ عَسَىٰ اَنْ يُّهْدِيَ لِيْ رَّبِّيْ لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشْدًا ﴿٢٤﴾ وَلِبِشْرُوْنِيْ كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِيْنَ وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ
 اِذْ دَاوُوْا تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لِبِشْرُوْا ۗ لَهُ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ ۗ اُبْرٰهُمُ بِهِ ۗ
 اَسْبَعُ ۗ مَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهِ مِنْ وَّلِيٍّ ۗ وَلَا يُشْرِكُ فِيْ حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاَتْلُوْا مَا اُوْحِيَ اِلَيْكَ
 مِنْ كِتٰبِ رَبِّكَ ۗ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖٓ ۗ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

(23) තවද “සැබැවින්ම මම හෙට දින එය කරන්නෙක් වෙමි” යැයි කිසියම් දෙයක් සඳහා සැබැවින්ම නුඹ නොපවසවු. (24) (නමුත්) අල්ලාහ් අභිමත කළා නම් මිස (එනම් ‘ඉන්ෂා අල්ලාහ්’ යැයි පවසවු.) තවද නුඹට අමතක වූයේ නම් නුඹගේ පරමාධිපතිව මෙතෙහි කරවු.⁷ (නබිවරය,) “මාගේ පරමාධිපති මෙයට වඩා සම්පයෙන් මා හට නිසි මග පෙන්වන්නට හැක්කේ යැ”යි ද පවසවු.

(25) ඔවුන් ඔවුන්ගේ ලෙණෙහි වසර තුන් සියයක් රැඳී සිටියෝය. තවත් (වසර) නවයක් අධික කර ගත්තෝය.⁸ (26) (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. “ඔවුන් රැඳී සිටි කාලය පිළිබඳව අල්ලාහ් මැනවින් දන්නාය. අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ගුප්ත දෑ ඔහු සතුය. ඔහු (මේ සියල්ල) කෙතරම් නිරීක්ෂණය කරන්නා ද! තවද ඔහු (මේ සියල්ල) කෙතරම් සවන් දෙන්නා ද! ඔහු හැර ඔවුනට(ඡනයාට) කිසිදු උදව්කරුවෙකු නොමැත. තවද ඔහුගේ තීරණයෙහි කිසිවෙකු ඔහු හවුල් කර නොගනියි.”

(27) (නබිවරය,) නුඹගේ පරමාධිපතිගේ ධර්ම පුස්තකයෙන් නුඹ වෙන වහි* (දේව පණිවිඩ) පහළ කරනු ලැබූ දෑ පාරායනා කර(පෙන්ව)වු. ඔහුගේ වදන් වෙනස් කරන්නෙකු නැත. ඔහු හැර වෙනත් පිහිට පතන ස්ථානයක් නුඹ නොලබන්නේමය.-

නියම කොට ඇත. එනම් ප්‍රායෝගික ප්‍රයෝජනයක් ලබා නොදෙන්නාවූ විෂයන්හි මතභේද ඇති කර තමන්ගේ කාලය හා ශක්තිය මේ ආකාරයෙන් අපතේ නොයැවිය යුතු යන්නය.

7) මක්කා වැසියන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් ලෙණෙහි විසූ තරුණයින් පිළිබඳව විමසූ විට ‘ඉන්ෂා අල්ලාහ්’(අල්ලාහ් අභිමත කළේ නම්) යන්නෙන් නොපවසා ‘එය මම හෙට දන්වන්නෙමි’ යැයි පැවසීම සම්බන්ධයෙන් මෙම ආයතය පහළ විය. මතුවට විමට ඇති යමක් පවසන විට ‘ඉන්ෂා අල්ලාහ්’ යන්නෙන් අල්ලාහ් මෙතෙහි කර පැවසීම වඩා උචිත ක්‍රියාවකි. මන්දයත් එම ක්‍රියාව සිදුවේ ද? නොවේ ද? යන්නහි දැනුම ඇත්තේ අල්ලාහ්ට පමණි.

8) සූර්ය වර්ෂය අනුව ලෙණ වැසියන් ලෙණෙහි රැඳී සිටියේ වර්ෂ 300ක කාලයකි. නමුත් වන්ද වර්ෂය අනුව ඔවුන් රැඳී සිටි කාලය අවුරුදු 309 කි. වන්ද වර්ෂයක් සූර්ය වර්ෂයට වඩා දින 11 කින් අඩුය. දින 11 වර්ෂ 300 කින් ගුණ කර එය 365 න් බෙදූ විට ලැබෙන පිළිතුර වර්ෂ 9 කි.

وَاصْبِرْ لِنَفْسِكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ
 عَيْنُكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ
 هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ
 فَلْيُكْفِرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ
 كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾

-(28) තවද තම පරමාධිපතියේ තෘප්තිය අපේක්ෂාවෙන් උදේ සහ සවස ඔහු ව කැඳවන්නන්⁹ සමග නුඹගේ ආත්මය ඉවසිලිවන්නව තබා ගනිවු. තවද නුඹ මෙලොව ජීවිතයේ අලංකාරය අපේක්ෂාවෙන් නුඹගේ දැස් ඔවුන්ගෙන් නොහරවවු. තවද අපව මෙනෙහි කිරීමෙන් කවරෙකුගේ හදවත අපි අනවධානය කළෙමු ද තවද ඔහු තම මනෝ ඉච්ඡාව අනුගමනය කර ඔහුගේ කරුණ සීමාව ඉක්මවා යන්නක් වූයේද ඔහුට අවනත නොවවු.

(29) තවද (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. “සත්‍යය නුඹලාගේ පරමාධිපතියෙන්ය. එබැවින් කවරෙකු අහිමත කළේද ඔහු විශ්වාස කරන්නවා! තවද කවරෙකු අහිමත කළේද ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නවා! සැබැවින්ම අපි අපරාධකරුවන්ට (නිරා) ගින්න සූදානම් කළෙමු. එ(ම නිරයෙ)හි බැමි ඔවුන්ව වටලා ගනු ඇත. තවද ඔවුන් (ජලය ඉල්ලමින්) උදව් පැතුවේ නම් මුහුණු පුලුස්සන්නා වූ දිය කරනු ලැබූ තඹ මෙන් දියරයකින් (පොවා) උදව් කරනු ලැබේ. (එම) පානය කෙතරම් නින්දනීය ද! තවද (ඔවුන්) ලැඟුම් ගන්නා ස්ථානය නරකක් විය. (30) සැබැවින්ම කවුරුන් විශ්වාස කර යහකම් කළේ ද සැබැවින්ම අප ක්‍රියාවෙන් යහකම් කළ අයගේ වේතනය නිෂ්ඵල නොකරන්නෙමු.-

9) මක්කාවේ විසූ ප්‍රභූ ප්‍රතික්ෂේපයින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් දේශනා කරන ස්ථානයේ සිටින දිළිඳු සහාබිවරුන්ව* බැහැර කරන මෙන් ඉල්ලා සිටියෝය. මන්දයත් මෙවන් උදවිය සිටින හෙයින් මොවුන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සහායට පැමිණීමට අප්‍රියත්වයක් දැක්වූවෝය. මොවුන් ඉල්ලා සිටි පරිදි කිරීමට කිසිදු අනුමැතියක් නොමැති බව මෙම ආයතයෙන් පෙන්වා දෙයි.

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ
 يَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَاسْتَبْرَقٍ مُتَّكِبِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَآئِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ ^ط
 وَحَسَنَتْ مَرْتَفَعًا ﴿٣١﴾ وَأَصْرَبُ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاحِدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَ
 حَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٣٢﴾ كُلَّمَا أَجْتَبَا أَتَتْهُمَا كَلْبًا لَمْ تَدْرِكْ مِنْهُ
 شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ
 مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ
 أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾

- (31) ඔවුන්ටමය අදන් නම් (ස්වර්ග) උයන් හිමි වන්නේ. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා
 බසිති. රනින් වූ වළලු ඔවුන්ට එහි පලදවනු ලැබේ. තවද ඔවුන් සේද හා සණ
 සේද වලින් වූ කොළ පැහැති වස්ත්‍ර ඇඳ එහි උස් කවිච්චියන්හි භාන්සිවන්නන්ව
 සිටිති. (එම) තිලිණය ඉතා උතුම් විය. තවද (ඔවුන්) ලැඟුම් ගන්නා ස්ථානය ද
 යහපත් විය.

(32) මිනිසුන් දෙදෙනෙකු පිළිබඳව උපමාවක් ඔවුන්ට ඉදිරිපත් කරවූ.
 ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් කෙනෙකුට මිදි වලින් යුත් උයන් දෙකක් අපි ඇති කළෙමු.
 තවද ඉදි ගස් වලින් ඒ දෙක අපි වට කළෙමු. තවද ඒ දෙක අතර අපි බෝග ඇති
 කළෙමු. (33) මෙම උයන් දෙක, ඒවායෙහි එලදාව ඇති කළේය. තවද ඉන්
 කිසිවකින් අඩු නොකළේය. ඒ දෙක අතර අපි ගංගාවක් ගලා යෑමට
 සැලැස්වූයෙමු. (34) තවද ඔහුට (වතු දෙකක් සමග වෙනත්) පලතුරු ද විය.
 එබැවින් ඔහු තම සගයාට ඔහු සමග කතා කරමින් සිටිය දී “නුඹට වඩා මා
 ධනයෙන් අධිකය. තවද මිනිස් බලයෙන් ද බලවත් යැ”යි ඔහු පැවසුවේය. (35)
 තවද ඔහු (උඩගුකමින් හා අල්ලාස්ට ගුණමකු වූවෙකුට) තමන්ටම අපරාධ කර
 ගත් තත්වයේ තම උයනට පිවිසිය. “මෙය කිසිවිටෙක විනාශ වනු ඇතැ”යි මම
 නොසිතමි” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (36) තවද (ලොව අවසන්) හෝරාව ඇති වන
 බව ද මම නොසිතමි. (එසේ) මාගේ පරමාධිපති වෙත මා නැවත ගෙන යනු
 ලැබුවේ නම් නැවත යොමුවන ස්ථානයෙන් මීට වඩා යහපත් දැයක් සැබැවින්ම
 මම ලබන්නෙමි.-

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ
 رَجُلًا ﴿٣٧﴾ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتُ مَا
 شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِنَّ تَرَنِّ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَكْدًا ﴿٣٩﴾ فَعَلَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي
 خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ
 يُصْبِحَ مَاءً وَهِيَ غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ
 مَا أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرْوَتِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ
 تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ ﴿٤٤﴾
 هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٥﴾

-(37) (එවිට දෙදෙනාගෙන් අනෙකා වන) ඔහු තම සගයාට ඔහු සමග කතා කරමින් සිටිය දී “නුඹව පසින් ද පසුව ශුක්‍ර ධාතුවකින් ද මවා පසුව නුඹව මිනිසෙකු ලෙස (නිසි අයුරින්) හැඩ ගැස්වූ ඔහුව නුඹ ප්‍රතික්ෂේප කළෙහි දැ?” යි ඔහුට පැවසුවේය. (38) “නමුත් මට නම් අල්ලාහ් වන ඔහුය මාගේ පරමාධිපති. තවද මම මාගේ පරමාධිපතිට කිසිවෙකුට ආදේශ නොතබමි. (39) තවද නුඹගේ උයනට නුඹ ඇතුළු වූ කල්හි ‘මාෂා අල්ලාහ් ලා කුච්චක ඉල්ලාහ් බිල්ලාහ්’ (සියල්ල අල්ලාහ් අභිමත කළ පරිදිය. අල්ලාහ්ගෙන් තොර කිසිදු බලයක් නැත) යැයි පැවසිය යුතු නොවේ ද? මම දරුවන්ගෙන් ද ධනයෙන් ද නුඹට වඩා අඩු බව නුඹ දුටුව ද (40) මාගේ පරමාධිපති නුඹගේ උයනට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ දෙයක් මා වෙත පිරිනමා එය(නුඹගේ උයන) වෙත අහසින් අකුණු (වලින් වූ දඬුවම්) යැවීමට හැක්කේය. එවිට එය (කිසිවක් නොවැඩෙන) වද භූමියක් බවට පත් විය හැක. (41) එසේත් නොමැතිනම් එහි ජලය සිඳී යන්නක් බවට පත් විය හැක. එවිට එය සොයා ගැනීමට නුඹ හැකියාව නොලබන්නේමය.” (යැයි ද ඔහු පැවසුවේය.) (42) තවද ඔහුගේ ඵලදාව (විනාශයෙන්) වටලනු ලැබීය. එහි වහල මත එය කඩා වැටුණු තත්ත්වයේ එහි ඔහු වියදම් කළ දෑ කෙරෙහි (දුක් වෙමින්) තම දෙඅත්ල (එකිනෙක මිරිකමින්) පෙරළන්නට විය. තවද ඔහු “අහෝ! මම මාගේ පරමාධිපතිට මා කිසිවෙකු ආදේශ නොතැබුවේ නම්” යැයි පැවසුවේය. (43) අල්ලාහ් හැර ඔහුට උදව් කරන පිරිසක් ඔහුට නොවීය. තවද ඔහු තමන්ටම (උදව් කර ගනිමින්) ආරක්ෂා කර ගන්නෙකු ද නොවීය. (44) එහි දී ආරක්ෂා කිරීමේ බලය සත්‍යය වූ අල්ලාහ්ටම හිමිය. ඔහු තිලිණ පිරිනැමීමෙන් ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨය. (ප්‍රතිඵල දීමට) තීරණය කිරීමෙන් ද ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨය.-

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
 فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوعُ الرِّيحِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾ الْبَالُ وَالْبُنُونَ
 زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ
 نُسَبِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً ۗ وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعَرَضُوا عَلَىٰ
 رَبِّكَ صَفًّا ۖ لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۗ بَلْ رَعَيْتُمُ اللَّيْلَ نَجَعَلْ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾
 وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَفَرَى الْبُجْرَمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُيُودِلْتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ
 لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا ۗ وَجَدُوا مَا عَابِلُوا حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ

أَحَدًا ﴿٤٩﴾

- (45) (නබිවරය,) නුඹ මෙලොව ජීවිතයේ උපමාව ඔවුනට(ජනයාට) ඉදිරිපත් කරවු. එය අහසින් අපි පහළ කරන ජලය මෙනි. එවිට මිහිතලයේ බෝග වගාවන් සමග එය මිශ්‍ර විය. පසුව එය සුළඟින් විසුරුවා හරින වියළි ඉපහැලි බවට පත් විය. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි බලසම්පන්න විය. (46) ධනය ද පුතුන් ද මෙලොව ජීවිතයේ අලංකාරයන්ය. තවද නිතැතින් පවතින යහකම් නුඹගේ පරමාධිපති අබියස තිළිණයෙන් ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨය. තවද යහ අපේක්ෂාවෙන් ද ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨය.

(47) (නබිවරය,) අප කඳු (නිබු තැනින් තවත් තැනකට) ගමන් කරවන දින (නුඹ සිහිපත් කරවු. එදින) නුඹ මිහිතලය (හිස්ව) හෙළි වූ තැනිතලාවක් බවට දකින්නෙහිය. තවද අපි ඔවුන්ව(ජනයන්ව) එක් රැස් කරන්නෙමු. එවිට අපි ඔවුන් අතුරින් කිසිවෙකුවත් අත හැර නොදමන්නෙමු. (48) තවද නුඹගේ පරමාධිපති ඉදිරියේ ඔවුන්ව පෙළ ගස්වා ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නෝය. "මුල් වරට අපි නුඹලාව මැව්වා මෙන්ම සැබැවින්ම අප වෙත (නැවත) නුඹලා පැමිණ ඇත. නමුත් අපි නුඹලාට නියම(කරන ලද දින)යක් පත් නොකරන්නේම යැයි නුඹලා තරයේ සිතා සිටියෙහු යැ."(යි ඔවුනට පවසනු ඇත.) (49) තවද (ඔවුන්ගේ ක්‍රියා) ලේඛනය (ඔවුන් ඉදිරියේ) තබනු ලැබේ. එවිට එහි ඇති දෑ හේතුවෙන් වැරදිකරුවන් බියෙන් සිටිනු නුඹ දකින්නෙහිය. තවද "අහෝ අපගේ විනාශය! මෙම ලේඛනයට කුමක් වීද? කුඩා (දැයක්) හෝ විශාල (දැයක්) ඒවා ගණන් (කර සටහන්) කර මිස අතහැර නොමැත" යැයි ඔවුහු පවසන්නෝය. තවද ඔවුහු කළ දෑ (තමන් ඉදිරියේ) ඉදිරිපත් කරන්නක්ව ඔවුන් දකින්නෝය. තවද නුඹගේ පරමාධිපති කිසිවෙකුට අපරාධ නොකරන්නේය.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْبَلْبَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۖ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي ۖ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾
 مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ ۖ وَمَا كُنْتُمْ مُتَخَذَ الْبُضْلِيِّنَ عَضْدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْجُرْمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاعِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۖ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾

(50) "ආදම්ට* සුජුද්* කරවු" යැයි අප මලක්වරුන්ට* පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).¹⁰ ඉබ්ලිස්* හැර ඔවුහු (සියල්ලෝම) සුජුද් කළහ. ඔහු(ඉබ්ලිස්) ජිනවරුන්ගෙන්* කෙනෙකු විය. එබැවින් තම පරමාධිපතිගේ අණ උල්ලංඝනය කළේය. ඔවුන් නුඹලාට සතුරන්ව සිටියදී නුඹලා මා හැර ඔහු හා ඔහුගේ පරපුර මිතුරන් ලෙස ගත්තෙහු ද? අපරාධකරුවන්ට (අල්ලාස්ට පිටුපා ඔවුන් කළ) ආදේශකය නපුරු විය. (51) අහස් හා මිහිතලය මැවීමට ද (ඉබ්ලිස් හා ඔහුගේ පරපුර වන) ඔවුන්වම මැවීමට ද මම ඔවුන්ව සාක්ෂිකරුවන් නොකළෙමි. තවද නොමග ගියවුන්ව මම උදව්කරුවන් බවට පත් කර ගත්තෙකු නොවූයෙමි. (52) නුඹලා තරයේ විශ්වාස (කර මාහට ආදේශ) කළ මාගේ හවුල්කරුවන්ව(මිථ්‍යා දෙව්වරුවන්) නුඹලා අමතවු" යැයි ඔහු(අල්ලාස්) පවසන දින (නුඹ සිහිපත් කරවු. එදින) එවිට ඔවුන් ඔවුන්ව කැඳවති. නමුත් ඔවුහු(මිථ්‍යා දෙව්වරුවන්) ඔවුනට පිළිතුරු නොදෙති. තවද ඔවුන් අතර (ගින්නෙන් වූ) විනාශය(ඇති කරන්නාවූ මිටියාවත)ක් (බාධකයක් ලෙස) අපි ඇති කළෙමු. (53) වැරදිකරුවෝ (නිරා) ගින්න දැක ඔවුන් එහි වැටෙන්නන් බව දැන ගතිනි. තවද එයින් (බේච්) හැරී යන ස්ථානයක් ඔවුහු නොලබන්නෝමය. (54) සැබැවින්ම මෙම අල් කුර්ආනයේ සියලු (ආදර්ශමත්) උපමාවන් ජනයාට අපි පැහැදිලි කළෙමු. තවද මිනිසා බොහෝ දැහි තර්ක කරන්නෙකු විය.

10) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:34 හි පාද සටහන් බලන්න.

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
 الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۗ
 يُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَا ۗ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ
 قُلُوبِهِمُ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا

﴿٥٤﴾

(55) (ජනයිත්) තමන්ට යහමග පැමිණි කල්හි ඔවුන් (අල්ලාහ්) විශ්වාස කිරීමට ද තම පරමාධිපතිගෙන් පාප ක්ෂමාව අයැද සිටීමට ද, පෙරවූවන්ගේ පිළිවෙත ඔවුන් වෙත පැමිණීම හෝ (ඔවුන්) ඉදිරියේ වූ දඬුවම ඔවුන් වෙත පැමිණීම මිස ජනයාව කිසි (හේතු)වක් වැළැක්වූයේ නැත.¹¹ (56) තවද අපි රසුල්වරුන්ව* ශුභාරංචි පවසන්නන් ලෙස ද අවවාද කරන්නන් ලෙස ද මිස නොඑව්වෙමු. තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් අසත්‍යය පදනම් කර ගෙන එමගින් සත්‍යය විනාශ කිරීමට තර්ක කරන්නෝය. තවද ඔවුහු මාගේ සංඥාවන් ද ඔවුන්ට අවවාද කරනු ලැබූ දෑ ද සම්චිචලයක් ලෙස ගත්තෝය.

(57) තවද තම පරමාධිපතිගේ වදන් මගින් උපදෙස් ලැබ පසුව එයින් පිටුපා තම දෑත් පෙරටු කළ දෑ(අකුසල) අමතක කරන්නාට වඩා අපරාධකරුවා කවරෙකු ද? සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ට එ(ම අල් කුර්ආනය) නොවැටහෙන සේ ඔවුන්ගේ හදවත් මත ආවරණයක් ද ඔවුන්ගේ කන් තුළ අගුලක් ද ඇති කළෙමු. තවද නුඹ ඔවුන්ව යහමග වෙත කැඳවුව ද ඔවුහු එවිට කිසි කලක යහමග නොලබන්නෝමය.

11) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ විශ්වාසය වැරදි නම් ඔවුන්ට පෙර වූවන්ට අල්ලාහ්ගේ දඬුවම පැමිණියාක් මෙන් අල්ලාහ්ගේ දඬුවම මොවුන්ට ද පැමිණිය යුතුය යනුවෙන් හා එම දඬුවම තමන්ට පැමිණියේ නම් තමන් විශ්වාසිකයින් බවට පත් වන්නේ යැයි මොවුහු පැවසුවෝය. මෙම ඉල්ලීම අසත්‍යය ඉල්ලීමකි. මන්දයත් සත්‍යය දහම තහවුරු කරන ප්‍රධානතම සාධකය වන අල් කුර්ආනය මොවුන් හමුවේ තිබිය දී එය විශ්වාස නොකළ මොවුන් මෙවන් සුළු දෑ පෙන්වීමෙන් විශ්වාසිකයින් බවට පත් වීම කෙසේ විශ්වාස කළ හැකි ද?

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ
يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْجِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِيَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا
﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرُرُ حَتَّىٰ أَبْدُءَ مَجْهَدَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا
بَلَغَا مَجْهَدَ بَيْنَهُمَا نَسِيًّا حَوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

(58) නුඹගේ පරමාධිපති අති ක්ෂමාශීලිය. කරුණාවෙන් යුක්තය. (ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන්) ඔවුන් ඉපැයූ දැ සඳහා ඔවුන්ව ඔහු ග්‍රහණය කරන්නේ නම් ඔහු ඔවුනට දඬුවම ඉක්මන් කරන්නට තිබිණ. නමුත් ඔවුනට එයින්(අල්ලාහ්ගේ දඬුවමින්) වෙනත් මිඳෙන ස්ථානයක් නොමැති නියම(කරන ලද දින)යක් ඔවුනට ඇත. (59) තවද එම ගම්මාන(වැසියන් අපරාධ කළ කල්හි අපි ඔවුන්ව විනාශ කළෙමු. ඔවුන්ගේ විනාශයට නියම(කරන ලද කාල)යක් ද අපි ඇති කළෙමු.

(60) මුසා* (ඔහු සමග සිටි) ඔහුගේ කරුණයාව අමතා "මුහුදු දෙක එකිනෙකට සම්බන්ධ වන ස්ථානයට ළඟා වන තුරු මම (ගමන් කර) යමින්ම සිටින්නෙමි" නැතහොත් දීර්ඝ කාලයක් මම ගෙවන තුරු (මම ගමන් කර යමින්ම සිටින්නෙමි)" යැයි පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).¹² (61) එබැවින් ඔවුන් දෙදෙනා ඒ (මුහුදු) දෙක එකිනෙකට සම්බන්ධ වන ස්ථානය වෙත ළඟා වූ කල්හි ඔවුන් දෙදෙනාට තමන්ගේ මත්ස්‍යයා අමතක විය.¹³ උග්‍ර මුහුදෙහි උමඟක් ලෙස උගේ මාර්ගය (ගමන් කිරීම පිණිස) ගත්තේය.-

12) මෙම වැකියේ සිට 82 වන වැකිය දක්වා නබි මුසා* ﷺ තුමාණන් දැහැමි පුද්ගලයෙකු වන හලිජ් ﷺ තුමාණන් වෙත ගමන් කළ සිදුවීම බුහාරි නම් හදීස් ග්‍රන්ථයෙහි මෙසේ සඳහන් වී ඇත. එනම් දිනක් මෙලොව ඉතා බුද්ධිමත් මිනිසා කවුරුන්දැ'යි නබි මුසා ﷺ තුමාණන්ගෙන් ඡනයා ඇසූ අවස්ථාවේ ඊට අදාළ පිළිතුර අල්ලාහ් දනියි' යැයි නොපවසා තමන් ඉතාමත් බුද්ධිමත් පුද්ගලයා යැයි නබි මුසා ﷺ තුමාණන් පිළිතුරු දුන්නේය. මොහු මෙලෙස පැවසීමට හේතුව මොහු අල්ලාහ්ගෙන් සෘජුවම දැනුම ලබන්නා වූ නබිවරයෙකු බැවින් ඊටත් වඩා දැනුමැත්තෙකු නොමැති බව සිතූ හෙයිනි. එනමුත් මෙහි පිළිතුර 'අල්ලාහ් දනියි' යැයි නොපවසා තමන්ම පිළිතුරු දුන් හෙයින් අල්ලාහ් මොහුට අවවාද කළේය. මේ යටතේ අල්ලාහ් මොහුට හලිජ් ﷺ තුමාණන් වෙත ගමන් කරන මෙන් අණ කළේය. මෙම ගමනින් නබි මුසා* ﷺ තුමාණන්ට උගන්වනු ලැබූ දැයෙහි සාරාංශය නම් මිනිසාට නොදන්නා දෑ බොහෝමයක් තිබෙන බව හා බාහිරයෙන් මිනිසා දකින දැති යථාර්ථයෙහි ප්‍රඥාවන් බොහෝමයක් තිබෙන බවය.

13) අල්ලාහ් මොහුට මත්ස්‍යයෙකු රැගෙන යන්නැ'යි අණ කළේය. එම මත්ස්‍යයා නැති වන ස්ථානය මොහු හලිජ් ﷺ තුමාණන්ව හමු වන ස්ථානය යැයි අල්ලාහ් පැවසුවේය. එහෙත් මත්ස්‍යයා නැති වන විට දී මොහු නිදා සිටි හෙයින් මොහුට නොදැනින. මත්ස්‍යයා මුහුදට පැන උමඟක් මෙන් කිදා බැසීම එතුමා සමග වූ ඔහුගේ සේවකයා දුටුවේය. මෙම පුදුමාකාර සිදුවීම දුටු ඔහුට නබි මුසා ﷺ තුමාණන්ට මේ බව පැවසීමට අමතක විය. නබි මුසා ﷺ තුමාණන් තම ආහාරය රැගෙන එන මෙන් පැවසූ මොහොතෙහි සේවකයා ඔහු දුටු සිදුවීම පැවසුවේය. මෙය ඇසූ නබි මුසා ﷺ තුමාණන් තමන්ගේ ගමනාන්තය වනුයේ මත්ස්‍යයා නැති වූ ස්ථානය හෙයින් තම ගමනාන්තය පසු වූ බවත් තමන් ආ පස්සට නැවත යා යුතු බවත් වටහා ගත්තේය.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي جَدَّ آءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ
 إِذْ أَوْيَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسِنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ ۚ وَاتَّخَذَ
 سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكُمْ مَا كُنَّا نَبْغُ ۚ فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾
 فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا اتَّيْنَهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ
 مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتَكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِنِّي مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلَنَا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ
 صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَيْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنِ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَّ
 لَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

- (62) තවද ඔවුන් දෙදෙනා (එම ස්ථානය) තරණය කළ කල්හි ඔහු තම තරුණයාට “අපගේ උදේ ආහාරය අප වෙත රැගෙන එවූ. සැබැවින්ම අපගේ මෙම ගමනෙන් අපි විඩාවට පත්ව ඇත්තෙමු” යැයි පැවසුවේය. (63) අපි (විවේකය පිණිස) එම ගල් පර්වතය වෙත ලැගුම් ගත් අවස්ථාව නුඹ දුටුවෙහි ද? එවිට (එහි) මම මත්ස්‍යයාව අමතක කළෙමි. තවද එය මම (නුඹට) සිහිපත් කිරීමට මට එය අමතක කර දැමුවේ **ෂෙයිතාන්*** මිස (වෙනත්) කිසිවෙකු නොවේ. උග්(මත්ස්‍යයා) මුහුදෙහි විශ්මිත අයුරින් උගේ මාර්ගය ගත්තේය. (64) “අපි සොයමින් සිටි දෑ එය යැ”යි ඔහු(මුසා*) පැවසුවේය. පසුව ඔවුන් දෙදෙනා ඔවුන්ගේ පියසටහන් මත අනුගමනය කරමින් නැවත හැරී ගියේය. (65) අපගෙන් වූ දයාව ඔහු කෙරෙහි අපි පිරිනමා අපගෙන් වූ යම් දැනුමක් අපි ඔහුට ඉගැන්වූ අපගේ ගැත්තන් අතුරින් එක් ගැත්තෙකු ව ඔවුන් දෙදෙනා දුටුවෝය.¹⁴ (66) “යහමගින් නුඹට උගන්වනු ලැබූ දැයින් නුඹ මට ඉගැන්වීම පිණිස මා නුඹව අනුගමනය කරන්න දැ?”යි මුසා ඔහුට පැවසුවේය. (67) “සැබැවින්ම නුඹට මා සමග ඉවසීමෙන් සිටිය නොහැක්කේමය.” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (68) තවද පුවතීන් කුමක් නුඹට (සම්පූර්ණයෙන්) වටහා ගැනීමට නොහැකිද, එය මත නුඹ කෙසේ නම් ඉවසීමෙන් සිටිය හැකි දැ?”(යි ද ඔහු පැවසුවේය.) (69) “අල්ලාස් අහිමත කළේ නම් නුඹ මා ඉවසිලිවත්තයෙකු ලෙස දකිනු ඇත. තවද (නුඹ කරන) කිසිදු නියෝගයකින් මා නුඹට පිටු නොපාන්නෙමි.” යැයි ඔහු(මුසා*) පැවසුවේය.-

14) මෙහිදී ඔවුන් හමුවන්නේ හලිජ් කුමාණත්වය. මෙහි ‘දැනුම’ යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ සියලු භෞතික දැයෙහි අභ්‍යන්තරයෙහි ඇති තීක්ෂණාත්මක භාවය පිළිබඳව ය.

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٤٥﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ
 إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۖ قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٤٦﴾
 قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٤٧﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِبِئْسَ نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي
 مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٤٨﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَضَلَّهُ ۗ قَالَ أَقْتَلْتُمْ نَفْسًا زَكِيَّةً
 بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٤٩﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا
 ﴿٥٠﴾ قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٥١﴾

(70) "එසේ නම් නුඹ මා අනුගමනය කරන්නේ නම් සඳහන් කිරීමක් ලෙස මම නුඹට එයින් දන්වන තෙක් කිසිවක් මාගෙන් නොඇසිය යුතුය"යි ඔහු පැවසුවේය.

(71) එබැවින් නැවක ඔවුන් දෙදෙනා ගොඩ වන තෙක් ඔවුන් දෙදෙනා ගමන් කළේය. එ(හි ගොඩ වූ)විට (එහි ලැල්ලක් ගලවා) එය ඔහු සිදුරු කළේය. (එයට) ඔහු(මුසා*) "එහි සිටියවුන්ව ගිල්වා දැමීමට නුඹ එය සිදුරු කළෙහි ද? සැබැවින්ම නුඹ දරුණු කරුණක් කළෙහියැ"යි පැවසුවේය. (72) "සැබැවින්ම නුඹ මා සමග ඉවසීමෙන් සිටිය නොහැක්කේම යැ"යි මා නොපැවසුවෙමි දැ?"යි ඔහු පැවසුවේය. (73) "මම අමතක කළ දෑ හේතුවෙන් මා (වරදට) නුඹ හසු කර නොගනිවු. තවද මගේ කාර්යයෙහි මා හට අපහසුතාවක් ඇති නොකරනු." යැයි ඔහු(මුසා*) පැවසුවේය.

(74) පසුව ඔවුන් දෙදෙනා කොළුවෙකු ව මුණ ගැසෙන තෙක් ඔවුන් දෙදෙනා (නැවක) ගමන් කළේය. එ(සේ ඔහුට මුණගැසුණු)විට ඔහු ඔහු(කොළුවාව) ඝාතනය කළේය. (එයට) ඔහු(මුසා) "කිසිදු ආත්මය(ක් ඝාතනය කිරීම)කින් තොරවූ පිවිතුරු ආත්මයක් නුඹ ඝාතනය කළෙහි ද? සැබැවින්ම නුඹ පිළිකුල් සහගත කරුණක් කළෙහි යැ"යි පැවසුවේය. (75) "සැබැවින්ම නුඹ මා සමග ඉවසීමෙන් සිටිය නොහැක්කේමයැ යි මා නුඹට නොපැවසුවෙමි දැ?"යි ඔහු පැවසුවේය. (76) "මින් පසු මා යමක් නුඹෙන් විමසා සිටියෙහි නම් නුඹ මා සමග සම්බන්ධකම් නොපවත්වවු. නුඹ නිදහසට කරුණක් මාගෙන් ලබා ගත්තෙහි යැ"යි ඔහු(මුසා) පැවසුවේය.

فَانطَلَقَا ۚ حَتَّىٰ إِذَا آتَىٰٓا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَا أَهْلَهَا فَاذْبَابُهَا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا
 جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ ۗ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّحَدَّثَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ
 بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ
 لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ
 غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا الْعُلَمَاءُ فَكَانَ أَبُوهُمُ الْمُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾
 فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾

(77) පසුව ඔවුන් දෙදෙනා (එක්තරා) ගමක වැසියන් වෙත පැමිණ එහි වැසියන්ගෙන් ආහාර පතන තෙක් ඔවුන් දෙදෙනා (නැවතත්) ගමන් කළෝය. එ(සේ ඔවුන්ගෙන් ආහාර පැතු)විට ඔවුන් දෙදෙනාට සංග්‍රහ කිරීමට ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. එවිට ඔවුන් දෙදෙනා එහි කඩා වැටෙන්නට තිබෙන තාප්පයක් දුටුවෝය. එබැවින් ඔහු එය (කෙලින් කර) සැකසුවේය. (එයට) ඔහු(මුසා) “නුඹ අභිමත කළේ නම් මේ වෙනුවෙන් කුලියක් ලබා ගන්නට තිබුණෙහි යැ”යි පැවසුවේය. (78) “මෙය මා අතර හා නුඹ අතර වෙන්වීමයි. නුඹට කවර දෙයක් කෙරෙහි ඉවසීමෙන් සිටිය නොහැකි වූයේ ද එහි විවරණය මා නුඹට දන්වන්නෙමි.” යැයි ඔහු පැවසුවේය.

(79) “(එම) නැව පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් එය මුහුදෙහි සේවය කරමින් සිටින දිලීන්දත් සතු වූවක් විය. ඔවුනට ඉදිරිපසින් (අඩු පාඩුවක් නොමැති) සෑම නැවක්ම බලහත්කාරයෙන් (පැහැර) ගන්නා රජෙකු (එගොඩින්) විය. එබැවින් එය මම පළු කිරීමට අපේක්ෂා කළෙමි. (80) තවද (එම) කොළුවා පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, ඔහුගේ දෙමාපියන් විශ්වාසිකයින් දෙදෙනෙකු වූහ. එබැවින් ඔහු මොවුන් දෙදෙනාව සීමාව ඉක්මවා යෑමට හා ප්‍රතික්ෂේපය කරවීමට බලපෑම් ඇති කරනු ඇතැයි අපි බිය වූයෙමු. (81) තවද ඔවුන් දෙදෙනාගේ පරමාධිපති ඔහුට වඩා පිවිතුරින් ශ්‍රේෂ්ඨ හා දයාවෙන් ඉතා සමීප වූ කෙනෙකු ව ඔවුන් දෙදෙනාට (ඔහු වෙනුවට) පරිවර්තනය කර දෙනු ඇතැයි අපි අපේක්ෂා කළෙමු.-

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيْبَيْنِ فِي الْبَدْيَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُمْ عَنْ أَمْرِي ذَلِكُمْ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَاتَّيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾

-(82) තවද (එම) තාප්පය පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් එ(ම තාප්ප)ය නගරයෙහි අනාථ දරුවන් දෙදෙනෙකු සතු වූවකි. තවද එයට යටින් ඔවුන් දෙදෙනා සතු නිධානයක් විය. තවද ඔවුන් දෙදෙනාගේ පියා දැහැමියෙකු විය. එබැවින් (ඔවුන් කෙරෙහි) නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ දයාවක් වශයෙන් ඔවුන් දෙදෙනා මේරූ වයස ඉක්මවීමට ද (ඉන් පසුව) ඔවුන් දෙදෙනාගේ නිධානය පිට කරවන්නට ද නුඹගේ පරමාධිපති අපේක්ෂා කළේය. තවද මේවා මාගේ කැමැත්ත අනුව මම නොකළෙමි. මෙය නුඹට කවර දෙයක් කෙරෙහි ඉවසීමෙන් සිටිය නොහැකි වූයේ ද එහි විවරණයයි.¹⁵

(83) (නබිවරය,) **ෂුඌල්කර්නයින**¹⁶ පිළිබඳව නුඹගෙන් ඔවුහු විමසන්නෝය. නුඹ පවසවු "නුඹලාට ඔහු ගැන සඳහන් කිරීමක් ලෙස මම පාරායනය කර (පෙන්ව)න්නෙමි". (84) සැබැවින්ම අපි ඔහුට මිහිතලයෙහි ආධිපත්‍යය ලබා දුන්නෙමු. තවද සෑම කරුණකින්ම මගක් අපි ඔහුට ලබා දුන්නෙමු.-

15) මෙම සිදුවීමෙන් අප පැහැදිලි කර ගත යුතු කරුණක් ඇත. එනම් ඉස්ලාමයට අනුව කිසිවෙකුට කුමන හේතුවකින් හෝ අන් අයගේ දේපළ හානි කිරීමට හා මිනිස් ජීවිතයක් ඝාතනය කිරීමට අනුමැතිය නැත. මෙම හේතුවෙන් **හලිජ් ෂෂා** තුමාණන් මෙලෙස හැසිරෙන විට **නබි මුසා ෂෂා** තුමාණන්ට නිහඬව සිටීමට නොහැකි විය. නමුත් මෙයින් මතු වන ගැටලුව නම් මෙවන් දැයක් කිරීමට **හලිජ් ෂෂා** තුමාණන් කෙසේ අනුමැතිය ලද්දේ ද යන්නය. මෙහි පිළිතුර වටහා ගැනීම සඳහා 60 වන වැකියේ පාද සටහනෙහි සඳහන් වී ඇති අයුරින් මෙම ගමනට වූ හේතුව අප වටහා ගත යුතුය. මෙම සිදුවීම **නබි මුසා ෂෂා** තුමාණන් සියලු දැනුමෙන් පරිපූර්ණ නොවූයෙකු බව ද ඕනෑම විටෙක තමන්ට වඩා උසස් අයෙකු සිටිය හැකි යැයි ඉගැන්වීම පිණිස මිස මෙය පොදු ආදර්ශයක් ලැබිය යුතු සිදුවීමක් නොවේ.

16) මෙම වචනයෙහි පදානුගත අරුත 'අං දෙකක් ඇත්තා' හෝ 'සියවස් දෙකක් හිමියා' යනුවෙන්ය. කිනම් කරුණක් හේතුවෙන් මෙම නාමයෙන් මොහුව හඳුන්වා ඇත්තේ දැ'යි **අල් කූර්ආනයෙහි** සඳහන් වී නැත. ඉතිහාසයෙහි සඳහන් අයුරින් බැබිලෝනියාවෙන් **ඉස්රාෆීල්** ජනයාව පිටුවහල් කළ පර්සියානු රජු මොහු යැයි සඳහන් වී ඇත. තවද මොහු පෘථිවියෙහි නැගෙනහිර හා බස්නාහිර අන්තයටම ගමන් කළ බව හා අවසානයේ දී උතුරෙහි කෙළවරටම ගමන් කළ බව සඳහන් වී ඇත.

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَرْغُبُ فِي عَيْنٍ حَبِئَةٍ ۖ وَوَجَدَ
عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا الْقَارِئِينَ ۖ إِنَّمَا أَنْتُمْ تُعَذِّبُونَ وَإِنَّمَا أَنْتُمْ تُتَّخَذُونَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ
أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَ
عَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ ۗ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾
كَذٰلِكَ ۖ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

(85, 86) එබැවින් ඔහු හිරු අවරට යන ස්ථානයට ළඟා වන තෙක් ඔහු (ඉන්) එක් මගක් අනුගමනය කළේය. එ(සේ හිරු අවරට යන)විට මඩ වගුරින් වූ උල්පතක් තුළට එය අවරට යනු (සේ) දුටුවේය.¹⁷ තවද ඒ අසල (ප්‍රතික්ෂේපිත) පිරිසක් දුටුවේය. “අහෝ **ෂුඤ්ඤයින්!** නුඹ (ඔවුනට) දඬුවම් කරන්නේ ද? නැතහොත් නුඹ ඔවුන් අතරෙහි යහපත(ඉටු කිරීම)ක් ගන්නේ දැ?”යි අපි පැවසුවෙමු.¹⁸ (87) (එයට) ඔහු(ෂුඤ්ඤයින්) “අපරාධ කළ කෙනා පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් අපි ඔහුට දඬුවම් කරන්නෙමු. පසුව තම පරමාධිපති වෙත ඔහුව හරවනු ලබන්නේය. එවිට ඔහු(පරමාධිපති) ඔහුට දරුණු දඬුවමකින් දඬුවම් කරනු ඇත.” යැයි පැවසුවේය. (88) තවද “විශ්වාස කර යහකම් කළ කෙනා පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් ඔහුට යහපත(ස්වර්ගය) ප්‍රතිඵලයක් ලෙස හිමි වේ. තවද අපගේ නියෝගයෙන් පහසු දෑ අපි ඔහුට පවසන්නෙමු.” (යැයි ද ඔහු පැවසුවේය.)

(89, 90) පසුව ඔහු හිරු උදා වන ස්ථානයට ළඟා වන තෙක් ඔහු (තවත්) මගක් අනුගමනය කළේය. එ(සේ හිරු උදා වන)විට පිරිසක් මත එය උදා වනු දුටුවේය. ඔවුනට අපි එයින් (ආරක්ෂා වීමට වස්තූයන්ගෙන් හෝ නිවෙස් වලින්) කිසිදු ආවරණයක් ඇති නොකළෙමු.¹⁹ (91) මෙලෙස ඔහු අඛියස ඇති දෑ පිළිබඳව දැනුමෙන් අපි වටලා සිටියෙමු.

17) එනම් මොහු නැගෙනහිර පෙදෙසෙහි අවසාන කෙළවරටම ගමන් කළ හෙයින් ඇත මඩ ගොහොරුවක් දුටු අතර හිරු බැස යන විට හිරු මඩ ගොහොරුව තුළට කිඳා බසින්නාක් මෙන් දුටුවේය.

18) මෙම **ෂුඤ්ඤයින්** රජු දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසූ ප්‍රදේශයක් ආක්‍රමණය කළේය. එහි විසූ පාපතරයින්ට දඬුවම් කිරීම හෝ නිදහස් කිරීම තමාගේ අභිමතය පරිදි ඉටු කරන්නැයි **අල්ලාස්** අණ කළේය.

19) මෙයින් අදහස් කරන්නේ සූර්යය රශ්මියෙන් ආරක්ෂා වීමට නිවෙස් නොමැති පුද්ගලයින් පිළිබඳවය.

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَدَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا ^ط لَا يَكَادُونَ
 يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَا جُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ
 نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ
 فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ اتُّونِي زُبُرَ الْحَدِيدِ ^ط حَتَّىٰ إِذَا سَاوَى بَيْنَ
 الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ^ط حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا ^ط قَالَ اتُّونِي ^ط أُفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا
 اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

(92, 93) පසුව ඔහු කඳු දෙක අතරට ළඟා වන තෙක් ඔහු (තවත්) මගක් අනුගමනය කළේය. එ(සේ කඳු දෙක අතරට ළඟා වූ)විට (ඔහුගේ) කිසිදු වදනක් අවබෝධ කර ගැනීමට හැකියාවක් නොදරන පිරිසක් ඒ දෙක අසල ඔහු දුටුවේය. (94) “අහෝ **ෆසූල්කර්නයින්!** සැබැවින්ම **යෂූජ්** හා **මෂූජ්**²⁰ මිනිතලයෙහි කලහකම් කරන්නෝ වෙති. එබැවින් අප හා ඔවුන් අතර නුඹ බාධකයක් ඇති කරනු පිණිස අපි නුඹ වෙනුවෙන් වේතනයක් ඇති කරන්න දැ?” යි ඔවුහු පැවසුවෝය. (95) “මාගේ පරමාධිපති (ධනයෙන් හා වස්තුවෙන්) කවර විෂයක මා ස්ථාපිත කර ඇත්තේ ද එය (නුඹලා දෙන වේතනයට වඩා මට) ශ්‍රේෂ්ඨය. එබැවින් නුඹලා මට (මිනිස්) බලයෙන් උපකාර කරවු. නුඹලා අතර හා ඔවුන් අතර පවුරක් මා ඇති කරන්නෙමි. (96) “නුඹලා මා වෙත (විශාල) යකඩ දඬු ගෙන එවු.” (යැයි ඔහු පැවසුවේය.) කඳු දෙක අතර ඔහු (යකඩ වලින් පුරවා) සමතුලිත කරන තෙක් (ඔහු පැවසූ පරිදි ඔවුන් යකඩ ගෙන ආවෝ)ය. එවිට එය ඔහු ගින්නක් බවට පත් කරන තුරු “නුඹලා පිඹිවු” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (තවද) “නුඹලා උණු කළ තඹ මා වෙත ගෙන එවු. එය මම මම වක්කරන්නෙමි.” යැයි ද ඔහු පැවසුවේය. (97) එබැවින් (යෂූජ් මෂූජ් නම්) ඔවුන් එයින් පිටවීමට හැකියාව නොලැබුවෝය. තවද එහි සිදුරු ඇති කිරීමට ද හැකියාව නොලැබුවෝය.-

20) ‘**යෂූජ් මෂූජ්**’ යනු මෙම කඳු දෙකට එපිටින් සිටි අශිෂ්ට ගෝත්‍රිකයින් පිරිසකි. මොවුන් මෙම කඳු අතර ජීවත් වන ශිෂ්ටාචාර ජනයාට හිරිහැර කරන්නට වූහ. එබැවින් මෙම ‘**යෂූජ් මෂූජ්**’ පිරිසට මෙම කඳු අතර පවුරක් තනා සිර කර දමන්නැ’යි **ෆසූල්කර්නයින්** රජුට ජනයා පැවසුවෝය. මොවුන් මේ සඳහා **ෆසූල්කර්නයින්** රජුට කුලියක් පිරිනමනවා යැයි පැවසුව ද ඔහු එය පිළිගැනීමට ප්‍රතික්ෂේප කළ අතර මෙම ව්‍යාපෘතිය කිරීමට සේවකයින් පමණක් ලැබිය යුතු යැයි ඔහු පැවසුවේය. මෙය පිහිටා ඇත්තේ උතුරු කෙළවරෙහිය. මෙවැනිම හේතූන් මත විවිධ කාල වකවානුවන්හි උතුරුදිග රටවල්හි මහා පවුරු තනා ඇති බව ඉතිහාසයේ සඳහන් වී ඇත.

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي ۖ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۗ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا
 بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَعَلْنَاهُمْ جَبَعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ
 يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرَضًا ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا
 يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ ۗ إِنَّا
 أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ
 ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

-(98) "මෙය මාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ දයාවකි. එබැවින් (යඤ්ඤ ඵල) වරද පිට විය යුතු යැයි) මාගේ පරමාධිපතිගේ ප්‍රතිඥාව පැමිණි විට එය ඔහු සමතලා කර දමනු ඇත.²¹ තවද මාගේ පරමාධිපතිගේ ප්‍රතිඥාව සත්‍යයක් විය." යැයි ඔහු පැවසුවේය.

(99) එදින ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකුට තවත් සමහරෙකු අතර (රළ ගසන්නාක් මෙන්) ගැටෙන්නට අපි අත හැර දමන්නෙමු. තවද (එදින) සූර් (නම් භොරණැව) පිහිනු ලැබේ. එවිට අපි ඔවුන්(සියල්ලන්)ව එක් රැස් කිරීමක්ව එක් රැස් කරන්නෙමු. (100) තවද එදින අපි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට නිරය දර්ශනය කිරීමකින් ඉදිරිපත් කරන්නෙමු. (101) (ඔවුන්) කවුරුන්ද යත් මාගේ මෙනෙහි කිරීමෙන්(අල් කුර්ආනයෙන්) ඔවුන්ගේ ඇස් තිරයක් තුළ විය. තවද ඔවුන් ශ්‍රවණය කිරීමට හැකියාවක් නොලබන්නන් වූවෝය. (102) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් මා හැර (තමන්ගේ) ආරක්ෂකයින් ලෙස මාගේ ගැත්තන්ව පත් කර ගැනීමට සිතන්නෝ ද? සැබැවින්ම අපි නිරය ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට සංග්‍රහයක් වශයෙන් සූදානම් කළෙමු.

(103) (නබීවරය, තමන්ගේ) ක්‍රියාවන්ගෙන් අලාභහානියට පත් වූවන් පිළිබඳව අපි නුඹලාට දැනුම් දෙන්නදැයි විමසවු. (104) (ඔවුන්) කවුරුන්ද යත් මෙලොව ජීවිතයෙහි ඔවුන්ගේ උත්සාහයන් නිෂ්ඵල විය. තවද ඔවුන් ක්‍රියාවෙන් යහපත කරමින් සිටින බව සිතති.-

21) අල් කුර්ආන් විවරණයකට අනුව මෙහි 'ප්‍රතිඥාව' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ විනිශ්චය දිනය පිළිබඳවයි. එබැවින් මෙම විවරණයට අනුව මෙම මහා පවුර විනාශ වන්නේ ලොව අවසන් දිනයෙහිය. එහෙත් ඇතැමුන්ගේ විවරණයන්ට අනුව මෙහි 'ප්‍රතිඥාව' යනු විනිශ්චය දිනය නොවන බවය. එහෙයින් මෙම පවුර විනාශ වන්නේ අල්ලාහ් නියම කළ දිනයෙහි වන අතර එය ලොව අවසන් දිනට පෙර වුවද සිදු විය හැකි යන්න මොවුන්ගේ අදහසයි.

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا
 ﴿١٠٥﴾ ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُمُومًا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُومًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا
 ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَوَلَّيْتُ رَبِّي لِتَفْعَدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَعَكَ كَلِمَاتِي وَلَوْ حِوَلْنَا
 بِبَيْتِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنبَاءُ الْهُمُومِ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ
 يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

-(105) ඔවුහුමය තම පරමාධිපතිගේ සංඥාවන් හා (විනිශ්චය දින) ඔහුගේ හමුවීම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් වන්නෝ. එබැවින් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් නිෂ්ඵල විය. තවද (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් සඳහා කිසිදු අගයක් අපි නියම නොකරන්නෙමු. (106) ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කර මාගේ සංඥාවන් හා මාගේ රසුල්වරුන්ව* සමච්චලයක් ලෙස ගත් හේතුවෙන් මෙය ඔවුන්ගේ ප්‍රතිවිපාකයයි. (එනම්) නිරයයි.

(107) සැබැවින්ම කවුරුන් විශ්වාස කර යහකම් කළේ ද ඔවුන්ට සංග්‍රහයක් ලෙස ෆිර්දවුස් (නම් ස්වර්ග) උයන් විය. (108) එහි ඔවුන් සදාතනිකයෝ වෙති. ඔවුහු එයින් හැරී (පැමිණීමට) ප්‍රිය නොකරති. (109) (නබීවරය,) නුඹ පවසවු. "මාගේ පරමාධිපතිගේ (මහිමය පිළිබඳ) වදන් (ලිවීම) සඳහා මහ මුහුද තීන්ත වුව ද මාගේ පරමාධිපතිගේ (මහිමය පිළිබඳ) වදන් (ලියා) අවසන් කිරීමට පෙර මහ මුහුද අවසන් වන්නේය. තවද අප එය(මහ මුහුද) මෙන් අතිරික්තව ගෙන ආවද (එය ද අවසන් වන්නේය)."

(110) (නබීවරය,) නුඹ පවසවු "සැබැවින්ම මම නුඹලා මෙන් මිනිසෙක්මය. මා වෙත වහි* (නම් දේව පණිවිඩය) පහළ කරනු ලබනුයේ 'නුඹලාගේ (සැබැ) දෙවියන් එකම දෙවියෙකු (වන අල්ලාහ්)' යන්නෙන්ය. එබැවින් කවරෙකු තම පරමාධිපතිගේ හමුවීම අපේක්ෂා කරමින් සිටියේ ද ඔහු යහකම් ක්‍රියාවට නංවන්නෝ! තවද ඔහු තම පරමාධිපතිට නැමදුම් කිරීමෙහි කිසිවෙකුට ආදේශ නොකරන්නෝ!

19

سورة مريم

සුරා මරියම්

(මරියම් තූමිය)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාවේ* අරමුණ වනුයේ මර්යම්* හා නබි රීසා* ~~සූරා~~ තුමාණන් පිළිබඳව මිනිසුන් අතර පැතිරී ඇති මිථ්‍යා විශ්වාසයන් දුරු කිරීමය. කිතුනුවන් සමග දැඩි සබැඳියාවක් නොවූ මක්කා සමයෙහි මෙම සූරාව පහළ විය. මන්දයත් නබි මුහම්මද් ~~සූරා~~ තුමාණන් ගෙන ආ දහමට විරුද්ධ වීම සඳහා මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් කිතුනුවන්ගෙන් උදව් පැතු හේතුවෙනි. එපමණක් නොව මෙම සූරාව පහළ වූයේ මුස්ලිම්වරුන් මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හිරිහැරයට ලක්ව කිතුනුවන් වෙසෙන ඇබිසීනියා දේශය කරා දේශාන්තරණය කළ මොහොතෙහිය. එබැවින් ඔවුනට නබි රීසා* ~~සූරා~~, මර්යම්*, නබි ැසකර්ය්* ~~සූරා~~ හා නබි යස්යා* ~~සූරා~~ යන නබිවරුන් පිළිබඳව දැන ගැනීමට අවශ්‍යතාවක් තිබිණ.

මෙම සූරාවෙහි* මර්යම් තුමිය කිසිදු පුරුෂයෙකුගේ මැදිහත් වීමකින් තොරව නබි රීසා ~~සූරා~~ තුමාණන්ව ප්‍රසූත කළ ආශ්චර්යයමත් සිදුවීම පිළිබඳව සඳහන් වී ඇති බැවින් මෙම සූරාවට 'මර්යම්' යැයි නම් කරන ලදී.

19 සුරා මර්යම් (මර්යම් කුමිය)

මෙය මක්කි පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 98 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

كَهَيِّعَصَّ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ اِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ
 اِنِّیْ وَهَنْ الْعَظْمُ مِنِّیْ وَاسْتَعَلَ الرَّاسُ شَيْبًا وَّكَمْ اَكُنُّ بِدُعَاۤیِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَاِنِّیْ خِفْتُ
 الْمَوَالِیَ مِنْ وَّرَآءِیْ وَكَانَتِ امْرَاۤتِیْ عَاقِرًا فَهَبْ لِیْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ یَّرِثُنِیْ وَیَرِثُ مِنْ
 لِیْ یَعْقُوبُ ﴿٦﴾ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٧﴾ یٰۤاِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلْمٍ اَسْمُهُ یَحْيٰی ﴿٨﴾ كَمْ نَجْعَلُ لَّهِ
 مِنْ قَبْلُ سَبِيًّا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اَنِّیْ یَكُوْنُ لِیْ عِلْمٌ وَّكَانَتِ امْرَاۤتِیْ عَاقِرًا وَّ قَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ

عَتِيًّا ﴿١٠﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) කාගේ. හා. යා. අයිත්. සාද්¹ (2) (මෙය) නුඹගේ පරමාධිපති ඔහුගේ ගැත්තෙකු වන **ෆසකරියයාට*** දැක් වූ දයාව මෙනෙහි කිරීමකි. (3) ඔහු තම පරමාධිපතිව රහස්‍යයව අමතා සිටි අවස්ථාවෙහිය. (4) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මා(ගේ ශරීරය) තුළ අස්ථි දුර්වල වී ඇත. මාගේ හිස පැසුණු කෙස් රොදින් විහිදී ඇත. තවද මාගේ පරමාධිපතියාණනි, නුඹගෙන් ප්‍රාර්ථනා කිරීමෙන් මා කිසිවිටෙක අභාග්‍යවන්තයෙකු නොවූයෙමි. (5, 6) තවද සැබැවින්ම මම මගෙන් පසුව වූ භාරකරුවන් (නොමැතිකම) පිළිබඳව බියට පත් වෙමි.² තවද මාගේ බිරිය (දරුවන් නොලත්) වද කාන්තාවකි. එබැවින් මට උරුමකම් පාන්නා වූ ද තවද **යෂකුබ්ගේ*** පරපුරට ද උරුමකම් පාන්නා වූ ද උරුමකාර(පුත්‍ර)යෙකු නුඹ වෙතින්ම මා හට පිරිනමනු මැනව! තවද ඔහුව තෘප්තියට ලක් වූවෙකු බවට පත් කරනු මැනව!" යැයි ඔහු යැදියේය. (7) "අහෝ **ෆසකරියයා!*** 'යහ්යා'* නමැති පුතෙකු පිළිබඳව අපි නුඹට ශුභාරංචි පවසන්නෙමු. මීට පෙර එම නාමය ඇත්තෙකු පත් නොකළෙමු." (යැයි **අල්ලාහ්** ඔහුට ප්‍රතිචාර දැක්වීය.) (8) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මාගේ බිරිය වද කතක් වී මා මහලු වියේ අවසානයට එළැඹ සිටිය දී කෙසේ නම් මට දරුවෙකු හිමි වේවි දැ?" යි ඔහු පැවසුවේය.-

1) වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන් 2:1** ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.
 2) මෙහි අදහස මොහුට ඥාතීන් නොසිටියා නොව. එහෙත් **තබීත්වය** උරුම වීමට තරම් සිල්වත් අයෙකු නොසිටි හෙයින් මොහු මෙලෙස ප්‍රාර්ථනා කරන්නට විය.

قَالَ كَذٰلِكَ ؕ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰٓى هٰٓيِنٍ ۚ وَ قَدْ خَلَقْتٰكَ مِنْ قَبْلُ وَاَنْتَ شَيْءٌ ۙ قَالَ رَبِّ
 اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۗ قَالَ اٰيٰتِكَ اِلَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۙ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهِ مِنَ
 الْبَحْرٰبِ فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَّاَعَشِيًّا ۙ يُبْحِيْ خِيَاۡنَةَ الْكٰتِبِ بِقُوَّةٍ ۗ وَاَتَيْنٰهُ
 الْحُكْمَ صَبِيًّا ۙ وَ حٰنٰنًا مِّنْ لَّدُنَّا وَ زَكُوَّةً ۗ وَ كَانَ تَقِيًّا ۙ وَ بَرًّاۗ بِوَالِدَيْهِ وَاَمْ يَكُنْ
 جَبَّارًا عَصِيًّا ۙ وَ سَلَّمَ عَلٰٓى يَوْمِ وُلْدٍ وَّ يَوْمِ يَمُوْتُ وَّ يَوْمِ يُبْعَثُ حَيًّا ۙ وَاذْكُرْ فِى
 الْكِتٰبِ مَرْيَمَ ۙ اِذْ اٰتٰتُنَا مِنْ اٰهْلِهَا مَكَانًا شَرِيًّا ۙ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا
 ۙ فَارْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۙ

- (9) '(කරුණ) ඵලෙසමය. "ඵය මට පහසු කාර්යයකි. නුඹ කිසිවක් නොවී සිටිය දී මීට පෙර මා නුඹව මැව්වෙමි" යන්නෙන් ඔබගේ පරමාධිපති පැවසුවේ යැයි ඔහු (ජබරිල්*) පැවසුවේය. (10) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, (දරුවා පිළිබඳව) මා වෙත සාධකයක් ඇති කරනු මැනව!" යැයි ඔහු පැවසුවේය. (ඵයට) "නුඹගේ සාධකය වනුයේ නුඹ නිරෝගිව සිටිය ද ජනයා සමග රාත්‍රීන් තුනක් කතා කළ නොහැකි වීමය." යන්නෙන් (පරමාධිපති) පැවසුවේය. (11) මිස්රාබ්(නම් නැමදුම් ස්ථානයෙහි) සිට ඔහුගේ පිරිස වෙත පිටත්ව පැමිණ උදැසන සහ සවස (අල්ලාස්ව) පිවිතුරු කරනු." යැයි ඔවුන් වෙත සංඥා කළේය.³

(12) (පසුව ඵම දරුවා උපත ලැබීමෙන් අනතුරුව අල්ලාස් ඔහුව අමතා) " අහෝ යන්යා! මෙම ධර්ම පුස්තකය(තව්රාතය*) බලවත් ලෙස ග්‍රහණය කර ගනිවු." (යැයි පැවසුවේය.) තවද අපි ඔහුට කුඩා අවදියේම ප්‍රඥාව පිරිනැමුවෙමු. (13, 14) තවද අපගෙන් වූ සෙනෙහස ද පිවිතුරුත්වය ද (පිරිනැමුවෙමු). ඔහු බිය හක්තිකයෙකු හා තම දෙමාපියන්ට උපස්ථාන කරන්නෙකු ද විය. තවද ඔහු දැඩි භාවයෙන් යුක්තයෙකු (හෝ) අකීකරුවන්නෙකු නොවීය. (15) ඔහු උපන් දිනහි ද ඔහු මරණයට පත් වන දිනහි ද ඔහු ජීවිව (මළවුන්) නැවත නැගිටුවනු ලබන දිනහි ද ඔහු කෙරෙහි සලාම්*(ශාන්තිය) හිමි වේවා!

(16) තවද (අල් කුර්ආන්) ධර්ම පුස්තකයෙහි මර්යම්* පිළිබඳව සිහිපත් කරවු. ඇය තම පිරිසෙන් වෙන් වී නැගෙනහිර පෙදෙසක හුදකලාවෙහි පසු වූ අවස්ථාව පිළිබඳවය. (17) ඇය ඔවුන්ගෙන් වෙන්ව තිරයක් (ඵල්වා) ගත්තාය. ඵවිට (ජබරිල්* නම්) අපගේ (පිවිතුරු) ආත්මය අපි ඇය වෙත ඵව්වෙමු. ඵවිට ඔහු ඇයට පූර්ණ මිනිසෙකු ලෙස නිරූපණය විය.-

3) වැඩි විස්තර සඳහා 3:41 හි පාද සටහන බලන්න.

قَالَتْ اِنَّيْ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتُ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكَ لَا هَبْ لَكَ عَلٰمًا
 زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنِيْ يَكُوْنُ لِيْ عُلْمٌ وَّلَمْ يَسْسُرْنِيْ بِشَيْءٍ وَّلَمْ اَكْ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ
 هُوَ عَلٰى هٰٓئِيْنٍ ؕ وَ لِنَجْعَلَنَّ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَ رَحْمَةً مِّنَّا ؕ وَ كَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَصَلَتْهُ
 فَانْتَبَدَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَاءَهَا الْمَخَاضُ اِلَى جِدْعِ النَّخْلَةِ ؕ قَالَتْ يٰلَيْتَنِيْ مِتُّ قَبْلَ
 هٰذَا وَ كُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادٰهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَّا تَحْزِنِيْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكَ تَحْتِكَ سَرِيًّا
 ﴿٢٤﴾ وَ هٰزِيْ اِلَيْكَ بِجِدْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْنِكَ رُطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾ فَكُلِيْ وَ اشْرَبِيْ وَ قَرِيْ عَيْنًا
 فَاِمَّا تَرِيْنَ مِنَ الْبَشَرِ اٰحَدًا فَقُوْلِيْ اِنَّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾

- (18) “නුඹ බිය හක්කියෙකු නම් නුඹ(ගේ උවදුර) වෙනින් සැබැවින්ම මම කරුණාහරිතයාණන්ගෙන් ආරක්ෂාව පතමි” යැයි ඇය පැවසුවාය.⁴ (19) “සැබැවින්ම මම නුඹට පිවිතුරු දරුවෙකු ප්‍රදානය කිරීම සඳහා (පැමිණි) නුඹගේ පරමාධිපතිගේ දූතයෙකු වෙමි.” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (20) “කිසිදු පිරිමියෙකු මා ස්පර්ශ කර නොකිබිය දී එමෙන්ම දුෂ්චරිතයක්ව මා නොසිටිය දී මට කෙසේ නම් දරුවෙකු වේදැ?” යි ඇය පැවසුවාය. (21) ‘(කරුණ) එලෙසමය. “එය මට පහසු කාර්යයකි. (අප ඔහුව බිහි කරනුයේ අප කෙරෙහි) ජනයාට සාධකයක් ලෙස ද අපගෙන් වූ දයාවක් ලෙස ද අපි ඔහුව පත් කරනු පිණිසය. තවද එය තීරණය කරනු ලැබූ කරුණක් විය.” යන්නෙන් ඔබගේ පරමාධිපති පැවසුවේයැ’යි ඔහු(ජබරිල්*) පැවසුවේය. (22) එවිට ඇය ඔහුව (මව් කුසෙහි) පිළිසිද ගත්තාය. ඒ සමග ඇය දූර පෙදෙසකට හුදකලාවෙහි වෙන්ව ගියාය. (23) ප්‍රසූත වේදනාව ඇයව ඉදි කඳක් වෙතට ගෙන ආවේය. “අහෝ, මීට පෙර මා මරණයට පත්ව මුළුමණින්ම අමතක කරනු ලැබුවෙකු බවට පත් වූවා නම්,” යැයි ඇය (වේදනාවෙන්) පැවසුවාය. (24, 25, 26) ඇයට පහළ (ස්ථානය)ක සිට ඇයව ඔහු(ජබරිල්* මෙසේ) ඇමතීය. “නුඹ දුක් නොවවු. නුඹගේ පරමාධිපති නුඹට පහළින් උල්පතක් ඇති කර ඇත. තවද ඉදි කඳ නුඹ දෙසට සොලවවු. නුඹ වෙත නැවුම් පලතුරු එය හෙළනු ඇත. එබැවින් නුඹ (ඒවා) අනුභව කොට පානය කොට (තම පුත් උපත ලැබීමෙන්) නෙන් සිසිල් කර ගනිවු. මිනිසුන් අතුරින් කිසිවෙකු නුඹ දුටුවේ නම් ‘කරුණාහරිතයා වෙනුවෙන් මා (නිහඬ) උපවාසයක් භාර වුණෙමි. එබැවින් අද දින කිසිදු මිනිසෙකු සමග මා කතා නොකරන්නෙමි’යි පවසවු.”

4) ඇය වෙත පැමිණි ඔහු ජබරිල්* කුමාණන් බව නොදැන මිනිසෙකු යැයි සිතා ඇය මෙලෙස අල්ලාස්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කළාය.

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْبِلَةً ۖ قَالُوا يَبْرَيْمُ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَا أُخْتُ هَارُونَ مَا كَانَ
 أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَعْثًا ۖ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
 النَّهْدِ صَبِيًّا ۖ ﴿٢٨﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ۖ آتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا
 آيِنَ مَا كُنْتُ ۖ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ ﴿٢٩﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي ۖ وَكَمْ يَجْعَلُنِي
 جَبَّارًا سَقِيًّا ۖ ﴿٣٠﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۖ ﴿٣١﴾ ذَلِكَ عِيسَى
 ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَبْتَثُرُونَ ۖ ﴿٣٢﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۚ سُبْحٰنَهُ
 إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّا نَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۖ ﴿٣٣﴾

(27, 28) ඔහු(දරුවාව) උසුලාගෙන ඇය ඇගේ ජනයා වෙත පැමිණියාය. (එවිට) “අහෝ මර්යම්! සැබැවින්ම නුඹ මහා පිළිකුලක් ගෙන ආවෙහිය. අහෝ හාරූන්ගේ* සහෝදරිය! නුඹගේ පියා නරක මිනිසෙකු නොවීය. එමෙන්ම නුඹගේ මව ද දුෂ්චරිතය ඇත්තියක් නොවූවාය.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (29) එවිට ඇය ඔහු(දරුවා) දෙසට සංඥා කළාය. “කුඩා දරුවෙකුට නොටිල්ලට වී සිටින්නෙකු සමග අපි කතා කරන්නේ කෙසේ දැ”?යි ඔවුහු විමසා සිටියෝය. (30) (එවිට) ඔහු (මෙසේ) පැවසුවේය. “සැබැවින්ම මම අල්ලාහ්ගේ ගැත්තෙකු වෙමි. ඔහු මා හට ධර්ම පුස්තකය පිරිනමා මා නබිවරයෙකු* බවට ද පත් කර ඇත. (31) තවද මා කොතැනක සිටියත් අභිවාද්ධිමත් කෙනෙකු බවට පත් කර ඇත. තවද මා ජීවත්ව සිටින තාක් කල් සලාතය* හා රසකාතය* (ඉටු කිරීම) පිළිබඳව මා හට අණ කර ඇත. (32) තවද මාගේ මෑණියන්ට උපස්ථාන කරන්නෙකු ලෙස ද (පත් කර ඇත). ඔහු(අල්ලාහ්) මා දැඩිභාවයෙන් යුක්තයෙකු (හෝ) අභාග්‍යවන්තයෙකු බවට පත් නොකළේය. (33) තවද මා උපන් දිනහි ද මා මරණයට පත් වන දිනහි ද මා ජීවිත (මළවුන්) නැවත නැගිටුවනු ලබන දිනහි ද මා කෙරෙහි සලාම්(ශාන්තිය) හිමි වේවා!” (34) ඔහුය මර්යම්ගේ පුත් ඊසා*. ඔවුන් කුමක් විෂයෙහි වාද කරමින් සිටියේ ද එම සත්‍යයේ වදන (මෙය)යි. (35) කිසිදු දරුවෙකු (පුතෙකු ලෙස) ගැනීම අල්ලාහ්ට (අවශ්‍යතාවක්) නොවීය. ඔහු අති පිවිතුරුය. ඔහු යමක් තීන්දු කළ විට එයට ඔහු පවසනුයේ “වනු” යන්නෙනි. එවිට එය සිදු වනු ඇත.-

5) මෙහි සඳහන් හාරූන් යනු නබි මුසා* ඤා කුමාණන්ගේ සොහොයුරා වන නබි හාරූන්* ඤා කුමාණන් නොව. මොහු නබි හාරූන්* ඤා කුමාණන්ගේ පතිවතට හා වන්දනාමාන වලට උපමා කළ හැකි මර්යම්* ඤා කුමියගේ ඥාති සොහොයුරෙක් බව අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُواهُ ۖ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ
 فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْبَغَ بِهِمْ وَأَبْصَرَ ۖ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ
 الظُّلُمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ وَأَنْذَرُهُمْ يَوْمَ الْحِسَابَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ ۖ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
 وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجِعُونَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي
 الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ ۖ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا
 يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي
 أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

- (36) "සැබැවින්ම අල්ලාහ් මාගේ පරමාධිපති හා නුඹලාගේ ද පරමාධිපතිය. එබැවින් නුඹලා ඔහුට (පමණක්) නමදිවු. මෙය සෘජු මාර්ගයයි." (යන්නෙන් ඔහු පැවසුවේය. (37) (යුදෙව් හා කිතුනු) කණ්ඩායම් ඔවුන් අතර (ඔහු පිළිබඳව) මතභේද ඇති කර ගත්තේය.⁶ ඉමහත් දිනය පැමිණීමෙන් විනාශය ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ටය. (38) ඔවුන් අප වෙත පැමිණෙන දින ඔවුන්ගේ ශ්‍රවණයේ තරම කෙතරම් ද! එසේම ඔවුන්ගේ බැලීමේ තරම කෙතරම් ද! නමුත් අද දින අපරාධකරුවෝ පැහැදිලි මුළාවෙහිය. (39) (දඬුවම සඳහා) කරුණ තීන්දු කරනු ලැබූ විට (අපරාධකරුවන්) දුකට පත් වන දිනය ගැන ඔවුනට අවවාද කරවු. තවද ඔවුන් (ලොවෙහි ඒ පිළිබඳව) අනවධානයෙහි සිටියෝය. තවද ඔවුන් විශ්වාස නොකරමින් සිටියෝය. (40) සැබැවින්ම අපමය මිහිතලය හා එය මත වූවන් උරුමකර ගනුයේ. තවද ඔවුන් නැවත පැමිණෙනුයේ අප වෙතමය.

(41) තවද (අල් කුර්ආන්) ධර්ම පුස්තකයෙහි ඉබ්‍රාහිම්* පිළිබඳව ද සිහිපත් කරවු. සැබැවින්ම ඔහු ඉතා සත්‍යවාදියෙකු (හා) නබිවරයෙකු* විය. (42) "මාගේ පියාණනි, (කිසිවකට) සවන් දිය නොහැකි (කිසිවක් දෙස) බැලිය නොහැකි නුඹට කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් කළ නොහැකි දෑ ඔබ නමදිනුයේ මන් දැ?" යි ඔහු තම පියාගෙන් විමසා සිටි අවස්ථාව පිළිබඳවය. (43) (තවද ඉබ්‍රාහිම්* තම පියා අමතා) "මාගේ පියාණනි, දැනුමෙන් ඔබ වෙත නොපැමිණි දෑ සැබැවින්ම මා වෙත පැමිණ ඇත. එබැවින් නුඹ මා පිළිපදිවු. මා නුඹට නිවැරදි මග පෙන්වා දෙමි."-

6) මෙයින් හඟවන්නේ ඊසා*(ජේසුස්) ක්‍රිස්තුමාණන් පිළිබඳව මිනිසුන් අතර පැතිරී ඇති මිථ්‍යා මතභේද පිළිබඳව ය.

يَا بَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَا بَتِ إِنَّي أَخَافُ أَنْ
يَسْسَكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَيْئِ
يَا بَرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ لِأَرْجُوكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلِّمْ عَلَيَّ سَأَسْتَغْفِرُ
لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَى
أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلْتَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
صَدَقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مِوْسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾

(44) “අහෝ මාගේ පියාණනි, ඔබ ඡෙයිතාන්ට* නැමදුම් නොකරන්න. සැබැවින්ම ඡෙයිතාන් පරම කරුණාහරිතයාණන්ට අකීකරුවෙකු විය.” (45) “අහෝ මාගේ පියාණනි, කරුණාහරිතයාණන් වෙතින් දඬුවමක් ඔබට ස්පර්ශ වී ඔබ ඡෙයිතාන්ගේ* මිතුරෙකු වීම පිළිබඳව මම බිය වන්නෙමි.”(යනුවෙන් ද පැවසීය.) (46) (එවිට) “අහෝ ඉබ්රාහීම්* නුඹ මාගේ දෙව්වරුන් පිළිකුල් කරන්නෙක් ද? නුඹ (එසේ කිරීමෙන්) නොවැළකුණේ නම් සැබැවින්ම නුඹට ගල් ගසන්නෙමි. දිගු කලක් මගෙන් වෙන් වී සිටිවු.” යැයි ඔහුගේ පියා වන ආසර් පැවසුවේය. (47, 48) “ඔබට ශාන්තියයි! ඔබ වෙනුවෙන් මා මාගේ පරමාධිපතිගෙන් සමාව මතු අයැදින්නෙමි. සැබැවින්ම ඔහු මා ගැන පැහැදීමක් ඇත්තෙකු විය. තවද නුඹලාගෙන් ද අල්ලාහ් හැර නුඹලා නමදින දැයිත් ද මම ඉවත් වන්නෙමි. තවද මම මාගේ පරමාධිපතිගෙන් පුර්ථනා කරන්නෙමි. (එවිට) මාගේ පරමාධිපතිගෙන් පුර්ථනා කිරීමෙන් මා අභාග්‍යවත්තයෙකු නොවන්නට පුළුවනැ.”යි ඔහු පැවසුවේය. (49) ඔවුන්ගෙන් හා අල්ලාහ් හැර ඔවුන් නමදිමින් සිටින දැයිත් ඔහු ඉවත් වී (දේශාන්තරණය කර) ගිය කල්හි අපි ඔහුට ඉස්හාක්ව*ද (ඔහුගේ පරපුරෙන්) යෘකුබ්ව*ද ප්‍රදානය කළෙමු. තවද සියල්ලන්වම අපි නබීවරුන්* වශයෙන් පත් කළෙමු. (50) තවද අපි ඔවුන්ට අපගේ දයාවෙන් (සම්පත්) ප්‍රදානය කළෙමු. තවද අපි ඔවුන්ට උසස් ප්‍රශංසාව ද ඇති කළෙමු.

(51) තවද (අල් කුර්ආන්) ධර්ම පුස්තකයෙහි මුසා* පිළිබඳව ද මෙතෙහි කරවු. සැබැවින්ම ඔහු (අල්ලාහ් විසින්) තෝරා ගනු ලැබුවෙකු විය. තවද රසුල්වරයෙකු* ද නබීවරයෙකු* ද විය.-

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا آخَاهُ هَارُونَ
 نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ
 يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيْسَ إِنَّهُ
 كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ
 النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَمِمَّنْ
 هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ
 بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾

(52) කුර් (කන්දෙහි දකුණු දෙසින් අපි ඔහුව ඇමතුවෙමු. තවද (අප සමග) කතා කරන්නෙකු ලෙස අපි ඔහුව සමීප කළෙමු. (53) තවද අපගේ දයාවෙන් ඔහුගේ සහෝදර භාරූත්ව* නබිවරයෙකු* වශයෙන් අපි ඔහුට ප්‍රදානය කළෙමු.

(54) තවද (අල් කුර්ආන්) ධර්ම පුස්තකයෙහි ඉස්මාඊල්* පිළිබඳව ද සිහිපත් කරවු. සැබැවින්ම ඔහු (දුන්) ප්‍රතිඥාව ඉටු කරන්නෙකු විය. තවද ඔහු රසූල්වරයෙකු* ද නබිවරයෙකු* ද විය. (55) තවද ඔහු තම පවුලට සලාතය* හා සකාතය* (ඉටු කිරීම) පිළිබඳව අණ කරන්නෙකු ව සිටියේය. තවද ඔහු තම පරමාධිපති අබියස තෘප්තියට පත්වුවෙකු ව සිටියේය.

(56) තවද (අල් කුර්ආන්) ධර්ම පුස්තකයෙහි ඉද්රිස්* පිළිබඳව ද සිහිපත් කරවු. සැබැවින්ම ඔහු මහත් සත්‍යවාදියෙකු ද නබිවරයෙකු* ද විය. (57) තවද අපි ඔහුව (තරාතිරමෙන්) උසස් ස්ථානයකට නංවාලීමු.

(58) ආදම්ගේ* පරපුරෙන් ද නූඡ්* සමග අපි (යාත්‍රාවෙහි) ඉසිලූ අයගෙන් ද ඉබ්රාහිම්* හා ඉස්මාඊල්ගේ* පරපුරෙන් ද අප යහමග පෙන්වා තෝරා ගත් අයගෙන් ද වූ නබිවරුන්* අතුරින් තමන් කෙරෙහි අල්ලාඡ් ආශිර්වාද කළවුන් මොවුන්මය. තවද ඔවුන් කෙරෙහි කරුණාහරිතයාණන්ගේ වදන් පාරායනය කරනු ලැබූ විට අඬා වැළපෙමින් සුසුද්* කරමින් වැටෙණු ඇත.⁷

(59) ඔවුනට පසු සලාතය* පැහැර හරින තවද (නරක) ආශාවන් අනුගමනය කරන පරම්පරාවක් පැමිණියේය. එබැවින් ඔවුන් 'ගයි' (නම් නිරයේ මිටියාවක) මුණ ගැසෙනු ඇත.-

7) මෙය සුසුද්* කළ යුතු ආයතයකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:206 හි පාද සටහන බලන්න.

الْأَمِّنُ تَابَ وَأَمِنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتٍ
 عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
 لُعَاوًا إِلَّا سَلَامًا ۗ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
 مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۗ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ
 ذُنُوبِكُمْ ۗ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
 لِعِبَادَتِهِ ۗ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ عَرَادًا مَاتُ كَسَوَفَ أَخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾
 أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالِ
 الشَّيَاطِينِ ثُمَّ لَنَحْضَمَّهُنَّ ثُمَّ لَنَحْضَمَّهُنَّ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾

- (60) නමුත් පශ්චාත්තාප වී විශ්වාස කොට යහකම් කළවුන් හැර. එබැවින් ඔවුහු ස්වර්ගයට පිවිසෙන්නෝය. ඔවුහු සුඵවකින් හෝ අපරාධ කරනු නොලබන්නෝය.
 (61) (ඒවා), ගුප්තව තිබිය දී කරුණාහරිතයාණන් තම ගැත්තන්ට ප්‍රතිඥා දුන් සදාකතික (ස්වර්ග) උයන්ය. සැබැවින්ම කරුණ නම් ඔහුගේ ප්‍රතිඥාව ඉටු වන්නක්ය. (62) එහි සලාම්* (ශාන්තිය) මිස කිසිදු නිෂ්ඵල වදනක් නොඅසන්නෝය. ඔවුනට එහි උදෑසන හා සවස සැප සම්පත් ඇත. (63) එය අපගේ ගැත්තන් අතුරින් බිය හක්තිමත්ව සිටියවුන්ට අප උරුම කර දෙන ස්වර්ගයයි.

(64) "(නබිවරය,) නුඹගේ පරමාධිපතිගේ නියෝගයෙන් හැර අපි පහළ නොවන්නෙමු.⁸ අප ඉදිරියේ(මතු ලොව) ඇති දෑ ද අපට පසුපසින් ඇති(මෙලොව) දෑ ද ඒවා අතර ඇති දෑ ද ඔහු සතුය. තවද නුඹගේ පරමාධිපති අමතක කර දමන්නෙකු නොවීය." (යැයි ජබරිල්* ඇමතිය.) (65) (අල්ලාස්) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ද ඒ දෙක අතර ඇති දෑහි ද පරමාධිපතිය. එබැවින් නුඹ ඔහුට (පමණක්) නැමදුම් කරවු. ඔහුට නැමදුම් කිරීමෙහි ඉවසීමෙන් සිටිවු. ඔහුට නාමයෙහි සමාන අයෙකු නුඹ දන්නෙහි ද? (66) තවද "මා මරණයට පත් වූ පසුවත් (මෙවුන්) ජීවමානව නැවත මා පිට කරනු ලබන්නේ දැ?"යි මිනිසා පවසයි. (67) මීට පෙර කිසිවක්ව නොසිටිය දී සැබැවින්ම අපි ඔහුව මැවූ බව මිනිසා මෙනෙහි නොකරන්නේ ද? (68) නුඹගේ පරමාධිපතිගේ නාමයෙන්, සැබැවින්ම ඔවුන් හා ඡෙයිතාන්වරන්ව* අපි එක් රැස් කර පසුව සැබැවින්ම ඔවුන්ව අපි නිරය වටා දණින් ගෙන එන්නෙමු.-

8) නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ජබරිල්* ﷺ තුමාණන්ට විටින් විට තමන් වෙත පැමිණෙන ලෙස ඔහුගෙන් ඉල්ලා සිටි අවස්ථාවේ දී මෙම වැකිය ඊට පිළිතුරක් ලෙස පහළ විය.

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ
 أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي
 الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمُ الصُّلَّةُ إِذْ يَأْتِيانَ الَّذِينَ قَالُوا
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
 مِنْ قَوْمٍ لَهُمْ أَحْسَنُ أَنبَاءًا وَرِعْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدَدًا
 حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَ

أَضْعَفُ جُندًا ﴿٧٥﴾

(69) පසුව සෑම කණ්ඩායමකින්ම, ඔවුන් අතුරින් කවුරුත් පරම කරුණාහරිතයාණන්ට පිටුපෑමෙන් ඉතා දැඩිව සිටියේ ද සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ව (දඬුවමට) මුලිනුපුටා ගන්නෙමු. (70) පසුව එහි පිවිස දැවීමට ඉතා සුදුස්සන් පිළිබඳව මැනවින් දන්නේ අපමය. (71) නුඹලා අතුරින් කිසිවෙකු (හෝ) එයට⁹ අවතීර්ණවන්නෙකු මිස නැත. මෙය නුඹගේ පරමාධිපති මත වූ ස්ථිර තීන්දුවක් විය. (72) පසුව අපි බිය බැතිමත් වූවන්ව මුදවා ගන්නෙමු. තවද අපි අපරාධකරුවන්ව එහි දණින් සිටින්නන් ලෙස අත් හරින්නෙමු.

(73) (ලොවෙහිදී) අපගේ වදන් පැහැදිලිව ඔවුන් වෙත පාරායනය කරනු ලැබූ කල්හි "(අප) දෙපිරිස අතුරින් නිලයෙන් ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨයින් හා සභාවෙන් ඉතා අලංකාර වූවන් වන්නේ කවුරුන් දැ?" යි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් විශ්වාස කළවුන්ට පවසා සිටියෝය.¹⁰ (74) ඔවුනට පෙර මෙවලමින් හා පෙනුමෙන් ඉතා උසස් වූ පරම්පරාවන් අතුරින් කොපමණක් අපි විනාශ කළෙමු ද? (75) (නබිවරයා,) "කවරෙකු නොමග වී ද ඔහුට කරුණාහරිතයාණන් (අවකාශය) දීර්ඝ කිරීමකින් දීර්ඝ කරන්නේය. කෙතරම් (දුරට)දයත් ඔවුනට ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ දෑ වන දඬුවම හෝ (ලොව අවසන්) හෝරාව ඔවුන් දකින තුරුය. එවිට නිලයෙන් ඉතා නපුරු හා සේනාංකයෙන් ඉතා දුර්වල කවරෙකු දැ? යි ඔවුන් මතු දැන ගන්නෝය." යැයි පවසවු.-

9) මෙයින් අදහස් කරන්නේ නිරයෙන් එතෙර වී ස්වර්ගයට පිවිසිය හැකි පාලමක් පිළිබඳවය. ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා පාපතරයින් ඉන් නිරයට වැටෙන අතර දැහැමියන් එයින් එතෙර වී ස්වර්ගයට පිවිසෙනු ඇත.

10) ධනවත් ප්‍රතික්ෂේපකයින් "අපගේ විශ්වාසයන් නුඹලාගේ විශ්වාසයට වඩා අල්ලාහ් පිළිගත් හෙයින් ඔහු අපව නුඹලාට වඩා පොහොසත් කර ඇත" යැයි විශ්වාසිකයින් සමග තර්ක කළෝය. එහෙත් මෙම වැකියෙන් පැහැදිලි කරන්නේ ලෝකික වස්තූන් අල්ලාහ් තමන්ව ප්‍රිය කරන හෙයින් පිරිනැමුවක් නොවන බවත් මේවා පිරිනැමීම අල්ලාහ්ගේ පිරික්සුමක් බවත් ය.

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَقِيَّةُ الصَّلِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾
 أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ
 عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَنبُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِيهِ
 مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا
 سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى
 الْكُفْرَيْنَ فَأَوْثَرُوهُمْ آزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ﴿٨٤﴾

(76) තවද යහමග ලැබුවන්ට අල්ලාස් යහමග අධික කරන්නේය. නිතැතිව පවතින යහකම් නුඹගේ පරමාධිපති අබියස තිළිණයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨය. තවද නැවත යොමු වන ස්ථානයෙන් ද ශ්‍රේෂ්ඨය.

(77) (නබිවරය,) අපගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කොට “සැබැවින්ම මට ධනය ද දරුවන් ද පිරිනමනු ලැබේ” යැයි පැවසූ අයව නුඹ දුටුවෙහි ද? (78) ඔහු (එසේ පැවසීමට) ගුප්ත දෑ එබී බැලුවේ ද? එසේත් නොමැති නම්, කරුණාහරිතයාණන් වෙතින් ගිවිසුමක් ගත්තේ ද? (79) එසේ නොව, ඔහු පවසන දෑ අපි ලේඛනය කරන්නෙමු. තවද අපි ඔහුට අධික ලෙස දඬුවම අධික කරන්නෙමු. (80) තවද ඔහු පවසන දේ අපි ඔහුගෙන් උරුම කර ගන්නෙමු. තවද ඔහු (විනිශ්චය දින දී) අප වෙත තනිවම පැමිණෙන්නේය. (81) තවද ඔවුහු (අල්ලාස්ගේ දඬුවමින් මිදීමට) තමන්ට බලයක් වනු පිණිස අල්ලාස් හැර වෙනත් දෙව්වරුන් ගත්තෝය. (82) එසේ නොව, ඔවුහු(මිථ්‍යා දෙව්වරුන්, තමන්ට) ඔවුන් නැමදුම් කිරීම මතු ප්‍රතික්ෂේප කොට ඔවුහු ඔවුනට විරුද්ධ වන්නෝය. (83) අපි ෂෙයිතාන්වරුන්ව* ප්‍රතික්ෂේපකයින් වෙත (පාපය කරා) දැඩි පෙලඹවීමකින් ඔවුන්ව පොලඹවන්නන් ලෙස එවා සිටි බව නුඹ නොදුටුවෙහි ද? (84) එබැවින් ඔවුන් කෙරෙහි (දඬුවම් පැමිණිය යුතු යැයි) නුඹ ඉක්මන් නොවුව. සැබැවින්ම ඔවුන්(ගේ ජීවිතය) සඳහා අපි ගණන් කරනුයේ (නියමිත දින) ගණනක් පමණකි.¹² -

11) ‘ආස් ඉබ්නු වායිල්’ නැමැති දරුණු මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයා ‘හබ්බාබ් ඉබ්නු අරක්’ නැමැති සහාබිවරයාට* ණයක් වී සිටිය. මෙම ණය පියවන මෙන් ඔහුගෙන් විමසූ කල ‘නුඹ මුහම්මද්ගේ දහම ප්‍රතික්ෂේප කළේ නම් මා නුඹට දිය යුතු ණය ගෙවන්නෙමි’ යැයි ආස් නැමැත්තා පැවසුවේය. ඊට ඔහු ‘නුඹ මරණයට පත් වී නැවත උපත ලැබුවත් මා මෙසේ නොකරන්නෙමි’ යැයි පිළිතුරු දුන්නේය. එවිට ඔහු ‘මා මරණයට පත් වී ඊළඟ ආත්මයෙහි මීටත් වඩා ධනවත් වනු ඇත. එහෙයින් මා එවිට නුඹගේ ණය පිය වන්නෙමි’ යැයි ආස් නැමැත්තා පැවසුවේය.

12) මුස්ලිම්වරුන්ට හිරිහැර කරන ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අල්ලාස් දඬුවම් නොකර අතහැර තිබීම පිළිබඳව ඔවුන් පසුතැවිල්ලට පත් නොවිය යුතුය. මන්දයත් අල්ලාස් සියලු දැයට නියමිත කාල පරාසයක් නියම කර ඇති හෙයිනි.

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْنِ وَفَدَا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْجُرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرَدَا ﴿٨٦﴾ لَا
 يَبْلُغُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْنُ وَلَدًا
 ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ
 الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾
 إِنَّ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْضَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا
 ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
 الرَّحْنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

- (85, 86) බිය හක්තිකයින්ව කරුණාහරිතයාණන් වෙත කණ්ඩායමක් වශයෙන් (ගෞරවාන්විතව) අප රැස් කර වැරදිකරුවන්ව නිරය වෙත පිපාසිකයින් ලෙස අප ඇදගෙන යන දින (සිහිපත් කරවු.) (87) කරුණාහරිතයාණන් අබියස ගිවිසුමක් ගත් අය හැර (එදින අන් අය වෙනුවෙන්) රෙකමදාරු වීමේ හිමිකම ඔවුන් නොලදහි.

(88) තවද “කරුණාහරිතයාණන් (තමන්ට) පුතෙකු ගත්තේය” යැයි (යුදෙව්, කිතුණු) ඔවුහු පැවසුවෝය. (89) සැබැවින්ම නුඹලා මහත් පිළිකුල් දැයක්(ප්‍රකාශයක්) ගෙන ආවෙහුය. (90) එ(ම ප්‍රකාශ)යෙන් අහස් බිඳී මහපොළොව ද පැළී කඳු සුනු විසුනු වී වැටෙන්නට තරම් විය. (91) (එය) “කරුණාහරිතයාණන්ට පුතෙකු ඇතැ”යි ඔවුහු වාද කළ හේතුවෙනි. (92) පුතෙකු ගැනීම (අල්ලාස් වන) කරුණාහරිතයාණන්ට කිසිදු අවශ්‍යතාවක් නොවීය. (93) අහස්හි හා මිහිතලයේ සිටින සෑම කෙනෙකුම කරුණාහරිතයාණන් වෙත ගැත්තන් ලෙස පැමිණෙන්නන් මිස නැත. (94) සැබැවින්ම ඔහු ඔවුන්ව සටහන් කර ඇත. තවද නියමිත ගණනයකින් ගණන් කර ද ඇත. (95) තවද ඔවුන් සියල්ලෝම මළවුන් නැගිටුවනු ලබන දින තනිවම පැමිණෙන්නෝය.

(96) සැබැවින්ම විශ්වාස කොට යහකම් කළවුන් නම් (අල්ලාස් වන) කරුණාහරිතයාණන් ඔවුන්ට සෙනෙහස ඇති කරවන්නේය.-

فَأَنبَأَ يَسْرُنُهُ بِلِسَانِكَ لِيُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
 مِّن قَوْمٍ هَلْ تَحْسُبُ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْتَعْلِمُهُمْ رُكُوعًا ﴿٩٨﴾

-(97) (නබිවරයා) නුඹගේ දිවෙන්¹³ අපි එ(ම අල් කුර්ආනය) පහසු කළේ බිය හක්තිකයින්ට එමගින් නුඹ ශුභාරංචි පවසනු පිණිස ද මුරණ්ඩු පිරිසකට එමගින් නුඹ අවවාද කරනු පිණිස ද වේ. (98) තවද ඔවුනට පෙර වූ (ප්‍රතික්ෂේපක) පරම්පරාවන් කොපමණක් අපි විනාශ කර ඇත්තෙමු ද? ඔවුන්ගෙන් කිසිවෙකු පිළිබඳවත් නුඹට හැඟෙන්නේ ද? එසේ නොමැති නම් කෙදිරි ගැමකට හෝ නුඹ සවන් දෙන්නෙහි ද?

13) මෙහි දී අදහස් වනුයේ අල් කුර්ආනයේ භාෂාව අරාබි භාෂාව යනුවෙනි. එය ඔවුන් කතා කරන භාෂාවය. එබැවින් එම භාෂාවෙන් අල් කුර්ආනය පහළ වූ හෙයින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට ජනයා වෙත අනුශාසනා කිරීමටත් අවවාද කිරීමටත් පහසු වූ බවය.

20

سورة طه

සුරා තා.හා.

හැඳින්වීම

මෙම සුරාව* නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ මක්කා ජීවිතයේ ආරම්භ සමයෙහි පහළ විය. සනාථ වූ වාර්තාවන්ට අනුව එතුමාණන්ගේ විශේෂව පසුව දෙවන කලීෆාවරයා නොහොත් ඉස්ලාමීය දෙවන පාලකයා වන උමර්* ﷓ තුමාණන් ඉස්ලාමය වැලඳ ගැනීමට හේතු වූයේ මෙම සුරාවයි.

දිනක් ඔහු තම සොහොයුරිය වන ෆාතිමා* ﷓ තුමිය ඉස්ලාමය වැලඳ ගත් පුවත ආරංචි වී කෝපයට පත්ව ඇයගේ නිවසට ගියේය. එවිට ඇය අල් කුර්ආනයේ යම් කොටසක් පාරායනය කරමින් සිටිනු මොහු සවන් දුන්නේය. මෙයින් කෝපය අධික වී නිවසට ඇතුළු වූ ඔහු ඇයට පහරක් ගසා නුඹ පාරායනය කරමින් සිටි සුරාව* කොහේ දැ'යි විමසුවේය. පසුව ඇය මද අමනාපයකින් අනතුරුව ඔහුට එම සුරාව ඉදිරිපත් කළාය. එය පාරායනය කිරීමෙන් ඔහු තුළ ආධ්‍යාත්මික හැඟීමක් ඉස්මතු වී සත්‍යය දහම වන ඉස්ලාමය පිළිගත්තේය. ඔහු පාරායනය කළේ මෙම 'තා.භා.' නම් සුරාවයි.

නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් හා ඔහුගේ සගයින් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හිරිහැරයට ලක් වෙමින් සිටිය දී ඔවුනට සැනසිල්ලක් වශයෙන් මෙම සුරාව පහළ විය. මෙහි නබි මුසා* ﷺ තුමාණන්ගේ වෘත්තාන්තය ද සඳහන් කර ඇත්තේ මෙවැනි අවස්ථාවන්ට සාපේක්ෂවය. ඔහු ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ බොහෝ හිරිහැරයන්ට භාජනය වී පසුව අල්ලාස්ගේ උදව්ව හිමි කර ගත් නබිවරයෙකි.

20 සූරා තා.හා.

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 135 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ إِلَّا تَذَكُّرًا لِّبَنِي يُحْيَى ﴿٣﴾ تَنْزِيلًا مِّنْ
 خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾ الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ
 مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾ وَإِنْ تَجْهَرِبِ الْقَوْلَ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴿٨﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) තා, හා.¹ (2) (නබිවරය,) නුඹ අපහසුතාවට පත් වනු පිණිස අපි අල් කුර්ආනය නුඹ කෙරෙහි පහළ නොකළෙමු. (3) (අල්ලාහ්ට) බිය වන්නන්ට මෙතෙහි කිරීමක් වශයෙන් මිස (අපි එය පහළ නොකළෙමු). (4) (මෙම අල් කුර්ආනය) මිහිතලය හා උස් අහස් මැවූ කෙනා(වන අල්ලාහ්)ගෙන් වූ පහළ කිරීමක් වශයෙනි. (5) කරුණාහරිතයාණන් (වන අල්ලාහ්) අර්ෂය* මත (ඔහුගේ ගෞරවයට සුදුසු අයුරින්) "ඉස්තිවා"² විය. (6) අහස්හි ඇති දෑ ද මිහිතලයෙහි ඇති දෑ ද ඒ දෙක අතර ඇති දෑ ද (පොළොවෙහි ඇති) පසට යටින් ඇති දෑ ද ඔහුට හිමිය.

(7) (නබිවරය,) නුඹ (නුඹගේ) ප්‍රකාශය හඬ නගා පැවසුව ද සැබැවින්ම අල්ලාහ් රහසය දෑ හා ඊටත් වඩා සැඟවුණු දෑ දන්නේය.³ (8) අල්ලාහ්, ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. ඔහුට අලංකාර නාමයන් ඇත.

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.
 2) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:54 හි පාද සටහන බලන්න.
 3) මෙහි 'රහසය' යනුවෙන් සඳහන් කරන්නේ යමෙකු සිතන දැයයි. 'ඊටත් වඩා සැඟවුණු' යැයි සඳහන් කරන්නේ ඔහු සිතීමට පෙර තත්ත්වයයි.

وَهَلْ أَتَكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ
 مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يٰمُوسَى ﴿١١﴾ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ
 فَاحْدَثْ عَلَيَّ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَبِعْ بِمَا يُوسَى ﴿١٣﴾
 إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي ۚ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ
 أَحْفِيهَا بِتُجْرِي كُلِّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ
 هُوبَهُ فَتَرَدَّى ﴿١٦﴾ وَمَاتِلْكَ بَيْنَيْنِكَ يٰمُوسَى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ
 بِهَا عَلَى غَنِيٍّ وَلِي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَى ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقَهَا يٰمُوسَى ﴿١٩﴾

(9) මූසාගේ* වෘත්තාන්තය තුඹ වෙත පැමිණියේ ද? (10) ඔහු(මූසා) ගින්නක් දුටු විට තම පවුලට “තුඹලා රැඳී සිටිවු. සැබැවින්ම මම ගින්නක් දුටුවෙමි. එයින් තුඹලාට ගිනි මැලයක් මා ගෙන එන්නට හැකිය. නැතහොත් එම ගින්න මගින් මා මාර්ගයක් ලබා ගන්නට හැකි යැයි ඔහු පැවසුවේය.⁴ (11) එබැවින් ඔහු එහි පැමිණි කල්හි ‘අහෝ මූසා’ යැයි අමතනු ලැබුවේය. (12) “සැබැවින්ම මම තුඹගේ පරමාධිපතිය. එබැවින් තුඹගේ පාවහන් යුගල ගලවවු. සැබැවින්ම තුඹ ‘කුවා’ නම් පරිශුද්ධ මිටියාවතෙහිය. (13) තවද මම තුඹව (නබීත්වය සඳහා) තෝරා ගත්තෙමි. එබැවින් වහි* (දේව පණිවිඩ ලෙස) පහළ කරනු ලබන දෑට තුඹ සවන් දෙවු. (14) සැබැවින්ම මම අල්ලාහ් වෙමි. මා හැර වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. එබැවින් තුඹ මා නමදිවු. මා මෙතෙහි කරනු පිණිස සලාතය* ස්ථාපිත කරවු. (15) සැබැවින්ම (ලොව අවසන්) හෝරාව පැමිණෙන්නකි. සෑම ආත්මයක්ම තමන් උත්සහ කරන දෑ අනුව ප්‍රතිඵල දෙනු ලබනු පිණිස එය(අවසන් හෝරාව) මා සඟවා තබා ඇත්තෙමි. (16) එය(අවසන් හෝරාව) විශ්වාස නොකර තම මනෝ ඉච්ඡාව අනුගමනය කළ අය එ(ම විශ්වාස)යෙන් තුඹව නොවැළැක්විය යුතුය. එසේ (තුඹ කළේ) නම් තුඹ විනාශයට පත් වනු ඇත.” (යැයි අල්ලාහ් පවසා) (17) “අහෝ මූසා! තුඹගේ දකුණතෙහි ඇත්තේ කුමක් දැ?”(යි ඇසුවේය.) (18) “එය මාගේ සැරයටියයි. (ඇතැම් විට) මම ඒ මත භාන්සි වන්නෙමි. තවද (ඇතැම් විට) එමගින් මා මාගේ එළුවන් සඳහා (අතු කොළ) කඩා දෙමි. තවද එහි මට වෙනත් භාවිතයන් ද ඇතැ” (යි මූසා* පැවසුවේය.) (19) “අහෝ මූසා! තුඹ එය (බිම) දමවු” යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය.-

4) මෙය නබි මූසා* කුමාණන් ප්‍රසූත වේදනාවෙන් පෙළෙන තම බිරිය සමග ‘මදයන්’ දේශයේ සිට ‘ර්ජ්ජ්කුව’ කරා යන මග දී සිදු වූවකි.

فَالْقَهَّارِ فَادَاهِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۗ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَ
 اضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَغِيضًا مِّنْ غَيْرِ سُوءِ آيَةٍ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا
 الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَبَسِّرْ لِي
 أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي ﴿٢٧﴾ يَقْفَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي
 ﴿٢٩﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣١﴾ وَاشْرِكْهُ فِيَّ أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُنسِبَكَ كَثِيرًا
 ﴿٣٣﴾ وَنَذُكْرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾
 وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

- (20) එවිට ඔහු එය (බිම) දැමුවේය. එසැණින් එය වේගයෙන් ගමන් කරන සර්පයෙකු විය. (21) “එය අල්ලා ගනිමු. තවද නුඹ බිය නොවමු. අපි එය එහි පෙර ස්වභාවයටම නැවත පත් කරන්නෙමු. (22) තවද නුඹගේ අත නුඹගේ (බාහුව යටින් වූ කිහිල්ල) පැත්තට එක් කර ගනිමු. තවත් සාධකයක් ලෙස එ(ම අත්ල)ය කිසිදු නරක(රෝගය)කින් තොරව සුදුවන්ව (දිලිසෙමින්) පිට වන්නේය. (23) (මෙය) අපගේ මහත් වූ සාධකයන් අතුරින් නුඹට අපි ගෙන හැර පෙන්වනු පිණිසය. (24) “නුඹ **ගිර්අවුන්*** වෙත යමු. සැබැවින්ම ඔහු සීමාව ඉක්ම විය.” (යැයි **අල්ලාන්** පැවසුවේය.) (25) (එවිට) ඔහු (**මුසා*** මෙසේ) පැවසුවේය. “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මාගේ හදවත මා වෙනුවෙන් විවෘත කරනු මැනව. (26) තවද මාගේ කටයුත්ත මට පහසු කර දෙනු මැනව! (27) මාගේ දිවෙන් ගැටය ලිහිල් කරනු මැනව! (28) (එවිට) ඔවුහු මාගේ ප්‍රකාශය අවබෝධ කර ගනු ඇත. (29) තවද මාගේ පවුලෙන් මට සහකරුවෙකු පත් කරනු මැනව! (30) (එනම්) මාගේ සහෝදර **හාරූන්ව*** (පත් කරනු මැනව!) (31) ඔහු මගින් මාගේ පිට කොන්ද ශක්තිමත් කරනු මැනව! (32) තවද මාගේ කටයුත්තෙහි ඔහුව ද හවුල් කරනු මැනව! (33) (මේ සියල්ල) අපි නුඹව අධික ලෙස පිවිතුරු කරනු පිණිසය. (34) තවද අපි නුඹව අධික ලෙස මෙතෙහි කරනු පිණිස ද ය. (35) සැබැවින්ම නුඹ අප පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරීව සිටියෙහිය.” (36) “අහෝ **මුසා!** නුඹගේ ඉල්ලීම දෙනු ලැබ ඇතැ”යි ඔහු(**අල්ලාන්**) පැවසුවේය. (37) තවද සැබැවින්ම අපි (මීට පෙර) තවත් වතාවක් නුඹ කෙරෙහි උපකාර කර ඇත්තෙමු.-

5) නබි **මුසා*** තුමාණන් කුඩා වියේ දී තම දිව පිලිස්සුනු හෙයින් ඔහුගේ කතා ගෛලිය ගොත විය. **අල් කුර්ආන්** 43:52 ආයතයෙහි පරිදි “මෙම නිව හා පැහැදිලිව කතා කළ නොහැකි ඔහුට(**මුසාට**) වඩා මම ශ්‍රේෂ්ඨ නොවන්නෙමි ද?” යනුවෙන් **ගිර්අවුන්** පැවසුවේ මොහුගේ මෙම ගොතභාවය නිසා ය.

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُؤْمَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنْ اقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ
 الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ ۗ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِمَّنِي ۖ وَلِتُصْنَعَ عَلٰی
 عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَبَسَّيَٰ أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۗ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ
 تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَكَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنِكَ مِنَ الْعَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۗ فَلَبِثْتَ سِنِينَ
 فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ۖ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يُّوسَىٰ ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

-(38) වහි පහළ කරනු ලැබිය යුතු දෑ නුඹගේ මව වෙත අපි පහළ කළ කල්හි (ද අපි උපකාර කළෙමු).⁶ (39) (එනම් ලදරු විශේ සිටි) මොහුව පෙට්ටිය තුළට බහා එය ගඟෙහි දමමු.⁷ එවිට ගඟ එ(ම පෙට්ටිය ඉවුරට ගොඩ දමයි. මාගේ සතුරා ද ඔහුගේ සතුරා ද (වන **ගිර්අවුන්***) එය ගනු ඇත. තවද (දුටුවන් ප්‍රිය කරන පරිදි **මුසා*** වන) නුඹ කෙරෙහි මාගෙන් වූ සෙනෙහසක් පෑවෙමි. තවද නුඹ මාගේ අධීක්ෂණය යටතේ වැඩෙනු පිණිස ද වේ. (40) (අහෝ **මුසා!**) නුඹගේ සහෝදරිය (**ගිර්අවුන්**ගේ පවුල වෙත නුඹව සොයමින්) ගමන් කළ අවස්ථාව (සිහිපත් කරමු). පසුව ඇය (ඔවුන්ට) “මොහුව හදාවඩා ගන්නා කෙනෙක්(මවක්) පිළිබඳව මා නුඹලාට දන්වන්න දැ?”යි පවසා සිටියාය. එවිට අපි නුඹගේ මව වෙත ඇයගේ දැස් පිනවීම පිණිස ද ඇය දුක් නොවනු පිණිස ද නැවත නුඹව ලබා දුන්නෙමු. තවද නුඹ ප්‍රාණයක් ඝාතනය කළෙහිය. එවිට අපි නුඹව දුකින් මුදවා ගත්තෙමු.⁸ තවද අපි නුඹව (මහත්) පිරික්සුමකින් පිරික්සුම් කළෙමු. තවද **මද්යන්** වැසියන් සමඟ වසර ගණනාවක් නුඹ රැඳී සිටියෙහිය. (මේ සියල්ලටම) පසුව අහෝ **මුසා!** නුඹ (අප) සැලසුම් කළ වේලාවට අනුව (මෙහි) පැමිණියෙය. (41) “මා(ගේ දූත මෙහෙවර) වෙනුවෙන් නුඹව මා තෝරා ගත්තෙමි.-

6) ‘වහි’* යන පදයේ පදානුගත අරුත ‘රහස්‍යය පුවත’ යන අදහසයි. මෙම ගණයට අයත් වහි යන්න **නබිවරුන්ට*** පමණක් ආවේණික වූවක් නොවය. මන්දයත් සතුන්ට පවා **අල්ලාස්** එම පදය භාවිත කොට ඇත. **අල් කුර්ආන්** 16:68 හි මී මැස්සාට ද **වහි** දැන් වූ බව සඳහන් වී ඇත. මෙවන් වහි ගණයට ‘**ඉල්හාම්**’ නම් ‘**අල්ලාස්**ගෙන් පහළ වන හැඟීම්’ යැයි පැවසිය හැකිය. එබැවින් මෙහි වහි යන්නෙහි අරුත **නබිවරුන්ට** පහළ වූවා වූ මෙන් **වහි** දේව පණිවිඩයන් නොව. **නබිවරුන්** නොවන **අල්ලාස්**ගේ යහ ගැත්තන්ට ද මෙම ‘**ඉල්හාම්**’ නම් හැඟීම් ඇති විය හැකිය. එහෙයින් ඔහුට හැඟුණු දැය ඉස්ලාමයේ යම් අංශයක් යැයි සැලකිය නොහැක. එපමණක් නොව ඔහුට හැඟුණු දැය අන් අයට දැන්වීම උචිත නොවන්නේය. එහෙත් **නබිවරුන්ට** පහළ වන **වහි*** තම සමූහයාට ගෙන හැර පෑම ඔවුන්ට අනිවාර්යය වූ කටයුත්තකි.

7) වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** 28:4-13 දක්වා බලන්න.

8) මෙම සිදුවීමෙහි වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** 28:15-28 දක්වා බලන්න.

اِذْهَبْ اَنْتَ وَاخُوكَ بِاَيَّتِي وَلَا تَتَّبِعَانِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ اِذْهَبَا اِلَى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿٤٣﴾ فَقَوْلَا
 لَهُ قَوْلًا لِّبِنَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٤﴾ قَالَ رَبَّنَا اِنَّا نَخَافُ اَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا اَوْ اَنْ
 يُّطْغٰى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا اِنَّنِي مَعَكُمْ اَسْمِعْ وَاَرٰى ﴿٤٦﴾ فَاَتَتْهُ فَقَوْلًا اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ
 فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيَّ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٤٧﴾ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ﴿٤٨﴾ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكَ ﴿٤٩﴾ وَالسَّلَامُ عَلٰى
 مَن اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿٥٠﴾ اِنَّا قَدْ اُوْحٰى اِلَيْنَا اَنَّ الْعَدَابَ عَلٰى مَن كَذَّبَ وَتَوَلٰى ﴿٥١﴾

-(42) නුඹ ද නුඹගේ සහෝදරයා ද මාගේ සංඥාවන් සමග යවු. මා සිහිපත් කිරීමෙහි නුඹ දෙපළ දුර්වල නොවවු. (43) නුඹලා දෙදෙනා **ගිර්අවුන්*** වෙත යවු. සැබැවින්ම ඔහු සීමාව ඉක්ම විය. (44) එබැවින් නුඹලා දෙදෙනා මෘදු වදනින් ඔහු සමග කතා කරවු. ඔහු (එමගින්) උපදෙස් ලබන්නට හෝ බියවන්නට පුළුවන.”⁹ (යැයි අල්ලාස් පැවසුවේය.)

(45) “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔහු අපට එරෙහිව (හිංසා කිරීමට) ඉක්මන් වනු ඇතැයි හෝ සීමාව ඉක්මවා කටයුතු කරනු ඇතැයි සැබැවින්ම අපි බිය වන්නෙමු.” යැයි ඔවුන් දෙදෙනා පැවසුවේය. (46) “නුඹලා දෙදෙනා බිය නොවවු. සැබැවින්ම මම නුඹලා දෙදෙනා සමග සිටිමි.”¹⁰ (තවද **ගිර්අවුන්*** පවසන දැ) මම සවන් දෙන්නෙමි. තවද (ඔහු කරන දැ) මම බලන්නෙමි.” යැයි ඔහු(**අල්ලාස්**) පැවසුවේය. (47) පසුව නුඹලා දෙදෙනා ඔහු වෙත යවු. (එහි ගොස්) “සැබැවින්ම අප දෙදෙනා නුඹගේ පරමාධිපතිගේ **රසුල්වරුන්ය***. එබැවින් අප සමග **ඉස්රාඊල්ගේ*** දරුවන්ව යවවු. තවද නුඹ ඔවුනට දඬුවම් නොකරවු. සැබැවින්ම අපි නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සංඥාවක් නුඹ වෙත ගෙන ආවෙමු. තවද යහමග අනුගමනය කළවුන් කෙරෙහි **සලාම්(ශාන්ති)ය** අත් වේවා!” යැයි නුඹලා දෙදෙනා පවසවු. (48) “අසත්‍යය කර පිටුපා ගියවුන් කෙරෙහි සැබැවින්ම දඬුවම ඇතැයි අප වෙත **වහි*** (දේව පණිවිඩ) පහළ කරනු ලැබ ඇත. (යැයි ද පවසවු.)

9) **ගිර්අවුන්** කිසිවිටෙක මොවුන්ගේ ඇරයුම පිළි නොගන්නා බවට **අල්ලාස්** දැන සිටියද මෙලෙස **අල්ලාස්** පැවසීමට හේතුව මොවුන් දෙදෙනාට තම ඇරයුම කෙරෙහි තහවුරුභාවයක් ඇති වීම පිණිසය. එසේම තමන්ගේ ඇරයුමට ලක්වන්නා කෙතරම් කුරිරු වුව ද මෘදු වදනින් ඇරයුම් කළ යුතු බවත් දැඩි පරුෂ වචන භාවිත නොකළ යුතු බවත් **අල්ලාස්** මෙහි අණ කරයි.

10) මෙම **ආයතයෙහි** “මම නුඹලා දෙදෙනා සමග සිටිමි” යනු **අල්ලාස්**ගේ උපකාරය ඔබ දෙදෙනාට හිමියි යන අදහසයි යනුවෙන් **අල් කුර්ආන්** විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

قَالَ فَسَنُ رَبُّكَ يَا يُوسُفُ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ﴿٥٠﴾ قَالَ
 فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾ قَالَ عَلِمْنَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ ۚ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا ۖ وَسَدَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا ۖ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ
 فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿٥٣﴾ كُلُّوا وَأَرْعُوا أَنْعَامَكُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
 النُّهُي ﴿٥٤﴾ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٥﴾ وَكَذَٰلِكَ
 أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٦﴾

(49) “අහෝ මුසා! නුඹලා දෙදෙනාගේ පරමාධිපති කවුරුන්ද?” යි ඔහු(ගිර්අවුන්*) විමසුවේය. (50) “අපගේ පරමාධිපති සෑම වස්තුවකටම එයට නියමිත ස්වභාවය ලබා දී පසුව මග පෙන්වා දුන් කෙනා යැ” යි ඔහු(මුසා) පැවසුවේය. (51) “එසේ නම් මුල් පරම්පරාවන්ගේ තත්වය කුමක් ද?” යි¹¹ ඔහු විමසුවේය. (52) “ඒ පිළිබඳව දැනුම මාගේ පරමාධිපති අබියස ලේඛනයකය. මාගේ පරමාධිපතිට වරදින් තොර නැත. තවද ඔහු අමතක කරන්නේ ද නැත. (53) (ඔහු) කවුරුන්ද යත් නුඹලාට මිහිතලය (තොටිල්ලක් මෙන්) යහනාවක් බවට පත් කළේය. තවද ඔහු නුඹලාට එහි (ගමන් කිරීම පිණිස) මාර්ගයන් ඇති කළේය. ඔහු අහසින් (වැසි) ජලය පහළ කළේය. එමගින් විවිධාකාර බෝග වගාවන් යුගල වශයෙන් අපි පිට කළෙමු.¹² (54) නුඹලා (එයින්) අනුභව කරවූ. තවද නුඹලාගේ පශු කුලයට අයත් සතුන්ට* ද තණ බුදින්නට දෙවූ. සැබැවින්ම එහි බුද්ධිය ඇත්තවූන්ට සංඥාවන් ඇත. (55) එයින්(පොළොවේ ඇති පස් වලින්) අපි නුඹලාව මැව්වෙමු. තවද අප නුඹලාව නැවත එහි යොමු කරන්නෙමු. තවද අපි තවත් වතාවක් නුඹලාව එයින් (විනිශ්චය දිනයෙහි) පිට කරන්නෙමු.

(56) අපගේ සංඥාවන් සියල්ල අපි ඔහුට(ගිර්අවුන්ට*) පෙන්වූයෙමු. නමුත් ඔහු (ඒවා) අසත්‍ය කර (අල්ලාහ්ට) පිටුපෑවේය.-

11) “අසත්‍ය කර පිටුපා ගියවුන් කෙරෙහි සැබැවින්ම දඬුවම ඇත” යැයි නබි මුසා* ﷺ තුමාණන් පැවසූ කියමනට විරුද්ධව ගිර්අවුන් මෙම පැනය නබි මුසා ﷺ තුමාණන්ගෙන් විමසුවේය. එනම් පෙර අකටයුතුකම් කළ සෑම අයෙකුටම අල්ලාහ් දඬුවම් කර ඇත්තේ ද? යනුවෙන්ය. මෙහි දැනුම ඇත්තේ අල්ලාහ් අබියස යැයි වැකි අංක 52 හි සඳහන්ව ඇත.

12) මෙම ආයතනයෙහි ආරම්භයෙහි අල්ලාහ් තමාට සඳහන් කරන විට ප්‍රථම පුරුෂ වචනයෙන් පවසා ඇති අතර පසුව උත්තම පුරුෂයට පෙරලා ඇත. අරාබි සාහිත්‍යයට අනුව මෙසේ කිරීම එම ආයතනය තහවුරු කිරීමට හා වාක්‍යය අලංකාර කිරීමට භාවිත කෙරේ. මෙය ‘ඉල්තිලාක්’ යනුවෙන් හැඳින්වේ. මෙලෙස අල් කුර්ආන්හි බොහෝ ස්ථානයන්හි සඳහන් වී ඇත.

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ﴿٥٧﴾ فَلَمَّا تَيَسَّنَا بِسِحْرِ مِثْلِهِ
 فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ
 يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ
 مُوسَى وَيٰكُفَّكُمْ لَا تَغْفِرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتْكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ ﴿٦١﴾
 فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِنَّ هٰذِهِنَّ لَسِحْرَانِ يُرِيدُنِ أَنْ
 يُخْرِجُكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ النَّشْلَىٰ ﴿٦٣﴾ فَأَجْبِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ
 اتُّوْا صَفًّا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾

- (57) “අහෝ මූසා! නුඹගේ හුනියම මගින් අපගේ භූමියෙන් නුඹ අපව පිටුවහල් කරන්නට ද නුඹ අප වෙත පැමිණියේ?” යැයි ඔහු(ගිර්අවුන්) පැවසුවේය. (58) “එවිට සැබැවින්ම මෙවැනිම හුනියමක් අප ද නුඹ වෙත ගෙන එන්නෙමු. එබැවින් අප ද නුඹ ද එය කඩ නොකරන මධ්‍යස්ථ වූ ස්ථානයක අප අතර ද නුඹ අතර ද නියම(කරන ලද දින)යක් පත් කර ගනිමු.” (යැයි ද ගිර්අවුන් පැවසුවේය.) (59) “නුඹලාගේ නියම(කරන ලද දින)ය (අවුරුදු දිනය වන) අලංකාරමත් දිනයයි. තවද (එහි) මිනිසුන් සියල්ල පෙරවරුවේ රැස් කරනු ලැබේ.” යැයි ඔහු(මූසා*) පැවසුවේය.

(60) පසුව ගිර්අවුන් හැරී ගොස් ඔහුගේ කුමන්ත්‍රණ (කළ හුනියම්කරුවන්) එක් රැස් කර පසුව (මූසා වෙත) පැමිණියේය. (61) (හුනියම්කරුවන් එක් රැස් වූ පසු) මූසා ඔවුන්ට “නුඹලාට විනාශය අත් වේවා! අල්ලාස්ට එරෙහිව නුඹලා බොරුවක් නොගොතවු. එසේ (නුඹලා ගෙතුවේ) නම් ඔහු නුඹලාව දඬුවමකින් විනාශ කර දමනු ඇත. තවද බොරු ගෙතුවන් අලාභයට පත් විය” යැයි පැවසුවේය. (62) එවිට (හුනියම්කාර) ඔවුන් අතර ඔවුන්ගේ කරුණ සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් මතභේද ඇති කර ගත්තේය. තවද ඔවුන් (එම මතභේද සම්බන්ධ) රහස් සාකච්ඡාව සඟවා ගත්තේය. (63) “සැබැවින්ම මොවුන් දෙදෙනා හුනියම්කරුවන්ය. ඔවුන් දෙදෙනාගේ හුනියම මගින් නුඹලාගේ භූමියෙන් නුඹලාව පිටුවහල් කිරීමට ද නුඹලාගේ ශ්‍රේෂ්ඨ මාර්ගයෙන්(දහමෙන්) නුඹලාව පහ කිරීමට ද මොවුන් අපේක්ෂා කරන්නේය.” යැයි ඔවුහු(හුනියම්කරුවන් තමන් අතරම) පැවසුවේය. (64) “එබැවින් නුඹලා නුඹලාගේ කුමන්ත්‍රණ (කළ හුනියම්) එක් රැස් කරවු. පසුව නුඹලා ජේලියකට පැමිණෙවු. අබ්බවා යන්නන් සැබැවින්ම ජයග්‍රහණය ලබන්නේය.” (මූසා පැවසුවේය.)

قَالُوا يُمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَٰئِكَ مِنَ الْغَوَاةِ ۗ فَإِذَا جِبَالُهُمْ
 وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ۗ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ
 ۗ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ۗ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا ۗ إِنَّمَا
 صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ ۗ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ۗ فَأَلْقَى السَّحْرَ ۗ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا
 بِرَبِّ هُرُونَ وَ مُوسَىٰ ۗ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ ۗ إِنَّهُ لَكِبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ
 السِّحْرَ ۗ فَلَا تُقَطِّعَنَّ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ۗ وَلَا تَصَلِّبُنَّكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ ۗ وَ
 تَتَعَلَّبَنَّ أَئِمَّتًا عَدَاوَاتٍ وَأَبْنَىٰ ۗ

(65) අහෝ මූසා, නුඹ (නුඹගේ සැරයටිය) දමන්නෙහි ද? නැතහොත් දමන්නන්ගෙන් ප්‍රමුඛයෝ අපි වන්නෙමු දැ?යි ඔවුහු විමසුවෝය. (66) නැත. නුඹලා (ප්‍රථමයෙන් බිම) දමවු. යැයි ඔහු පැවසුවේය. එසැණින් ඔවුන්ගේ ලණු හා ඔවුන්ගේ සැරයටියන් ඔවුන්ගේ හුනියමින් ඒවා (සර්පයන් මෙන්) දඟලනු ඔහුට මවා පෙන්වනු ලැබීය. (67) එවිට මූසාට තමන් තුළ බියක් ඇති විය. (68) “නුඹ බිය නොවවු. සැබැවින්ම (ඔවුන්ට වඩා) නුඹ උසස් කෙනෙකි” යැයි අපි පැවසුවෙමු. (69) “තවද නුඹගේ දකුණතෙහි ඇති දෑ(සැරයටිය බිම) දමවු. එය (සර්පයෙකු වී) ඔවුන් (හුනියමින්) කළ දෑ ගිල දමනු ඇත. සැබැවින්ම ඔවුන් කළේ හුනියම්කරුවෙකුගේ කුමන්ත්‍රණයයි. කොතැනක සිට පැමිණියත් හුනියම්කරුවා ජයග්‍රහණය නොලබන්නේය.” (යැයි ද අපි පැවසුවෙමු.) (70) එවිට හුනියම්කරුවන් (සත්‍යය මගින් අල්ලාහ්ට) සුප්ප්ද* කරන්නන්ව ඇද වැටෙන්නට ලක් වී “හාරූන්* හා මූසාගේ* පරමාධිපතිව අපි විශ්වාස කළෙමු” යැයි පැවසුවෝය. (71) (එයට) ඔහු(ගිර්අවුන්) “මා නුඹලාට අවසර දීමට පෙර නුඹලා ඔහුව(මූසාව) විශ්වාස කළෙහුය. සැබැවින්ම ඔහු නුඹලාට හුනියම ඉගැන් වූ නුඹලාගේ ප්‍රධානියාය. එබැවින් නුඹලාගේ අත් හා නුඹලාගේ පාද (එකිනෙකට) විරුද්ධ පැති වලින් සැබැවින්ම මම කපා දමන්නෙමි. තවද සැබැවින්ම නුඹලාව ඉදි කඳන්හි කුරුසයේ (තබා ඇණ) ගසන්නෙමි. තවද අප අතුරින් දඬුවම් දීමෙන් ඉතා දැඩි¹³ හා නිරතුරුව රැදී සිටින්නා කවරෙකු දැයි නුඹලා සැබැවින්ම දැන ගන්නෙහුය” යැයි පැවසුවේය.-

13) ගිර්අවුන් මෙයින් අදහස් කළේ අල්ලාහ්ගේ දඬුවම හා මාගේ දඬුවම අතර ඉතා දරුණු කවරෙකු ද? යන්නය.

قَالُوا لَنْ نُؤْتِكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيْتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّا
 تَفِضُوا هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا أَمْنَا بِرَبِّنَا يَعْفِرُ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ
 مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْيُّ ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ
 فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ
 ﴿٧٥﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾ وَ
 لَقَدْ أُوحِيَ إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اسْبِعْ عَبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا
 وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾

- (72) "පැහැදිලි සාධක අතුරින් අප වෙත පැමිණ ඇති දැට ද අපව මැවූ කෙනාට(අල්ලාහ්) ද වඩා නුඹට අප ප්‍රමුඛත්වයක් නොදෙන්නේමය. එබැවින් නුඹ තීරණය කරන දෙයක් තීරණය කරවු. නුඹ තීරණය කරනුයේ මෙලොව ජීවිතයෙහි පමණක් යැ"යි ඔවුහු(හුනියම්කරුවෝ) පැවසුවෝය. (73) "අපගේ වැරදි වලට ද හුනියමෙන් නුඹ අපට කුමක් බල කර සිටියේ ද එයට ද ඔහු සමාව දෙනු පිණිස අපි අපගේ පරමාධිපති(අල්ලාහ්)ව විශ්වාස කළෙමු. තවද අල්ලාහ් අතිශ්‍රේෂ්ඨය සඳා පවතින්නාය." (යැයි ද ඔවුන් පැවසුවෝය.)

(74) කවරෙකු වැරදි කරන්නෙකුව තම පරමාධිපති වෙත පැමිණෙන්නේද සැබැවින්ම ඔහුට නිරය ඇත. එහි ඔහු මරණයට පත් නොවන්නේය. තවද (නිසි ජීවිතයක් ද) ජීවත් නොවන්නේය. (75) තවද කවරෙකු යහකම් කර විශ්වාසිකයෙකුව ඔහු වෙත පැමිණෙන්නේද ඔවුන්මය තමන්ට උසස් තරාතිරම් ලැබුවෝ වන්නේ. (76) (ඔවුන්ට) අදන් නම් (ස්වර්ග) උයන් ඇත. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. ඔවුහු එහි සඳාතනිකයෝ වෙති. එය තමන්ව පවිත්‍ර කර ගත්තවුන්ගේ ප්‍රතිඵලයයි.

(77) තවද සැබැවින්ම මුසා* වෙත අපි වහි* (දේව පණිවිඩ) පහළ කළෙමු. එනම් "මාගේ ගැත්තන් සමග නුඹ රාත්‍රියෙහි (පිටව) යවු. තවද (නුඹගේ සැරයටියෙන් මුහුදට ගසා එය දෙබැ කර) මුහුදෙහි වියළි මාවතක් ඔවුන් වෙනුවෙන් සලස්වා දෙවු. (ඊර්අවුන්ට) හසුවීම ගැන තැනි නොගනිවු. තවද (ගිලීම පිළිබඳව) බිය ද නොවවු."-

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَأَصْلًا فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا
 هَدَىٰ ﴿٧٩﴾ يُبَيِّنُ اسْمَ آدَمَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَ
 نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكُتُبَ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
 عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَنْ يَحِلُّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَعَفَّارٌ لِّبَن تَابٍ وَآمَنٍ وَ
 عَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَىٰ ﴿٨٣﴾

-(78) එවිට ෆිරඅවුන් තම සේනාව සමග ඔවුන්ව ලුහුබැඳ ගියේය. ඔවුන්ව ආවරණය කරන දෑ(මුහුදු රළ) ඔවුන්ව මුහුදෙහි (ගිල්වා) ආවරණය කළේය.¹⁴ (79) තවද ෆිරඅවුන් ඔහුගේ ජනයා නොමග යැවීය. තවද ඔහු (ඔවුන්ව) යහමග නොයැවීය.

(80) ඉස්රාෆීල්ගේ දරුවනි, සැබැවින්ම අපි නුඹලාගේ සතුරාගෙන් නුඹලාව මුදවා ගත්තෙමු. තවද කුර්(කන්දෙ)හි දකුණු පෙදෙස(හි දී) අපි නුඹලාට (කවරාක්* ධර්ම පුස්තකය) නියම කළෙමු. තවද නුඹලාට අපි 'මන්නු' ද 'සල්වා' ද පහළ කළෙමු.¹⁵ (81) අපි නුඹලාට පිරි නැමූ දැයින් යහ දෑ නුඹලා අනුභව කරවු. තවද එහි නුඹලා සීමාව ඉක්මවා නොයවු. එසේ (නුඹලා සීමාව ඉක්ම වූයේ) නම් මාගේ කෝපය නුඹලා කෙරෙහි පහළ වනු ඇත. කවරෙකු කෙරෙහි මාගේ කෝපය නියම වූයේ ද ඔහු (නිරයේ) ඇද වැටුණේය. (82) කවරෙකු පශ්චාත්තාප වී විශ්වාස කර, යහකම් කර පසුව (මරණය දක්වා) යහමග සිටියේ ද සැබැවින්ම මම ඔහුට අති ක්ෂමාශීලීය.

(83) අහෝ මුසා! නුඹ (කුර් කන්ද දෙසට) නුඹගේ ජනයා(ට පෙර ඔවුන්) වෙතින් ඉක්මණින් පැමිණියේ කුමක් සඳහා ද?¹⁶-

14) ෆිරඅවුන්*, නබි මුසා* ශුඛ කුමාණන් හා ඔහුගේ අනුගාමික බනු ඉස්රාෆීල්වරුන්* ලුහුබැඳ යන විට නබි මුසා ශුඛ කුමාණන් ඇතුළු පිරිසට කරකියා ගත නොහැකි තත්ත්වයක් උදා විය. එවිට අල්ලාස්ගේ නියෝගය පරිදි මුහුදට තම සැරයටියෙන් ගැසූ විගස මුහුද වෙන් වී තෙතමනයෙන් තොර වූ මාවන් දොළොසක් මතු විය. නබි මුසා ශුඛ කුමාණන් හා ඔහුගේ පිරිස එම මාර්ගයෙන් ගමන් කළෝය. පසුව ලුහුබැඳ ගිය ෆිරඅවුන් ද ඔහුගේ සේනාවද ඒ මාර්ගය ඔස්සේ ගමන් කරමින් සිටිය දී වෙන් වූ ජලය නැවත එක් වී ඔහු හා ඔහුගේ සේනාව ජලයෙන් ගිල ආවරණය කර දැමුවේය.

15) මෙය ස්වර්ගයෙන් බහා ලූ ආහාරයකි. මේ පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:57 අදාළ පාද සටහන බලන්න.

16) කවරාක්* පිරිනැමීම සඳහා අල්ලාස් නබි මුසා* ශුඛ කුමාණන්ට යම් පිරිසක් සමග පැමිණෙන මෙන් අණ කළේය. එහෙත් නබි මුසා ශුඛ කුමාණන් අල්ලාස් සමග තනිව කථා කිරීමට ඇති දැඩි ආශාව හෙයින් මොහු තම ජනයාට පෙරම පැමිණියේය. ඔවුන් පොරොන්දු වූ අයුරින් තමා පිටුපසින් පැමිණෙයි යැයි නබි මුසා ශුඛ කුමාණන් සිතුවේය. එනමුත් 'සාමරි' නැමැත්තාගේ

قَالَ هُمْ أَوْلَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ
 بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ
 يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ
 رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ﴿٨٦﴾

-(84) “ඔවුහු මාගේ පිටුපසින් මා සමීපයෙහිම වෙති. මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මා
 නුඹ වෙත ඉක්මණින් පැමිණියේ නුඹ තෘප්තියට පත් වනු පිණිසයැ” යි ඔහු(මුසා)
 පැවසුවේය. (85) “එවිට සැබැවින්ම අපි නුඹ(ඔවුන්ව අත හැර ගියා)ට පසු නුඹගේ
 ජනයාව පිරික්සුමට ලක් කළෙමු. තවද සාමීරි¹⁷ ඔවුන්ව නොමග යැවීය. යැයි
 ඔහු(අල්ලාස්) පැවසුවේය.

(86) එබැවින් මුසා තම ජනයා වෙත කෝපයෙන් හා දුකින් නැවත
 පැමිණියේය. “මාගේ ජනයානි, නුඹලාගේ පරමාධිපති යහ ප්‍රතිඥාවක් ලෙස
 නුඹලාට ප්‍රතිඥාවක් නොදුන්නේ ද? නුඹලා කෙරෙහි (මා වෙන් වී ගිය) කාලය
 දීර්ඝ වූයේ ද?¹⁸ නැතහොත් නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ කෝපය නුඹලා
 කෙරෙහි පහළ වීම නුඹලා අපේක්ෂා කරන්නේ ද? තවද නුඹලා (මට දුන්) මාගේ
 ප්‍රතිඥාව කඩ කළෙහි ද?”¹⁹ යැයි ඔහු පැවසුවේය.-

ව්‍යසනයට ලක් වී ඔවුන්ගේ හේදහීන්ත වූ හෙයින් එම පිරිසට නබි මුසා ﷺ තුමාණන් වෙත
 සේන්ද්‍ර වීමට නොහැකි විය.

17) ‘සාමීරි’ යනු ඉස්රාඊල් වැසියන් සමග සිටි ආත්ම වංචනිකයෙකි. මොහු ව්‍යාජ වසු පැටවෙකු
 නිර්මාණය කර එමගින් ජනයා අතර ව්‍යාකූලත්වයක් ඇති කර මෙයයි නුඹලාගේ දෙවියන් යැයි
 පැවසුවේය.

18) මෙහි අල්ලාස්ගේ ප්‍රතිඥාව යනු අල්ලාස් ඔවුන්ට තවරාක් ග්‍රන්ථය පිරිනමනවා යන්නෙන්
 පැවසූ ප්‍රතිඥාවයි. නබි මුසා ﷺ තුමාණන් අපට පැවසූ පරිදි ප්‍රතිඥාව ඉටු නොකර එම ස්ථානයේ
 සම්මුඛ නොවී සිටීමට හේතුව ඔහු තම පරමාධිපති අල්ලාස් පිළිබඳව ව්‍යාකූලත්වයේ සිටින බව
 නොවේ දැ? යි පවසා සාමීරි නැමැත්තා තම ජනයා අතර ව්‍යසනකාරී තත්ත්වයක් ඇති කළේය.

19) මෙහි ප්‍රතිඥාව යනු ඔවුන් නබි මුසා* ﷺ තුමාණන් සමග තුර් නැමැති කන්දට පැමිණෙන බව
 පැවසූ ප්‍රතිඥාවයි.

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِبَلَدِكَ وَلَكِنَّا حَبِلْنَا أَوْ آرَاءَ مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدْنَا فَكُنَّا كَذَلِكَ
 أَلْفَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورًا فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى
 فَانْسَوْنِي ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا ﴿٨٩﴾ وَلَا يَبْدُلُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٩٠﴾ وَكَذَلِكَ
 قَالَ لَهُمْ هُرُونٌ مِنْ قَبْلِ يَوْمِ آتَانَا فَتُنتَبِهُ بِهِ ﴿٩١﴾ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
 أَمْرِي ﴿٩٢﴾

-(87) (එයට) ඔවුන් “අපගේ කැමැත්තෙන් නුඹට දුන් ප්‍රතිඥාව අපි කඩ නොකළෙමු. එනමුත් ජනයාගේ අලංකාරයන්ගෙන් වූ (ආභරණ) බරක් අප වෙත පටවනු ලැබීය.²⁰ එබැවින් අපි ඒවා (ගින්නට) විසි කළෙමු. එලෙසම සාමීරී ද දැමුවේය.” යැයි පැවසුවේය. (88) පසුව ඔහු ශරීරයකින් යුත් වසු පැටවෙකු ඔවුන්ට හෙළි කළේය. එයට (නිරර්ථක) හඬක් තිබුණි. එවිට (සාමීරීව හා ඔහුව අනුගමනය කළ) ඔවුහු “මෙය නුඹලාගේ දෙවියන්ය. තවද මූසාගේ ද දෙවියන්ය. (මේ බව) ඔහුට(මූසාට) අමතක වී ඇත.” යැයි පැවසුවේය. (89) උග්‍ර(වසු පැටවා) ඔවුන්ට (පිළිතුරු වශයෙන්) කිසිදු වදනක් නැවත නොදෙන බව ද උග්‍ර ඔවුන්ට (කිසිදු) හානියක් හෝ ප්‍රයෝජනයක් කිරීමට (කිසිදු) හැකියාවක් නොමැති බව ද ඔවුන් නොදුටුවේ ද? (90) මෙයට(මූසා නැවත පැමිණීමට) පෙර භාරුන්* ඔවුන්ට “මාගේ ජනයා, නුඹලා මෙම(වසු පැටියා ම)ගින් පිරික්සුමට ලක් වී ඇත. තවද සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපති කරුණාහරිතයාණන් (අල්ලාහ්)ය. එබැවින් මා අනුගමනය කරවු. තවද මාගේ අණට අවනත වවු” යැයි පැවසුවේය.²¹-

20) ඉස්රාද්දේ දරුවන්* අබියස ආභරණ බොහෝමයක් තිබිණ. ඒවා නුඹලා අබියස නොතබා විසි කරන මෙන් නබි භාරුන්* කුමා පැවසූ හෙයින් ඔවුන් ඒවා සියල්ලම විසි කළෝය. මෙලෙස විසි කරනු ලැබූ ආභරණ ගෙන ව්‍යාජ වසු පැටවෙකු අඹා ගැනීමට සාමීරී නැමැත්තාට හැකි විය. මෙම සිදුවීම සම්බන්ධව අල් කුර්ආනයේ සඳහන්ව ඇත්තේ මෙපමණකි. එහෙත් ඇතැම් දුර්වල වාර්තාවන්ට අනුව මෙම ආභරණ ස්වදේශීය ඊජිප්තුවකින්ගෙන් උරුම කර ගත් ආභරණ යනුවෙන් ද, ෆිර්අවුන් සහ ඔහුගේ පිරිස මුහුදුබත් වන විට ඔවුන්ගෙන් පැහැර ගත් ආභරණ යනුවෙන් ද සඳහන් වී ඇත. ඒවා අන් සතු වස්තූන් හෙයින් නබි භාරුන්* කුමා විසි කරන මෙන් පැවසූ බව ද සඳහන් වී ඇත.

21) වර්තමාන බයිබලයෙහි සඳහන් පරිදි දැයට පටහැණිව නබි භාරුන්* කුමාණන් වසු පැටවාව නැමදුම් කිරීමට මිනිසුන්ට උදව් කළ බවට අල් කුර්ආනයේ කිසිදු ස්ථානයක සඳහන් වී නැත. තවද මොහු මෙලෙස නොපැවසුවා යන්නට හේතූන් දෙකක් ඇත. පළමු වැන්න මොහු නබිවරයෙකි. නබිවරයෙකු මෙවැනි දැයකට අණ කිරීම සැබැවින්ම ඇදහිය නොහැකි දැයකි. දෙවැන්න මෙම වසු පැටවාව නැමදු උදවියගේ දඬුවම වූයේ ඔවුන්තර එකිනෙකා මරා ගැනීමය. එහෙත් නබි භාරුන්* කුමාණන් කිසිවෙකු මැරුවේ ද නැත. මොහු සාතනයට ලක් වූයේ ද නැත. එසේ ඔහු කර ඇත්තම් මෙම දඬුවමේ හිමිකමට පළමු වැන්නා මොහු විය හැක. මෙයින් අදහස් වන්නේ මොහු මෙලෙස අණ නොකළ බවයි.

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَافِيْنَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾ قَالَ يَهُودُؤُنَّ مَا مَنَّكَ إِذْ
 رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوْا ﴿٩٢﴾ أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِيٰ ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا
 بِرَأْسِي ۗ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِيٰ ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا
 خَطْبُكَ يُسَامِرِيٰ ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
 فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّيْتُ لِي نَفْسِيٰ ﴿٩٦﴾

-(91) "අප වෙත මූසා නැවත පැමිණෙන තුරු අපි එම වසුපැටවා ඇදහීමෙහි රැදී සිටිමින්ම පසුවන්නෙමු" යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (92, 93) (මූසා නැවත පැමිණ) "අහෝ භාරූන්! ඔවුන් නොමග යනු නුඹ දුටු කල්හි නුඹ මා අනුගමනය නොකර සිටීමට නුඹව වළවක්වා දැමුවේ කුමක් ද? එවිට නුඹ මාගේ අණට පිටුපැවෙහි දැ?" යි ඔහු විමසුවේය. (94) "මාගේ මවගේ පුතණුවනි, මාගේ රැවුලෙන් හා මාගේ හිසෙන් නොඅල්ලවු. ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන් අතර නුඹ හේදහින්න ඇති කළෙහිය. තවද මාගේ වචනය (පැමිණෙන තුරු) නුඹ බලාපොරොත්තුවෙන් නොසිටියේය. යැයි නුඹ (මට) පැවසීම පිළිබඳව මම බිය වූයෙමි" යැයි ඔහු(භාරූන්) පැවසුවේය. (95) අහෝ සාමීරි! (නුඹ කළ දෑ පිළිබඳව) නුඹගේ විෂය කුමක් දැ? යි ඔහු(මූසා) විමසුවේය. (96) (එයට) ඔහු(සාමීරි) "කවර දෙයක් ඔවුන් නොදුටුවේ ද එය මම දුටුවෙමි. එබැවින් දුකයාගේ (පා) අඩියෙන් (වැලි) අහුරක් අහුලා ගත්තෙමි. පසුව මම එය (ආහරණින් ඇඹූ වසු පැටවා මත) විසි කළෙමි.²² මෙලෙසය මාගේ ආත්මය මා පෙලඹුවේ" යැයි පැවසුවේය.-

22) බොහෝ අල් කුර්ආන් විවරණයන්ට අනුව මෙහි සඳහන් දුකයා යනු ජබරිල් ෂෑ කුමාණන්ය. ඔහු ඉස්රාඊල්වරුන්ට* උදව් කිරීමට පැමිණි අවස්ථාවේ අශ්වාරෝහකයෙකු මෙන් පැමිණියේය. ඔවුන් නොදුටු දෙයක් තමා දුටු බව සාමීරි නැමැත්තා පවසන්නේ ජබරිල් ෂෑ කුමාණන් පැමිණි අශ්වයාගේ පාදයට වදින පසෙහි එක්තරා ජීවයක් තිබෙනු දුටු බවයි. ඔහු මෙයින් පිඩක් ගෙන තමා විසින් සාදනු ලැබූ ව්‍යාජ වසු පැටවා මත විසි කළ විට එම වස්සා ශබ්ද නගන්නට විය. තවත් අයගේ විවරණයන්ට අනුව සාමීරි නිදහසට කරුණක් වශයෙන් මෙලෙස ඔහු බොරුවට පැවසූ බව ද සඳහන් වේ. එමෙන්ම මෙලෙස වස්සාගෙන් පිට වූ ශබ්දය සුළඟ වේගයෙන් හැමිම හේතුවෙන් ව්‍යාජ වස්සාගේ සිදුරු වලින් පිට වන විට ඇති වූ ශබ්දයක් යැයි ද සඳහන් වේ.

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانظُرْ
 إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُْحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا
 إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾ كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ
 مَا قَدْ سَبَقَ ﴿٩٩﴾ وَقَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٠٠﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وِزْرًا ﴿١٠١﴾ خَلِيدَيْنِ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠٢﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي السُّورِ وَنَحْمُسُ
 الْبُجْرَمِينَ يَوْمِ بَدْرًا ﴿١٠٣﴾ يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٤﴾

-(97) "නුඹ (අප අතුරින් පිටව) යවු. එවිට සැබැවින්ම නුඹට ජීවිතයෙහි (දඬුවම ලෙස) ඇත්තේ "ස්පර්ශ නොකරනු"²³ යැයි පැවසීමය. තවද සැබැවින්ම නුඹට (දඬුවම පිළිබඳව වූ) ප්‍රතිඥාවක් ද ඇත. එ(ම ප්‍රතිඥාවෙ)හි නුඹට වෙනස්කම් කරනු නොලබයි. තවද නුඹ කවර දෙයක් මත (විශ්වාසයෙහි) රැඳී සිටියෙහි ද එම නුඹේ (මිථ්‍යා) දෙවියන් දෙස බලවු. සැබැවින්ම අපි එය පුලුස්සා දමන්නෙමු. පසුව සැබැවින්ම අපි එය විහිදුවාලීමකින් මුහුදෙහි විහිදුවාලන්නෙමු" යැයි ඔහු(මුසා) පැවසුවේය. (98) "නුඹලාගේ දෙවියන් වනුයේ අල්ලාස්මය. ඔහු කවරෙකු ද යත් ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. ඔහු සෑම දෙයක්ම දැනුමෙන් වටලාගන්නේය." (යැයි ද මුසා පැවසුවේය.)

(99) (නබිවරය,) මෙලෙස පෙරටු වී ගිය පුවත් අතුරින් අපි නුඹ වෙත වෘත්තාන්තයන් පවසන්නෙමු. තවද සැබැවින්ම අප වෙතින් වූ උපදේශයක්(අල් කුර්ආනය) නුඹට අපි පිරිනැමුවෙමු. (100) කවරෙකු එයින් පිටුපා ගියේද එවිට සැබැවින්ම ඔහු (මළුවන්) නැගිටුවනු ලබන දින (පාපයේ) බරක් උසුලනු ඇත. (101) (මළුව) එ(ම පාපයේ) බරින් යුත් දඬුවමෙහි සදාතනිකයෝ වෙති. තවද (මළුවන්) නැගිටුවනු ලබන දින (එම පාපයේ) බර ඉසිලීමෙන් ඔවුනට නපුරු විය. (102) එදින 'සුර්' (නම් භොරණෑව) පිහිනු ලැබේ. තවද එදින අපි වැරදිකරුවන්ව (මළුවන්ගේ) ඇස් (බියෙන්) නිල්වන් වූවන්ව එක් රැස් කරන්නෙමු. (103) "නුඹලා (මිනී වළෙහි දින) දහයක් මිස රැඳී නොසිටියෙහුය" යැයි ඔවුන් අතර එකිනෙකා රහසින් කතා කර ගන්නෝය.-

23) සාමීරී නැමැත්තා කළ වරද සඳහා ඔහුට මෙලොව ජීවිතයෙහි ලැබුණු දඬුවම වූයේ ඔහු යමෙක් ස්පර්ශ කළ විට හෝ යමෙකු ඔහුව ස්පර්ශ කළ විට දෙදෙනාට උණ ගැනීමය. එබැවින් ඔහු දකින මුණ ගැහෙන සෑම කෙනෙකුට කියා සිටියේ තමන්ව ස්පර්ශ නොකරන ලෙස ය.

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ
 الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَ
 لَّا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ﴿١٠٨﴾ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ
 إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٩﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١١٠﴾
 يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ﴿١١١﴾ وَعَنْتِ السُّجُودُ لِلْحَيِّ
 الْقَيُّومِ ﴿١١٢﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١٣﴾

- (104) “නුඹලා දිනයක් මිස (එහි) රැඳී නොසිටියෙහුය” යැයි ඔවුන් අතුරින් (දැනුම නම්) මාර්ගයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූවන් පවසා සිටි කල්හි ඔවුන් පැවසූ දෑ පිළිබඳව අපි මැනවින් දන්නෝ වෙමු.²⁴

(105) (නබිවරයා,) කඳු පිළිබඳව නුඹගෙන් ඔවුහු විමසන්නෝය.²⁵ “මාගේ පරමාධිපති ඒවා සුනුවිසුනු කිරීමකින් විහිදුවා හරිනු ඇතැ”යි නුඹ පවසවු. (106) පසුව ඔහු එ(ම භූමි)ය හිස් තැනිතලාවක් බවට අත හැර දමන්නේය. (107) නුඹ එහි කිසිදු ඇදයක් හෝ බැවුමක් නොදකින්නෙහිය. (108) එහි ඔවුහු එදින කිසිදු හැරවීමකින් තොරව (සූර් නම් භොරණැව මගින්) අමතන්නාව අනුගමනය කරන්නෝය. කරුණාහරිතයාණන්ට(අල්ලාහ්ට බියෙන්) ශබ්දයන් නිහඬ වනු ඇත. පා හඬ හැර (වෙනත් කිසිවකට) නුඹ සවන් නොදෙන්නේය. (109) එදින කවරෙකුට කරුණාහරිතයාණන් අනුමැතිය දී වදනින් ඔහු වෙනුවෙන් තෘප්තිමත් වූයේද ඔහු හැර (වෙනත් කිසිවෙකු) රෙකමදාරු වීම ප්‍රයෝජනවත් නොවන්නේය. (110) ඔවුන්ට ඉදිරියෙන් හා ඔවුන්ට පසුපසින් ඇති දෑ ඔහු (මැනවින්) දන්නේය. (ඔවුන්ගේ) දැනුමෙන් ඔවුහු ඔහු පිළිබඳව පරිග්‍රහණය කර නොගනිති. (111) තවද (එදින) සදා ජීවමාන, සර්ව පෝෂකයාණන්ට (ඉදිරියේ ඔවුන්ගේ) මුහුණු යටහත් පහත් වනු ඇත. තවද කවරෙකු (අල්ලාහ්ට) ආදේශ කිරීම යන) අපරාධය උසුලා ගත්තේ ද ඔහු ආලාභයට පත් විය.-

24) විනිශ්චය දිනය විශ්වාස නොකළ ප්‍රතික්ෂේපකයින් ලොව අවසන් දිනයෙහි භයානකත්වය නිසා තමන්ගේ ලෝකික ජීවිතය හා සොහොන් ජීවිතය ඉතා කෙටිය යනුවෙන් සිතනු ඇත. ඇතැමුන් එය දින දහයක් යැයි සිතන අතර බුද්ධිමතුන් එය එක් දිනක් තරම් කෙටි යැයි සිතනු ඇත.

25) සියලු ජනයාව මහ්ෂර් නම් පිටියෙහි* එක් රොක් කරනු ලබයි යැයි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා පැවසූ විට කඳු වලට කුමක් වන්නේ දැයි ප්‍රතික්ෂේපකයින් සමච්චලයට මෙන් ඔහුගෙන් විමසුවේය. එයට පිළිතුරක් වශයෙන් මෙම වැකිය පහළ විය.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخْفُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ
 قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾ فَتَعَلَى
 اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۖ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ ۗ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي
 عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَى ۖ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا
 لِلْمَلَكِ اسْجُدْ وَاسْجُدْ وَإِلَّا ابْلِيسَ ۗ أَبَى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَ
 لِرِزْوَجِكَ ۖ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْتَى ﴿١١٧﴾

(112) කවරෙකු විශ්වාසවන්තයෙකු ලෙස යහකම් අතුරින් ක්‍රියාවට නංවන්නේද එවිට ඔහු (තමන්ට) කිසිදු අසාධාරණයක් හෝ (තම චේතනයන්හි) අඩුවක් ගැන බිය නොවන්නේය.

(113) තවද ඔවුහු බිය හක්තිමත් වනු පිණිස ද නැතහොත් ඔවුනට මෙතෙහි කිරීමක් ඇති කරනු පිණිස ද මෙලෙස මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය අරාබි බසින් වූ පාරායනය කරන්නක් ලෙස අපි පහළ කළෙමු. තවද අපි එහි අවවාදයන් සමහරක් ද පැහැදිලි කළෙමු. (114) තවද සත්‍යය අධිපති වන අල්ලාහ් අති උත්තරීතරය. (නබිවරය,) නුඹ වෙත ඔහුගේ වහි* (දේව පණිවිඩ) පහළ කර අවසන් කරනු ලැබීමට පෙර අල් කුර්ආනය (පාරායනය කිරීම) පිළිබඳව නුඹ ඉක්මන් නොවුව. ²⁶ තවද නුඹ "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මට දැනුම වර්ධනය කර දෙනු මැනවයි" පවසවු.

(115) සැබැවින්ම අපි මෙයට පෙර ආදම්* වෙතින් ප්‍රතිඥාවක්²⁷ ගත්තෙමු. නමුත් ඔහු අමතක කළේය. තවද අපි ඔහු තුළ (අධිෂ්ඨාන පූර්වක) ස්ථාවරභාවයක් නොදුටුවෙමු. (116) "ආදම්ට සුඤ්ඤ* කරවු" යැයි අප මලක්වරුන්ට* පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). ඉබ්ලීස්* හැර ඔවුහු (සියල්ලෝම) සුඤ්ඤ* කළහ. ඔහු(ඉබ්ලීස්) පිටුපැවේය. (117) එවිට අපි "අහෝ ආදම්! සැබැවින්ම මොහු(ඉබ්ලීස්) නුඹගේ ද නුඹගේ බිරියගේ ද සතුරාය. එබැවින් නුඹලා දෙදෙනාව මොහු ස්වර්ගයෙන් බැහැර නොකළ යුතුය. එසේ (කළේ) නම් නුඹ පීඩාවට පත් වන්නෙහියැ"යි පැවසුවෙමු.-

26) නබි මුහම්මද් † තුමාණන්ට වහි* පහළ වන විට එය තමන්ට අමතක වේ යැයි බියෙන් නැවත නැවත පවසා වනපොත් කර ගැනීමට ඔහු උත්සාහ කළේය. මෙලෙස පාඩම් කිරීම සඳහා මෙවන් අපහසුතාවක් දැවීම අනවශ්‍ය බව මෙම වැකියෙන් පැහැදිලි කර ඇත. මන්දයත් එය ඔහුට අමතක නොකිරීම අල්ලාහ් සතු වගකීමකි. (75:16/87:6) යන වාක්‍යයන් බලන්න.

27) අල්ලාහ් විසින් තහනම් කරන ලද ගසින් අනුභව නොකරන්නැ'යි අල්ලාහ් ඔහුගෙන් ප්‍රතිඥාවක් ගත්තේය.

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٨﴾ وَأَنْكَ لَا تَطْمَؤُنَا فِيهَا وَلَا تَضْحَى ﴿١١٩﴾ فَوَسَّوَسَ
 إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا
 فَبَدَّتْ لُهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾
 ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَبِينًا لَبِئْسَ بَعْضُ
 عِبَادِي ۖ فَاِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى ۖ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْتَبِي ﴿١٢٣﴾

-(118) “සැබැවින්ම එ(ම ස්වර්ගයෙහි) නුඹට කුසගිනි ඇති නොවේ. තවද නුඹ නිර්වස්ත්‍ර ද නොවන්නේය. (119) තවද සැබැවින්ම නුඹ එහි පිපාසයෙන් නොපෙළෙන්නේය. තවද නුඹ හිරු රශ්මියෙන් ද නොපෙළෙන්නේය.” (යැයි ද අපි පැවසුවෙමු.) (120) එවිට **ෂෙයිකාන්** ඔහු වෙත (නපුරු) සිතුවිලි ඇති කළේය. “අහෝ **ආදම්!*** සදාතනික (ජීවිතයක් ගෙන දෙන) ගස පිළිබඳව ද විනාශ නොවන රාජායක් පිළිබඳව ද මම නුඹට දන්වන්න දැ?”යි ඔහු පැවසුවේය. (121) එවිට ඔවුන් දෙදෙනා එයින්(එම ගසින්) අනුභව කළෝය. එවිට ඔවුන් දෙදෙනාගේ රහසඟ ඔවුන් දෙදෙනාට හෙළි විය. ස්වර්ගයේ (ගස්) කොළ වලින් ඔවුන් දෙදෙනා මත ආවරණය කර ගැනීමට පටන් ගත්තෝය. තවද **ආදම්** තම පරමාධිපතිට පිටු පැවේය. එබැවින් ඔහු මුළා වූයේය.²⁸ (122) පසුව ඔහුගේ පරමාධිපති ඔහුව තෝරා ගත්තේය. තවද ඔහුගේ පශ්චාත්තාපය පිළිගෙන යහමග පෙන්වීය. (123) “නුඹලා දෙදෙනාම එක්ව මෙතැනින්(ස්වර්ගයෙන් මිහිතලයට) බසිවු. නුඹලාගේ සමහරෙකු තවත් සමහරෙකුට සතුරුය. මගෙන් නුඹලාට මග පෙන්වීමක් ආ කල්හි කවුරුත් මගේ මග පෙන්වීම අනුගමනය කරන්නේද ඔහු මුළා නොවන්නේය. තවද පීඩාවට පත් නොවන්නේය.” යැයි ඔහු(**අල්ලාස් ආදම්**ට* හා ඔහුගේ බිරියට) පැවසුවේය.

28) මෙම සූරාවෙහි* **ආයත්** අංක 115 හි **නබි ආදම්*** ~~ආදම්~~ තුමාණන් අමතක කළ බව **අල්ලාස්** පවසා ඇත. මෙම අමතක කිරීම කුමක් සම්බන්ධව ද යන්න අරුත් දෙකක් ඇත. එනම් එම ගසෙන් අනුභව කිරීම තහනම් කළ බව අමතක කිරීම හා **ෂෙයිකාන්*** මිනිසාට පරම සතුරෙකු බව අමතක කිරීමයි. තෙසේ වෙනත් මෙය පිටුපෑමක් හා පාපයක් විය නොහැක. මන්දයත් අමතක වීම යනු මිනිසාගේ ශක්තියෙන් පරිබාහිර ලක්ෂණයක් හෙයිනි. නමුත් මෙම වැකියෙහි **නබි ආදම්** ~~ආදම්~~ තුමාණන් පිටු පෑවේය යැයි පවසා ඇත. මන්දයත් **නබිත්**වය යන උසස් තත්ත්වයකට මෙවැනි කුඩා දෙයක් වුව ද එය පාපයක් යැයි සැලකෙන බැවිනි.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْلَى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ
 لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْلَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَلِكَ
 الْيَوْمَ تُنسى ﴿١٢٦﴾ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
 أَشَدُّ وَأَبْغَى ﴿١٢٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَيسُورًا فِي مَسْكَانِهِمْ ۚ إِنَّ
 فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ﴿١٢٨﴾ وَكَوَلَا كَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّ أَجَلٌ مُّسَمًّى
 ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غَمُوعِهَا ۖ وَ
 مِنْ أَنَاةِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾

(124) තවද කවරෙකු මාගේ උපදෙසින්(අල් කුර්ආනයෙන්) පිටුපැවේද එවිට සැබැවින්ම ඔහුට දුෂ්කර ජීවිතයක් ඇත. තවද (මළුවන්) නැගිටුවනු ලබන දින අපි ඔහුව අන්ධයෙකු ලෙස නැගිටු වන්නෙමු.²⁹ (125) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මා (ලොකික ජීවිතයෙහි) පෙනුම ඇත්තෙකුට සිටියෙමි. (අද දින) ඔබ මා අන්ධයෙකු ලෙස නැගිටවූයේ මන් දැ?”යි ඔහු විමසන්නේය. (126) “ මෙලෙසය. නුඹ වෙත අපගේ සංඥාවන් පැමිණියේය. එහෙත් නුඹ එය අමතක කර දැමුවෙහිය. එලෙසම අද දින නුඹව අමතක කරනු ලැබ ඇතැ”යි ඔහු(අල්ලාහ්) පවසන්නේය. (127) තවද තම පරමාධිපතිගේ සංඥාවන් විශ්වාස නොකරමින් සීමාව ඉක්මවා කටයුතු කළවුනට අපි ප්‍රතිවිපාක දෙනුයේ මෙලෙසය. මතු ලොව දඬුවම ඉතා දැඩිය සදා පවතින්නකි.

(128) මොවුනට පෙර වූ (ප්‍රතික්ෂේපක) පරම්පරාවන් අතුරින් කොපමණදෝ අපි විනාශ කර තිබීම මොවුනට මග පෙන්වූයේ නැති ද? (විනාශ වූ) ඔවුන්ගේ වාසස්ථානයන්හි (කිසිදු අවබෝධයකින් තොරව) මොවුන් ඇවිද යන්නෝය. සැබැවින්ම එහි බුද්ධිය ඇත්තවුන්ට සංඥාවන් ඇත. (129) නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ වදනක් හා නියම කරන ලද කාලයක් පෙරටු නොවූයේ නම් එ(ම විනාශ)ය අනිවාර්යයෙන්ම සිදු වන්නේමය. (130) එහෙයින් (තබ්වරය,) නුඹ ඔවුන් පවසන දෑ කෙරෙහි ඉවසිලිමත් වවු. තවද හිරු උදාවීමට පෙර ද එය බැස යෑමට පෙර ද නුඹගේ පරමාධිපතිගේ ප්‍රශංසාවෙන් (ඔහුව) පිවිතුරු කරවු. තවද රාත්‍රී වේලාවන්හි ද දහවලෙහි කෙළවරයන්හි ද (ඔහුව) පිවිතුරු කරවු.³⁰ නුඹ තෘප්තියට පත් විය හැක්කේය.

29) මෙම අන්ධභාවය තාවකාලිකය. එවිට පාපතරයින් තමන්ට අත් වන දඬුවම දැක ගනු ඇත.
 30) මෙහි ‘හිරු උදාවීමට පෙර’ යනු සුබ්හ් සලාතය* ද එය ‘අවරට යෑමට පෙර’ යනු අසර් සලාතය ද ‘රාත්‍රී වේලාවන්හි’ යනු මග්ඊබ් හා ඉෂා සලාතයන් ද ‘දහවල්හි කෙළවරයන්’ යනු

وَلَا تَدْنَنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۗ
 وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْغَىٰ ﴿١٣١﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا
 نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَا تَيْنَا بَايِعْ مِنْ رَبِّهِ ۗ أَوَلَمْ تَأْتِهِمُ
 بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا
 أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْشَىٰ ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ
 فَتَرَبِّصُوا ۚ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

(131) තවද ඔවුන් අතුරින් වූ ඇතැම් වාර්ගිකයන්ට ඔවුන්ව අපි එහි පිරික්සුම් කිරීම පිණිස මෙලොව ජීවිතයේ අලංකාරයෙන් කුමක් අපි භුක්ති විදීමට සලස්වා ඇත්තෙමුද ඒවා වෙත නුඹගේ දැස් දිගු නොකරවු. තවද නුඹගේ පරමාධිපතිගේ සම්පත් ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨය. එය සදා පවතින්නකි.

(132) තවද (නබිවරය,) සලාතය (ස්ථාපිත කිරීම) පිළිබඳව නුඹ නුඹගේ පවුලට අණ කරවු. තවද නුඹ ද එහි (ඉවසීමෙන්) ස්ථිරව සිටිවු. අපි නුඹගේ ජීවන සම්පත් නොඅයදින්නෙමු. අපිම නුඹලාට ජීවන සම්පත් පිරිනමන්නෙමු. තවද (යහපත්) අවසානය බිය හක්තිමත්භාවයටය. (133) "ඔහුගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සංඥාවක් අප වෙත ඔහු ගෙන ආ යුතු නොවේ ද?" යි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු විමසන්නෝය. පෙර (රසුල්වරුන්ගේ*) ලේඛනයන්හි ඇති පැහැදිලි සාධක ඔවුන් වෙත නොපැමිණියේ ද? (134) සැබැවින්ම ඔහු(ගේ පැමිණීමට) (එනම් රසුල්වරයාගේ* පැමිණීමට) පෙරම දඬුවමකින් ඔවුන්ව අපි විනාශ කළේ නම් "අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අප වෙත රසුල්වරයෙකු එවා තිබිය යුතු නොවේ ද? එවිට අපි නිව බවට පත් වීමට ද අවමානයට පත්වීමට ද පෙර නුඹගේ සාධක පිළිපදින්නට තිබුණි" යැයි ඔවුන් පවසනු ඇත. (135) (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. "සියල්ලෝම (විනිශ්චය දින කුමක් සිදුවේදැ'යි) බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින්නන්ය. එබැවින් නුඹලා ද බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිවු. ඍජු මාර්ගයේ සගයින් කවුරුන් දැ? යි ද යහමග ගියවුන් කවුරුන් දැ? යි ද නුඹලා මතු දැන ගනු ඇත."

උදාසන අවසානය හා දහවල් ආරම්භයේ පිහිටා ඇති ලුහර් සලාතය ද බව නබිවදනට අනුකූලව විග්‍රහ කෙරේ. මෙම අවස්ථාවන් වල අල්ලාහ්ට සලාතය ඉටු කර ඔහුව පිවිතුරු කිරීම සෑම මුස්ලිම්වරයෙකුගේම වගකීම වන්නේය.

31) අල් කුර්ආනය සත්‍යයයි යන්නට හුදෙක් අල් කුර්ආනයම සාධකයක් ලෙස පවතී. එනම් අල්ලාහ් විසින් පහළ කළා වූ සියලු පෙර ධර්ම පුස්තකයන්හි සාරාංශය ඇතුළුව අකුරු නොදත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට මෙම අල් කුර්ආනය පහළ වී තිබීමයි.

21

سورة الأنبياء

සුරා අල් අන්බියා

(නබිවරු)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාව* නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට මදිනාවෙහි දී පහළ විය. මෙහි ප්‍රධාන අරමුණ වූයේ මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ සැකයන්ට පිළිතුරු දී ඉස්ලාමයේ ප්‍රතිපත්තින් පැහැදිලි කිරීමය. මේ අනුව ඇතැම් නබිවරුන්ගේ* වෘත්තාන්ත ද මෙහි සඳහන් වී ඇත. තවද සෑම නබිවරයෙකුම මනුෂ්‍යයින් මිස මලක්වරුන්* නොවූහ යැයි මින් පැහැදිලි කර ඇත. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් කැඳ වූ සත්‍යය වෙතම මොවුහු ද අල්ලාස් වෙත ජනයාව කැඳවන්නට වූහ. එබැවින් මෙම සුරාවට “අල් අන්බියා” එනම් “නබිවරු” යන්නෙන් නම් කරනු ලැබ ඇත.

21 සුරා අල් අන්බියා (නබිවරු*)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතන 112 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنْ رَبِّهِمْ
مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ ﴿٣﴾ وَأَسْرَأَ النَّجْوَىٰ ﴿٤﴾ الَّذِينَ ظَلَمُوا
هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ﴿٥﴾ أَفَتَأْتُونَ السَّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٦﴾ قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ السَّبِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿٧﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ
شَاعِرٌ ﴿٨﴾ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ ﴿٩﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ

يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) ප්‍රතික්ෂේපක ජනයා වෙත තමන්ගේ විනිශ්චය සමීප විය. (එහෙත්) ඔවුහු පිටුපාමින් අනවධානයෙහි පසු වෙති. (2) ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් නව උපදේශයක් ඔවුන් වෙත නොපැමිණියහ. (නමුත්) ඔවුන් කෙළිලොල් කරමින් එයට සවන් දුන්නා මිස. (3) ඔවුන්ගේ හදවත් අනවධානයෙන්ය. "මොහු(මුහම්මද්*) නුඹලා මෙන් මිනිසෙකු මිස නොවේ ද? (ඔහු හුනියම්කරුවෙකු බව) නුඹලා දකිමින් සිටිය දීම හුනියම වෙත නුඹලා පැමිණෙන්නෙහු ද?" යැයි අපරාධ කළවුන් වන ඔවුහු එම රහස් සාකච්ඡාව සඟවා තබා ගත්තෝය.¹ (4) "මාගේ පරමාධිපති අහසෙහි හා මිනිතලයෙහි (සියලු) වදන් මැනවින් දන්නේය. තවද ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය." යැයි ඔහු පැවසුවේය. (5) නමුත් "(මේවා) ව්‍යාකූල සිහිනයන්ය. නැත. මෙය ඔහු ගෙතුවේය. නැත. ඔහු කවියෙකි. එසේ නම් පැරැන්නන්ට එවනු ලැබුවාක් මෙන් සාධකයක් ඔහු අප වෙත ද ගෙනෙන්නවා!" යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (6) ඔවුන්ට පෙර අපි විනාශ කළ කිසිදු ග්‍රාමයක් (අපගේ සාධක) විශ්වාස නොකළෝය. එසේ නම් මොවුන් විශ්වාස කරනු ඇත් ද?-

1) මෙහි හුනියම වෙත පැමිණීම යනු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් දෙසූ දෑ හුනියමක් යැයි සැලකූ අපරාධකරුවන් ජනයා දෙස බලා නුඹලා හුනියම්කරුගේ හුනියම පිළිපදින්නෙහු දැ?යි එකිනෙකා අතර රහසින් විමසා ගත්තෝය.

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا آلَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾ وَكَمْ قَصَبْنَا مِنْ قَمَرِيَّةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا تَرَكَضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ﴿١٣﴾

(7) තවද අපි වහි*(දේව පණිවිඩය) පහළ කළා වූ පිරිමින් මිස (අන් කිසිවෙකු) නුඹට පෙර (රසුල්වරයෙකු* ලෙස) නොඑව්වෙමු. (ඒ පිළිබඳව) නුඹලා නොදැන සිටියෙහු නම් දැනුම ඇත්තන්ගෙන් විමසවු.² (8) තවද ආහාර අනුභව නොකරන ශරීර බවට අපි ඔවුන්ව පත් නොකළෙමු. ඔවුහු (ලොවෙහි) සදාතනිකයින් ද නොවූහ.³ (9) පසුව අපි (ප්‍රතික්ෂේපකයින් පිළිබඳව) ඔවුනට (දුන් විනාශයේ) ප්‍රතිඥාව සැබෑ කරවා පසුව ඔවුන්ව(නබිවරුන්ව) ද අප අභිමත කළවුන්ව ද මුදවා ගතිමු. තවද අපි සීමාව ඉක්මවා ගියවුන්ව විනාශ කළෙමු.

(10) සැබැවින්ම අපි නුඹලා වෙත නුඹලාගේ (පැසසුම අඩංගු) උපදෙස ඇතුළු ධර්ම පුස්තකයක්(අල් කූර්ආනය) පහළ කළෙමු. (ඒ පිළිබඳව) නුඹලා අවබෝධ කර නොගන්නෙහු ද?

(11) තවද අපරාධ කරමින් සිටි ගම්මානයන් කොපමණක් අපි විනාශ කළෙමු ද? ඉන් පසුව අපි වෙනත් පිරිසක් (එහි) බිහි කළෙමු. (12) අපගේ දඬුවම පිළිබඳව ඔවුන්ට හැඟුණු කල්හි ඔවුහු එයින් පලා යන්නෝය. (13) “නුඹලා පලා නොයවු. නුඹලාට සුබෝපහෝගිත්වය පිරිනමනු ලැබූ දෑ වෙතත්, තවද නුඹලාගේ වාසස්ථාන වෙතත් නුඹලා විමසනු ලබනු පිණිස⁴ නුඹලා නැවත හැරී යනු.” (යැයි ඔවුනට සමච්චලයට මෙන් පවසනු ලැබේ.)-

2) මෙම ආයතයෙහි “දැනුම ඇත්තන්” යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ ධර්ම පුස්තකයන් පිරිනමනු ලැබූ යුදෙව් හා කිතුනුවන් පිළිබඳවය. අල්ලාහ් දේව ග්‍රන්ථ පහළ කළා යන විශ්වාසය මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. මෙම ආයතයෙන් “නුඹලා එසේ සැකයෙන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ නම් යුදෙව් හා කිතුනුවන්ගෙන් විමසනු” යැයි පවසා ඇත.

3) මෙම ආයතය පහළ වූයේ ‘මෙම නබිවරයා* ආහාර අනුභව කරන්නේය. තවද කඩවිදිනහි සැරිසරන්නේය’ යැයි ප්‍රතික්ෂේපකයින් අඩු පාඩු පැවසූ කල්හි ය.

4) එනම් නුඹලා තම සුබෝපහෝගිත්වය භුක්ති විඳිමින් සිටිය දී තම සේවකයින් නුඹලාට ආවතේව කිරීමට විමසමින් සිටියෝය. එබැවින් අල්ලාහ්ගේ දඬුවම පැමිණි කල නුඹලා ඉන් ඉවත් වී පලා නොයා නුඹලා සුපුරුදු පරිදි කාලය ගත කරවු. එවිට නුඹලාගේ සේවකයින් පුරුදු පරිදි නුඹලාට ආවතේව කිරීමට විමසනු ඇත යැයි මෙහි අල්ලාහ් සමච්චලයට මෙන් පවසා ඇත.

قَالُوا يُؤَيِّنُنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَبِيبِينَ
 ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادِنَا ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا
 لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا ۗ إِنْ كُنَّا فَعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا
 هُوَ زَاهِقٌ ۖ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَنْ عِنْدَآ لَا
 يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِبُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾
 أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
 فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾

- (14) "අහෝ අපගේ විනාශය! සැබැවින්ම අපි අපරාධකරුවන්ව සිටියෙමු." යැයි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු (මොර දෙමින්) පැවසුවෝය. (15) නෙළනු ලැබූ අස්වැන්නක් මෙන් පිලිස්සී ගිය (මළ)වුන් බවට ඔවුන්ව අපි පත් කරන තෙක් එය ඔවුන්ගේ මොර දීමක් ලෙස පැවතීය.

(16) අහස ද මිහිතලය ද ඒ දෙක අතර ඇති දෑ ද අපි කෙළිලොල් කරන්නන් ලෙස නොමැව්වෙමු. (17) අපි පුහු විනෝදයක් ලබන්නට අපේක්ෂා කළේ නම් එය අප අඛියසින්ම ගෙන ඇත්තෙමු. (නමුත්) අපි (එසේ) කරන්නන් නොවූයෙමු. (18) එසේ නොව අපි සත්‍යය අසත්‍යය මත හෙළන්නෙමු. තවද එ(ම අසත්‍යය) විනාශ කර දමන්නෝය. එවිට එ(ම අසත්‍යය) පහ වී යන්නකි. (ප්‍රතික්ෂේපකයින්, අල්ලාස්) නුඹලා වර්ණනා කරන (මිථ්‍යා) දෑ හේතුවෙන් නුඹලාට විනාශයයි. (19) අහස්හි හා මිහිතලයේ සිටින්නන් ඔහු සතුය. ඔහු අඛියස සිටිනවුන් ඔහුට නැමදුම් කිරීමට අහංකාර නොවන්නෝය. තවද උදාසීන ද නොවන්නෝය. (20) ඔවුහු රාත්‍රියෙහි හා දහවලෙහි (අල්ලාස්) පිවිතුරු කරන්නෝය. ඔවුහු වෙහෙසට පත් නොවන්නෝය.

(21) නැතහොත් මොවුන් මිහිතලයෙන් දෙවියන් ගත්තෝ ද? ඔවුහු (මළවුන්) නැගිටවන්නෝ ද? (22) (අහස් හා මිහිතලය යන) ඒ දෙකෙහි අල්ලාස් හැර වෙනත් දෙවියන් වෙන්නම් ඒ දෙකම අක්‍රමික වනු ඇත.⁵ එබැවින්ම අර්ෂ්හි* පරමාධිපති වන අල්ලාස් ඔවුන් වර්ණනා කරන (මිථ්‍යා) දැයින් පිවිතුරුය. (23) ඔහු(අල්ලාස්) කරන දෑ පිළිබඳව ප්‍රශ්න කරනු නොලබන්නෝය. නමුත් ඔවුහු ප්‍රශ්න කරනු ලබන්නෝය.-

5) මෙය බහු දේවවාදීන්ගේ තර්කයකට පිළිතුරකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 17:42 හි පාද සටහන බලන්න.

أَمَّا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ ۚ هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي ۚ بَلْ
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۗ الْحَقُّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
 نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۚ بَلْ
 عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ
 مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذُكِّرْ نَجْرِيهِ جَهَنَّمَ ۗ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾

-(24) එසේ නැතහොත් ඔවුන් ඔහු හැර වෙනත් (අය) දෙවියන් (ලෙස පත් කර) ගත්තේ ද? (නබිවරයා,) “නුඹලා නුඹලාගේ සාධක රැගෙන එවු. මෙය මා සමග වූවන්ගේ අනුශාසනය හා මට පෙර වූවන්ගේ අනුශාසනය” යැයි පවසවු.⁶ නමුත් ඔවුන්ගෙන් බහුතරය සත්‍යය නොදන්නෝය. එබැවින් ඔවුහු පිටුපාත්තන්ය. (25) “සැබැවින්ම මා හැර වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. එබැවින් නුඹලා මට (පමණක්) නැමදුම් කරවු” යැයි අපි වහී* පහළ කොට මිස නුඹට පෙර කිසිදු රසුල්වරයෙකු* අපි නොඑව්වෙමු.

(26) තවද “පරම කරුණාහරිතයාණන් දරුවෙකු (ලෙස මලක්වරුන්ව*) ගත්තේය” යැයි ඔවුහු පවසා සිටියෝය. ඔහු පිවිතුරුය. එසේ නොව (මලක්වරුන්*) ගෞරවයට පාත්‍ර වූ ගැත්තන්ය.⁷ (27) වදනකින් වුව ද ඔවුහු ඔහුට(අල්ලාහ්ට) පෙරටු නොවන්නෝය. තවද ඔවුහු ඔහුගේ නියෝගය අනුවම ක්‍රියා කරන්නෝය. (28) ඔවුන් අතර ඇති දෑ ද ඔවුනට පසුපසින් ඇති දෑ ද ඔහු මැනවින් දන්නෝය. තවද ඔහු(අල්ලාහ්) තෘප්තිමත් වූ අයට හැර වෙන කිසිවෙකු වෙනුවෙන් ඔවුහු මැදිහත් නොවන්නෝය. තවද ඔවුහු ඔහුගේ බියෙන් තැතිගනිමින් පසුවෙති. (29) තවද “සැබැවින්ම ඔහු නොව මමය දෙවියන්” යැයි (මලක්වරුන්ව* වන) ඔවුන් අතුරින් කවරෙකු පවසන්නේද එබැවින් ඔහුට අපි නිරය ප්‍රතිවිපාක වශයෙන් ලබා දෙන්නෙමු. එලෙසමය අපි අපරාධකරුවන්ට ප්‍රතිවිපාක දෙනුයේ.

6) සැබැවටම දෙවියෙකු සිටිනවා යැයි විශ්වාස කළ හැක්කේ දේව ග්‍රන්ථයක් මුල් කරගෙන පමණි. එනමුත් කිසිදු දේව ග්‍රන්ථයක අල්ලාහ් හැර දෙවියෙකු පිළිබඳව සඳහන් වී නොමැත යන්නෙන් මෙහි අදහස් වේ.

7) මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් මලක්වරුන්* අල්ලාහ්ගේ දරුවන් යැයි විශ්වාස කළෝය. නමුත් මෙම ආයතයෙන් එම විශ්වාසය අසත්‍යය යැයි අනාවරණය කර ඇත.

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۗ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾
 وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ ۖ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾
 وَجَعَلْنَا السَّيَاءَ سَفْقًا مَحْفُوظًا ۗ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾
 وَمَا جَعَلْنَا بِشَرِّهِمْ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۗ أَفَأَبْئُتْتَهُمُ الْخُلْدَ وَنَفسِ كُلِّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۗ وَإِنَّا تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

(30) අහස් හා මිහිතලය එකිනෙකට බැඳී තිබී පසුව අපි ඒ දෙක වෙන් කළ බව ද⁸ ප්‍රාණය ඇති සෑම දෙයක්ම අපි ජලයෙන් ඇති කළ බව ද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් නොදුටුවෝ ද? ඔවුහු විශ්වාස නොකරන්නෝ ද? (31) තවද මිහිතලය ඔවුන් සමග කම්පා නොවීමට අපි එහි ස්ථිරසාර දැ(කඳු) ඇති කළෙමු. තවද ඔවුන් මග හඳුනා ගත හැකි පිණිස මං මාවත් ද පිහිටෙව්වෙමු. (32) තවද අහස ආරක්ෂිත වියනක් බවට පත් කළෙමු. නමුත් ඔවුහු එහි සාධකයන් පිළිබඳව පිටුපාන්නන් වෙති. (33) රාත්‍රිය හා දහවල ද හිරු හා සඳු ද මැව්වේ ඔහුමය. (ඒවා) සියල්ලක්ම (ඒවාට නියමිත) කක්ෂය තුළ පිහිනා යති. (34) තවද නුඹට පෙර වූ කිසිදු මිනිසෙකුට අපි සදාතනිකත්වය අත් නොකළෙමු. (නබීවරය,) නුඹ මරණයට පත් වූයේ නම් (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් සදාතනිකයෝ වන්නේ ද? (35) සෑම ආත්මයක්ම මරණය භුක්ති විඳින්නකි. තවද විභාගයක් වශයෙන් යහපත හා අයහපත මගින් නුඹලාව අපි පිරික්සුමට ලක් කරන්නෙමු. තවද නුඹලා නැවත පැමිණෙන්නේ අප වෙතමය.-

8) "අහස් හා මිහිතලය එකිනෙකට බැඳී තිබී පසුව අපි ඒ දෙක වෙන් කළ බව" යන ආයතය වෙනත් ආකාරයකින් ද පරිවර්තනය කළ හැක. එනම් "අහස් හා මිහිතලය වැසී තිබුණි. පසුව අපි එම දෙක විවෘත කළෙමු" යනුවෙන්ය. එහි විවරණය නම් විශ්වය මැවූ ප්‍රාරම්භක අවදියෙහි අහසින් වර්ෂාව ඇති නොවූ අතර මිහිතලයෙන් කිසිදු ශාකයක් ද හට ගත්තේ නැත. පසුව අල්ලාස් අහසින් වර්ෂාව ඇති වීමට ද මිහිතලයෙන් ශාක හට ගැනීමට ද විවෘත කළේය. නමුත් ඉහත මුල් පරිවර්තනයට අනුව මින් අදහස් කරන්නේ අහස් හා පොළොව එකිනෙකට බැඳී තිබූ එම අවස්ථාව පිළිබඳවය. පසුව අල්ලාස් විසින් ඒ දෙක වෙන් කරන ලදී. තවද මෙයින් අදහස් වන්නේ "මහා පිපිරුම්වාදය" යන්න විශ්වාස කළ හැකිය යන්නය.

මෑත කාලයේ දී හෙළිදරව් වූ මෙවන් සත්‍යයන් විද්‍යාවන් නොදියුණු කාල වකවානුවක අකුරු නුගත් අයෙකු විසින් මෙම සත්‍යය මෙලොවට හෙළි කර ඇත්තේ නම් එම අල් කුර්ආනය විශ්වයේ සැබෑ මැවුම්කරුගේ දේව ග්‍රන්ථයක් යන්න කෙසේ සැක මතු විය හැක්කේ ද?

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذُكُّمُ إِلَهْتَكُمُ وَهُمْ بِذِكْرِ
 الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ ۖ سَآوِرِكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُرُونَ
 عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَكَفَدِ اسْتَهْزَأِي بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ
 بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
 الرَّحْمَنِ ۖ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾

- (36) තවද (නබිවරයා) නුඹව ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් දුටු විට “නුඹලාගේ දෙවියන් පිළිබඳව (අඩුපාඩු) පවසන්නා මොහු ද? යන්නෙන් (පවසා ගනිමින්) ඔවුහු නුඹව සමච්චලයට මිස නොගන්නෝය. මොවුන්මය පරම කරුණාහරිතයාණන්ව සිහිපත් කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් වන්නේ. (37) මිනිසා ඉක්මන් ගුණයෙන් යුතුව මවනු ලැබුවේය.⁹ මාගේ සාධකයන් මම නුඹලාට මතු පෙන්වා දෙමි. එබැවින් නුඹලා (දඬුවම) ඉක්මන් කරන මෙන් මා වෙතින් නොපතවු. (38) (නබිවරයා,) “නුඹලා සත්‍යවාදීන්ව සිටියෙහු නම් මෙම පොරොන්දුව කවදා (සිදු වන්නේ) දැ?”යි (පවසනු යන්නෙන් නුඹගෙන්) ඔවුහු විමසන්නෝය. (39) (නිරයේ) ගින්න තමන්ගේ මුහුණු වලින් ද තමන්ගේ පිට කොඳු වලින් ද වළක්වා ගත නොහැකි තවද තමන් උදව් කරනු නොලබන මොහොත ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් දන්නේ නම් (ඔවුන් එසේ ප්‍රකාශ නොකරනු ඇත). (40) එසේ නොව එය(ලොව අවසන් මොහොත) ඔවුන් වෙත අනපේක්ෂිතව පැමිණ ඔවුන්ව තිගැස්සුමට ලක් කරවයි. එවිට එය වළක්වාලන්නට ඔවුහු ශක්තිය නොදරන්නෝය. තවද ඔවුහු අවකාශය ද දෙනු නොලබන්නෝය.

(41) (නබිවරයා) සැබැවින්ම නුඹට පෙර ද රසුල්වරුන්* (තම සමූහයා විසින්) සමච්චලයට ලක් කරනු ලැබීය. එබැවින් ඔවුන්ට(රසුල්වරුන්ට*) සමච්චල් කළවුන්ව ඔවුන් සමච්චල් කරමින් සිටි දෑ (වන දඬුවම) වටලා ගත්තේය. (42) (නබිවරයා,) “රාත්‍රියෙහි ද දහවලෙහි ද කරුණාහරිතයාණන්ගෙන් (දඬුවම පහළ වූයේ නම් එයින්) නුඹලාව ආරක්ෂා කරනුයේ කවරෙකු දැ?”යි අසවු. නමුත් ඔවුන් තම පරමාධිපතිව මෙනෙහි කිරීමෙන් පිටුපාන්නන් වෙති.-

9) ප්‍රතික්ෂේපකයින් අල්ලාස්ගේ අවවාදයට ලක් වූ සෑම විටෙකම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් අපගේ දඬුවම තවමත් නාවේ මන්දැ?යි සමච්චලයට මෙන් අසන්නෝය. තවද දඬුවම් කිරීමට එතුමාණන්ව කිසිදු අයිතියක් නොමැති බව මෙම ආයතයෙන් පෙන්වා දෙයි.

أَمْرُهُمْ إِلَهَةٌ تَنْعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾
 بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
 مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَعْدِ وَلَا يَسْبَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا
 مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُوَيْسِنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ
 ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ
 مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَ
 ضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

- (43) නැතහොත් ඔවුන්ව (දඬුවමින්) වළක්වාලන අප හැර ඔවුනට (වෙනත්) දෙව්වරුන් සිටි ද? ඔවුහු තමන්ටම උදව් කර ගැනීමට පවා ශක්තිය නොදරන්නෝය. තවද (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු අපගෙන් (වූ දඬුවමින්) ආරක්ෂා කරනු නොලබන්නෝය. (44) නමුත් ඔවුන්ටත් ඔවුන්ගේ මුතුන් මිත්තන්ටත් තමන් වෙත ආයු කාලය දීර්ඝ වන තුරු අපි භක්ති විඳීමට සැලැස්සුවෙමු. අපි මිහිතලය එහි පැතිකඩ වලින් බාදනය කරමින් පැමිණෙන බව ඔවුහු නොදකින්නෝ ද? එසේනම් ඔවුන් (අපව) අඛිබවා යන්නන් ද?¹⁰ (45) (තඛිවරය,) “මම නුඹලාට අවවාද කරනුයේ වහි* (දේව පණිවිඩය) මගිනි” යැයි පවසවු. එහෙත් ඛිහිරන් අවවාද කරනු ලබන විට (එම) කැඳවුමට සවන් නොදෙන්නෝය. (46) තවද නුඹගේ පරමාධිපතිගේ දඬුවමින් ස්වල්පයක් හෝ ඔවුනට ස්පර්ශ වූයේ නම් “අහෝ අපගේ විනාශය! අපි අපරාධකාරයින්ව සිටියෙමු” යැයි සැබැවින්ම ඔවුන් පවසනු ඇත. (47) (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින අපි සාධාරණිය කුලාවන් (මගින් විනිශ්චය) තබන්නෙමු. එබැවින් කිසිදු ආත්මයක් මඳක් හෝ අපරාධයකට ලක් කරනු නොලැබේ. එය අබ ඇටයක තරම් වුව ද අපි එය ගෙන එන්නෙමු. ගණනය කරන්නන් වශයෙන් අප ප්‍රමාණවත්ය.

(48) සැබැවින්ම අපි මුසාට* හා හාරුන්ට* (හොඳ නරක වෙන් කර දක්වන) නිර්ණායකය ද ආලෝකයක් ද බිය හක්තිකයින් සඳහා උපදේශයක් ද පිරිනැමුවෙමු.-

10) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 13:41 හි පාද සටහන බලන්න.

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ أَنْزَلْنَاهُ
 وَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ
 قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا
 عِبَادِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ
 أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ ۗ وَأَنَا عَلَى
 ذِكْمِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

-(49) ඔවුහු කවරහුද යත් ආදාශයාව සිටිය දී¹¹ තම පරමාධිපතිට බිය වන්නෝය. තවද ඔවුන් (ලොව අවසන්) හෝරාව පිළිබඳව බියෙන් තැතිගන්නන් වෙති. (50) මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය අපි පහළ කළා වූ භාග්‍යමත් උපදෙසකි. එසේ කිබියදීත් නුඹලා මෙය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වන්නෝ ද?

(51) තවද සැබැවින්ම අපි මීට පෙර **ඉබ්‍රාහිමට*** ඔහුගේ යහමග පිරිනැමුවෙමු. තවද අපි ඔහු(ගේ සුදුසුකම) පිළිබඳව දැන සිටින්නන් වූයෙමු. (52) 'නුඹලා (නැමදුමෙහි) රැඳී සිටින මෙම ප්‍රතිමාවන් කුමක් දැ?'යි ඔහු තම පියාගෙන් ද තම ජනයාගෙන් ද විමසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). (53) "අපගේ මුතුන් මිත්තන් ඒවාට නමදීමත් සිටිනු අපි දුටුවෙමු"යි ඔවුහු පැවසුවෝය. (54) "සැබැවින්ම නුඹලා ද නුඹලාගේ මුතුන් මිත්තන් ද පැහැදිලි නොමගෙහි සිටියෝයැ"යි ඔහු පැවසුවේය. (55) "නුඹ අප වෙත සත්‍යය (පවසා)ගෙන ආවෙහි ද? එසේත් නැතහොත් නුඹ සෙල්ලම් කරන්නන් අතුරින් දැ?"යි ඔවුහු පැවසුවෝය. (56, 57) "නමුත් නුඹලාගේ පරමාධිපති වනුයේ අහස් හා මිහිතලයෙහි පරමාධිපති (අල්ලාහ්)ය. ඔහු ඒවා මැව්වේය. තවද මම ඒ කෙරෙහි සාක්ෂි දරන්නන් අතුරිනි. **අල්ලාහ්** මත දිවුරමි. සැබැවින්ම මම නුඹලා හැරී ගිය පසු නුඹලාගේ පිළිම වලට උපක්‍රමයක් යොදන්නෙමි." යැයි ඔහු(ඉබ්‍රාහිමි*) පැවසුවේය.¹²-

11) මෙහි ආදාශයාව සිටීම යන්නට 'ඔවුන් අල්ලාහ්ව නොදැක සිටීම' හෝ 'ඔවුන් හුදකලාවේ සිටීම' යන අදහස් දෙකක් ඇත.

12) ජනයින් තම ආගමික උත්සවය සැමරීමට ගමන් පිට වන විට ඔවුන්ගේ පිළිම කඩන බවට **නබි ඉබ්‍රාහිමි*** කුමාණන් සිතා ගත්තේය. **අල් කුර්ආන්** 37:83-94 දක්වා සඳහන් වී ඇති අයුරින් ජනයින් **නබි ඉබ්‍රාහිමි** කුමාණන්ව ද එම උත්සවයට කැඳවුවෝය. එනමුත් ඔහු සහභාගි නොවීය. පසුව ඔවුහු ගමන් පිට වූ කල පිළිම කිහිපයක් කඩා එහි විශාල පිළිමය මෙසේ කඩා දැමූ බව ජනයාට පැවසීය. **නබි ඉබ්‍රාහිමි** කුමා මෙහිදී බොරුවක් පවසා තිබුණ ද ඔහුගේ වේතනාව වූයේ ජනයාට සත්‍යය අවබෝධ කර දීමය.

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِهْتِنَانَا إِنَّهُ
 لِبِنِ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَبِعْنَا فَتَى يَدُكُمْ هُمْ يُقَالُ لَهُ إِبراهيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى
 أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِإِهْتِنَانَا يَا إِبراهيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ
 بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَى أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ
 أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَكَسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ
 أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أَفِي لَكُمْ وَبِئَا تَعْبُدُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ ﴿٦٨﴾
 قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبراهيمَ ﴿٦٩﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْآخِسِرِينَ ﴿٧٠﴾

-(58) නමුත් ඔවුන් සතු ප්‍රධාන (පිළිම)ය හැර (අනෙක්) ඒවා කැබලි බවට පත් කළේය. (එසේ කළේ) ඔවුහු ඒ වෙත නැවත පැමිණෙනු පිණිසය. (59) "අපගේ දෙවිවරුන්ට මෙ(ම අපරාධ)ය කළේ කවුරුන් ද? සැබැවින්ම ඔහු අපරාධකරුවන් අතුරින්" යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (60) "තරුණයෙකු ඒවා පිළිබඳව (දොස්) කතා නැගීම අපි අසා ඇත්තෙමු. ඔහුට ඉබ්‍රාහිම්* යැයි පවසනු ලැබේ" යැයි (පිරිසක්) පැවසුවෝය. (61) "එසේ නම් මිනිසුන් දකිනු පිණිස ඔවුන්ගේ දෑස් ඉදිරියට ඔහුව ගෙන එනු" යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (62) "අහෝ ඉබ්‍රාහිම්* අපගේ දෙවිවරුන්ට මෙසේ කළේ ඔබ දැ?"යි ඔවුහු විමසුවෝය. (63) "නැත. එය කළේ ඒවායෙහි ප්‍රධානියා වන මෙ(ම පිළිම)ය. එබැවින් ඒවා කතා කරන්නේ නම් ඒවාගෙන් අසා ගනිමු." යැයි ඔහු පැවසුවේය. (64) එවිට ඔවුහු තමන් දෙසටම හැරී "සැබැවින්ම නුඹලාමය අපරාධකරුවෝ" යැයි ඔවුහු පවසා ගත්තෝය. (65) පසුව ඔවුන්ගේ හිස් අවුල් විසවුල් බවට පත් වී "මේවා කතා නොකරන බව සැබැවින්ම නුඹ දන්නෙහිය." (යැයි ඉබ්‍රාහිම්ට පැවසුවෝය.)

(66, 67) "එසේ නම් අල්ලාහ් හැර නුඹලාට කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් හෝ හානියක් හෝ කළ නොහැකි දෑ නුඹලා නමදින්නෙනු ද? නුඹලාට ද අල්ලාහ් හැර නුඹලා නමදින දෑයට ද නින්දාවකි. නුඹලා අවබෝධ කර නොගන්නෙනු දැ?" යි ඔහු විමසුවේය. (68) "නුඹලා (මොහුට දඬුවම්) කරන්නන්ව සිටින්නේ නම් නුඹලා මොහුව පුළුස්සා දමා නුඹලාගේ දෙවිවරුන්ට උපකාර කරමු" යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (69) "අහෝ ගින්න! නුඹ ඉබ්‍රාහිම්* කෙරෙහි සිසිල් හා ශාන්තිමත් වමු" යැයි පැවසුවෙමු. (70) ඔහුට කුමන්ත්‍රණයක් කිරීමට ඔවුහු අපේක්ෂා කළෝය. නමුත් (ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය නිෂ්පල කිරීමෙන්) ඔවුන්ව අපි අලාහින් බවට පත් කළෙමු.-

وَنَجِّينُهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ ۗ وَكَانُوا لَنَا عِبْدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرِيظَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ ﴿٧٤﴾ وَادْخُلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ۗ إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ وَتَوَحَّأ إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلٍ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

(71) තවද ඔහුව හා ලූත්* (තම තමන්ගේ සමූහයේ ව්‍යසනයෙන්) අපි මුදවා ලොවැසියන්ටම අභිවෘද්ධිමත් කළ ප්‍රදේශයකට ආරක්ෂිතව ගෙන ආවෙමු. (72) තවද අපි ඔහුට ඉස්හාක්ව* ද අමතරව (ඔහුගේ පරපුරෙන්) යෑකුබ්ව* ද ප්‍රදානය කළෙමු. ඔවුන් සියල්ලන්ම දැහැමියන් බවට ද පත් කළෙමු. (73) අපගේ අණ පරිදි යහමග පෙන්වන නායකයින් බවට අපි ඔවුන්ව පත් කළෙමු. තවද යහ දැ කරන මෙන් ද සලාතය* ස්ථාපිත කරන මෙන් ද රසකාතය* පිරිනමන මෙන් ද (අණ කරමින්) ඔවුන් වෙත අපි වහී* (දේව පණිවිඩය) පහළ කළෙමු. තවද ඔවුහු අපව පමණක් නමදින්නන් වූහ.

(74) තවද අපි ලූත්* දැනුම ද විනිශ්චය (කිරීමේ නුවණ) ද පිරිනැමුවෙමු. අප්‍රසන්න දැ කරමින් සිටි ග්‍රාම වාසීන්ගෙන් අපි ඔහුව මුදවා ගතිමු.¹⁴ සැබැවින්ම ඔවුහු පාපහර නරක පිරිසක්ව සිටියහ. (75) තවද අපි ඔහුව අපගේ කරුණාවෙහි ඇතුළත් කළෙමු. සැබැවින්ම ඔහු දැහැමියන් අතුරිනි. (76) තවද නූත්ව (සිහිපත් කරවූ). මීට පෙර ඔහු (අපව) ඇමතු අවස්ථාව පිළිබඳවය. එවිට අපි ඔහුට පිළිතුරු දුනිමු. පසුව අපි ඔහුව ද ඔහුගේ (නැවෙහි වූ) පවුල ද මහා ව්‍යසනයෙන් මුදවා ගත්තෙමු.-

13) නබී ඉබ්රාහිම්* කුමාණන් ඉරාක් දේශයේ උපත ලැබුවේය. ඔහුට නබීත්වය ලැබීමෙන් පසු අල්ලාස් විසින් එකල පාලනය කළ 'නුම්රුද්' නම් රජු වෙත නබීවරයෙකු වශයෙන් ඔහුව සත්‍ය කරා කැඳවීමට යවනු ලැබීය. මොහු පිළිම කැඩූ හෙයින් නුම්රුද් මොහුව ගින්නෙහි දමා පිලිස්සූ අතර එයින් කිසිදු බලපෑමක් නබී ඉබ්රාහිම්* කුමාණන්ට ඇති වූයේ නැත. පසුව එතුමාට 'සිරියාව' කරා සංක්‍රමණය කරන මෙන් අල්ලාස් අණ කළේය.

14) මෙහි 'අප්‍රසන්න' යනුවෙන් හඳුන්වා ඇත්තේ සමලිංගික සේවනයෙහි යෙදීම පිළිබඳව ය. වැඩි විස්තර සඳහා 11:69-83 දක්වා ආයතයන් එහි පාද සටහන් සමග බලන්න.

وَنَصْرُهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا ۖ فَأَعْرَضْتَهُمُ عَنْ جِبَالٍ مَعَدَّةٍ ۚ وَأَعْرَضْنَا عَنْ قَوْمِ لُوطٍ إِذْ جَاءُوا بِبَنَاتِهِنَّ فِي الْحَرَثِ ۚ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ عَنَمُ الْقَوْمِ ۖ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۖ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمِينَ ۖ وَكَلَّمْنَا هَارُونَ وَعِيسَى ابْنًا مَرْيَمَ ۖ وَدَاوُدَ الْجَبَالَ ۖ يُسَبِّحُونَ وَالطَّيْرَ ۖ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٧﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِيَتَّخِذَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٧٨﴾

-(77) අපගේ වදන් බොරු කළා වූ පිරිසෙන් අපි (ඔහුව මුදවා) ඔහුට උදව් කළෙමු. සැබැවින්ම ඔවුහු නරක පිරිසක්ව සිටියහ. එබැවින් අපි ඔවුන් සියල්ලන්ම ගිල්වූයෙමු.¹⁵ (78) තවද දොඩුද* හා සුලෙයිමාන්* ද (සිහිපත් කරවූ). පිරිසකගේ එළවෙකු (යමෙකුගේ) ගොවිපළෙහි තණ බුදින්නට ගිය කල්හි ඔවුන් දෙදෙනා ඒ පිළිබඳව විනිශ්චය කළ අවස්ථාව පිළිබඳවය. ඔවුන්ගේ විනිශ්චයට සාක්ෂිකරුවන් වශයෙන් අපි වූයෙමු. (79) සුලෙයිමාන්* අපි එ(ම විනිශ්ච)ය අවබෝධ කර දුනිමු.¹⁶ ඔවුන් දෙපළටම අපි දැනුම ද විනිශ්චය (කිරීමේ නුවණ) ද පිරිනැමුවෙමු. තවද දොඩුද* සමග (අල්ලාස්ව) පිවිතුරු කරන්නක් ලෙස කඳු ද පක්ෂීන් ද අපි (ඔහුට) වසඟ කර දුනිමු.¹⁷ තවද (එසේ) කරන්නන් වූයේ අපමය. (80) තවද නුඹලාගේ යුද්ධයන්හි නුඹලාව ආරක්ෂා කරනු පිණිස නුඹලා සඳහා සන්නාහ(යුධ ඇඳුම්) තැනීමට අපි ඔහුට ඉගැන්වූයෙමු. එබැවින් නුඹලා කෘතචේදීන් වන්නෙහු ද?-

15) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 11:25-48 දක්වා බලන්න.

16) ඇතැම් උදවියගේ එළවන් අන් අයගේ කුඹුරු යායන්ට ඇතුළු වී ඒවා විනාශ කරන්නට වූහ. එම අවස්ථාවේ දී කුඹුරු අයිතිකරුවන්ට අන් වූ අලාභය වෙනුවට මෙම එළවන්ව දී එය පිය විය යුතු යැයි නබි දොඩුද* කුමාණන් තීන්දු දුන්නේය. මන්දයත් මෙම එළවන්ගේ හා විනාශ වූ අස්වැන්නෙහි වටිනාකම සමානව තිබූ හෙයිනි. නමුත් ඔහුගේ පුත් නබි සුලෙයිමාන් කුමාණන් එම එළ හිමියාට කුඹුර හාර දී නැවත බීජ වපුරා දෙන මෙන් ද එතෙක් තම එළවන් කුඹුරු හිමියාට හාර දී ඔහු එයින් ප්‍රයෝජන ලැබීමට සලස් වන ලෙස තීන්දු දෙන මෙන් අදහසක් තම පියාට පැවසුවේය. පසුව නබි දොඩුද* කුමාණන් මෙම අදහස පිළිගෙන එලෙස තීන්දු දුන්නේය.

17) නබි දොඩුද* කුමාණන් අල්ලාස්ව මෙතෙහි කරන විට ඔහු සමග කඳු සහ පක්ෂීන් ද අල්ලාස්ව මෙතෙහි කිරීම ඔහු ලද ප්‍රාතිහාර්යයක් විය.

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ رَبِّهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۖ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾ وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يُعْوِضُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ
 حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا
 لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَمِمَّا يَدُورُ
 لِلْعَبِيدِ ﴿٨٤﴾ وَاسْعِيْلَ وَادْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾

(81) තවද සුලෙයිමාන්ට* අපි සැඩ සුළඟ (වසඟ කර දුනිමු). එය අපි අභිවාද්ධිමත් කළ දේශය වෙත ඔහුගේ අණ පරිදි හමා යන්නේය.¹⁸ තවද අපි සියලු දෑ පිළිබඳව දැනුමැත්තන් වූයෙමු. (82) මෙයිතාන්වරුන්* අතුරින් ඔහු වෙනුවෙන් කිම්සුම් කරන්නන් ද ඒ හැර වෙනත් ක්‍රියාවන් කරනවුන් ද (අපි ඔහුට වසඟ කර දුනිමු). තවද අපි ඔවුන්ව නිරීක්ෂණය කරන්නන් වූයෙමු.

(83) තවද අයිසුබ්ව*ද (සිහිපත් කරවු). “ඔබ කරුණාවන්තයින් අතුරින් මහා කරුණාහරිතයාණන්ව සිටිය දී මා වෙත පීඩාව වැලඳී ඇත.” යැයි ඔහු තම රබ්*(පරමාධිපති)ගෙන් කන්නලව් කළ අවස්ථාව පිළිබඳවය. (84) එවිට අපි ඔහුට ප්‍රතිචාර දැක්වූයෙමු. ඔහුට වැලඳී ඇති පීඩාව¹⁹ අපි ඉවත් කළෙමු. අපගෙන් වූ දයාවක් වශයෙන් හා නැමදුම් කරන්නන්ට ආදර්ශයක් වශයෙන් ඔහුගේ පවුල හා ඔවුන් සමඟ වූ ඔවුන් වැනි අයව අපි ඔහුට පිරිනැමුවෙමු.²⁰ (85) තවද ඉස්මාඊල්ව* ද ඉද්රිස්ව* ද ැදුල් කිෆ්ල්ව²¹ ද (සිහිපත් කරවු. මොවුන්) සියල්ලෝම ඉවසිලිවන්තයින් අතුරිනි.-

18) මෙහි ‘දේශය’ යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ සිරියා දේශයයි. අල් කුර්ආනයේ නොයෙක් ස්ථානයන්හි නබි සුලෙයිමාන්* කුමාණන්ට සුළඟ වසඟ කර දුන් බව සඳහන් වී ඇත. එබැවින් කෙටි කාලයක් තුළ දී දුරස්ථ ස්ථානයක් කරා යාමට සුළඟ උපකාරී වූ බව අල් කුර්ආන් 34:12 හි සඳහන් වී ඇත. මොහු කුමක් ආධාරයෙන් ගමන් කළේ ද යන්න අල් කුර්ආනයේ හා සනාථ වූ කිසිදු වාර්තාවක සඳහන් වී නොමැත. එහෙත් ඇතැම් විද්වතුන් මොහු තම සිංහාසනයෙහි ගමන් කළ බව අදහස් දක්වති. මෙය අල්ලාස් විසින් ඔහුට පිරිනැමූ ප්‍රාතිහාර්යයකි.

19) මෙහි පීඩාව යනුවෙන් අදහස් කොට ඇත්තේ නබි අයිසුබ්* කුමාණන්ට වැලඳුණු රෝගයක් පිළිබඳවයි. මෙම රෝගය පිළිබඳව අල් කුර්ආනයෙහි පැහැදිලිව සඳහන් වී නොමැති අතර ඇතැම් ඉතිහාසාඥයින්ගේ වාර්තාවන්ට අනුව එතුමන්ට සමේ රෝගයක් වැලඳුණු බව සඳහන් වී ඇත.

20) මෙහි “ඔවුන් සමඟ වූ ඔවුන් මෙන් අයව” යන ආයතයෙන් අදහස් කරන්නේ ඔහුගේ පවුලේ උදවිය නැවත ඔහු වෙත පැමිණි අතර පසුව ඔහුට තවත් දරුවන් හා මුනුපුරන් ලැබ මොහුගේ පරම්පරාව විශාල විය යන්නයි.

21) මොහු ඉස්මාඊල්* පරපුරට අයත් පුද්ගලයෙකි. ඇතැම් වාර්තාවන්ට අනුව මොහු නබිවරයෙකු යැයි ද සඳහන් වී ඇත.

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ وَذَٰلِ النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمِّ ۖ وَكَذَٰلِكَ نُبَيِّنُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَى رَبَّهُ
 رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا
 لَهُ وَوَجَّهْنَا لَهُمُ الْكَلِمَاتِ فِي الْخَيْرَاتِ وَيُدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾

(86) තවද අපි ඔවුන්ව අපගේ දයාවට අවතීර්ණ කළෙමු. සැබැවින්ම ඔවුන් සැදැහැමියන් අතුරිනි.

(87) තවද දුන් නූන්* (හෙවත් යුනුස්*) ද (සිහිපත් කරවු). ඔහු (ජනයා සමග) කෝප වී ගිය අවස්ථාව පිළිබඳවය. එවිට ඔහු “තමන් කෙරෙහි (දඬුවම් කිරීමට) අපි(අල්ලාස්) බලවත් නොවන්නෙමු”යි සිතුවේය. (මත්සා කුසෙහි) අන්ධකාරයන්හි²² සිට “ලා ඉලාහ ඉල්ලා අන්ත සුබ්හානක ඉන්තී කුන්තු මිනල් ලාලිමීන්”²³ යැයි ඔහු කන්නලව් කළේය. (88) එබැවින් අපි ඔහුට ප්‍රතිචාර දක්වා ඔහුව අපි දුකින් මිදෙව්වෙමු. එලෙසය විශ්වාසිකයින්ව අපි (විපතීන්) මුදවන්නේ.²⁴

(89) තවද සකරියයාව* ද (සිහිපත් කරවු). “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, නුඹ උරුමකරුවන් අතුරින් ශ්‍රේෂ්ඨව සිටිය දී නුඹ මා තනිව අත හැර නොදමවු” යැයි ඔහු තම පරමාධිපතියාගෙන් කන්නලව් කළ අවස්ථාව පිළිබඳවය.²⁵ (90) එබැවින් අපි ඔහුට ප්‍රතිචාර දැක්වූයෙමු. තවද අපි ඔහුට යස්යාව* ප්‍රදානය කළෙමු. තවද අපි ඔහුට ඔහුගේ බිරිය (දරු සම්පත බිහි කිරීමට) සුදුසු බවට පත් කළෙමු. (මන්දයන්) සැබැවින්ම ඔවුන් යහ දැ කිරීමෙහි යුහුසුලු වී කැමැත්තෙන් හා බියෙන් අපව අයැදින්නන් වූහ. තවද ඔවුහු අපට බියෙන් නැඹුරුවන්නන් ද වූහ.

22) අන්ධකාරයන් යනු මත්සා කුසෙහි අඳුර, ගැඹුරු මුහුදේ අඳුර හා රාත්‍රි අඳුර යන්නයි.
 23) මෙම අරාබි වාක්‍යයේ අරුත “නැමදුමට සුදුස්සා ඔබ හැර වෙනත් දෙවියෙකු නැත. ඔබ පිවිතුරුය. සැබැවින්ම මම අපරාධකරුවන්ගෙන් කෙනෙකු වූයෙමි” වේ.
 24) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 37:139-148 හා 10:196-198 දක්වා ආයාතන් එහි පාද සටහන් සමග බලන්න.
 25) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:38-41 සහ 13:2-15 දක්වා බලන්න.

وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهِنَا رُجُوعٌ ﴿٩٣﴾ فَبِمَنْ يَعْمَلُ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

(91) තවද තම රහසඟ ආරක්ෂා කර ගත් ඇයව²⁶ ද (සිහිපත් කරවූ). තවද ඇය තුළ අපගේ රූහයෙන් අපි පිඹුවෙමු.²⁷ ඇය හා ඇයගේ දරුවා විශ්ව වාසින්ට සංඥාවක් බවට පත් කළෙමු.

(92) සැබැවින්ම මෙ(ම ඉස්ලාම)ය එකම දහමක් ලෙස නුඹලාගේ දහමය. තවද මම නුඹලාගේ පරමාධිපතිය. එබැවින් නුඹලා මා (පමණක්) නමදිවූ. (93) නමුත් (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු තම (දහම්) කරුණුහි හේදහින්න වූවෝය. සියල්ලෝම අප වෙතම නැවත යොමුවන්නන්ය. (94) එබැවින් කවරෙකු තමන් විශ්වාසිකයෙකුට සිටිය දී යහකම් අතුරින් (කිසිවක්) ක්‍රියාවට නංවන්නේ ද ඔහුගේ උත්සාහයට ප්‍රතික්ෂේපකත්වයක් නැත. තවද සැබැවින්ම අපි ඒවා ලේඛනගත කරන්නන් වෙමු.

(95) අප විනාශ කළා වූ ගම්මානය(න්හි වැසියන්)ට, ඔවුහු (ලොවට) නැවත පැමිණීම තහනම්ය.²⁸ (96) කෙතරම් (දුරට)දයත් අවසානයේ යෑදුණ් හා මෑදුණ්²⁹ බැහැර කරනු ලබන තුරුය. ඔවුහු සෑම උස් පෙදෙසක සිටිම ශීඝ්‍රයෙන් එති.-

26) මෙහි "ඇය" මරියම්* කුමිය වන අතර "ඇය හා ඇයගේ දරුවා" යනු මරියම් කුමිය හා ඇයගේ පුත් නබි රිසා කුමාය.

27) මින් අදහස් වන්නේ අල්ලාහ් විසින් මවා ඇති ප්‍රාණය ජබරිල්* කුමා නම් මලක්වරයා ආධාරයෙන් ඇය වෙතට පිඹුවේය යන්නයි. එහෙත් සියලු ජීවින්ට අල්ලාහ් වෙතින් ප්‍රාණය පිරිනමන අතර මෙම ආයතයෙහි "අපගේ රූහයෙන්" යැයි විශේෂාංගයෙන් සඳහන් කිරීමට හේතුව මෙම ප්‍රාණය හිමි නබි රිසා කුමාණන්ගේ ගෞරවය නිරූපණය කිරීම සඳහාය. යැයි ජලාලයින් නම් අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයෙහි සඳහන් වී ඇත.

28) මිනිසා මරණයට පත් වීමෙන් අනතුරුව නැවත යහක්‍රියා කිරීමට ලොවට පැමිණිය නොහැක. ඔහුගේ ඊළඟ අදියරය විනිශ්චය දිනයයි. විනිශ්චය දිනයේ ප්‍රධානතම පෙර නිමිත්තක් වනුයේ යෑදුණ්, මෑදුණ්ගේ පැමිණීමය.

29) 'යෑදුණ් හා මෑදුණ්' පැමිණීම යනු ලොව අවසානයේ පෙර නිමිති අතුරින් ප්‍රධානතම පෙර නිමිත්තකි. එනම් ඔවුන්ගේ පැමිණීමෙන් පසුව ලෝක අවසානය සිදුවීම යන්නය. තවද වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 18:94 හි ආයතය පාද සටහන් සමග බලන්න.

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ
 هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ
 ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ هُوَ آلهَةً مَّا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا
 يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾ لَا
 يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْرُغُهُمُ الْفَرَعُ الْأَكْبَرُ وَ
 تَتَلَقَّهُمُ الْمَلَكَةُ ﴿١٠٣﴾ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ
 السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَا عَلَيْنَا ﴿١٠٥﴾ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٦﴾

- (97) (එසේ වන්නේ නම්, ලොව අවසානය පිළිබඳව) සැබෑ ප්‍රතිඥාව සමීප විය. එවිට ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ බැල්ම තුෂ්නිම්භූතව පවතී. “අහෝ අපගේ විනාශය! සැබැවින්ම අපි මේ ගැන අනවධානයෙහි පසු වූයෙමු. තවද අපි අපරාධකරුවන් වූයෙමු.” (යැයි ඔවුහු පවසා ගනිති.) (98) සැබැවින්ම නුඹලා ද අල්ලාහ් හැර නුඹලා නමදින දැ(ව්‍යාජ දෙව්වරු) ද නිරයේ ඉන්ධන වන්නේය.³⁰ නුඹලා එහි පිවිසෙන්නන්ය. (99) ඔවුන් දෙව්වරුන්ව සිටියේ නම් ඔවුහු එහි නොපිවිසෙන්නෝය. සියල්ලෝම එ(ම නිරයෙහි) සදාතනිකයින්ය. (100) එහි ඔවුනට (අප්‍රසන්න) මහා හඬකි. තවද (ඒ හේතුවෙන් වෙනත් කිසිවක්) ඔවුහු එහි සවන් නොදෙන්නෝය. (101) සැබැවින්ම අපගෙන් වූ යහපත පෙරටු වූවන්, ඔවුන්මය එයින් (නිරයෙන්) දුරස් කරනු ලබන්නන් වනුයේ. (102) (ස්වර්ගවාසී) ඔවුහු එ(ම නිරයෙහි) හඬ නොඅසන්නෝය. (ඔවුහු) තම ආත්මාවන් ප්‍රිය කළ දැහි සදාතනිකයින් වෙති. (103) (නිරයට පමුණුවන) මහත් වූ බිය ඔවුනට දුක ඇති නොකරන්නේය. “මෙය නුඹලාට පොරොන්දු දෙනු ලබමින් සිටි නුඹලාගේ දිනයයි” යනුවෙන් (පවසමින්) මලක්වරුන්* ඔවුන්ව පිළිගන්නෝය. (104) වාර්තා සඳහා පත්‍රිකාවන් ඔතනවාක් සේ අපි අහස ඔතන දින මුල් මැවීම අපි උත්පාදනය කළා සේ මෙන් අපි එය නැවත උත්පාදනය කරන්නෙමු. (එය අප විසින්ම) අප කෙරෙහි වූ පොරොන්දුවක් වශයෙනි. සැබැවින්ම අපි (එසේ) කරන්නන්මය.-

30) තමන්ට නැමදුම් කරන මෙන් පැවසූ අය හා ඔවුන්ව නැමදූ අය යන සියල්ලෝම නිරයට සතු අය වන්නෝය. එලෙසම ඔවුන් නැමදූ පිළිමයන් නිරයේ ඉන්ධන වන්නේය. එහෙත් පාපකරයින් විසින් නමදිනු ලැබූ නබී ඊසා* කුමාණන් හා උජසෙයිර්* කුමාණන් යන අය නිරයට අයත් නොවන්නෝය. මන්දයත් තමන්ව නමදින මෙන් ඔවුන් ජනයාට පැවසුවේ නැත. තවද මෙම ආයතය පිළිබඳව වැඩි විස්තර අල් කූර්ආන් 4:56 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا
 لَبَلَاءً لِقَوْمٍ غَيْبِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا
 إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۗ وَإِنْ
 أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ ۗ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا
 تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾

- (105) තවද අපි (ලව්හුල් මන්ෂූල්* හෙවත් සටහන් ඵලකයේ) සඳහන් කිරීමෙන් පසු “සැබැවින්ම මිනිසුන්³¹ මාගේ දැනුම ගැනීමට උරුම වනු ඇතැ”යි **zසබූර්**³² සටහන් කළේය.

(106) නැමදුම් කරන පිරිසට (ස්වර්ගයට පිවිසීමට) ප්‍රමාණවත් උපදෙසක් සැබැවින්ම මෙ(ම අල් කූර්ආනයෙහි) ඇත. (107) තවද (නබිවරය,) සමස්ත විශ්වයන්ට දයාලුවක් වශයෙන් මිස අපි නුඹව (නබිවරයෙකු වශයෙන්) නොඵව්වෙමු. (108) “සැබැවින්ම මා වෙත **වහි*** පහළ කරනු ලබනුයේ නුඹලාගේ (සැබෑ) දෙවියන් එකම දෙවියෙකු (වන **අල්ලාහ්**) යන්නය. එබැවින් නුඹලා (ඔහුට) අවනතවන්නන් වන්නේ දැ?”යි පවසයි. (109) ඔවුන් පිටුපැවැනු නම් ඵවිට “මා නුඹලාට එක හා සමානව දැනුම් දුන්නෙමි. නුඹලාට පොරොන්දු දෙනු ලබන දැ(ලොව අවසානය) සම්පයෙන් ද? නැතහොත් දුරින් දැ? යි මම නොදනිමි” යැයි නුඹ පවසයි. (110) “සැබැවින්ම (නුඹලා) වදනින් හෙළි කරන දෑ ඔහු දන්නේය. තවද ඔහු නුඹලා වසන් කරන දෑ ද දන්නේය.”-

31) මෙහි මිනිසුන් යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ මෙලොව නොව ස්වර්ග භූමිය පිළිබඳව ය. මෙම අරුත සනාථ කිරීමක් වශයෙන් **අල් කූර්ආන්** 39:74 හි “තමන්ගේ ප්‍රතිඥාව අපට සැබෑ කළ **අල්ලාහ්**ටම සියලු පැසසුම් හිමිය. ඔහු (ස්වර්ග) භූමිය අපට උරුම කර දුන්නේය.” යැයි සඳහන් වී ඇත. තවද මෙම **ආයතය** ස්වර්ගවාසීන්ගේ කියමනක් හෙයින් මෙහි භූමිය යනු ස්වර්ග භූමිය යැයි තවදුරටත් සනාථ වේ.

32) ‘**zසබූර්**’ යනු **නබි දාචූද්*** ~~සූ~~ තුමාණන්ට* **අල්ලාහ්** විසින් පහළ කළා වූ ධර්ම ප්‍රස්තකය පමණක් ලෙස ද **නබිවරුන්ට අල්ලාහ්** විසින් පහළ කළා වූ සියලු ධර්ම ප්‍රස්තක ලෙස ද විවිධ අදහස් සඳහන් වී ඇත.

وَأَنْ أَدْرِي لَعَلَّه فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ
 الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

-(111) “තවද මෙය නුඹලාට ව්‍යසනයක් හා මද කලකට භුක්ති විඳීමක් දැ?යි මම නොදනිමි”³³ (යැයි පවසවු). (112) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සාධාරණියව විනිශ්චය කරනු මැනව!” අපගේ පරමාධිපති කරුණාහරිතයාණන්ය. නුඹලා (ව්‍යාජ) වර්ණනා කරන දැට විරුද්ධව උදව් පතනු ලබන්නාය. යැයි ඔහු පැවසුවේය.

33) මෙම ආයතයේ අරුත නම් පාපතරයින්ට පැමිණිය යුතු දඬුවම ප්‍රමාද වීමට හේතුව කුමක්දැ’ යි එතුමාණන් නොදන්නා අතර ඇතැම් විට නුඹලාගේ පාපය තවත් වැඩි වී නුඹලාට යුතු දඬුවම වැඩි වීමට කාරණාවක් විය හැකිය යැයි එතුමාණන් පැවසූහ.

22

سورة الحج

සුරා අල් හජ්

(හජ් වන්දනාව)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාවෙහි* කොටසක් මක්කාවෙහි ද තවත් කොටසක් මදීනාවෙහි ද පහළ විය. එනම් මෙම සුරාව පහළ වීමට ආරම්භ වූ සමයේ නබි මුහම්මද්* ඈ තුමාණන් මක්කාවේ විසූ අතර මෙහි අවසන් කොටස පහළ වන සමයේ එතුමාණන් මදීනාවෙහි විසූහ. මෙම සුරාවෙහි නබි ඉබ්රාහීම්* ඈ තුමාණන්ගෙන් හජ් වන්දනාව ආරම්භ වූ බවට අල්ලාෆ් පැහැදිලි කොට ඇති අතර එහි නීතිරීති පිළිබඳව ද සඳහන් කොට ඇත. මෙම සුරාවට 'හජ්'(හජ් වන්දනාව) යැයි නම් කර ඇත්තේ එහෙයිනි. මේ අනුව මෙම සුරාවෙහි මක්කා නගරයෙහි උතුම්භාවය පිළිබඳව ද සඳහන් වී ඇත.

තවද මක්කා සමයෙහි මුස්ලිම්වරුන්ට හිරිහැර කරමින් ඔවුන්ගේම ගමන් පිටුවහල් කළ පාපතරයින්ට එරෙහිව මුස්ලිම්වරුන් ජය ලබනු ඇත යැයි මෙම සුරාවෙහි අල්ලාෆ් ප්‍රතිඥා දී ඇත.

22 සූරා අල් හජ් (හජ් වන්දනාව)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 78 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾

يَوْمَ تَرُؤْنَهَا تَذْهَبُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾

සෑමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) ජනයිති, නුඹලාගේ පරමාධිපතිට බිය හක්තිමත් වවු. සැබැවින්ම (ලොව අවසන්) හෝරාවේ කම්පනය මහත් වූ දෙයකි. (2) නුඹ එය දකින දින සෑම කිරි දෙන ස්ත්‍රියක්ම තමන් කිරි පෙවූ අය(දරුවන්) ගැන අමතක කරනු ඇත. තවද ගැබ් ගත් සෑම ස්ත්‍රියක්ම ඇයගේ ගැබ් ප්‍රසූත කරනු ඇත. තවද නුඹ ජනයිත්ව, ඔවුන් මත් බවින් නොවූවන්ව සිටිය දී මත් වූවන් ලෙස දකිනු ඇත. එනමුත් අල්ලාහ්ගේ දඬුවම (ඉතා) දැඩිය.

(3) ජනයා අතුරින් කිසිදු දැනුමකින් තොරව අල්ලාහ්ගේ විෂයෙහි තර්ක කරන අය ද සෑම කැරලිකාර ෂෙයිතාන්වරයෙකුටම* අනුගමනය කරන අය ද වෙති. (4) කවරෙකු ඔහුව(ෂෙයිතාන්ව මිතුරෙකු ලෙස ගෙන) අනුගමනය කරන්නේද ඔහු(ෂෙයිතාන්) මොහුව නොමග යවනු ඇතැයි ද ඇවිලෙන ගින්නේ වේදනාව වෙත මොහුට මග පෙන්වනු ඇතැයි ද ඔහු(ෂෙයිතාන්) කෙරෙහි නියම කරන ලදී.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۗ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَيَّءٍ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّهُمْ ۗ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَقَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُجْرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۗ وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ ۖ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ رَوْحٍ بِهِيجٍ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا ۗ وَأَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ

مِّن فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾

(5) ජනයිනි, නුඹලා (විනිශ්චය දිනයෙහි නැවත) නැගිටවනු ලැබීම පිළිබඳව සැකයෙහි සිටියෙහු නම් එවිට (නුඹලා සිතා බලවු.) සැබැවින්ම අපි (අපගේ ශක්තිය) නුඹලාට පැහැදිලි කිරීමක් ලෙස අපි නුඹලාව පසින් ද පසුව ශුක්‍ර ධාතුවකින් ද පසුව (ඇලෙන සුලු) ලේ කැටියකින් ද පසුව ස්වරූපයක් දෙනු ලැබූ හෝ ස්වරූපයක් දෙනු නොලැබූ මස් කැබැල්ලකින් ද මැව්වෙමු. (ඒවා අතුරින්) අපි අහිමත කරන අයව නියමිත කාලයක් දක්වා ගර්භාශයන්හි රඳවන්නෙමු. පසුව නුඹලාව ළදරුවෙකු ලෙස (මව් කුසින්) බැහැර කරවන්නෙමු. පසුව නුඹලාගේ මේරූ වයස නුඹලා ඉක්මවීම පිණිස (අපි නුඹලාව වර්ධනය කළෙමු). තවද නුඹලා අතුරින් (මේරූ වයසට පෙර) මරණයට පත් වන අය වෙති. තවද නුඹලා අතුරින් (යමක් පිළිබඳව) දැනු(මක් තිබීමෙන් පසු කිසිවක් නොදන්නා පරිදි වීම පිණිස දුක්ඛිත (වූ මහලු) වයස දක්වා හරවනු ලබන අය ද වෙති. තවද නුඹ භූමිය වියළිව දකින්නෙහිය. පසුව ඒ මත ජලය අපි පහළ කළ විට එ(ම භූමි)ය සරු වී වැඩී සැම අලංකාර වර්ගයකින්ම (බවහෝග) හට ගත්වයි. (6) එය (මක්නිසාද යත්) අල්ලාහ්, ඔහුමය සත්‍යය වන හේතුවෙන් ද තවද ඔහු මළවුන්ට ජීවය දෙන හේතුවෙන් ද තවද සැබැවින්ම ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්න හේතුවෙන් ද වේ. (7) තවද සැබැවින්ම (ලොව අවසන්) හෝරාව පැමිණෙන්නකි. එහි කිසිදු සැකයක් නැත. තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් (එදින) මිනිවළවල්හි සිටින අයව නැගිටුවන්නේය.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِي عَطْفِهِ
 يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾
 ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْبُدُ اللَّهَ
 عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ ﴿١١﴾ خَسِرَ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا
 لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٣﴾ يَدْعُوا لَكِن فَكْرًا اقْرَبُ مِن نَّفَعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَى
 وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٤﴾

(8, 9) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් (ජනයන්ව) නොමග යැවීම පිණිස (උඩඟුකමින්) තම ගෙල හරවා ගනිමින් (කිසිදු) දැනුමකින් හෝ මග පෙන්වීමකින් හෝ ආලෝකය දෙන්නා වූ ලේඛනයකින් හෝ තොරව අල්ලාහ්ගේ විෂයෙහි තර්ක කරන අය ද ජනයින් අතුරින් වෙති. මෙලොවෙහි ඔහුට නින්දාවකි. තවද අපි ඔහුව (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින ඇවිලෙන ගින්නේ දඬුවම රස විඳීමට සලස්වන්නෙමු. (10) "මෙය නුඹගේ දැන් පෙරටු කළ දෑ හේතුවෙන් ද අල්ලාහ් (තම) ගැත්තන්ට අපරාධ කරන්නෙකු නොවන හේතුවෙන් ද වේ." (යැයි ඔහුට පවසනු ලැබේ.) (11) (තම දහමේ එක්) මායිමක් මත (සිට) අල්ලාහ්ව (සැකයෙන් යුතුව) නමදින අය ද ජනයින් අතුරින් වෙති. එබැවින් ඔහුට යම් යහපතක් ඇති වූ විට එමගින් ඔහු සැනසුමට පත් වන්නේය. තවද ඔහුට යම් පිරික්සුමක් ඇති වූ විට ඔහු (ප්‍රතික්ෂේපය වන) තම (සත්‍යය) මුහුණ මත හැරෙන්නේය.¹ මෙලොවෙහි ද මතු ලොවෙහි ද ඔහු අලාභ වින්දේය. එයමය පැහැදිලි අලාභය වන්නේ. (12) අල්ලාහ් හැර තමන්ට කිසිදු හානියක් නොකරන තමන්ට කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් නොදෙන දෑ ඔහු කැඳවන්නේය. එයමය අන්ත මූළාව වන්නේ. (13) තම ප්‍රයෝජනයට වඩා තම හානිය ඉතා සම්පයෙන් ඇති අයව ඔහු කැඳවන්නේය. (ඔහුගේ) ආරක්ෂකයා කෙතරම් නින්දනීය ද? තවද සහයකයා කෙතරම් නින්දනීය ද?

1) ඇතැම් උදවිය ඉස්ලාමය පිළිබඳව පරිපූර්ණ අවබෝධයකින් තොරව ඉස්ලාමය වැලඳ ගත්තෝය. එහෙත් ඔවුන්ට ඉස්ලාමයෙන් පසුව යම් ආර්ථික දියුණුවක් අත් වූයේ නම් ඔවුහු සතුටු වන්නෝය. එසේම ඔවුන්ට ආර්ථිකයේ යම් නොදියුණු තත්ත්වයක් අත් වූයේ නම් ඔවුහු අසතුටට පත් වී ඉස්ලාමයට දොස් පවරන්නට වූහ.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ إِنَّ اللَّهَ
 يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ
 بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ
 آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ
 وَالنَّطْمَاطِ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾

- (14) සැබැවින්ම අල්ලාහ් විශ්වාස කර යහකම් කළවුන්ව (ස්වර්ග) උයන් වලට ඇතුළු කරන්නේය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. සැබැවින්ම අල්ලාහ් තමා අපේක්ෂා කරන දෑ කරන්නේය.

(15) මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි අල්ලාහ් ඔහුට(රසුල්වරයාට*) උදව් නොකරන්නේම යැයි කවරෙකු (කෝපයෙන් යුතුව) සිතමින් සිටින්නේ ද ඔහු කඹයක් අහසට දිගු කර පසුව (එයින් ඉහළට නැග අල්ලාහ්ගෙන් රසුල්වරයාට පැමිණෙන උදව්ව) කපා දමන්නා. ඔහුගේ කුමන්ත්‍රණය කුමක් (ඔහුට) කෝපය ඇති කරන්නේ ද එය ඉවත් කරනු ඇත් දැයි ඔහු බලන්නා.² (16) මෙලෙස පැහැදිලි වදන් ලෙස අපි මෙ(ම අල් කුර්ආනය) පහළ කළෙමු. තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් අපේක්ෂා කරන්නන්ව යහමගට යොමු කරන්නේය. (17) සැබැවින්ම විශ්වාස කළවුන් ද යුදෙව්වුන් ද සාබිඊන්වරුන් ද³ කිතුනුවන් ද මජුස්වරුන් ද⁴ (අල්ලාහ්ට තවත් දෙයක්) ආදේශ කළවුන් ද වන ඔවුන් අතර (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින අල්ලාහ් විනිශ්චය කරන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි සාක්ෂි දරන්නාය.

2) ඇතැම් උදවිය නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණන්ට වහි* දේව පණිවිඩය නැවතිය යුතු යැයි සිතා නොයෙකුත් උත්සහයන් දැරුවෝය. ඔවුන්ගේ මෙම කුමන්ත්‍රණය ඉටු වීමෙන් ඔවුන් බලාපොරොත්තු වන්නේ අල්ලාහ්ගේ උදව්වෙන් මොහු දුරස්ථ වනු ඇත යන්නය. මොහු අල්ලාහ් සමග සෘජු සබඳතාවක් ඇති දූතයෙකු හෙයින් අල්ලාහ්ගේ උදව්ව ලබමින්ම සිටිය යැයි මෙම ආයතනයෙන් පෙන්වා දෙයි. එසේ අල්ලාහ් සමග ඇති සබඳතාව බිඳ දැමීමට උත්සාහ දරන්නේ නම් ඔවුන් කළ යුතු එකම විකල්පය වනුයේ ඉහත ආයතනයෙහි සඳහන් පරිදි උත්සාහ දැරීම යැයි අල්ලාහ් ඔවුන්ට සම්චිතයෙන් පවසයි.

3) අල් කුර්ආන් 2:62 ආයතයේ 25 වැනි පාද සටහන බලන්න.

4) 'මජුස්වරුන්' යනු අග්නි වන්දනාකරුවන් ය.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَبَائِسَ مِنَ الْمَكْرَمِ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هَذِهِ حَصْنٌ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَ

لِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

(18) අල්ලාහ්, ඔහුට අහස්හි සිටින අය ද මිනිතලයෙහි සිටින අය ද හිරු ද සඳු ද තරු ද කළු ද ගස් ද ජීවීන් ද මිනිසුන් අතුරින් බොහෝ දෙනෙකු ද සුසුද්* කරන බව නුඹ නොදැනුවෙහි ද? තවත් (ප්‍රතික්ෂේපකයින්) බොහෝ දෙනෙකු, ඔවුන් කෙරෙහි දඬුවම නියම විය. තවද අල්ලාහ් කවරෙකු ව අවමන් කළේ ද ඔහුට ගෞරවය ලබා දෙන්නෙකු නැත. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අහිමත කරන දෑ කරන්නේය.⁵

(19) (විශ්වාසිකයින් හා ප්‍රතික්ෂේපකයින් වන) මොවුන් දෙදෙනා තම පරමාධිපතිගේ විෂයෙහි තර්ක කළ තාර්කිකයන් දෙදෙනෙකි. එබැවින් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්, (නිරයෙහි) ඔවුනට ගින්නෙන් වූ වස්ත්‍රයක් කපා වෙන් කර තබනු ලැබීය. ඔවුන්ගේ හිසට උඩින් (උතුරන) උණු ජලය වක් කරනු ලැබේ. (20) එමගින් ඔවුන්ගේ කුස තුළ ඇති දෑ ද (ඔවුන්ගේ) හම් ද (උණු වී) දිය වනු ඇත. (21) තවද යකඩින් වූ යෂ්ටි (පහර) ඔවුන් වෙතුවෙන් ඇත. (22) දුකින් එයින්(නිරයෙන්) ඔවුන් බැහැරවන්නට සිතූ සෑම මොහොතකම ඔවුන්ව එහි නැවත යොමු කරනු ලැබ “ තවද නුඹලා ඇවිලෙන ගින්නේ දඬුවම රස විඳිවු.” (යැයි පවසනු ලැබේ.)

(23) සැබැවින්ම අල්ලාහ් විශ්වාස කර යහකම් කළවුන්ව (ස්වර්ග) උයන් වලට ඇතුළු කරන්නේය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. රනින් වූ වළලු වලින් ද මුතු ද ඔවුනට එහි පලඳවනු ලැබේ. තවද එහි ඔවුන්ගේ වස්ත්‍රය සේද(වලින් යුක්ත)ය.-

5) මෙය සුසුද්* කළ යුතු ආයතයකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7 : 206 හි පාද සටහන බලන්න.

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۗ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ ۗ
 مَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُزِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
 أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا ۖ وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي
 النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ
 فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾

(24) තවද ඔවුහු (දේව විශ්වාසයට අයත්) වදන වන යහ දෑ වෙත මග පෙන්වනු ලැබූහ. තවද ඔවුහු සර්ව ප්‍රශංසාලාභී (අල්ලාහ්)ගේ මාර්ගය වෙත මග පෙන්වනු ලැබූහ. (25) සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කර අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් ද මිනිසුන් වෙනුවෙන් අපි එ(ම මස්ජිද්හි භරාම)ය පත් කර එහි නේවාසිකව හා ආගන්තුකව සිටින අයට⁶ එක සමානව තිබෙන්නා වූ (මක්කාවේ දේවස්ථානය වූ) මස්ජිද්හි භරාමයෙන් ද වළක්වන අයට (අපගේ දඬුවම ඇත්තේ)ය. තවද කවරෙකු එහි අපරාධයක් මගින් (අසත්‍යය වෙත) නැඹුරු වීමට අපේක්ෂා කරන්නේ ද ඔහුට වේදනීය දඬුවමක් රස විඳීමට සලස්වන්නෙමු. (26) (නබිවරය, අපගේ) නිවසේ ස්ථානය(කෘබාව) අපි ඉබ්‍රාහිම්ට* පවරා "මට කිසිවකින් ආදේශ නොතබවු. තවත් (නම් කෘබාව වටා ප්‍රදක්ෂිණ) කරන්නන් සඳහා ද (සලාතය* සඳහා) සිටගෙන සිටින්නන් සඳහා ද රුකුෂ* කරන්නන් සඳහා ද සුජුද්* කරන්නන් සඳහා ද මාගේ නිවස තුළ පවිත්‍ර කරවු" (යැයි පවසු) අවස්ථාව (තුළු සිහිපත් කරවු.) (27) තවද (අල්ලාහ් ඉබ්‍රාහිම්ට මෙසේ පැවසුවේය) "තුළු ජනයා අතර හජ් පිළිබඳව නිවේදනය කරවු. ඔවුහු තුළු වෙත ඇවිදීමින් ද සෑම දුර බැහැර මාර්ගයකින්ම පැමිණෙන්නාවූ සෑම (වර්ගයකම) කැහැටු ඔටුවන් මත ද පැමිණෙති. (28) (මෙලොව හා මතු ලොව) ඔවුන් සතු ප්‍රයෝජනයන් ඔවුන් දැක ගනු පිණිස ද පශු කුලයට අයත් සතුන්ගෙන් ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුනට (ආහාරය සඳහා) පිරිනැමූ දෑ වෙනුවෙන් (නියමිත වූ) දැන ගනු ලැබූ දිනයන්හි අල්ලාහ්ගේ නාමය මෙනෙහි කරනු පිණිස ද (ඔවුන් පැමිණෙන්නෝ)ය. එබැවින් තුළුලා එයින් අනුභව කරවු. තවද දුක් විඳින දිළින්දන්ටත් (එයින්) ආහාර ලබා දෙවු."-

6) 'මස්ජිද්හි භරාමය' නැමැති දේවස්ථානය කිසිවෙකුගේ හෝ පෞද්ගලික ස්ථානයක් නොව. සෑම මුස්ලිම්වරයෙකුටම මෙහි එක සමාන අයිතිවාසිකමක් ඇත. එබැවින් මක්කාවේ වෙසෙන්නන්ට ද විදේශිකයින්ට ද එහි සමාන අයිතිවාසිකමක් ඇත යනුවෙන් මෙයින් අදහස් වේ.

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُؤْفُوا نُذُورَهُمْ وَيُطَوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمِ
 حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
 الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾ حُنْفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۖ وَمَنْ
 يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ خَرًّا مِّنَ السَّاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِي بِهٖ الرَّيْحُ فِي مَكَانٍ سَحِيْقٍ
 ﴿٣١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمِ شَعَابِرَ اللّٰهِ فَانَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ اِلَىٰ
 اَجَلٍ مُّسَيَّءٍ ثُمَّ مَحِلُّهَا اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

- (29) පසුව ඔවුන් තමන්ගේ අපිරිසිදු දෑ ඉවත් කර ගත යුතුය.⁷ ඔවුන් තමන්ගේ භාරයන් ඉටු කළ යුතුය. තවද ඔවුන් අති පූර්ව නිවස තවංග් (නම් කෘතව ප්‍රදක්ෂිණ) කළ යුතුය. (30) (ජනයින්ට අල්ලාහ් නියෝගය කරනුයේ) මෙයයි. අල්ලාහ්ගේ ගෞරවනීය දෑ කවරෙකු ගරු කරන්නේද එය ඔහුගේ පරමාධිපති අබියස ඔහුට යහපත් වන්නේය. තවද නුඹලා කෙරෙහි (අල් කුර්ආනයෙන්) පාරායනය කර පෙන්නවනු ලැබූ දෑ හැර⁸ පශු කුලයට අයත් සතුන් නුඹලාට අනුමත කරන ලදී. එබැවින් නුඹලා පිළිමයන් වන අපිරිසිදු දෑයින් වැළකෙවු. තවද අසත්‍ය වදනින් ද වැළකෙවු.

(31) අල්ලාහ්ට නැඹුරුවෙමින් (කිසිවක්) ඔහුට ආදේශ නොකරන්නන් ලෙස (නුඹලා සිටිය යුතු)ය. තවද කවරෙකු අල්ලාහ්ට ආදේශ තබන්නේ ද ඔහු අහසින් වැටී පක්ෂීන් ඔහුව ඩැහැගෙන ගිය අයෙකු මෙන් හෝ සුළඟ ඔහුව ඇත ප්‍රදේශයකට ගෙන ගිය අයෙකු මෙන් වන්නේය.⁹ (32) (ජනයින්ට අල්ලාහ් නියෝගය කරනුයේ) මෙයයි. කවරෙකු අල්ලාහ්ට අයත් (දහමෙහි) සලකුණු ගරු කරන්නේද සැබැවින්ම එය හදවත්හි (ඇති) බිය හක්නීමත්භාවයෙනි. (33) නුඹලාට එ(ම පශු කුලයට අයත් සතුන්)හි නියම කරනු ලැබූ කාලයක් දක්වා ප්‍රයෝජනයන් ඇත. පසුව උන්ගේ කැප කිරීමේ ස්ථානය (කෘතව* නම්) ඉතා පූර්ව නිවස වෙතය.-

7) 'පසුව ඔවුන් තමන්ගේ අපිරිසිදු දෑ ඉවත් කර ගත යුතුය.' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ හජ් වන්දනාව අවසන් කිරීම සඳහා හිස බූ ගා ඉහ්රාම් නැමැති තත්ත්වයෙන් මිදිය යුතුය යන අරුතයි.

8) මෙහි 'පාරායනය කර පෙන්නවනු ලැබූ දෑ' පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 5:3 වැනි ආයතය බලන්න.

9) "කවුරුත් 'ඊමාන්' නම් විශ්වාසික උසස් තත්ත්වයෙන් බැහැර වී කුර්ආ නම් ප්‍රතික්ෂේපයට වැටෙන්නේ ද මොහුව ඡෙයිකාන්* අතික්‍රමණය කර අල්ලාහ්ගෙන් දුරස්ථ කරනු ඇත. නැතහොත් මොහුගේ මනෝඉච්ඡාව මගින් මොහු අල්ලාහ්ගෙන් දුරස්ථ කරනු ලැබේ" යන්න මෙම ආයතයෙහි අදහසයි.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۚ فَإِلَهُكُمْ
 إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلَبُوا ۚ وَبَشِّرِ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
 وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْبُقِيَّةِ الصَّلَاةِ ۖ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبَدَنَ
 جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۚ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ ۚ فَإِذَا
 وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَاطْعَمُوا انْقَانِعَ ۚ وَالْبَعْتَرُ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۚ كَذَلِكَ
 سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتَكْبُرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۚ وَبَشِّرِ الْحَسَنِينَ ﴿٣٧﴾

- (34) පශු කුලයට අයත් සතුන්ගෙන් ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුනට (ආහාරය සඳහා) පිරිනැමූ දෑ වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගේ නාමය මෙනෙහි කරනු පිණිස සෑම ප්‍රජාවකටම (ආගමික) පිළිවෙතක් ලෙස අපි (එම කැපකිරීම) පත් කළෙමු. තවද නුඹලාගේ දෙවියන් එකම දෙවියන්ය. එබැවින් නුඹලා ඔහුට අවනත වවු. (නබිවරය, අවනත වී) යටහත්ව කටයුතු කරන්නන්ට ශුභාරංචි දෙවු. (35) ඔවුහු කවුරුන්ද යත් අල්ලාහ්ව මෙනෙහි කරනු ලැබූ විට ඔවුන්ගේ හදවත් තැති ගන්නන්ය. තවද (පිරික්සුමෙන්) ඔවුන්ට අත්වන දෑ කෙරෙහි ඉවසා දරා ගන්නන්ය. තවද සලාතය* ස්ථාපිත කරන්නන්ය. තවද අපි ඔවුනට පිරිනැමූ දැයින් (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ) වියදම් කරන්නන්ය. (36) තවද ඔවුන්, අපි උන්ව නුඹලාට අල්ලාහ්ගේ සලකුණු බවට පත් කළෙමු. නුඹලාට ඒවායෙහි යහපතක් ඇත. එබැවින් (උන්ව කැප කිරීම සඳහා) පෙළට ගස්වා තිබිය දී උන් කෙරෙහි නුඹලා අල්ලාහ්ගේ නාමය සිහිපත් කරවු. (උන්ව කැප කිරීමෙන් පසු) උන්ගේ (ඉළ ඇට) පෙදෙස් වැටුණු විට නුඹලා ඉන් අනුභව කරවු. තවද සෑහීමට පත්වන්නාට හා අවශ්‍යතාව ඇත්තාට¹⁰ (ඒවායින්) ආහාර (වශයෙන්) ලබා දෙවු. මෙලෙසය නුඹලා කෘතඥ වනු පිණිස අපි ඒවා නුඹලාට වසඟ කර දුන්නේ. (37) උන්ගේ මාංශ ද උන්ගේ රුධිරය ද අල්ලාහ් වෙත ළඟා නොවන්නේමය. නමුත් නුඹලා අතුරින් වූ බිය හක්තිමත්භාවය ඔහු වෙත ළඟා වන්නේය. මෙලෙසය නුඹලාට අල්ලාහ් යහමග පෙන් වූ බැවින් ඔහුව (අල්ලාහු අක්බර් යැයි පවසමින්) ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත් කරනු පිණිස නුඹලාට ඔහු ඒවා වසඟ කර දුන්නේ. තවද (නබිවරය,) නුඹ යහපත කරන්නන්ට ශුභාරංචි දෙවු.-

10) "සෑහීමට පත්වන්නා" යනු තමන්ට අවශ්‍යතාවක් තිබිය දී වුවද අන් අයගෙන් අත නොපා සිටින්නාය. "අවශ්‍යතාව ඇත්තා" යනු තමන්ට අවශ්‍යතාව ඇති අතර අන් අයගෙන් උදව් බලාපොරොත්තුවන්නාය.

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾ أذِنَ لِلَّذِينَ
 يُقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
 بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَّامَتْ صَوَامِعُ
 وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَكَيْنُصَرَّنَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ
 لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ آقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا
 بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

- (38) සැබැවින්ම අල්ලාහ් විශ්වාස කළවුන්ව (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හිංසාවෙන්) ආරක්ෂා කරන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු අකෘතඥ ද්‍රෝහීන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය.

(39) (ප්‍රතික්ෂේපකයින් කවුරුත් සමග සටන් කළේද එම) සටන් කිරීමට ලක් වූවන් හට ඔවුන් අපරාධයට ලක් වූ හේතුවෙන් (සටන් වැදීමට) අනුමැතිය දෙන ලදී. තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඔවුන්ට (ජයග්‍රහණය පිණිස) උදව් කිරීම කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (40) (ඔවුන්) කවුරුන්ද යත් “අපගේ පරමාධිපති අල්ලාහ්” යැයි ඔවුන් පැවසීම හේතුවෙන්ම කිසිදු යුක්තියකින් තොරව ඔවුන්ගේ නිවෙස් වලින් ඔවුන්ව බැහැර කරනු ලැබුවේය. අල්ලාහ් ජනයින්ව, (එනම්) ඔවුන්ගෙන් (අපරාධකරන්නන්) සමහරෙකු ව තවත් සමහරෙකු (සටන් කිරීම) මගින් නොවැළැක් වූයේ නම් අල්ලාහ්ගේ නාමය අධික ලෙස මෙනෙහි කරනු ලබන ආශ්‍රමයන් ද (කිතුනු) දේවස්ථාන ද (යුදෙව්වන්ගේ) සම්මුති ශාලා ද මස්ජිදයන්* ද කඩා දමනු ලබන්නට තිබිණ.¹¹ අල්ලාහ් තමන්(ගේ දහම)ට උදව් කරන්නාට සැබැවින්ම උදව් කරනු ඇත. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ශක්ති සම්පන්නය අති බලසම්පන්නය. (41) (ඔවුහු) කවුරුන්ද යත් අපි ඔවුන්ට මිහිතලයෙහි ආධිපත්‍යය ලබා දුන්නේ නම් ඔවුන් සලාතය ස්ථාපිත කර ැසකාතය* ද පිරිනමා (ජනයාට) යහපත අණ කර අයහපතින් වළක්වන්නෝය. තවද (සියලු) කරුණු වල අවසානය අල්ලාහ්ට හිමිය.

11) මිථ්‍යා විශ්වාසිකයින් සෑම අවස්ථාවක දීම සැබෑ දහම අදහන්නන්ට හිරිහැර කරන්නට වූහ. මොවුන්ට එරෙහි වීමට අල්ලාහ් මෙම ආයතය මගින් අනුමත කොට ඇත. මෙවැනි අනුමැතියක් නොදී තිබුණා නම් ඕනෑම දේවස්ථානයක් විනාශ වන්නට තිබිණ.

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ
 ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۚ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ
 ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْسَ مَعْطَلَةٌ وَ
 قَصْرٌ مَشِيدٌ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ
 يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ فَإِنَّهَا لَا تَعْيَىٰ الْأَبْصَارُ وَلَكِنَّ تَعْيَىٰ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾ وَ
 يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ۗ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَنفِ سَنَةٍ مِمَّا
 تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا ۚ وَإِلَىٰ النَّاصِيئِ ﴿٤٨﴾

(42) (නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපිත) ඔවුහු නුඹව අසත්‍යය කරන්නේ නම් (එය අලුත් දෙයක් නොවේ. මන්දයත්) සැබැවින්ම ඔවුනට පෙර වූ නූත්ගේ* ජනයා ද ආද්* (සමූහයා) ද සමුද්* (සමූහයා) ද (ඔවුන්ගේ නබිවරුන්ව) අසත්‍යය කළෝය. (43) තවද ඉබ්‍රාහිම්ගේ* ජනයා ද ලුත්ගේ* ජනයා ද (අසත්‍යය කළෝය.) (44) තවද මද්‍යන්* වැසියන් ද (අසත්‍ය කළෝය.) තවද මුසා* ද අසත්‍යය කරනු ලැබීය. එබැවින් මම ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අවකාශයක් දුන්නෙමි. පසුව ඔවුන්ව මම (දඬුවමින්) ග්‍රහණය කළෙමි. එවිට මාගේ (දඬුවමින් වූ) නින්දාව කෙසේ වී ද! (45) කොපමණ ගම්මානයන් ඒවා (එහි සිටින ජනයන් විසින්) අපරාධ කරමින් තිබිය දී අපි විනාශ කර දැමුවෙමු ද? එබැවින් ඒවා ඒවායෙහි වහලයන් මත කඩා වැටී (විනාශ වී) තිබුණේය. තවද අත හැර දමන ලද ලී මත ද උසට තැනූ මන්දිරයන් මත ද (කඩා වැටී විනාශ වී තිබුණේ)ය. (46) ඔවුහු මිහිතලයේ ගමන් නොකළෝද? එබැවින් ඔවුනට අවබෝධය කරගන්නා හදවත් ද සවන් දෙන කන් ද ඇති වීමට තිබුණි. සැබැවින්ම එම විෂය නම් (ඔවුන්ගේ) තෙත් අන්ධ නොවී තිබුණි. නමුත් අන්ධ වූයේ ළය තුළ ඇති හදවත්ය.

(47) තවද දඬුවම ඉක්මන් කරනුයි ඔවුහු නුඹගෙන් පතන්නෝය. තවද අල්ලාහ් තම ප්‍රතිඥාව කඩ නොකරන්නේමය. තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති අබියස වූ දිනක් නුඹලා ගණන් කරන දැයින්(දින ගණනින්) වසර දහසක් මෙනි. (48) කොපමණ ගම්මානයන් ඒවා(හි සිටින ජනයන් විසින්) අපරාධ කරමින් තිබිය දී මම ඒවා(යෙහි සිටින වැසියන්)ට අවකාශයක් දුන්නෙමි ද? පසුව මම ඒවා (දඬුවමින්) ග්‍රහණය කළෙමි. තවද (ඔවුන්) අවසානයෙහි යොමු වන ස්ථානය මා වෙතමය.

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾
 وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَبَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ^ع
 فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ أَيْتَهُ^ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ مَا
 يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ^ط وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي
 شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ
 قُلُوبُهُمْ^ط وَإِنَّ اللَّهَ لَهُدٍ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
 مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

(49) (නබිවරය,) පවසනු "ජනයිනි, සැබැවින්ම මම නුඹලාට පැහැදිලි අවවාද කරන්නෙකු වෙමි." (50) එබැවින් විශ්වාස කර යහකම් කළවුන්, ඔවුනට පාප ක්ෂමාව ද ගෞරවනීය සම්පතක් ද හිමිය. (51) තවද අපගේ වදන් විෂයෙහි (නබිවරයාව) නොහැකියාවට පත් කරන්නට තැන් කළ ඔවුහුමය නිරයේ සහයින් වන්නේ.

(52) (නබිවරය,) නුඹට පෙර කිසිදු රජුල්වරයෙකු* හෝ නබිවරයෙකු* හෝ ඔහු (අල්ලාහ්ගේ වදන්) පාරායනය කරන විට ඡෙයිතාන්* ඔහුගේ පාරායනය පිළිබඳව (දුබල සිත් ඇත්තවුන් තුළ වැරදි අදහස්) දමනවාක් මිස අපි නොඑව්වෙමු. එවිට ඡෙයිතාන් දමන දෑ අල්ලාහ් නිෂ්ඵල කර පසුව ඔහුගේ වදන් (විශ්වාසකයින්ගේ සිත් තුළ) ස්ථාපිත කරන්නේය. තවද අල්ලාහ් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (53) (මේ සියල්ල අල්ලාහ් සිදු කරනුයේ) ඡෙයිතාන්* දමන දෑ කවුරුන්ගේ හදවත්හි ව්‍යාධියක් ඇත්තේද (ආත්ම වංචනික) ඔවුනට හා කවුරුන්ගේ හදවත් දැඩි වූයේද (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ට පිරික්සුමක් ඔහු(අල්ලාහ්) ඇති කරනු පිණිසය. තවද සැබැවින්ම අපරාධකරුවෝ (ඔවුනතර) අන්ත අසම්මුතියෙහි වෙති. (54) තවද දැනුම දෙනු ලැබුවන් 'එ(ම අල් කුර්ආනය) නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සත්‍යයක්' බව දැන එය විශ්වාස කර ඔවුන්ගේ හදවත් එයට (අවනත වී) යටහත් වනු පිණිස ද වේ. තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් සෘජු මාර්ගය වෙත විශ්වාස කළවුන්ගේ මග පෙන්වන්නාය. (55) තවද ඔවුන් වෙත (ලොව අවසන්) හෝරාව අනපේක්ෂිතව පැමිණෙන තුරු හෝ (කිසිදු යහපතක් නොමැති) නිෂ්ඵල දිනයක දඬුවම පැමිණෙන තුරු හෝ ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් එ(ම අල් කුර්ආනය) ගැන සැකයෙහිම පසු වෙති.-

أَلْبَلُّكَ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾
 لِيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْتَضُونَ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذَلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِسَبِيلِ مَا
 عَاقَبَ بِهِ تَمَّ بُعْثِي عَلَيْهِ لِيُنْصَرَّهُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُرِيدُ الْإِيلَ
 فِي النَّهَارِ وَيُرِيدُ النَّهَارَ فِي الْإِيلِ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ سَبِيْعٌ بَصِيْرٌ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ
 مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٦٢﴾

(56) එදින ආධිපත්‍යය අල්ලාහ්ටම හිමිය. ඔහු ඔවුන් අතර විනිශ්චය කරන්නේය. එබැවින් විශ්වාස කර යහකම් කළවුන් සුර්ණ සොම්නසින් යුත් (ස්වර්ග) උයන්හි ය. (57) තවද ප්‍රතික්ෂේප කර අපගේ වදන් අසත්‍යය කළවුන්, ඔවුන්මය තමන්ට නින්දනීය දඬුවමක් ඇත්තවුන් වන්නේ.

(58) කවුරුන් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ දේශාන්තරණය කර පසුව ඔවුන් ඝාතනය කරනු ලබන්නේ හෝ මරණයට හෝ පත්වන්නේද ඔවුනට (ස්වර්ගයෙහි) යහ සම්පතක් අල්ලාහ් පිරිනමන්නේමය. තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් සම්පත් පිරිනමන්නන්ගෙන් ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨයාය. (59) ඔවුන් එයින් තෘප්තියට පත් වන (ස්වර්ගයෙහි) පිටිසුමක් තුළට සැබැවින්ම ඔවුන්ව ඔහු ඇතුළත් කරන්නේමය. තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්වඥය. දැඩි ඉවසිලිවන්තය. (60) (අල්ලාහ්ගේ විනිශ්චය වන්නේ) මෙයයි. කවරෙකු තමන්ට හිංසා කරනු ලැබුවාක් මෙන්ම (ප්‍රති දඬුවමක් ලෙස) හිංසා කර ඉන් පසුව තමන්ට එරෙහිව සීමාව ඉක්මවා කටයුතු කරනු ලැබුවේ ද සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඔහුට උදව් කරන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ක්ෂමාව පිරිනමන්නාය. අති ක්ෂමාශීලිය.¹² (61) මෙ(ම උපකාර)ය අල්ලාහ් රාත්‍රිය දහවලෙහි ඇතුළු කරවන හේතුවෙන් ද දහවල රාත්‍රියෙහි ඇතුළු කරවන හේතුවෙන් ද වේ. තවද අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්ව සුපරික්ෂාකාරී වන හේතුවෙන් ද වේ. (62) මෙය අල්ලාහ්, ඔහුමය සත්‍යය වන බැවින් ද ඔවුන් ඔහු හැර කැඳවන දෑ එය නිෂ්ඵල බැවින් ද අල්ලාහ්, ඔහුමය අති උත්තරීතර අති ශ්‍රේෂ්ඨ වන බැවින් ද වේ.-

12) අපරාධයට ලක් වුවන්ට අල්ලාහ්ගේ උපකාරය ඔවුන්ගේ ඉවසීම මත සීමා වී නැත. එනම් අපරාධයට ලක් වූ අයට අපරාධකරුගෙන් පළිගැනීමට ඉස්ලාමයෙන් අනුමැතිය දී ඇත. එසේ ඔහු පළිගන්නන් නැතත් අල්ලාහ්ගේ උපකාරය රඳා පවතින්නේ අපරාධයට ලක් වුවන් කෙරෙහිය. කෙසේ වෙතත් සෑම විටෙකම ඉවසා සමාව දෙන මෙන් ඉස්ලාමයෙන් දිරිගන්වයි.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ
 ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْعِزَّةُ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
 سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَأَنْ يُسَبِّحَ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى
 الْأَرْضِ إِلَّا بَادِنَهُ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
 يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَارِعُكَ فِي
 الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾ وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾

- (63) සැබැවින්ම අල්ලාහ් අහසින් (වැසි) ජලය පහළ කර එමගින් මිනිතලය සරසාරවත් වීම නුඹ නොදුටුවෙහිද? සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති සියුම් ඥානිය. අභිඥානවන්තය. (64) අහස්හි ඇති දෑ ද මිනිතලයෙහි ඇති දෑ ද ඔහු සතුය. තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ්, ඔහුමය සර්ව සම්පූර්ණ. සර්ව ප්‍රශංසාලාභී වන්නේ.

(65) අල්ලාහ් මිනිතලයෙහි ඇති දෑ ද ඔහුගේ විධානයට අනුව මුහුදෙහි යාත්‍රා කරන නැව් ද නුඹලාට වසඟ කළ බව නුඹ නොදුටුවෙහි ද? තවද තමන්ගේ අනුමැතියෙන් තොර අහස මිනිතලය මත වැටීමෙන් ඔහු වළක්වා ගන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ජනයිත් කෙරෙහි දයානුකම්පිතය. පරම කරුණාහරිතය. (66) තවද ඔහුමය නුඹලාට ජීවය ලබා දුන්නේ. පසුව ඔහු නුඹලාව මරණයට පත් කරන්නේය. පසුව ඔහු නුඹලාට (මතු ලොවෙහි නැවත) ජීවය ලබා දෙන්නේය. සැබැවින්ම මිනිසා ගුණමකුවෙකි. (67) සෑම සමූහයකටම ඔවුන් එය පිළිපදින (ආගමික) පිළිවෙතක් අපි පත් කළෙමු. එබැවින් (නබිවරය, මෙම) කරුණ පිළිබඳව ඔවුන් නුඹ සමග තර්ක නොකළ යුතුය. තවද නුඹ නුඹගේ පරමාධිපති වෙත (ඔවුන්ව) කැඳවුව. සැබැවින්ම නුඹ සාප්‍ර මග පෙන්වීම මතය. (68) ඔවුහු නුඹ සමග තර්ක කළේ නම් එවිට “නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් මැනවින් දන්නා යැ”යි නුඹ පවසවු. (69) නුඹලා කවර දෙයක් කෙරෙහි මතභේද ඇති කර ගනිමින් සිටියේද එය කෙරෙහි අල්ලාහ් (මෙවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින නුඹලා අතර විනිශ්චය ලබා දෙන්නේය.

أَلَمْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ ۖ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ
 ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا
 لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 الْبُغْضَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۖ قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُمْ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَُمْ
 أَنْتَارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَبِئْسَ الْبَصِيرُ ﴿٧٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ
 فَاستَبِعُوا لَهُ ۖ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۖ وَإِنْ
 يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ۖ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْبَطُولُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا
 اللَّهَ حَتَّىٰ قَدَرَهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾

(70) අල්ලාහ් අහසෙහි හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ (සියල්ල පිළිබඳව) දන්නා බව නුඹ නොදන්නෙහි ද? සැබැවින්ම එය (ලව්හුල් මහ්සුල්* හෙවත් සටහන්) ලේඛනයක (සටහන් වී) ඇත. සැබැවින්ම මෙය අල්ලාහ් කෙරෙහි පහසු කටයුත්තකි. (71) ඔවුහු අල්ලාහ් හැර, කුමක් සඳහා ඔහු(අල්ලාහ්) සාධකයක් පහළ නොකළේද එය ද කුමක් පිළිබඳව ඔවුනට දැනුමක් නොමැත්තේ ද එය ද නමදින්නෝය. තවද අපරාධකරුවන්ට කිසිදු උදව්කරුවෙකු නැත. (72) තවද (ලොවෙහි) ඔවුන් වෙත අපගේ (අල් කුර්ආන්) වදන් පැහැදිලිව පාරායනා කරනු ලබන විට ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ මුහුණු වල පිළිකුල්භාවය නුඹ වටහා ගන්නෙහිය. අපගේ වදන් ඔවුන් කෙරෙහි පාරායනා කරන්නන්ට පහර දීමට තැත් කරන්නෝය. (නබිවරය) පවසවු. "එබැවින් එයට වඩා නපුරු දෙයක් මා නුඹලාට දන්වන්නද? (එය නිරා) ගින්නය. අල්ලාහ් ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට එය ප්‍රතිඥා දී ඇත. තවද (ඔවුහු) අවසානයේ යොමු වන ස්ථානය කෙතරම් නින්දනීය ද!" (73) ජනයා, උපමාවක් ගෙන හැර පෙන්වන ලදී. එබැවින් නුඹලා එයට සවන් දෙවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් හැර නුඹලා අයැදින්නන්, ඔවුන් (සියල්ලෝම) එය(මැස්සෙකු මැවීම) සඳහා එක්රැස් වුව ද මැස්සෙකු (පවා) මැවිය නොහැක්කේමය. තවද මැස්සා ඔවුන්ගෙන් යමක් පැහැර ගත්තේ නම් ඔවුන් එය උගෙන් නැවත ලබා නොගන්නෝය. (මෙලෙස අල්ලාහ් හැර අන් අයගෙන්) පතන්නා(නමදින්නා) ද පතනු ලබන්නා(නැමදීමට ලක් වන්නා) ද බලහිත විය. (74) ඔවුන් අල්ලාහ්ට අගය කළ යුතු අයුරින් ඔහුව(අල්ලාහ්ව) අගය කොට නොසැලකූහ. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ශක්ති සම්පන්නය අති බලසම්පන්නය.

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَبِيحٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا
 وَعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ
 اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سِسُّكُمْ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٨﴾ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
 النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ
 النَّصِيرُ ﴿٧٩﴾

(75) අල්ලාහ් මලක්වරුන්* අතුරින් ද මිනිසුන් අතුරින් ද දූතයින්ව තෝරා ගත්තේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය. (76) ඔවුන්ට ඉදිරියෙන් හා ඔවුන්ට පසුපසින් ඇති දෑ ඔහු දන්නේය. තවද (සියලු) කරුණු නැවත යොමු කරනු ලබන්නේ අල්ලාහ් වෙතය. (77) විශ්වාස කළවුන්, නුඹලා ජයග්‍රහණය ලබනු පිණිස නුඹලා රුකු* කරවු. තවද සුඤ්ඤ* කරවු. තවද නුඹලාගේ පරමාධිපතිව නමදිවු. තවද යහකම් කරවු.¹³ (78) නුඹලා අල්ලාහ්ගේ විෂයෙහි ප්‍රයත්නය කළ යුතු අයුරින් ප්‍රයත්නය කරවු. ඔහු නුඹලාව (ඔහුගේ දහම වෙනුවෙන්) තෝරා ගත්තේය. තවද දහමෙහි ඔහු නුඹලා කෙරෙහි කිසිදු අපහසුතාවක් ඇති නොකළේය. (එය) නුඹලාගේ පියා වන ඉබ්‍රාහිම්ගේ* පිළිවෙත (මෙන්)ය. මීට පෙර ද මෙ(ම අල් කුර්ආනයෙහි) ද නුඹලාට මුස්ලිම්වරුන් යැයි නම් කළේ ඔහු(අල්ලාහ්)ය. (මන්දයත්) රසූල්වරයා නුඹලා කෙරෙහි සාක්ෂිකරුවෙකු වනු පිණිස ද නුඹලා ජනයා කෙරෙහි සාක්ෂිකරුවන් වනු පිණිස ද වේ. එබැවින් නුඹලා සලාතය* ස්ථාපිත කරවු. තවද නුඹලා ැසකාතය* පිරිනමවු. තවද අල්ලාහ්ව(ඔහුගේ දහම) තදින් ග්‍රහණය කර ගනිවු. ඔහු නුඹලාගේ භාරකරුය. එබැවින් (ඔහු) භාරකරුවා වශයෙන් ඉතා උතුම් විය. තවද උදව්කරුවා වශයෙන් ඉතා උතුම් විය.

13) මෙය සුඤ්ඤ*හි ආයතයකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:206 හි පාද සටහන බලන්න.

23

سورة المؤمنون

සුරා අල් මුමින්

(විශ්වාසිකයෝ)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාව* ආරම්භයෙහි විශ්වාසිකයින්ගේ ලක්ෂණ පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. මෙම සියලු ලක්ෂණ අඩංගු අය ස්වර්ගයට පිවිසෙන බව හදිස්හි* පැහැදිලිවම සඳහන් වී ඇත. එහෙයින් මෙම සුරාවට "අල් මුඛිනුන්" (විශ්වාසිකයෝ) යැයි නම් කරන ලදී.

මෙම සුරාවෙහි අරමුණ මිනිසාගේ මුල් සම්භවය වටහා දී මරණින් මතු ජීවිතය පිළිබඳව වටහා දීමය. මේ අනුව නබි තුන්* ~~සූ~~ තුමාණන්ගෙන් පටන් නබි ඊසා* ~~සූ~~ තුමාණන් දක්වා නබිවරුන්ගේ වෘත්තාන්ත මෙහි අන්තර්ගතව ඇත. මොවුන්ගේ ප්‍රජාවන් අතුරින් ලොව අවසන් දිනය ප්‍රතික්ෂේප කළ සියලු ජනයාට අත් වූ විනාශය පිළිබඳව ද මෙයින් පැහැදිලි වී ඇති අතර විනිශ්චය දිනයක් ඇති බවට ලොව පුරා පැතිරී ඇති සාධක පිළිබඳව ද මෙයින් පෙන්නුම් කොට ඇත.

23 සුරා අල් මුමින් (විශ්වාසිකයෝ)

මෙය මක්කී පර්ච්ඡේදයකි. ආයතයන් 118 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خٰشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ
 مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فِعْلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حٰفِظُونَ ﴿٥﴾ اِلَّا
 عَلَىٰ اَرْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِيْنَ ﴿٦﴾ فَمَنْ اَبْتٰغٰ وَرَآءَ ذٰلِكَ
 فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ
 صَلٰوةِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) සැබැවින්ම විශ්වාසිකයෝ ජයග්‍රහණය ලැබුවෝය. (2) ඔවුහු කවරහුද යත් තම සලාතයෙහි* (අල්ලාහ්ට) බියෙන් නැඹුරු වන්නන් වෙති. (3) තවද ඔවුහු නිෂ්ඵල දැයින් වැළකෙන්නන් වෙති. (4) තවද ඔවුහු **ෆසකාතය***¹ පිරිනමන්නන් වෙති. (5) තවද ඔවුන් කවරහුදයත් ඔවුන්ගේ ලිංගික අවයවයන් ආරක්ෂා කර ගන්නන් වෙති. (6) (නමුත්) තම භාර්යාවන් කෙරෙහි හෝ තම දකුණත හිමි කර ගත් අය(වහලියන්) කෙරෙහි හෝ මිස.² එබැවින් සැබැවින්ම ඔවුහු දොස් පවරනු ලබන්නන් නොවේ.³ (7) නමුත් කවරෙකු ඉන් ඔබ්බට (ලිංගික ආස්වාදයක්) සොයන්නේ ද එවිට ඔවුහුමය සීමාව ඉක්ම වූවන් වන්නේ. (8) තවද ඔවුහු කවුරුන්ද යත් ඔවුන්ගේ අමානාත්*(විශ්වාස කර පවරන ලද දෑ) හා ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඥාවන් ප්‍රවේශම් කරන්නන් වෙති. (9) තවද ඔවුහු කවුරුන්ද යත් ඔවුන්ගේ සලාතයන්* ආරක්ෂා කරන්නන් වෙති.-

1) **ෆසකාත්** යන අරාබි පදයට අරුත දෙකක් ඇත. පළමුවැන්න තම ධනයෙන් නියම කරන ලද පිරිසකට පිරිනමන ලද එක්තරා දන්දීමකි. දෙවැන්න විත්ත පාරිශුද්ධියයි. මෙම අදහස් දෙකම මෙම වැකියට අදාළ වන බව විද්වතුන්ගේ මතය වේ.

2) වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** 4:3 හි පාද සටහන් සමග බලන්න.

3) ඉස්ලාමය වහල්භාවය දිරි නොගන්වන අතර අතීතයේ වහල්භාවය ඉතා සාමාන්‍යය විෂයක් වශයෙන් පැවතුණි. ඔවුන් පිළිබඳව කිසිදු නීතිරීති පද්ධතියක් නොතිබුණි. ඔවුන්ව සතුන් හා සමාන තත්ත්වයක තබා බැලීය. එහෙත් ඉස්ලාමය තුළින් මෙම විකෘති තත්ත්වයෙන් ඔවුන්ව මුදවා ගැනීම පිණිස ඔවුන් පිළිබඳව නිසි නීති රීති පද්ධතියක් හඳුන්වා දී ඇත. ඒ අනුව මෙහි තමන් සතු අවිවාහක වහලිය සමග පමණක් ලිංගික ඇසුරුකම් පවත්වා ගැනීම තහනමක් නොමැති බව අවධාරණය කෙරේ.

أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا
 النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ
 أَنشأناه خَلْقًا آخَرَ ۚ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ
 إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ۖ وَ مَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
 غَافِلِينَ ﴿١٧﴾ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ
 لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَاوَاكِبٌ كَثِيرَةٌ ۖ وَمِنْهَا
 تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

- (10, 11) ඔවුහුමය ඔවුන්ගේ (නම් ස්වර්ගය) උරුමකර ගන්නා උරුමකරුවන් වන්නෝ. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති.

(12) තවද සැබැවින්ම අපි මැටියෙන් යුත් සාරයෙන් මිනිසාව මැව්වෙමු.⁴

(13) පසුව අපි ආරක්ෂක ස්ථානයෙහි(ගර්භාශයෙහි) ශුක්‍ර ධාතුවක් ලෙස ඔහුව පත් කළෙමු. (14) පසුව අපි ශුක්‍ර ධාතුව (ඇලෙනසුලු) ලේ කැටියක් බවට මවා පසුව ලේ කැටිය මස් කැබැල්ලක් බවට මවා පසුව මස් කැබැල්ල අස්ථි බවට මවා පසුව අපි එම අස්ථි මාංශයෙන් පැලඳුවෙමු. පසුව වෙනත් මැවුමක් බවට අපි එය නිර්මාණය කළෙමු. නිර්මාපකයින් අතුරින් ඉතා අලංකාර (මැවුම්කරු වන) අල්ලාහ් අති උත්කෘෂ්ට විය. (15) පසුව සැබැවින්ම නුඹලා මින් පසු මරණයට පත් වන්නෝ වෙති. (16) පසුව සැබැවින්ම නුඹලා (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින අවදි කරවනු ලබන්නන්ය.

(17) තවද සැබැවින්ම අපි නුඹලාට ඉහළින් මාර්ගයන්(අහස්) සතක් මවා ඇත්තෙමු. තවද මැවුම් ගැන අපි අනවධානීන් ලෙස නොසිටින්නෙමු. (18) අපි අහසින් ප්‍රමාණ කොට ජලය පහළ කළෙමු. පසුව එය මිනිකලයේ අපි තැන්පත් කළෙමු. සැබැවින්ම අපි එය ඉවත් කිරීමටද ශක්තිය දරන්නන් වෙමු. (19) පසුව එමගින් අපි නුඹලාට ඉඳි හා මිදි වතු හට ගැන්වූයෙමු. ඒවායෙහි නුඹලාට බොහෝ පලතුරු ද ඇත. තවද ඒවායින් නුඹලා අනුභව කරන්නෙහුය.-

4) මෙහි මිනිසා යනුවෙන් හඳුන්වා ඇත්තේ මුල් මිනිසා වන නබි ආදම්* කුමාණන් පිළිබඳවයි.

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْأَكْلِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ
 لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا
 وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْكَافِرُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
 مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً ۚ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي
 آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فُتَرَبِّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
 بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾

- (20) 'කුර් සිනායි'හි⁵ පැළවෙන, තෙල් හා අනුභව කරන්නන්ට අහිරුචිය වඩන්නා වූ ගසක් ද (හට ගැන්වූයෙමු). (21) තවද සැබැවින්ම නුඹලාට පශු කුලයට අයත් සතුන්* කුළ ආදර්ශයක් ඇත. උන්ගේ උදරයන්හි ඇති දැයින් අපි නුඹලාට (කිරි) පානය සපයන්නෙමු. තවද උන්ගෙන් නුඹලාට බොහෝ ප්‍රයෝජන ඇත. තවද උන්ගෙන් නුඹලා අනුභව කරන්නෙහුය. (22) තවද උන් මත ද නැව් මතද නුඹලාට උසුලනු ලබන්නෙහුය.

(23) තවද සැබැවින්ම අපි නූත්ව* ඔහුගේ ජනයා වෙත එව්වෙමු. එවිට ඔහු "මාගේ ජනයා, නුඹලා අල්ලාස්ට (පමණක්) නැමදුම් කරවූ. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නුඹලාට නැත. නුඹලා (අල්ලාස්ට) බිය හක්කිමත් නොවන්නෙහු දැ?" යි විමසුවේය. (24, 25) ඔහුගේ ජනයා අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළ ප්‍රධානීහු "මොහු නුඹලා මෙන් මිනිසෙකු මිස නැත. නුඹලාට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නට මොහු අපේක්ෂා කරන්නේය. අල්ලාස් (රසුල්වරයෙකු* එවීමට) අහිමත කළේ නම් මලක්වරයෙකු* පහළ කරන්නට තිබිණ. මෙවැනි දෙයක් පිළිබඳව අපගේ පෙර විසූ මුතුන්මිත්තන්ගෙන් අපි අසා නැත්තෙමු. මොහු උමතුභාවය ඇති මිනිසෙකු මිස නැත. එබැවින් මොහුට (කුමක් වන්නේ දැයි) ස්වල්ප කාලයක් දක්වා නුඹලා බලා සිටිවූ." යැයි පැවසුවෝය.

(26) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔවුන් මා අසත්‍යය කළ හේතුවෙන් මට උදව් කරනු මැනව!" යැයි ඔහු(නූත්ව*) පැවසුවේය.-

5) එනම් සිනායි නැමැති ප්‍රදේශයේ පිහිටි කන්දක් වේ.

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا ^{٢٧} وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنْوِيرُ ^{٢٨} فَاسْلُكْ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ^{٢٩} وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي
 الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ ^{٣٠} فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلْ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ^{٣١} وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنْزَلًا مُبْرَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
 الْمُنزِلِينَ ^{٣٢} إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ^{٣٣} ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
 آخَرِينَ ^{٣٤} فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ^{٣٥} أَفَلَا
 تَتَّقُونَ ^{٣٦}

-(27, 28, 29) එබැවින් අපි “අපගේ අධිකෘතිය යටතේ ද අපගේ වහි* (දේව පණිවිඩය) පරිදි ද නැව සාදවු. අපගේ (දඬුවම පිළිබඳ) නියෝගය පැමිණ ලිපෙන් ජලය උනන්තට ගත් විට සෑම (සත්ව) වර්ගයකින්ම ජෝඩු බැගින් ද (නුඹගේ පවුලේ උදවිය වන) ඔවුන් අතුරින් කවරෙකු කෙරෙහි (දඬුවමේ) වදන පෙරටු වූයේ ද ඔවුන් හැර නුඹගේ පවුලේ (අන්) උදවිය ද එහි නංවා ගනිවු. අපරාධ කළවුන් පිළිබඳව මා සමග කතා නොකරවු. (මන්දයක්) සැබැවින්ම ඔවුන් ගිල්වනු ලබන්නන්ය.⁶ තවද ‘නුඹ හා නුඹ සමග වූවන් නැවෙහි ලැගුම් ගත් විට “අපරාධකාර ජනයාගෙන් අපව මුදවා ගත් අල්ලාෂ්ටම සියලු ප්‍රශංසා හිමිය.’ යැයි ඇයැදිවු. තවද (නුඹලා ගොඩට බසින විට) ‘මාගේ පරමාධිපතියාණනි අභිවෘද්ධිමත් ස්ථානයක මා ගොඩ බස්වනු මැනව! තවද නුඹ නවාතැන් ලබා දෙන්නන් අතුරින් ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨය.’ යැයි ද ඇයැදිවු.” යන්නෙන් ඔහුට වහි* පහළ කළෙමු. (30) සැබැවින්ම මෙහි සංඥාවන් ඇත. තවද සැබැවින්ම අපි (නුඹලාව සදා) පිරික්සන්නන් වන්නෙමු.

(31) අනතුරුව ඔවුන්ගෙන් පසු අපි තවත් පරම්පරාවක් බිහි කළෙමු. (32) තවද අපි “නුඹලා අල්ලාෂ්ට (පමණක්) නැමදුම් කරවු. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නුඹලාට නැත. නුඹලා (අල්ලාෂ්ට) බිය හක්තිමත් නොවන්නෙහු දැ?” යි (පවසා) ඔවුන් අතුරින් වූ රසුල්වරයෙකු* ඔවුන් අතරට එව්වෙමු.-

(6) තබි නුඹ* ^{٣٥} තුමාණන් හා ඔහුගේ ජනයා පිළිබඳව අල් කුර්ආනයේ 11:25-49 දක්වා සඳහන් වී ඇත. තවද 71 වන සූරාවේ* ද සඳහන් වී ඇත.

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِغْيَابِ الْأَخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ
 بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخِسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَلَيْدُكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْكُمْ
 مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هِيَ هَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَبُوتُ وَنَحْيَا
 وَمَا نَحْنُ بِبَعْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ
 ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ
 الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً ﴿٤١﴾ فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

- (33) ඔහුගේ ජනයා අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළ පරමාන්ත දිනය හමු වීම පිළිබඳව අසත්‍ය කළ තවද අපි මෙලොව ජීවිතයෙහි සැපවත් ජීවිතක් ලබා දුන් ප්‍රධානීහු “ මොහු නුඹලා මෙන් මිනිසෙකු මිස නැත. කවර දැයිත් නුඹලා අනුභව කරන්නේ ද ඒවායින් ඔහු ද අනුභව කරන්නේය. නුඹලා පානය කරන දැයිත් ඔහු ද පානය කරන්නේය.” යැයි පැවසූහ. (34) “තවද නුඹලා වැනි මිනිසෙකුට නුඹලා අවනත වූයෙහු නම් එවිට සැබැවින්ම නුඹලා අලාභවත්තයින්මය.” (35) “සැබැවින්ම නුඹලා මරණයට පත් වී දුවිලි හා ඇටකටු බවට පත් වූවායින් පසුවත් නුඹලා (නැවත නැගිට වනු ලැබ) පිට කරනු ලබන්නන් වන බවට ඔහු නුඹලාට ප්‍රතිඥා දෙන්නේ ද?” (36) “නුඹලාට පොරොන්දු දෙනු ලැබූ දැ(දඬුවම) දුරස්ථ විය. දුරස්ථ විය.” (37) “මෙය අපගේ ලෞකික ජීවිතය මිස නැත. (එහි) අපි මරණයට පත් වන්නෙමු. තවද ජීවත් වන්නෙමු. නමුත් අපි (මරණින් මතු) නැවත නැගිටුවනු ලබන්නන් නොවෙමු.” (38) “මොහු අල්ලාහ් කෙරෙහි අසත්‍යය ගොතන මිනිසෙකු මිස නැත. තවද අපි ඔහුව විශ්වාස කරන්නන් නොවන්නෙමු.” (යැයි ද ඔවුහු පැවසුවෝය.)

(39) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔවුන් මා අසත්‍යය කළ හේතුවෙන් මට උදව් කරනු මැනව!” යැයි ඔහු(රසුල්වරයා*) පැවසුවේය. (40) “සැබැවින්ම (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් ස්වල්ප කලකින් (තම ප්‍රතික්ෂේපය පිළිබඳව) පසුතැවිලි වන්නන් වනු ඇතැ”යි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය. (41) එබැවින් සත්‍යවශයෙන්ම මහා හඬ ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය. එවිට අපි ඔවුන්ව වියළි ඉපනැලි බවට පත් කළෙමු. එබැවින් අපරාධකාර ජනයා (අල්ලාහ්ගේ ආශිර්වාදයෙන්) දුරස්ථ ය.

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ
 ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا ^ط كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رُسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَ
 جَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ ^ع فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ
 بِآيَاتِنَا وَ سُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾
 فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ بِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِبُدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ
 الْهٰكِكِينَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّةً
 آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

(42) ඉන් පසුව ඔවුන්ගෙන් පසු අපි තවත් පරම්පරාවන් බිහි කළෙමු. (43) කිසිදු ජන සමූහයක් ඔවුන්ගේ (මරණය සඳහා) නියමිත කාලය පෙරටු නොකරන්නෝය. තවද (එයට) ප්‍රමාද ද නොවන්නෝය. (44) පසුව අපි අපගේ රජුල්වරුන්* අනුපිළිවෙළින් එව්වෙමු. සමූහයක් වෙත ඔවුන්ගේ රජුල්වරයා* පැමිණි සෑම අවස්ථාවකම ඔවුහු ඔහුව අසත්‍යය කළෝය. එහෙයින් අපි ඔවුන්ගෙන් ඇතැමෙකු ඇතැමෙකුට පසුව අනුපිළිවෙළින් (දඬුවම් විදින්නට) සැලැස්වූයෙමු. තවද අපි ඔවුන්ව (මතු ජනයින් අතර කතා බහට ලක් වන) කථා වස්තූන් බවට පත් කළෙමු. විශ්වාස නොකරන ජනයා (අල්ලාහ්ගේ ආශිර්වාදයෙන්) දුරස්ථය.

(45, 46) පසුව අපි ෆිරඅවුන්* හා ඔහුගේ ප්‍රධානීන් වෙත මූසාව* හා ඔහුගේ සහෝදර හාරුන්ව* අපගේ වදන් හා පැහැදිලි සාධක සමග යැව්වෙමු. නමුත් ඔවුහු උඩඟු වූවෝය. තවද ඔවුහු ගර්විත පිරිසක් වූවෝය. (47) "ඔවුන් දෙදෙනාගේ ජනයා අපට වහලුන්ව සිටිය දී අප වැනි මිනිසුන් දෙදෙනෙකු (වන එම දෙදෙනාවම) අපි (තම රජුල්වරුන්* වශයෙන්) විශ්වාස කරන්නෙමු ද?" යි ඔවුහු පැවසුවෝය. (48) එවිට ඔවුහු ඔවුන් දෙදෙනාව අසත්‍යය කළෝය. එබැවින් ඔවුහු (දඬුවමින්) විනාශ වන්නන් අතුරින් වූහ. (49) පසුව ඔවුන්(ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්*) යහමග ලබනු පිණිස සැබැවින්ම අපි මූසාට* ධර්ම ප්‍රස්තකය පිරිනැමුවෙමු.

(50) තවද අපි මර්යම්ගේ* පුතණුවන් හා ඔහුගේ මව සංඥාවක් බවට පත් කළෙමු. තවද උල්පත් සහිත වාසයට සුදුසු උස් බිමක අපි ඔවුන් දෙදෙනාට රැකවරණය දුන්නෙමු.⁷

7) නබි ඊසා* ﷺ තුමාණන් උපත ලද 'බෙක්ලෙහම්' නගරය පාලනය කළ රජුට මර්යම්* ﷺ තුමිය හා කුඩා දරු නබි ඊසා ﷺ තුමාණන් සමග වෛරයක් තිබිණ. එබැවින් මර්යම් ﷺ තුමියට

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ
 أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا
 لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي غُرَّتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّنَا نُنِذِرُهُمْ بِهِ مِنْ
 مَّالٍ وَبَيِّنَاتٍ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيَةِ
 رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا
 يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

(51) අහෝ රසුල්වරුනි!* නුඹලා යහ දැයින් අනුභව කරවු. තවද යහකම් කරවු. සැබැවින්ම මම නුඹලා කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (52) තවද සැබැවින්ම මෙ(ම ඉස්ලාම)ය එකම දහමක් ලෙස වූ නුඹලාගේ දහමය. තවද මම නුඹලාගේ පරමාධිපතිය. එබැවින් නුඹලා මට (පමණක්) බිය හක්තිමත් වවු. (53) නමුත් ඔවුහු(ප්‍රතික්ෂේපකයින්) තමන් අතර නොයෙකුත් කණ්ඩායම් ලෙස තම (දහම්) කරුණුහි හේදහින්න වූවෝය. සෑම කණ්ඩායමක්ම ඔවුන් සතු දෑ පිළිබඳව (ගර්විතව) සතුටු වන්නන්ය. (54) එබැවින් (ඔවුන්ගේ මරණය දක්වා) කාලයකට ඔවුන්ගේ මුළාවෙහිම ඔවුන්ව නුඹ අත හැර දමවු.

(55, 56) අප ඔවුනට ධනයෙන් හා දරුවන්ගෙන් පිරිනැමුවේ යහ දැයෙහි ඔවුනට ඉක්මන් කිරීමක් වශයෙන් යැයි ඔවුහු සිතන්නෙහු ද? නැත. ඔවුහු (එහි සත්‍යතාව) වටහා නොගන්නෝය.⁸ (57) සැබැවින්ම තම පරමාධිපති කෙරෙහි වූ බියෙන් තැති ගනිමින් සිටින (58) තවද තම පරමාධිපතිගේ වදන් විශ්වාස කරන (59) තවද තම පරමාධිපතිට (අන් දෑ) ආදේශ නොතබන (60) තවද සැබැවින්ම තම පරමාධිපති වෙතට නැවත යොමු වන්නන් බවට තම හදවත් බියට පත්ව ඔවුනට පිරිනැමූ දෙයින් පිරිනමනවුන් නම්⁹ -

තම දරු නබි ඊසා ~~ඉසා~~ කුමාණන්ව ආරක්ෂා කිරීමට ආරක්ෂිත ස්ථානයක් කරා යෑමට සිදු විය. පසුව ඇයට වාසය කිරීමට ප්‍රමාණවත් දිය උල්පතක් අසල පලතුරු ඇති ස්ථානයක් හමු වී ඇය එහි වාසය කළාය. මෙම ස්ථානය කුමක් දැයි යන්න ඉතිහාසඥයින් අතර මතභේද පවතී.

8) ලොව අවසන් දිනය විශ්වාස නොකළ ධනවත් ප්‍රතික්ෂේපකයින් තමන් යහමගෙහි හෙයින් අල්ලාස් අපට මෙවන් දායාදයක් පිරිනමා ඇත යැයි ද එසේ ලොව අවසානයක් ඇත්නම් අප එහි දී පවා ජය ලබනු ඇත යැයි ද පවසන්නට වූහ. මෙම විශ්වාසය අසත්‍යය යැයි මෙම වැකියෙන් පෙන්වා දෙයි. මන්දයත් මිනිසාට අත් වන සියලු තත්ත්වයන් ඔවුන්ට පිරික්සුමක් වන හෙයින්ය. ලොකික සම්පත් ඕනෑම මිනිසෙකුට අල්ලාස් පිරිනමන අතර ඒවා ලැබීම තමන් දැනැමියන් යන අරුත නොවේ.

9) 'ඔවුනට පිරිනැමූ දෙයින් පිරිනමනවුන්' යන අල් කුර්ආන් පාඨයේ සෘජු අරුත දන්දීම පිළිබඳව වුව ද අරාබි වාග් වාක්‍යර්ශයට අනුව මෙම වැකියට සියලු යහකියා අන්තර්ගත වේ. තවද සැබෑ

أُولَئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا نَكُفُّ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا
 كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ بَلْ قَلُّواهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ
 دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَابِدُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْرُونَ ﴿٦٤﴾ لَا
 تُجْرُوا الْيَوْمَ ۗ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ آيَتِي تُشَلِّ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ
 أَعْقَابِكُمْ تَنْكَبُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ ۖ بِهِ سَبَرَ اتَّهَجُرُونَ ﴿٦٧﴾

-(61) ඔවුහුමය යහකමිහි (කරඟ වදිමින්) යුහුසුලු වන්නෝ. තවද ඔවුහු එයට ප්‍රමුඛ වන්නන් වෙති. (62) තවද කිසිදු ආත්මයකට එහි ශක්තියට අනුව මිස (කිසිවක්) අපි නොපවරන්නෙමු. (ඔවුන්ගේ ක්‍රියා පිළිබඳව) සත්‍යය කතා කරන පුස්තකයක්¹⁰ අප හමුවේ ඇත. තවද ඔවුහු අපාරධ කරනු නොලබන්නෝය.

(63) නමුත් (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ගේ හදවත් මේ (පුස්තකය) පිළිබඳව අඥානයෙහි ය. තවද ඔවුනට මේවා නොවන වෙනත් (පාප) ක්‍රියාවන් ද ඇත. ඔවුහු ඒවා ක්‍රියා කරන්නන්ය.¹¹ (64) (එසේ ඔවුන් ක්‍රියා කරන්නේ) අපි ඔවුන්ගේ පොහොසතුන්ව දඬුවමින් ග්‍රහණය කරන තෙක්ය. එවිට ඔවුහු විලාප නගන්නෝය. (65) (එවිට) "අද දින නුඹලා විලාප නොදෙවු. (මන්දයත්) නුඹලා අපගෙන් (මිදීමට) උදව් නොලබන්නෙහුමය. (66) සැබැවින්ම මාගේ වදන් නුඹලා වෙත පාරායනා කරනු ලැබීය. නමුත් නුඹලා (පිටුපා) නුඹලාගේ විච්ඡු මත හැරී යන්නන්ව සිටියෙහුය. (67) එය පිළිබඳව¹² උඩගු වුවත් ලෙස (අල් කුර්ආනය පිළිබඳව) රාත්‍රියෙහි කතා කරමින් දොස් නගමින්(සිටියෙහු)ය." (යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබේ.)

විශ්වාසිකයින් තමන්ගේ යහක්‍රියා හේතුවෙන් ආඩම්බරයට පත් නොවනු ඇත යැයි ද මෙම වැකියෙන් අදහස් වී ඇත.

10) මෙහි පුස්තකය යනු මිනිසාගේ යහ අයහ ක්‍රියාවන් සටහන් කරනු ලබන ක්‍රියා ලේඛනයයි.
 11) එනම් පාපකරයින්ගේ පාපයන් යනු ඒක දේවත්වය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හා විනිශ්චය දිනය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම පමණක් නොවන බව මෙහි අදහසයි.
 12) ප්‍රතික්ෂේපකයින් මක්කා නගරයෙහි පිහිටි 'බයිකුල් හරම්' නැමැති මස්ජිදය තමන් භාරයේ පැවති හෙයින් මහත් ආඩම්බරයෙන් පසු වූහ. තවද ඔවුහු රාත්‍රියෙහි එහි රැස් වී අල් කුර්ආනය පිළිබඳව දොස් පවසමින් සිටියෝය.

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مِمَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ
 لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَانُوا كَافِرِينَ ﴿٧٠﴾ وَكَانُوا
 اتَّبَعُوا الْحَقَّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ﴿٧١﴾ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
 عَنِ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٢﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَيْرًا خَيْرًا مِنْ رَبِّكَ خَيْرٌ ﴿٧٣﴾ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَ
 إِنَّكَ لَتَدْعُهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
 لَنُكِبُونَ ﴿٧٦﴾ وَكَوَرِحْنُهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجَوَانِي طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٧﴾

- (68) (අල්ලාක්ගේ) වදන ඔවුන් අවබෝධයට නොගත්තේ ද? එසේ නොමැති නම් පෙර විසූ ඔවුන්ගේ මුතුන්මිත්තන්ට නොපැමිණි දෑ ඔවුන් වෙත පැමිණියේ ද?¹³
 (69) එසේ නොමැති නම් ඔවුහු ඔවුන්ගේ රසුල්වරයාව* නොහඳුනන්නෝ ද? (මෙලෙසය) ඔවුහු ඔහුට ප්‍රතික්ෂේප කරනුයේ. (70) එසේ නොමැති නම් ඔහු තුළ උමතු වක් ඇතැයි ඔවුහු පවසන්නෝ ද? නැත. ඔහු ඔවුන් වෙත සත්‍යය (අල් කුර්ආනය) ගෙන ආවේය. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා සත්‍යය පිළිකුල් කරන්නන්ය.

(71) සත්‍යය (අල් කුර්ආනය) ඔවුන්ගේ ආශාවන්¹⁴ අනුව වූයේ නම් අහස් හා මිනිතලය ද එහි සිටින්නන් ද අක්‍රමික වනු ඇත. එසේ නොව ඔවුන්ගේ (පැසසුම අඩංගු අල් කුර්ආනය නැමැති) උපදෙස¹⁵ අපි ඔවුන්ට පිරිනැමුවෙමු. නමුත් ඔවුහු ඔවුන්ගේ උපදෙසෙන් වැළකෙන්නන්ය.

(72) නැතහොත් (නබිවරයා) ඔවුන්ගෙන් වේතනයක් නුඹ ඉල්ලා සිටියෙහි ද? එසේ නම් නුඹගේ පරමාධිපතිගේ වේතනය ශ්‍රේෂ්ඨය. තවද ඔහු පෝෂණය කරන්නන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨය. (73) තවද සැබැවින්ම නුඹ ඔවුන්ව සෘජු මාර්ගය වෙත කැඳවන්නෙහි ය. (74) තවද සැබැවින්ම පරමාන්ත දිනය විශ්වාස නොකරනවුන් එම මාර්ගයෙන් හැරෙන්නන්මය. (75) අපි ඔවුන්ට දයාව පෙන්වා ඔවුන්ට (ඇති) වූ දුෂ්කරතාවය¹⁶ අපි ඉවත් කළේ නම් ඔවුන්ගේ මුළාවෙහිම ඔවුන් ව්‍යාකූලව ගිලී සිටිනු ඇත.-

13) ඉස්ලාම් දහම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් ප්‍රාරම්භ වූවක් නොවේ. මෙම දහම අල්ලාක් විවිධ නබිවරුන්ට කාලයාගේ ඇවෑමට අනුව පහළ කොට ඇත. එබැවින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මෙම පණිවිඩයම රැගෙන ආ අවසාන නබිවරයා ය.

14) මෙහි ඔවුන් යනු මිට්‍යා දෙව්වරුන් වේ.

15) මෙහි පැසසුම වනාහි සැබෑ නබිවරුන් පිළිබඳව අල් කුර්ආනයේ සඳහන් පැසසුම් වේ.

16) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් නබිවරයෙකු ලෙස පහළ වීමෙන් පසුව වර්ෂ කිහිපයක් තිස්සේ දිගින් දිගටම මක්කා දේශය වෙළා ගෙන පැවති ඉබෝරය පිළිබඳව මෙහි සඳහන් කෙරේ.

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَمَّرُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمُ السِّنْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا لَبَعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِن قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِّبَنِ الْأَرْضِ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾

- (76) තවද සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ව දඬුවමින් ග්‍රහණය කළෙමු. නමුත් ඔවුහු තම පරමාධිපතිට යටත් නොවූවෝය. තවද ඔවුන් බැගෑපත් වී නොඅයැදියෝය. ¹⁷ (77) කෙතරම්දයත් දැඩි දඬුවමින් යුත් දොරටුව අපි ඔවුන් වෙත විවෘත කළ විට එසැණින් ඔවුහු එහි අපේක්ෂා සුන් වූවන් බවට පත්වන්නෝය. (78) නුඹලාට ශ්‍රවණ ද දෘෂ්ටි ද හදවත් ද බිහි කළේ ඔහුමය. නුඹලා (අල්ලාහ්) කෘතවේදී වනුයේ ඉතා ස්වල්පයකි. (79) තවද නුඹලාව මිහිතලයෙහි ව්‍යාප්ත කළේ ඔහුමය. තවද නුඹලාව (මරණින් මතු) එක් රැස් කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතමය. (80) ජීවය ලබා දෙන්නේ ද මරණයට පත් කරන්නේ ද ඔහුමය. රාත්‍රිය හා දහවලෙහි පරස්පරානු ගමන ද ඔහු සතුය. එබැවින් නුඹලා (ඒ ගැන) වටහා නොගන්නෙහු ද? (81) නැත. පැරැන්නන් පැවසූ දෑ මෙන් ඔවුහු ද පැවසුවෝය. (82) "අප මරණයට පත් වී දූවිලි හා ඇටකටු බවට පත් වූවායින් පසුවත් සැබැවින්ම අපි (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන්නන් වන්නෙමු දැ?" යි ඔවුහු පැවසුවෝය. (83) අපට ද අපට පෙර අපගේ මුතුන් මිත්තන්ට ද මේ පිළිබඳව ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබීය. මේවා පැරැන්නන්ගේ (මිථ්‍යා) ප්‍රබන්ධ මිස නැත. (84) (නබිවරය) "නුඹලා දැන සිටියෙහු නම් මිහිතලය ද එහි ඇති අය ද සතු වන්නේ කවරෙකුට දැ? යි විමසවු. (85) "අල්ලාහ් සතුය" යැයි ඔවුන් පවසනු ඇත. "එසේ නම් නුඹලා මෙතෙහි නොකරන්නෙහු දැ?" යි විමසවු. (86) "අහස් සතෙහි පරමාධිපති හා මහත් වූ අර්ෂත්* පරමාධිපති කවුරුන් දැ?" යි විමසවු.-

17) වතාවක් මක්කා වැසියන් දරුණු ඉඩෝරයකට මුහුණ දුන්නෝය. මෙම ඉඩෝරය ඉවත් කිරීමට අල්ලාහ්ගෙන් අයැද සිටින මෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණන්ගෙන් ඔවුහු ඉල්ලා සිටියෝය. එසේ ඉවත් වූයේ නම් තමන් ඉස්ලාමය වැලඳ ගන්නා බව ද පැවසුවෝය. පසුව නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණන් අල්ලාහ්ගෙන් අයැද සිටි ඉඩෝරය ඉවත් වූ විට දී ඔවුහු කළ පොරොන්දුව කඩ කළෝය.

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ
 عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾ بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَ
 إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَكِيلٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا
 خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 فَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ إِذْفَعُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
 السَّبِيَّةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾

- (87) “(මේවා සියල්ල සතු වන්නේ) අල්ලාහ්ට” යැයි ඔවුහු පවසනු ඇත. “එසේ නම් නුඹලා බිය හක්කිමක් නොවන්නෙහු දැ?” යි විමසවු. (88) “නුඹලා දැන සිටින්නෙහු නම් ඔහු(අල්ලාහ්) ආරක්ෂා කරන්නෙකු ව හා ඔහුව ඉක්මවා ආරක්ෂාව (කිසිවෙකුට) සැපයිය නොහැකිව සිටිය දී සියලු දැහි ආධිපත්‍යය කවරෙකු සතු වන්නේ දැ? යි විමසවු. (89) “අල්ලාහ් සතුය” යැයි ඔවුහු පවසනු ඇත. “එසේ නම් නුඹලා (සත්‍යයෙන්) රවටනු ලැබුයේ කෙසේ දැ?” යි විමසවු.

(90) නමුත් අපි ඔවුන් වෙත සත්‍යය ගෙන ආවෙමු. එහෙත් සැබැවින්ම ඔවුහු (ඒ පිළිබඳව) අසත්‍යය පවසන්නෝය. (91) අල්ලාහ් පුතෙකු නොගත්තේය. තවද ඔහු සමග (කිසිදු) දෙවියෙකු ද නොවීය. එසේනම් සෑම දෙවියෙකුම තමන් මැවූ දෑ රැගෙන යනු ඇත. තවද ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකු සමහරෙකුට වඩා ආක්‍රමණශීලී වනු ඇත. ඔවුන් වර්ණනා කරන දැයිත් අල්ලාහ් සුවිශුද්ධය. (92) (ඔහු) ගුප්ත දෑ ද දෘශ්‍යමාන දෑ ද මැනවින් දන්නාය. තවද ඔවුන් ආදේශ තබන දැයිත් ඔහු උත්තරීතරය.

(93, 94) (නබිවරය) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔවුනට (දඬුවම පිළිබඳව) ප්‍රතිඥා දෙනු ලබන දෑ ඔබ මා වෙත පෙන්වන්නේ නම් එවිට මාගේ පරමාධිපතියාණනි, අපරාධකාර ජනයා අතරෙහි මා පත් නොකරනු මැනව.” යැයි පවසවු. (95) තවද සැබැවින්ම අපි ඔවුනට ප්‍රතිඥා දුන් දැය නුඹට පෙන්වන්නට ශක්තිය ඇත්තන්මය.

(96) කුමන දෙයක් වඩා යහපත් වන්නේ ද එමගින් අයහපත ඉවත් කරවු. ඔවුන් වර්ණනා කරන දෑ පිළිබඳව අප මැනවින් දන්නෙමු.-

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُمُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا
 جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
 هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ
 بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَ
 مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ
 وَجُوهُهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

- (97, 98) තවද “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, **ෂේයිතානුන්ගේ*** පෙලඹවීම් වලින් මා ඔබගෙන් ආරක්ෂාව පතමි. තවද මාගේ පරමාධිපතියාණනි, උන් මා වෙත පැමිණීමෙන් ද මා ඔබගෙන් ආරක්ෂාව පතමි.” යැයි (නබිවරය) පවසනු. (99, 100) (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකුට මරණය පැමිණි කල්හි “(එවිට) මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මා අත හැර පැමිණි දැහි යහකම් කිරීමට හැකි වනු පිණිස මා නැවත (ලොවට) යවනු මැනව!” යැයි ඔහු පවසනු ඇත. එසේ නොවනු ඇත. සැබැවින්ම එය ඔහු පවසන (පුහු) වදනක් පමණි. නමුත් (මරණින් පසු) ඔවුන්ට ඉදිරියෙන් (මෙවුන්) නැවත නැගිටුවනු ලබන දින තෙක් (ලොවට නැවත පැමිණිය නොහැකි) බාධකයක් ඇත.¹⁸

(101) (පරමාන්ත දිනය සඳහා) **සූර්*** පිඹිනු ලැබූ විට එදින ඔවුන් අතර ඥාති සබඳතාවන් නොමැත. තවද ඔවුහු එකිනෙකා (තොරතුරු) විමසා නොගන්නෝය.¹⁹ (102) එබැවින් කවරෙකුගේ තුලාව (යහකියා මගින්) බරින් වැඩි වූයේ ද එවිට ඔවුන්මය ජයග්‍රාහකයින් වන්නේ. (103) තවද කවරෙකුගේ තුලාව බරින් සැහැල්ලු වූයේ ද ඔවුන්මය තම ආත්මාවන්ට අලාභහානි කර ගත් නිරයේ සදාතනිකයින් වන්නේ. (104) (නිරා) ගින්න ඔවුන්ගේ මුහුණු දවලනු ඇත. තවද ඔවුහු එහි තොල් විකෘති වූවන් වෙති.-

18) ‘බාධකයක්’ යන පදයේ අරාබි අරුත ‘**බර්සක්**’ යන පදයයි. මෙහි වචනාර්ථය බාධකය යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබූව ද මෙම වැකියට අනුව අරුත නම් කෙනෙකුගේ මරණය හා විනිශ්චය දිනය අතර කාලයයි. මෙම වැකියෙන් පැහැදිලි කරන්නේ පාපතරයින් තම මරණයෙන් පසු නැවත මෙලොවට පැමිණීමට ප්‍රිය කරන බවයි. එහෙත් මෙම ‘**බර්සක්**’ නැමැති තත්ත්වයට පැමිණීමෙන් පසු නැවත ලොවට පැමිණීමට කිසිදු හැකියාවක් නොමැත.

19) දුක සැප විමසා ගැනීම සමීප ඥාතීන් අතර ඇති සාමාන්‍යය පුරුද්දකි. එහෙත් විනිශ්චය දිනයේ ඇති ව්‍යාකූල තත්ත්වය හේතුවෙන් සියල්ලන් තමා ගැන පමණක් කල්පනා කිරීම මිස අන් අය පිළිබඳව විමසා ගැනීමට සිතුවිල්ලක් පවා ඇති වන්නේ නැත.

أَلَمْ تَكُنْ أَيْتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَ
 كُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا عِندَنَا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ أَحْسُوا فِينَهَا
 وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
 خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ
 ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِرُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ
 عَادَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضِ يَوْمِ فَسْءَلِ الْعَادِثِينَ ﴿١١٣﴾

- (105) "මාගේ වදන් නුඹලා වෙත පාරායනා කරනු නොලැබුවේ ද? නුඹලා එය අසත්‍යය කරමින් නොසිටියෙහු ද?" (යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබේ. (106, 107) (එවිට) "අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපගේ අභාග්‍යවත්තකම අපව ඉක්මවා ගොස් ඇත. තවද අපි නොමග ගිය පිරිසක් වූයෙමු. අපගේ පරමාධිපතියාණනි, එයින්(නිරයෙන්) අපව බැහැර කරනු මැනව. පසුව අප (ප්‍රතික්ෂේපය වෙත) නැවත හැරී ගියේ නම් සැබැවින්ම අපි (සැබෑ) අපරාධකරුවන් වන්නෙමු." යැයි ඔවුහු පවසති.

(108) "නුඹලා එහිම නින්දිත වවු. තවද නුඹලා මා සමග කතා නොකරවු." යැයි ඔහු පවසයි. (109) මාගේ ගැත්තන් අතුරින් "අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපි විශ්වාස කළෙමු. එබැවින් අපට පාප ක්ෂමාව දෙනු මැනව! තවද අපට කරුණාව දක්වනු මැනව! තවද නුඹ කරුණාවත්තයින්ගෙන් අති ශ්‍රේෂ්ඨය." යැයි පවසන පිරිසක් සිටියේය. (110) "එහෙත් මා සිහිපත් කිරීම ඔවුන් නුඹලාට අමතක කරවන තෙක්²⁰ නුඹලා ඔවුන්ව සරදමට ගත්තෙහුය. තවද නුඹලා ඔවුන් පිළිබඳව (සමච්චලයට) සිනහවෙමින් සිටියෝය." (111) "ඔවුන් ඉවසා සිටි හේතුවෙන් සැබැවින්ම මම අද දින ඔවුනට ප්‍රතිඵල පිරිනමන්නෙමි. ඔවුන්මය ජයග්‍රාහකයින් වන්නේ." (යැයි ඔවුනට ඔහු පවසයි.)

(112) කොපමණ වසර ගණනාවක් මිනිතලයේ නුඹලා රැඳී සිටියෙහු දැ?යි ඔහු විමසයි. (113) අපි දිනක් හෝ දිනකින් ස්වල්ප(කාල)යක් රැඳී සිටියෙමු. එබැවින් ගණන් කරන්නන්ගෙන්²¹ විමසවු.-

20) මෙම ආයතයෙහි අදහස නම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුමින්වරුන්ව* සමච්චලයට ගනිමින් කාලය ගත කළ හේතුවෙන් ඔවුන්ට පරමාධිපති අල්ලාහ්ව සිහිපත් කිරීම අමතක විය. එබැවින් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අල්ලාහ්ව සිහිපත් කිරීම අමතක වීමට හේතු වූයේ මුමින්වරුන් හෙයින් අල්ලාහ් මෙම ආයතයෙහි මුමින්වරුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අල්ලාහ්ව සිහිපත් කිරීම අමතක කර වූ බව සඳහන් කොට ඇත.

21) මෙහි ගණන් කරන්නන් යනු මිනිසුන්ගේ යහ අයහ ක්‍රියා සටහන් කරන මලක්වරුන්ය*.

قُلْ إِنْ لَبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنبَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ
 أَيْنَا لَا تَرْجِعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾
 وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْدِحُ
 الْكُفْرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

-(114) නුඹලා ස්වල්ප(කාල)යක් මිස රැඳී නොසිටියෙහුය. (මේ පිළිබඳව) නුඹලා දැන සිටියා නම් යැයි ඔහු පවසයි. (115) 'අපි නුඹලාව නිෂ්ඵල ලෙසින් මවා ඇත්තෙමු' යැයි ද 'නුඹලා අප වෙත නැවත නොපැමිණෙනු ඇතැ' යි ද නුඹලා සිතන්නෙහු ද?

(116) තවද සත්‍යය අධිපති වන අල්ලාහ් අති උත්තරීතරය. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නැත. (ඔහු) ගෞරවනීය අර්ෂනි* පරමාධිපතිය. (117) තවද කවරෙකු තමන්ට කිසිදු සාධකයක් නොමැති වෙනත් දෙවියෙකු අල්ලාහ් සමග අයැදින්නේ ද සැබැවින්ම ඔහුගේ විනිශ්චය ඔහුගේ පරමාධිපති අඛියසමය. සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේපකයින් ජයග්‍රහණයට පත් නොවන්නේය. (118) තවද (නබිවරය,) මාගේ පරමාධිපතියාණනි, (මාහට) පාප ක්ෂමාව පිරිනමනු මැනව! තවද කරුණාව දක්වනු මැනව! තවද නුඹ කරුණාවන්තයින්ගෙන් අති ශ්‍රේෂ්ඨය." යැයි පවසවු.

24

سورة النور

සුරා අන් නූර්

(ආලෝකය)

හැඳින්වීම

මෙය හිජ්රී දින දර්ශනයට අනුව 6 වසරේ දී පහළ වූ සූරාවකි. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ භාග්‍යවන්ත බිරිය වන ආයිෂා ؓ තුමියට ආත්ම වංචනිකයින් විසින් ව්‍යාජ චෝදනාවක් එල්ල කර එය මුළු නගරයෙහිම පතුරවනු ලැබූහ. මෙම සූරාවෙහි 11-20 අතර ආයතයන් පහළ වූයේ ඇයගේ පතිවත පැහැදිලි කිරීම පිණිස හා මෙවන් ව්‍යාජ චෝදනා ප්‍රචාරයන්ට සම්බන්ධ වූ සියලු දෙනාටම අවවාද කිරීමක් පිණිසය. සමාජයේ යම් අසත්‍යයක් හෝ අතහවුරු ප්‍රවෘත්තියක් පැතිරුණේ නම් එම අවස්ථාවේ දී ඒ ගැන කතා කිරීමෙන් හා එය විශ්වාස කිරීමෙන් වැළකී සිටින මෙන් සත්‍යය විශ්වාසිකයින්ට මෙහි අල්ලාහ් උපදෙස් කර ඇත.

මේ යටතේ අසත්‍යය චෝදනා කිරීමෙහි දඬුවම පිළිබඳව මෙම සූරාවේ පැහැදිලි කර ඇති අතර අශීලාවාරී දෑ ඕනෑම අන්දමකින් මිනිසුන් අතර පතුරන්නන්ට දරුණු ලෙස අවවාද කර ඇත. තවද ස්ත්‍රීන්ට හිජාබ් නීති ශීලය රකින මෙන් අණ කර ඇත. එමෙන්ම හිජාබ් රීතීන් සමග තවත් ඇතැම් රීතීන් ද මෙම සූරාවෙහි පැහැදිලි කර ඇත.

තවද 'අන් නූර්' යනුවෙන් මෙම සූරාවට නම් කරනු ලැබුවේ 35 වන ආයතයෙන් උපුටා ගෙනය.

24 සූරා අන් නූර් (ආලෝකය)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 64 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي

فَأَجِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَدِيدًا ۖ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَلَيَشْهَدُنَّ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الزَّانِي لَا

يَنكُحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً ۖ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنكُحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ ۗ وَحَرَّمَ ذَلِكُمْ عَلَى

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (මෙය) සූරාවකි. අපි මෙය පහළ කළෙමු. තවද මෙය(මෙහි ඇති නීතිරීතින්) අපි නියම කළෙමු. තවද නුඹලා මෙනෙහි කරනු පිණිස මෙහි අපි පැහැදිලි වදන් පහළ කළෙමු.

(2) පරපුරුෂ සේවනයෙහි යෙදෙන (අවිවාහක) ස්ත්‍රියට ද පරදාර සේවනයෙහි යෙදෙන (අවිවාහක) පිරිමියාට ද ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් සැම කෙනෙකුටම කස පහර සියයක් බැගින් පහර දෙවූ. තවද නුඹලා අල්ලාස්ව ද අවසන් දිනය ද විශ්වාස කරන්නන්ව සිටියෙහු නම් අල්ලාස්ගේ දහම් විෂයෙහි ඔවුන් දෙදෙනා කෙරෙහි අනුකම්පාව නුඹලාව ග්‍රහණය නොකළ යුතුය. තවද ඔවුන් දෙදෙනාගේ දඬුවම විශ්වාසිකයින්ගෙන් පිරිසක් (සාක්ෂිකරුවන් ලෙස) බලා සිටිය යුතුය. (3) පරදාර සේවනයෙහි යෙදෙන පිරිමියා පරපුරුෂ සේවනයෙහි යෙදෙන ස්ත්‍රියක් හෝ ආදේශ තබන ස්ත්‍රියක් (සමග) මිස විවාහ නොවනු ඇත. තවද පරපුරුෂ සේවනයෙහි යෙදෙන ස්ත්‍රිය පරදාර සේවනයෙහි යෙදෙන පිරිමියෙක් හෝ ආදේශ තබන පිරිමියෙක් (සමග) මිස විවාහ නොවනු ඇත. තවද එය විශ්වාසිකයින් කෙරෙහි තහනම් කරනු ලැබීය.¹

1) මෙයින් අදහස් කරන්නේ දුරාවාරයේ යෙදෙන්නන් සමග විවාහ වීම මුළුමන්වරුන්ට* නුසුදුසු බවය. තම සාහකයා තෝරා ගැනීමේ දී සිල්වත් බව සැලකිය යුතු යැයි හදිසයන්හි* සඳහන් වී ඇත.

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْبُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَدْبَعَةٍ شَهَادَةٍ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا
 تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَ
 أَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا
 أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ
 لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾

(4) තවද කවුරුන් පතිවත් කාන්තාවන්ට (පරපුරුෂ) වෝදනාවක් එල්ල කර පසුව (ඒ සඳහා) සාක්ෂිකරුවන් හතර දෙනෙක් ඔවුන් නොගෙනාවේද ඔවුන්ට නුඹ කසපහර අසුවක් පහර දෙවු. තවද නුඹලා ඔවුන්ගෙන් (කිසිදු) සාක්ෂියක් කිසිවිටෙකත් පිළිනොගනිවු. තවද ඔවුන්මය පාපකරයින් වන්නෝ. (5) (නමුත්) එයට පසු පශ්චාත්තාපයේ නියැලී තමන්ව සංශෝධනය කර ගත් අය හැර. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලිය පරම කරුණාහරිතය.

(6) කවුරුන් තමන් හැර වෙනත් සාක්ෂිකරුවන් තමන්ට නොවූ තත්ත්වයේ තම භාර්යාවන්ට (පරපුරුෂ සේවනයෙහි යෙදුණු බවට) වෝදනාවක් එල්ල කරන්නේ ද² ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකුගේ සාක්ෂිය වනුයේ 'තමන් සත්‍යවන්නයින් අතුරින් කෙනෙකු' යැයි අල්ලාහ් මත දිවුරා සිටි වරක් සාක්ෂි දැරීමය. (7) පස්වැන්න 'තමන් බොරුකාරයින් අතුරින් වී නම් තමන් කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ ශාපය ඇති වේවා යන්න(ඔහු දිවුරීම)ය.-

2) මෙහි සඳහන් වන්නේ යම් ස්වාමීපුරුෂයෙකු තම බිරිය දුරාවාරයේ යෙදුණු බවට වෝදනා කර පසුව ඔහුට මේ සඳහා ඔහු හැර වෙනත් කිසිදු සාක්ෂිකරුවෙකු නොමැති අවස්ථාව ගැනය. මෙම ආයතනයේ පැහැදිලි කරන්නේ මෙම අවස්ථාවේ දී වෝදනා කළ තම ස්වාමීපුරුෂයාව අධිකරණයට ගෙන ඉහත වැකියෙහි සඳහන් වී ඇති පරිදි දිවුරුම් කිරීමට ඉල්ලා සිටීමේ අයිතිය බිරියට ඇත. මොහු මෙසේ දිවුරුම් කිරීමට ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ නම් එයින් අදහස් වන්නේ මොහු බොරු වෝදනා කර ඇති බවය. එවිට හතර වන ආයතනයෙහි සඳහන් වී ඇති පරිදි අසත්‍යය වෝදනා කිරීමේ දඬුවම මොහුට අත් විය යුතුය. එනමුත් මොහු මෙම දිවුරුම කළේ නම් එවිට මොහුගේ බිරිය තමන්ගේ නිර්දෝෂිභාවය පිළිබඳව දිවුරුම් කළ යුතුය. එසේ දිවුරුම් කිරීමට ඇය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ නම් එයින් අදහස් වන්නේ ඇය දුරාවාරයේ යෙදී ඇති බවය. ඒ අනුව දුරාවාරයේ යෙදීමේ දඬුවම ඇයට අත් විය යුතුයි. එනමුත් ඇය ද දිවුරුම් කළේ නම් එවිට ඔවුන් දෙදෙනාට අධිකරණය විසින් එම යුවලගේ කැමැත්ත පරිදි දික්කසාදය නියම කරනු ලබයි. මෙසේ අධිකරණය විසින් දික්කසාද කරනු ලබන මෙම නීති මාලාවට 'ලිආන්' යැයි ඉස්ලාමීය ව්‍යවහාරයෙන් හැඳින්වේ.

وَيَذُرُّوْا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعٌ شَهِدَتْ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَبِئْسَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٨﴾ وَالْخَامِسَةَ
 أَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَا اِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٩﴾ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ
 اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ جَاءُوْا بِاِلْفِكَ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوْهُ شَآءًا لَّكُمْ بَلْ
 هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ اٰمْرِئٍ مِّنْهُمْ مَّا اٰتَسَّبَ مِنَ الْاَلْمِ ؕ وَالَّذِيْ تَوَلّٰى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ
 عَظِيْمٌ ﴿١١﴾ لَوْ لَا اِذْ سَبَعْتُمْوهٗ ظَنَّ الْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بِاَنْفُسِهِنَّ خَيْرًا وَّ قَالُوْا هٰذَا اِلْفُكَ

﴿١٢﴾ مُبِيْنٌ

- (8) තවද (එම භාර්යාව තමන් වෙත එල්ල වූ චෝදනාව ප්‍රතික්ෂේප කරමින්) 'සැබැවින්ම ඔහු(තම සැමියා) බොරුකාරයින් අතුරින් කෙනෙකු' යැයි ඇය අල්ලාහ් මත දිවුරා සිටි වරක් සාක්ෂි දැරීම (ඇය කෙරෙහි නියම වූ) දඬුවම ඇයගෙන් වළක්වලත්තේය. (9) තවද පස්වැන්න ලෙස 'ඔහු සත්‍යවාදීන්ගෙන් කෙනෙකු නම් ඇය කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ ශාපය ඇති වේවා' යන්න (ඇය දිවුරීම)ය. (10) නුඹලා කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යය හා ඔහුගේ කරුණාව නොවන්නේ නම් (නුඹලාට දඬුවම නියම වීමට තිබුණි). තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නාය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

(11) (විශ්වාසිකයින්,) සැබැවින්ම (ආයිෂා තුමිය පිළිබඳව) අවලාදය ගෙන ආ අය නුඹලා අතුරින් වූ පිරිසකි. එය නුඹලාට අයහපතක් යැයි නොසිතවු. නමුත් එය නුඹලාට යහපතක්ය. (අවලාදය ගෙන ආ) ඔවුන් අතුරින් සෑම කෙනෙකුටම පාපයෙන් තමන් උපයා ගත් දෑ ඇත. තවද ඔවුන් අතුරින් කවරෙකු එහි විශාල දායකත්වයක් භාරගත්තේ ද ඔහුට මහත් වූ දඬුවමක් ඇත.³ (12) එ(ම අවලාද)යට නුඹලා සවන් දුන් විට විශ්වාසිකයින් හා විශ්වාසික කාන්තාවන් තම තමන් පිළිබඳවම යහපත් මතයන් ඇති කර ගෙන "මෙය පැහැදිලි අවලාදයක්" යැයි පවසා සිටිය යුතු නොවේ ද?-

3) 11 වැනි වැකියේ සිට 20 දක්වා වූ වැකි වලින් සඳහන් කරනුයේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ භාර්යාව වෙත නැගූ අහුත චෝදනාවට පිළිතුරුය. මුස්ලිම්වරුන් 'බහු මුස්තලක්' ගෝත්‍රිකයින්ට එරෙහිව මෙහෙය වූ යුද්ධයට සහභාගී වී නැවත පැමිණෙන විට ආයිෂා ﷺ තුමිය අතරමං වූවාය. එවිට ඇය කැවූවා ගෙන ආ සත්වන් ﷺ තුමාණන් හා එතුමිය අතර අයථා සම්බන්ධතාවක් පැවති බවට ආත්ම වංචනික නායක අබ්දුල්ලාහ් බින් උබෙයි බින් සරුල් විසින් අහුත චෝදනාවක් ඇවිළ වූහ. ඇතැම් මුස්ලිම්වරුන් ද සැබෑ තත්ත්වය නොදැන එලෙසින්ම විශ්වාස කළෝය. එබැවින් මෙම ආයතය මගින් අල්ලාහ් සැබෑ තත්ත්වය හෙළිදරව් කර එම චෝදනාවෙන් ඇයව නිදොස් කොට නිදහස් කළේය.

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ ۚ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ
 الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ ۖ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ
 فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ ۖ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا ۚ وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ ۖ وَلَوْلَا إِذْ سَبَعْتُمْوهَا قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ
 نَتَكَلَّمَ بِهَذَا ۚ سُبْحٰنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ ۖ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ ۚ أَبَدًا إِنْ
 كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ ۖ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ ۖ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ
 أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَ
 أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ ۖ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

- (13) ඒ වෙනුවෙන් සාක්ෂිකරුවන් හතරක් (අවලාදය පැවසූ) ඔවුන් ගෙන ආ යුතු නොවේ ද? (නමුත්) එසේ ඔවුන් සාක්ෂිකරුවන් නොගෙනා කල්හි ඔවුන්මය අල්ලාහ් අබියස බොරුකාරයින් වන්නේ. (14) තවද මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි නුඹලා කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යය හා ඔහුගේ කරුණාව නොවන්නේ නම් කවර දැයෙහි නුඹලා (අවලාද නගමින්) යෙදී සිටියේ ද ඒ සඳහා වූ මහත් දඬුවමක් නුඹලාව ස්පර්ශ කරනු ඇත. (15) නුඹලාගේ දිවවල් එය (එකිනෙකාගෙන්) ලබාගත් අවස්ථාවේ දී නුඹලාට ඒ ගැන කිසිදු දැනුමක් නොමැතිව නුඹලාගේ මුවින් පවසමින් සිටියෙහුය. එය අල්ලාහ් අබියස ඉතා බරපතලව තිබිය දී නුඹලා එය සැහැල්ලුවෙන් සිතමින් සිටියෙහුය. (16) තවද එ(ම අවලාද)යට නුඹලා සවන් දුන් විට “මේ ගැන අපි කතා කිරීම අපට සුදුසු නොවන්නකි. (අහෝ අල්ලාහ්,) නුඹ පිවිතුරුය. මෙය මහත් වූ අපවාදයකි” යැයි නුඹලා පවසා සිටිය යුතු නොවේ ද? (17) නුඹලා විශ්වාසිකයින්ව සිටියෙහු නම් කිසිවිටෙක මෙවැන්නක් වෙත නැවත යොමු නොවන මෙන් අල්ලාහ් නුඹලාට උපදෙස් දෙන්නේය. (18) තවද අල්ලාහ් නුඹලාට (එම) වදන් පැහැදිලි කරන්නේය. තවද අල්ලාහ් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (19) සැබැවින්ම විශ්වාස කළවුන් අතර අලප්ථික දැ ව්‍යාප්ත විය යුතු යැයි ප්‍රිය කරන්නන් (වන) ඔවුනට මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි වේදනීය දඬුවමක් ඇත. තවද අල්ලාහ් (සියලු දෑ) දන්නේය. තවද නුඹලා නොදන්නෙහුය. (20) තවද නුඹලා කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යය හා ඔහුගේ කරුණාව නොවන්නේ නම් (නුඹලාට දඬුවම නියම වීමට තිබුණි). තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් සානුකම්පිතය පරම කරුණාහරිතය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ
 بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۚ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا ۚ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ سَبِيحٌ عَزِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلُ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ
 أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَلِيَعْفُوا وَيُصْفَحُوا ۚ
 لَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ
 الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

(21) විශ්වාස කළවුනි, ඡෙයිතාන්ගේ පියසටහන් නුඹලා අනුගමනය නොකරවු. තවද කවරෙකු ඡෙයිතාන්ගේ පියසටහන් අනුගමනය කරන්නේ ද එවිට සැබැවින්ම ඔහු(ඡෙයිතාන්) අලජ්ජත දෑ හා පිළිකල් සහගත දෑ විධානය කරන්නේය. තවද නුඹලා වෙත අල්ලාස්ගේ භාගය ද ඔහුගේ කරුණාව ද නොවන්නේ නම් නුඹලා අතුරින් කිසිවෙකු කිසිවිටෙක පිවිතුරු නොවන්නේය. එනමුත් අල්ලාස් ඔහු අභිමත කරන අයව පිවිතුරු කරන්නේය. තවද අල්ලාස් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (22) (අල්ලාස්ගෙන් වූ) වරප්‍රසාදයන් හා වත්පොහොසත්කම් ඇත්තවුන් සමීප ඥාතීන්ට ද දිළින්දන්ට ද අල්ලාස්ගේ මාර්ගයේ දේශාන්තරණය කරන්නන්ට ද (උදව් උපකාර) ලබා නොදෙන බවට දිවුරා නොසිටිය යුතුය. තවද (ඔවුනට) සමාව දී (නොසලකා) අත් හැරිය යුතුය. අල්ලාස් නුඹලාට සමාව දිය යුතු යැයි නුඹලා ප්‍රිය නොකරන්නෙහු ද? තවද අල්ලාස් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය. (23) සැබැවින්ම පතිවත රකින (අලජ්ජත දෑ සිතෙහි ධාරණය කිරීමෙහි) අනවධානීව සිටින විශ්වාසික කාන්තාවන්ට (පරපුරුෂ) චෝදනාවක් එල්ල කරන අය මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි ශාප කරනු ලැබුවෝය. තවද ඔවුනට මහත් වූ දඬුවමක් ඇත.-

4) ආයිෂා ❁ තුමියට එරෙහිව කරනු ලැබූ අසත්‍යය චෝදනාව ආත්ම වංචනිකයින්ගෙන් ආරම්භ වූවක්ව තිබුණ ද ඇතැම් සත්‍යය මුස්ලිම්වරුන් ද නගරයෙහි පැතිරී ගිය මෙම පුවත විශ්වාස කර ආත්ම වංචනිකයින්ගේ උගුලට ගොදුරු විය. ප්‍රථම කලීෆා වන අබු බකර් ❁ තුමාණන්ගේ දේපළෙන් සහන ලබමින් සිටි 'මිස්තභ් ඉබ්නු උස්මාන්' ❁ නම් දිළිඳු සහාබිවරයා ද ඒ අතුරින් කෙනෙකි. තම දියණිය වන ආයිෂා ❁ තුමියට බොරු චෝදනා කිරීමෙහි මෙම දිළිඳු සහාබිවරයා ද සම්බන්ධ වී ඇති බව දැන ගත් අබු බකර් ❁ තුමාණන් මින් පසු ඔහුට කිසිදු උදව් උපකාරයක් නොකරන බවට දිවුරුම් කළේය. මෙම සුරාවෙහි 22 වන ආයතයෙන් පවසා ඇත්තේ අබු බකර් ❁ තුමාණන් තමන් කළ මෙම දිවුරුම කඩ කළ යුතු බවය. මන්දයත් එම දිළිඳු සහාබිවරයා මෙම බොරු චෝදනාව විශ්වාස කළේ වැරදි වැටහීමකින් මිස ආත්ම වංචනිකයින් මෙන් වැරදි අධිෂ්ඨානයකින් නොවේ. එබැවින් තම වැරද්ද පිළිගෙන එයින් පාපෝච්චාරණය කරන්නාට සමාව දිය යුතු යැයි මෙම ආයතයෙන් පවසා ඇත.

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَآيُودِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ لَا يُؤْفِكُ بِهِمْ
 اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْحَبِيثَاتُ لِلْحَبِيثِينَ وَالْحَبِيثُونَ
 لِلْحَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا
 يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ
 حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذُكِّرْتُمْ لَكُمُ الْغَيْبُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا
 فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارجِعُوا فَارجِعُوا هُوَ أَزكى لَكُمْ ﴿٢٨﴾
 اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

- (24) ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව ඔවුන්ගේ දිවවල් ද ඔවුන්ගේ අත් ද ඔවුන්ගේ පාද ද ඔවුනට එරෙහිව සාක්ෂි දරන (විනිශ්චය) දින (ඔවුනට මහත් වූ දඬුවමක් ඇත.) (25) එදින අල්ලාස් ඔවුනට ඔවුන්ගේ සත්‍ය ප්‍රතිඵල පරිපූර්ණ කරන්නේය. තවද ඔවුහු 'සැබැවින්ම අල්ලාස් ඔහුමය පැහැදිලි සත්‍යය වන්නේ' යැයි දැන ගන්නේය. (26) (ක්‍රියාවෙන් හා වචනයෙන්) අශීලාවාර කාන්තාවන් අශීලාවාර පිරිමින්ට ද අශීලාවාර පිරිමින් අශීලාවාර කාන්තාවන්ට ද ශීලාවාර කාන්තාවන් ශීලාවාර පිරිමින්ට ද ශීලාවාර පිරිමින් ශීලාවාර කාන්තාවන්ට ද (සුදුස්සන්) වෙති. (අශීලාවාර) ඔවුන් පවසන දැයින් (ශීලාවාර) මොවුන් නිදොස් වූවන්ය. මොවුනට පාප ක්ෂමාව ද ගෞරවනීය සම්පතක් ද ඇත.

(27) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලාගේ නිවෙස් නොවන (වෙනත්) නිවෙස් වලට නුඹලා (ඔවුන්ගෙන්) අවසර පතා එම නිවැසියන්ට සලාම්⁵ පවසන තෙක් ඇතුළු නොවවු. නුඹලා මෙතෙහි කරනු පිණිස එය නුඹලාට යහපතක් වේ. (28) තවද එහි නුඹලා කිසිවෙකු නොදුටුවේ නම් නුඹලාට අවසර දෙනු ලබන තෙක් එහි නුඹලා ඇතුළු නොවවු. තවද "නුඹලා නැවත හැරී යවු" යැයි නුඹලාට පවසනු ලැබුවේ නම් එවිට නුඹලා හැරී යවු. එය නුඹලාට ඉතා පිවිතුරුය. තවද අල්ලාස් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.-

5) එනම් "අස්සලාමු අලෙයිකුම් වරහ්මකුල්ලාහි වබරකාකුහු" යැයි පැතිම ය.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
 وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۗ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ
 وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۗ

-(29) (ඡන) වාසයක් නොමැති වූ ද එහි නුඹලා සතු භාණ්ඩ ඇත්තා වූ ද නිවෙස් වලට ඇතුළු වීම නුඹලා කෙරෙහි වරදක් නැත.⁶ තවද නුඹලා හෙළි කරන දෑ ද නුඹලා වසන් කරන දෑ ද අල්ලාස් දන්නේය.

(30) (නබිවරය!) විශ්වාසිකයින්ට (බැලීමට තහනම් දැයිත්) තමන්ගේ බැල්ම පහත හෙළන මෙන් ද තමන්ගේ ලිංගික අවයව (පාපයන්ගෙන්) ආරක්ෂා කරගන්නා මෙන් ද පවසවු. එය ඔවුන්ට ඉතාමත් පිවිතුරුය. සැබැවින්ම අල්ලාස් ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව අභිඥානවත්තය. (31) තවද (නබිවරය,) විශ්වාසික කාන්තාවන්ට (බැලීමට තහනම් දැයිත්) තමන්ගේ බැල්ම පහත හෙළන මෙන් ද තමන්ගේ ලිංගික අවයව (පාපයන්ගෙන්) ආරක්ෂා කරගන්නා මෙන් ද තමන්ගේ අලංකාරයන් එයින් එළිපිට පෙනෙන දෑ මිස⁷ (සෙසු දෑ) හෙළි නොකරන මෙන් ද තම හිස් ආවරණ මගින් තමන්ගේ ළය පෙදෙස් ආවරණය කරන මෙන් ද-

6) යම් නිවසක මිනිසුන් නොසිටිය ද එයට පවා නිවැසියන්ගේ අනුමැතියෙන් තොරව ඇතුළු වීම තහනම්ය. එහෙත් මෙහි සඳහන් කර ඇත්තේ ඕනෑම අයෙකුට ඕනෑම දෙයක් පරිහරණය කළ හැකි පොදු ස්ථානයන් පිළිබඳව ය.

7) මෙම ආයතයෙහි 'එයින් එළිපිට පෙනෙන දෑ මිස' යන අල් කුර්ආන් පාඨයෙන් අදහස් වන්නේ 'බාහිර ඇඳුම' යනුවෙන් ද 'යම් කාන්තාවක් දෛනික කාර්යයන්හි නියැළී සිටියදී පොදුවේ නිරුවත් වන අවයව' යනුවෙන් ද පුරෝගාමී ආගමික විද්වතුන් අතර විවිධ විග්‍රහයන් ඇත. මෙහි දෙවන විග්‍රහයට අනුව එම අවයව 'අත්ලයන්' හා 'මුහුණ' බව ද නබිවදනක සඳහන් වී ඇත.

- ආයතය තුමිය වාර්තා කරයි. 'අස්මා බිත්ති අබි බක්ර් තුමිය නබි මුහම්මද් තුමාණන් සිටි ස්ථානයට පැමිණියාය. එවිට එතුමන් ඇය අමතා "අස්මා, ඇත්තෙන්ම යම් කාන්තාවක් යොවුන්වියට පත් වූවා නම්, ඇය මේවා හැර අන් අවයව පෙන්වීම නුසුදුසු ය." යැයි තම මුහුණ හා අත්ලයන් සංඥා කොට පෙන්වූහ.' (ග්‍රන්ථය : අබු දාවුද්)

නිගමනයක් ලෙස පුරෝගාමී ඉස්ලාමීය විද්වතුන් පිරිසක් මෙම අල් කුර්ආන් ආයතය හා වෙනත් සාක්ෂීන් පදනම් කරගනිමින් අවධාරණය කරනුයේ ඇයට ආරක්ෂිත තත්ත්වයක් නම් ඇගේ මුහුණ ආවරණය කිරීම අනිවාර්ය නොවන නමුත් එය සුන්නා හෙවත් නිසිපිළිවෙත වේ යන්නයි. තවත් පුරෝගාමී ඉස්ලාමීය විද්වතුන් පිරිසක් අල් කුර්ආන් 33:59 ආයතය පදනම් කරගනිමින් මුහුණ ආවරණය කිරීම අනිවාර්ය වේ යැයි ද අවධාරණය කරති. මෙම පැළඳුම් ක්‍රම දෙක අතුරින් ඕනෑම ක්‍රමයක් තෝරා ගැනීම එකී කාන්තාවගේ ස්වකැමත්ත මත සිදුවන්නකි.

එහෙත් සාක්ෂියකට ඉදිරිපත් වීම, ආරක්ෂක හේතූන්, වෛද්‍ය පරීක්ෂණ වැනි මුහුණ නොපෙන්වා සිටීමට කිසිදු විකල්පයක් නොමැති අවස්ථාවකදී මුහුණ පෙන්වීම වරදක් නොවන බව ඒකමතික ආගමික නිර්දේශයකි.

- وَلَا يُبَدِّلْنَ زَيْنَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التُّبَعِيعِينَ غَيْرِ أُولِي الرَّبِيبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زَيْنَتِهِنَّ ۗ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٢﴾ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۗ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَلِيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ الْكُتُبَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَا كَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ

-කමන්ගේ ස්වාමි පුරුෂයින්ට ද කමන්ගේ පියවරුන්ට ද කම ස්වාමි පුරුෂයින්ගේ පියවරුන්ට ද කම පිරිමි දරුවන්ට ද කම ස්වාමි පුරුෂයින්ගේ පිරිමි දරුවන්ට ද කම සහෝදරයින්ට ද කම සහෝදරයින්ගේ පිරිමි දරුවන්ට ද කම සහෝදරයන්ගේ පිරිමි දරුවන්ට ද කම කාන්තාවන්ට⁸ ද කම දකුණක හිමි කරගත් අයට(වහලුන්ට) ද පිරිමින් අතුරින් කාමාශාවෙන් තොර වූ උපස්ථායකයින්ට ද කාන්තාවන්ගේ රහසග පිළිබඳව පැහැදීමක් නොමැති පිරිමි දරුවන්ට ද මිස (වෙනත් කිසිවෙකුට) කම අලංකාරය හෙළි නොදක්වන මෙන් ද ඔවුන් සඟවා ඇති ඔවුන්ගේ අලංකාර දෑ (අන් අය විසින්) දැනගනු ලබන ආකාරයට කම පාද නොගසන මෙන් ද පවසවු. තවද අහෝ විශ්වාසිකයින්, නුඹලා ජයග්‍රහණය ලබනු පිණිස නුඹලා සියල්ලෝම අල්ලාහ් වෙත පශ්චාත්තාප වී යොමු වවු.

(32) නුඹලා අතුරින් වූ අවිවාහකයින්ව ද නුඹලාගේ වහලුන් හා නුඹලාගේ වහලියන් අතුරින් සැදැහැමියන්ව ද නුඹලා විවාහ කර දෙවු. ඔවුන් දුගියන් වන්නේ නම් අල්ලාහ් ඔහුගේ භාග්‍යයෙන් ඔවුන්ව පොහොසත් කරනු ඇත. තවද අල්ලාහ් සර්ව ව්‍යාපකය සර්වඥය. (33) තවද විවාහ විමට හැකියාව නොලබන්නන් අල්ලාහ් තම භාග්‍යයෙන් ඔවුන්ව පොහොසත් කරන තෙක් පතිවත රැකිය යුතුය. තවද නුඹලාගේ දකුණක හිමි කර ගත් (වහල්) අය අතුරින් (නිදහස් විමට) ලියවිල්ලක් පතන්නන්, නුඹලා ඔවුන්ගේ විෂයෙහි යහපතක් ඇති බව දන්නෙහු නම් ඔවුනට (ඔවුන්ගේ නිදහස) ලිඛිතව ලබා දෙවු.⁹

8) මෙහි කම කාන්තාවන් යනු මුස්ලිම් කාන්තාවන් ය.
 9) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 47:4 හි පාද සටහන් සමග බලන්න.

-وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۖ وَلَا تَكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ ۚ إِنَّ أَرْدَنَ تَحَصَّنَا
 لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَمَنْ يُكْرِهْنَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ أِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿٣٤﴾ ۖ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَ مَوْعِظَةً
 لِلتَّقِيْنَ ﴿٣٥﴾ ۖ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ مِثْلُ نُورِهِ كَبَشْكُوفَةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۖ الْبُصْبَاحُ
 فِي رُجَاةٍ ۖ الرُّجَاةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا
 غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۖ نُورٌ عَلَى نُورٍ ۖ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ ۖ
 وَ يُضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ ۖ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

-තවද නුඹලාට ඔහු(අල්ලාහ්) කුමක් පිරිනැමුවේ ද එම අල්ලාහ්ගේ ධනයෙන් ඔවුන්ට නුඹලා පිරිනමවූ.¹⁰ තවද නුඹලාගේ වහලියන්¹¹ (තමන්ගේ) පතිවත (රැක ගැනීමට) අපේක්ෂා කරන්නේ නම් නුඹලා මෙලොව ජීවිතයේ සම්පත් සෙවීම පිණිස ඔවුන්ව දුරාවාරයට බල නොකරවූ. තවද කවරෙකු ඔවුන්ව (දුරාවාරයට) බල කරන්නේ ද එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඔවුන්(වහලියන්) බල කිරීමට ලක් වූ පසු (එම වහලියන් කෙරෙහි) අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.¹²

(34) සැබැවින්ම අපි නුඹලා වෙත පැහැදිලි වදන් ද නුඹලාට පෙර ඉකුත් වූවන්ගෙන් උපමාවක් ද බිය හක්තිකයන්ට උපදෙසක් ද පහළ කර ඇත්තෙමු. (35) අල්ලාහ් අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ආලෝකයයි.¹³ ඔහු විහිදුවන ආලෝකයට උපමාව පහතක් ඇති (පහන්) කොතක් මෙනි. එම පහන (පළිඟුවක් මෙන් වූ) විදුරුවක් තුළය. (එම) විදුරුව ප්‍රභාවත් තාරුකාවක් මෙනි. අභිවාද්ධිමත් ඔලිව් ගසින් (වූ තෙලින්) එය දැල්වෙනු ඇත.-

10) මෙයින් අදහස් කරන්නේ 'කිතාබා' හෙවත් වහලා සහ තම වහල්හිමියා අතර ඇති වන එක්තරා ගිවිසුමකි. එනම් යම් වහලෙකු යම් කිසි මුදල් ප්‍රමාණයක් තම වහල්හිමියාට ගෙවුවේ නම් ඔහුව වහල්හිමියා විසින් නිදහස් කළ යුතුය යන ගිවිසුමයි. මෙවන් ගිවිසුම් ඔවුන් විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබුයේ නම් වහල්හිමියා එය පිළිගත යුතු අතර අනෙක් මුස්ලිම්වරුන්ට ද ගිවිසුමෙහි සඳහන් වී ඇති මුදල ගෙවීම් විෂයෙහි වහලාට උදව් කළ යුතු බව මෙම වැකිය උපදෙස් කර ඇත.

11) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 4:3 හි පාද සටහන් සමග බලන්න.

12) යම් වහල්හිමියෙකු තම වහල් ස්ත්‍රීයව දුරාවාරයේ යෙදීමට බල කර ඇය එයින් ගැලවීමට තැත් කළ පසුව ද එවන් පවක් සිදු වූයේ නම් අල්ලාහ් ඇයව ක්ෂමා කරනු ඇති අතර මෙම පාපය අයත් වන්නේ ඇයව බල කළ ඇයගේ වහල්හිමියාට ය.

13) මෙම ආයතයෙහි සඳහන් "අල්ලාහ් අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ආලෝකයයි" යනු හිරු හා සඳු මාර්ගයෙන් අහසට හා මිහිතලයට ආලෝකය විහිදුවන්නේ අල්ලාහ් යන්නයි.

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَنَّ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾
 رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَيَخَافُونَ
 أَنْ يَمَسَّهُنَّ الْقَلْبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ
 فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
 بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهَا سَائِيًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَسَّخَهُ حِسَابَهُ ۗ
 وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

- (එය) නැගෙනහිරට ද බටහිරට ද අයත් වූවක් නොවෙයි.¹⁴ ගින්නක් එය ස්ඵර්ශ නොකළ ද එහි තෙල (ආලෝකයෙන්) දීප්තිය ගෙන දෙන්නට (මෙන්) තැන් කරයි. (එනම් එය) ආලෝකයක් මත ආලෝකයක් වේ. අල්ලාහ් තමන් අභිමත කරන අයට තම ආලෝකය¹⁵ වෙත මග පෙන්වන්නේය. තවද අල්ලාහ් (මෙලෙස) මිනිස්සුන්ට උපමාවන් ගෙන හැර පෙන්වන්නේය. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.

(36, 37) (අල්ලාහ්ගේ) නිවෙස්හි (නැගදුම් මගින්) එය උසස් කරවනු ලැබීමත් එහි තම නාමය මෙතෙහි කරනු ලැබීමත් අල්ලාහ් අනුමත කර ඇත. වෙළඳාම හෝ ව්‍යාපාරය අල්ලාහ්ව මෙතෙහි කිරීමෙන් ද සලාතය* ස්ථාපිත කිරීමෙන් ද ැසකාතය* ගෙවීමෙන් ද ඔවුන්ව වෙනතකට යොමු නොකරන්නා වූ පිරිමින් ඔහුව උදෑසන හා සවස එහි පිවිතුරු කරති. ඔවුන් දිනයකට බිය වෙති. එ(ම දිනයෙහි) හදවත් හා බැල්ම (බියෙන් නොයෙක් ආකාරයට) පෙරළෙන්නේය. (38) ඔවුන් කළ දෑට ඉතා යහපත් දෑ අල්ලාහ් ඔවුන්ට පිරිනමනු පිණිස ද ඔහුගේ භාග්‍යයෙන් ඔවුන්ට අධික කරනු පිණිස ද (ඔවුන් අල්ලාහ්ව පිවිතුරු කරන්නෝ)ය. තවද අල්ලාහ් අභිමත කරන්නන්ට කිසිදු ගණනයකින් තොරව සම්පත් සපයන්නේය.

(39) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් (වන) ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් තැනිතලාවක මිරිඟුවක් මෙනි. පිපාසිකයා එය ජලය යැයි සිතයි. කෙතරම් (දුරට)ද යත් ඔහු එය වෙත පැමිණි විට එය ඔහු කිසිවක් ලෙස නොලබන්නේය. තවද ඔහු එය අබියස අල්ලාහ්(ගේ) ප්‍රතිඥාව දකියි. එවිට ඔහු(අල්ලාහ්) මොහුගේ ගිණුම මොහුට පරිපූර්ණ කරන්නේය. තවද අල්ලාහ් ගණනය (විනිශ්චය කිරීමෙහි) ඉක්මන් කරන්නාය.-

14) මෙයින් අදහස් කෙරෙන්නේ නැගෙනහිර හා බටහිර දිශා දෙකෙන්ම හිරු රශ්මිය ලබන ඔලිව් ගස් පිළිබඳවය. එක් දිශාවකින් පමණක් හිරු රශ්මිය ලබන ඔලිව් ගසෙහි තෙලට වඩා දිශා දෙකෙන්ම හිරු රශ්මිය ලබන ඔලිව් ගසෙහි තෙල ඉතා පිරිසිදු ය.

15) මෙම ආයතයෙහි 'තම ආලෝකය' යනු ඉස්ලාම් දහමයි.

أَوْ كُظِّلَتْ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ط ظَلُمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ
 بَعْضٍ إِذْ أَخْرَجَ يَدَهَا لَمْ يَكْدُ يَرِسَهَا ط وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ
 تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتِ ط كُلُّ قَدٍ عِلْمَ صَلَاتِهِ وَ
 تَسْبِيحَهُ ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ءِ وَإِلَى اللَّهِ
 الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ
 يَخْرُجُ مِنْ خِلْفِهِ ءِ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَ
 يَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ ط يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾ يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

- (40) නැතහොත් (ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්) ගැඹුරු සමුද්‍රයෙහි ඇති අන්ධකාරයන් මෙහි. රැල්ලක් එ(ම සමුද්‍ර)ය ආවරණය කරයි. එයට(එම රැල්ලට) ඉහළින් (තවත්) රැල්ලකි. එයටත් ඉහළින් වලාකුළකි. (මෙසේ) බොහෝ අන්ධකාරයන්ය. ඉන් සමහරක් තවත් සමහරකට ඉහළිනි. ඔහු තම අත (එහි) හෙළි කළ විට එය දකින්නට (පවා) නොහැකි තරම් ය. තවද අල්ලාන් කවරෙකුට ආලෝකයක් ඇති නොකළේ ද එවිට ඔහුට කිසිදු ආලෝකයක් නොමැත. (41) සැබැවින්ම අල්ලාන්, ඔහුව අහස්හි හා මිහිතලයෙහි සිටින්නන් (සියල්ල) ද පක්ෂීන් පියාපත් විහිදුවමින් ද පිවිතුරු කරන බව නුඹ නොදුටුවෙහි ද? සැබැවින්ම (ඔවුන්) සියල්ලන්ම තම(න්) අල්ලාන් වෙනුවෙන් ඉටු කළ යුතු) නැමදුම ද තම(න්) අල්ලාන්ට කළ යුතු) පිවිතුරු කිරීම ද දන්වේය. තවද අල්ලාන් ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (42) තවද අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ආධිපත්‍යය අල්ලාන් සතුය. තවද අවසානයෙහි යොමු වන ස්ථානය අල්ලාන් වෙතය.

(43) සැබැවින්ම අල්ලාන් වලාකුළු සෙමෙන් ඇද පසුව ඒවා (එකිනෙක) අතර සම්බන්ධ කර පසුව එය (එකක් මත එකක්) රැස් කරන බව නුඹ නොදුටුවෙහි ද? පසුව ඒවා අතරින් පිට වන වර්ෂාව නුඹ දකින්නෙහිය. තවද අහසින් එනම් එහි ඇති (වලාකුළු වලින් වූ) කඳු වලින් ඔහු හිම කැට පහළ කරන්නේය. එවිට ඔහු අහිමත කරන අයට එමගින් (දුර්භාග්‍යයක්) ඇති කරන්නේය. තවද ඔහු අහිමත කරන අයගෙන් එ(ම හිම කැට මගින් ඇති වන දුර්භාග්‍ය)ය හරවා යවන්නේය. එහි අකුණු එළිය (ඔවුන්ගේ දෑසේ) බැල්ම ඉවත් කරන්නට යන්නාක් මෙහි. (44) අල්ලාන් රාත්‍රිය හා දහවල (මාරුවෙන් මාරුවට) පරිවර්තනය කරන්නේය. සැබැවින්ම දෘෂ්ටිය ඇත්තන්ට එහි පාඩමක් ඇත.-

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ يَشْرِي عَلَىٰ بَطْنِهِ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَشْرِي عَلَىٰ
 رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَشْرِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٣٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ ۖ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٦﴾ وَ
 يَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فِرْيَاقًا مِنْهُمْ ۖ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ ۖ وَمَا أُولَٰئِكَ
 بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ
 ﴿٣٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٣٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۖ أَمْ اذْتَابُوا أَمْرًا
 يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۚ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٠﴾

- (45) තවද අල්ලාහ් සෑම ප්‍රාණියෙකුම ජලයෙන්(ධාතු වලින්) මවා ඇත. උන් අතුරින් තම උදරයෙන් ගමන් කරන්නන් වෙති. තවද උන් අතුරින් තම දෙපයින් ගමන් කරන්නන් ද වෙති. තවද උන් අතුරින් තම සිව්පයින් ගමන් කරන්නන් ද වෙති. අල්ලාහ් තමන් අභිමත කරන දෑ මවන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (46) සැබැවින්ම අපි පැහැදිලි කරවන වදන් පහළ කළෙමු. තවද අල්ලාහ් තමා කවරෙකුට අභිමත කරන්නේද ඔහුට සෘජු මාර්ගය කරා මග පෙන්වයි.

(47) “අපි අල්ලාහ්ව හා රසූල්වරයාව විශ්වාස කරන්නෙමු. තවද අපි අවනත වූයෙමු” යැයි ඔවුහු(ආත්ම වංචනිකයින්) පවසති. පසුව ඔවුන් අතුරින් පිරිසක් එයට පසුව ද පිටුපා යන්නෝය. තවද ඔවුහු විශ්වාසිකයින් නොවෙති. (48) තවද ඔවුන් අතර විනිශ්චය කරනු පිණිස අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරයා වෙත ඔවුන්ව කැඳවනු ලැබුවේ නම් එසැණින් ඔවුන් අතුරින් පිරිසක් පිටුපාන්නන් වූහ.¹⁶ (49) තවද සත්‍යය ඔවුනට (පක්ෂව) වූයේ නම් ඔහු(රසූල්වරයා) වෙත ඔවුහු අවනතවුවන්ව පැමිණෙන්නෝය. (50) ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ ව්‍යාධියක් ද? නැතහොත් ඔවුන් සැකයේ පසුවන්නෝ ද? එසේත් නැතහොත් අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරයා ඔවුන් කෙරෙහි අයුක්තියක් ඉටු කරනු ඇතැයි ඔවුහු බිය වන්නෝ ද? එසේ නොව, අපරාධකරුවෝ ඔවුන්මය.

16) දිනක් ‘බිෂ්ට්’ නැමැති ආත්ම වංචනිකයා හා යුදෙව්වෙකු අතර තර්කයක් ඇති විය. මෙහි වැරදිකරු යුදෙව්වා විය. එබැවින් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් වෙත පැමිණියේ නම් සාධාරණයක් ඉටු වනු ඇතැයි යන චේතනාවෙන් මොහු නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමා වෙත පැමිණිලි කිරීමට සිතීය. එනමුත් ආත්ම වංචනිකයා තමන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමා වෙත ගියේ නම් අවාසියක් වනු ඇත. එහෙයින් තමන්ට වාසියක් අත් වනු ඇත යන චේතනාවෙන් තම ආත්ම වංචනික නායකයා වන ‘කඅබ් ඉබ්නු අෂ්රෆ්’ වෙත යාමට සිතීය.

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَ
 أَطَعْنَا ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَتَسْوَأُ بِاللَّهِ جَهْدَ آيِبَانِهِمْ لِيُنْ أَمَرْتَهُمْ لِيَخْرُجُنَّ ۗ قُلْ لَا
 تُقْسِمُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 الرَّسُولَ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۗ وَإِن تُطِيعُوا تُهْتَدُوا وَمَا

عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

(51) ඔවුන් අතර විනිශ්චය කරනු පිණිස අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරයා වෙත විශ්වාසවන්තයින්ව කැඳවනු ලැබුවේ නම් ඔවුන්ගේ ප්‍රකාශය වූයේම “අපි සවන් දුනිමු. තවද අපි අවනත වූයෙමු” යැයි පැවසීමය. තවද ජයග්‍රාහකයෝ ඔවුන්මය. (52) තවද කවරෙකු අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රසූල්වරයාට අවනත වී අල්ලාහ්ට බිය වී (අවනත වීම කුලින්) ඔහුට බිය හක්කිමත් වන්නේ ද එවිට විජයග්‍රාහකයෝ ඔවුන්මය.

(53) තවද (නබිවරය) නුඹ ඔවුන්ට(ආත්ම වංචනිකයින්ට අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ පිටත් වන මෙන්) විධානය කළේ නම් සැබැවින්ම තමන් පිටත්ව යන බවට ඔවුන්ගේ ස්ථාවර දිවුරුම් වලින් ඔවුහු අල්ලාහ් මත දිවුරති. (නබිවරය,) නුඹ පවසවු “නුඹලා නොදිවුරවු. (නුඹලාගේ අවනත වීම) දැන ගනු ලැබූ අවනත වීමකි. සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලා කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව අභිඥානවන්තය.”

(54) (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. “නුඹලා අල්ලාහ්ට අවනත වවු. තවද රසූල්වරයාට ද අවනත වවු. (නමුත්) නුඹලා පිටුපෑවෙහු නම් ඔහු(රසූල්වරයා) කෙරෙහි (වගකීම) වනුයේම ඔහු මත පටවන ලද දෑ (වන දහම ප්‍රචාරය කිරීම)ය. නුඹලා කෙරෙහි (වගකීම) වනුයේ නුඹලා මත පටවනු ලද දෑ (වන අවනත වීම)ය. තවද නුඹලා ඔහුට(රසූල්වරයාට) අවනත වන්නෙහු නම් නුඹලා යහමග ලබන්නෙහුය. රසූල්වරයා කෙරෙහි පැහැදිලි වූ ප්‍රචාරය කිරීම මිස (වෙනත් වගකීමක්) නැත.”-

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَلَيُنَكِّتَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَيُجَبِّدَنَّ لَهُمْ ۖ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ
 أَمْنًا ۖ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۗ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَ
 أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرِّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ وَكِبَسَسَ الْبَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ۖ مِنْ
 قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ ۖ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ۗ ثَلَاثُ
 عَوَازٍ لَكُمْ ۖ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
 كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰیٰتِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٨﴾

-(55) අල්ලාහ් නුඹලා අතුරින් විශ්වාස කර යහකම් කළවුනට ප්‍රතිඥා දුන්නේය. (එනම්) 'මිහිතලයෙහි ඔවුනට පෙර වූවන්ට ඔහු නියෝජිතභාවය ලබා දුන්නාක් මෙන් සැබැවින්ම ඔවුනට ද ඔහු නියෝජිතභාවය ලබා දෙන්නේය. තවද ඔවුන් වෙනුවෙන් ඔහු(අල්ලාහ්) පිළිගත් ඔවුන්ගේ දහම ඔවුනට (පිළිපැදීමට) සැබැවින්ම ඔහු ස්ථාපිත කරන්නේය. තවද (ඔවුන්ට ඇති වූ) ඔවුන්ගේ බියෙන් පසුව සුරක්ෂිත භාවයට සැබැවින්ම ඔහු ඔවුන්ව පරිවර්තනය කරන්නේය. ඔවුන් මට කිසිවකින් ආදේශ නොකර මාවම නමදින්නා තුරු ඔවුන් මෙම ප්‍රතිඥාව ලබන්නෝය. තවද එයට පසුව කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කළේ ද එවිට ඔවුන්මය පාපතරයින් වන්නේ. (56) නුඹලා කරුණාවට ලක් වනු පිණිස නුඹලා සලාතය ස්ථාපිත කරවු. තවද සකාතය ලබා දෙවු. තවද රසුල්වයාට අවනත වවු. (57) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් මිහිතලයෙහි (අල්ලාහ්ගේ දඬුවමින්) මිඳෙන්නන් යැයි නුඹ නොසිතවු. තවද ඔවුන්ගේ ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය (නිරා) ගින්නයි. (ඔවුහු) අවසානයේ යොමු වන ස්ථානය කෙතරම් නින්දනීය ද!

(58) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලාගේ දකුණත හිමි කර ගත් අය(වහලුන්) හා නුඹලා අතුරින් වැඩිවියට පත් නොවූ(කුඩා දරුවන් වාර තුනක (දී නුඹලා වෙත ඇතුළු වීම සම්බන්ධයෙන්) නුඹලාගෙන් අවසර පැතිය යුතු වේ. (එම වේලාවන් නම්) ආර්ථ සලාතයට පෙර ද දහවල් කාලයේ නුඹලාගේ වස්තු ගලවා තබන මෙහෙයක් ද ඉෂා සලාතයෙන් පසු ද වේ.-

وَإِذَا بَدَأَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالنِّقَاعِ مِنْ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرُجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَبِيحٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْبَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَلَتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ أَوْ صَدِيقِكُمْ -

- (මේ අවස්ථා) නුඹලාට පෞද්ගලික වූ (වේලාවන්) තුනකි. මේවායින් පසුව (ඇති වේලාවන්හි) නුඹලා කෙරෙහි ද ඔවුන් කෙරෙහි ද වරදක් නැත.¹⁷ (ඔවුන්) නුඹලා වටා නිතර පැමිණෙන්නන්ය. (මන්දයත්) නුඹලාගෙන් සමහරෙකු තවත් සමහරෙකු වෙත (නිතර හමුවන්නන්)ය. **අල්ලාන්** නුඹලාට වදන් පැහැදිලි කරනුයේ මෙලෙසය. තවද **අල්ලාන්** සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (59) තවද නුඹලා අතුරින් දරුවන් වැඩිවියට පත් වූ විට ඔවුනට පෙර වූවන්(වැඩිහිටියන්) අවසර පැතුවාක් මෙන් ඔවුන් ද (සෑම වේලාවකම) අවසර පැතිය යුතුයි. **අල්ලාන්** නුඹලාට ඔහුගේ වදන් පැහැදිලි කරනුයේ මෙලෙසය. තවද **අල්ලාන්** සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (60) තවද විවාහයක් අපේක්ෂා නොකරන කාන්තාවන් අතුරින් වූ මැහැල්ලියන් අලංකාරය ඉස්මතු නොකරන ලෙස තම (බාහිර) ඇඳුම ගලවා තැබීම ඔවුන් කෙරෙහි වරදක් නැත. (නමුත්) ඔවුන් විලිඛිය රැකීම ඔවුනට යහපතකි. තවද **අල්ලාන්** සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය.

(61) නුඹලාගේ නිවෙස් වලින් ද නුඹලාගේ පියවරුන්ගේ නිවෙස් වලින් ද නුඹලාගේ මව්වරුන්ගේ නිවෙස් වලින් ද නුඹලාගේ සහෝදරයින්ගේ නිවෙස්වලින් ද නුඹලාගේ සහෝදරියන්ගේ නිවෙස්වලින් ද නුඹලාගේ පිය පාර්ශවයේ සහෝදරයන්ගේ නිවෙස් වලින් ද නුඹලාගේ පිය පාර්ශවයේ සහෝදරියන්ගේ නිවෙස් වලින් ද නුඹලාගේ මව් පාර්ශවයේ සහෝදරයන්ගේ නිවෙස් වලින් ද නුඹලාගේ මව් පාර්ශවයේ සහෝදරියන්ගේ නිවෙස් වලින් ද කවරෙකුගේ යතුරු නුඹලා සතු කර ගත්තේ ද ඒවා(එම නිවෙස්) වලින් ද නුඹලාගේ මිත්‍රයින්ගේ(නිවෙස් වලින්) ද නුඹලා අනුභව කිරීම නුඹලා කෙරෙහි වරදක් නැත.-

17) යමෙකු අන් නිවසකට අනුමැතියෙන් තොරව ඇතුළු විය නොයුතු බව මෙම සුරාවෙහි 27 වන ආයතනයෙහි සඳහන් වී ඇත. එහෙත් මෙම ආයතනයෙන් පැහැදිලි කරනුයේ නිවසේ සිටින කුඩා දරුවන් හා වහලුන් පවා මෙහි සඳහන් වී ඇති අවස්ථාවන් හි අනුමැතියෙන් තොරව කාමරයට ඇතුළු නොවිය යුතු බව ය.

-لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۖ فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَاسْلَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ
 تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةً طَيِّبَةً ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٦﴾ إِنَّمَا
 الْبُؤْسُ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ
 يَسْتَأْذِنُوا ۗ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ
 لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِّنْ لِنِ سِتِّ مِنْهُمْ ۖ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٧﴾

-අන්ධයින් කෙරෙහි ද වරදක් නැත. ආබාධිතයින් කෙරෙහි ද වරදක් නැත. රෝගීන් කෙරෙහි ද වරදක් නැත.¹⁸ නුඹලා සියල්ල එක් වී හෝ වෙන් වෙන්ව අනුභව කිරීම ද නුඹලා කෙරෙහි වරදක් නැත.¹⁹ තවද නුඹලා නිවෙස් වලට ඇතුළු වූයේ නම් අල්ලාහ් අබියසින් වූ යහපත් අභිවාද්ධමත් පැතුමක් ලෙස නුඹලා නුඹලා අතරෙහි සලාම් පවසවු. නුඹලා අවබෝධ කර ගනු පිණිස අල්ලාහ් නුඹලාට වදන් පැහැදිලි කරනුයේ මෙලෙසය.

(62) සැබැවින්ම අල්ලාහ්ව හා ඔහුගේ රසූල්වරයාව විශ්වාස කළවුන්මය (සැබෑ) විශ්වාසවන්තයින් වන්නෝ. තවද ඔවුන් පොදු කරුණක් මත ඔහු(රසූල්වරයා) සමග සිටියේ නම් ඔහුගෙන් ඔවුන් අවසර පතන තෙක් ඔවුහු (එයින්) නොයන්නෝමය.²⁰ සැබැවින්ම කවුරුත් නුඹගෙන් අවසර පතන්නේද ඔවුන්මය අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරයාව විශ්වාස කරන්නන් වන්නේ. එබැවින් ඔවුන්ගේ ඇතැම් කටයුතු සඳහා ඔවුන් නුඹගෙන් අවසර පැතුවේ නම් ඔවුන් අතුරින් නුඹ අභිමත කළ අයට අවසර දෙවු. තවද නුඹ ඔවුන් වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගෙන් පාප ක්ෂමාව ඇයැදිවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.-

18) ඇතැම් ආබාධිත මුස්ලිම්වරුන් නිරෝගී පුද්ගලයින් සමග ආහාර අනුභව කිරීමට පසුබට වූහ. එලෙසම ආබාධිත මුස්ලිම්වරුන් සමග ආහාර අනුභව කිරීමෙන් ඔවුන්ට අවාසියක් ඇති වනු ඇතැයි සිතා නිරෝගී පුද්ගලයින් ද ඔවුන් සමග ආහාර අනුභව කිරීමට පසුබට වූහ. මෙවන් පසුබට වීමක් අනවශ්‍ය බව මෙම අල් කූර්ආන් ආයතය අපට මග පෙන්වයි.

19) ඇතැම් සහාබිවරුන්* අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ යන විට එම ගමනට සහභාගි නොවන ආබාධිත සහාබිවරුන්ට තම නිවෙස්හි යතුරු භාර දී නිවෙස් ඇති ආහාර අනුභව කිරීමට ද අනුමැතිය දුන්නෝය. නමුත් මොවුන්ට අවශ්‍යය වූ අවස්ථාවක දී පවා පරෙස්සම් වීම පිණිස කිසිවක් අනුභව නොකරන්නෝය. මෙම වැකියෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ නිවැසියන් අනුමැතිය දුන්නේ නම් ඉන් අනුභව කිරීම වරදක් නොවන බවය.

20) 'හන්දක්' සටනින් මදිනා නගරය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා සහාබිවරුන්* සියල්ලෝම අගල් කැපීමෙහි නියැළී සිටියෝය. මෙම අවස්ථාවේ දී අපහසු තත්ත්වය දුටු ආන්ම වංචනිකයින් නබි තුමාණන්ගේ කිසිදු අනුමැතියකින් තොරව එම ස්ථානයෙන් බියෙන් පිට වී ගියෝය. නමුත් සැබෑ මුස්ලිම්වරුන් වැළකිය නොහැකි අවශ්‍යතාවක් සඳහා වුව ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ අනුමැතියෙන් පමණක් පිටත් වී ගියෝය. මෙය සැබෑ මුස්ලිම්වරුන් හා ආන්ම වංචනිකයින්ගේ වෙනස කුමක් ද යන්න පැහැදිලි වන කරුණකි.

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۗ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ
 مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرٍ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ ۝ آ لَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ قَدْ يَعْلَمُ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ ۗ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ
 اِلَيْهِ فَيَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٦٤﴾

-(63) නුඹලාගෙන් සමහරෙක් තවත් සමහරෙකු අමතන්නා මෙන් නුඹලා අතර රසුල්වරයාව ඇමතීම නොකරවු.²¹ නුඹලා අතුරින් (අන් අයට) සැඟ වී ලිස්සී (රසුල්වරයාව මග හැර) යන්නන් ගැන අල්ලාහ් මැනවින් දන්නේය. එබැවින් කවුරුත් ඔහුගේ(රසුල්වරයාගේ) නියෝගයට විරුද්ධව කටයුතු කරන්නේද ඔවුනට පිරික්සුමක් ඇති වීම පිළිබඳව හෝ ඔවුනට වේදනීය දඬුවමක් ඇති වීම පිළිබඳව ප්‍රවේශම් වෙත්වා! (64) දැන ගනිවු. සැබැවින්ම අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති (සියලු) දෑ අල්ලාහ් සතුය. නුඹලා (විශ්වාසයේ හෝ ආත්ම වංචනිකභාවයේ) කවර දෙයක් මත සිටින්නෙහු ද එය අල්ලාහ් මැනවින් දන්නේය. ඔහු වෙතට ඔවුන් යොමු කරවනු ලබන (විනිශ්චය) දින ඔවුන් කළ දෑ පිළිබඳව ඔහු ඔවුනට දැනුම් දෙන්නේය. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.

21) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ ආචාරය මෙම ආයතයෙන් පැහැදිලි කර ඇත. එනම් අන් අයව ඔවුන්ගේ නමින් ආමන්ත්‍රණය කරන මෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව ද ඔහුගේ නමින් ආමන්ත්‍රණය නොකර ඔහුගේ ගෞරවනීය නාමය වන අල්ලාහ්ගේ රසුල්වරයා* යැයි ආමන්ත්‍රණය කරන මෙත්ය.

25

سورة الفرقان

ഈരാ എല് റുർകാൻ

(നിർണായകം)

හැඳින්වීම

නබී මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් මක්කාවේ සිටින සමයෙහි මෙම සූරාව* පහළ විය. මෙහි අරමුණ වනුයේ මිනිසා අතර පැතිර ඇති අල්ලාස්ගේ ආශීර්වාදයන් සිහිපත් කිරීම, බහු දේවවාදය සෑම අන්දමකින්ම වැරදි යැයි ඔප්පු කිරීම හා මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ දූතත්වය සහ මරණින් මතු ජීවිතය කෙරෙහි ප්‍රතික්ෂේපකයින් තුළ තිබූ සැකය නිරවුල් කිරීම යනාදිය වේ. තවද මෙහි අවසානයෙහි දැහැමි පුද්ගලයින්ගේ යහ ගුණාංග කිහිපයක් සඳහන් කර ඇත.

25 සූරා අල් හුර්කාන් (නිර්ණායකය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 77 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تَبٰرَكَ الَّذِیْ نَزَّلَ الْفُرْقٰنَ عَلٰی عَبْدِهٖ لَیَكُوْنَنَّ لِلْعٰلَمِیْنَ نَذِیْرًا ﴿۱﴾ الَّذِیْ لَهٗ مُلْكُ
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَّ لَمْ یَكُنْ لَهٗ شَرِیْكٌ فِی الْاِبْنٰكِ وَ خَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ فَقَدَرَهُ
 تَقْدِیْرًا ﴿۲﴾ وَاَتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِهٖ اِلٰهَةً لَّا یَخْلُقُوْنَ شَیْئًا وَّ هُمْ یُخْلَقُوْنَ وَا لَا یَبْدُلُوْنَ
 لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَا لَا نَفْعًا وَا لَا یَبْدُلُوْنَ مَوْتًا وَا لَا حَیْوةً وَا لَا نُشُوْرًا ﴿۳﴾ وَاَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا اِنْ
 هٰذَا اِلَّا اِنْفٰكٌ اَقْتَرَبَهُ وَاَعٰنَهُ عَلَیْهِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ ﴿۴﴾ فَقَدْ جَاءُوْا ظٰلِمًا وَّ زُوْرًا ﴿۵﴾

සෑමම කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) ලොවැසියන්ට අවවාද කරන්නෙකු වනු පිණිස තම ගැත්තා(මුහම්මද්) කෙරෙහි නිර්ණායකය¹ පහළ කළ ඔහු(අල්ලාහ්) උත්කෘෂ්ටය. (2) ඔහු කවරෙකු ද යත් අහස්හි හා මිහිතලයේ ආධිපත්‍යය ඔහු සතුය. ඔහු පුතෙකු (දාව) නොගත්තෙකුය. ආධිපත්‍යයෙහි ඔහුට හවුල්කරුවෙකු නොවීය. සෑම දෙයක්ම මවා පසුව එය සැලැස්මක් සහිතව (මනා ලෙස) සැකසුවෙකුය.

(3) තවද ඔවුහු(ප්‍රතික්ෂේපකයින්, අල්ලාහ් වන) ඔහු හැර (අන් දෑ තම) දෙවියන් වශයෙන් (පත් කර) ගත්තෝය. ඔවුහු කිසිවක් නොමවන්නෝය. ඔවුහුම මවනු ලැබුවෝය. ඔවුන් තමන්ටම කිසිදු හානියක් (වළකාලීමට) හෝ ප්‍රයෝජනයක් කිරීමට හෝ හැකියාව නොදරන්නෝය. තවද මරණයට පත්කිරීමට හෝ ජීවත් කරවීමට හෝ නැවත නැගිටුවීමට හෝ බලය නොමැත්තෝය. (4) " මෙය(අල් කුර්ආනය) මොහු(මුහම්මද්) විසින්ම ගෙතු බොරුවක් මිස වෙනකක් නොවේ. තවද ඒ කෙරෙහි ඔහුට වෙනත් ජන පිරිසක් උදව් කළෝය." යැයි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පැවසුවෝය. මෙසේ ඔවුහු සැබැවින්ම අපරාධයක් හා අසත්‍යයක් ගෙන ආවෝය.-

1) 'නිර්ණායකය' යනු 'හුර්කාන්' යන අරාබි පදයේ පරිවර්තනයයි. මෙය අල් කුර්ආනයට ඇති තවත් නාමයකි. එහි වචනාර්ථය යහපත් හා අයහපත් දෑ වෙන් කර පෙන්වා දෙන්නක් යනුවෙනි.

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَبْسُئُ فِي الْأَسْوَاقِ كَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكْوِينٌ لَهُ حَنَّةٌ يُؤْكَلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾

(5) “(මේවා මුහුම්මද් විසින්) ලියා ගත් පැරණිකතන්ගේ (මිථ්‍යා) ප්‍රබන්ධ වේ. උදැසන හා සවස ඔහු කෙරෙහි මේවා කියවා පෙන්වනු ලැබේ” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (6) (නබිවරය) “අහස්හි හා මිහිතලයේ රහස් දන්නා වන ඔහුමය(අල්ලාෂ්මය) මෙය පහළ කළේ” යැයි පවසුව. සැබැවින්ම ඔහු අති ක්ෂමාශීලිය මහා කරුණාහරිතය.

(7) “මෙම රසුල්වරයාට කුමක් සිදුවී ද? මොහු ආහාර අනුභව කරන්නේය. තවද කඩ විදින්නි සැරිසරන්නේය. මොහු වෙතට මලක්වරයෙකු* පහළ කරනු ලැබිය යුතු නොවේ ද? එවිට මොහු සමග ඔහු ද අවවාද කරන්නෙකු විය හැකිය.

(8) “එසේ නොමැතිනම් ඔහු වෙත නිධානයක් (අහසින්) දමනු ලැබිය යුතු නොවේ ද? එසේත් නොමැති නම් ඔහුට උයනක් තිබිය යුතු නොවේ ද? එයින් ඔහු අනුභව කරනු ඇත.” තවද “නුඹලා අනුගමනය කරනුයේ හුනියමට ලක් වූ මිනිසෙකු මිස නැතැ”යි අපරාධකරුවෝ පැවසුවෝය. (9) ඔවුහු නුඹට උපමාවන් ගෙන හැර පානුයේ කෙසේ දැ?යි නිරීක්ෂා කර බලවු. තවද ඔවුන් නොමග ගියෝය. එබැවින් ඔවුහු (යහ)මග ලබන්නට ශක්තිය නොදරන්නෝය. (10) කවරෙකු අභිමත කළේ නම් (ප්‍රතික්ෂේපකයින් පවසන) ඒවාට වඩා යහපත් දෑ වන (ස්වර්ග) උයන් නුඹට අත්කර දෙන්නේද ඔහු(අල්ලාෂ්) භාග්‍ය සම්පන්නය. ඒවාට පහළින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. තවද ඔහු නුඹට (එහි) මාලිගාවන් ද අත් කර දෙන්නේය.²

2) එනම් අල්ලාෂ් විසින් නබි මුහුම්මද් ﷺ කුමාණන්ට විශාල වතු හෝ මාලිගාවන් නොදීම එය අල්ලාෂ්ට නොහැකි ක්‍රියාවක් යන අර්ථය නොවේ. එනමුත් අල්ලාෂ්ට ඔවුන් ඉල්ලා සිටින දෑයට වඩා අධිකව දීමට ද ශක්තිය ඇත. අල්ලාෂ් මෙලොවෙහි ඔහුට ලෝ වස්තූන් ලබා නොදී ඇත්තේ විනිශ්චය දිනයේ ඔහුට තවත් අධිකව ආශීර්වාද කිරීම පිණිසය. ප්‍රතික්ෂේපකයින් විනිශ්චය දිනය අවිශ්වාස කරන බැවින් මෙවන් දෑ පිළිගැනීම යනු ඔවුන්ගේ සිතුවිල්ලට දුරස්ථ වූවකි.

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۖ وَاعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾ إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ
 سَبَعُوا لَهَا تَغْيِظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا أُنْفُتُوا مِنْهَا مَكَانًا صَبِيحًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا
 ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا ۖ وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أُولَٰئِكَ خَيْرٌ أَمْ جِنَّةُ الْخُلْدِ
 الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ۗ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَاصِيًّا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خُلْدِينَ ۗ كَانَ عَلَىٰ
 رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُورًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلُّتُمْ
 عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يُثْبِتْغِي لَنَا أَنْ نَنخِذَ مِنْ
 دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ ۖ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾

(11) එනමුත් ඔවුහු (ලොව අවසන්) හෝරාව අසත්‍යය කළෝය. (ලොව අවසන්) හෝරාව අසත්‍යය කළවුනට අපි ‘සෂර්’ (නැමැති නිරය) සූදානම් කොට ඇත්තෙමු. (12) එ(ම නිරය) ඔවුන්ව දුර ස්ථානයක සිට දුටු විට ඔවුහු එ(ම නිරයෙ)හි කෝපාවිෂ්ට හඬකට හා දරුණු හඬකට සවන් දෙනු ඇත. (13) ඔවුන්ව විලංගු දමනු ලැබ එයින් තෙරපුම් සහගත ස්ථානයකට දමනු ලැබූ විට එහි ඔවුන් (වේදනාව හේතුවෙන් මාරාන්තික) විනාශය අයැද සිටිනු ඇත. (14) “අද දින නුඹලා එක් විනාශයක් පමණක් අයැද නොසිටිවු. (නමුත්) නුඹලා විනාශයන් බොහෝමයක් ඇයැද සිටිවු.” (යනුවෙන් ඔවුනට පවසනු ලැබේ.) (15) (නබිවරය,) “ ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ එය ද? නැතහොත් බිය හක්තිකයින්ට පොරොන්දු දෙනු ලැබූ සදාතනික (ස්වර්ග) උයන දැ?”යි (ඔවුන්ගෙන්) විමසවු. එය (බිය හක්තිකයින් වන) ඔවුනට ප්‍රතිඵලයක් හා අවසානයෙහි යොමු වන ස්ථානයක් වශයෙන් වන්නේය. (16) සදාතනිකයින් ලෙස ඔවුනට තමන් අභිමත කරන දෑ එ(ම සවර්ගයෙ)හි ඇත. එය නුඹගේ පරමාධිපති වෙතින් (ඔවුන් විසින්) ආයාචනා කරනු ලැබූ ප්‍රතිඥාවක් විය.

(17) (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් හා අල්ලාහ් හැර ඔවුන් නමදීමින් සිටී දෑ ඔහු(අල්ලාහ්) එක් රැස් කර “මාගේ මෙම ගැත්තන්ව මුළා කළේ නුඹලා ද? එසේත් නැතහොත් ඔවුන්ම මුළාවට පත් වූවෝ දැ?”යි ඔහු (ඔවුන් වන්දනා කළ දෑ අමතා) විමසා සිටින දින (සිහිපත් කරවු). (18) “නුඹ අති පිවිතුරුය. නුඹ හැර (දෙව්වරුන් ලෙස) වෙනත් භාරකරුවන් (පත් කර) ගන්නට අපට (කිසිදු) අවශ්‍යතාවක් නොවීය. (එසේ නම් අපව නමදින ලෙස කෙසේ නම් ඔවුනට අපි විධානය කරන්නෙමු ද?) නමුත් නුඹ ඔවුන්ට ද ඔවුන්ගේ මුතුන්මිත්තන්ට ද (නුඹව) මෙතෙහි කිරීම අමතක වන තරමට සම්පත් ලබා දුන්නෙහිය. තවද ඔවුහු විනාශ වී යන පිරිසක් බවට පත් වූහ” යැයි (නැමදුමට ලක්වූවෝ) පවසන්නෝය.-

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ ۖ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ۚ وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا
 كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ فِي
 الْأَسْوَاقِ ۖ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ۖ أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾ وَقَالَ
 الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْبَلِيَّةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي
 أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْبَلِيَّةَ لَا بُشَايَ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
 حَجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾

(19) (පසුව අල්ලාහ් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව අමතා) “නමුත් නුඹලා පවසන දෑ පිළිබඳව (නුඹලා නැමදුම් කළ) ඔවුහු නුඹලාවම අසත්‍යය කළෝය. එබැවින් (දඬුවම) වළකාලීමට හෝ (ඒ සඳහා) උදව් ලැබීමට හෝ නුඹලා ශක්තිය නොදරන්නෙහුය.” (යැයි පවසන්නේය.) තවද නුඹලා අතුරින් කවරෙකු නොමග වී ද ඔහුට මහත් දඬුවම රස විඳින්නට සලස්වන්නෙමු.

(20) (නබිවරය,) ආහාර අනුභව කරන්නන් හා කඩ විඳින්නී සැරිසරන්නන් වශයෙන් මිස රඤ්ජ්වරුන්* අතුරින් (කිසිවෙකු) නුඹට පෙර අපි නොයැව්වෙමු. නුඹලාගෙන් සමහරෙකු තවත් සමහරෙකුට පිරික්සුමක් ලෙස පත් කළෙමු. (එවිට එම පිරික්සුම අබියස) නුඹලා ඉවසීමෙන් සිටින්නෙහු ද? තවද නුඹගේ පරමාධිපති සර්ව නිරීක්ෂකයෙකු විය.

(21) තවද (නබිවරය, විනිශ්චය දින) අපගේ හමුවීම අපේක්ෂා නොකරන්නන් “(නුඹ රඤ්ජ්වරයෙකු බවට සාක්ෂියක් වශයෙන්) අප වෙත මලක්වරුන්* පහළ කරනු ලැබිය යුතු නොවේ ද? එසේත් නැතහොත් අපගේ පරමාධිපතිව අප (පිය වී ඇසින්) දැකිය යුතු නොවේ ද?” යැයි පවසනු ඇත. ඔවුහු තමන් පිළිබඳවම උඩගුකම් පෑහ. තවද මහත් සීමාව ඉක්මවීමකින් ඔවුහු සීමාව ඉක්මවා ගියෝය. (22) ඔවුන් මලක්වරුන්ව* දකින දින (සිහිපත් කරවූ. එවිට) “වැරදිකරුවන්ට එදින කිසිදු ශුභාරංචියක් නැත. තවද (සියලුම සැප පහසුකම්) තහනම් කිරීමකින් (ඔවුන්ට) බාධා කරනු ලැබිය” යැයි (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට මලක්වරුන්*) පවසති.

(23) තවද ඔවුන් (ලෝකික ජීවිතයෙහි) කළ ක්‍රියාවන් වෙත අපි යොමු වී පසුව එය විහිදුවනු ලැබූ දූවිලි බවට පත් කරන්නෙමු.³

3) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ යහ ක්‍රියාවන්ට කුලිය ඇත්තේ ලොවෙහි දී පමණයි. විනිශ්චය දිනයේ එය සුළඟෙහි විසුරුවා හරින ලද දූවිලි මෙන් ඔවුන්ට කිසි එලක් නැති දෙයක් බවට පත් වේ. මන්දයත් සෑම නැමදුමකම හරය වන අල්ලාහ් කෙරෙහි වූ සත්‍ය විශ්වාසය ඔවුන්ට නොතිබීම හේතුවෙනි.

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَ
 نُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ ۖ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
 عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعْضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيَّتَنِ اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا
 ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ لِيُتِنِّي لَمَّ اتَّخَذُ فَلَنَا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۖ وَ
 كَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُوًّا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يُرَبِّ إِنَّا قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ
 مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ۖ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَ
 نَصِيرًا ﴿٣١﴾

(24) එදින ස්වර්ගවාසීහු වාසස්ථානයෙන් ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨයින් ලෙස ද විවේක ගන්නා ස්ථානයෙන් ඉතා අලංකාර වූවන් ලෙස ද සිටිති.

(25) වලාකුළු සමග අහස පැළී මලක්වරුන් ද ප්‍රවේශයකින් ප්‍රවේශ කරනු ලබන දින (සිහිපත් කරවූ.) (26) එදින සැබෑ ආධිපත්‍යය කරුණාහරිතයාණන් (අල්ලාස්)ටම හිමිය. තවද එ(ම දින)ය ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අසිරු දිනයක් වන්නේය. (27, 28, 29) "අහෝ රසුල්වරයා!* සමග මා මගක් ගොඩ නගා ගන්නට තිබුණා නම්, අහෝ, මාගේ විනාශය! අහවලාව මිත්‍රයෙකු ලෙස නොගන්නට තිබුණා නොවේ ද? (අල් කුර්ආනිය*) උපදෙස මා වෙත පැමිණි පසුව පවා සැබැවින්ම මොහු මා එයින් නොමග යවා ඇත." යැයි (තම පාපතර මිතුරා අගවා) පවසමින් අපරාධකරු තම දෑත් සපා ගන්නා දින (සිහිපත් කරවූ.) තවද ෂෙයිතාන්* මිනිසාට දැඩි ද්‍රෝහියෙකු වන්නේය.

(30) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම මාගේ සමූහය මෙම අල් කුර්ආනය අත්හරිනු ලබන්නක් ලෙස ගත්තෝය." යැයි රසුල්වරයා(මුහම්මද්*) පැවසුවේය. (31) එලෙස අපි සෑම නබිවරයෙකුටම වැරදිකරුවන් වෙතින් සතුරෙකු පත් කර ඇත්තෙමු. තවද නුඹගේ පරමාධිපති මග පෙන්වන්නෙකු වශයෙන් හා උදව්කරුවෙකු වශයෙන් (නුඹට) ප්‍රමාණවත් ය.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾ الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۗ أُولَٰئِكَ سُوءُ مَكَانًا ۖ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزَيِّرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾

(32) "මෙම කුර්ආනය ඔහු කෙරෙහි එකවර පහළ විය යුතු නොවේ ද?" යි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පැවසුවෝය. එලෙස (අපි එය විටින් විට පහළ කළේ) නුඹගේ හදවත එයින් ස්ථාවර කරනු පිණිසය. තවද අපි එය කොටස් වශයෙන් අනුපිළිවෙලට පහළ කළෙමු.⁴ (33) ඔවුන් නුඹ වෙත (විවාදයට පැමිණි කල) කිසිදු උපමාවක් ගෙන එන්නේ නැත, (නමුත්) අපි නුඹ වෙත (එයට) වඩා පැහැදිලි විග්‍රහයක් හා සත්‍යයක් (ඔවුන්ට පිළිතුරක් ලෙස) ගෙන පැමිණියා මිස.

(34) නිරය වෙත තම මුණිනතට ඇදගෙන යනු ලබන්නන් නම්, ඔවුන්මය ස්ථානයෙන් ඉතා නරකයින් හා මාර්ගයෙන් ඉතා මුළා වූවන් වන්නෝ.

(35) සැබැවින්ම අපි මුසාට* ධර්ම ප්‍රස්තකය(තවරාකය*) පිරිනැමුවෙමු. තවද ඔහු සමග ඔහුගේ සහෝදර හාරූන්ව* සහකරුවෙකු බවට පත් කළෙමු. (36) එවිට "නුඹලා දෙදෙනා අපගේ සාධක අසත්‍යය කළ පිරිස වෙත යවු." යැයි අපි පැවසුවෙමු. පසුව (එම පිරිස ඔවුන් දෙදෙනාව අසත්‍යය කළ බැවින්) අපි ඔවුන්ව සහමුලින්ම විනාශ කර දැමුවෙමු.

(37) තවද නූඹගේ* ජනයාව ද (සහමුලින්ම විනාශ කර දැමුවෙමු). ඔවුන් රසුල්වරුන්ව* බොරු කළ කල්හි අපි ඔවුන්ව ගිල්වූයෙමු. අපි ඔවුන්ව (මතු පැමිණෙන) ජනයාට නටඹුනක් බවට ද පත් කළෙමු. තවද අපරාධකරුවන්ට වේදනීය දඬුවමක් සූදානම් කර ඇත්තෙමු.-

4) අල් කුර්ආනය කොටස් වශයෙන් ක්‍රමානුකූලව පහළ වීමෙන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට ප්‍රයෝජන රැසක් ඇත් විය. එය එකවර පහළ වී තිබුණේ නම් එම ප්‍රායෝජන කිසිවක් ඇති නොවන්නට තිබුණි.

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكَلَّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأُمُتَالِ وَ
 كَلَّا تَبَرَّنَا تَتَّبِعِينَ ﴿٣٩﴾ وَكَفَدُوا عَلَيَّ الْقُرَيْبَةَ إِنِّي أَمْطَرْتُ مَطَرًا سَوِيًّا أَفَلَمْ يَكُونُوا
 يَرْتَدُّونَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا هَذَا الَّذِي
 بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنَّ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنِ الْهَيْتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
 حِينَ يَرِزُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
 عَلَيْهِ وَكَيْلًا ﴿٤٣﴾

(38) තවද ආදි* හා සමූද්* ද රස්හි ජනයා⁵ ද මේ අතර (කාලයේ) වූ බොහෝ පරම්පරාවන් ද (සහමුලින්ම විනාශ කර දැමුවේමු). (39) සෑම සමූහයකටම අපි (පෙර විනාශ කළ අයව) උදාහරණ ලෙස ගෙනහැර පෑවේමු. (ඔවුන් ඒවා ප්‍රතික්ෂේප කළ විට) ඔවුන් සෑම කෙනෙකුටම සහමුලින්ම විනාශ කර දැමුවේමු.

(40) විනාශකාරී වර්ෂාවක් පතිත කරනු ලැබූ ගම්මානයක් අසලින් (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් පැමිණියේය.⁶ එවිට ඔවුන් එය නොදුටුවෝ ද? එනමුත් ඔවුන් (මළවුන්) නැවත නැගිටුවනු ලැබීම අපේක්ෂා නොකරන්නන් වූහ.

(41, 42) (නබිවරයා,) ඔවුහු නුඹව දුටු විට "අල්ලාහ් රසූල්වරයෙකු* ලෙස එවා ඇත්තේ මොහුව ද? අප අපගේ දෙවිවරුන් කෙරෙහි ස්ථාවරව නොසිටියේ නම් ඔහු අපව ඔවුන්ගෙන් නොමග යැවීමට තැත් කරන්නට තිබුණි." යැයි (පවසමින්) නුඹව සම්ච්චලයකට මිස ඔවුහු නොගන්නෝය. (මතු ලොවෙහි පියවි ඇසින්) දඬුවම ඔවුන් දකින විට (සෘජු) මාර්ගයෙන් වඩා මූලා වූවෝ කවුරුන් දැයි ඔවුන් මතු දැන ගනිති. (43) (නබිවරයා,) තම මනෝ ඉච්ඡාව තමන්ගේ දෙවියෙකු බවට (පත් කර) ගත් අයව නුඹ දුටුවෙහි ද? එසේ නම් නුඹ ඔහු කෙරෙහි (ඔහුව ඉන් වළකාලන) භාරකරුවෙකු වන්නෙහි ද?-

5) 'රස්' යනු එක්තරා ලීදකි. ඒ අවට විසූ ජනයාට 'රස් වැසියන්' යනුවෙන් හැඳින් වූහ. මොවුන් දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින් වූ බැවින් ද තම නබිවරයාව ඝාතනය කළ බැවින් ද අල්ලාහ්ගේ කෝපයට භාජනය වූ සමූහයකි. නමුත් මොවුන් කුමන නබිවරයාගේ සමූහයා ද යන්න කිසිදු නබි වදනක හෝ අල් කුර්ආනයෙහි සඳහන් වී නොමැත. ඉතිහාස ග්‍රන්ථයන්හි ඇතැම් වාර්තාවන් වලට අනුව මොවුන් සමූද්* ගොත්‍රිකයින් අල්ලාහ්ගේ දඬුවමට භාජනය වීමෙන් අනතුරුව ඉතිරි වූ උදවිය යනුවෙන් ද සඳහන් වී ඇත.

6) මෙයින් අදහස් කරන්නේ ලුක්ගේ* වැසියන් පිළිබඳව ය. සිරියාවට ව්‍යාපාර කටයුතු සඳහා ගමන් කරන මක්කා වැසියන්ට ලුක්ගේ වැසියන්ගේ පිළිකුල් ක්‍රියාවන් හා ඔවුන්ට ඇති වූ දඬුවම ඔවුන්ට දැන ගන්නට ලැබුණි. අල් කුර්ආනය සත්‍යය යැයි වටහා ගැනීමට ඔවුන්ට මෙය සාධකයක් විය.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ الْكُفْرَ هُمْ يَسْعُونَ أَوْ يَعْزِلُونَ^{٤٤} إِنَّ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا
 ﴿٤٥﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ^{٤٥} وَتَوَشَّأَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا^{٤٦} ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ
 دَلِيلًا ﴿٤٦﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ^{٤٧} إِنبِئْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ
 سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا^{٤٨} بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ^{٤٩} وَ
 أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٩﴾ لِنُنْحِي بِهٖ بَدْرَةَ^{٤٩} مَيْمَتَا^{٥٠} وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا
 وَأَنَاسِي^{٥٠} كَثِيرًا ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا^{٥٠} بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا^{٥١} فَأَبَى الْكُفْرُ النَّاسَ إِلَّا كُفْرًا ﴿٥١﴾

(44) නැතහොත් 'සැබැවින්ම ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් (සත්‍යය) සවන් දෙනු ඇතැයි හෝ එය වටහා ගනු ඇත.' යැයි නුඹ සිතන්නෙහි ද? ඔවුන් පශු කුලයට අයත් සතුන්* මෙන් මිස නැත. නොඑසේය, (උන්ට වඩා) ඔවුන් (සෘජු) මාර්ගයෙන් ඉතා මුළාවුවන්ය.

(45) නුඹගේ පරමාධිපති (අල්ලාහ්) සෙවණැල්ල දිගු කළේ කෙසේ දැ? යි නුඹ නොදැනුවෙහි ද? ඔහු අභිමත කළේ නම් එය (සඳා) නිසෙලව පවතින්නක් බවට පත් කරන්නට තිබුණි. පසුව ඒ සඳහා හිරු සාධකයක් බවට අපි පත් කළෙමු.⁷ (46) ඉන් පසුව එය (කෙටි කරමින්) සැහැල්ලු අන්දමින් අප වෙතට හකුළුවන්නෙමු.⁸ (47) නුඹලාට රාත්‍රිය වස්තූයක් ලෙස හා නින්ද විවේකයක් ලෙස පත් කළේ ද දහවල (නුඹලා ඉපැයීම සඳහා) ක්‍රියාශීලී බවට පත් කළේ ද ඔහුමය. (48) තවද තම දයාවට(වර්ෂාවට) පෙරාතුව ශුභාරංචියක් වශයෙන් සුළං (හඹා) එව්වේ ඔහුමය.⁹ තවද අපි අහසින් පිරිසිදු ජලය පහළ කළෙමු. (49) අපි (ගහ කොළ නොවැඩුණු) නැසී ගිය ප්‍රදේශයක් එමගින් ප්‍රාණවත් කරනු පිණිස ද අප මැවූ දෑ අතුරින් වූ සතුන්ට ද බොහෝ ජනයාට ද එය සැපයීම පිණිස ද වේ. (50) සැබැවින්ම (එම දායාදයන්) ඔවුන් මෙතෙහි කරනු පිණිස අපි ඔවුන් අතර මෙ(ම ජල)ය (නිර්ණය කොට) බෙදා හැරියෙමු. නමුත් ජනයාගෙන් බොහෝ දෙනා අකෘතඥය මිස (අන් සියල්ලට) පිටුපෑවෝය.

7) සෙවණැල්ල ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අඩු වැඩි වීම අල්ලාහ්ගේ දායාදයක් වේ. මන්දයත් සෑම විටම අඳුරුව තිබුණහොත් සූර්ය රශ්මියෙන් මිනිසාට ලැබෙන නොයෙක් ප්‍රයෝජන ඔහුට අත් විඳීමට නොහැකි වෙයි. එසේම අඳුර නැති වී ගොස් සූර්යයාගේ උෂ්ණත්වය පමණක් වූයේ නම් මිනිසාට එය දරා ගත නොහැකි වනු ඇත. එබැවින් මෙය අල්ලාහ් සමතුලිතතාවකට පත් කර ඇත්තේය.

8) එනම් ඉර උදා වීමට පෙර තිබූ සෙවණැල්ල ඉර උදා වීමෙන් පසු ටිකින් ටික අඩු වීම මෙයින් අදහස් කෙරේ.

9) දයාව යැයි මෙයින් අදහස් කරන්නේ වර්ෂාවයි. කළු වලාකුළක් සමග සිසිල් සුළඟක් පැමිණීම වර්ෂාවට සලකුණකි.

وَكُوشِنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تَطْعَمُ الْكُفْرَيْنِ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا
 ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
 وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ
 قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ
 ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَتَىٰ
 شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۗ وَكُنْ
 بِهِ بِذُنُوبٍ عَبَادًا خَبِيرًا ﴿٥٨﴾

(51) තවද (නබිවරය,) අපි අභිමත කළේ නම් සෑම ගම්මානයකටම අවවාද කරන්නෙකු යවා ඇත්තෙමු.¹⁰ (52) එබැවින් නුඹ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අවනත නොවවු. එ(ම අල් කුර්ආනය)මගින් මහත් කැපවීමකින් ඔවුනට එරෙහිව ප්‍රයත්නය කරවු.

(53) මුහුදු දෙක (සම්බන්ධ කොට) මුදා හැරියේ ඔහුමය. මෙය මිහිරි මිරිදියයි. මෙය ලවණ (සහිත) කරදියයි. තවද ඒ දෙක අතර බාධකයක් හා (මිශ්‍ර වීම) වළක්වනු ලැබූ ආවරණයක් ඇති කළේය. (54) තවද ජලයෙන් මිනිසා මැව්වේ ඔහුමය. පසුව ලේ ඥාතිත්වයක් හා විවාහ ඥාතිත්වයක් ඇත්තෙකු බවට ඔහුව පත් කළේය. තවද නුඹගේ පරමාධිපති අති බලසම්පන්නය.

(55) (එහෙත්) ඔවුන් අල්ලාස් හැර තමන්ට කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් නොදෙන තමන්ට කිසිදු හානියක් නොකරන දෑ නමදින්නෝය. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයා තම පරමාධිපතිට එරෙහිව (ෂෙයිතාන්ට*) උදව් කරන්නෙකු විය.

(56) තවද (නබිවරය, ජනයාට) ශුභාරංචි පවසන්නෙකු හා අවවාද කරන්නෙකු වශයෙන් මිස අපි නුඹව නොඑව්වෙමු. (57) “තම පරමාධිපති වෙත වූ මග තෝරා ගන්නා කෙනෙකුට හැර (වෙනත්) කිසිදු වේතනයක් එ(ම කර්තව්‍ය)ය කෙරෙහි මම නුඹලාගෙන් නොඉල්ලමි.” යැයි පවසවු. (58) අමරණීය (සදා) ජීවමානයාණන්(අල්ලාස්) කෙරෙහි (සියල්ල) භාර කරවු. තවද ඔහුගේ පැසසුමෙන් (ඔහුව) පිවිතුරු කරවු. තම ගැත්තන්ගේ පාපයන් පිළිබඳව අභිඥානවන්තයා වශයෙන් ඔහු ප්‍රමාණවත්ය.-

10) නමුත් එසේ යැවීමට හැකි වුව ද මුළු ලොවැසියන්ටම අවසන් නබිවරයා වශයෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාව පමණක් පත් කිරීමට හේතුව ඔහුගේ වගකීම විශාල වන තරමට ඔහුගේ කුලිය ද ගෞරවය ද විශාල වන හෙයිනි.

5 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
 6 الرَّحْمَنُ فَسْئَلُ بِهِ حَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
 7 أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
 8 سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خُلْفَةً لِّمَن أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ
 9 شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَتَشَوَّنَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ
 10 قَالُوا سَلْبًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾

-(59) ඔහු කවරෙකුද යත් අහස් හා මිහිතලය ද ඒ දෙක අතර ඇති දෑ ද දින සයකින් මැව්වේය. පසුව ඔහු අර්ඡය* මත (ඔහුගේ ගෞරවයට සුදුසු අයුරින්) “ඉස්කිවා”¹¹ විය. (ඔහු) පරම කරුණාහරිතයාණන්ය. එබැවින් ඔහු ගැන ඥානය ඇත්තන්ගෙන් විමසුව. (60) (නබිවරය,) “පරම කරුණාහරිතයාණන්ට නුඹලා නමදිව” යැයි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුනට පවසනු ලැබූ විට “පරම කරුණාහරිතයාණන් යනු කුමක්ද?”¹² නුඹ අපට අණ කරන දැයට අපි සුජුද්* කරන්නෙමු දැ?”යි ඔවුහු විමසුවෝය. එ(ම විධාන)ය ඔවුනට (විශ්වාසය) පිළිකුල් කර ඇත් විම අධික කළේය.¹³

(61) අහසෙහි තාරකා මණ්ඩල ඇති කළ තවද එහි පහතක් (වශයෙන් සූර්යයා) ද ආලෝකමත් වන්දයා ද ඇති කළ ඔහු අති උත්කෘෂ්ටය. (62) තවද මෙතෙහි කරන්නට අපේක්ෂා කළවුනට ද කෘතඥ වීමට අපේක්ෂා කළවුනට ද රාත්‍රිය හා දහවල පරස්පරානු ගමනෙහි යන්නක් ලෙස ඇති කළේ ඔහුය. (63) තවද කරුණාහරිතයාණන්ගේ(අල්ලාහ්ගේ) ගැත්තන් නම් ඔවුහු කවරහුද යත් මිහිතලයේ ඔවුන් නිරහංකාරව ගමන් කරන්නන්ය. තවද අඥානයින් ඔවුන් සමග (නුසුදුසු දැයක්) කතා කළේ නම් ඔවුහු සාමයෙන් පිළිතුරු දෙන්නන්ය. (64) තවද ඔවුහු කවරහුද යත් තම පරමාධිපතිට සුජුද්* කරමින් ද (නැමදුම සඳහා) සිට ගනිමින් ද රාත්‍රිය ගත කරන්නන්ය.-

11) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 7:54 හි පාද සටහන බලන්න.
 12) මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් ‘අර් රස්මාන්’ (පරම කරුණාහරිතයාණන්) යන අල්ලාහ්ගේ පරිශුද්ධ නාමය ඔහුට යුතු නාමයක් යැයි පිළිගත්තේ නැත.
 13) මෙය සුජුද්* කළ යුතු වැකියකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 7:206 හි පාද සටහන බලන්න.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٩﴾ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿٧٠﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ﴿٧١﴾ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٢﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٤﴾

- (65, 66) තවද ඔවුහු කවරහුද යත් "අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපගෙන් නිරයේ දඬුවම ඉවත් කරනු මැනව! සැබැවින්ම එහි දඬුවම සදාකතික වූවකි. නියත වශයෙන්ම එය, නවාතැනින් හා වාසස්ථානයෙන් ඉතා නපුරුය." යැයි පවසන්නන්ය. (67) තවද ඔවුහු කවරහුද යත් වියදම් කරන විට නාස්ති නොකරති. තවද මසුරු ද නොවෙති. තවද එය(වියදම් කිරීම) එම දෙක අතර සමතුලිතව පවති. (68) තවද ඔවුහු කවරහුදයත් අල්ලාස් සමග වෙනත් දෙවියෙකු නොකැඳවන්නන්ය. තවද ඔවුහු අල්ලාස් විසින් (මැරීමට) තහනම් කළ ආත්මයක් යුක්තියෙන් මිස ඝාතනය නොකරන්නන්ය. තවද ඔවුහු පරදාර ලිංගික සේවනයෙහි නොයෙදෙන්නන්ය. කවරෙකු එසේ කරන්නේ ද ඔහු පාපයේ වේදනාව හමු වන්නේය. (69) (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින දඬුවම ඔහුට දෙගුණ කරනු ලැබේ. ඔහු එහි නින්දා සහගතව සදා වෙසෙන්නේය. (70) නමුත් පශ්චාත්තාප වී විශ්වාස කර යහකම් ක්‍රියාවට නැංවුවන් හැරය. තවද තම පාපකම් යහකම් බවට අල්ලාස් විසින් පරිවර්තනය කළවුන් ඔවුන්මය.¹⁴ අල්ලාස් අති ක්ෂමාශීලිය. පරම කරුණාහරිතය. (71) තවද කවරෙකු පශ්චාත්තාප වී යහකම් කළේ ද සැබැවින්ම ඔහු අල්ලාස් වෙත (පිළිගනු ලැබූ) පශ්චාත්තාපයකින් යොමු වන්නේය. (72) තවද ඔවුහු කවරහුද යත් බොරු සාක්ෂීන් නොදරන්නන්ය. තවද ඔවුන් නිෂ්ඵල දෑ අසලින් ගමන් කළ විට (ඉන් වැළකී) ගෞරවයෙන් යුතුව ගමන් කරන්නන්ය.-

14) එනම්, ප්‍රතික්ෂේපකයෙකු සත්‍යය දහම පිළිගත්තේ නම් ඔහු එයට පෙර කලා වූ පාපයන් සියල්ල අල්ලාස් කමා කරනු ඇත.

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
 هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ
 الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خُلِدِينَ فِيهَا حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾
 قُلْ مَا يَعْبَأُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

-(73) තවද ඔවුහු කවරහුද යත් තම පරමාධිපතිගේ වදන් පිළිබඳව උපදෙස් ලැබූ විට ඒ මත බිහිරන් හා අන්ධයින් ලෙසින් නොවැටෙන්නන්ය. (74) තවද ඔවුහු කවරහුදයත් “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපගේ බිරියන්ගෙන් ද අපගේ පරම්පරාවෙන් ද අපට තෙත් පිනවීම පිරිනමනු මැනව! තවද අපව බිය හක්කිකයින්ට මෙහෙයවන්නෙකු බවට පත් කරනු මැනව!” යැයි පවසන්නන්ය.¹⁵ (75) ඔවුන්මය තමන් (සෘජු මගෙහි) ඉවසා සිටි හේතුවෙන් (ස්වර්ග) මන්දිරයන් ප්‍රතිඵල වශයෙන් පිරිනමනු ලබන්නන් වන්නෝ. තවද ඔවුහු එහි සලාමයෙන්* හා සුබ පැතුමෙන් පිළිගනු ලබන්නන්ය. (76) (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. එය නවාතැනින් හා වාසස්ථානයෙන් සුන්දරය.

(77) “(අල්ලාහ් වෙතින්) නුඹලාගේ ප්‍රාර්ථනාවන් (පමණක්) නොවී නම් මාගේ පරමාධිපති(අල්ලාහ්) නුඹලා පිළිබඳව සැලකිලිමත් නොවනු ඇත. නමුත් නුඹලා සැබැවින්ම අසත්‍යය කළෙහුමය. එබැවින් (ඒ සඳහා වූ දඬුවම නුඹලාට) සදා නියම වනු ඇත.” යැයි (නබිවරය,) පවසවු.

15) ‘යමෙකුගේ පවුල් වැසියන් සියල්ලන්ම දැහැමියන් බවට පත් වී අල්ලාහ්ට අවනත වන්නන්ට සිටීම දැක ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකු අනෙකාට දෙනෙතේ සිසිලක් බවට පත් වනු ඇත. එසේම මෙවන් පවුලෙහි ප්‍රධානියා බිය බැතියන්ගේ නායකයා බවට පත් වන්නේය.’ යන්න මෙම ප්‍රාර්ථනයේ අදහසයි.

26

سورة الشعراء

සුරා අෂ් ෂුඅරා

(කවියෝ)

හැඳින්වීම

ඉබ්නු අබ්බාස් * කුමාණන්ගේ වාර්තාවට අනුව මෙම සුරාව* පහළ වූයේ 56 වන සුරා අල් වාකිෆාවට පසුවය. මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුරණ්ඩුකමින් නබි මුහම්මද්* ﷺ කුමාණන්ව ප්‍රතික්ෂේප කර ඔවුන් සිතන පතන සෑම ප්‍රාතිහාර්යයක්ම තමන්ට පෙන්වන මෙන් සමච්චලයෙන් ඔහු ගෙන් ඉල්ලා සිටියේය. මොවුන්ගේ මෙම මුරණ්ඩුකම කෙරෙහි බෙහෙවින් ශෝකයට පත් වූ නබි මුහම්මද් * කුමාණන්ට සැනසීමක් වශයෙන් හා ඔවුන් විවිධාකාර ප්‍රාතිහාර්යයන් ඉල්ලා සිටීම මගින් කරන සමච්චලයට පිළිතුරක් වශයෙන් මෙම සුරාව පහළ වූයේය. සත්‍යයේ මග සොයන සියලු දෙනාටම මැවුම්කරුවෙකු සිටීම පිළිබඳව හා එහි මැවුම්කරු වන අල්ලාහ්ගේ ඒකීයත්වය පිළිබඳව සනාථ කරන බොහෝ සාධකයන් මුළු විශ්වයේම පැතිරී තිබෙන බැවින් එවන් මැවුම් කිහිපයක් පිළිබඳව මෙම සුරාවේ උපුටා දක්වා ඇත.

මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් මෙන් ඔවුන්ට පෙර සමූහයා ද සමච්චලයෙන් අල්ලාහ්ගේ ප්‍රාතිහාර්යයන් ඉල්ලා සිට පසුව ඔවුන් ඇසූ ප්‍රාතිහාර්යයන් ඔවුන්ට ලැබූව ද එය ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කළ හෙයින් ඔවුන් විනාශ වූ වෘත්තාන්තයන් මෙම සුරාවෙහි සඳහන් වී ඇත.

මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද් * කුමාණන්ව ශාස්ත්‍රකරුවෙකු, හුනියම්කරුවෙකු හා කවියෙකු යැයි ආමන්ත්‍රණ කරන්නට වූහ. මෙසේ කිරීම නුසුදුසු යැයි මෙම සුරාවෙහි අවසන් කොටසෙහි පැහැදිලි කර ඇත. මේ යටතේ පොදුවේ කවියන්ගේ ගතිගුණ කිහිපයක් ද 224 වන වැකියෙහි සඳහන් වී ඇත. මෙම හේතුවෙන් මෙම සුරාවට 'කවියෝ' යැයි නම් තබන ලදී.

26 සූරා අෂ් ෂුආරා (කවියෝ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 227 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

طَسْمٌ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 تَشَأْنُنَا نَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ
 مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنبَاءٌ مَّا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ أَخْتَلَفْنَاهَا مِنْ كُلِّ قَرْيَةٍ ﴿٧﴾ إِنَّ فِي
 ذٰلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාෂ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) කා. සින්. මිමි.¹ (2) මෙය පැහැදිලි ධර්ම පුස්තකයේ වදන්ය. (3) (නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් විශ්වාසිකයින් බවට පත් නොවීම හේතුවෙන් නුඹ (දුකට පත්වීමෙන්) නුඹවම විනාශ කර ගන්නට යන්නේය. (4) අපි අභිමත කළේ නම් අහසින් සංඥාවක් ඔවුන් කෙරෙහි පහළ කරන්නෙමු. එවිට ඔවුන්ගේ ගෙල පහත්භාවයෙන් යුතුව එය(සංඥාව) වෙත නැමෙන්නේය.² (5) තවද පරම කරුණාහරිත(අල්ලාෂ්)ගෙන් කිසිදු නව උපදෙසක් ඔවුන් එය පිටුපාත්තන්ව සිටීමෙන් මිස ඔවුනට පැමිණියේ නැත. (6) සැබැවින්ම ඔවුන් (එය) අසත්‍යය කළෝය. එබැවින් ඔවුන් කුමක් සමච්චල් කරමින් සිටියේ ද එම (දඬුවමේ) පුවත් ඔවුන් වෙත පැමිණෙනු ඇත. (7) මිනිතලය දෙස ඔවුහු නොබැලුවෝ ද? එහි සියලු (සරුසාර වූ) ශ්‍රේෂ්ඨ (බෝග) වර්ගයන්ගෙන් කොපමණක් අපි හට ගැන්වූයෙමු ද? (8) සැබැවින්ම එහි සංඥාවක් ඇත. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් විශ්වාසිකයින් නොවීය. (9) තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔහුමය අති බලසම්පන්න පරම කරුණාහරිත වන්නේ.

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

2) මෙයින් අදහස් කරන්නේ අල්ලාෂ් අභිමත කළේ නම් ඔවුන් සත්‍යය දහම අනිවාර්යයෙන් විශ්වාස කරන අන්දමින් ප්‍රාතිහාර්යයන් නබිවරයා වෙත පහළ කළ හැකි බවය. එසේ ඔහු පහළ කළේ නම් සියල්ලන්ම සිය කැමැත්තකින් තොරව හෝ සත්‍යය දහම විශ්වාස කරනු ඇත යනුවෙනි. එනමුත් අල්ලාෂ් මිනිසාව මවා ඇත්තේ ස්වයංචම ඔහු සත්‍යය හා අසත්‍යය වටහා ගෙන එය විශ්වාස කිරීමටය. එබැවින් ඔහුව මේ සඳහා බල කරන කිසිවක් අල්ලාෂ් ඇති නොකරන්නේය.

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۖ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَدِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضْمِقُنَّ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُنَّ لِسَانِي فَأرْسِلْ إِلَىٰ هَرُونَ ﴿١٣﴾ وَ لَهُمْ عَلَىٰ ذُنُوبِهِمْ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ﴿١٥﴾ فَأَتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِيمَا وَلَدْنَا وَكِبْتُ عَلَيْكَ مِنْ عُرِكَ سَنِينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٩﴾ قَالَ فَعَلْتُمَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾

(10) නුඹගේ පරමාධිපති “අපරාධකාර පිරිස වෙත යවු” යැයි (පවසා) මුසාව* කැඳවූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). (11) “(එනම්) ශීර්ශවුන්ගේ* පිරිස වෙත (යවු). ඔවුන් (අල්ලාහ්) බිය හක්කිමත් නොවන්නේද?” (12) (එයට) ඔහු(මුසා මෙසේ) පැවසුවේය. “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම ඔවුන් මාව අසත්‍ය කරති යැයි මම බිය වන්නෙමි. (13) තවද (එසේ ඔවුන් මාගේ වදන් අසත්‍ය කළේ නම්) මාගේ සිත පටු වන්නේය. මාගේ දිව (කතා කිරීමට) වතුර නොවන්නේය. එබැවින් (මා සමග එන මෙන්) හාරූන්* වෙත (දේව පණිවිඩය) යවවු. (14) තවද ඔවුන්ට මා කෙරෙහි වැරද්දක් (සඳහා වූ පළිගැනීමක්) ඇත.³ එබැවින් ඔවුන් මා ඝාතනය කරති යැයි මම බිය වන්නෙමි.” (15) (එයට) ඔහු(අල්ලාහ් මෙසේ) පැවසුවේය “එසේ (නුඹලා සිතන පරිදි) නොව නුඹලා දෙදෙනා අපගේ සංඥාවන් රැගෙන යවු. සැබැවින්ම අපි නුඹලා සමග (සියල්ල) සවන් දෙන්නන් වන්නෙමු. (16) තවද නුඹලා දෙදෙනා ශීර්ශවුන් වෙත ගොස් “සැබැවින්ම අපි සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපතියාගේ රක්ෂකයා* යැ”යි පවසවු. (17) “ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ව නුඹ අප සමග යවවු.” (යැයි ද ශීර්ශවුන්ට පවසවු.)” (18) (මුසා හා හාරූන්* ශීර්ශවුන් වෙත ගිය අවස්ථාවේ දී) ඔහු(ශීර්ශවුන් මුසාවට) “අපි නුඹව අප අතර දරුවෙකු ලෙස හදා වඩා නොගත්තෙමු ද? තවද නුඹගේ ජීවිත කාලයේ වසර ගණනාවක් නුඹ අප අතර රැඳී සිටියේය.” යැයි පැවසුවේය. (19) “නුඹ කළ නුඹගේ (ඝාතන) ක්‍රියාව ද නුඹ (සිදු) කළේය. තවද නුඹ (අපගේ උපහාරයන්) ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් අතුරින් විය.” (යැයි ද ශීර්ශවුන් පැවසුවේය.) (20) (එයට) ඔහු(මුසා මෙසේ) පැවසුවේය “එම අවස්ථාවේදී මම (එම වැරද්ද පිළිබඳව නොදැනුවත් වූ) මුළාවුවන්ගෙන් කෙනෙකුට සිටියදී එය මම කළෙමි.-

3) මෙහි ‘වැරද්දක්’ යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ නබි මුසා* ශුඛාණන් වැරදීමකින් ශීර්ශවුන්ගේ පිරිසේ කෙනෙකු ඝාතනය කිරීමය. මෙම වෘත්තාන්තය අල් කුරූආන් 28:14-15 හි සඳහන් වී ඇත.

فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ لِبَا خِفْتِكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّ الْغَيْبِ لَا جَعَلَنَّاكَ مِنَ السُّجُونِ ﴿٢٦﴾ قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٢٧﴾ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٨﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿٢٩﴾ وَنَزَعْنَا يَدَ إِدْرِيسَ إِذْ هُوَ يَبْتَغِي الرِّسَالَاتِ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٠﴾

(21) එවිට මම නුඹලාට බිය වූ කල්හි මම නුඹලාගෙන් පලා ගියෙමි. පසුව මාගේ පරමාධිපති මා හට ප්‍රඥාවක්(නබිත්වය) ප්‍රදානය කළේය. තවද ඔහු මාව රසුල්වරුන් අතුරින් (කෙනෙකුට) පත් කළේය. (22) තවද ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ව නුඹ(ගේ) වහල්භාවයට පත් කිරීම, එය මා හට නුඹ දායාදයක් ලෙස පිරිනැමූ භාග්‍යයක්(ද?). (23) "විශ්වයේ පරමාධිපති යනු කුමක්ද?"යි ශීර්අවුන්* විමසුවේය. (24) "නුඹලා ස්ථීර ලෙස විශ්වාස කරන්නන් වූයේ නම් (ඔහු) අහස් හි ද මිහිතලයෙහි ද ඒ දෙක අතර වූ දැහි ද පරමාධිපතියැ"යි ඔහු(මුසා*) පැවසුවේය. (25) තමා වටා සිටියවුන්ට "නුඹලා සවන් නොදුන්නෙහිදැ?" යි ඔහු(ශීර්අවුන්) පැවසුවේය. (26) "(අල්ලාස්) නුඹලාගේ පරමාධිපති ද පෙර වූ නුඹලාගේ මුතුන් මිත්තන්ගේ පරමාධිපති ද වේ." යැයි ඔහු(මුසා) පැවසුවේය. (27) "(ජනයිති!) සැබැවින්ම නුඹලා වෙත එවනු ලැබූ නුඹලාගේ රසුල්වරයා* උන්මත්තකයෙකු යැ"යි ඔහු(ශීර්අවුන්) පැවසුවේය. (28) "නුඹලා අවබෝධ කරගන්නන් වූයේ නම් (ඔහු) නැගෙනහිරෙහි ද බටහිරෙහි ද ඒ දෙක අතර ඇති දැහි ද පරමාධිපතියැ"යි ඔහු(මුසා*) පැවසුවේය. (29) "නුඹ මා මිස (වෙනත් කෙනෙකුට) දෙවියෙකුට ගත්තේ නම් සැබැවින්ම මම නුඹට සිර කරනු ලැබුවන් අතුරින් (කෙනෙකු බවට) පත් කරන්නෙමි." යැයි ඔහු(ශීර්අවුන්) පැවසුවේය. (30) "මා පැහැදිලි කරුණක්(සංඥාවක්) ඔබ වෙත ගෙන ආ කල්හි(ද ඔබ මෙසේ කරන්නේ)දැ?"යි ඔහු(මුසා) විමසුවේය. (31) "නුඹ සත්‍යවාදීන් අතුරින් (කෙනෙකු) වූයේ නම් නුඹ එය ගෙන එවු" යැයි ඔහු(ශීර්අවුන්) පැවසුවේය. (32) එවිට ඔහු(මුසා) තමාගේ සැරයටිය බිම හෙළීය. එසැණින් එය පැහැදිලි (මහා) සර්පයෙකු විය. (33) තවද ඔහු ඔහුගේ අත (උඩු ඇඳුම් සාක්කුව තුළින්) පිටතට ගත්තේය. එසැණින් එය බලන්නන්ට (ආලෝකමත් වූ) සුදු(වන්ව දිස්) විය.

قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلَيَّ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ﴿٣٥﴾ فَمَاذَا
 تَأْمُرُونَ ﴿٣٦﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٧﴾ يَا تَوَكُّبِكُمْ بِكُلِّ سَحَابٍ
 عَلَيَّ ﴿٣٨﴾ فَجِبْ عَ السَّحَابَ لِيُنْفِقَ أَيُّومٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٩﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَبِعُونَ
 ﴿٤٠﴾ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَابَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَابُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ
 أَيُّنَّا لَنَا الْأَجْرُ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَبِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٤٣﴾ قَالَ
 لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَنقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ رَبِّنَا
 إِنَّنَا
 نَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٦﴾

(34) තමන් වටා සිටි ප්‍රධානීන්ට “සැබැවින්ම මොහු දැනුමැති
 හුනියම්කරුවෙකි” යැයි ඔහු(ආර්ථය) පැවසුවේය. (35) “(මුසා) තම හුනියම මගින්
 නුඹලාගේ දේශයෙන් නුඹලාව පිටමං කරන්නට ඔහු අපේක්ෂා කරන්නේය.
 එබැවින් (මේ පිළිබඳව) නුඹලා කුමක් අදහස් කරන්නේ ද?” (යැයි ආර්ථය)
 ප්‍රධානීන්ගෙන් විමසුවේය. (36) (එයට) ඔවුහු (මෙසේ) පැවසුවෝය. “ඔහුට හා
 ඔහුගේ සහෝදරයාට කල් දෙවූ. තවද නගරයන්හි (සිටින හුනියම්කරුවන්ව රැස්
 කරනු පිණිස) රැස් කරන්නන්ව යවවූ. (37) (එවිට) ඔවුහු දැනුමැති අති දක්ෂ සියලු
 හුනියම්කරුවන්ව ඔබ වෙත ගෙන එනු ඇත.”

(38) එබැවින් නියමිත දිනයක නියම වූ වේලාවක (සියලු)
 හුනියම්කරුවන්වම රැස් කරනු ලැබූහ. (39) තවද “නුඹලා (එම දිනයෙහි)
 රැස්වන්නේ දැ?” යි ජනයන්ට පවසනු ලැබීය. (40) “ඔවුන් (මුසාව) අබ්බවායන්නන්
 වූයේ නම් අප හුනියම්කරුවන්ව අනුගමනය කිරීමට පුළුවණ.” (යැයි ද පවසනු
 ලැබීය.) (41) හුනියම්කරුවෝ (ආර්ථය) වෙත පැමිණි කල්හි “සැබැවින්ම අපි
 (මුසාව) අබ්බවා යන්නන් වූයේ නම් අපට වේතනයක් තිබේදැ?” යි ඔවුහු
 ආර්ථයෙන් විමසුවෝය. (42) “එසේය. එවිට සැබැවින්ම නුඹලා (මා හට)
 සමීපයින් අතුරින් යැ” යි ඔහු(ආර්ථය) පැවසුවේය. (43) “නුඹලා පහත හෙළන
 දෑ පහත හෙළවූ” යැයි මුසා ඔවුන්ට(හුනියම්කරුවන්ට) පැවසුවේය. (44) එවිට
 ඔවුන් ඔවුන්ගේ කඹයන් ද ඔවුන්ගේ සැරයටියන් ද පහත හෙළීය. තවද “
 ආර්ථයෙන් ගෞරවය මත දිවුරා සැබැවින්ම අපි අබ්බවා යන්නන් යැ” යි ඔවුහු
 පැවසුවෝය. (45) එවිට මුසා තමාගේ සැරයටිය පහත හෙළීය. එසැණින්
 එය(සරපයෙකු වී) ඔවුන් මිට්ඨාවෙන් කළ දෑ ගිල දැමීය.-

فَأَتَى السَّحْرَةَ سُجْدَيْنِ ﴿٤٦﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾
 قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾
 لَا قُطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وُصْلَ بَنَاتِكُمْ أَجْعَلِينَ ﴿٥٠﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ
 رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥١﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾ وَ
 أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾ فَأَرْسَلْنَا فِي الْمَدَائِنِ
 حَشِيرِينَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٦﴾ وَإِنَّا لَجَبِيئٌ
 حَذِرُونَ ﴿٥٧﴾

(46) එවිට හුනියම්කරුවන් (අල්ලාහ්ට) සුසුද්* කරන්නන්ව ඇද වැටෙන්නට වූහ.
 (47, 48) "මූසා හා හාරූන්ගේ* පරමාධිපති වන සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපතිව අපි විශ්වාස කළෙමු" යැයි ඔවුහු පැවසූහ.

(49) (එයට) ඔහු(ගිර්අවුන්) "මා නුඹලාට අවසර දීමට පෙර නුඹලා ඔහුව විශ්වාස කළෙහුය. සැබැවින්ම ඔහු(මූසා) නුඹලාට හුනියම ඉගැන් වූ නුඹලාගේ ප්‍රධානියාය. එබැවින් (මෙහි ප්‍රතිවිපාකය) නුඹලා මතු දැන ගනු ඇත. නුඹලාගේ අත් හා නුඹලාගේ පාද (එකිනෙකට) විරුද්ධ පැති වලින් සැබැවින්ම මම කපා දමන්නෙමි. තවද සැබැවින්ම මම නුඹලා සියල්ලෝම කුරුසයේ (තබා ඇණ) ගසන්නෙමි" යැයි පැවසුවේය. (50) "(එයින් අපට) කිසිදු හානියක් නැත, සැබැවින්ම අපි අපගේ පරමාධිපති වෙත හැරෙන්නන් යැ"යි ඔවුහු පැවසුවෝය. (51) "අපි විශ්වාසිකයින්ගෙන් ආරම්භකයන් වීම හේතුවෙන් අපගේ පාපයන් අපගේ පරමාධිපති අපට ක්ෂමා කිරීම සැබැවින්ම අපි අපේක්ෂා කරන්නෙමු." (යැයි ද ඔවුහු පැවසුවෝය.)

(52) "මාගේ ගැත්තන් සමග නුඹ රාත්‍රියෙහි (පිටව) යවු. සැබැවින්ම නුඹලා ලුහුබඳිනු ලබන්නන් යැ"යි මූසා වෙත අපි වහි*(දේව පණිවිඩ) පහළ කළෙමු.⁴ (53) පසුව ගිර්අවුන් නගරයන්හි (සිටින ජනයන්ව රැස් කරනු පිණිස) රැස් කරන්නන්ව යැවුවේය. (54) "සැබැවින්ම (මූසාගේ පිරිස වන) මොවුන් සුළුතරයින් වූ පිරිසකි. (55) සැබැවින්ම ඔවුන් අපව කෝපයට පත් කරන්නන්ය. (56) සැබැවින්ම අපි (ආයුධ වලින් සන්නද්ධ) අවධානී වූ කණ්ඩායමක් වෙමු." (යැයි ගිර්අවුන් පැවසුවේය.)

4) ගිර්අවුන්ගේ* වහල් බවින් ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ව නිදහස් කිරීම පිණිස ඔවුන්ව ඊජිප්තුවෙන් පිටමං කර යවන මෙන් අල්ලාහ් නබි මූසා* කුමාණන්ට අණ කළේය.

فَاٰخِرُ جَنَّتُمْ مِّنْ جَنَّتٍ وَ عِيُوْنٍ ﴿٥٧﴾ وَ كُنُوْا مِّمَّا كَرِهْتُمْ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ وَاُوْرثْنٰهَا بَنِيَّ
 اِسْرٰءِيْلَ ﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوْهُمْ مُّشْرِكِيْنَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا تَرٰآءَ الْجَبْعٰنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوْسٰى اِنَّا
 لَنَدْرِكُوْنَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا اِنَّ مَعِيَ رَبِّيْ سَيَهْدِيْنِ ﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوْسٰى اَنْ اَضْرِبْ
 بِعَصٰكَ الْبَحْرَ ﴿٦٣﴾ فَاَنْفَلَتْ فَاَكَانَ كُلُّ فِرْعَوْنٍ كَالطُّوْدِ الْعَظِيْمِ ﴿٦٤﴾ وَ اَرْسَلْنَا الْاٰخِرِيْنَ ﴿٦٥﴾ وَ
 اٰجَعْنَا مُوْسٰى وَ مَنْ مَّعَهٗ اَجْعٰلِيْنَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ اَعْرَفْنَا الْاٰخِرِيْنَ ﴿٦٧﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَّمَا
 كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٦٩﴾

(57, 58) පසුව අපි ඔවුන්ව(ගිර්ආවුන් හා ඔහුගේ පිරිස) උයන් වලින් ද උල්පත් වලින් ද ධන සම්භාරයන් වලින් ද ගෞරවනීය ස්ථානයකින් ද බැහැර කළෙමු.⁵ (59) (අප ඔවුන්ව බැහැර කළේ) මෙලෙසය. තවද අපි ඒවා ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ට උරුම කර දුන්නෙමු.⁶ (60) හිරු උදා වන විට ඔවුන්(ගිර්ආවුන් හා ඔහුගේ පිරිස) ඔවුන්ව(ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ව) ලුහු බැන්දෝය. (61) තවද (මෙම) කණ්ඩායම් දෙක එකිනෙකා දුටු කල්හි “සැබැවින්ම අපි (ගිර්ආවුන්ගේ කණ්ඩායමට) හසු වූවන් යැ”යි මූසාගේ සගයින් පැවසුවෝය. (62) “එසේ නොව සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති (අල්ලාහ්) මා සමගය. ඔහු මට මග පෙන්වනු ඇතැ”යි ඔහු(මූසා) පැවසුවේය. (63) එවිට අපි මූසාට “නුඹගේ සැරයටියෙන් මුහුදට ගසවු” යැයි වහි*(දේව පණිවිඩය) පහළ කළෙමු. එ(සේ ඔහු මුහුදට ගැසු)විට එය (කොටස් දොළහකට) පැළී වෙන් විය. තවද සෑම කොටසක්ම මහත් පර්වතයක් මෙන් විය. (64) තවද (ලුහුබැඳ පැමිණි) අනෙක් අයව ද එතැනට අපි සමීප කළෙමු. (65) තවද මූසාව* ද ඔහු සමග සිටියවුන් සියල්ලන්ව ද අපි ආරක්ෂා කළෙමු. (66) පසුව (ලුහුබැඳ පැමිණි) අනෙක් අයව අපි (මුහුදේ) ගිල්වූයෙමු. (67) සැබැවින්ම එහි සංඥාවක් ඇත. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් විශ්වාසිකයින් නොවීය. (68) තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔහුමය අති බලසම්පන්න පරම කරුණාහරිත වන්නේ.

5) මින් අදහස් වන්නේ නබි මූසා* ෂෂා තුමාණන්ව හා ඔහුගේ ජනයන්ව ගිර්ආවුන්* ලුහුබැඳ යෑම සඳහා පිටවීම තුළින් ගිර්ආවුන්ට අවසානයේ දී සිදු වූයේ තමාගේ රාජධානිය අහිමි කර ගැනීමය. ඔහු නබි මූසා ෂෂා තුමාණන්ව ලුහුබැඳ නොගියේ නම් ඔහුට තම රාජධානිය අහිමි නොවන්නට තිබුණි. සත්‍ය විශ්වාසිකයින්ව සතර වටින්ම ගිර්ආවුන් විසින් කොටු කරනු ලදී. එසේ කිරීම බාහිරව බැලූ කල එය ඔවුන්ට ඇති වූ උවදුරක් මෙන් පෙනුණ ද අවසානයේ දී එය කුරිරු ගිර්ආවුන්ගේ විනාශයට හා විශ්වාසිකයින්ගේ ජයග්‍රහණයට අවස්ථාවක් විය.

6) මෙහි අදහස ගිර්ආවුන් හා ඔහුගේ ජනයා විසින් අත්හරිනු ලැබූ එම වස්තූන් මොවුන් උරුම කර ගත්තෝය යන්න නොවේ. මන්දයත් මොවුන් ගිර්ආවුන්ගේ විනාශයට පසු නැවත ඊජිප්තුවට පැමිණියේ නැත. එනමුත් මෙයින් අදහස් කරන්නේ ගිර්ආවුන් හා ඔහුගේ ජනයාට දෙනු ලැබූ සම්පත් මෙන් මොවුන්ට ද දෙනු ලැබුවේය යන්නයි.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ
 أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عُكْفِئِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ
 يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ
 تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي
 خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾
 وَالَّذِي يُبَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾
 رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾
 وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

(69) (ප්‍රතික්ෂේපිත) ඔවුන් කෙරෙහි ඉබ්‍රාහිමගේ* පුවත පාරායනය කර පෙන්වවු. (70) ඔහු තම පියාට ද තම ජනයාට ද "නුඹලා නමදිනුයේ කුමක් දැ?" යි විමසූ විට (71) "අපි පිළිම වලට නමදින්නෙමු. තවද ඒවාට නැමදුම් කිරීම) කෙරෙහි අපි (ස්ථාවරව) රැදී සිටින්නන් වෙමු" යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (72) (එයට) ඔහු(ඉබ්‍රාහිම* මෙසේ) විමසුවේය "නුඹලා අයැදින විට ඔවුන් නුඹලාට සවන් දෙන්නේ ද? (73) නැතහොත් නුඹලාට ඔවුන් ප්‍රයෝජනයක් සිදු කරන්නෝ ද? එසේත් නැතහොත් හානියක් සිදු කරන්නෝ ද?" (74) "(නැත.) එනමුත් අපගේ මුතුන් මිත්තන් මෙලෙස කරනු අපි දුටුවෙමු" යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (75, 76) ඔහු(ඉබ්‍රාහිම මෙසේ) පැවසුවේය "නුඹලා ද නුඹලාගේ පැරණි මුතුන් මිත්තන් ද නමදිමින් සිටි දැ නුඹලා (නිරීක්ෂා කර) බැලුවෙහි ද? (77) සැබැවින්ම ඔවුන් මට සතුරන්ය. (එබැවින් මම ඔවුන්ව නොනමදිමි. නමුත්) සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති (අල්ලාහ්) මිස. (78) ඔහු කවරෙකුද යත් මාව මවා පසුව ඔහු මට (යහ)මග පෙන්වන්නේය. (79) තවද ඔහු මට ආහාර සපයන්නේය. තවද මට පානය ද සපයන්නේය. (80) මා අසනීප වූ විට ඔහු මට සුවය දෙන්නේය. (81) තවද ඔහු මාව (මෙලොවෙහි) මරණයට පත් කරන්නේය. පසුව (මතු ලොවෙහි) මට යළි ජීවය දෙන්නේය. (82) තවද ඔහු විපාක ප්‍රදාන දිනයේ මාගේ වැරදි වලට මට සමාව දෙනු ඇතැයි මා ආශා කරන්නෙමි." (83) (තවද ඉබ්‍රාහිම මෙසේ අයැද සිටියේය) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මට ප්‍රඥාවක් තිළිණ කරනු මැනව! තවද (ස්වර්ගයෙහි) සැදැහැමියන් සමග මා එක් කරනු මැනව! (84) තවද (මට) පසුව පැමිණෙන්නන් අතර මට (කීර්තිමත් වූ) සත්‍ය වර්ණනාවක් ඇති කරනු මැනව! (85) තවද පූර්ණ සොම්නසින් යුත් ස්වර්ගයේ උරුමක්කරුවන් අතුරින් මා පත් කරනු මැනව!.-

وَاعْفُرْ لِأَيِّبِهِ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْرِجِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَ
 لَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ
 الْجَحِيمُ لِلْغَوِينَ ﴿٩١﴾ وَ قِيلَ لَهُمْ آيِنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ
 يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبِّكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَ جُنُودُ إِبْلِيسَ
 أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَ هُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لِنَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ
 نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْجُرْمُومَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَ
 لَا صَدِيقِي حَسِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

- (86) තවද මාගේ පියාණන්ට සමාව (දී යහමග ලබා) දෙනු මැනව! සැබැවින්ම ඔහු මුළාවූවන් අතුරින් විය. (87) තවද නැවත නැගිටුවනු ලබන (විනිශ්චය) දිනයේ මා අවමානයට පත් නොකරනු මැනව! (88, 89) එදින ශාන්තිමත් (පිවිතුරු) හදවතකින් අල්ලාස් වෙත පැමිණෙන්නන්ට හැර කිසිදු ධනයක් හෝ පිරිමි දරුවන් හෝ ප්‍රයෝජනවත් නොවන්නෝය.

(90) තවද බිය හක්තිකයින්ට (ස්වර්ග) උයන සමීප කරනු ලැබේ. (91) තවද (සීමාව ඉක්මවමින්) නොමග ගියවුන්ට නිරය නිරාවරණය කරනු ලැබේ. (92, 93) තවද “අල්ලාස් හැර නුඹලා නමදිමින් සිටි දැ(පිළිම) කොහිද? ඔවුන් නුඹලාට උදව් කරන්නේ ද? නැතහොත් ඔවුන් තමන්ටම උදව් කර ගන්නේ දැ?”යි ඔවුන්ට පවසනු ලැබේ. (94, 95) එබැවින් ඔවුන්ව ද (සීමාව ඉක්මවමින්) නොමග ගියවුන් ද ඉබ්ලිස්ගේ* සේනාවන් ද යන සියල්ලෝම එ(ම නිරයෙ)හි මුණින් අතට තල්ලු කරනු ලබන්නෝය. (96, 97, 98) ඔවුහු (තමන් දෙව්වරුන් ලෙස පත් කළවුන් සමග) එ(ම නිරයෙ)හි තර්ක කරමින් “අල්ලාස් මත දිවුරමින් සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති සමග අපි නුඹලාව සමාන කළ අවස්ථාවේ දී සැබැවින්ම අපි පැහැදිලි නොමගෙහි සිටියෙමු” යැයි ඔවුහු පවසති. (99) තවද (මෙම) වැරදිකරුවන් මිස (වෙනත් කිසිවෙකු) අපව නොමග නොයැව්වෝය. (100) එබැවින් අපි වෙනුවෙන් අයැද සිටින්නන් කිසිවෙකු නැත. (101) තවද සමීප මිතුරෙකු ද නැත. (102) සැබැවින්ම අපට (මිනිතලය වෙත) නැවත හැරී යෑමක් ඇත්නම් එවිට අපි විශ්වාසිකයින් අතුරින් වන්නෙමු.” (යැයි ඔවුහු පවසති) (103) සැබැවින්ම එහි සංඥාවක් ඇත. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් විශ්වාසිකයින් නොවීය. (104) තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔහුමය අති බලසම්පන්න පරම කරුණාහරිත වන්නේ.

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
 أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنْتُمْ مِنْكُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ ﴿١١١﴾
 قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا
 بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا الْبَيْنُ لَنَا ثُمَّ نَبْتَئُهُمْ لَتَكُونَنَّ مِنَ
 الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنْ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَانفِخْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحَا وَنَجِّنِي وَ
 مَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

(105, 106) නූහ්ගේ* ජනයාට ඔවුන්ගේ සහෝදර නූහ් “නුඹලා බිය හක්කිමක් නොවන්නෙහු දැ?”යි පැවසූ අවස්ථාවේ දී ඔවුන් රසුල්වරුන්ව* අසත්‍යය කළෝය. (107) “සැබැවින්ම මම නුඹලාට විශ්වාසනීය රසුල්වරයෙකු වෙමි. (108) එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමක් වවු. තවද නුඹලා මට අවනත වවු. (109) තවද ඒ සඳහා කිසිදු වේතනයක් මම නුඹලාගෙන් නොඅයැදිමි. මාගේ වේතනය සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති කෙරෙහි මිස නැත. (110) එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමක් වවු. තවද නුඹලා මට අවනත වවු.” (යැයි ද නූහ්* පැවසුවේය.) (111) “(බලහීන වූ) නිවසින් නුඹව අනුගමනය කරමින් සිටිය දී අපි නුඹව විශ්වාස කරන්නෙමු දැ?”යි ඔවුහු පැවසුවෝය. (112) (එයට) ඔහු (මෙසේ) පැවසුවේය “ඔවුන්(එම නිවසින් මෙලොව) කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව⁷ කවර දැනුමක් මට ඇත්තේ ද? (113) “(විනිශ්චය දිනයේ) ඔවුන්ගේ (ක්‍රියා සටහන්) ගණනය කිරීම මාගේ පරමාධිපති කෙරෙහි මිස නැත. නුඹලා (ඒ ගැන) වටහා ගන්නෙහු නම් (ඔවුන් පිළිබඳව නුඹලා පහත් කොට කතා නොකරන්නෙහුය). (114) තවද මා විශ්වාසිකයින්ව (කිසිවිටෙක) පලවා හරින්නෙකු ද නොවෙමි. (115) මම පැහැදිලි අවවාද කරන්නෙකු මිස නැත.” (116) “අහෝ නූහ්! නුඹ (අපව අල්ලාහ් වෙත කැඳවීමෙන්) නොවැළකෙන්නෙහි නම් සැබැවින්ම නුඹ ගල් ගසනු ලබන්නන් අතුරින් (කෙනෙකු) වන්නෙහියැ”යි ඔවුහු පැවසුවෝය. (117) (එයට) ඔහු(නූහ් මෙසේ) පැවසුවේය “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම මාගේ ජනයා මා අසත්‍යය කළෝය. (118) එබැවින් මා හා ඔවුන් අතර තීන්දුවකින් තීන්දු දෙනු මැනව! තවද මා හා මා සමග වූ විශ්වාසිකයින්ව (නුඹගේ දඬුවමින්) ආරක්ෂා කරනු මැනව!”-

7) ‘නිවසින්’ යනුවෙන් මෙහි සඳහන් වන්නන් එකල සිටි දුප්පත් බලහීන වූ පහත් උදවියයි. මෙහි ඔවුන්ගේ ලෞකික ජීවිතයේ තත්ත්වය පිළිබඳව නබි නූහ් ා තුමාණන්ට වගකීමක් නැති බවත් එතුමාගේ වගකීම වන්නේ ඔවුන් තුළ දේව විශ්වාසය ඇති කිරීම බවත් පැහැදිලි කරයි.

فَأَنجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ عَادُ
 الْبُرْسُلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ۖ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٦﴾
 أَتَجْنُونَ بِكُلِّ رِيحٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٧﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٨﴾

(119) එබැවින් අපි පටවනු ලැබූ නැවෙහි (නැව්වීමෙන්) ඔහු හා ඔහු සමග සිටියවුන්ව(විශ්වාසිකයින් සියල්ලන්වම) ආරක්ෂා කළෙමු.⁸ (120) පසුව ඉතිරිව ඇත්තන්ව එයට පසු අපි ගිල්වූයෙමු. (121) සැබැවින්ම එහි සංඥාවක් ඇත. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් විශ්වාසිකයින් නොවීය. (122) තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔහුමය අති බලසම්පන්න පරම කරුණාහරිත වන්නේ.

(123, 124) ඔවුන්ගේ සහෝදර හුද්* “නුඹලා බිය හක්තිමත් නොවන්නෙහු දැ?”යි ආද්*(සමූහයා)ට පැවසූ අවස්ථාවේ දී ඔවුන් රසුල්වරුන්ව අසත්‍යය කළෝය. (125) “සැබැවින්ම මම නුඹලාට විශ්වාසනීය රසුල්වරයෙකු* වෙමි. (126) එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු. තවද නුඹලා මට අවනත වවු. (127) තවද ඒ සඳහා කිසිදු වේතනයක් මම නුඹලාගෙන් නොඅයැදිමි. මාගේ වේතනය සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති කෙරෙහි මිස නැත. (128) සෑම උස් ස්ථානයකම නුඹලා (අරමුණකින් තොරව) නිෂ්ඵල දෑ කරන්නන්ව සලකුණක් ඉදි කරන්නෙහු ද?⁹ (129) නුඹලා සදාතනිකයින් (ලෙස ජීවත්වන්නන්) මෙන් මසානි:(නිර්මාණයන්)¹⁰ (ඉදි කර) ගන්නෙහු ද?-

8) නබි තුෂ් ෂු මාණන්ගේ කතා පුවත පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 11:25-49 දක්වා ආයතයන් බලන්න.

9) ඔවුන් ශක්තිමත් පිරිසකි. තම ශක්තිය අනුන්ට පෙන්වීම පිණිස සෑම උස් කඳු වැටියකම තමන්ගේ දැනින් මොවුන් යම් යම් දෑ තනන්නට වූහ.

10) මෙම ආයතයෙහි* සඳහන් ‘මසානි:’ යන අරාබි පදයට අර්ථ බොහෝමයක් ඇත. කලාත්මකව හා නිර්මාණශීලිව තනන ලද ඉදිකිරීම් යන අර්ථය මෙන්ම මාලිගාවන් යන අර්ථය ද මෙයට ඇත. මෙයින් වටහා ගත යුතු කරුණක් නම් මෙහි විවේචනය කර ඇත්තේ ඔවුන්ගේ මෙම ගොඩනැගිල්ලට නොවේ. එනමුත් කුමන කාරණාවක් නිසා මේවා තනනු ලැබුවා ද යන්න විවේචනයට ලක් වී ඇත. එනම් ඔවුන්ට අල්ලාහ් විසින් දෙනු ලැබූ ශක්තිය හා සම්පත් නිසා ඔවුන් උඩඟු වී ඔවුන්ට මරණයක් ඇති නොවේ යනුවෙන් හා විනිශ්චය දින යැයි කිසිවක් නොවේ යැයි මොවුහු වැරදියට විශ්වාස කළෝය. එබැවින් තමන්ට නිරන්තරයෙන් ජීවත් විය හැකි මාලිගා මන්දිරයන් තැනිය යුතු යැයි මොවුන් ගොඩනැගිල්ලක් ඉදි කළෝය. මෙම නිසා ලොවේ සෑම අන්දමකින්ම සියලු සැප සම්පත් ලබා ගැනීමට මොවුන් තැත් කළෝය. මෙමගින් මොවුන් සදාචාරය නොතකා හැරිය බැවින් ඔවුන් දුගීන්ට අපරාධ කරන්නන් වූහ. මොවුන්ගේ උඩඟුකම විවේචනය කොට වැකි අංක 130 හි “තවද නුඹලා (කෙනෙකුට) ග්‍රහණය කරන විට (කිසිදු

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِهَا
 تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِالنَّعَامِ وَالْبَنِينَ ﴿١٣٣﴾ وَالْجَنَّةِ وَالْعِيُونِ ﴿١٣٤﴾ إِنَِّّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَّعْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَعَّيِّينَ ﴿١٣٦﴾ إِنَّ
 هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيِّينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
 لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنَِّّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

-(130) තවද නුඹලා (කෙනෙකුට) ග්‍රහණය කරන විට (කිසිදු කරුණාවකින් තොරව) බලගතු වූවන් ලෙස නුඹලා ග්‍රහණය කරන්නෙහුය. (131) එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වුව. තවද නුඹලා මට අවනත වුව. (132) නුඹලා දන්නා දැයිත් නුඹලාට උපකාර කළ කෙනාට(අල්ලාහ්ට) බිය හක්තිමත් වුව. (133, 134) ඔහු නුඹලාට පණ කුලයට අයත් සතුන් මගින් ද පිරිමි දරුවන්ගෙන් ද උයන් වලින් ද උල්පත් වලින් ද උපකාර කළේය. (135) සැබැවින්ම මම නුඹලා කෙරෙහි මහත් වූ දිනයක දඬුවම (පිළිබඳව) බිය වන්නෙමි.” (යැයි ද හුද්* පැවසුවේය.) (136) (එයට) ඔවුහු (මෙසේ) පැවසුවෝය “නුඹ (අපට) උපදෙස් කළ ද නැතහොත් උපදෙස් කරන්නන් අතුරින් නොවුව ද (එය) අප කෙරෙහි එක සමානය. (137) මෙය(මෙසේ උපදෙස් කිරීම) පෙර වූවන්ගේ සිරිතක්ව මිස නැත. (138) තවද අපි දඬුවමට ලක්වන්නන් නොවෙමු.” (139) ඔවුන්(ආද්* සමූහය) ඔහුව(හුද්ව*) අසත්‍යය කළෝය. එබැවින් අපි ඔවුන්ව විනාශ කළෙමු.¹¹ සැබැවින්ම එහි සංඥාවක් ඇත. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් විශ්වාසකයින් නොවීය. (140) තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔහුමය අති බලසම්පන්න පරම කරුණාහරිත වන්නේ.

(141, 142) ඔවුන්ගේ සහෝදර සාලිහ්* “නුඹලා බිය හක්තිමත් නොවන්නෙහු දැ?”යි සමුද්* (සමූහයා)ට පැවසූ අවස්ථාවේ දී ඔවුන් රසුල්වරුන්ව* අසත්‍යය කළෝය.¹² (143) “සැබැවින්ම මම නුඹලාට විශ්වාසනීය රසුල්වරයෙකු වෙමි.-

කරුණාවකින් තොරව) බලගතු වූවන් ලෙස නුඹලා ග්‍රහණය කරන්නෙහුය” යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ මොවුන්ගේ මෙම සාපරාධී ක්‍රියාව ය.

11) අල් කුර්ආන් 7 : 65-72 හි පාද සටහන් සමග බලන්න.
 12) වැඩි විස්තර සඳහා 7:73 හි පාද සටහන බලන්න.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۞ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞
 أَتُرْكُونَ فِي مَا هُمْنَا أَمِينٌ ۞ فِي جَنَّتٍ وَعَيُْونٌ ۞ وَرُزُوعٍ وَنَحْلٍ طَلْعَهَا
 هَضِيمٌ ۞ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرَاهِينَ ۞ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۞ وَلَا
 تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ۞ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۞ قَالُوا إِنَّمَا
 أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۞ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞
 قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۞ وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
 عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ۞

- (144) එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වුව. තවද නුඹලා මට අවනත වුව. (145) තවද ඒ සඳහා කිසිදු වේතනයක් මම නුඹලාගෙන් නොඅයැදිමි. මාගේ වේතනය සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති කෙරෙහි මිස නැත. (146) (මරණයෙන් හා දඬුවමින්) ආරක්ෂා වුවත් ලෙස මෙ(ලොවෙ)හි ඇති (භාග්‍යවන්ත) දෑ තුළ නුඹලා අත් හරිනු ලබන්නේ ද? (147, 148) (එනම්) උයන් ද උල්පත් ද ගොවිබිම් ද එහි වලු පැසි ඇති ඉඳි ගස් ද අතරෙහි (ආරක්ෂා වුවත්ව නුඹලා අත් හරිනු ලබන්නේද?) (149) තවද නුඹලා (උඩඟු වූ) දක්ෂයින් ලෙස කඳු අතරින් නිවෙස් අඹා තනන්නෝය. (150) එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වුව. තවද නුඹලා මට අවනත වුව. (151) තවද සීමාව ඉක්මවුවත්ගේ විධානයට නුඹලා අවනත නොවුව. (152) (ඔවුන්) මිහිතලයෙහි කලහකම් ඇති කරන්නන්ය. තවද (ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්) සංශෝධනය නොකරන්නන්ය.” (යැයි ද සාලිෂ්* පැවසුවේය.) (153) (එයට) ඔවුහු (මෙසේ) පැවසුවෝය “සැබැවින්ම නුඹ හූනියමට ලක් වුවත් අතුරින්මය. (154) නුඹ අප මෙන් මිනිසෙකු මිස නැත. එබැවින් නුඹ සත්‍යවත්තයින් අතුරින් වූයේ නම් සංඥාවක් ගෙන එවුව.” (155) “මෙය ඔවුදෙනකි.¹³ උඟට (නියම කළ දිනකට ජලය) පානය කිරීමක් ද නුඹලාට නියම කළ දිනකට (ජලය) පානය කිරීමක් ද (වෙන් කර) ඇතැ”යි ඔහු(සාලිෂ්) පැවසුවේය. (156) “තවද නුඹලා උඟව නරකයකින්(හානියකින්) ස්පර්ශ නොකරවුව. (එසේ කළේ නම්) එවිට මහත් වූ දිනයක දඬුවම නුඹලාව ග්‍රහණය කර ගන්නේය.” (යැයි ද ඔහු පැවසුවේය.) (157) පසුව ඔවුහු (උගේ ගෙල සිද දමා) උඟව සාතනය කළෝය. එබැවින් ඔවුහු පසුතැවිලි වූවන් බවට පත් වූවෝය.-

13) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 91 : 13 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ
 ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ۖ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
 أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ وَتَذَرُونَ
 مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ
 لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٦٦﴾ قَالَ إِنِّي لِعَبْدٌ مِّنَ الْغَالِبِينَ ﴿١٦٧﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَاهْلِي مِمَّا
 يَعْبُرُونَ ﴿١٦٨﴾

- (158) එබැවින් දඬුවම ඔවුන්ව ග්‍රහණය කර ගත්තේය.¹⁴ සැබැවින්ම එහි සංඥාවක් ඇත. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් විශ්වාසකයින් නොවීය. (159) තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔහුමය අති බලසම්පන්න පරම කරුණාහරිත වන්නේ.

(160, 161) ලූත්ගේ* සමූහයාට ඔවුන්ගේ සහෝදර ලූත් “නුඹලා බිය හක්තිමක් නොවන්නෙහු දැ?” යි පැවසූ අවස්ථාවේ දී ඔවුන් රසුල්වරුන්ව අසත්‍යය කළෝය. (162) “සැබැවින්ම මම නුඹලාට විශ්වාසනීය රසුල්වරයෙකු වෙමි. (163) එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමක් වවු. තවද නුඹලා මට අවනත වවු. (164) තවද ඒ සඳහා කිසිදු වේතනයක් මම නුඹලාගෙන් නොඇයැදිමි. මාගේ වේතනය සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති කෙරෙහි මිස නැත. (165) ලෝවැසියන් අතුරින් පිරිමින් වෙත නුඹලා (සමලිංගික සේවනය සඳහා) පැමිණෙන්නේද? (166) තවද නුඹලාගේ පරමාධිපති නුඹලා වෙනුවෙන් නුඹලාගේ භාර්යාවන් අතුරින් කවරෙකු මැව්වේ ද ඔවුන්ව නුඹලා අතහරින්නෝය. එනමුත් නුඹලා සීමාව ඉක්මවූ පිරිසකි.” (යැයි ද ලූත් පැවසුවේය.) (167) “අහෝ ලූත්! නුඹ (අපව අල්ලාහ් වෙත කැඳවීමෙන්) නොවැළකෙන්නෙහි නම් සැබැවින්ම නුඹ පිටුවහල් කරනු ලබන අය අතුරින් (කෙනෙකු) වන්නෙහි යැ” යි ඔවුහු පැවසුවෝය. (168) “සැබැවින්ම මම නුඹලාගේ ක්‍රියාව පිළිබඳව පිළිකුල් කරන්නන් අතුරින් වෙමි.” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (169) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔවුහු කරමින් සිටින (අශික්ෂිත) දැයින් මා හා මාගේ පවුල ආරක්ෂා කරනු මැනව!” (යැයි ද ඔහු පැවසුවේය.)-

14) අල් කුර්ආන් 7 : 73-79 හි පාද සටහන් සමග බලන්න.
 15) නබි ලූත් කුමාණන්ගේ* ජනයා තුළ අල්ලාහ් අප්‍රිය කරන භයානක පාපයක් විය. එනම් ඔවුන් සමලිංගික සේවනයේ යෙදුණෝය. මෙම ආයතයෙන් හඳුන්වන්නේ එම සිද්ධිය යි.

فَنَجِّينُهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِبِينَ ﴿١٧٢﴾ وَ
 أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْمِرْيَسِيِّ
 ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَ
 أَطِيعُوا ۖ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧٩﴾

-(170) එබැවින් ඔහුව ද ඔහුගේ පවුලේ සියල්ල ද (ඔහුගේ සමූහයට ඇති වූ විපතක්) අපි මුදවා ගත්තෙමු. (171) (නමුත් විනාශ වන්නට සිටි අය වන) ඉතිරි වූවන් අතරෙහි සිටි මැහැල්ලිය¹⁶ හැර. (172) පසුව අනෙක් අයව (මුළුමනින්ම) අපි විනාශ කර දැමුවෙමු. (173) තවද ඔවුන් කෙරෙහි (දරුණු ගල්) වර්ෂාවක් වැස්සුවෙමු. එබැවින් අවවාදයට ලක්වූවන්ගේ වර්ෂාව නපුරු විය.¹⁷ (174) සැබැවින්ම එහි සංඥාවක් ඇත. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් විශ්වාසිකයින් නොවීය. (175) තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔහුමය අති බලසම්පන්න පරම කරුණාහරිත වන්නේ.

(176, 177) “නුඹලා බිය හක්කිමත් නොවන්නෙහු දැ?”යි ෂුආයිබ් ‘අයිකා’ වැසියන්ට¹⁸ පැවසූ අවස්ථාවේ දී ඔවුන් රසුල්වරුන්ව අසත්‍යය කළෝය. (178) “සැබැවින්ම මම නුඹලාට විශ්වාසනීය රසුල්වරයෙකු වෙමි. (179) එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමත් වුව. තවද නුඹලා මට අවනත වුව. (180) තවද ඒ සඳහා කිසිදු වේතනයක් මම නුඹලාගෙන් නොඇයැදිමි. මාගේ වේතනය සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති කෙරෙහි මිස නැත.-

16) මෙහි ‘මැහැල්ලිය’ යන්නෙන් අදහස් කෙරෙනුයේ නබි ලුක්* කුමාගේ බිරියයි. ඇය ඔහුගේ පවුලේ සාමාජිකාවක වුවද සමලිංගිකයින්ට එම පාපයෙහි යෙදීමට උදව් කළ හෙයින් ඇයද මෙම දඬුවමට භාජනය විය.

17) අල් කුර්ආන් 7 : 80-84 හි පාද සටහන් සමග බලන්න.

18) ‘නබි ෂුආයිබ්’ කුමාණන් මද්යන් වැසියන්ට යවනු ලැබූ නබිවරයෙකු යැයි අල් කුර්ආන් 7:85 හි සඳහන් වී ඇති අතර මෙහි ඔහුගේ වැසියන්ට ‘අයිකා වැසියන්’ යැයි සඳහන් වී ඇත. මද්යන් හා අයිකා යනු එකම ජාතියට අයත් නම් දෙකක් යන්න ඇතැම් අල් කුර්ආන් විද්වතුන්ගේ මතයයි. තවත් ඇතැමුන් මෙම දෙකම එකම සමූහයේ ගෝත්‍ර දෙකක නම් යැයි අදහස් කරන්නෝය. කෙසේ වෙතත් නබි ෂුආයිබ් කුමා අයිකා හා මද්යන් වැසියන්ට යවනු ලැබූ නබිවරයා ය. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 11:87-94, 26:117 හා අල් කුර්ආන් 29:36 හි පාද සටහන සමග බලන්න.

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْبُخْسِيِّينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا
 تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْمُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾ وَأَنْفَعُوا الَّذِينَ خَلَقْتُمْ وَ
 الْجِبِلَّةَ الْأُولَىينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ
 نَظُنُّكَ لَبِئْسَ الْكُذِّبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
 ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ عَذَابٌ يَّوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ
 عَذَابَ يَّوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

- (181) නුඹලා (යමක් මැන දෙන විට) මිනුම් සම්පූර්ණ කරවු. තවද නුඹලා (එහි අඩුපාඩු කම් කර අන් අයට) අලාභ කරන්නන් අතුරින් නොවවු. (182) තවද නුඹලා සෘජු තුලාවකින් කිරවු. (183) තවද නුඹලා ජනයාට ඔවුන්ගේ භාණ්ඩ (නියමිත ප්‍රමාණයට වඩා) අඩු නොකරවු. තවද නුඹලා මිනිතලයෙහි කලහකාරකම් පතුරුවමින් සීමාව ඉක්මවා නොයවු. (184) තවද නුඹලාව ද (නුඹලාට) පෙර මැවීම් (වන නුඹලාගේ පරපුර) ද මැවූ කෙනාට(අල්ලාහ්ට) බිය භක්තිමත් වවු.” (යැයි ද ෂුඅයිබ්* පැවසුවේය.) (185) (එයට) ඔවුහු (මෙසේ) පැවසුවෝය “ සැබැවින්ම නුඹ හුනියමට ලක් වුවත් අතුරින්මය. (186) තවද නුඹ අප මෙන් මිනිසෙකු මිස නැත. තවද නුඹ අසත්‍යවත්තයින් අතුරින් (කෙනෙක්) යැයි සැබැවින්ම අපි සිතන්නෙමු. (187) එබැවින් නුඹ සත්‍යවත්තයින් අතුරින් (කෙනෙකු) වන්නේ නම් අහසින් කැබැල්ලක් අප වෙත හෙළවු.” (188) (එයට) “ නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව මාගේ පරමාධිපති මැනවින් දන්නේ යැ”යි ඔහු පැවසුවේය. (189) ඔවුහු(අයිකා වැසියන්) ඔහුව(ෂුඅයිබ්ව) අසත්‍යය කළෝය. එබැවින් (අඳුරු වලාකුළෙන්) හෙවණ ලද දිනයේ¹⁹ දඬුවම ඔවුන්ව ග්‍රහණය කර ගත්තේය. සැබැවින්ම එය මහත් වූ දිනයක දඬුවම විය. (190) සැබැවින්ම එහි සංඥාවක් ඇත. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් විශ්වාසිකයින් නොවීය. (191) තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔහුමය අති බලසම්පන්න. පරම කරුණාහරිත වන්නේ.

19) මෙම පාපතරයින්ට දෙනු ලැබූ දඬුවම කුමක්දැයි අල් කුර්ආන්හි සඳහන් වී නැත. උෂ්ණ කාලගුණයක් ඔවුන්ට ඇති වී තිබෙන විට වැහි වලාකුළක් පවතක් සමග ඔවුන් වෙත පැමිණෙනු ඔවුන් දැක සියල්ල සතුටින් එය දෙස ශීඝ්‍රයෙන් පැමිණියෝය. ඔවුන් සියල්ල එම වලාකුල යට එක් රැස් වූ විට එය ගින්නක් බවට පත් වී ඔවුන්ව පුලුස්සා දැමීමේය යැයි ඇතැම් වාර්තාවන්හි සඳහන් වී ඇත. මෙම වාර්තාවට අනුව “හෙවණ ලද දිනයේ දඬුවම” යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ මෙම දඬුවමයි. කෙසේ වෙතත් මෙම වාර්තාවෙහි තහවුරුතාවේ බලහිතත්වයක් තිබෙන බැවින් අපට කිසිවක් නිත්‍යව පැවසිය නොහැකිය.

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَأْتِيَهِمُ الْعِلْمُ بِنُوحٍ إِذْ أَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَارُوا فِي الْأَرْضِ ﴿١٩٧﴾ فَوَقَّاعًا أَفْرَاقًا ﴿١٩٨﴾ وَجَاءَهُمْ طُوفَانٌ مِّنْ غَيْرِ آلٍ ﴿١٩٩﴾ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كَانُوا فِيهَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٠٠﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾

(192) සැබැවින්ම මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපතිගේ පහළ කිරීමකි. (193, 194, 195) (නබිවරය) නුඹ අවවාද කරන්නන් අතුරින් වනු පිණිස පැහැදිලි අරාබි බසින් නුඹගේ හදවත මත එ(ම අල් කුර්ආන)ය රැගෙන විශ්වාසනීය රූත් (වන ජබර්ලූ*)²⁰ පහළ විය. (196) තවද සැබැවින්ම මෙය පෙරවූවන්ගේ ධර්ම පුස්තකයන්හි (සඳහන්ව) තිබුණි.²¹ (197) ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ගේ දැනුම ඇත්තන් මෙය (සත්‍යය යැයි) දැන සිටීම ඔවුනට (ප්‍රමාණවත්) සාධකයක් නොවූයේ ද?²² (198, 199) තවද අරාබි නොවන සමහරුන් කෙරෙහි අපි මෙය පහළ කර පසුව ඔහු(නබිවරයා) එය ඔවුනට පාරායනා කළේ නම් ඔවුහු එය පිළිබඳව විශ්වාසිකයින් නොවන්නෝය. (200) අපි එය වැරදිකරුවන්ගේ හදවත් තුළ ප්‍රවිෂ්ට කළේ මෙලෙසය.²³ (201) ඔවුන් වේදනීය දඬුවම දකින තුරු එය විශ්වාස නොකරන්නෝය. (202) එවිට ඔවුන් නොහැඟෙන්නන්ව සිටිය දී එය(එම දඬුවම) අනපේක්ෂිතව ඔවුන් වෙත පැමිණෙනු ඇත.-

20) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 97 : 4 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

21) අල් කුර්ආනයේ මූලික ඉගැන්වීම වන අල්ලාස්ගේ ඒකදේවත්වය හා විනිශ්චය දිනය වැනි විශ්වාසය හා සම්බන්ධ දෑ පැරණි ධර්ම පුස්තකයන්හි ද සඳහන් වී තිබුණි. "තවද සැබැවින්ම මෙය" යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ මෙම ඉගැනුමයි. එසේත් නොමැතිනම් 'මෙම අල් කුර්ආන් හා අවසාන දූතයා මුහම්මද් ෂු කුමාණන් වේ' යන පුවත ඇතැම් පැරණි දේව ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇති බැවින් මෙයින් අදහස් වන්නේ අල් කුර්ආන් හා අවසාන නබිවරයා පිළිබඳව වූ විස්තර විය හැකිය.

22) මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට දේව ග්‍රන්ථ කිසිවක් පිළිබඳව දැනුමක් තිබුණේ නැත. එනමුත් අල් කුර්ආන්හි මූලික ඉගැනුම් තමන්ගේ දේව ග්‍රන්ථයේ ඉගැනුමට සමාන යැයි බොහෝ කිතුනුවන් හා යුදෙව්වන් පවසා සිටියෝය. එපමණක් නොව ඔවුන් අතුරින් ඇතැමුන් ඔවුන්ගේ දේව ග්‍රන්ථයෙහි අවසාන දූතයකු පැමිණෙන බව අනාවැකි සඳහන් වී ඇති අතර එයින් අදහස් කරන්නේ නබි මුහම්මද් ෂු කුමා යැයි ද පැවසුවෝය.

23) අල් කුර්ආනය නබි මුහම්මද් ෂු කුමාණන්ට පහළ නොවී අරාබි නොවන්නෙකු වෙත පහළ කරනු ලැබ තිබුණේ නම් එහි ආශ්චර්යභාවය තව තවත් අධික වන්නට තිබිණ. එසේ වුවද පාපකර මුරණ්ඩුකාරයින් එය කිසිවිටෙක විශ්වාස කරන්නේ නැත. ඔවුන්ගේ අහංකාර කමින් හා පාප ක්‍රියාවන් හේතුවෙන් අල් කුර්ආනය මගින් ඔවුන්ගේ හදවත්හි අල්ලාස් කිසිදු බලපෑමක් ඇති කරන්නේ නැත.

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفَبِعَدَابِنَا يُسْتَعْجَلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ
 سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَسْتَعْوُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَ
 مَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَوْمٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنْزِيلُهَا
 الشَّيْطَانِ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّبْعِ لَكَزُؤُونَ ﴿٢١٢﴾
 فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾
 وَخُفِضَ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَاكَ فَقُلْ إِنْ بَرِئْتُ مِنَ اللَّهِ
 تَعَالَىٰ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

- (203) තවද ඔවුහු “අපි අවකාශ දෙනු ලැබුවත් වන්නෙමු දැ?” යි පවසන්නෝය.
 (204) (මීට පෙර ඔවුන් දඬුවම ඉක්මන් කරන මෙන් සමච්චලයෙන් පැවසුවා සේ)
 එවිට ඔවුන් අපගේ දඬුවම ඉක්මන් කරන මෙන් පතනුයේ ද? (205, 206, 207) අපි
 ඔවුනට වසර ගණනාවක් (මෙලොව ජීවිතය) භුක්ති විඳීමට සලස්වා පසුව ඔවුනට
 ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ දැ(දඬුවම) පැමිණියේ නම් ඔවුන් භුක්ති විඳිනු ලබමින් සිටි දැ
 ඔවුනට එලක් නොවන බව නුඹ අවධානය කළෙහි ද? (208, 209) කිසිදු
 ගම්මානයක්, අවවාද කරන්නන් උපදෙස් කිරීම පිණිස එයට (පැමිණ) සිටියා මිස
 අපි විනාශ නොකළෙමු. තවද අපි (කිසිවෙකුට) අපරාධ කරන්නන් නොවීමු.

(210) **ෂෙයිතාන්වරුන්** මෙ(ම **කුර්ආන**)ය රැගෙන පහළ වූයේ නැත.²⁴ (211)
 තවද එය ඔවුනට සුදුසු නොවීය. ඔවුන් (එයට) ශක්ති දරන්නේ ද නැත. (212)
 සැබැවින්ම (දේව පණිවිඩය පහළ වන අවස්ථාවේ දී) ඔවුන් (එය) සවන් දීමෙන්
 වළක්වනු ලැබුවන්ය. (213) එබැවින් නුඹ **අල්ලාෂ්** සමග වෙනත් දෙවියෙකු
 නොකැඳවුව. එසේ (කැඳවූයේ) නම් නුඹ දඬුවම් කරනු ලබන්නන් අතුරින්
 වන්නෙහිය. (214) තවද (නබිවරය,) නුඹ නුඹගේ සමීප ඥාතීන්ට අවවාද කරවුව.
 (215) තවද විශ්වාසිකයන් අතුරින් නුඹව අනුගමනය කරන්නන්ට නුඹගේ
 පියාපත්(දයාව) හෙළවුව. (216) එබැවින් ඔවුන්(සමීප ඥාතීන්) නුඹට පිටුපැවේ නම්
 එවිට නුඹ “සැබැවින්ම මම නුඹලා (පිටුපා) කරන දැයින් නිදොස් වෙමි” යැයි
 පවසුව. (217) තවද නුඹ අති බලසම්පන්න පරම කරුණාහරිතයාණන් (වන
අල්ලාෂ්) වෙත (සියල්ල) භාර කරවුව. (218) (ඔහු) කවුරුන්දයත් නුඹ (සලාතය
 සඳහා) සිට ගන්නා මොහොතේ දී නුඹව දකින්නේය.-

24) **නබි මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන් **ෂෙයිතාන්**ගෙන් පුවත් ලබන හුනියම්කරුවෙකු යැයි පවසන
 උදවියට පිළිතුරක් වශයෙන් මෙම වැකිය පහළ වූයේය.

وَتَقَلَّبَكَ فِي السُّجُودِ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّيِّعُ الْعَلِيمُ ﴿٢١٩﴾ هَلْ أَنْبَيْتُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ
 الشَّيْطَانُ ﴿٢٢١﴾ تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السِّنَّ وَآكُفْرَهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ وَ
 الشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَّهْيَبُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا
 لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَبِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
 بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

-(219) තවද සුජුද(සලාතය) කරන්නන් අතර (විවිධ ඉරියව් සඳහා කරන) නුඹගේ වලනය ද (ඔහු දකින්නේය). (220) සැබැවින්ම සර්ව ශ්‍රාවක සර්වඥ ඔහුම ය.

(221) ඡෙයිතාන්වරුන් පහළ වන්නේ කවරෙකු කෙරෙහි දැයි මම නුඹලාට දැනුම් දෙන්න ද? (222) සෑම (බොරු) ගොතන පාපතරයෙකු කෙරෙහිම ඔහු පහළ වන්නේය. (223) ඔවුන් සවන් දුන් දෑ (පාපතරයින්ගේ සවනට ද) දමන්නෝය. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා අසත්‍යවත්තයින්ය. (224) කවියන් (පිළිබඳව නම්) ඔවුන්ව (සීමාව ඉක්මවමින්) නොමග ගියවුන් අනුගමනය කරන්නෝය.²⁵ (225) සැබැවින්ම ඔවුන් සෑම මිටියාවතකම (සීමාව ඉක්මවමින්) සැරිසරනු නුඹ නොදුටුවෙහි ද? (226) තවද සැබැවින්ම ඔවුන් නොකරන දෑ පවසන්නෝය.²⁶ (227) (නමුත් කවියන් අතුරින්) විශ්වාස කර යහකම් කර අල්ලාහ්ව අධික ලෙස මෙනෙහි කර තමන් අපාරාධ කරනු ලැබුවායින් පසු (මුස්ලිම්වරුන්ව) ආරක්ෂා කළවුන් හැර.²⁷ තවද අපාරාධ කළවුන් ඔවුන් කවර හැරී යන ස්ථානයකට හැරී යන්නේ දැ?යි මතු දැන ගනු ඇත.

25) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් කවියෙකු යනුවෙන් ද අල් කුර්ආනයේ කවි සඳහන්ව ඇතැයි ද මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ව්‍යාජ තර්කයට පිළිතුරක් වශයෙන් මෙම වැකිය පහළ විය.

26) “සෑම මිටියාවතකම (සීමාව ඉක්මවමින්) සැරිසරනු” යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ, කවියන් තම කවි පෙළ සකසා ගැනීම පිණිස මනාකල්පිතව ඕනෑම දැයක් පැවසීමයි. “ඔවුන් නොකරන දෑ පවසන්නෝය” යන පදයෙහි අර්ථය නම් කවියන් තමන්ගේ ධෛර්ය හා ත්‍යාගශීලිභාවය ගැන ගර්වයෙන් තම කවියෙහි කියාපෑම ය.

27) මෙම ආයතයෙහි පොදුවේ කවියන්ගේ ගුණාංග පැහැදිලි කිරීමෙන් පසුව, කවුරුන්ගේ කවි තමන්ව යහපත් ක්‍රියාවෙන් නොවළක්වා තවද මුස්ලිම්වරුන්ට හා අල් කුර්ආනයට එරෙහිව කවි පවසන්නන්ගේ කවිවලට විරුද්ධ වන්නේද එම යහ කවියන් පිළිබඳව මෙම වැකියෙන් පෙන්වා දෙයි.

27

سورة النمل

සුරා අත් නමිල්

(කහුඹුලා)

හැඳින්වීම

අල් කුර්ආන්* විග්‍රාහයකයින් අතුරින් ප්‍රධානියා වන අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්‍රාහිම අබ්බාස්* කුමාණන්ගේ සමීක්ෂණයට අනුව මෙම සූරාව පහළ වූයේ 'අෂ් ෂුඅරා' නම් 26 වන සූරාවට පසුවය. අනෙක් මක්කී සූරාවන්හි මෙන් මෙම සූරාවෙහි අරමුණ ද ඉස්ලාමයේ මූලික ප්‍රතිපත්ති ස්ථාපිත කිරීමය.

නබි මුසා* කුමාණන්, නබි ලුත්* කුමාණන් සහ නබි සාලිහ්* කුමාණන් යන නබිවරුන්ගේ* වෘත්තාන්ත මෙම සූරාව මගින් මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ගෙන හැර පා ඇත. මෙම නබිවරුන්ගේ සමූහයේ සිටි ඇතැම් ප්‍රධානීන්ට තමන්ගේ දේපළ, සමාජයේ තමන්ට තිබුණු නම්බු නාමයන්, තමන්ට තිබුණු ගර්වය හා සත්‍යයට එරෙහිව තමන් අතර තිබුණු අහංකාර ගතිගුණ යනාදී සෑම කරුණක්ම නබි මුහම්මද්* කුමාණන්ගේ සමූහයේ සිටි මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් තුළ ද දක්නට තිබුණි. එනමුත් ඔවුන්ට තිබූ මේ කිසිදු සම්පතක් මොවුන්ට පැමිණි අල්ලාහ්ගේ දඬුවමින් ආරක්ෂා කළේ නැත. මීට පටහැණිව නබි සුලෙයිමාන්* කුමාණන්ට මුළු ලොවෙහි පාලන බලය දී තිබුණ ද ඒ කිසිවක් එකුමාණන් අල්ලාහ්ට අවනත වීමට බාධකයක් වූයේ නැත. තවද තමන් ගර්වයට පත් වීමට කාරණාවක් වූයේ ද නැත. එසේම නබි සුලෙයිමාන්* කුමාණන්ගේ කාලයේ සබ්‍ය නගරයේ රැජින ද නොමගෙහි සිටි නමුත් සත්‍යය වටහා ගත් විගස එය පිළිගැනීමට තම පාලන බලය බාධාවක් වූයේ නැත. මෙම විෂය පැහැදිලි කිරීම පිණිස නබි සුලෙයිමාන්* කුමාණන් හා සබ්‍ය වැසියන්ගේ රැජින අතර වූ සිදුවීම මෙහි සඳහන් වී ඇත.

27 සූරා අන් නමිල් (කුහුඹුවා)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 93 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

طس¹ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ² هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ³ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ⁴ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ⁵ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ⁶ وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ⁷ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بَخْرٌ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ⁸

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) කා. සිත්.¹ ඒවා² අල් කුර්ආනයෙහි* හා (සත්‍යය හා අසත්‍යය) පැහැදිලි (කරන්නා වූ) ධර්ම පුස්තකයෙහි වදන්ය. (2) (මෙය) විශ්වාසිකයින්ට යහමගක් හා ශුභාරංචියකි. (3) ඔවුන් කවරුන්දයත් සලාතය* ස්ථිරවම ඉටු කර රසකාත්* ලබා දෙන්නන් වෙති. තවද ඔවුන් පරමාන්ත දිනය පිළිබඳව තරයේ විශ්වාස කරන්නන්ය. (4) සැබැවින්ම පරමාන්ත දිනය පිළිබඳව විශ්වාස නොකරන්නන් නම් ඔවුනට තම ක්‍රියාවන් අපි අලංකාර කර පෙන්වූයෙමු. එබැවින් ඔවුහු ව්‍යාකූලත්වයේ පසු වෙති. (5) ඔවුන්මය නපුරු දඬුවම හිමි වූවන් වනුයේ. පරමාන්ත දිනයේ අලාභවන්තයින් වන්නේ ද ඔවුන්මය. (6) තවද (නබිවරය.) සැබැවින්ම නුඹ සර්වඥ සර්ව ප්‍රඥාවන්තයා (වන අල්ලාහ්) වෙතින්ය අල් කුර්ආනය දෙනු ලබනුයේ.

(7) “සැබැවින්ම මම ගින්නක් දුටිමි. එයින් මා නුඹලාට පණිවිඩයක් ගෙන එමි. එසේ නොමැති නම් උණුසුම තපින්නට ගිනි මැලයක් ගෙන එමි.” යැයි මූසා* තම පවුලට පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).-

1) මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 හි පාද සටහන බලන්න.
 2) මෙහි ‘ඒවා’ යනුවෙන් අදහස් වී ඇත්තේ මෙම සූරාවෙහි අන්තර්ගත ආයතයන් ය. තවද (සත්‍යය හා අසත්‍යය) පැහැදිලි (කරන්නා වූ) ධර්ම පුස්තකය යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත්තේද අල් කුර්ආනයම ය.

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾
 يُؤْتِيهِ اللَّهُ الْغَنِيَّةَ الْعِزِّزَ الْحَكِيمَ ﴿٩﴾ وَأَتَىٰ عَصَاكَ ۗ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَّتْ ۖ كَانَتْهَا جَانٌّ ۖ وَلِي
 مُدْبِرًا ۖ وَلَمْ يُعَقِّبْ ۗ يَٰيُوسَىٰ لَا تَخَفْ ۗ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَىٰ الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ
 بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّجْ بَيْضَاءَ مِنْ
 غَيْرِ سُوءٍ ۗ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ
 آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

(8) ඔහු ඒ වෙත පැමිණි විට “ගින්න අසල සිටින්නා(මුසා) ද ඒ අවට සිටින්නන්(මලක්වරුන්*) ද භාග්‍යමත් විය.³ තවද සමස්ත විශ්වයන්හි පරමාධිපති වන අල්ලාහ් සුවිශුද්ධය” යැයි අමතනු ලැබීය. (9) “අහෝ මුසා,* සැබැවින්ම එම කරුණ නම් අති බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත අල්ලාහ් මම වෙමි.” (10) තවද “නුඹ නුඹගේ සැරයටිය (බිම) දමවු.” (යැයි ද අමතනු ලැබීය.) ඔහු එය (බිම දැමූ කල්හි) සර්පයෙකු මෙන් නළියනු දුටු විට ඔහු පසුබැස පසුපස නොබලා හැරී දිව්වේය. (එවිට) “අහෝ මුසා! නුඹ බිය නොවවු. සැබැවින්ම මම (කවරෙකුදයත්) රසුල්වරුන්* මා ඉදිරියේ බිය නොවන්නෝය.” (11) “තවද අපරාධ කර පාපකමට අනතුරුව (එය පාපෝච්චාරණය මගින්) යහපතක් බවට ප්‍රතිස්ථාපනය කර ගත් අය ද (බිය නොවන්නෝය).⁴ එබැවින් සැබැවින්ම මම අති ක්ෂමාශීලීය. පරමා කරුණාහරිතය. (12) තවද (මුසා) නුඹ තම (කමිස) සාක්කුව තුළට නුඹගේ අත ඇතුළු කරවු. එය කිසිදු නරක(රෝගය)කින් තොරව සුදුවන්ව පිට වන්නේය. (මෙය නුඹ) ෆිර්අවුන්* හා ඔහුගේ පිරිස වෙත (ගොස් ගෙන හැර පෙන්වන්නා) වූ සාධක නවයෙහිය. සැබැවින්ම ඔවුහු පාපතර පිරිසක් වූහ.”(යැයි ද අමතනු ලැබීය.)

(13) අපගේ සාධකයන් පැහැදිලිවම ඔවුන් වෙත පැමිණි විට “මෙය පැහැදිලි හුනියමකි.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.-

3) එනම් මොහු සොයමින් පැමිණි ගින්න තිබුණේ අල්ලාහ්ගේ ආශිර්වාදයට ලක් වූ ස්ථානයක ය. මන්දයත් එම ස්ථානය මොහුට නබීත්වය* ලබා දීමට අල්ලාහ් විසින් තෝරා ගනු ලැබූ ස්ථානයක් වූ බැවිනි.

4) නබි මුසා* ශුඛ ක්‍රමාණන් බිය වන්නට ඇත්තේ ඔහු විසින් මිසරවැසියකු ඝාතනයට ලක් වූ හෙයිනි. එබැවින් මෙම බිය තුරන් කිරීමට අල්ලාහ් මෙම ආයතයේ “පාපකම් කර ඒ සඳහා පාපෝච්චාරණය කරන්නා පාපකම් නොකළ කෙනෙකු හා සමානය” යනුවෙන් අදහස් කර ඇත. එබැවින් මෙහි ඔහුට බිය වීමට හේතුවක් නොවීය. මන්දයත් ඔහු කළ එම පාපය සඳහා ඔහු පාපෝච්චාරණය කර තිබුණි.

وَجَادُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ
 ﴿١٤﴾ وَكَفَدْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا ۖ وَقَالَ الْغَدُّ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ
 عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَ
 أَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۖ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْبُيِّنُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ
 وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا آتَوَا عَلَىٰ وَادِ النَّبْلِ قَالَتْ نَبْلَةٌ يَا أَيُّهَا
 النَّبْلُ ادْخُلَا مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطَبَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ ۖ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

-(14) ඔවුන්ගේ ආත්මාවන් එය තරයේ විශ්වාස කර තිබුණ ද අපරාධිතව හා උඩඟුකමින් එය පිටුපෑහ. එබැවින් කලහකාරීන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැයි (නබිවරය) තුඹ නිරීක්ෂා කර බලවු.

(15) දාඩුද්ඊ* ද සුලෙයිමාන්* ද අපි ඥානය ප්‍රදානය කළෙමු. “අල්ලාහ්ගේ විශ්වාසවන්ත ගැත්තන් අතුරින් බොහෝ දෙනාට වඩා අපව උසස් කළ ඔහුටම සියලු ප්‍රශංසා හිමියැ”යි ඔවුන් දෙදෙනා පැවසුවෝය. (16) සුලෙයිමාන් දාඩුද්ඊ උරුමකම් පෑහ.⁵ “ජනයිති, පක්ෂීන්ගේ භාෂාව අපට උගන්වනු ලැබී ඇත. තවද සියලු දෑ ද අපහට පිරිනමනු ලැබී ඇත. සැබැවින්ම මෙයමය පැහැදිලි භාග්‍යය වනුයේ” යැයි ඔහු(සුලෙයිමාන්) පැවසුවේය.

(17) සුලෙයිමාන් වෙනුවෙන් ජීන්වරුන්ගෙන්* ද මිනිසුන්ගෙන් ද පක්ෂීන්ගෙන් ද යුත් තම සේනාව එක් රැස් කරනු ලැබ ඔවුන් පෙළ ගස්වා හරින ලදී. (18) ඔවුන් කුහුඹුවන්ගේ නිමිතය තෙක් පැමිණි විට කිහිඹියෙකු (තම කුහුඹුවන් අමතා) “කුහුඹුවනි, තුඹලාගේ වාසස්ථාන වෙත පිවිසෙවු. සුලෙයිමාන්* හා ඔහුගේ සේනාවන්, ඔවුන් නොදැනුවත්ව තුඹලාව පාගා නොදැමිය යුතුයැ”යි පැවසීය.-

5) මෙම ආයතනයෙහි ‘උරුමකම් පෑවේය’ යනු නබි දාඩුද්ඊ කුමාණන් අතහැර ගිය ධනය හෝ දේපළ නොවේ. එනමුත් නබි සුලෙයිමාන් කුමාණන් නබි දාඩුද්ඊ කුමාණන්ගෙන් උරුම කර ගත්තේ ඔහුගේ නබිත්වයයි. මන්දයත් නබි වදනක මෙසේ සඳහන් වී ඇත ‘නබිවරුන් අතහැර ගිය දේපළ පෙළපත් උරුම දේපළ බවට පත් නොවේ. එනමුත් එය සඳකා* වස්තූන් වේ’. එබැවින් මෙහි උරුම කර ගත්තේ තම පියාගේ දැනුම හා ඔහුගේ නබිත්වය මිස ඔහුගේ දේපළ නොවේ.

فَتَبَسَّمْ صَاحِبًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى
 وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾ وَتَقَدَّرَ
 الطَّيْرُ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدَىٰ ۗ أَمْ كَانِ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأَعِدَّنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا
 أَوْ لَا أَذْبَحْنَهُ أَوْ لِيَأْتِيَنَّيَ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطَّتْ بِهَا لَمْ تَحِطْ
 بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبِيٍّ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

(19) එවිට උගේ ප්‍රකාශයෙන් ඔහු (පුදුම වී) මදහසකින් සිනාසී “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මා වෙත ද මාගේ දෙමාපියන් වෙත ද නුඹ පිරිනැමූ නුඹගේ භාග්‍යයන් සඳහා මම කෘතවේදී වීමට ද කවර ක්‍රියාවකින් නුඹ තෘප්තියට පත් වන්නේ ද එවැනි දැහැමි ක්‍රියාවක් කිරීමට ද මට ප්‍රඥාව ලබා දෙනු මැනව. තවද නුඹගේ දයාව හේතු කොට ගෙන නුඹගේ දැහැමි ගැත්තන් අතරෙහි නුඹ මා ඇතුළත් කරනු මැනව!” යැයි පැවසුවේය.⁶

(20) ඔහු පක්ෂීන්ව සෝදිසි කළේය. (හුද්හුද් ⁷ පක්ෂියා එහි නොවීය.) එවිට “හුද්හුද්ව මා නොදකිනුයේ මන්ද? නැතහොත් උභ්‍ය නොපැමිණියවුන් අතුරින් වී දැ”යි ඔහු විමසුවේය. (21) “සැබැවින්ම මම උභ්‍ය දැඩි දඬුවමකින් දඬුවම් කරන්නෙමි. එසේ නොමැති නම් සැබැවින්ම මා උභ්‍ය කපා දමන්නෙමි. එසේ නොමැති(ව නිදොස් වීමට) නම් උභ්‍ය මා වෙත පැහැදිලි සාධකයක් ගෙන ආ යුතුමය” (යැයි ඔහු පැවසුවේය.) (22) (පසුව) උභ්‍ය (නුදුරින් පැමිණ) මද වේලාවක් රැඳී සිටියේය. පසුව “නුඹ(ගේ ඥානයෙන්) පරිග්‍රහණය නොකළ දෙයක් මම පරිග්‍රහණය කළෙමි. සබ්‍ය (නගරයේ) සිට නිසැක පණිවිඩයක් නුඹ වෙත මම ගෙන ආවෙමි”.⁸ යැයි උභ්‍ය පැවසුවේය.-

6) මෙම සුරාවෙහි* 16 වන ආයතයෙහි සඳහන් වී ඇති අයුරින් නබි සුලෙයිමාන් ﷺ තුමාණන්ට සතුන්ගේ භාෂාව වටහා ගැනීමේ හැකියාව ඔහු ලද ප්‍රාතිහාර්යයකි. මෙතුමා ගමන් කරමින් සිටි මාවත කුහුඹුවන්ගෙන් පිරි තිබුණි. එහිදී එක් කුහුඹුවෙකු අනෙක් කුහුඹුවන්ට අවවාද කරනු ඇසූ නබි සුලෙයිමාන් ﷺ තුමාණන්ට අල්ලාස් තමන්ට කර ඇති දායාදයන් මතක් වී ඒ සඳහා අල්ලාස්ට ඔහු ස්තූති පුද කළේය.

7) එනම් එක්තරා පක්ෂී විශේෂයකි.

8) සබ්‍ය වැසියන් පිළිබඳව අල් කුර්ආන්* 34:15 හි පාද සටහනෙහි සඳහන් වී ඇත. එහි රැජිනගේ නම ‘බිල්කිස්’ වේ. නබි සුලෙයිමාන් ﷺ තුමාණන්ට මෙම සබ්‍ය නම් නගරය නොදැන සිටියා නොවේ. නමුත් මෙහි ‘හුද්හුද්’ නම් පක්ෂියා ගෙන ආ පණිවිඩය නම් එහි සිටි වැසියන් පිළිබඳව ය.

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَبْلُغُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا
 يَسْجُدُونَ لِلشَّيْطَانِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْيَانَهُمْ فَصَدَّاهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
 فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ
 مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنُنظِّرُ
 أَصْدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَاَلْقِهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانظُرْ
 مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَإِنَّ إِنِّي أَلْقَيْتُ إِلَيْكُمْ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾

(23) (“එම පුවත කුමක් දැ?” යි හුද්හුද්ගෙන් සුලෙයිමාන්* විමසූ විට) “සැබැවින්ම මම (සබෑ වැසියන් වන) ඔවුන්ව පාලනය කරන්නා වූ ස්ත්‍රියක් දුටුවෙමි. ඇයට සියලු දැයින්ම පිරිනමනු ලැබී ඇත. ඇයට විශාල රාජාසනයක් ද ඇත. (24) ඇය හා ඇයගේ පිරිස අල්ලාස් හැර හිරුට නමදිනු මම දුටුවෙමි. තවද ඡෙයිතාන් ඔවුනට ඔවුන්ගේ (නිෂ්ඵල) ක්‍රියාවන් අලංකාර කර පෙන්වා ඇත. (නිවැරදි) මාර්ගයෙන් ඔවුන්ව ඔහු වළක්වා ඇත. එබැවින් ඔවුන් යහමග නොලබන්නෝය. (25) (එනම්) අහස්හි හා මිනිතලයේ සැඟවී ඇති දෑ පිට කරන්නා වූ⁹ ද නුඹලා සඟවන දෑ හා නුඹලා හෙළිදරව් කරන දෑ (මැනවින්) දන්නා වූ ද අල්ලාස්ට ඔවුන් සුඤ්ඤ* නොකරන්නෝය” (යැයි ෭෦ පැවසුවේය). (26) අල්ලාස්, ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නැත. (ඔහු) මහත් වූ අර්ෂ්හි* පරමාධිපතිය.¹⁰

(27) (එවිට) ඔහු(සුලෙයිමාන් හුද්හුද්ට මෙසේ) පැවසුවේය. “නුඹ සත්‍යය පැවසුවේ ද නැතහොත් නුඹ අසත්‍යය පවසන්නන් අතුරින් දැයි අපි මතු (නිරීක්ෂා කර) බලන්නෙමු. (28) මාගේ මෙම ලිපිය රැගෙන ගොස් ඔවුන් වෙත එය දමවු. පසුව ඔවුන් වෙතින් හැටි ඔවුන් කුමන ප්‍රතිචාරයක් දක්වන්නේ දැයි (නිරීක්ෂා කර) බලවු.”

(29) (හුද්හුද්ගේ ලිපිය ලැබූ සැණින් ඇය තම අමාත්‍යවරුන් අමතා) “ ප්‍රධානියනි, මා වෙත උතුම් ලිපියක් හෙළනු ලැබීය” යැයි ඇය පැවසුවාය.-

9) මෙහි අහස්හි සැඟවී ඇති දෑ යනු වර්ෂාවක් නොමැතිව තිබෙන අවස්ථාවේ වර්ෂාව ඇති වීම ද මහපොළොවේ සැඟවී ඇති දෑ යනු වියළි පොළොවෙහි කිසිවක් නොතිබූ තත්ත්වයේ හට ගැනෙන්නා වූ ගහකොළ පැළෑටි ආදියයි.

10) මෙය සුඤ්ඤ* කළ යුතු ආයතනයකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:206 හි පාද සටහන බලන්න.

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَلْقُوا أَمْرِي فَمَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ
 أَوْلُو قُوَّةٍ وَأُولُو آبَاسٍ شَدِيدٍ ﴿٣٣﴾ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٤﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمَلُوكَ
 إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَافَ أَهْلِهَا آذِلَّةً ﴿٣٥﴾ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ
 إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنظِرَةً بِمَ يُرْجِعُ الْبُرْسَلُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٌ قَالَ أَنُبِدُّوَنِي بِبَالٍ
 فَبَا أَسْتَأْذِنُ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ ﴿٣٨﴾ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٩﴾ إِرْجِعْ إِلَيْهِمْ
 فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا آذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٤٠﴾

- (30) "සැබැවින්ම එය සුලෙයිමාන්ගෙන්ය.* සැබැවින්ම එ(ම ලිපි)ය 'සැමට කරුණාහරින පරම කරුණාහරින අල්ලාස්ගේ නාමයෙනි... (31) තවද නුඹලා මා ඉක්මවා නොයවු. තවද අවනතවන්නන් ලෙස මා වෙත පැමිණෙවු'. (යැයි සඳහන්ව තිබුණි.)" (32) "ප්‍රධානියනි, මාගේ විෂයෙහි මා වෙත තීරණය ලබා දෙවු. නුඹලා (අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට) පෙනී සිටින තෙක් කිසිදු කරුණක් මා තීරණය කරන්නෙකු නොවෙමි." යැයි ඇය කීවාය. (33) "අපි බලයෙන් යුක්ත ද දැඩි සටන්කාමීන් ද වෙමු. එම කරුණ (තීරණය ගැනීමේ අයිතිය) ඔබ සතුය. එබැවින් ඔබ කුමක් අණ කර(න්නට තීරණය කර)න්නේ දැයි ඔබ නිරීක්ෂා කර බලවු." යැයි ඔවුහු කීවේය. (34) "සැබැවින්ම රජවරුන් ගමකට ඇතුළු වූ විට එය විනාශ කරති. එහි වැසියන්ගෙන් ගෞරවනීය අය අවමන් අය බවට පත් කරති. එලෙසම ඔවුන් (අපට ද) කරන්නෝය." යැයි ඇය පැවසුවාය. (35) "තවද සැබැවින්ම මම ක්‍රියාගයක් ඔවුන් වෙත යවන්නෙමි. පසුව (මාගේ රාජ්‍ය) දුකයින් නැවත ගෙන එන්නේ කුම(න ප්‍රතිචාරය)ක් දැයි අපේක්ෂාවෙන් සිටින්නෙමි." (යැයි ද කීවාය.)

(36) සුලෙයිමාන් වෙත (දුක කණ්ඩායම) පැමිණි විට "නුඹලා ධනය මා වෙත දික් කරන්නෙහු ද? අල්ලාස් නුඹලාට දායාද කළ දැයට වඩා මට දායාද කළ දැ ශ්‍රේෂ්ඨය. නමුත් නුඹලාගේ ක්‍රියාගයෙන් ගර්වයට පත් වන්නෝ නුඹලාමය." යැයි ඔහු කීවේය. (37) "ඔවුන් වෙත නැවත හැරී යනු. ඔවුනට මුහුණ දිය නොහැකි සේනාවන් සමග අපි සැබැවින්ම ඔවුන් වෙත පැමිණෙන්නෙමු. ඔවුන් නීවයින් ලෙස අවමානයට පත් වුවත් වශයෙන් (සබ්: නගරය වන) එයින් අපි ඔවුන්ව බැහැර කරන්නෙමු." (යැයි ද සුලෙයිමාන් කීවේය.)

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرَيْثُ مِنَ
 الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ ^٤ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي
 عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ^٥ فَلَمَّا رَأَى مُسْتَقِرًّا
 عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي ^٦ لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ^٧ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
 وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ^٨

(38) (සුලෙයිමාන් තම අමාත්‍යවරුන් අමතා) “ප්‍රධානියනි, ඔවුන් මා වෙත අවනතවන්නන් ලෙස පැමිණීමට පෙර ඇයගේ රාජාසනය නුඹලාගෙන් කවරෙකු මා වෙත ගෙන එන්නේ දැ” යි ඔහු විමසුවේය.¹¹ (39) “නුඹගේ ස්ථානයෙන්¹² නුඹ නැගිටීමට පෙර එය නුඹ වෙත මම ගෙන එන්නෙමි. තවද සැබැවින්ම මම ඒ කෙරෙහි විශ්වාසවන්ත ශක්තිවන්තයෙකමි.” යැයි ජින්වරුන්* අතුරින් බලවතෙකු පැවසුවේය. (40) “නුඹගේ බැල්ම නුඹ වෙත හෙළීමට පෙර¹³ මා එය නුඹ වෙත ගෙන එන්නෙමි.” යැයි පුස්තකයෙහි දැනුමැති අයෙකු පැවසුවේය.¹⁴ එසැණින් තමන් ඉදිරියේ එය තිබෙනු දුටු ඔහු(සුලෙයිමාන්*) “මෙය මාගේ පරමාධිපතිගේ වරප්‍රසාදයෙනි. (එය) මා කෘතවේදී වන්නේ ද නැතහොත් අකෘතවේදී වන්නේ දැයි පරීක්ෂා කරනු පිණිස (අල්ලාන් ප්‍රදානය කළේය). තවද කවරෙකු කෘතඥ වන්නේ ද ඔහු කෘතඥ වන්නේ තමන්ටම ය. තවද කවරෙකු අකෘතවේදී වන්නේ ද එවිට (දැන ගනු). සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති අවශ්‍යතාවන්ගෙන් තොරය ගෞරවනීය ය.” යැයි ඔහු පැවසුවේය.-

11) බිල්කිස් රැජන විසින් නබි සුලෙයිමාන් ﷺ තුමාණන් වෙත යවනු ලැබූ දූතයා නැවත ඇය වෙත පැමිණ නබි සුලෙයිමාන් ﷺ තුමාණන් පිළිබඳව දුටු හා ඇසූ සියලු දෑ ඇයට දැන්වූයේය. නබි සුලෙයිමාන් ﷺ තුමාණන්ව මුණගැසීමට අදිටන් කළ බිල්කිස් රැජන තම නගරය අත හැර ඔහු වෙත පිටත් විය. මෙය දැන ගත් නබි සුලෙයිමාන් ﷺ තුමාණන් ඇයට තවත් ප්‍රතිහාරයක් පෙන්වීම පිණිස ඇය මොවුන් වෙත පැමිණෙන්නට පෙර ඇයගේ රාජාසනය රැගෙන එන මෙන් ඔහු අණ කළේය.

12) එම අවස්ථාවේදී නබි සුලෙයිමාන් ﷺ තම රාජ්‍ය සභාවෙහි අසුන්ගෙන සිටියේය. සාමාන්‍යයෙන් ඔහු එම ස්ථානයෙහි අඩ දිනක් පමණ ගත කිරීම ඔහුගේ දෛනික පුරුද්ද විය. එබැවින් එම ජින්වරයා* එසේ පිළිතුරු දීමට ඉඩ ඇති බව විද්වතුන්ගේ මතයයි.

13) “නුඹගේ බැල්ම නුඹ වෙත හෙළීමට පෙර” යනු ඔහු එක් ස්ථානයක් බලමින් සිට එක වරම තවත් ස්ථානයක් වෙත හදිසි බැල්මක් හෙළන කාලය තුළය.

14) මෙම පුද්ගලයා කවුරුන් දැයි අල් කුර්ආන්හි සඳහන් වී නැත. මෙවන් ශක්තියක් අල්ලාන් විසින් දෙනු ලැබූ නබි සුලෙයිමාන්* ﷺ තුමාණන්ගේ යහපත් අනුගාමිකයෙකු විය හැකිය. මොහු ‘ආසිල් බින් බර්කියා’ නම් නබි සුලෙයිමාන් ﷺ තුමාණන්ගේ සිල්වත් අනුගාමිකයෙකු යැයි ඇතැම් වාර්තා වල සඳහන් වී ඇත.

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي ۚ أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ
 قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۚ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَ
 صَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي
 الصَّرْحَ ۚ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا ۖ قَالَ إِنَّهُ عَرْمٌ مُبَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ ۖ
 قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ۖ وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾ وَكَعْدًا أَرْسَلْنَا إِلَى
 ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ ۖ فَإِذَا هُمْ فَرِيقٌ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يُقَوْمِ لِمَ
 تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ ۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

(41) “ඇයට ඇයගේ රාජාසනය (හඳුනා ගත නොහැකි අයුරින්) වෙනස් කරවූ. ඇය (එය) හඳුනා ගන්නේ ද එසේ නැතහොත් නොහඳුනන්නන් අතුරින් වන්නේ දැයි අපි (නිරීක්ෂා කර) බලමු.” යැයි ඔහු පැවසුවේය.

(42) ඇය පැමිණි කල්හි “ඔබගේ රාජාසනයක් මෙවැන්නක් දැ?” යි අසන ලදී. “මෙය එය මෙන්මය. එ(ම ප්‍රාතිහාර්ය)යට පෙරම අපට ඥානය දෙනු ලැබීය. තවද අපි (නුඹට) අවනතවන්නන් වූයෙමු.” යැයි ඇය පැවසුවාය.¹⁵ (43) තවද අල්ලාන් හැර ඇය නමදිමින් සිටි දැය ඇයව (අල්ලාන්ව නැමදුම් කිරීමෙන්) වළකාලිය. සැබැවින්ම ඇය ප්‍රතික්ෂේප කළ පිරිසක් අතුරින් සිටියාය. (44) “මාලිගයට පිවිසෙවු” යැයි ඇයට පවසන ලදී. එ(ම මාලිග)ය දුටු කල්හි එය ජල තටාකයක් යැයි ඇය සිතා තම (වස්ත්‍රය ද ඔසවා) කෙණ්ඩිය විවෘත කළාය. “සැබැවින්ම මෙය (ජල තටාකයක් මෙන් වූ) පළිඟු වලින් අල්ලන ලද මාලිගයකි.” යැයි ඔහු (ඇයට) පැවසුවේය. (පසුව ඔහු ඇයට ඉස්ලාමය පිළිබඳව පැහැදිලි කළ අවස්ථාවේ) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මා මා කෙරෙහිම අපරාධ කර ගත්තෙමි. සුලෙයිමාන් සමග මම ද සමස්ත විශ්වයන්හි පරාමාධිපති වූ අල්ලාන්ට අවනත වූයෙමි.” යැයි ඇය පැවසුවාය.

(45) “අල්ලාන්ට (පමණක්) නැමදුම් කරවු” යැයි (පවසා) සමුද්වරුන්* වෙත ඔවුන්ගේ සහෝදර සාලිත්ව* අපි එව්වෙමු. එවිට ඔවුහු දෙපිරිසක් වශයෙන් වාද කරමින් සිටියෝය. (46) මාගේ ජනයිනි, නුඹලා යහපතට(ක්ෂමාවට) පෙර අයහපත(දඬුවම) ඉක්මන් කරන මෙන් පතනුයේ මන් ද? නුඹලා දයාව ලබනු පිණිස අල්ලාන්ගෙන් පාප ක්ෂමාව අයැදිය යුතු නොවේ ද” යැයි ඔහු පැවසුවේය.-

15) ‘එ(ම ප්‍රාතිහාර්ය)යට පෙරම අපට ඥානය දෙනු ලැබීය’ යනුවෙන් පැවසීමෙන් ඇය අදහස් කරන්නේ නබි සුලෙයිමාන් කුමාණන් සත්‍යය නබිවරයකු යන්න වටහා ගැනීමට ප්‍රමාණවත් සාධක මෙයට පෙරම ඇය දුටු බවය.

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِئْسَ مَعَكَ قَالٌ طَيْرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي
 الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ
 لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا
 مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَ
 قَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

(47) “නුඹ හා නුඹ සමග වූවන් අපි අසුබයක් ලෙස සලකන්නෙමු.” යැයි ඔවුහු පැවසූහ. (නැත) “නුඹලාගේ අසුබය අල්ලාහ් අබියසින්ය. නමුත් නුඹලා (සුබ හා අසුබ දැයිත්) පිරික්සුමට ලක් කරනු ලබන පිරිසකි.” යැයි ඔහු(සාලිත්) පැවසුවේය.

(48) මිහිතලයේ කලහකම් කරන යහකම් නොකරන නව දෙනෙකු¹⁶ එම නගරයේ විසූහ. (49) “ඔහු(සාලිත්) හා ඔහුගේ පවුල අපි රාත්‍රියෙහි මරා දමමු. යනුවෙන් ද පසුව “අපි ඔහුගේ පවුල විනාශයට පත් වීම අපි නොදුටුවෙමු. තවද සැබැවින්ම අපි සත්‍යවාදීන් වන්නෙමු.”යැයි ඔහුගේ භාරකරු වෙත පවසමු. යනුවෙන් ද අල්ලාහ් මත එකිනෙකා දිවුරා ගනිමු.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (50) ඔවුහු (මෙසේ මහා) කුට උපායක් කුමන්ත්‍රණ කළෝය. ඔවුන් නොදැන සිටිය දී අපි ද සැලසුමක් සැලසුම් කළෙමු.¹⁷ (51) (නබිවරය) ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණයේ (නින්දනීය) අවසානය කෙසේ වී දැ?යි නුඹ බලවු. සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ව ද ඔවුන්ගේ පිරිස ද සියල්ලන්වම සහමුලින්ම විනාශ කර දැමුවෙමු. (52) ඒවා ඔවුන්ගේ නිවෙස්ය. ඔවුන් අපරාධ කළ හේතුවෙන් පාච(වට පත්වී)ය. සැබැවින්ම මෙහි අවබෝධ කරගන්නා ජනයාට සංඥාවක් ඇත. (53) විශ්වාස කර බිය හක්කිමත් වූවන්ව අපි (ඔහුගේ සමූහයාට අත් වූ විපතීන්) මුදවා ගනිමු.

16) එම නව දෙනා නම් එහි වාසය කළ ප්‍රභූවරුන්ගේ පුතුන් පිරිසකි.

17) නබි සාලිත් ~~සු~~ කුමාට ප්‍රාතිහාර්යයක් ලෙස ලබා දුන් ඔවුදෙන සාතනයට ලක් කිරීමෙන් පසුව මෙම නව දෙනා නබි සාලිත්* ~~සු~~ කුමාණන්ව ද සාතනය කිරීමට කුමන්ත්‍රණ කළෝය. නමුත් මොවුන් තම කුමන්ත්‍රණය ක්‍රියාත්මක කිරීමට පෙරම අල්ලාහ් මොවුන්ව විනාශ කර දැමීමේය. ඇතැම් අල් කුර්ආන්* විග්‍රාහයකයින්ට අනුව මොවුන් විනාශයට ලක් වූයේ තමන් මත වැටුණු එක් විශාල ගලකට යට වීමෙන් යැයි ද තවත් විග්‍රාහයකයින්ට අනුව මොවුන් විනාශයට ලක් වූයේ මුළු සමූහයටම පැමිණි පොදු දඬුවමෙන් යැයි ද විවිධ මත ඇත.

وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً
 مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۗ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُو
 آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ إِنَّهُمْ أَنْأَسُ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۗ قَدَّرْنَا
 مِنَ الْعَذَابِ ۖ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۚ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٧﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ
 سَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى ۗ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا يَشْرِكُونَ ﴿٥٨﴾ آمَنْ حَلَقَ السُّبُوتِ وَ
 الْأَرْضِ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۚ فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ آيَاتٍ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ
 تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ عَالِمٌ مَعَهُ اللَّهُ ۗ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٥٩﴾

(54) තවද ලුත්ව* ද (තම සමූහයා වෙත අපි එව්වෙමු.) “නුඹලා (එකිනෙකා) බලා සිටියදීම අභික්ෂිත දෑ(සමලිංගික සේවනය) නුඹලා කරන්නෙහු දැ”යි ඔහු තම පිරිසට පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු.) (55) “සැබැවින්ම නුඹලා ස්ත්‍රීන් අත හැර දමා කාමයෙන් පිරිමින් වෙත යන්නෙහු ද? නුඹලා අඥාන පිරිසකි.” (56) “නුඹලාගේ මෙම නගරයෙන් ලුත්ගේ පිරිස පිටුවහල් කරවු. සැබැවින්ම ඔවුන් පිවිතුරු ජන කොටසකි.” යැයි පවසා සිටීම මිස ඔහුගේ (ප්‍රතික්ෂේපක) ජනයාගේ පිළිතුර නොවීය. (57) අපි ඔහුගේ බිරිය හැර ඔහුව ද ඔහුගේ පවුලේ සියල්ල ද (ඔහුගේ සමූහයාට අත් වූ විපතීන්) මුදවා ගත්තෙමු. විනාශවන්නන් අතරට අපි ඇයව නිර්ණය කළෙමු. (58) ඔවුන් මත (ගල්) වර්ෂාවක් වැස්සුවෙමු. (දඬුවම පිළිබඳව) අවවාදයට ලක්වූවන්ගේ වර්ෂාව නපුරු විය.¹⁸

(59) (නබිවරය) “සියලු පැසසුම් අල්ලාහ් සතුය. (ඉස්ලාමය හා නබිත්වය* සඳහා) ඔහු තොරා ගත් ඔහුගේ ගැත්තන් මත සලාම්*(ශාන්තිය) හිමි වේවා! ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ අල්ලාහ් ද එසේ නැතහොත් ඔවුන් (අල්ලාහ්ට) ආදේශ තබන දෑ දැ”යි විමසවු. (60) එසේ නොමැතිනම් (ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ ඔවුන් ආදේශ තබන දෑ ද? නැතහොත්) අහස් හා මිහිතලය මවා නුඹලා හට අහසින් ජලය පහළ කළකෙනා ද? පසුව අපි එමගින් සිත්කලු බවින් හෙබි උයන් හට ගැන්වූයෙමු. එහි ගසක් පවා හට ගැන්වීමට නුඹලාට නොහැකිය. අල්ලාහ් සමග තවත් දෙවියෙකු වී ද? නැත. ඔවුන් (අල්ලාහ්ට වෙනත් අය) සමානයන් තබන පිරිසකි.

18) අල් කුර්ආන් 7:81 හි පාද සටහන සමග බලන්න.

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلْفَهَا أَنْهَرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ءِإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَّرَّ إِذَا دَعَاهُ وَ يُكَشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ ءِإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ ءِإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ تَعَلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾ أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ ءِإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾

(61) එසේ නොමැතිනම් (ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ ඔවුන් ආදේශ තබන දෑ ද? නැතහොත්) මිහිතලය වාසස්ථානයක් බවට පත් කර ඒවා අතර ගංගා ඇති කර එයට ස්ථිරසාර දැ(කඳු) ඇති කර මුහුදු දෙක අතර බාධකයක් ඇති කළකෙනා ද? **අල්ලාන්** සමග තවත් දෙවියෙකු වී ද? නැත. ඔවුන්ගෙන් බහුතරය (ඒ ගැන) නොදනිති. (62) එසේ නොමැතිනම් (ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ ඔවුන් ආදේශ තබන දෑ ද? නැතහොත් අසරණ) පීඩිතයා ඔහුව කැඳ වන විට ඔහුට පිළිතුරු දී නපුර ඉවත් කර නුඹලාව මිහිතලයේ නියෝජිතයන් බවට පත් කරන්නා ද? **අල්ලාන්** සමග තවත් දෙවියෙකු වී ද? (නැත.) ස්වල්පයක්මය නුඹලා උපදෙස් ලබනුයේ. (63) එසේ නොමැතිනම් (ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ ඔවුන් ආදේශ තබන දෑ ද? නැතහොත්) ගොඩබිමෙහි හා මුහුදෙහි අන්ධකාරයන්හි නුඹලාට මග පෙන්වන්නා ද? තවද තම දයාවට(වර්ෂාවට) පෙරාතුව ශුභාරංචියක් වශයෙන් සුළං (හඹා) යවන්නා ද? **අල්ලාන්** සමග තවත් දෙවියෙකු වී ද? (නැත.) ඔවුන් ආදේශ තබන දැයිත් අල්ලාන් අති උත්තරීතරය. (64) එසේ නොමැතිනම් (ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ ඔවුන් ආදේශ තබන දෑ ද? නැතහොත්) මැවුම (කිසිදු නිදසුනකින් තොරව) උත්පාදනය කර පසුව (මරණින් මතු නැවත නැගිටුවනු ලබන විනිශ්චය දිනයේ) එය(එම මැවීම) පුනරුත්පාදනය කරන්නා ද? තවද අහසින් හා මිහිතලයෙන් නුඹලාට ජීවන සම්පත් ලබා දෙන්නා ද? **අල්ලාන්** සමග තවත් දෙවියෙකු වී ද? (නැත.) “නුඹලා (නුඹලාගේ මතයෙහි) සත්‍යවාදීන්ව සිටියෙනු නම් නුඹලාගේ සාධක ගෙන එවූ.” යැයි (නබිවරය, ඔවුනට) පවසවු.

(65) “**අල්ලාන්** හැර අහස්හි හා මිහිතලයෙහි සිටින කිසිවෙකු ගුප්ත දෑ පිළිබඳව නොදන්නේය.” යැයි (නබිවරය) පවසවු. තමන් කවදා (මරණින් මතු) නැවත නැගිටුවනු ලබන්නේ දැයි ඔවුන් වටහා නොගන්නෝය.-

بَلِ ادْرِكْ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ ^{٦٦} بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا ^{٦٧} بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ^{٦٨} وَقَالَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ آتَيْنَا آبَاءَنَا بِنَجْوَىٰ جُنُودِنَا ^{٦٩} لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا
 مِنْ قَبْلُ ^{٧٠} إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ^{٧١} قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
 عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ^{٧٢} وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ^{٧٣} وَيَقُولُونَ
 مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ^{٧٤} قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي
 تَسْتَعْجِلُونَ ^{٧٥} وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ^{٧٦} وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ^{٧٧} وَمَا مِنْ غَآيِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا

فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ^{٧٨}

- (66) එහෙත් මතු ලොව පිළිබඳව ඔවුන්ගේ දැනුම අසමත් වී ඇත. නමුත් ඔවුහු ඒ පිළිබඳව සැකයෙහි පසු වෙති. නැත. ඔවුහු ඒ පිළිබඳව අන්ධයෝ වෙති. (67) “ තවද අප ද අපගේ මුතුන් මිත්තන් ද (මරණයට පත් වී) දැවිලි බවට පත් වූවායින් පසුවද අප (නැවත නැගිට වනු ලැබ) පිට කරනු ලබන්නන් වන්නෙමු දැ?”යි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් විමසති. (68) “අපට ද අපට පෙර අපගේ මුතුන් මිත්තන්ට ද මේ පිළිබඳව ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබීය. මේවා පැරැන්නන්ගේ (මිථ්‍යා) ප්‍රබන්ධ මිස නැත.” (යැයි ද ඔවුන් පවසති.) (69) (නබිවරය) පවසනු “නුඹලා මිනිතලයේ ගමන් කරවු. තවද වැරදිකරුවන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැයි (නිරීක්ෂා කර) බලවු.” (70) (නබිවරය,) තවද නුඹ ඔවුන් පිළිබඳව දුක් නොවවු. ඔවුන් කරන කුමන්ත්‍රණ හේතුවෙන් (මානසික) පීඩනයට පත් නොවවු. (71) තවද “නුඹලා සත්‍යවාදීන්ව සිටියෙහු නම් මෙම පොරොන්දුව කවදා (පැමිණේ) දැ”යි ඔවුහු විමසති. (72) (නබිවරය,) “නුඹලා ඉක්මන් කරන මෙන් පතන දැහි සමහරක් නුඹලාට සමීපයෙන් සිදුවන්නට පුළුවනැ”යි (ඔවුනට) පවසවු.

(73) තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති මිනිසුන් කෙරෙහි වරප්‍රසාද දායීය. එනමුත් ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනා කෘතඥ නොවෙති. (74) තවද ඔවුන්ගේ හදවත් වසං කරන දෑ ද ඔවුන් හෙළිදරව් කරන දෑ ද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති දන්නේය. (75) අහස්හි හා මිනිතලයේ කුමන හෝ ගුප්ත දැයක් වුව ද එය (ලව්හුල් මන්දුල්* නම්) පැහැදිලි සටහනෙහි මිස නැත.

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يُقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾ وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ
 وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ
 عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّكَ عَلَىٰ الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تُسَبِّحُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسَبِّحُ الصُّمَّ الدَّاعَاءُ إِذَا
 وَلُوا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَدَىٰ الْعُمَىٰ عَن ضَلَّتِّهِمْ ۗ إِنْ تُسَبِّحُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ
 بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ
 تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ
 يُكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾

(76) සැබැවින්ම මෙම අල් කූර්ආනය* ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ට ඔවුන් කවර දෑ පිළිබඳව මතභේද ඇති කරගන්නේ ද එවැනි බොහෝ දෑ පිළිබඳව විස්තර කරන්නේය. (77) තවද සැබැවින්ම එය විශ්වාසිකයින්ට යහමගක් ද දයාවක් ද වේ. (78) සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති ඔවුන් අතර තම යුක්තිය මගින් තීන්දු කරන්නේය. තවද ඔහු අති බලසම්පන්නය සර්වඥය. (79) (නබිවරය,) එබැවින් නුඹ අල්ලාස් කෙරෙහි සියල්ල භාර කරවු. සැබැවින්ම නුඹ පැහැදිලි සත්‍ය(දහම)යෙහිය. (80) සැබැවින්ම නුඹට මළවුන්ව සවන් දෙන්නන් බවට පත් කළ නොහැක. තවද බිහිරි අය පිටුපා හැරී යන විට නුඹට ඔවුන්ව (නුඹගේ) කැඳවුමට සවන් දෙන්නන් බවට පත් කළ නොහැක. (81) තවද (සත්‍යය වෙතින්) අන්ධයින්(වන්නන්)ට ඔවුන්ගේ නොමග යෑමෙන් (මුදවා) නුඹට සෘජු මග පෙන්විය නොහැක. අපගේ වදන් විශ්වාස කරන්නන්ව හැර (නුඹගේ කැඳවුමට) සවන් දෙන්නන් බවට නුඹට පත් කළ නොහැක. එබැවින් ඔවුන් (අල්ලාස්ට අවනත වූ) මුස්ලිම්වරුන්ය.

(82) ඔවුන්ට එරෙහිව වදන¹⁹ ක්‍රියාත්මක වූ විට “සැබැවින්ම ජනයා අපගේ වදන්(අල් කූර්ආනය*) තරයේ විශ්වාස නොකරන්නන්ව සිටියෝය.” යැයි ඔවුන් සමග කතා කරන ප්‍රාණියෙකු අපි ඔවුන්ට මිහිතලයෙන් බිහි කරන්නෙමු. (83) සෑම සමූහයකින්ම අපගේ වදන් අසත්‍යය කළවුන්ගෙන් (ප්‍රධානීන්) පිරිසක් අපි එක් රැස් කරන (විනිශ්චය) දින (සිහිපත් කරවු. එදින) ඔවුහු පෙළ ගස්වා රඳවා ගනු ලබන්නෝය.-

19) මෙම ආයතයෙහි* ‘වදන’ යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ලොව අවසන් දිනය ඇති වීමට අල්ලාස් විසින් පවසන තීන්දු වදනයි. එම දිනය ඇති වූ විට එයට සාධකයක් වශයෙන් එක්තරා සතෙකු බිහි වී මිනිසුන් සමග කතා කර අවසාන හෝරාව මෙය යැයි ඔවුන්ට දන්වයි.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ وَقَالَ أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عَلْمًا أَمْ أَذَأَكُنْتُمْ تَعْلُونَ ﴿٨٤﴾ وَقَفَّ
 الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَ
 النَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ نَفْرَةٌ مِّنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۗ وَكُلُّ أَتَوْكَا ذُخْرَيْنِ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ
 تَحْسَبُهَا جَامِدًا ۗ وَهِيَ تَكْرُمُ مَرَّ السَّحَابِ ۗ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي الْأَنْفَعَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
 تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا ۗ وَهُم مِّنْ فَرَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾

-(84) කෙතරම්(දුරට)ද යත් ඔවුන් (විනිශ්චය සඳහා) පැමිණි විට නුඹලා මාගේ වදන් පිළිබඳව දැනුමක් නොතිබිය දී ඒවා අසත්‍යය කළෙහු ද? එසේ නොමැති නම් නුඹලා කරමින් සිටිනුයේ කුමක් දැ?යි (ඔවුන්ගෙන්) ඔහු(අල්ලාහ්) විමසන්නේය. (85) තවද ඔවුන් අපරාධ කළ හේතුවෙන් ඔවුන්ට එරෙහිව (දඬුවමේ) වදන ක්‍රියාත්මක වන්නේය. එවිට ඔවුහු (ඉන් නිදොස් විමට සාධක නොමැති හෙයින් කිසිවක්) කතා නොකරති.

(86) ඔවුන් විවේකය ලබනු පිණිස රාත්‍රිය ද (සියල්ල) දර්ශනය කර ගනු පිණිස දහවල ද සැබැවින්ම අපි ඇති කළ බව ඔවුහු නොදුටුවෝ ද? සැබැවින්ම විශ්වාස කරන පිරිසට මෙහි සංඥාවන් ඇත්තේය. (87) තවද (පරමාන්ත දිනය සඳහා) සූර්* පිහිනු ලබන දින (සිහිපත් කරවු.) එවිට අල්ලාහ් අභිමත කළ අය හැර²⁰ අහස්හි සිටින අය ද මිහිතලයේ සිටින අය ද (මාරාන්තික) හිතියට පත් වන්නෝය. තවද (විනිශ්චය දින ඔවුන්) සියල්ලෝම යටහත් පහත් ලෙස ඔහු වෙත පැමිණෙති. (88) නුඹ සහ ද්‍රව්‍යයක් ලෙස සිතමින් කඳු දකින්නෙහිය. (නමුත්) එය වලාකුළු ගමන් කරන්නාක් මෙන් ගමන් කරනු ඇත. (මෙය) සෑම දෙයක්ම ස්ථාවර ලෙස කළ අල්ලාහ්ගේ ක්‍රියාවය. සැබැවින්ම නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව ඔහු අභිඥානවන්නය. (89) කවරෙකු යහපතක් ගෙන ආවේ ද එවිට (එහි වේතනය සඳහා) ඊට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ දෑ ඔහුට ඇත. තවද එදින ඔවුහු තිගැස්සීමෙන් අභයදායීන් වෙති.-

20) ඇතැම් මලක්වරුන්* හැර අනෙක් සියලු මැවීම් මෙම හිති සහගත අවස්ථාවේ දී මරණයට පත් වනු ඇත. එනමුත් මෙම මලක්වරුන් ද මද කලකින් පසු මරණයට පත් වනු ඇත. පසුව විනිශ්චය දිනයේ නැවතත් සියලු මැවීම් විනිශ්චය සඳහා නැගිටුවනු ලබති.

وَمَنْ جَاءَ بِالسِّيئَةِ فَكَبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ ۗ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا
 أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ ۗ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۗ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ۗ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ
 إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

-(90) කවරෙකු නරකය(අයහපත) ගෙන ආවේ ද ඔවුන්ගේ මුහුණ මුණිනත හරවා නිරයෙහි දමනු ලබන්නේය. නුඹලා කරමින් සිටි දෑට මිස (වෙනත් කිසිවක්) ප්‍රතිවිපාක වශයෙන් දෙනු ලබන්නෙහු ද? (යන්නෙන් අවමානයට පත් කිරීමට මෙන් ඔවුන්ගෙන් විමසනු ලැබේ.) (91, 92) සැබැවින්ම මා අණ කරනු ලැබුවේ මෙම (මක්කා) නගරය පාරිශුද්ධ කළ මෙහි පරමාධිපතිට මා නැමදුම් කිරීම සඳහාමය. තවද සියලු දෑ ඔහුටමය. තවද (අවනත වූ) මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් කෙනෙකු විමට ද මා අල් කුර්ආනය* (ඔවුනට) පාරායනා කර පෙන්වීමට ද මා අණ කරනු ලැබුවෙමි. (යැයි නබිවරය පවසවු.) එබැවින් කවරෙකු යහමග ලැබුවේ ද ඔහු යහමග ලබනුයේ තමන් වෙනුවෙන්මය. තවද කවරෙකු නොමග ගියේ ද එවිට “මම (ඔවුනට) අවවාද කරන්නන්ගෙන් කෙනෙකු වන්නේමය” යන්නෙන් ද පවසවු. (93) (නබිවරය) “සියලු පැසසුම් අල්ලාහ් සතුය. ඔහු ඔහුගේ සාධක නුඹලාට මතු පෙන්වන්නේය. එවිට නුඹලා එය දැන ගනු ඇත.” යැයි ද පවසවු. තවද නුඹලා කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව නුඹගේ පරමාධිපති අනවධානියෙකු නොවන්නේය.

28

سورة القصص

සුරා අල් කසස්

(වෘත්තාන්ත)

හැඳින්වීම

මදිනාවේ පහළ වූ අවසාන සූරාව* මෙය යැයි වාර්තාවන්හි සඳහන් වී ඇත. මෙම සූරාවෙහි 85 වන ආයතය පහළ වූයේ නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් මක්කාවේ සිට මදිනා දේශය කරා දේශාන්තරණය කරන අතර තුර්දිය. මෙම සූරාවෙහි නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ නබීත්වය හා ඔහු ඇරයුම් කරන දහම සත්‍යය බව අන්තර්ගත වී ඇත.

කිසිදු සූරාවක සඳහන් වී නොමැති නබි මුසා* ﷺ තුමාණන්ගේ ජීවිතයේ ආරම්භ කාලයේ සිදුවීම් මෙම සූරාවෙහි ප්‍රථම ආයතයන්හි 43 හි සඳහන් වී ඇත. මෙවන් වෘත්තාන්ත කිසිවක් හැදැරීමට නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට කිසිදු සාධකයක් නොතිබුණු බැවින් අල් කුර්ආනය දේව පණිවිඩයක් යන්නට මෙයම එක් ප්‍රධාන සාධකයක් යැයි වැකි අංක 44, 45 සහ 46 හි සඳහන් වී ඇත.

ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් අල් කුර්ආනයට එල්ල කරන ලද ඇතැම් වැරදි චෝදනාවන්ට මෙම සූරාවෙහි පිළිතුරු දී ඇත. සත්‍යය ප්‍රචාරය කිරීම මිස අන් මිනිසුන් එය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම පිළිබඳව තමන් වගකිව යුතු නොවේ යැයි මෙහි දී නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ව සනසා ඇත. තවද ව්‍යාජ දෙව්වරුන්ව නමදින්නන්ට තම විශ්වාසය වැරදි යැයි පැහැදිලි සාධක මගින් ඔප්පු කර දේව වාක්‍යයන් පහළ කර ඇත.

කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රිකයින්ගෙන් ප්‍රභූ වරුන් තම ධනය නිසා හා උසස් තනතුරු නිසා උඩඟු වන්නට වූහ. මොවුන්ට එක් පාඩමක් වශයෙන් 76 සිට 82 දක්වා ඇති ආයතයන්හි නබි මුසා* ﷺ තුමාණන්ගේ කාලයේ සිටි ඉතාමත් ධනවත් පුද්ගලයා වන 'කාරුන්ගේ' වෘත්තාන්තය මෙහි සඳහන් කර ඇති අතර ඔහු නබි මුසා* ﷺ තුමාණන්ව ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින් ඔහුගේ අති විශාල දේපළ තමන්ට පැමිණි දඩුවමින් තමන්ව ආරක්ෂා නොකළ වග ද පැහැදිලි කර ඇත.

අල්ලාන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ව මක්කාවට ජය ලැබුවෙකු ලෙස නැවතත් මක්කාවට හරවනු ඇත යැයි ද මෙම සූරාවේ අවසානයේ දී සඳහන් වී ඇත.

28 සූරා අල් කසස් (වෘත්තාන්ත)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 88 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسْمٌ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَهْبَاءً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾ وَنَبِّئِنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) තා, සීන්, මීම්.¹ (2) මෙය පැහැදිලි ධර්ම පුස්තකයේ වදන්ය. (3) (නබිවරය,) විශ්වාස කරන පිරිසක් වෙනුවෙන් මූසා* හා ෆිරඅවුන්ගේ* පුවතෙන් (කොටසක්) සත්‍යයෙන් යුතුව තුම වෙත පාරායනය කර (පෙන්ව)න්නෙමු.

(4) සැබැවින්ම ෆිරඅවුන් මිහිතලයෙහි ගර්වයට පත් විය. තවද ඔහු එහි වැසියන්ව විවිධ කණ්ඩායම් බවට පත් කර තිබුණේය. එනම් ඔවුන් අතුරින් එක් පිරිසක් ඔහු දුර්වලත්වයට පත් (කර හිංසා) කර තිබුණේය. ඔවුන්ගේ පුතුන් මරා දමමින් ඔවුන්ගේ ස්ත්‍රීන් (පමණක්) ජීවත් වන්නට ඉඩ හරිමින් සිටියේය. සැබැවින්ම ඔහු කලහකාරීන්ගෙන් කෙනෙකු විය. (5) තවද මිහිතලයෙහි දුර්වල වූවන් කෙරෙහි අපි උපකාර කර ඔවුන්ව නායකයින් බවට පත් කර ඔවුන්ව (පාලන බලයට) උරුමකාරයින් බවට පත් කරන්නට අපි අදහස් කළෙමු. (6) තවද අපි ඔවුන්ට මිහිතලයෙහි (කොටසක) බලය පිහිටුවීමට සලස්වා ෆිරඅවුන්ට ද හාමාන්ට* ද ඔවුන් දෙදෙනාගේ සේනාවන්ට ද ඔවුන්(මූසා හා ඔහුගේ පිරිස) අතුරින් කුමන දෙයක් කෙරෙහි ඔවුන් බිය වෙමින් සිටියේ ද එය(තම රාජ්‍යය අහිමි වීම පිළිබඳව) ගෙනහැර පැමට ද (අපි අදහස් කළෙමු).² -

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

2) 'හාමාන්' නැමැත්තා ෆිරඅවුන්ගේ ප්‍රධාන මන්ත්‍රීවරයකි. කුරුෆ ෆිරඅවුන්ගේ රාජධානිය ඉස්රාඊලීය පිරිමි දරුවෙකුගේ අතින් විනාශ වනු ඇත යැයි මොහුට ශාස්ත්‍රකරුවන් පැවසුවෝය. මෙයට බිය වූ ෆිරඅවුන් ඉස්රාඊල්වරුන්ට ඉපදෙන සෑම පිරිමි දරුවෙකුම සාකනය කිරීමට අණ කළේය. නමුත් ෆිරඅවුන්ට ඉතා බලවත් රාජධානියක් තිබී ඒ සියල්ල භාවිත කළ ද ඔහුට එය වළක්වා තම බලය ආරක්ෂා කිරීමට නොහැකි විය.

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَاذًا خِفَتْ عَلَيْهِ ۚ فَالْقَائِلَةُ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا
 تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَأَوُوكَ الْيَمِّكَ وَجَاعِلُوكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤﴾ فَانْتَقَطَ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ
 عَدُوًّا وَحَرَمًا ۚ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خٰطِبِينَ ﴿٥﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ
 قُرْئَتْ عَيْنِي لِي وَلَكَ ۚ لَا تَقْتُلُوهُ ۚ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۚ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦﴾ وَ
 أَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فِرْعَا ۚ إِنَّ كَادَتْ لَتَجِدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلٰى قَلْبِهَا لَيَتَكُونَنَّ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧﴾ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۚ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٨﴾

-(7) (මූසා ඉපදුනු විට) අපි මූසාගේ මවට “නුඹ මොහුට(මූසාට) මවිකිරි පොවවු. මොහුව ගිරිඅවුත් සතනය කිරීම) පිළිබඳව නුඹ බිය වූයේ නම් මොහුව ගඟෙහි දමවු. තවද (මොහුව ගඟට දැමීම පිළිබඳව) නුඹ බිය නොවවු. තවද දුකට ද පත් නොවවු. සැබැවින්ම අපි නුඹ වෙත මොහුව නැවත ලබා දෙන්නන් වන්නෙමු. තවද මොහුව රසුල්වරුන්ගෙන්* (කෙනෙකු බවට) පත් කරන්නන් වන්නෙමු” යැයි වහි* පහළ කළෙමු.³ (8) (මූසාව පෙට්ටියක දමා ගඟෙහි දැමූ පසු) ගිරිඅවුත්ගේ නිවැසියෝ මොහුව අහුලා ගත්තෝය. (එලෙස සිදු වූයේ) මොහු (අනාගතයේ) ඔවුනට සතුරෙකු වශයෙන් ද දුකක් වශයෙන් ද වනු පිණිසය. සැබැවින්ම ගිරිඅවුත් ද භාමාන් ද ඔවුන් දෙදෙනාගේ සේනාවන් ද වරදක් කර ගත්තවුන් වූහ. (9) තවද ගිරිඅවුත්ගේ බිරිය (ගිරිඅවුත්ට) “(මොහු) මට හා නුඹට දෙනෙත් පිණවන්නකි. නුඹලා මොහුව ඝාතනය නොකරවු. මොහු අපට ප්‍රයෝජනවත් විය හැකිය. නැතහොත් මොහුව අපි දරුවෙකු ලෙස (හදාවඩා) ගත හැකිය.” යැයි පැවසුවාය. තවද ඔවුන් (තමන්ට අනාගතයේ කුමක් සිදුවේ දැයි) වටහා නොගත්තන් ලෙස (මොහුව අහුලා ගත්තෝ)ය.

(10) තවද මූසාගේ* මවගේ හදවත (මූසා පිළිබඳව තිබූ ගෝකය හේතුවෙන් අන් සියළු දැයින්) හිස් විය. ඇයගේ හදවත අපි බලවත් නොකළේ නම් ඇය මොහු පිළිබඳව (සත්‍යය) හෙළි කරන්නට තිබිණ. (අප මෙසේ බලවත් කළේ) ඇය විශ්වාසිකයින් අතුරින් කෙනෙකු වනු පිණිසය. (11) තවද ඇය මොහුගේ සහෝදරියට “නුඹ (මූසාගේ තොරතුරු සොයා) මොහුව ලුහුබැඳ යවු” යැයි කීවාය. එවිට ඔවුන් නොදැන සිටිය දී ඇය (යම්) දුරක සිට මොහුව නිරීක්ෂණය කළාය.-

3) මෙම සිද්ධිය මඳක් විස්තරාත්මකව අල් කුර්ආන් 20:38-39 හි සඳහන් වී ඇත.

وَحَرَّامَنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَكُمْ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَّدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۗ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَكَلَّمَآءَ آسَافَةَ وَاسْتَوَىٰ أَتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۗ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْبَدْيَيْنَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَنِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۗ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَىٰ الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۗ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۗ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ

﴿١٥﴾ مُبِينٌ

(12) තවද අපි පෙර සිටම මොහු කෙරෙහි කිරි මව්වරුන්(ගෙන් කිරි බීම) වැළැක්වූයෙමු. එබැවින් (මුසාගේ සහෝදරිය වන) ඇය (ඊර්අවුන්ගේ* පිරිසට) “ මොහුව නුඹලා වෙනුවෙන් (භාරගෙන) හදා වඩා ගන්නා, තවද මොහුව ඔවුන් රැක බලා ගන්නා නිවැසියෙකු ගැන නුඹලාට මා දැනුම් දෙන්න ද?” යැයි කීවාය. (13) එබැවින් (මුසාගේ මව වූ) ඇයගේ දෑස් පිනවනු පිණිස ද ඇය දුකට පත් නොවනු පිණිස ද අල්ලාහ්ගේ ප්‍රතිඥාව සත්‍යය යැයි ඇය දැන ගනු පිණිස ද මොහුගේ(මුසාගේ) මව වෙත අපි මොහුව නැවත ලබා දුන්නෙමු. නමුත් ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනා (මේ ගැන) නොදනිති.

(14) තවද මොහුගේ(මුසාගේ) වැඩිවියට මොහු එළැඹ (ජීවිතයේ) පරිණතභාවයට පත් වූ විට මොහුට අපි ප්‍රඥාව ද දැනුම ද ලබා දුනිමු. අපි යහපත කරන්නන්ට ප්‍රතිඵල ලබා දෙනුයේ මෙලෙසය. (15) තවද එම නගර වැසියන් අනවධානීන්ව සිටි මොහොතක මොහු නරගයට පිවිසියේය.⁴ එවිට එහි මිනිසුන් දෙදෙනෙකු එකිනෙකා රණ්ඩු කරමින් සිටිනු මොහු දුටුවේය. (එයින් කෙනෙකු වන) ඔහු මොහුගේ(මුසාගේ) කණ්ඩායමෙන්(කෙනෙක්)ය. තවද (අනෙකා වන) ඔහු තම සතුරන්ගෙන්(වූ ඊර්අවුන්ගේ* පිරිසෙහි කෙනෙක්)ය. එවිට තම කණ්ඩායමෙන් වූ කෙනා තම සතුරාගෙන් වූ කෙනාට එරෙහිව මොහුගෙන්(මුසාගෙන්) උදව් පැතු වේය. එවිගස මුසා (සතුරාගෙන් වූ කෙනා වන) ඔහුට පහර දුන්නේය. එසැණින් ඔහු කෙරෙහි මරණය ඇති විය. “මෙය ඡෙයිතාන්ගේ* ක්‍රියාව අතුරිනි. සැබැවින්ම ඔහු පැහැදිලි නොමග යවන සතුරෙකි” යැයි මොහු(මුසා පසුකැවිල්ලෙන්) පැවසුවේය.-

4) මෙය නගර වැසියන් අඩ නින්දේ සිටින මධ්‍යන්ත වෙලාවක විය හැකිය. එබැවින් මෙම සිද්ධිය ඇසින් දුටු කිසිවෙකු නොසිටියේය.

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
 أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
 الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ ﴿١٨﴾ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَعَوِيُّ مُبِينٌ ﴿١٩﴾ فَلَمَّا أَنْ
 أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ﴿٢٠﴾ قَالَ يُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَمْلِكُنِي كَمَا تَمْلِكُ نَفْسَنَا
 بِالْأَمْسِ ﴿٢١﴾ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ

الْمُصْلِحِينَ ﴿٢٢﴾

- (16) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම මම මා හටම අපරාධ කර ගත්තෙමි. එබැවින් මා ක්ෂමා කරනු මැනව!” යැයි මොහු පැවසුවේය. එවිට ඔහු(අල්ලාහ්) මොහුට ක්ෂමාව දුන්නේය.⁵ සැබැවින්ම ඔහුමය අති ක්ෂමාශීලී පරම කරුණාහරිත වන්නේ. (17) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, නුඹ මට (සමාව දී) ආශීර්වාද කිරීම හේතුවෙන් මා වැරදිකරුවන්ට උදව්කරුවෙකු ලෙස කිසිවිටෙක නොවන්නෙමි” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (18) එවිට (පසු දින) උදෑසන මොහු(මුසා*) එම නගරයෙහි (තමාට කුමක් වේ යැයි) බියට පත්වුවෙකු ලෙස නිරීක්ෂා කරන්නෙකුව සිටියේය. එවිට පෙර දින ඔහුගෙන් උදව් පැතු කෙනා (තවත් සතුරෙකුට එරෙහිව නැවතත් උදව් පතා) ඔහුට හඬ නැගුවේය. “සැබැවින්ම නුඹ පැහැදිලි නොමග ගිය කෙනෙකි” යැයි මුසා ඔහුට පැවසුවේය. (19) දෙදෙනාටම සතුරෙකු වූ ඔහුව අල්ලා ගැනීමට මොහු(මුසා) අපේක්ෂා කළ විට (උදවු පැතු) ඔහු “අහෝ මුසා! පෙර දින නුඹ ආත්මයක් මරා දැමුවා සේ මා මරා දමන්නට නුඹ අපේක්ෂා කරන්නේ ද?”⁶ නුඹ මිහිතලයෙහි ආධිපත්‍යයක් දරන්නට මිස වෙනකක් අපේක්ෂා නොකරන්නෙහිය. තවද නුඹ සංශෝධිතයින් අතුරින් කෙනෙකු වීමට ද අපේක්ෂා නොකරන්නෙහිය.” යැයි පැවසුවේය.

5) නබි මුසා* ﷺ තුමාණන් මෙම මිසර දේශයේ වැසියාව සාතනය කිරීමට අදිටන් කර ඔහුට පහර දුන්නේ නැත. එනමුත් මොහු එම පහරින් මරණයට පත් වීම ආශ්චර්යය සිදුවීමකි. මෙම සිදුවීම නබි මුසා ﷺ තුමාගේ නබිත්වයට පෙර සිදු වූ සිදුවීමකි.

6) මිසර වැසියා ඉස්රාඊල්වරයාට* පහර දීමෙන් වැළැක්වීමට නබි මුසා* ﷺ තුමාණන් උත්සහ කළේය. එනමුත් ඉස්රාඊල්වරයාව ඔහුගේ කලහකාරී ක්‍රියාවවෙහි නබි මුසා ﷺ තුමාණන් දුටු වේය. එවිට පෙර දින කළ සිද්ධිය අද මා හට සිදු කරනු ඇත යැයි ඉස්රාඊල්වරයා සිතා පෙර දින සිදු වූ සිද්ධිය ඔහු හෙළි කළේය.

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْبَدِينَةِ يَسْتَعِي^د قَالَ يُؤْتِيكَ بِكَ لِيُقْتَلُوكَ
 فَاحْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ^د قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَ
 لَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْكُنُونَ^د وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ
 تَذُوذِن^د قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِّقَ الرَّعَاءُ^د وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾
 فَسَأَلْنَاهُمْ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّي إِنِّي لَمَأْنُزَلْتُ إِلَىٰ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

(20) තවද නගරයේ කෙළවරක සිට (යහපත්) මිනිසෙකු වේගයෙන් පැමිණ (මෙසේ) පැවසුවේය. “අහෝ මූසා, සැබැවින්ම (ඊර්ෂවුන්ගේ* පිරිසෙහි) ප්‍රධානීන් නුඹව සාතනය කිරීම පිණිස නුඹ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරමින් සිටිති. එබැවින් නුඹ (මෙම නගරයෙන්) පිටත්ව යවු. සැබැවින්ම මම නුඹට යහපත පතන්නන්ගෙන් කෙනෙකු වෙමි.” (21) එබැවින් (තමාට කුමක් වේ දැයි) බියට පත්වුවෙකු ලෙස නිරීක්ෂා කරන්නෙකුට එයින් මොහු පිටත් විය. “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, අපරාධකාර පිරිසගෙන් මා ආරක්ෂා කරනු මැනව!” යැයි මොහු පැවසුවේය.

(22) මොහු මදයන්* (නගරය) දෙසට මුහුණ ලා පිටත්වූ කල්හි “මාගේ පරමාධිපති මා සෘජු මාර්ගය(වෙත)ට මග පෙන්වනු ඇත” යැයි මොහු (අපේක්ෂාවෙන් යුතුව) පැවසුවේය. (23) තවද මදයන්හි (ළිඳක් ලෙස තිබූ) ජලාශ්‍රිතය වෙත ඔහු පැමිණි කල්හි ජනයන් අතුරින් (ඔවුන්ගේ සතුන්ට) ජලය පොවන (විශාල) පිරිසක් මොහු දුටුවේය. තවද ඔවුන්ගෙන් බැහැරව (තම සතුන් ළිඳ අසලට නොයන සේ) රඳවා ගනිමින් සිටි කාන්තාවන් දෙදෙනෙකු මොහු දුටුවේය. (එවිට) මොහු(මූසා) “නුඹලා දෙදෙනා(ජලය නොගෙන සිටින නුඹලා)ගේ කාරණාව කුමක්ද?”යි විමසීය. (එයට) ඔවුන් දෙදෙනා “(අනෙක්) එඬේරන් පිටත් වන තෙක් අපට (අපගේ සතුන්ට) ජලය පෙවිය නොහැක. තවද අපගේ පියාණන් ඉතා වයසට පත් වයෝවෘද්ධයෙකි” යැයි පැවසුවෝය. (24) එබැවින් මොහු(මූසා) ඔවුන් දෙදෙනා(ගේ සතුන්)ට ජලය පෙව්වේය. පසුව මොහු හෙවණ වෙතට යොමු වී “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, නුඹ මා වෙත පහළ කරන යහ දැ(ආහාර පාන) වෙත සැබැවින්ම මම අවශ්‍යතාව ඇත්තෙකු වෙමි” යැයි මොහු පැවසුවේය.

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَتَشَّى عَلَى اسْتِحْيَاءٍ ۖ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ
لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۖ قَالَ لَا تَخَفْ ۖ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾
قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ ۖ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي
أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجْرٍ ۖ فَإِنْ أُنْكَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ
عِنْدِكَ ۖ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقِّي عَلَيْكَ ۖ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذُكِرَ
بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيُّهَا الْأَجْلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

(25) (ස්වල්ප වේලාවකට පසු) ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් කෙනෙක් ඔහු වෙතට ලැජ්ජාවෙන් යුතුව ඇවිදවීන් “නුඹ අපට ජලය ලබා දීමෙහි කුලිය නුඹට ප්‍රතිඵල වශයෙන් ලබා දීම පිණිස සැබැවින්ම මාගේ පියාණන් නුඹට කැඳවන්නේය.” යැයි ඇය පැවසුවාය. පසුව මොහු (ඇයගේ පියා වන) ඔහු වෙත පැමිණි කල්හි (නම) වෘත්තාන්තය ඔහු වෙත පැවසුවේය. (එයට) ඔහු (මුසාට) “නුඹ බිය නොවවු. අපරාධකාර පිරිසගෙන් නුඹ ආරක්ෂාව ලැබුවෙහිය” යැයි පැවසුවේය. (26) ඔවුන්(ස්ත්‍රීන්) දෙදෙනාගෙන් කෙනෙක් “මාගේ පියාණනි, මොහු කුලීකරුවෙකු බවට පත් කර ගන්න. සැබැවින් ඔබ කුලීකරුවෙකු බවට පත් කරගන්නන් අතුරින් ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ බලවත් වූ විශ්වාසවන්තයාය.” යැයි පැවසුවාය. (27) “වසර අටක් මා වෙත කුලී වැඩ කර දීමේ පදනම මත මේ මාගේ දියණියන් දෙදෙනාගෙන් කෙනෙකු ව මා නුඹට සරණපාවා දීමට මම සැබැවින්ම අපේක්ෂා කරමි. තවද (එය වසර) දහයක් (දක්වා දීර්ඝ කර) සම්පූර්ණ කළේ නම් එවිට (එය නුඹගේ එකඟත්වය මත) නුඹ වෙතින්ය. තවද මා නුඹ කෙරෙහි පීඩා කිරීමට අපේක්ෂා නොකරමි. අල්ලාහ් අහිමත කළේ නම් නුඹ මාව දැහැමියන්ගෙන් කෙනෙකු ලෙස දකිනු ඇත” යැයි ඔහු(ඔවුන්ගේ පියා) පැවසුවේය. (28) (එයට) “මෙය මා හා නුඹ අතර (සිදුවී ඇත්තේ)ය. (එබැවින්) කාල පරිච්ඡේදයන් දෙකින් කුමක් මා ඉටු කළ ද එය මට එරෙහිව අයුක්තියක් නොවේ. තවද අපි පවසන දැයට අල්ලාහ් භාරකරු වන්නේය” යැයි මොහු(මුසා) පැවසුවේය.

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ۚ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا آتَاهَا نُورًا مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْبُرُكَّةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُّسَوَّىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِي عَصَاكَ ۚ فَلَمَّا رَاها تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَّى كُفَّيًّا ۚ يُّسَوَّىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۗ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۗ وَاضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذُنُوبِكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٣٢﴾

(29) එබැවින් **මුසා*** එම කාල පරිච්ඡේදය සම්පූර්ණ කර තම පවුල සමග (මද්යන්* දේශයේ සිට තම මුල් නගරය කරා රාත්‍රියේ) ගමන් කළ කල්හි කුර් (නම් කන්ද⁷) දෙසින් ගින්නක් දුටුවේය. මොහු තම පවුලට “(මෙහි) රැඳී සිටිවු. සැබැවින්ම මම ගින්නක් දුටුවෙමි.⁸ මට නුඹලා වෙත එයින් පුවතක් හෝ නුඹලා උණුසුම තපින්නට (හැකි වන පරිදි) ගිනි මැලයක් හෝ ගෙන එන්නට හැක්කේය” යැයි පැවසුවේය. (30) පසුව ඔහු එහි පැමිණි කල්හි භාග්‍යලත් ස්ථානයෙහි දකුණු පස නිමිනය දෙසින් පිහිටි ගසකින් “අහෝ **මුසා**, සැබැවින්ම මමය **අල්ලාහ්**. සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති” යැයි අමතනු ලැබීය. (31) තවද “නුඹ නුඹගේ සැරයටිය (බිම) දමවු.” (යැයි ද පවසනු ලැබීය.) ඔහු එය සර්පයෙකු මෙන් නළියනු දුටු විට ඔහු පසුබැස පසුපස නොබලා හැරී දිවුවේය. “අහෝ **මුසා**, නුඹ ඉදිරියට එවු. තවද බිය නොවවු. සැබැවින්ම නුඹ අභයලාභීන් අතුරිනි.” (යැයි ද පවසනු ලැබීය.) (32) “(**මුසා**) නුඹ නුඹගේ (උඩු ඇඳුම්) සාක්කුව තුළට නුඹගේ (දකුණු) අත ඇතුළු කරවු. එය කිසිදු නරක(රෝගය)කින් තොරව සුදුවන්ව පිට වන්නේය. තවද බියෙන් (මිදීමට) නුඹ වෙත නුඹගේ බාහුව එක් කර ගනිවු.⁹ මේ දෙක **ගිර්අවුන්*** හා ඔහුගේ ප්‍රධානීන් වෙත (ගෙන හැර පෙන්වීමට) වූ නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සාධක දෙකකි. සැබැවින්ම ඔවුන් පාපතර පිරිසක් වූහ.-

7) වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** 95:2 බලන්න.

8) **නබි මුසා** ﷺ තුමාණන්ගේ බිරිය ප්‍රසූත වේදනාවෙන් පෙළී සිටියාය. මොවුන් දෙදෙනා ‘සිනායි’ කාන්තාරයේ සිටි එම අවස්ථාව ඉතා ශීත රාත්‍රියක් විය. මෙම සිතලයෙන් තමන්ව හා තම බිරියව ආරක්ෂා කිරීමට මොහුට ගිනි මැලයක් අවශ්‍ය විය.

9) **නබි මුසා** ﷺ තුමාණන්ගේ සැරයටිය නයෙකු ලෙස වෙනස් වී තම අත සුදු වර්ණයෙන් දිස් වූ විට මොහුට යම් බියක් දැනුණි. මෙවිට මොහුගේ බිය නැති කිරීම පිණිස මොහුගේ අත කිහිල්ලෙහි යට තබන මෙන් **අල්ලාහ්** මෙතුමාට අණ කළේය. ඔහු බිය වූ සෑම අවස්ථාවක දීම මෙසේ කර තම බිය තුරන් කළ යුතු යැයි ඔහුට අණ කරන ලදී.

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يُقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
 فَأَرْسَلْتُهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۗ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنُنْصُدُكَ بِأَخِيكَ وَ
 نَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّتِنَا ۗ أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّغْتَرَبِيٍّ وَمَا سَبِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
 الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبِّيٰٓ أَعْلَمُ بِبَنِي إِسْرٰٓءِيلَ ۗ جَاءَ بِالْهُدٰٓى مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ
 الدَّارِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّٰلِمُونَ ﴿٣٧﴾

- (33) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම ඔවුන්(ගිර්අවුන්ගේ පිරිස) අතුරින් කෙනෙකු මම ඝාතනය කළෙමි. එබැවින් ඔවුන් මා ඝාතනය කරනු ඇතැයි මම බිය වෙමි" යැයි මොහු (මුසා) පැවසුවේය. (34) "තවද මාගේ සහෝදර භාරතන් මට වඩා ඔහු කතිකාවෙන් වතුරය. එබැවින් මා තහවුරු කරන උදව්කරුවෙකු ලෙස මා සමඟ ඔහුව එවනු මැනව! සැබැවින්ම ඔවුන් මා අසත්‍යය කරතැයි මම බිය වෙමි." (යැයි ද මුසා පැවසුවේය.) (35) "නුඹගේ සහෝදරයා මගින් නුඹගේ බාහුව අපි ශක්තිමත් කරන්නෙමු. තවද නුඹලා දෙදෙනාට (ශක්තිමත්) සාධකයක් ලබා දෙන්නෙමු. එබැවින් අපගේ සංඥාවන්¹⁰ හේතුවෙන් ඔවුන් නුඹලා දෙදෙනා වෙත (හානියක් පමුණු වීමට) සමීප නොවන්නෝය. නුඹලා දෙදෙනා හා නුඹලා දෙදෙනා අනුගමනය කළ අය (ජයග්‍රහණය ලබා) අබිබවා යන්නන්ය." යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය.

(36) එබැවින් මුසා* අපගේ පැහැදිලි සංඥාවන් ඔවුන්(ගිර්අවුන්* හා ඔහුගේ පිරිස) වෙත ගෙන ආ කල්හි "මෙය ගොතන ලද හුනියමක් මිස නැත. තවද අපගේ පෙර මුතුන්මිත්තන් තුළ මේ (අයුරින් වූ දහමක්) පිළිබඳව අපි අසා නැත්තෙමු" යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (37) "මාගේ පරමාධිපති තමාගෙන් යහමග ගෙන ආවේ කවුරුන් ද යන්න හා කවරෙකු කෙරෙහි (ස්වර්ග) නිවහනේ (යහපත්) අවසානයක්¹¹ ඇත්තේ ද යන්න මැනවින් දන්නාය. සැබැවින්ම අපරාධකරුවෝ ජය නොලබති." යැයි මුසා පැවසුවේය.-

10) මෙයින් අදහස් කරන්නේ නබි මුසා* තුමාණන්ට සහ නබි භාරතන්* තුමාණන්ට දෙනු ලැබ ඇති අල්ලාහ්ගේ වරම් හේතුවෙන් මොවුන්ට මොවුන්ගේ සතුරන්ගෙන් කිසිදු හානියක් ඇති නොවේ යන්නය.

11) ඉහත පරිච්ඡේදයට අනුව "යහපත් අවසානය" යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ස්වර්ගය වුව ද එයට තවත් අර්ථයක් ද ඇත. එනම් නබි මුසා තුමාණන්ට ගිර්අවුන්ව පරාජය කරමින් අත් වූ ජයග්‍රහණය පිළිබඳව ය.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي ³⁸ فَأَوْقَدُوا نَارَ الْطِينِ
 فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أُطْرَقَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ
 وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
 فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ⁴¹ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُدْعَوْنَ إِلَىٰ
 النَّارِ ⁴³ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤٤﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ⁴⁵ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ
 مِنَ الْمَقْتُولِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ
 لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾

- (38) තවද ෆිරඅවුන් “ප්‍රධානියනි, මා හැර වෙනත් (කිසිදු) දෙවියෙකු නුඹලාට ඇතැයි මම නොදනිමි. එබැවින් අහෝ භාමාන්,* මා වෙනුවෙන් මැටි මත ගිනි අවුළවා (එයින් ගල් තනා) මා වෙනුවෙන් උස් කුලුනක් තනවු. (එවිට) මුසාගේ දෙවියන්ව මා එබී බැලිය හැක්කේය. තවද සැබැවින්ම මොහු(මුසා) අසත්‍යවත්තයින්ගෙන් කෙනෙකු යැයි මම සිතන්නෙමි” යැයි ප්‍රකාශ කළේය. (39) තවද ඔහු(ෆිරඅවුන්) හා ඔහුගේ සේනාවන් මිහිතලයෙහි යුක්තියෙන් තොරව උඩගුකම් පෑවෝය. තවද සැබැවින්ම ඔවුන් අප වෙත නැවත යොමු කරනු නොලබති යැයි ඔවුහු සිතුවෝය. (40) එවිට අපි ඔහු හා ඔහුගේ සේනාවන් ග්‍රහණය කළෙමු. තවද අපි ඔවුන්ව මුහුදේ විසි කළෙමු.¹² එබැවින් අපරාධකරුවන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැ?යි (නබිවරය,) නුඹ බලවු. (41) ඔවුන්ව අපි නිරය වෙත (ජනයිත්ව) කැඳවන ප්‍රධානීන් බවට පත් කළෙමු. තවද (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින ඔවුන් උදව් කරනු නොලබන්නෝය. (42) තවද අපි මෙලොවෙහි ශාපයක් ඔවුන් ලුහු බැඳ යෑමට සැලැස්වූයෙමු. තවද (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයෙහි ඔවුන් අවමන් වූවන් අතුරින් වනු ඇත.

(43) මුල් පරම්පරාවන්¹³ අපි විනාශ කිරීමෙන් පසුව මිනිසුන්ට පැහැදිලි කිරීම් ලෙස ද යහමගක් ලෙස ද දයාවක් ලෙස ද ඔවුන්(ෆිරඅවුන් හා ඔහුගේ පිරිස) සිහි කරනු පිණිස සැබැවින්ම අපි මුසාට ධර්ම ප්‍රස්තකය ලබා දුන්නෙමු.-

12) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුරආන් 10:90 හා 26:63 බලන්න.

13) මෙයින් අදහස් වන්නේ ආදි ජනයා, සමුද් ජනයා හා නබි නුඹ කුමාණන්ගේ ප්‍රජාව වේ.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا
 أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ ثَائِرًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
 وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٦﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ
 قَوْمًا مَّا أَتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾ وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ
 بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

-(44) තවද (නබිවරය,) අපි මුසාට (නබිත්වය* යන) කරුණ පැවරූ අවස්ථාවේ නුඹ
 බටහිර දෙසින් (කුර් කන්ද අසල) නොසිටියෙහිය. තවද නුඹ (එහි) සහභාගී වූවන්
 අතුරින් ද නොවූයෙහිය. (45) එනමුත් අපි (මුසාට පසු) පරම්පරාවන් ඇති කළෙමු.
 තවද ඔවුන් මත කාලය දීර්ඝ (වී බොහෝ යුගයන් පසු) විය. (එබැවින් ඔවුන්
 අල්ලාහ්ව අමතක කළෝය.) (නබිවරය, එම යුගයේ) නුඹ අපගේ වදන් ඔවුන්
 කෙරෙහි පාරායනා කරමින් මදයන්වාසීන් අතරෙහි නුඹ ජීවත් නොවූයෙහිය.
 නමුත් අපි (එම පරම්පරාවන් කෙරෙහි රසුල්වරුන්) එවන්නන් වූයෙමු. (46) තවද
 අපි (මුසාව*) ඇමතු අවස්ථාවේ (නබිවරය,) නුඹ කුර් (කන්ද) දෙසින් ද
 නොසිටියෙහිය. එනමුත් (නුඹව එවනු ලැබුවේ) නුඹට පෙර තමන්ට අවවාද
 කරන්නෙකු නොපැමිණි පිරිසක් වෙත නුඹ අවවාද කරනු පිණිස ද ඔවුන්
 මෙතෙහි කරනු පිණිස ද නුඹගේ පරමාධිපතිගේ දයාවක් වශයෙනි.¹⁴ (47)
 (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ගේ අත් පෙරටු කළ දෑ හේතුවෙන් ඔවුන්ට දුර්භාග්‍යයක් සිදු
 වී ඔවුන් “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අප වෙත නුඹ රසුල්වරයෙකු* නොඑව්වේ
 මන්ද? එසේ (යැව්වේ) නම් අපි නුඹගේ වදන් පිළිපදින්නට තිබුණි. තවද
 විශ්වාසිකයින් අතුරින් වන්නට ද තිබුණි” යැයි ඔවුන් පවසන්නන්ව නොසිටියේ
 නම් (රසුල්වරයෙකු නොයවා ඔවුන්ට දඬුවම ඉක්මන් කරන්නට තිබුණි).-

14) මෙහි නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් නබි මුසා* ﷺ තුමාණන් සමග නොසිටියේ යැයි සඳහන්
 වීමෙන් අදහස් වන්නේ නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් පෙර වූ නබිවරුන්ගේ* වෘත්තාන්ත පැවසීමේ
 දැනුම අල්ලාහ්ගෙන් ලද බවට සාක්ෂියක් වශයෙනි.

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْتِيَ مِثْلَ مَا أُوْتِيَ مُوسَىٰ ۖ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا آوْتِيَ
 مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۗ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ۗ وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كُفْرٍ وَّكَانَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ
 عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ
 أَنَّهُ يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾ وَ لَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 أَتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

-(48) (නමුත්) අපගෙන් ඔවුන්ට සත්‍යය(නබිවරයා) පැමිණි කල්හි “මුසාට්* දෙනු ලැබුවාක් මෙන් (ප්‍රාතිහාර්යයන්) මොහුට ද දෙනු ලැබිය යුතු නොවේ ද?” යැයි පැවසුවෝය. මීට පෙර ඔවුන් මුසාට් දෙනු ලැබූ දැ(තවිරාකය*) ප්‍රතික්ෂේප නොකළේ ද?¹⁵ තවද ඔවුහු හුනියම් දෙක එකිනෙකට අනුග්‍රාහිකය” යැයි “(අල් කුර්ආනය හා තවිරාකය ගළපා) පැවසුවෝය. තවද ඔවුහු “සැබැවින්ම අපි (මෙම) සියල්ලම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වන්නෙමු” යැයි ද පැවසුවෝය. (49) (නබිවරය, ඔවුන්ට) පවසවු. “නුඹලා සත්‍යවාදීන්ව සිටියෙහු නම් ඒ දෙකට වඩා යහමග පෙන්වන ධර්ම පුස්තකයක් අල්ලාහ් අබියසින් ගෙන එවු. එය මා අනුගමනය කරමි.” (50) එබැවින් ඔවුන් නුඹට පිළිතුරු නොදුන්නේ නම් එවිට ඔවුන් පිළිපදිනුයේ ඔවුන්ගේ මනෝ ඉච්ඡාවන් යැයි නුඹ දැන ගනිවු. තවද අල්ලාහ්ගෙන් වූ යහමගින් තොර තම මනෝ ඉච්ඡාව පිළිපදින්නාට වඩා නොමග වූ අය කවරෙකු ද? සැබැවින්ම අපරාධකාර පිරිසට අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ නැත. (51) තවද ඔවුන් මෙනෙහි කරනු පිණිස (අපගේ අල් කුර්ආන්) ප්‍රකාශය සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ට ලැබෙන්නට සැලැස්වූයෙමු. (52) මීට පෙර අපි කවරෙකුට ධර්ම පුස්තකය පිරිනැමුවේ ද ඔවුන් මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය විශ්වාස කරන්නෝය.¹⁶ -

15) අල් කුර්ආනය ක්‍රමානුකූලව කඩින් කඩ පහළ නොවී නබි මුසා ඉස්‍රා ආදිය තුමාට දෙනු ලැබූ තවිරාකය මෙන් එකවරම මුළුමනින්ම පහළ විය යුතු යැයි මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් පැවසුවෝය. කෙසේ වෙතත් ඔවුන් තවිරාකය* ද විශ්වාස නොකළ බැවින් ඔවුන්ගේ මෙම චෝදනාව ද අර්ථ ශුන්‍යය.

16) මෙයින් අදහස් කරන්නේ ඉස්ලාමය වැළඳ ගත් ඇතැම් යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් වෙති.

وَإِذَا يُثَلِّ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
 أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَبَّحُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَّا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ
 عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ
 يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

-(53) තවද ඔවුන් කෙරෙහි මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය පාරායනා කර පෙන්වනු ලැබූ විට "මෙය අපි විශ්වාස කළෙමු. සැබැවින්ම මෙය අපගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සත්‍යයයි. සැබැවින්ම මෙ(ම අල් කුර්ආන)යට පෙර ද අපි (අවනත වූ) මුස්ලිම්වරුන් ලෙස සිටියෙමු." යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (54) ඔවුහු ඉවසා සිටි හෙයින් ද¹⁷ යහපතින් අයහපත වළක්වා ගත් හෙයින් ද ඔවුනට අපි ලබා දුන් දැයින් වියදම් කළ හෙයින් ද ඔවුන්මය, ඔවුන්ගේ චේතනය දෙවරක් දෙනු ලබන්නෝ වන්නේ. (55) තවද ඔවුන් නිෂ්ඵල දෙයකට සවන් දුන් විට එයින් ඔවුහු පිටුපැවෝය. තවද "අපට අපගේ ක්‍රියාවන්ය. නුඹලාට නුඹලාගේ ක්‍රියාවන්ය. නුඹලාට සලාම්^{*18} අත් වේවා! අඥානයිත්ව අපි ප්‍රිය නොකරන්නෙමු." යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (56) (නබිවරයා,) සැබැවින්ම නුඹ ප්‍රිය කරන කෙනෙකුට නුඹට යහමගට යොමු කළ නොහැක.¹⁹ නමුත් අල්ලාස් තමන් අභිමත කළ අය යහමගට යොමු කරන්නේය. තවද ඔහු යහමග ලැබුවන් පිළිබඳව මැනවින් දන්නාය.

17) 'සබර්' යන අරාබි පදය "ඉවසීම" යැයි පරිවර්තනය කළ ද එම අරාබි පදයට ගැඹුරු අර්ථයන් ඇත. එනම් 'සබර්' යනු අසීරු අවස්ථාවක දී තම අපහසුතාව ඉවසා දරා ගැනීමට පමණක් සීමා වූ වචනයක් නොවේ. එනමුත් අල්ලාස් තහනම් කළ දෑ තමාට ප්‍රියජනක වුව ද අල්ලාස් වෙනුවෙන් එයින් වැළකී සිටීමට හා අල්ලාස් විසින් අනිවාර්යය කරන ලද දෑ තමාට අපහසු වුව ද එය පරිපූර්ණයෙන්ම ඉටු කිරීමට ද මෙම 'සබර්' යන වචනය භාවිත වේ.

18) 'සලාම්' යන වචනයට අර්ථ දෙකක් ඇත. පළමුවැන්න, ශාන්තිය අත් වේවා! යැයි ප්‍රාර්ථනා කිරීමට භාවිත වේ. දෙවැන්න, කෙනෙකුගෙන් දුරස් වීමට හෝ ඔහුගේ ක්‍රියාවන් මග හැරීමට භාවිත වන වචනයකි. මෙම ස්ථානයේ භාවිත වී ඇත්තේ මෙම දෙවැනි අර්ථයයි.

19) නබි මුහම්මද්* † තුමාණන් තම පියාගේ සොහොයුරා වන අබු තාලිබ් ඔහුගේ මරණාසන්නයේ දී ඉස්ලාමයට කැඳ වූ මොහොතෙහි මෙම ආයතය පහළ වූ බව ඇතැම් වාර්තා වල සඳහන් වී ඇත.

وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَتَّخِطُ مِنْ آرْضِنَا ۖ أَوْ لَمْ نُنْكِرْ لَّهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَبَىٰ
 إِلَيْهِ مُبْرَأٌ ۚ كُلُّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِ
 بَطْرًا مَّعِيشَتَهَا ۚ فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكِن مِّن بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۚ وَكُنَّا حُنُورًا لِّلرَّثِيينَ
 ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۚ وَمَا
 كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا أَوْتَيْنَهُم مِّن شَيْءٍ فِتْنًا ۚ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَ
 زِينَتَهَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْتَىٰ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

(57) තවද “අපි නුඹ සමඟ යහමඟ පිළිපදින්නේ නම් අපගේ භූමියෙන් අප පලවා හරිනු ලබන්නෙමු.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.²⁰ අප වෙතින් වූ ජීවන සම්පතක් ලෙස පලතුරු වලින් සෑම දෙයක්ම ඒ වෙත ගෙන එනු ලබන අහසදායී පාරිශුද්ධ භූමියක් ඔවුනට අපි (වාසය කිරීම සඳහා) සලස්වා නොදුන්නෙමු ද? නමුත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා (මේ පිළිබඳව) නොදනිති. (58) තවද තම ජීවන වත්කම්හි උඩඟුකම් පෑ කෙතරම් ගම්මාන අපි විනාශ කර ඇත්තෙමු ද? එබැවින් ඒවා ඔවුන්ගේ වාසස්ථානයන් ය. ඔවුන්ගෙන් පසු (මගින් ලෙස පැමිණෙන) ස්වල්ප දෙනෙකුට හැර ඒවා වාසස්ථානයක් නොකරනු ලැබුහ. තවද අපි (ඒවාට) උරුමක්කාරයින් වූයෙමු. (59) තවද නුඹගේ පරමාධිපති (කිසිදු) නගරයන් එහි අගනුවරට ඔවුන් කෙරෙහි අපගේ වදන් පාරායනා කර පෙන්වන රඤ්ජවරයෙකු* යවන තෙක් විනාශ කරන්නෙකු නොවීය. තවද (කිසිදු) නගරයන් එහි වැසියන් අපරාධකරුවන්ව සිටියහ නම් මිස විනාශ කරන්නන්ව අපි නොසිටියෙමු. (60) තවද කවර දෙයක් නුඹලාට දෙනු ලැබුවේද ඒවා මෙලොව ජීවිතයේ (තාවකාලික) වින්දනය හා එහි අලංකාරයයි. තවද අල්ලාස් අබියස ඇති දෑ යහපතක් හා සදා පවතින්නකි. එබැවින් නුඹලා වටහා නොගන්නෙහු ද?-

20) නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ ඇරයුම සත්‍යය යැයි වටහා ගත් ඇතැම් මක්කාවාසී කුරෙයිෂ් වංශිකයින් ඔහු තමන්ගේ නබිවරයා* යැයි පිළිගැනීමට ප්‍රිය නොකළෝය. මොවුන් සත්‍යය නොපිළිපදීමට හේතු වූයේ ‘තමන්ට ඇති ගෞරවය අහිමි වී අන් මිනිසුන්ගේ විවේචනයට ලක් වී තම නගරයෙන් පිට කරනු ලබයි දෝ’ යන්නෙන් මොවුන් බිය වීමය. මෙම සුරාවෙහි* 56-60 දක්වා ඇති ආයතයන්හි අල්ලාස් මොවුනට පිළිතුරුක් වශයෙන් කාරණා තුනක් පවසා ඇත. පළමු වැන්න සත්‍යය මොවුන් පිළි නොගෙන සිටිය දී මොවුන්ට ගෞරවය ලබා දුන් අල්ලාස්ට ඔහුව විශ්වාස කළ විට එම ගෞරවය ආරක්ෂා කිරීම නොහැකි ක්‍රියාවක් නොවේ යන්නය. දෙවැන්න නම් අල්ලාස්ට අකිකරු වූ බොහෝ පැරැන්නන්ව අල්ලාස් දඬුවම් කර ඇති බැවින් මොවුන් අන් මිනිසුන්ට බිය වීමට වඩා අල්ලාස්ට බිය වීම උචිතයි යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත. තුන්වැන්න එසේ මොවුන්ට යම් දෙයක් අන් මිනිසුන්ගෙන් ඇති වුව ද එය තාවකාලික ය. මරණින් මතු ඔහු නිරන්තර ජයග්‍රහකයෙකු වන්නා සේ මෙම තාවකාලික අපහසුතාවට බිය වී සත්‍යය පිළිනොගෙන මරණයට පත් වූවේ නම් ඔහු නිරන්තර දඬුවම විඳින්නට සිදු වේ යැයි පැහැදිලි කර ඇත.

أَفَبْنُ وَعَدْنُهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَا قِيَّةَ كُنْ مَتَّعْنَهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 مِنَ الْخٰضِرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِى الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾
 قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا
 إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ
 وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَبَّيْتُ عَلَيْهِمُ الْآثِبَاءَ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَ
 آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

- (61) අප කෙනෙකුට (මෙලොවෙහි) යහපත් ප්‍රතිඥාවක් දී එය (විනිශ්චය දින) මුණ ගැසීමට සිටින්නෙකු වන ඔහු, මෙලොව ජීවිතයේ වින්දනය අපි භුක්ති විඳීමට සලස්වා පසුව ඔහු (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින (දඬුවම සඳහා) ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නන් අතුරින් වූ (අනෙක්) කෙනා මෙන් ද? (62) තවද ඔහු(අල්ලාෂ්, ආදේශක) ඔවුන්ව අමතන දින “නුඹලා තරයේ විශ්වාස කරමින් සිටි මා(හට ආදේශ කළ නුඹලා)ගේ (දේව)හවුල්කරුවන් කොහේදැ?”යි විමසන්නේය. (63) (එවිට) තමන් කෙරෙහි (දඬුවමේ) වදන නියම වූවන් (වන ප්‍රධානීන් තම අනුගාමිකයින්ව පෙන්වා) “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔවුන්වමය අප මුළා කළවුන් වන්නේ. අප මුළා වූවාක් මෙන්ම ඔවුන්ව ද අපි මුළා කළෙමු. අපි ඔබ වෙතම (ඔවුන්ගෙන්) නිදොස් වී සිටින්නෙමු. (එනම්) ඔවුහු අපව නමඳින්නන් ලෙස නොවුහ’ යැයි පවසති.²¹ (64) තවද “(නුඹලා අල්ලාෂ්ට ආදේශ කළ) නුඹලාගේ හවුල්කරුවන්ව කැඳවවු” යැයි (ඔවුන්ට) පවසනු ලැබේ. එවිට ඔවුහු ඔවුන්ව කැඳවති. නමුත් ඔවුහු(හවුල්කරුවන්) ඔවුනට පිළිතුරු නොදෙති. තවද ඔවුහු (තමන්ට හිමි) දඬුවම දකිති. ඔවුන් යහමග ලබන්නන් විය යුතු නොවේද?

(65) තවද ඔහු(අල්ලාෂ්, ආදේශක) ඔවුන්ව අමතන දින “නුඹලා රසුල්වරුන්ට කවර පිළිතුරක් දුන්නෙහුදැ?”යි විමසන්නේය. (66) එවිට එදින (ඔවුන් දිය යුතු පිළිතුරෙහි) තොරතුරු ඔවුන් කෙරෙහි නොපෙනී යනු ඇත. එබැවින් ඔවුහු එකිනෙකා (ඒ පිළිබඳව) විමසා නොගන්නෝය. (67) පශ්චාත්තාප කර විශ්වාස කර යහකම් කළ අය පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් ඔහු ජයග්‍රාහකියන් අතුරින් (කෙනෙකු) විය හැක්කේය.

21) ලොවෙහි දී අන් මිනිසුන්ව නොමග යැවූ නායකයින් විනිශ්චය දිනයේ ඔවුන් තම අනුගාමිකයින්ගේ සතුරන් වනු ඇත.

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۗ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
 ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخِصْمُ
 الْأُولَى وَالْآخِرَةُ ۗ وَكَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْآيَاتِ
 سَاءَ مَدَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنَ اللَّهِ عِزُّ اللَّهِ يُأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ ۗ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ
 إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَاءَ مَدَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنَ اللَّهِ عِزُّ اللَّهِ يُأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ
 تَسْكُنُونَ فِيهِ ۗ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِ
 لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

(68) තවද නුඹගේ පරමාධිපති තමා අභිමත කරන දෑ මවන්නේය. තවද ඔහු (නබිත්වය* සඳහා තමා අභිමත කළ අය) තෝරා ගන්නේය. (අදේශක) ඔවුන්ට කිසිදු තෝරා ගැනීමක් (සඳහා වූ අයිතියක්) නොමැත. අල්ලාස් පිවිතුරුය. තවද ඔවුන් ආදේශ කරන දැයින් ඔහු අති උත්තරීතරය. (69) තවද ඔවුන්ගේ හදවත් සඟවන දෑ ද ඔවුන් (ප්‍රකාශයෙන්) හෙළි කරන දෑ ද නුඹගේ පරමාධිපති දන්නේය. (70) තවද ඔහුමය අල්ලාස්. ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නැත. ආරම්භයෙහි(මෙලොවෙහි) හා අවසානයෙහි(මතු ලොවෙහි) පැසසුම් ඔහු සතුය. තිත්දුට ද ඔහු සතුය. තවද නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතටමය. (71) (නබිවරය) පවසවු "නුඹලා අවධානය කළෙහු ද? (එනම් මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින දක්වා අල්ලාස් නුඹලා කෙරෙහි රාත්‍රිය අඛණ්ඩව ඇති කළේ නම් අල්ලාස් හැර නුඹලා වෙත ආලෝකය ගෙන එන දෙවියන් කවුරුන් ද? එබැවින් නුඹලා සවන් යොමු නොකරන්නේ ද? (72) (නබිවරය) පවසවු "නුඹලා අවධානය කළෙහු ද? (එනම් මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින දක්වා අල්ලාස් නුඹලා කෙරෙහි දහවල අඛණ්ඩව ඇති කළේ නම් අල්ලාස් හැර නුඹලා වෙත නුඹලා එහි විවේක ගන්නා රාත්‍රිය ගෙන එන දෙවියන් කවුරුන් ද? එබැවින් නුඹලා (නිරික්ෂා කර) නොබැලූවෙහු ද? (73) ඔහු තම දයාවෙන් රාත්‍රිය හා දහවල නුඹලා එහි විවේක ගනු පිණිස ද ඔහුගේ වරප්‍රසාද²² නුඹලා සොයා)යනු පිණිස ද නුඹලාට ඇති කළේය. එවිට නුඹලා කෘතවේදී විය හැක්කේය.

22) 'වරප්‍රසාද' යන වචනය අල් කුර්ආනයේ බොහෝ ස්ථානයන්හි භාවිත වී ඇත. මෙයින් අදහස් කරන්නේ අල්ලාස් විසින් අනුමත කරන ලද ව්‍යාපාර හා ආර්ථික ක්‍රියාවලීන්ය.

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَتَرَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
 شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعْلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ إِنَّ
 قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ ۖ وَاتَّيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوزًا
 بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ ۖ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ
 فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
 إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

(74) තවද ඔහු(අල්ලාහ් ආදේශක) ඔවුන්ව අමතන දින “නුඹලා තරයේ විශ්වාස කරමින් සිටි මා(හට හවුල් කළ නුඹලා)ගේ හවුල්කරුවන් කොහේදැ?”යි ඔහු විමසන්නේය. (75) තවද (එදින) සෑම ප්‍රජාවකින්ම සාක්ෂි කරුවෙකු(වන ඔවුන්ගේ නබිවරයා)ව අපි (එම ප්‍රජාවන්ගෙන්) පිට කරන්නෙමු. පසුව “(නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට ඉදිරිපත් කළ) නුඹලාගේ සාධක ගෙන එවු” යැයි අපි (එම ජනයන්ට) පවසන්නෙමු. එවිට සැබැවින්ම සත්‍යය අල්ලාහ් සතු යැයි ඔවුහු දැනගනිති. තවද ඔවුන් ගොතමින් සිටි දෑ ඔවුන්ගෙන් මුළාවී යන්නේය.

(76) සැබැවින්ම කාරුන්* මූසාගේ* සමූහයෙන් කෙනෙකු විය.²³ ඔහු ඔවුන්ට එරෙහිව සීමාව ඉක්මවා ගියේය. තවද අපි ඔහුට සැබැවින්ම එ(ම ධන සම්භාරයෙහි) යතුරු (ඉසිලීමට) ශක්ති සම්පන්න පිරිසකට පවා බරක් වූ ධන සම්භාරයන් ලබා දුනිමු. ඔහුට ඔහුගේ පිරිස “නුඹ (අහංකාරකමින්) සතුටු නොවවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් (අහංකාරකමින්) සතුටුවන්නන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේ යැ”යි පැවසූ අවස්ථාව (නබිවරය, සිහිපත් කරවු.) (77) “තවද අල්ලාහ් නුඹට දායාද කළ දැයින් (අල්ලාහ් වෙනුවෙන් දන් දී) නුඹ මතු ලොව නිවහන සොයවු. තවද මෙලොවේ (මතු ලොව වෙනුවෙන් කළ යුතු යහකියා අතුරින්) නුඹගේ කොටස අමතක නොකරවු. තවද අල්ලාහ් නුඹ වෙත යහපත ඉටු කළාක් මෙන් නුඹ ද යහපත ඉටු කරවු. තවද නුඹ මිහිතලයෙහි කලහකම් කිරීමට නොපතවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් කලහකම් කරන්නන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය.” (යැයි ද ඔහුගේ පිරිස පැවසුවෝය.)-

23) කාරුන් යනු නබි මූසා ශුක්‍රාණන්ගේ ඥාති සහෝදරයෙකි. මොහුගේ නම බයිබලයේ ‘කෝරාහ්’ යැයි සඳහන් වී ඇත. ෆිර්අවුන්* මොහුව ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ගේ නායකයා බවට පත් කළේය. එනමුත් නබි මූසා* ශුක්‍රාණන්ට නබිත්වය* ලැබීමෙන් පසුව ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන් නබි මූසා ශුක්‍රාණන් වෙත අනුගමනය කළ හෙයින් මෙය දුටු කාරුන්ට නබි මූසා ශුක්‍රාණන් සමග ඊර්ෂ්‍යාවක් ඇති විය. මොහු ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ගේ ධනවත්ම පුද්ගලයා ය. කෙතරම්දයත් මොහුගේ භාණ්ඩාගාරයන්හි යතුරු ඉසිලීමට ශක්තිමත් මිනිසුන් කිහිප දෙනෙකු අවශ්‍ය වන තරමට මොහුගේ භාණ්ඩාගාරය විශාලව තිබුණි.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ^ط أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ
 مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَآكْرَهُ جَعًا ^ط وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْجَرْمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ
 قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ^ط قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ ^ز
 إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيُؤْتِكُمْ اللَّهُ خَيْرٌ لِّمَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ
 صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصُّبْرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ ^ح فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ
 يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ^ح وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

-(78) “මෙ(ම) ධන සම්භාරය මට දෙනු ලැබුවේම මා වෙතින් වූ (මාගේ) ඥානය හේතුවෙන්” යැයි ඔහු(කාරූන්) පැවසුවේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් පරම්පරාවන් අතුරින් ඔහුට පෙර ඔහුට වඩා ශක්තියෙන් දැඩි වූ ද (ධනය හා පිරිස්) රැස් කිරීමෙන් අධික වූ ද අය විනාශ කර ඇති බව ඔහු නොදන්නේ ද? තවද වැරදිකරුවන් ඔවුන්ගේ පාපයන් පිළිබඳව විමසනු නොලබන්නෝය.²⁴ (79) එවිට (වරක්) ඔහු තම අලංකාරයෙන් තම පිරිස වෙත පිටත්ව පැමිණියේය. මෙලොව ජීවිතය අපේක්ෂා කළවුන් “අහෝ! කාරූන්ට දෙනු ලැබුවාක් මෙන් අපට ද (දෙනු ලැබ) ඇත්නම් (කෙතරම් අගනේ ද) සැබැවින්ම ඔහු මහත් වූ භාග්‍යවන්තයෙකි” යැයි පැවසුවෝය. (80) (එයට) ඥානය දෙනු ලැබුවන් “නුඹලාට විනාශයයි. (නමුත්) විශ්වාස කර යහකම් කළවුනට අල්ලාහ්ගේ කිලිණය යහපත්ය. තවද ඉවසිලිවන්තයින් හැර (වෙනත් කිසිවෙකුට) එය දෙනු නොලබන්නෝය” යැයි පැවසුවෝය. (81) එබැවින් අපි ඔහුව හා ඔහුගේ නිවස පොළොවට කීදා බැස්සුවෙමු.²⁵ එවිට අල්ලාහ් හැර ඔහුට උදව් කරන වෙනත් පිරිසක් ඔහුට නොවීය. තවද ඔහු තමාව ආරක්ෂා කරගන්නන් අතුරින් ද නොවීය.-

24) විනිශ්චය දිනයේ මිනිසුන් අල්ලාහ්ගේ ප්‍රශ්න විමසුමට ලක් වීම නිසැකය. එනමුත් මෙම ආයතනයෙහි “වැරදිකරුවන් ඔවුන්ගේ පාපයන් පිළිබඳව විමසනු නොලබන්නෝය” යැයි සඳහන් වී ඇත. එනම් ප්‍රශ්න විමසීම යන ක්‍රියාව කාරණා කිහිපයක් සඳහා භාවිත වේ. ‘නොදන්නා දෙයක් දැන ගැනීම පිණිස’ හෝ ‘අපැහැදිලි සැඟවුණු දෙයක් පරීක්ෂණය කිරීම පිණිස’ විමසනු ලැබීමය. මෙම ආයතනයෙන් අදහස් වන්නේ පාපකරයින්ගේ පාපයන් පිළිබඳව මැනවින් දන්නා අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් පිළිබඳව ඔවුන්ගෙන් විමසීමට කිසිදු අවශ්‍යතාවක් නොමැති අතර විනිශ්චය දිනයේ පාපකරයින්ගෙන් ප්‍රශ්න කරනු ලැබීම මෙම සණයට අයත් ප්‍රශ්න විමසීමක් නොවන බවයි. එනමුත් අල්ලාහ් මිනිසාව ප්‍රශ්න විමසුමට ලක් කරනුයේ සියල්ලන්ටම තම තමන් කළ වරද වටහා දීම පිණිස ය.

25) මොහු ධනවතෙකු බවට බයිබලයේ සඳහන් වී නැත. එනමුත් මොහුව අවසානයේ දී පොළොවෙහි ගිල්වීමට හේතු වූයේ නබී මුසා* ﷺ හා නබී හාරූන්* ﷺ තුමාණන් පිළිබඳව මොහු ඊර්ෂ්‍යා වීම යැයි සඳහන් වී ඇත.

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَتَّبَعُوا مَكَانَهُ بِالْأُمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَن مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكُفْرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادِ قُلِّ رَبِّي أَعْلَمُ مَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَن هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْغَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

-(82) තවද පෙර දින ඔහුගේ ස්ථානයට ආශා කළවුන් “අහෝ! අල්ලාස් තම ගත්තන් අතුරින් අභිමත කරන්නන්ට ජීවන සැපයුම් විස්තීර්ණය කරන්නේය. තවද (ඔහු අභිමත කරන අයට) සීමා කරන්නේය. අල්ලාස් අප කෙරෙහි උපකාර නොකළේ නම් ඔහු අපව (ද) කීදා බස්වන්නට තිබිණ. අහෝ! ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් ජයග්‍රහණය නොලබන්නෝය” යැයි පවසන්නන් බවට පත් වූහ. (83) එම මතු ලොව (ස්වර්ග) නිවහන එය මිහිතලයෙහි උඩඟුකම් ද කලහකාරීකම් ද අපේක්ෂා නොකරන්නන්ට අපි ඇති කළෙමු. තවද (ප්‍රශංසනීය) අවසානය බිය හක්කිකයින්ටය. (84) කවරෙකු යහපත ගෙන එන්නේ ද ඔහුට එයට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ දෑ ඇත. තවද කවරෙකු අයහපත ගෙන එන්නේ ද එවිට අයහපත් දෑ කළවුන්ට ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ මිස ප්‍රතිවිපාක දෙනු නොලබන්නෝය.

(85) (නබිවරය,) සැබැවින්ම නුඹ කෙරෙහි අල් කුර්ආනය (හා එහි නීතිරීති) නියම කළ කෙනා(වන අල්ලාස්)ම නුඹව පැමිණි ස්ථානයට(මක්කාවට) නැවත යොමු කරන්නාය.²⁶ “මාගේ පරමාධිපති කවරෙකු යහමග ගෙන ආවේ ද කවරෙකු පැහැදිලි මුළාවෙහි සිටින්නේ ද යන්න මැනවින් දන්නායැ”යි (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. (86) තවද (මෙම) ධර්ම පුස්තකය(අල් කුර්ආනය) නුඹ වෙත දෙනු ලැබේ යැයි නුඹ අපේක්ෂා කරන්නෙකු නොවීය. නමුත් (එය දෙනු ලැබුවේ) නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ දයාවක් වශයෙනි. එබැවින් කිසිවිටෙක නුඹ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට උදව් කරන්නෙකු නොවවු.-

26) මෙම ආයතය පහළ වූයේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මක්කා නගරය අතහැර මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ විටය. තමන්ව මක්කා නගරය ජයග්‍රහණය ලැබුවෙකු ලෙස නැවත මක්කාවට හරවනු ඇත යැයි මෙම අවස්ථාවේ දී අල්ලාස් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට පොරොන්දු දුන්නේය.

وَلَا يُصَدِّقُكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۗ لَهُ الْحُكْمُ وَ
 إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

-(87) තවද අල්ලාෂ්ගේ වදන්, ඒවා නුඹ වෙත පහළ කරනු ලැබුවායින් පසු එයින් නුඹව ඔවුන් වැළැක්විය නොයුතුය. තවද නුඹගේ පරමාධිපති වෙත කැඳවවු. තවද නුඹ ආදේශ තබන්නන් අතුරින් නොවවු. (88) තවද අල්ලාෂ් සමග වෙනත් දෙවියෙකු නුඹ නොකැඳවවු. ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. ඔහුගේ 'වජ්හ'ය²⁷ හැර අන් සියලු දෑ විනාශ වන දෑය. තීන්දුව ඔහු සතුය. තවද නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතටම ය.

27) මෙම ආයතය 'මුතෂාබ්හාක්' වින්තනයට ගෝවර නොවන(අවින්තෙය්) ගණයට අයත් ආයතයන් කිහිපයකින් එකකි. "වජ්හ" යන අරාබි පදය බොහෝ අවස්ථාවන්හි පොදුවේ වාග් වාතුර්‍යයට අනුව 'මුහුණ' යන්නෙන් භාවිත කරනු ලැබේ. නමුත් මෙම ආයතයට අදාළ නිසි පරිපූර්ණ අරුත අල්ලාෂ් පමණක් දැනි. මන්දයත් අල්ලාෂ් කිසිදු මැවුමකින් නිදර්ශනය කළ නොහැකි සුවිශුද්ධයකි. ඇතැම් අල් කූර්ආන් විවරණකරුවන් එම ආයතයට කිසිදු විවරණයකින් තොරව ඒ අයුරින්ම විශ්වාස කිරීම උචිත යැයි ද ඇතැම් විවරණකරුවන් 'අල්ලාෂ්' පමණක් සදා සිටි යනුවෙන් පෙන්නුම් කිරීම සඳහා මෙම පද යෙදුම භාවිත වී ඇත' යැයි ද අදහස් දක්වති.

29

سورة العنكبوت

සුරා අල අන්කබූත්

(මකූළවා)

හැඳින්වීම

මුස්ලිම්වරුන් මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හිරිහැරයට ලක් වෙමින් සිටි සමයේ මෙම සුරාව පහළ විය. මෙම සුරාවෙන් විශ්වාසකයින්ට කරුණු කිහිපයක් උගන්වා දී ඇත. එනම්, අපහසුතාවන් පසු නොකර ස්වර්ගය ලැබිය නොහැකි බව ද, ලොවෙහි කුමන අපහසුතාවක් ඇති වුව ද එය නිරන්තර නොවන බව ද, එවැනි අවස්ථාවන්හි ඉවසිලිවන්ත ව කටයුතු කරන්නන් නිරන්තර ජය ලබන බව ද, අන් මිනිසුන්ට හිරිහැර කළවුන් නිරන්තර නිරා ගින්නට ඇතුළු කරනු ලබන බව ද වේ. මේ අනුව ඇතැම් නබිවරුන්ගේ වෘත්තාන්ත ද උදාහරණ ලෙස ගෙනහැර පා ඇත.

දෙමාපියන්ට අවනත විය යුතු ආකාරය ගැන මෙම සුරාවේ සඳහන් වේ. **අල්ලාන්** මත තම විශ්වාසය බැහැර කරන අන්දමින් හෝ කෙනෙකු **අල්ලාන්** වෙනුවෙන් කළ යුතු අනිවාර්යය කටයුතු අතපසු නොවන අන්දමින් දෙමාපියන්ට අවනත විය යුතුය.

තවද **අල්ලාන්** මත තැබිය යුතු විශ්වාසයේ මූලික දෑ පැහැදිලි කර පසුව ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ චෝදනාවන්ට පිළිතුරු සපයා ඇත.

29 සූරා අල් අන්කවුන් (මකුළුවා)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 69 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَتَّكِفُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿١﴾ وَكَذَّبْنَا الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴿٢﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ
 اللَّهِ لَآتٍ ۗ وَهُوَ السَّبِيْعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ
 الْعٰلَمِينَ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
 أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිෆ්. ලාමි. මීම්.¹ (2) (නබිවරය,) මිනිසුන් "අපි විශ්වාස කළෙමු" යැයි පැවසූ හේතුවෙන් (පමණක් ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ) පිරික්සුමට ලක් කරනු නොලැබ අත හැර දමනු ඇතැයි ඔවුන් සිතන්නේ ද? (3) සැබැවින්ම ඔවුනට පෙර සිටියවුන්ව ද අපි පිරික්සුමට ලක් කළෙමු. සැබැවින්ම (විශ්වාසය පිළිබඳව) සත්‍යය පැවසුවන්ව අල්ලාහ් මැනවින් දන්නේය. තවද අසත්‍යවාදීන්ව ද අල්ලාහ් මැනවින් දන්නේය.

(4) එහෙත් නපුරුකම් කළවුන් අපව (දඬුවමින්) අබිබවා යන්නේ යැයි සිතන්නේ ද? ඔවුන් තීන්දු කරන දේ නපුරු විය. (5) කවරෙකු අල්ලාහ්ගේ හමුවීම අපේක්ෂා කරමින් සිටින්නේ ද? (ඔහු ඒ සඳහා සූදානම් විය යුතුය. මන්දයත්) සැබැවින්ම (ඒ සඳහා වූ) අල්ලාහ්ගේ කාල වේලාව පැමිණෙන්නකි. තවද ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (6) තවද කවරෙකු (තම දහමෙහි) වෙහෙස දරන්නේ ද ඔහු වෙහෙස දරන්නේ ඔහු වෙනුවෙන්මය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සමස්ත විශ්වයාගෙන් සර්ව පොහොසත්ය.

(7) තවද විශ්වාස කොට යහකම් කළවුන් නම් සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ගේ වැරදි ශෝධනය කරන්නෙමු. තවද ඔවුන් කරමින් සිටි ඉතා යහ දැය සඳහා සැබැවින්ම අපි ඔවුනට ප්‍රතිඵල ලබා දෙන්නෙමු.

1) මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 හි පාද සටහන බලන්න.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ۖ وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كُنَّا خَلَقْنَاهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَدَابِ اللَّهِ ۗ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۗ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنْفِقِينَ ﴿١١﴾

(8) තවද තම දෙමාපියන්ට යහපත කරන මෙන් අපි මිනිසාට උපදෙස් කළෙමු. නුඹට දැනුමක් නොමැති යමක්(දෙවියෙක්ව) මා හට ආදේශ තබන්නැ'යි ඔවුන් දෙදෙනා නුඹට බල කරන්නේ නම් (එවන් කටයුත්තක දී) ඔවුන් දෙදෙනාට අවනත නොවවු.² නුඹලාගේ නැවත පැමිණීම මා වෙතය. එවිට නුඹලා කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව නුඹලාට මා දන්වන්නෙමි. (9) තවද විශ්වාස කොට යහකම් කළවුන් නම් සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ව (ස්වර්ගයෙහි) දැහැමියන් අතරට ඇතුළත් කරන්නෙමු.

(10) (තබ්වරය,) "අපි අල්ලාෂ්ව විශ්වාස කළෙමු" යැයි පවසන්නන් ද මිනිසුන් අතුරින් වෙති. (නමුත්) අල්ලාෂ්ගේ (දහම) විෂයෙහි ඔවුන් හිංසාවට ලක් වන විට (ඇති වන්නා වූ) මිනිසුන්ගේ ව්‍යසනය(හිරිහැරය) අල්ලාෂ්ගේ දඬුවමක් බව සිතති. තවද නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් උදව් උපකාර (විශ්වාසික නුඹලාහට) පැමිණියේ නම් "සැබැවින්ම නුඹලා සමගම අපි සිටියෙමු" යැයි ඔවුහු පවසන්නෝමය.³ සියලු ලෝ වැසියන්ගේ හදවත්හි ඇති දෑ පිළිබඳව අල්ලාෂ් මැනවින් දන්නා නොවේ ද?⁴ (11) සැබැවින්ම විශ්වාස කළවුන්ව අල්ලාෂ් මැනවින් දන්නේය. තවද කුහකයින්ව ද අල්ලාෂ් මැනවින් දන්නේය.

2) මෙම ආයතය පහළ වූයේ සෑද් ඉබ්නු අබ් වක්කාස් ❁ තුමාණන් පසුබිම් කරගෙනය. එනම් ඔහු ඉස්ලාමය වැලඳ ගත් විට ඔහුගේ මව එයට එකඟ නොවී ඔහුට බාධා කළාය. තවද ඔහු ඉස්ලාමය අත් හරින තුරු ආහාර අනුභව නොකරනවා යැයි ඇය පැවසුවාය. තම මවට ගරු කරන සෑද් ❁ තුමාණන්ට මෙය ශෝකයක් හා ව්‍යාකූල තත්ත්වයක් ගෙන එන්නක් විය. මේ පිළිබඳව ඔහු නබි මුහම්මද් ❁ තුමාණන්ට පැවසූ මොහොතේ දී මෙම ආයතය පහළ වූයේ යැයි නොයෙකුත් වාර්තාවන්හි සඳහන් වී ඇත. එනම් අල්ලාෂ්ට අකීකරු වන කරුණක පමණක් දෙමාපියන්ට අවනත විය යුතු නොවේ යැයි මෙම ආයතය මගින් පැහැදිලි කර ඇත.

3) මෙයින් අදහස් කරන්නේ ආත්ම වංචනිකයින් හෙවත් මුනාෆික්වරුන් පිළිබඳව යැයි ඇතැම් අල් කූර්ආන් විග්‍රහකයින් පවසා ඇත. එනම් මුස්ලිම්වරුන්ට යම් යහපතක් ඇති වුවහොත් එහි වාසිය තමන්ට ද ලැබිය යුතු බැවින් මොවුන් මුස්ලිම්වරුන් සමග සිටින්නෝය. එහෙත් මුස්ලිම්වරුන්ට යම් අයහපත් තත්ත්වයක් ඇති වූ විට ඔවුන් එය ඉවසා දරා නොගන්නෝය.

4) එනම් මෙම ආත්ම වංචනිකයින්ගේ හදවත්හි ඇත්තේ සත්‍යය විශ්වාසය ද නැතහොත් කුහක බව ද යන්න අල්ලාෂ් මනාව දන්නා බවයි.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلُ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَابِلِينَ
 مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَ
 كَيْسَ لَنْ يَوْمِ الْقِيَامَةِ عَبَا كُنَّا يُفْتَرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ
 أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ
 السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ
 ذِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

(12) “අපගේ මාර්ගය නුඹලා පිළිපදිවු. තවද නුඹලාගේ පාපයන් අපි උසුලන්නෙමු” යැයි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් විශ්වාස කළවුනට පවසති. (නමුත්) මොවුන්ගේ පාපයන් කිසිවක් (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් උසුලන්නන් නොවෙති. සැබැවින්ම ඔවුන් අසත්‍යය පවසන්නන්මය. (13) සැබැවින්ම ඔවුන් තම (පාපයන්හි) බර ද තවද තම (පාපයන්හි) බර සමග තවත් බර ද උසුලන්නෝමය. ඔවුන් (බොර) ගොතමින් සිටි දෑ පිළිබඳව (මෙවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින සැබැවින්ම ඔවුන් විමසනු ලබන්නෝමය.⁵

(14) සැබැවින්ම අපි **නූෂ්ව*** ඔහුගේ ජනයා වෙත එව්වෙමු. ඔහු වසර දහසකින් වසර පනහක් හැර (එනම් වසර නවසිය පනහක්) ඔවුන් අතරෙහි රැඳී සිටියේය. ඔවුන් අපරාධකරුවන්ව සිටිය දී මහා ජල ගැල්මක් ඔවුන්ව හසු කර ගත්තේය.⁶ (15) එබැවින් ඔහුව ද (ඔහුව විශ්වාස කළ) නැවෙහි සගයින්ව ද අපි (එම මහා ජල ගැල්මෙන්) ආරක්ෂා කළෙමු. මෙය ලෝවැසියන්ට සංඥාවක් බවට පත් කළෙමු.

(16) තවද **ඉබ්‍රාහිම්ව*** ද (ඔහුගේ ජනයා වෙත අපි එව්වෙමු.) ඔහු තම ජනයාට (මෙසේ) පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). “නුඹලා **අල්ලාෂ්ව** නමදිවු. තවද ඔහුට බිය හක්තිමත් වවු. (පිළිරු වන්දනයට වඩා **අල්ලාෂ්ව** පමණක් නැමදීම සත්‍යය හා උසස් බව) නුඹලා දන්නෙහු නම් එය නුඹලාට යහපත් වන්නේය.-

5) කෙනෙකු පාපයක නියැළුවේ නම් ඔහු එම පවෙහි බර මරණින් පසු උසුලනු ඇති අතර මොහු හේතුවෙන් වෙනත් අයෙකු පාපයක නියැළී ඇත්තේ නම් එම පවෙහි කොටසක් ද මොහු ඉසිලිය යුතුය. මෙම **ආයතයෙහි** “තවත් බර ද” යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ මෙයයි.

6) මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** (11:25-48) (23:23-29) යන **ආයතයන්** බලන්න.

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾
 وَإِنْ تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ۚ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾

(17) සැබැවින්ම නුඹලා අල්ලාහ් හැර නමදිනුයේ පිළිරූ වලටමය. තවද (ඒවා අල්ලාහ්ගේ සමානයන් බවට) නුඹලා අසත්‍යයක් මවා ගන්නෙහුය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් හැර නුඹලා නමදින අය (පිළිබඳව) නම් ඔවුහු නුඹලාට ජීවන සම්පත් සැපයීමට හිමිකමක් නොදරන්නෝය. එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ් අබියසම ජීවන සම්පත් සොයවු. තවද නුඹලා ඔහුට නැමදුම් කරවු. තවද නුඹලා ඔහුට කෘතඥ වවු. (මන්දයත් මරණින් පසු) නුඹලා නැවත හරවනු ලබනුයේ ඔහු වෙතමය. (18) (ප්‍රතික්ෂේපකයින්,) තවද නුඹලා (මා) අසත්‍යය කරන්නේ නම් (එයින් මා හට කිසිදු ආපදාවක් නැත. මන්දයත්) නුඹලාට පෙර වූ සමූහයන් ද (තම රසුල්වරුන්ව*) අසත්‍යය කළෝය. තවද (දේව පණිවිඩය) පැහැදිලි වූ ප්‍රචාරය කිරීම මිස රසුල්වරයා කෙරෙහි වෙනත් (වගකීම්) කිසිවක් නොමැත.”

(19) අල්ලාහ් (විසින්) මැවුම් කවර අයුරින් (පෙර නිදසුනකින් තොරව) උත්පාදනය කළේ දැයි ඔවුන් නුදුටුවේ ද? අනතුරුව (මරණින් පසු නැවත නැගිටු වන දිනයෙහි) ඔහු ඒවා පුනරුත්පාදනය කරන්නේය. සැබැවින්ම එය අල්ලාහ් කෙරෙහි පහසු කාර්යයකි. (20) (නබිවරය,) “මිහිතලයේ නුඹලා සැරිසරවු. ඔහු මැවුම් (පෙර නිදසුනකින් තොරව) උත්පාදනය (කර පෙර විසූවන්ව මරණයට පත්) කළේ කෙසේ දැයි නිරීක්ෂා කර බලවු. අනතුරුව අල්ලාහ් තවත් නිර්මාණයක් නිර්මාණය කරන්නේය.⁷ සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්න” යැයි පවසවු. (21) තමන් අහිමත කරන්නාට ඔහු දඬුවම් දෙන්නේය. තමන් අහිමත කරන්නාට ඔහු කරුණාව දක්වන්නේය. තවද ඔහු වෙතය නුඹලා නැවත පෙරලා එනු ලබනුයේ.-

7) අල්ලාහ්ට විනිශ්චය සඳහා මිනිසාට නැවතත් පණ දිය නොහැකි යැයි ප්‍රතික්ෂේපකයින් තර්ක කළෝය. මෙම ආයතයෙන් පවසන්නේ විශ්වය ඇතුළු සියලු මැවුම් පෙර නිදසුනකින් තොරව උත්පාදනය කළ අල්ලාහ්ට මිනිසාට විනිශ්චය සඳහා නැවත ප්‍රාණය දීම එයටත් වඩා පහසු දෙයක් බව ය.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
 ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكْفُرُونَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 ﴿٢٣﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۗ إِنَّ فِي
 ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا ۖ مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ ۖ لِيَلْعَنَ بَعْضُكُم بَعْضًا ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 فِي النَّارِ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٥﴾

-(22) (ප්‍රතික්ෂේපකයිනි,) මිහිතලයේ ද අහසේ ද නුඹලා (අල්ලාහ්ව පරාජය කර ඔහුව) නොහැකියාවට පත් කරන්නන් නොවන්නෙහුය. තවද අල්ලාහ් හැර නුඹලාට උදවුකරුවෙකු ද භාරකරුවෙකු ද නොමැත. (23) තවද අල්ලාහ්ගේ වදන් හා (මරණින් මතු) ඔහුව හමුවීම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් නම් ඔවුන් (එදින) මාගේ දයාව පිළිබඳව අපේක්ෂා භංග වූවෝය. තවද ඔවුන්මය වේදනීය දඬුවමක් ඇත්තන් වන්නේ.

(24) (ඉබ්‍රාහිම්* අල්ලාහ් වෙත කැඳවන විට කෝප වූ) ඔහුගේ ජනයාගේ පිළිතුර ‘මොහුව මරා දමවු’ නැතහොත් ‘මොහුව පුලුස්සා දමවු’ යැයි ඔවුන් පවසා සිටීම මිස නොවීය. එබැවින් අල්ලාහ් ඔහුව (ඔවුන් මෙළ වූ) ගින්නෙන් ආරක්ෂා කළේය.⁸ සැබැවින්ම මෙහි විශ්වාස කරන පිරිසට සංඥා ඇත. (25) තවද “ මෙලොව ජීවිතයේ අල්ලාහ් හැර වෙනත් පිළිම (දෙව්වරුන් ලෙස) නුඹලා තෝරා ගත්තේ නුඹලා (එකිනෙකා) අතර වූ ප්‍රියත්වය හේතුවෙන්මය.⁹ පසුව (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින නුඹලාගෙන් සමහරුන් තවත් සමහරුන්ව ප්‍රතික්ෂේප කරති. නුඹලාගෙන් සමහරුන් තවත් සමහරුන්ට ශාප ද කරති. තවද නුඹලාගේ නවාතැන (නිරා)ගින්නයි. තවද නුඹලාට උදවුකරුවන්ගෙන් කිසිවෙකු නොමැත.” යැයි ඔහු(ඉබ්‍රාහිම්) පැවසුවේය.-

8) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 21:51-70 බලන්න.

9) ඇතැම් මිනිසුන් සත්‍ය දහම වටහා ගනිමින් සිටිය ද තම පවුලේ උදවිය හා මිත්‍රයින් වැනි අයගේ බලපෑම නිසා ඔවුන් එම සත්‍ය නොතකා හැර තමන් ප්‍රිය කරන අයගේ විශ්වාසය වැරදි යැයි පැහැදිලි වුවද ඔවුහු එයම විශ්වාස කරන්නෝය. මෙම ආයතයෙන් පෙන්නුම් කරන්නේ මෙවන් අය පිළිබඳවයි.

فَأَمِّنْ لَهُ لُوطٌ ۚ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَ
 يَعْقُوبَ ۚ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ ۚ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَكَانَ
 الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ ۖ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ
 الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ ۚ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ ۖ فَمَا
 كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّبِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ
 انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾ وَلَبَّأْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ ۖ قَالُوا إِنَّا مُهْدِكُمْ
 أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾

(26) (අල්ලාහ් ඉබ්‍රාහිම්) ගින්නෙන් ආරක්ෂා කළ අවස්ථාවෙහි ඔහු වූ ලුත්* දුටුවේය. එවිට ලුත් ඔහු වස්ථාවක කළේය. “සැබැවින්ම මම මාගේ පරමාධිපති වෙත දේශාන්තරණය කරන්නෙකු වෙමි. සැබැවින්ම ඔහුමය අති බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත වන්නේ”. යැයි ඔහු(ඉබ්‍රාහිම්) පැවසුවේය. (27) තවද අපි ඔහුට ඉස්හාක්ව* ද යෑකුබ්ව* ද ප්‍රදානය කළෙමු. ඔහුගේ(ඉබ්‍රාහිම්ගේ) පරපුරෙහි නබිත්වය ද පුස්තකය ද අපි ඇති කළෙමු. තවද ඔහුගේ වේතනය මෙලොවෙහි අපි ඔහුට ලබා දුනිමු. තවද සැබැවින්ම ඔහු මතු ලොවෙහි දැහැමියන් අතුරිනි.

(28) තවද ලුත්ව* ද (ඔහුගේ ජනයා වෙත අපි එව්වෙමු.) “සැබැවින්ම නුඹලාට පෙර ලෝවැසියන් කිසිවෙකු නොකළ අයිකිෂිත දෑ නුඹලා කරන්නෙහුය.” යැයි ඔහු තම ජනයාට පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).¹⁰ (29) (එමෙන්ම) “මාර්ගය අවහිර කරමින් (සමලිංගික සේවනය සඳහා) පිරිමින් වෙත සැබැවින්ම නුඹලා පැමිණෙන්නෙහු ද? තවද නුඹලා තම සහාවෙහි පිළිකුල් සහගත දැහි යෙදෙන්නෙහු ද?” (යැයි ද ඔහු තම ජනයාට පැවසූ අවස්ථාව සිහිපත් කරවු) එවිට ඔවුහු (ලුත් අමතා) “නුඹ සත්‍යවාදීන් අතුරින් නම් අප වෙත අල්ලාහ්ගේ දඬුවම ගෙන එනු”යි පවසා සිටීම මිස ඔහුගේ ජනයාගේ පිළිතුර නොවීය. (30) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, කලහකාරී ජනයාට එරෙහිව මට උදවු කරනු මැනව”යි ඔහු පැවසුවේය.

(31) අපගේ දූතයින් (වන මලක්වරුන්*) ශුභාරංචි¹¹ සමග ඉබ්‍රාහිම්* වෙත පැමිණි කල්හි “සැබැවින්ම අපි මෙම නගරයේ වැසියන් විනාශ කරන්නන් වන්නෙමු. මන්දයත් සැබැවින්ම මෙහි වැසියන් අපරාධකරුවන් වූහ” යැයි ඔවුහු (ලුත්ගේ ගම්වාසීන්ව අඟවා ඉබ්‍රාහිම්ට) පැවසුවෝය.-

10) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7 : 80-84 සහ 11 : 69-82 බලන්න.
 11) මෙහි ශුභාරංචි යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ මෙම සුරාවේ 27 වන ආයතයෙහි සඳහන් පරිදි නබි ඉබ්‍රාහිම්* ශුභ කුමාට නබි ඉස්හාක්* ශුභ නැමැති දරුවකු උපත ලබන ආරංචියයි.

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا ۖ قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۗ لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۗ كَانَتْ مِنَ
 الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَكَيَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئِئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا
 تَحْزَنْ ۗ إِنَّا مُنْجُونَ ۗ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ ۗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ
 هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْأٰخِرَ ۗ
 لَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾

-(32) “සැබැවින්ම එහි ලූත් ද සිටින්නේය” යැයි ඔහු (ඉබ්‍රාහිම්) පැවසුවේය. (එවිට) ඔවුහු “එහි කවරෙකු සිටින්නේ දැයි අපි මැනවින් දනිමු. සැබැවින්ම ඔහුගේ බිරිය හැර ඔහුව ද ඔහුගේ පවුල ද (ඔහුගේ සමූහයට ඇති වන විපතීන්) අපි මුදවා ගන්නෙමු. ඇය (විනාශය සඳහා) ඉතිරිවුවන් අතුරින් වූවාය. (33) තවද අපගේ දූතවරුන්(මලක්වරුන්) ලූත්* වෙත පැමිණි කල්හි ඔවුන්(ගේ පැමිණීම) උදෙසා ඔහු දුකට පත් විය. තවද ඔවුන් (සමග ද තම සමූහයා මෙම අභික්ෂිත ක්‍රියාව කිරීමට තැත් කරති යන බිය) හේතුවෙන් ඔහු (තම) හදවතින් අපහසුතාවට පත් වූණේය.¹² එවිට (මලක්වරුන් ඔහු අමතා) “නුඹ බිය නොවවු. තවද දුක් නොවවු. සැබැවින්ම අපි නුඹගේ බිරිය හැර නුඹව ද නුඹගේ පවුල ද (නුඹගේ සමූහයට ඇති වන විපතීන්) අපි මුදවා ගන්නන් වන්නෙමු. ඇය (විනාශය සඳහා) ඉතිරිවුවන් අතුරින් වූවාය.” යැයි පැවසුවෝය. (34) “සැබැවින්ම අපි මෙම ගම්වැසියන් පාපකම් කරමින් සිටි හේතුවෙන් ඔවුන් කෙරෙහි අහසින් දඬුවමක් පහළ කරන්නන් වන්නෙමු.” (යැයි ද ඔවුහු පැවසුවෝය.) (35) සැබැවින්ම අවබෝධ කරන ජනයාට ඒවා අතුරින් පැහැදිලි නටඹුන් අපි අත හැර දැමුවෙමු.

(36) තවද මදයන්* (වාසින්) වෙත ඔවුන්ගේ සහෝදර ෂුඅයිබ්ව* ද (අපි යැව්වෙමු.) එවිට “මාගේ ජනයන්, නුඹලා අල්ලාහ්ව (පමණක්) නැමදුම් කරවු. තවද අවසන් දිනය (කෙරෙහි බිය වෙමින් එය) බලාපොරොත්තු වවු. තවද මිහිතලයෙහි කලහකාරකම් පතුරුවමින් සීමාව ඉක්මවා නොයවු.” යනුවෙන් ඔහු පැවසුවේය.-

12) නබි ලූත්* කුමාණන් වෙත අලංකාර තැරැණියින්ගේ ස්වරූපයෙන් මලක්වරුන් පැමිණ සිටියේය. තම සමූහයා ඇබ්බැහි වී සිටි පාපය පිළිබඳව දැන සිටි නබි ලූත්* කුමාණන් මෙම මලක්වරුන් සමග ද ඔවුන් පාප කර්මය ඉටු කිරීමට තැත් කරනු ඇතැයි සිතා මොහු දුකට පත් වූයේය.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَيَيْنَ ﴿٣٧﴾ وَعَادَا وَنُوَادَا وَقَدْ تَبَيَّنَ
لَكُمْ مِنْ مَسْكِنِهِمْ ۗ وَرَبِّينَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْيَاهُمْ فَصَدَّاهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا
مُستَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ ۗ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا
فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ ۗ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾

-(37) එවිට ඔවුහු ඔහුව අසත්‍යය කළෝය. එබැවින් ඔවුන්ව භූමිකම්පාව ග්‍රහණය කළේය. තවද ඔවුන් ඔවුන්ගේ නිවෙස් තුළම දණින් වැටී (මිය ගිය තත්ත්වයේ) වූහ.¹³

(38) තවද ආද්* හා සමුද්* (ජනයා)ව ද (අපි විනාශ කළෙමු).¹⁴ තවද ඔවුන්ගේ ජනාවාස වලින් නුඹලාට (ඒ බව) පැහැදිලි වන්නේය. ෂෙයිතාන්* ඔවුන්ගේ (වැරදි) ක්‍රියාවන් ඔවුනට අලංකාර කර පෙන්වා ඔවුන් ඥානවන්තයින්ව සිටිය දී ඔවුන්ව ඔහු (නිවැරදි) මාර්ගයෙන් වැළැක්වීය. (39) තවද කාරූන්*, ෆිර්අවුන්* හා හාමාන්ව* ද (අපි විනාශ කළෙමු).¹⁵ ඔවුන් වෙත මූසා* පැහැදිලි සාධක රැගෙන ආවේය. නමුත් ඔවුහු මිහිතලයේ උඩඟු වූවෝය. තවද ඔවුන් (අල්ලාෂ්ගේ දඬුවම) අබිබවන්නන් නොවූවෝය.

(40) සෑම කෙනෙකුටම තමන්ගේ පාපය හේතුවෙන් ග්‍රහණය කළෙමු. එබැවින් ඔවුන් අතුරින් සමහරුන් වෙත ගල් සුළඟක් එව්වෙමු. තවද ඔවුන් අතුරින් තවත් සමහරුන්ව මහා හඬ ග්‍රහණය කළේය. තවද ඔවුන් අතුරින් තවත් සමහරුන් මිහිතලයට කීදා බැස්සුවෙමු. තවද ඔවුන් අතුරින් තවත් සමහරුන්ව (ජලයේ) ගිල් වූයෙමු. අල්ලාෂ් ඔවුනට අපරාධ කරන්නෙකු නොවීය. නමුත් ඔවුහු තමන්ටම අපරාධකර ගන්නන් වූහ.

13) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:85 බලන්න.

14) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:65-79 බලන්න.

15) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 28:76-82 බලන්න.

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ ۚ اتَّخَذَتْ بِيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ
 الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ
 شَيْءٍ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنُصْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
 الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ أَتَى
 مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۗ
 لَذِكْرِ اللَّهِ الْكَبِيرِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

(41) අල්ලාහ් හැර (පිළිමයන් තම) භාරකරුවන් ලෙස ගත්තවුන්ට උපමාව මකුළුවෙකු මෙනි.¹⁶ ඇය(එම මකුළුවා) නිවසක් තනා ගත්තාය. සැබැවින්ම නිවෙස් වලින් ඉතා දුර්වලම නිවස වනුයේ මකුළුවාගේ නිවසයි. (ඒ බව) ඔවුන් දැන සිටියා නම්, (එසේ පිළිමයන්ට නැමදුම් නොකරනු ඇත.) (42) සැබැවින්ම අල්ලාහ්, ඔහුගෙන් තොරව ඔවුන් (නැමදුම් කර) අයැදින සෑම දෙයක් පිළිබඳවම දන්නේය. තවද ඔහු අති බලසම්පන්නය. සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (43) මෙම උපමාවන් ජනයාහට අපි ගෙන හැර පාන්නෙමු. තවද ඥානවන්තයින් හැර (වෙනත් කිසිවෙකු) ඒවා අවබෝධ කර නොගනිති. (44) අල්ලාහ්(ව පමණක් නැමදිය යුතුය යන) සත්‍යය (කරුණ) සඳහා අහස් හා මිහිතලය මැව්වේය. සැබැවින්ම එහි විශ්වාසකයින්ට සංඥා ඇත.

(45) (නබිවරය,) පුස්තකයෙන්(අල් කුර්ආනයෙන්) නුඹ වෙත වහි* (දේව පණිවිඩ) පහළ කරනු ලැබූ දෑ පාරායනා කර(පෙන්ව)වු. සලාතය* ද ස්ථාපිත කරවු. (මන්දයන්) සැබැවින්ම සලාතය අලජ්ජිත හා පිළිකුල් සහගත දැයින් වළකාලන්නේය. අල්ලාහ්ව මෙතෙහි කිරීම අති ශ්‍රේෂ්ඨය. තවද නුඹලා කරන දෑ අල්ලාහ් දන්නේය.

16) මෙහි මකුළුවා මිනිසා ලෙසටත් මකුළු දැල ඔවුන් වන්දනා මාන කරන පිළිම ලෙසටත් උපමා කොට ඇත. මන්දයන් මකුළු දැල ඉතා දුර්වල හෙයින් තමාට යම් ආපදාවකින් මිදීමට නොහැක.

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۗ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقَوْلُوا آمَنَّا بِالَّذِي
 أَنْزَلَ آئِنَّا وَأَنْزَلَ آئِيكُمْ وَالْهِنَا وَالْهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا
 إِلَيْكَ الْكِتَابَ ۗ فَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۗ وَمَا
 يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكٰفِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُ بِيَمِينِكَ
 إِذًا ۗ لَا رِتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ ۗ وَمَا يَجْحَدُ
 بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

(46) තවද පුස්තකය ලත් අය* අතුරින් (නුඹලාට) අපරාධ කළවුන් සමග හැර සෙසු අය සමග ඉතා යහපත් අයුරින් මිස තර්ක නොකරවු. (එහෙත් ඔවුන් අතුරින් නුඹලා සමග යහ අයුරින් ඇසුරු කරන්නන් තර්ක කළේ නම්) "අප වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ (වන අල් කුර්ආනය) ද නුඹලා වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ (වන තවරාකය* හා ඉන්ජිලය*) ද අපි විශ්වාස කළෙමු. තවද නුඹලාගේ දෙවියන් හා අපගේ දෙවියන් (වන අල්ලාහ්) ඒකීයය. තවද අපි ඔහුටම අවතතවන්නන් වන්නෙමු" යැයි නුඹලා පවසවු.

(47) තවද එ(ම) පුස්තකයන් පහළ කළ(ලෙස) අපි නුඹ වෙත ද පුස්තකය(අල් කුර්ආනය) පහළ කළෙමු. අප කවරෙකුට (තවරාක් නම්) පුස්තකය දායාද කළේ ද ඔවුන්(ගෙන් සමහරු) එ(ම) අල් කුර්ආනය විශ්වාස කරති. (පුස්තකය පහළ කරනු නොලැබූ) ඔවුන් අතුරින් ද එය විශ්වාස කරන අය සිටිති. ප්‍රතික්ෂේපකයින් මිස (වෙනත් කිසිවෙකු) අපගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප නොකරන්නෝය. (48) (නබිවරය,) එ(ම) කුර්ආනයට පෙර වෙන කිසිදු පුස්තකයකින් නුඹ පාරායනා කරන්නෙකු නොවීය. තවද නුඹ නුඹගේ දකුණතින් එය ලියන්නෙකු ද නොවීය. එසේ වී නම් (දහම් ලත් ජනයා හා ආදේශකයින් අතුරින්) නිෂ්ඵල වුවත් (අල් කුර්ආනය නුඹගේ ස්ව නිර්මාණයක් බව) සැක කරන්නට තිබිණ.¹⁷ (49) නමුත් එය ඥානය දෙනු ලැබුවන්ගේ හදවත් තුළ පවතින පැහැදිලි වදන් වේ. අපරාධකාරයින් මිස (වෙනත් කිසිවෙකු) අපගේ වදන් පිළි නොගන්නෝය.-

17) නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් සාක්ෂරතාව නොදක් 'උම්මි' නබිවරයකු වන බව පෙර පහළ වූ දහම්හි සඳහන් වී ඇත. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ලියන්නට හෝ කියවන්නට හැකි පුද්ගලයෙකු වී නම් ඔවුන්ගේ දහම් වල සඳහන් පරිදි එතුමා නබිවරයෙකු* වීම පිළිබඳව ඔවුන් තුළ සැක මතු කරන්නට ඉඩ තිබුණි. එබැවින් එය තහවුරු කරමින් මෙලෙස අල්ලාහ් පවසා ඇත.

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٍ مِنْ رَبِّهِ ^ط قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ
 ﴿٥٠﴾ أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيِّنَاتٍ شَهِيدًا ^ع يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ^ط
 الَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ ^ص أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ
 بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ ^ط وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ^ط وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَكُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ يُعْبَادِي الَّذِينَ

﴿٥٦﴾ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّاي فَاعْبُدُونِ

(50) තවද “මොහුට මොහුගේ පරමාධිපතිගෙන් සංඥාවන් පහළ කරනු නොලැබියේ මන්ද?” යි ඔවුහු විමසුවෝය. (නබිවරය) “සංඥාවන් ඇත්තේ අල්ලාහ් අබියසමය. සැබැවින්ම මම පැහැදිලි අවවාද කරන්නෙකු පමණි” යැයි පවසවු. (51) සැබැවින්ම ඔවුන් කෙරෙහි පාරායනා කරනු ලබන පුස්තකය අපි නුඹ වෙත පහළ කිරීම ඔවුනට ප්‍රමාණවත් නොවූයේ ද? සැබැවින්ම විශ්වාස කරන ජනයාට මෙහි දයාවක් හා උපදෙසක් ඇත.

(52) (නබිවරය) “මා අතර ද නුඹලා අතර ද සාක්ෂිකරුවෙකු ලෙස අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත්ය. අහස්හි හා මිහිතලයේ ඇති දෑ ඔහු දන්නේය. තවද අසත්‍යය විශ්වාස කර අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්, ඔවුන්මය අලාභවත්කයින් වන්නේ.” යැයි පවසවු. (53) තවද දඬුවම ඉක්මන් කරන මෙන් ඔවුහු නුඹගෙන් පතන්නෝය. (දඬුවම සඳහා) කාලය නියමිත නොවී නම් එම දඬුවම ඔවුන් වෙත පැමිණෙන්නට තිබිණ. ඔවුන් නොහැඟ සිටිය දී ඔවුන් වෙත අනපේක්ෂිතව (දඬුවම) පැමිණෙනු ඇත. (54) දඬුවම ඉක්මන් කරන මෙන් ඔවුහු නුඹගෙන් පතන්නෝය. තවද සැබැවින්ම නිරය ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව වෙලා ගන්නක්ය. (55) ඔවුනට ඉහළින් ද ඔවුන්ගේ පාද වලට යටින් ද ඔවුන්ව දඬුවම ආවරණය කරන්නා වූ දිනයෙහිය. තවද “නුඹලා කරමින් සිටි දෑ (හි ප්‍රතිඵල) රස විඳිනු” යි (මලක්වරයෙකු) පවසන්නේය.

(56) විශ්වාස කළ මාගේ ගැත්තනි, සැබැවින්ම මාගේ මිහිතලය විශාලය. තවද මට පමණක් නමදිවු.¹⁸ -

18) මුස්ලිම්වරුන් හිංසා පීඩාවට ලක් වී ඉස්ලාම් ආගම පිළිපැදිය නොහැකි ස්ථානයක සිටියේ නම් එම ස්ථානයෙන් සංක්‍රමණය කළ හැකි යැයි මෙහි සඳහන් වී ඇත.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرٍ الْعَمَلِينَ
 ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَانَ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحِلُّ رِزْقَهَا اللَّهُ
 يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۗ وَهُوَ السَّيِّئُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ
 سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
 يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

- (57) සැම ආත්මයකම මරණයේ රස විඳින්නන් වෙති. පසුව නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ අප වෙතමය. (58) තවද විශ්වාස කර යහකම් කළවුන් නම් අපි ඔවුන්ව (ස්වර්ග) උයනෙහි වූ මාලිගයක එහි සදාකතිකයෝ ලෙස පදිංචි කරවන්නෙමු. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (අවනත වී) යහකම් කළවුන්ගේ ප්‍රතිඵල යහපත් විය. (59) (ඔවුහු) කවරුන්ද යත් (පීඩාවන්) ඉවසා ගන්නන්ය. තම පරමාධිපති කෙරෙහිම (සියල්ල) භාර කරන්නන්ය.

(60) කෙතරම්දෝ ජීවින් තම ජීවන සම්පත් නොඋසුලති. ඒවාට ද නුඹලාට ද ජීවන පෝෂණය ලබා දෙන්නේ අල්ලාහ්මය. තවද ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (61) "අහස් හා මිනිතලය මවා හිරු හා සඳු වසඟ කර දුන්නේ කවුරුන් දැ?"යි නුඹ (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ගෙන් විමසුවේ නම් සැබැවින්ම ඔවුන් "අල්ලාහ්" යැයි පවසති. එසේ නම් ඔවුන් (අල්ලාහ් නොවන බව) වෙනතකට යොමු කරනු ලබනුයේ මන්ද? (62) අල්ලාහ් තම ගැත්තන් අතුරින් තමන් අහිමත කළවුන්ට ජීවන සම්පත් විස්තීරණය කරන්නේය. තවද (ඔහු අහිමත කළේ නම්) ඔහුට සීමා කරන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (63) තවද "අහසින් ජලය පහළ කර මිනිතලය (වියළී) නැසී ගිය පසු එ(ම වැසි ජලය)මගින් එය ජීවමාන කරනුයේ කවුරුන් දැ?"යි නුඹ ඔවුන්ගෙන් විමසුවේ නම්, සැබැවින්ම ඔවුහු "අල්ලාහ්" යැයි පවසති. (තබ්වරය) "සියලු පැසසුම් අල්ලාහ්මය" යැයි පවසවු. නමුත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා (ඒ බව) අවබෝධ කර නොගනිති.

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِىَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾
 فَإِذَا رَكَبُوا فِي الْفُلِكِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَّعْتَبُوهَا فَمَنْ يَتَّعْتَبُهَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا
 حَرَمًا مِمَّا آمَنَّا وَيَتَّخِطُّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
 لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَكَبِيرُ الْمُنْحِسِينَ ﴿٦٩﴾

(64) තවද මෙම ලෝකික ජීවිතය පුහු විනෝදයක් හා කෙළිදෙළක් මිස නැත. තවද සැබැවින්ම මතු ලොව නිවහන එයමය (සැබෑ) ජීවිතය වන්නේ. (මේ පිළිබඳව) ඔවුහු දැන සිටියේ නම් (මතු ලොව ජීවිතයට ප්‍රමුඛත්වය දෙනු ඇත.) (65) ඔවුන් නැවෙහි යාත්‍රා කරන විට ඔවුන් දහමෙහි අල්ලාහ්ට විත්ත පාරිශුද්ධියෙන් යුතුව ඔහුව අයැදිති. ඔවුන්ව ආරක්ෂිතව ගොඩබිමට ගෙන ආ කල්හි, එවිගස ඔවුන් (අල්ලාහ්ට) ආදේශ තබති. (66) අපි ඔවුන්ට දායාද කළ දැයට අකෘතචේදී වෙත්වා! තවද (ප්‍රතික්ෂේපයෙහිම) නියැලෙත්වා! පසුව ඔවුහු (එහි විපාකය) මතු දැන ගන්නෝය.

(67) ඔවුන් අවට ඇති (ගම්මානයන්හි) ජනයා(ගේ) වස්තූන් සතුරන් විසින්) පැහැර ගෙන යනු ලබන විට අභයදායී පාරිශුද්ධ ස්ථානයක් සැබැවින්ම අපි (ඔවුනට) ඇති කළ බව ඔවුන් නොදුටුවෝ ද?¹⁹ ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යයන්ට අකෘතචේදී වෙමින් නිෂ්ඵල දෑ විශ්වාස කරන්නෙහු ද? (68) අල්ලාහ් පිළිබඳව බොරු ගොතන හෝ තමා වෙත සත්‍යය පැමිණි කල්හි එය ප්‍රතික්ෂේප කරන අයට වඩා මහත් අපරාධකරුවා කවරෙක් ද? ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට නිරයෙහි වාසස්ථානයක් නොතිබේ ද? (69) තවද අපගේ විෂයෙහි ප්‍රයත්න කරන්නන් නම් ඔවුන්ව සැබැවින්ම අප අපගේ මාර්ග වෙත යොමු කරන්නෙමු.²⁰ තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් යහපත කරන්නන් සමග සිටියි.

19) අරාබිවරුන් අතර විවිධ ගෝත්‍රිකයින් සිටියෝය. මේ අතුරින් මක්කාවේ සිටියේ කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රිකයින්ය. අනෙක් සියලු අරාබිවරුන්ම මංකොල්ලකරුවන්ගෙන් පීඩාවට ලක් වූවෝය. එහෙත් කුරෙයිෂ්වරුන්ට මෙවන් අපහසුතාවක් ඇති වූයේ නැත. මොවුන්ට අරාබිකරයේ තිබුණු ගෞරවය මෙයට හේතු වූයේය. මෙම භාග්‍යය දුන් අල්ලාහ්ට කෘතඥ වන මෙන් අල්ලාහ් මෙම ආයතයෙන් පවසා ඇත.

20) යමෙකු පිරිසුදු සිහින් යහ පුද්ගලයෙකු වීමට ආගමික වතාවන්හි ප්‍රයත්නයේ යෙදී වැයම් කළේ නම් අල්ලාහ් ඔහුට යහමග ලැබීමට උදව් කරනු ඇත යැයි මෙම ආයතය පැහැදිලි කර ඇති අතර මෙම ප්‍රයත්නය 'ජිහාද් බිල් යද්' හෙවත් දැනින් කරන්නා වූ ප්‍රයත්නය හා 'ජිහාද් බින් නග්ස්' එනම් 'තම වෛතසිකය සමග කරන්නා වූ ප්‍රයත්නය' ලෙස හැඳින්වේ. (වැඩි විස්තර සඳහා 2.218 පාද සටහන සමග බලන්න.)

30

سورة الروم

සුරා අර් රූමි

(රෝමානුවෝ)

හැඳින්වීම

රෝමානුවන් පර්සියානුවන්ව පරාජය කර ජය ගනු ඇත යන අනාවැකිය මෙම සූරාවෙහි* සඳහන් වී ඇති බැවින් මෙම සූරාවට 'රූමි' (රෝමානුවෝ) යැයි නම් කරන ලදී. රෝම අධිරාජ්‍යයේ අගනුවර ඇතුළු තවත් බොහෝ පෙදෙස් පර්සියානුවන් විසින් ජය ලැබ පසුව රෝමානුවන් විසින් ඔවුන්ව පරාජය කොට නැවත රෝමය අත්පත් කරනු ඇතැයි සිතීමට පවා නොහැකිව තිබුණු අවදියක අල්ලාහ් මෙම අනාවැකිය පහළ කළේය. මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් මෙන්ම පර්සියානුවන් ද බහු දේවවාදීන්ව සිටි නිසා මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට මොවුන් සම්බන්ධයෙන් අනුකම්පාවක් තිබුණි. එමෙන්ම කිතුණුවන් වූ රෝමානුවන් හා මුස්ලිම්වරුන් අතර හේද තිබුණ ද ඔවුන් දෙපිරිසම ඒක දේවවාදීන්ව සිටි බැවින් මුස්ලිම්වරුන්ට ද මොවුන් සමග යම් දුරකට අනුකම්පාවක් තිබුණි. එබැවින් ප්‍රථමයෙන් පර්සියානුවන් ජය ගත් විට මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් මෙම ජය සතුටින් සැමරුවා මෙන්ම තමන් ද මුස්ලිම්වරුන්ව පරාජයට පත් කරනු ඇත යැයි පවසා මෙය ඒ සඳහා වූ එක් පෙර නිමිත්තක් යැයි ඔවුහු පවසන්නට වූහ. රෝමානුවන් පර්සියානුවන්ව පරාජය කරනු ඇත යන අනාවැකිය මෙම සූරාවේ පහළ වූයේ මෙම අවස්ථාවෙහිය.

කෙසේ වෙතත් රෝමානුවන් ජය ගනි යැයි විශ්වාස කිරීමට පවා නොහැකි කාල සීමාවක මෙවන් අනාවැකියක් අල්ලාහ් පහළ කළ බැවින් මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ එක් ප්‍රධානියකු වන 'උබයි ඉබ්නු හලෆ්' නම් පුද්ගලයා, මෙම අනාවැකිය සිදු නොවන්නක් යැයි පවසා නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ ඉතා සමීප මිතුරෙකු හා එතුමාගේ විශේෂයට පසුව මුස්ලිම්වරුන්ගේ ප්‍රථම නායකයා වූ අබු බක්ර් * නම් සහාබිවරයා* සමග ඔටුවන් සියයකින් ඔට්ටුවක් ඇල්ලුවේය. අබු බක්ර් * තුමා මෙම ඔට්ටුවේ කාල සීමාව අවුරුදු නවයක් බවට පත් කළේය. මන්දයත් මෙම සූරාවෙහි හතර වැනි ආයතයෙහි මෙම ජය අත් වන්නේ වසර කිහිපයක් තුළ යැයි සඳහන් වී ඇත. මේ සඳහා භාවිත වී ඇති අරාබි පදය නම් 'බිලා' වේ. බිලා යනු තුන හා දහය අතර සංඛ්‍යාවන් සඳහා භාවිත වන එක් වචනයකි.

අවසාන සමයෙහි අල්ලාහ්ගේ වදන සැබෑ විය. මෙම ආයතය පහළ වී අවුරුදු හතක දී අල්ලාහ් පැවසුවාක් මෙන් රෝමානුවන් පර්සියානුවන්ව පරාජයට පත් කිරීම ඉතිහාසයෙන් මකා දැමිය නොහැකි සත්‍යයකි. මෙම ජයග්‍රහණය පිළිබඳව සුභාරංචිය ලද්දේ බද්ර් යුද්ධය සමයෙහිය. මෙය සිදු වූ විට අබු බක්ර් * තුමා සමග ඔට්ටු ඇල්ලූ 'උබයි ඉබ්නු හලෆ්' ජීවතුන් අතර සිටියේ නැත. එනමුත් ඔහුගේ උරුමක්කාරයින් විසින් අබු බක්ර් * තුමාට ඔටුවන් සියයක් පිරිනමන ලදී. මෙම ඔට්ටුව අල්ලන විට එය තහනම්ව නොතිබුණු නමුත් පසු කලෙක ඔට්ටු ඇල්ලීම ඉස්ලාමයට අනුව තහනම් බැවින් මෙය තම භාවිතයට නොගෙන දැන් දෙන මෙන් නබි මුහම්මද් * තුමාණන් අබු බක්ර් * තුමාට පැවසුවේය.

ඉහත සඳහන් වූ අයුරින් මෙම අනාවැකි පහළ වූයේ රෝමානුවන්ගේ අගනුවර පවා පර්සියානුවන් ජය ගෙන සිටි මොහොතකය. මිනිස් බුද්ධියට අනුව

කිසි විටෙක මෙවන් පුවතක් කිසිවෙකු පවසන්නේ නැත. අතීතය වර්තමාන හා අනාගත සම්බන්ධ ඕනෑම දෑ **අල්ලාහ්** මැනවින් දන්නා බැවින් අවුරුදු හතකට පසු කුමක් වේද යන්න පමණක් නොව ඉන් ඔබ්බට කුමක් වේ ද යන්න පැවසීම පවා **අල්ලාහ්ට** අසිරු දෙයක් නොවේ. **අල් කුර්ආනය** **අල්ලාහ්ගේ** වදන් බැවින් විය හැකි දෝ යැයි සැක ඇති දෙය පවා **නබි මුහම්මද් ා** තුමාණන් සැක කළේ හෝ එය මිනිසුන්ට දැන්වීමට පැකිළුණේ හෝ නැත. **අල් කුර්ආනය** **නබි මුහම්මද් ා** තුමා විසින් ගොනු කරනු ලැබුවක් හෝ ඔහුගේ අනුමානයෙන් පැවසූ පුස්තකයක් හෝ නොවේ. මෙය මුළු විශ්වයේ මැවුම්කරුවා වන **අල්ලාහ්ගෙන්** වූ සත්‍යය පණිවිඩයක් යන්නට මෙම සිද්ධිය ඉමහත් සාක්ෂියක් වේ.

30 සූරා අර් රූමි (රෝමානුවෝ)

මෙය මක්කි පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 60 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلَمْ نَكْمَلِ لَكَ الْاٰلَمَ الْاُولٰٓئِیْنَ ۙ فَاِذْ اٰتٰنَا الْاَرْضَ وَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ۗ فِیۡۤ اَضْعٰفٍ
 سِنِیْنَ ۗ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْۢ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ ۗ وَيَوْمَئِذٍ یَّفْقَرُ السُّؤْمُنُوْنَ ۗ بِنَصْرِ اللّٰهِ یُنۡصَرُّ
 مَنْ یَّشَآءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ۗ وَعَدَ اللّٰهُ لَا یُخْلِفُ اللّٰهُ وَعَدَۃً ۗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 یَعْلَمُوْنَ ۗ یَعْلَمُوْنَ ظٰهِرًا مِّنَ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا ۗ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ ۗ هُمْ غٰفِلُوْنَ ۗ

සෑමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිෆ්, ලාම්, මීම්.¹ (2, 3) රෝමානුවෝ (අරාබිකරයට) සමීප භූමියෙහි²
 පරාජය කරනු ලැබුවෝය. ඔවුහු ඔවුන්ගේ පරාජයෙන් පසු මතු ජයග්‍රහණය
 කරන්නෝය. (4) වසර කිහිපයක් තුළ දී (ජයග්‍රහණය කරන්නෝය). පෙර හා පසු
 (සියලු) කරුණු අල්ලාහ්ගේ දැනුම සතුය. තවද එදින විශ්වාසිකයින් සතුටු
 වන්නෝය. (5) අල්ලාහ්ගේ උපකාරයෙන් ඔහු අහිමි කරන අයට උපකාර
 කරන්නේය. තවද ඔහු අති බලසම්පන්නය පරම කරුණාහරිතය. (6) (මෙම
 උපකාරය) අල්ලාහ්ගේ ප්‍රතිඥාවක් වශයෙනි. අල්ලාහ් තම ප්‍රතිඥාව කඩ
 නොකරන්නේය. එනමුත් බොහෝ ජනයා (මේ බව) නොදනිති. (7) (මක්කාවාසී
 ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් මෙලොව ජීවිතයේ බාහිරය දනිති. (නමුත්) ඔවුන්මය මතු
 ලොව පිළිබඳව අනවධානීන් වන්නේ.-

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.
 2) අරාබිකරයට සමීප භූමිය යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ සිරියාවයි.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۗ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ آسَأَوْا السُّوْءَىٰ ۗ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

- (8) ඔවුහු තමන් තුළම (තමන් පිළිබඳව) ගැඹුරින් සිතා නොබැලුවෙහු ද? අහස් ද මිහිතලය ද ඒ දෙක අතර ඇති දෑ ද සත්‍යයෙන් යුතුව හා නියමිත කලකට මිස ඔහු නොමැව්වේය.³ තවද සැබැවින්ම ජනයා අතුරින් බොහෝ (ප්‍රතික්ෂේපක) අය තම පරමාධිපතිගේ හමුවීම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වෙති. (9) ඔවුන් මිහිතලයෙහි ගමන් කර ඔවුනට පෙර විසූවන්ගේ⁴ අවසානය කෙසේ වූයේ දැයි නොදුටුවේ ද? (පෙර විසූ) ඔවුන් මොවුන්ට වඩා ශක්තියෙන් දැඩි වූවන් වූහ. තවද ඔවුහු මිහිතලය (කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා) සකස් කළෝය. තවද මොවුන් එය වැඩි දියුණු කළාට වඩා ඔවුහු එය වැඩි දියුණු කළෝය. තවද ඔවුන්ගේ රසුල්වරුන්* ඔවුන් වෙත පැහැදිලි සාධකයන් ගෙන ආහ. එබැවින් අල්ලාහ් ඔවුනට අපරාධ කරන්නෙකු නොවීය. නමුත් ඔවුහු තමන්ටම අපරාධ කර ගන්නන් වූහ. (10) පසුව අල්ලාහ්ගේ වදන් අසත්‍යය කළ හෙයින් ද ඔවුන් එය සමච්චල් කරමින් සිටි හෙයින් ද නරකය කළවුන්ගේ අවසානය නරකක්ම විය.

(11) අල්ලාහ් (මිනිස්) මැවීම (කිසිදු පූර්ව නිදසුනකින් තොරව) උත්පාදනය කළේය. පසුව (මරණින් මතු නැවත නැගිටුවන ලබන විනිශ්චය දිනයේ) ඔහු එය(එම මැවීම) පුනරුත්පාදනය කරන්නේය. පසුව නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතමය.-

3) අල්ලාහ් විසින් මවා ඇති සියලු දැයට නියමිත කාලයක් පත් කර ඇත. මරණින් පසුව ස්වර්ගය හෝ නිරය ලබා දී නිරන්තර ජීවිතයක් අල්ලාහ් ඇති කිරීමට එක් කාරණාවක් නම් අල්ලාහ්ගේ යුක්තිය පිහිටු වීමය. එනම් යම් පුද්ගලයෙකු ඝාතනයක් කළේ නම් ඔහුට ඒ සඳහා දඬුවම් වශයෙන් මරණ දඬුවම ලබා දුන්නේ නම් ඝාතන බොහෝමයක් කළ විට ද ඔහුට මෙම දඬුවම ම දීම යනු යම් අන්දමකින් යුක්තිය ඉටු කර ඇත යැයි පැවසිය හැකි වුව ද එහි යුක්තිය පරිපූර්ණ ලෙස ඉටු කර නැත. මෙසේ සෑම යහ හෝ අයහ ක්‍රියාවන්ට එක්තරා අන්දමකින් මෙලොවෙදී යුක්තිය ඉටු කිරීමට හැකි වුව ද එය පරිපූර්ණ ලෙස ඉටු කිරීමට හැකි වන්නේ විනිශ්චය දිනයේ පමණි. එහි දී සෑම කෙනෙකුම ලොවේ තමා කළ ක්‍රියාවන්ට අදාළ ප්‍රතිඵලය ලබනු ඇත.

4) 'ඔවුනට පෙර විසූවන්' යනු ආදී* හා සමූද්* වැනි පෙර ජීවත් වූ ප්‍රජාවන් ය.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْجُرْمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شِئَانِهِمْ شُفْعَاؤُا وَكَانُوا
 بِشِئَانِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْصِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ
 الْآخِرَةِ فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّمُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحٰنَ اللَّهِ حِينَ تَسْجُدُونَ وَحِينَ تَقُومُونَ
 وَمِنَ اللَّحْدِ فِي السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٧﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
 الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٨﴾ وَمِنْ
 آيٰتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿١٩﴾

- (12) (ලොව අවසන්) හෝරාව ඇති වන (විනිශ්චය) දින වැරදිකරුවන් අපේක්ෂා
 සුන් වුවත් බවට පත් වන්නෝය. (13) ඔවුන්ගේ හවුල්කරුවන්(දෙව්වරුන්) අතුරින්
 (කිසිවෙක්) රෙකමදාරුවන් වශයෙන් නොවන්නෝය. තවද ඔවුන් තමන්ගේ
 හවුල්කරුවන්ව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වෙති. (14) (ලොව අවසන්) හෝරාව ඇති
 වන (විනිශ්චය) දින එදින ඔවුහු (විශ්වාසිකයින්ගෙන්) වෙන්වන්නෝය. (15)
 විශ්වාස කර යහකම් කළවුන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් ඔවුහුමය (ස්වර්ග)
 උයනක සතුටු කරවනු ලබන්නෝ. (16) ප්‍රතික්ෂේප කර අපගේ වදන් හා මතු
 ලොවේ හමුවීම අසත්‍යය කළවුන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් ඔවුහුමය
 දඬුවම වෙත ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නෝ. (17) සවස් කාලයට නුඹලා එළඹෙන විට
 ද උදෑසන කාලයට එළඹෙන විට ද අල්ලාහ්ව පිවිතුරු කරවු. (18) තවද අහස්හි හා
 මිහිතලයෙහි සියලු පැසසුම් ඔහු(අල්ලාහ්) සතුය. තවද පස්වරුවේ ද දහවල්
 කාලයට නුඹලා එළඹෙන විට ද (ඔහුව පිවිතුරු කරවු). (19) ඔහු මළ දැයින් ජීවී දැ
 පිට කරන්නේය. තවද ජීවී දැයින් මළ දැ පිට කරන්නේය. තවද ඔහු භූමිය (වියළී)
 නැසී ගිය පසු එය ප්‍රාණවත් කරන්නේය. තවද මෙලෙසය නුඹලාව (මිනී වළවල්
 තුළින්) පිට කරනු ලබන්නේ.

(20) තවද ඔහු පසින් නුඹලාව මවා පසුව එසැණින් නුඹලා විසිර යන්නා
 වූ මිනිසුන් බවට නුඹලා පත්වීම ඔහුගේ සංඥාවන් අතුරිනි.-

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْتَفِكُمْ وَن ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ
 أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
 خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً
 مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قُنُوتٌ ﴿٢٦﴾

- (21) තවද නුඹලා සහකාරියන් තුළින් සැනසුම ලබනු පිණිස නුඹලා වෙනුවෙන්
 නුඹලා අතුරින්ම ඔවුන්ව මවා නුඹලා අතර ආදරයක් හා කරුණාවක් ඇති කිරීම ද
 ඔහුගේ සංඥාවන් අතුරිනි. සැබැවින්ම ගැඹුරින් සිතා බලන පිරිසකට මෙහි
 සංඥාවන් ඇත. (22) තවද අහස් හා මිහිතලය මැවීම ද නුඹලාගේ දිවවල් (වලින්
 පිටවන භාෂාවන්) හා නුඹලාගේ වර්ණ වෙනස් වීම ද ඔහුගේ සංඥාවන් අතුරිනි.
 සැබැවින්ම මෙහි දැනුම ඇත්තන්ට සංඥාවන් ඇත. (23) තවද රාත්‍රියෙහි හා
 දහවලෙහි නුඹලාගේ නින්ද ද, ඔහුගේ වරප්‍රසාදයන් (දහවලෙහි) නුඹලා සොයා
 යෑම ද ඔහුගේ සංඥාවන් අතුරිනි. සැබැවින්ම සවන් දෙන පිරිසකට මෙහි
 සංඥාවන් ඇත. (24) (මගීන්ට වර්ෂාව ඇති වී ගමනට බාධාවක් ඇති වේ යන)
 බිය ගන්වන්නක්ව හා (වර්ෂාව අවශ්‍ය වූවන්හට) බලාපොරොත්තු ඇති
 කරවන්නක්ව අකුණු ගැසීම නුඹලාට ඔහු පෙන්වීම ද භූමිය (වියළී) නැසී ගිය පසු
 අහසින් ජලය පහළ කර පසුව එමගින් එය ප්‍රාණවත් කිරීම ද ඔහුගේ සංඥාවන්
 අතුරිනි. සැබැවින්ම එහි අවබෝධ කරන පිරිසකට සංඥාවන් ඇත. (25) තවද
 අහස හා මිහිතලය ඔහුගේ නියෝගය පරිදි ස්ථාපිත වීම ද ඔහුගේ සංඥාවන්
 අතුරිනි. පසුව නුඹලාව මිහිතලයෙන් (හොරණෑ හඬෙන් වූ) කැඳවුමකින් ඔහු
 කැඳවූයේ නම් එසැණින් නුඹලා (මිනී වළවල් වලින්) පිට වන්නෙහුය. (26) අහස්හි
 හා මිහිතලයෙහි සිටින්නන් (සියල්ල) ඔහු සතුය. සියල්ලන්ම ඔහුට අවනත
 වන්නන්ය.-

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۗ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ فَرَبُّكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ ۗ هَلْ لَّكُمْ مِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۗ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۗ وَمَالَهُمْ مِنْ نَّصِيرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۗ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۗ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۗ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۗ وَلٰكِنَّا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

- (27) තවද (මිනිස්) මැවීම (කිසිදු පූර්ව නිදසුනකින් තොරව) උත්පාදනය කර පසුව (මරණින් මතු නැවත නැගිටුවන ලබන දිනයේ) එය(එම මැවීම) පුනරුත්පාදනය කරන්නා ඔහුමය. තවද එය ඔහු කෙරෙහි ඉතා පහසු(කටයුත්තක් වී)ය. තවද අහස්හි හා මිනිතලයෙහි උසස්ම වර්ණනාව (වන ඒකීයත්වය) ඔහු සතුය. තවද ඔහු අති බලසම්පන්නය. සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

(28) (ජනයිනි,) නුඹලා අතුරින්ම ඔහු(අල්ලාහ්) නුඹලාට උපමාවක් ගෙන හැර පෙන්වන්නේය. (එනම්) අපි නුඹලාට දුන් දැ(සම්පත්) විෂයෙහි නුඹලාගේ දකුණත හිමි කර ගත් අය(වහල්) අතුරින් හවුල්කරුවන් නුඹලාට සිටින්නේ ද? තවද එම (නුඹලාගේ සම්පත් අයිති කර ගැනීමේ) විෂයෙහි නුඹලා (එම වහලුන්ට) සමාන වන්නේද? (තවද) නුඹලා නුඹලා(මෙන් වූ වහල් නොවන අය)ටම බිය වන්නා සේ (එම වහලුන් වූ) ඔවුනට නුඹලා බිය වන්නේ ද? අවබෝධ කර ගන්නා පිරිසකට අපි සංඥාවන් විග්‍රහ කරනුයේ මෙලෙසය. (29) නමුත් (අල්ලාහ්ට ආදේශ කිරීම මගින් තමන්ටම) අපරාධ කළවුන් කිසිදු දැනුමකින් තොරව ඔවුන්ගේ මනෝ ඉච්ඡාවන් අනුගමනය කළෝය. එබැවින් අල්ලාහ් කවරෙකු ව නොමඟ යන්නට ඉඩ හැරියේ ද ඔහුට (යහ)මග පෙන්වන්නේ කවරෙකු ද? තවද ඔවුනට (දඬුවමෙහි දී) උදව් කරන්නන්ගෙන් කිසිවෙකු නැත. (30) එබැවින් (නබිවරය, ආදේශයෙන් තොර) පිවිතුරුභාවයෙන් නුඹගේ මුහුණ දහම වෙත ස්ථාවර කරවු. ඔහු(අල්ලාහ්) මිනිසාව කුමක් කෙරෙහි මැවීමේ ද එයමය (ඔහු කෙරෙහි වූ) අල්ලාහ්ගේ ස්වභාවික දහම (වන ඉස්ලාම් දහම) වන්නේ.-

5) එනම් මිනිසුන් තමන්ගේ දේපලෙහි තම වහලුන්ට සම අයිතීන් ඇත යැයි පවසන්නට ප්‍රිය කරන්නේ නැත. එබැවින් අල්ලාහ්ගේ මැවීමේ ක්‍රියාවලියට ඔහුගේ ගැත්තන් වන මිනිසාව ඔහුගේ හවුල්කරුවන් යැයි පැවසීම එයටත් වඩා නුසුදුසු දෙයක් යැයි මෙම ආයතය සඳහන් කරයි.

مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَالتَّقْوَةَ وَاتَّقِيُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الشُّرِكِيْنَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا
 دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيْعًا ۗ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ فَزَعُوْا رَبَّهُمْ
 مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا اَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِحُوْا مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوْا
 بِمَا اَتَيْنَهُمْ فَتَتَّعُوْا ۗ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهَوَّيْتُمْ بِمَا
 كَانُوْا بِهِ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَاِذَا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا ۗ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا
 قَدَّمْتْ اَيْدِيْهِمْ اِذَا هُمْ يَفْطَنُوْنَ ﴿٣٦﴾

-අල්ලාස්ගේ මැවීමෙහි වෙනස් කිරීමක් නොමැත.⁶ එයයි සෘජු දහම වන්නේ. නමුත් මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා (ඒ බව) නොදනිති. (31, 32) ඔහු වෙනමම නැඹුරුවන්නන් ලෙස (නුඹගේ මුහුණ දහම වෙත ස්ථාපිත කරවූ). තවද ඔහුට බිය හක්කිමක් වූ. තවද සලාතය* ස්ථාපිත කරවූ. තවද ආදේශ තබන්නන් අතුරින් තමන්ගේ දහම බෙදා වෙන් කර ගෙන (විවිධ) කණ්ඩායම් බවට පත්වුවන්ව නුඹලා නොවූ. සෑම කණ්ඩායමක්ම තමන් අබියස ඇති දෑ පිළිබඳව සතුටු වන්නෝය.

(33) තවද මිනිසුන්ව යම් පීඩාවක් ස්පර්ශ කළ විට ඔවුන් තමන්ගේ පරමාධිපති වෙත නැඹුරු වෙමින් ඔහුට ප්‍රාර්ථනා කරන්නෝය. පසුව ඔහුගෙන් වූ දයාවක් ඔවුනට රස විඳීමට සැලැස් වූ විට එසැණින් ඔවුන් අතුරින් පිරිසක් තම පරමාධිපතිට ආදේශ කරන්නෝය. (34) අපි ඔවුනට දුන් දෑ සඳහා ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කරනු පිණිස(ආදේශ කරන්නෝය). එබැවින් (ප්‍රතික්ෂේපකයින්,) නුඹලා (මද කලකට) සතුටු විඳිවූ. පසුව නුඹලා (විඳින සතුටෙහි ප්‍රතිඵල) මතු දැනගන්නෙහුය.

(35) නැතහොත් අපි ඔවුන් මත (යම්) සාධකයක්(ධර්ම පුස්තකයක්) පහළ කර එ(ම ධර්ම පුස්තකය) ඔවුන් කවර දෙයක් ආදේශ කරමින් සිටියේ ද එවැන්නක් පිළිබඳව කතා කරන්නේද? (කිසි විටෙක නැත.) (36) තවද අප මිනිසුන්ට (යම්) දයාවක් රස විඳීමට සැලැස්වූයේ නම් එමගින් ඔවුහු සතුටු වන්නෝය. තවද ඔවුනට ඔවුන්ගේ අත් පෙරකළ කම් හේතුවෙන් යම් නපුරක් අත් වූයේ නම් එසැණින් ඔවුහු (අපගේ දයාවෙන්) අපේක්ෂා සුන් වූවන් වන්නෝය.-

6) ස්වභාවයෙන්ම මිනිසා තම මැවුම්කරුවාට අවනත වීම යන ගුණාංගය සමග අල්ලාස් විසින් මවනු ලැබී ඇත යැයි මෙම ආයතය පැහැදිලි කරයි. මිනිසාගේ ජීවිතයේ එක් අවස්ථාවක හෝ මෙම සත්‍යය වටහා ගත හැකි අවස්ථාවක් උදා වේ. එම සත්‍යය වටහා ගෙන එය සිතින් පිළිගත හොත් ඔහු ජය ලබනු ඇත. එසේ නොමැතිව උඩගුකම හෝ මුරණිඬුභාවය වැනි යම් කාරණාවකින් කවුරුන් එය ප්‍රතික්ෂේප කර නොතකා හරින්නේ ද ඔහු පාඩුව ඇති කර ගන්නේ තමාටම ය.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾
 فَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّبِيلَ ۗ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا آتَيْتُم مِّن رِّبَا لِّيَرْبُوَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ هَلْ مِنْ شَكَّآبِكُمْ مَّن يَفْعَلُ مِّنْ ذَٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ ۗ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

- (37) සැබැවින්ම අල්ලාහ් අහිමන කළ අයට ජීවන සැපයුම් විස්තීරණය කරන බව ද (ඔහු අහිමන කළ අයට එය) සීමා කරන බව ද ඔවුන් නොදුටුවෝ ද? සැබැවින්ම මෙහි විශ්වාස කරන පිරිසකට සංඥාවන් ඇත. (38) එබැවින් ඥාතියාට ඔහුගේ උරුමය දෙවූ. තවද දුගියාට ද මගියාට ද (ඔවුන්ගේ උරුමයන් දෙවූ). එය අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය අපේක්ෂා කරන්නන්ට යහපතකි. තවද ඔවුන්මය ජය ලද්දෝ. (39) තවද මිනිසුන්ගේ වස්තූන්හි වර්ධනය ඇති කර ගැනීම පිණිස පොලී වශයෙන් නුඹලා ලබා දුන් දෑ අල්ලාහ් අබියස වර්ධනය නොවන්නේය. තවද අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය නුඹලා අපේක්ෂාවෙන් නුඹලා සකාකය වශයෙන් ලබා දුන්නේ නම් එවිට ඔවුහුමය (තම වස්තූන්) ගුණ කර ගන්නන් වන්නේ.

(40) අල්ලාහ්මය නුඹලාව මැව්වේ. පසුව ඔහු නුඹලාට ජීවන සැපයුම් ලබා දුන්නේය. පසුව නුඹලාව මරණයට පත් කරන්නේය. පසුව නුඹලාට (විනිශ්චය දිනයෙහි) ජීවය ලබා දෙන්නේය. මෙවන් දැයිත් යමක් හෝ කරන නුඹලාගේ ආදේශ කරුවන්ගෙන් කිසිවෙකු සිටිත් ද? ඔවුන් ආදේශ තබන දෑ වලින් අල්ලාහ් පිවිතුරුය. අති උත්තරීකරය.

(41) මිනිසුන්ගේ අත් උපයා ගත් දෑ හේතුවෙන් ඔවුන් කළ දැයිත් සමහරක් ඔවුනට විඳවනු පිණිස ගොඩබිමෙහි හා මුහුදෙහි ව්‍යසන ඇති විය. (මෙසේ ව්‍යසන ඇති වීමෙන්) ඔවුන් නැවත (යහමගට) යොමු වන්නට හැක්කේය.⁷ -

7) ලොවේ ඇති වන ව්‍යසනයන්ට හේතුව මිනිසුන්ගේ පාපයන්ය. මෙසේ අල්ලාහ් ඇති කරන්නේ මිනිසුන්ට එක් අවවාදයක් ලෙස යැයි මෙම ආයතය පැහැදිලි කර ඇත.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ
 ﴿٤٢﴾ فَأَقَمَ لِجَهَنَّمَ أَلْفًا مِنَ الْقَبْرِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَهُ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ
 يُصَدِّقُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نُفْسِهِمْ يُهْدُونَ ﴿٤٤﴾
 لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَ لِيُنذِرَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِيَجْزِيَ الْفُلُكَ بِأَمْرِهِ ۖ وَ لِيَعْبَثَ
 بِمَنْ فُضِّلَهُ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَاتَّقْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۗ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

- (42) (නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට) පවසනු "නුඹලා මිහිතලයෙහි සැරිසරවු. තවද පෙර විසුවන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැයි (නිරීක්ෂා කර) බලවු. ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා ආදේශ තැබුවන් වූහ." (43) අල්ලාහ්ගෙන් වැළැක්විය නොහැකි දිනයක්, එය පැමිණීමට පෙර සෘජු දහම වෙතට නුඹගේ මුහුණ ස්ථාපිත කරවු. එ(ම විනිශ්චය)දින ඔවුන් (විනිශ්චයෙන් පසු ස්වර්ගය හා නිරය වෙත) වෙන් කරනු ලබන්නෝය. (44) කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කළේ ද ඔහුගේ ප්‍රතික්ෂේපය ඔහුට එරෙහිවමය. කවරෙකු යහකම් කළේ ද ඔවුන් තමන් වෙනුවෙන්ම (ස්වර්ගයෙහි නවාතැන්) සකස් කර ගන්නෝය. (45) (මෙය) විශ්වාස කර යහකම් කළවුනට ඔහු(අල්ලාහ්) ඔහුගේ වරප්‍රසාදයෙන් ප්‍රතිඵල දෙනු පිණිසය. සැබැවින්ම ඔහු ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ප්‍රිය නොකරන්නේය.

(46) තවද ඔහුගේ(අල්ලාහ්ගේ) දයාවෙන් නුඹලාට රස විඳීමට සලස්වනු පිණිස ද තම අණ පරිදි නැව් යාත්‍රා කරනු පිණිස ද ඔහුගේ වරප්‍රසාදයන් නුඹලා සොයනු පිණිස ද (වර්ෂාව පිළිබඳව) ශුභාරංචි පවසන්නක් ලෙස සුළං එවීම ද ඔහුගේ(අල්ලාහ්ගේ) සංඥාවන් අතුරිනි. තවද (මෙමගින්) නුඹලා කෘතඥ වීමට හැක්කේය. (47) තවද (නබිවරය) සැබැවින්ම අපි නුඹට පෙර වූ රසුල්වරුන්ව* ඔවුන්ගේ පිරිස වෙත එව්වෙමු. එවිට මොවුන් වෙත පැහැදිලි සාධක ඔවුහු(රසුල්වරුන්) රැගෙන ආවෝය. (එනමුත් මොවුහු රසුල්වරුන්ව අසත්‍යය කරමින් වැරදි කළෝය.) එබැවින් වැරදිකළවුන්ගෙන් අපි පළිගත්තෙමු. තවද විශ්වාසකයින්ට උදව් කිරීම අප කෙරෙහි වගකීමක් විය.

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا
 فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلْقِهِ ۚ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِي إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
 ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لِبُلْدَيْنِ ﴿٤٩﴾ فَانظُرْ إِلَى اثْرٍ رَحِمْتَ
 اللَّهُ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ إِنَّ ذَلِكَ لَنُحْيِي الْمَوْتَى ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾
 وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَمَأْوَاهُ مُمْصَفًا ۗ لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْبِعُ الْمَوْتَىٰ وَ
 لَا تَسْبِعُ السَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَلَتِهِمْ ۗ إِنَّ
 تَسْبِعَ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

(48) අල්ලාස්, ඔහුමය සුළං එවනුයේ. පසුව ඒවා(එම සුළං තැනින් තැනට වැසී) වලාකුළු ගෙන යයි. පසුව ඔහු අභිමත කරන පරිදි ඔහු අහසෙහි ඒවා(වලාකුළු) විසුරුවාහරියි. තවද ඔහු ඒවා කැබලි බවට පත් කරන්නේය. පසුව ඒවා අතරින් පිටවන වර්ෂාව නුඹ දකින්නෙහිය. තම ගැත්තන් අතුරින් තමා අභිමත කරන අයට එය ලැබුණු විට එසැණින් ඔවුහු සතුටු වන්නෝය. (49) තවද ඔවුන් මීට පෙර (එනම්) ඔවුහු කෙරෙහි (වර්ෂාව) පහළ කරනු ලැබීමට පෙර ඔවුන් බලාපොරොත්තු සුන් වූවන්ව සිටියෝය. (50) එබැවින් අල්ලාස්ගේ දයාවෙහි සලකුණු දෙස (නිරීක්ෂා කර) බලවු. ඔහු භූමිය (වියළී) නැසී ගිය පසු එය ප්‍රාණවත් කරන්නේ කෙසේ ද? සැබැවින්ම ඔහු මළවුන්ට ජීවය දෙන්නාය. තවද ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (51) තවද අපි (වියළී) සුළඟක් එවා (එමගින්) එය(අස්වැනු) කහ පැහැයෙන් (වීම) ඔවුහු දුටුවේ නම් ඉන් පසුව ඔවුහු (අල්ලාස්ව හා වර්ෂාවේ භාග්‍යය) ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් බවට පත් වන්නෝමය. (52) එබැවින් (නබිවරය,) සැබැවින්ම නුඹට මළවුන්ව සවන් දෙන්නන් බවට පත් කළ නොහැක. තවද බිහිරි අය පිටුපා හැරී යන විට නුඹට ඔවුන්ව කැඳවුමට සවන් දෙන්නන් බවට පත් කළ නොහැක. (53) තවද (ප්‍රතික්ෂේපය මගින් අන්ධවූ) අන්ධයින්ට ඔවුන්ගේ මුළාවෙන් (ඔවුන්ට) යහමග පෙන්වන්නෙකු ව නුඹ නොවන්නේය. අපගේ (අල් කුර්ආන්) වදන් විශ්වාස කරන්නන්ට හැර නුඹට (අන් අයව එය පිළිගෙන) සවන් දෙන්නන් බවට පත් කළ නොහැක. එබැවින් (අපගේ වදන් විශ්වාස කරන) ඔවුන් (අල්ලාස්ට අවනත වූ) මුස්ලිම්වරුන් ය.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا
 وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ
 الْجَبْرْمُونَ ۗ مَا لِبَشَرٍ غَيْرِ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَ
 الْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ ۖ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا
 تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ
 ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۖ وَلَكِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
 أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

(54) අල්ලාෂ්මය නුඹලාව දුබල දැයකින්(ශුක්‍රාණුව) මැව්වේ. ඉන්පසුව ඔහු දුබලත්වයට(ලදරු වියට) පසු බලවත්භාවයට(තරුණ වියට) පත් කළේය. පසුව බලවත්භාවයට පසු (යළි) දුබලත්වයට හා මහලු වියට ද පත් කළේය. ඔහු අභිමත කරන දෑ මවන්නේය. තවද ඔහු සර්වඥය. අති බලසම්පන්නය. (55) තවද (ලොව අවසන්) භෝරාව ඇති වන (විනිශ්චය) දින දී වැරදිකරුවන් ඔවුන් (මිනී වළෙහි) භෝරාවක් මිස රැදී නොසිටි බවට (අසත්‍යය ලෙස) දිවුරා පවසති. මෙලෙස(ම ලෞකික ජීවිතයෙහි ද) ඔවුහු (සත්‍යයෙන් වෙනතකට) හරවනු ලබමින් සිටියහ. (56) තවද දැනුම හා විශ්වාසය පිරිනමනු ලැබුවන් "අල්ලාෂ්ගේ ලේඛනයට අනුව නැගිටුවනු ලබන (විනිශ්චය) දිනතෙක් නුඹලා රැදී සිටියෙනුය. එබැවින් මෙයයි (එම) නැගිටුවනු ලබන (විනිශ්චය) දිනය. නමුත් නුඹලා (මේ බව) නොදැන සිටින්නන් වූහ" යැයි (වැරදිකරුවන් දෙස) පවසති. (57) එබැවින් එදින අපරාධ කළවුන්ට තමන්ගේ නිදහසට කරුණු දැක්වීම එලක් නොවන්නේය. (අල්ලාෂ්ව) තෘප්තියට පත් කරන මෙන් ඔවුන්ගෙන් ආයාචනා ද කරනු නොලබති.

(58) තවද සැබැවින්ම අපි ජනයින්ට මෙම අල් කුර්ආනයෙහි සෑම (ආකාරයේ) උපමාවකින්ම ගෙන හැර පෑවෙමු. තවද (නබීවරය,) නුඹ ඔවුන් වෙත සංඥාවක් ගෙන ගිය ද සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් "නුඹලා අසත්‍යය ඇති කළවුන් මිස නැතැ"යි පවසති.-

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا
 يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ ﴿٦٠﴾

-(59) මෙලෙසය (අල්ලාහ්ගේ ඒකීයත්වය) නොදැන සිටින්නන්ගේ හදවත් මත අල්ලාහ් මුද්‍රා තබනුයේ.⁸ (60) එබැවින් (තබ්වරය, නුඹට ඇති වන පීඩාවන්) නුඹ ඉවසවු. සැබැවින්ම (නුඹට ඇති වීමට තිබෙන ජයග්‍රහණය පිළිබඳව) අල්ලාහ්ගේ ප්‍රතිඥාව සැබෑය. තවද (නුඹ ඉවසීමෙන් සිටීම පිළිබඳව) තරයේ විශ්වාස නොකරන්නන් නුඹව සුළු කොට සිතිය නොයුතුය.

8) ඔවුන් කවුරුන්ද යත් සත්‍යය දැන ගැනීමට ආශා නොකළවුන් හා එය ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් ය.

31

سورة لقمان

සුරා ලුක්මාන්

(ලුක්මාන් තුමාණෝ)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාවෙහි* අල්ලාස්ගේ ඒක දේවත්වය තහවුරු කිරීම පිණිස අරාබිවරුන් අතර ප්‍රඥාව ඇත්තෙකු බවට ප්‍රකට පුද්ගලයෙකු වූ ලුක්මාන්* යන අල්ලාස්ගේ යහ ගැත්තා තම පුත්‍රයාට කළ උපදෙස සඳහන් වී ඇත.

මෙම සූරාවෙහි සඳහන් වී ඇති තවත් විෂයක් නම් දෙමාපියන්ට ගරු කිරීම හා ඔවුන්ට අවනත වීම පිළිබඳව ය. ඔවුන්ට අවනත වීමේ දී ඉස්ලාමයට පටහැණි නොවන ඕනෑම විෂයක ඔවුන්ට අවනත විය යුතු යැයි මෙහි සඳහන් වී ඇත.

31 සුරා ලුක්මාන් (ලුක්මාන් තුමානෝ)

මෙය මක්කි පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 34 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ تَرَ ۙ تِلْكَ اٰیٰتِ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ۙ هٰدٰی وَّ رَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ ۙ الَّذِيْنَ يَّقِيْنُوْنَ
 الصَّلٰوةَ وَ يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَ هُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُوْنَ ۙ اُولٰٓئِكَ عَلٰی هٰدٰی مِّنْ رَّبِّهِمْ وَ
 اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۙ وَ مِنَ النَّاسِ مَن يَّشْتَرِيْ لَهٗوَ الْحَدِيْثِ لِيُبْضَلَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ ۙ وَ يَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۙ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِیْنٌ ۙ وَ اِذَا تُتْلٰی عَلَیْهِ اٰیٰتُنَا وَّلٰی
 مُسْتَكْبِرًا ۙ كَاَنَّ لَمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِیْ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۙ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۙ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
 وَ عَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتُ النَّعِيْمِ ۙ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිෆ්, ලාම්, මීම්.¹ (2) මේවා ප්‍රඥාවන්ත ධර්ම පුස්තකයේ වදන්ය. (3) (එය) සැදැහැමියන්ට මග පෙන්වන්නක් හා දයාවක් වශයෙනි. (4) ඔවුහු සලාතය* ස්ථාපිත කරති. zසකාතය* ද දෙති. තවද ඔවුහුමය පරමාන්ත(දින)ය තරයේ විශ්වාස කරන්නන් වන්නේ. (5) ඔවුහු තම පරමාධිපතිගෙන් වූ සෘජු මගෙහිය. තවද සැබැවින්ම ඔවුහුමය ජය ලද්දෝ. (6) (දහම පිළිබඳව) කිසිදු දැනුමකින් තොරව අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් (අන් මිනිසුන්ව) මූලා කිරීමට පුහු වදන් මිලට ගන්නන් ද ඒවා සමච්චලයට ගන්නන් ද මිනිසුන් අතර සිටිති.² ඔවුහුමය නින්දනීය දඬුවම ලබන්නන් වන්නේ. (7) තවද අපගේ වදන් ඔහු කෙරෙහි පාරායනය කරනු ලැබූ විට තමන්ට එය නොඇසුනාක් මෙන් තම දෙකන් හි ඇඟයක් ඇත්තන් මෙන් උඩගුවෙන් හැරී යන්නේය. එබැවින් වේදනීය දඬුවම පිළිබඳව ඔහුට ශුභාරංචි පවසවු.

(8) සැබැවින්ම විශ්වාස කර යහකම් කළවුන් ඔවුනටය පූර්ණ සොම්නසින් යුත් (ස්වර්ග) උයන් ඇත්තේ.-

1) මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 හි පාද සටහන බලන්න.
 2) මෙයින් අදහස් කරන්නේ 'නද්ඊර් ඉබ්නු හාරිස්' නම් මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ කෙනෙකු යැයි වාර්තා වේ. මිනිසුන්ව අල් කුර්ආනය සවන් දීමෙන් වැළැකවීම සඳහා පිට රටින් රසවත් කපා පොත් මිල දී ගෙන එය ඔවුන්ට මොහු කියවා පෙන්වන්නට විය. "(අන් මිනිසුන්ව) මූලා කිරීමට පුහු වදන් මිලට ගන්නන්" යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ද මෙයයි.

خَلِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَ
 أَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۗ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
 بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ ۗ وَمَنْ يَشْكُرْ
 فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ
 يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

(9) (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයින් වෙති. (එය ඔවුනට පොරොන්දු වූ) අල්ලාහ්ගේ සැබෑ ප්‍රතිඥාවක් වශයෙනි. තවද ඔහු අති බලසම්පන්නය. සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

(10) ඔහු නුඹලා දකිමින් සිටින, ආධාරක රහිත වූ අහස් මැව්වේය. තවද මිහිතලය නුඹලා සමග නොසෙලවීමට එහි ස්ථිරසාර දැ(කඳු) ඇති කළේය. තවද ඔහු එහි සෑම ජීවියෙකුම ව්‍යාප්ත කළේය. තවද අපි අහසින් ජලය පහළ කොට අලංකාර සෑම වර්ගයක්ම එහි හට ගැන්වූයෙමු. (11) (ප්‍රතික්ෂේපකයින්,) මේවා අල්ලාහ්ගේ මැව්වේය. එබැවින් ඔහු නොවන (වෙනත්) අය නිර්මාණය කළ දැ (ඇත්නම් ඒවා) කුමක් දැයි මට පෙන්වවු. නමුත් අපරාධකරුවන් පැහැදිලි මුළාවෙහිය.

(12) සැබැවින්ම අපි ලුක්මාන්ට* ප්‍රඥාව පිරිනැමුවෙමු.³ (එබැවින්) “නුඹ අල්ලාහ්ට කෘතඥවන්න”(යැයි පැවසුවෙමු). තවද කවරෙකු (අල්ලාහ්ට) කෘතඥ වන්නේ ද ඔහු කෘතඥ වන්නේ තමන්ටමය. තවද කවරෙකු අකෘතචේදී වන්නේ ද එවිට (දැන ගනු.) සැබැවින්ම අල්ලාහ් අවශ්‍යතාවන්ගෙන් තොරය ප්‍රශංසාලාභීය.

(13) ලුක්මාන්* තම පුතුන්ට උපදෙස් දෙමින් “මාගේ පුතණුවනි, අල්ලාහ්ට ආදේශ නොතබන්න. සැබැවින්ම ආදේශ තැබීම මහත් අපරාධයකි”. යැයි පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).

3) බොහෝ විද්වතුන්ගේ මතය වන්නේ ‘ලුක්මාන්’ නැමැත්තා නබිවරයෙක්* හෝ රසූල්වරයෙකු* නොවේ යන්නයි. එනමුත් අල්ලාහ් විසින් මොහුට මැනවින් ප්‍රඥාව පිරිනමන ලදී. එමෙන්ම මොහු ඉතා බිය බැති පුද්ගලයෙකුට සිටියේය. ඇතැම් වාර්තාවල මොහු නබි ‘අයිසුබ්’* කුමාගේ මුතුපුරා යැයි සඳහන් වී ඇත. ‘නුඹ අල්ලාහ්ට කෘතඥවන්න’(යැයි පැවසුවෙමු).” යනුවෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ නබිවරුන්ට දෙනු ලබන වහි* පණිවිඩය මොහුට දෙනු ලැබී ඇත යනුවෙන් නොවේ. මෙය මොහුට දන්වනු ලැබුවේ ‘ඉල්හාම්’ නම් නබිවරයෙකුට හෝ නබිවරයෙකු නොවන ඕනෑම කෙනෙකුගේ සිතට අල්ලාහ් විසින් දෙනු ලබන සත්‍යය දිව්‍යමය සිතුවිල්ලක් තුළිනි.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ^ع حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَ
 لِوَالِدَيْكَ ^ط إِلَى الْبَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا
 تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ^د وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ^ع ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
 فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يُبْنَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي
 صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ^ط إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ حَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يُبْنَىٰ أَيْم
 الصَّلَاةِ وَأَمْرًا بِالْعُرُوفِ وَإِنَّهُ عَنِ الْبُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ^ط إِنَّ ذَلِكُ مِنْ عَمَلِ
 الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَتَّبِعْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ^ط إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ

مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾

(14) තවද අපි මිනිසාට ඔහුගේ දෙමාපියන් පිළිබඳව උපදෙස් කළෙමු. ඔහුව ඔහුගේ මැණියන් දුෂ්කරතාව පිට දුෂ්කරතාවකින් ඉසිලුවාය. ඔහුගේ කිරි වැරීමේ කාලය වසර දෙකකිනි. (එබැවින්) “මට ද නුඹගේ දෙමාපියන්ට ද කෘතඥ වුව. (නුඹලා) නැවත යොමු වන ස්ථානය ඇත්තේ මා වෙතමය. (15) නුඹට දැනුමක් නොමැති යමක්(දෙවියෙක්ව) මා හට ආදේශ තබන්නැයි ඔවුන් දෙදෙනා නුඹට බල කරන්නේ නම් (එවන් කටයුත්තක දී) ඔවුන් දෙදෙනාට අවනත නොවුව. මෙලොවෙහි ඔවුන් සමඟ යහ අයුරින් ඇසුරු කරවු. කවරෙකු මා වෙත නැඹුරු වූයේ ද ඔහුගේ⁴ මග පිළිපදිවු. පසුව නුඹලාගේ නැවත පැමිණීම මා වෙතය. එවිට නුඹලා කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව නුඹලාට මා දන්වන්නෙමි.” (යැයි අපි මිනිසාට පැවසුවෙමු.)

(16) (තවද ලුක්මාන් තම පුතුව මෙසේ පැවසුවේය.) “මාගේ පුතණුවනි, (නුඹ කළ යහකම් හෝ අයහකම්,) එය අබ ඇටයක තරම් වී එය ගල් පර්වතයක් තුළ හෝ අහස්හි හෝ මිහිතලයේ හෝ වුව ද එය අල්ලාහ් (විනිශ්චය සඳහා) ගෙන එන්නේමය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අනුඥානවන්තය. අභිඥානවන්තය.” (17) මාගේ පුතණුවනි, “සලාතය* ස්ථාපිත කරවු. (සෙස්සන්ට) යහපත අණ කරවු. අයහපතින් වළක්වලවු. (එවිට) නුඹට අත් වන දෑ කෙරෙහි ඉවසවු. සැබැවින්ම ඒවා (ප්‍රතිඵල ලබන) ස්ථීරසාර කරුණු අතුරිනි.” (18) “තවද මිනිසුන්ගෙන් නුඹගේ කම්මුල (අහංකාරයෙන්) හරවා නොගනිවු. මිහිතලයේ උඩඟු ලීලාවෙන් නොඇවිදිවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ගර්වයෙන් යුතුව පුරසාරම් දොඩන්නන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය.”-

4) මෙහි අදහස වන්නේ ‘නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ය’.

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَبِيرِ ﴿١٩﴾ أَلَمْ تَرَوْا
 أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۚ وَ
 مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۖ أَوْ لَوْ كَانِ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ
 إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
 الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
 فَنُنَبِّئُهُم بِبِأَعْمَلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُنَبِّئُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ

عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾

(19) “තවද නුඹගේ ඇවිදීමෙහි (විනිතව) මධ්‍යස්ථ වවු. නුඹගේ හඬ අවම කර ගනිවු. සැබැවින්ම හඬ අතුරින් ඉතා පිළිකුල් සහගත වන්නේ බුරුවන්ගේ හඬයි.”

(20) අහස්හි ඇති දෑ හා මිනිතලයෙහි ඇති දෑ සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලාට වසඟ කර දී ඇති බව ද තම දායාදයන් නුඹලාට බාහිරව ද අධ්‍යාත්මිකව ද පරිපූර්ණ කොට ඇති බව ද නුඹලා නොදුටුවෙනු ද? එහෙත් (තමන් පවසන දෑ පිළිබඳව) කිසිදු දැනුමකින් තොරව ද (රසුල්වරයෙකුගේ*) මග පෙන්වීමකින් තොරව ද ආලෝකමත් ධර්ම පුස්තකයකින් තොරව ද අල්ලාහ් පිළිබඳව තර්ක කරන්නන් මිනිසුන් අතර වෙති. (21) “නුඹලා අල්ලාහ් පහළ කළ දෑ පිළිපදිවු” යැයි ඔවුනට කියනු ලැබූ විට “නැත. අපගේ මුතුන්මිත්තන් කවර දෙයක් මත (සිටිනු) අපි දුටුවෙමුද එය අපි පිළිපදින්නෙමු” යැයි පැවසුවෝය. “**මෙයිතාන්*** ඔවුන්ව ඇවිලෙන ගින්නේ දඬුවම වෙත කැඳවමින් සිටියදීත් (නුඹලා මුතුන්මිත්තන්ව පිළිපදින්නේ ද? යන්නෙන් විමසනු ලැබේ.) (22) කවරෙකු සැදැහැමියෙකු ලෙස තම මුහුණ අල්ලාහ්ට අවනත කරවන්නේ ද ඔහු ස්ථීර කඟයක් දැඩිව අල්ලා ගත්තේමය. තවද (සියලු) කරුණු වල අවසානය අල්ලාහ් වෙතමය. (23) තවද කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද ඔහුගේ ප්‍රතික්ෂේපය නුඹව දුකට පත් නොකළ යුතුය. (මන්දයත්) ඔවුන්ගේ නැවත පැමිණීම අප වෙතය. එවිට ඔවුන් කළ දෑ පිළිබඳව අපි ඔවුනට දන්වන්නෙමු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් හදවත්හි ඇති දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (24) ඔවුනට (මෙලොවෙහි) ස්වල්ප කාලයක් භුක්ති විඳින්නට සලස්වන්නෙමු. පසුව ඔවුන්ව (මතු ලොවෙහි) දැඩි වේදනාවට හෙළා දමන්නෙමු.

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾
 اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرِ يَدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَبِيْعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِلُ الْيَلَّ فِي النَّهَارِ وَيُرْسِلُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ يَنْعَمَتِ اللَّهُ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾

(25) (නබිවරය) “අහස් හා මිනිතලය මැව්වේ කවුරුන්ද?”යි නුඹ ඔවුන්ගෙන් විමසුවේ නම් “අල්ලාහ්” යැයි සැබැවින්ම ඔවුහු පවසන්නෝය. “සියලු ප්‍රශංසා අල්ලාහ් (පමණක්) සතුය” යැයි පවසවු. නමුත් ඔවුන්ගෙන් බහුතරය (ඒ බව) නොදන්නෝය.

(26) අහස්හි හා මිනිතලයේ ඇති (සියලු) දෑ අල්ලාහ් සතුය. සැබැවින්ම අල්ලාහ්, ඔහුමය සර්ව පොහොසත් ප්‍රශංසාලාභී වන්නේ.

(27) සැබැවින්ම මිනිතලයේ ඇති ගස් පත්තිද වල් වශයෙන් ද මහ මුහුදු ඉන්පසු තවත් මුහුදු හතක් එයට (කිත්ත වශයෙන්) උදව් කළ ද අල්ලාහ්ගේ (මහිමය හා දායාදයන් පිළිබඳ) වදන් (ලියා) අවසන් නොවන්නෝය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය ප්‍රඥාවන්තය. (28) නුඹලා (සියල්ලන්වම) මැවීම හා නුඹලාව (මළවුන්) යළි නැගිටුවීම (අල්ලාහ්ට) එකම ආත්මයක් (මැවීම හා යළි නැගිටුවීම) මෙන් මිස නැත. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය. (29) සැබැවින්ම අල්ලාහ් රාත්‍රිය දහවලෙහි ඇතුළු කරන බව ද දහවල රාත්‍රියෙහි ඇතුළු කරන බව ද හිරු හා චන්ද්‍රයා ඒවා සියල්ල නියමිත කාලයක් දක්වා ගමන් කරන්නක්ව ඔහු (තම ආධිපත්‍යය යටතේ) වසඟ කළ බව ද අල්ලාහ් නුඹලා කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව අභිඥානවන්ත බව ද නුඹ නොදුටුවෙහි ද? (30) ඒවා (මෙලෙස සිදු වනුයේ) අල්ලාහ්, ඔහුමය සත්‍යය වන බැවින් ද ඔවුන් ඔහු හැර කැඳවන දෑ නිෂ්ඵල බැවින් ද අල්ලාහ් ඔහුමය උත්තරීතර අති ශ්‍රේෂ්ඨ වන බැවින් ද (නුඹලා දැන ගැනීම සඳහා) වේ.

(31) අල්ලාහ්ගේ සංඥා නුඹලාට පෙන්වනු පිණිස සැබැවින්ම ඔහුගේ භාග්‍යයෙන් මුහුදෙහි නැව් යාත්‍රා කරනු නුඹ නොදුටුවෙහි ද? සැබැවින්ම එහි කෘතඥ පූර්වක දැඩි ඉවසිලිවන්ත සෑම කෙනෙකුටම ආදර්ශයන් ඇත.-

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۖ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَحْشُوا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَكَدِّهِ ۖ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارِعٌ عَنِ الْوَالِدِ ۖ شَيْئًا ۚ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۖ وَ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ ۖ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ ۚ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۚ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَبُوتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

(32) උඩු වියන් මෙන් රළ ඔවුන්ව(ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව) වසා ගත් විට ඔවුන් දහමෙහි අල්ලාස්ට විත්ත පාරිශුද්ධියෙන් යුතුව ඔහුව අයැදිති. ගොඩ බිමට ඔවුන්ව ආරක්ෂා සහිතව ගෙන ආ විට (ඊමානය* හා ප්‍රතික්ෂේපය අතර) මධ්‍යස්ථව කටයුතු කරන්නන් ද (තම ප්‍රතික්ෂේපයේම නියැලෙන්නන් ද) ඔවුන් අතුරින් සිටිති.⁵ තවද ගුණමකු මහා වංචනිකයින් මිස (වෙනත් කිසිවෙකු) අපගේ සංඥා ප්‍රතික්ෂේප නොකරන්නේය.

(33) මිනිසුනි, නුඹලාගේ පරමාධිපතිට බිය හක්තිමත් වුව. තවද කිසිදු පියෙකු තම පුතුට යම් ප්‍රයෝජනයක් කිරීමට නොහැකි හා කිසිදු පුතෙකු තම පියාට යම් ප්‍රයෝජනයක් කරන්නෙකු විය නොහැකි (විනිශ්ච) දිනයකට බිය වුව. සැබැවින්ම අල්ලාස්ගේ ප්‍රතිඥාව සැබැවකි. එබැවින් සැබැවින්ම මෙලොව ජීවිතය නුඹලාව රචා නොදැමිය යුතුය. තවද රචන්නා(ෂෙයිතාන්) ද අල්ලාස් පිළිබඳව නුඹලාව නොධවටිය යුතුය. (34) සැබැවින්ම (ලොව අවසන්) හෝරාවෙහි ඥානය ඇත්තේ අල්ලාස් අබියසමය. තවද ඔහු වර්ෂාව පතිත කරවන්නේය. තවද ඔහු ගර්භාෂයන්හි ඇති දෑ දන්නේය. කිසිදු ආත්මාවක් එය හෙට දින උපයන්නේ කුමක් දැයි නොදන්නේය. කිසිදු ආත්මාවක් කවර භූමියක එය මරණයට පත් වන්නේ දැයි නොදන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාස් සර්වඥය අභිඥානවන්තය.

5) මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතුරින් ඇතැමුන් සත්‍යය විශ්වාසය කර ඇතැම් විට ඒවා ප්‍රතික්ෂේපය කළවුන් ලෙස සිටියෝය.

32

سورة السّجدة

සුරා අස් සජ්දා

(සුජ්ද් කිරීම)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාවේ* ප්‍රධාන අරමුණ වනුයේ බහු දේවවාදය අසත්‍යය යැයි පැහැදිලි කර ඒක දේවත්වය නිවැරදි යැයි ඔප්පු කිරීමය. එමෙන්ම අල්ලාස්ගේ ශක්තිය, නබි මුහම්මද්* ‡ කුමාණන්ගේ නබිත්වය හා විනිශ්චය දිනය පිළිබඳව ද මෙම සූරාවෙහි සඳහන් වී ඇත.

32 සූරා අස් සජදා (සුජුද් කිරීම)

මෙය මක්කි පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 30 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلَمْ تَنْزِیْلُ الْكِتٰبِ لَا رَیْبَ فِیْهِ مِنْ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱﴾ اَمْ یَقُولُوْنَ اَنْزَلَهُۥٓ بَلْ هُوَ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ یَتُنٰذِرُ قَوْمًا مَّا اَتَهُمْ مِنْ نَّذِیْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ یَهْتَدُوْنَ ﴿۲﴾ اَللّٰهُ
 الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا فِیْ سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ
 مِنْ دُوْنِهِ مِنْ وَّلِیٍّ وَّ لَا شَفِیْعٍ ۗ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۳﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලිෆ්, ලාම්, මිම්¹. (2) (මෙම) ධර්ම පුස්තකය පහළ කිරීම එහි කිසිදු සැකයක් නොමැතිව විශ්වයන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් වූවකි. (3) එහෙත් 'ඔහු(මුහම්මද්*) එය ගෙතුවේ' යැයි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු පවසන්නෝ ද? (එසේ) නැත. නුඹට පෙර කිසිදු අවවාදකරන්නෙකු නොපැමිණි පිරිසකට නුඹ අවවාද කරනු පිණිස මෙය නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සත්‍යයකි. (එමගින්) ඔවුන් යහමග ලැබිය හැකිය.

(4) අල්ලාහ්, ඔහුමය අහස් හා මිහිතලය ද ඒ දෙක අතර ඇති දෑ ද දින සයකින් මැව්වේ. පසුව ඔහු අර්ෂය* මත (ඔහුගේ ගෞරවයට සුදුසු අයුරින්) "ඉස්තීවා"² විය. ඔහු හැර කිසිදු භාරකරුවෙකු හෝ (නුඹලා වෙනුවෙන්) ඇයැද සිටින්නෙකු හෝ නුඹලාට නොමැත. (ඒ පිළිබඳව) නුඹලා සිහිපත් නොකරන්නෙහු ද?-

1) මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 හි පාද සටහන බලන්න.

2) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:54 හි පාද සටහන බලන්න.

يُدْبِرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُعْرِضُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾ ذَلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٠﴾ بَلْ هُمْ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١١﴾ قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

(5) ඔහු අහසේ සිට මිනිතලය දක්වා (සැම) කරුණ(ක්ම) සැලසුම් කරන්නේය.³ පසුව (ලොවෙහි) නුඹලා ගණනය කරන දෑ අනුව අවුරුදු දහසක තරම් (දීර්ඝ) වන (එක්) දිනක එය (එනම් සැලසුම් කරන ලද එම කරුණු) ඔහු වෙත නැගී යන්නේය.⁴ (6) ඔහු අදෘශ්‍යමාන දෑ හා දෘශ්‍යමාන දෑ දන්නාය. අති බලසම්පන්නය පරම කරුණාහරිතය. (7) ඔහු තමන් මැවූ සියල්ල අලංකාරමත් කළේය. තවද ඔහු මිනිසාගේ(ආදම්ගේ*) මැවීම (පෙර නිදසුනකින් තොරව) මැටියෙන් උත්පාදනය කළේය. (8) පසුව කුචිඡ ජලයෙන් යුත් සාරයකින්(ශුක්‍රාණු බිඳුවෙන්) ඔහුගේ(ආදම්ගේ) පරපුර (වන මිනිස් සමූහයාව) ඔහු ඇති කළේය. (9) පසුව ඔහු(අල්ලාස්) ඔහුව නිසි අයුරින් හැඩ ගත්වා ඔහු(ආදම්) තුළ තම 'රුහ'යෙන් පිඹුවේය.⁵ තවද ඔහු නුඹලාට ශ්‍රවණ ද දෘෂ්ටි ද හදවත් ද ඇති කළේය. (නමුත්) ඉතා ස්වල්පයකි නුඹලා කෘතවේදි වනුයේ.

(10) "මිනිතලයේ අපි (මරණයට පත් වී) නැති වී ගිය පසු සැබැවින්ම අපි (නැවත) නව මැවුමක (නැගිට) වන්නෙමු දැ?"යි ඔවුහු විමසුවෝය. එහෙත් (ඇත්තෙන්ම) ඔවුහු තම පරමාධිපතිගේ හමුවීම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වූහ. (11) (නබිවරය,) නුඹලා කෙරෙහි පවරන ලද මරණයට භාර මලක්වරයා* නුඹලාව මරණයට පත් කරන්නේය. පසුව නුඹලාගේ පරමාධිපති වෙත නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබන්නෙහුය." යැයි පවසවු.-

3) අහස් හා පොළොව පාලනය කිරීම සඳහා අල්ලාස්ට හවුල්කරුවන් සිටින බව බහු දේවවාදීන් විශ්වාස කළෝය. මෙම වැකියෙන් පෙන්නුම් කරන්නේ අල්ලාස්ට එසේ කිසි අවශ්‍යතාවක් නොමැති බවයි.

4) මෙහි සඳහන් වී ඇති දින ගනනෙහි විවරණය අල් කුර්ආන් 70:4 හි පාද සටහනෙහි සඳහන් වී ඇත. තවද මෙහි "ඔහු වෙත නැගී යන්නේය" යනු සියලු කරුණු විනිශ්චය දිනයෙහි දී නැවත අල්ලාස් වෙත යොමු වන්නේය යන අදහසයි.

5) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 15:29 හි පාද සටහන බලන්න.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْبُجُرْمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَبِعْنَا فَارْجِعْنَا لَعْمَلِ
 صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾ وَكُوشُنَّا لِاتِّينَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا بَأْسَ نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
 إِنَّا نَسِينُكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

(12) වරදකරුවන් තම පරමාධිපති අබියස “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපි (සත්‍යය) දුටුවෙමු. තවද අපි (සත්‍යය) ඇසුවෙමු. එබැවින් අපව (ලොවට) නැවත යවනු මැනව. අපි යහකම් කරන්නෙමු. සැබැවින්ම අපි තරයේ විශ්වාස කරන්නන් වන්නෙමු” යැයි (පවසමින්) තම හිස් නමා සිටින අවස්ථාවෙහි නුඹ (ඔවුන්ව) දුටුවේ නම් (පහත් දැයක් ලෙස එය නුඹ දැක ගනු ඇත.) (13) අප අභිමත කළේ නම් සෑම ආත්මයකටම එහි යහමග පිරිනමන්නට තිබුණි. නමුත් “(පාපතර) මිනිසුන් හා ජීන්වරුන්* සියල්ලන්ගෙන් මම නිරය පුරවන්නෙමි” යන මාගෙන් වූ වදන ස්ථිර විය.⁶ (14) නුඹලාගේ මෙදින මුණගැසීම නුඹලා අමතක කළ හේතුවෙන් නුඹලා (දැන් දඬුවම) රස විඳිවූ. (අද දින) සැබැවින්ම අප ද නුඹලාව අතහැර දැමුවෙමු.⁷ තවද නුඹලා කරමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් සදාතනික දඬුවම රස විඳිවූ. (යැයි ඔවුන්ට පවසනු ලැබේ.)-

6) මෙයින් සංඥා කරන්නේ නබි ආදම්* ඝෘ කුමාණන්ව අල්ලාහ් මවා ඔහුට සුද්ද්* කරන මෙන් සියල්ලන්ට අණ කළ විට එය ඡෙයිතාන්* ප්‍රතික්ෂේප කළ අවස්ථාවෙහි අල්ලාහ් ඡෙයිතාන්ට කී වදනයි. එය අල් කුර්ආන් 38:85 හි මෙසේ සඳහන් වී ඇත. “සැබැවින්ම නුඹගෙන් ද ඔවුන් අතුරින් නුඹව අනුගමනය කරන සියලු දෙනාගෙන් ද මම නිරය පුරවන්නෙමි.” එනම් අල්ලාහ්ට සියලු මිනිසුන්ව ඔහුට බලෙන් හෝ අවනත කරවීමේ ශක්තිය තිබුණ ද ඔහු එසේ නොකළේ මිනිසාට අවනත වීම හෝ අකීකරු වීම යන කරුණු දෙක අතුරින් එකක් තෝරා ගැනීමේ සිය කැමැත්ත පිරිනමා ඇති නිසාය. තවද අල්ලාහ් විසින් මිනිසාව බලෙන් අවනත කරවීමට සැලැස් වූයේ නම් පිරිසිදු ගැත්තන් තෝරා ගැනීම යන මෙලොව නිර්මාණයේ අරමුණ බැහැර වනු ඇත.

7) “මුණගැසීම නුඹලා අමතක කළ හේතුවෙන්” යනු ප්‍රතික්ෂේපකයින් අල්ලාහ්ට අවනත නොවී ලොව අවසන් විනිශ්චය දින පිළිබඳව විශ්වාස නොකොට අල්ලාහ්ව නැමදුම් කිරීමෙන් වැළකී සිටියේය යන්නයි. “අප ද නුඹලාව අතහැර දැමුවෙමු.” යනු ‘ඔවුන් අල්ලාහ්ට පිටුපෑ හෙයින් අල්ලාහ් ද ඔවුන්ව දරුණු වේදනාවෙහි අත්හරිනු ඇත’ යනුවෙන් අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

මෙම ආයතය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව ‘මුෂාකලා’ ගණයට අයත් ආයතයන් කිහිපයකින් එකකි. මුෂාකලා යනු “එක් විෂයක් යම් පාර්ශ්වයක් හා සම්බන්ධව සඳහන් වී ඇති අවස්ථාවක දී එම විෂය හා පාර්ශ්වය සැලකිල්ලට ගෙන එහි සැබෑ භාෂාමය අර්ථය හැර යථාර්ථයෙන් අර්ථවත් වන්නා වූ අරුත ගෙන ඒම වේ.” මෙම ආයතයෙහි “අමතක කිරීම” යන පදයට අදාළ අරාබි පදය වන “නිස්යාන්” යන පදය අරාබි වාගලංකාරයට අනුව අල්ලාහ් හා මැවුම යන දෙපාර්ශ්වයටම භාවිත වී තිබුණ ද දෙපාර්ශ්වයට දෙආකාරයක අරුත ගෙන දේ. එහෙයින් අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි ‘අප ද නුඹලාව අමතක කළෙමු’ යන පරිවර්තනයට ‘මුෂාකලා’ යන නීතිය අනුව “එබැවින් ඔහු ද ඔවුන්ව (දඬුවමෙහි) අතහැරියේය” යැයි අරුත දැක් වේ.

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا
 يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا
 رَزَقْنَهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
 فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ
 الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَنذِيقَنَّاهُم مِّن الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

- (15) අපගේ වදන් විශ්වාස කරනුයේ ඒවායින් උපදෙස් ලැබූ විට සුඤ්ඤ* කරන්නන් ලෙස වැටී උඩඟු නොවුවත් ලෙස තම පරමාධිපතියේ ප්‍රශංසාවෙන් (ඔහුව) පිවිතුරු කරන්නන්ය.⁸ (16) (රාත්‍රී නැමදුම සඳහා) ඔවුන්ගේ ඉලපත් නිදි යහනින් ඉවත්ව පවතියි. ඔවුහු බියෙන් හා අපේක්ෂාවෙන් තමන්ගේ පරමාධිපතිව අයැදීමත් සිටිති. තවද අපි ඔවුනට දුන් දැයින් වියදම් කරති. (17) ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ සඳහා ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඔවුන් සඳහා (ස්වර්ගයේ) සඟවා ඇති නෙතට දැකුම් කලු දෑ කිසිදු ආත්මයක් නොදන්නේය.

(18) කවුරුත් විශ්වාසිකයෙකුව සිටින්නේ ද ඔහු පාපියෙකුව සිටින්නෙකු මෙන් වන්නේ ද? ඔවුන් එක සමාන නොවෙති. (19) විශ්වාස කර යහකම් කළවුන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් ඔවුනට ඔවුන් කරමින් සිටි (යහ) දෑ හේතුවෙන් සංග්‍රහයක් වශයෙන් ලැබුම් ගන්නා (ස්වර්ග) උයන් ඇත්තේය. (20) තවද පාපකම් කළවුන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් ඔවුන්ගේ ලැබුම් ස්ථානය (නිරයේ) ගින්නය. එයින් ඔවුන් බැහැර වන්නට සිතූ සෑම මොහොතකම ඔවුන්ව එහි නැවත යොමු කරනු ලැබ “නුඹලා අසත්‍යය කරමින් සිටි නිරයේ වේදනාව රස විඳිවු” යැයි ඔවුනට කියනු ලැබේ. (21) ඔවුන් (පශ්චාත්තාප වී සත්‍යය වෙත) නැවත නැඹුරු වනු පිණිස (මතු ලොව) ඉමහත් දඬුවමට පෙර (ලොවෙහි) අල්ප දඬුවමින් රස විඳින්නට සලස්වන්නෙමු.-

8) මෙය සුඤ්ඤ කළ යුතු ආයතයකි. මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7: 206 හි පාද සටහන බලන්න.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْجَرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ
 آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾ وَ
 جَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لَبَّا صَبْرُوا ﴿٢٤﴾ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 يَفْصِلُ بَيْنَهُمُ الْيَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ
 قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَيسُرُونَ فِي مَسْكَنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ ﴿٢٧﴾ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا
 أَنَّا نَسُوقُ الْبَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِّ فَنُخْرِجُ بِهِ زُرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا

يُبْصِرُونَ ﴿٢٩﴾

- (22) තවද තම පරමාධිපතිගේ වදන් මගින් උපදෙස් ලැබ පසුව එයින් පිටුපා යන්නාට වඩා අපරාධකරුවා කවරෙකු ද? සැබැවින්ම අපි වරදකරුවන්ගෙන් පළිගන්නන් වන්නෙමු.⁹

(23) (නබිවරය,) සැබැවින්ම අපි මුසාට* ධර්ම පුස්තකය ප්‍රදානය කළෙමු. (නුඹ හා) ඔහුගේ හමුව පිළිබඳව නුඹ සැකයේ පසු නොවවු.¹⁰ තවද අපි ඔහුව ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවනට මග පෙන්වන්නෙකු ලෙස පත් කළෙමු. (24) තවද ඔවුන් අපගේ වදන් තරයේ විශ්වාස කරමින් (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හිංසා පීඩා) ඉවසා සිටිය දී අපගේ නියෝගයන්ට අනුව මග පෙන්වන නායකයින් ඔවුන් අතුරින් අපි පත් කළෙමු. (25) සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔවුන් කවර දෙයක් විෂයෙහි මතභේද ඇති කර ගනිමින් සිටියේ ද එම විෂයෙහි (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනයේ ඔවුන් අතර ඔහු විනිශ්චය කරන්නේය. (26) මොවුනට පෙර වූ (ප්‍රතික්ෂේපක) පරම්පරාවන් කොපමණක් අපි විනාශ කර තිබීම මොවුනට මග පෙන්වූයේ නැති ද? (විනාශ වූ) ඔවුන්ගේ වාසස්ථානයන්හි (කිසිදු අවබෝධයකින් තොරව) මොවුහු ඇවිද යන්නෝය. සැබැවින්ම එහි සංඥා ඇත. එබැවින් ඔවුහු සවන් යොමු නොකරන්නෝ ද? (27) වියළි ගිය භූමියට ජලය ගෙන යන්නේ අපම බව ඔවුන් නොදන්නේ ද? පසුව එයින් අපි ඔවුන් ද ඔවුන්ගේ පශු කුලයට අයත් සතුන් ද අනුභව කරන වගාවන් පිට කරන්නෙමු. (මේ පිළිබඳව) ඔවුන් සුපරික්ෂාකාරී නොවන්නෝ ද?-

9) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 4:56 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.
 10) 'මි:රාජ්' යන අහස් ගමනේ දී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් නබි මුසා* ﷺ තුමාණන්ව හමුවන බවට අල්ලාස් ප්‍රතිඥා දී තිබුණි. මෙම ආයතය පහළ වූයේ මි:රාජ් ගමන යාමට පෙර ය.

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِيَّانَهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَانْتَظَرِ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ ﴿٣٠﴾

-(28) තවද “නුඹලා සත්‍යවාදීන්ව සිටියෙහු නම් මෙම විනිශ්චය කවදා දැ”යි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු (නුඹගෙන්) විමසන්නෝය. (29) (නබිවරය,) “ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට විනිශ්චය දිනයේ දී ඔවුන් විශ්වාස කිරීම ප්‍රයෝජනවත් නොවනු ඇත. තවද ඔවුහු අවකාශය දෙනු නොලබන්නෝය.” යැයි (ඔවුනට) පවසවු. (30) එබැවින් නුඹ ඔවුන්ව නොසලකා හරිවු. තවද (ඔවුනට හිමි දඬුවම) නුඹ බලාපොරොත්තු වවු. සැබැවින්ම ඔවුන් ද (නුඹ විනාශ වේ යැයි) බලාපොරොත්තුවන්නන් ය.

33

سورة الأحزاب

සුරා අල් අහ්‌සාබි

(සේනාංක)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාව පහළ වූයේ සිදුවීම් තුනක් පසුබිම් කරගෙනය. පළමුවැන්න අන්සාබ් සටනය. එය 'හන්දක් සටන' යැයි ද හඳුන්වනු ලබයි. අන්සාබ් යනු විවිධ සේනාංකයන්ය. මුස්ලිම්වරුන්ට ප්‍රහාර එල්ල කිරීමට මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් විවිධ ගෝත්‍රිකයින් රැස් කර ගත්හ. එබැවින් මෙය අන්සාබ් සටන යැයි හඳුන්වන ලදී. 'හන්දක්' යනු අගල හැරීමයි. මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන් මදීනා නගරය ආරක්ෂා කිරීම පිණිස නබි මුහම්මද්* ෧ කුමාණන් හා සහාබිවරුන්* එක්ව ඔවුන් මදීනාවට එන මගෙහි ඉතා දීර්ඝ හා පළල් අගලක් හැරුවෝය.

මෙම සූරාව පසුබිම් කොට ඇති දෙවැනි සිදුවීම නම් 'බනූ කුරෙයිලා' සටනය. බනූ කුරෙයිලා යනු මදීනාවේ සිටි යුදෙව් ගෝත්‍රයකි. මොවුන් හා මුස්ලිම්වරුන් අතර සාම ගිවිසුමක් ද ඔවුන් දෙපිළෙන් කවරෙකුට හෝ එරෙහිව කිසියම් පිරිසක් සටන් වැදුණේ නම් එම පිරිසට එරෙහි වී තම ගිවිසුම්කරුවන්ට උදව් කළ යුතු යැයි ගිවිසුමක් කර ගත්හ. එනමුත් බනූ කුරෙයිලා ගෝත්‍රිකයින් මෙම ගිවිසුම මුළුමනින්ම උල්ලංඝනය කර අන්සාබ් සටනෙහි මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට උදව් කළෝය. කෙසේ වෙතත් අල්ලාහ්ගේ උදව්වෙන් මුස්ලිම්වරුන් අන්සාබ් සටනින් ජය ලබා තමන්ට වංචා කළ බනූ කුරෙයිලා ගෝත්‍රිකයින්ට එරෙහිව සටන් වැදුණෝය.

මෙම සූරාවට පසුබිම් වී ඇති තෙවැනි කරුණ නම් අරාබිවරුන් අතර තිබූ එක් රීතියක් අහෝසි කිරීම පිළිබඳවය. එනම් තමන් විසින් හදා වඩා ගනු ලැබූ පුත්‍රයෙකුට තමාටම දාව උපන් පුත්‍රයෙකු යැයි ඔවුහු සැලකුවෝය. මේ අයුරින් කෙනෙකුට තමාගේම පුත්‍රයෙකුගේ බිරිය ඔහුගේ මරණින් පසුව හෝ ඔහු විසින් ඇය දික්කසාද කරනු ලැබූ විට ද ඔහුගේ පියාට එම ස්ත්‍රියව විවාහ කර ගැනීමට අනුමැතිය නැත. එසේම තමා විසින් හදා වඩා ගනු ලැබූ පුතාට ද මෙම රීතිය ඔවුන් අනුගමනය කළෝය. එහෙයින් මෙවන් රීතියක් ඉස්ලාමයේ නැත යැයි නබි මුහම්මද්* ෧ කුමාණන්ගේ ක්‍රියාවකින් පැහැදිලි කරන ලදී. එනම් එකුමාණන් Zසෙයිද්* ෧ යන කුඩා දරුවෙකු හදා වඩා ගත්තේය. මොහු ලොකු මහත් වී Zසෙයිනබ්* ෧ නම් සහාබිවරයන්* සමග විවාහ වී පසුව ඇයව දික්කසාද කිරීමට සිදු විය. පසුව එකුමාණන් අල්ලාහ්ගේ අණ පරිදි මෙම සහාබිවරයව විවාහ කර ගත්තේය. 'හිජාබ්' නැමැති ආචරණය පිළිබඳ නීතිය නීතිගත කරනු ලැබුවේ ද මෙම අවස්ථාවේදීය. මෙම සූරාවෙහි එක් කොටසක හිජාබ් හා සම්බන්ධ නීති රීති ද පැහැදිලි කර ඇත.

33 සුරා අල් අන්ජසාබ් (සේනාංක)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 73 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اَتَى اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١﴾ وَ
 اتَّبِعْ مَا يُوحٰى اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلٰى اللّٰهِ ۗ وَ
 كَفٰى بِاللّٰهِ وَكِیْلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِىْ جَوْفِهِ ۗ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمْ اِلٰى
 تُظَهِّرُوْنَ مِنْهُنَّ اُمَّهَاتِكُمْ ۗ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَاءَكُمْ اَبْنَاءَكُمْ ۗ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ ۗ وَاللّٰهُ
 یَقُوْلُ الْحَقَّ وَهُوَ یَهْدِى السَّبِيْلَ ﴿٤﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) නබිවරය, අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව හා ආත්ම වංචනිකයන්ව අනුගමනය නොකරවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්වඥ, සර්ව ප්‍රඥාවන්ත විය. (2) තවද නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹ වෙත දේව පණිවිඩ ලෙස පහළ කරනු ලැබූ දෑ(අල් කුර්ආනය) නුඹ අනුගමනය කරවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අභිඥානවන්තයා විය. (3) තවද නුඹ අල්ලාහ් කෙරෙහිම (සියල්ල) භාර කරවු. භාරකරුවෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත් විය.

(4) අල්ලාහ් මිනිසෙකුට ඔහුගේ අභ්‍යන්තරයෙහි හදවත් දෙකක් ඇති නොකළේය. තවද නුඹලාගේ බිරින්දෑවරුන් අතුරින් නුඹලා කවුරුන්හට ('නුඹ මාගේ මවගේ පිට මෙන් සමාන' යැයි පවසා) ලිභාර් කරන්නේ ද ඔවුන්ව නුඹලාගේ මෑණියන් බවට ඔහු(අල්ලාහ්) පත් නොකළේය. තවද (නුඹලා දරුකමට) හදාවඩා ගත් නුඹලාගේ දරුවන්ව නුඹලාගේ(ම) පුතුන් බවට ඔහු පත් නොකළේය.¹ මේවා (හුදෙක්) නුඹලාගේ මුඛින් (පිට වන්නා) වූ නුඹලාගේ ප්‍රකාශය වේ. තවද අල්ලාහ් සත්‍යය ප්‍රකාශ කරන්නේය. තවද (සෘජු) මග පෙන්වනුයේ ඔහුමය.

1) මෙම ආයතනයෙන් අරාබිවරුන් අතර තිබූ වැරදි වැටහීම් තුනක් ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත. පළමුවැන්න අරාබිවරුන් තමන් අතර ඉතා උගතෙකු සිටියේ නම් ඔහුට හදවත් දෙකක් ඇති බව ඔවුහු විශ්වාස කළෝය. දෙවැන්න කෙනෙකු තම බිරියව සියමවට උපමා කර පැවසීම හෙවත් 'ලිභාර්' කළහොත් ඇය තමාගේ මවට සමාන යැයි අරාබිවරුන් සිතා පසුව එම ස්ත්‍රියව දික්කසාද කළෝය. මෙහි වැඩි විස්තර අල් කුර්ආන් 58:2, 3, 4 යන ආයතනයන්හි සඳහන් වී ඇත. තුන්වැන්න තමන් විසින් හදාවැඩූ පුත්‍රයා තමාගේම පුතෙකු යැයි සෑම අන්දමකින්ම ඔවුහු සැලකුවෝය.

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ^ع فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَ
 مَوَالِيكُمْ ^ط وَكَيْسٌ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ^ك وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ^ط وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ^ط وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
 بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ ^ط إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ
 مَعْرُوفًا ^ط كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

- (5) නුඹලා ඔවුන්ව(දරුකමට හදා වඩාගත් දරුවන්ව) ඔවුන්ගේ(ම) පියවරුන්(ගේ නම්) සමග (වාසගම ලෙස සම්බන්ධ කර) අමතවු. එයමය අල්ලාහ් අබියස ඉතා යුක්තිගරුක වන්නේ. තවද නුඹලා ඔවුන්ගේ පියවරුන්ව නොදන්නේ නම් එවිට (ඔවුන්) දහමෙහි නුඹලාගේ සහෝදරයන් ද මිත්‍රයන් ද වන්නෝය. තවද එ(සේ ඇමතීමෙ)හි නුඹලා වැරදීමකින් කළ දැනි නුඹලාට පාපයක් නොමැත. නමුත් නුඹලාගේ හදවත් ඕනෑකමින් සිදු කළ දැනි (මිස)ය. තවද අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලී පරම කරුණාහරිත විය.

(6) නබිවරයා විශ්වාසිකයින් තුළ ඔවුන්ගේ ආත්මයන්ට වඩා ඉතා උතුම් (වි)ය. තවද ඔහුගේ භාර්යාවන් ඔවුන්ගේ(විශ්වාසිකයින්ගේ) මැණිවරුන්ය. තවද අල්ලාහ්ගේ ධර්ම පුස්තකයෙහි (කීරණයට අනුව අනෙකුත්) විශ්වාසිකයින් හා දේශාන්තරණය කළවුන්ට වඩා ලේ ඥාතීන්, ඔවුන් සමහරුන් සමහරුන්ට (දේපළ උරුමකම් පැමෙහි) ඉතා සුදුසුකම් ඇත්තන්ය.² (නමුත්) නුඹලාගේ සම්පතයින්ට නුඹලා (අවසන් කැමැත්ත පරිදි³ යහපතක් කරන්නේ නම් මිස. එය පුස්තකයෙහි(ලව්හුල් මහ්සුල්* නම් ආරක්ෂිත ඵලකයෙහි) ලේඛනගත කරනු ලැබුවක් විය.-

2) මුස්ලිම්වරුන් මක්කාවෙන් මදීනාවට දේශාන්තරණය කර ගිය අවස්ථාවේ ඔවුන්ගේ ඥාතීන් අතුරින් ඉස්ලාමය වැලඳගත් හා ඉස්ලාමය වැලඳ නොගත් බොහෝ පිරිසක් මක්කාවේම රැදී සිටි හෙයින් දේශාන්තරණය කළ මොවුන්ට මදීනාවේ කිසිදු ඥාතියකු නොසිටියේය. එබැවින් මොවුන් අතර හා මොවුන්ට උදව් කළ මදීනා වැසියන් අතර මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් සහෝදරත්වයේ බැඳීම ඇති කළේය. මෙම නිසා ඔවුන් එකිනෙකා අතර සෙනෙහසක් ඇති වූවා මෙන්ම මොවුන්ගේ උරුමක්කාරයින් බවට ද පත් වූහ. එහෙත් දේශාන්තරණය කළවුන්ගේ බොහෝ ඥාතීන් ඉස්ලාමය වැලඳ මදීනාවට පැමිණි පසුව දේශාන්තරණය මගින් ඇති වූ සහෝදරත්වයට වඩා ලේ ඥාතීත්වයට ප්‍රමුඛතා දිය යුතු යැයි මෙම අල් කුර්ආන් ආයතය පැහැදිලි කර ඇත. එහෙයින් උරුමක්කාරයින් විය හැක්කේ ලේ ඥාතීන් පමණි යැයි පවසා පෙර තිබූ නීතිය අවලංගු කරන ලදී.

3) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 4:11 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
 وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾ لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
 عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ
 أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا
 ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾

(7) අපි නබිවරුන්ගෙන් ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඥාව ගත් අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). තවද (නබිවරය,) නුඹගෙන් ද නූෂ්ගෙන්* ද ඉබ්‍රාහිම්ගෙන්* ද මුසාගෙන්* ද මරියම්ගේ* පුත් ඊසාගෙන්* ද (ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඥාව ගත් අවස්ථාව සිහිපත් කරවු). තවද අපි ඔවුන්ගෙන් ස්ථීර වූ ප්‍රතිඥාවක් ගත්තෙමු.⁴ (8) (නබිවරුන් වන) සත්‍යවන්තයින්ගෙන් ඔවුන්ගේ සත්‍යය(නබිත්වය*) පිළිබඳව ඔහු(අල්ලාහ් විනිශ්චය දින) විමසනු පිණිස(ප්‍රතිඥා ගත්තේ)ය. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ඔහු වේදනීය දඬුවමක් සූදානම් කර ඇත.

(9) විශ්වාස කළවුනි, (සතුරු) සේනාංකයන් නුඹලා වෙත (පහර දීමට) පැමිණි අවස්ථාවේ නුඹලා කෙරෙහි අල්ලාහ්(කළ ඔහු)ගේ භාග්‍යය සිහිපත් කරවු. එවිට (දැඩි) සුළඟක්⁵ ද නුඹලා නොදුටු (මලක්වරුන්ගේ*) සේනාංකයන් ද ඔවුන් කෙරෙහි අපි යැව්වෙමු. තවද අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරී විය. (10) නුඹලාට ඉහළින් ද නුඹලාට පහළින් ද ඔවුන් නුඹලා වෙත පැමිණි අවස්ථාව ද (බියෝන්) බැල්ම (සතුරන් වෙත) යොමු වී හදවත් උගුරු දණ්ඩ දක්වා පැමිණි අවස්ථාව ද අල්ලාහ් පිළිබඳව නුඹලා (විවිධ) සිතුවිලි සිතමින් සිටි අවස්ථාව ද (සිහිපත් කරවු). (11) එහිදී විශ්වාසිකයින්ව පිරික්සුමට ලක් කොට ඔවුහු දැඩි කම්පනයකින් කම්පනයට පත් කරනු ලැබූහ.

4) මෙහි 'ප්‍රතිඥාව' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ සියලු නබිවරුන්* හා ඔවුන්ගේ අනුගාමිකයින් අල්ලාහ්ගේ විධානයට අවනත විය යුතු යැයි ඔවුන්ගෙන් ගනු ලැබූ පොරොන්දුවයි.

5) මෙයින් පෙන්නුම් කෙරෙන්නේ අන්සාබ් සටන සිදු වූ අවස්ථාව පිළිබඳව ය. මෙහි කුඩා විස්තරයක් මෙම සුරාවේ හැඳින්වීමෙහි සඳහන් වී ඇත. මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ විවිධ සේනාවන්හි ආක්‍රමණය මුස්ලිම්වරුන්ට දින ගණනාවක් දක්වා තිබුණි. එබැවින් මුස්ලිම්වරුන්ට දරුණු ගැහැටක් ඇති විය. අවසානයේ දී ආක්‍රමණිකයින්ට අල්ලාහ් දැඩි සුළඟක් යවා ඔවුන් පලා යන්නට සිදු කළේය.

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَتْ طَافِقَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ^٤ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ ^٥ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ^٦ إِنَّ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَتْقَارِهَا تُمْ سُبُلُوا الْفِتْنَةَ لَأَتَوْهَا وَمَا تَلْبَسُونَهَا ^٧ إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا ^٨ اللَّهُ مِنْ قَبْلِ لَا يُؤْتُونَ الْآدْبَارَ ^٩ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولا ^{١٠}

(12) ආත්ම වංචනිකයන් හා තම හදවත්හි ව්‍යාධියක් ඇත්තවුන් “අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරයා* රැවටීමක් මිස (අන් කිසිවක්) අපට ප්‍රතිඥා නොදුන්නෝයැ”යි පැවසූ අවස්ථාව ද (සිහිපත් කරවු).⁶ (13) තවද ඔවුන් අතුරින් පිරිසක් “යස්රිබ්(මදීනා) වැසියනි නුඹලාට (මෙහි) රැඳී සිටීමට ස්ථානයක් නොමැත. එබැවින් නුඹලා නැවත හැරී යවු.” යැයි පැවසූ⁷ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). තවද ඔවුන් අතුරින් පිරිසක් “සැබැවින්ම අපගේ නිවෙස් අනාරක්ෂිත යැ”යි පවසා නබි කුමාණන්ගෙන් (යුද පිටියෙන් නැවත හැරී යෑමට) අනුමැතිය පතමින් සිටියෝය. (එනමුත්) ඒවා අනාරක්ෂිතව නොමැත. ඔවුන් (එමගින් යුද බිමෙන්) පලා යෑම මිස නොපතන්නෝය. (14) තවද එ(ම මදීනාවෙහි) සෑම දිශාවකින්ම ඔවුන්(ආත්ම වංචනිකයන්) වෙත (සතුරු සේනාංකයන්) පිවිසෙනු ලැබ පසුව ඔවුන්ගෙන් (මුස්ලිම්වරුන්ට විරුද්ධව) ව්‍යසන ඇති කරලීමට ඉල්ලා සිටිනු ලැබුවේ නම් ඔවුහු එය කරන්නෝමය. තවද ඔවුන් මද(වේලාවක්) මිස එහි(නිවෙස්හි ආරක්ෂාව සඳහා) රැඳී නොසිටින්නෝය. (15) තවද (සතුරන්ට පිටුපා) පසුපස හැරී (පලා) නොයන බව ඔවුන්(ආත්ම වංචනිකයන්) මීට පෙර සැබැවින්ම අල්ලාහ්ට ප්‍රතිඥා දෙන්නන් විය. තවද අල්ලාහ්ට දුන් ප්‍රතිඥාව (විනිශ්චය දින) ප්‍රශ්න කරනු ලබන්නක් වේ.⁸

6) මෙහි ආයතයන් අංක 12 සිට 21 දක්වා යුද බිමේ ආත්ම වංචනිකයින් හා යුදෙව්වන්ගේ ස්ථාවරය පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත.

7) නිමාවක් තිබේ යැයි බලාපොරොත්තුවක් හෝ තැබිය නොහැකි තරමට මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ආක්‍රමණය තිබුණු විට අන්සාබ් සටන ජය ගනු ඇත යැයි නබි මුහම්මද් ﷺ කුමාණන් විසින් කරනු ලැබූ පොරොන්දුව අසත්‍යය යැයි මුස්ලිම්වරුන් අතර සිටි ආත්ම වංචනිකයින් පවසන්නට වූහ. තවද සටනට සහභාගි වූ මුස්ලිම්වරුන් හැරී යා යුතු යැයි ද ඔවුහු පැවසුවෝය.

8) ‘ප්‍රශ්න කරනු ලබන්නක් වේ’ යනු අල්ලාහ්ට කළ පොරොන්දුව කෙසේ ඉටු කර ඇත්තේ දැ’යි සියලු දෙනාගෙන්ම විනිශ්චය දිනයේ ප්‍රශ්න කරනු ලබයි.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تُنْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۗ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْوِفِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا ۗ وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۗ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۗ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ ۗ جَدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ۗ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۗ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾

(16) (නබිවරය, ආත්ම වංචනිකයන්ට) පවසනු “නුඹලා මරණයෙන් හෝ ඝාතනයට (බි)යෙන් පලා යන්නේ නම් (එසේ) පලා යෑම නුඹලාට එලක් නොදෙන්නේමය. (එසේ පලා ගියේ නම්) එවිට (ජීවිතයෙහි ඉතිරිව ඇති) ස්වල්ප (කාල)යක් මිස නුඹලා වින්දනය නොලබන්නෝය.” (17) (නබිවරය, නුඹ පවසනු “ඔහු (අල්ලාහ්) නුඹලාට අයහපතක් (කිරීමට) පැතුවේ නම් හෝ නුඹලාට කරුණාවක් (දැක්වීමට) පැතුවේ නම් නුඹලාව අල්ලාහ්ගෙන් වළක්වන්නා කවුරුන් ද? තවද අල්ලාහ් හැර ඔවුන්ට භාරකරුවෙකු හෝ උදව්කරුවෙකු ඔවුහු නොලබන්නෝය.” (18) නුඹලා අතුරින් (යුද්ධයට යෑමෙන්) වළක්වන්නන් ව ද තමන්ගේ සහෝදරයින්ට “(මුස්ලිම්වරුන් සමග නොගොස්) අප වෙත පැමිණෙවු” යැයි පවසන්නන් ව ද අල්ලාහ් මැනවින් දන්නේය. තවද (ආත්ම වංචනිකයින්ගෙන්) ස්වල්ප දෙනෙකු මිස යුද්ධයට නොපැමිණෙන්නෝය. (19) (එසේ ඔවුන් යුද්ධයට පැමිණෙන්නේ) නුඹලා කෙරෙහි මසුරුකම් පා(නුඹලාගේ ගනීමක්* නම් යුද්ධයෙන් ලැබූ වස්තූන් රැස් කර ග)න්නන් ලෙසය.⁹ තවද (ඔවුන්ට සතුරන් කෙරෙහි) බිය පැමිණි කල්හි මරණය හේතුවෙන් සිහිමුර්ජන වූවෙකු සේ ඔවුන්ගේ දැස් කැරකෙමින් ඔවුන් නුඹ දෙස බලන්නන් ලෙස නුඹ ඔවුන්ව දකින්නෙහිය. පසුව (ඔවුන් වෙතින්) බිය පහ වූ කල්හි යහ දැ(යුද්ධයෙන් ලැබූ වස්තූන්) කෙරෙහි මසුරුකමින් යුතුව තියුණු දිවවල් වලින් (පවසන ලද වදන් වලින්) නුඹලාව රිදවන්නෝය.-

9) මෙම ආයතය එක් කෝණයකින් බැලූ කල ආත්ම වංචනිකයින්ගේ බියගුලු බව පවසා ඇති අතර වෙනත් කෝණයකින් බැලූ කල වස්තූන් කෙරෙහි ඔවුන්ට ඇති කැදර කම පැහැදිලි වනු ඇත. සතුරන්ගේ දැඩි ප්‍රහාරයට ලක් වේ යැයි ඔවුන්ට සැකයක් ඇති වූ විට මරණය සමීප වූවෙකු බියෙන් තැති ගන්නාක් මෙන් මොවුන් තැති ගන්නෝය. එනමුත් සතුරන්ගෙන් ජය ලැබී ‘ගනීමක් වස්තූන්’ ලැබුණු විට ඔවුන් මුස්ලිම්වරුන්ට දොස් පවරමින් සටන ජය ලැබුවේ තමන්ගේ උදව්වෙන් යැයි පවසා තමන්ට ද ‘ගනීමක් වස්තූවෙන්’ කොටසක් ඇතැයි මොවුහු පවසන්නට වූහ.

يَحْسُبُونَ الْآخِرَاتِ لَمْ يَذُهِبُوا^٥ وَإِنِّيَأْتِ الْآخِرَاتُ يَوْمَئِذٍ وَأُولَئِكَ هُم بِالْأَعْرَابِ
 يسألون عن آبائكم^٦ ولو كانوا فيكم ماقتلوا^٧ إلا قليلا^٨ لقد كان لكم في رسول الله
 أسوة حسنة لمن كان يرجو الله واليوم الآخر وذكر الله كثيرا^٩ ولبارأ المؤمنون
 الآخِرَاتِ^{١٠} قالوا هذا ما وعدنا الله ورسوله^{١١} وصدق الله ورسوله^{١٢} وما زادهم إلا إيمانًا و

تَسْلِيْنَا

-ඔවුන් (සැබෑ ලෙස) විශ්වාස නොකළෝය. එබැවින් අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ (යහ) ක්‍රියාවන් නිෂ්චල කළේය.¹⁰ තවද එය අල්ලාහ් කෙරෙහි පහසු (කටයුත්තක්) විය. (20) (සතුරු) සේනාංකයන් (යුද්ධය අවසන් වී නැවත හැරී ගිය පසු ද තවමත් හැරී) නොගියේ යැයි ඔවුන්(ආත්ම වංචනිකයින්) සිතන්නෝය. (සතුරු) සේනාංකයන් (යළි යුද බිමට) පැමිණෙන්නේ නම් ඔවුන්(ආත්ම වංචනිකයින් යුද්ධයට නොගොස්) ගම්බද අරාබිවරුන් අතර නැවතී සිට (අන් අයගෙන් යුද බිමේ සිදුවන) නුඹලාගේ පුවත් පිළිබඳව විමසීමට ආශා කරන්නෝය. තවද ඔවුන් නුඹලා අතර සිටිය ද සුළු වශයෙන් මිස යුද නොකරන්නෝය. (21) සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගේ රසුල්වරයා* තුළ නුඹලාට අලංකාරවත් ආදර්ශයක් ඇත. එනම් (එය ඇත්තේ) අල්ලාහ්ව ද පරමාන්ත දිනය ද අපේක්ෂා කොට අල්ලාහ්ව අධික ලෙස මෙනෙහි කරන්නන්ටය.¹¹

(22) විශ්වාසවන්තයින් (සතුරු) සේනාංකයන් දුටු කල්හි "අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසුල්වරයා අපහට ප්‍රතිඥා දුන් දෑ මෙයයි. තවද අල්ලාහ් ද ඔහුගේ රසුල්වරයා ද සත්‍යය පැවසුවේ යැ"යි ඔවුහු පැවසුවෝය. තවද විශ්වාසය හා අවනතභාවය මිස එය ඔවුනට (අන් කිසි දැයක්) අධික නොකළේය.-

10) එනම් සියලු යහ ක්‍රියාවන්ට විනිශ්චය දිනයේ පරිපූර්ණ ප්‍රතිඵල දෙනු ලබන්නේ විශ්වාසය සහ පිරිසිදු චේතනාව සමග ඒවා ඉටු වුවහොත් පමණි. එහෙත් ආත්ම වංචනිකයින් ඇතැම් යහක්‍රියා කළ ද එහි කිසිම විශ්වාසයක් හෝ පිරිසිදු චේතනාවක් නැති හෙයින් විනිශ්චය දිනයේ ඔවුන්ගේ යහ ක්‍රියාවන් ඔවුනට කිසිදු ඵලක් ඇති නොකරයි. තවද ඒවා නිෂ්චල වනු ඇත.

11) අන්සාබ් සටනේ ආත්ම වංචනිකයින් සටනින් පලා යාමට අදහස් කළ අවස්ථාවෙහි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් සටනෙහි බිය නොවී ස්ථාවරව සිටියහ. තවද එතුමාණන් සතුරන්ට එරෙහිව සටනෙහි කටයුතු කළ අන්දම ආත්ම වංචනිකයින්ට ආදර්ශයක් විය. කෙසේ වෙතත් මෙම ආයතයේ ගැඹුරු අර්ථය නම් සෑම කාලයක දීම සෑම ස්ථානයක දීම මුස්ලිම්වරුන්ට නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් තුළින් ආදර්ශයක් ඇති අතර එය පිළිපැදිය යුතු යන්නයි.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَبِهِمْ مَن قَضَىٰ نُحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّن
 يَّنتَظِرُ ۗ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنْفِقِينَ إِن
 شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ
 يَنَالُوا خَيْرًا ۗ وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ
 ظَاهَرُوهُمْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرَأَوْا كَثُفًا
 تَافُتُونَ ﴿٢٦﴾

-**(23)** තමන් කුමක් කෙරෙහි අල්ලාහ්ට ගිවිසුම් කළේද එය සත්‍යය කළ පිරිමින් (සමහරක්) විශ්වාසවන්තයින් අතුරින් වෙති. එබැවින් ඔවුන් අතුරින් තමන්ගේ ගිවිසුම(අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ දිවි පිදීම) ඉටු කළවුන් ද වෙති. තවද ඔවුන් අතුරින් (එම දිවි පිදීම) බලාපොරොත්තුවන්නන් ද වෙති. තවද ඔවුන් (තමන්ගේ ගිවිසුමෙහි කිසිදු) වෙනස් කිරීමක් වෙනස් නොකළෝමය.¹² **(24)** (මේ සියල්ල සිදු වූයේ) සත්‍යවන්තයින්ට තමන්ගේ සත්‍යය වෙනුවෙන් අල්ලාහ් ප්‍රතිඵල පිරිනැමීම පිණිස හා ආත්ම වංචනිකයින්ට ඔහු අහිමක කළේ නම් දඬුවම් දීම පිණිස හෝ ඔවුන් කෙරෙහි පශ්චාත්තාපය පිළිගැනීම පිණිස හෝ වේ. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලී පරම කරුණාහරිත විය.

(25) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව ඔවුන්ගේ කෝපය සමගම යහපතක් ඔවුහු නොලැබුවන්ව (යුද පිටියෙන්) අල්ලාහ් ආපසු හරවා යැව්වේය. තවද යුද්ධයෙහි විශ්වාසිකයින්ට (ජය ලබා දීමට) අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත් විය. තවද අල්ලාහ් සර්ව ශක්තිසම්පන්න අති බලසම්පන්න විය. **(26)** ධර්ම ප්‍රස්තකය ලත් (යුදෙව්) අය අතුරින් ඔවුන්ට(ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට) පිටුබල දුන් අයව ඔවුන්ගේ බලකොටු වලින් ඔහු(අල්ලාහ්) බැහැර කළේය. තවද ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ ඔහු (නුඹලා පිළිබඳව) හිතිය ඇති කළේය. (එබැවින්) නුඹලා (ඔවුන්ගෙන්) පිරිසක් සාතනය කළෝය. තවත් පිරිසක් සිරගත කළෝය.-

12) සහාබ්වරුන්* සියල්ලන්ම අල්ලාහ්ගේ සත්‍යය දහම ආරක්ෂා කිරීමට තම ආත්මය පවා පුද කිරීමට සූදානමින් සිටියෝය. ඔවුන්ගෙන් ඇතැමුන්ට පිළිගත හැකි කාරණාවන් නිසා බද්ඊ සටනට සහභාගි වීමට නොහැකි විය. එහෙත් තවත් සටනක් සිදු වූයේ නම් එහිදී හෝ අල්ලාහ් වෙනුවෙන් ප්‍රයත්නය කළ යුතු යැයි ඔවුහු ඉතා උනන්දුවෙන් බලාපොරොත්තු වෙමින් සිටියෝය.

وَأَوْزَكُم أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَّوּهُمَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا
 ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ
 أُمْتَعِكُنَّ وَأَسْرَحِكُنَّ سَرَاحًا جَبِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ
 فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْحَسَنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ
 بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۗ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

(27) තවද ඔවුන්ගේ භූමිය ද ඔවුන්ගේ නිවෙස් ද ඔවුන්ගේ වස්තූන් ද නුඹලා පය නොතැබූ භූමියක් ද ඔහු(අල්ලාහ්) නුඹලාට උරුම කර දුන්නේය.¹³ තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්න විය.

(28) නබිවරය, නුඹගේ භාර්යාවන්ට (මෙසේ) පවසවු “නුඹලා මෙලොව ජීවිතය ද එහි අලංකාරය ද අපේක්ෂා කරන්නන්ව සිටින්නේ නම් එවිට නුඹලා පැමිණෙවු. මම නුඹලාගේ යැපීම් දීමනා ලබා දෙන්නෙමි. තවද මම නුඹලාව අලංකාර මුදවා හැරීමකින් (දික්කසාද කර) මුදවා හරින්නෙමි.”¹⁴ (29) (නමුත්) “නුඹලා අල්ලාහ්ව ද ඔහුගේ රසුල්වරයාව ද අවසන් වාසස්ථානය(ස්වර්ගය) ද අපේක්ෂා කරන්නන්ව සිටින්නේ නම් එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලා අතුරින් යහපත් ඇත්තියන්ට මහත් වූ වේතනයක් සුදානම් කර ඇත්තේය. (30) නබිවරයාගේ භාර්යාවනි, නුඹලා අතුරින් කවරෙකු ප්‍රකට (පාපකාරී) අශීලිත දැයක යෙදෙන්නේද ඇයට දඬුවම දෙගුණයකින් ගුණ කරනු ලබන්නේය. තවද එය අල්ලාහ් කෙරෙහි පහසු (කටයුත්තක්) විය.-

13) මෙම ආයතය හා මීට පෙර ආයතයෙන් අදහස් කරන්නේ මුස්ලිම්වරුන් සමග සාම ගිවිසුම් කර එය කඩ කළ ‘බහු කුරෙයිලා’ නම් යුදෙව් ගෝත්‍රයක් පිළිබඳවය. ‘හන්දක්’ නැමැති සටනින් පසුව තමන්ට වංචා කළ මෙම යුදෙව්වන් සමග සටනක් ඇති විය. තවද “නුඹලා පය නොතැබූ භූමියක් ද ඔහු(අල්ලාහ්) නුඹලාට උරුම කර දුන්නේය” යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ මුස්ලිම්වරුන්ට අනාගතයෙහි තවත් ජයග්‍රහණ අත් වේ යන අදහසයි.

14) ‘හයිබ්’ නැමැති යුද්ධයෙන් ජයග්‍රහණය අත් වීමෙන් පසුව මුස්ලිම්වරුන්ගේ ආර්ථිකය දියුණු විය. එබැවින් තමන්ගේ ජීවන දීමනාව අධික කරන මෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ බිරින්දෑවරුන් එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටියේය. මොවුන්ගේ මෙම ඉල්ලීමෙහි කිසි වරදක් නොතිබුණ ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ බිරින්දෑවරුන් යන මෙම උසස් පදවිය ලද මොවුන් සාමාන්‍ය ස්ත්‍රීන් මෙන් ලෝ වස්තූන් ප්‍රිය කිරීම ඔවුන්ට එතරම් නුසුදුසුය. එබැවින් මොවුන් ලෞකික වස්තූන් ප්‍රිය කරන්නේ නම් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ බිරිය යන උසස් පදවිය අත හැර ඔවුන් ප්‍රිය කළ දෑ ඔවුන්ට ලබා ගත හැකි යැයි ද එසේ ඔවුන්ට එම උසස් පදවිය තබා ගත යුතු නම් තමන්ට ඇති දැයින් ඔවුන් ප්‍රමාණවත් කර ගත යුතු යැයි ද මෙම ආයතයෙන් අවධාරණය කරයි. මෙම ආයතය ඔවුන් දැන ගත් පසු ඔවුන් ලෞකික වස්තූන්ට වඩා නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් සමග සිටීම තෝරා ගත් බව හදිසයන්හි* සනාථ වී ඇත.

وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُمْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا
 كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ ۚ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
 فَيَطْبَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَّ قُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ
 تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْاُولٰٓئِ وَاقْبَنَ الصَّلٰوةَ وَاَتَيْنَ الزَّكٰوةَ وَاَطَعْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ ۗ اِنَّا لَنَّا۟رِ۟رُ۟دُ اللّٰهَ
 لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾

-(31) තවද නුඹලා අතුරින් කවරෙකු අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රසූල්වරයාට කීකරු වී යහ ක්‍රියාවන් කරන්නේද ඇයට ඇයගේ වේතනය අපි දෙවරක් පිරිනමන්නෙමු. තවද අපි ඇයට ගෞරවනීය සම්පතක් (ස්වර්ගයෙහි) සුදානම් කර ඇත්තෙමු. (32) නබිවරයාගේ භාර්යාවනි, නුඹලා (අනෙක්) ස්ත්‍රීන් අතුරින් කිසිම කෙනෙකු මෙන් නොවන්නෝය. නුඹලා බිය භක්තිමත් වන්නේ නම් (අන්‍ය පිරිමින් සමග) කතා කිරීමෙහි මිහිරි නොවවු. මක්නිසාද යත් කවරෙකුගේ සිතෙහි (නරක සිතුවිලි වලින් යුත්) ව්‍යාධියක් ඇත්තේද ඔහුට (එමගින් නුඹලා කෙරෙහි) ආශාවක් ඇති (විය හැකි) වන්නේය. තවද නුඹලා (මිහිරි බවින් තොර අවශ්‍ය වූ ප්‍රමාණයට) නියමිත වදනින් කතා කරවු. (33) තවද නුඹලා (අනවශ්‍ය ලෙස නොසැරිසරා) නුඹලාගේ නිවෙස් තුළ රැඳී සිටිවු. තවද ආරම්භ අඥාන යුගයේ (ස්ත්‍රීන්) අලංකාරය හෙළි කළ ආකාරයෙන් නුඹලා (නුඹලාගේ) අලංකාරය හෙළි නොකරවු. තවද සලාතය* ස්ථිරවම ඉටු කරවු. තවද zසකාතය* දෙවු. තවද අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රසූල්වරයාට* අවනත වවු.-

-**(නබ්වරයාගේ) නිවැසියනි,**¹⁵ සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** අපේක්ෂා කරන්නේම (පාපයේ) කිලිට නුඹලාගෙන් ඉවත් කිරීමට හා නුඹලාව (පාපයෙන් ඉවත් කර) පිවිතුරු කිරීමකින් පිවිතුරු කිරීමටය.-

15) මෙම ආයතයෙහි සඳහන් '**(නබ්වරයාගේ) නිවැසියන්**' යන පදයට අදාළ අරාබි පදය වන '**අහ්ලුල් බයික්**' යනු අරාබි පදයන් දෙකකින් සමන්විත කීමකි. '**අහ්ල්**' නම් පළමු පදයට භාෂාමය අර්ථය අනුව බොහෝ අර්ථයන් තිබුණ ද එය යම් පුද්ගලයෙකු වෙත සම්බන්ධ කළ විට "ඔහුගේ බිරිය, පවුලේ උදවිය, සමීප ඥාතීන්" යන අර්ථයන් ගෙන දේ. එබැවින් එම පදය '**බයික්**' නම් පදය වෙත සම්බන්ධ කළ විට '**නිවැසියන්**' යන අර්ථය ගෙන දේ.

ඉස්ලාමීය ව්‍යවහාරයෙහි **අහ්ලුස් සුන්නා වල් ජමාඅත්වරුන්ගේ*** විග්‍රහය හා තීන්දුව අනුව '**අහ්ලු බයිතින් නබ්**' හෙවත් **නබ් මුහම්මද්* ﷺ** තුමාණන්ගේ නිවැසියන් යනු කවුරුන්හට **ෆසකාකය* ලබා ගැනීම හරාම්(තහනම්)** කරනු ලැබ තිබේ ද ඔවුන්ය. මේ අනුව භාෂාමය හා ව්‍යවහාරමය අර්ථය දෙස බැලූ කල **නබ් මුහම්මද්* ﷺ** තුමාණන්ගේ පිවිතුරු බිරින්දෑවරුන්, එතුමාණන්ගේ දරු මුණුබුරන් හා ඔවුන්ගේ පරපුරෙන් පැවතෙන්නන් සහ එතුමාණන්ගේ සමීප ඥාතීන් යන අය '**අහ්ලු බයිතින් නබ්**' යන පදය තුළ අඩංගු වන බව තහවුරු වේ.

'**අහ්ල්**' නම් පදය කෙනෙකුගේ බිරියට භාවිත කිරීම, අරාබි භාෂාමය අර්ථය පමණක් නොවන අතර ශුද්ධ වූ **අල් කුර්ආනයෙහි** ද ඇතැම් **නබ්වරුන්*** හා පුද්ගලයින්ගේ බිරින්දෑවරුන් පිළිබඳව සඳහන් වන විට ඔවුන්ට එම පදය යොදා ගෙන ඇත. **නබ් ඉබ්‍රාහිම්* ﷺ** තුමාණන්ගේ බිරියට දරුවෙකු ලැබෙන්නට යන බවට සුභාරංචි පැවසීම සඳහා **මලක්වරුන්*** ඔහු වෙත පැමිණි කල ඇය අමතා,

“**فأولوا تعجبين من أمر الله رحمت الله وبركاته عليكم أهل البيت إنه حميد مجيد**”

(අල්ලාහ්ගේ අණ පිළිබඳව නුඹ පුදුමයට පත්වන්නී ද? **අහ්ලුල් බයිත්වරුනි(ඉබ්‍රාහිම්ගේ) නිවැසියනි,** **අල්ලාහ්ගේ** දයාව ද ඔහුගේ අභිවාද්ධිය ද නුඹලා කෙරෙහි අත්වේවා.) (අල් කුර්ආන් 11:73) යැයි පැවසූ සිදුවීම මෙයට සාධකයක් ලෙස ගෙනහැර දැක්විය හැකිය. එපමණක් නොව **නබ් මුහම්මද්* ﷺ** තුමාණන්ගේ පිවිතුරු බිරින්දෑවරුන්ට ද **අල්ලාහ්** මෙම පදය යොදා ආමන්ත්‍රණය කොට ඇත.

“**إنا يريد الله ليذهب عنكم الرجس أهل البيت ويطهركم تطهيرا**”

(**අහ්ලුල් බයිත්වරුනි(නබ්වරයාගේ) නිවැසියනි,** සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** අපේක්ෂා කරනුයේ (පාපයේ) කිලිට නුඹලාගෙන් ඉවත් කිරීමට හා නුඹලාව (පාපයෙන් ඉවත් කර) පිවිතුරු කිරීමකින් පිවිතුරු කිරීමටය.) (අල් කුර්ආන් 33:33) යන මෙම ආයතය ද මෙයට සාධකයක් ලෙස ගෙනහැර දැක්විය හැකිය. මෙහි **අහ්ලුල් බයිත්(නිවැසියනි,**) යන වචනය පළමුවැනි ආයතයෙහි **අල්ලාහ්** විසින් **නබ් ඉබ්‍රාහිම්* ﷺ** තුමාණන්ගේ බිරියට ද දෙවන ආයතයෙහි **නබ් මුහම්මද්* ﷺ** තුමාණන්ගේ පිවිතුරු බිරින්දෑවරුන්ට ද යොදා ඇති බව පැහැදිලි වන්නේය.

එබැවින් **නබ් මුහම්මද්* ﷺ** තුමාණන්ගේ පිවිතුරු බිරින්දෑවරුන් ද '**අහ්ලුල් බයික්**' නම් පදය තුළ ඇතුළත් වන බව සමස්ත මුස්ලිම්වරුන්ගේ ප්‍රධාන '**අකීදා**' හෙවත් ප්‍රතිපත්තියකි. '**නබ් මුහම්මද්* ﷺ** තුමාණන් කෙරෙහි සෙනෙහස පෑම සෑම මුස්ලිම්වරයෙකුටම අනිවාර්යය වනවාක් මෙන්ම එතුමාණන්ගේ පිවිතුරු බිරින්දෑවරුන් ඇතුළු සෑම විශ්වාසික **අහ්ලුල් බයිත්වරුන්** කෙරෙහි ද සෙනෙහස පෑම අනිවාර්යය වේ' යන්න **අහ්ලුස් සුන්නා වල් ජමාඅත්වරුන්ගේ*** ප්‍රතිපත්තිය වේ.

එහෙයින් **නබ් මුහම්මද්* ﷺ** තුමාණන්ගේ පිවිතුරු බිරින්දෑවරුන් ද '**අහ්ලුල් බයිත්වරුන්** යැයි පිළි නොගැනීම ඉහත සඳහන් ඉස්ලාමීය ප්‍රතිපත්තිය ප්‍රතික්ෂේප කිරීමකි. එමෙන්ම 'ඔවුන් ඇතුළු අනෙකුත් **අහ්ලුල් බයිත්වරුන්** ප්‍රතික්ෂේප කිරීම, ඔවුන්ට බැණ වැදීම, අපහාස කිරීම, නොසැලකිලිමත්ව හැසිරීම හා ඔවුන්ගෙන් ඇතැමුන්ව **නබ්ත්වයට** හා දේවත්වයට සම්බන්ධ කිරීම වැනි සීමාව ඉක්මවා ක්‍රියා කිරීම **අල් කුර්ආන්** හා **හදීසයන්*** මත පදනම් වූ ඉස්ලාමීය ප්‍රතිපත්තීන්

وَأَذْكُرَنَّ مَا يُثْلِي فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّ
 الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
 وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ وَالْخَشِيعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ
 وَالصَّابِغِينَ وَالصَّابِغَاتِ وَالْحَفِظِينَ وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ وَالذَّاكِرَاتِ
 أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

مُيِّنَا

(34) අල්ලාහ්ගේ වදන් වලින් ද ප්‍රඥාවෙන් ද නුඹලාගේ නිවෙස්හි පාරායනය කරනු ලබන දෑ නුඹලා මෙනෙහි කරවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති සියුම් ඥානී, අභිඥානවන්ත විය.

(35) සැබැවින්ම මුස්ලිම්වරුන් හා මුස්ලිම්වරියන් ද විශ්වාසිකයින් හා විශ්වාසික කාන්තාවන් ද කීකරුවන්හන් හා කීකරුවන්නියන් ද සත්‍යවන්තයින් හා සත්‍යවන්තියන් ද ඉවසිලිවන්තයින් හා ඉවසිලිවන්තියන් ද බියෙන් නැඹුරුවන්හන් හා බියෙන් නැඹුරුවන්නියන් ද දානපතියන් හා දානපතිනියන් ද උපවාසයේ නියැලෙන්නන් හා උපවාසයේ නියැලෙන්නියන් ද තම රහසඟ ආරක්ෂා කරන්නන් හා අරක්ෂා කරන්නියන් ද අධික ලෙස අල්ලාහ්ව මෙනෙහි කරන්නන් හා මෙනෙහි කරන්නියන් ද, අල්ලාහ් ඔවුන්ට පාපක්ෂමාව හා ඉමහත් වේතනයක් සුදානම් කොට ඇත. (36) අල්ලාහ් ද ඔහුගේ රඤ්ජ්වරයා ද යම් කරුණක් තීන්දු කළේ නම් (කිසිදු) විශ්වාසිකයෙකුට හෝ (කිසිදු) විශ්වාසික කාන්තාවකට ඔවුන්ගේ කරුණෙහි මොවුන්ට (තම) මනාපය යොදා ගැනීමට අයිතියක් නොවීය. තවද කවරෙකු අල්ලාහ්ට ද ඔහුගේ රඤ්ජ්වරයාට ද පිටුපාත්තේ ද සැබැවින්ම ඔහු පැහැදිලි මුළාවක මුළා වන්නේය.-

වලට සහමුලින්ම පටහැණි වුවක්' යන්න සියල්ලන්ම අවබෝධ කර ගත යුතු වැදගත් කරුණක් වන්නේය.

16) අල් කුර්ආනිය වාග් ගෛලියට අනුව පොදුවේ පුරුෂ ලිංග පද භාවිත වුවද එහි ස්ත්‍රීන් ද අඩංගු වේ. නමුත් ස්ත්‍රීන්වද සුවිශේෂීව සඳහන් විය යුතු යැයි ඇතැම් සහාබිවරියන්* ප්‍රිය කළහ. මෙම ආයතය පහළ වූයේ එයට අනුකූලව ය.

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي
 فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ رَيْدًا مِّنْهَا
 وَطَرًا زَوَّجْنَاكَ لِلْإِنْسَانِ إِنَّهُ لَا يُكُونُ عَلَىٰ الْبُؤْسَيْنِ حَرِيمٌ ۗ فِي أَرْوَاحٍ أَدْعِيَآبِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ
 وَطَرًا ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾

- (37) තවද (නබිවරයා) අල්ලාහ් කවරෙකුට (ඉස්ලාමය මගින්) භාග්‍යය පිරිනැමුවේ ද තවද නුඹ (වහල්භාවයෙන් නිදහස් කිරීම මගින්) ඔහුට භාග්‍යය පිරිනැමුවේ ද ඔහුට (ෆසයිද්) ¹⁷ නුඹ (මෙසේ) පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ. එනම්) “නුඹ නුඹගේ භාර්යාව (දික්කසාද නොකර) නුඹ වෙත රඳවා ගනිමු, තවද අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමක් වූ.” තවද අල්ලාහ් කුමක් හෙළිදරව් කිරීමට ඇත්තේද එය (එනම් ෆසයිද් තම භාර්යාව දික්කසාද කළ පසු නුඹ ඇයව විවාහ කළ යුතුයි යන අල්ලාහ්ගේ තීරණය) නුඹ නුඹ තුළම සඟවා ගෙන සිටියේය. තවද නුඹ බිය වීමට ඉතා සුදුස්සා අල්ලාහ්ව සිටිය දී (ජනයිත් මේ පිළිබඳව දොස් පවරයි යැයි) නුඹ ජනයිත්ට බිය වන්නෙහිය. එබැවින් ෆසයිද් (විවාහ ජීවිතයේ) අවශ්‍යතාවන් වලින් ඇයගෙන් (දික්කසාද වී) මිදුනු කල්හි ඇයව අපි ඔබහට විවාහ කර දුන්නෙමු. (මන්දයත්) දරුකමට හදා වඩාගත් තමන්ගේ දරුවන් (විවාහ ජීවිතයේ) අවශ්‍යතාවන් වලින් තම භාර්යාවන්ගෙන් (දික්කසාද වී) මිදුනු කල්හි ඔවුන්ගේ(එම භාර්යාවන්ගේ) විෂයෙහි (ඔවුන්ව විවාහ කර ගැනීම) විශ්වාසිකයින්හට වරදක් නොවීම පිණිසය. තවද අල්ලාහ්ගේ නියෝගය සිදු කරනු ලබන්නේම ය.-

17) මෙයින් අදහස් කරන්නේ මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයෙකුගේ භාරයේ වහලෙකු ලෙස සිටි ෆසයිද් ඉබ්නු හාරිසා ❀ තුමාණන් නම් සහාබිවරයා* පිළිබඳවය. ඔහු ඉස්ලාමය වැලඳ ගත් පසු නබි මුහම්මද් ❀ තුමාණන් ඔහුව නිදහස් කර තමාගේ පුතෙකු ලෙස හදා වඩා ගත්තේය. නබි මුහම්මද් ❀ තුමාණන්ගේ ඥාතියෙකු වන ෆසයිනබ් ❀ තුමියව ඔහුට විවාහ කර දුන්නේය. එනමුත් ඔවුන් දෙදෙනාගේ විවාහ බන්ධනය යම් කාරණාවක් නිසා දිගු කලක් පැවතුණේ නැත. පසුව ඔහු ඇයව දික්කසාද කිරීමට සිතුවේය. එසේම මොහු දික්කසාද කළ විට ඇයව විවාහ කර ගන්නා මෙන් අල්ලාහ් නබි මුහම්මද් ❀ තුමාණන්ට අණ කරන ලදී. ෆසයිද් ❀ තුමාණන් ඇයව දික්කසාද කිරීම පිළිබඳව නබි මුහම්මද් ❀ තුමාට දැන්වූ විට තමාට අල්ලාහ් අණ කළ දෑ ගැන ඔහුට නොපවසා ඇය සමග ජීවත් වන මෙන් නබි මුහම්මද් ❀ තුමාණන් උපදෙස් කළේය. නබි මුහම්මද් ❀ තුමාණන් මෙසේ කිරීමට හේතු වූයේ අරාබිවරුන් තමන් විසින් හදා වඩා ගත් පුතාගේ බිරිය විවාහ කිරීම වැරදි යැයි සිතීමය. එහෙයින් නබි මුහම්මද් ❀ තුමාණන් ෆසයිනබ් ❀ තුමියව විවාහ කළේ නම් ඔහු විවේචනයට ලක් වේ යැයි ඔහු සිතුවේය. “තවද නුඹ බිය වීමට ඉතා සුදුස්සා අල්ලාහ්ව සිටිය දී (ජනයිත් මේ පිළිබඳව දොස් නගයි යැයි) නුඹ ජනයිත්ට බිය වන්නෙහිය” යන ආයතයෙන් අදහස් කරන්නේ ද මෙයයි. කෙසේ වෙතත් නබි මුහම්මද් ❀ තුමාණන් මෙහිදී අල්ලාහ්ගේ අණ වසන් කිරීමට තැත් කළා යනුවෙන් අදහස් කළ නොහැකිය. මන්දයත් ඔහු ඇයව විවාහ කිරීමට අණ කරනු ලැබුවේ ඇය දික්කසාද කරනු ලැබූ විට පමණි. එබැවින් ඇය ෆසයිද් ❀ තුමා විසින් දික්කසාද කරනු නොලැබිය යුතු යැයි ඔහු පැවසුවේය. මෙම ආයතයෙන් පසුව ෆසයිද් ❀ තුමාට ඇයව දික්කසාද කිරීමට අනුමැතිය දී පසුව නබි මුහම්මද් ❀ තුමාණන් ඇයව විවාහ කර ගත්තේය.

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فَبَيِّنَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ
 وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ
 أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ
 اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

-(38) නබිවරයා* කෙරෙහි තමාට අල්ලාස් නියම කළ දෑ (කිරීමේ)හි කිසිදු වරදක් නැත. (මෙයට) පෙර වාසය කර ගියවුන්ගේ(නබිවරුන්ගේ) විෂයෙහි අල්ලාස්ගේ පිළිවෙතක් වශයෙනි. තවද අල්ලාස්ගේ නියෝගය නිර්ණය කරනු ලැබූ (පූර්ව) නිර්ණයකි. (39) (පෙර වාසය කර ගියවුන් වන) ඔවුහු අල්ලාස්ගේ දූත මෙහෙවරයන් ප්‍රචාරය කර ඔහුට බිය වන්නන්ය. තවද අල්ලාස් හැර වෙනත් කිසිවෙකුට ඔවුහු බිය නොවෙති. තවද (සියල්ලන්ගෙන් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්) ගණනය කිරීමට අල්ලාස් ප්‍රමාණවත් විය. (40) මුහම්මද්* නුඹලාගේ පිරිමින් අතුරින් කිසිවෙකුගේ පියෙකු නොවීය. එනමුත් (ඔහු) අල්ලාස්ගේ රසූල්වරයා* ය.¹⁸ තවද නබිවරුන්ගෙන්* අවසානයා ය.¹⁹ තවද අල්ලාස් සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥ විය.

18) නබි මුහම්මද්* ශ්‍රී කුමාණන්ට ආත්ම වංචනිකයින් විසින් ඵල්ල කරනු ලැබූ අසත්‍යය වෝදනා දෙකක් මෙහිදී හෙළා දැක ඇත. පළමුවැන්න, නබි මුහම්මද්* ශ්‍රී කුමාණන් තමාගේම පුතාගේ බිරියව විවාහ කර ගත්තේය යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. එතුමා ාසෙයිද්* ශ්‍රී කුමාව හදා වඩා ගත් නමුත් ඔහුගේ සැබෑ පියා නොවේ යැයි මෙම වැකිය පැහැදිලි කර ඇත. දෙවැන්න නබි මුහම්මද්* ශ්‍රී කුමාණන්ගේ දූත මෙහෙයුම් ආරක්ෂා කිරීමට ඔහුට කිසිදු පුතෙකු නැත යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. ඔහු අවසාන දූතයා හා ඔහුට පසු කිසිදු දූතයෙකු පැමිණෙන්නේ නැත යැයි මෙම ආයතය පැහැදිලි කර ඇත. එසේම ඔහුගේ දූතත්වය ආරක්ෂා කිරීම අල්ලාස්ගේ වගකීමක් විය. එබැවින් ඔහුට පුතුන් නොසිටිය ද ලොව අවසාන හෝරාව දක්වා ඔහුගේ අනුගාමිකයින් බිහි වී එය ආරක්ෂා කරනු ඇත.

19) නබි මුහම්මද්* ශ්‍රී කුමාණන්ගෙන් අනතුරුව නබිත්වය නිමා වූයේය යනු ඉස්ලාමීය ස්ථාවරයයි. එනම් නබි මුහම්මද්* ශ්‍රී කුමාණන්ගෙන් පසු එතුමාගේ ස්වරූපයෙන් හෝ වෙනත් නබිවරයෙකු* හෝ රසූල්වරයෙකු* හෝ අල්ලාස් ලොවට එවන්නේ නැත. යන්නෙන් සනාථ කරන අල් කුර්ආන් වැකි මෙන්ම නබි මුහම්මද්* ශ්‍රී කුමාණන්ගේ 'තවාකුර්' ගණයට අයත් නබිවදන් බොහෝමයක් ඇත.

"තවාකුර් ගණයට අයත්" යනු දැනුම් දෙන්නන්ගේ නොබිඳුනු වාර්තා පෙළකින් යුත් කිසිවකු විසින් ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි තරම් සාධක රාශියකින් සමන්විතව මුස්ලිම් විද්වත් සියලු දෙනා ඒකමතිකව පිළිගත් වාර්තාවන්ය. මෙවන් වාර්තාවන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ඉස්ලාමය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙකුගේ සළකුණකි. අල් කුර්ආනයේ සෑම ආයතයක්ම මෙම "තවාකුර්" වාර්තාවන් අනුව ගොණු කරනු ලැබූ හෙයින් එහි සත්‍යතාව කිසිදු සැකයකින් තොරව සියලු දෙනා පිළිගනිති. මෙලෙසම "නබිත්වයේ සමාප්තිය" නබි මුහම්මද්* ශ්‍රී කුමාණන්ගෙන් නිමාවන බව 'තවාකුර්' ගණයට අයත් නබිවදන් මගින් සනාථ වන හෙයින් ඒ පිළිබඳව සුළු සැකයක් හෝ මතු වූයේ නම් ඔහු ඉස්ලාමීය ප්‍රතිපත්තිය තුළින් බැහැර වන්නේය. එනමුත් මීට්‍යා නබිවරුන්* පවසන්නේ නබි මුහම්මද්* ශ්‍රී කුමාණන්ට දුන් එම දෙසුම් තමාට ද අල්ලාස් විසින් දුන් ලද බවයි. මෙය කිසිදු තේරුමක් නැති තර්කයකි. මෙසේ අලුත් නබිවරයෙකු ලොවට එවීම දිව්‍යමය කෝණයකින් ද

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۗ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

(41) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා අධික මෙනෙහි කිරීමකින් අල්ලාස්ව මෙනෙහි කරවු. (42) තවද උදෑසන හා සවස නුඹලා ඔහුව පිවිතුරු කරවු. (43) ඔහුමය නුඹලාව (ප්‍රතික්ෂේපය නම්) අන්ධකාරයෙන් (විශ්වාසය නම්) ආලෝකය වෙත පිට කිරීම පිණිස ඔහු නුඹලා වෙත ආශීර්වාද කරනුයේ. තවද මලක්වරුන් ද (නුඹලාට පාප ක්ෂමා අයැදින්නෝය). තවද ඔහු විශ්වාසවන්නයින් කෙරෙහි කරුණාහරිත විය. (44) ඔවුන් ඔහුව(අල්ලාස්ව) මුණ ගැසෙන දින ඔවුන්ගේ සුබපැතුම වන්නේ 'සලාමය'*(ශාන්තිය)යි.²⁰ තවද ඔහු ඔවුනට ගෞරවනීය වේතනයක් (ස්වර්ගයෙහි) සුදානම් කර ඇත.

(45) නබිවරය, සැබැවින්ම අපි නුඹව සාක්ෂිකරුවෙකු²¹ ලෙස ද ශුභාරංචි පවසන්නෙකු ලෙස ද අවවාද කරන්නෙකු ලෙස ද එව්වෙමු.-

නිෂ්ඵල කාරියක් වන අතර අල් කුර්ආන් ආයතයන්* හා නිර්දේශ අනුව මෙන්ම හදිස්* සම්භාරය දෙස බලන කල අල්ලාස් එවැනි නිෂ්ඵල දේ කිරීමෙන් සුවිශුද්ධය. මන්දයත් නබි මුහම්මද් ා කුමාණන්ට නොදෙන ලද දැනුමක් මෙම නව නබිවරයෙකුට අල්ලාස් විසින් පිරිනමන්නේ නම් නබි මුහම්මද් ා කුමාණන් හරහා ලොවට පහළ කරන ලද ධර්මය සුළු කොට සැලකීමේ තත්ත්වයක් හා එය අසම්පූර්ණ යැයි සැලකුවා මෙනි. තවද අල් කුර්ආන්හි "මෙදින ඔබගේ ධර්මය අප පරිපූර්ණ කර ඇත්තෙමු" යන ආයතයේ අගය සුළු කොට තැකුවා නම් වනු ඇත. එසේ ගත් කල මෙම අල් කුර්ආන් ආයතය(5:3) අර්ථ ශුන්‍යය එක්ක වනු ඇත.

නබි මුහම්මද් ා කුමාණන් පැවසූ බව සවිධාන් ා කුමාණන් දන්වා සිටියි. "මගේ ජනයා අතර මුසාවාදීන් තිස් දෙනෙකු උපදිනු ඇති අතර ඔවුන් සෑම කෙනෙකුම තමා නබිවරයෙකු යැයි කියනු ඇත. එනමුත් අවසාන නබිවරයා මා වෙමි. මගෙන් පසු කිසිදු නබිවරයෙක් පැමිණෙන්නේ නැත." (ග්‍රන්ථය : අබු දාවුද් සහ තීර්මිද්)

නබි මුහම්මද් ා කුමාණන්ගේ විශෝවෙන් පසුව මෙවන් ව්‍යාජ නබිවරුන් කිහිප දෙනෙකු බිහි වී තමන් නබිවරුන් යැයි තර්ක කළෝය. එහෙත් මෙවන් ව්‍යාජ මතවාදීන්ගෙන් පිවිතුරු ඉස්ලාමය ආරක්ෂා කරලීම සඳහා සහාබිවරුන් නොයෙක් අන්දමින් සටන් වැදුනහ. එමෙන්ම මෙකල පවා එවන් මිථ්‍යා මතවාදීන් බිහිවන්නේ නම් ඔවුන්ගෙන් ඉස්ලාමීය ප්‍රතිපත්තීන් ආරක්ෂා කරලීම මුස්ලිම් අපගේ ඉමහත් වගකීමක් වනු ඇත.

20) එනම් ස්වර්ගයේ ඔවුන්ව අල්ලාස් 'අස්සලාමු අලෙයිකුම්' (ඔබට ශාන්තිය අත් වේවා) යැයි ආචාර කරනු ඇත. හුදෙක් අල්ලාස්ගෙන් ලබන මෙම ආචාරය පමණක් එදින ඉමහත් ගෞරවයක් යැයි සැලකේ.

21) මෙලොවෙදී නබි මුහම්මද් ා කුමාණන්ව අනුගමනය කළවුන්ට විනිශ්චය දිනයේ දී එතුමා සාක්ෂිකරුවෙකු වනු ඇත.

وَدَاعِيَا إِلَى اللَّهِ بِأَدْنِهِ وَسَاجِدًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تَطْعَمِ الْكُفْرَيْنِ وَالْمُنْفِقِينَ وَدَعِ أَدُهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَبْسُوهُنَّ فَبِأَلْسِنِكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ تَعْتَدُونَهَا فَبِتَّعُوهُنَّ وَسَّحُوهُنَّ سَاحِجِبِيلًا ﴿٤٩﴾

-(46) තවද අල්ලාස් වෙත ඔහුගේ අනුමැතියෙන් (ජනයාව) කැඳවන්නෙකු ලෙස ද (යහමග පෙන්වන) ප්‍රභාමත් පහනක් ලෙස ද (අපි නුඹව එව්වෙමු). (47) තවද (නබිවරය,) සැබැවින්ම මහත් වූ වරප්‍රසාදයක් ඔවුනට අල්ලාස්ගෙන් ඇති බව නුඹ විශ්වාසිකයින්ට ශුභාරංචි පවසවු. (48) තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ද ආත්ම වංචනිකයින්ට ද නුඹ අවනත නොවවු. (නුඹට ඇති වන) ඔවුන්ගේ හිංසනයන් (ගණන් නොගෙන) අත හැර දමවු. තවද නුඹ අල්ලාස් කෙරෙහිම (සියල්ල) භාර කරවු. භාරකරුවෙකු වශයෙන් අල්ලාස් ප්‍රමාණවත් විය. (49) විශ්වාස කළවුනි, විශ්වාසවන්ත ස්ත්‍රීන්ව නුඹලා විවාහ කර පසුව නුඹලා ඔවුන්ව ස්පර්ශ කිරීමට(ලිංගිකව සම්බන්ධ වීමට) පෙර²² ඔවුන්ව දික්කසාද කළේ නම් (දික්කසාද කරනු ලැබූ අත් ස්ත්‍රීන්ට මෙන්) නුඹලා එය ගණනය කරන පොරොත්තු කාලයක් ඔවුන්(භාර්යාවන්) කෙරෙහි (නියම කිරීමට) නුඹලාට (අයිතියක්) නැත. එබැවින් නුඹලා ඔවුන්ට (ගෙවිය යුතු නියමිත) යැපීම් දීමනා ලබා දෙවු. තවද නුඹලා අලංකාර මුදවා හැරීමකින් (දික්කසාද කර) ඔවුන්ව මුදවා හරිවු.-

22) විවාහයෙන් පසු සංසර්ගයේ යෙදීමට පෙර දික්කසාද කරනු ලැබූ ස්ත්‍රීයට ‘ඉද්දා’ හෙවත් පොරොත්තු කාලයක් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටීම අවශ්‍ය නැත යැයි මෙම ආයතය තුළින් පැහැදිලි කරනු ලැබී ඇත. අල් කුර්ආන් 2:234 හි පාද සටහනෙහි නොයෙක් වර්ගයේ ‘ඉද්දා’ නීති රීතීන් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ
 اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتٍ عِمَّكَ وَبَنَاتٍ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَ
 امْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ
 دُونَ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْكُمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِيُكَيَّلَ
 بِكُمْ عَلَىٰ حَرْجٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

-**(50)** නබිවරය, නුඹ කවරෙකුට ඔවුන්ගේ මඡ්ඊ(විවාහ බන්ධන කුලිය)²³ පිරිනැමුවේ ද නුඹගේ එම භාර්යාවන් ද (යුද්ධයේ දී) නුඹ කෙරෙහි අල්ලාස් පිරිනැමූ දෑ අතුරින් නුඹගේ දකුණත සතු කර ගත් (වහල්) අයව²⁴ ද නුඹ සමග දේශාන්තරණය කළ නුඹගේ පියාගේ සහෝදරයාගේ දියණියන්ව ද නුඹගේ පියාගේ සහෝදරියන්ගේ දියණියන්ව ද නුඹගේ මවගේ සහෝදරයාගේ දියණියන්ව ද නුඹගේ මවගේ සහෝදරියන්ගේ දියණියන්ව ද සැබැවින්ම අපි නුඹට (විවාහ කර ගැනීමට) අනුමැතිය දී ඇත්තෙමු.²⁵ -

23) විවාහ නීති රීතීන් අතුරින් පොදුවේ මුස්ලිම්වරුන් හැර නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට පමණක් සුවිශේෂී වූ ඇතැම් රීතීන් මෙම සූරාවේ 50 වන ආයතය හා 51 වන ආයතයෙහි සඳහන් වී ඇත. 1) පොදුවේ මුස්ලිම්වරුන්ට එක් අවස්ථාවකදී විවාහ වී සිටිය හැක්කේ ස්ත්‍රීන් හතර දෙනෙකි. එනමුත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට එයට වඩා අධිකව විවාහ වී සිටීමට ද අනුමැතිය තිබුණි. 2) යම් ස්ත්‍රියකු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව විවාහ කිරීමේ කැමැත්ත දැක්වුවහොත් ඇයට 'මඡ්ඊ' (නම් පුරුෂයා විසින් බිරියට අනිවාර්යයෙන් දිය යුතු දීමනාව) නොදී ඔහුට ඇයව විවාහ කළ හැකිව තිබුණි. කෙසේ වෙතත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් කිසි විටෙක මෙසේ කර නැත. 3) කවුරුන්හට එක් භාර්යාවකට වඩා වැඩියෙන් සිටින්නේ ද ඔවුන් තම භාර්යාවන් අතර එක හා සමානව කටයුතු කළ යුතුය. වියදම මෙන්ම ඔවුන් අතර රැඳී සිටින රාත්‍රිය ද සමානව තිබිය යුතුය. එහෙත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට මෙසේ ඔවුන් අතර රැඳී සිටීමෙහි සාධාරණව සිටීම අනිවාර්යය නොවීය. '(නබිවරය, ඔවුන්ගෙන්(නුඹගේ භාර්යාවන්ගෙන්) නුඹ අහිමත කරන අයව (එනම් ඇයට වෙන් කරන වාරය) නුඹට කල් දැමීමට හැක. නුඹ අහිමත කරන අයව නුඹ සමග රඳවා ගත හැක' යන වැකියෙන් අදහස් කරන්නේ ද මෙයයි. මෙම විෂයෙහි ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් කිසි විටෙක තමාගේ වාසියට අනුව කටයුතු කළේ නැත. 4) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් තම ඥාති ස්ත්‍රියක් විවාහ වන්නේ නම් එතුමන්ට අනුමැතිය ඇත්තේ, මක්කාවේ සිට මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ ස්ත්‍රීන් පමණි. 5) පොදුවේ මුස්ලිම්වරුන්ට සැබෑ යුදෙව් හා කිතුනු ස්ත්‍රීන් විවාහ කිරීමට අනුමැතිය තිබුණ ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට මෙය තහනම් කරන ලදී.

24) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 4:3 හි පාද සටහන් සමග බලන්න.

25) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් සමස්ත ලොවැසියන් හට අල්ලාස් වෙතින් වූ දයාවක් ලෙස යවනු ලැබූ නබිවරයෙකි. අනෙකුත් නබිවරුන් මෙන් මෙතුමාණන්ගේ ද වගකීම වූයේ ලොවැසියන්ගේ පරමාධිපති අල්ලාස් පිළිබඳව ඔවුන්ට හඳුන්වා දී ඔවුන්ට විත්ත පාර්ශුද්ධිය වෙත මග පෙන්වා අල්ලාස්ගේ ධර්ම ග්‍රන්ථය වන අල් කුර්ආනය හා එහි ඇති දෑ උගන්වා දීමය. සමස්ත ලොවැසියන්ගේ යහමග උදෙසා මෙවැනි මෙහෙයක් සඳහා අල්ලාස් විසින් තෝරාගනු ලැබූ නබිවරුන්ව අල්ලාස් විසින්ම සියලු පාපකර්මයන් හා වැරදි සිතුවිලි වලින් ආරක්ෂා කරනු ලැබ

ඇති බව ඉස්ලාමීය ප්‍රතිපත්තීන් පිළිබඳව නිවැරදි දැනුමැති සෑම කෙනෙකුටම පැහැදිලි වූ කරුණකි.

නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් බහු භාර්යාවන් විවාහ වීම හේතුවෙන් සමූහයා ලද අධ්‍යාපනික හා ආගමික ප්‍රයෝජන නිම කළ නොහැකි තරම්ය. එනම් :

- කාන්තාවන් සම්බන්ධ බොහෝ විෂයන්හි ආගමික දැනුම එතුමාණන්ගෙන් සමූහයාට ලැබීමට ප්‍රධාන මාර්ගයක් වූයේ එතුමාණන්ගේ බිරියන් ය.
- පවුල් ජීවිතය ගොඩනැගීම, බිරියන් හා දරුවන් සමග කටයුතු කිරීම යනාදී සියලු ආචාරයන් පිළිබඳව ආගමික දැනුම සමූහයාට ලැබුණේ එතුමාණන්ගේ බිරියන් මාර්ගයෙන්ය. මෙලෙස **හදීසයන්*** වාර්තා කිරීම හේතුවෙන් ඉස්ලාමීය අධ්‍යාපනයට විශාල කාර්ය භාරයක් සිදු වූයේ එතුමාණන්ගේ භාර්යාවන් මාර්ගයෙන්ය.

ඉහත සඳහන් විෂයන් සැලකිල්ලට ගත් කල බහු භාර්යා විවාහයට එළඹීමට එතුමාණන්ට අවශ්‍යව තිබූ හෙයින්, එතුමාණන් විවාහයන් කිහිපයක් කර ගත් අතර 'එතුමාණන්ගේ කිසිදු විවාහයක් තම කාමාශාවන්ට අනුව නොවිය' යන්නට බොහෝ කරුණු පැහැදිලි සාක්ෂි ලෙස තිබුණ ද ඒවායින් සමහරක් පහත උපුටා දක්වා ඇත.

1. එතුමාණන්ගේ 25 වන වියේදී **කදීජා ﷻ** තුමිය නමැති වයස අවුරුදු 40 ක් පමණ වූ වැන්දඹු කාන්තාවක් සමග තම පළමු විවාහය සිදු විය. එතුමාණන් හට **නබිත්වය** පිරිනමනු ලැබුවේ තම 40 වන වියේ දීය. එතුමාණන් එතුමිය සමග **නබිත්වයට** පෙර අවුරුදු 15 ක කාලයක් හා **නබිත්වය** ලැබීමෙන් පසු අවුරුදු 10 ක කාලයක් දක්වා, අවුරුදු 25 ක් ජීවත් වී ඇත. එතුමියට තම පෙර ස්වාමී පුරුෂයාගෙන් ලැබූ දරුවන්ව ද රැක බලා ගත්තේ මෙතුමාණන්ය. මෙතුමාණන් තම යෞවන වියේ සිට තම 50 වන විය දක්වා වූ කාලයක් ගත කළේ තම එකම භාර්යාවක් වන එම **කදීජා ﷻ** තුමිය සමගය. ඔහු වෙනත් විවාහයකට එළඹුණේ ඇය මරණයට පත් වූවායින් පසුවය.

2. **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන්ව **මක්කා** වැසියන්, සත්‍යවන්තයෙකු හා විශ්වාසවන්තයෙකු ලෙස පිළිගත් නමුත් ඔහුට **නබිත්වය** ලැබ ඔහු තම දූත මෙහෙය ජනයින් අතර පටන් ගත් විට එම ජනයින්ම ඔහුව කවියා, උමතුවා, හුනියම්කරුවා, බොරුකාරයා යන විවිධ නාමයන් තුළින් ඇනුම් පද පවසන්නට වූහ. එනමුත් ඔහු පිළිබඳව ඔවුන්ගේ තිබූ යහ නාමයට හා විශ්වාසවන්ත භාවයට කිසිදු කැලලක් නොවී රදා පැවතුණි. එතුමාණන් තම මුළු යෞවන වියම ගත කළේ තම පළමු භාර්යාව වන **කදීජා ﷻ** තුමිය සමගය. මෙම ජීවිතය ගෙවී ගියේ **මක්කාවෙහි** තමන්ට එරෙහිව ඇනුම් පද පවසමින් සිටි සතුරන් වන '**කුරෙයිෂ්**' ගෝත්‍රිකයින් ඉදිරියේදීය. එනමුත් ඔවුන්ගෙන් කිසිවෙකුටත් එතුමාණන්ගේ පිවිතුරුභාවයට කැලලක් ඇති වන අයුරින් වෝදනාවක් නැගීමට කිසිදු සාධකයක් නොතිබුණු බව ද එතුමාණන් එසේ නොහැසිරුණු බව ද ඔවුන්ම හොඳින් දැන සිටියේය. එතුමාණන්ගේ පරම සතුරන් ලෙස සිටියවුන් පවා එතුමාණන් හට මෙවැනි වෝදනාවක් එල්ල කළ බව ඉතිහාසයෙහි කොතැනකවත් සඳහන් වී නොමැත.

3. **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් විවාහයන් 11 ක් ගිවිස ගෙන ඇත. එනම් තම 50 වන විය දක්වා තම පවුල් ජීවිතය ගත කළේ එකම භාර්යාවක් සමගය. ඇයගේ විශ්වාසයෙන් පසුව **සව්දා ﷻ** තුමිය සමග විවාහ වී ඇය සමග අවුරුදු හතරක් හෝ පහක් පමණ කාලයක් ජීවත් වූහ. මෙම සමූහයට එකවර වැඩිම වශයෙන් භාර්යාවන් හතර දෙනෙකු සමග ජීවත් විය හැකිය යන අනුමැතිය ලැබුණු විටදී එතුමාණන්ට හතර දෙනෙකු විවාහ කර ගැනීමට හැකි වී තිබුණු නමුත් එතුමාණන් එලෙස නොකළහ. පසුව එතුමාණන් හට භාර්යාවන් හතර දෙනෙකු එකවර සිටියේ තම 58 වන වියේ දීය. මේ අතරතුර ඔවුන්ගෙන් ඇතැම් භාර්යාවන් මරණයට පත් වූ පසුව අවුරුදු දෙක තුනක කාලයක් තුළ අනෙකුත් භාර්යාවන් සමග ඔහු විවාහ විය. එතුමාණන්ට එකවර භාර්යාවන් 11 දෙනෙකු නොසිටි බව මෙයින් මනා පැහැදිලි වන්නේය. අප අවධානය යොමු කළ යුතු තවත් කරුණක් නම්, එතුමාණන්ගේ භාර්යාවන් අතුරින් ඔහු සමග විවාහ වන විටදී කන්‍යාවියක් වූයේ **ආයිෂා ﷻ** තුමිය පමණි. එතුමාණන් සමග ජීවත් වූ අනෙකුත් සියලු භාර්යාවන් පුරුෂයින් අහිමි වූවන්ය. එතුමාණන් මෙපමණ විවාහ වූයේ කාමාශාව පදනම් කරගෙන නම් එතුමාණන් තම මුළු යෞවනයම වැන්දඹු කාන්තාවකගේ ජීවිතය වෙනුවෙන්ම කැප කළේ මන්දැයි ප්‍රභේලිකාවකි.

-තවද විශ්වාසික කාන්තාවක් (මන්ර නොමැතිව විවාහ කර ගැනීමට) තමන්ව නබිවරයාට පරිත්‍යාග කර නබිවරයා ද ඇයව විවාහ කර ගැනීමට අපේක්ෂා කළේ නම් (ඇයව ද අපි නුඹට විවාහ කර ගැනීමට අනුමැතිය දී ඇත්තෙමු. මෙය) විශ්වාසිකයින්ට නොව නුඹට (පමණක්) විශේෂිත වූවක් වශයෙනි. (විශ්වාසිකයින්ට අනිවාර්යය වූ නීති රීති නුඹට ද පැනවීම මගින්) නුඹ කෙරෙහි අපහසුතාවක් ඇති නොවීම පිණිස (විශ්වාසිකයින්ට) ඔවුන්ගේ භාර්යාවන්ගේ හා ඔවුන්ගේ දකුණත සතු කර ගත් (වහල්) අයගේ විෂයෙහි ඔවුන් කෙරෙහි අපි අනිවාර්යය කළ දැ සැලැවින්ම අපි දනිමු. තවද **අල්ලාස්** අති ක්ෂමාශීලී පරම කරුණාහරිත විය.-

-
4. එකල පටන් පිරිමි හා කාන්තා සියලු මුස්ලිම්වරුන් **නබි මුහම්මද් ෂ** තුමාණන් සමග තම ප්‍රාණයටත් වඩා සෙනෙහස දක්වන්නන් වූහ. එහෙයින් එතුමාණන් ආශා කළේ නම්, තම භාර්යාවන් සඳහා කන්‍යාවියන් පමණක් තෝරා ගන්නට තිබුණි. එනමුත් එතුමාණන් එසේ නොකර පුරුෂයින් අහිමි වූ තම භාර්යාවන් වෙනුවෙන් තම ජීවිතය කැප කර ලොවැසියන්ට වැන්දඹුවන්ගේ විෂයෙහි මග පෙන්වීමක් වනු පිණිස ආදර්ශමත් උදාර පුද්ගලයෙකු විය.
 5. **නබි මුහම්මද් ෂ** තුමාණන්ගේ භාර්යාවන්ගෙන් ඇතැමුන් මරණයට පත් වී නව දෙනෙකු පමණක් සිටින විට '(නබිවරයා) මින් පසුව (වෙනත්) ස්ත්‍රීන් (විවාහ කර ගැනීමට) හෝ (නුඹගේ භාර්යාවන්ව දික්කසාද කර) වෙනත් භාර්යාවන්ව ඔවුන් වෙනුවෙන් (විවාහ කර) මාරු කර ගැනීමට හෝ නුඹට අනුමැතිය නැත.' යන ආයතය (අල් කුර්ආන් 33:52) **අල්ලාස්** පහළ කොට භාර්යාවන් ගණන එතුමාණන්ට සීමා කර ඇත. එතුමාණන් පිළිබඳව පහළ වූ මෙම **අල් කුර්ආන් ආයතය** ජනයිත්ගෙන් නොසඟවා හෙළ කිරීමෙන් එතුමාණන් තම සියලු ක්‍රියාවන් **අල්ලාස්**ගේ විධානයට අනුකූලව මිස සිදු නොකළ බව මනාව පැහැදිලි වන්නේය.
 6. ඉහත සඳහන් පරිදි සෑම **නබිවරයෙකුම අල්ලාස්** විසින් සියලු පාපකර්මයන් හා වැරදි සිතුවිලි වලින් ආරක්ෂා කරනු ලැබුවන්ය. තවද ඔවුන් **අල්ලාස්**ගෙන් වූ **වහී*** නැමැති දේව පණිවිඩයට අනුව මිස ඊට පටහැණිව කිසිදු ක්‍රියාවක් නොකරන්නෝම ය.
 7. තවද මෙම සියලු විවාහයන් පිටුපස ඉන් එකිනෙකට ආවේණික විශේෂිත තියුණු ප්‍රඥාවෙන් යුත් කරුණු අඩංගු බව ඉස්ලාමීය විද්වතුන් පැහැදිලිව පෙන්වුම් කර දී ඇත.
-

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُعْوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ ۖ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مَنَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْكَ ذَلِكِ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُمْ وَلَا يُحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا فِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ
 بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ ۖ وَكُوِّعَ بَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

رُقِيْبَا

-(51) (නබිවරය,) ඔවුන්ගෙන්(නුඹගේ භාර්යාවන්ගෙන්) නුඹ අහිමත කරන අයව (එනම් ඇයට වෙන් කරන වාරය) නුඹට කල් දැමීමට හැක. නුඹ අහිමත කරන අයව නුඹ සමග රඳවා ගත හැක. තවද නුඹ (කල් දමා තාවකාලිකව) ඇත් කළ අය අතුරින් කවරෙකුට (නැවත ළඟා කර ගැනීමට) අපේක්ෂා කරන්නේද එවිට (එය) නුඹ කෙරෙහි වරදක් නොවන්නේය. එය ඔවුන්ගේ දෑස් පිනවීමට ද ඔවුන් දුකට පත් නොවී සිටීමට ද නුඹ ඔවුන් සියලු දෙනාට පිරිනැමූ දැයින් ඔවුන් තෘප්තිමත් වීමට ද ඉතා සමීපය.²⁶ තවද අල්ලාෂ් නුඹලාගේ හඳවත්හි ඇති දෑ දන්නේය. තවද අල්ලාෂ් සර්වඥ පරම දයාබරය. (52) (නබිවරය,) මින් පසුව නුඹගේ දකුණත සතු කර ගත් (වහල්) අය (සතු කර ගැනීම) මිස (වෙනත්) ස්ත්‍රීන් (විවාහ කර ගැනීමට) නුඹට අනුමැතිය නැත. ඔවුන්ගේ(වෙනත් ස්ත්‍රීන්ගේ) රූපාලංකාරය නුඹව මවිතයට පත් කළ ද ඔවුන් වෙනුවෙන් (නුඹගේ) භාර්යාවන්ව (දික්කසාද කර ඔවුන්ව සමග විවාහ වී) මාරු කර ගැනීමට ද නුඹට (අනුමැතිය) නැත.²⁷ තවද අල්ලාෂ් සියලු දෑ කෙරෙහි නිරීක්ෂාකාරී විය.

26) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ භාර්යාවන් අතර සාධාරණව කටයුතු කිරීම ඔහුට අනිවාර්යය නොවූව ද ඔහු සාධාරණව කටයුතු කරනු ඇත යැයි අල්ලාෂ් දන්නේය. අල්ලාෂ් විසින් අනිවාර්යය වී ඔවුන් අතර එක හා සමානව සිටීමට වඩා එය අනිවාර්යය නොවී තිබිය දී ඔවුන් අතර එක හා සමානව සිටීම ඔවුන්ගේ තෘප්තිය හා සතුට අධික වීමට කාරණාවක්ව තිබුණි.

27) මෙම ආයතයෙන් අදහස් වන්නේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට ඒ වන විට ඔහු විවාහ කර ඇති බිරියන්ට වඩා මින්පසු විවාහ කිරීමට අනුමැතිය නැති බවයි. මෙම සූරාවෙහි 28 වන ආයතයෙහි පාද සටහනෙහි සඳහන් වී ඇති අයුරින් ඔවුන් ලෞකික සම්පතට වඩා නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ භාර්යාව යන පදවිය දැරීම ඔවුන් තෝරා ගත් බැවින් අල්ලාෂ් ඔවුන්ව අගය කොට සැලකීම පිණිස මෙසේ පවසා ඇත.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَبْظِيْنَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِرُوا آيَاتِهِ مِنْ بَعْدِ آيَاتِهِ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا
 إِنَّ تَبْذُورًا شَيْئًا أَوْ تَخْفُوهُ فِإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

(53) විශ්වාස කළවුනි, හෝඡනයකට නුඹලාට අනුමැතිය ලැබ මිස නබිවරයාගේ* නිවෙස් තුළට නුඹලා ඇතුළු නොවවු. එය සූදානම් වීම බලාපොරොත්තු වීමෙන් තොරව(වේලාසනින් නුඹලා ඇතුළු නොවවු). නමුත් නුඹලාව කැඳවනු ලැබුවේ නම් එවිට නුඹලා ඇතුළු වවු. තවද නුඹලා (හෝඡනය) අනුභව (කර අවසන්) කළේ නම් එවිට නුඹලා සම්භාෂණයක් වෙනුවෙන් උනන්දු නොවුවත් ලෙස නුඹලා (පිට වී) විසිර යවු.²⁸ සැබැවින්ම එය(එසේ රැඳී සිටීම) නබිවරයාට පීඩාවක් වනු ඇත. එබැවින් ඔහු නුඹලා වෙත (එය පැවසීමට) ලැජ්ජාශීලී වන්නේය. (නමුත්) අල්ලාහ් සත්‍යය(හෙළිදරවු කිරීමට) ලැජ්ජාශීලී නොවන්නේය. තවද නුඹලා (නබිවරයාගේ භාර්යාවන් වන) ඔවුන්ගෙන් යම් දෙයක් ඉල්ලන්නේ නම් නුඹලා තිරයක් පිටුපස සිට ඔවුන්ගෙන් ඉල්ලවු. එය නුඹලාගේ හදවත් වලට ද ඔවුන්ගේ හදවත් වලට ද ඉතා පිවිතුරුය. තවද අල්ලාහ්ගේ රසුල්වරයාට* නුඹලා පීඩා ඇති කිරීම ද ඔහුට පසුව ඔහුගේ භාර්යාවන් කිසිවිටෙක නුඹලා විවාහ කර ගැනීම ද නුඹලාට (අනුමැතිය) නැත. සැබැවින්ම එය අල්ලාහ් අබියස මහඟු (පාපයක්) වනු ඇත. (54) යම් දැයක් නුඹලා හෙළි කළද නැතහොත් නුඹලා එය සැඟවුව ද එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥ විය.-

28) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් rසෙයිනබි ﷻ තුමියව විවාහ කළ විට සහාබිවරුන්* කිහිප දෙනෙකුට 'වලිමා' නම් විවාහ සංග්‍රහයට කැඳවුවේය. ආහාර පාන බෙදා සියල්ල අනුභව කළාට පසුව ඇතැම් සහාබිවරුන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ නිවසෙහි දිගු වේලාවක් කථාබහ කරමින් සිටියේය. එවිට නබි තුමාණන් කාර්යය බහුලව සිටි නිසා මෙය ඔහුට මදක් අපහසු විය. එහෙත් ආගන්තුකයින්ව හැර යෑමට හෝ ඔවුන්ට යන මෙන් ඉල්ලා සිටීමට ද ඔහු ප්‍රිය කළේ නැත. ආගන්තුකයින් තමාව ආරාධනා කළවුන්ගේ නිවසෙහි කෙසේ කටයුතු කළ යුතු යන ආචාරධර්මය මෙම ආයතය තුළින් පැහැදිලි කරනු ලැබී ඇත.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أبنَاءِ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءِ
 أَخَوَاتِهِمْ وَلَا نِسَائِهِمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ^{٥٥} وَالتَّقِيْنَ اللّٰهُ^{٥٦} إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ
 سَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ
 أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٥٧﴾ وَ الَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا اكْتَسَبُوا
 فَقَدْ احْتَبَلُوا بِهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾

(55) ඔවුන්(නබිවරයාගේ භාර්යාවන්) කෙරෙහි තම පියවරුන්ගේ ද තම පුතුන්ගේ ද තම සහෝදරයින්ගේ ද තම සහෝදරයින්ගේ පුතුන්ගේ ද තම සහෝදරියන්ගේ පුතුන්ගේ ද තම (විශ්වාසවන්ත) ස්ත්‍රීන්ගේ ද තම දකුණත සතු කරගත් (වහල්) අයගේ ද විෂයෙහි (තිරයකින් තොරව පෙනී සිටීම) වරදක් නැත. තවද (නබිවරයාගේ භාර්යාවන්,) නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය භක්තිමත් වුව. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි සාක්ෂි දරන්නා විය. (56) සැබැවින්ම අල්ලාහ් හා ඔහුගේ මලක්වරුන් (මුහම්මද්*) නබිවරයා කෙරෙහි සලවාක්²⁹ පවසන්නෝය. විශ්වාස කළවුන්, නුඹලා (ද) ඔහු කෙරෙහි සලවාක් පවසවු. තවද නුඹලා සලාමයෙන්*(ශාන්තියෙන් ඔහු කෙරෙහි) සලාම් පවසවු. (57) සැබැවින්ම අල්ලාහ්ට ද ඔහුගේ රසුල්වරයාට* ද හිංසා කළවුන්³⁰ ඔවුන්ට අල්ලාහ් මෙලොවෙහි ද මතු ලොවෙහි ද ශාප කළේය.³¹ තවද ඔහු නින්දනීය දඬුවමක් ඔවුන්ට සුදානම් කළේය. (58) විශ්වාසිකයින්ට ද විශ්වාසික කාන්තාවන්ට ද ඔවුන් නොකළ දැයින් (වෝදනා කර) හිංසාවට පත් කළවුන් ඔවුන් සැබැවින්ම අවලාදයක් හා පැහැදිලි පාපයක් උසුලා ගත්තෝය.

29) මෙහි දී 'සලවාක්' යන අරුත වදන අර්ථයන් දෙකක් ගෙන දෙන්නේය. එය අල්ලාහ් සමග සම්බන්ධ කළ විට අල්ලාහ් ආශීර්වාද කරන්නේය. යනුවෙන් ද මලක්වරුන් හා මිනිසුන් සමග සම්බන්ධ කරන විට ඔහුගේ ආශීර්වාදය සඳහා ප්‍රාර්ථනා කරන්නෝය යනුවෙන් ද අදහස් වේ.

30) එනම් ඇතැම් මිථ්‍යා දෘෂ්ටික ප්‍රතික්ෂේපකයින් අල්ලාහ්ට දරුවකු සිටිය යැයි බොරු ප්‍රබන්ධ පට බදින්නට වූ අතර තවත් ඇතැමුන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව අසත්‍යය කරන්නට වූහ. මොවුන් පිළිබඳව "අල්ලාහ්ට ද ඔහුගේ රසුල්වරයාට ද හිංසා කළවුන්" යන වැකියෙන් අදහස් වන්නේය.

31) මෙම වැකියෙහි "ශාප කළේය" යන පදයෙන් අදහස් වන්නේ අල්ලාහ්ගේ කරුණාවෙන් බැහැර වූවේය යනුවෙන් අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ

ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤَدُّنَّ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا رَحِيْمًا

(59) නබිවරයා, නූඹගේ භාර්යාවන්ට ද නූඹගේ දියණියන්ට ද විශ්වාසිකයින්ගේ කාන්තාවන්ට ද ඔවුන්ගේ ජිලාබ්බයන්³² ඔවුන් මත (හිසේ සිට) එල්ලන්නට සළස්වන මෙන් පවසයි.-

32) මෙම ආයතයෙහි 'ජිලාබ්බ' යන්නෙන් භාවිත කර ඇති පදයට අරාබියෙන් සඳහන් වී ඇත්තේ එම පදයේ බහු වචනය වන 'ජලාබ්බ' යන පදයයි. 'ජිලාබ්බ' යන්නෙහි අර්ථය දැන ගැනීම සඳහා පහත සඳහන් කරුණු වෙත අවධානය යොමු කළ යුතුයි.

• අල් කුර්ආන් විශාරදයින්ගේ විග්‍රහයන්ට අනුව 'ජිලාබ්බ' යනු කාන්තාවක් තමා දෛනික ව පළඳින වස්ත්‍රයට පිටතින් මුළු ශරීරයම ආවරණය වන අයුරින් පළඳින පරිපූර්ණ වස්ත්‍රයකි. මෙම අර්ථය තහවුරු කරමින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සගයින්ගේ හා පුරෝගාමී ඉස්ලාමීය විද්වතුන්ගේ ප්‍රකාශනයන් බොහෝ ඇත.

1. "විශ්වාසිකයින්ගේ කාන්තාවන් තම නිවෙස් වලින් යම් අවශ්‍යතාවක් සඳහා පිට වන්නේ නම් ඔවුන් තම 'ජිලාබ්බ' වස්ත්‍රයන් මගින් එක් ඇහැක් පමණක් විවෘත වන අයුරින් තම හිස් මුදුනේ සිට තම මුහුණු ආවරණය කර ගන්නා ලෙස අල්ලාස් ඔවුන්ට අණ කර ඇත" යනුවෙන් අල් කුර්ආන් විශාරදයින්ගේ ප්‍රධානියා වන අබ්දුල්ලාස් ඉබ්නු අබ්බාස් ؓ තුමා පවසා ඇත.

2. මුහම්මද් ඉබ්නු සිරින් නම් ඉස්ලාමීය විද්වතා අබ්දුල් අස් සල්මානි නම් විද්වතාගෙන් මෙම ආයතය පිළිබඳව විමසූ විට එතුමාණන් තම හිස ඇතුළු ව මුහුණ ආවරණය කර වම් ඇස පමණක් නිරාවරණය කර පෙන්වූහ. (මූලාශ්‍රය: තෆ්සිර් ඉබ්නු කසිර් / සෆ්වකුත් තෆ්සිර්)

• සටහන: අබ්දුල් අස් සල්මානි යනු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ව මුණ නොගැසුනු නමුත් එතුමාණන්ගේ කාලයෙහි ජීවත් වූ ප්‍රකට ඉස්ලාමීය විද්වතෙකි. එකල විසූ මෙවැනි විද්වතුන්ට 'මුකළ්රමින්' යනුවෙන් පවසනු ලැබේ.

3. "අපි අන්‍ය පිරිමින්ගෙන් අපගේ මුහුණු (නොපෙනෙන පරිදි) ආවරණය කර ගත්තෙමු." යැයි අස්මා බින්ති අබ් බක්ර් ؓ තුමිය පවසා ඇත. (මූලාශ්‍රය : අල් හාකිම් - බුහාරි, මුස්ලිම් නැමැති හදීස් ග්‍රන්ථයන්හි කොන්දේසි අනුකූල වර්තාවකි) (අස්මා බින්ති අබ් බක්ර් ؓ තුමිය යනු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ භාර්යාවක් නොවූ එතුමන්ගේ සමකාලීන අනුගාමික කාන්තාවකි.)

මෙම පැළඳුම් ක්‍රමය පිළිබඳ ව පුරෝගාමී ආගමික විද්වතුන් දෙආකාරයකින් අදහස් දක්වති. ඉන් එක් විද්වත් පිරිසක් ඉහත සාක්ෂි පදනම් කර ගනිමින් මුස්ලිම් කාන්තාවක් අනිවාර්යයෙන් ශරීරයේ ආවරණය කළ යුතු කොටසෙහි නිර්ණායකය ඇගේ මුළු ශරීරයම බවත්, තවත් විද්වත් පිරිසක් අල් කුර්ආන් 24:31 යන ආයතය හා අදාළ සාක්ෂි පදනම් කර ගනිමින් අදහස් කරනුයේ ඇගේ මුහුණ හා අත්ලයන් හැර අන් සම්පූර්ණ ශරීරයම බවත් ය. මෙම පැළඳුම් ක්‍රම දෙක අතරින් ඕනෑම ක්‍රමයක් තෝරා ගැනීම එකී කාන්තාවගේ ස්වකැමත්ත මත සිදුවන්නකි.

ඉහත සඳහන් කරුණු තුළින් පැහැදිලිව ම සනාථ වන දෑ නම් 'ජිලාබ්බ' පැළඳුම් ක්‍රමය නවීන ව බිහි වූවක් හෝ මැද පෙරදිග අරාබි රටවල් වලින් පැමිණි සිරිතක් හෝ නොව. මෙය අල් කුර්ආනය මගින් ආගමානුගත වූ සමයේ පටන් මුස්ලිම්වරුන් අතර පැවති විෂයක් බව ය. එහෙත් මෙසේ කාන්තාවන්ගේ මුළු ශරීරයම ආවරණය වන පරිදි පැළඳුම් ක්‍රමයක් පෙර සිටම ජනයා අතර පැවති බව ඉතිහාසයේ අධ්‍යයනයන් තුළින් අවබෝධ වන කරුණකි. බයිබලය අනුව 'උප්පත්ති 38-14'හි තාමාර් විසින්ද 'උප්පත්ති 24-65'හි රෙබෙකා විසින්ද ජාකොබ්ගේ හා ආබ්‍රහම්ගේ ලේලිවරියන් විසින්ද මුහුණු ආවරණ පැළඳී බවට සාක්ෂි ඇත. තවද ඉස්ලාමයට බොහෝ කලකට පෙරම ඊජිප්තු, අරාබියානු, කනාන් ප්‍රදේශවාසී හා පර්සියානු කාන්තාවන් හිස සහ මුහුණ

لَيْنَ لَمْ يَنْتَهُ الْبُنْفُقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالرُّجْفُونَ فِي الْبَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ
 بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ ﴿٦١﴾ أَيُّهَا أَهْلُ الْقُرَىٰ خُذُوا وَتَقْتُلُوا

تَقْتِيلًا

-එය ඔවුන් හඳුනා ගනු ලැබීමටත් පීඩාවට පත් නොවීමටත් වඩාත් යෝග්‍යය වන්නේය.³³ තවද අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලී පරම කරුණාහරිත විය. (60) ආත්ම වංචනිකයින් ද සිත් තුළ (දුරාවාරය පිළිබඳව) ව්‍යාධියක් ඇත්තන් ද මදිනාවෙහි අසත්‍යය කටකතා පතුරුවන්නන් ද (ඔවුන්ගේ මෙම අයහ ක්‍රියාවන් ගෙන්) වැළකී නොසිටියේ නම් සැබැවින්ම අපි ඔවුනට එරෙහිව නුඹව අබිබවා යන්නට හරින්නෙමු. පසුව ඔවුහු ටික කලකට මිස එහි(මදිනාවෙහි) නුඹට අසල්වැසියන් බවට පත් නොවන්නෝය. (61) (පසුව,) ශාප කරනු ලැබුවන් ලෙස (ඔවුන් පිට කරනු ලබන්නෝය). කොතැනක ඔවුන්ව දකිනු ලැබුව ද ග්‍රහණය කරනු ලැබ මුළුමනින්ම ඔවුන්ව සාතනය කරනු ලැබේ.³⁴ -

සම්පූර්ණයෙන් වැසෙන පරිදි ආවරණයක් පැළඳී බව ක්‍රි.ව. පළමු ශත වර්ෂයේ ග්‍රීක ගෝලීය ශාස්ත්‍රඥ ස්ට්‍රාබෝ (Strabo) විසින් සකස් කරන ලද ලේඛනයේ හා තුන්වන සහ වර්ෂයේ ආරම්භක කාල වකවානුවේ විසූ කිතුනු ලේඛක ටර්ටුලියන් (Tertulian) විසින් සකස් කරන ලද 'කන්‍යාවන්ගේ මුහුණ ආවරණය කිරීම' යන අර්ථය ඇති (The Veiling of Virgins) නැමැති ග්‍රන්ථයේ සඳහන් කොට ඇත. ස්ත්‍රීන් මුහුණ ආවරණය කිරීම හා පිරිමින් සමග මිශ්‍ර නොවී කටයුතු කිරීම ක්‍රි.පූ. 300 දී පමණ ග්‍රීක රටෙහි ආරම්භ වූ බවට තොරතුරු ඇති අතර පර්සියාවේ බෙසන්තියානු පාලන යුගයේද මෙම සම්ප්‍රදාය පැවත ඇත. මෙම සමාජයේ ප්‍රභූ ස්ත්‍රීන් සාමාන්‍ය ජනයා සමග මිශ්‍ර වී කටයුතු නොකළ අතර ස්ත්‍රීන් නිවසින් බැහැර වන විට තමන්ව හඳුනා ගත නොහැකි පරිදි ආවරණය කර ගැනීම සම්ප්‍රදායක් ව පැවතියේය. නුදුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ විසූ ඇසිරියන් රජවරු ස්ත්‍රීන් බාහිර පිරිමින්ගෙන් වෙන් ව සිටිය යුතු බවත් අන්තඃපුර ස්ත්‍රීන් මුහුණ ආවරණයක් පැළඳිය යුතු බවත් නියෝග කොට තිබූ බව හා නාගරික ස්ත්‍රීන් මුහුණ ආවරණයක් පැළඳී අතර ගම්බද ස්ත්‍රීන් එසේ නොකළ බව ඉතිහාසය පෙන්වා දෙයි.

33) මදිනාවේ ඇතැම් මුනාඞ්චරු හෙවත් ආත්ම වංචනිකයින් මග තොටේ දී ස්ත්‍රීන්ට සමච්චල් කරන්නට වූහ. මොවුන්ගේ ජ්ලබාබ් වස්ත්‍රයෙන් තම මුහුණ වසා ගන්නා මෙන් මොවුන්ට අණ කරනු ලැබ ඇත්තේ මෙමගින් මොවුහු විනිත ස්ත්‍රීන් යැයි හඳුන්වනු ලැබ මොවුන් ව සමච්චල් කිරීමෙන් ආත්ම වංචනිකයින් වැළකෙනු ඇතැයි පිණිස ය. එමෙන්ම ආත්ම වංචනිකයින්ට මෙවන් පාප කර්මයෙන් වැළකෙන මෙන් ද නොඑසේ නම් ඔවුන් දඬුවම් කරනු ලබනු ඇත යැයි ද මෙහි දී ඔවුන්ට අවවාද කර ඇත.

34) මෙම ආයතය ද මුස්ලිම්වරුන්ට හා අල් කුර්ආනයට විරුද්ධව වැරදි අර්ථ දක්වනු ලබන ආයතයන් අතුරින් එකකි. මෙහි අදහස පැහැදිලිවම අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා මෙයට පෙර පසු ඇති ආයතයන් දෙස බැලිය යුතුය. මන්දයත් මෙම ආයතයන් හා මේවා සඳහන් වී ඇති මෙම සුරාව හිජ්ර්* පස්වන වර්ෂයේ සිදු වූ 'අන්සාබ්' නම් යුද්ධය හා 'බනු කුරෙයිෆා' නම් යුද්ධය හා සම්බන්ධ වූවකි. මදිනාවෙහි සිදු වූ 'අන්සාබ්' නම් යුද්ධයෙහිදී මුස්ලිම්වරුන්ගේ අසල්වැසි ගම්මානයේ විසූ යුදෙව්වන් සමා කළ නොහැකි දෝහිකමක් මුස්ලිම්වරුන්ට සිදු කළේය. " මදිනාවට කුමන අවස්ථාවක වුව ද සතුරන් විසින් ප්‍රහාර එල්ල කරනු ලබන්නේ නම් එවිට සියල්ලන්ම එක්වී සතුරන්ට පහර දිය යුතුය"යි මදිනාවේ මුස්ලිම්වරුන් හා එම යුදෙව්වරුන් අතර ගිවිසුමක් තිබුණි. වරක් මක්කාවේ ආදේශකයින් තවත් ගෝත්‍රිකයින් පිරිසක් සමගවින් මුස්ලිම්වරුන් විනාශ කිරීමේ අරමුණින් මදිනාවට ප්‍රහාර එල්ල කළේය. එවිට මුස්ලිම්වරුන් සතුරන්ව මදිනාව

තුළට ඇතුළු වීමට ඉඩ නොදී වැළැක්වීම සඳහා සතුරන්ගේ අශ්වයන් පවා තරණය කළ නොහැකි තරමට යුද කුමන්ත්‍රණයක් ලෙස මදීනාවේ සීමාව වටා විශාල පළල් අගල් හැරිය යුතු තත්ත්වයක් උදා විය. මෙම තත්ත්වයේ දී යුදෙව්වරුන් ගිවිසුමට අනුව මුස්ලිම්වරුන්ට උදව් කර මදීනාව ආරක්ෂා කිරීමෙහි කොටස්කරුවන් බවට පත් වුවද සතුරන් වන මක්කාවේ ආදේශකයින්ට උදව් කරන්නන්ව ද සිටියෝය. මේ අතර එහි තවත් පිරිසක් සිටියෝය. මොවුන් තමන්ව මුස්ලිම්වරුන් යැයි පෙන්වමින් සිටියද මුස්ලිම්වරුන්ගේ සතුරන් සමග මිතුරුකම් පවත්වමින් විශ්වාස දෝහිව සිටියෝය. පෙර ආයතයෙහි ආත්ම වංචනිකයින් යැයි පවසා ඇත්තේ මොවුන් පිළිබඳවය. මෙම තත්ත්වයේ දී මුස්ලිම්වරුන්ට විශාල බලයක් වී තිබුණේ ඔවුන්ගේ දේව විශ්වාසය හා ධෛර්යමත් බවය. නමුත් මෙම ආත්ම වංචනිකයින් මුස්ලිම්වරුන්ගේ මෙම ධෛර්යමත් බව බිඳ දමා ඔවුන්ව මානසිකව බලහීන තත්ත්වයකට හෙළීම සඳහා වෙර දරමින් සිටියෝය. මේ සඳහා මොවුන් මුස්ලිම්වරුන් අධෛර්යමත් වන අයුරින් ගෞරවනීය මුස්ලිම් පතිවත් කාන්තාවන් පිළිබඳව බොහෝ කටකතා පතුරුවමින් සිටියෝය. මන්දයත් මෙවැනි ව්‍යාජ ප්‍රවෘත්තීන් මගින් මිනිසා මානසිකව කලබලකාරී තත්ත්වයකට පත්වන හෙයිනි.

මෙම ආයතයෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ මෙවැනි දෝහිකම් කළ වංචනිකයින් පිළිබඳවය. දුර සිට පහර දෙන සතුරාට වඩා මිතුරෙකු යැයි රඟමින් ළඟ සිටින සතුරා ඉතා භයානක වන හෙයින් මුස්ලිම්වරුන් මොවුන් පිළිබඳව දැනුවත් වනු පිණිස අල්ලාහ් මොවුන්ගේ මෙම ක්‍රියාවට සුදුසු දඬුවම දන්වමින් මෙම ආයතය පහළ කොට ඇත. යුක්ති සහගතව බැලූ කල එක් රටක වෙසෙන යම් පිරිසක් එහි වැසියන් සමග මිත්‍රත්වයෙන් කටයුතු කරගෙන ඔවුන්ගේ සතුරන් සමග රහස්‍ය සම්බන්ධකම් පවත්වාගෙන ඔවුනට එරෙහිව කටයුතු කරන්නේ නම් මෙවැන්නන්ව සිරභාරයට ගැනීම හා ඔවුනට ඉතා දැඩි දඬුවම් කිරීම සාමාන්‍ය කටයුත්තකි.

ප්‍රායෝගික ව ගත් කල මෙය මොවුනට ආරම්භයේම මරණ දඬුවම නියම කළ යුතු වරදක් වුවද මෙම ආයතයෙහි මෙවැන්නන්ට පළමුව අල්ලාහ් ශාපය පමණක් කර මරණ දඬුවම ඉටු කරන ලෙස විධානය කොට නැත. එයට පටහැනිව මොවුන් කරගෙන සිටින වංචාවන් හා ගිවිසුම් කඩ කිරීම් පිළිබඳව අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට අවබෝධ කර දී මොවුනට අවවාදයක් ලෙස වී මොවුන් මෙයින් වැළකී සිටිනු පිණිස මෙම ආයතය පහළ කර ඇත. මෙලෙස ගිවිසුම් කඩ කර වංචා කළවුන්ට දඬුවමින් මිදීමට අල්ලාහ් අවස්ථාවක් ද ලබා දී 'ඔවුන් තමන් කරමින් සිටින වංචා සහගත ක්‍රියාවලින් මිදුනේ නැතිනම් ඔවුන්ගේ අවසන් තීන්දුව මෙම වැකියෙහි සඳහන් පරිදි මෙලොවෙහිම සිදුවනු ඇතැ'යි ද 'මෙවැන්නන් සමග අල්ලාහ්ගේ පිළිවෙත මෙලෙසයැ'යි ද දන්වා ඇත. අල්ලාහ් මෙම වංචනිකයින්ට කිසිදු අවස්ථාවක් ලබා නොදී මරා දමන ලෙස අණ කර සිටියද එය යුක්තියට පටහැණි නොවන්නකි. මන්දයත් අප සියල්ලන්ම මෙරටේ වැසියන්ය. මෙම භූමිය අපි ගරු කරන්නෙමු. මෙරට වැසියන්ගෙන් යම් කෙනෙකු හෝ යම් පිරිසක් මෙම භූමියෙන් සියලු ආරක්ෂාවන්, පහසුකම් හා ප්‍රයෝජනයන් ලබමින් මෙම දේශයේ සතුරන් සමග එක් වී දේශද්‍රෝහී ක්‍රියාවක යෙදෙමින් සතුරන්ට ඔත්තු කාරයෙකු ලෙස ක්‍රියා කරන්නේ නම් එවැන්නන්ට ලැබිය යුතු දඬුවම කුමක්ද? රජය විසින් මෙවැන්නන්ව සිරභාරයට ගැනීම හෝ ඔවුනට මරණ දඬුවම නියම කිරීම සාධාරණයක් නොවන්නේ ද.

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾ يَسْأَلُكَ النَّاسُ
 عَنِ السَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ
 اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرَيْنَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ لَا يَجِدُونَ فِيهَا وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
 ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا
 رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ
 الْعَذَابِ وَالْعَنَاهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾

-(62) (මෙය) මීට පෙර (ප්‍රජාවන්හි) වාසය කර ගියවුන්ගේ විෂයෙහි අල්ලාහ්ගේ පිළිවෙතක් වශයෙනි.³⁵ තවද නුඹ අල්ලාහ්ගේ පිළිවෙතෙහි කිසිදු වෙනස් කිරීමක් නොදකින්නේමය.

(63) (නබිවරය, ලොව අවසාන) “හෝරාව (පැමිණෙනුයේ කවදාද?” යන්න) පිළිබඳව ජනයිත් නුඹගෙන් විමසති. (එයට) නුඹ “එහි දැනුම ඇත්තේ අල්ලාහ් අබියසම යැ”යි පවසවු. තවද (එම අවසන්) හෝරාව සමීපව තිබිය හැකි බවට නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (64) සැබැවින්ම අල්ලාහ් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ශාප කළේය.³⁶ තවද ඔහු ඔවුනට දරුණු ගින්නක් සූදානම් කර ඇත. (65) නිරන්තරයෙන්ම ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. (දඬුවමින් ආරක්ෂා කරන) ආරක්ෂකයෙකුට හෝ උදවු කරුවෙකුට ඔවුන් නොලබන්නෝය. (66) ඔවුන්ගේ මුහුණු (නිරා) ගින්න තුළ හරවනු ලබන දින “අහෝ! අප අල්ලාහ්ට අවනත වන්නට තිබුණි. තවද රජුල්වරයාට අවනත වන්නට තිබුණි.” යැයි ඔවුහු පවසති. (67) තවද “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම අපි අපගේ නායකයින්ට ද අපගේ ජ්‍යෙෂ්ඨයින්ට ද අවනත වූයෙමු. එබැවින් ඔවුහු අපව (යහ)මාර්ගයෙන් මුළාවට පත් කළෝයැ”යි ඔවුහු පවසති. (68) (තවද) “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔවුනට (අපගේ දඬුවම මෙන්) දඬුවමින් දෙගුණයක් නුඹ දෙනු මැනව! තවද ඔවුනට මහා ශාපයක්ව ශාප කරනු මැනව!” (යැයි ද පවසති.)

35) “අල්ලාහ්ගේ පිළිවෙතෙහි කිසිදු වෙනස් කිරීමක් නොදකින්නේමය” යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ, පාපතරයින්ව අල්ලාහ් කෙසේ දඬුවම් කළේ ද එසේම මින් මතුවට කවුරුන් හෝ අබණ්ඩව පාපයන් කරන්නේ ද ඔවුන්ව ද අල්ලාහ් එලෙසම දඬුවම් කරනු ඇත යන්නයි.

36) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 33:57 හි පාද සටහන බලන්න.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا ۗ وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ
 وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ
 وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا
 الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
 الْإِنْسَانُ ۗ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

(69) විශ්වාස කළවුනි, මූසාව* හිංසාවට පත් කළ අය මෙන් නුඹලා නොවවු. පසුව අල්ලාස් ඔවුන් පැවසූ දැයින්³⁷ ඔහුව(මූසාව) නිදොස් කළේය. තවද අල්ලාස් අබියස ඔහු ගෞරවනවිත විය. (70) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා අල්ලාස්ට බිය හක්තිමත් වවු. තවද නුඹලා (යුක්තිගරුක) සෘජු වචන පවසවු. (71) (එසේ නුඹලා කළේ නම්) ඔහු(අල්ලාස්) නුඹලාට නුඹලාගේ ක්‍රියාවන් සංශෝධනය කරන්නේය. තවද ඔහු නුඹලාට නුඹලාගේ පාපයන් ක්ෂමා කරන්නේය. තවද කවරෙකු අල්ලාස්ට හා ඔහුගේ රසුල්වරයාට* අවනත වන්නේ ද සැබැවින්ම ඔහු මහත් වූ ජයග්‍රහණයක් ලෙස ජයග්‍රහණය ලැබුවේය.

(72) සැබැවින්ම අපි 'අමානකය'* අහස් කෙරෙහි ද මිහිතලය කෙරෙහි ද කඳු කෙරෙහි ද (එය උසුලන ලෙස) ගෙන හැර පෑවෙමු. එවිට ඒවා (සියල්ල) එය ඉසිලීමට ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. තවද ඉ(සිලීමෙන්) ඒවා බියට පත් විය. (නමුත්) මිනිසා එය ඉසිලීය.³⁸ සැබැවින්ම ඔහු(මිනිසා තමාටම) අපරාධ කරන්නෙකු ද (ඒ පිළිබඳව) අඥානයෙකු ද විය.³⁹ -

37) යුදෙව්වන් නබි මූසා* කුමාණන්ට විවිධ බොරු වෝදනා එල්ල කළෝය. ඒ සියලු දැයින්ම අල්ලාස් ඔහුව නිදොස් යැයි ඔප්පු කළේය.

38) මෙහි සඳහන්ව ඇති අමානකය හෙවත් වගකීම යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ සිය කැමැත්තෙන් අල්ලාස්ගේ විධානයන්ට අවනත වීමයි. එනම් මිනිසා ද අනෙකුත් මැවුම් මෙන් සාමාන්‍ය මැවීමක් වුවද අල්ලාස්ට අවනත වීම හෝ අකීකරු වීම හෝ යන්ත තෝරා ගැනීමේ හැකියාව ඇත්තේ මිනිසාටය. මෙමගින් ඔහුට ස්වර්ගය හෝ නිරය හෝ යන දෙකින් එකක් හිමි වේ. එනමුත් අහස්, පොළොව හෝ කඳු වැනි මැවුම් සඳහා ස්ව තෝරාගැනීමක් නොමැති හෙයින් ස්වර්ගය හෝ නිරය ලැබීම යන තත්ත්වයක් ඒවාට උදා වන්නේ නැත.

39) "(මිනිසා තමාටම) අපරාධ කරන්නෙකු ද (ඒ පිළිබඳව) අඥානයෙකු ද විය." යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ මිනිසා අල්ලාස්ගේ විධානයට අකීකරු වීම තුළින් ඔහුට මරණින් මතු ජීවිතයේ ඉතා දරුණු දඬුවමක් හිමි වේ යන්නයි. මෙසේ මොහු දඬුවම් ලැබීමට හේතුව 'තමාගේ අකීකරු වීම' බැවින් ඔහු තමාටම අපරාධ කළා හා සමානය. එසේනම්, පාපයන්ට දරුණු දඬුවම් ඇති බව පූර්ව දැනුම් දීමක් කර තිබියදීත් එම පාපයේ නියැලෙන්නේ නම් ඔහු අඥානයෙකු නොවන්නේ ද?

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٤٧﴾

-(73) ආත්ම වංචනික පිරිමින්ට හා ආත්ම වංචනික ස්ත්‍රීන්ට ද (අල්ලාන්ට) ආදේශ කරන පිරිමින්ට හා ආදේශ කරන ස්ත්‍රීන්ට ද අල්ලාන් දඬුවම් දීම පිණිස ද විශ්වාසිකයින්ට හා විශ්වාසික කාන්තාවන්ට අල්ලාන් පශ්චාත්තාපය පිළිගැනීම පිණිස ද (ඔහු 'අමානකය' ගෙන හැර පෑවේ)ය. තවද අල්ලාන් අති ක්ෂමාශීලී පරම කරුණාහරිත විය.

34

سورة سبأ

සූරා සබ:

(සබ: නගරය)

හැඳින්වීම

ප්‍රතික්ෂේපකයින් ඉස්ලාමයට එරෙහිව එල්ල කළ චෝදනාවන්ට පිළිතුරු මෙම සුරාවෙහි* අන්තර්ගත වන අතර ඔවුන්ව සත්‍යය කරා ඇරයුම් කර නබි දාවුද්* ﷺ තුමාණන්ගේ, නබි සුලෙයිමාන්* ﷺ තුමාණන්ගේ සහ සබ්‍ය වැසියන්ගේ වෘත්තාන්තයන් ද මෙහි සඳහන් කර ඇත. ඔවුන් සියලු දෙනාටම අල්ලාහ් දියුණු ආර්ථිකයක් හා පාලන බලයක් පිරිනමා ඔවුන්ට ආශීර්වාද කර තිබිණ. එනමුත් නබි දාවුද්* ﷺ තුමාගේ හා නබි සුලෙයිමාන්* ﷺ තුමාගේ ධනය, ඔවුන් දෙදෙනා අල්ලාහ්ට හා අන් මිනිසුන්ට කළ යුතු වගකීමෙන් ඔවුන්ව වැළැක්වූයේ නැත. එම ධන සම්භාරය හේතුවෙන් ඔවුන් උඩඟු නොවුණෝය. එහෙත් සබ්‍ය වැසියන්ට අල්ලාහ් කළ ආශීර්වාදයට ඔවුන් කෘතඥ නොවී ඔවුන්ගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ්ට පිටුපාමින් සිටි හෙයින් මොවුන්ගේ මෙම ගර්වය හා අකෘතඥභාවය තම විනාශයට හේතු සාධක විය යන්න මෙම සුරාවෙහි සඳහන් වී ඇත.

34 සූරා සබ: (සබ: නගරය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 54 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْحَدُّ لِلّٰهِ الَّذِي لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهٗ الْحَدُّ فِي الْاٰخِرَةِ ۗ وَهُوَ الْحَكِیْمُ
 الْخَبِیْرُ ﴿١﴾ یَعْلَمُ مَا یَدْبُرُ فِي الْاَرْضِ وَمَا یَخْفٰی مِنْهَا وَمَا یَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا یَعْرَجُ
 فِیْهَا ۗ وَهُوَ الرَّحِیْمُ الْغَفُوْرُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَا تَأْتِیْنَا السَّاعَةُ ۗ قُلْ بَلٰی وَرَبِّیْ
 لَتَأْتِیَنَّكُمْ ۗ عِلْمِ الْغَیْبِ لَا یَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِی السَّمٰوٰتِ وَلَا فِی الْاَرْضِ وَلَا اَصْغَرُ
 مِنْ ذٰلِكَ وَلَا اَكْبَرَ ۗ اِلَّا فِیْ كِتٰبٍ مُّبِیْنٍ ﴿٣﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අහස්හි ඇති දෑ ද මිහිතලයෙහි ඇති දෑ ද කවරෙකු සතුට තිබෙන්නේ ද එම අල්ලාහ්ටම සියලු පැසසුම් හිමිය. තවද මතු ලොව සියලු පැසසුම් ද ඔහු සතුය. තවද ඔහු සර්ව ප්‍රඥාවන්තය අභිඥානවන්තය. (2) මිහිතලයෙහි පිවිසෙන (ජලය මෙන්) දෑ හා ඉන් බැහැර වන (පැලෑටි මෙන්) දෑ ද අහසින් පහළ වන (වැසි වැනි) දෑ හා එහි ඉහළට යන (යහකියා වැනි) දෑ ද ඔහු මැනවින් දන්නේය. තවද ඔහු පරම කරුණාහරිත අති ක්ෂමාශීලිය. (3) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් “(ලොව අවසන්) හෝරාව අප වෙත නොපැමිණෙන්නේ යැ” යි පැවසුවෝය. “නොඑසේය. ගුප්ත දෑ දන්නා මාගේ පරමාධිපති මත දිවුරමින් සැබැවින්ම එය නුඹලා වෙත පැමිණෙන්නේමය. අහස්හි ද මිහිතලයෙහි ද අණු ප්‍රමාණයක දැයක් වුවද ඔහුගෙන් සැඟවෙන්නේ නැත. තවද එයට වඩා ඉතා කුඩා දැයක් වුව ද ඉතා විශාල දැයක් වුව ද (ලව්හුල් මහ්ලූල්* නම්) පැහැදිලි පුස්තකයෙහි (සටහන් වී) මිස නැත.” යැයි (නබිවරය,) තුඹ පවසවු.¹

1) මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් විනිශ්චය දිනයෙහි මිනිසාව නැවත නැගිටුවනු ලැබීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට හේතු වූයේ කෙනෙකු මරණයට පත් වීමෙන් පසු ඔහුගේ සිරුර දිරාපත් වී පොළොවෙහි විවිධ පැති වලට කැබලි වශයෙන් පැතිරී යාමෙන් පසුව නැවතත් එය කෙසේ එක් රැස් කළ හැකි ද? යන ගැටළුව ය. මෙම ආයතයෙන් අදහස් වන්නේ අහස්හි හෝ පොළොවෙහි ඇති අණු ප්‍රමාණයේ දැයක් පවා අල්ලාහ්ගේ දැනුමෙන් හෝ ඔහුගේ පාලනයෙන් පරිබාහිර නොවේ යන්න හැඟවීමට ය.

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا
 فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي
 أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ ۖ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَبِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمْرَقٍ ۖ إِن كُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾
 أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۗ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ
 الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ إِنَّ نَشْرًا
 نَّخَسِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ

مُنِيبٌ

(4) විශ්වාස කර යහකම් කළවුන්ට ප්‍රතිඵල පිරිනැමීම පිණිස (ලොව අවසන්
 හෝරාව පැමිණෙන්නේම)ය. ඔවුන්මය (එදින) පාප ක්ෂමාව හා ගෞරවනීය
 සම්පත් හිමියන් වන්නේ. (5) තවද අපගේ වදන් විෂයෙහි (අපව) නොහැකියාවට
 පත්කරන්නන් ලෙස (උපකල්පනය කරමින්) උත්සාහ කළවුන්ට (එලවිපාක
 පිරිනැමීම පිණිස ද ලොව අවසන් හෝරාව පැමිණෙන්නේය.) ඔවුන්මය (එදින)
 බේදජනක දඬුවමින් වූ වේදනීය දඬුවමක හිමියන් වන්නේ. (6) තවද නුඹගේ
 පරමාධිපතිගෙන් නුඹ වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ(අල් කුර්ආනය) සත්‍යය යැයි ද
 එය අති බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රශංසාලාභීගේ(අල්ලාන්ගේ) මාර්ගය වෙත මග
 පෙන්වන්නක් යැයි ද ඥානය දෙනු ලැබුවන් දකින්නෝය.

(7) "නුඹලා (මරණයට පත් වී) සම්පූර්ණයෙන් කැබලි බවට පත්වූ පසුව ද
 සැබැවින්ම නුඹලා (නැවත) නව මැවුමක (නැගිට)වන්නෝය යැයි නුඹලාට
 පවසන පුද්ගලයෙකු පිළිබඳව අප නුඹලාට දන්වන්න දැ?"යි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්
 (සමච්චල් සහගතව මුහම්මද්ව* අගවා) පැවසුවෝය. (8) "අල්ලාන් පිළිබඳව ඔහු
 බොරුවක් ගෙතු වේ ද? නැතහොත් ඔහු තුළ උමතුභාවයක් ඇත් ද?" (යැයි ද
 පැවසුවෝය.) එසේ නොව, මතුලොව පිළිබඳව විශ්වාස නොකරන්නන් දඬුවමෙහි
 ද (යහමගින්) දුරස්ථ වූ මුළාවෙහි ද වෙති. (9) ඔවුන්ට ඉදිරියෙන් ඇති තවද
 ඔවුන්ට පසු පසින් ඇති අහස හා මිහිතලය ඔවුහු නොදුටුවෙහු ද? අප අභිමත
 කළේ නම් මිහිතලයෙහි ඔවුන්ව අප ගිල්වන්නට තිබිණ. නැතහොත් අහසින් වූ
 කැබලි ඔවුන් මත අප හෙළන්නට තිබිණ. සැබැවින්ම එහි (අප වෙත) නැඹුරු වන
 සෑම ගැත්තෙකුටම සංඥාවක් ඇත.

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يُجِبَالٌ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ ۚ وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنْ أَعْمَلَ
 سَبِغَتٍ وَقَدَّرْنَا فِي السَّيِّدِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا ۖ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَرُسُلِينَ الرِّيحِ
 عُذُوهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ ۚ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَظْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ
 بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَنْ يَرِغْمُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا
 يَشَاءُ مِنْ مَّحَارِبٍ وَتَبَائِلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رُسِيَّتٍ ۖ اِعْمَلُوا الْاَل دَاوُدَ شُكْرًا ۚ وَ
 قَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ ﴿١٣﴾

(10) තවද සැබැවින්ම අපි දොවුද්ට* අපගෙන් වරප්‍රසාද පිරිනැමුවෙමු. “ අහෝ කඳු හා පක්ෂිය, ඔහු සමග නුඹලා ද (අල්ලාෂ්ව) නැවත නැවතත් සුවිශුද්ධ කරවු.” (යැයි අපි පැවසුවෙමු.)² තවද අපි ඔහුට යකඩ මෙලෙක් කර දුන්නෙමු. (11) “(අහෝ දොවුද්, එමගින්) නුඹ යුද ඇඳුම් සාදවු. (එහි) කරවලලු නිසි ලෙස පිළියෙල කරවු. තවද (දොවුද්ගේ ජනයානි,) නුඹලා යහකම් කරවු. සැබැවින්ම මම නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව නිරීක්ෂකය.” (යැයි ද පැවසුවෙමු.)

(12) තවද සුලෙයිමාන්ට* සුළඟ(අප විසින් වසඟ කර දෙනු ලැබී)ය. එ(ම සුළඟ)හි උදෑසන ගමන එක් මසක දුර(ප්‍රමාණ)ය. එහි සවස් ගමන එක් මසක දුර(ප්‍රමාණ)ය.³ (ජලය මෙන්) තඹ උල්පතක් ඔහු වෙනුවෙන් ගලා බසින්නට සැලැස්වූයෙමු. තවද ජිත්වරුන්* අතුරින් ඔහුගේ පරමාධිපතිගේ අනුමැතියෙන් ඔහු ඉදිරියේ සේවය කරන්නන් ද සිටිති. ඔවුන් අතුරින් කවරෙකු අපගේ අණට පිටුපාන්නේ ද ඔහුට ඇවිලෙන ගින්නේ⁴ දඬුවම විඳින්නට සලස්වන්නෙමු. (13) මිෂ්රාබයන්⁵, ප්‍රතිමාවන්, තටාකයන් මෙන් (විශාල) බඳුන් හා (ආහාර පිසීම සඳහා පොළොවට) සවි කරන ලද විශාල බඳුන් අතුරින් ඔහු(සුලෙයිමාන්) අභිමත කළ දෑ ඔහු වෙනුවෙන් ඔවුහු(ජිත්වරුන්) ඉදි කරන්නෝය. දොවුද්ගේ* නිවැසියානි, (අල්ලාෂ්ට) කෘතවේදී වනු පිණිස නුඹලා යහකම් කරවු. මාගේ ගැත්තන් අතුරින් (අල්ලාෂ්ට) කෘතවේදී වනුයේ ඉතා ස්වල්ප දෙනෙකි.-

2) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 21:79 වන ආයතය එහි පාද සටහන සමග බලන්න.
 3) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 21:81 වන ආයතය එහි පාද සටහන සමග බලන්න.
 4) ‘ඇවිලෙන ගින්න’ යනු අල්ලාෂ්ගේ අණට හා නබි සුලෙයිමාන් ෪෪ කුමාණන්ගේ අණට අකීකරුවූවන්ට දඬුවම් කිරීම සඳහා විනිශ්චය දිනයේ සුදානම් කරනු ලැබ ඇති නිරා ගින්නයි. තවද මෙයට ඔවුන්ගේ දඬුවමක් වශයෙන් මෙලොවෙහිම සුදානම් කරනු ලැබූ ගින්නක් යන්නෙන් ද අදහස් දැක්විය හැක.
 5) මිෂ්රාබ යන අරාබි පදයට මාළිගය, මස්ජිදය හා උස් ගොඩනැගිල්ල යන අර්ථයන් ඇත.

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ
 تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَنْ لَوْ كَانَُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾ لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ
 فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ ۖ جَنَّاتٍ عَنْ يَّيْبٍ ۖ وَسِبْطَالٍ ۖ كُلُّ مِمَّن رَزَقَ رَبُّكَ مِنْ رِزْقِ رَبِّكَ وَأَشْكُوا لَهَا ۖ بَدْدَةً طَيِّبَةً
 وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾

(14) ඔහුට(සුලෙයිමාන්) අප මරණය නියම කළ කල්හි ඔහුගේ මරණය පිළිබඳව (පුවත) ඔහුගේ රාජ්‍ය සංකෝලය අනුභව කරමින් සිටි (වේයන් වැනි) කෘමීන් මිස ඔවුන්ට(ජිත්වරුන්ට) දැන්වූයේ නැත. පසුව ඔහු(ගේ සංකෝලය කැඩී ඔහු) බිම වැටුණු කල්හි ජිත්වරුන් “තමන් ගුප්ත දෑ පිළිබඳව දැන සිටියේ නම් (ඔහුට වහල්ව කටයුතු කිරීම වන) නින්දනීය දඬුවමෙහි තමන් (දිගු කලක්) රැඳී නොසිටිනු ඇතැ”යි පහදා ගත්තේය.⁶

(15) සැබැවින්ම සබ්‍ය (නගර) වැසියන්ට ඔවුන්ගේ වාසස්ථානයෙහි සංඥාවක් තිබුණි. (එනම්) දකුණු පසින් ද වම් පසින් ද උයන් දෙකකි.⁷ “නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ ජීවන සම්පතීන් නුඹලා භුක්ති විඳි ඔහුට කෘතචේදී වවු. (මෙය) පරිශුද්ධ නගරයකි. තවද (අල්ලාස්) අති ක්ෂමාශීලී පරමාධිපතිය.” (යැයි සබ්‍ය නගර වැසියන්ට ඔවුන්ගේ නබිවරුන්* විසින් පවසනු ලැබීය.)-

6) ‘පෙරුසලම්’ නම් බයිතුල් මක්දිස් නම් මස්ජිදය ඉදි කිරීමේ කටයුත්ත නබි සුලෙයිමාන් කෘතූමාණන් ජිත්වරුන්ට පැවරුවේය. ඔවුන් මෙම කටයුත්තෙහි නියැලෙන්නේ ඔහු අධීක්ෂණයෙහි සිටින විට පමණි. එහෙයින් ඔහු එම ස්ථානයට අසල පිහිටි තමන්ගේ නැගුණුම කරන තැනෙහි තම සංකෝලයට බර දී ඔවුන් ඉදිරියෙහි සිට ගත්තේය. මෙම තත්ත්වයෙහිම ඔහු මරණයට පත් වූ නමුත් ඔහුගේ සංකෝලය ආධාරයෙන් ඔහුගේ ශරීරය බිම නොවැටුණි. තමන් ඉදිරියේ සිටගෙන සිටින නබි සුලෙයිමාන් කෘතූමාණන් මරණයට පත් වී ඇත යන කරුණ නොදන් ජිත්වරුන් මොහු අධීක්ෂණයේ සිටිනවා යැයි සිතා මස්ජිදය ඉදිකිරීමේ කටයුත්ත පරිපූර්ණ කළේය. පසුව කෘමීන් විසින් කනු ලැබූ ඔහුගේ සංකෝලය කැඩී මොහුගේ ශරීරය බිම වැටුණු විට මොහු මරණයට පත් වී ඇත යන්න ජිත්වරුන්ට පැහැදිලි විය. මෙයින් පැහැදිලි වන එක් කරුණක් නම් ගුප්ත දෑහි දැනුම හෝ අනාගතයේ දැනුම ජිත්වරුන්ට පවා නොමැත යන්නය. තවත් කරුණක් නම් නබිවරුන්ගේ* ශරීරය නරක් වී හෝ පොලොවේ දිරාපත් වී හෝ නොයන බව ය.

7) ‘සබ්‍ය වැසියන්’ යනු යෙමන් දේශයෙහි වාසය කළ එක් පිරිසකි. ඔවුන්ට ඉමහත් ශිෂ්ඨාචාරයක් තිබුණි. ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන මාර්ග අවට විශාල උයන් හා පලතුරු වතු පිරි තිබුණි. ඔවුන්ට මෙවන් අලංකාර සම්පත් දුන් පරමාධිපති අල්ලාස්ට කෘතඥ වීම වෙනුවට ඔවුන්ගේ මෙම ලෞකික ජීවිතයේ මෝහනය නිසා ඔවුන් තම පරමාධිපති අමතක කළේය. තවද ඔවුන්ට අල්ලාස් විසින් කරනු ලැබූ අනිවාර්යය වගකීම් නොතකා හැරියේය. අවසානයේ දී ඔවුන්ගේ මෙම ගර්වය නිසා ඔවුහු අල්ලාස්ගේ දඬුවමට භාජනය වූහ. ‘මආරිබ්’ නම් ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන ජල සම්පාදනය වන ඔවුන්ගේ විශාල වේල්ල බිඳී මුළු නගරයම යට වී ඔවුන්ගේ උයන් හා ගොවිපළ සියල්ල විනාශ වී ගියේය.

فَاعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ اٰكْلِ خَبِطٍ وَّ
 اٰثِلٍ وَّشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيْلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ۗ وَهَلْ نُجَازِيْ اِلَّا الْكَافِرِيْنَ ﴿١٧﴾ وَّ
 جَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيْهَا قُرَىٰ ظَاهِرَةً ۗ وَجَعَلْنَا فِيْهَا السِّيْرَ ﴿١٨﴾ سِيْرُوْا
 فِيْهَا لِيَاْتِيْ اَيَّامًا اٰمِنِيْنَ ﴿١٩﴾ فَقَالُوْا رَبَّنَا لِمَ جَعَلْنَا لِكُلِّ قَرْيَةٍ اٰسْفَارًا ۗ وَظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
 اَحَادِيْثًا وَّمَرَقْنَاهُمْ كُلَّ مَرْجِيٍّ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شٰكُوْرٍ ﴿٢٠﴾

- (16) එහෙත් ඔවුහු පිටුපෑවෝය. අපි ඔවුන් කෙරෙහි බැරෑරුම් අමුණු (බිඳුම්න් විශාල) ජල ගැල්මක් යැව්වෙමු. තවද අපි ඔවුන්ගේ (නැවුම් පලතුරු පල දුන්) උයන් දෙක වෙනුවට තිත්ත ගෙඩි වලින් (යුත් ගස්) ද අස්ල් ගස්⁸ හා මසන් ගස් ස්වල්පයකින් යුත් උයන් දෙකක් ඔවුනට දුන්නෙමු. (17) ඔවුන් අකෘතඥවේදී වූ හේතුවෙන් අපි එය(දඬුවම) ඔවුනට එලවිපාක ලෙස පිරිනැමුවෙමු. තවද අකෘතඥවේදීන්ට හැර අපි (මෙලෙස) පලවිපාක පිරිනමන්නෙමු ද? (18) තවද අපි ඔවුන් අතර හා අප අභිවෘද්ධිමත් කළා වූ නගරයන් අතර පෙනෙන තෙක් මාන(යන්හි) ගම්මානයන් ඇති කළෙමු. තවද එහි ගමන් බිමන්(හි දුර ප්‍රමාණය) පිළියෙල කළෙමු. එ(ම මාර්ගයෙහි) නුඹලා ෧ දවසෙහි නිර්භියව ගමන් කරවු.⁹ (19) නමුත් ඔවුන් “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපගේ ගමන් බිම් අතර (ඇති දුර) දුරස්ථ කරවු.” යැයි ඇයැද සිට ඔවුන් තමන්ටම අපරාධ කර ගත්තෝය. එබැවින් අපි ඔවුන්ව (මතු ජනයන් අතර කතාබහට ලක් වන) කථා වස්තූන් බවට පත් කළෙමු. තවද අපි ඔවුන්ව (බොහෝ නගරයන් වලට) සහමුලින්ම වෙන් කර දැමුවෙමු.¹⁰ සැබැවින්ම එ(ම සිදුවීමෙහි) දැඩි ඉවසිලිවන්ත මහා කෘතඥවේදී සියල්ලන්ට ආදර්ශයන් ඇත.-

8) ‘අස්ල් ගස්’ යනු සදාහරිත ශාකයක් වන අතර ඊට එළඹිදෙල්ල යනුවෙන් ද පවසනු ලැබේ.
 9) “අප අභිවෘද්ධිමත් කළා වූ නගරයන්” යනුවෙන් මීට පෙර ආයතනයන් අදහස් කරන්නේ සිරියාව හා පලස්තීනයයි. ව්‍යාපාර සඳහා සබ්‍ර: වැසියන් මෙම නගර වලට ගමන් කරන්නට වූහ. මොවුන් සිරියාවට හා පලස්තීනයට යන ප්‍රධාන මාර්ගයන්හි එකිනෙකට සමීපව ඇති බොහෝ ගම්මානයන් තිබුණි. මෙහිසා ඔවුන්ගේ ගමන ඉතා පහසු විය. එබැවින් ඔවුනට ඕනෑම අවස්ථාවක දී ජනයා ගැවසෙන ස්ථානයක විවේක ගැනීමට හැකි විය. “තවද එහි ගමන් බිමන්(හි දුර ප්‍රමාණය) පිළියෙල කළෙමු.” යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ද මෙයයි. මෙයින් ඔවුනට ඇති තවත් ප්‍රයෝජනයක් වූයේ මං කොල්ලකෑම වැනි දැයින් ආරක්ෂාව ලැබීමය. “එ(ම මාර්ගයෙහි) නුඹලා ෧ දවසෙහි නිර්භියව ගමන් කරවු.” යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ද මෙයයි. අල්ලාන්ගේ මෙපමණ ආශීර්වාදයන් ඔවුන් ලැබූව ද ඔවුන් අල්ලාන්ට කෘතඥ වූයේ නැත.
 10) ඔවුනට අල්ලාන්ගේ මෙවන් දායාදයන් පිළිබඳව පවසනු ලැබූ විට ඔවුන් ගර්විතව “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපගේ ගමන් බිම් අතර (ඇති දුර) දුරස්ථ කරවු” යනුවෙන් සමච්චලයෙන් පැවසුවෝය. පසුව ඔවුන්ට ඇති වූ ජල ගැල්මෙන් බේරුණු අය පවා තමන්ගේ නගරයෙහි ජීවත් වීමට නොහැකිව විවිධ ගම්මානයන්ට විසිරී යන්නට සිදු විය. මෙහිසා ‘සබ්‍ර: වැසියන්’ යන නාමයම නැති වී ගියේය.

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۚ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَبْلُغُونَ مَثَقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِنَّ مِنْ شَرِكٍ ۖ وَمَالَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّفَاعَةَ عِنْدَ اللَّهِ إِلَّا بِإِذْنِ لَهُ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا الْحَقُّ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

(20) තවද සැබැවින්ම ඉබ්ලීස්* (ඔවුන්ව නොමග යවන) තම සිතුවිලි ඔවුන් කෙරෙහි සැබෑ (ලෙස ඉටු) කළේය. එබැවින් විශ්වාසික පිරිසක් හැර අන් අය ඔහුව අනුගමනය කළෝය. (21) තවද ඔහු ලොව පිළිබඳව සැකයෙහි ඇත්තන් අතුරින් එය විශ්වාස කරන්නන් කවුරුන් දැ?යි අප දැන ගනු පිණිස මිස ඔවුන් කෙරෙහි ඔහුට(ඉබ්ලීස්ට* කිසිදු) ආධිපත්‍යයක් නොවීය. තවද නුඹගේ පරමාධිපති සියලු දෑ කෙරෙහි පරම ආරක්ෂකය.

(22) (නබිවරය,) “අල්ලාහ් හැර නුඹලා කවුරුන්ව (දෙව්වරුන් යැයි) ස්ථීර ලෙස විශ්වාස කළෙහු ද ඔවුන්ව නුඹලා කැඳවවු.” යැයි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට පවසවු. ඔවුහු අහස්හි හා මිනිතලයෙහි අණු ප්‍රමාණයක තරම් හෝ හිමිකමක් නොදරන්නෝය. තවද ඒ දෙකෙහි ඔවුන්ට (කිසිදු) හවුල්කාරකමක් නොමැත. තවද ඔවුන් අතුරින් ඔහුට(අල්ලාහ්ට කිසිදු) උදවුකරුවෙකු නොමැත. (23) තවද ඔහු(අල්ලාහ්) කවරෙකුට (රෙකමදාරු වීමට) අනුමැතිය දුන්නේ ද ඔහුට මිස (අන් කිසිවෙකුට) ඔහු අබියස (තවත් කෙනෙකු වෙනුවෙන්) රෙකමදාරු වීම ප්‍රයෝජන නොදෙන්නේය. (එවිට ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ අනුමැතිය ලබන තුරු හිතියෙන් පසුවෙති.) කෙතරම්ද යත් (අනුමැතිය ලැබී) ඔවුන්ගේ හදවත් තුළින් හිතිය පහ වූ කල්හි ඔවුන් “නුඹලාගේ පරමාධිපති කුමක් පැවසුවේ දැ?”යි විමසති. “සත්‍යය” (පැවසුවේ) යැයි ඔවුහු පවසති. තවද ඔහු අති උත්තරීතරය අති ශ්‍රේෂ්ඨය.¹¹ -

11) මෙම සුරාවේ 22 වන හා 23 වන ආයාත් මගින් බහු දේවවාදීන්ගේ ඇතැම් විශ්වාසයන් වැරදි බව ඔප්පු කර ඇත. අල්ලාහ්ට ඇති ශක්තිය ඔවුන් විසින්ම සාදනු ලැබූ පිළිමයන්ට ද ඇති බව ඔවුහු විශ්වාස කළෝය. මෙය ප්‍රතික්ෂේප කරනු පිණිස “ඔවුන් අහස්හි හා මිනිතලයෙහි අණු ප්‍රමාණයක තරම් හෝ හිමිකමක් නොදරන්නෝය” යැයි අල්ලාහ් පවසා ඇත. ඔවුන්ගෙන් තවත් ඇතැමුන්ට මෙම විශ්වාසය නොතිබුණු නමුත් ඔවුන් නමදින දෙව්වරුන් අල්ලාහ්ගේ උදව් කරුවන් යැයි විශ්වාස කළෝය. “තවද ඒ දෙකෙහි ඔවුන්ට (කිසිදු) හවුල්කාරකමක් නොමැත” යැයි කීම මගින් අල්ලාහ් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද මෙම විශ්වාසයයි. ඔවුන්ගෙන් තවත් පිරිසක්, ඔවුන්ගේ දෙව්වරුන් පිළිබඳව වෙනත් විශ්වාසයක් තබා සිටියෝය. එනම් මෙම දෙව්වරුන්ව ඔවුන් නමදින්නේ විනිශ්චය දිනයේ අල්ලාහ් ඉදිරියේ තමන් වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගෙන් අයැදින්නන් වනු ඇත යනුවෙනි. මෙම විශ්වාසය ප්‍රතික්ෂේප කර මෙසේ පැවසුවේය. “ඔහු(අල්ලාහ්) කවරෙකුට

قُلْ مَنْ يَرِزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْعَلُ بَيْنَنَا وَرَبِّنَا مِمَّا يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ۗ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ ۚ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادٌ يَوْمَ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً ۖ وَلَا تَسْتَقْدِرُونَ ﴿٣٠﴾

- (24) (නබිවරය,) “අහස් වලින් හා මිහිතලයෙන් නුඹලාට ජීවන සම්පත් දෙන්නේ කවුරුන් දැ?” යි විමසා “අල්ලාහ් යැ” යි පවසවු. තවද “සැබැවින්ම යහමගෙහි හෝ පැහැදිලි මූලාවෙහි (සිටින්නේ) අපි ද? නැතහොත් නුඹලා ද?” (යැයි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන් විමසවු.) (25) (නබිවරය, තවද) නුඹ පවසවු “අප කළ වැරදි දැ පිළිබඳව නුඹලා විමසුමට ලක් නොවන්නෝය. තවද නුඹලා කරන දැ පිළිබඳව අපි විමසුමට ලක් නොවන්නෙමු.” (26) (නබිවරය,) “අපගේ පරමාධිපති (විනිශ්චය දිනයෙහි) අපව එක්රැස් කරන්නේය. පසුව ඔහු අප අතර යුක්තිගරුකව විනිශ්චය කරන්නේය. තවද ඔහු මහා විනිශ්චයකරුය, සර්වඥය” යැයි ද පවසවු. (27) (නබිවරය) “නුඹලා කවුරුන්ව ඔහුට(අල්ලාහ්ට) හවුල්කරුවන් ලෙස සම්බන්ධ කළේ ද ඔවුන්ව නුඹලා මට පෙන්වවු. එසේ (නුඹලාට හවුල්කරුවන් පෙන්වීමට හැකියාවක්) නැත. නමුත් ඔහු අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.” යැයි ද (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට) පවසවු.

(28) තවද (නබිවරය,) අපි නුඹව සමස්ත ජනයාටම ශුභාරංචි පවසන්නෙකු හා අවවාද කරන්නෙකු වශයෙන් මිස නොයැව්වෙමු. එනමුත් ජනයින්ගෙන් බොහෝ දෙනා (එය) නොදනිති. (29) තවද “නුඹලා සත්‍යවන්තයින් වන්නේ නම් මෙම ප්‍රතිඥාව(විනිශ්චය දිනය සිදු වනුයේ) කවදා දැ?” යි (ප්‍රතික්ෂේපකයින් වන) ඔවුහු විමසති. (30) (නබිවරය,) “නුඹලාටම නියම කරන ලද දිනයක් ඇත. (එයමය ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ විනිශ්චය දිනය වනුයේ.) නුඹලා එයින් (සුළු) මොහොතක් හෝ ප්‍රමාද නොවන්නෝය. පෙරටු ද නොවන්නෝය.” යැයි (ඔවුනට) පවසවු.-

(කෙනෙකු වෙනුවෙන් අයැද සිටීමට) අනුමැතිය දුන්නේ ද ඔහුට මිස (අන් කිසිවෙකුට) ඔහු අබියස (කෙනෙකු) වෙනුවෙන් ඇයැද සිටීම ප්‍රයෝජන නොදෙන්නේය”. එනම් කිසිදු නබිවරයෙකුට* හා මලක්වරයෙකුට අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියෙන් තොරව ඔහු ඉදිරියේ අන් අය වෙනුවෙන් අයැද සිටීමට අනුමැතිය නැත යන්නයි.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَكَوْتَرَىٰ إِذِ الظُّلُمُونَ
 مَوْتُفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ ۗ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا لِلَّذِينَ
 اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا أَنَحْنُ
 صَادِقُونَ كُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا
 لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْإِيلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا
 ۗ وَأَسْرَأُ النَّدَامَةَ لَبَّاءُ الرَّأْوِ الْعَذَابِ ۗ وَجَعَلْنَا الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ هَلْ
 يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قُرْآنٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا
 بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

- (31) තවද "මෙම අල් කුර්ආනය පිළිබඳව ද මෙයට පෙර වූ දෑ (ධර්ම පුස්තකයන්) පිළිබඳව ද සැලැවිණිම අපි විශ්වාස නොකරන්නෙමු." යැයි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පැවසුවෝය. තවද (නබිවරය) අපරාධකරුවන් තම පරමාධිපති අබියස රඳවා තැබූ අවස්ථාවෙහි ඔවුන්ගෙන් සමහරුන් තවත් සමහරුන් වෙත දොස් වචන පවසමින් සිටිය දී නුඹ (ඔවුන්ව) දුටුවේ නම් (පුදුමාකාර දෑ දැක ගනු ඇත. එනම්) දුබලයින් ලෙස හඳුන්වනු ලැබුවන් (වන අනුගාමිකයින්) "නුඹලා නොසිටියේ නම් අපි විශ්වාසකයින්ව සිටීමට තිබුණි." යැයි (නායකයින් වන) උඩගුකම් පාමින් සිටියවුන්ට පවසනු ඇත. (32) (එවිට) උඩගුකම් පාමින් සිටියවුන් "නුඹලා වෙත යහමග පැමිණි පසු එයින් නුඹලාව වැළැක්වූයේ අපි ද" (යැයි විමසා) "එසේ නොව නුඹලාම (යහමගට නොගොස්) වැරදිකරුවන් ලෙස සිටියෝය" යැයි දුබලයින් ලෙස හඳුන්වනු ලැබුවන්ට පවසන්නෝය. (33) තවද දුබලයින් ලෙස හඳුන්වනු ලැබුවන් "එසේ නොව අප අල්ලාස්ව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට ද ඔහුට අප සමගාමීන් පත් කිරීමට ද නුඹලා අපට විධානය කළ කල්හි රාත්‍රියෙහි හා දහවලෙහි (නුඹලා) කළ කුටෝපාය (අපව මුළාවට පත් කළේ)" යැයි උඩගුකම් පාමින් සිටියවුන්ට පවසන්නෝය. තවද ඔවුහු (දෙපිරිසම තමන්ගේ) දඬුවම දකින කල්හි පසුතැවිල්ල වසං කර ගන්නෝය. තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ ගෙලෙහි අපි විලංගු දමන්නෙමු. ඔවුහු (ලොවෙහි) කරමින් සිටි දැයට මිස පලවිපාක දෙනු ලබන්නෝ ද?

(34) තවද යම් නගරයක සුබෝපහෝගීව ජීවත් වන්නන් "සැලැවිණිම නුඹලා කුමක් සමග එවනු ලැබුවේද එය අපි ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් යැ" යි පැවසුවා මිස අවවාද කරන්නෙකු(නබිවරයෙකු) අපි එහි නොයැව්වෙමු.-

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا ۗ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَن آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۖ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَبِعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾

- (35) තවද “අපි ධනයෙන් ද දරුවන්ගෙන් ද අධිකව සිටින්නෙමු. (එබැවින්) අපි දඬුවමට ලක් වන්නන් නොවන්නෙමු” යැයි ද ඔවුහු පැවසුවෝය. (36) (නබිවරය,) “සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති, ඔහු අහිමත කළවුන්ට ජීවන සම්පත් විස්තීර්ණ කරන්නේය. තවද (ඔහු අහිමත කළවුන්ට එය) සීමා කරන්නේය. එනමුත් මිනිසුන් අතුරින් බොහෝ දෙනා (ඒ පිළිබඳව) නොදනිති” යනුවෙන් පවසවු. (37) තවද නුඹලාගේ වස්තූන් ද නුඹලාගේ දරුවන් ද නුඹලාව අප හමුවෙහි ඉතා සම්පයට ගෙන එන්නන් නොවෙති. එනමුත් කවරෙකු විශ්වාස කර යහකම් කළේද ඔහුමය (අප හමුවෙහි ඉතා සම්ප වන්නන් වනුයේ). එබැවින් ඔවුන්මය තමන් කළ දෑ සඳහා (යහ) ප්‍රතිඵල දෙගුණවයක් හිමියන් වන්නෝ. තවද ඔවුහු (ස්වර්ගයේ උසස්) මන්දිරයන්හි අභයදායින් වෙති. (38) තවද අපගේ වදන් විෂයෙහි (අපව) නොහැකියාවට පත් කරන්නන් ලෙස උත්සාහ කරන්නන් ඔවුන්මය (නිරා) දඬුවමට ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නන් වන්නෝ.

(39) (නබිවරය,) “සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති, ඔහුගේ ගැත්තන් අතුරින් ඔහු අහිමත කළවුන්ට ජීවන සම්පත් විස්තීර්ණ කරන්නේය. තවද ඔහුට සීමා කරන්නේය. තවද කවර දැයක් නුඹලා වියදම් කරන්නේ ද ඔහු එය වෙනුවට ප්‍රතිඵල ලබා දෙන්නේය. තවද ඔහු ජීවන සම්පත් සපයන්නන් අතුරින් ශ්‍රේෂ්ඨයා” යැයි පවසවු.

(40) (මිථ්‍යා දෙව්වරුන්, මලක්වරුන්* හා මොවුන්ව නමදිමින් සිටි) ඔවුන් සියල්ලන්වම ඔහු එක් රැස් කරන (විනිශ්චය) දිනය (සිහිපත් කරවු). පසුව “නුඹලාව නමදිමින් සිටියේ මොවුන් දැ?” යි ඔහු(අල්ලාහ්) මලක්වරුන්ගෙන් විමසන්නේය.-

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ ^ع بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ^ع أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ
 ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَبِيدُكَ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ^ط وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
 النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذَا تَتَلَّوْا عَلَيْهِمْ آيُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
 يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ آبَاءَكُمْ ^ع وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِنْكَارٌ مِمَّا قَدَّمْتُمْ ^ط وَقَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِالْحَقِّ كِبَاءً جَاءَهُمْ ^ع إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا
 وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾

-(41) (එවිට) ඔවුන් "ඔබ අති පිවිතුරුය. ඔවුන් නොව ඔබමය අපගේ භාරකරු වන්නේ. නමුත් ඔවුන් ජිනවරුන්ව* නමදිමින් සිටියෝය.¹² (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා ඔවුන්ව(ජිනවරුන්ව) විශ්වාස කරන්නන්ය." යැයි (මලක්වරුන්) පවසන්නෝය. (42) එබැවින් අද දින නුඹලා සමහරුන් තවත් සමහරුන්ට එලක් හෝ හානියක් කළ නොහැකිය. තවද "නුඹලා අසත්‍යය කරමින් සිටි (නිරා) ගින්නේ දඬුවම රස විඳිවු." යැයි අපි අපරාධ කළවුනට පවසන්නෙමු. (43) තවද (ලොවෙහි) ඔවුන් වෙත අපගේ (අල් කුර්ආන්) වදන් පැහැදිලිව පාරායනා කරනු ලබන විට "මොහු නුඹලාගේ මුතුන්මිත්තන් නැමදුම් කරමින් සිටි දැයිත් නුඹලාව වැළැක්වීමට පතන මිනිසෙකු මිස නොව." යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. තවද "මෙය(අල්කුර්ආනය) ගොතන ලද බොරුවක් මිස නැත." යැයිද ඔවුහු පැවසුවෝය. තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් සත්‍ය(අල්කුර්ආන)ය පිළිබඳව එය ඔවුන් වෙත පැමිණි කල්හි "මෙය පැහැදිලි හුනියමක් මිස නැත." යැයි පැවසුවෝය. (44) (ඔවුන් පවසන දෑ එහි ඇති) ඔවුන් හදාරන්නා වූ ධර්ම ප්‍රස්තක කිසිවක් ඔවුනට අපි නොදුන්නෙමු. තවද (නබිවරය) නුඹට පෙර ඔවුන් වෙත (එවැනි වැරදි දෑ උගන්වන) කිසිදු අවවාද කරන්නෙකු(නබිවරයෙකු*) අපි නොයැව්වෙමු.-

12) ඇතැම් බහු දේවවාදීන් මලක්වරුන්ව නැමදුම් කළෝය. එනමුත් මලක්වරුන් "නමුත් ඔවුන් ජිනවරුන්ව නමදිමින් සිටියෝය" යැයි පැවසීමට හේතු වූයේ මොවුන්ව නමදින ලෙස එම ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට පෙලඹ වූයේ මෙම ඡේදිකාරීය ජිනවරුන්ය. ඇත්තෙන්ම බැලූ කල මොවුන් එම ඡේදිකාරීය ජිනවරුන්ට අවනත වීම තුළින් මලක්වරුන්ට නැමදුම් කළා හා සමාන විය.

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ¹³ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي^u فَكَيْفَ كَانَ
 نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُ بِوَاحِدَةٍ^e أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفِرَادَى^u ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا^u مَا
 بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ^ط إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ
 مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ^ط إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ^ع وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي
 يَقْدِرُ بِالنَّحْيِ^ع عَلَامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيهِ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾
 قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي^ع وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ

﴿٤٥﴾ قُرْآنِ

(45) තවද (මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපක) මොවුනට පෙර වූවන් ද (රසුල්වරුන්ව*) අසත්‍යය කළෝය. (පෙර වූවන් වන) ඔවුනට අප දුන් දැයින්¹³ දහයෙන් කොටසක් හෝ මොවුන් ලබා නොගත්තෝය. ඔවුන් මාගේ රසුල්වරුන්ව* අසත්‍ය කළෝය. (එවිගස ඔවුන් මාගේ දඬුවමට භාජනය වූවෝය) එසේ නම් (ඔවුනට) මාගේ නින්දාව කෙසේ වීද? (යැයි අවධානය කරවු.)

(46) (තබ්වරය,) පවසවු. “සැබැවින්ම මා නුඹලාට උපදෙස් දෙන්නේම එක(දැය)ක් පිළිබඳවය. (එය) නුඹලා යුගලව හා තනි තනිව අල්ලාහ් වෙනුවෙන් නැගී සිට පසුව ගැඹුරින් සිතා බැලීමයි. (එවිට) නුඹලාගේ සගයා (වන මා) තුළ කිසිදු උන්මත්කභාවයක් නොමැත. (යනුවෙන් නුඹලා වටහා ගනු ඇත).” (විනිශ්චය දිනයෙහි) දැඩි දඬුවම(පැමිණීම)ට පෙර නුඹලාට ඔහු(රසුල්වරයා) අවවාද කරන්නෙකු මිස නැත. (47) (තවද) නුඹ පවසවු. “නුඹලාගෙන් මම (යම්) වේතනයක් ඉල්ලුවේ නම් එයද නුඹලා වෙනුවෙන්මය. (නමුත්) මාගේ වේතනය අල්ලාහ් කෙරෙහි (පමණක්) මිස නැත. තවද ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි (දැනුම ඇති) සාක්ෂිකරුය.” (48) (තවද) පවසවු. “සැබැවින්ම මාගේ පරමාධිපති (තබ්වරුන්* වෙත) සත්‍යය පහළ කරන්නේය. ගුප්ත දෑ (පිළිබඳව අල්ලාහ්) මැනවින් දන්නාය.”

(49) පවසවු. “සත්‍යය පැමිණියේය. අසත්‍යය (විනාශ වී ගියේය. තවද එය කිසිවක්) උපදවන්නේ නැත. තවද එය (විනාශ වූවක්) යළි උපදවන්නේ ද නැත.”

(50) (තවද) පවසවු. “මා (සත්‍යය හැර) නොමග ගියේ නම් සැබැවින්ම මා නොමග (යාමෙහි පාඩුව) වන්නේ මා කෙරෙහිමය. තවද මා යහමග ලැබුවේ නම් (එය) මාගේ පරමාධිපති මා වෙත වහි* පහළ කළ දෑ(අල් කුර්ආනය) හේතුවෙනි. සැබැවින්ම ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සදා සමීපය.”

13) ‘පෙර වූවන්ට දුන් දෑ’ යනු ඔවුනට තිබූ ශක්තිය, ධනය හා ආයුෂ කාලය යනාදිය අදහස් වේ.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فِرْعَوْنًا فَلَا فُوتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ؕ وَإِنَّا لَهُمْ
 التَّنَاوُسُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ
 بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي
 شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

(51) තවද (විනිශ්චය දින ප්‍රතික්ෂේපිත) ඔවුන් හිතියට පත්වූ අවස්ථාවෙහි නුඹ (ඔවුන්ව) දුටුවේ නම් (භයානක වූ ඉමහත් දෑ නුඹ දැක ගනු ඇත.) එවිට (ඔවුන්ට) කිසිදු ගැලවුමක් නොමැත. තවද සමීප ස්ථානයේ(මිනී වලේ) සිටම ඔවුන්ව ග්‍රහණය කර ගනු ලැබේ. (52) තවද "අපි එ(ම අල් කුර්ආනය) විශ්වාස කරන්නෙමු." යැයි ඔවුහු (එදින) පවසති. තවද දුරස්ථ වූ ස්ථානය (නම් ලොකික ජීවිත)යේ සිට (විශ්වාසය නොකොට අද දින) කෙසේ නම් (එම විශ්වාසය) ඔවුන්ට හිමි වන්නේද?¹⁴ (53) (මන්දයත්) මෙයට පෙර(ම ලොකික ජීවිතයෙහි) සැබැවින්ම ඔවුන් එය ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. තවද දුරස්ථ වූ ස්ථානයේ සිට ඔවුන් (තමන්ගේ දැනුමෙන්) සැඟවුණු දෑ මගින් (නබිවරයාට ද අල් කුර්ආනයට ද) වෝදනා එල්ල කරමින් සිටියෝය. (54) මෙයට පෙර (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් මෙන් සිටියවුන්ට කරනු ලැබූවා සේම (විනිශ්චය දින) ඔවුන් අතර ද ඔවුන් ආශා කළ දෑ(වන විශ්වාසය) අතර ද බාධකයක් දමන ලදී. සැබැවින්ම ඔවුහු (ලොවෙහි) දැඩි සැකයෙහි (පසු)වූවෝය.

14) මිනිසා සත්‍ය දහම විශ්වාසය කළ යුත්තේ ලොවේ ජීවතුන් අතර සිටින විටය. යමෙකු මරණින් පසුව සත්‍ය දහම විශ්වාස කරන්නේ නම් එය ඔහුට කිසිදු එලක් ඇති නොකරයි. මිනිසුන් කුමක් විශ්වාස කළ ද එය ව්‍යාජ ද අව්‍යාජ ද යන්න මරණින් පසුව නිසැකයෙන්ම ඔවුන්ට පැහැදිලි වනු ඇත. එහෙත් තමන් විශ්වාස කළ දෑ අසත්‍යය යැයි මරණින් පසු ඔහුට පැහැදිලි වුවහොත් එය ප්‍රමාද වී හමාරය. මිනිසා යහ අවබෝධයක් ලබා සත්‍යය විශ්වාස කිරීම මරණයට පෙරම නිසි ලෙස කර ගත යුතු යැයි මෙම ආයතයෙන් අල්ලාහ් පවසා ඇත.

35

سورة فاطر

සුරා ෆාතිර්

(පාරමිහක උත්පාදකයා)

හැඳින්වීම

නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ ඇරයුම පිළිගන්නා ලෙස ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට දිරිගැන්වීම සඳහා ලෞකික ජීවිතයේ අල්ප භාවය, මරණින් මතු ජීවිතයේ සැබෑ භාවය හා අල්ලාහ්ගේ ශක්තිය ගැන මෙම සුරාවෙහි සඳහන් වී ඇත.

ජනයා නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ව ප්‍රතික්ෂේප කර හිරිහැර කරන නිසා ඔහුට යම් කනගාටුවක් ඇති විය හැකි බැවින් මෙම සුරාවෙහි* ඔහුව සනසා ඇතැම් වැකි පහළ වී ඇත.

මෙම සුරාවට 'ෆාතිර්' යන නාමය ලැබී ඇත්තේ එහි ප්‍රථම ආයතයෙහි ඇති 'ෆාතිර්' යන පදය සැලකිල්ලට ගෙනය. මෙම සුරාව 'සුරා අල් මලාඉකා' යන නාමයෙන් ද හඳුන්වනු ලැබේ.

35 සූරා ෆාතිර් (ප්‍රාරම්භක උත්පාදකයා)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 45 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مِّثْنَىٰ وَثُلُثَ وَرُبَاعٍ
 يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ
 رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهَا ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَ
 الْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ ۖ
 إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) සියලු පැසසුම් අහස් හා මිහිතලය මුලින් උත්පාදනය කළා වූ ද පියාපත් දෙක බැගින් ද තුන බැගින් ද සතර බැගින් ද වූ මලක්වරුන්ව* දහයන් ලෙස පත් කළා වූ ද අල්ලාහ් සතුය. මැවීම හි ඔහු අභිමත කළ දෑ අධික කරන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (2) අල්ලාහ් ජනයින්ට දයාලුභාවය අතුරින් කුමක් විවෘත කරන්නේද එය වළක්වන කිසිදු කෙනෙකු නැත. තවද ඔහු කුමක් වළක්වන්නේද එයට පසු එය (ජනයින් වෙත) මුදා හරින කිසිදු කෙනෙකු නැත. ඔහු අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (3) ජනයිනි, නුඹලා කෙරෙහි (දායාද කළ) අල්ලාහ්ගේ භාගය සිහිපත් කරවූ. අහසින් හා මිහිතලයෙන් නුඹලාට ජීවන සම්පත් ලබා දෙන අල්ලාහ් මිස වෙනත් මැවුම්කරුවෙකු ඇත්ද? ඔහු හැර (නැමදීමට සුදුසු) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. එබැවින් කෙසේ නම් නුඹලා (ඔහුගෙන් වෙනතකට) හරවනු ලබන්නෙහු ද?

(4) තවද (තබ්වරය,) ඔවුන් නුඹව අසත්‍යය කරන්නේ නම් (එය නව්‍ය දෙයක් නොවේ. මන්දයත්) සැබැවින්ම නුඹට පෙර ද රසුල්වරුන්* අසත්‍යය කරනු ලැබුවෝය. තවද (සියලු) කරුණු යළි පමුණුවනු ලබන්නේ අල්ලාහ් වෙතමය.-

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ
 ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ
 السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَ
 يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَ
 اللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَدْيِ مَدْيَنَ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾

(5) ජනයිනි, සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගේ ප්‍රතිඥාව සත්‍යයකි. එබැවින් සැබැවින්ම මෙලොව ජීවිතය නුඹලාව නොරැඳවිය යුතුය. තවද සැබැවින්ම රවටන්නා(ෂෙයිතාන්*) අල්ලාහ් පිළිබඳව නුඹලාව නොරැඳවිය යුතුය. (6) සැබැවින්ම ෂෙයිතාන් නුඹලාට සතුරෙකි. එබැවින් නුඹලා ඔහුව සතුරෙකු ලෙසම ගනිවු. සැබැවින්ම ඔහු තම පාක්ෂිකයින්ව කැඳවන්නේම දරුණු (නිරා)ගින්නේ සහයින් අතුරින් වීම පිණිසය. (7) කවුරුත් ප්‍රතික්ෂේප කළේද ඔවුනට දරුණු දඬුවමක් හිමිය. තවද කවුරුත් විශ්වාස කර යහකම් කළේද ඔවුනට පාප ක්ෂමාවක් හා ඉමහත් වේතනයක් හිමිය. (8) කවරෙකුට තම ක්‍රියාවේ නරකය අලංකාර කරනු ලැබ එය ඔහු අලංකාර ලෙස දකින්නේද ඔහු (අල්ලාහ් යහමග පෙන්වුවන් මෙන් වන්නේ) ද? සැබැවින්ම ඔහු අහිමත කරන අයට නොමඟ යන්නට ඉඩ හරින්නේය. තවද ඔහු අහිමත කරන අයට යහමග පෙන්වන්නේය. එබැවින් (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් (නොමඟ යෑම) කෙරෙහි වූ කම්පාවෙන් නුඹගේ ආත්මය විනාශ කර නොගනිවු. සැබැවින්ම ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් සර්වඥය.

(9) තවද අල්ලාහ්, ඔහුමය සුළං එවනුයේ. පසුව ඒවා (තැනින් තැනට වැසී) වලාකුළු රැගෙන යයි. ඉන් පසුව (වියළී) නැසී ගිය නගරයක් වෙත අපි ඒවා ඇද ගෙන යන්නෙමු. තවද මිහිතලය (වියළී) නැසී ගිය පසු එම(වැසී වලාකුළු ම)ගින් එයට අපි ජීවය ඇති කළෙමු. (විනිශ්චය දින) නැවත නැගිටවනු ලැබීම ද මෙලෙසමය.-

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا ۖ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ
 يَرْفَعُهُ ۗ وَالَّذِينَ يَبْكُورُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُسْوِرُهُ ۗ وَاللَّهُ
 خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۖ وَمَا تَحْسِبُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَنْعَمُ إِلَّا
 بِعَلْبِهِ ۖ وَمَا يَعْتَرُ مِنْ مُعَبَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُنْبٍ ۗ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۖ إِنَّ ذُلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ
 ﴿١٠﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ ۚ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٍ سَائِغٌ شَائِبٌ ۖ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَمِنْ كُلِّ
 تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا ۖ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِحَ ۖ لَتَبْتَغُوا
 مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

- (10) කවරෙකු ගෞරවය අපේක්ෂා කරන්නේද ගෞරව සියල්ල අල්ලාහ්ට හිමිය. පිවිතුරු වදන ඔහු වෙතම ඉහළ නැගෙන්නේය. තවද යහකියාව (ඔහු වෙත) එය (පිවිතුරු වදන) ඔසවන්නේය.¹ තවද කවුරුත් නරක දෑ කුමන්ත්‍රණය කරන්නේ ද දරුණු දඬුවමක් ඔවුන්ට හිමිය. ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය, එය විනාශ වන්නේය. (11) තවද අල්ලාහ් නුඹලාව පස් වලින් ද පසුව ශුක්‍රාණු(බිඳු)වකින් ද මැව්වේය. ඉන් පසුව නුඹලාව ඔහු යුගල ලෙස පත් කළේය. තවද ඔහුගේ දැනුමෙන් මිස කිසිදු ස්ත්‍රියක් ගැබ් ගන්නේද නැත. ප්‍රසූත කරන්නේද නැත. ලේඛනයෙහි(ලව්හුල් මත්තූල්හි* සටහන් වූවා) මිස කිසිදු වයස්ගත කෙනෙකුට (ඔහුගේ වයසට වඩා) වැඩි වයසක් දෙනු ලබන්නේද නැත. තවද තම වයසින් (කිසිවක්) අඩු කරනු ලබන්නේද නැත. සැබැවින්ම මෙය අල්ලාහ් කෙරෙහි පහසු කටයුත්තකි. (12) තවද මුහුදු දෙක එක සමාන නොවන්නේය. (ඉන් එකක් වන) මෙය මිහිරි මිරිදියයි. එය බීමට උචිතය. තවද (අනෙක වන) මෙය ලවණ (සහිත) කරදියයි. තවද (මේවා) සියල්ලෙන්ම නුඹලා නැවුම් මාංශ(මත්සයින්) අනුභව කරන්නෝය. තවද නුඹලා පලඳින (මුතු වැනි) ආභරණ (ඒ තුළින්) නුඹලා පිට කර ගන්නෝය. තවද ඔහුගේ භාගය² නුඹලා සොයා ගනු පිණිස එහි නොකාවන් (ජලය) දෙබෑ කරමින් ගමන් කරන්නක්ව නුඹ දකින්නෙහිය. තවද නුඹලා කෘතවේදී විය හැක්කේය.-

1) 'පිවිතුරු වදන' යනු 'ලාඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ්' (නැමදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිදු දෙවියෙකු නැත.) යන ඒක දේවත්වයේ වදනයි. තවද යහකියා මගින් එම පිවිතුරු වදන ඔසවනු ලබන්නේය යන්නෙහි අර්ථය, කෙනෙකු මෙම වදන පමණක් පැවසීම තුළින් ස්වර්ගයට ඇතුළු විය නොහැකිය. එනමුත් ඔහු එය පිරිසිදු වේතනාවෙන් පවසා ඒ අනුව යහකියා කළ යුතුය යන්නයි.
 2) මෙයින් අදහස් කෙරෙන්නේ මිනිසුන් විදෙස් ව්‍යාපාරය සඳහා නැව් යාත්‍රා කිරීමය.

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْبِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَبِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَلِكُمْ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِلْهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ﴿١٨﴾ إِنَّا نُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

(13) ඔහු(අල්ලාහ්) රාත්‍රිය දහවලෙහි ඇතුළු කරවන්නේය. තවද දහවල රාත්‍රියෙහි ඇතුළු කරවන්නේය. තවද ඔහු හිරු හා සඳු (තම ආධිපත්‍යය යටතේ) වසඟ කළේය. (ඉන්) එකිනෙක (එයට) නියම කරනු ලැබූ කාලයක් සඳහා ගමන් කරන්නේය. ඔහුය නුඹලාගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ්. ආධිපත්‍යය ඔහු සතුය. තවද ඔහු හැර නුඹලා කවුරුන් (දෙව්වරුන් ලෙස) කැඳවන්නේද ඔවුන් (ධාන්‍ය) සිවියක තරම් හෝ ආධිපත්‍යයක් නොලබන්නෝය. (14) නුඹලා ඔවුන්ව(එම දෙව්වරුන්ව) කැඳවූයේ නම් ඔවුහු නුඹලාගේ කැඳවුමට සවන් නොදෙන්නෝය. (එසේ) ඔවුන් සවන් දුන්නේ නම් නුඹලාට ඔවුහු පිළිතුරු නොදෙන්නෝය. තවද (මළවුන්) නැගිටවනු ලබන දින (ලෞකික ජීවිතයෙහි නුඹලා අල්ලාහ්ට කළ) නුඹලාගේ ආදේශයන් ඔවුන්(එම දෙව්වරුන්) ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෝය. තවද (තබ්වරය,) අභිඥානවන්තයෙකු (වන අල්ලාහ්) වැනි (වෙනත් කිසිවෙක්) නුඹට (මේ පිළිබඳව) නොදන්වන්නේය.

(15) ජනයිති, නුඹලා අල්ලාහ් වෙත අවශ්‍යතාව ඇත්තන්ය. තවද අල්ලාහ්, ඔහුමය (කිසිවෙකු වෙත අනවශ්‍ය වූ) සර්ව සම්පූර්ණ, සර්ව ප්‍රශංසාලාභී වන්නේ. (16) ඔහු අභිමත කළේ නම් නුඹලාව (විනාශ කර) බැහැර කර දමා නව මැවීමක් ගෙන එන්නේය. (17) තවද මෙය අල්ලාහ් කෙරෙහි අසිරු දැයක් නොවන්නේය. (18) තවද (තම පාපයේ) බර උසුලන්නෙකු වෙනකෙනෙකුගේ (පාපයේ) බර නොඋසුලන්නේය. (පාපයේ) බර පටවනු ලැබුවෙකු එය එසවීමට (උදවුකරුවෙකු) කැඳවූයේ නම් (කිසිවෙකු විසින්) එයින් කිසිවක් උසුලනු නොලබන්නේය. ඔහු සමීප ඥාතියෙකු වුවද (කම් නැත). නුඹ අවවාද කර(එය ප්‍රයෝජන ව)නුයේ ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිව නොදකිමින්ම බියවන්නන්ට හා සලාකය* ස්ථාපිත කරන්නන්ටම ය.-

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢١﴾
 وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ ۗ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي
 الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۗ وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا
 خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ النَّبِيِّ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ۗ وَمِنَ
 الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ ۖ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾

-තවද කවරෙකු (විශ්වාසය මගින් සිත) පවිත්‍ර කර ගත්තේද සැබැවින්ම ඔහු පවිත්‍ර කර ගත්තේ තමන්වමය. තවද අවසානයෙහි යොමු වන ස්ථානය අල්ලාහ් වෙතය. (19) තවද අන්ධයා හා පෙනුම ඇත්තා සම නොවන්නේය. (20) තවද අඳුර හා ආලෝකය ද (21) සෙවණැල්ල හා (සූර්යය) රශ්මිය ද (සම නොවන්නේය.) (22) තවද ප්‍රාණය ඇත්තන් හා මළවුන් ද සම නොවන්නෝය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් තමා අභිමත කළවුන්ට ශ්‍රවණය ඇති කරන්නේය. තවද (නබිවරය.) නුඹ මිනී වළවල් හි සිටින්නන්ට ශ්‍රවණය ඇති කරන්නෙකු නොවේ. (23) නුඹ අවවාද කරන්නෙකු මිස නැත. (24) (නබිවරය,) සැබැවින්ම අපි නුඹව සත්‍යය(යහමග) සමග සුබාරංචි පවසන්නෙකු ලෙස ද අවවාද කරන්නෙකු ලෙස ද යැව්වෙමු. තවද කිසිදු ප්‍රජාවක් නැත. ඔවුන් අතර අවවාද කරන්නෙකු පැමිණ මිස. (25) තවද (නබිවරය,) ඔවුන් නුඹව අසත්‍යය කරන්නේ නම් (එය නව්‍ය දෙයක් නොවේ. මන්දයත්) සැබැවින්ම ඔවුන්ට පෙර සිටියවුන් ද (රසුල්වරුන්ව) අසත්‍යය කළෝය. ඔවුන්ගේ රසුල්වරුන් පැහැදිලි සාධක ද ධර්ම පනත් ද ආලෝකය දෙන්නා වූ ධර්ම පුස්තකය³ ද රැගෙන ඔවුන් වෙත පැමිණියෝය. (26) පසුව ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව මම ශ්‍රවණය කර ගත්තෙමි. එබැවින් (ඔවුන්ට) මාගේ (දඬුවමින් වූ) නින්දාව කෙසේ වී ද?

(27) අල්ලාහ් අහසින් (වැසි) ජලය පහළ කිරීම නුඹ නුදුටුවෙහිද? පසුව එමගින් එහි වර්ණයන් විවිධාකාර වූ පලතුරු අපි පිට කළෙමු. තවද කඳු අතුරින් සුදු හා රතු පැහැති විවිධ වර්ණ වලින් යුත් මාර්ගයන් ඇත. තවද (අනෙක් ඒවාහි) සම්පූර්ණ කළු පැහැති (මාර්ග) ද ඇත.-

3) මෙය තවරාතය හා ඉන්ජිලය යනුවෙන් සමහර විශාරදයින් අදහස් කර ඇත.

وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ
 الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا
 مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْتُجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُؤْتِيَهُمُ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّنْ
 فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
 يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
 فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۖ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُأْتِنَ اللَّهُ ذَٰلِكَ هُوَ

الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾

(28) තවද මිනිසුන් අතුරින් ද සත්වයින් අතුරින් ද පහ කුලයට අයත් සතුන් අතුරින් ද එලෙසම එහි වර්ණයන් විවිධාකාරයෙන් යුක්තය. සැබැවින්ම අල්ලාෂ්ට ඔහුගේ ගැත්තන් අතුරින් බියවන්නේ ආලිම්වරුන්(වන දැනුම ඇත්තන්)මය. සැබැවින්ම අල්ලාෂ් අති බලසම්පන්නය අති ක්ෂමාශීලීය.

(29) සැබැවින්ම අල්ලාෂ්ගේ ධර්ම පුස්තකය(අල් කුර්ආනය) පාරායනා කරන්නන් ද සලාතය* ස්ථාපිත කළවුන් ද ඔවුනට අප දුන් දැයින් රහසිගතව හා ප්‍රසිද්ධියේ (අල්ලාෂ්ගේ මාර්ගයෙහි) වියදම් කළවුන් ද කිසිවිටක විනාශ නොවන ව්‍යාපාරයක්(ස්වර්ගය) බලාපොරොත්තු වන්නෝය. (30) (එසේ ඔවුන් කරනුයේ) (මතුලොවෙහි) ඔවුන්ගේ වේතනයන් ඔවුන්ට පරිපූර්ණ කරනු පිණිස ද ඔහුගේ(අල්ලාෂ්ගේ) වරප්‍රසාදය අධික කරනු පිණිස ද වේ. සැබැවින්ම ඔහු අති ක්ෂමාශීලීය තුතිය අගය කර(ප්‍රතිඵල දෙ)න්නාය. (31) (නබිවරය,) ධර්ම පුස්තකයෙන් අපි නුඹ වෙත කුමක් දේව පණිවිඩ ලෙස පහළ කළෙමුද එ(ම අල් කුර්ආනය)මය එයට පෙර ඇති දෑ සත්‍යය කරවන සත්‍යය වන්නේ. සැබැවින්ම අල්ලාෂ් තම ගැත්තන් පිළිබඳව අභිඥානවන්නය. සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය. (32) පසුව අපගේ ගැත්තන් අතුරින් අප තෝරා ගත් අයට(නුඹගේ ප්‍රජාවට) ධර්ම පුස්තකය(අල් කුර්ආනය) අපි උරුම කර දුන්නෙමු. තවද ඔවුන් අතුරින් තමන්ටම අපරාධ කර ගත්තවුන් වෙති. තවද ඔවුන් අතුරින් මධ්‍යස්ථයින් ද වෙති. තවද ඔවුන් අතුරින් අල්ලාෂ්ගේ අනුමැතියෙන් යහ දෑ හි පෙරටු වූවන් ද වෙති.⁴ මෙයමය ඉමහත් වරප්‍රසාදය වන්නේ.-

4) අල් කුර්ආනය පිළිපැදීම විෂයෙහි මිනිසුන්ගේ මූලික වර්ග තුනක් මෙහි සඳහන් වී ඇත. 'තමන්ටම අපරාධ කර ගත්තවුන්' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ අල් කුර්ආනය ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ය. 'මධ්‍යස්ථයින්' යනු ඔහු අල්ලාෂ්ව විශ්වාස කළ ද ඇතැම් අවස්ථාවන්හි පාපයන්හි නියැලෙන්නාය. 'යහ දෑ හි පෙරටු වූවන්' යනු තම ජීවිතයේ සියලු අවස්ථාවන්හි අල්ලාෂ්ගේ අණ සිහියෙහි තබා ගෙන ඒ අනුව ජීවත් වීමට උත්සාහ දරන්නන්ය.

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ ۗ لَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا النَّصَبَ ۖ وَلَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۖ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا ۚ كَذٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كٰفِرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صٰلِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۗ أَوْ لَمْ نَعْبُدْكَ مِمَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مِن تَذٰكُرٍ ۖ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۖ فَذُوقُوا فَمَا لِلظٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذٰتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

(33) ඔවුන් එහි ඇතුළු වන සදාකතික (ස්වර්ග) උයන් (ඔවුනට) ඇත. රනින් වූ වළලු වලින් ද මුතු ද ඔවුනට එහි පලඳවනු ලැබේ. තවද එහි ඔවුන්ගේ වස්ත්‍රය සේදවලින් යුක්තය. (34) තවද ඔවුහු (මෙසේ) පවසති “අපගෙන් (සියලු) දුක ඉවත් කළා වූ අල්ලාහ්ටම සියලු පැසසුම් හිමිය. සැබැවින්ම අපගේ පරමාධිපති අති ක්ෂමාශීලීය තුනිය අගය කර(ප්‍රතිඵල දෙ)න්නාය. (35) ඔහු තම දායාදයෙන් අපව සදාකතික නිවසෙහි(ස්වර්ගයෙහි) ගෘහස්ථ කළේය. එහි (කිසිදු ශරීර) වෙහෙසක් අපව ස්පර්ශ නොකරන්නේය. තවද එහි (කිසිදු) කාන්සියක් අපව ස්පර්ශ නොකරන්නේය.” (36) තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්, නිරා ගින්න ඔවුනට ඇත. (එහි මරණය) ඔවුන් කෙරෙහි තීන්දු නොකරනු ලබන්නේ(ම)ය. එබැවින් ඔවුහු මරණයට පත් නොවන්නෝය. එහි දඬුවමින් කිසිවක් ඔවුන්ගෙන් සැහැල්ලු කරනු නොලැබේ. ප්‍රතික්ෂේපකයින් සියල්ලන්ට අප ප්‍රතිවිපාක දෙනුයේ මෙලෙසය. (37) තවද එ(ම නිරයෙ)හි ඔවුහු “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපව (මෙයින්) බැහැර කරවු. අපි (මීට පෙර) කරමින් සිටි (නරක) දෑ නොව යහ ක්‍රියාවන් කරන්නෙමු.” යැයි උදවු පතමින් හඬා වැලපෙන්නෝය. (එවිට අල්ලාහ්) “උපදෙස් ලබන්නා එ(ම ලෞකික ජීවිතයෙ)හි උපදෙස් ලබනු පිණිස අප නුඹලාට (එහි) ආයුෂ කාලයක් නොදුන්නෙමුද? තවද (ඊට අමතරව) අවවාද කරන්නෙකු නුඹලා වෙත පැමිණියේය. එබැවින් නුඹලා (මෙම දඬුවම) රස විඳිවු. (මන්දයත්) අපරාධකරුවන්ට උදව්කරුවන් කිසිවෙකු නැත.” (යැයි පවසන්නේය.)

(38) සැබැවින්ම අල්ලාහ් අහස් හා මිහිතලයේ ඇති ගුප්ත දෑ (පිළිබඳව) දන්නාය. සැබැවින්ම ඔහු සිත් තුළ ඇති දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.-

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلْقًا فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا حَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ
أَتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ ۚ بَلْ إِن يَبْدُو ظَالِمُونَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ
اللَّهَ يُبْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا ۖ وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكْتَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ ۗ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَى
مِنْ أَحَدَى الْأُمَّمِ ۗ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾

(39) නුඹලාව මිහිතලයෙහි (පැවරූ බලතල ක්‍රියා කරන) නියෝජනයන් බවට පත් කළේ ඔහුමය. එබැවින් කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කළේද ඔහුගේ ප්‍රතික්ෂේපය (සඳහා වූ පලවිපාක) ඔහු කෙරෙහිමය. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපය ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අබියස ප්‍රකෝපයක් මිස (අන් කිසිවක්) අධික නොකරයි. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපය අලාභයක් මිස (අන් කිසිවක්) අධික නොකරයි. (40) (නබිවරය,) “අල්ලාහ් හැර නුඹලා ඇඟැදින්නා වූ නුඹලා(ආදේශ කළ අල්ලාහ්)ගේ හවුල්කරුවන්ව නුඹලා අවධානය කළෙහු ද? මිහිතලයෙන් ඔවුන් මැව්වේ කුමක් දැයි මා හට නුඹලා පෙන්වවු. නැතහොත් අහස් (නිර්මාණය කිරීමේ)හි ඔවුනට කොටසක් හිමිද? නැතහොත් (මොවුන් හවුල්කරුවන් යැයි පැහැදිලි කරන) ධර්ම පුස්තකයක් අපි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ට දී එවිට ඔවුන් එයින් පැහැදිලි සාධකයක් මත සිටින්නේද?”යි විමසවු. නොඑසේය අපරාධකරුවන්, ඔවුන්ගෙන් ඇතැමුන්(ප්‍රධානීන්) ඇතැමුන්ට(ඔවුන්ගේ පිරිසට) රැවටිල්ලක් මිස (කිසිවක්) ප්‍රතිඥා නොකළෝය. (41) සැබැවින්ම අල්ලාහ් අහස් හා මිහිතලය (එහි ස්ථානයන්ගෙන්) නික්ම විමෙන් වළක්වන්නේය. ඒදෙක නික්ම වූයේ නම් ඔහුගෙන් පසුව කිසිවෙකුට ඒදෙක වැළැක්විය නොහැක. සැබැවින්ම ඔහු දැඩි ඉවසිලිවන්ත, අති ක්ෂමාශීලී විය.

(42) තවද (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් වෙත අවවාද කරන්නෙකු පැමිණියේ නම් සැබැවින්ම තමන් (පෙර පැමිණි) ප්‍රජාවන්ගෙන් (ඕනෑම) එකකට වඩා ඉතා යහමග ලැබූවන් වන්නෝ යැයි ඔවුන්ගේ ප්‍රබල දිවුරුම් වලින් ඔවුහු අල්ලාහ් මත දිවුරුවෝය. එහෙත් ඔවුන් වෙත අවවාද කරන්නෙකු පැමිණි කල්හි (ඔහුගේ එම පැමිණීම) ඔවුනට (යහමගින් දුරස් වී) පලායෑම මිස වෙන කිසිවක් අධික නොකළේය.-

اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ الْكُفْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ
 إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ۗ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۗ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾ أَوْ
 لَمْ يَسْئِرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ
 قُوَّةً ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا
 ﴿٤٤﴾ وَلَوْ يَرَى الْإِنْسَانُ مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُوَخَّحُهُمْ إِلَىٰ
 أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

- (43) (මෙසේ ඔවුන් පලා ගියේ) මිනිතලයෙහි උඩගුකම් පෑ හේතුවෙන් ද අයහ
 කුමන්ත්‍රණ කළ හේතුවෙන් ද වේ. තවද අයහ කුමන්ත්‍රණය, එය කළවුන් මිස
 (වෙනත් කිසිවෙකු) වෙළා නොගනී. එබැවින් පෙර වූවන්ගේ (විෂයෙහි වූ)
 පිළිවෙත(දඬුවම) මිස (වෙනකක්) ඔවුන් බලාපොරොත්තු වන්නේද? එබැවින් නුඹ
 අල්ලාහ්ගේ පිළිවෙතෙහි(දඬුවමෙහි) කිසිදු වෙනස් කිරීමක් නොදකින්නේමය.
 තවද නුඹ අල්ලාහ්ගේ පිළිවෙතෙහි(දඬුවමෙහි) කිසිදු හැරවීමක් නොදකින්නේමය.
 (44) ඔවුන් මිනිතලයෙහි ගමන් කර ඔවුන්ට පෙර විසූවන්ගේ⁵ අවසානය කෙසේ
 වූයේ දැයි නොදැනුවේ ද? තවද (පෙර වූ) ඔවුන් මොවුන්ට වඩා ශක්තියෙන් දැඩි
 වූවන් වූහ. (මොවුන්ගේ විෂයෙහි) අහස්හි හා මිනිතලයෙහි කිසිවකින් තමාව
 නොහැකියාවට පත් කරන්නක් ලෙස අල්ලාහ් වූයේ නැත. සැබැවින්ම ඔහු සර්වඥ
 අති බලසම්පන්න විය. (45) තවද අල්ලාහ් ජනයාව ඔවුන් (පාපයන්ගෙන්) ඉපැයූ
 දෑ සඳහා ග්‍රහණය කරන්නේ නම් එහි(මිනිතලය) මතුපිට කිසිදු ජීවියෙකු (ජීවත්
 වීමට) අත හැර නොදමනු ඇත. එනමුත් නියමිත කාලයක් දක්වා (දඬුවම්
 නොකර) ඔහු ඔවුන්ව ප්‍රමාද කරන්නේය. පසුව ඔවුන්ගේ කාලය පැමිණි විට (ඔහු
 දඬුවම් කරන්නේය.) සැබැවින්ම අල්ලාහ් තම ගැත්තන් පිළිබඳව සර්ව
 සුපරීක්ෂාකාරී විය.

5) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 40:21 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

36

سورة يس

සුරා යාසින්

හැඳින්වීම

මෙම සූරාවෙහි අරමුණ වනුයේ මුළු විශ්වයේ මෙන්ම මිනිසා තුළ පවා පැතිරී ඇති අල්ලාහ්ගේ සාධක හා මැවීම් පිළිබඳව මිනිසාට මතක් කර දීමය. මෙම සූරාවේ* මූලික විෂයපථය වනුයේ අල්ලාහ්ගේ සර්ව බලධාරීත්වය සඳහා තවත් හවුල්කරුවෙකු අවශ්‍යය නොවන බවසාධක තුළින් පිළිඹිබු කිරීමයි. එමෙන්ම මරණින් මතු මිනිසාට විනිශ්චය දිනයේ නැවත පණ දී නැගිටූ විම අල්ලාහ්ට අපහසු කරුණක් නොවේ යැයි ද පැහැදිලි කර ඇත.

මිනිසා කුමක් විශ්වාස කළ ද එහි යථාර්ථය ඔහුට වැටහෙන්නේ ඔහුගේ මරණින් පසුවය. එවිට ඔහු ප්‍රමාද වී හමාරය. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් මෙම සත්‍යය මිනිසාට පැහැදිලි කිරීම පිණිස ඔහු අල්ලාහ්ගේ දූතයෙකු වශයෙන් මෙලොවට අල්ලාහ් විසින් එවනු ලැබීය. එහෙයින් කවුරුත් එතුමාව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද එවිට හානි වන්නේ තමන්ටමය. මෙය පැහැදිලි කරනු පිණිස ඇතැම් පැරැණි නබිවරුන්ගේ* වෘත්තාන්ත ද මෙම සූරාවෙහි සඳහන් වී ඇත.

36 සුරා යාසීන්

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 83 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

یٰس ۙ وَالْقُرْآنِ الْحَكِیْمِ ۙ إِنَّكَ لَبِنَ الْمُرْسَلِیْنَ ۙ عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ۙ
 تَنْزِیْلِ الْعَزِیْزِ الرَّحِیْمِ ۙ یُنذِرُ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُونَ ۙ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
 عَلٰی أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُونَ ۙ إِنَّا جَعَلْنَا قِیَ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلًا فَمَهٰی إِلَى الْآذِقَانِ فَهُمْ
 مُّقْمَحُونَ ۙ وَجَعَلْنَا مِنْ بَیْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا ۙ وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا
 یُبْصِرُونَ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) යා. සීන්.¹ (2) ප්‍රඥාවන්ත අල් කුර්ආනය මත දිවුරමින්. (3) (අහෝ මුහම්මද්,) සැබැවින්ම නුඹ රසුල්වරුන්* අතුරින් කෙනෙකි. (4) (තවද නුඹ) සෘජු මාර්ගයක් මත (සිටින්නෙහි)ය. (5) (මෙම අල් කුර්ආනය) අති බලසම්පන්න කරුණාහරිතයාණන්ගේ පහළ කිරීමකි. (6) කවරෙකුගේ මුතුන්මිත්තන් අවවාද කරනු නොලැබුවේ ද එවන් වූ පිරිසකට නුඹ අවවාද කරනු පිණිස (මෙය පහළ කළේ)ය. තවද ඔවුන් අනවධානීන්ය. (7) සැබැවින්ම ඔවුන්ගෙන් බහුතරය කෙරෙහි වදන² නියම විය. එබැවින් ඔවුහු විශ්වාස නොකරති. (8) සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ගේ ගෙලෙහි විලංගු දැමුවෙමු. එය ඔවුන්ගේ නිකට දක්වා පවතී. එබැවින් ඔවුන් හිස් ඉහළට නෙරා ගියවුන්ය. (9) තවද ඔවුනට ඉදිරියෙන් බාධකයක් ද ඔවුන්ගේ පසුපසින් බාධකයක් ද අපි ඇති කළෙමු. තවද (එමගින්) අපි ඔවුන්ව ආවරණය කළෙමු. එබැවින් ඔවුහු (සත්‍යය හා යහමග) නොබලන්නෝය.-

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.
 2) මෙහි 'වදන' යනුවෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ මොවුන්ගේ විශ්වාසය විෂයෙහි අල්ලාහ්ගේ පූර්ව සැලැසුම හෙවත් 'කලා කද්ර්' හි සඳහන් වී ඇත් වදනය. එහෙත් මෙසේ ඔවුන් නිරා වැසියන් යැයි ලියනු ලැබූ නිසාවෙන් මොවුන් විශ්වාස නොකරන්නෝය යන අර්ථය නොවේ. මිනිසාට යහපත හෝ අයහපත තෝරා ගැනීමේ හැකියාව අල්ලාහ් ඔවුන්ටම දී ඇත. එනමුත් මොහු කුමක් තෝරා ගනී ද යන දැනුම මොහු එම ක්‍රියාව කිරීමට පෙර පමණක් නොව මොහුව හා මුළු විශ්වයම මැවීමට පෙරම අල්ලාහ් මැනවින් දන්නේය. එහෙයින් 'කලා කද්ර්'හි ලියා ඇති දෑ සියල්ල සිදු වනු ඇත යන්න සත්‍යයය. එනමුත් සියල්ල සිදු වන්නේ එහි ලියා ඇති නිසා යැයි විශ්වාස කිරීම වැරද්දකි.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَ
 خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بَعْفَرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا
 قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾ وَاصْرَبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ
 الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
 فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۚ وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ
 شَيْءٍ ۚ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾

- (10) නුඹ ඔවුනට අවවාද කළ ද නුඹ ඔවුනට අවවාද නොකළ ද ඔවුනට (එය) එක හා සමානය. ඔවුහු විශ්වාස නොකරති. (11) නුඹ අවවාද කර(එය ප්‍රයෝජන ව)නුයේම උපදෙස(අල් කුර්ආනය) අනුගමනය කර (අල්ලාහ්ව) නොදකිමින්ම කරුණාහරිතයාණන්ට (අල්ලාහ්ට) බියවන්නන්ට(පමණක්)ය. එබැවින් නුඹ ඔහුට පාප ක්ෂමාවක් ගැන ද ගෞරවනවිත වේතනයක්(ස්වර්ගය) ගැන ද ශුභාරංචි දන්වවු. (12) සැබැවින්ම මළවුනට (මතු ලොවෙහි) ජීවය ලබා දෙන්නේ අපමය. තවද (මරණයට පෙර) ඔවුන් පෙරටු කළ දෑ ද ඔවුන්ගේ (ජීවිතයේ කළ ක්‍රියාවන්හි) පිය සටහන් ද අපි ලියන්නෙමු. සෑම කරුණක්ම පැහැදිලි ප්‍රස්තකයක(ආරක්ෂිත එලකයක) අපි සටහන් කළෙමු.

(13) (නබිවරය,) නුඹ ඔවුනට(ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එක්තරා) ගම්වාසීන්(පිරිසක්)ව උපමාවක් ලෙස ගෙන හැර පෙන්වවු, එනම් (එම උපමාව) එහි රඝුල්වරුන් පැමිණි අවස්ථාවය.³ (14) ඔවුන් වෙත අපි රඝුල්වරුන්* දෙදෙනෙකු එවූ කල්හි ඔවුහු ඔවුන් දෙදෙනාව අසත්‍යය කළෝය. පසුව අප තුන්වැන්නෙකු (යවා ඔහු) මගින් (ඔවුන් දෙදෙනාව) බලවත් කළෙමු. එවිට “සැබැවින්ම අපි නුඹලා වෙත එවනු ලැබුවන් වෙමු”යි ඔවුහු(එම රඝුල්වරුන්) ප්‍රකාශ කළෝය. (15) (එයට) ඔවුන්(ගම්වාසීන්) “නුඹලා අප මෙන් මිනිසුන් මිස නැත, තවද කරුණාහරිතයාණන් (වන අල්ලාහ්) කිසිවක් පහළ නොකළේය, නුඹලා අසත්‍යය පවසන්නන් මිස නැතැ”යි පැවසුවෝය. (16) (එයට) ඔවුහු(නබිවරුන්) “සැබැවින්ම අපි නුඹලා වෙත එවනු ලැබුවන්(රඝුල්වරුන්) බව අපගේ පරමාධිපති දන්නේ යැ”යි පැවසූහ.-

3) මෙම රඝුල්වරයා* හා මෙම ගම්මානය පිළිබඳ වැඩි විස්තර අල් කුර්ආනහි හෝ හදීස්හි* සඳහන් වී නැත. නමුත් මෙය නබි ඊසා* ශුඛා තුමා විසින් එක් තරා ගම්මානයකට යවනු ලැබූ ඔහුගේ එක් අනුගාමිකයෙකු යැයි ඇතැම් වාර්තාවන්හි සඳහන් වී ඇති නමුත් ඒ සියල්ල විශ්වාස කළ හැකි වාර්තාවන් නොවේ.

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَدُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَ
 لَيَسْئَلُنَا مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَآئِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ
 ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْبَدِينَةِ رَجُلٌ يَّسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ
 لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَالِيَ لَآ أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾
 ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا إِنْ يُرِدِنِ الرَّحْمَنُ بِيضًا لَّا تَعْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ
 ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَّغِي ضَلِيلٌ مُّبِينٌ ﴿٢٤﴾ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّيكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٥﴾

-(17) "තවද (නුඹලාට) පැහැදිලි වූ දැනුම් දීමක් මිස අප කෙරෙහි වෙනත් (වගකීම්) කිසිවක් නැත"(යි ද නබිවරුන් පැවසූහ.) (18) (එයට) ඔවුන්(ගම්වාසීන්) " සැබැවින්ම අපි නුඹලාව අසුබයක් ලෙස සලකන්නෙමු. නුඹලා (මෙයින්) නොවැළකුනේ නම් සැබැවින්ම අපි නුඹලාව ගල් ගසා මරන්නෙමු. තවද අපගෙන් වූ වේදනීය දඬුවමක් සැබැවින්ම නුඹලාව ස්පර්ශ කරනු ඇත"(යි පැවසුවෝය. (19) (එයට) ඔවුහු(නබිවරුන්) "නුඹලාගේ අසුබය නුඹලා සමගය. නුඹලාට උපදෙස් දෙනු ලැබුවත් ද? (නුඹලා අපව අසුබ යැයි පවසනුයේ.) කෙසේ නමුත් නුඹලා සීමාව ඉක්මවා ගිය පිරිසකි." යැයි පැවසූහ.

(20) තවද එම නගරයේ කෙළවරක සිට මිනිසෙකු වේගයෙන් පැමිණ⁴ (මෙසේ) පැවසුවේය. "මාගේ ජනයානි, නුඹලා (මෙම) රසුල්වරුන්ව පිළිපදිවු. (21) (එනම්) නුඹලාගෙන් කිසිදු කුලියක් නොඅයැදින අයව(රසුල්වරුන්ව) නුඹලා පිළිපදිවු. තවද ඔවුන් යහමග ලැබුවන්ය. (22) තවද මා මැවූ ඔහු(අල්ලාෂ්ව) මා නොනැමද සිටීමට මට කුමක් වී ද? තවද ඔහු වෙතමය නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ. (23) කරුණාහරිතයාණන්, (අල්ලාෂ්) යම් නපුරක් මා හට අහිමන කරන්නේ නම් ඔවුන්ගේ මැදිහත් වීම මාහට කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් ඇති නොකරන්නා වූ තවද මා ආරක්ෂා නොකරන්නා වූ දෙවිවරුන්ව මම ඔහු(අල්ලාෂ්) හැර (නැමදීමට) ගන්නෙමි ද? (24) (එසේ ව්‍යාජ දෙවිවරුන්ව මා නැමදුම් කළේ නම්) එවිට සැබැවින්ම මම පැහැදිලි නොමගෙහිය. (25) සැබැවින්ම මම නුඹලාගේ පරමාධිපතිව(අල්ලාෂ්ව) විශ්වාස කළෙමි. එබැවින් නුඹලා මට සවන් දෙවු."-

4) මොහු එම සමූහයා අතර සිටි පුද්ගලයෙකි. මොහු එකල සිටි රසුල්වරුන්ව* විශ්වාස කර තම ජනයාට ද විශ්වාස කරන මෙන් පැවසුවේය. එනමුත් මොහුට එම ජනයා සාතනය කළෝය. මෙම සුරාවෙහි 26 වන ආයතයෙහි මොහුට ස්වර්ගය සඳහා සුබාරංචි ලැබූ බව සඳහන්ව ඇත.

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۗ قَالَ يَلِيَّت قَوْمِي يَعْلمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ
 ﴿٢٧﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ
 كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَبُودٌ ﴿٢٩﴾ يُحَسِّمُونَ عَلَى الْعِبَادِ ۗ مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ
 رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا
 يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لُتَّا جَبِيحٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْبَيْتَةُ ۗ
 أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَبِتُّهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَ
 أَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

- (26, 27) (ඉන් පසුව එම ජනයන් ඔහු ව සාකච්ඡා කළේය. එවිට) “නුඹ (ස්වර්ග) උයනට ඇතුළු වුව” යැයි (ඔහුට) පවසනු ලැබීය. (ඔහු ස්වර්ගයට ඇතුළු වූ පසු) “අහෝ! මාගේ පරමාධිපති මට සමාව දී තිබීම පිළිබඳව ද මා ගෞරවනීය අයගෙන් කෙනෙකු බවට පත් කර තිබීම පිළිබඳව ද මාගේ ජනයන් දැනගත්තේ නම්.” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (28) තවද ඔහුගේ (මරණයෙන්) පසුව ඔහුගේ ජනයන්ට අපි අහසින් කිසිදු සේනාවක් පහළ නොකළෙමු. තවද (එසේ) අපි පහළ කරන්නන් වශයෙන් ද නොවන්නෙමු.⁵ (29) එ(ම දණ්ඩන)ය එකම එක හඬක් මිස නොවීය. එවිට ඔවුන් මළවුන් බවට පත් වූහ. (30) අහෝ! ගැත්තන් කෙරෙහි වූ විනාශය. ඔවුන් වෙත කිසිදු රසුල්වරයෙකු පැමිණියේ නැත. (නමුත්) ඔවුන් ඔහු ව සමච්චල් කරමින් සිටියා මිස. (31) ඔවුන්ට පෙර (විසූ) පරම්පරාවන් අතුරින් කොතෙක් (මෙවන් පරම්පරාවන්) අපි විනාශ කළෙමු දැයි ඔවුන්(ප්‍රතික්ෂේපකයින්) නොදුටුවෝ ද? සැබැවින්ම (විනාශ වූ) ඔවුන් (ප්‍රතික්ෂේපක) මොවුන් වෙත නැවත හැරී නොඑති. (32) තවද සැබැවින්ම සියලු දෙනාම අප අබියස එක් රැස් කරනු ලැබ (විනිශ්චය සඳහා) ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නන් වෙති.

(33) තවද නැසී ගිය භූමිය (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ට සංඥාවකි. අපි එය ප්‍රාණවත් කළෙමු. තවද අපි එයින් ධාන්‍ය පිට කළෙමු. එබැවින් ඔවුන් එයින් අනුභව කරති. (34) තවද අපි එ(ම භූමිය)හි ඉඳි හා මිඳි වලින් යුත් උයන් ඇති කළෙමු. තවද අපි එහි උල්පත් වලින් (ජලය) පුපුරවා හැරියෙමු.-

5) එනම් මොවුන්ව විනාශ කිරීමට අල්ලාස්ට මලක්වරුන්ගේ සේනාවක් යැවීමේ අවශ්‍යතාවක් නොවීය. එහෙත් ඔවුන්ව විනාශ කරනු ලැබුයේ එක් හඬකින් පමණි.

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ
 كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَإِيَّاهُ لَتَهْمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ
 النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ
 ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ
 تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾ وَإِيَّاهُ لَتَهْمُ آتَا حَمَلْنَا
 ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

- (35) මෙසේ අපි ඇති කළේ) එහි පලතුරු ඔවුන් අනුභව කරනු පිණිසය. තවද ඔවුන්ගේ දැන් (මගින්) එය ඇති නොකළේය. එබැවින් ඔවුන් කෘතචේදී නොවන්නෝ ද? (36) මිනිසුන් හටගන්නා දෑ අතුරින් ද ඔවුන්(මිනිසුන්) අතුරින් ද ඔවුන් නොදන්නා දෑ අතුරින් ද ඒවා සියල්ල ජෝඩු (වශයෙන්) මැව්වා වූ ඔහු(අල්ලාහ්) අති පිවිතුරුය.⁶

(37) තවද රාත්‍රිය ඔවුන්ට සංඥාවකි. අපි එයින් දහවල ඉවත් කරන්නෙමු. එවිට ඔවුහු අඳුරෙහි වන්නෝ වෙති. (38) තවද සූර්යයා එයට හිමි නියමිත ස්ථානය වෙත ගමන් කරයි. මෙය අති බලසම්පන්න සර්වඥයාණන්ගේ නියමයයි. (39) අපි වන්දයාට එය (දීප්තියෙන් අඩු, වක්‍ර, තුනී වූ) පැරණි ඉඳි අත්තක් මෙන් නැවත පත් වන තෙක් (නොයෙකුත්) ස්ථානයන් නියම කළෙමු.⁷ (40) සූර්යයා, එය වන්දයාට ළඟා වීමට හෝ රාත්‍රිය දහවල පෙරටු කිරීමට හෝ නොහැක. තවද (අහස් වියනේ ඇති ග්‍රහයන්) සියල්ල (ඒවාට හිමි) කක්ෂයක පාවෙ(මින් ගමන් කර)න්නේය. (41) තවද පටවනු ලැබූ නැවෙහි අපි ඔවුන්ගේ පරපුර ඉසිලීම ද ඔවුන්ට සංඥාවකි.⁸

6) ගස් කොළන් ආදිය පවා යුගල වශයෙන් ඇති බව මෙම ආයතයෙන් අදහස් වෙයි. කිසිදු විද්‍යාඥයෙකු විසින් සොයා ගෙන නොතිබූ මෙම ආශ්චර්යය වසර 1400 කට පෙරම නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් හෙළිදරව් කර ඇත. මෙයින් අප කරුණු දෙකක් පිළිබඳව අවධානය යොමු කළ යුතුය. පළමුවැන්න මෙවන් විද්‍යාත්මක දෑ දැන් වූ එම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් අකුරු නොදත් අනක්ෂර පුද්ගලයෙකි. දෙවැන්න මෙය දන්වනු ලැබූ කාලය තාක්ෂණික වශයෙන් ඉතා නොදියුණු කාල පරාසයකය. මෙම කරුණු දෙක පිළිබඳව සැලකූ විට මෙම අල් කුර්ආනය කිසිසේත්ම මිනිසා විසින් ලියනු හෝ උගන්වනු ලැබූවක් නොවේ යන්න පැහැදිලි වේ. එහෙයින් මෙම අල් කුර්ආනය අල්ලාහ්ගේ වදන් බව පහසුවෙන් දැන ගත හැකිය. ඇත්තෙන්ම මෙය විස්මයට පත් විය යුතු කරුණක් ද නොවේ. මැවුම්කරුවාට තමා මැවූ දෑය කෙසේ තිබේ ද යන්නෙහි දැනුම තිබීම සාමාන්‍යය විෂයකි.

7) මෙයින් අදහස් වන්නේ වන්ද මාසය තුළ වන්දයාගේ පිහිටීම පිළිබඳවයි.

8) මෙහි 'පරපුර' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ දරුවන් පිළිබඳවය. ඇතැම් අරාබිවරුන් තම දරු මල්ලන් සමග විදේස් ව්‍යාපාරය සඳහා යෑමට නැවෙන් යාත්‍රා කළෝය.

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا ذَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْتُمْ مَن لَّو يَشَاءُ اللَّهُ أَطَعْتُمْ ۗ إِن أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّسُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

-⁹(42) තවද අපි ඔවුන් ප්‍රවාහනය කරන එවැනි දෑ ඔවුන් වෙනුවෙන්ම මැව්වෙමු.
 (43) තවද අපි අභිමත කළේ නම් ඔවුන්ව අපි ගිල්වන්නෙමු. එවිට ඔවුන්ට කිසිදු උදවුකරුවෙකු නොවන්නේය. තවද ඔවුහු ආරක්ෂා කරනු නොලබන්නෝය. (44) තවද අපගෙන් වූ දයාවක් වශයෙන් හා (ස්වල්ප) කලකට භුක්ති විඳීමක් වශයෙන් මිසය (අපි ඔවුන්ව නොගිල්වා ආරක්ෂා කළේ). (45) නුඹලා කරුණාව ලබනු පිණිස නුඹලාට ඉදිරියෙන් ඇති දැයට(මෙලොව දඬුවමට) ද නුඹලාට පසු පසින් ඇති දැයට(මතු ලොව දඬුවමට) ද බියවූ යැයි ඔවුන්ට පවසනු ලැබූ විට (එය ඔවුහු පිටුපෑවෝ)ය. (46) තවද ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගේ සංඥා අතුරින් (යම්) සංඥාවක්, ඔවුන් එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ව සිටියා මිස ඔවුන් වෙත පැමිණියේ නැත. (47) තවද “අල්ලාහ් නුඹලාට සැපයූ දැයින් නුඹලා වියදම් කරවු” යැයි ඔවුන්ට(ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට) පවසනු ලැබූ කල්හි (එම) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් විශ්වාස කළවුන්ට “අපි කෙනෙකුට ආහාර සැපයිය යුතුද? අල්ලාහ් අභිමත කළේ නම් තමා(ම) ඔහුට ආහාර සපයනු ඇත. නුඹලා පැහැදිලි නොමගෙහි මිස නැත.” යැයි (සමච්චලයෙන්) පැවසුවෝය.

(48) තවද “නුඹලා සත්‍යවත්තයින් වන්නේ නම් මෙම ප්‍රතිඥාව(විනිශ්චය දිනය සිදු වනුයේ) කවදා දැ?”යි (ප්‍රතික්ෂේපකයින් වන) ඔවුහු විමසති. (49) ඔවුන් තර්ක කරමින් සිටිය දී එය ඔවුන්ව ග්‍රහණය කරන එකම එක (මහා භොරණෑ*) හඬක් මිස ඔවුන් බලාපොරොත්තු නොවන්නෝය. (50) එබැවින් ඔවුන් (වසීඅත් නම්) අවසන් කරුණක් ප්‍රකාශ කිරීමට ද ඔවුන්ගේ පවුල වෙත ඔවුන් නැවත හැරී යෑමට ද හැකියාවක් නොලබ(මින් මරණයට පත් ව)න්නෝය.

9) මෙහි ‘එවැනි දෑ’ යනු මුහුදෙහි ගමන් කරන යාත්‍රාවන්ය. නමුත් මෙහි අදහසට අර්ථ කිහිපයක් දැක්විය හැකි අතර ඉන් එකක් ඔවුවා දැක්විය හැක. මන්දයත් අරාබිවරුන් ඔවුන්ට කාන්තාරයේ නැව යැයි පවසන්නෝය. තවද මෙහි අදහස නැව් වලට සමානව තිබෙන සබ්මැරීනය වැනි දෑ විය හැකිය. තවත් නූතන විද්වතුන් මෙහි අදහස් කරන්නේ ගුවන් යානාවන් යැයි ද පවසති.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَبِيحٌ لِّدِينِنَا مُحْضَمُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تَنْظَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَكِنُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَأَزُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْجُرُمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ لَكُمْ يَبْنَئِ أَدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنْ اعْبُدُونِي ۗ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

(51) තවද සූර්* (නම් හොරණැව දෙවන වරට) පිහිනු ලැබේ. එවිට ඔවුන් මිනී වළවල් වලින් (නැගිට) තමන්ගේ පරමාධිපති වෙතට ශිඝ්‍රයෙන් පිටව යති. (52) “අහෝ අපගේ විනාශය! අපගේ නිදන ස්ථානයෙන් අපව අවදි කළේ කවුරුන් දැ?”යි ඔවුහු විමසති. “මෙය කරුණාහරිතයාණන් ප්‍රතිඥා දුන් හා රසුල්වරුන් (ඒ පිළිබඳව) සත්‍යය පැවසූ දැ වේ.” (53) එය(හොරණැ හඬ) එකම එක මහා හඬක් මිස නොවීය. එවිටස ඔවුන් සියලු දෙනාම අප අඛියස (විනිශ්චය සඳහා) ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නෝය. (54) එබැවින් අද දින(විනිශ්චය දින) කිසිම ආත්මයකට කිසිදු අපරාධයක් කරනු නොලැබේ. තවද නුඹලා කරමින් සිටි දැයට මිස නුඹලාට ප්‍රතිඵල දෙනු නොලබන්නෙහුය.

(55) සැබැවින්ම අද දින ස්වර්ග සගයෝ (ස්වර්ග උයන් තුළ තම) කාර්යයෙහි සතුටුවන්නන් වෙති. (56) ඔවුන් හා ඔවුන්ගේ භාර්යාවන් සෙවණැලිහි උස් කවිච්චියන් මත හාන්සිවන්නන් වෙති. (57) එහි ඔවුනට පලතුරු ද ඔවුන් (පතමින්) අයැදින දැ ද ඔවුනට ඇත. (58) (තවද එහි ඔවුනට) කරුණාහරිත පරමාධිපතිගෙන් වූ ප්‍රකාශයක් ලෙස ‘සලාමය’* (ශාන්තිය අත් වේවා යැයි පවසනු) ඇත.

(59) තවද “අපරාධකරුවනි, අද දින නුඹලා (විශ්වාසිකයින්ගෙන්) වෙන්ව යවු.” (යැයි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට පවසනු ලැබේ.) (60, 61) “ආදම්ගේ* දරුවනි, ෂෙයිතාන්ව* නුඹලා නොනමදිවු. (මන්දයත්) සැබැවින්ම ඔහු නුඹලාට පැහැදිලි සතුරෙකි. තවද නුඹලා (අල්ලාහ් වන) මාව(ම) නමදිවු. (මන්දයත්) මෙයයි සෘජුමත වන්නේ” යැයි නුඹලාට මම විධානය නොකළෙමි ද?-

وَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ
 تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا
 أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
 فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا
 مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نَعْبُرُهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

-(62) තවද සැබැවින්ම නුඹලා අතුරින් බොහෝ පිරිස් ඔහු(ෂෙයිකාන්) නොමග
 යැව්වේය. එබැවින් (ඒ බව) නුඹලා අවබෝධ කරන්නන් නොවූයේ ද? (63)
 නුඹලාට අවවාද කරනු ලබමින් සිටි නිරය මෙයයි. (64) නුඹලා (සත්‍යය)
 ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි හේතුවෙන් අද දින නුඹලා එහි පිවිස දැවෙවු. (65) අද දින
 අපි ඔවුන්ගේ මුඛයන් මත මුද්‍රා තබන්නෙමු. තවද ඔවුන්ගේ අත් අප වෙත කතා
 කරයි. ඔවුන් උපයමින් සිටි දෑ පිළිබඳව ඔවුන්ගේ පාද ද සාක්ෂි දරයි. (66) තවද
 අපි අහිමක කළේ නම් (මෙලොවෙහි) ඔවුන්ගේ දෑස් (හි ආලෝකය) ඉවත් (කර
 අන්ධ) කර ඇත්තෙමු. පසුව ඔවුහු (පුරුදු පරිදි) මාර්ගයහි ශීඝ්‍රයෙන් පෙරටු
 වන්නෝය. නමුත් ඔවුහු(ගේ අන්ධභාවය හේතුවෙන්) කෙසේ නම් දකින්නෙහු ද?
 (67) තවද අපි අහිමක කළේ නම් ඔවුන්ගේ ස්ථානයේම ඔවුන්ව (සත්වයෙකු මෙන්
 හෝ ගල් පර්වතයක් මෙන්) විරූපී කර ඇත්තෙමු. පසුව ඔවුහු (ඉදිරියට) ගමන්
 කිරීමට ද නැවත හැරී එමට ද හැකියාව නොලබන්නෝය. (68) තවද අපි
 කවරෙකුට දීර්ඝායුෂ ලබා දුන්නේ ද අපි ඔහුව (ඔහුගේ) මැවීමෙහි (තත්ත්වයෙන්
 තත්ත්වයට) ප්‍රතිවර්තනය කරන්නෙමු.¹⁰ එබැවින් (මේ බව) ඔවුහු අවබෝධ කර
 නොගන්නෙහු ද?

10) එනම් කෙනෙකු මහලු වියට පත්වන විට ඔහු බාල වියේ සිටි අයුරින් නැවත දුර්වල තත්ත්වයට පත් වන්නේය.

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ¹ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا
 وَيَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِ مَا أَنْعَمْنَا عَلَيْهِمْ
 لَهَا مَلَكُوتًا ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
 وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا
 يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُنْحَصَرُونَ ﴿٧٥﴾

(69) අපි ඔහුට(නබිවරයාට) කවි නොඉගැන්වූයෙමු. එය ඔහුට සුදුසු ද නැත.¹¹ මෙ(ම අල් කුර්ආනය) උපදෙසක් ද පැහැදිලි වූ පාරායනය කරන්නක් ද මිස නැත. (70) (මෙය) කවරෙකු ජීවත්ව සිටින්නේ ද ඔහුට ඔහු(නබිවරයා) අවවාද කරනු පිණිස ද ප්‍රතික්ෂේපකයින් කෙරෙහි (දඬුවමේ) වදන නියම වනු පිණිස ද වේ.

(71) අප නිර්මාණය කළ දැයින්¹² සැබැවින්ම අපි ඔවුන් වෙනුවෙන් පශු කුලයට අයත් සතුන්ව* මවා පසුව ඔවුන් ඒවාට අයිතිකරුවන් වීම ඔවුහු නොදුටුවෝ ද? (72) තවද අපි ඒවා ඔවුනට යටහත් කළෙමු. එබැවින් ඒවා අතුරින් (සමහරක් ඔවුන් ගමන් බිමන් යන) ඔවුන්ගේ වාහන වේ. තවද ඒවා අතුරින් (සමහරක්) ඔවුහු අනුභව කරති. (73) තවද ඒවායෙහි ඔවුනට (තවත්) ප්‍රයෝජන ද පානයන්¹³ ද ඇත. එබැවින් ඔවුහු කෘතචේදී නොවන්නෝ ද? (74) තවද (ප්‍රතික්ෂේපක) මොවුන් උදව් ලබනු පිණිස අල්ලාස් හැර වෙනත් දෙව්වරුන්ව මොවුන් (නැමදීමට) ගත්තෝය. (75) ඔවුහු(ව්‍යාජ දෙව්වරුන්) මොවුනට උදව් කිරීමට හැකියාව නොලබන්නෝය. තවද (ප්‍රතික්ෂේපක) මොවුන් ඔවුන්(දෙව්වරුන්) වෙනුවෙන් (ඔවුන් සමග නිරයට) ඉදිරිපත් කරනු ලබන සේනාවක්ය.-

11) අල් කුර්ආනය නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් විසින් ගෞතන ලද කවි පෙළක් යැයි මක්කා වාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් පැවසුවෝය. මෙම ආයතය මගින් එම තර්කය හෙළා දැකියි. එනම් නබිත්වය ලැබීමට පෙර අවුරුදු හතළිහක් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ඔවුන් අතර සාමාන්‍ය මිනිසෙකු ලෙස සිටියේය. මෙම අල් කුර්ආනය අල්ලාස්ගේ වචනයක් නොමැතිව ඔහු විසින් ගෙතු කවි නම් මෙයට පෙර ද මොහු කවි ගෞතා තිබිය යුතුය. නමුත් එසේ කිසිවක් සිදු වී නැත. මෙවන් වෝදනාවක් එනු ඇතැයි දන්නා අල්ලාස් බොහෝ අරාබිවරුන් කවි පවසන්නන්ව සිටියදීත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව මුල සිටම මෙයින් දුරස් කර තැබුවේය.

12) මෙම ආයතයෙහි "අප නිර්මාණය කළ දැයින්" යනු අල්ලාස් කිසිවෙකුගේ කිසිදු උපකාරයකින් තොරව සියල්ල මැව්වේය යන්නයි.

13) මෙහි 'පානය' යන පරිවර්තනයෙහි අරාබි පදය 'මෂාරිබ්' වේ. මෙයට තවත් අර්ථයක් ඇත. එනම් පානය සඳහා භාවිත කරන භාජනය යන්නය. පළමු අර්ථය අනුව එය පශු කුලයට අයත් සතුන්ගෙන්* ගන්නා කිරි යනුවෙන් අදහස් කෙරේ. දෙවැනි අර්ථය අනුව එම සතුන්ගේ හමෙන් සාදන ලද භාජනයන් යැයි අදහස් කෙරේ.

فَلَا يَحْرُوكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا
 خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ
 يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ
 عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَو
 لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ
 الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

-(76) එබැවින් (නබිවරය) ඔවුන්ගේ (අසත්‍යය) ප්‍රකාශය නුඹව දුකට පත් නොකළ යුතුය. ඔවුන් සඟවන දෑ ද ඔවුන් හෙළි කරන දෑ ද සැබැවින්ම අපි දනිමු.

(77) සැබැවින්ම අපි ඔහුව(මිනිසාව) ශුක්‍රාණු(බිඳු)වකින් මැවූ බව මිනිසා නොදුටුවේ ද? එහෙත් සැණින් ඔහු (අපට එරෙහිව) පැහැදිලි කරක කරන්නෙකි.¹⁴

(78) ඔහු(මිනිසා) අපට උදාහරණ ඉදිරිපත් කරන්නේය. තවද ඔහු තමා මවනු ලැබීම පිළිබඳව අමතක කළේය. “ඇටකටු දිරා ගිය තත්ත්වයේ ඒවාට පණ දෙන්නේ කවරෙකු දැ?” යි ඔහු විමසන්නේය. (79) (නබිවරය,) පවසනු “මුල් වරට එය නිර්මාණය කළ ඔහුම(අල්ලාහ්) එයට පණ දෙන්නේය. තවද ඔහු සෑම මැවීමක් පිළිබඳව සර්වඥය.” (80) ඔහු නුඹලාට කොළ පැහැ (සරුසාර) ගසින් ගින්දර ඇති කළේය.¹⁵ එවිට නුඹලා එයින් (ගිනි) දල් වන්නෙහුය. (81) අහස් හා මිහිතලය මැවූ ඔහු මොවුන් මෙන් අය මැවීමට ශක්තිවන්තයෙකු නොවන්නේ ද? (නො)එසේය, සර්වඥ මහා මැවුම්කරුවා ඔහුමය.-

14) මෙම අයතයේ* සිට මෙම සූරාවේ* අවසානය දක්වා නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාගේ කාලයේ සිදු වූ එක්තරා සිදුවීමක් මුල් කොට ගෙන පහළ වූවකි. එනම් එකල මක්කාවෙහි සිටි ප්‍රතික්ෂේපකයෙකු වන උබෙයි ඉබ්නු හලල් තමාගේ දෑතේ දිරා ගිය ඇට කටුවක් රැගෙන නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් වෙත පැමිණ ඔහුගේ දෑතින් එය කුඩු කර එය සුළඟේ පා කර යැව්වේය. පසුව ඔහු “අහෝ මුහම්මද් මෙසේ මා කුඩු කළ දිරා ගිය ඇට කටුව අල්ලාහ් නැවත නැගිටුවයි යනුවෙන් ඔබ විශ්වාස කරන්නේ දැ?” යි ඇසුවේය. එයට එතුමානන් “එසේය, අල්ලාහ් නුඹව ද මරණයට පත් කරන්නේය. පසුව නැගිටුවන්නේය. ඉන් පසුව නුඹව නිරයට ද ඇතුළු කරන්නේ යැ.” යි පැවසුවේය.

15) මෙයින් අර්ථවත් වන්නේ අරාබි කරයේ දක්නට ලබන ‘මරක් සහ ඉෆාජ්’ නම් එක්තරා ගස් වර්ගයන් දෙකකි. මෙම ගස් දෙකෙහි අතු එකිනෙක ඇතිල්ලෙන විට ගිනි ඇවිලෙන්නේය.

إِنبَأَ أَمْرَهُ إِذْ أَرَآدَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ

شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

-(82) ඔහු යමක් (මැවීමට) සිතුවේ නම් ඔහුගේ ක්‍රියාමාර්ගය වනුයේම එයට “**කුන්(වනු)**” යැයි පැවසීමය. එවිගස එය සිදු වනු ඇත. (83) එබැවින් කවරෙකුගේ අතෙහි සෑම¹⁶ දැයකම ආධිපත්‍යය ඇත්තේ ද ඔහු පිවිතුරුය. තවද ඔහු වෙතම නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබන්නෙහුය.

16) මෙම ආයතයෙහි “කවරෙකුගේ අතෙහි සෑම දැයකම ආධිපත්‍යය” යනු සෑම දැයකම ආධිපත්‍යය අල්ලාහ්ගේ පාලනයට නතු ව යැයි පෙන්නුම් කිරීම සඳහා මෙම පද යෙදුම භාවිත වී ඇතැයි අල් කුර්ආන් විචරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

37

سورة الصّافات

ജുരാ അപ്പ് ഓനനാത്

(പേല ഗുരേന്തേ)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාවෙහි* විශේෂයෙන් සඳහන් වන්නේ 'මලක්වරුන් අල්ලාහ්ගේ දුවරුන්' යැයි මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ව්‍යාජ විශ්වාසය පිළිබඳව ය. මලක්වරුන් පිළිබඳව සඳහන් කරමින් මෙම සුරාව ආරම්භ වීමට හේතුව එම කාරණාවම විය හැකිය.

විනිශ්චය දිනයේ දර්ශනයන් මෙම සුරාවෙහි පැහැදිලිවම දක්වා ඇත. සතුරන් කොපමණ ශක්තිමත්ව සිටිය ද සත්‍යය ආගම පැතිරෙන බව හා මෙලොවෙහි මෙන්ම විනිශ්චය දිනයේ ද අවාසනාවන්ත ඉරණමක් ඔවුන්ට ඇති වනු ඇත යැයි ප්‍රතික්ෂේපකයින් අවවාද කරනු ලැබ ඇත. එය තව තවත් පැහැදිලි කිරීම පිණිස **නූස්,* මූසා,* ශූන්,* ඉල්යාස්* සහ යූනුස්*** වැනි නබිවරුන්ගේ* වෘත්තාන්ත සංකෂිප්තව ද **නබි ඉබ්‍රාහිම්* ~~සුළු~~** තුමාණන් සිය දරුවා වන **නබි ඉස්මාඊල් ~~සුළු~~** තුමාණන්ව* කැප කිරීමට සූදානම් වූ වෘත්තාන්තය මඳක් පුළුල්ව ද මෙම සුරාවේ අන්තර්ගත වී ඇත.

37 සූරා අස් සාලිගාත් (පෙළ ගැසෙන්නෝ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 182 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالصَّفٰتِ صَفًا ۝ فَالزُّجْرِتِ زَجْرًا ۝ فَالتَّلِيٰتِ ذِكْرًا ۝ اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوٰاحِدٌ ۝ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَاَمَّا بَيْنَهُمَا وَاَرْضٌ وَاَمَّا بَيْنَهُمَا وَاَرْضٌ ۝ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزَيْنٰتِنَا الْكُوٰكِبِ ۝ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ۝ لَا يَسْبَغُوْنَ اِلَى الْبَلَا الْاَعْلٰى وَيُقَدِّفُوْنَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝ دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ۝

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

- (1) පෙළකට පෙළගැසෙමින් සිටින්නන් (එන මලක්වරුන්*) මත දිවුරමින්.
- (2) තවද (වලාකුළු) දැඩි ලෙස ඇදගෙන යන්නන් (එන මලක්වරුන්) මත දිවුරමින්.
- (3) තවද උපදෙස (එන අල් කුර්ආනය) පාරායනා කරමින් සිටින්නන් (එන මලක්වරුන්) මත දිවුරමින්.¹ (4) ප්‍රතික්ෂේපකයින්, නුඹලා බහු දේවත්වය විශ්වාස කළද සැබැවින්ම නුඹලාගේ (සැබෑ) දෙවියන් ඒකීය (අල්ලාහ්)ය. (5) (ඔහු) අහස්හි ද මිහිතලයෙහි ද ඒ දෙක අතර ඇති දැහි ද පරමාධිපතිය, තවද සූර්යයා උදා වන (සියලු) ස්ථානයන්හි ද පරමාධිපතිය. (6) සැබැවින්ම අප (මිහිතලයට) සමීප වූ අහස අලංකාරයෙන් එනම් තාරකා වලින් අලංකාරමත් කළෙමු. (7) තවද (ඒවා අපි ඇති කළේ) අවනත නොවන සෑම ෂෙයිතාන්වරුන්ගෙන්ම* ආරක්ෂාවක් වශයෙනි. (8, 9) (එබැවින්) ඔවුන්ට උත්තරීතර (මලක්වරුන්) පිරිස වෙත සවන් දිය නොහැකිය. තවද පලවා හැරීම පිණිස සෑම පැතිකඩකින්ම ඔවුහු ප්‍රහාරයට ලක් වෙති. ඔවුන්ට සදාතනික දඬුවමක් ද ඇත.-

1) මොවුන් අල්ලාහ්ගේ අණ ඉටු කිරීම සඳහා අහසෙහි පෙළ ගැසී සිටියි. මොවුන් ෂෙයිතාන් ළඟා වීම වළක්වමින් සිටියි. මේ බව මෙම සූරාවේ ආයාත් 7, 8, 9 හා 10 හි සඳහන් වී ඇත. එපමණක් නොව ඔවුහු සෑම විටම අල්ලාහ්ව මෙතෙහි කිරීමෙහි නියැළී සිටිති.

මුස්ලිම්වරුන්ට අල්ලාහ් නොවන අන් කිසි කෙනෙකු හෝ අන් කිසි දෙයක් මත දිවුරීමට අනුමැතිය නැත. එනමුත් අල් කුර්ආනිහි ඇතැම් ස්ථාන වල අල්ලාහ් විසින් යම් යම් දේවල් මත දිවුරා ඇත. මන්දයත් අල්ලාහ්ට වඩා උසස් යමක් නොමැති හෙයින් හා යම් දෙයක උසස් බව හෝ අත්‍යවශ්‍ය බව පෙන්නුම් කිරීම පිණිස අල්ලාහ් එසේ කර ඇත්තේය.

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ
 خَلَقْنَا ۗ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا
 يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ ﴿١٤﴾ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ عَرَاذَا
 مِثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَ عِظَامًا ۗ إِنَّا لَبَعُوثُونَ ﴿١٦﴾ أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوْلُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَ أَنْتُمْ
 دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾ فَإِنبَاهِ رَجْرُؤٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يُبَيِّنُ لَنَا هَذَا يَوْمَ
 الدِّينِ ﴿٢٠﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكذِّبُونَ ﴿٢١﴾ أَحْسِرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمُوا وَ
 أَرَاؤُهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾

- (10) (නමුත් මලක්වරුන් කතා කරන දැයිනි) යම් දෑ සොරෙන් පැහැර ගන්නා (ෂෙයිතාන්) මිස (අන් අයට උත්තරීතර පිරිස වෙත සවන් දිය නොහැකිය.) එවිගස ඔහුව සිදුරු කරන්නා වූ ගිනි අඟුරු ලුහුබදින්නේය.² (11) (නබිවරය, අපගේ) “ මැවුම්හි බලවත් වන්නේ (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් ද නැතහොත් අපි මැවූ (අහස්, මිහිතල හා මලක්වරුන් වැනි) අය දැ?” යි නුඹ ඔවුන්ගෙන් විමසවු. සැබැවින්ම අපි ඇලෙන සුළු මැටියෙන් ඔවුන්ව මැව්වෙමු. (12) එනමුත් (ඔවුන් නුඹව අසත්‍යය කිරීම පිළිබඳව) නුඹ මවිතයට පත්වන්නෙහිය. තවද ඔවුහු (මරණින් මතු ලොව පිළිබඳව නුඹට) සමච්චල් කරති. (13) ඔවුනට (කුර්ආනය මගින්) උපදෙස් දෙනු ලැබූ විට ඔවුහු උපදෙස් නොලබති. (14) තවද ඔවුහු (අල්ලාහ්ගේ කිසියම්) සංඥාවක් දුටු විට සමච්චල් කරන්නට තැත් කරති. (15) තවද “මෙය පැහැදිලි හුනියමක් මිස නැතැ” යි ඔවුහු පවසති. (16, 17) “අප මරණයට පත් වී දූවිලි හා ඇටකටු බවට පත් වූවායින් පසුවත් සැබැවින්ම අපව හා පෙර විසූ අපගේ මුතුන්මිත්තන්ව නැවත නැගිටවනු ලබන්නේ දැ?” (යි ඔවුහු විමසති.) (18) (නබිවරය,) පවසවු “එසේය නුඹලා අවමන් වූවන් ලෙස (නැවත නැගිටවනු ලබන්නෝ)ය.” (19) එසේනම් එය(දෙවන භොරණෑ හඬ*) එකම එක මහා හඬක්මය. එවිට ඔවුහු (ප්‍රතික්ෂේප කළ එම විනිශ්චය දිනය) දකින්නෝය. (20) තවද “අහෝ අප හට වූ විනාශය! මෙයමය විපාක ප්‍රදාන දිනය” යැයි ඔවුහු පවසති. (21) “නුඹලා කවර දෙයක් අසත්‍යය කරමින් සිටියෙහු ද (එහි) අවසන් තීරණය ලබා දෙන එම (විනිශ්චය) දිනය මෙයමය”. (යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබේ.) (22, 23) “(ආදේශ කරමින් තමන්ටම) අපරාධ කළවුන්ව ද ඔවුන්ගේ සහකරුවන්ව ද අල්ලාහ් හැර ඔවුන් නමදිමින් සිටි දෑ ද නුඹලා එක්රැස් කරවු. තවද නුඹලා ඔවුනට නිරයේ මාර්ගය වෙත මග පෙන්වවු.-

2) මෙම සිද්ධියෙහි පරිපූර්ණ විස්තරය සඳහා අල් කුර්ආන් 15:18 හා එහි පාද සටහන බලන්න.

وَقَفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُورُونَ ﴿٢٤﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾
 وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
 قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ ۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾
 فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۗ إِنَّآ لَذَٰبِقُونَ ﴿٣١﴾ فَأَعْوَيْنُكُمْ إِنَّا كُنَّا غُورِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ
 يَوْمَ يَدْفَعُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَّبْنَاكَ بِآلِجُرْمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ
 لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَنصَارُ لَشَاعِرٍ ۖ مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾

- (24) තවද ඔවුන් විමසනු ලැබීම පිණිස ඔවුන්ව රඳවා තබවු. (යැයි අල්ලාස් මලක්වරුන්ට පවසයි.) (25) “නුඹලා එකිනෙකාට උදව් නොකරන්නට නුඹලාට කුමක් වී ද?” (යැයි ඔවුන්ට සමවිචලයට මෙන් පවසනු ලැබේ.) (26) නැත, අද දින ඔවුන් (සියල්ලෝම අල්ලාස්ට) යටත් වුවන්ය.

(27) ඔවුන්ගෙන් සමහරු(අනුගාමිකයින්) තවත් සමහරු(ප්‍රධානීන් හා ඡේදිතාන්වරුන්*) වෙත මුහුණලා සිට එකිනෙකා විමසා (දොස් නගා)ගන්නෝය. (28) “සැබැවින්ම නුඹලා අප වෙතට දකුණු දෙසින් පැමිණෙමින්³ (අපව නොමග යවමින්) සිටියෙහු යැ”යි ඔවුහු(අනුගාමිකයින්) පවසති. (29) “එසේ නොව, විශ්වාසිකයින්ව නොසිටියේ නුඹලාම යැ”යි ඔවුහු(ප්‍රධානීන්) පිළිතුරු දෙති. (30) “ තවද නුඹලා කෙරෙහි අපට කිසිදු ආධිපත්‍යයක් නොවීය. නමුත් නුඹලා (අප මෙන්) සීමාව ඉක්මවා ගිය පිරිසක් වූහ.” (යැයි ද ප්‍රධානීහු පවසති.) (31) “එබැවින් අපගේ පරමාධිපති(අල්ලාස්)ගේ (දඬුවමේ) වදන අප මත නියම විය. සැබැවින්ම අප ද (දඬුවම) රස විඳින්නන්මය.” (32) “තවද අපි නුඹලාව නොමග යැව්වෙමු. සැබැවින්ම අපි ද නොමග ගියවුන්ව සිටියෙමු.” (යැයි ද ප්‍රධානීහු පවසති.) (33) (නබිවරය, දැනගනු) සැබැවින්ම එදින ඔවුන් (දෙපිරිසම) දඬුවමේ හවුල්කරුවන්ය. (34) සැබැවින්ම අපි වරදකරුවන් සමග කටයුතු කරන්නේ එලෙසය. (35, 36) “ අල්ලාස් හැර වෙනත් දෙවියෙක් නැත” (යන්නෙන් පවසනු) යැයි (නබිවරයා විසින්) ඔවුනට කියනු ලැබූ විට සැබැවින්ම ඔවුන් (පිටුපා) උඩගුකම්පාමින් “ කවියෙකු (හා) උමතු වෙකු වෙනුවෙන් සැබැවින්ම අපගේ දෙවියන් අපි අත හැර දමන්නන් වන්නෙමු දැ”යි ඔවුහු පවසමින් සිටියෙහුය.-

3) මෙහි දී ‘දකුණු දෙසින් පැමිණීම’ යනු නුඹලාගේ බලයෙන් අපව යහපත් දැ කිරීමෙන් වළක්වා ඉස්ලාමය පිළිගැනීමෙන් වෙනතකට යොමු කර වැරදි ආකාරයට පාලනය කරමින් අපව නොමග යැවීමට පැමිණියෝය යන්නය.

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٢﴾ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٢٣﴾ وَمَا تُجْرُونَ
 إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٥﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٢٦﴾
 فَوَاكِهُ ؕ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٢٧﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٢٨﴾ عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٢٩﴾ يُطَافُ
 عَلَيْهِمْ بِكَاسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾ بَيْنَهُمْ لَدَوِّ لِّلشَّارِبِينَ ﴿٣١﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا
 يُنزَفُونَ ﴿٣٢﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصْرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٣٣﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٣٤﴾ فَاقْبَلْ
 بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٣٥﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ يَقُولُ إِنِّي
 لَبِنَ الْبَصْدِيقِينَ ﴿٣٧﴾ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ؕ إِنَّا لَنَدِينُونَ ﴿٣٨﴾

- (37) එසේ (ඔහු උමතු වෙකු හෝ කවියෙකු) නොව, ඔහු සත්‍යය (දහම) සමග පැමිණියේය. තවද (පෙර) රසුල්වරුන්ව* ද ඔහු සත්‍යය කළේය. (38) සැබැවින්ම නුඹලා වේදනීය දඬුවම රස විදින්නන්මය. (39) තවද නුඹලා (ලොවෙහි) කරමින් සිටි දෑ (සඳහා) මිස නුඹලාට පලවිපාක දෙනු නොලබන්නෙහුය. (40) (නමුත් විශ්වාස කොට අවනත වීම සඳහා) තෝරා ගනු ලැබූ අල්ලාස්ගේ ගැත්තන් හැරය. (41, 42, 43) ඔවුහු පූර්ණ සොම්නසින් වූ (ස්වර්ග) උයන්හි ගෞරවයට පාත්‍ර වූවන් ලෙස නියමිත ආහාර වන පලතුරු හිමි වූවන්ය. (44) (එවිට ඔවුහු) කවිවිච්චි මත එකිනෙකා මුහුණට මුහුණලා සිටිති. (45) ගලා යන අමෘතයෙන් (පුරවන) ලද ගුරුලේක්කු ඔවුන් වටා ගෙන එනු ලැබේ. (46) (එය) සුදු පැහැතිය. පානය කරන්නන්ට ප්‍රණීතය. (47) එ(ම අමෘතයෙහි) කිසිදු හිසරදයක් නොමැත. තවද ඔවුන් එයින් මත් නොවෙති. (48) තවද අලංකාර දිගු නෙන් ඇති සංවර බැල්මෙන් යුත් කන්‍යාවන් ද ඔවුන් අබියස සිටිති. (49) මෙ(ම කන්‍යා)වුන් (සිවියෙන්) සැඟවුණු (බිත්තර) මදය මෙන්ය.⁴ (50) (ස්වර්ගවාසී) ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකු තවත් සමහරෙකු වෙතට යොමු වී (තම ලෞකික ජීවිතය පිළිබඳව) විමසා ගන්නෝය. (51) ඔවුන් අතුරින් අයෙකු (මෙසේ) පැවසීය “සැබැවින්ම මට මිතුරෙකු සිටියේය. (52, 53) ඔහු ‘සැබැවින්ම නුඹත් (විනිශ්චය දිනය) සත්‍යය කරන්නන් අතුරින් කෙනෙකු ද? අප මරණයට පත්ව ඇටකටු හා පස් බවට පත් වූ විට අප එල විපාක දෙනු ලබන්නෙමු ද?’ යැයි (මා හට) පවසමින් සිටියේය.”-

4) මෙම ආයතයෙහි ස්වර්ග කන්‍යාවන්ව බිත්තර මදයකට උපමා කළ හේතුව නම් ඔවුන්ව තම සහකරු වෙනුවෙන් සුරැකි ඇති අන්දම පෙන්වා දීමටත් එහි මෘදු බව හා වර්ණය සැලකිල්ලට ගෙන ඔවුන් දෙනෙතට ඉතා දැකුම්කලු බව පෙන්වා දීමටත් ය.

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعْ فَرَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتُ
 لَأُنزِلَنَّ الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٦﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾
 فَالْيَعْلَىٰ الْعِلْمُونَ ﴿٥٨﴾ أَذْكَاءٌ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٥٩﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ
 ﴿٦٠﴾ إِنَّمَا شَجَرَةُ زُقْرٍ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦١﴾ طَلْعَهَا كَأَنَّه رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٢﴾ فَاتَّهَمُوا
 بِهَا بِئْسَ الْوَسِيلًا ﴿٦٣﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَبِيمٍ ﴿٦٤﴾

- (54) “නුඹලා (ද එම මිතුරා) එබේ බලන්නේ දැ”යි ඔහු විමසීය. (55) පසුව ඔහු එබේ
 බැලුවේය. එවිට ඔහු(මිතුරා) නිරය මධ්‍යයේ සිටිනු ඔහු දුටුවේය. (56, 57) “අල්ලාස්
 මත දිවුරමින්, සැබැවින්ම නුඹ මා (නිරයෙහි) හෙළන්නට තැත් කළෙහිය. මාගේ
 පරමාධිපතිගේ භාග්‍යය (මා හට) නොවූයේ නම් (නිරයට) ඉදිරිපත් කරනු
 ලබන්නන්ගෙන් කෙනෙකු වශයෙන් මම ද වන්නට තිබුණි.” යැයි ඔහු (නිරාවාසී
 මිතුරා අමතා) පැවසුවේය.⁵ (58, 59) (පසුව ස්වර්ග හා නිරා වාසීන් අමතා ‘මින්
 පසු නුඹලාට මරණය අහිමිය’ යනුවෙන් අමතනු ලැබේ.) “(එසේ නම්) අපගේ
 මුල්(ලොවෙහි) මරණය හැර අප මරණයට පත්වන්නන් නොවන්නෙමු ද! තවද අපි
 දඬුවම් කරනු ලබන්නන් නොවෙමු ද!” (යැයි එම ස්වර්ගවාසියා සතුටින් පවසනු
 ඇත.) (60) සැබැවින්ම මෙයමය ඉමහත් ජයග්‍රහණය වන්නේ. (61) එබැවින් ක්‍රියා
 කරන්නන් මෙවන් (ජයග්‍රාහී) දෑ සඳහාම (මෙලොවෙහි) ක්‍රියා කරන්නා! (62)
 සංග්‍රහයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ එය ද? නැතහොත් **zසක්කුම්*** නම් ගස ද?⁶ (63) සැබැවින්ම
 අපි අපරාධකරුවන්ට පිරික්සුමක් ලෙස එය(zසක්කුම් ගස) පත් කළෙමු. (64)
 සැබැවින්ම එය නිරය පතුලෙහි වැඩෙන ගසකි. (65) සැබැවින්ම එහි එල, එය
ෂෙයිතාන්වරුන්ගේ* හිස් මෙන්ය. (66) තවද සැබැවින්ම (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්
 එයින් අනුභව කර එයින්ම කුස පුරවා ගන්නන්ය. (67) පසුව ඊට අමතරව ඔවුන්ට
 උතුරන පානයෙන් මිශ්‍රණයක් ද ඇත්තේමය.-

5) මෙහි සඳහන් පුද්ගලයන් දෙදෙනාගේ මෙලොව ජීවිතය පිළිබඳව අල් කුර්ආන් 18:32-44 යන ආයාතවත් මගින් ද විස්තර කොට ඇත.

6) ‘zසක්කුම්’ යනු අරාබිකරයේ කාන්තාර වල දක්නට තිබෙන එක් තිත්ත ගසකි. මෙය ‘නිරා වැසියන්ගේ ආහාර වනු ඇත’ යැයි අල් කුර්ආනයේ සඳහන් වූ විට ගින්නෙහි කෙසේ නම් ගස් හට ගන්නේ දැ’යි මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් පවසා මෙය විහිළුවකට ගත්තේය. 63 වන ආයතයෙහි මෙය දඬුවමක් මෙන්ම පිරික්සුමක් යැයි සඳහන් වී ඇත්තේ එම නිසා ය. එමෙන්ම ආයතයන් 64 හා 65 හි එය ලොවේ ඇති සාමාන්‍ය ගස් මෙන් නොවන බව පැහැදිලි කර ඇත.

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ إِنَّهُمْ أَفْغَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ
 يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنذِرِينَ ﴿٧٢﴾
 فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا
 فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ
 الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلِّمْ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعُلَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَبُكَ
 نَجَزَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَخَّرْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾

-(68) ඉන්පසුව සැබැවින්ම ඔවුන්ගේ නැවත යොමු වීම නිරය වෙතමය. (69) මන්දයත් සැබැවින්ම (ලොවෙහි දී) ඔවුහු තම මුතුන් මිත්තන්ව නොමග ගියවුන් ලෙස දුටුවෝය. (70) (එනමුත්) මොවුහු ඔවුන්ගේ පියසටහන් මත (අනුගමනය කිරීමෙහි) යුහුසුලු වෙමින් සිටියෝය. (71) සැබැවින්ම පැරැන්නන්ගෙන් බොහෝමයක් ද මොවුනට පෙර නොමග ගොස් ඇත. (72) සැබැවින්ම අපි ඔවුන් අතර ද අවවාද කරන්නන්(රසුල්වරුන්ව*) යවා ඇත්තෙමු. (73, 74) (විශ්වාස කොට අවනත වීම සඳහා) තෝරා ගනු ලැබූ අල්ලාහ්ගේ ගැත්තන් හැර අවවාදයට ලක් වුවන්ගේ (නින්දනීය) අවසානය කෙසේ වී දැ?යි නුඹලා බලවු.

(75) සැබැවින්ම නූඞ්* අපව(අල්ලාහ්ව) ඇමතිය. එවිට (අපි) ප්‍රතිචාර දක්වන්නන් අතුරින් ඉතා උතුම්ය. (76) තවද අපි ඔහුව ද ඔහුගේ පවුල⁷ ද මහා විපතින්⁸ ආරක්ෂා කළෙමු. (77) පසුව අපි ඔහුගේ පරපුර⁹ පමණක් ඉතිරි වුවන් බවට පත් කළෙමු. (78) තවද අපි මතු පැමිණෙන්නන් අතරෙහි ඔහු පිළිබඳව (යහ පැසසුම්) ඉතිරි කළෙමු. (79) ලෝකවාසීන් අතුරින් නූඞ් කෙරෙහි සලාම්*(ශාන්තිය) අත්වේවා! (80) සැබැවින්ම මෙලෙසය අපි යහපත කරන්නන්ට ප්‍රතිඵල ලබා දෙනුයේ. (81) සැබැවින්ම ඔහු අපගේ විශ්වාසවන්ත ගැත්තන් අතුරින් විය. (82) පසුව අපි (ඔහුව ප්‍රතික්ෂේප කළ) අන් අයව (දියේ) ගිල්වූයෙමු.

7) මෙහි "ඔහුගේ පවුල" යන්නෙන් අදහස් කෙරෙනුයේ නබි නූඞ්* ﷺ තුමාව විශ්වාස කොට අනුගමනය කළ උදවියයි.
 8) එය මහා ගංවතුරක් වන අතර වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 11:36-44 දක්වා බලන්න.
 9) එම ගංවතුර ගැල්මෙන් අනතුරුව ගොඩට බැසී උදවිය අතුරින් නබි නූඞ්* ﷺ තුමාගේ පවුලෙන් පමණක් මතු පරපුර හට ගැනිණ.

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا
 تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَفِيكُمُ الْإِلَهَةُ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ
 نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَأَى إِلَى آلِهِمْ
 فَقَالَ آلا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا كُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَأَى عَلَيْهِمْ فِرًّا بِالْيَسِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا
 إِلَيْهِ يَرْفُُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا
 أَبْنَاءُ اللَّهِ بُنْيَانًا فَالْقُوَّةُ فِي الْبَحِيمِ ﴿٩٧﴾

(83) සැබැවින්ම ඉබ්‍රාහිම්* ඔහුගේම අනුගාමිකයින්ගෙන් කෙනෙකි. (84) ශාන්තිමත් (පිවිතුරු) හදවතින් තම පරමාධිපති වෙත ඔහු(ඉබ්‍රාහිම්) පැමිණි අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). (85) එකල්හි “නුඹලා නමදිනුයේ කුමක් දැ”යි ඔහු තම පියාට ද තම සමූහයාට ද පැවසුවේය. (86) (එවිට) “අල්ලාහ් හැර මිථ්‍යාවන් දෙව්වරුන් නුඹලා පතන්නේ ද? (87) එසේ නම් විශ්වයේ පරමාධිපති පිළිබඳව නුඹලාගේ සිතුවිල්ල කුමක් දැ” (යි ද ඔහු තම පියාගෙන් ද තම සමූහයාගෙන් ද විමසුවේය.)

(88) පසුව (ඉබ්‍රාහිම්ව* තම සමූහයා උත්සවයකට කැඳ වූ අවස්ථාවේ) ඔහු (කල්පනා කරමින්) තරු දෙස බැලීමක් යොමු කළේය. (89) එවිටස ඔහු “ සැබැවින්ම මම අසනීපයෙන් සිටින්නෙමි” යැයි පැවසුවේය.¹⁰ (90) එබැවින් ඔවුහු ඔහුව මග හැර හැරී ගියෝය. (91, 92) එවිට ඔවුන්ගේ දෙව්වරුන්(පිළිම) වෙත ඔහු රහසිගතව ගොස් (නුඹලා අබියස ඇති ආහාර) “නුඹලා අනුභව නොකරන්නෙහු ද? නුඹලා කතා නොකර සිටීමට නුඹලාට කුමක් වී ද?” යැයි ඇසීය. (93) පසුව ඔහු ඒවාට දකුණකින් (දැඩි) පහරක් එල්ල කළේය.

(94) පසුව (එය ආරවේ වී) ඔහු වෙත ඔවුහු(සමූහයා) ශීඝ්‍රයෙන් පැමිණියෝය. (95, 96) “නුඹලාව ද නුඹලා අඹමින් සිටි දැය ද අල්ලාහ් මවා තිබිය දී නුඹලා(ගේ දැනින්ම) නෙළු දෑ නුඹලා නමදින්නෙහු දැ”යි ඔහු විමසුවේය. (97) (ඔවුන් කෝප වී) “මොහු වෙනුවෙන් (පෝරණුවක් මෙන්) ගොඩනැගිල්ලක් තනවු. පසුව ඔහුව (එහි) දැවෙන ගින්නෙහි හෙළවු.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.-

10) නබි ඉබ්‍රාහිම්* කුමාගේ ජනයින් උත්සව දිනයක් සැමරීම සඳහා මොහුව කැඳවුවෝය. එනමුත් මොවුන් උත්සවය සමරන විට මොවුන් වැදූම් පිදුම් කරන පිළිමයන්ට කිසිදු ශක්තියක් නැත යන්න වටහා දීමට අධිෂ්ඨානශීලීව සිටියේය. මෙම සිද්ධිය අල් කුර්ආන් 21:51-63 හි සඳහන් වී ඇත. ඇත්තෙන්ම මොහුට එම අවස්ථාවේ යම් අසනීප තත්ත්වයක් තිබෙන්නට පුළුවන. කෙසේ වෙතත් මොහු උත්සවයට සහභාගී නොවීමට මූලික හේතුව වූයේ මෙම පිළිමයන් කඩා ඔවුන්ට සහනය වටහා දිය යුතුය යන චේතනාව මිස ඔහු අසනීපයෙන් සිටීම නොවේ.

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ
 هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَدَأَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي
 إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠٢﴾ قَالَ يَا بَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن
 شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٣﴾ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٤﴾ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا بُرْهَيْمُ
 ﴿١٠٥﴾ قَدْ صَدَّقَت الرُّعْيَا إِنَّا كَذَبُكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٦﴾

-(98) තවද ඔහුට කුමන්ත්‍රණයක් කිරීමට ඔවුහු අපේක්ෂා කළෝය. නමුත් (ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය නිෂ්ඵල කිරීමෙන්) ඔවුන්ව අපි අධමයින් බවට පත් කළෙමු.¹¹

(99, 100) (ඔහු ගින්නෙන් ආරක්ෂා වූ) පසුව “සැබැවින්ම මම (දේශාන්තරණය කර) මාගේ පරමාධිපති (විධානය කළ ස්ථානය) වෙත යන්නෙමි.¹² ඔහු මට මග පෙන්වනු ඇත. මාගේ පරමාධිපතියාණනි, දැහැමියන්ගෙන් (පුතෙකු) මට ප්‍රදානය කරනු මැනව!” යැයි ඔහු(ඉබ්රාහිම්*) පැවසුවේය. (101) එබැවින් ඉවසිලිවන්ත දරුවෙකු පිළිබඳව අපි ඔහුට ශුභාරංචි පැවසුවෙමු.¹³ (102) ඔහු සමගම ඔහු(පුතු වන ඉස්මාඊල්*) වෙහෙස වීමේ වයස එළඹූ විට, “මාගේ පුතණුවනි, ‘මම නුඹගේ ගෙල සිඳින්නෙමි’ යන්නෙන් සැබැවින්ම මම සිහිනයෙහි දුටුවෙමි. එබැවින් (මේ පිළිබඳව) ඔබ අදහස් කරන්නේ කුමක් දැයි කල්පනා කරවු” යැයි ඔහු විමසුවේය. “මාගේ පියාණනි, ඔබට අණ කරනු ලැබූ දෑ ඔබ ඉටු කරන්න. අල්ලාන් අහිමත කළේ නම් ඉවසිලිවන්තයින්ගෙන් කෙනෙකු ව ඔබ මා ලබනු ඇතැ”යි ඔහු පැවසුවේය. (103, 104, 105) (අල්ලාන්ගේ විධානයට) ඔවුන් දෙදෙනාම අවනත වී ඔහු(ඉබ්රාහිම්) (ඔහුගේ ගෙල සිඳීම සඳහා) ඔහුව මුණින් අතට තැබූ කල්හි (ඔවුන් දෙදෙනාගේ ස්ථිර චේතනාව ඉස්මතු විය). “අහෝ ඉබ්රාහිම්, සැබැවින්ම නුඹ සිහිනය සැබෑ කළෙහිය. සැබැවින්ම අප යහපත කරන්නන්ට මෙලෙසය ප්‍රතිඵල ලබා දෙනුයේ. ”යැයි අපි ඔහුව ඇමතුවෙමු.-

11) නබි ඉබ්රාහිම්* ﷺ තුමාව මහා ගින්නට විසි කළ විට ගින්නට සිසිල් වන ලෙස අණ කර ඔහුව අල්ලාන් ආරක්ෂා කළ බව අල් කුර්ආන් 21:69 වි සඳහන් වී ඇත.
 12) එනම් ඔහු අල්ලාන්ගේ අණ පරිදි ඉරාක් දේශයේ සිට සිරියාව කරා දේශාන්තරණය කරන්නට සූදානම් විය.
 13) මෙම දරුවා නබි ඉස්මාඊල්* ﷺ තුමාණන් ය.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْبُيِّنُ ﴿١٠٦﴾ وَقَدَيْنَهُ بِذِيحِ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ
 ﴿١٠٨﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ ۖ وَمِنْ
 ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾ وَتَقَدَّ مِنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾ وَ
 نَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكُونُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾ وَ
 آتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا
 فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾

- (106) සැබැවින්ම මෙයමය පැහැදිලි පිරික්සුම වන්නේ. (107) තවද ඔහු(ඉස්මාඊල්) වෙනුවට ඉමහත් කැපයක්(බැටළුවක්) මගින්¹⁴ අපි පියවූයෙමු. (108) තවද අපි මතු පැමිණෙන්නන් අතරෙහි ඔහු පිළිබඳව (ප්‍රශංසනීය ස්මරණයන්) ඉතිරි කර තැබුවෙමු. (109) ඉබ්‍රාහිම් කෙරෙහි සලාම්*(ශාන්තිය) හිමි වේවා! (110) අපි යහපත කරන්නන්ට මෙලෙසය ප්‍රතිඵල ලබා දෙනුයේ. (111) සැබැවින්ම ඔහු අපගේ විශ්වාසවන්ත ගැත්තන් අතුරින් විය. (112) තවද අපි ඔහුට දැහැමියන් අතුරින් වූ නබීවරයෙකු* ලෙස (ඔහුගේ පුත්) ඉස්හාක්* පිළිබඳව ශුභාරංචි පැවසුවෙමු. (113) තවද අපි ඔහු කෙරෙහි හා ඉස්හාක් කෙරෙහි අභිවාද්ධිය ලබා දුනිමු. ඔවුන් දෙදෙනාගේ පරපුරින් යහපත් අය ද පැහැදිලි ලෙස තමන්ටම අපරාධ කර ගත් අය ද සිටිති.

(114) අපි සැබැවින්ම මුසාට* ද හාරූන්ට* ද දායාදය පිරිනැමුවෙමු. (115) තවද අපි ඔවුන් දෙදෙනාට ද ඔවුන් දෙදෙනාගේ ජනයාව ද මහා විපතීන් මුදවා ගත්තෙමු. (116) තවද අපි ඔවුනට උදව් කළෙමු. එබැවින් ඔවුහු අබ්බවා යන(ජයග්‍රාහික)වූත් බවට පත් වූහ. (117) තවද අපි ඔවුන් දෙදෙනාට පැහැදිලි ධර්ම ප්‍රස්තකය(තව්රාතය*) පිරිනැමුවෙමු. (118) තවද අපි ඔවුන් දෙදෙනාට සෘජු මාර්ගයට යොමු කළෙමු. (119) තවද අපි මතු පැමිණෙන්නන් අතරෙහි ඔවුන් දෙදෙනා පිළිබඳව (ප්‍රශංසනීය ස්මරණයන්) ඉතිරි කර තැබුවෙමු. (120) මුසා* හා හාරූන්* කෙරෙහි සලාම්*(ශාන්තිය) හිමි වේවා!-

14) නබී ඉබ්‍රාහිම් ﷺ තුමාණන් සිහිනයෙහි දුටු ආකාරයෙන් සිය පුත්‍රයාව කපා බිලි දීමට සියල්ල සූදානම් කර බිලි දීමට සැරසෙන මොහොතේ අල්ලාහ් විසින් එය වළකා ඔවුනට කැප කිරීම සඳහා එක් එළුවකු දෙනු ලැබීය. පසුව නබී ඉබ්‍රාහිම් ﷺ තුමාණන් එම සත්වයාව බිලිදෙන ලදී. මෙම සිදුවීම් මාලාව සිහිපත් කිරීම පිණිස හජ් උත්සවය සැමරීම ආගමානුගත වී ඇත.

إِنَّا كَذَّبِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ الْيَأْسَ لِبَنِ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِمْ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ
 الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾ فَكذبُوكُمْ فَأَنَّهُمْ لَبِخْرُونَ ﴿١٢٧﴾ أَلَا
 عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ آلِ يَأْسِينَ ﴿١٣٠﴾
 إِنَّا كَذَّبِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لَوْطًا لَبَنِ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ أَلَا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾

- (121) සැබැවින්ම අප යහපත කරන්නන්ට මෙලෙසය ප්‍රතිඵල ලබා දෙනුයේ. (122) සැබැවින්ම ඔවුන් දෙදෙනා අපගේ විශ්වාසවන්ත ගැත්තන් අතුරින් වූහ.

(123) සැබැවින්ම **ඉල්යාස්*** ද **රසූල්වරුන්ගෙන්*** කෙනෙකි. (124, 125, 126) ඔහු තම සමූහයාට "නුඹලා බිය හක්තිමත් නොවන්නෙහු ද? නුඹලාගේ පරමාධිපති ද පෙර විසූ නුඹලාගේ මුතුන් මිත්තන්ගේ පරමාධිපති ද වූ නිර්මාපකයින් අතුරින් ඉතා අලංකාර මැවුම්කරුවා වන **අල්ලාස්ව** අත හැර දමා **බෑල්**¹⁵ (නැමැති පිළිමය)ට නුඹලා ඇඟැදින්නෙහු දැයි ඔහු විමසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ). (127, 128) එවිට ඔවුහු ඔහුව අසත්‍ය කළෝය. එබැවින් (විශ්වාස කොට අවනත වීම සඳහා) තෝරා ගනු ලැබූ **අල්ලාස්**ගේ ගැත්තන් හැර සැබැවින්ම ඔවුන් (සියල්ලෝම නිරයට) ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නන්ය. (129) තවද අපි මතු පැමිණෙන්නන් අතරෙහි ඔහු පිළිබඳව (ප්‍රශංසනීය ස්මරණයන්) ඉතිරි කර තැබුවෙමු. (130) **ඉල්යාසීන්**¹⁶ කෙරෙහි ශාන්තිය හිමි වේවා! (131) සැබැවින්ම අප යහපත කරන්නන්ට මෙලෙසය ප්‍රතිඵල ලබා දෙනුයේ. (132) සැබැවින්ම ඔහු අපගේ විශ්වාසවන්ත ගැත්තන් අතුරින් වූහ.

(133) සැබැවින්ම **ලූත්*** ද **රසූල්වරුන්ගෙන්** කෙනෙකි. (134, 135) ඔහුව ද ඔහුගේ පවුලේ සියල්ල ද (ඔහුගේ සමූහයට ඇති වූ විපතීන්) අපි මුදවා ගත් අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ). (නමුත් විනාශ වන්නට සිටි අය වන) ඉතිරි වූවන් අතරෙහි සිටි මැහැල්ලිය¹⁷ හැර-

15) 'බෑල්' යනු ඔවුන් නමදිමින් සිටි පිළිමෙහි නාමයයි.
 16) මෙහි සඳහන් '**ඉල්යාසීන්**' යනු පෙර ආයාචනහි සඳහන් '**ඉල්යාස්***' කුමා පමණක් අදහස් කරනු ලබන අතර 'ඔහු හා ඔහුගේ අනුගාමිකයින්' දෙපිරිසම ලෙස තවත් මතයක් ද ඇත.
 17) මෙහි මැහැල්ලිය යන්නෙන් අදහස් කෙරෙනුයේ **ලූත්*** කුමාගේ බිරියයි. ඇය ඔහුගේ පවුලේ සාමාජිකයෙකු වුවද සමලිංගිකයින්ට එම පාපයෙහි යෙදීමට උදව් කළ හෙයින් ඇයද මෙම දඬුවමට භාජනය විය.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّمَا لَتَمُرُّوْنَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالْأَيْلِ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾
 وَإِنَّ يُوسُفَ لَبِينَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ
 مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَبَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾
 لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأُنْبِتْنَا
 عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾

- (136) ඉන්පසුව අපි සෙස්සන්ව මුළුමනින්ම විනාශ කළෙමු. (137, 138) සැබැවින්ම නුඹලා උදෑසන ද රාත්‍රියෙහි ද¹⁸ ඔවුන්ව (විනාශ කළ පෙදෙස්) පසු කරමින් යන්නෙහුය. එබැවින් (ඔවුන්ගේ ඉරණම පිළිබඳව) නුඹලා අවබෝධ කර නොගන්නෙහු ද?

(139) සැබැවින්ම යුනුස්* ද රසුල්වරුන්ගෙන් කෙනෙකි.¹⁹ (140) (හාණ්ඩ) පටවන ලද නැව වෙත ඔහු පලා ගිය අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ). (141) ඔහු (නැවියන් අතර) කුසපත් ඇදීමෙහි යෙදුණේය. එවිට ඔහු පරාජයට පත් වූවන්ගෙන් කෙනෙකු විය. (142) එවිට ඔහු (තමාවම) අවලාදයට ලක් කරමින් සිටිය දී මත්සයා ඔහුව ගිල දැමුවේය. (143, 144) එබැවින් ඔහු (අල්ලාස්ව) කස්බිහ්(සුවිශුද්ධ)²⁰ කරන්නන් අතුරින් නොවූයේ නම් (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින තෙක් උගේ උදරයෙහි රැඳෙන්නට තිබුණි. (145) පසුව ඔහු රෝගීව සිටිය දී ඔහුව අපි එළිමහනක පහ කළෙමු. (146) තවද අපි ඔහු කෙරෙහි (සෙවණ ලබනු පිණිස) "යක්තීන්" නම් වට්ටක්කා ගසක් හට ගැන්වූයෙමු.²¹

18) මොවුන්ගේ වෘත්තාන්තය අල් කුර්ආන් 7:80 සහ 11:69-82 හි සඳහන් වී ඇත.

19) නබි යුනුස්* ﷺ තුමා තමාව ප්‍රතික්ෂේප කළ සමූහයාට අල්ලාස්ගේ දඬුවම පැමිණෙන බවට දුන් ප්‍රතිඥාව ඉටු නොවී ප්‍රමාද වූ හෙයින් සමූහයා ඔහුව බොරු කාරයෙකු යැයි ඇමතූහ. ඊට ඔවුන් සමග කෝප වූ ඔහු අල්ලාස්ගේ විධානය පැමිණීමට පෙරම වෙනත් පෙදෙසකට යාමට තැත් කර නැවකට ද ගොඩ විය. එය යාත්‍රා කළ ද මහ මුහුද මැද දී එය නැවතුණි. නැවියන්ගේ විශ්වාසය පරිදි මෙහි වැරදිකරුවෙකු සිටින හෙයින් මෙසේ නැව මහ මුහුද මැද නතර වීමට හේතු වී ඇත. එබැවින් ඔහුව හඳුනා ගෙන මුහුදට විසි කිරීම සඳහා ඔවුහු කුසපත් ඇද්දෝය. එමගින් යුනුස් ﷺ තුමාව හසු වී ඔවුහු ඔහුව මුහුදට විසි කළෝය. (මේ පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 21 : 88 වැනි ආයතය බලන්න.)

20) එම කස්බිහය නම් 'ලා ඉලාහ ඉල්ලා අන්ත සුබ්හානක ඉන්හි කුන්තු මිනල්ලාලිමින්' යන කස්බිහයයි.

21) "ඉන්පසුව ඔහුට තම සමූහයා වෙතට යන මෙන් අල්ලාස් විධානය කළේය. දිනක් මොහු යම් ස්ථානයකදී තම සමූහයේ එඬේරෙකු දුටුවේය. එතුමා තම සමූහයා පිළිබඳව ඔහුගෙන් විමසූ විට ඔවුහු තම රසුල්වරයා බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින බවට පිළිතුරු දුන්හ. එවිට ඔවුහු බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින නබි යුනුස් ﷺ තුමා බව ඔහුට පැවසීය. ඔහු එය පිළිනොගෙන ඊට සාධක විමසූ විට ඔහු හමු වූ එම ස්ථානය හා එහි ගස් කොළො රීට සාක්ෂියක් වනු ඇත යන්නෙන්

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَاْمَنُوا فَمِتَّعْنَهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ
 الرَّبِّكَ الْبَنَاتُ وَ لَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَ هُمْ شُهُودُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
 مِّنْ أَفْكَهٍ يُكْفَرُونَ ﴿١٥١﴾ وَ كَذَّابَةٌ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَغَىٰ الْبَنَاتِ عَلَىٰ الْبَنِينَ
 ﴿١٥٣﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَآتُوا
 بِكُتُبِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٥٧﴾

-(147) අපි ඔහුව රසුල්වරයෙකු* වශයෙන් සිය දහසක් (ජනයින්) වෙත එව්වෙමු. නැත. ඊටත් වැඩි දෙනෙකු වෙතය. (148) පසුව ඔවුහු (දහම) විශ්වාස කළෝය. එබැවින් අපි ඔවුන්ට (දඬුවමින් තොර මරණය දක්වා) නියමිත කලකට අවකාශය දුනිමු.

(149, 150) (නබිවරය) නුඹගේ පරමාධිපතිට ගැහැනු දරුවන් වී නුඹලාට පිරිමි දරුවන් ද? නැතහොත් (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් (ඉදිරියේ) පෙනී සිටිය දීම මලක්වරුන්ව* අපි ස්ත්‍රීන් වශයෙන් මැව්වෙමු ද? යැයි නුඹ ඔවුන්ගෙන් විමසවු.²² (151, 152) දැන ගනිවු. සැබැවින්ම ඔවුහු “අල්ලාස් දරුවෙකු ජනිත කළේය” යැයි ඔවුන්ගේ බොරු ගෙතුම් වලින් පවසති. තවද සැබැවින්ම ඔවුන් අසත්‍යවාදීන්මය. (153) පිරිමි දරුවන්ට වඩා ගැහැනු දරුවන්ව ඔහු තෝරා ගත්තේ ද? (යි ද ඔවුහු විමසති.) (154) (එසේ විමසීමට) නුඹලාට කුමක් සිදු වී ද? නුඹලා කෙසේ (එලෙස) තීන්දු කරන්නෙහු ද? (155) එබැවින් නුඹලා නොසිතන්නෙහු ද? (156) එසේ නොමැති නම් (අල්ලාස්ට දරුවන් සිටි යැයි) නුඹලාට පැහැදිලි සාධක තිබේ ද? (157) නුඹලා සත්‍යවාදීන්ව සිටින්නේ නම් නුඹලාගේ ධර්ම පුස්තකය ගෙන එවු.-

එඬේරාට පිළිතුරු දුන්නේය. පසුව එඬේරා සමූහයා වෙත පැමිණ තමා නබි යුනුස් ~~ආ~~ හමු වූ බවත් ඔහුගේ විස්තරයත් පැහැදිලි කළේය. එවිට ගම්වාසීන් විශ්වාස නොකර ඔහුට දඬුවම් කිරීමට තැත් කළෝය. එවිට ඔහු නබි යුනුස් ~~ආ~~ තුමා හමු වූ ස්ථානය වෙත ඔවුන්ව කැඳවා එම ස්ථානයෙන් විමසූ විට එම ස්ථානය හා එහි ගස් කොළො මොහු නබි යුනුස් ~~ආ~~ තුමා හමු වූ බව සාක්ෂි දැරූහ. පසුව නබි යුනුස් ~~ආ~~ තුමා ඔහුගේ ගමට පිවිසිය. එවිට ගම්වාසී සියල්ලෝම නබි යුනුස් ~~ආ~~ තුමා නබිවරයෙකු වශයෙන් පිළිගෙන විශ්වාසකයින් බවට පත් වූහ.” යන්නෙන් නොයෙකුත් අල් කුර්ආන් විවරණයන්හි සඳහන් වී ඇත.

22) මලක්වරුන් අල්ලාස්ගේ දූ වරුන් යන ඔවුන්ගේ ව්‍යාජ විශ්වාසය මෙම ආයතනයෙන් ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත.

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا ۚ وَقَدْ عَلِمْتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَبُحْصُونٌ ﴿١٥٨﴾ سُبْحٰنَ اللّٰهِ
 عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَا اَنْتُمْ
 عَلَيْهِ بِفِتْنَيْنِ ﴿١٦٢﴾ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مَنَّا اِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾
 وَاِنَّا لَنَحْنُ الصّٰفُّوْنَ ﴿١٦٥﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُوْنَ ﴿١٦٦﴾ وَاِن كَانُوْا لَيَقُولُوْنَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ اَنَّ
 عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِيْنَ ﴿١٦٩﴾ فَكْفَرُوْا بِهٖ فَسَوْفَ
 يَّعْلَمُوْنَ ﴿١٧٠﴾

-(158) (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු ඔහු(අල්ලාහ්) අතරත් ජීන්වරුන්* අතරත් (මිථ්‍යා) ඥාතිත්වයක් නිර්මාණය කළෝය.²³ තවද සැබැවින්ම (මෙසේ පැවසූ) ඔවුන් (නිරයට) ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නන් බව ජීන්වරුන්ම* දැන සිටියේමය. (159) ඔවුන් වර්ණනා කරන දැයිත් අල්ලාහ් සුවිශුද්ධය. (160) (විශ්වාස කොට අවනත වීම සඳහා) තෝරාගනු ලැබූ අල්ලාහ්ගේ ගැත්තන් හැර (අන් අය මෙසේ මිථ්‍යා ඥාතිත්වයක් නිර්මාණය කළෝ)ය.²⁴ (161, 162, 163) සැබැවින්ම නුඹලා හා නුඹලා නැමදුම් කරන දැයට නිරයේ පිවිස දැවෙන අයව හැර වෙනත් කිසිවෙකුට ඔහුගෙන්(අල්ලාහ්ගෙන්) මුළු කළ නොහැකිය. (164, 165, 166) "තවද (අභසෙහි නැමදුම් කිරීමට) තමන්ට නියමිත ස්ථානයක් ඇතිව මිස අප අතුරින් කිසිවෙකු(මලක්වරයෙකු*) නැත. තවද සැබැවින්ම අපමය (නැමදුම සඳහා) පෙළගැසෙන්නන් වන්නේ. තවද සැබැවින්ම අපමය (අල්ලාහ්ව) පිවිතුරු කරන්නන් වන්නේ." (යැයි ජබර්ල්* නබිවරයාට පැවසුවේය.)

(167, 168, 169) "සැබැවින්ම පැරැන්නන්ගෙන් යම් උපදෙසක්(ධර්ම ප්‍රස්තකයක්) අප හමුවේ ඇත්නම් අපි අල්ලාහ්ගේ අවංක ගැත්තන් වන්නට තිබුණි" යැයි (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු (අඥාන යුගයෙහි) පවසමින් සිටියහ.²⁵ (170) එහෙත් (අල් කුර්ආනය පහළ වූ විට) ඔවුන් එය ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. එබැවින් ඔවුහු (තම විපාකය) මතු දැන ගන්නෝය.-

23) ඇතැම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් ෂෙයිතාන් අල්ලාහ්ගේ සොහොයුරෙකු යැයි පැවසුවෝය. එනම් අල්ලාහ් යහ දැයෙහි මැවුම්කරුවා හා ෂෙයිතාන් නරක දැයෙහි මැවුම් කරුවා යැයි ඔවුහු විශ්වාස කළෝය. මේ සියල්ල මෙම ආයතයෙන් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබ ඇත.

24) එනම් සත්‍ය විශ්වාසිකයින් අල්ලාහ්ව වර්ණනා කරනුයේ ඔහුට සුදුසු ලක්ෂණ ආරෝපණය කිරීමෙන්ය. එහෙයින් එහි කිසි වරදක් නැත.

25) යුදෙව්වන්ට හා කිතුනුවන්ට පිරිනමනු ලැබුවාක් මෙන් තමන්ට ද අල්ලාහ් වෙතින් ධර්ම ප්‍රස්තකයක් යවනු ලැබුවහොත් එය අනුගමනය කර යහ ගැත්තන් විය හැක යැයි ඇතැම් අරාබිවරුන් අඥාන යුගයේ පවසමින් සිටියෝය. එනමුත් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට අල් කුර්ආනය පිරිනමනු ලැබූ විට එය ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේප කළෝය.

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِنَّ جُنَدَنَا
لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَابْصُرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٥﴾
أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّىٰ
عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَابْصُرْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾
وَاسْلَمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

-(171) සැබැවින්ම රසුල්වරුන්* වන අපගේ ගැත්තන්හට අපගේ (ජයග්‍රහණයේ) වදන පෙරටු වී ඇත. (172) එනම් සැබැවින්ම ඔවුන්මය උදව් කරනු ලබන්නන් වන්නේ. (173) තවද සැබැවින්ම අපගේ සේනාවමය ජයග්‍රාහකයින් වන්නේ. (174) (නබිවරය) මද කලකට (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ගෙන් නුඹ ඉවත්ව සිටිවු. (175) තවද නුඹ ඔවුන් පිළිබඳව නිරීක්ෂණයෙන් සිටිවු. ඔවුන් ද (තමන්ට වන දඬුවම) දකිනු ඇත. (176) ඔවුහු අපගේ දඬුවම ඉක්මන් වන ලෙස පතන්නෝ ද? (177) එය(දඬුවම) ඔවුන්ගේ මිදුලේ පහළ වූයේ නම්, අවවාදයට ලක් වූවන්ගේ උදැසන නපුරු වන්නේය. (178) (නබිවරය) මද කලකට (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ගෙන් නුඹ ඉවත්ව සිටිවු. (179) තවද නුඹ නිරීක්ෂණයෙන් සිටිවු. ඔවුන් ද (තමන්ට වන දඬුවම) දකිනු ඇත. (180) ඔවුන් වර්ණනා කරන දැයින් බලපරාක්‍රමයේ හිමියන් වන නුඹගේ පරමාධිපති සුවිශුද්ධිය. (181) තවද රසුල්වරුන් කෙරෙහි ශාන්තිය හිමි වේවා! (182) තවද සියලු පැසසුම් සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ් සතුය.

38

سورة ص

झरु झरु

හැඳින්වීම

මෙම සූරාව* පහළ වූයේ පහත සිද්ධියෙන් පසුවයි. **නබි මුහම්මද්*** කුමාණන්ගේ පියාගේ සොහොයුරා වන **අබු තාලිබ්** ඉස්ලාමය වැළඳ නොගත් නමුත් **නබි මුහම්මද්** කුමාණන්ට සෑම අන්දමකින්ම උදව් කළේය. බොහෝ විට ප්‍රතික්ෂේපකයීගෙන් **නබි මුහම්මද්** කුමාණන්ට ඇති වූ හිංසාවන්ගෙන් ඔහුව ආරක්ෂා කළේය. දිනක් **මක්කාවාසී** ප්‍රතික්ෂේපකයින් **අබු තාලිබ්**ව මුණ ගැසී “ **නබි මුහම්මද්*** අපගේ දෙව්වරුන්ට දොස් නැගීම නතර කළේ නම් අපි ඔහුට හිරිහැර කිරීම නතර කර ඔහුගේ ආගම පිළිපැදීමට ඉඩ දෙන්නෙමු” යැයි ඔහුට පැවසුවේය. මෙම ගිවිසුමට සිය සහෝදරයාගේ පුත්‍රයාව එකඟ කරවන්න යැයි මොවුහු **අබු තාලිබ්**ගෙන් ඉල්ලා සිටියේය. **අබු තාලිබ්** කුමාණන් **නබි මුහම්මද්** කුමාණන්ව කැඳවා ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ මෙම යෝජනාව පැවසූ විට තමන් කිසි විටෙක ඔවුන්ගේ දෙව්වරුන්ට බැණ වැදුණේ නැත යනුවෙන් ඔහුට පිළිතුරු දී ඔවුන්ගෙන් තමන් ඉල්ලා සිටියේ ඔවුන්ව දෙලොවේ දීම **අල්ලාහ්**ගේ දඬුවමින් ආරක්ෂා කළ හැකි **අල්ලාහ්**ගේ ඒක දේවත්වය පිළිගන්නා මෙන් පමණි යැයි ඔහු පැවසුවේය. **අබු තාලිබ්** **මක්කාවේ** ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට මෙය දැන් වූ විට “එකම දෙවියෙකුට පමණක් අප කෙසේ විශ්වාස කළ හැකි ද?” යැයි ඔවුහු විමසුවේය.

මෙම සූරාවේ ඔවුන් තැබූ බහු දේවත්වය කෙරෙහි ඔවුන් තබා ඇති විශ්වාසය පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. තවද **නබි දාවුද්*** හා ඔහුගේ පුත් **නබි සුලෙයිමාන්*** කුමාණන්ගේ වෘත්තාන්තයෙහි කුඩා කොටසක් ද මෙහි අන්තර්ගත වී ඇත.

38 සූරා සාද්

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 88 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
 قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَا تَحِثِّبْنَا أَنْ جَاءَهُمْ مِّنْذَرٌ مِنْهُمْ ﴿٣﴾ وَقَالَ
 الْكٰفِرُونَ هٰذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ ﴿٤﴾ اٰجَعَلِ الْاٰلِهَةَ الْهٰا وَاٰحِدا ﴿٥﴾ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ﴿٦﴾ وَاَنْطَلَقَ الْاَبْلٰا مِنْهُمْ اَنْ اٰمِسُوا وَاَصْبِرُوا عٰلٰى الْاِهْتِكُمْ ﴿٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرٰا ﴿٨﴾ مَا سِعِنَا
 بِهٰذَا فِى الْبِلَّةِ الْاٰخِرَةِ ﴿٩﴾ اِنَّ هٰذَا اِلَّا اٰخْتِلَاقٌ ﴿١٠﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) සාද්¹, (ගෞරවනීය) උපදෙස් වලින් යුත් (මෙම) අල් කුර්ආනය මත දිවුරමින්. (2) නමුත් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් ගර්වයෙහි ද මතභේදයෙහි ද වේ. (3) මොවුනට පෙර කොපමණ පරපුරක් අපි විනාශ කළෙමු ද? (එම වේලාව, ඔවුන්ට) මිදීමේ වේලාවක්ව නොතිබිය දී ඔවුහු (උදව් පතා හඬ නගා) ඇමතුහ. (4) තවද මොවුන් අතුරින්ම අවවාද කරන්නෙකු(මුහම්මද්*) මොවුන් වෙත පැමිණීම පිළිබඳව මොවුහු විස්මයට පත් වූවෝය. තවද “මොහු හූනියම්කරුවෙකි, මහා බොරුකාරයෙකි” යැයි (එම) ප්‍රතික්ෂේපකයින් පැවසුවෝය. (5) “(අප නමදින) දෙව්වරුන්ව එකම දෙවියෙකු ලෙස ඔහු පත් (නො)කළේ ද? සැබැවින්ම මෙය ඉතා විශ්මය ජනක කරුණකි.” (යැයි ද ඔවුහු පැවසුවෝය.) (6, 7) “නුඹලා (නබිවරයාගෙන්* ඇත් වී නුඹලාගේ දෙව්වරුන් වෙත) යවු. තවද නුඹලාගේ දෙව්වරුන්ට නැමදීමේ) විෂයෙහි ඉවසීමෙන් කටයුතු කරවු. සැබැවින්ම මෙය(නබිවරයාගේ කැඳවීම, ස්වකීය ප්‍රතිලාභයක් සඳහා) අපේක්ෂා කරනු ලබන කරුණකි. (අප) අවසන් (ලෙස විශ්වාස කර පිළිපැද්දා වූ) පිළිවෙතෙහි මේ පිළිබඳව අපි අසා නැත්තෙමු. මෙය ගෙතීමක් මිස නැතැ”යි ඔවුහු අතුරින් ප්‍රධානීහු (පවසමින්) ගියෝය.-

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතනයේ පාද සටහන බලන්න.

۞ أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي ۚ بَلْ لَمَّا يَبْدُؤُا عَذَابَ ۙ ۞
 ۞ أَمْ لَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ ۙ الْوَهَّابِ ۙ ۞ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
 بَيْنَهُمَا ۙ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۙ ۞ جُنْدًا مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْرَابِ ۙ ۞ كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ۙ ۞ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ ۙ أُولَٰئِكَ
 الْأَحْرَابُ ۙ ۞ إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ۙ ۞ وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً
 وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ۙ ۞ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَآ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۙ ۞

- (8) "අප අතුරින් උපදෙස(අල් කුර්ආනය) පහළ කරනු ලැබුවේ මොහු මත ද?"
 (යැයි ද ඔවුහු පැවසූහ.) එසේ නොව, ඔවුන් මාගේ උපදෙස පිළිබඳව සැකයෙහිය.
 කෙසේ වෙතත් මොවුන් මාගේ දඬුවම (තවමත්) රස විඳ නැත. (9) එසේ
 නැතහොත් අති බලසම්පන්න මහා පරිත්‍යාගශීලී නුඹගේ පරමාධිකිගේ
 කරුණාවෙහි ධන සම්භාරය(නබිත්වය*) ඔවුන් අබියස ද? (10) එසේ නොමැති
 නම් අහස්හි හා මිනිකලයේ ද ඒ දෙක අතර ඇති දැනි ද ආධිපත්‍යය ඔවුන් සතුව
 ද? එසේ (ඔවුන් සතුව) නම් ඔවුන් (අහස දෙසට වූ) මාර්ගයන්හි නැග යත්වා! (එහි
 ගොස් ඔවුන්ට කැමති කෙනෙකු ව නබිත්වයට තෝරා ගනිත්වා!) (11) (ඔවුන්)
 සේනාංකයන් අතුරින් වූ පරාජයට පත් කරනු ලැබූ මෙහි(මක්කාවෙහි) සිටින නිව
 සේනාවකි. (12, 13) ඔවුන්ට පෙර නූඞ්*ගේ ජනයා ද ආද්* ද උල් රිටි හිමි³
 ෆිර්අවුන්* ද සමුද්* ද ලූත්ගේ* ජනයා ද වනරොදෙහි වැසියෝ (සුඅයිබිගේ* පිරිස)
 ද (රසුල්වරුන්ව*) අසත්‍යය කළෝය. ඔවුන්මය එම (පරාජිත) සේනාංකයන්
 වන්නේ. (14) (ඔවුන්) සැවොම රසුල්වරුන්ව අසත්‍යය කළා මිස නැත. එබැවින්
 මාගේ දඬුවම (ඔවුන් කෙරෙහි) නියම විය. (15) කිසිදු අවකාශයක් නොලබන
 එකම එක හඬක්⁴ මිස ඔවුහු අපේක්ෂා නොකරන්නෝය. (16) "අපගේ
 පරමාධිපතියාණනි, ගණනය කරනු ලබන (විනිශ්චය) දිනයට පෙර (ක්‍රියා
 ලේඛනයේ) අපගේ කොටස අපට (දැක ගනු පිණිස) ඉක්මණින් දෙනු මැනව"යි
 ඔවුහු (සමච්චලයෙන්) පැවසුවෝය.-

2) මෙම ආයතය නබිත්වය සඳහා නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ව තෝරා ගනු ලැබුවේ මන්ද යන
 ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරකි. මෙහි අදහස වනුයේ අල්ලාහ්ගේ අධිකෂණයට අනුව කිසිදු
 වටිනාකමක් නොමැති ලොවේ සම්පත් පවා මිනිසුන්ගේ උරුමයේ නොතිබිය දී මේ සියල්ලට වඩා
 ඉතා උතුම් වූ නබිත්වය කවුරුන්ට ලබා දිය යුත්තේ ද යන්නෙහි මොවුන්ට කුමක් කිව හැක්කේ ද?
 යනුවෙනි.
 3) 'උල් රිටි හිමි' යනුවෙන් ෆිර්අවුන් හඳුන්වනු ලැබුවේ මොහු මිනිසුන්ව 'උල් රිටි' භාවිතයෙන්
 දඬුවම් කළ බැවිනි.
 4) එනම් මළවුන් කෙරෙහි නැගිටවනු ලබීම සඳහා පිඹිනු ලබන භොරණෑ හඬයි.

اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾ إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ
 مَعَهُ يُسَبِّحُنَا بِالْعَشِيِّ وَالْإشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهٗ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا
 مُلْكَهُ وَاتَّيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا الْغَيْبَ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا
 الْبَحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصِمِينَ بَغْيَ بَعْضُنَا عَلَىٰ
 بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا آخِرُ لَهٗ
 تَسْعٍ وَتَسْعُونَ نَعْبَةً وَلِي نَعْبَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَرَّنِي فِي الْغَيْبِ ﴿٢٤﴾

- (17) (නබිවරය) ඔවුන් පවසන දෑ කෙරෙහි ඉවසීමෙන් සිටිවු. තවද ශක්තියෙන් යුත් අපගේ ගැත්තා වන දාවුද්* පිළිබඳව සිහිපත් කරවු. සැබැවින්ම ඔහු (අපගේ තෘප්තිය පතා අප වෙත) අධිකව හැරෙන්නෙකු විය. (18) සවස සහ උදෑසන ඔහු සමග (අල්ලාන්ව) පිවිතුරු කරන්නක් ලෙස කඳු අපි (ඔහුට) වසඟ කර දුනිමු. (19) තවද රංචු වශයෙන් පක්ෂීන් ද (අපි ඔහුට වසඟ කර දුනිමු.) සියල්ල ඔහු(අල්ලාන්) වෙත (ඔහුව පිවිතුරු කරමින්) අධිකව හැරෙන්නන්ය.⁵ (20) තවද ඔහුගේ රාජ්‍යය අපි බලවත් කළෙමු. අපි (ඔහුට) ප්‍රඥාව ද කතාවේ පැහැදිලිතාව ද ලබා දුනිමු.

(21) පැමිණිලිකරුවන් මිත්රාබ්⁶ බිත්තියට උඩින් පැමිණි අවස්ථාවේ (පැමිණිලි කළ) ඔවුන්ගේ (එම) පුවත⁷ නුඹ වෙත පැමිණියේ ද? (22) දාවුද්* වෙත ඔවුන් ඇතුළු වී ඔහු ඔවුන් පිළිබඳව නිගැස්සීමට පත් වූ කල්හි “නුඹ බිය නොවවු. (අපි) පැමිණිලිකරුවන් දෙදෙනෙකි. අපගෙන් කෙනෙකු අනෙකාට අපරාධ කොට ඇත. එබැවින් අප අතර යුක්තිගරුකව තීන්දු ලබා දෙවු. තවද පක්ෂපාතී නොවවු. සෘජුමග වෙත අපට මඟ පෙන්වවු” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (23) “සැබැවින්ම මොහු මාගේ සහෝදරයාය. බැටළු දෙනුන් අනු නවයක් මොහු සතුය. මා සතුව ඇත්තේ එකම එක බැටළු දෙනකි. “එය ද මාගේ භාරයේ තබන්නැ”යි මොහු පවසා තර්ක කිරීමෙහි මොහු මා අබිබවා ගියේය.” (යැයි දෙදෙනාගෙන් කෙනෙකු පැවසුවේය.)-

5) මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 21:79 වන ආයතය හා එහි පාද සටහන බලන්න.
 6) මෙහි ‘මිත්රාබය’ යනු නබි දාවුද්* ﷺ තුමාණන්ගේ නැමදුම් ස්ථානය යි.
 7) මෙහි 21 සිට 24 දක්වා ඇති ආයතයන්හි සඳහන් වී ඇත්තේ නබි දාවුද්* ﷺ තුමාණන්ගේ එක් වැරද්දක් ඔහුට වටහා දීම පිණිස ඇති වූ සිද්ධියකි. එනම් දෙදෙනෙකු ඔවුන් වෙත පැමිණිල්ලක් ඉදිරිපත් කළෝය. මෙම පැමිණිල්ලෙන් ඔහු තමන් විසින් අතීතයේ සිදු වූ වරදක් වටහා ගෙන ඒ සඳහා ඔහු පාපොච්චාරණය කළේය. මොහුගෙන් වූ වරද කුමක් ද යන්න පිළිබඳව විශ්වාස කළ හැකි කිසිදු වාර්තාවක් නැත. අල් කුර්ආන් හා හදීස්* අනුව ඔහු විසින් කළ පාපය විශාල පාපයක් නොවන්නේය. නබිවරුන්* විසින් පාපයන් සිදු විය හැකි ද නොහැකි ද යන්නෙහි සුළු විස්තරයක් අල් කුර්ආන් 48:2 හි පාද සටහනෙහි සඳහන් වී ඇත.

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نِعَجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ^ط وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ
 بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ^ط وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ
 رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ ^ط وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ
 يُدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ
 فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ^ط إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا
 يَوْمَ الْحِسَابِ

-(24) "ඔහුගේ බැටළු දෙනුත් සමග නුඹගේ බැටළු දෙන (එක් කරන්නැයි කළ) ඉල්ලීමෙන් සැබැවින්ම නුඹට ඔහු අසාධාරණයක් කර ඇත. තවද සැබැවින්ම හවුල්කරුවන්ගෙන් බොහෝ දෙනා ඔවුන්ගෙන් සමහරුත් තවත් සමහරු කෙරෙහි අපරාධ කරන්නෝය. (නමුත්) විශ්වාස කොට යහකම් කළ අය මිස, මොවුන් ඉතා ස්වල්ප දෙනෙකි" යැයි ඔහු(දාවුද්) පැවසුවේය. තවද (මෙම සිදුවීම තුළින්) අපි ඔහුව පරීක්ෂණයට පත් කර ඇත්තෙමු⁸ යැයි දාවුද් වටහා ගත්තේය. එබැවින් ඔහු තම පරමාධිපතිගෙන් සමාව ඇයැද දණින් වැටුණේය.⁹ තවද ඔහු (අල්ලාස් වෙත පශ්චාත්තාප වී) හැරුණේය. (25) එබැවින් අපි ඔහුට එය(එම අත්වැරද්ද) කමා කළෙමු. තවද සැබැවින්ම ඔහුට අප අබියස සමීපතාව ද අලංකාර නැවත යොමු වන ස්ථානයක් ද ඇත.

(26) අහෝ දාවුද්,* සැබැවින්ම අපි නුඹව මිහිතලයෙහි නියෝජිතයෙකු බවට පත් කළෙමු. එබැවින් නුඹ මිනිසුන් අතර යුක්තිගරුකව තීන්දු ලබා දෙවු. තවද මනෝ ඉච්ඡාව පිළිනොපදිවු. එසේ (නුඹ පිළිපැද්දේ) නම් එය නුඹව අල්ලාස්ගේ මාර්ගයෙන් මුළා කරන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාස්ගේ මාර්ගයෙන් මුළාවූවන් ගණනය කරනු ලබන (විනිශ්චය) දිනය ඔවුන් අමතක කළ හේතුවෙන් ඔවුනට දැඩි දඬුවමක් ඇත.-

8) මෙම බැටළුවන් හා සම්බන්ධ සිදුවීමෙන් ආදර්ශයක් ලැබූ නබි දාවුද් ~~සහ~~ තුමාණන් මීට පෙර ඔහු විසින් අත් වූ මෙවැනිම අත් වැරද්දක් පිළිබඳව පසුතැවිල්ලට පත් වී ඒ සඳහා පාප ක්ෂමාවේ අයැදින්නට විය.

9) මෙය සුජුද්* කළ යුතු ආයතයකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:206 හි පාද සටහන බලන්න.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۗ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۗ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ أَمْ
نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۗ كَتَبْنَا نُزُلَهُ عَلَىٰ لِقَابِكَ يُبْرَأُ إِلَيْهِ وَيَتَذَكَّرُ أُولُو
الْأَلْبَابِ ۗ وَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۗ نِعَمَ الْعَبْدِ ۗ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۗ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ
بِالْعِشِيِّ الصُّفُفَاتُ الْجِيَادِ ۗ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي ۗ حَتَّىٰ تَوَارَتْ
بِالْحِجَابِ ۗ رُدُّوهَا عَلَيَّ ۗ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۗ

- (27) අහස ද මිහිතලය ද ඒ දෙක අතර ඇති දෑ ද නිෂ්ඵල දැයක් ලෙස අපි නොමැව්වෙමු. එය(නිෂ්ඵල යැයි සිතීම) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ අනුමානයයි. එබැවින් ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට (හිමිවන්නේ නිරා) ගින්නෙන් වූ විනාශයයි. (28) (ප්‍රතික්ෂේපකයින් සිතන පරිදි) විශ්වාස කර යහකම් කළවුන්ව මිහිතලයෙහි කලහකාරීන් මෙන් අපි පත් කරන්නෙමු ද? නැතහොත් බිය හක්තිකයින්ව පාපකරයින් මෙන් අපි පත් කරන්නෙමු ද? (29) (නබිවරය, මෙය) භාග්‍යමත් ධර්ම පුස්තකයකි. ඔවුන් එහි වදන් වටහා ගනු පිණිස ද නුවණැත්තන් (එමගින්) උපදෙස් ලබනු පිණිස ද නුඹ වෙත අපි එය පහළ කර ඇත්තෙමු.

(30) දාවුද්* සුලෙයිමාන්* අපි (දරුවෙකු ලෙස) තිළිණ කළෙමු. (අල්ලාහ්ගේ) එම ගැන්තා(සුලෙයිමාන්) යහපත් විය. සැබැවින්ම ඔහු (අල්ලාහ් වෙත) අධිකව හැරෙන්නෙකි. (31) පාදයක් ඔසවා පාද තුනෙන් සිටගෙන දිවීමට සුදානමින් සිටින අධිවේගී අශ්වයින් ඔහු(සුලෙයිමාන්) ඉදිරියේ සවස් වරුවේ ගෙනහැර දක්වනු ලැබූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ). (32) එවිට (ඒවා නැරඹීමෙන් අස්ථි වරුවේ සලාතය* අත පසු විය.) "සැබැවින්ම මම එය(සුර්යයා) තිරය(මෙන් ඇති කඳු වලට) සැඟවෙන තුරු මාගේ පරමාධිපති සිහිපත් කිරීමට වඩා යහපත් දෑ(අශ්වයින්) ඉතා ප්‍රිය කළෙමි" යැයි ඔහු (පසුතැවිලි වෙමින්) පැවසුවේය.¹⁰ (33) " ඒවා මා වෙතට නැවත ගෙන එවූ." (යැයි පවසා උන්ගේ) පාද ද බෙලි ද පිරිමදින්නට පටන් ගත්තේය.-

10) යුද්ධය සඳහා තමා සතු අශ්වයින්ව ගෙන හැර පෙන්වන ලෙස නබි සුලෙයිමාන් කුමා තම සේවකයන්ට අණ කළේය. ලුහර් සලාතයෙන් පසුව මේවා නැරඹීමේ නියැලී සිටි එතුමාට අස්ථි වරුවේ සලාතය* ඉටු කිරීමට මතක් වූ කල සුර්යයා බැස ගොස් අස්ථි වරුවේ සලාතයේ වේලාව අවසන් වූ බව දැන ගත් එතුමා පසුතැවිලි වී වහාම ගොස් අස්ථි වරුවේ සලාතය ඉටු කළේය. මෙය 30 වැනි ආයතයේ එතුමා අල්ලාහ් වෙත අධිකව හැරෙන්නා යන්නට කදිම නිදසුනක් වේ.

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْأَقْيَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي
 مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ
 رُحَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيْطَانَ كُلَّ بَنَاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَالْآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي
 الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَ
 حُسْنَ مَّآبٍ ﴿٤٠﴾ وَادْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ
 ﴿٤١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

(34) තවද සැබැවින්ම සුලෙයිමාන්ව අපි පරීක්ෂණයට ලක් කළෙමු. ඔහුගේ සිහසුන මත දේහයක් දැමුවෙමු. පසුව ඔහු (අප වෙතට) නැඹුරු වූයේය.¹¹ (35) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මට පාප ක්ෂමාව දෙනු මැනව! මගෙන් පසුව කිසිවෙකුට නොලැබෙන රාජ්‍යයක් මට තිළිණ කරනු මැනව! සැබැවින්ම නුඹමය මහා පරිත්‍යාගශීලී වන්නේ.” යැයි ඔහු (ප්‍රාර්ථනා කරමින්) පැවසුවේය. (36) එවිට අපි ඔහුට සුළඟ වසඟ කර දුන්නෙමු. එය(සුළඟ) ඔහුගේ නියෝගයට අනුව ඔහු කැමති තැනකට සැහැල්ලුවෙන් ගමන් කළේය.¹² (37, 38) **ෂෙයිතාන්වරුන්*** වන සියලු ගොඩනැගිලි තනන්නන් ද (මුතු සොයමින්) කිමිදෙන්නන් ද විලංගු දමන ලද සෙසු අය ද¹³ (අපි ඔහුට වසඟ කර දුනිමු.) (39) මෙය අපගේ දීමනාවය. එබැවින් (ඒ පිළිබඳව) ගණනය කරනු ලැබීමකින් තොරව නුඹ පිරිනමවු. නැතහොත් (එය) රඳවා තබා ගනිවු. (40) තවද සැබැවින්ම ඔහුට අප අබියස සම්පතාව ද අලංකාර (ස්වර්ගයෙහි) නැවත යොමු වන ස්ථානයක් ද ඇත.

(41) තවද අපගේ ගැත්තා වන **අයියුබ්*** පිළිබඳව සිහිපත් කරවු. එකල්හි ඔහු තම පරමාධිපති අමතා “සැබැවින්ම පීඩාවෙන් හා වේදනාවෙන් **ෂෙයිතාන්*** මා ස්පර්ශ කර ඇතැ”යි ප්‍රකාශ කළේය. (42) නුඹගේ පාදයෙන් (මිහිතලයට) ගසවු. (යැයි ඔහුට පවසන ලදී. එවිට ඔහු ගැසුවේය. එසැණින් මිහිතලයෙන් ජලය ගලන්නට විය.) මෙය සිසිල් ස්නානය කරන ස්ථානයක් ද පානයක් ද වන්නේය. (යැයි ද ඔහුට පවසන ලදී.)¹⁴ -

11) තබි සුලෙයිමාන් ❦ තුමාණන්ගෙන් වූ වරදක් නිසා **අල්ලාස්** ඔහුව ඔහුගේ රාජධානියෙන් බැහැර කර ඔහුව පිරික්සුමට ලක් කළ බව මෙම **ආයතය**යෙන් අදහස් කරයි. මෙම පිරික්සුමෙන් පසුව ඔහු පෙරටත් වඩා **අල්ලාස්** වෙත අධිකව නැඹුරු වූවෙකු විය.
 12) වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** 21 : 81 හා එහි පාද සටහන බලන්න.
 13) වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** 34:13-14 යන **ආයතය**න් බලන්න.
 14) **අල් කුර්ආන්** 21:84 හි සඳහන් වී ඇති අයුරින් **තබි අයියුබ්** ❦ තුමාණන්ට රෝගයක් වැලඳුනි. එවිට ඔහුගේ නිවැසියන් බොහෝ දෙනෙකු ඔහුව අත හැර ගියේය. පසුව තම රෝගය සුව කරන

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِرَأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ
 ضِغْتًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ ۖ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۖ نِعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ
 عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ ۖ وَسُحْقَىٰ وَيَعْقُوبَ ۖ أُولِي الْأَيْدِي ۖ وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ
 ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَلْبَصِطِينَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَاذْكُرْ إِسْحَاقَ ۖ وَالْيَسَعَ ۖ وَ
 ذَا الْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٩﴾

-(43) තවද ඔහුට ඔහුගේ පවුලේ අය ද ඔවුන් සමග ඔවුන් වැනි තවත් අය ද අපගෙන් වූ දයාවක් ලෙස හා නුවණැත්තන්ට සිහිපත් කිරීමක් ලෙස අපි (නැවත) තිළිණ කළෙමු. (44) තවද "නුඹගේ දැතින් තණකොළ මිටියක් ගෙන එමගින් ගසවූ. තවද දිවුරුම කඩ නොකරවූ"¹⁵ (යැයි ඔහුට අපි පැවසුවෙමු.) සැබැවින්ම ඔහුව ඉවසිලිවන්තයෙකු ලෙස අපි දුටුවෙමු. (අල්ලාෂ්ගේ) එම ගැත්තා(අයිශුබ්) යහපත් විය. සැබැවින්ම ඔහු (අල්ලාෂ් වෙත) අධිකව හැරෙන්නෙකි.

(45) තවද (නබිවරයා) ශක්තිය හා (දහම පිළිබඳව) දැක්ම ඇත්තන් වූ **ඉබ්රාහිම්***, **ඉස්හාක්*** හා **යාකූබ්*** යන අපගේ ගැත්තන්ව සිහිපත් කරවූ. (46) සැබැවින්ම (මතු ලොව) නිවහන සිහිපත් කිරීම (ජනයාව දහම වෙත ඇරයුම් කිරීම හා ජනයාව පශ්චාත්තප කරලීම)ට පමණක් ඔවුන්ව අපි සුවිශේෂිත තෝරා ගත්තෙමු. (47) තවද සැබැවින්ම ඔවුන් අප අබියස තෝරා ගනු ලැබූ ශ්‍රේෂ්ඨ අය අතුරින් වූහ. (48) තවද **ඉස්මාඊල්***, **අල්යසා*** හා **zදුල් කිෆල්*** යන අයව ද සිහිපත් කරවූ. (මොවුන්) සියල්ලෝම ශ්‍රේෂ්ඨයින් අතුරින් වූහ. (49) මෙ(ම **කූර්ආන**)ය (පෙර සිදුවීම්) මෙතෙහි කිරීමකි. තවද සැබැවින්ම බිය භක්තිකයින්ට අලංකාර නැවත යොමු වන ස්ථානයක් ඇත.-

මෙන් මොහු **අල්ලාෂ්**ගෙන් පුර්වතා කළේය. එහෙයින් තම පාදය පොළොවට ගසන මෙන් **අල්ලාෂ්** ඔහුට අණ කළේය. ඔහු එසේ කළ විට එතැනින් සිසිල් ජලය සහිත උල්පතක් පැළී ආ අතර ඔහු අණ කරනු ලැබූ ආකාරයෙන් එම ජලයෙන් ස්නානය කර එයින් පානය කළ විට තම රෝගය පරිපූර්ණයෙන්ම සුව විය. පසුව ඔහුගේ පවුලේ උදවිය මොහු වෙත නැවත පැමිණියෝය.

15) **නබි අයිශුබ්** තුමාණන්ගේ බිරිය ඔහු අසනිපව සිටින විට **අල්ලාෂ්** ප්‍රිය නොකරන ක්‍රියාවක් ඇය කළ හෙයින් ඔහුට සනිප වීමෙන් පසුව තම බිරියට රිටි පහර සියයක් ගසන බව ඔහු දිවුරුමක් කළේය. කෙසේ වුවද තමන් අසනිපයෙන් සිටි සමයෙහි තමන්ව මුළු පවුලම අත් හැර ගිය විටත් සනිප වෙන තෙක් තමා සමීපයේම සිට රැක බලා ගත් සිය බිරියට දිවුරුම් කළ එම දඬුවම කිරීමට **නබි අයිශුබ්** තුමාණන් මදක් පසුබට විය. මෙතුමා දිවුරුම කඩ නොකිරීම පිණිස ද ඔහුගේ බිරියට එය අපහසු නොවීම පිණිස ද **අල්ලාෂ්** මෙම **ආයත**යෙහි එම දිවුරුම ඉෂ්ට කිරීමේ ක්‍රියාව සැහැල්ලු කළේය. එනම් කුඩා රිටි සියයක් එකට බැඳ එමගින් තම බිරියට වරක් ගසන මෙන් **අල්ලාෂ්** ඔහුට අණ කළේය.

جَنَّتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِغَاكِهِ كَثِيرَةً وَ
 شَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قُصْرَاتُ الطَّرْفِ الْأَثْرَابِ ﴿٥٢﴾ هَذَا مَا تُوْعِدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾
 إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّ لِلطَّغْيِينِ كَشْرًا مَابٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا
 فَيَنْسُ الْبِهَادُ ﴿٥٦﴾ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَبِيمٌ وَعَسَاقٍ ﴿٥٧﴾ وَآخِرُ مِنْ شَكْلَةٍ أَرْوَاجٍ ﴿٥٨﴾
 هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا
 بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيَنْسُ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِادُكَ عَذَابًا
 ضَعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

- (50) (එය) ඔවුන් වෙනුවෙන් දොරටු විවෘත කරනු ලැබූ සදාකනික (ස්වර්ග) උයන්ය. (51) එහි (ඇති කවිච්චි මත) භාන්සි වෙමින් බොහෝ පලතුරු ද පානයන් ද එහි (ගෙන එන මෙන්) කැඳවමින් සිටිති. (52) තවද සම වයසැති සංවර බැල්මෙන් යුත් කන්‍යාවන් ද ඔවුන් අඛියස සිටිති. (53) මෙය ගණනය කරනු ලබන (විනිශ්චය) දිනය සඳහා නුඹලාට ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ දැය. (54) සැබැවින්ම මෙය අපගේ දායාදයයි. එයට නිමාවක් නොමැත. (55) මෙය (විශ්වාසිකයින්ට හිමි දායාදය)යි. (නමුත්) සැබැවින්ම සීමාව ඉක්මවා ගියවුනට නරක නැවත යොමු වන ස්ථානයක් ඇත. (56) (එය) ඔවුන් එහි පිවිස දැවෙන්නා වූ නිරයයි. එබැවින් (ඔවුන්ගේ) නවාතැන නපුරු විය. (57) මෙය(දඬුවම) රත් වී උතුරන උණු ජලය ද සැරව ද වේ. ඔවුන් එය රස විඳින්නා. (58) තවද එම ස්වරූපයෙන් වෙනත් විවිධ (දඬුවම්) වර්ග ද ඇත. (59) (නායකයින්ගේ පසුපසින් අනුගාමිකයින් නිරය වෙත පිවිසෙන විට) "මොවුන් නුඹලා සමග එකතු වන පිරිසකි." (යැයි නායකයින්ට පවසනු ලැබේ. එවිට එම නායකයින්) "ඔවුනට කිසිදු පිළිගැනීමක් නැත. සැබැවින්ම ඔවුන් (නිරා) ගින්නට පිවිස දැවෙන්නන් වෙති." (යැයි පවසති.) (60) (එවිට අනුගාමිකයින් නායකයින් අමතා) "එසේ නොව, නුඹලාට ද කිසිදු පිළිගැනීමක් නැත. අප වෙත මෙ(ම) දේව ප්‍රතික්ෂේප)ය ඉදිරිපත් කළේ නුඹලාමය. එබැවින් (මෙම) නවාතැන(නිරය නුඹලාට ද) නපුරු විය." යැයි ඔවුහු පවසති. (61) "අපගේ පරමාධිපතියාණනි, කවරෙකු මෙය අපට ඉදිරිපත් කළේ ද ඔහුට (නිරා) ගින්නෙහි දෙගුණ වූ දඬුවම අධික කර දෙනු මැනව" යැයි ද ඔවුහු පවසති.-

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَتَّخَذْنَاهُمْ سِحْرِيًّا أَمْ أَزَاغَتْ عَنْهُمْ
 الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ ۚ وَمَا مِنَ اللَّهِ إِلَّا
 اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ
 نَبِيُّ عَظِيمٍ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِاللَّيْلَةِ الَّتِي أُذِيخْتُمْ سُبُوتَكُمْ
 إِنَّ يَوْمِي إِلَيَّ إِلَّا أَنْبَأَ أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ
 طِينٍ ﴿٧٠﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧١﴾ فَسَجَدَ الْمَلَكَةَ
 كُلُّهُمْ أَجْبَعُونَ ﴿٧٢﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٣﴾

- (62) (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු (මෙසේ) පවසති. “අපට කුමක් වී ද? නපුරු අය යැයි (ලොවෙහි) අප සිතමින් සිටි (විශ්වාසික) මිනිසුන්ව (මෙම නිරයෙහි) අපි නොදකින්නෙමු. (63) ඔවුන්ව අපි සමච්චලයට අයත් වූවන් ලෙස ගත්තෙමු ද? නැතහොත් නම් ඔවුන් (මෙහි සිටියද ඔවුන්) වෙතින් (අපගේ) බැල්ම ඉවත් වූයේ ද? (64) සැබැවින්ම නිරයේ වැසියන් තර්ක කරන මෙය සත්‍යයකි.

(65) (නබිවරය,) පවසවු. “මා අවවාද කරන්නෙකුම ය. ඒකීය වූ බල පරාක්‍රමයෙන් යුත් අල්ලාස් හැර වෙනත් කිසිදු දෙවියෙකු නැත. (66) (ඔහු) අහස්හි ද මිහිතලයෙහි ද ඒ දෙක අතර ඇති දැහි ද පරමාධිපතිය. අති බලසම්පන්න අති ක්ෂමාශීලිය.” (67) (නබිවරය,) පවසවු “මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය මහත් වූ පුවතකි. (68) නුඹලා එයින් පිටුපා යන්නන්ය. (69) (මම රසුල්වරයෙකු* නොවූයේ නම් ආදම්ව* මවනු ලැබීම පිළිබඳව මලක්වරුන්* වන) උත්තරීතර පිරිස වාද කරමින් සිටින අවස්ථාවේ දී (සිදු වූ) ඔවුන්(ගේ එම සිදුවීම) පිළිබඳව කිසිදු දැනුමක් මට නොවීමට තිබුණි. (70) සැබැවින්ම මම පැහැදිලි අවවාද කරන්නෙකු යනුවෙන් මිස (අන් කිසිවක්) මා වෙත දේව පණිවිඩ (ලෙස) පහළ කරනු නොලැබීය.” (71) “සැබැවින්ම මම මිනිසෙකුව(ආදම්ව) මැටියෙන් මවන්නෙමි.” යැයි නුඹගේ පරමාධිපති මලක්වරුන්ට පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). (72) තවද මම ඔහුව නිසි අයුරින් හැඩ ගස්වා මාගේ ‘රූහ’යෙන්¹⁶ ඔහු තුළ මම පිඹු විට, “නුඹලා ඔහුට සුජුද්* කරන්නන් ලෙස වැටෙවු.” (යැයි අල්ලාස් මලක්වරුන්ට පැවසුවේය.) (73) එවිට මලක්වරුන් සියල්ලෝම සුජුද් කළෝය. (74) ඉබ්ලිස්* හැර. ඔහු උඩඟු වූයේය. ඔහු (එමගින්) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන් කෙනෙකු විය.

16) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 15:29 හි පාද සටහන බලන්න.

قَالَ يَا بَلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدَيَّ ۗ أَسْتَكْبَرْتَ ۖ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ
 ﴿٤٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٤٦﴾ قَالَ فَاحْرُجْ مِنْهَا
 فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ
 يُبْعَثُونَ ﴿٤٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٥٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٥١﴾ قَالَ
 فَبِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقْوَلُ ﴿٥٤﴾ لَا مَلَكَنَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾

(75) "අහෝ ඉබ්ලිස්,* මා මැවූ¹⁷ දැට නුඹ සුසුද්* කිරීමට නුඹව වැළැක්වූයේ කුමක් ද? නුඹ උඩඟු වූවෙහි ද? නැතහොත් උසස් අය අතුරින් කෙනෙකු වූවෙහි දැ?"යි ඔහු(අල්ලාහ්) විමසුවේය. (76) "මම ඔහුට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨය. (ඇයිදයත්) ඔබ මා මැව්වේ ගින්නෙනි. ඔබ ඔහුව මැව්වේ මැටියෙනි" යැයි ඔහු(ඉබ්ලිස්) පැවසුවේය. (77) "මෙයින්(අහසින්) බැහැරව යවු. තවද සැබැවින්ම නුඹ පලවා හරිනු ලැබුවෙකි. (78) තවද විපාක ප්‍රදාන දිනය දක්වා මාගේ ශාපය සැබැවින්ම නුඹ කෙරෙහිය. (79) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, එබැවින් ඔවුන් නැවත නැගිටුවනු ලබන දිනය දක්වා මට (ජීවත්වීමට) අවකාශය ලබා දෙවු" යැයි ඔහු(ඉබ්ලිස්) පැවසුවේය. (80, 81) "එසේ නම් සැබැවින්ම නියම කරන ලද කාලය¹⁸ දක්වා නුඹ (ජීවත් වීමට) අවකාශය ලැබුවන් අතුරින් යැ"යි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය. (82, 83) ඔබේ ගෞරවය මත දිවුරා සැබැවින්ම මම ඔවුන්(ආදම්* හා ඔහුගේ දරුවන්) සියල්ලන්වම මුළා කරන්නෙමි. (නමුත්) ඔවුන් අතුරින් (ඔබ විසින්) තෝරා ගනු ලැබූ ඔබගේ ගැත්තන් මිස." යැයි ඔහු(ඉබ්ලිස්) පැවසුවේය. (84) "එබැවින් (මා) සත්‍යයි. තවද මම ප්‍රකාශ කරනුයේ සත්‍යයමයැ"යි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය. (85) "සැබැවින්ම නුඹගෙන් ද ඔවුන් අතුරින් නුඹව අනුගමනය කරන සියලු දෙනාගෙන් ද මම නිරය පුරවන්නෙමි." (යැයි ද අල්ලාහ් පැවසුවේය.)

17) සියලු මැවීම් අල්ලාහ් විසින්ම මවනු ලැබ ඇති අතර නබි ආදම් ~~සෑ~~ තුමාව ඔහු විසින්ම මවනු ලැබ ඇතැයි මෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ නබි ආදම් ~~සෑ~~ තුමාව ගෞරවය කිරීම පිණිසය යනුවෙන් අල් කුර්ආන් විවරණ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වී ඇත.

18) මෙහි 'නියම කරන ලද කාලය' යනු පළමුවැනි භෞරණුව පිණින තුරු ය.

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ
 وَكَتَلَبْنَا نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٧﴾

(86) (නබිවරය,) පවසවු “(ජනයිනි,) මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය සඳහා කිසිදු කුලියක් මම නුඹලාගෙන් නොඅයැදින්නෙමි. තවද මම (අසත්‍යය) ගොතන්නන් අතුරින් ද නොවෙමි” (87) මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය ලෝ වැසියන්ට උපදේශයක් මිස නැත. (88) තවද මද කලකට¹⁹ පසුව මෙහි (සත්‍ය) පුවත නුඹලා සැබැවින්ම දැන ගන්නෙහිම ය.

19) මෙහි ‘මද කලකට පසු’ යන ආයතයෙහි අදහස් දෙකක් ගැබ් වී ඇත. 1) විශ්වාසිකයින්ගේ කෝණයෙන් ‘මද කලකට පසු’ යනු ඔවුන් විශ්වාස කිරීමෙන් පසු යන අදහස වේ. 2) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ කෝණයෙන් ‘මද කලකට පසු’ යනු මරණින් පසු යන අදහස වේ.

39

سورة الزّمر

සුරා අෂ්-ෂුමර්

(කණ්ඩායම්)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාව* පහළ වූයේ ඉස්ලාමයේ ආරම්භක සමයෙහිය. බහු දේවවාදීන්ගේ මිථ්‍යා විශ්වාසයන් පිළිබඳව මෙම සුරාවෙහි සඳහන් වී ඇත. ඇතැම් බහුදේවවාදීන් අල්ලාහ්ගේ සර්ව බලධාරීත්වය විශ්වාස කළ ද තමන් වෙනුවෙන් අල්ලාහ් ඉදිරියේ මැදිහත් වනු ඇත යන විශ්වාසය අනුව වෙනත් මිථ්‍යා දෙව්වරුන්ව ද නමදින්නට වූහ. තවද මෙම දෙව්වරුන් මොවුන්ව අල්ලාහ්ට සමීප කරයි යනුවෙන් ද මොවුන්ගේ වැරදි විශ්වාසයක් වූහ. මලක්වරුන් අල්ලාහ්ගේ දූවරුන් යැයි ඇතැම්හු විශ්වාස කළෝය. මෙම සුරාවෙහි මේ සියලු ව්‍යාජ විශ්වාසයන් වැරදි යැයි පැහැදිලි කර ඔවුන්ව සත්‍යය කරා කැඳවා ඇත.

මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන් හිංසාවට ලක් වන මුස්ලිම්වරුන්හට තම දහම නිදහසේ ඇදහිය හැකි පරිසරයක් කරා දේශාන්තරණය කිරීමට අල්ලාහ් දුන් අනුමැතිය මෙම සුරාවෙහි සඳහන් වී ඇත.

තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින් කණ්ඩායම් වශයෙන් නිරයට ඇතුළු වන අන්දම හා විශ්වාසිකයින් ස්වර්ගයට ඇතුළු වන අන්දම පිළිබඳව ද මෙම සුරාවෙහි සඳහන් වී ඇත.

39 සුරා අZස් Zසුමර් (කණ්ඩායම්)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 75 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدِ اللَّهَ
 مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا
 نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٤﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا
 يَشَاءُ سُبْحٰنَهُ ۚ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٥﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ
 عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ﴿٦﴾
 هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٧﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) මෙම ධර්ම පුස්තකය පහළ වූයේ අති බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත අල්ලාහ්ගෙන්ය. (2) (නබිවරය,) සැබැවින්ම අපි සත්‍යයෙන් වූ මෙම ධර්ම පුස්තකය නුඹ වෙත පහළ කර ඇත්තෙමු. එබැවින් නුඹ දහමෙහි අල්ලාහ්ට (ඉහලාස් නම්) විත්ත පාරිශුද්ධියෙන් යුතුව ඔහුටම නමදිවු. (3) දැන ගනිවු. පිවිතුරු දහම අල්ලාහ්ටම සතුය. තවද ඔහු හැර (අන් අය) භාරකරුවන් (වූ දෙව්වරුන්) ලෙස ගත් අය (පිළිබඳව නම්) 'ඔවුන් අපව අල්ලාහ් වෙත ඉතා සමීපයට ළඟා කිරීම පිණිස මිස අපි ඔවුන්ව නොනමදින්නෙමු.' (යැයි ඔවුහු පවසති.) සැබැවින්ම ඔවුහු (දහම පිළිබඳව) කිනම් දැහි මතභේද ඇති කර ගත්තෝද ඒ පිළිබඳව ඔවුන් අතර අල්ලාහ් විනිශ්චය කරන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අසත්‍යයවන්ත දැඩි ප්‍රතික්ෂේප කරන (කිසිඳු) අයෙකුට යහමග නොපෙන්වන්නේය. (4) අල්ලාහ් (තමාට) දරුවෙකු තෝරා ගැනීමට පැතුවේ නම් හුදෙක් ඔහු මැවූ දැයින් ඔහු අභිමත කළ දෑ තෝරා ගන්නට තිබුණි. (නමුත්) ඔහු අති පාරිශුද්ධය. ඔහුමය බලපරාක්‍රම ඒකීය වූ අල්ලාහ්. (5) ඔහු අහස් හා මිහිතලය නිසි ලෙස මැව්වේය. ඔහු රාත්‍රිය දහවලය මත අකුළන්නේය, තවද දහවලය රාත්‍රිය මත අකුළන්නේය. තවද ඔහු හිරු හා සඳු (තම ආධිපත්‍යය යටතේ) වසඟ කළේය. (ඉන්) එකිනෙක (එයට) නියම කරනු ලැබූ කාලයක් සඳහා ගමන් කරන්නේය. දැනගනු. ඔහු අති බලසම්පන්නය අති ක්ෂමාශීලීය.-

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَنِينَةً أَزْوَاجًا ^ط
 يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ^ط ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَرْتَدُّونَ ^ط
 الْبَلْذُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ^ع فَآتَى تَصْرُفُوتَ ^ع إِنَّ تَكْفُرًا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي ^ع عَنْكُمْ ^ع وَلَا يَرْضَى ^ع
 لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ^ع وَإِنْ تَشْكُرُوا وَيَرْضَاهُ لَكُمْ ^ط وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ^ط ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ ^ط
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ^ط إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ^ع

- (6) ඔහු(අල්ලාහ්) නුඹලාව එකම ආත්මයකින් මැව්වේය. ඔහු (එම ආත්මය මැවීමෙන්) පසුව එයින් එහි කලක්‍රයාව ද ඇති කළේය. තවද පශු කුලයට අයත් සතුන්ගෙන් යුගල අටක් නුඹලාට ඔහු පහළ කළේය.¹ අන්ධකාර (පටල) තුනක් තුළ එක් මැවීමකට පසු තවත් මැවීමක් වශයෙන් නුඹලාගේ මව්වරුන්ගේ කුසෙහි ඔහු නුඹලාව මවන්නේය. ඔහුමය අල්ලාහ්, නුඹලාගේ පරමාධිපති. (සමස්ත) ආධිපත්‍යය ඔහුට හිමිය. ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. එබැවින් කෙසේ නම් නුඹලා (වෙනත් මගකට) හරවනු ලබන්නෙහු ද?

(7) නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කළේ නම් එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලාගෙන් සර්ව සම්පූර්ණය. තවද (කෙසේ වෙතත්) ඔහුගේ ගැත්තන්ගෙන් ප්‍රතික්ෂේපය ඔහු ප්‍රිය නොකරන්නේය. නුඹලා කෘතවේදී වන්නේ නම් නුඹලා වෙනුවෙන් ඔහු එ(ම කෘතවේදීත්ව)ය ප්‍රිය කරන්නේය. තවද (තම පාපයේ) බර උසුලන්නෙකු වෙනකෙනෙකුගේ (පාපයේ) බර නොඋසුලන්නේය. පසුව, නුඹලාගේ නැවත යොමු වන ස්ථානය නුඹලාගේ පරමාධිපති වෙතය. එවිට නුඹලා (මෙලොව) කරමින් සිටි දෑ (සියල්ල) පිළිබඳව ඔහු නුඹලාට දන්වන්නේය. සැබැවින්ම ඔහු සිත් තුළ ඇති දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.-

1) පශු කුලයට අයත් සතුන් යනු ඔටුවන්, ගවයින්, එළුවන් හා බැටළුවන් වැනි සතුන්ය. මෙම ආයතයෙහි මෙම සතුන් හා උන්ගේ ගැහැනු වර්ගයා පිළිබඳව ද සඳහන් වී ඇත. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 6:149 බලන්න. තවද අල්ලාහ් මෙම සතුන්ව අනුභවයට තහනම් නොකර සිටිය ද එකල මක්කාවෙහි විසූ මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් මෙම සතුන්ගෙන් සමහරක් අනුභවයට තහනම් සතුන් යනුවෙන් හැඳින්වූහ. මෙම සතුන් කිසිවක් තහනමට ලක් නොවූ සතුන් බව අල්ලාහ් මෙම ආයතයේ සඳහන් කරයි.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوًّا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَانِثٌ إِنَّا أَلَّیْلٌ سَاجِدًا وَقَابِئًا یَّحْذَرُ الْآخِرَةَ وَیَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ یَسْتَوِی الذِّیْنَ یَعْلَمُونَ وَالذِّیْنَ لَا یَعْلَمُونَ إِنَّمَا یَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ یُعْبَادِ الذِّیْنَ أَمَّنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلذِّیْنَ أَحْسَنُوا فِی هَذِهِ الدُّنْیَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا یُؤْتِی الصُّبْرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَیْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾ قُلْ إِنِّی أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّیْنَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِیْنَ ﴿١٢﴾

(8) තවද යම් පීඩාවක් මිනිසෙකුට ස්පර්ශ කළේ නම් ඔහුගේ පරමාධිපති වෙත නැඹුරුවෙමින් ඔහුව (පමණක්) කැඳවන්නේය. පසුව (අල්ලාස්) ඔහුගෙන් වූ භාග්‍යයක් ඔහුට දායාද කළේ නම් එයට පෙර ඔහුව(අල්ලාස්ව) කුමක් සඳහා කැඳවමින් සිටියේ ද එය ඔහු අමතක කරයි. තවද ඔහු අල්ලාස්ට සමගාමීන් පත් කරයි. (මන්දයත්) ඔහුගේ(අල්ලාස්ගේ) මාර්ගයෙන් (ජනයිත්ව) මූලා කරනු පිණිසය. (එබැවින්) “නුඹ නුඹගේ ප්‍රතික්ෂේපය මගින් සුළු කලකට සතුටු විදිවු. සැබැවින්ම නුඹ (නිරා) ගින්නේ සගයින් අතුරින්යැ”යි (නබිවරය,) පවසවු. (9) කවරෙකු පරමාන්ත දිනය කෙරෙහි බියවෙමින් ද ඔහුගේ පරමාධිපති ගේ දයාලු භාවය අපේක්ෂාවෙන් ද රාත්‍රි කාලයෙහි අවදි වී සුසුද්* කරමින් හා සිටගනිමින් නැමදුම් කරන්නේද ඔහු (එසේ නොකරන ප්‍රතික්ෂේපකයා හා සමානවේ)ද? (එබැවින්) “ දැනුම ඇත්තත් හා දැනුම නැත්තත් සමාන වන්නේදැ?”යි (නබිවරය) පවසවු. සැබැවින්ම උපදෙස් ලබන්නේ නුවණැත්තන්මය. (10) “විශ්වාස කළ මාගේ ගැත්තනි, නුඹලාගේ පරමාධිපතිට බිය හක්කිමක් වවු” යැයි (නබිවරය) පවසවු. මෙලොවෙහි යහපත කරන්නන්ට (ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්) යහපතක් ඇත. තවද අල්ලාස්ගේ භූමිය පුළුල්ය.² සැබැවින්ම ඉවසිලිවන්තයින්ට ඔවුන්ගේ වේතනය ගණනයකින් තොරව පරිපූර්ණ ලෙස පිරිනමනු ලබන්නේමය.

(11) (නබිවරය,) පවසවු “සැබැවින්ම දහමෙහි අල්ලාස්ට (ඉස්ලාස් නම්) විත්ත පාරිශුද්ධියෙන් යුතුව ඔහුටම නැමදුම් කරන ලෙස මම අණ කරනු ලැබුවෙමි. (12) තවද, (අල්ලාස්ට) අවනත වන්නන්ගෙන් මා ප්‍රථමයා වන ලෙස ද මම අණ කරනු ලැබුවෙමි.”-

2) මෙය ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන් හිංසාවට ලක් වූ මක්කා වැසියන්ට මිහිතලයේ තමන්ට නිදහසේ තම දහම පිළිපැදීමට හැකි ඕනෑම ස්ථානයකට යා හැකි බව හඟවන්නා වූ ආයතයකි.

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي
 ﴿١٤﴾ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ
 تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۗ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَ ۗ يُعْبَادُ فَاتَّقُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا
 الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى ۖ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَبِعُونَ
 الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمْ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْآلِبَابُ ﴿١٨﴾
 أَفَأَنْتَ حَقٌّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ۗ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾

- (13) (නබිවරය,) පවසනු "මාගේ පරමාධිපතිට මා පිටුපෑවේ නම් සැබැවින්ම දරුණු වූ දිනයෙහි දඬුවමට මම බිය වෙමි" (14) (නබිවරය,) පවසනු "මාගේ දහමෙහි අල්ලාහ්ට චිත්ත පාරිශුද්ධියෙන් ඔහුටම නැමදුම් කරන්නෙමි" (15) එබැවින් ඔහු හැර නුඹලා අහිමත කළ දෑ නුඹලා නැමදුම් කරවු. (නබිවරය,) පවසනු "සැබැවින්ම අලාහවන්තයින් වන්නේ (මළුවන්) නැගිටවනු ලබන දිනයෙහි තමන්ට හා තමන්ගේ පවුලේ අයට අලාහ හානි කර ගත්තන්ය. දැන ගනු, පැහැදිලි අලාහය එයයි." (16) ඔවුනට ඉහළින් ගින්නෙන් වූ වියන් ඔවුන්ට ඇත. තවද ඔවුනට පහළින් ද (ගින්නෙන් වූ) වියන් ඇත. එයමය අල්ලාහ් එමගින් ඔහුගේ ගැත්තන්ට බිය ගන්වන්නේ. "මාගේ ගැත්තනි, එබැවින් නුඹලා මට බිය හක්කිමත් වවු." (17) කවුරුත් 'නාසුක්'³ (ෂෙයිකාන්වරුන්* හා පිළිම) නැමදීමෙන් වැළකී අල්ලාහ් වෙත නැඹුරු වන්නේද ඔවුනට සුඛාරංචිය හිමිය. එබැවින් මාගේ ගැත්තන්ට සුඛාරංචි පවසවු. (18) ඔවුන් (කවුරුන්ද යත් අල්ලාහ්ගේ) වදනට සවන් දී පසුව එහි යහ දෑ⁴ අනුගමනය කරන්නන්ය. අල්ලාහ් යහමම පෙන්වුවන් ඔවුන්මය. නුවණැත්තන් ද ඔවුන්මය. (19) එබැවින් දඬුවමේ වචනය තමන් කෙරෙහි නියම වූ ඔහු (දඬුවමින් මිදුණෙකු මෙන් වන්නේ) ද? එවිට නිරයෙහි සිටින ඔහුව මුදවා ගන්නේ නුඹ ද?

3) 'නාසුක්' යන්නෙහි වචනාර්ථය කැරලිකරු යන්නයි. මෙයින් අදහස් කරන්නේ ෂෙයිකාන්* හා ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් නැමදුම් කරනු ලැබූ පිළිමයන් ය.

4) මෙහි 'යහ දෑ' යන්නෙන් අදහස් වන්නේ එකිනෙකාට අත් වූ යහපත් දෑය.

لٰكِنَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۗ
 وَعَدَّ اللّٰهُ لَآ يُخْلِفُ اللّٰهُ الْبَيْعَآءَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهُ
 يَنَابِيْعٌ فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰهُ مُصْفًّآ ثُمَّ يَجْعَلُهٗ
 حُطَّآءً ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرًا لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾ اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِاِسْلَامٍ فَهُوَ عَلٰى
 نُورٍ مِّنْ رَبِّهٖ ۗ فَوَيْلٌ لِّلْفٰسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۗ اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٢﴾ اللّٰهُ نَزَّلَ
 اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشٰبِهًا مَّثٰنِي ۗ تَنفَسِعُ مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۗ ثُمَّ
 تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكَ هُدٰى اللّٰهُ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَمَنْ يُّضَلِّ
 اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

(20) එනමුත්, ඔවුන්ගේ පරමාධිපාතිට කවරෙකු බිය හක්කිමක් වන්නේද ඔවුනට කාමර ඇත. එවාට ඉහළින් (ද) තනන ලද කාමර ඇත. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (මෙය) අල්ලාස්ගේ ප්‍රතිඥාවක් වශයෙනි. අල්ලාස් ප්‍රතිඥාව වෙනස් නොකරන්නේය.

(21) සැබැවින්ම අල්ලාස් අහසින් (වැසි) ජලය පහළ කොට එය මිහිතලය තුළට උල්පත් ලෙස කා වැදීමට සලස්වා පසුව විවිධ වර්ණයන්(හා වර්ගයන්)ගෙන් යුත් ගොයම් එමගින් පිට කිරීම නුඹ නුදුටුවෙහිද? පසුව ඒවා වියළෙනු ඇත. එවිට එය කහ පැහැ බවට පත් වනු නුඹ දකින්නෙහිය. පසුව ඔහු(අල්ලාස්) එය (දිරා ගිය) පිදුරු බවට පත් කරන්නේය. සැබැවින්ම එහි නුවණැත්තන්ට උපදෙසක් ඇත. (22) ඉස්ලාමය සඳහා කවරෙකුගේ හදවත අල්ලාස් විවෘත කළේද ඔහු (හදවත දැඩි වූ කෙනෙකු හා සම විය හැකි) ද? එබැවින් ඔහු තම පරමාධිපතිගෙන් වූ ආලෝකය මත ය. එබැවින් අල්ලාස්ව මෙනෙහි කිරීමට (එරෙහිව) ඔවුන්ගේ සිත් දැඩිවූවන්ට විනාශය ඇති වේවා! ඔවුන් පැහැදිලි වූ මූලාවේහිය. (23) අල්ලාස් ඉතා අලංකාර උපදේශයක් (එනම්) එකිනෙකට (පටහැණි නොවූ) එකඟතාවෙන් යුත් නැවත නැවත සඳහන් කරන (දැ අඩංගු) ග්‍රන්ථයක් පහළ කර ඇත. එයින් ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිට බියවන්නන්ගේ වර්ම(යේ රෝම) වෙවිලන්නේය. පසුව ඔවුන්ගේ වර්ම ද හදවත් ද අල්ලාස්ව මෙනෙහි කිරීම පිණිස මෘදු වන්නේය. මෙය අල්ලාස්ගේ මග පෙන්වීමයි. ඔහු අභිමත කරන්නන්ව එමගින් ඔහු සෘජු මගට රැගෙන යන්නේය. අල්ලාස් කවරෙකු නොමග යන්නට අත් හරින්නේ ද ඔහුට යහමග පෙන්වන්නෙකු නොමැත.

أَفَمَنْ يَتَّبِعُنِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ط وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ
 ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَّخَذُوا الْعَذَابَ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ
 الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ؤ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ؕ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ فَخَّرْنَا
 لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ
 لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ فَرَبَّ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَبًا رَجُلٍ
 هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا الْخَبْدِ لِلَّهِ ؤ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

(24) (මෙවුන්) නැගිටවනු ලබන දින නරකම දඬුවම තම මුහුණෙන්⁵ හෝ ආරක්ෂා කිරීමට තැත් කරන ඔහු (දඬුවමින් සම්පූර්ණයෙන් ආරක්ෂා වූවෙකුට සමාන වේ)ද? තවද "නුඹලා උපයමින් සිටි (නරක) දැය රස විඳිවු." යැයි අපරාධකරුවන්ට පවසනු ලැබේ. (25) ඔවුන්ට පෙර සිටියවුන් (රසුල්වරුන්ව*) අසත්‍ය කළෝය. එබැවින් ඔවුන් නොහැඟු ආකාරයෙන් ඔවුන් වෙත දඬුවම පැමිණියේය. (26) පසුව අල්ලාහ් ඔවුන්ට අවමානය මෙලොව ජීවිතයෙහි රස විඳීමට සැලසුවේය. තවද සැබැවින්ම ඔවුන් දැන සිටියේ නම් මතු ලොව දඬුවම (මෙයට වඩා) ඉතා විශාලය.

(27) තවද සැබැවින්ම අපි ජනයින්ට මෙම කුර්ආනයෙහි සෑම (ආකාරයේ) උපමාවක් මගින්ම ඔවුන් උපදෙස් ලබා ගනු පිණිස ගෙන හැර පැවෙමු. (28) ඔවුන් බිය හක්තිමත් වනු පිණිස (එය සත්‍යයෙන් අසත්‍යයට) නම්‍ය නොවූ අරාබි බසින් වූ කුර්ආනයක් ලෙසය.

(29) (තමන් අතර) කලහකාරකම් කරන හවුල්කරුවන් පිරිසකට අයිති (වහල්) මිනිසෙක් හා එක් මිනිසෙකුටම පමණක් අයිති තවත් (වහල්) මිනිසෙක් පිළිබඳව අල්ලාහ් උපමා කළේය. උපමාවෙන් ඔවුන් දෙදෙනා සමාන වේද?⁶ (නැත), සියලු පැසසුම් අල්ලාහ් සතුය. නමුත් ඔවුන්ගෙන් බහුතරය (එම සත්‍යය පිළිබඳව) නොදනිති.-

5) මෙම ආයතයෙන් නිරා වැසියන්ගේ හයානක තත්ත්වය පැහැදිලි කර ඇත. එනම් යමෙකු තමාව ආරක්ෂා කිරීමට සිය දැන භාවිත කිරීම සාමාන්‍යය දෙයකි. එනමුත් නිරා වැසියන්ගේ අත් ඔවුන්ගේ පිටු පසින් බැඳ දමනු ලබන හෙයින් ඔවුන්ට තම දැන් පවා භාවිත කළ නොහැකි වී කිසිවක් කර ගත නොහැකිව තම මුහුණෙන් හෝ තමාව ආරක්ෂා කිරීමට තැත් කරති.

6) බොහෝ දෙනෙකුට හිමි වහලෙකු සෑම විටම ව්‍යාකූල තත්ත්වයේ සිටියි. මන්දයත් ඔහු සිය ස්වාමීන් සියලු දෙනාටම අවනත විය යුතුයි. බොහෝ විට ස්වාමීන්ගේ විධාන එකිනෙක පැටලෙනු ඇත. එසේම බහු දේවවාදියා ද සෑම විටම ව්‍යාකූල තත්ත්වයේ සිටියි. තමන් යම් දෙයක් කරනවා ද නොකරවා ද යන මෙවන් නොසන්සුන්තාවක් ඇති වනු ඇත. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ බහු දේවවාදය කිසිසේත්ම ප්‍රායෝගික නොවන බව ය.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَ إِنَّهُمْ مَمِيَّتُونَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾ فَسَنُ
 أَعْلَمُ مَن كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَ كَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ
 ﴿٣٢﴾ وَ الَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَ صَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ ۗ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْبِحْسَنِ ۖ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَ يَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
 بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۗ وَ يَخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ
 دُونِهِ ۗ وَ مَنْ يَضِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ
 اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

- (30) (නබිවරයා,) සැබැවින්ම නුඹ මරණයට පත්වන්නෙකි. තවද සැබැවින්ම ඔවුන්ද මරණයට පත් වන්නන්ය. (31) පසුව සැබැවින්ම නුඹලා (මළවුන්) නැගිටවනු ලබන දිනයේ නුඹලාගේ පරමාධිපති අඛියස තර්ක ඉදිරිපත් කරන්නෝය.

(32) එබැවින් අල්ලාහ් කෙරෙහි අසත්‍යය ගොතා තවද සත්‍ය ඔහු වෙත පැමිණි කල්හි එය (ප්‍රතික්ෂේප කර) අසත්‍යය කරන්නෙකුට වඩා දැඩි අපරාධකරුවා කවරෙක්ද? (එවැනි) ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ට (අවසන්) ලැබුම් ගන්නා ස්ථානයක් තිරයෙහි නොවන්නේද? (33) තවද සත්‍ය රැගෙන පැමිණි අය ද(රසුල්වරයා ද) එය (පිළිගෙන) සත්‍ය කළ අය ද, ඔවුන්මය බිය හක්තිකයන් වන්නේ. (34) ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අඛියස ඔවුන් අභිමත කළ දෑ හිමිය. එය යහපත කරන්නන්ගේ ප්‍රතිඵලය වේ. (35) (මෙය) ඔවුන් කළ නරකම දෑ අල්ලාහ් ඔවුන්ගෙන් ක්ෂමා කිරීම පිණිස ද ඔවුන් කරමින් සිටි ඉතා අලංකාර දෑ වෙනුවෙන් ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ වේතනය පිරිනැමීම පිණිස ද වේ.

(36) අල්ලාහ් තම ගැත්තා(ගේ ආරක්ෂාව)ට ප්‍රමාණවත් නොවූයේද? තවද (නබිවරයා, ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු ඔහු(අල්ලාහ්) හැර වෙනත් අය මගින් නුඹව බිය ගන්වන්නෝය. අල්ලාහ් කවරෙකු නොමග යන්නට අත් හරින්නේ ද ඔහුට යහමග පෙන්වන්නෙකු නොමැත. (37) තවද අල්ලාහ් කවරෙකුට යහමගට රැගෙන යන්නේද ඔහුව නොමග යවන්නෙකු නොමැත. අල්ලාහ් අති බලසම්පන්න ප්‍රතිදඬුවම් දෙන්නා නොවූයේද?

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ^ط قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيٍّ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ ^ط قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ^ط عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَقَوْمِ اعْبُدُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنْ عَمِلْتُمْ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ ^ع وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ^ع وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

(38) (නබිවරය,) ‘අහස් හා මිහිතලය මැව්වේ කවරෙකුද?’යි නුඹ (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ගෙන් විමසුවේ නම් ‘අල්ලාහ්’ යැයි සැබැවින්ම ඔවුහු පවසන්නෝය. ‘එසේ (පැවසූ) නමුත්, අල්ලාහ් මා හට පීඩාවක් ඇති කිරීමට පැතු වේ නම් අල්ලාහ් හැර නුඹලා කැඳවන දෑ(දෙව්වරුන්) ඔහුගේ (එම) පීඩාව (මාගෙන්) ඉවත් කරන්න(ට හැක්ක)ත් ද? නැතහොත් ඔහු(අල්ලාහ්) මා හට කරුණාවක් දැක්වීමට පැතු වේ නම් (ඔහු හැර නුඹලා කැඳවන දෙව්වරුන්) ඔහුගේ (එම) කරුණාව (මාගෙන්) වළක්වන්න(ට හැක්ක)ත් ද?’ යැයි නුඹලා අවධානය කරන්නෙහු දෑ? යි (නබිවරය, ඔවුන්ට) පවසවු. “අල්ලාහ් මා හට ප්‍රමාණවත්ය. (සියල්ල) භාරකරන්නන් භාර කරනුයේ ඔහු කෙරෙහිමය.” යැයි (ද) පවසවු. (39) “ මාගේ ජනයා, නුඹලා නුඹලාගේ තත්ත්වයට අනුව ක්‍රියා කරවු. සැබැවින්ම මම (අල්ලාහ්ගේ විධානයට අනුව) ක්‍රියා කරන්නෙකිමි. එබැවින් නුඹලා මතු දැන ගනු ඇත.” යැයි (නබිවරය) පවසවු. (40) තමන්ව නින්දා කරන දඬුවමක් පැමිණ, සදාතනික දඬුවමක් ඔහු කෙරෙහි පහළ වන්නෙකුව (නුඹලා මතු දැන ගනු ඇත.) (41) සැබැවින්ම අපි ජනයන් සඳහා සත්‍යය සමග වූ ධර්ම ප්‍රස්තකය නුඹ වෙත පහළ කළෙමු. එබැවින් කවරෙකු (එමගින්) යහමග ලැබුවේ ද (එහි යහපත) ඔහුටමය. තවද කවරෙකු මුළාවට පත්වන්නේ ද සැබැවින්ම ඔහු මුළාවට පත්(වීමෙන් හානිය ඇති)වන්නේ ඔහුට එරෙහිවමය. (නබිවරය,) නුඹ ඔවුන් කෙරෙහි භාරකරුවෙකු නොවන්නේය.

اللَّهُ يَتَوَنَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَكُنْ فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا
 الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمَّا اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۗ قُلْ أَوْ كَوَّانُوا لَا يُبَدِّلُوكُنَّ شَيْئًا وَلَا يَعْزِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ
 جَمِيعًا ۗ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْبَهَتَتْ
 قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۗ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ
 اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا
 فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
 مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَبَدَأَهُم مِّنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

(42) ආත්මාවන් මරණයට පත් වන මොහොතෙහි ඒවා හා නින්දෙහි මරණයට පත් නොවූ ඒවා අල්ලාහ් අත්පත් කර ගන්නේය. එබැවින් කුම(න ආත්මාව)ක් කෙරෙහි මරණය නියම වූයේද එය ඔහු (තමන් අඛියස) රඳවා ගන්නේය. අනෙක (එහි) නියමිත කාලය තෙක් (ජීවත් වීමට) යවන්නේය. සැබැවින්ම ගැඹුරින් සිතන පිරිසට එහි සංඥාවන් ඇත. (43) ඔවුන් (තමන්) වෙනුවෙන් ඇයැදින්නන් ලෙස අල්ලාහ් හැර අන් අයව(දෙව්වරුන්ව) ගත්තේ ද? (නබිවරය.) "ඔවුන් කිසිදු බලයක් දැරිය නොහැකිව හා (කිසිවක්) අවබෝධ කර ගත නොහැකිව සිටිය දීත් ද (ඔබ ඔවුන්ව අයැදින්නන් ලෙස ගන්නේ)?" යැයි පවසවු. (44) 'රෙකමදාරු වීම මුළුමනින්ම සතු වන්නේ අල්ලාහ්ටය. අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ආධිපත්‍යය ද ඔහු සතුය. පසුව නුඹලා ඔහු වෙතම යළි හරවනු ලබන්නෙහු යැයි පවසවු. (45) අල්ලාහ්ව පමණක් සඳහන් කරනු ලැබූ කල්හි පරමාන්ත දිනය විශ්වාස නොකරන්නන්ගේ හදවත් පිළිකුලින් හැකිලේ. තවද ඔහු හැර අන් අය(දෙව්වරුන්) පිළිබඳව සඳහන් කරනු ලැබූ කල්හි, එසැණින් ඔවුන් (සතුටින්) ප්‍රබෝධයට පත් වන්නෝය. (46) (නබිවරය.) "අහස්හි හා මිහිතලයේ නිර්මාතෘ වූ ගුප්ත දෑ හා දෘෂ්‍යමාන දෑ දන්නා අහෝ අල්ලාහ්! ඔබගේ ගැත්තන් කවර දැයක් කෙරෙහි මත හේද ඇති කර ගනිමින් සිටියේ ද ඒ කෙරෙහි ඔවුනතර නුඹම විනිශ්චය ලබා දෙන්නේ යැ."යි නුඹ පවසවු. (47) සැබැවින්ම අපරාධ කළවුන් සතුව මිහිතලයේ ඇති සියල්ල හා එය සමග ඒ හා සමානයක් තිබුණ ද (මළවුන්) නැගිටවනු ලබන දින නරක දඬුවම හේතුවෙන් (ඉන් මිදීමට) ඔවුන් ඒවා වන්දියක් වශයෙන් දෙනු ඇත. ඔවුන් නොසිතූ දෑ අල්ලාහ් වෙතින් ඔවුන්ට හෙළිවෙන්නේය.-

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
 ضُرٌّ دَعَا نَاثُثًا إِذَا حَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ۗ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَبِمَا آغَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا
 وَمَا هُمْ بِبُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ
 اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۗ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَانجِبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ
 وَأَسْلِبُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾

(48) තවද (එදින) ඔවුන් ඉපැයූ දැයෙහි විපාකය ඔවුන්ට හෙළිවනු ඇත. ඔවුන් සමච්චල් කරමින් සිටි දෑ ඔවුන්ව වෙලා ගනු ඇත.

(49) මිනිසාට යම් පීඩාවක් ඇති වූයේ නම් ඔහු අපව අයැදින්නේය. පසුව අපගෙන් වූ භාග්‍යයක් ඔහුට අප දායාද කළේ නම් "සැබැවින්ම එය මට දෙනු ලැබුවේ (මාගේ) දැනුම හේතුවෙන් යැ"යි ඔහු පවසන්නේය. එහෙත් එය පිරික්සුමකි. නමුත් ඔවුන්ගෙන් බහුතරය (ඒ පිළිබඳව) නොදනිති. (50) මොවුන්ට පෙර සිටියවුන් ද එය(මෙන්)ම පවසා ඇත. එහෙත් ඔවුන් උපයමින් සිටි දෑ ඔවුන්ට (කිසිදු) ඵලක් නොදුන්නේය. (51) එබැවින් ඔවුන්ට පෙර සිටියවුන් ද (තමන්) ඉපැයූ දැති දුෂ්ට කම් ඔවුන්ව හසුකර ගත්තේය. මොවුන් අතුරින්ද අපරාධ කළවුන්ව, තමන් ඉපැයූ දැයෙහි විපාකය හසුකර ගනු ඇත. තවද (එම දඬුවමින්) ඔවුන් මිඳෙන්නන් නොවෙති. (52) සැබැවින්ම අල්ලාහ් අභිමත කළවුන්ට ජීවන සැපයුම විස්තීර්ණ කරන්නේය. යැයි හා (තවත් සමහරුන්ට එය) සීමා කරන්නේය. යැයි ඔවුන් නොදන්නේද? සැබැවින්ම විශ්වාස කරන පිරිසකට එහි සංඥාවන් ඇත.

(53) (පාපයන්හි යෙදීමෙන්) තමන්ටම වරද කර ගත් මාගේ ගැත්තනි, අල්ලාහ්ගේ කරුණාවෙන් බලාපොරොත්තු සුන් නොවවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් පාපයන් සියල්ල ක්ෂමා කරන්නේය. සැබැවින්ම ඔහුමය අති ක්ෂමාශීලී පරම කරුණාහරිතය. (54) තවද නුඹලාට දඬුවම පැමිණීමට පෙර නුඹලා නුඹලාගේ පරමාධිපති වෙත නැඹුරු වී ඔහුට අවනත වවු. (එසේ නොකළේ නම්) පසුව නුඹලා උදවු කරනු නොලබන්නෝය.-

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَ أَنْتُمْ لَا
 تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يٰحَسْبِيَ عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِنِ
 السُّحْرَيْنِ ﴿٥٦﴾ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى
 الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَ
 اسْتَكْبَرْتَ وَ كُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ
 وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَ يُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
 بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَسْسُهُمُ السُّوءُ وَ لَا هُمْ يُحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ وَكِيْلٌ ﴿٦٢﴾

-(55) නුඹලා නොහැඟෙන්නන්ව සිටියදී අනපේක්ෂිතව නුඹලාට දඬුවම පැමිණීමට පෙර නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹලා වෙත පහළ කරනු ලැබූ ඉතා අලංකාර දැ(අල් කුර්ආනය) නුඹලා අනුගමනය කරවූ. (56) "අල්ලාහ්ගේ විෂයෙහි මා කළ අඩුපාඩු කෙරෙහි ද (අන් අයට) සමච්චල් කළවුන්ගෙන් කෙනෙකු වීමෙහි ද ඇති වූ අහෝ මාගේ කනගාටුව!" යැයි (කිසිදු) කෙනෙක් (පසුතැවිල්ලෙන්) නොපවසනු පිණිස ද, (57) නැතහොත් 'සැබැවින්ම අල්ලාහ් මට යහමග පෙන්වා තිබුණේ නම් මම ද බිය හක්තිකයන්ගෙන් (කෙනෙකු) වී ඇත්තෙමි.' යැයි ඔහු නොපවසනු පිණිස ද (58) නැතහොත් දඬුවම ඔහු දකින කල්හි "සැබැවින්ම මට (මිනිතලය වෙත) නැවත හැරී යන්නට තිබුණේ නම් මම යහකම් කරන්නන්ගෙන් කෙනෙකු වී ඇත්තෙමි" යැයි ඔහු පවසනු පිණිස ද (අවවාදයන් අපි ඔවුන්ට ගෙන හැර පැවෙමු) (59) එසේ නොව, සැබැවින්ම මාගේ වදන් නුඹ වෙත පැමිණියේය. එහෙත් නුඹ ඒවා අසත්‍ය කොට උඩගුකම් පා ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන් කෙනෙකු වූයේය. (60) තවද (මළවුන්) නැගිටවනු ලබන දින අල්ලාහ්ට එරෙහිව අසත්‍ය ප්‍රකාශ කළ ඔවුන්ගේ මුහුණු කළු පැහැ වී තිබෙනු නුඹ දකිනු ඇත. (එවැනි) උඩගුකම් පාත්තන්ට අවසන් වාසස්ථානයක් නිරයෙහි නොවන්නේ ද! (61) තවද බිය හක්තිකයින්ව අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ (මෙලොව යහකම් තුළින් ඇති කර ගත්) ජයග්‍රහණය හේතුවෙන් (නිරයෙන්) ආරක්ෂා කරන්නේය. (එබැවින්) අයහපත ඔවුන්ව ස්පර්ශ නොකරයි. තවද ඔවුහු දුකට පත් නොවන්නෝය. (62) අල්ලාහ් සියලු දැති මැවුම්කරය. තවද ඔහු සියලු දැ කෙරෙහි භාරකරුවාය.-

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ
 أَغْيَرَ اللَّهُ تَأْمُرِيَّ أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَتَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ
 الشَّكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَ
 السَّمٰوٰتُ مَطْوِيٰتٌ بِيَمِينِهِ ۗ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ
 فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۗ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيٰمٌ
 يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾

-(63) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි යතුරු ඔහු සතුය.⁷ තවද කවුරුන් අල්ලාහ්ගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කළේද ඔවුන්මය අලාහවන්තයින් වන්නේ.

(64) (තඹවරය) පවසනු "අඥානයිනි, එසේ නම් අල්ලාහ් නොවන අන් කෙනෙකුට නමදින ලෙස නුඹලා මට විධානය කරන්නේ ද?" (65) සැබැවින්ම නුඹ වෙත ද නුඹට පෙර සිටියවුන් වෙත ද වහි* (දේව පණිවිඩ) පහළ කරනු ලැබීය. (එනම්) 'නුඹ (අල්ලාහ්ට කිසිවක්) ආදේශ කළේ නම් නුඹගේ යහ ක්‍රියා නිෂ්ඵල වන්නේමය. තවද නුඹ අලාහවන්තයින්ගෙන් කෙනෙකු වන්නේමය.' (යන්නයි.) (66) එබැවින් නුඹ අල්ලාහ්ටම නැමදුම් කරවු. තවද නුඹ කෘතවේදීන්ගෙන් කෙනෙක් වවු. (67) ඔවුන් අල්ලාහ්ට අගය කළ යුතු අයුරින් ඔහුව(අල්ලාහ්ව) අගය කොට නොසැලකූහ. (මළවුන්) නැගිටවනු ලබන දින මුළු මිහිතලයම ඔහුගේ(අල්ලාහ්ගේ) ආධිපත්‍යයෙහිය. තවද අහස් ඔහුගේ ශක්තිය මගින් හකුළනු ලැබුවකි. තවද ඔවුන් ආදේශ කරන දැයට වඩා ඔහු පිවිතුරු හා අති උත්තරීතරය. (68) තවද (එදින) සූර්* (නම් භොරණැව) පිඹිනු ලැබේ. එවිට අල්ලාහ් අභිමත කළ අය හැර⁸ අහස්හි සිටින්නන් ද මිහිතලයෙහි සිටින්නන් ද සිහි මුර්ඡාවට පත් වන්නෝය. ඉන්පසුව (විනිශ්චය දින සඳහා) නැවත වරක් එය(භොරණැව) පිඹිනු ලැබේ. එවිගස ඔවුහු නැගිට (තමාට සිදු වීමට යන දේ පිළිබඳව දෙගිඩියාවෙන්) බලා සිටින්නෝය.-

7) මෙහි අහස්හි හා මිහිතලයෙහි යතුරු යනුවෙන් අදහස් වන්නේ වැසි හා භෝග යනාදිය යි.

8) "අල්ලාහ් අභිමත කළ අය හැර" යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ඇතැම් මලක්වරුන්* පිළිබඳව ය.

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئْنَا بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
 بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَ
 سَيِّئُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمْرًا ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خِرَافَتُهَا
 أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۗ قَالُوا بَلَىٰ
 وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا ۗ

فَبُئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

(69) (එදින) මිනිසුන් තම පරමාධිපතිගේ ආලෝකයෙන් බැබළෙයි. තවද ක්‍රියා ලේඛනය* (ඔවුන් ඉදිරියේ විනිශ්චය සඳහා) තබනු ලැබේ. නබිවරුන් ද සාක්ෂි දරන්නන් ද⁹ ගෙන එනු ලැබේ. තවද ඔවුන් අතර යුක්තිගරුකව විනිශ්චය කරනු ලැබේ. ඔවුහු අපරාධ කරනු ද නොලබන්නෝය. (70) තවද සෑම ආත්මාවකටම තමන් කළ දෑ සඳහා (එල විපාක) පරිපූර්ණව ගෙවනු ලැබේ. තවද ඔවුන් කරන දෑ පිළිබඳව ඔහු මැනවින් දන්නාය.

(71) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව නිරය වෙත කණ්ඩායම් වශයෙන් (ඇද)ගෙන යනු ලැබේ. කෙතරම් (දුරට) ද යත් ඔවුන් එය වෙත පැමිණි විට එහි දොරටු විවෘත කරනු ලැබේ. එහි දොරටු පාලකයන් ඔවුන්ට “නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ වදන් නුඹලාට පාරායනා කර පෙන්වන තවද (දඬුවම) මුණගැසෙන නුඹලාගේ මෙම දිනය පිළිබඳව නුඹලාට අවවාද කරන නුඹලා අතුරින් වූ රසුල්වරුන්* නුඹලා වෙත නොපැමිණියේ දැ?”යි විමසන්නෝය. (එවිට) “එසේ(රසුල්වරුන් අප වෙත පැමිණියෝ)ය, එනමුත් (අප එය පිළිනොගත් හෙයින්) ප්‍රතික්ෂේපකයින් (වන අප) කෙරෙහි දඬුවමේ වදන ස්ථිර විය.” යැයි ඔවුහු පවසන්නෝය. (72) “නුඹලා එහි සදාතනිකයින් ලෙස නිරයේ දොරටු වලින් ඇතුළු වුව. එබැවින් උඩඟු වුවන්ගේ වාසස්ථානය කෙතරම් නින්දනීය ද?” යැයි (ඔවුනට) පවසනු ලැබේ.-

9) මෙහි ‘සාක්ෂි දරන්නන්’ යනු නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාගේ ප්‍රජාවයි. ඔවුහු පෙර නබිවරුන්* තමන් සතු වගකීම ඉටු කළ බවට අල් කුර්ආනය තුළින් සාක්ෂි දරන්නෝ ය.

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
 خَزَنَتُهَا سَلِّمْ عَلَيْكُمْ ۖ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا
 وَعْدَهُ وَأَوْثَقَنَا الْأَرْضَ ۖ نَتَّبِعُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَابِدِينَ ﴿٧٤﴾ وَتَرَى
 الْمَلَائِكَةَ حَافِيئِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

-(73) තමන්ගේ පරමාධිපතිට බිය හක්කිමත් වූවන්ව ස්වර්ගය වෙත කණ්ඩායම් වශයෙන් ගෙන යනු ලැබේ. කෙතරම් (දුරට) ද යත් (ඔවුන් වෙනුවෙන්) එහි දොරටු විවෘත කරනු ලැබ තිබිය දී ඔවුහු එය වෙත පැමිණෙන්නෝය. (එවිට) එහි දොරටු පාලකයන් "නුඹලා කෙරෙහි 'සලාමය'*(ශාන්තිය) අත් වේවා! නුඹලා පාරිශුද්ධ විය. එබැවින් නුඹලා එහි සදාතනිකයින් ලෙස ඇතුළු වුවු." යැයි ඔවුන්ට පවසන්නෝය. (74) "තමන්ගේ ප්‍රතිඥාව අපට සැබෑ කළ අල්ලාහ්ටම සියලු පැසසුම් හිමිය. ඔහු (ස්වර්ග) භූමිය අපට උරුම කර දුන්නේය. (එබැවින්) ස්වර්ගයෙහි අප අභිමත කළ තැනක වෙසෙන්නට හැකිය. එබැවින් (යහ)ක්‍රියා කරන්නන්ගේ වේතනය කෙතරම් යහපත් ද?" යැයි ඔවුහු පවසන්නෝය. (75) තවද මලක්වරුන්ව* තම පරමාධිපතිගේ පැසසුම තුළින් (ඔහුව) පිවිතුරු කර අර්ෂය* වටා රොක්වන්නන් ලෙස නුඹ දකින්නේය. තවද ඔවුන්(සියලු මැවීම්) අතර යුක්තිගරුකව විනිශ්චය කරනු ලැබේ. තවද "සියලු පැසසුම් සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති අල්ලාහ් සතු යැ"යි පවසනු ලැබේ.

40

سورة المؤمن

සුරා අල් මුමින්

(විශ්වාසිකයා)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාවේ* සිට අල් අන්කාල් යන සූරාව දක්වා ඇති සෑම සූරාවක්ම 'හා මීම' යන පදයෙන් ආරම්භ වේ. මේ සියලු සූරාවන්ට 'හවාමීම' යන්නෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. ඉස්ලාමයට විරුද්ධව ඇති වූ ව්‍යාජ තර්ක පිළිබඳව ද ඉස්ලාමයේ මූලික විශ්වාසයන් පිළිබඳව ද මෙහි අන්තර්ගත වී ඇත. මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් සත්‍යය කරා කැඳවනු ලැබ පසුව කවුරුත් එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද ඔවුන්ට මෙලොවෙහි මෙන්ම විනිශ්චය දිනයෙහි ද දරුණු දඬුවම් ඇත. යැයි මෙහි දී අවවාද කර ඇත.

ෆිර්අවුන්* විසින් නබි මුසා* ~~සූරා~~ තුමාණන්ව සාතනය කිරීමට තැත් කළ සමයෙහි නබි මුසා ~~සූරා~~ තුමාණන්ව රහසිගතව විශ්වාස කරමින් සිටි පුද්ගලයෙකු තම රහස්‍යභාවය හෙළිදරවු කළ සිද්ධිය මෙම සූරාවේ අන්තර්ගත වේ. ඔහු තම ජනයාව ද සත්‍යය කරා කැඳවුවේය. ඔහුව ගෞරවය කිරීම පිණිස හා ඔහුගේ විශ්වාසය තහවුරු කිරීම පිණිස අල්ලාස් ඔහුගේ නම භාවිත නොකර 'මුෂින්' (විශ්වාසිකයා) යැයි පවසා ඇත. මෙම සූරාවෙහි නාමය 'මුෂින්' වන අතර 'ගාෆිර්' (ක්ෂමා කරන්නා) යනුවෙන් ද හැඳින් වේ.

40 සුරා අල් මුමින් (විශ්වාසිකයා)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 85 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدًا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ
 الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ ﴿٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهِي الْمُسْتَعِينُ ﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ
 كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْرَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ ﴿٥﴾
 وَهَبَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا بِالْبَاطِلِ يُيْتَدِحُّونَ بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ
 فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٦﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) හා මිමි.¹ (2) ධර්ම පුස්තකය(අල් කුර්ආනය) පහළ කිරීම අති බලසම්පන්න සර්වඥ අල්ලාහ් වෙතින්ය. (3) (ඔහු) පාපයන් ක්ෂමා කරන්නා, පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නා, දඬුවම් දීමෙහි දැඩිව සිටින්නා, දායාදයන් අසීමිතව පිරිනමන්නාය. ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. (සියල්ලන්) අවසානයේ යොමුවන ස්ථානය ඔහු වෙතමය. (4) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් මිස (අන් කිසිවෙක්) අල්ලාහ්ගේ වදන් පිළිබඳව තර්ක නොකරන්නෝමය. එබැවින් ඔවුන් නගරයන්හි (සුබෝපහෝගීව) සැරිසැරීම නූඹව මුළා නොකළ යුතුයි.² (5) ඔවුන්ට පෙර නූඹගේ* පිරිස ද ඔවුන්ට(නූඹගේ පිරිසට) පසු (පැමිණි) සමූහයන් ද (රසුල්වරුන්ව) අසත්‍යය කළෝය. (එම) සෑම ප්‍රජාවක්ම තමන්ගේ රසුල්වරයාව* ග්‍රහණය (කර සිර කිරීමට හා ඝාතනය) කිරීමට අදිටන් කර ගත්තෝය. තවද ඔවුහු අසත්‍යය පදනම් කර ගෙන එමගින් සත්‍යය විනාශ කිරීමට තර්ක කළෝය. එබැවින් ඔවුන්ව මම (දඬුවමින්) ග්‍රහණය කර ගත්තෙමි. මාගේ දඬුවම කෙසේ (දරුණු) වී ද?

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතනයේ පාද සටහන බලන්න.

2) ප්‍රතික්ෂේපකයින් ලොවෙහි සුබෝපහෝගීව ජීවත් වන හෙයින් ඔවුන්ව අල්ලාහ් දඬුවම් නොකරන්නේය යන්නෙන් සිතිය නොයුතු යැයි මෙම ආයතය පැහැදිලි කර ඇත. තවද එයට උදාහරණයක් ලෙස පැරණි සමූහයන් විනාශ කරනු ලැබූ බව ඊළඟ ආයතයෙහි සඳහන් වී ඇත. ඔවුන්ට ද ලොවේ සම්පත් බොහෝමයක් දෙනු ලැබී සුබෝපහෝගීව ජීවත් වෙමින් සිටි නමුත් අල්ලාහ්ව ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කළ හෙයින් ඔවුන්ව විනාශ කරනු ලැබීය.

وَكذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ يَحْبُلُونَ
 الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا
 رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ
 الْجَحِيمِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
 وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
 فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَبِئْسَ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ
 مَقْتَلِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾

-(6) 'සැබැවින්ම ඔවුන් නිරයේ සහයින් ය.' යන නුඹගේ පරමාධිපතිගේ වදන ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් කෙරෙහි සැබෑ වූයේ මෙලෙසය. (7) අර්ෂය* උසුලන්නන් ද එය වටා සිටින්නන්³ ද ඔවුනගේ පරමාධිපතිගේ පැසසුම තුළින් පිවිතුරු කරමින් ඔහුව විශ්වාස කරන්නෝය. තවද ඔවුහු විශ්වාස කළවුන් වෙනුවෙන් පාප ක්ෂමාව ඇයැදින්නෝය. "අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔබ දයාලු භාවයෙන් හා ඥානයෙන් සියලු දෑ වටලා ගත්තේය. එබැවින් පශ්චාත්තාපයේ යෙදී ඔබගේ මාර්ගය අනුගමනය කරන්නන්ට පාප ක්ෂමාව පිරිනමනු මැනව! තවද නිරයේ දඬුවමින් ඔවුන්ව ආරක්ෂා කරනු මැනව!" (යැයි ඔවුහු ඇයැදින්නෝය.) (8) "තවද අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔබ ඔවුන්ට ප්‍රතිඥා කළ 'අදන්' (නමැති ස්වර්ග) උයන් තුළට ඔවුන්ව හා ඔවුන්ගේ පියවරුන්ගෙන් ද ඔවුන්ගේ බිරියන්ගෙන් ද ඔවුන්ගේ පරපුරෙන් ද කවුරුන් (විශ්වාස කර) යහකම් කළේද ඔවුන්ව ඇතුළු කරනු මැනව. සැබැවින්ම ඔබමය අති බල සම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත වන්නේ. (9) තවද දුෂ්ටකම් වලින් ඔවුන්ව ආරක්ෂා කරනු මැන. එ(ම විනිශ්චය)දින කවරෙකුට ඔබ දුෂ්ටකම් වලින් ආරක්ෂා කරන්නේ ද (එය) සැබැවින්ම ඔබ ඔහුට කරුණාව දක්වා ඇති (හෙයින්ම)ය. තවද මහත් වූ ජයග්‍රහණය එයමය."

(10) සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ට "(නුඹලාට දඬුවම නියම වූ විට) නුඹලා නුඹලාවම පිළිකුල් කර ගැනීමට වඩා නුඹලා විශ්වාසය වෙත කැඳවනු ලැබ (එය) ප්‍රතික්ෂේප කළ කල්හි (නුඹලා කෙරෙහි) අල්ලාස් පිළිකුල් කිරීම ඉතා දරුණුය." යැයි (එදින මලක්වරුන් විසින්) නිවේදනය කරනු ලැබේ.-

3) මෙහි 'අර්ෂය උසුලන්නන් හා එය වටා සිටින්නන්' යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ මලක්වරුන්වය.*

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا اِنتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اِنتَيْنِ فَاَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلَىٰ خُرُوجٍ مِّنْ
 سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذِكْرُكُمْ بِاَنَّهُ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحَدَاةَ كَفَرْتُمْ ؕ وَاِنْ يُشْرِكْ بِهٖ تُؤْمِنُوْا ۗ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ
 الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ رِزْقًا ۗ وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا
 مَن يُّنۡبِئُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَكُوۡفِرَاةَ الْكٰفِرُوۡنَ ﴿١٤﴾ رَفِيْعُ الدَّرَجٰتِ
 ذُو الْعَرْشِ ۗ يُلۡتَمٰى الرُّوۡحَ مِنْ اَمۡرٍ ؕ عَلٰى مَنۡ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادٍ ؕ لِيُنۡزِلَ يَوْمَ التَّلٰقِ ﴿١٥﴾
 يَوْمَ هُمْ بُرُۡوۡنٌ ۚ لَا يَخۡفٰى عَلٰى اللّٰهِ مِنْهُمۡ شٰىءٌ ۗ لَبۡنَ الْمُبۡلِكِ الْيَوْمَ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

- (11) (එයට ප්‍රතික්ෂේපකයින් වන) ඔවුන් “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔබ දෙවරක් අප මරණයට පත් කළේය. තවද දෙවරක් ඔබ අපට ප්‍රාණය ලබා දුන්නේය.⁴ තවද අපි අපගේ පාපයන් පිළිගත්තෙමු. එබැවින් (දඬුවමින්) පිට වීමට මගක් ඇත්දැ?” යි පවසන්නෝය. (12) (මගක් නැත. මක්නිසාද යත්) එය(එම දඬුවම) අල්ලාහ්ට පමණක් (පිරිසක් විසින් ඒකීයත්වයෙන්) කැඳවනු ලැබූ කල්හි නුඹලා (එම ඒකීයත්වය) ප්‍රතික්ෂේප කළ හේතුවෙන් ද ඔහුට ආදේශ කරනු ලැබූ කල්හි (එම ආදේශය) නුඹලා විශ්වාස කළ හේතුවෙන් ද වේ. එබැවින් අති උත්තරීතර, අති ශ්‍රේෂ්ඨ අල්ලාහ්ට විනිශ්චය හිමිය. (13) ඔහුගේ සංඥාවන් නුඹලාට (ගෙන හැර) පෙන්වන්නේ ද අහසේ සිට නුඹලාට සම්පත් පහළ කරන්නේ ද ඔහුමය. තවද (අල්ලාහ් වෙත) නැඹුරුවන්නන් මිස (අන් අය මේ පිළිබඳව) මෙතෙහි කරන්නේ නැත. (14) එබැවින් ප්‍රතික්ෂේපකයින් පිළිකුල් කළ ද දහම් ක්‍රියාවන් ඔහු වෙනුවෙන් (වීම සඳහා ඉහ්ලාස් නම්) විත්ත පාරිශුද්ධිය ඇත්තන් ලෙස නුඹලා අල්ලාහ්ට කැඳවුව. (15) (ඔහු) තරාතිරමින් ඉතා උසස්ය, අර්ෂයේ* හිමිකරුය. ඔහු තම ගත්තන් අතුරින් තමා අහිමත කළ අය (වන නබිවරුන්*) කෙරෙහි තම විධානයට අනුව රූත්⁵ පහළ කරන්නේය. (එය ඔහුව) හමුවන දිනය පිළිබඳව අවවාද කරනු පිණිසය. (16) එදින ඔවුන් (සොහොන් වලින්) පිට වන්නන්ය. ඔවුන්ගෙන් කිසිම දැයක් අල්ලාහ්ට සැඟවෙන්නේ නැත. “අද දින ආධිපත්‍යය කවුරුන්හට හිමි ද?” (යන්නෙන් අල්ලාහ් විසින්ම විමසා) “ඒකීය වූ බල පරාක්‍රමයෙන් යුත් අල්ලාහ්ට (පමණක්) හිමිය.” (යැයි ඔහුම පිළිතුරු දෙන්නේය.)-

4) මරණයන් දෙක යනු මිනිසා උපත ලැබීමට පෙර ඔහු සිටි තත්ත්වය හා ලොවෙහි ජීවිතය අවසානයේ ඔහුට ඇති වන මරණයයි. දෙවරක් ප්‍රාණය ලබා දීම යනු ලොවේ ජීවිතය හා මරණින් මතු ජීවිතයයි.

5) මෙම ආයතයේ ‘රූත්’ නම් පදය මගින් අදහස් වන්නේ නබිවරුන්ට පහළ කරනු ලැබූ දේව පණිවිඩයයි.

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنْذَرَهُمْ
 يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذْ انْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كُظَيْمٍ ﴿١٨﴾ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَبِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ
 ﴿١٩﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٢٠﴾ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢١﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي
 الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ
 تَأْتِيهِمْ سُلُوبُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاخْتَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾

- (17) අද දින සෑම ආත්මාවකටම තමන් ඉපැයූ දැයින් එල විපාක පිරිනමනු ලැබේ. කිසිදු අපරාධයක් අද දින නොමැත. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ගණනය(විනිශ්චය) කිරීමෙහි අති ශිෂ්ටය. (18) තවද (නබිවරය) සමීප වන (පරමාන්ත) දිනය පිළිබඳව නුඹ ඔවුනට අවවාද කරවු. එකල්හි හදවත් උගුරු දඬු අබියස හිර වී පවතී. අපරාධකරුවන්ට මිතුරෙකු හෝ පිළිගනු ලැබූ රෙකමදාරුවෙකු හෝ නොමැත. (19) ඔහු(අල්ලාහ්) නෙත් හි වංචාවන් ද හදවත් සැඟ වූ දෑ ද දන්වන්ය. (20) අල්ලාහ් සත්‍යයෙන් යුතුව විනිශ්චය කරන්නේය. තවද ඔහු හැර ඔවුන් කවුරුන් (දෙව්වරුන් ලෙස) කැඳවන්නේ ද ඔවුන් කිසිදු විනිශ්චයක් නොකරන්නෝය. සැබැවින්ම අල්ලාහ්, ඔහුමය සර්ව ශ්‍රාවක සර්ව සුපරික්ෂාකාරී වන්නේ. (21) ඔවුහු මිහිතලයෙහි ගමන් කර ඔවුනට පෙර විසුචන්ගේ⁶ අවසානය කෙසේ වූයේ දැයි නොදුටුවෝ ද? ඔවුහු(පෙර වූවන්) මොවුන්ට වඩා ශක්තියෙන් හා මිහිතලයෙහි සනිටුහන් තැබීමෙන් දැඩි වූවන් වූහ. (නමුත්) ඔවුන්ගේ පාපයන් හේතුවෙන් අල්ලාහ් ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය. තවද අල්ලාහ්(ගේ දඬුවම) වෙතින් ඔවුන්ව ආරක්ෂා කරන්නෙකු ඔවුන්ට නොවීය. (22) එය(එම දඬුවම පිළිබඳව), සැබැවින්ම ඔවුන්ගේ රසුල්වරුන්* ඔවුන් වෙත පැහැදිලි සාධකයන් ගෙන ආ නමුත් ඔවුන් (එය) ප්‍රතික්ෂේප කළ හේතුවෙනි. එබැවින් අල්ලාහ් ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය. සැබැවින්ම ඔහු සර්ව ශක්ති සම්පන්නය, දඬුවම් දීමෙහි දැඩිය.

6) 'ඔවුනට පෙර විසුචන්' යනු ආද්* හා සමුද්* වැනි සමූහයන් ය.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سِحْرٌ
 كَذٰبٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُم بِآلْحَقِّ مِن عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَ
 اسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ ۗ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتِي أُقْتَلُ
 مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۗ إِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ
 مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ
 مُّؤْمِنٌ ۙ مِّن آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
 بِالْبَيِّنٰتِ مِن رَّبِّكُمْ ۗ وَإِن يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذٰبُهُ ۗ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
 يَعِدُكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذٰبٌ ﴿٢٨﴾

(23, 24) සැබැවින්ම අපි මුසාව* අපගේ සංඥාවන් හා පැහැදිලි සාධකයක් සමග ෆිරඅවුන්*, හාමාන් හා කාරූන්⁷ වෙත යැව්වෙමු. එවිට ඔවුහු "(මොහු) හුනියම්කරුවෙකි, මහා බොරුකාරයෙකි" යැයි පැවසුවෝය. (25) තවද අපගෙන් වූ සත්‍යය ඔහු(මුසා) ඔවුන් වෙත ගෙන ආ කල්හි "ඔහු සමග කවුරුන් (අල්ලාහ්) විශ්වාස කළේද ඔවුන්ගේ පුතුන්ව මරා දමවු. තවද ඔවුන්ගේ ස්ත්‍රීන්ව ජීවත් වීමට ඉඩ හරිවු." යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය නිෂ්ඵලයෙහි මිස නොවේ. (26) තවද ෆිරඅවුන් "මා මුසාව සාතනය කිරීමට නුඹලා මාව අත හරිවු. තවද ඔහු ඔහුගේ පරමාධිපතිව කැඳවා ගනිත්වා. ඔහු නුඹලාගේ දහම වෙනස් කරනු ඇත. නැතහොත් මිනිතලයෙහි කලහකම් සිදු කරනු ඇත යැයි සැබැවින්ම මම බිය වන්නෙමි." යැයි පැවසුවේය. (27) තවද මුසා "ගණනය කරනු ලබන (විනිශ්චය) දිනය විශ්වාස නොකරන සෑම උඩඟු වූවෙකු වෙතින්ම මාගේ පරමාධිපති හා නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් සැබැවින්ම මම ආරක්ෂාව පැතු වෙමි." යැයි පැවසුවේය.

(28) තවද ෆිරඅවුන්ගේ පවුලෙන් තම විශ්වාසය සඟවා ගත් විශ්වාස කළ අයෙකු (මෙසේ) පැවසුවේය. "සැබැවින්ම මිනිසෙකු නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් පැහැදිලි සංඥාවන් නුඹලා වෙත ගෙනැවිත් සිටිය දී 'මාගේ පරමාධිපති අල්ලාහ්' යැයි පවසන හේතුවෙන් ඔහුව නුඹලා සාතනය කරන්නේ ද?-

7) හාමාන් නැමැත්තා ෆිරඅවුන්ගේ* ඇමතිවරයෙකි. 'කාරූන්' යනු ෆිරඅවුන් විසින් ඉස්රාඊල්වරුන්ගේ නායකයා ලෙස පත් කළ පුද්ගලයාය. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුරෆාන් 28:76-82 බලන්න.

يُقَوْمُ لَكُمْ الْيَوْمَ ظَهْرَيْنَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ
 فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ
 إِيَّاكَ أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْرَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ
 بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَقَوْمِ إِيَّاكَ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ
 تُنَادُونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ؕ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ وَ
 لَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ
 قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾

-ඔහු අසත්‍ය වන්තයෙකු නම් ඔහුගේ අසත්‍යය ඔහු කෙරෙහි(විනාශය)මය. ඔහු සත්‍ය වන්තයෙකු නම් ඔහු නුඹලාට ප්‍රතිඥා දුන් (දඬුවමින්) සමහරක් නුඹලාට අත් වන්නේමය. කවරෙකු සීමාව ඉක්මවන්නෙකු, බොරු පවසන්නෙකු වන්නේද ඔහුට සැබැවින්ම අල්ලාහ් යහමග නොපෙන්වන්නේමය.” (29) “මාගේ ජනයිනි, මිහිතලයෙහි ජයග්‍රාහිකයන් ලෙස අද දින ආධිපත්‍යය නුඹලාට හිමිය. අල්ලාහ්ගේ දඬුවම අප වෙත පැමිණියේ නම් එයින් අපව ආරක්ෂා කරන්නේ කවුරුන්දැ?”(යි ද පැවසුවේය. එවිට) ගිර්අවුන් “මා දකින දෑ මිස මම නුඹලාට නොපෙන්වන්නෙමි. තවද සෘජුමග මිස නුඹලාට මා මග පෙන්වන්නේ නැත.” යැයි පැවසුවේය. (30) තවද (එම) විශ්වාස කළ තැනැත්තා “මාගේ ජනයිනි (පෙර විසූ ප්‍රතික්ෂේපක) සේනාංකයන්ගේ (දඬුවම් ඇති වූ) දින මෙන් නුඹලා කෙරෙහි (ද ඇති වනු ඇතැ’යි) සැබැවින්ම මම බිය වන්නෙමි.” යැයි පැවසුවේය. (31) (එය නම්) නුන්ගේ* පිරිසගේ ද ආද්වරුන්ගේ* ද සමුද්වරුන්ගේ* ද ඔවුන්ට පසු සිටියවුන්ගේ ද ඉරණම මෙන් වේ. තවද අල්ලාහ් ගැත්තන්ට අසාධාරණය නොපතන්නේය. (32) තවද ‘මාගේ ජනයිනි, එකිනෙකා කැඳවා ගන්නා දින පිළිබඳව සැබැවින්ම නුඹලා කෙරෙහි මම බිය වන්නෙමි. (33) (එනම්) අල්ලාහ්(ගේ දඬුවම) වෙතින් නුඹලාව ආරක්ෂා කරන්නෙකු නොමැතිව සිටින විට නුඹලා පිටුපාමින් පලා යන දිනයයි. තවද අල්ලාහ් කවරෙකු නොමග යන්නට ඉඩ හැරියේ ද ඔහුට යහ මග පෙන්වන්නෙකු නොමැත. (34) තවද සැබැවින්ම ඔහුට(මුසාට) පෙර යුසුෆ්* පැහැදිලි සාක්ෂි සමග නුඹලා වෙත පැමිණ සිටියේය. ඔහු නුඹලා වෙත රැගෙන ආ දෑ පිළිබඳව සැකයෙහිම නුඹලා පසු වූවෝය. කෙතරම් (දුරට)දයත් ඔහු මරණයට පත් වූ විට “ඔහුට පසුව රසූල්වරයෙකු* අල්ලාහ් නොයවන්නේම යැ”යි නුඹලා පවසන තුරුය. එලෙසය සීමාව ඉක්මවන්නන්ව, සැකයෙහි සිටින්නන්ව අල්ලාහ් නොමග යවනුයේ.-

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا
 كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا
 لَعَلِّي أَبْدُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا ۗ وَ
 كَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَقْلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا كِيدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَ
 قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَقَوْمِ إِنَّا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ عَمِلَ
 صَالِحًا مِمَّنْ ذَكَرْنَا أَوْ اتَّقَىٰ ۖ فَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ
 ﴿٤٠﴾ وَيَقَوْمٍ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾

-(35) (ඔවුන්) තමන් වෙත පැමිණි සාධකයකින් තොරව අල්ලාහ්ගේ ආයතනයන් විෂයෙහි තර්ක කරන්නන්ය. එය(එසේ තර්ක කිරීම) අල්ලාහ් අබියස ද විශ්වාස කළවුන් අබියස ද පිළිකුලෙන් ඉමහත් විය. එලෙසය අල්ලාහ් සියලු උඩඟු බලතලවූවන්ගේ හදවත් හි මුද්‍රා තබනුයේ. (36) "අහෝ හාමාන්*, නුඹ මා වෙනුවෙන් එක් උස් කුලුනක් තනවු. (එයින්) මට මාර්ගයන් වෙත ළඟා විය හැක." යැයි ෆිරඅවුන්* පැවසුවේය. (37) (එනම්) "අහස්හි මාර්ගයන් වෙත (ළඟා විය හැක.) එවිට මම මුසාගේ* දෙවියන්ව එබිකම් කර බලන්නෙමි. තවද සැබැවින්ම ඔහු(මුසා) අසත්‍යවන්නෙක් යැයි මම සිතන්නෙමි." (යැයි ඔහු පැවසුවේය.) මෙලෙසය ෆිරඅවුන්ට ඔහුගේ නරක ක්‍රියා අලංකාර කරනු ලැබ ඔහුව (සෘජු) මාර්ගයෙන් වළක්වනු ලැබුයේ. ෆිරඅවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය නිෂ්ඵලයෙහි මිස නැත.

(38) තවද විශ්වාස කළ (එම) තැනැත්තා (මෙසේ) පැවසුවේය. "මාගේ ජනයිනි, මා අනුගමනය කරවු. මම නුඹලාට සෘජු මාර්ගය වෙත මග පෙන්වන්නෙමි. (39) මාගේ ජනයිනි, සැබැවින්ම මෙම ලෞකික ජීවිතය (අනිත්‍ය) වින්දනයක්මය. තවද සැබැවින්ම මතු ලොව, එය නිත්‍ය වාසස්ථානයක්මය. (40) කවරෙකු දුෂ්ට ක්‍රියාවක් කළේ ද එය මෙන්ම මිස එල විපාක දෙනු නොලැබේ. තවද පිරිමියෙකු හෝ ස්ත්‍රියක අතුරින් කවරෙකු විශ්වාසිකයෙකු ලෙස යහ ක්‍රියාවක් කළේ ද ඔවුහු (ස්වර්ග) උයනට ඇතුළු වන්නෝය, එහි ගණනයකින් තොරව සම්පත් පිරිනමනු ලබන්නෝය. (41) තවද මාගේ ජනයිනි, මට කීමද? (නිරයෙන්) මුදවා ගැනීමට මම නුඹලාට කැඳවන්නෙමි. තවද නුඹලා මා (නිරා) ගින්න වෙත කැඳවන්නෙහුය.-

تَدْعُونِي لِكُفْرٍ بِاللَّهِ وَشُرَكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ۗ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيمِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾
 لَا جَرَمَ أَنَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ ۗ وَأَنْ مَرَدَّدْنَا إِلَى اللَّهِ وَ
 أَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذَكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ ۗ وَأُقْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ۗ
 إِنَّ اللَّهَ بِصِيْرِي بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَّعَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ
 ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ

العذاب ﴿٤٥﴾

(42) අති බලසම්පන්න අති ක්ෂමාශීලී (අල්ලාහ්) වෙත මම නුඹලාව කැඳවමින් සිටිය දී මා අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට හා මට කුමක් ගැන දැනුමක් නැත්තේද එය ඔහුට මා ආදේශ කිරීමට නුඹලා මාව කැඳවන්නෙහුය. (43) සැබැවින්ම කුමක් වෙත නුඹලා මා කැඳවන්නේද එයට(දෙව්වරුන්ට) මෙලොවෙහි ද මතු ලොවෙහි ද කැඳවනු ලැබීමට (ද එයට පිළිතුරු දීමට ද) කිසිදු සුදුසුකමක් නොමැත. සැබැවින්ම අපගේ නැවත හැරී යෑමේ ස්ථානය අල්ලාහ් වෙතය. තවද සැබැවින්ම සීමාව ඉක්මවුවත්, ඔවුන්මය නිරයේ සගයින් වන්නේ. (44) නුඹලාට මා පවසන දැ නුඹලා මතු මෙතෙහි කරනු ඇත. මාගේ (සියලු) කරුණු අල්ලාහ් වෙත භාර කරන්නෙමි.⁸ සැබැවින්ම අල්ලාහ් ගැත්තන් පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය.” (යැයි ඔහු පැවසුවේය.)

(45) එබැවින් ඔවුන් කුමන්ත්‍රණ කළ දැ හි දුෂ්ටකම් වලින් අල්ලාහ් ඔහුව ආරක්ෂා කළේය. තවද දඬුවමේ නරකය(විනාශය) ෆිර්අවුන්ගේ පිරිසව වෙලාගත්තේය. (46) (නිරා) ගින්න, උදැසනද සවසද එය වෙත ඔවුන්ව ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නෝය.⁹ තවද (ලොව අවසන්) හෝරාව ඇති වන (විනිශ්චය) දින ‘දරුණු දඬුවම වෙත ෆිර්අවුන්ගේ පිරිසව නුඹලා ඇතුළු කරවු.’ (යැයි මලක්වරුන්ට* විධානය කරනු ලැබේ.)

8) මෙම ආයතයෙහි “මාගේ (සියලු) කරුණු අල්ලාහ් වෙත භාර කරන්නෙමි.” යන්නෙන් විශ්වාස කළ එම පුද්ගලයා කීමට හේතුව ෆිර්අවුන්ගේ පිරිස ඔහුව ඝාතනය කිරීමට තැත් කළ හේතුවෙනි. එබැවින් ඔහුව අල්ලාහ් ආරක්ෂා කළ බව මින් මතු ආයාවෙන් සනාථ කොට ඇත.

9) මෙසේ ඔවුන්ට නිරය ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නේ ‘බර්ෂක්’ යනුවෙන් හඳුන්වන මරණය හා විනිශ්චය දිනය අතර ඇති කාලයෙහි ය.

وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعْفُو لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَا نَصِيْبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَازِنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿٥٠﴾ إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْثَقْنَا بِرَبِّي اسْمَ آءِ يَلِ الْكِتٰبِ ﴿٥٣﴾ هُدًى وَ ذِكْرًا لِأُولَىٰ

الْأَبَابِ ﴿٥٣﴾

(47) ඔවුහු(ප්‍රතික්ෂේපකයින්, නිරා) ගින්නෙහි එකිනෙකා තර්ක කරන අවස්ථාව (සිහිපත් කරවූ) එවිට "සැබැවින්ම අපි නුඹලාව අනුගමනය කරන්නන් වූයෙමු. එබැවින් නිරයේ (දඬුවමින්) කොටසක් හෝ නුඹලා අපගෙන් ඉවත් කරන්නන්ද?" යි දුබලයින් උඩඟුවන්ට පවසන්නෝය. (48) "සැබැවින්ම අපි සියල්ලෝම මෙ(ම නිරයෙ)හිය. සැබැවින්ම අල්ලාක් (තම) ගැත්තන් අතර විනිශ්චය කළේයැ."යි උඩඟුවන් පවසන්නෝය. (49) "අප වෙනුවෙන් දඬුවමින් දිනයක් හෝ ලිහිල් කරන මෙන් නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් ඇයැදිවූ." යැයි නිරයෙහි පාලකයින්ට (නිරා) ගින්නෙහි සිටින්නන් පවසන්නෝය. (50) "පැහැදිලි සාධකයන් සමග නුඹලාගේ රඤ්ජ්වරුන්* නුඹලා වෙත නොපැමිණියෙහිදැ?"යි ඔවුන්(නිරයෙහි පාලකයින්) විමසන්නෝය. "එසේ(පැමිණියෝ)යැ"යි ඔවුහු පවසන්නෝය. "එසේ නම් නුඹලාම ඇයැදිවූ." යැයි ඔවුහු(නිරයෙහි පාලකයින්) පවසන්නෝය. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ (මතු ලොවෙහි) ඇයැදීම නිෂ්ඵලයෙහි මිස නොමැත.

(51) සැබැවින්ම අපි අපගේ රඤ්ජ්වරුන්ට ද විශ්වාස කළවුන්ට ද මෙලොව ජීවිතයෙහි හා සාක්ෂි ස්ථාපිත වන (විනිශ්චය) දිනයෙහි උදවු කරන්නෙමු. (52) (එදින) අපරාධකරුවන්ට තමන්ගේ නිදහසට කරුණු දැක්වීම එලක් නොවන දිනයයි. තවද ඔවුනට ශාපය හිමිය. තවද වාසස්ථානයේ නරකය ඔවුනට හිමිය. (53) සැබැවින්ම අපි මුසාට* යහමග(තව්රාක්* නම් ධර්ම පුස්තකය) පිරිනැමුවෙමු. තවද අපි ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ට (එම) ධර්ම පුස්තකය උරුමකර දුන්නෙමු. (54) (එම ධර්ම පුස්තකය) නුවණැත්තන්ට මග පෙන්වීමක් හා උපදෙසක් වශයෙනි.-

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ ۖ إِنَّ فِي صُدُورِهِمْ أَكْبَرًا ۖ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ ۗ
 فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّبِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرَ مِنْ خَلْقِ
 النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيْرُ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ
 عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا يُسِيْءُ قَلِيْلًا ۖ مَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ ۖ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَ
 لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۖ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
 عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ ذٰخِرِيْنَ ﴿٦٠﴾

- (55) එබැවින් (නබිවරය, නුඹට ඇති වන පීඩාවන්) නුඹ ඉවසවු. සැබැවින්ම (නුඹට ඇති විමට තිබෙන ජයග්‍රහණය පිළිබඳව) අල්ලාහ්ගේ ප්‍රතිඥාව සත්‍යය.¹⁰ තවද නුඹගේ පාපයන් සඳහා ක්ෂමාව ඇයැදිවු.¹¹ තවද සැඟවෙහි හා උදැසන නුඹගේ පරමාධිපතිගේ පැසසුමෙන් පිවිතුරු කරවු. (56) සැබැවින්ම කවුරුන් තමන් වෙත පැමිණි සාධකයකින් තොරව අල්ලාහ්ගේ ආයතනයන් විෂයෙහි තර්ක කරන්නේද ඔවුන්ගේ හදවත්හි ඔවුනට ළඟා විය නොහැකි උඩගුකමක් මිස නොමැත. එබැවින් (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ දුෂ්ටකම් වෙතින්) අල්ලාහ්ගෙන් ආරක්ෂාව ඇයැදිවු. සැබැවින්ම ඔහුමය සර්ව ශ්‍රාවක සර්ව සුපරික්ෂාකාරී වන්නේ. (57) සැබැවින්ම අහස් හා මිනිතලය මැවීම මිනිසාව මැවීමට වඩා අති මහත්ය. එනමුත් මිනිසුන් අතුරින් බොහෝ දෙනා (ඒ පිළිබඳව) නොදනිති. (58) තවද අන්ධයා හා පෙනුම ඇත්තා සම නොවන්නේය. තවද විශ්වාස කර යහකම් කළවුන් හා දුෂ්ටකම් කරන්නා ද (සම නොවන්නෝය.) අල්ප ප්‍රමාණයෙකි නුඹලා මෙනෙහි කරනුයේ. (59) සැබැවින්ම (ලොව අවසන් වන) හෝරාව පැමිණෙන්නක්මය. එහි කිසිදු සැකයක් නොමැත. එනමුත් මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙකු (එය) විශ්වාස නොකරන්නෝය. (60) තවද "නුඹලා මාගෙන් ඇයැදිවු. මම නුඹලාට පිළිතුරු දෙන්නෙමි. සැබැවින්ම කවුරුන් මට (අවතන වී) නැමදුම් කිරීමට එදෙහිව උඩගුවන්නේ ද ඔවුන් නින්දිත ලෙස නිරයට ඇතුලු වනු ඇතැ." යි නුඹලාගේ පරමාධිපති පැවසුවේය.-

10) මීට පෙර ආයතනයන්හි සඳහන් පරිදි නබි මුසා* ﷺ තුමාට ඇති වූ පීඩාවන් හා ඉන් පසුව ඔහුට හා ඉස්රාෆීල්ගේ* දරුවන්ට අල්ලාහ් උදවු කළ අන්දම ආදර්ශයක් ලෙස ගෙන හැර දක්වමින් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාට මක්කාවේ සිටි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ පීඩාවන් ඉවසන ලෙස අණ කර අල්ලාහ්ගේ උදව්ව හා ජයග්‍රහණය ඔහුට ලැබෙන බවට ප්‍රතිඥා දී ඇත.

11) සෑම නබිවරයෙකුම* අල්ලාහ් විසින් පාපයෙන් ආරක්ෂා කරනු ලැබුවන් වන අතර මෙහි නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට පව් සමාව ඇයැදින ලෙස අල්ලාහ් විධානය කොට ඇත්තේ තම ප්‍රජාවට ආදර්ශයක් වනු හෙයිනි.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
 النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذُرِّبَتْ لَكُمْ آيَاتُ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 فَاتَىٰ تُوْفُكُونَ ﴿٦٣﴾ كَذَلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٤﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ
 لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ۖ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ ۖ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۗ ذُرِّبَتْ
 لَكُمْ آيَاتُ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
 الدِّينَ ۗ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتٌ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٨﴾

-**(61) අල්ලාහ්,** ඔහු නුඹලාහට රාත්‍රිය එහි විවේක ගනු පිණිස ද දහවල නැරඹීම පිණිස ද ඇති කළේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් ජනයිත්හට භාග්‍යය පිරිනමන්නෙකි. එනමුත් මිනිසුන් බොහෝ දෙනා (අල්ලාහ්ට) කෘතචේදී නොවෙති. **(62)** ඔහුය නුඹලාහේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ්, සියලු දැයෙහි මැවුම්කරුය. ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. එබැවින් කෙසේ නම් නුඹලා (යහමගින්) හරවනු ලබන්නෙහු ද? **(63)** අල්ලාහ්ගේ වදන් පිටුපාමින් සිටියවුන් (යහමගින්) හරවනු ලබන්නේ එලෙසමය. **(64)** අල්ලාහ්, ඔහු නුඹලා වාසය කිරීම පිණිස මිහිතලය ද උඩු වියනක් ලෙස අහස ද ඇති කළේය. තවද නුඹලාව හැඩ ගත්වා පසුව නුඹලාගේ හැඩ රුව අලංකාර කළේය. තවද ඔහු නුඹලාට පිරිසිදු දැයින් ජීවන සම්පත් ලබා දුන්නේය. ඔහුය නුඹලාගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ්. එබැවින් සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ් උත්කෘෂ්ට විය. **(65)** ඔහු සදා ජීවමානය, ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. එබැවින් දහම් ක්‍රියාවන් ඔහු වෙනුවෙන් (වීම සඳහා ඉක්ලාස් නම්) විත්ත පාරිශුද්ධිය ඇත්තන් ලෙස නුඹලා ඔහුව කැඳවුව. සියලු පැසසුම් සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ් සතුය. **(66)** 'මාගේ පරමාධිපති(වන අල්ලාහ්)ගෙන් පැහැදිලි සාධකයන් මා වෙත පැමිණි කල්හි අල්ලාහ් හැර නුඹලා අයැදින්නන්ව මා නැමදීම සැබැවින්ම මට තහනම් කරනු ලැබුණි. තවද සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපතිට අවනත වන ලෙස මම විධානය කරනු ලැබුවෙමි.' යැයි (නබිවරය,) පවසයි.-

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا^٤ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ^٥ فَإِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِأَرْسِلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَعْلَىٰ فِي آعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَبِيمِ^٦ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

(67) නුඹලාව පස් වලින් ද පසුව ශුක්‍රාණුවෙන් ද ඉන් පසුව ලේ කැටියෙන් ද මැව්වේ ඔහුමය. පසුව ඔහු ළදරුවෙකු ලෙස නුඹලාව පිට කරන්නේය. පසුව නුඹලාගේ මේරු වයස ඉක්මවීම පිණිස හා පසුව මහල්ලන් වීම පිණිස (ඔහු නුඹලාව වර්ධනය කළේ)ය. තවද (එයට) පෙර මරණයට පත්වන්නන් ද නුඹලා අතුරින් වෙති. (මෙසේ ඔහු කළේ) නියමිත කලක් වෙත (මරණය වෙත) නුඹලා ළඟා වීම පිණිස ද නුඹලා අවබෝධ කර ගනු පිණිස ද වේ. (68) ඔහුමය ජීවය ලබා දෙන්නා. තවද මරණයට පත් කරන්නා. ඔහු යමක් තීරණය කළ විට ඔහු එයට 'කුන්' (වනු) යැයි පැවසූ වහාම එය සිදු වනු ඇත.

(69) අල්ලාෂ්ගේ වදන්හි තර්ක කරන්නන්ව නුඹ නොදුටුවෙහිද? (ඔවුන්ගේ මනෝ ඉච්ඡාව හේතුවෙන්) ඔවුහු කෙසේ (යහමගින්) හරවනු ලබන්නෝද! (70) ඔවුන් කවුරුන්ද යත් ධර්ම පුස්තකය(අල් කූර්ආනය) හා අපි අපගේ රසුල්වරුන්ව* කුමක් සමග යැව්වෙමු ද එය¹² අසත්‍යය කළවුන්ය. (ඒ පිළිබඳව) ඔවුන් මතු දැන ගනු ඇත. (71, 72) ඔවුන්ගේ ගෙලෙහි විලංගු හා දම්වැල් දමනු ලබන කල්හි (ඔවුන් දැන ගනු ඇත.) ඔවුන්ව උතුරන ජලයෙහි ඇදගෙන එනු ලැබේ. පසුව ගින්නෙහි ඔවුන්ව මොළවනු ලැබේ. (73, 74) පසුව ඔවුන්ගෙන් "අල්ලාෂ් හැර නුඹලා ආදේශ කරමින් සිටි දෑ කොහේදැ?"යි විමසනු ලැබේ. "ඔවුන් අපගෙන් මුළා වී ගියෝය.-

12) මෙහි 'අපගේ රසුල්වරුන්ව*' කුමක් සමග යැව්වෙමු ද එය' යන්නෙන් අදහස් වන්නේ ඔවුන්ට පිරිනමන ලද ධර්ම පුස්තකයන්, ඒකදේව විශ්වාසය හා මරණින් මතු නැවත නැගිටවනු ලැබීම වැනි මූලික ප්‍රතිපත්තීන්ය.

ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَتْرَحُوْنَ ﴿٧٥﴾ اَدْخُلُوْا اَبْوَابَ
 جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا فَبِئْسَ مَثْوٰى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٦﴾ فَاَصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَاِمَّا
 نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٧٧﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ
 قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يُّبَيِّنَ
 بَآيَةً اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ فَاِذَا جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنٰلِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٧٨﴾

-නමුත් මීට පෙර අපි කිසිවක්¹³ කැඳවමින් නොසිටියෙමු”යි ඔවුහු (මුසාවක්) පවසන්නෝය. එලෙසය ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව අල්ලාහ් මුළාවට පත් කරනුයේ. (75) “එය(එම දඬුවම), නුඹලා මිහිතලයෙහි නිරවද්‍යයෙන් තොරව සතුටුවෙමින් සිටි හේතුවෙන් ද ගර්වයෙන් සිටි හේතුවෙන් ද වේ. (76) නුඹලා නිරයේ සදාතනිකයින් ලෙස එහි දොරටු වලින් ඇතුලු වවු. එබැවින් උඩඟුවන්ගේ වාසස්ථානය කෙතරම් නින්දනීය ද!” (යැයි පවසනු ලැබේ.) (77) එබැවින් (නබීවරය) නුඹ ඉවසවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගේ ප්‍රතිඥාව සත්‍යය. අපි ඔවුනට ප්‍රතිඥා දුන් දැයිත් සමහරක් (මෙලොවෙහිම) නුඹට (ගෙනහැර) පෙන්වන්නෙමු. නැතහොත් (ඔවුන් දඬුවමට ලක් වීමට පෙර) සැබැවින්ම අපි නුඹව මරණයට පත් කරන්නෙමු. (කෙසේ නමුත්) පසුව ඔවුන් යළි පමුණුවනු ලබන්නේ අප වෙතමය. (78) තවද සැබැවින්ම නුඹට පෙර රසුල්වරුන්ව* අපි යැව්වෙමු. ඔවුන් අතුරින් අපි නුඹට වෘත්තාන්ත පැවසූ අය ද වෙති. තවද ඔවුන් අතුරින් අපි නුඹට වෘත්තාන්ත නොපැවසූ අය ද වෙති. අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියෙන් තොරව (කිසිදු) සංඥාවක් හෝ රැගෙන ඒමට (කිසිම) රසුල්වරයෙකුට (අයිතියක්) නොමැත.¹⁴ එබැවින් අල්ලාහ්ගේ විධානය පැමිණියේ නම් යුක්තිගරුක ලෙස විනිශ්චය කරනු ලැබේ. අසත්‍යය කළවුන් එම මොහොතේ දී අලාහ විදින්නෝය.

13) “නමුත් මීට පෙර අපි කිසිවක් කැඳවමින් නොසිටියෙමු” යන්නෙහි අර්ථ දෙකක් ඇත. පළමු වැන්න, ඔවුන් කුමක් කැඳවමින් සිටියෝ ද එය කිසි එලක් නැති දෙයක් හෙයින් ඔවුන් මෙසේ පවසන්නට හැකිය. දෙවැන්න, විනිශ්චය දිනයේ පවා ඔවුන් තමන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි බව පිළි නොගනී යන්නයි. මෙම අර්ථය මෙන් අල් කුර්ආන් 6:23 ආයතයෙහි මෙසේ සඳහන් වී ඇත. “(එදින) ‘අපගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ් මත දිවුරුමින් සැබැවින්ම අපි ආදේශ තබන්නන් නොවීමු’ යැයි ඔවුහු පවසනු මිස ඔවුන්ට (අන්) පිළිතුරක් නොවනු ඇත.”

14) තමාගේ කැමැත්ත අනුව ප්‍රාතිහාර්යයන් පෙන්වන මෙන් මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබී මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් ඉල්ලන්නට වූහ. අල්ලාහ්ගේ උදව්වෙන් හා අනුමැතියෙන් තොරව නබීවරුන්ට ප්‍රාතිහාර්යයන් පෙන්විය නොහැකි යැයි මෙම ආයතය පවසයි. එමෙන්ම මෙම ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට බොහෝ ප්‍රාතිහාර්යයන් පෙන්වනු ලැබී ඇති නමුත් ඔවුන් විශ්වාස නොකළ බැවින් ඔවුන් ඉල්ලා සිටින සෑම විටම තවත් ප්‍රාතිහාර්යයන් පෙන්වීමේ කිසි එලක් නැත.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَ
 لِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَ عَلَيْهَا وَعَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَ يُرِيكُمْ آيَاتِهِ
 فَآى آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَ أَشَدَّ قُوَّةً وَ أَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِهَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَ حَاقَ بِهِمْ
 مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾

(79) අල්ලාස්, ඔහු නුඹලාට පශු කුලයට අයත් සතුන්ව* ඒවා මත ගමන් කරනු පිණිස පත් කළේය. තවද ඒවා අතුරින් නුඹලා අනුභව කරන්නෝය. (80) ඒවායෙහි නුඹලාට (වෙනත්) ප්‍රයෝජන ද ඇත. තවද නුඹලාගේ හදවත්හි ඇති (ඇතැම්) අවශ්‍යතා එමගින් සපුරා ගනු පිණිස (ඒවා පත් කළේ)ය. ඒවා මත ද නැව් මත ද නුඹලා උසුලා ගෙන යනු ලබන්නෝය. (81) ඔහුගේ සංඥාවන් ඔහු නුඹලාට ගෙනහැර දක්වන්නේය. එබැවින් අල්ලාස්ගේ කවර සංඥාවන්ද නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කරනුයේ? (82) ඔවුහු මිහිතලයෙහි ගමන් කර ඔවුනට පෙර විසූවන්ගේ¹⁵ අවසානය කෙසේ වූයේ දැයි නොදුටුවෝ ද? ඔවුන්(පෙර වූවන්) මොවුන්ට වඩා (සංඛ්‍යාවෙන්) අධිකව ද ශක්තියෙන් හා මිහිතලයෙහි සනිටුහන් තැබීමෙන් දැඩිව ද සිටියෝය. ඔවුන් උපයමින් සිටි දෑ ඔවුනට (කිසිදු) ඵලක් නොදුන්නේය. (83) ඔවුන්ගේ රසුල්වරුන් පැහැදිලි සාධකයන් සමග (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු වෙත පැමිණි කල්හි ඔවුහු(රසුල්වරුන්) සතුව ඇති දැනුම පිළිබඳව (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් (සමච්චල් කරමින්) සතුටු වූවෝය. තවද ඔවුහු කුමක් සමච්චල් කරමින් සිටියෝද එය (සඳහා වූ දඬුවම) ඔවුන්ව වෙළා ගත්තේය.

15) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 40:21 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّثَ كَقَدْرِنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ
 يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۗ وَخَسِرَ هُنَاكَ
 الْكٰفِرُونَ ﴿٨٥﴾

(84) අපගේ දඬුවම (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් දුටු කල්හි “අපි අල්ලාෂ්ව පමණක් විශ්වාස කරන්නෙමු. තවද අපි කුමක් ආදේශ කරන්නත්ව සිටියෙමුද ඒවා අපි ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙමු.”යි ඔවුහු පැවසුවෝය. (85) (නමුත්) අපගේ දඬුවම ඔවුන් දුටු කල්හි (එම අවස්ථාවේ ඔවුන්ට ඇති වූ) ඔවුන්ගේ විශ්වාසය ඔවුන්ට ප්‍රයෝජන දෙන්නක් නොවීය. (මෙය) අල්ලාෂ්ගේ පිළිවෙතක් ලෙස ඔහුගේ ගැත්තන්ගේ විෂයෙහි පෙර ස්ථාපිත වූවකි. ප්‍රතික්ෂේපකයින් එම මොහොතේදී අලාභ විඳින්නෝය.

41

سورة فصلت

සුරා ෆස්සිලත්

(පැහැදිලි කරනු ලැබිය)

41 සුරා ග්‍රස්සිලත් (පැහැදිලි කරනු ලැබිය)

මෙය මක්කි පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 54 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۞¹ تَنْزِيلٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۞² كَتَبَ فُصِّلَتْ اٰیٰتُهُ قُرْاٰنًا عَرَبِیًّا لِتَقُوْمَ
 یَعْلَمُوْنَ ۞³ بِشِیْرًا وَّاَنْذِیْرًا ۞⁴ فَاَعْرَضَ کَثَرُهُمْ فَهَمْ لَا یَسْمَعُوْنَ ۞⁵ وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِیْ اَكِنَّةٍ
 مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَیْهِ وَنَحْنُ اٰذٰنًا وَّ قُرْاٰنًا وَّمِنْ بَیْنِنَا وَبَیْنِكَ حِجَابٌ فَاَعْمَلْ اِنَّا عٰبِدُوْنَ^{الذیلة} ۞⁶
 قُلْ اِنَّا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ یُوْحٰی اِلَیَّ اَنْتَ الْهُمُّ اِلٰهٌ وَّ اَحَدٌ فَاَسْتَقِیْمُوْا اِلَیْهِ وَاسْتَغْفِرُوْا ۞⁷ وَا
 وِیْلٌ لِّلْمُشْرِکِیْنَ ۞⁸ الَّذِیْنَ لَا یُؤْتُوْنَ الزَّکٰوٰةَ وَهَمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ کٰفِرُوْنَ ۞⁹ اِنَّ الَّذِیْنَ
 اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَیْرٌ مَّمْنُوْنَ ۞

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) හා මිමි.¹ (2) (මෙම ධර්ම පුස්තකය) සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිතයාණන් වෙතින් පහළ කිරීමකි. (3) (මෙය) දැනගන්නා වූ පිරිසට අරාබි බසින් වූ පාරායනය කරන්නක් ලෙස එහි වදන් පැහැදිලි කරනු ලැබූ ධර්ම පුස්තකයකි. (4) (තවද මෙය) ශුභාරංචියක් ලෙස ද අවවාදයක් ලෙස ද වේ. එහෙත් ඔවුන්ගෙන් බහුතරය (එයට) පිටුපෑවෝය. එබැවින් ඔවුහු ශ්‍රවණය නොකරන්නෝය. (5) තවද "නුඹ අපව කවර දෙයක් වෙත කැඳවන්නෙහි ද එ(ම විශ්වාස)යට එරෙහිව අපගේ හදවත් ආවරණයෙහිය. අපගේ කන් තුළ අගුලක් ද අප හා ඔබ අතර බාධකයක් ද ඇත. එබැවින් නුඹ (නුඹගේ මාර්ගයෙහි) ක්‍රියා කරවු. සැබැවින්ම අප (අපගේ මාර්ගයෙහි) ක්‍රියා කරන්නන් වෙමු." යැයි ඔවුහු පැවසූහ. (6) (නබිවරය,) නුඹ පවසවු "මම නුඹලා මෙන් මිනිසෙකුමය. නුඹලාගේ දෙවියන් එකම දෙවියෙකු බව මා හට වහි*(දේව පණිවිඩ) පහළ කරනු ලැබ ඇත. එබැවින් නුඹලා ඔහු(ට අවනත වීම) වෙත ස්ථිරව සිටිවු. තවද නුඹලා ඔහුගෙන් පාප ක්ෂමාව අයැදිවු. තවද ආදේශ කරන්නන්ට විනාශයකි. (7) ඔවුහු කවුරුන් ද යත් zසකාතය* නොදෙන්නන් වෙති. තවද ඔවුහු අවසාන දිනය පිළිබඳව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වෙති." (8) සැබැවින්ම කවුරුන් විශ්වාස කර යහකම් කළේ ද ඔවුනට අබණ්ඩ වේතනයක් ඇත.

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ۗ ذَٰلِكَ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَمْوَاطَهَا فِي أَرْبَعَةِ
 أَيَّامٍ ۖ سَوَاءً لِّلسَّالِبِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا
 طَوْعًا أَوْ كَرْهًا ۖ قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَيِّمَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ
 سَاءٍ أَمْرَهَا ۗ وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِصَابِئٍ ۚ وَحِفْظًا ۗ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ
 ﴿١٢﴾ فَإِنْ أَعْمَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾

(9) (නබිවරය,) නුඹ පවසවු “දින දෙකක් තුළ මිනිතලය මැවූ කෙනාව(අල්ලාෂ්ව) නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කර නුඹලා ඔහුට සමගාමීන් ඇති කරන්නේ ද? විශ්වයේ පරමාධිපති ඔහුමය. (10) ඔහු එ(ම මිනිතලයෙ)හි එය ඉහළින් කඳු මුදුන් ඇති කළේය. තවද ඔහු එහි අභිවාද්ධිය ඇති කර එහි දින හතරක් තුළ ඒවායේ බවහෝග නිර්ණය කළේය. (ඒවා) ඇයැදින්නන්ට ද (නොඇයැදින්නන්ට ද) එකසේමය.² (11) පසුව අහස දෙසට එය දුමක්ව තිබිය දී ඔහු(අල්ලාෂ්) අවධානය යොමු කොට එයට ද මිනිතලයට ද “නුඹ දෙපළ (එනම් අහස හා මිනිතලය) කැමැත්තෙන් හෝ අකමැත්තෙන් හෝ (මට අවනත වීම පිණිස) පැමිණෙවු” යැයි පැවසුවේය. ඒ දෙපළ “ඔබට අවනතවන්නන්ව අපි පැමිණියෙමු” යැයි පැවසූහ. (12) පසුව ඔහු අහස් හතක් ලෙස දින දෙකක් තුළ ඒවා සකස් කර, සෑම අහස්තලයෙහි(සිටින මලක්වරුන්ට*)ම ඒවාට අයත් නියමයන් දැනුම් දුන්නේය. තවද අප (මිනිතලයට) සමීප වූ අහස, පහන්(තාරකා) මගින් අලංකාර කර ඇත්තෙමු. තවද (අපි එම තාරකා ඇති කළේ අහසට) ආරක්ෂාවක් ලෙසය.³ මෙය අති බලසම්පන්න සර්වඥයාණන්ගේ නියමයයි.”

(13) එබැවින් ඔවුන් පිටුපැවෙහු නම්, එවිට ආද්* හා සමුද්ගේ* හෙණ හඬ(දඬුවම) මෙන් හෙණ හඬක්(දඬුවමක්) පිළිබඳව නුඹලාට මම අවවාද කරමි” යැයි (නබිවරය,) පවසවු.-

2) එනම් ලෝකික ජීවිතයේ දී ප්‍රතික්ෂේපක හෝ අල්ලාෂ්ව විශ්වාස කළ සියල්ලන්ටම හේදයකින් තොරව ලොවේ සම්පත් පිරිනමනු ලැබේ.

3) ඡෙයිකාන්ගෙන්* අහස කෙසේ ආරක්ෂා කරනු ලැබුවේ ද යන්න අල් කුර්ආන් 15:17-18 එහි පාද සටහන් සමග සඳහන් වී ඇත.

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
 لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِهَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كُفْرًا ۗ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۗ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۗ وَ
 كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۗ ﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَنْذِرَهُمْ
 عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ۗ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا
 ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعُلَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَآخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ۗ ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۗ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى
 النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۗ ﴿١٩﴾

-**(14) අල්ලාහ්** හැර නුඹලා (වෙනත් කිසිවෙකුට) නැමදුම් නොකරන ලෙස (පවසමින්) ඔවුන්ට ඉදිරියෙන් හා ඔවුන්ට පසුපසින් ඔවුන් වෙත රසුල්වරුන්* පැමිණි විට, “අපගේ පරමාධිපති (අප අතරට රසුල්වරයෙකු යැවීමට) අභිමත කළේ නම්, මලක්වරුන් පහළ කර(යව)න්නට තිබුණි. එබැවින් කවර දෙයක් සමග නුඹලා එවනු ලැබුවේ ද සැබැවින්ම අපි (එය) ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වන්නෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසූහ. **(15)** එබැවින් **ආද්*** සමූහයා පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, ඔවුහු කිසිදු නිරවද්‍යයෙන් තොරව මිහිතලයේ උඩඟුකම් පෑහ. තවද “බලයෙන් අපට වඩා දැඩි වුවත් කවුරුන් දැ?”යි ඔවුහු පැවසූහ. සැබැවින්ම ඔවුන්ව මැවූ **අල්ලාහ්** ඔවුන්ට වඩා බලයෙන් දැඩි බව ඔවුහු නොදුටුවෝ ද? තවද ඔවුහු අපගේ සංඥාවන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටියහ. **(16)** එබැවින් මෙලොව ජීවිතයෙහි අවමානයේ දඬුවම අපි ඔවුන්ට භුක්ති විඳවනු පිණිස (ඔවුන්ට) අවාසනාවන්ත වූ දිනයන්හි දැඩි (මොර හඩකින් යුත්) සීත කුණාටුවක් ඔවුන් වෙත අපි යැව්වෙමු. සැබැවින්ම මතුලොව දඬුවම (මෙයට වඩා) දැඩි අවමානයකි. තවද ඔවුන් උදව් කරනු නොලබති. **(17)** තවද **සමුද්*** සමූහයා පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, ඔවුන්ට අපි මග පෙන්වූයෙමු. (නමුත්) ඔවුන් යහ මගට වඩා (ප්‍රතික්ෂේපයෙන් යුත්) අන්ධභාවය (ප්‍රිය කර) තෝරා ගත්තෝය. එබැවින් ඔවුන් උපයමින් සිටි දැ හේතුවෙන් නින්දනීය දඬුවමේ මහා හඬ ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය. **(18)** තවද විශ්වාස කර බිය හක්තියෙන් සිටියවුන්ව අපි ආරක්ෂා කළෙමු. **(19)** **අල්ලාහ්**ගේ සතුරන්(ප්‍රතික්ෂේපකයින්, නිරා) ගින්න වෙත එක් රැස් කරනු ලබන (විනිශ්චය) දින (නුඹ සිහිපත් කරවු). එවිට ඔවුහු (සියලු ප්‍රතික්ෂේපකයින් පැමිණෙන තුරු) රඳවා තබනු ලබන්නෙහුය.-

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾
 قَالُوا لِمَ لَجُّوا لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا ۗ قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ
 أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَ مَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَبْعُكُمْ وَلَا
 أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ
 الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى
 لَهُمْ ۗ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا لَهُمْ مِنَ الْبُعْتَابِينَ ﴿٢٤﴾

- (20) කෙතරම් (දුරට) ද යත් ඔවුහු ඒ වෙත පැමිණි වහාම ඔවුන්ගේ ශ්‍රවණ ද ඔවුන්ගේ දෘෂ්ටි ද ඔවුන්ගේ වර්ම(ශාරීරික අවයවයන්) ද ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ පිළිබඳව ඔවුනට එරෙහිව සාක්ෂි දරති. (21) “අපට එරෙහිව නුඹලා සාක්ෂි දරනුයේ මන්ද?” යි ඔවුහු තමන්ගේ වර්මයන්ගෙන් විමසනු ඇත. “සෑම දෙයක්ම කතා කරවන්නා වූ අල්ලාහ් අපව කතා කිරීමට සැලැස්වූවේය” යැයි ඒවා පවසති. නුඹලාව ප්‍රථම වරට මැව්වේ ඔහුමය. ඔහු වෙනමය නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ. (22) නුඹලාගේ සවන් හෝ නුඹලාගේ දෘෂ්ටි හෝ නුඹලාගේ වර්ම නුඹලාට එරෙහිව සාක්ෂි දැරීමෙන් (ආරක්ෂා විමට පාප ක්‍රියාවන් කරන අවස්ථාවේ දී) නුඹලා (ඒවායින්) සැඟවෙන්නන්ව නොසිටියෙහුය. එනමුත් නුඹලා කරන දැයින් බොහෝමයක් සැබැවින්ම අල්ලාහ් නොදන්නේ යැයි නුඹලා සිතන.⁴ (23) නුඹලාගේ පරමාධිපති පිළිබඳව නුඹලා සිතූ නුඹලාගේ එම (වැරදි) සිතුවිල්ල නුඹලාව විනාශ කර දැමීය. එබැවින් නුඹලා අලාභවත්තයින් අතුරින් විය. (24) ඔවුන් (දඬුවම) ඉවසුව ද, (නොඉවසුව ද) ඔවුන්ගේ නවාතැන නිරයයි. ඔවුන් (අල්ලාහ්ගේ) තෘප්තිය පැතුව ද ඔවුන් තෘප්තිය ලැබූවන් අතුරින් නොවෙති.

4) එකල ජනයා තමන් බාහිරව කරන දෑ පමණක් අල්ලාහ්ගේ දැනුමට ගෝචර වන අතර තමන් අභ්‍යන්තරයෙන් කරන්නා වූ ක්‍රියාවන් අල්ලාහ් නොදනී යන මිථ්‍යා මතයක සිටියේය. එබැවින් ඊට පිළිතුරු වශයෙන් විනිශ්චය දින දී පාපකරයින්ගේ අවයවයන් තමන්ටම එරෙහිව සාක්ෂි දරනු ඇත. යැයි මෙම වැකිය පැහැදිලි කර ඇත.

وَقَيِّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمِّمٍ
 قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا
 تَسْعُوا لَهُذَا الْقُرْآنِ وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تُعْلَبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنْذِيْقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا
 شَدِيدًا وَلَنَْجْرِيْنَهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللّٰهِ النَّارُ لَهُمْ
 فِيْهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بَآءٍ كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾

(25) තවද අපි මොවුනට (ලෝකික ජීවිතයෙහි **ෂෙයිතාන්**වරුන්* හා මිනිසුන් අතුරින්) සම්පතයින් නියම කළෙමු. (මෙම සම්පත) ඔවුන් මොවුහු අතර තිබෙන දෑ ද මොවුනට පසුව ඇති දෑ ද මොවුනට අලංකාර කර පෙන්වූහ.⁵ තවද **ජිත්**වරුන්* හා මිනිසුන් අතුරින් මොවුනට පෙර ඉකුත් වී ගිය ප්‍රජාවන්(කෙරෙහි (වූ දඬුවමේ) වදන මොවුහු කෙරෙහි ද නියම විය. සැබැවින්ම මොවුහු අලාභවන්තයින් වූහ.

(26) තවද "මෙම **අල් කුර්ආනය**ට නුඹලා සවන් නොදෙවු. තවද නුඹලා (පාරායනයෙහි) අබ්බවා යනු පිණිස එහි (බාධා ඇති කරවන) නිෂ්ඵල ක්‍රියාවන් කරවු" යැයි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පැවසූහ.⁶ (27) සැබැවින්ම අපි ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට දැඩි දඬුවමක් විඳින්නට සලස්වන්නෙමු. තවද ඔවුන් කරමින් සිටි දැති ඉතා නරකය සඳහා සැබැවින්ම අපි ඔවුනට ප්‍රතිවිපාක ලබා දෙන්නෙමු. (28) එය **අල්ලාන්**ගේ සතුරන්ගේ ප්‍රතිවිපාකයයි. එනම් නිරයයි. එහි ඔවුනට සදාතනික නිවහන හිමිය.⁷ (එය) ඔවුන් අපගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි හේතුවෙන් වූ ප්‍රතිවිපාකයක් වශයෙනි.-

5) මෙම **ආයතයෙහි*** 'මොවුන් අතර තිබෙන දෑ' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ මොවුන් ලොවෙහි කරමින් සිටි පාපකාරී දෑය. 'මොවුන්ට පසුව ඇති දෑ' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ මොවුන් මතුලොව නැතැයි පවසන නැවත නැගිටුවීම හා විනිශ්චය වැනි දෑය.

6) **නබ් මුහම්මද්*** ﷺ තුමාණන් **අල් කුර්ආනය** පාරායනය කරන විට එකල සිටි ඇතැම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් ඉස්ලාමය වැලඳගත් හේතුවෙන් තවත් සමහරෙක් ඔහුගේ එම පාරායනය නොඇසෙන පරිදි ශබ්ද නගමින් බාධා ඇති වන ආකාරයේ ක්‍රියාවන්හි නියැළූහ.

7) මෙම **ආයතය** හා මෙයට පෙර ඇති **ආයතයේ** වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** 4:56 **ආයතය**ට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَخْلَلْنَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُم تَحْتَ أَقْدَامِنَا
 لِيَكُونُوا مِنَ الْآسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
 الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيُّكُمْ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۗ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ الْفُؤَادُ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ
 ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ عَفْوَ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَبَدَ صَابِحًا وَقَالَ
 إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۗ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا
 الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾

(29) “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ජීන් හා මිනිසුන් අතුරින් අපව මුළා කළ දෙදෙනාව⁸ අපට පෙන්වනු මැනව! ඔවුන් දෙදෙනා පහත් වූවන්ගෙන් වනු පිණිස අපගේ පාද වලට පහළින් ඔවුන් දෙදෙනාව අපි පත් කරන්නෙමු” යැයි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් (නිරය තුළ දී) පවසන්නෝය.

(30) සැබැවින්ම “අපගේ පරමාධිපති අල්ලාහ්” යැයි (විශ්වාසයෙන් යුතුව) පවසා පසුව (එහි) ස්ථිරව සිටියවුන් (පිළිබඳව නම්) මලක්වරුන්* ඔවුන් වෙත (මරණාසන්න මොහොතේ දී මෙලෙස පවසමින්) පහළ වෙති. “නුඹලා බිය නොවවු. තවද නුඹලා දුක් නොවවු. නුඹලාට ප්‍රතිඥා දෙනු ලබමින් සිටි (ස්වර්ග) උයන පිළිබඳව නුඹලා ශුභාරංචි ලබා ගනිවු. (31) මෙලොව ජීවිතයෙහි ද මතු ලොවෙහි ද අපි නුඹලාගේ භාරකරුවන්ය. තවද නුඹලාගේ ආත්මාවන් ආශා කරන දෑ නුඹලාට එ(ම ස්වර්ගයෙහි) ඇත. තවද නුඹලා (පහමින්) අයැදින දෑ ද නුඹලාට එහි ඇත. (32) (මේවා සියල්ල) අති ක්ෂමාශීලී පරම කරුණාහරිතයාණන් ගෙන් වූ සංග්‍රහයක් වශයෙනි.” (33) තවද කවරෙකු අල්ලාහ් වෙත (ඡනයිත්ව) කැඳවා යහකම් කර “සැබැවින්ම මම (අල්ලාහ්ට) අවනතවන්නන් අතුරින් කෙනෙකු” යැයි පවසන්නේ ද ඔහුට වඩා ප්‍රකාශයෙන් ඉතා අලංකාරවන්නා කවරෙක් ද? (34) තවද යහපත හා අයහපත සම නොවන්නේය. (එබැවින්) ඉතා යහපත් දැයිත් (අයහපත) වළක්වවු. එ(සේ කළ) විට නුඹ අතර හා කවරෙකු අතර සතුරුකමක් ඇත්තේ ද ඔහු සැබැවින්ම සමීපතම මිතුරෙකු මෙන්(වන්නේ)ය.-

8) මෙහි ‘දෙදෙනා’ යනු ජීන්වරුන් අතුරින් ඡෙයිතාන්* ද මිනිසුන් අතුරින් නබී ආදම්* කුමාණන්ගේ පුතෙකු වන කාබිල් ද වේ. මක්නිසාදයත් ඡෙයිතාන් මුල්ම ප්‍රතික්ෂේපයට හා කාබිල් මහා පාපයක් වන ඝාතනයට ප්‍රථමයෙකු ලෙස යොමු වූ හේතුවෙනි.

وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا^ع وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ
 الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
 وَالْقَمَرُ^ط لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
 إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا
 يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَ
 رَبَّتْ^ط إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَبُحِيُّ الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

-(35) ඉවසන්නන්ට මිස මෙ(ම යහපත් ගතිගුණ)ය දෙනු නොලැබේ. තවද මහත් වූ
 භාග්‍ය හිමි අයට මිස ද මෙය දෙනු නොලැබේ. (36) තවද සැබැවින්ම
 ඡෙයිතාන්ගෙන්* වූ පෙලඹීමක් නුඹව පෙලඹ වූයේ නම් එවිගස අල්ලාහ් වෙතින්
 (ඡෙයිතාන්ගේ උවදුරින්) ආරක්ෂාව පතවු. සැබැවින්ම ඔහුමය සර්ව ශ්‍රාවකය
 සර්වඥය.

(37) රාත්‍රිය ද දහවල ද හිරු ද සඳු ද ඔහුගේ සංඥාවන් අතුරිනි. නුඹලා
 හිරුට හෝ සඳුට සුරුද්* නොකරවු. නුඹලා අල්ලාහ්වම නමදීමින් සිටින්නෙහු නම්
 මේවා මැව්වා වූ ඔහුවම නුඹලා සුරුද් කරවු. (38) පසුව ද (නබිවරය,) ඔවුන්
 උඩගුකම්පාන්නේ නම් (ඔවුන්ව අත හැර දමවු. මන්දයත්) නුඹගේ පරමාධිපති
 අබියස වූවන්(මලක්වරුන්, ඔවුන් මෙන් නොව) රාත්‍රියෙහි ද දහවලෙහි ද
 ඔහුව(අල්ලාහ්ව) පිවිතුරු කරති. තවද ඔවුන් වෙහෙසට පත් නොවෙති.⁹ (39)
 සැබැවින්ම මිහිතලය වියළිව (තිබෙනු) නුඹ දැකීම ද ඔහුගේ සංඥාවන් අතුරිනි.
 අපි ඒ මත ජලය පහළ කළේ නම් එ(ම මිහිතල)ය ප්‍රාණවත් වී වැඩෙන්නේය.
 සැබැවින්ම එ(ම මිහිතල)ය ජීවමාන කරන්නා මරණයට පත්වූවන්ව ද ජීවමාන
 කරන්නාය. සැබැවින්ම ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.-

9) මෙය සුරුද්* කළ යුතු ආයතයකි. මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:206 හි පාද සටහන බලන්න.

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْغَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي
 آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ
 لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّ لَهُمْ لَكُتُوبٌ عَرِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يُاتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
 تَتَزَيَّلُ مِّنْ حَكِيمٍ حَبِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَد قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ
 لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

-(40) සැබැවින්ම අපගේ වදන් විෂයෙහි ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් අපගෙන්(දඬුවමින්) නොසැඟවෙති. එබැවින් ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ නිරයට හෙළනු ලබන්නා ද එසේ නොමැතිනම් (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින අභය ලාභීව පැමිණෙන්නා ද? (එබැවින්) නුඹලා අහිමත කළ දෑ කරවු. සැබැවින්ම ඔහු නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය. (41) සැබැවින්ම උපදේශය(අල් කුර්ආනය) ඔවුනට පැමිණි විට එය ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් (අපගේ දඬුවමින් නොසැඟ වෙන්නෝය). තවද සැබැවින්ම මෙය ගෞරවනීය ධර්ම පුස්තකයකි. (42) එ(ම අල් කුර්ආන)යට පෙර හෝ එයට පසුව හෝ (එය අවලංගු කරන) නිෂ්ඵල දෙයක් එය වෙත නොපැමිණෙයි. (මෙය) ප්‍රඥාවන්ත ප්‍රශංසාලාභීයාගෙන් පහළ කරනු ලැබුවකි. (43) සැබැවින්ම නුඹට පෙර වූ රසූල්වරුන්ට පවසනු ලැබූ දෑ මිස නුඹට පවසනු ලබන්නේ නැත. සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති ක්ෂමාවෙහි හිමිය. තවද වේදනීය දඬුවමේ හිමිය.-

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَبِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ أَأَعْجَبِيٌّ وَعَمَّا يُنْفَخُ ۚ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ
 آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ
 يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ ۖ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاحْتَلَفَ فِيهِ ۖ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَغَيٌّ شَكٌّ مِنْهُ مُرِيبٌ ﴿٤٥﴾ ۖ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

-(44) මෙය (අරාබි නොවන) අන් බසකින් වූ කුර්ආනයක් ලෙස අප පත් කර තිබුණේ නම්, ඔවුන් (මෙසේ) විමසනු ඇත. “මෙහි වදන් (අරාබි බසින්) පැහැදිලි කරනු ලැබිය යුතු නොවේ ද? (එමෙන්ම කුර්ආනය අරාබි නොවන) අන් බසක් හා (එය ගෙන ආ නබිවරයා) අරාබිවරයෙක් (වන්නේ කෙසේ)ද?”¹⁰ (නබිවරයා,) “ එය විශ්වාස කළවුනට යහමගක් හා සුවයකි” යැයි පවසනු. තවද විශ්වාස නොකරන්නන් (පිළිබඳව නම්), ඔවුන්ගේ කන් තුළ අගුලකි. තවද ඔවුන් කෙරෙහි මෙය අන්ධභාවයකි. තවද ඇත ස්ථානයක සිට කැඳවනු ලබන්නෝ ඔවුන්ය.¹¹ (45) සැබැවින්ම අපි මුසාට* ධර්ම පුස්තකය පිරිනැමුවෙමු. ඒ පිළිබඳව ද (අල් කුර්ආනය මෙන්ම) මතභේද හට ගැනිණ. (ඔවුන්ට හිමි දඬුවම විනිශ්චය දිනයෙහි ඇත’ යන්නෙන්) නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ වදනක් පෙරටු නොවූයේ නම්, ඔවුන් අතර (දඬුවම මෙලොවෙහිම) තීන්දු කරනු ලබන්නට තිබුණි. තවද සැබැවින්ම මොවුන් එහි දැඩි සැකයෙහිම පසු වෙති. (46) කවරෙකු යහකම් කළේ ද එය ඔහුටමය. කවරෙකු පාපකම් කළේ ද එය ඔහුට එරෙහිවමය. නුඹගේ පරමාධිපති (තම) ගැත්තන්ට කිසිසේත් අපරාධ කරන්නෙකු නොවේ.

10) ඇතැම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් අල් කුර්ආනයේ ඇතැම් කොටස් අරාබි නොවන බසකින් පහළ වන්නට තිබුණි යැයි පැවසුවෝය. එයට පිළිතුරක් වශයෙන් මෙම වැකිය පහළ වූයේය. එනම් මෙය අරාබි නොවන බසකින් පහළ කළහොත් එවිට මෙය අරාබි බසින් පහළ විය යුතුයි යැයි පවසනු ඇත. මොවුන්ගේ ව්‍යාජ තර්කයට නිමාවක් නැත. යැයි මෙම වැකිය පැහැදිලි කරයි.

11) මොවුන් අල් කුර්ආන් විෂයෙහි අන්ධයන් මෙන් හා බිහිරන් මෙන් සිටි හේතුවෙන් ඇත සිට කැඳවනු ලබන්නන්ට කෙසේ ශ්‍රවණය කිරීමට නොහැකි ද එමෙන්ම ඔවුන්ට ද අල් කුර්ආනය තේරුම් ගැනීමට හෝ පිළිගැනීමට නොහැකි විය. එම නිසා මෙම ආයතයෙහි “ඇත ස්ථානයක සිට කැඳවනු ලබන්නෝ ඔවුන්ය” යන්නෙන් ඔවුන් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත.

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۖ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْبَامِهَا وَمَا تَحْبِلُ مِنْ أَنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ
 إِلَّا بِعِلْمِهِ ۖ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِيْنُ شُرَكَائِي ۖ قَالُوا اذْنُكَ ۖ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٢٤﴾ وَضَلَّ
 عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنَ مَحْيَصٍ ﴿٢٥﴾ لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ
 دُعَاءِ الْخَيْرِ ۗ وَإِنَّ مَسَّهُ الشُّرُفُ فَيَسُوقُ قَنُوطًا ﴿٢٦﴾ وَلَئِنْ أَدْقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرِّ آءِ
 مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِى ۗ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً ۗ وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ
 لَلْحُسْنَىٰ ۗ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِبِأَعْمَالِهِمْ ۗ وَلَنُنذِرَنَّهُمْ مِنَ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٧﴾

(47) (ලොව අවසන් වන) හෝරාවේ දැනුම යොමු කරනු ලබන්නේ ඔහු වෙතමය.¹² ඔහුගේ දැනුමෙන් තොරව පලතුරු එහි කෝෂවලින් පිට වන්නේ ද ස්ත්‍රියක් ගැබ් ගන්නේ ද ප්‍රසූත කරන්නේ ද නැත. ඔහු(අල්ලාහ්) '(නුඹලා මට ආදේශ කළ) මාගේ හවුල්කරුවන් කොහේ දැ?'යි ඔවුන්ව අමතන දින (සිහිපත් කරවූ. එවිට) "සැබැවින්ම (ඔබට හවුල්කරුවන් සිටින බවට පවසන) කිසිදු සාක්ෂි කරුවෙකු අප අතුරින් නොමැති බව අපි ඔබට දන්වන්නෙමු" යැයි ඔවුහු පවසති. (48) මෙයට පෙර (ලෝකික ජීවිතයෙහි) ඔවුන් (නැමදුම් කර) ඇයැදීමින් සිටි දැ ඔවුන්ගෙන් මුළා වන්නේය. තමන්ට කිසිදු ගැලවුම් මගක් නැතැ'යි ඔවුහු ස්ථීරව දැන ගනිති. (49) මිනිසා¹³ (මෙලොව) යහපත(ධනය හා වස්තූන්) පැතීමෙන් විඩාවට පත් නොවන්නේය. නමුත් ඔහුව යම් නපුරක් ස්පර්ශ කළේ නම් (එවිට ඔහු) අපේක්ෂා සුන් වූවෙකි. කළකිරීමට පත් වූවෙකි. (50) තවද ඔහුව ස්පර්ශ කළා වූ පීඩාවෙන් පසුව අපගෙන් වූ දයාව අප ඔහුට රස විඳීමට සැලසුවේ නම්, "මෙය මා සතුය. තවද (ලොව අවසන්) හෝරාව සිදුවන්නක් යැයි මම නොසිතමි. (එය සිදු වීමෙන් අනතුරුව) මාගේ පරමාධිපති වෙත නැවත මා යොමු කරවනු ලැබුවේ නම් සැබැවින්ම මට ඔහු අබියස යහපත ඇතැ"යි ඔහු සැබැවින්ම පවසනු ඇත. එබැවින් (විනිශ්චය දින) ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට ඔවුන් කළ දැ පිළිබඳව සැබැවින්ම අපි දන්වන්නෙමු. තවද සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ව දැඩි දඬුවමින් රස විඳීමට සලස්වන්නෙමු.-

12) පරමාන්ත දිනය පිළිබඳ සලකුණු හඳිස්සි සඳහන් වී ඇති නමුත් එහි නියමිත දිනය දන්නේ අල්ලාහ් පමණි. විශ්වයේ සිදුවන අල්ප දැයෙහි පවා දැනුම ඇති අල්ලාහ්ට පරමාන්ත දිනයේ දැනුම තිබීම යනු නුහුරු දෙයක් නොවේ.

13) මෙහි මිනිසා යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ප්‍රතික්ෂේපකයාවය. ප්‍රතික්ෂේපය නිසා මිනිසාට ඇති විය හැකි අයහ ගුණයන් මෙම ආයතයේ සඳහන් වී ඇත. එනම් ප්‍රතික්ෂේපය නිසා මිනිසා තණ්හාව ඇත්තෙකු හා ගුණමකුවෙකු වන්නේය.

وَإِذَا أَلْمَعْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَابَ جَانِبَهُ ۚ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُودُ عَاٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾
 سُرِّيهِمْ أَيْتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيئَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

-(51) තවද මිනිසාට අප දායාදයන් ප්‍රදානය කළ විට, (අපව) පිටුපා තම පැත්තට හැරී (අවනත වීමෙන්) දුරස්ථ යන්නේය. තවද ඔහුව නපුර ස්පර්ශ කළ විට (ඔහු) දීර්ඝ ප්‍රාර්ථනා කර (පිහිට පත)න්නෙකු වන්නේය. (52) (නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට) පවසනු. "මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය අල්ලාහ්ගෙන් (පහළ) වී පසුව නුඹලා එය ප්‍රතික්ෂේප කළේ නම් (එය පිළිනොගෙන සත්‍යයෙන්) දුරස් වූ මත හේදයක (නියැළී) සිටින ඔහුට වඩා දැඩි මුළා වූවෙකු කවරෙකු ද යන්න නුඹලා අවධානය කළෙහු ද?" (53) සැබැවින්ම මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය සත්‍යය යන්නෙන් ඔවුනට පැහැදිලි වන තෙක් (මුළු) විශ්වයෙහි ද ඔවුන් තුළ ද අපි අපගේ සංඥාවන් ඔවුනට පෙන්වන්නෙමු.¹⁴ සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි සාක්ෂි දරන්නාය යන්න (ඔවුනට) ප්‍රමාණවත් නොවූයේ ද? (54) දැන ගනු! සැබැවින්ම ඔවුහු ඔවුන්ගේ පරමාධිපති මුණගැසීම පිළිබඳව සැකයෙහිය. දැනගනු! සැබැවින්ම ඔහු සියලු දෑ පිළිබඳව සර්ව ප්‍රකාරයෙන් දැන සිටින්නාය.

14) මෙම ආයතයෙහි අර්ථය අල්ලාහ් මිනිසාට මෙතෙක් පෙන්වා ඇති දෑ පමණක් නොව, මින් මතු බොහෝ සංඥාවන් අල්ලාහ් මිනිසාට පැහැදිලි කරනු ඇත. එහෙයින් මිනිසා විශ්වයේ කරන විද්‍යාත්මක සොයා ගැනීම් ලොව විනාශ වන තෙක් ඇති වේ යන්නය.

42

سورة الشورى

සුරා අෂ් ෂුරා

(සමාලෝචනය)

42 සුරා අෂ් ෂුරා (සමාලෝචනය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 53 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۞ ۞ عَسَقَ ۞ كَذٰلِكَ يُوحٰى اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ اللّٰهُ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۞ ۞ لَهٗ
 مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ ۞ ۞ تَكٰدُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرٰنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 وَالْبَلٰىكَةُ یُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِنَّ وَ یَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِى الْاَرْضِ ۗ اِلَّا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ
 الرَّحِیْمُ ۞ ۞ وَالَّذِیْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهَا اَوْلِیَاءَ اللّٰهُ حَفِیْظٌ عَلَیْهِمْ ۚ وَمَا اَنْتَ عَلَیْهِمْ
 بِوَكِیْلٍ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) හා, මිමි. (2) අයින්. සින්. කාත්.¹ (3) (නබිවරය,) නුඹ වෙත ද නුඹට පෙර වූ අය වෙත ද ප්‍රඥාවන්ත සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් වහි* (දේව පණිවිඩය) දැන්වූයේ මෙලෙසය. (4) අහස්හි ඇති දෑ ද මිහිතලයේ ඇති දෑ ද ඔහු සතුය. තවද ඔහු අති උත්තරීතරය අති මහත් ය. (5) (අල්ලාහ්ගේ අති උත්තරීතරභාවය හේතුවෙන්) ඒවාට ඉහළින් අහස් පැළෙන්නට තැත් කරන්නාක් මෙන්ය. තවද මලක්වරුන්* ද තම පරමාධිපතිගේ ප්‍රශංසාවෙන් සුවිශුද්ධ කරමින් මිහිතලයේ සිටිනවුන්ට පාප ක්ෂමාව අයැදිති.² දැන ගනිමු. සැබැවින්ම අල්ලාහ්, ඔහුමය අති ක්ෂමාශීලී පරම කරුණාහරිත වන්නේ. (6) තවද ඔහු(අල්ලාහ්) හැර (අන් අය) භාරකරුවන් ලෙස ගත් අය කෙරෙහි ද සුරක්ෂකයා අල්ලාහ් ය. තවද (නබිවරය,) නුඹ ඔවුන්ට වගකිව යුත්තෙකු නොවන්නේය.-

1) මෙම සුරාවේ* 1 හා 2 ආයතයන්හි* වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.
 2) මිනිසා අල්ලාහ්ගේ සර්ව බලධාරිත්වය පිළිබඳව ප්‍රශංසා නොකළ ද අහසේ සිටින මලක්වරුන් අල්ලාහ්ව ප්‍රශංසා කරමින් සිටින්නෝය. ඔවුන් කෙතරම්ද යත් අහස පැළී යන තරම් අප්‍රමාණ සංඛ්‍යාවක් සිටින බව මෙම ආයතයෙන් අදහස් කරයි.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَمُرِّتِي فِي الْجَنَّةِ وَفَمُرِّتِي فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾ وَكَوَشَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ لَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۚ قَالَ اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذُكِرْتُمْ فِي اللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ كَيْسَ كَبِشْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

(7) තවද (මක්කාව වන නුඹගේ) මාතෘ භූමියට ද ඒ අවට සිටිනවුන්ට ද නුඹ අවවාද කරනු පිණිසත් කිසිදු සැකයක් නොමැති (විනිශ්චය සඳහා මැවුම්) රැස් කිරීමේ දිනය පිළිබඳව නුඹ අවවාද කරනු පිණිසත් අපි නුඹට මෙලෙස අරාබි බසින් වූ අල් ලාන් අනුභවය දන්වා සිටියෙමු. (ඔවුන්ගෙන්) පිරිසක් ස්වර්ගයෙහි ද තවත් පිරිසක් නිරයෙහි ද වෙති. (8) අල්ලාන් අභිමත කළේ නම්, ඔවුන්ව එකම (දහමක් අනුගමනය කරන) සමූහයක් ලෙස පත් කරන්නට තිබිණ. එනමුත් තමන් අභිමත කරන්නන්ව ඔහුගේ දයාව(යන ඉස්ලාමය)ට ඇතුළු කරයි. තවද (එදින) අපරාධකරුවන් වූ ඔවුන්ට භාරකරුවෙකු හෝ උදව්කරුවෙකු හෝ නැත. (9) එනමුත් ඔහු හැර වෙනත් භාරකරුවන් ඔවුන් ගත්තෝය. නමුත් අල්ලාන් වන ඔහුමය භාරකරු වන්නේ. තවද ඔහු මළවුන්හට ජීවය ලබා දෙන්නේය. තවද ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.

(10) “(ඉස්ලාමයෙහි) යම් විෂයක නුඹලා කුමක් පිළිබඳව මත හේද ඇති කර ගත්තෙහු ද එහි තීරණය අල්ලාන් වෙතය. ඔහුමය මාගේ පරමාධිපති වන අල්ලාන්. ඔහු මත සියල්ල මම භාර කළෙමි. තවද ඔහු වෙතම යොමු වෙමි.” (යැයි නබිවරය, පවසවු.) (11) (අල්ලාන්,) අහස් හා මිහිතලයේ නිර්මාපකයාය. ඔහු නුඹලා අතුරින් නුඹලාට යුගලයන් ද පශු කුලයට අයත් සතුන්ගෙන් යුගලයන් ද ඇති කළේය. එහි (යුගල වශයෙන් මැවීම තුළින්) නුඹලාව ව්‍යාප්ත කළේය. ඔහු මෙන් කිසිවක් නැත. තවද ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සර්ව නිරීක්ෂකය. (12) අහස්හි හා මිහිතලයේ යතුරු ඔහු සතුය. ඔහු අභිමත කරන අයට (ඇති තරම්) ජීවන සම්පත් විස්තීර්ණ කරන්නේය. තවද ඔහු (අභිමත කරන අයට) සීමා කරන්නේය. සැබැවින්ම ඔහු සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمَا
 مَوْسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الشُّرَكِيِّنَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ
 اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا
 جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِّى بَيْنَهُمْ ۚ
 وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾

(13) නූෂ්* දහමින් කවර දෙයක් පිළිබඳව ඔහු(අල්ලාහ්) උපදෙස් දුන්නේද එයම නුඹලාට ද ආගමික පිළිවෙත බවට ඔහු පත් කළේය. තවද (එම පිළිවෙත අල්ලාහ් වන) අප නුඹ වෙත වහී* පහළ කළ දෑ හා ඉබිරාහිම්* ද මුසාට* ද රූසාට* ද උපදෙස් දුන් දෑම ය. (එනම්) 'නුඹලා දහම ස්ථාපිත කරවු. එහි නුඹලා හේදහින්න නොවවු' යන්නයි. ආදේශ තබන්නන්ව නුඹ කවර දෙයක් වෙත කැඳවන්නෙහි ද එය ඔවුන් කෙරෙහි අසිරුතාවක් විය. අල්ලාහ් අහිමක කළ අයව තමන් වෙත තෝරා ගන්නේය. තවද කවරෙකු (යහමග පතා) යොමු වන්නේ ද ඔහුට (අල්ලාහ්) මග පෙන්වන්නේය.

(14) තවද (ප්‍රතික්ෂේපකයින්) තමන්ට දැනුම පැමිණීමෙන් පසුව තමන් අතර වූ ඊර්ෂ්‍යාවෙන් මිස ඔවුන් හේදහින්න වී නොගියෝය. තවද නියමිත කාලය දක්වා නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ වදනක් පෙරටු නොවූයේ නම්, ඔවුන් අතර තිත්දු කරනු ලබන්නට තිබුණි.³ තවද සැබැවින්ම ඔවුන්ගෙන් පසුව ධර්ම ප්‍රස්තකය උරුම කර දෙනු ලැබුවන් එහි සැක පිට සැකයෙහි පසු වෙති.-

3) මෙම ආයතයෙහි 'වදනක්' යන්නෙහි අදහස 'කලා කද්ඊ'* හෙවත් පූර්ව සැලසුම(දෙවය) වේ. මොවුනට දඬුවම විනිශ්චය දිනයෙහි අත්වන බව අල්ලාහ් විසින් 'කලා කද්ඊ' හි සඳහන් කර ඇත. එනම් මොවුන්ගේ දඬුවම විනිශ්චය දිනයේ අත් වේ යැයි 'කලා කද්ඊ'හි මා සඳහන් කර නොමැත්තේ නම් මොවුන්ට මෙලොවෙහි දීම දඬුවම් නියම කරනු ඇත යන්න මෙම ආයතයේ අදහසයි.

فَذَلِكَ فَادُمْ^ع وَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ^ع وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ^ع وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ^ع
 كِتَابٍ^ع وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ^ط اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ^ط لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ^ط لَا حُجَّةَ^ط
 بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ^ط اللَّهُ يَجْزِي بَيْنَنَا^ع وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ^ع
 بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ^ع وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
 ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَاتِ^ط وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾
 يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا^ع وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا^ع وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا
 الْحَقُّ^ط آلا إِنَّ الَّذِينَ يُبَارِزُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

- (15) (නබිවරය,) එබැවින් මේ (සත්‍ය මාර්ගය) වෙතට නුඹ ඇරයුම් කරවු. නුඹට අණ කරනු ලැබූ පරිදි ස්ථාවරව සිටිවු. ඔවුන්ගේ මනෝ ආශාවන් නුඹ අනුගමනය නොකරවු. “ධර්ම පුස්තකයෙන් අල්ලාහ් පහළ කළ දෑ මම විශ්වාස කළෙමි. තවද නුඹලා අතර යුක්තිය ඉටු කිරීම පිණිස මට අණ කරනු ලැබ ඇත්තෙමි. තවද අල්ලාහ් අපගේ පරමාධිපතිය. නුඹලාගේ ද පරමාධිපතිය. අපගේ ක්‍රියාවන් අපටය. නුඹලාගේ ක්‍රියාවන් නුඹලාටය. අප අතර ද නුඹලා අතර ද කිසිදු තර්කයක් නොමැත. (මතු ලොව) අල්ලාහ් අපව එක්රැස් කරවයි. තවද අවසානයේ යොමු වන ස්ථානය ඔහු වෙතමය” යැයි නුඹ පවසවු.

(16) තවද අල්ලාහ්ට (අවනත වීමට) ප්‍රතිචාර දෙනු ලැබුවායින් පසුව කවුරුත් ඔහු පිළිබඳ තර්ක කරන්නේ ද ඔවුන්ගේ තර්කය ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අඛියස නිෂ්ඵලය.⁴ ඔවුන් කෙරෙහි කෝපය ද ඔවුනට දැඩි දඬුවම ද ඇත.

(17) ධර්ම පුස්තකය(අල් කූර්ආනය) හා (යුක්තිය සඳහා වූ) තුලාව සැබෑ ලෙස පහළ කළේ අල්ලාහ් වන ඔහුමය. තවද එම (ලොව අවසන්) හෝරාව සම්පව තිබිය හැකි බවට නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (18) එය විශ්වාස නොකරන්නවුන් ඒ (මතු ලොව) පිළිබඳව ඉක්මන් වෙති. තවද විශ්වාස කළවුන් ඒ පිළිබඳව බියවන්නන් වෙති. තවද සැබැවින්ම එය සත්‍යය යැයි ඔවුහු දනිති. දැන ගනිවු, සැබැවින්ම එම (ලොව අවසන්) හෝරාව පිළිබඳව තර්ක කරන්නවුන් අන්ත නොමගෙහි පසු වෙති.-

4) එනම්, විනිශ්චය දිනයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ව්‍යාජ තර්කය වැරදි යැයි ඔවුන්ටම පැහැදිලි වනු ඇත.

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ
 الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
 نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَاءَ عُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
 لَفُضِّلَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَ
 هُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ ۚ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

-(19) අල්ලාෂ් තම ගැත්තන් සමග මෘදු ලෙස කටයුතු කරන්නාය. ඔහු අභිමත කළ අයට ජීවන සම්පත් ලබා දෙන්නේය. තවද ඔහු මහා ශක්තිවන්තය. අති බලසම්පන්නය.

(20) කවරෙකු මතු ලොව අස්වැන්න අපේක්ෂා කරන්නේ ද ඔහුගේ අස්වැන්නෙහි අපි ඔහුට අධික කරන්නෙමු. තවද කවරෙකු මෙලොව අස්වැන්න අපේක්ෂා කරන්නේ ද ඔහුට අපි එයින් දෙන්නෙමු. නමුත් මතු ලොවෙහි ඔහුට කිසිදු කොටසක් නොමැත. (21) එසේ නැතහොත් අල්ලාෂ් කවර දෙයක් පිළිබඳව අනුමැතිය ලබා නොදුන්නේ ද එවැන්නක් දහමෙහි පිළිවෙතක් බවට පත් කරන හවුල්කරුවන් ඔවුනට වෙත් ද? තීරණාත්මක (දඬුවමේ) වදන නොවූයේ නම්⁵ ඔවුන් අතර තීන්දු කරනු ලබන්නට තිබුණි. තවද සැබැවින්ම අපරාධකරුවන් වන ඔවුනට වේදනීය දඬුවමක් ඇත. (22) (එදින) අපරාධකරුවන් වූ ඔවුන් තමන් ඉපැයූ දැයින් බියවන්නන් ලෙස නුඹ දකිනු ඇත. තවද එය(විපාකය) ඔවුනට සිදුවන්නේමය. තවද විශ්වාස කර යහකම් කළවුන් ස්වර්ග මල් උයන්හිය. ඔවුනට ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අසල ඔවුන් පතන දෑ ඇත. මහත් භාග්‍යය වන්නේ එයමය.-

5) වැඩි විස්තර සඳහා 42:14 යන ආයතයන්හි පාද සටහන බලන්න.

ذٰلِكَ الَّذِي يُبَسِّمُ اللّٰهُ عِبَادَةَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۗ قُلْ لَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا
 اِلَّا الْمُوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى ۗ وَمَنْ يُّعْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزَدْ لَهُ فِيْهَا حُسْنًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٢٣﴾
 اَمْ يَقُوْلُوْنَ اِفْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا ۗ فَاِنْ يَّشَا اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ۗ وَيَسْمُ اللّٰهُ الْبٰطِلَ وَ
 يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ۗ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذٰتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَ
 يَعْفُوْا عَنِ السَّيِّئٰتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَ
 يَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۗ وَالْكَافِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿٢٦﴾

(23) විශ්වාස කොට යහකම් කළ තම ගැත්තන්ට අල්ලාහ් පවසන ශුභාරංචිය එයයි. (නබිවරය) “ඥාතිත්වයේ සෙනෙහස මිස ඒ වෙනුවෙන් කිසිදු කුලියක් නුඹලාගෙන් මම නොඉල්ලමි” යැයි පවසනු. ⁶ කවරෙකු (යම්) කුසලක් උපයන්නේ ද එහි යහපත ඔහුට අපි අධික කර දෙන්නෙමු. ⁷ සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලිය කුතිය අගය කර (ප්‍රතිඵල දෙන්නාය. (24) නැතහොත් “ මොහු(නබිවරයා) අල්ලාහ් කෙරෙහි අසත්‍යය ගෙනවේ යැයි ඔවුන් පවසන්නේ ද?” එබැවින් (නබිවරය) අල්ලාහ් අභිමත කරන්නේ නම් ඔහු නුඹගේ හදවතට මුද්‍රා තබනු ඇත. ⁸ තවද අල්ලාහ් (ඔවුන් පැවසූ එම) අසත්‍යය මකා දමා ඔහුගේ වදන් (නියෝගයන්) තුළින් සත්‍යය තහවුරු කරන්නේය. සැබැවින්ම ඔහු හදවත් තුළ ඇති දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (25) තවද තම ගැත්තන්ගෙන් පශ්චාත්තාපය පිළිගෙන අයහකම් වලට සමාව දෙන්නේ ඔහුමය. තවද ඔහු නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව දන්නේය. (26) තවද විශ්වාස කොට යහකම් කළවුන්ට (ඔවුන්ගේ ප්‍රාර්ථනාවට) ඔහු (අල්ලාහ්) පිළිතුරු දෙන්නේය. තවද තම ආශීර්වාදයෙන් ඔවුන්ට අධික කරන්නේය. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින් වන ඔවුන්ට දැඩි දඬුවමක් ඇත.

6) “ඥාතිත්වයේ සෙනෙහස” යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් බොහෝ අරාබිවරුන්ගේ ඥාතියෙකු වූහ. ඥාතින්ට ගරු කිරීම, ඔවුන්ව ආරක්ෂා කිරීම, ඔවුන්ව විශ්වාස කිරීම අරාබිවරුන්ගේ සිරිතකි. ඒ අනුව මෙම ආයතයේ අර්ථය ‘මාගේ දූත මෙහෙයුමට ඔබගෙන් මා කිසිදු කුලියක් නොඉල්ලමි. එනමුත් මා ඔබගේ ඥාතියෙකු බැවින් ඔබ අන් ඥාතින්ට පෙන්වන සෙනෙහස හෝ මා හට පෙන්වන්න’ යනුවෙනි.

7) යහකියා කළවුන්ට ඔවුන්ගේ යහ ක්‍රියාවට දෙනු ලැබිය යුතු ප්‍රතිඵලයට වඩා අධිකව අල්ලාහ් ඔවුන්ට පිරිනමන්නේය.

8) අකුරු නොදත් කෙනෙකු විසින් මෙම අල් කුර්ආනය දන්වනු ලැබීම එය අල්ලාහ් වෙතින් පැමිණි එකක් යන්නට මහත් වූ ප්‍රාතිභාර්යයකි. ව්‍යාජ දූතයකුගෙන් ප්‍රාතිභාර්යයක් අල්ලාහ් කිසි විටෙක ඇති නොකරයි. එහෙයින් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ව්‍යාජ දූතයෙකු නම් අල්ලාහ් ඔහුගේ සිතට මුද්‍රාවක් දමා ඔහු මෙම අල් කුර්ආනය කියවන්නට හෝ ඉඩ නොතබනු ඇත යන්න මෙම ආයතයෙහි අර්ථයයි.

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ
 خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ
 الْحَيِّدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ۗ وَهُوَ عَلَى
 جَعْمِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ
 كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾ وَ
 مِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنَّ يَسَاءَ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۗ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾ أَوْ يُوقِنُ أَنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفَى عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَ
 يَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٣٥﴾

(27) අල්ලාහ් තම ගැත්තන්ට ජීවන සම්පත් (එක වරම මුළුමනින්) විස්තීර්ණ කළේ නම්, ඔවුන් මිහිතලයේ සීමාව ඉක්මවා යනු ඇත. එනමුත් තමන් අභිමත කළ දෑ ප්‍රමාණයෙන් යුතුව පහළ කරන්නේය. සැබැවින්ම ඔහු තම ගැත්තන් පිළිබඳව අභිඥානවන්තය සර්ව නිරීක්ෂකය. (28) (වර්ෂාව පහළ වීම පිළිබඳව) ඔවුන් අපේක්ෂාහිට වීමෙන් පසුව වර්ෂාව පතිත කරන්නේ ඔහුමය. තවද ඔහු තම කරුණාව පතුරවන්නේය. තවද ඔහු භාරකරුය ප්‍රශංසාලාභීය. (29) තවද අහස් හා මිහිතලයේ මැවීම් ද ඒ දෙකෙහි ජීවීන් ව්‍යාප්ත කිරීම ද ඔහුගේ සංඥාවන් අතුරින්ය. තවද ඔහු අභිමත කරන විට ඔවුන්ව එක්රැස් කිරීමට ඔහු ශක්තිවන්තය. (30) කවර දුර්භාග්‍යයක් නුඹලාට ඇති වූයේ ද එය නුඹලාගේ අත් ඉපැයූ දෑ හේතුවෙනි. නමුත් ඔහු(අල්ලාහ්) බොහෝ දෑ නොසලකා හරින්නේය. (31) නුඹලා මිහිතලයේ (අල්ලාහ්ව) පරාජය කරන්නන් නොවන්නෙහුය. නුඹලාට අල්ලාහ් හැර භාරකරුවෙකු හෝ උදව්කරුවෙකු හෝ නොමැත. (32) තවද මුහුදෙහි කඳු මෙන් වූ යාත්‍රික නැව් ඔහුගේ සංඥාවන් අතුරින්. (33) ඔහු අභිමත කරන්නේ නම් සුළඟ නිසල කරනු ඇත. එවිට ඒ (මුහුද) මතු පිට (ඒවා වලනය නොවී) රැඳෙනු ඇත. සැබැවින්ම මෙහි දැඩි ඉවසිලිවන්ත හා අති කෘතවේදී සෑම කෙනෙකුටම සංඥා ඇත. (34) නැතහොත් ඔවුන් ඉපැයූ (පාපකාරී) දෑ හේතුවෙන් ඒවා (මුහුදුබත් කර) විනාශ කරනු ඇත. තවද ඔහු බොහෝ දෑ නොසලකා හරිනු ඇත. (35) තවද අපගේ සංඥාවන් (විෂයයෙහි) තර්ක කරන්නන් (අල්ලාහ්ගේ දඬුවමින්) තමන්ට කිසිඳු ගැලවුම් මගක් නැතැයි දැන ගනු ඇත.

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاءُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَكِنْ اتَّصَمَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴿٤٢﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٣﴾ وَلَكِنْ صَبَرُوا وَعَفَرُوا إِنَّ ذَٰلِكَ لَيْسَ عَزْمٌ الْأُمُورِ ﴿٤٤﴾

(36) එබැවින් කවර දෙයක් නුඹලාට දෙනු ලැබුවේද ඒවා මෙලොව ජීවිතයේ (තාවකාලික) වින්දනයකි. නමුත් විශ්වාස කර තම පරමාධිපති කෙරෙහි (සියල්ල) භාර කළවුනට අල්ලාහ් අබියස ඇති දෑ යහපතකි. සදා පවතින්නකි. (37) තවද ඔවුහු මහා පාපයන් හා අශික්ෂිත දැයින් වැළකෙති. තවද ඔවුහු කෝපයට පත් වූ විට සමාව දෙන්නන් වෙති. (38) තවද ඔවුන් තම පරමාධිපතිට ප්‍රතිචාර දක්වා සලාතය* ස්ථාපිත කොට ඔවුන්ගේ කරුණු ඔවුන් අතර සාකච්ඡා කරන්නන් ද වෙති. තවද අපි ඔවුනට ලබා දුන් දැයින් ඔවුහු වියදම් කරති. (39) තවද තමන්ට අපරාධයක් සිදු වූ විට ඔවුහු (සම ප්‍රතිදඬුවම් තුළින්) යුක්තිය පතති. (40) හානියක ප්‍රතිඵලය එවැනිම හානියකි. කවරෙකු සමාව දී සම්මුතියකට එළැඹෙන්නේ ද ඔහුගේ චේතනය අල්ලාහ් කෙරෙහිය. සැබැවින්ම ඔහු අපරාධකරුවන්ව ප්‍රිය නොකරයි. (41) තමන්ට සිදු වූ අපරාධයකට පසුව කවරෙකු (සමප්‍රතිචාරය තුළින්) යුක්තිය ලබන්නේ ද ඔවුන් කෙරෙහි කිසිදු වරදක් නොමැත. (42) සැබැවින්ම වරදක් ඇත්තේ ජනයාට අපරාධ කර යුක්තියෙන් තොරව මිහිතලයේ සීමාව ඉක්මවා යන්නන්ටය. වේදනීය දඬුවම ඇත්තේ ඔවුනටමය. (43) තවද කවරෙකු ඉවසිලිමත් වී සමාව දුන්නේ ද සැබැවින්ම එය ස්ථිර කරුණු අතුරින්ය.⁹-

9) **ෂරීෆා** පිළිවෙත අනුව අපරාධයකට සම ප්‍රතිදඬුවම් කිරීමේ අයිතිය තිබුණ ද එවන් අවස්ථාවන්හි දී ඉවසිලිවන්තව සමාව දීම උසස් ක්‍රියාවක් ලෙස සැලකේ. එබැවින් මෙම **ආයතයේ** ස්ථිර කරුණ වශයෙන් අදහස් කරනුයේ මෙම උසස් ක්‍රියාවයි. සමස්තයක් වශයෙන් **ෂරීෆා** පිළිවෙත ශ්‍රේෂ්ඨ මානුෂීය අගයන් මත ගොඩ නැගී ඇති බව මෙයින් පැහැදිලි වේ.

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَبِيلٍ ^ط وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ خَالِقٍ ^ط وَمَنْ يَنْزُلِ اللَّهُ بِكُفْرٍ ^ط فَكَانَ كَيْدًا ^ط وَمَنْ يَنْزُلِ اللَّهُ بِتَقْوَى ^ط فَكَانَ كَيْدًا ^ط وَمَنْ يَنْزُلِ اللَّهُ بِعَدْوٍ ^ط فَكَانَ كَيْدًا ^ط وَمَنْ يَنْزُلِ اللَّهُ بِإِيمَانٍ ^ط فَكَانَ كَيْدًا ^ط وَمَنْ يَنْزُلِ اللَّهُ بِكُفْرٍ ^ط فَكَانَ كَيْدًا ^ط وَمَنْ يَنْزُلِ اللَّهُ بِتَقْوَى ^ط فَكَانَ كَيْدًا ^ط وَمَنْ يَنْزُلِ اللَّهُ بِعَدْوٍ ^ط فَكَانَ كَيْدًا ^ط وَمَنْ يَنْزُلِ اللَّهُ بِإِيمَانٍ ^ط فَكَانَ كَيْدًا ^ط

-(44) තවද අල්ලාහ් කවරෙකු නොමග යවන්නේ ද එවිට ඔහුගෙන්(අල්ලාහ්ගෙන්) පසුව වෙනත් කිසිදු භාරකරුවෙකු ඔහුට නැත. (නබිවරය) අපරාධ කළවුන් දඬුවම දුටු කල්හි (මෙලොවට) හැරී යෑමේ මගක් ඇති දැයි ඔවුන් විමසනු නුඹ දකිනු ඇත.

(45) තවද (නිරා ගින්නට) ඔවුන් නිරාවරණය වූ විට අසරණ භාවයෙන් බියට පත් වූවන් ලෙසින් ඇස් කොනින් බලනු ඔබ දකිනු ඇත. "සැබැවින්ම අලාහවන්තයින් වන්නේ (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින තමන්ටත් තම පවුලටත් අලාහ හානි කර ගත්තවුන්මය" යැයි විශ්වාස කළවුන් පවසති. දැන ගනු, සැබැවින්ම අපරාධකරුවන් ස්ථාවර දඬුවමෙහිය. (46) තවද අල්ලාහ් හැර ඔවුන්ට උදව් කරන භාරකරුවන් කිසිවෙකු ඔවුන්ට නොමැත. තවද අල්ලාහ් කවරෙකු නොමග හැරියේ ද ඔහුට කිසිදු මගක් නැත. (47) අල්ලාහ්ගෙන් එහි කිසිදු හැරීමක් නොමැති දිනයක් පැමිණීමට පෙර නුඹලාගේ පරමාධිපති(ගේ කැඳවුමට) ප්‍රතිචාර දක්වවු. එදින නුඹලාට සැඟවීමට ස්ථානයක් නොමැත. තවද නුඹලාට (නුඹලාගේ පාපයන්ට හෝ දඬුවමට) කිසිදු පිටුපෑමක් නැත. (48) (නබිවරය,) ඔවුන් පිටුපෑමේ නම් එවිට නුඹව ඔවුන්ට ආරක්ෂකයෙකු ලෙස අපි නොඑව්වෙමු. (දේව පණිවිඩය) දැනුම් දීම මිස (බල කිරීම කෙරෙහි කිසිදු වගකීමක්) නුඹ කෙරෙහි නැත. සැබැවින්ම අපගෙන් වූ ආශිර්වාදයෙන් මිනිසාට භුක්ති විඳින්නට අප සැලැස්වූයේ නම් ඔහු එමගින් සතුටු වන්නේය. ඔවුන්ගේ අත් ඉදිරිපත් කළ දෑ හේතුවෙන් ඔවුන්ට යම් නසුරක් අත් වූයේ නම් එවිට සැබැවින්ම මිනිසා ගුණමකුවෙකු වෙයි.-

اللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَّا وَبَّيْهُ لِمَن يَشَاءُ
 الذُّكُورَ ﴿٣٩﴾ أُوذِيْرُوْهُمْ ذُكْرًا وَإِنَّا وَبَّيْهُ لِمَن يَشَاءُ عَقِيْبًا إِنَّهُ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٤٠﴾
 وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوحِيْ بِأَذْنِهِ
 مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيْمٌ ﴿٤١﴾ وَكَذٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِيْ
 مَا الْكُتُبُ وَلَا الْإِيْمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوْرًا نُّهْدِيْ بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
 لَتَهْدِيْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٢﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
 آٰلَ اللَّهِ تَصِيْرُ الْأُمُوْرِ ﴿٤٣﴾

- (49) අහස් හි හා මිහිතලයේ ආධිපත්‍යය අල්ලාහ් සතුය. ඔහු අභිමත කරන දෑ මවන්තේය. ඔහු අභිමත කරන අයට ගැහැනු(දරුව)න් තිළිණ කරයි. ඔහු අභිමත කරන අයට පිරිමි(දරුව)න් තිළිණ කරයි. (50) එසේ නොමැතිනම් පිරිමින් හා ගැහැනුන් වශයෙන් ඔවුනට ලබා දෙයි. ඔහු අභිමත කරන අයව වද බවට පත් කරයි. සැබැවින්ම ඔහු සර්ව ඥානීය සර්ව ශක්තිවන්තය.

(51) වහි* මගින් හෝ තිරයක පිටුපසින් සිට හෝ (මලක්වරුන්* අතුරින්) දූතයෙකු යැවීමෙන් හෝ මිස අල්ලාහ් තමන් සමග කතා කිරීමට කිසිදු මිනිසෙකුට (මගක්) නොවීය. ඔහු තමන් අභිමත කරන දෑ ඔහුගේ අනුමැතියෙන් වහි* (ලෙස) පහළ කරයි. සැබැවින්ම ඔහු උත්තරීතරය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (52) මෙලෙස අපගේ නියෝගයෙන් වූ ප්‍රාණය(අල් කුර්ආනය) අපි නුඹ වෙත හෙළිදරව් කළෙමු. ධර්ම පුස්තකය කුමක්ද යන්න හෝ ඊමානය(විශ්වාසය) කුමක් ද යන්න හෝ නුඹ දැන නොසිටියෙහිය. නමුත් අපගේ ගැත්තන් අතුරින් අප අභිමත කරන අයට එය(ධර්ම පුස්තකය) ආලෝකයක් බවට පත් කොට එමගින් යහමග පෙන්වන්නෙමු. සැබැවින්ම (නබිවරය.) නුඹ සෘජු මාර්ගය වෙත මග පෙන්වන්නෙහිම ය. (53) (එය) අහස්හි හා මිහිතලයේ දෑ කවරෙකු සතු වන්නේ ද එම අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයයි. දැන ගනු. සියලු කරුණු යොමු වන්නේ අල්ලාහ් වෙතම ය.

43

سورة الزّخرف

සුරා අZස් Zසුක්රූൻ

(රන් අලංකරණය)

හැඳින්වීම

මෙය මක්කාවේ පහළ වූ සූරාවකි.* ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ ව්‍යාජ තර්ක පිළිබඳව මෙම සූරාවේ සඳහන් වේ. ඒ අතුරින් 'දූතත්වය දෙනු ලැබිය යුත්තේ ධනවත් පුද්ගලයකුටයි' යන ඔවුන්ගේ මූලික තර්කය වැරදි යැයි මෙහි පෙන්වුම් කර ඇත. දූතත්වය හා ධනවත් බව අතර කිසිදු සම්බන්ධයක් නැත යැයි පෙන්වුම් කිරීම පිණිස නබි මූසා* ~~ඈ~~ තුමාගේ වෘත්තාන්තය ද කෙටියෙන් සඳහන් කර ඇත. මන්දයත් ෆිර්අවුන්* ධනවතෙකුට සිටිය ද නබි මූසා ~~ඈ~~ තුමාණන්ට නබිත්වය* හෙවත් දූතත්වය හිමි විය. එනමුත් අවසානයේ දී ෆිර්අවුන්ට ඔහුගේ ධන සම්පත් කිසිදු ඵලක් ඇති කළේ නැත. මෙම සූරාවෙහි අවසානයේ දී නබි ඊසා* ~~ඈ~~ තුමාගේ උසස් බව ගැන සඳහන් කර ඇත.

43 සුරා අZස් Zසුකරුල් (රන් අලංකරණය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 89 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

حَمْدًا ﴿٢﴾ وَ الْكِتٰبِ الْبُرْهٰنِ ﴿٣﴾ اِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِیًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٤﴾ وَاِنَّهٗ فِیْ اَمْرٍ
 الْكِتٰبِ لَدٰیۤنَا لَعَلٰی حَكِیْمٌ ﴿٥﴾ اَفَنْصَرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِیْنَ ﴿٦﴾
 وَاَنْتُمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِیِّیْ فِی الْاَوَّلِیْنَ ﴿٧﴾ وَمَا یَاْتِیْهِمْ مِنْ نَّبِیٍّ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨﴾
 فَاهْلَكْنَا اَسْدًا مِنْهُمْ بَطْشًا وَّ مَضٰی مَثَلُ الْاَوَّلِیْنَ ﴿٩﴾ وَلَیِّنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَّ
 الْاَرْضَ لَیْقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِیْزُ الْعَلِیْمُ ﴿١٠﴾ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمْ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّ جَعَلَ لَكُمْ
 فِیْهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١١﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) හා මිමි.¹ (2) පැහැදිලි ධර්ම පුස්තකය(අල් කුර්ආනය) මත දිවුරමින්. (3) නුඹලා අවබෝධ කර ගනු පිණිස සැබැවින්ම අපි එය(අල් කුර්ආනය) අරාබියෙන් පාරායනය කරන්නක් බවට පත් කළෙමු. (4) තවද සැබැවින්ම උත්තරීතර ප්‍රඥාවෙන් යුත් මෙ(ම අල් කුර්ආනය) අප අබියස ඇති මාතෘ පුස්තකයෙහි² ඇත. (5) (ප්‍රතික්ෂේපක) නුඹලා සීමාව ඉක්මවා ගිය පිරිසක්ව සිටින හෙයින් අප මෙම උපදෙස(අල් කුර්ආනය) නුඹලාගෙන් වළක්වා ගන්නෙමු ද? (6) තවද පෙර විසුවන් අතරට කොපමණ නබිවරුන්* අපි එව්වෙමු ද? (7) තවද කවර නබිවරයෙකු ඔවුන් වෙත පැමිණිය ද ඔවුන් ඔහුව සමච්චල් කරමින් සිටියා මිස නැත. (8) එබැවින් ඔවුනට වඩා බලවත් අය අපි දැඩි ග්‍රහණයකින් විනාශ කළෙමු. තවද පෙර විසුවන්ගේ උපමාව ගෙවී ගොස් හමාරය.

(9) තවද “අහස් හා මිනිතලය මැව්වේ කවුරුන් දැ?”යි ඔවුන්ගෙන් නුඹ විමසුවේ නම් “සැබැවින්ම ඒවා මැව්වේ අති බලසම්පන්න සර්වඥයාණන් (අල්ලාස්)යැ”යි ඔවුහු පවසති. (10) ඔහු නුඹලාට මිනිතලය යහනාවක් බවට පත් කළේය. තවද (ගමනාන්තය දක්වා) නුඹලා මග ලබා ගනු පිණිස නුඹලාට එහි මාර්ගයන් ද ඇති කළේය.-

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.
 2) මෙහි ‘මාතෘ පුස්තකය’ යනු අල්ලාස් අබියස ඇති ‘ලව්හුල් මහ්සුල්’* නම් සුරක්ෂිත සටහන් එලකයයි. වැඩි විස්තර සඳහා අරාබි පද මාලාව බලන්න.

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَ
 الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لَتَسْتَوُوا عَلَى
 ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُونَا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحٰنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَ
 مَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِن عِبَادٍ جُزْءًا ۖ إِنَّ
 الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بِنْتٍ وَأَصْفُكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾

(11) තවද ඔහු අහසින් ප්‍රමාණාත්මකව ජලය පහළ කළේය. පසුව එමගින් අපි (ගහ කොළ නොවැඩුණු) නැසී ගිය ප්‍රදේශයක් ප්‍රාණවත් කළෙමු. මෙලෙසය (විනිශ්චය දින මලවුන්) නුඹලා පිට කරනු ලබනුයේ. (12) තවද සියලු (දැති) යුගලයන් මැව්වේ ඔහුම ය. තවද නැව් හා සතුන් මගින් නුඹලා ප්‍රවාහනය කරන දෑ ඇති කළේ ඔහුම ය.³ (13, 14) (එය) නුඹලා (ගමන් කිරීම සඳහා) එහි පිට මත නැග අසුන් ගනු පිණිස ද පසුව නුඹලා ඒ මත නැග අසුන් ගත් විට නුඹලා “අපට මෙය වසඟ කර දුන් ඔහු සුවිශුද්ධ ය. අපි මේ සඳහා හැකියාව ඇත්තන් නොවූයෙමු. තවද සැබැවින්ම අපි අපගේ පරමාධිපති වෙත හැරෙන්නන් වන්නෙමු” යැයි පවසමින් නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ දායාදයන් සිහිපත් කරනු පිණිස ද වේ.

(15) නමුත් (මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් වන) ඔවුහු ඔහුගේ(අල්ලාහ්ගේ) ගැත්තන්ගෙන් කොටසක් (වන මලක්වරුන්ව*), ඔහු(ගෙන් කොටසක් බව)ට ආරෝපණය කළෝය.⁴ සැබැවින්ම මිනිසා පැහැදිලි ගුණමකුවෙකි. (16) එසේ නම් ඔහු මැවූ දැයින් ගැහැනු දරුවන් ඔහු ගනිමින් නුඹලාට පිරිමි දරුවන් තෝරා දුන්නේ ද!-

3) මෙම ආයතනයන් දෙකෙන් ප්‍රවාහන ක්‍රම දෙකක් පිළිබඳව සඳහන් වේ. පළමුව අල්ලාහ් විසින් සෘජුවම මැවූ ඔටුවන් අශ්වයින් බූරුවන් වැනි පශු කුලයට අයත් සතුන් අදහස් කෙරෙන අතර දෙවනුව අල්ලාහ් විසින් මවන ලද අමුද්‍රව්‍ය භාවිත කරමින් අල්ලාහ් විසින් මිනිසාට දෙන ලද බුද්ධිය උපයෝගී කර ගනිමින් ඔහු විසින් නිර්මාණය කරන ලද නැව්, ගුවන් යානා හා වාහන ආදිය අදහස් කෙරේ. මෙම ප්‍රවාහන ක්‍රම දෙකම අල්ලාහ්ගේ නිර්මාණයන් බැවින් මේවා හි ගමන් කරන විට මෙම ප්‍රාර්ථනාව උසුරීම ඉස්ලාමීය පිළිවෙතක් වේ.

4) මෙම ආයතනය ඉස්ලාමීය ප්‍රතිපත්තියට පටහැණි කරුණු තුනකට පිළිතුරක් ලෙස පහළ වී ඇත. පළමුවැන්න අල් කුර්ආනය පහළ කරනු ලැබූ යුගයේ ජීවත් ව සිටි මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයන් මලක්වරුන්ව අල්ලාහ්ගේ සංයුතියෙන් කොටසක් වූ ඔහුගේ දියණියන් බවට වැරදි ප්‍රකාශයක් කරමින් සිටියෝය. දෙවැන්න එම මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයන් දියණියන් පිළිකල් කළ ද අල්ලාහ්ට දියණියන් ඇති බවට සමච්චල් කරමින් සිටියෝය. තෙවැන්න මෙසේ මලක්වරුන්* දියණියන් යැයි පැවසීම මගින් මලක්වරුන් ස්ත්‍රී පාර්ශවයට අයත් බව සඳහන් කර ඇත. නමුත් ඔවුන් එසේ නොවේ.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوْ مِنَ يَنْشُؤُا
 فِي الْحُلِيِّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ
 إِنَاثًا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ ۖ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا
 عَبَدْنَاهُمْ ۖ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ
 فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكِنُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثِرِهِمْ
 مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قُرْآنٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا
 وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثِرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

- (17) තවද ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකු මහා කරුණාහරිතයාණන්ට උපමා කළ දැ(ගැහැනු දරුවන් තමාට උපත ලැබීම) පිළිබඳව තමාට ශුභාරංචි දෙනු ලැබූ විට ඔහු දුකට පත්ව ඔහුගේ මුහුණ කළු පැහැ වනු ඇත. (18) එසේ නම් කවුරුන් ආහරණ වලින් (අලංකාර කර) වඩනු ලබන හා විවාදයෙහි කරුණු පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කළ නොහැකි තත්වයේ සිටින ඔවුන්ව ද (එනම් ගැහැනු දරුවන්ව ද? අල්ලාහ් දරුවන් ලෙස ගත යුත්තේ). (19) තවද මහා කරුණාහරිතයාණන්ගේ ගත්තන් වන මලක්වරුන්ව* ගැහැනුන් ලෙස ඔවුහු සැලකූහ. ඔවුන්ව(මලක්වරුන්ව) මවනු ලැබීම ඔවුහු බලා සිටියෝ ද? ඔවුන්ගේ (මේ අසත්‍යය) සාක්ෂිය සටහන් කරනු ලැබ ඔවුන් (විනිශ්චය දිනයෙහි) විමසනු ලබන්නෝය. (20) “මහා කරුණාහරිතයාණන් (වන අල්ලාහ්) අභිමත කළේ නම් අප ඔවුන්ව නොනමදින්නට තිබුණ” යැයි ඔවුහු පැවසූහ. මේ පිළිබඳව කිසිදු දැනුමක් ඔවුනට(ආදේශකයින්ට) නැත. ඔවුන් (අනුමාන කරන) බොරු ගොතන්නන් මිස නැත. (21) එසේ නොමැති නම්, අප ඔවුනට මෙ(ම අල් කුර්ආන)යට පෙර ධර්ම ප්‍රස්තකයක් පිරිනැමුවෙමු ද? පසුව ඔවුන් (මලක්වරුන්ව නැමදීමට සාක්ෂියක් ලෙස) එය ග්‍රහණය කර ගත්තන් වූයේ ද? (22) නොඑසේය. “ සැබැවින්ම අපි අපගේ මුතුන් මිත්තන් එක් පිළිවෙතක සිටිනු දුටුවෙමු. තවද සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ගේ පිය සටහන් මත මග පෙන්වනු ලැබුවන් වන්නෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසූහ. (23) තවද මෙලෙසමය, නුඹට පෙර යම් නගරයක ප්‍රධානීන් “ සැබැවින්ම අපි අපගේ මුතුන් මිත්තන් එක් පිළිවෙතක සිටිනු දුටුවෙමු. තවද සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ගේ පිය සටහන් පිළිපදින්නන් වෙමු” යැයි පැවසුවා මිස අවවාද කරන්නෙකු(නබිවරයෙකු*) අපි එහි නොයැව්වෙමු.

قُلْ أَوْ كُفِّرْتُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ
 ﴿٢٤﴾ فَانظُرْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ
 وَقَوْمِِ إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً
 بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَ
 رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا
 نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقُرَيْتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾

(24) “නුඹලාගේ මුතුන් මිත්තන් කවර දෙයක් මත සිටිනු නුඹලා දුටුවේද එයට වඩා යහ මගක් නුඹලා වෙත මම ගෙන ආවත් (නුඹලා පෙර වූ දැයම පිළිපදින්නේ) ද?” යැයි ඔහු විමසුවේය. “කවර දෙයක් සමග නුඹලා එවනු ලැබුවේද සැබැවින්ම අපි එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වන්නෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසූහ. (25) එබැවින් අපි (දඬුවම් කර) ඔවුන්ගෙන් පළිගත්තෙමු. එම නිසා (අපගේ රසුල්වරුන්වි*) අසත්‍යය කරන්නන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැ? යි නුඹලා බලවු.

(26, 27) “මාව මැවූ (අල්ලාස් වන) ඔහු හැර සැබැවින්ම මම නුඹලා නමදින දැයින් නිදොස් වෙමි. එබැවින් සැබැවින්ම ඔහු මට මග පෙන්වනු ඇතැ” යි **ඉබ්රාහිම්*** තම පියාට ද තම ජනයාට ද පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).

(28) ඔවුන් (**ඉබ්රාහිම්**ගේ පිළිවෙතට) නැවත යොමු වනු පිණිස ඔහු(අල්ලාස්) ඔහුගේ පරපුරට සදාතනික ප්‍රකාශයක් බවට (ඔහු පැවසූ) එ(ම ප්‍රකාශ)ය පත් කළේය. (29) නමුත් ඔවුන් වෙත සත්‍යය(අල් කුර්ආනය) ද පැහැදිලි කරන රසුල්වරයා* ද පැමිණෙන තෙක් ඔවුන්ට හා ඔවුන්ගේ මුතුන් මිත්තන්ට මම ප්‍රීතියෙන් භුක්ති විඳිමට සැලසුවෙමි. (30) (නමුත්) සත්‍යය ඔවුන් වෙත පැමිණි විට “මෙය හූනියමකි. තවද සැබැවින්ම අපි මෙය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වෙමු.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (31) මෙම **අල් කුර්ආනය** දෙනුවරින් ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයෙකුට පහළ කරනු ලැබිය යුතු නොවේ දැ’ යි ඔවුහු විමසූහ.⁵

5) මෙයින් අදහස් කෙරෙන්නේ මක්කා සහ තාගුල් යන නගරයන් දෙක ය.

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۗ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا
بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ۗ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْعَلُونَ
﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِبَنِيكَ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ
فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُورًا عَلَيْهَا يُتَنَزَّلُ الْمَلَكُوتُ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا
وَإِنْ كُلُّ دَلِيلٍ لِّمَا مَتَّعْنَا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۗ وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

- (32) නුඹගේ පරමාධිපතිගේ කරුණාව (වූ නබිත්වය*) බෙදා දෙන්නේ ඔවුන් ද? මෙලොව ජීවිතයේ ඔවුන්ගේ ජීවන පහසුකම් ඔවුන් අතර බෙදා දුන්නේ අපම ය. ඔවුන්ගෙන් ඇතැමෙකු ඇතැමෙකුව (අවශ්‍යතාවන් සඳහා) වසඟ කර ගනු පිණිස අපි ඔවුන්ගෙන් ඇතැමෙකු ඇතැමෙකුට වඩා තරාතිරම් වලින් උසස් කළෙමු. තවද ඔවුන් (මෙලොව) රැස් කරන දැට වඩා නුඹේ පරමාධිපතිගේ කරුණාව අති ශ්‍රේෂ්ඨ ය. ⁶ (33) (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අප කළ දායාදය දැක ප්‍රතික්ෂේප නොකළ අනෙකුත්) ජනයා (ප්‍රතික්ෂේපිත) එකම සමූහයක් ලෙස වීමක් නොවන්නේ නම් කරුණාහරිතයාණන් (වන අල්ලාස්)ව ප්‍රතික්ෂේප කරන අයට ඔවුන්ගේ නිවෙස් හි වහල් ද ඔවුන් නැග යන පිය ගැටපෙළ ද රිදියෙන් අපට සලස්වන්නට තිබුණි. (34) තවද ඔවුන්ගේ නිවෙස්හි දොරවල් හා ඔවුන් හාත්සි වන ඇඳන් ද (රිදියෙන් අපට සලස්වන්නට තිබුණි.) (35) (එපමණක් නොව, මේ සියල්ල) රන් අලංකරණ වලින් වුවද (අපට සලස්වන්නට තිබුණි.) මේවා සියල්ල මෙලොව ජීවිතයේ (තාවකාලික) භුක්ති විඳීමක් මිස නැත. තවද බිය හක්තිකයින්ට නුඹගේ පරමාධිපති අබියස මතු ලොව (සදාතනික සම්පත්) ඇත්තේය.⁷

6) මෙහි 'කරුණාව' යන වචනයෙහි අදහස නබිත්වයයි. මෙම වැකියෙන් පවසන්නේ අල්ලාස්ගේ බැල්මෙන් කිසිදු වටිනාකමක් නැති මෙලොවේ සම්පත් මැවුම් අතර බෙදා දීම පවා මිනිසුන්ට යුතු හෝ හැකි කාර්යයක් ව නොතිබිය දී මේ සියල්ලට වඩා ඉතා උතුම් වූ නබිත්වය කවුරුන් හට ලබා දිය යුත්තේ ද යන්නෙහි මොවුන්ට කුමක් කිව හැක්කේ ද යනුවෙනි.

7) ලොවේ සම්පත් අල්ලාස් ඉදිරියේ අල්ප දෙයක් වශයෙන් වුවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට පවා එය සීමිත ව දෙනු ලැබ ඇත. මන්දයත් ඔවුන්ට මෙම වටිනාකමක් නොමැති ලෝකික වස්තූන් බෙහෙවින් පිරිනැමුවේ නම් ඊමාන් හෙවත් විශ්වාසයේ දුර්වලතා ඇත්තෝ එම වස්තූන් වලට ආකර්ෂණය වී ඔවුන් ද ප්‍රතික්ෂේපකයින් විය හැකි නිසාවෙනි. මෙසේ නොමැති නම් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ඉහත ආයතයන්හි සඳහන් වී ඇති අයුරින් අසීමිත ව අල්ලාස් පිරිනමන්නට තිබිණ.

මෙම ආයතය තුළින් පැහැදිලි වන තවත් කරුණක් නම් ලොවේ වස්තූන්ට කිසිදු වටිනාකමක් නැති බව සහ එසේ එහි වටිනා කමක් තිබේ නම් එය අධික ව ලබන්නන් වනුයේ අල්ලාස්ගේ දූතයින් වේ යන්නයි. මෙය ද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ තර්කයට පිළිතුරකි.

وَمَنْ يَّعْسُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقِيْضْ لَهُ شَيْطٰنًا فَهُوَ لَهُ قَرِيْنٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهُتَدُوْنَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰى اِذَا جَاءَنَا قَالِ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْبَشَرٰتِيْنَ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ اَنْكُمۡ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسَبِّحُ الضَّمۡ اَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٠﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُّنتَقِمُوْنَ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيْكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَاِنَّا عَلِيْمُهٗمُ مُّقْتَدِرُوْنَ ﴿٤٢﴾

(36) කවරෙකු කරුණාහරිතයාණන්ගේ උපදෙස(අල් කුර්ආනය) පිටුපාන්තේද අපි ඔහුට **ෂෙයිතාන්*** කෙනෙකු නියම කරන්නෙමු. එබැවින් ඔහු ඔහුට සම්පතයෙකු වෙයි. (37) තවද ඔවුන් තමන් යහමග ලද්දන් යැයි අනුමාන කරමින් සිටිය දී සැබැවින්ම ඔවුහු(ෂෙයිතාන්වරුන්) ඔවුන්ව (යහ) මාර්ගයෙන් වළක්වති. (38) අවසානයේ ඔහු (විනිශ්චය දින) අප වෙත පැමිණ (ෂෙයිතාන් දෙස බලා) “අහෝ! මා අතර හා නුඹ අතර බටහිර වල් දෙකක් තරම් වූ දුරක් තිබුණේ නම් (මැනවි.) (නුඹ මට) නපුරු මිතුරෙකි.” යැයි පවසයි. (39) නුඹලා අපරාධ කළ හෙයින් නුඹලා දඬුවමෙහි හවුල්කරුවන් වීම එදින නුඹලාට කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් ඇති නොකරන්නේමය.⁸

(40) එබැවින් (නබිවරය,) නුඹ බිහිරාට අසන්නට සලස්වන්නෙහි ද? නැතහොත් අන්ධයාට හා පැහැදිලි නොමගෙහි සිටින්නාට මග පෙන්වන්නෙහි ද? (41) පසුව අප (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට දඬුවම් කිරීමට පෙර) නුඹව (මරණයට පත් කර මෙලොවින්) ඉවත් කරන්නේ නම් එවිට සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ගෙන් (මතු ලොව) පළිගන්නන් වන්නෙමු. (42) නැතහොත් අප ඔවුන්ට ප්‍රතිඥා දුන් දැ(දඬුවම) සැබැවින්ම අපි නුඹට (මෙලොවෙහිම ගෙන හැර) පෙන්වන්නෙමු. මන්දයත් සැබැවින්ම අපි ඔවුන් කෙරෙහි (දඬුවම් කිරීමට) ශක්තිය දරන්නන් වන්නෙමු.⁹-

8) පාපතරයින් බොහෝ දෙනෙකු නිරයේ දඬුවම් විදිනු ඇත. ලොවෙහි අපහසුතාවක සිටිය දී එකිනෙකා තමන් අතර සැනසිලි වදන් පවසා ගැනීම තුළින් ඔවුන්ගේ සිතට මද සැනසිල්ලක් දැනේ. නමුත් නිරයේ ඔවුන් එකට සිටිය ද ඔවුන් එකිනෙකා අතර සැනසිලි වදන් පවසා නොගන්නා අතර එසේ සැනසිලි වදන් පවසා ගත්තත් එයින් කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් අත් කර නොගනී. යන්න මෙම **ආයතයේ** අරුතයි.

9) මෙය **නබි මුහම්මද්*** † කුමාණන්ට එක් සැනසිලි **ආයතයකි.*** එනම් ඔහුගේ වගකීම **අල්ලාහ්ගේ** පණිවිඩය මිනිසාට සැල කර සිටීම මිස ඔවුන් එය පිළිගැනීම හෝ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ඔහුගේ භාරයේ ඇති දෙයක් නොවේ. තවද කවුරුන් උඩගුකමින් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද ඔවුන්ට **නබි මුහම්මද් †** කුමාණන් ජීවතුන් අතර සිටිය දී හෝ ඔහුගේ නික්ම යාමෙන් පසුව හෝ **අල්ලාහ්** දඬුවම් පමුණුවනු ඇත.

فَاسْتَمْسِكْ بِالْأَيْدِي أَيُّ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ
 وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ
 الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي
 رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ
 آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۚ وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّحِرُ
 ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عِهْدَ عِنْدَكَ ۖ إِنَّا لَنُؤْتِيهِمْ مِنْ دُونِ ۚ إِنَّا لَنُؤْتِيهِمْ مِنْ دُونِ ۚ إِنَّا لَنُؤْتِيهِمْ مِنْ دُونِ ۚ
 يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾

- (43) සැබැවින් නුඹ වෙත වහි* ලෙස පහළ කරනු ලැබූ දෑ ග්‍රහණය කර ගනිමු. සැබැවින්ම නුඹ සෘජු මාර්ගයෙහිය. (44) තවද සැබැවින්ම මෙය නුඹ ද නුඹගේ පිරිසට ද (ගෞරවය කරන) උපදෙසකි. නුඹලා (එය නිසි ලෙස අනුගමනය කළා දැ?යි) මතු ප්‍රශ්න කරනු ලබනු ඇත. (45) (නබිවරයා,) කරුණාහරිතයාණන්(අල්ලාහ්) හැර නැමදුම් කරනු ලබන වෙනත් දෙව්වරුන් අපි පත් කළෙමු දැ?යි නුඹට පෙර අප යැවූ අපගේ රසුල්වරුන්ගෙන්* නුඹ විමසවු. ¹⁰

(46) සැබැවින්ම අපගේ සංඥාවන් ලබා දී මුසාව* අපි ශිර්අවුන්* හා ඔහුගේ ප්‍රධානීන් වෙත එව්වෙමු. එවිට “සැබැවින්ම මම විශ්වයේ පරමාධිපතිගේ රසුල්වරයා වෙමි” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (47) අපගේ සංඥාවන් ඔවුන් වෙත ඔහු ගෙන ආ විගස ඒ හේතුවෙන් ඔවුහු සිනාසුණෝය. (48) කිසිදු සංඥාවක්, එයට පෙර (අප ගෙනහැර පෑවා) වූ දැයට(සංඥාවට) වඩා ප්‍රබල වූවක්ව මිස ඔවුනට අප ගෙනහැර පෑවේ නැත. ඔවුන් නැවත (සත්‍යය වෙත) යොමු වනු පිණිස අපි ඔවුන්ව දඬුවම් කළ ග්‍රහණය කළෙමු. (49) (එවිට) ඔවුහු (මුසාට) “හුනියම්කරුව! (නුඹව අප විශ්වාස කළේ නම් අපගේ දඬුවම ඉවත් කරන බවට) නුඹගේ පරමාධිපති නුඹත් සමඟ කළ ගිවිසුමට අනුව අප වෙනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කරවු. (එසේ කළේ නම්) සැබැවින්ම අපි යහමග ලබන්නන් වන්නෙමු” යැයි පැවසුවෝය. (50) (මුසාගේ ප්‍රාර්ථනාවෙන් පසුව) ඔවුන්ගෙන් අප දඬුවම ඉවත් කළ විට ඔවුන් (තමන්ගේ පොරොන්දුව) කඩ කළෝය.-

10) මෙම ආයතයේ නබි මුහම්මද්* † කුමාට ‘පෙර වූ රසුල්වරුන්ගෙන්* විමසවු’ යැයි පවසා ඇත්තේ ‘ඉස්රා රාත්‍රියේ’ සියලු නබිවරුන්ව හමු වූ මොහොතේ විමසීම පිළිබඳව ය. ‘ඉස්රා රාත්‍රිය’ පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 17:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي^ع
 أَفَلَا تَتَّبِعُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ ﴿٥٢﴾ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٣﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ
 عَلَيْهِ أَسْرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَايِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٤﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَطَاعُوهُ^ط
 إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٥٥﴾ فَلَمَّا اسْفُوتْنَا اتَّقِنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَقْنَاهُمْ أَجْعَعِينَ ﴿٥٦﴾
 فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ
 يَصِدُّونَ ﴿٥٨﴾

-**(51)** ෆිරඅඩුන් තම ජනයා අමතා මෙසේ පැවසීය. "මාගේ ජනයිනි, ඊජිප්තු රාජායේ පාලන බලය මා සතු නොවේ ද? තවද මෙම ගංගාවෝ මට පහළින් ගලා බසිති. නුඹලා (එය) අවධානය නොකළෙහු ද? **(52)** මෙම නීච හා පැහැදිලිව කතා කළ නොහැකි ඔහුට(මූසාට) වඩා මම ශ්‍රේෂ්ඨ නොවන්නෙමි ද? **(53)** (මොහු රසුල්වරයෙක් නම්) රනින් වූ වළලු මොහුට දෙනු ලැබිය යුතු නොවේ ද? එසේ නොමැති නම් මොහු සමග මලක්වරුන් සාහකයන් ලෙස පැමිණිය යුතු නොවේ ද?"¹¹ **(54)** ඔහු තම ජනයාව (රවටමින්) අඥානයිත් බවට පත් කළේය. එබැවින් ඔවුහු ඔහුට(ෆිරඅඩුන්ට) අවනත වූවෝය. සැබැවින්ම ඔවුන් පාපතර පිරිසක් වූහ. **(55)** ඔවුහු අප(ගේ නබිවරයා)ව කෝපයට පත් කළ විට ඔවුන්ගෙන් අපි පළිගත්තෙමු. එබැවින් ඔවුන් සියල්ලන්වම අපි ගිල්වූයෙමු. **(56)** එබැවින් අපි ඔවුන්ව (විනාශ වී) ඉකුත් වූවන් බවට හා පසු පැමිණෙන්නන්ට උදාහරණයක් බවට පත් කළෙමු.

(57) (නබිවරයා) මර්යම්ගේ* පුත් (ඊසාව* ඔහුගේ ජනයා දෙව් කෙනෙකු ලෙස ගැනීම) පිළිබඳව උපමා වශයෙන් පවසනු ලැබූ විගස නුඹගේ ජනයා ඒ පිළිබඳව (සමච්චල් කරමින්) සිනාසුණෝය.-

11) එකල රජවරුන් තවත් රජවරයෙකු වෙත දූතයෙකු යවන්නේ නම් ඔහුට රනින් වූ වළලු දී ඔහු සමග තවත් සාහකයන් යැවීම සිරිතක් විය. නබි මූසා* කුමා ද අල්ලාහ්ගේ දූතයෙක් නම් ඔහු ද මෙලෙස රනින් වූ වළලු දෙනු ලැබ අල්ලාහ්ගේ මලක්වරුන් සමග පැමිණිය යුතු නොවේ දැ?යි ෆිරඅඩුන් සමච්චල් කළේය.

وَقَالُوا الْهَيْئَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا
 عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ وَكُتِبَ عَلَيْكُمُ الْمَقْتُلُ وَلَمَّا قُتِلَ إِبْرَاهِيمُ إِذْ كَانَ مِنَ الْمُرْتَدِّينَ لَقِيَناهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ ۚ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأِنَّهٗ لَشَدِيدٌ ﴿٦١﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأِنَّهٗ لَشَدِيدٌ ﴿٦٢﴾

-(58) තවද අපගේ දෙව්වරුන් ශ්‍රේෂ්ඨ ද? නැතහොත් ඔහු(ඊසා ශ්‍රේෂ්ඨ) ද? යනුවෙන් ඔවුහු ඇසුවෝය.¹² වාදයක් වශයෙන් මිස ඔවුහු තුඹට මෙය උපමා නොකළෝය. ඇත්තෙන්ම ඔවුන් වාද කරන පිරිසකි. (59) ඔහු(ඊසා) අප (නබිත්වය*) දායාද කළ හා ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ට උපමාවක් ලෙස¹³ පත් කළ ගත්තකු මිස නැත. (60) තවද අපි අහිමක කරන්නේ නම් තුඹලා තුළින්ම මලක්වරුන්ව මිහිතලයෙහි (තුඹලා වෙනුවෙන්) ප්‍රතිස්ථාපනය කරන්නන් ලෙස පත් කර ඇත්තෙමු.¹⁴ (61) තවද සැබැවින්ම ඔහු(ඊසා නැවත පැමිණීම) එම හෝරාව(පරමාන්ත දිනය) පිළිබඳව වූ සලකුණකි.¹⁵ එබැවින් ඒ පිළිබඳව කිසිසේත්ම තුඹලා සැක නොකරවු. තවද මා(ගේ විධානයන්) පිළිපදිවු. සෘජු මාර්ගය මෙයයි. (62) ඡෙයිතාන්* (සෘජු මගින්) තුඹලාව වැළැක්විය නොයුතුමය. සැබැවින්ම ඔහු තුඹලාවට පැහැදිලි සතුරෙකි.-

12) "සැබැවින්ම තුඹලා ද අල්ලාහ් හැර තුඹලා නමදින දැ(ව්‍යාජ දෙව්වරුන්) ද නිරයේ ඉන්ධන වන්නේය."(අල් කුර්ආන් 21:98) යන වැකිය පහළ වූ විට "ඊසා* ඤා තුමාටද මිනිසුන් නැමදු හෙයින් ඔහු ද නිරයට ඇතුළු වනු ඇත." යැයි ඇතැම් මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් සමච්චලයෙන් පැවසුවෝය. ඇත්තෙන්ම මෙම තර්කය වැරදිය. මන්දයත් මෙම ආයතයේ යථාර්ථය කවුරුන් තමන්ව නමදින මෙන් අණ කළේ ද ඔවුන් පමණි. එසේ බැලූ කළ ඊසා ඤා තුමා කිසිවිටෙක හෝ තමාව නමදින මෙන් පවසා නැත. එහෙයින් ඔහුව මෙම වැකියේ සමන්ධ කර තර්ක කිරීම නිෂ්ඵල කර්කයකි.

13) මෙහි උපමාව යනුවෙන් අදහස් වන්නේ මර්යම්ගේ* පුත් නබි ඊසා(ජේසුස්) ඤා තුමාව පියෙකු නොමැතිව පතිවත් මවකගෙන් මෙලොවට බිහි කිරීමේ අල්ලාහ්ගේ බලය පෙන්වුම් කිරීමේ ප්‍රාතිහාර්යය යි.

14) නබි ඊසා ඤා තුමා පියෙකු නොමැතිව උපන් හෙයින් ඔහුව දෙවියෙකු යැයි යුදෙව්වන් සැලකුවෝය. ඕනෑම දූතයෙකුගේ නබිත්වය තහවුරු කිරීම පිණිස ඔවුන්ට මු:ජ්:සා හෙවත් ප්‍රාතිහාර්යයන් ලබා දීම අල්ලාහ්ගේ පිළිවෙතකි. ඒ අයුරින් ඊසා ඤා තුමා පියෙකු නොමැතිව උපත ලැබීම ඔහුගේ මු:ජ්:සා හෙවත් ප්‍රාතිහාර්යයක් පමණි. නබි ආදම්* ඤා තුමා මව්පියන් දෙදෙනාම නොමැතිව උපත ලැබීම මෙයටත් වඩා ඉමහත් ප්‍රාතිහාර්යයකි. ඔහු ද අල්ලාහ්ගේ එක් දූතයෙකු පමණි. මෙම ආයතයෙන් පවසන්නේ ඒ සියල්ල අල්ලාහ්ගේ ප්‍රාතිහාර්යයන් බව හා ඔහු අහිමක කළේ නම් මෙයටත් වඩා ඉමහත් ලෙස මිනිසාගෙන් මලක්වරුන්ව උපදවන්නට සැලසුම් කළ ද එය ඔහුගේ ප්‍රාතිහාර්යයක් මිස අන් කිසිවක් නොවන බවයි.

15) පරමාන්ත දිනය සමීප වන විට නබි ඊසා ඤා තුමා ලොවට නැවත පැමිණේ. එහෙයින් ඔහු පරමාන්ත දිනයේ පෙර නිමිත්තකි.

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ
 فِيهِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝٦٣ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
 ۝٦٤ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْيَوْمِ ۝٦٥ هَلْ
 يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝٦٦ الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ
 لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۝٦٧ يُعْبَادُ لَا حَوْفَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَخَرُّونَ ۝٦٨
 الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝٦٩ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۝٧٠
 يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَفَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَالْكَوَابِ ۚ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَكْدُرُ الْأَعْيُنُ ۚ وَ
 أَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝٧١

-(63) ඊසා පැහැදිලි සාධක ගෙන ආ විට “සැබැවින්ම මම නුඹලාට ප්‍රඥාව දැගෙන නුඹලා කවර දෙයක් තුළ මත හේද ඇති කර ගත්තේද ඉන් සමහරක්¹⁶ මම නුඹලාට පැහැදිලි කරනු පිණිස නුඹලා වෙත ආවෙමි. එබැවින් නුඹලා අල්ලාස්ට බිය හක්කිමක් වඩු. මටම අවනත වඩු.” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (64) සැබැවින්ම අල්ලාස්මය මාගේ පරමාධිපති හා නුඹලාගේ පරමාධිපති වන්නේ. එබැවින් නුඹලා ඔහුට නැමදුම් කරවු. සෘජු මාර්ගය මෙයයි. (65) එවිට (ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ගෙන් විවිධ) කණ්ඩායම්, ඔවුන් අතර (ඊසා* පිළිබඳව) මත හේද ඇති කර ගත්තේය. එබැවින් අපරාධ කළවුනට වේදනාත්මක දිනයේ දඬුවම හේතුවෙන් විනාශයයි! (66) ඔවුන් නොහැඟෙන්නන්ව සිටිය දී අනපේක්ෂිතව (ලොව අවසන්) හෝරාව ඔවුනට පැමිණීම මිස (වෙනත් කිසිවක්) ඔවුන් බලාපොරොත්තු වන්නෝ ද? (67) (මෙලොව පාපකම්හි) මිතුරන් එදින ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකු තවත් සමහරෙකුගේ සතුරන් වෙති. නමුත් බිය හක්කිකයින් මිස. (68, 69) (එදින) “අපගේ සාධක විශ්වාස කර අවනත වන්නන්ව සිටියා වූ මාගේ ගැත්තනි, අද දින නුඹලාට කිසිදු බියක් නැත. නුඹලා දුකට පත් වන්නේ ද නැත. (70) නුඹලා හා නුඹලාගේ භාර්යාවන් ප්‍රීති ප්‍රමෝදයෙන් ස්වර්ගයට පිවිසෙවු.” (යැයි අල්ලාස් ප්‍රකාශ කරයි.) (71) රනින් වූ පාත්‍ර ද ගුරුලේක්තු ද ඔවුන් වටා ගෙන යනු ලැබේ. තවද නෙන් පිනවන සිත් සතුටු කරවන දෑ එහි ඇත. තවද නුඹලා එහි සදාතනිකයෝ වෙති.-

16) ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන් අතර බොහෝ මතභේද තිබුණි. නමුත් මෙහි ‘ඇතැම් මතභේද’ යනුවෙන් අදහස් වන්නේ ඔවුන් කවරාකය වෙනස් කිරීම තුළින් ඔවුන් අතර ඇති වූ මතභේදයන් පිළිබඳව ය.

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا
 تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ
 مُبْسُوتُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَنَادُوا يَبْنُكَ لِيَقْضِ عَلَيْنَا
 رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ مُكْشُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِرِهْونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ
 أَرْمُوا أَمْرًا فَآنَا مُبْرَمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سَمْعَهُمْ وَنَجْهتُهُمْ ۚ بلى وَرُسُلْنَا
 لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَكْدٌ ۖ فَاِنَّا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ ﴿٨١﴾

-(72) නුඹලා කරමින් සිටී (යහ) දෑ හේතුවෙන් නුඹලාට උරුම කරනු ලැබූ ස්වර්ගය එයයි. (73) නුඹලා අනුභව කරන බොහෝ පලතුරු නුඹලාට එහි ඇත. (74) (එහෙත්) සැබැවින්ම (පාපතර) වැරදිකරුවන් නිරයේ දඬුවමෙහි සදාකනිකයින්ය. (75) ඔවුන්ගෙන් (දඬුවම) ලිහිල් කරනු නොලැබේ. තවද ඔවුන් එහි අපේක්ෂා භංගතයින්ය. (76) තවද අපි ඔවුනට අපරාධ නොකළෙමු. එනමුත් ඔවුන්මය අපරාධකරුවන්ව සිටියේ. (77) ඔවුහු (නිරයේ භාරකාර මලක්වරයා*) අමතා "ම මාලික්! නුඹේ පරමාධිපති අප කෙරෙහි (මරණය) තීරණය(ක් ලෙස) ලබා දෙන්නවා! යැයි පවසති. (නමුත්) සැබැවින්ම නුඹලා (මෙහිම) රැඳී සිටින්නන් යැයි ඔහු පවසයි. (78) 'සැබැවින්ම අපි නුඹලා වෙත සත්‍යය ගෙන ආවෙමු. එනමුත් නුඹලාගෙන් බහුතරය සත්‍යය පිළිකුල් කළවුන් යැ'(යි ඔවුනට පවසනු ලැබේ.) (79) (නබිවරය, ඔබට විරුද්ධව) ඔවුන් යම් කරුණක් කුමන්ත්‍රණ කරන්නෝ ද? එසේ නම් සැබැවින්ම අපි ද (එයට විරුද්ධව) සැලසුම් කරන්නන් වෙමු. (80) නැතහොත් සැබැවින්ම අපි ඔවුන්ගේ රහස්‍යයන් හා ඔවුන්ගේ රහස්‍ය සාකච්ඡාවන් සවන් නොදෙන්නෙමු යැයි ඔවුහු සිතන්නෝ ද? එසේ නොව (සියල්ල) සටහන් කරන අපගේ දූතයෝ(මලක්වරුන්*) ඔවුන් අතර වෙති. (81) (නබිවරය,) පවසවු "කරුණාභාරිතයාණන්ට පුතෙකු වෙන් නම් එවිට (ඔහු) නැමදුම් කරන්නන්ගෙන් පළමුවැන්නා මම වෙමි."¹⁷ -

17) මෙම ආයතය 'අල්ලාස්ට පුතෙකු නැත' යන්න ප්‍රතික්ෂේප කිරීම පිණිස නබි මුහම්මද්* † කුමාණන් උපකල්පිතව පැවසූ ප්‍රකාශයකි. සිදු විය නොහැකි දෑ උදාහරණයට භාවිත කිරීම අල් කුර්ආනයේ බොහෝ ස්ථානයන්හි දැක ගත හැකිය. අල් කුර්ආන් 7:40 හි මෙසේ සඳහන් වී ඇත. "තවද ඉදිකටු සිදුරෙන් ඔවුවෙකු ඇතුළු වන තෙක් ස්වර්ගයට ඔවුහු නොපිවිසෙති." මෙයින් අදහස් කරන්නේ ඔවුන් කිසි විටෙක ස්වර්ගයට නොපිවිසෙන බවයි. මෙලෙසම ඉහත ආයතයෙහි අදහස් අල්ලාස්ට පුතෙකු වීම කිසිවිටෙක සිදු විය නොහැකි දෙයක් යනුවෙනි.

سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَحْضُوْا وَيَلْعَبُوْا
 حَتّٰى يَلْقَوُا يَوْمَهُمُ الَّذِى يُوعَدُوْنَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِى فِى السَّمَآءِ اِلٰهُ وَّفِى الْاَرْضِ اِلٰهُ وَهُوَ
 الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبٰرَكَ الَّذِى لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ وَعِنْدَهٗ
 عِلْمُ السَّاعَةِ ۗ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَلْبِكُ الَّذِى يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ
 شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِلٰهُ فَاَنْتَ يُفْكُوْنَ
 ﴿٨٧﴾ وَقِيْلَهٗ يٰرَبِّ اِنَّ هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ فَاَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ ۗ فَسَوْفَ
 يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٩﴾

- (82) අහස් හි හා මිහිතලයේ පරමාධිපති වූ අර්ෂහි* පරමාධිපති ඔවුන් වර්ණනා කරන (අසත්‍යය) දැයින් පිවිතුරුය. (83) එහෙයින් ඔවුනට ප්‍රතිඥා දෙනු ලබන ඔවුන්ගේ දිනය ඔවුන් හමු වන තුරු අර්ථ ශූන්‍ය කතාවන්හි නියැලීමට හා කෙළිලොල්හි නිරත වීමට ඔවුන්ව නුඹ අත් හැර දමවු. (84) අහසෙහි නැමදුමට සුදුස්සා ද මිහිතලයෙහි නැමදුමට සුදුස්සා ද ඔහුමය. තවද ඔහු සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. සර්වඥය. (85) තවද අහස්හි ද මිහිතලයෙහි ද ඒ දෙක අතර ඇති දැහි ද ආධිපත්‍යය හිමි ඔහු උත්කෘෂ්ටය. (ලොව අවසන්) හෝරාවෙහි ඥානය ඇත්තේ ඔහු අබියසය. තවද නුඹලා (මරණින් මතු) නැවත යොමු කරනු ලබන්නේ ඔහු වෙතමය. (86) තවද ඔහු(අල්ලාහ්) හැර ඔවුහු කවරෙකු (දෙව්වරුන් ලෙස) කැඳවන්නෝද ඔවුන් (තව කෙනෙකු වෙනුවෙන්) රෙකමදාරු වීමට හැකියාව නොලබන්නෝය. නමුත් තමන් (කළ සාක්ෂියෙහි යථාර්ථය) දැන සිටියදී සත්‍යය කෙරෙහි සාක්ෂි පැවසූ අය මිස.¹⁸ (87) (නබිවරය,) ඔවුන්ව(එම ව්‍යාජ දෙව්වරුන්ව) මැව්වේ කවරෙකු දැ? යි නුඹ (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ගෙන් විමසුවේ නම් ‘අල්ලාහ්’ යැයි සැබැවින්ම ඔවුහු පවසන්නෝය. එසේ නම් (අල්ලාහ්ව පමණක් නැමදීමෙන්) ඔවුන් හරවනු ලබනුයේ කොහිට ද? (88) (විනිශ්චය දින) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම මොවුන් විශ්වාස නොකරන පිරිසකි” යන ඔහුගේ(නබිවරයාගේ) ප්‍රකාශය (අල්ලාහ් දන්නේය). (89) එබැවින් (නබිවරය, ඔවුන්ට) නුඹ සලාම්* යැයි පවසා ඔවුන් ව නොසලකා හරිවු. එවිට ඔවුන් මතු(ලොව) දැන ගනු ඇත.

18) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් කවරෙකුට තම දෙව්වරුන් ලෙස පත් කර ගත්තේද ඔවුන්ට එම ප්‍රතික්ෂේපකයින් වෙනුවෙන් අයැදීමට කිසිඳු හැකියාවක් නැත. තවද එලෙස නැමදීමට ලක් වූවන් අතුරින් කවුරුන් වචනික භාවයෙන් තොරව අල්ලාහ්ගේ ඒකීයත්වය විශ්වාස කර එය සාක්ෂි දැරුවේද ඔවුන්ට අල්ලාහ්ව පමණක් විශ්වාස කළ අය වෙනුවෙන් අයැදීමේ හැකියාව ඇත. උදාහරණ ලෙස නබි උජ්ජෙයිර් ෫෫ තුමා, නබි ඊසා(පේසු) ෫෫ තුමා හා මලක්වරුන්ව දැක්විය හැක.

44

سورة الدخان

සුරා අද් දුඃහාන්

(දුමාරය)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාව* පහළ වූයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අවවාදයක් ලෙසිනි. අල්ලාන් ඔවුන්ට නියඟයක් ඇති කර කුසගින්න හේතුවෙන් ඔවුන්ට මුළු අහස් තලයම දුමාරක් මෙන් පෙනුණි. එසමයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතර සිට අබු සුෆ්‍යාන්, මෙම නියඟය ඉවත් වීමට අල්ලාන්ගෙන් අයැදින මෙන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගෙන් ඉල්ලා සිට එසේ එය ඉවත් වුවහොත් ඔවුන් සියල්ල ඉස්ලාමය වැලඳ ගනු ඇත. යැයි පොරොන්දු වූයේය. පසුව නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් එසේ ප්‍රාර්ථනා කර නියඟය ඉවත් වූ නමුත් ඔවුන් පොරොන්දුව කඩ කර ඉස්ලාමය වැලඳ නොගත්තෝය. මෙම සිද්ධිය මෙම සූරාවෙහි 10 - 16 ඇති ආයතයන්හි සඳහන් වී ඇත.

44 සුරා අද් දුභාන් (දුමාරය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 59 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۞ ۞ وَ الْكِتٰبِ الْبُرْهٰنِ ۞ ۞ اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ فِیْ لَیْلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِیْنَ ۞ ۞ فِیْهَا
 یُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِیْمٍ ۞ ۞ اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِیْنَ ۞ ۞ رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ اِنَّهُ هُوَ
 السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ۞ ۞ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِیْنَ ۞ ۞ لَا اِلٰهَ
 اِلَّا هُوَ یُعِیْ وَيُیْتِیْتُ رَبُّكُمْ وَ رَبُّ اَبَآئِكُمُ الْاَوَّلِیْنَ ۞ ۞ بَلْ هُمْ فِیْ شَكٍّ یَّلْعَبُوْنَ ۞ ۞
 فَارْتَقِبْ یَوْمَ تَأْتِی السَّمٰوٰتُ دُخٰنًا مُّبِیْنٍ ۞ ۞

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) හා, මිමි.¹ (2) පැහැදිලි ධර්ම ප්‍රස්තකය(අල් කුර්ආනය) මත දිවුරමින්. (3) සැබැවින්ම අපි එය භාග්‍යමත් රාත්‍රියක පහළ කළෙමු. සැබැවින්ම අපි (එමගින්) අවවාද කරන්නන් වූයෙමු. (4, 5) තීක්ෂණාත්මක සෑම කරුණක්ම අපගෙන්ම වූ නියෝගයක් අනුව එ(ම රාත්‍රියෙහි) නිර්ණය කරනු ලැබේ.² (එමෙන්ම) සැබැවින්ම අපි (රසුල්වරුන්ව*) එවන්නන්ව ද සිටියෙමු. (6) (මෙය) නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ දයාවක් වශයෙනි. සැබැවින්ම ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය. (7) නුඹලා ස්ථීර ලෙස විශ්වාසිකයින් නම් අහස්හි ද මිනිතලයෙහි ද ඒ දෙක අතර වූ දැති ද පරමාධිපති (ඔහු)ය. (8) ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. ඔහු ජීවය දෙන්නේය. තවද මරණයට පත් කරන්නේය. (ඔහු) නුඹලාගේ පරමාධිපති ද පෙර විසූ නුඹලාගේ මුතුන් මිත්තන්ගේ පරමාධිපති ද වේ. (9) නමුත් (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් (විනිශ්චය දිනය පිළිබඳව) සැකයෙහි (ගිලි) කෙළිලොල් කරමින් සිටිති.

(10) එබැවින් (නබිවරය,) අහස පැහැදිලි දුමාරය ගෙන එන දිනය අපේක්ෂා කරවු.-

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

2) මෙහි සඳහන් වී ඇති රාත්‍රිය නම් 'ලයිලතුල් කද්ර්' රාත්‍රියයි. එය ඉස්ලාමීය වන්දු මාසයන්ට අනුව රමළාන් මස උදා වනු ඇත. අවුරුද්දක කාලයක් තුළ දී සිදු වන සියලු කරුණු එක් එක් මලක්වරුන්ගේ භාරයට අල්ලාහ් විසින් දෙනු ලබන්නේ මෙම රාත්‍රියෙහි ය.

يُغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ أَلَيْسَ لِيَوْمِهِمُ
 الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٤﴾ إِنَّا
 كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿١٦﴾
 وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ أَنْ أَذُوا إِلَىٰ آلِي عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي
 لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾

(11) එය ජනයාව ආවරණය කරයි. මෙය වේදනීය දඬුවමකි.³ (12) (එම දඬුවම ඔවුන් වෙත පැමිණියේය. එවිට ඔවුන්) “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, මෙම දඬුවම අපගෙන් ඉවත් කරනු මැනව! සැබැවින්ම අපි විශ්වාසිකයින් වන්නෙමු” (යැයි පැවසුවෝය). (13) පැහැදිලි කරන රසුල්වරයෙකු* ඔවුන් වෙත පැමිණ (මෙම දඬුවම පිළිබඳව අවවාද කර) හමාර වී තිබිය දී (නැවත) උපදෙස් කිරීම ඔවුනට කෙසේ (ප්‍රයෝජන) වන්නේ ද! (14) (දඬුවම පැමිණි) පසුව ද ඔවුන් (අතුරින් සමහරුන්) ඔහුගෙන්(රසුල්වරයාගෙන්) පිටුපා ගොස් “(ඔහු වෙත කෙනෙකු විසින් කුර්ආනය) උගන්වනු ලැබූ උන්මත්තකයෙකි” යැයි පැවසුවෝය. (15) සැබැවින්ම අපි (එම) දඬුවම ස්වල්ප(කාල)යකට ඉවත් කරන්නන් වන්නෙමු. (ඉන්පසුව ද) සැබැවින්ම නුඹලා (පෙර තත්ත්වයටම) නැවත හැරෙන්නන් (වන්නෙහු)ය. (16) (එබැවින්) අපි දැඩි ග්‍රහණයකින් ග්‍රහණය කරන දින(බද්‍ර යුද දින)⁴ සැබැවින්ම අපි පළිගන්නන් වන්නෙමු.

(17) තවද මොවුනට පෙර ෆිර්අවුන්ගේ* පිරිස ද අපි පිරික්සුමට ලක් කළෙමු. ඔවුන් වෙතට ද ගෞරවනීය රසුල්වරයෙකු (වන මුසා*) පැමිණියේය. (18) (ඔහු ෆිර්අවුන් හා පිරිස අමතා මෙසේ පැවසුවේය.) “අල්ලාෂ්ගේ ගැත්තන්ව (ඉස්රාෆීල්ගේ* දරුවන්ව) මා වෙත භාර දෙවු.⁵ සැබැවින්ම මම නුඹලාට විශ්වාසනීය රසුල්වරයෙක් වෙමි. (19) තවද නුඹලා අල්ලාෂ්ට එරෙහිව ගර්වයට පත් නොවවු. සැබැවින්ම මම නුඹලාට පැහැදිලි සාධකයක් ගෙන ආවෙමි.

3) ආයතන් අංක දහයෙහි සඳහන් වී ඇති ‘අහස දුමාරය ගෙන එන දිනය’ යන්නෙහි අදහස ප්‍රතික්ෂේපකයින් නියඟයෙන් පීඩා විදි හෙයින් කුසගින්නෙන් අහස දුමාරයක් මෙන් ඔවුනට පෙනුණි. මෙම ආයතයේ ‘දඬුවම’ යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ ඔවුනට ඇති වූ නියඟයයි.
 4) බද්‍ර යුද්ධය පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:123 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.
 5) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:103-141, 10:90, 20:78 හා 26:63 යන ආයතයන් බලන්න.

وَأَنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُؤُنَا إِنَّا لِلَّهِ أَذِلَّةٌ وَأَن تَكُونُوا كَالْعِزَابِ الْمُرْتَجِفِينَ يُحْبَسُونَ فِيهَا وَأَن يُسْقَوْا فِيهَا مَاءً غَدِيقًا إِنَّا نَعْتَدُ لِلْكَافِرِينَ أَجْرًا عَظِيمًا وَنُعَذِّبُهُم بِالْحَرْقِ أَوْ بِالطَّبَعِ أَوْ جَذَبًا مِّنْ جَنَّتٍ وَوَعْدُ نَحْنُ الْمُوفُونَ وَنُعَذِّبُهُم بِالْحَصْبِ الَّذِي يَخْرِقُ الْحَصَىٰ وَيَخْرِقُ الْحَصَىٰ فَسَأَلَ بَعِيدًا لِّيَلَّاحَ إِنَّا كُنتُمْ مُتَّبِعُونَ وَإِذْ تَرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ كَمْ تَرَكَوْا مِنْ جَنَّتٍ وَوَعْدُ نَحْنُ الْمُوفُونَ وَنُعَذِّبُهُم بِالْحَصْبِ الَّذِي يَخْرِقُ الْحَصَىٰ وَنُعَذِّبُهُم بِالْحَصْبِ الَّذِي يَخْرِقُ الْحَصَىٰ فَسَأَلَ بَعِيدًا لِّيَلَّاحَ إِنَّا كُنتُمْ مُتَّبِعُونَ وَإِذْ تَرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ كَمْ تَرَكَوْا مِنْ جَنَّتٍ وَوَعْدُ نَحْنُ الْمُوفُونَ وَنُعَذِّبُهُم بِالْحَصْبِ الَّذِي يَخْرِقُ الْحَصَىٰ وَنُعَذِّبُهُم بِالْحَصْبِ الَّذِي يَخْرِقُ الْحَصَىٰ فَسَأَلَ بَعِيدًا لِّيَلَّاحَ إِنَّا كُنتُمْ مُتَّبِعُونَ

(20) තවද නුඹලා මට ගල් ගසා ඝාතනය කිරීමෙන් මාගේ පරමාධිපති හා නුඹලාගේ පරමාධිපති(වන අල්ලාහ්)ගෙන් මම සැබැවින්ම රැකවරණය පතමි.⁶ (21) නුඹලා මා විශ්වාස නොකළේ නම් නුඹලා මා (හිංසා නොකර) අත හැර යවු.” (22) පසුව (ඔහු ඔවුන්ගේ විෂයෙහි කලකිරුණු විට) “සැබැවින්ම මොවුන් වැරදිකාර පිරිසක් (හෙයින් මොවුන්ගෙන් මා ආරක්ෂා කරනු මැනව!)” යැයි ඔහු තම පරමාධිපති වෙත ප්‍රාර්ථනා කළේය. (23) එවිට අල්ලාහ් ඔහුගේ ප්‍රාර්ථනාව පිළිගත්තේය.) “එබැවින් නුඹ මාගේ ගැත්තන්ව රාත්‍රියෙහි කැටුව යවු. සැබැවින්ම නුඹලා (ගිරිඅවුන් විසින්) ලුහුබදිනු ලබන්නන් යැ”(යි පැවසුවේය.)⁷ (24) තවද (ඔවුන් මුහුද එතර කළ පසු මුසා දෙබෑ වූ මුහුද එක් කිරීමට පැතු විට) “මුහුද දෙබෑ වී නිශ්චල වූ තත්ත්වයේම අතහැර දමවු. සැබැවින්ම ඔවුන් ගිලෙන සේනාවකි.” (යැයි අල්ලාහ් පවසා ඔවුන්ව ගිල් වූයේය.) (25, 26, 27) ඔවුන්(ගිරිඅවුන් හා ඔහුගේ සමූහය) කෙතරම් නම් උයන්, උල්පත්, ගොවිබිම්, ගෞරවනීය ස්ථාන, හා තමන් භුක්ති විඳිමින් සිටි සුබෝපභෝගී සම්පත් අත හැර ගියෝ ද (28) (ඔවුන්ගේ අවසානය ඇති වූයේ) මෙලෙසය ඒවා අපි තවත් පිරිසකට උරුම කර දුන්නෙමු. (29) ඔවුන් වෙනුවෙන් අහස හා මිහිතලය හඬා වැලපුණේ නැත. තවද (ගිල්වනු ලැබූ අවස්ථාවේ දී) ඔවුනට අවකාශය දෙනු ලැබුවත්ව නොසිටියෝය. (30, 31) සැබැවින්ම අපි ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ව අවමානය ගෙන දෙන දඬුවමින් එනම් ගිරිඅවුන්ගෙන් මුදවා ගත්තෙමු. සැබැවින්ම ඔහු සීමාව ඉක්මවා යන්නන් අතුරින් වූ ගර්චාත්විතයෙකු විය.-

6) නබි මුසා* කුමා ගිරිඅවුන්ට හා ඔහුගේ පිරිසට පැහැදිලි සාධකයන් ගෙන හැර දැක්වූ අවස්ථාවේදී ඔවුහු එය පිළිනොගෙන නබි මුසා කුමාට ගල් ගසා මරණ බවට තර්ජන එල්ල කළෝය. එවිට නබි මුසා කුමා අල්ලාහ් අබියස ආරක්ෂාව පතා මෙලෙස ප්‍රාර්ථනා කළේය.

7) මුහුද එතර කිරීම පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 26:52-68 දක්වා ඇති ආයතයන් බලන්න.

وَلَقَدْ اخْتَرْنَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَآتَيْنَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِنُشْرَيْنِ ﴿٣٥﴾ فَآتُوا
 بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهْمُ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ
 إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادِنَا ﴿٣٩﴾ مَا
 خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْعَلِينَ
 ﴿٤١﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾ إِلَّا مَنْ رَجِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ
 الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ ﴿٤٤﴾ طَعَامُ الْآثِمِينَ ﴿٤٥﴾

(32) සැබැවින්ම ලෝවැසියන්ට ඉහළින් අපි (ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ගෙන් වූ) ඔවුන්ගෙන් සමහරුන්)ව දැනුවත්වම⁸ (නබිත්වය* සඳහා) තෝරා ගත්තෙමු. (33) තවද පැහැදිලි පරීක්ෂාවන් ඇති සාධකයන් අපි ඔවුන්ට පිරිනැමුවෙමු.

(34) සැබැවින්ම (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුහු මෙසේ පවසති. (35) "අපගේ මුල් මරණය මිස (අපට මතු ලොව සම්බන්ධ) වෙනත් කිසිවක් නැත. තවද අපි නැවත නැගිටවනු ලබන්නන් ද නොවෙමු. (36) එබැවින් (නැවත නැගිටවනු ලැබේ යැයි පැවසීමෙහි) නුඹලා සත්‍යවාදීන් නම් අපගේ මුතුන් මිත්තන්ව (නැවත) ගෙන එවු." (37) (නබිවරය,) මොවුන් ශ්‍රේෂ්ට ද? එසේ නොමැති නම් කුබ්බාගේ⁹ ජනයා හා ඔවුන්ට පෙර විසුවන් (ශ්‍රේෂ්ඨ) ද? අපි ඔවුන්ව ද විනාශ කළෙමු. සැබැවින්ම ඔවුහු වැරදිකරුවන් වූවෝය. (38) අහස් ද මිහිතලය ද ඒ දෙක අතර ඇති දෑ ද අපි කෙළිලොල් කරන්නන් ලෙස නොමැව්වෙමු. (39) අපි සත්‍යය සඳහා මිස ඒ දෙක නොමැව්වෙමු. එනමුත් ඔවුන්ගෙන් බහුතරය (ඒ බව) නොදනිති. (40) සැබැවින්ම විනිශ්චය දිනය ඔවුන් සියලු දෙනාගේම (නැවත හැරීමට වූ) නියමිත වේලාවය. (41) එදින බැඳියාව ඇත්තෙකු තවත් බැඳියාව ඇත්තෙකුට කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් ඇති නොකරන්නෝය. තවද ඔවුහු උදවු කරනු නොලබන්නෝය. (42) (නමුත්) අල්ලාස් කරුණාව දැක් වූ අය මිස. සැබැවින්ම ඔහු අති බලසම්පන්නය කරුණාහරිතය. (43) සැබැවින්ම zසක්කුම්* නම් (කටු) ගස, (44) පාපහරයින්ගේ ආහාරය වේ.-

8) ඔවුන්ව තෝරා ගැනීමට හේතුව එසමයෙහි අල්ලාස්ව විශ්වාස කළවුන් ලෙස සිටියේ ඔවුන් පමණි.

9) 'කුබ්බා' යනු හිමියර් ගෝත්‍රික රජෙකි. තවද ඔහු නබිවරයෙකු හෝ දැහැමි පුද්ගලයෙකු යනුවෙන් ද සඳහන් වී ඇත.

كَالهٰلِ يُعْلِيٰ فِي الْبَطُوْنِ ﴿٣٥﴾ كَعَلِي الْحَمِيْمِ ﴿٣٦﴾ خُدُوْةٌ فَاَعْتَلُوْهُ اِلَى سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿٣٧﴾
 ثُمَّ صُبُّوْا فَوْقَ رَاسِهٖ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيْمِ ﴿٣٨﴾ ذُقْ ﴿٣٩﴾ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ ﴿٤٠﴾ اِنَّ هٰذَا
 مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَبْتَرُوْنَ ﴿٤١﴾ اِنَّ الْمُبْتَقِيْنَ فِيْ مَقَامٍ اَمِيْنٍ ﴿٤٢﴾ فِيْ جَنَّتٍ وَعِيُوْنٍ ﴿٤٣﴾
 يَّيْلَبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَبِلِيْنَ ﴿٤٤﴾ كَذٰلِكَ ۗ وَرَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿٤٥﴾
 يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اَمِيْنٍ ﴿٤٦﴾ لَا يَدُوْقُوْنَ فِيْهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُولٰٓئِ وَوَقْتُهُمْ
 عَذَابِ الْجَحِيْمِ ﴿٤٧﴾ فَضَلًا مِّنْ رَّبِّكَ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٤٨﴾ فَاِنَّا يَسَّرْنٰهُۤ اِلَيْكَ
 لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُوْنَ ﴿٥٠﴾

- (45, 46) (එය) දිය කරනු ලැබූ තඹ මෙන් ය. එය දැඩිව උණු වී නටන ජලය මෙන් කුස තුළ නටයි. (47) "ඔහුව නුඹලා අල්ලාගෙන නිරයේ මධ්‍යයට ඇද ගෙන යවු. (48) පසුව නුඹලා ඔහුගේ හිස මතට උණු ජලයෙහි දඬුවම වක් කරවු." (යැයි මලක්වරුන්ට* පවසනු ලැබේ.) (49) "(මෙම වේදනාව) නුඹ රස විඳිවු. සැබැවින්ම නුඹ බලවත් ගෞරවනවිත කෙනෙකි." (යැයි සමච්චලයෙන් පවසනු ලැබේ.)¹⁰ (50) නුඹලා කවර දෙයක් පිළිබඳව සැක කරමින් සිටියේ ද සැබැවින්ම මෙයයි එය. (51) සැබැවින්ම බිය හක්තිකයින් අභයදායී ස්ථානයෙහි ය. (52) (එනම් ස්වර්ග) උයන්හි හා උල්පත් (අසල)හි ය. (53) ඔවුන් සිනිඳු හා සන පට ඇඳුමින් සැරසී එකිනෙකා මුහුණලා සිටිති. (54) (අපි සුදානම් කර ඇත්තේ) එසේය. තවද අපි හුරුන් ඊන්* (නම් ස්වර්ග කන්‍යාවන්ව) ඔවුනට විවාහ කර දෙන්නෙමු. (55) ඔවුන් (පැකිලිමකින් තොර) අභයදායීව සැම පලතුරක්ම එහි (ගෙන එන මෙන්) කැඳවති. (56) ඔවුන් (මෙලොව විඳි) මුල් මරණය මිස එහි (වෙනත්) මරණයක් නොවිඳිති. ඔහු(අල්ලාන්) නිරයේ දඬුවමින් ඔවුන්ව ආරක්ෂා කරයි. (57) (එය) නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ වරප්‍රසාදයක් වශයෙනි. මහත් වූ ජයග්‍රහණය එයමය. (58) (නබිවරය) මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය අප නුඹගේ දිවෙන්(භාෂාවෙන් එය තේරුම් කර දීමට) පහසු කරනුයේ ඔවුන්(ප්‍රතික්ෂේපකයින්) මෙනෙහි කරනු පිණිසමය. (59) නුඹ (ඔවුන්ගේ විනාශය) බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිවු. සැබැවින්ම ඔවුන් ද (නුඹගේ මරණය) බලාපොරොත්තු වන්නන් වෙති.

10) මෙය විනිශ්චය දිනදී පාපතරයින්ට අපහාසාත්මකව පවසනු ලබන කියමනකි.

45

سورة الجاثية

සුරා අල් ජාසියා

(දහනි සිරිම)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාවෙහි* කරුණු තුනක් අන්තර්ගත වී ඇත. පළමුවැන්න මුළු විශ්වය පුරාවටම අල්ලාහ්ගේ ඒකීයත්වය පෙන්නුම් කළ හැකි විවිධ සාධක පැතිරී ඇති ආකාරය පිළිබඳවය. දෙවැන්න නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට පවරනු ලැබූ නීති රීතින් අනෙක් නබිවරුන්ට පවරනු ලැබුවට වඩා මදක් වෙනස් යැයි පැහැදිලි කිරීමය. එනම් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සමූහයාට පැවරූ උපවාසශීලය අන් නබිවරුන්ගේ සමූහයාට පැවරූ උපවාසශීලය මෙන් නොවේ. තෙවැන්න විනිශ්චය දිනයෙහි අත් වන භයානකත්වය පිළිබඳව පැහැදිලි කිරීමය.

45 සූරා අල් ජාසියා (දැනින් සිටීම)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 37 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۞ **حَمْدٌ** ۞ تَنْزِيلٌ مِّنَ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَكِیْمِ ۞ **۱** ۞ إِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَ الّٰرْضِ لَآیٰتٍ
 لِلْمُؤْمِنِیْنَ ۞ **۲** ۞ وَفِی خَلْقِكُمْ وَ مَا یَبِیْئُ مِنْ دَآءِبٍ اٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یُّؤْتِنُوْنَ ۞ **۳** ۞ وَ اٰخْتِلَافِ الَّیْلِ
 وَ النَّهَارِ وَ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْیَا بِهِ الّٰرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ تَصْرِیْفِ
 الرِّیْحِ اٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّعْقِلُوْنَ ۞ **۴** ۞ تِلْكَ اٰیٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَیْكَ بِالْحَقِّ ۞ **۵** ۞ فَبِآیِّ حَدِیْثٍ بَعْدَ
 اللّٰهِ وَ اٰیٰتِهِ یُؤْمِنُوْنَ ۞ **۶** ۞ وَ یَلِی لِكُلِّ اَفَّاكٍ اٰثِیْمٍ ۞ **۷** ۞ یَسْبَعُ اٰیٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰی عَلَیْهِ ثُمَّ یُصْمُ
 مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ یَسْمَعْهَا ۞ **۸** ۞ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِیْمٍ ۞

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාන්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) හා, මිමි.¹ (2) ධර්ම පුස්තකය පහළ කිරීම අති බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත අල්ලාන් වෙතින්ය. (3) සැබැවින්ම අහසහි ද මිහිතලයෙහි ද විශ්වාසිකයින්ට සංඥාවන් ඇත. (4) නුඹලාව මැවීම තුළ ද (මෙලොවෙහි) ජීවීන් ව්‍යාප්ත කිරීම තුළ ද තරයේ විශ්වාස කරන පිරිසට සංඥාවන් ඇත. (5) තවද රාත්‍රිය හා දහවල මාරුවීමෙහි ද අල්ලාන් අහසින් සම්පත්(වර්ෂාව) පහළ කිරීමෙහි හා මිහිතලය නැසී ගිය පසුව එ(ම වර්ෂාව)මගින් ඔහු එය ජීවමාන කිරීමෙහි ද (විවිධ දිශාවන් වෙත) සුළඟ හැරවීමෙහි ද අවබෝධ කරන පිරිසට සංඥාවන් ඇත. (6) (නබිවරය,) ඒවා අල්ලාන්ගේ වදන් ය. අපි එය නුඹට සත්‍යය ලෙස පරායනය කර පෙන්වන්නෙමු. එබැවින් අල්ලාන්ට හා ඔහුගේ වදන් වලට (පිටු පෑ) පසු ඔවුන් කවර වදනක් නම් විශ්වාස කරන්නෝ ද? (7) සැම පාපතර (බොරු) ගොතන්නෙකුටම විනාශය අත් වේවා. (8) ඔහු තමන් වෙත පාරායනය කරන ලද අල්ලාන්ගේ වදන් ශ්‍රවණය කරන්නේය. පසුව එය නොඇසුනාක් මෙන් උඩඟුවෙන් මුරණ්ඩු වන්නේය. එබැවින් නුඹ වේදනීය දඬුවම පිළිබඳව ඔහුට ශුභාරංචි පවසවු.-

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۗ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩﴾ مِنْ وَرَائِهِمْ
 جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُعْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۚ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هَذَا هُدًى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ ﴿١١﴾
 اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ ۖ وَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
 لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُ ۗ وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

(9) අපගේ වදන් වලින් කිසිවක් හෝ ඔහු දැනගත්තේ නම් ඔහු එය සරදමක් ලෙස ගත්තේය. නින්දනීය දඬුවම ඔවුන්ටමය. (10) ඔවුන්ට ඉදිරියෙන් නිරයයි. ඔවුන් ඉපැයූ දෑ ද අල්ලාහ් හැර භාරකරුවන් ලෙස ඔවුන් ගත්තා වූ දෑ ද කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් ඔවුන්ට ඇති නොකරන්නේය. තවද ඔවුන්ට මහත් වූ දඬුවමක් ඇත. (11) මෙය(අල් කුර්ආනය) යහමගය. කවුරුත් තම පරමාධිපතිගේ ආයාත්* ප්‍රතික්ෂේප කළේද ඔවුන්ට අපික්ෂිතයෙන් යුත් වේදනීය දඬුවමක් ඇත.

(12) ඔහුගේ අණ පරිදි මුහුදෙහි නැව් යාත්‍රා කිරීමට ද ඔහුගේ වරප්‍රසාදයන්² නුඹලා සෙවීමට ද නුඹලා කෘතඥ වීමට ද නුඹලාට එය(මහ මුහුද) වසඟ කර දුන්නේ අල්ලාහ්මය. (13) ඔහු වෙතින් අහස්හි ඇති දෑ හා මිහිතලයේ ඇති දෑ සියල්ල නුඹලාට ඔහු වසඟ කර දුන්නේය. සිතා බලන පිරිසට මෙහි සංඥාවන් ඇත. (14) (නබ්වරය,) අල්ලාහ්ගේ (දඬුවම් දීමේ) දිනයන්³ අපේක්ෂා නොකරන්නන්ට සමාව දෙන මෙන් විශ්වාස කළවුන්ට පවසවු. මන්දයත් ඔහු(අල්ලාහ්) එම විශ්වාස කළ) පිරිසට තමන් (සමාව දීම තුළින්) උපයමින් සිටි දෑ සඳහා ප්‍රතිඵල දෙනු පිණිසය.-

2) "වරප්‍රසාදය" යනුවෙන් අල් කුර්ආනයේ බොහෝ ස්ථානයන්හි වෙළඳාම හා ව්‍යාපාරය යන අරුත ගන්නා ඇත.

3) "අල්ලාහ්ගේ (දඬුවම් දීමේ) දිනයන්" යන්නෙහි අදහස විනිශ්චය දිනයයි. එනම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව කරන දෑ ඔවුන් නොතකා ඔවුන්ව සමා කළ යුතුය යනුවෙනි. මන්දයත් අල්ලාහ් පවා සමාව දීම ප්‍රිය කරන්නේය. එමෙන්ම මෙම ත්‍යාගශීලී ගතිගුණ පෙන්නුම් කිරීමෙන් ඔවුන් සත්‍යය පිළිපැදීමට කාරණාවක් විය හැකිය. තවද යමෙකු පවක් හෝ වැරද්දක් කළේ නම්, ලොවෙහි එයට දඬුවම් ලැබුව ද නොලැබුව ද විනිශ්චය දිනයේ ඔහු අල්ලාහ්ගේ දඬුවමට භාජනය වනු ඇත. ප්‍රතික්ෂේපකයෙකු අල්ලාහ් සහ ඔහුගේ දූත නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට අපහාස කිරීම උමර් ﷓ තුමා සවන් දී පසුව කෝපයට පත් ව ඔහුට ප්‍රහාර එල්ල කිරීම පිණිස සූදානම් වූ විට මෙම වැකිය පහළ වූයේ යැයි අල් කුර්ආන් විග්‍රහයකයින්ගේ මතයයි.

مِنْ عِبِلٍ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ
 ﴿١٦﴾ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۚ بَغْيًا
 بَيْنَهُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ
 عَلَىٰ شَرِيحَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا
 عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾
 هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

- (15) කවරෙකු යහකම් කළේ ද එය (ප්‍රයෝජනවත් වන්නේ) තමාටමය. කවරෙකු නපුරුකම් කළේ ද එය තමාට එරෙහිවමය. පසුව නුඹලා නුඹලාගේ පරමාධිපති වෙත නැවත ගෙන එනු ලබන්නෙහුය. (16) සැබැවින්ම අපි ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන්ට ධර්ම පුස්තකය ද නීතිමය දැනුම ද නබිත්වය ද පිරිනැමුවෙමු. තවද අපි ඔවුන්ට පිරිසිදු දැයින් ජීවන සම්පත් ලබා දුන්නෙමු. තවද ලෝවැසියන් අතුරින් අපි ඔවුන්ව ශ්‍රේෂ්ඨමත් කළෙමු. (17) අපි ඔවුන්ට මෙම (ආගමික) කරුණ පිළිබඳව පැහැදිලි සාධකයන් දුන්නෙමු. පසුව ඔවුන්ට ඥානය පැමිණීමෙන් පසුව තමන් අතර වූ ඊර්ෂ්‍යාව හේතුවෙන් මිස ඔවුන් මතහේද ඇති කර ගත්තේ නැත. ඔවුන් මතහේද ඇති කරගෙන සිටි දෑ පිළිබඳව (මෙවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති ඔවුන් අතර තීන්දු දෙන්නේය. (18) (නබිවරය.) පසුව එම (ආගමික) කරුණෙන් වූ පිළිවෙතක්⁴ මත නුඹව අපි පත් කළෙමු. එබැවින් එය පිළිපදිවු. තවද නොදන්නා අයගේ මනෝ ඉච්ඡාවන් පිළි නොපදිවු. (19) (එසේ පිළිපැද්දේ නම්) සැබැවින්ම ඔවුන් අල්ලාහ්ට එරෙහිව කිසිවකින් නුඹව ආරක්ෂා නොකරන්නෝය. තවද සැබැවින්ම අපරාධකරුවන් ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකු තවත් සමහරෙකුගේ ආරක්ෂකයන්ය. බිය හක්තිකයින්ගේ ආරක්ෂකයා අල්ලාහ්ය. (20) මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය මිනිසුන්ට පැහැදිලි කිරීම් වන්නේය. තවද තරයේ විශ්වාස කරන අයට යහමගක් ද ආශිර්වාදයක් ද වන්නේය.

4) “ශරීආ” යන අරාබි පදයේ වචනාර්ථය මගක් හෝ පිළිවෙතක් යන්නයි. එහි ඉස්ලාමීය ව්‍යවහාර අර්ථය ‘නබිවරයෙකු විසින් තම අනුගාමිකයින්ට පවරනු ලැබූ ආගමික නීති රීතීන් ය’. මෙම ආයතනයෙහි* සඳහන් වී ඇත්තේ නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට පවරනු ලැබූ නීති රීතීන් අනෙක් නබිවරුන්ට පවරනු ලැබූ නීති රීතීන් මෙන් නොවේ යන්නයි. එහෙයින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ අනුගාමිකයින් පිළිපැදිය යුත්තේ එතුමාණන්ගේ පිළිවෙතයි.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ
 مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَ
 لِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ
 اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عَشْرَةَ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ
 اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا
 الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
 مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّوَابًا بِنَاءٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

(21) විශ්වාස කොට යහකම් කළවුන්(ව ස්වර්ගවාසීන් කලාක්) මෙන් අපි ඔවුන්ව ද පත් කරනු ඇතැයි පාපකම් කළවුන් සිතන්නෝ ද? ඔවුන් ජීවත්වීමත් ඔවුන් මරණයට පත්වීමත් එක හා සමානය. මොවුන් (මෙසේ ස්වර්ගවාසීන් යැයි) තීන්දු ගත් දැ නපුරු විය.⁵ (22) අල්ලාහ් සත්‍යයෙන් යුතුව අහස් හා මිනිකලය මැව්වේය. මන්දයත් සෑම කෙනෙකුටම ඔවුන් ඉපැයූ දැ සඳහා ප්‍රතිඵල දෙනු ලැබීම පිණිසය. ඔවුන් අපරාධ කරනු නොලබන්නෝය.

(23) තම මනෝ ඉච්ඡාවන් තම දෙවියන් බවට ගත් පුද්ගලයාව නුඹ දුටුවෙහි ද? (ඔහු යහමග නොලබන්නෙකි යැයි) අල්ලාහ් දැනුවත්ව ඔහුව නොමගෙහි අත් හැරියේය. ඔහුගේ ශ්‍රවණයෙහි ද ඔහුගේ සිතෙහි ද අල්ලාහ් මුද්‍රා තැබුවේය. තවද ඔහුගේ බැල්මෙහි ආවරණයක් ඇති කළේය. එබැවින් අල්ලාහ්(ඔහුව නොමග අත් හැරියා)ට පසුව ඔහුට මග පෙන්වනුයේ කවුරුන් ද? නුඹලා (මේ පිළිබඳව) මෙතෙහි නොකරන්නෙහු ද? (24) "මෙය අපගේ ලෞකික ජීවිතය මිස නැත. (එහි) අපි මරණයට පත්වන්නෙමු. තවද ජීවත් වන්නෙමු. කාලය මිස වෙන කිසිවක් අපව විනාශ නොකරන්නේයැ"යි ඔවුහු පැවසුවෝය. තවද ඒ පිළිබඳව ඔවුන්ට කිසිදු දැනුමක් නැත. ඔවුන් අනුමාන කරන්නන් මිස නැත. (25) අපගේ වදන් ඔවුන්ට පැහැදිලිව පාරායනය කරනු ලැබූ කල්හි, "නුඹලා සත්‍යවාදීන් නම් අපගේ මුතුන් මිත්තන්ව (නැවත) ගෙන එනු" යැයි කීම මිස ඔවුන්ගේ තර්කය නොවීය.-

5) ලෞකික ජීවිතයේ දී යහපත් හා අයහපත් උදවිය කෙසේ වුව ද විනිශ්චය දිනයේ ඔවුන් එක හා සමාන නොවෙති. ලොවෙහි සීමාව ඉක්මවමින් අපරාධයන්හි නියැළී සිටි පාපතරයින් එයට යුතු දඩුවම් විඳිනු ඇත. එහෙයින් ඔවුන් ලොවෙහිම විමසිලිමත්ව ක්‍රියා කළ යුතුය.

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُجْبِعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِثُ يُحْسِمُ
 الْبُطُلُونَ ﴿٢٧﴾ وَ تَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً ۖ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا ۖ الْيَوْمَ تُجْرَوْنَ مَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۗ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾
 فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۗ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَرُّهُنَّ
 ﴿٣٠﴾ وَ أَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ أَفَلَمْ تَكُنْ آيَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَ كُنْتُمْ قَوْمًا
 مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَ إِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ وَ السَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا
 السَّاعَةُ ۖ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَ مَا نَحْنُ بِمُستَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

- (26) (නබිවරය) “නුඹලාට ජීවය දෙන්නේ ද පසුව නුඹලාව මරණයට පත් කරන්නේ ද ඉන් පසුව කිසිදු සැකයක් නොමැති (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින නුඹලාව එක්රැස් කරන්නේ ද අල්ලාහ් යැ” යි නුඹ පවසවු. නමුත් මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා (ඒ බව) නොදනිති. (27) තවද අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ආධිපත්‍යය අල්ලාහ් සතුය. කවර දින (ලොව අවසන්) හෝරාව ඇති වන්නේද එදින අසත්‍යය කළවුන් අලාහයට පත්වන්නෝය. (28) (එදින විනිශ්චය සඳහා) සෑම ප්‍රජාවක්ම දණින් සිටිනු නුඹ දකිනු ඇත. සෑම ප්‍රජාවක්ම තමන්ගේ සටහන් පුස්තකය වෙත කැඳවනු ලබයි. “නුඹලා කරමින් සිටි දෑ වෙනුවෙන් අද දින නුඹලාට ප්‍රතිඵල දෙනු ලබන්නෝය.” (යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබේ.) (29) “මෙය නුඹලා පිළිබඳව සත්‍යය පවසන අපගේ පුස්තකයයි. සැබැවින්ම අපි නුඹලා කරමින් සිටි දෑ සටහන් කරමින් සිටියෙමු.” (යැයි ද ඔවුනට පවසනු ලැබේ.) (30) විශ්වාස කොට යහකම් කළවුන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් ඔවුන්ව ඔවුන්ගේ පරමාධිපති ඔහුගේ ආශිර්වාදයෙහි ඇතුළු කරන්නේය. පැහැදිලි ජයග්‍රහණය එයමය. (31) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, “මාගේ වදන් නුඹලාට පාරායනය කරනු නොලැබුවේ ද? නමුත් නුඹලා උඩගුකම් පෑහ. නුඹලා වැරදි කරන පිරිසක්ව සිටියෙහු ය.” (යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබේ.) (32) “සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගේ පොරොන්දුව සැබැවකි. තවද එම (ලොව අවසන්) හෝරාව පිළිබඳව කිසිදු සැකයක් නැත” යැයි (නුඹලාට) කියනු ලැබූ විට. “එම (ලොව අවසන්) හෝරාව කුමක් දැයි අපි නොදනිමු. අපි අනුමානය කරන්නන් මිස නැත. තවද අපි තරයේ විශ්වාස කරන්නන් ද නොවෙමු” යැයි නුඹලා පැවසුවෙහුය.-

وَبَدَّ لَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ
 كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوُكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نُصْرِينَ ﴿٣٤﴾ ذِكْرُكُمْ بِأَنَّكُمْ
 اتَّخَذْتُمْ آيَةَ اللَّهِ هُزُوعًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ
 يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾ فَاللَّهُ الْخَبِيرُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ
 الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

-(33) ඔවුන් කළ දෑ හි නපුර ඔවුනට හෙළි විය. ඔවුන් සමච්චල් කරමින් සිටි දෑ(දඬුවම) ඔවුන්ට වෙලා ගත්තේය. (34) “නුඹලාගේ මෙදින හමුවීම නුඹලා අමතක කළාක් මෙන් මෙදින අපි නුඹලාව ද අමතක කරන්නෙමු. තවද නුඹලාගේ නවාතැන (නිරා) ගින්නයි. තවද නුඹලාට උදව්කරුවන් කිසිවෙකු නැත” යැයි (ඔවුනට) එදින කියනු ලැබේ. (35) මෙය(දඬුවම), නුඹලා අල්ලාස්ගේ වදන් සරදමකට ගෙන මෙලොව ජීවිතය නුඹලාව රවටා දැමීම හේතුවෙනි. එබැවින් එදින ඔවුන් එයින් බැහැර කරනු නොලැබේ. තවද (අල්ලාස්ව) තෘප්තියට පත් කරන මෙන් ඔවුන්ගෙන් ආයාචනා කරනු නොලබති. (36) අහස්හි පරමාධිපති වූ ද මිහිතලයේ පරමාධිපති වූ ද විශ්වයේ පරමාධිපති වූ අල්ලාස්වමය සියලු ප්‍රශංසා හිමි වන්නේ. (37) අහස්හි හා මිහිතලයේ ඉමහත් ආධිමිඛරය ඔහුටම හිමිය. ඔහු අති බලසම්පන්නය සර්වප්‍රඥාවන්තය.

46

سورة الأحقاف

ഋരാ അല് അഹ്കാഫ്

(൭൪ഓ ൭൪ഓ)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාවෙහි අංක 29-32 දක්වා ඇති ආයතයන් පහළ වූයේ, ජිත්වරුන්* පිරිසක් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් අල් කුර්ආනය පාරායනය කිරීම සවන් දුන් අවස්ථාවෙහිය. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් මදීනා නගරය කරා හිජ්රත්* හෙවත් දේශාන්තරණය කිරීමට වසර තුනකට පෙර 'තාඉෆ්' නගරයට ගොස් නැවත හැරී එන විට මෙම සිද්ධිය සිදු වූයේ යැයි හදිසයන්හි* සඳහන් වී ඇත. මෙම සූරාවෙහි* ප්‍රථම කොටසෙහි, ඉස්ලාමයේ මූලික කරුණු තුනක් වන අල්ලාහ් කෙරෙහි ඒක දේවත්වය, දූතත්වය සහ මරණින් මතු ජීවිතය ගැන සඳහන් වී ඇත.

මක්කාවෙහි සිටි ඇතැම් මුස්ලිම්වරුන්ගේ දරුවන් දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින් වූ අතර ඇතැමුන්ගේ දෙමාපියන් දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින් වූහ. දෙමාපියන් අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වුවද ඔවුන් සමග දරුවන් නියමාකාර ලෙස කටයුතු කළ යුතු බැවින් 15-19 දක්වා ඇති ආයතයන්* දෙමාපියන්ගේ උතුම් බව පෙන්වා ඔවුන්ට දරුවන් කළ යුතු වගකීම් ගැන සඳහන් කර ඇත.

අංක 21-28 දක්වා ඇති ආයතයන් තම දූතයින්ට උඩඟු වී ඔවුන්ව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හේතුවෙන් අල්ලාහ් විසින් විනාශයට පත් කරනු ලැබූ පැරණි සමූහයන් ගැන සඳහන් කොට ඒ අතුරින් ආද්* සමූහයා පිළිබඳව උපුටා දක්වා ඇත.

46 සූරා අල් අන්කාල් (වැලි වැටිය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 35 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدًا ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ
 مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ إِيْتُونِي
 بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ۝ وَإِذَا
 حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كُفْرَانًا ۝

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) හා මි. 1 (2) අති බලසම්පන්න සර්ව ප්‍රඥාවන්ත අල්ලාහ්ගෙන් මෙම ධර්ම පුස්තකය පහළ කෙරිණි. (3) අහස් ද මිහිතලය ද ඒ දෙක අතර ඇති දෑ ද සත්‍යයෙන් යුතුව හා නියමිත කලකට මිස අපි නොමැව්වෙමු. එහෙත් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් ඔවුන්ට අවවාද කරනු ලැබූ දැයින් පිටුපා යන්නන් වෙති. (4) (නබිවරය,) පවසවු. "අල්ලාහ් හැර නුඹලා ඇයැද සිටින දෑ පිළිබඳව නුඹලා අවධානය කළෙහු ද? මිහිතලයෙන් ඔවුන් මැව්වේ කුමක් දැයි මා හට නුඹලා පෙන්වවු. නැත්නම් අහස් (නිර්මානය කිරීමෙහි) ඔවුන්ට කොටසක් හිමි ද? නුඹලා සත්‍යවන්තයින් වන්නේ නම් මෙයට පෙර වූ ධර්ම පුස්තකයක් හෝ (එහි තිබූ) ඥානයෙන් වූ සලකුනක් හෝ මා වෙත ගෙන එවු." (5) තවද අල්ලාහ් හැර (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනය දක්වා තමන්ට පිළිතුරු නොදෙන වෙනකෙකුගෙන් අයැදින්නාට වඩා දැඩි මූළා වූවෙකු කවරෙකු ද? තවද ඔවුන් මොවුන්ගේ අයැදීම පිළිබඳව අනවධානියෝ වෙති. (6) තවද මිනිසුන් (විනිශ්චය දිනයෙහි) එක් රැස් කරනු ලැබූ විට ඔවුන්(අයැදිනු ලැබූ දෙව්වරුන්) මොවුන්ට(අයැදින්නන්ට) සතුරන් වන්නෝය. තවද ඔවුන් (තමන් වෙත කළ) මොවුන්ගේ නැමදීම පිළිබඳව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වන්නෝය.

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 හි පාද සටහන බලන්න.

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَبًّا جَاءَهُمْ ۖ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۗ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنتُ بِدَاعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ۗ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا مَا يُؤْتَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكُفْرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

(7) ඔවුන්ට අපගේ වදන් පැහැදිලිව පාරායනා කරනු ලැබූ අවස්ථාවේ, ප්‍රතික්ෂේප කළ ඔවුන් වෙත සත්‍යය(අල් කුර්ආනය) පැමිණි විට මේ පිළිබඳව ඔවුන් “මෙය පැහැදිලි හූනියමක් යැ”යි පවසති. (8) එසේ නැතහොත් “මොහු එය ගෙතුවේ යැ”යි ඔවුහු පවසන්නෝ ද? (නබිවරය,) පවසවු “මා එය ගෙතුවේ නම් අල්ලාන්ගෙන් වූ (දඬුවම්) කිසිවකින් මා (ආරක්ෂා කිරීම) සඳහා නුඹලාට නොහැක්කේමය. කවර විෂයක නුඹලා නියැලී සිටින්නෙහු ද ඒ පිළිබඳව ඔහු මැනවින් දන්නාය. මා හා නුඹලා අතර සාක්ෂිකරුවෙකු වශයෙන් ඔහු ප්‍රමාණවත්ය. තවද ඔහු අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.”

(9) (නබිවරය,) පවසවු. “රසුල්වරුන්* අතුරින් මා නවකයෙකු නොවෙමි.² තවද මා හට හෝ නුඹලා හට කුමක් සිදු කරනු ලබන්නේ දැ”යි මම නොදනිමි. මා වෙත වහි*(දේව පණිවිඩ) මගින් දන්වනු ලැබූ දෑ මිස මම අනුගමනය නොකරමි. තවද පැහැදිලි වූ අවවාද කරන්නෙකු මිස මම නොවෙමි.” (10) (ඉස්රාඊල්ගේ* දරුවන් වන යුදෙව්වනී,) ‘නුඹලා අවධානය කළෙහු ද? මෙය(අල් කුර්ආනය) අල්ලාන්ගෙන් (පහළ) වි, ඉස්රාඊල්ගේ දරුවන්ගෙන් සාක්ෂිකරුවෙක් මෙ(ම අල් කුර්ආනය) හා සමාන දෙයකට(තවරාතයට*) ද සාක්ෂි දරා ඔහු (අල් කුර්ආනය) විශ්වාස කරමින් සිටිය දී නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කරමින් උඩඟුවෙන් සිටින්නේ නම් (නුඹලා කෙතරම් මහා අපරාධිතයින් ද?)³ යැයි (නබිවරය, ඔවුන්ට) පවසවු, සැලැවිත්ම අල්ලාන් අපරාධකාර ජනයාට යහමග පෙන්වන්නේ නැත.

2) මෙයින් අදහස් වනුයේ ‘මම නබිවරුන්* අතුරින් පළමුවැන්නා නොවන්නෙමි. එමෙන්ම මා ගෙන එන ආගමික ප්‍රතිපත්ති මෙයට පෙර වූ නබිවරුන්ගේ ප්‍රතිපත්තින්ට වෙනස් වූවක් නොවේ. නමුත් නබිවරුන්ට පිරිනැමූ පිළිවෙත් අතර යම් වෙනස්කම් ඇත’ යන්නයි.

3) නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ සමයෙහි සිටි යුදෙව්වෙකු වූ අබ්දුල්ලාන් ඉබ්නු සලාම් හා කිතුනුවෙකු වූ අදී ඉබ්නු හානිම් නැමැත්තන් අල් කුර්ආනය විශ්වාස කොට නිවැරදි මග තෝරා ගත්තා මෙන් යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් අල් කුර්ආනය විශ්වාස කළ යුතු බව මෙයින් අදහස් වේ.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
 فَسَيَقُولُونَ هَذَا أِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ وَهَذَا كِتَابٌ
 مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَمْرِيَّا لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا
 رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 خَالِدِينَ فِيهَا ۗ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا
 حَبَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ وَحَبْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ
 وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً ۖ قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
 وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

(11) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්, විශ්වාස කළවුන් පිළිබඳව “(අන්තෙත්ම) මෙ(ම ධර්ම)ය යහපත් වූයේ නම් ඒ වෙත ඔවුන්(විශ්වාසවන්තයින්) අපට පූර්වගාමීන් නොවනු ඇතැ”යි පවසති. තවද ඔවුහු මෙමගින් යහමග නොලැබූ කල්හි “මෙය පුරාණ (කාලයේ) අසත්‍යයක් යැ”යි පවසති. (12) මෙ(ම අල් කුර්ආන)යට පෙර මුසාගේ* ධර්ම පුස්තකය යහමග පෙන්වන්නක් හා කරුණාවක් වශයෙන් විය. තවද මෙය අපරාධ කළවුන්ට අවවාද කරනු පිණිස අරාබි භාෂාවෙන් වූ, (පෙර ධර්ම පුස්තක) සත්‍යය කරන්නා වූ ධර්ම පුස්තකයකි. තවද (එය) දැහැමියන්ට ශුභාරංචියකි.

(13) සැබැවින්ම “අපගේ පරමාධිපති අල්ලාහ්” යැයි පවසා පසුව එහි ස්ථාවරව සිටියවුන් (පිළිබඳව නම්) ඔවුන්ට (කිසිඳු) බියක් නැත. තවද ඔවුන් දුක් නොවෙති. (14) ඔවුහු ස්වර්ගයේ සගයින්ය. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. (මෙය) ඔවුන් කරමින් සිටි දැයට ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි. (15) තවද මිනිසාට තම දෙමාපියන් සමග යහ අයුරින් කටයුතු කරන ලෙස අපි අණ කළෙමු. ඔහුගේ මව ඔහුව ඉතා අසීරුවෙන් (කුසේ) ඉසිලුවාය. තවද ඉතා අසීරුවෙන් ඔහුව ප්‍රසූත කළාය. තවද ඔහුව (මව් කුසේ) ඉසිලීම හා ඔහුට කිරි පොවා නැවැත්වීම(ට අදාළ කාලය) මාස තිහකි.⁴ ඔහු පරිණතභාවයට පත් වී වසර හතළිහ ඉක්ම වූ විට “ මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මා කෙරෙහි ද මාගේ දෙමාපියන් කෙරෙහි ද නුඹ ප්‍රදානය කළ නුඹගේ භාග්‍යය සඳහා මා කෘතචේදී වීමටත් නුඹ තෘප්තියට පත් වන යහකම් කිරීමටත් මා යොමු කරනු මැනව!-

4) මාස තිහක් යනු සාර්ථක දරු ගැබක් දැරීමේ අවම කාලය වූ මාස හය සහ කිරි වැරීමට උචිත කාලය වූ මාස 24 ය.

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَبِلُوا وَتَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ
 وَعَدَّ الصِّدْقِ الَّذِينَ كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَكُمَا أَتَعِدُنِيَّ أَنْ
 أُحْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي ۗ وَهُمَا يَسْتَكْبِرُنِ اللَّهُ وَيُكَلِّمُكُمُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
 ۗ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمِّمْ قَدْ
 خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا
 وَيُؤْتِيهِمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾

-තවද මා වෙනුවෙන් මාගේ පරපුර සැදැහැමියන් කරවනු මැනව! සැබැවින්ම මම ඔබ වෙත පශ්චාත්තාප වෙමි. තවද සැබැවින්ම මම (ඔබට) අවනතවන්නන්ගෙන් කෙනෙකු වෙමි.” යැයි පවසති. (16) ඔවුන් කවුරුන්ද යත් ඔවුන් කළ දැයින් ඉතා අලංකාර දෑ ඔවුන්ගෙන් අප පිළිගෙන ඔවුන්ගේ පාපකම් අප නොසලකා හැර දැමූ අය වෙති.⁵ (මොවුන්) ස්වර්ගවාසීන් අතරෙහිය. (මෙය) මොවුනට ප්‍රතිඥා කරනු ලබමින් තිබූ සත්‍ය ප්‍රතිඥාවකි.

(17) තවද යමෙකු තම දෙමාපියන් අමතා “නුඹලා දෙදෙනාට ‘චී’ (යනුවෙන් නින්දා සහගතව පවසා), මා (මිනිවලෙන්) බැහැර කරනු ලබනු ඇතැයි නුඹලා දෙදෙනා මට ප්‍රතිඥා දෙන්නෙහු ද? සැබැවින්ම මට පෙර පරම්පරාවන් ගණනාවක් ඉකුත් වී ගොස් ඇත (ඔවුන් කිසිවෙක් මිනිවලෙන් බැහැර කරනු නොලැබිණ)” යැයි පැවසුවේය.⁶ ඔවුන් දෙදෙනා අල්ලාස්ගෙන් සරණ පතමින් “නුඹට විනාශය අත් වේවා! (සත්‍යය) නුඹ විශ්වාස කරවු. සැබැවින්ම අල්ලාස්ගේ ප්‍රතිඥාව සත්‍යයකි” (යැයි පැවසුවෝය). එවිට ඔහු “මෙය පැරැන්නන්ගේ ගෙතු කතා මිස නැතැ”යි පැවසුවේය. (18) ඔවුන් කවුරුන්ද යත් ජීන්වරුන්* හා මිනිසුන් අතුරින් ඔවුනට පෙර ඉකුත් වී ගිය ප්‍රජාවන් (කෙරෙහි (වූ දඬුවමේ) වදන තමන් කෙරෙහි ද නියම වූවන් වෙති. සැබැවින්ම මොවුන් අලාහවත්තයින් වූහ. (19) තවද සෑම කෙනෙකුටම ඔවුන් කළ දැයට අනුව තරාතිරම් ඇත. ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් සඳහා ඔහු ඔවුනට එලවිපාක පිරිනමන්නේය. තවද ඔවුහු (කිසිදු) අසාධාරණයකට ලක් නොවන්නෝය.-

5) මෙයින් අදහස් වන පාපය වනුයේ, මිනිසා අන් මිනිසාගේ වගකීම් පැහැර හැරීමෙන් කළ පාපයන් නොවන අතර මිනිසා අල්ලාස්ගේ වගකීම් පැහැර හැරීමෙන් අත්වන පාපයන් පිළිබඳවයි.

6) ඇතැම් අල් කුර්ආන් විග්‍රහකයින්ගේ මතයට අනුව මෙම සිදුවීම සිදු වී ඇත්තේ එකල පියෙකු තම පුතණුවන් ඉස්ලාමය වැළඳ ගැනීමට පෙර ඔහුට අවවාද කළ අවස්ථාවේ දීය. එවිට ඔහු තම පියාට හා මවට කළ කියමන මෙයින් පෙන්වා දෙයි.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيْبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ
 بِهَا ۗ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
 تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾ وَادْكُرْ أَخَاعِدٌ ۖ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 وَمِنْ خَلْفِهِ ۖ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ إِنَِّّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا
 لِنَعْلَمَ كِنَا عَنِ الْهَيْتِنَا ۗ فَأَتَيْنَا بِنَاتِعِدْنَا ۗ إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ
 اللَّهِ ۗ وَأُبَلِّغُكُمْ مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا
 مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ ۖ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُبْطِنٌ ۖ إِنَّهُ عَارِضٌ لَكُمْ ۖ فَمَنْ كَفَرَ بِهِ ۖ فَمَنْ جَاءَهُ مِنْكُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

- (20) “නුඹලාගේ යහපත් දැ(හි ප්‍රතිඵල) නුඹලාගේ ලෝකික ජීවිතයෙහි නුඹලා (භුක්ති විඳ) හැර දමා ගියෝය. තවද එහි නුඹලා සැප වින්දෝය. එබැවින් යුක්තියෙන් තොරව මිහිතලයෙහි නුඹලා උඩගුකම් පාමින් සිටි හෙයින් ද පාපකම් කරමින් සිටි හෙයින් ද අද දින නින්දිත දඬුවම නුඹලාට ප්‍රතිවිපාක වශයෙන් දෙනු ලබන්නෝය.” යැයි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව නිරයට ඉදිරිපත් කරනු ලබන දින (පවසනු ලැබේ.)

(21) (නබිවරය,) ‘ආද්(සමූහයා)ගේ* සහෝදරයා (වන හුද්*), වැලි වැටියෙහි (ජීවත් වූ) තම සමූහයාට ඔහු අවවාද කළ අවස්ථාව’ නුඹ සිහිපත් කරවු. “අල්ලාෂ් හැර අන් කිසිවෙකුට නොනමදිවු. සැබැවින්ම මම නුඹලා කෙරෙහි වූ මහත් වූ දිනයක දඬුවම (පිළිබඳව) බිය වන්නෙමි.” යැයි ඔහුට පෙර ද ඔහුට පසුව ද අවවාද කරුවන් (අවවාද කර) ඉකුත් වී ගියෝය. (22) “අපගේ දෙවිවරුන්ගෙන් අපව හැරවීමට නුඹ අප වෙත පැමිණියෙහි ද? නුඹ සත්‍යවාදීන් අතුරින් වූයෙහි නම් නුඹ අපට ප්‍රතිඥා දුන් දැ(දඬුවම) ගෙන එවු” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (23) “සැබැවින්ම (මේ පිළිබඳව) දැනුම ඇත්තේ අල්ලාෂ් සතුවයි. තවද කවර දෙයක් සමග මා එවනු ලැබුවේ ද එය මා නුඹලාට දන්වා සිටිමි. නමුත් මා නුඹලාව අඥාන ලෙස කටයුතු කරන පිරිසක් ලෙස දකින්නෙමි” යැයි ඔහු පැවසුවේය. (24) එබැවින් ඔවුන්ගේ මිටියාවත් දෙස ළඟා වන වලාකුළක් ලෙස එය ඔවුන් දුටු විට ‘එය අපට වැසි වස්සන වලාකුළක්’ යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. එසේ නොව, එය නුඹලා කවර දෙයක් පිළිබඳව ඉක්මන් වූයේ ද එයයි. (එය) සුළඟකි. වේදනීය දඬුවමක් එහි ඇත.-

تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَكِنُهُمْ ۚ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْبٰجِرِيْنَ
 ﴿٢٥﴾ وَ لَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِي مَآءِ اِنَّا مَكَّنَّاكُمْ فِيْهِ وَ جَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَ اَبْصَارًا وَ اَفْئِدَةً ۗ فَمَا اَغْنٰى
 عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَ لَا اَبْصَارُهُمْ وَ لَا اَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ ۗ اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَ حَاقَ
 بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَ لَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرٰى وَ صَرَّفْنَا الْآيٰتِ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْ لَا نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبٰنًا اِلٰهَةً ۗ بَلْ صَلُّوْا
 عَنْهُمْ وَ ذٰلِكَ اِنْفٰكُهُمْ وَ مَا كَانُوْا يَنْفِتُرُوْنَ ﴿٢٨﴾

(25) එය(සුළඟ) එහි පරමාධිපතිගේ නියෝගය අනුව සියලු දැය සුනුවිසුනු කළේය. එබැවින් ඔවුන් විසූ ප්‍රදේශ හැර (අන් කිසිවක්) දක්නට නොලැබෙන පරිදි ඔවුන් වූහ.⁷ මෙලෙසය අපි වැරදිකාර පිරිසට ප්‍රතිවිපාක දෙනුයේ. (26) තවද (මක්කා වැසියනි,) අප නුඹලාට ලබා නොදුන් පහසුකම් සැබැවින්ම ඔවුනට අපි එහි (ලබා දී) ස්ථාපිත කළෙමු. තවද ඔවුනට ශ්‍රවණ ද දෘෂ්ටි ද හදවත් ද අපි ඇති කළෙමු. නමුත් ඔවුන් අල්ලාස්ගේ සංඥාවන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි හෙයින් ඔවුන්ගේ ශ්‍රවණය ද ඔවුන්ගේ දෘෂ්ටි ද ඔවුන්ගේ හදවත් ද ඔවුනට කිසිවකින් ප්‍රයෝජනවත් නොවීය. ඔවුන් කවර දෙයක් පිළිබඳව සමච්චල් කරමින් සිටියේ ද එය ඔවුන්ව වෙළා ගත්තේය. (27) තවද නුඹලා අවට තිබූ ගම්මාන අතුරින් (ඇතැම් ගම්මාන) සැබැවින්ම අපි විනාශ කළෙමු.⁸ ඔවුන් (ප්‍රතික්ෂේපයෙන්) නැවත හැරී එනු පිණිස අපි සංඥාවන් විවිධාකාරයෙන් දුනිමු. (28) එවිට (තමන්ව අල්ලාස් වෙත) සමීප කරනු පිණිස අල්ලාස් හැර ඔවුන් ගත් දෙව්වරුන් ඔවුන්ට උදවු නොකළේ මන්ද? නමුත් ඔවුන්(දෙව්වරුන්) ඔවුන්ව මග හැර ගියෝය. තවද එය ඔවුන්ගේ මුසාවකි. තවද එය ඔවුන් ගොතමින් සිටි දැයකි.

7) මෙම සමූහයා පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 11:50 - 60 සහ අල් කුර්ආන් 7:65-72 යන ආයතයන් බලන්න.

8) මෙහි සඳහන් වී ඇති ගම්මානයන් මගින් පෙන්නුම් කරන්නේ සමුද්* ජනයන්ගේ ගම්මානයන් හා නබි ලුත්* කුමාණන්ගේ* ජනයන් විසූ ගම්මානයන් වේ. අරාබිවරුන් මක්කාවෙන් සිරියාවට යන මාර්ගය අතර මෙම ගම්මානයන් පිහිටා ඇත්තේය. ආද්* සමූහකයින් වාසය කළේ මක්කාවේ දකුණු පෙදෙසෙහි පිහිටා ඇති යෙමන් නගරයෙහිය. එමෙන්ම සමුද් ජනයන් හා නබි ලුත් කුමාණන්ගේ ජනයන් වාසය කළේ මක්කාවේ උතුරු පෙදෙසෙහි පිහිටි ගම්මානයන්හිය. ඒ හේතුවෙන් මෙම ආයතයෙහි "නුඹලා අවට තිබූ ගම්මාන" යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත්තේය.

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَبِعُونَ الْقُرْآنَ ۚ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا ۚ فَلَمَّا قَضَىٰ وَكَلَّمَا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن مَّبَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَ يُجْزِكُمْ مِّن عَذَابِ آلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾

(29) (නබිවරය.) අල් කුර්ආනයට සවන් දෙන ජිනවරුන්* අතුරින් පිරිසක් අපි නුඹ වෙත යොමු කළ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු).⁹ ඔවුන් එහි පැමිණි කල්හි “ නිහඬ වවු” යැයි ඔවුහු (එකිනෙකාට) පැවසුවෝය. (අල් කුර්ආනය පාරායනය) අවසන් කරනු ලැබූ විට අවවාද කරන්නන් ලෙස තම සමූහයා වෙත හැරී ගියෝය. (30) “අපගේ සමූහයින්, සැබැවින්ම අපි ධර්ම ප්‍රස්තාවයකට සවන් දුන්නෙමු. (එය) එයට පෙර ඇති දෑ තහවුරු කරමින් මුසාට* පසුව පහළ කරනු ලැබුවකි. එය සත්‍යය හා සෘජු මාර්ගය වෙත රැගෙන යන්නේය.” යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.

(31) අපගේ සමූහයින්, අල්ලාෂ්ගේ කැඳවුම්කරුට පිළිතුරු දෙවු. තවද ඔහු වීශ්වාස කරවු. (එසේ නුඹලා කළ විට අල්ලාෂ් වන) ඔහු නුඹලාගේ පාපයන් සඳහා නුඹලාට ක්ෂමාව පිරිනමනු ඇත. තවද වේදනීය දඬුවමින් නුඹලාව ඔහු ආරක්ෂා කරනු ඇත. (32) කවරෙකු අල්ලාෂ්ගේ කැඳවුම්කරුට පිළිතුරු නොදෙන්නේ ද ඔහු මිහිතලයෙහි (අල්ලාෂ්ව) නොහැකියාවට පත් කරන්නෙකු නොවන්නේය. තවද ඔහු(අල්ලාෂ්) හැර ඔහුට වෙනත් උදවුකරුවන් නොමැත. ඔවුහු පැහැදිලි මුළාවෙහිය.

9) මෙහි සඳහන් වනුයේ කාඉෆ් නගරයේ සිට නැවත පැමිණෙමින් සිටි නබි මුහම්මද්* † කුමාණෝ උකාස් නම් ප්‍රදේශයේ නක්ලා නම් ස්ථානයේ නවාතැන් ගෙන ආපර් වරුවේ සලාතයේ* දී අල් කුර්ආනය පාරායනය කරන විට එයට සවන් දුන් ජිනවරුන්* පිරිසක් පිළිබඳවය. අල් කුර්ආනය පිළිබඳව පැහැදීමක් ඇති කර ගත් ජිනවරුන් ඉස්ලාමය වැලඳ ගෙන ඔවුන්ගේ සමූහයා වෙත ගොස් ඔවුන්ව ද ඉස්ලාමය වෙත ඇරයුම් කළහ. ඉන් පසු ජිනවරුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් ඉස්ලාමයට අවතීරණ වූහ. ස්වභාවයෙන්ම ගර්වයෙන් යුත් ජිනවරුන් සත්‍යය අවබෝධ කරගෙන ඉස්ලාමයට අවතීරණය වූව ද මක්කාවාසින් මෙම ඇරයුම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම මහත් අභාග්‍යක් ලෙස මෙම අල් කුර්ආන් වැකිය සඳහන් කරයි.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَغْيِ بِخَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُغْيِيَ
 الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ
 هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ
 رَبِّكَ وَأُولُوا الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا
 إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَمَهْلُ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

(33) සැබැවින්ම අහස් හා මිහිතලය මැවූ තවද ඒවා මැවීම මගින් වෙනසට පත් නොවූ **අල්ලාහ්**, මළවුන්ට ප්‍රාණය දීමට ශක්තිය ඇත්තා බව ඔවුන් නොදකින්නෝ ද? එසේ (නුඹලා සිතන පරිදි) නොව සැබැවින්ම ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (34) තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව නිරා(ගින්න) වෙතට ඉදිරිපත් කරනු ලබන දින “මෙය සත්‍යය නොවේ ද?” (යැයි ඔවුන්ගෙන් විමසනු ලැබූ විට) “එසේය, අපගේ පරමාධිපති මත දිවුරමින් (එය සත්‍යයකි)” යැයි ඔවුහු පවසති. “එසේ නම් නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් (මෙම) දඬුවම රස විඳිවු” යැයි ඔහු(**අල්ලාහ්**) පවසයි. (35) තවද (**නබිවරය**), **රසූල්වරුන්*** අතුරින් ‘**උලුල් ඇස්මිවරුන්**’¹⁰ ඉවසුවාක් මෙන් නුඹ ද ඉවසවු. තවද (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන්ට අත්වන දඬුවම) පිළිබඳව ඉක්මන් නොවවු. සැබැවින්ම ඔවුන්ට ප්‍රතිඥා කරනු ලැබූ දෑ ඔවුන් දකින දින ඔවුන් (මිහිතලයෙහි) එක් දහවලින් මොහොතක් මිස ඔවුන් රැඳී නොසිටියාක් මෙන්ය. (**අල් කුර්ආනය** ඔවුන්ට) දැනුම් දීමකි. පාපකර පිරිස මිස (අන් කිසිවෙක්) විනාශ කරනු (නො)ලබන්නේ ද?

10) ‘උලුල් ඇස්මිවරුන්’ යනු තම ජනයාගේ තාඩන පීඩන සියල්ල ඉවසා තම දුක මෙහෙවර ස්ථිරව ඉටු කළ **රසූල්වරුන්ය.*** ඔවුහු **නුහ්***, **ඉබ්‍රාහිම්***, **මුසා***, **රීසා*** ~~සා~~ හා **මුහම්මද්*** ~~සා~~ යන රසූල්වරුන් පස් දෙනා ය.

47

سورة محمد

සුරා මුහම්මද්

(නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණෝ)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාව* නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණෝ මදීනාවට හිජ්රත්* හෙවත් දේශාන්තරණය කළ ආරම්භ සමයෙහි පහළ වූවකි. එසමයෙහි ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුස්ලිම්වරුන්ට බොහෝ සේ හිංසා කරමින් සිටියෝය. එහෙයින් මෙම සූරාවෙහි ඉස්ලාමය ආරක්ෂා කිරීමට වෑයම් කළ යුතු කරුණු ගැන පවසා ඇත. තවද අභ්‍යන්තරයෙන් ඉස්ලාමයට කුමන්ත්‍රණ කරමින් සිටි ආත්ම වංචනිකයින් පිළිබඳව ද අවතක්සේරු කරමින් පවසා ඇත.

47 සූරා මුහම්මද් (නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණෝ)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 38 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الذِّیْنَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَ الذِّیْنَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصّٰلِحٰتِ وَ اٰمَنُوا بِمَا نَزَّلَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ اَصْلَحَ
 بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الذِّیْنَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَ اَنَّ الذِّیْنَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ
 رَّبِّهِمْ كَذٰلِكَ يُضْرَبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් හා අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් (ජනයා) වළක්වන්නන් (වන) ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් ඔහු(අල්ලාහ්) නිෂ්ඵල කළේය.¹ (2) තවද විශ්වාස කර දැහැමි ක්‍රියාවන් කළවුන් හා මුහම්මද්* වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සත්‍යය බව විශ්වාස කළවුන් (වන) ඔවුන්ගේ දුෂ්ටකම් ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුන්ගෙන් ඉවත් කර ඔවුන්ගේ තත්ත්වය (දුෂ්ටකම් ඇති නොවන අයුරින්) නිසියාකාරව හැඩ ගස්වන්නේ ය. (3) එය සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් අසත්‍යය අනුගමනය කළ හේතුවෙන් ද විශ්වාස කළවුන් ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සත්‍යය(අල් කුර්ආනය) අනුගමනය කළ හේතුවෙන් ද වේ. එලෙස ය අල්ලාහ් ජනයාට ඔවුන්ගේ උපමාව ගෙන හැර දක්වනුයේ.

1) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ක්‍රියාවන් සියල්ල අල්ලාහ් නිෂ්ඵල කරන්නේය යැයි මෙම ආයතනයෙහි සඳහන්ව ඇත. නිසැකයෙන්ම ඔවුන් අන් මිනිසුන්ට අල්ලාහ්ව නැමදුම් කරන විෂයෙහි බාධා කරන්නේ නම් එමගින් ඔවුන්ට කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් ඇති නොකරනවා පමණක් නොව, එය තමන්ටම හානි ගෙන දෙන්නක් බවට අල්ලාහ් පත් කරනු ඇත. දන් දීම් වැනි ඔවුන් කරන ඇතැම් යහ ක්‍රියාවන් මෙලොවෙහි ඔවුන්ට ප්‍රයෝජන වුව ද මරණින් මතු ජීවිතයේ එය ඔවුන්ට ප්‍රයෝජනයක් ඇති නොකරයි. මන්දයත් අල්ලාහ්ව විශ්වාස කිරීම යන ප්‍රධාන කරුණ ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කළ හෙයිනි.

فَإِذَا لَقِيْتُمْ الدِّينَ كَفَرُوا فَضَمَّ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَخْتَمُوهُمْ فَسُدُّوا أَلْوَتَاقِي ۚ فَمَا مَنَّا بَعْدَ ۙ وَمَا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَصْعَمَ الْحَرْبُ أَوْ رَارَهَا ۚ ذٰلِكَ ۚ وَكَوَيْشَاءُ اللّٰهُ لَا تَنْتَصِمَ مِنْهُمْ وَلَا لٰكِن لِّيَبْلُوْا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۚ وَالَّذِيْنَ قَتَلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾

(4) එබැවින් (නුඹලාට එරෙහිව යුද වදින්නා වූ) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව නුඹලා (යුද පිටියෙහි) හමු වූයේ නම් නුඹලා ඔවුන්ව යටත් කර ගන්නා තුරු (ඔවුන්ගේ) බෙලි ගසා දමවු. පසුව (ඉතිරි වූවන් සිරකරුවන් ලෙස පත් කර ඔවුන්ව) දඬුකඳෙහි ගැට ගසවු. යුද්ධය එහි බර බිම හෙළන තුරු (යුද කරවු).² පසුව අනුග්‍රහයක් වශයෙන් හෝ වන්දියක් වශයෙන් හෝ (ඔවුන්ව නිදහස් කරවු).³ මෙයයි (අල්ලාස්ගේ විධානය).⁴-

2) මෙහි අදහස වනුයේ සතුරු සේනා තම ආයුධ බිම හෙළා සටන් බිමේ උග්‍ර තත්ත්වය පහ වී ගොස් ඔවුන් යටත් වනතුරු යුද කිරීම ය.

3) ඉස්ලාමයට අනුව සතුරන්ව සාහනය කිරීමට හෝ ඔවුන්ව සිර ගත කිරීමට අනුමැතිය ඇත්තේ යුද බිමෙහි පමණයි යන්න මෙම ආයතය තුළින් පැහැදිලි කොට ඇත.

4) බද්‍ර් සටනෙහි මුස්ලිම්වරුන් ක්‍රියා කළ යුතු ආකාරය මෙම ආයතයෙන් සඳහන් කර ඇත. එම අවස්ථාවෙහි සිටි සතුරන් සමග යුද පිටියෙහි මෙසේ දඬුවම් කළ යුතු යැයි මුස්ලිම්වරුන්ට අණ කරනු ලැබුවේ මක්කාවාසී දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුස්ලිම්වරුන්ට ඉතා කුරිරු අන්දමින් හිරිහැර කරමින් සිටි හෙයිනි.

ඉස්ලාමයේ පණිවිඩය අරාබිකරයට සම්ප්‍රාප්ත වන සමයෙහි එහි පමණක් නොව, ලොව විවිධ කලාපවල වහල් සංකල්පය කලක පටන් පැවතුණි. යුද්ධයෙන් පරාජය වී යටත් වූවන්, ණය ගෙවා ගන්නට නොහැකි වූවන්, පැහැර ගෙන යනු ලබන්නන් මෙන්ම දුගී බව නිසා ද වහලුන් බවට මිනිසුන් පත් වූහ. යුරෝපයේ හා ඇමරිකාවේ බහුල වශයෙන් වහලුන් බවට මිනිසුන් පත් වූයේ පැහැර ගෙන යාමෙනි. එහෙත් මිනිසුන් වහල් බවට පත් කළ හැකි මෙම සියලු ක්‍රමයන්ගෙන් එක් මගක් හැරෙන්නට අන් සියලුම මං ඉස්ලාමය විසින් අවලංගු කරන ලදී. තවද එයට අදාළ නීති තදකර මාර්ගෝපදේශ ද පෙන්වන ලදී.

යුධ සිරකරුවන් සිර භාරයට ගැනීම පොදුවේ වහලුන් නිර්මාණය වන ක්‍රමයයි. ඕනෑම යුද්ධයකදී සතුරන් අල්ලා ගනු ලබති. එකල පැවති නීතිය අනුව ඔවුන් මරා දමනු ලබති. එසේ නැතිනම් වහලුන් බවට පත් කරනු ලබති. නමුත් මෙම අල් කුර්ආන් ආයතය තුළින් වහලුන්ට නිදහස් වීමට විකල්ප දෙකක් හඳුන්වා දී ඇත. එකක් කොන්දේසි විරහිතව මුදා හැරීම වූ අතර අනෙක වන්දියක් ලබා ගෙන නිදහස් කිරීමයි.

මිනිසුන් වහලුන් බවට පත්කිරීම ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් තුළ උනන්දු කර නැති අතර වහලුන් නිදහස් කිරීමට උනන්දු කරමින් එන අල් කුර්ආන් වැකි හා නබි වදන් බොහෝමයක් දකිය හැකිය. නමුත් ඉස්ලාමයට පෙර ඔවුන්ව නිදහස් කරන ක්‍රම කිසිවක් නොතිබිණ. එනම් කෙනෙකු වහල් වුවහොත් ඔහු ජීවිතාන්තය දක්වා වහලෙකමය හෝ වහලියකමය. නමුත් ඉස්ලාමය මෙම මතය වෙනස් කර වහලුන් නිදහස් වීම සඳහා ඉස්ලාමය මං කිහිපයක්ම නිර්මාණය කළ අතර එසේ නිදහස් කරන්නන්ට අසීමිත කුසල් ද පොරොන්දු විය.

බද්‍ර් සංග්‍රාම සමයෙහි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ඇතැම් යුධ සිරකරුවන්ගෙන් වන්දි ලබා ගෙන නිදහස් කළහ. තවත් බොහෝ දෙනෙකුට කොන්දේසි හා වන්දි නොමැතිවම නිදහස

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصَلِّحُ بِالنَّهِمِ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا

تَنْصُرُوا وَاللَّهُ يَنْصُرُكُمْ وَيُذْهِبُ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

-තවද අල්ලාෂ් අභිමත කළේ නම් (යුද්ධයකින් තොරව) ඔවුනට විපාක දෙන්නට තිබුණි. එනමුත් ඔහු (නුඹලාට යුද කිරීමට අණ කළේ) නුඹලාගෙන් ඇතැමුන්ව තවත් ඇතැමුන් මගින් පරීක්ෂා කරනු පිණිසය.⁵ තවද කවුරුන් අල්ලාෂ්ගේ මාර්ගයේ ඝාතනය කරනු ලැබුවේද ඔවුන්ගේ යහකම් ඔහු නිෂ්ඵල නොකරන්නේම ය. (5) ඔවුන්ව ඔහු යහමග රැගෙන ගොස් ඔවුන්ගේ තත්ත්වය සංශෝධනය කරනු ඇත. (6) තවද ඔහු ඔවුන්ව දැනුවත් කොට තිබූ ස්වර්ගයට ඔවුන්ව ඇතුළු කරනු ඇත.

(7) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා අල්ලාෂ්(ගේ දහම)ට උදවු කරන්නේ නම් ඔහු නුඹලාට උදවු කරනු ඇත. තවද නුඹලාගේ පාද ස්ථිර කරනු ඇත.-

ලබා දුන්න. මක්කාව ජය ගත් විට මුලු මක්කාවෙහි සිටි සතුරන්ට තමා නිදහස දුන් බව එතුමන් ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කළහ.

මෙවන් සිදුවීම්වලින් සනාථ වන්නේ මුස්ලිම්වරුන් ලේ පිපාසයෙන් කලහකාරිත්වය ප්‍රිය කරන පිරිසක් නොවන බව හා හැකි සෑම අවස්ථාවකම ඔවුන් තමන් අත්පත් කරගත් යුධ සිරකරුවන් විෂයයෙහි ඉතා කාරුණිකව කටයුතු කළ අතර එකල පිළිගත් සිරිත අනුව සිරකරුවන්ව වහලුන් ලෙසින් ගැනීමට ද මුස්ලිම්වරුන් සෑම විටම ක්‍රියා නොකළ බවයි. එසේ නමුත් එම ක්‍රමය සහමුලින්ම ඉස්ලාමය අහෝසි කර නොදැමූ බවද මෙහි සැලකිල්ලට ගත යුතුය.

තවද වහලුන්ගේ ගරුත්වය රැකීම, වහලුන්ට සාධාරණව සැලකීම හා දයාව පෙන්වීම යනාදී කරුණු වෙත ඉස්ලාමය මග පෙන්වා ඇත. තවද ඔවුන් තුළ විශේෂ හැකියාවන් වූයේ නම් නිදහස් මිනිසුන්ට වඩා වහලුන්ට ප්‍රමුඛතාව දීම ද ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් තුළ දැකිය හැකි ප්‍රධාන ලක්ෂණයකි. එමෙන්ම ඔවුන් හා ඔවුන්ගේ පරම්පරාවම වහලුන් බවට පත් වීමෙන් වැළකීම සඳහා ඔවුන්ගේ ස්වෝත්සාහයෙන් නිදහස් වීමට හැකි අවකාශයක්ද ඔවුනට හිමිකර දී ඇත.

වහල් පුද්ගලයින්ට අදාළ නිර්දේශවල මූලික හරය වන්නේ ඔවුන්ට සාධාරණව සැලකීම හා දයාව පෙන්වීමයි. අනිවාර්ය පුණ්‍ය දීමනාව වන **ෆසකාත්** මුදලින්ද වහලුන් නිදහස් කිරීම සඳහා මුදල් වෙන් කළ යුතුය. තවද අත් වැරදීමකින් මිනිස් ඝාතනයක් සිදුවීම (**අල් කුර්ආන්** 4:92), **ළිහාර්** නම් ඉස්ලාමයට පෙර අඥාන යුගයේ පැවති නීති විරෝධී දික්කසාද ක්‍රමය (**අල් කුර්ආන්** 58:3), **රමලාන්** මාසයේ උපවාස ශීලය අවස්ථාවෙහි සැමියා හා බිරිය කායිකව එක්වීම ආදී වැරදිවලට හානිපූරණය ලෙසින් ඉස්ලාමය නිර්දේශ කරන්නේ වහලෙක් නිදහස් කිරීමයි. මෙයට අමතරව අසීමිත කුසල් ලැබිය හැකි පුණ්‍ය කර්මයක් ලෙසින් ද **අල්ලාෂ්**ගේ තෘප්තිය පතා වහලුන් නිදහස් කිරීම හැකි සෑම විටම කරන මෙන් ඉස්ලාම් දහම උනන්දු කරයි. (**අල් කුර්ආන්** 90:13)

එහෙත් වර්තමානයේ වහල්භාවය දැකිය නොහැකි අතර එම සංකල්පය සහමුලින්ම ඉවත් වී ගොස් ඇත. මෙයට හේතුව 1953 වසරෙහි ලෝක රටවල් එක්ව පිහිටුවා ගත් එක්සත් ජාතීන්ගේ ගිවිසුමක් පිහිටු වීමයි.

5) සතුරන්ව විනාශ කිරීමට මුස්ලිම්වරුන් යුද වැදීම හේතුවක් කර නොගෙන **අල්ලාෂ්**ම ඔවුන්ව විනාශ කරන්නට තිබිණි. නමුත් මුස්ලිම්වරුන් ඔවුන් සමග සටන් වැදීම තුළින් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව **අල්ලාෂ්** විනාශ කළේ මුස්ලිම්වරුන්ගේ **ර්මාන්** නම් විශ්වාසය පරීක්ෂා කිරීම පිණිසය.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذُكِرَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ
 أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾ ذُكِرَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكُفْرَانَ لَا
 مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَ
 كَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ ۚ أَهْلَكَنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾
 أَفَنْ كَانَ عَلَى بَيْتِنَا مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُرِّيْنَا لَهُ سُوءُ عَذَابٍ ۖ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾

(8) තවද කවුරුන් ප්‍රතික්ෂේප කළේද ඔවුන්ට අභාග්‍යයයි. තවද ඔවුන්ගේ (යහ)ක්‍රියාවන් ඔහු නිශ්චල කරනු ඇත. (9) එය ඔවුන් අල්ලාහ් පහළ කළ දෑ (වන අල් කර්භානය) පිළිකල් කළ හෙයිනි. එබැවින් ඔවුන්ගේ (යහ) ක්‍රියාවන් ඔහු නිශ්චල කළේය. (10) ඔවුන් මිනිතලයෙහි ගමන් කර (ප්‍රතික්ෂේපක සමූහයන්ගෙන්) ඔවුන්ට පෙර විසූවන්ගේ අවසානය කෙසේ වූයේ දැයි නොදැනුවේ ද? අල්ලාහ් ඔවුන් කෙරෙහි දැරුණු විනාශයක් ඇති කළේය. ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ද මෙලෙසම හිමිය. (11) එය, අල්ලාහ් විශ්වාස කළවුන්ගේ උදව්කරු හෙයින් ද ප්‍රතික්ෂේපකයින් (වන) ඔවුන්ට උදව්කරුවෙකු නොමැති හෙයින් ද වේ.

(12) සැබැවින්ම කවුරුන් විශ්වාස කොට දැහැමි ක්‍රියා කළේද අල්ලාහ් ඔවුන්ව (ස්වර්ග) උයන් වලට ඇතුළු කරවන්නේය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. තවද කවුරුන් ප්‍රතික්ෂේප කළේද ඔවුන් (ලොකික) වින්දනයන් ලබමින් ද පශුකුලයට අයත් (ගවයන්, එළවන් වැනි) සතුන් අනුභව කරන්නාක් මෙන් අනුභව කරමින් ද සිටිති. තවද (නිරා) ගින්න ඔවුන්ට හිමි අවසාන ලැගුම් ගන්නා ස්ථානයයි. (13) තවද (නබිවරය,) නුඹව බැහැර කළ නුඹගේ නගරයට වඩා ශක්තියෙන් ඉතා දැඩි වූ කොතෙක්දෝ නගරයන් විය. අපි (එහි වාසය කළ) ඔවුන්ව ද විනාශ කර දැමුවෙමු. එවිට ඔවුන්ට කිසිදු උදවුකරුවෙකු නොවීය. (14) එබැවින් කවරෙකු තම පරමාධිපතිගෙන් වූ පැහැදිලි සාධකයන් මත සිටින්නේ ද ඔහු, කවරෙකු තම නරක ක්‍රියාවන් තමන්ට අලංකාර ලෙස පෙන්වනු ලැබ තමන්ගේ මනෝ ඉච්ඡාවන් අනුගමනය කළ අය මෙන් වන්නේ ද?

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَبُرَ هُوَ خَالِدًا فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَبِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنفًا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْطٰطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ ﴿١٨﴾

(15) බිය හක්කිකයින්ට ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ (ස්වර්ග) උයනෙහි වර්ණනය (මෙයයි.) එහි වෙනස් නොවන (පිවිතුරු) ජලයෙන් වූ ගංගාවන්ද රසය වෙනස් නොවන කිරි වලින් වූ ගංගාවන්ද පානය කරන්නන්ට මිහිර ඇති කරවන අමෘතයෙන් වූ ගංගාවන්ද පිරිසිදු මී පැණි වලින් වූ ගංගාවන්ද වේ. තවද එහි ඔවුන්ට සෑම පලතුරු වර්ගයක්ම හා ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ පාප ක්ෂමාව ද වේ. (ස්වර්ගයෙහි සදාකල් වෙසෙන) මොවුන් (නිරා) ගින්නේ සදා කල් වෙසෙන, උතුරන ජලය බීමට දෙනු ලබන අය මෙන් වේද? එවිට එය ඔවුන්ගේ බඩවැල් කැලි බවට පත් කරයි.

(16) තවද (නබිවරය,) ඔවුන් අතුරින් නුඹට සවන් දෙන්නන්ද සිටිති. ඔවුන් නුඹගෙන් බැහැර ව ගිය කල්හි “දැන් මද වේලාවකට පෙර ඔහු පැවසුවේ කුමක්දැ”යි දැනුම දෙනු ලැබුවන්ගෙන් විමසති.⁶ අල්ලාහ් කවුරුන්ගේ සිත් තුළ මුද්‍රා තැබුවේද තවද (කවුරුන්) තමන්ගේ මනෝ ඉච්ඡාවන් අනුගමනය කළේද ඔවුන් මොවුන්මය. (17) තවද කවුරුන් යහමග ලැබුවේ ද ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුන්ට යහමග වර්ධනය කරන්නේය. තවද ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ බිය හක්කිය පිරිනමන්නේය.

(18) එබැවින් ඔවුහු(ප්‍රතික්ෂපකයෝ ලොව අවසන්) හෝරාව තමන් වෙත අනපේක්ෂිතව පැමිණීම මිස අන් කිසිවක් බලාපොරොත්තු වන්නේ ද? නමුත් දැනටම එහි (ඇතැම්) සලකුණු පැමිණ ඇත. එසේනම් එය(අවසන් හෝරාව) ඔවුන් වෙත පැමිණියේ නම් ඔවුන් (ඒ පිළිබඳව ඵදින) සිහි කිරීමෙන් ඔවුන්ට කුම(න එල)ක් ද?-

6) ආත්ම වංචනිකයින් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් අබියස වාඩි වී එතුමාණන්ගේ කතාවට සවන් දුන්න ද ඔවුන් එම උපදේශයන් පිළිනොගෙන ඉබ්නු මස්උද්, ඉබ්නු අබ්බාස්* වැනි උගත් සහාබිවරුන්ගෙන්* සමච්චලයට මෙන් “මොහු මෙතෙක් වේලා කීවේ කුමක් දැ”යි යන්නෙන් ප්‍රශ්න අසා සිටීම ගැන මෙයින් අදහස් වේ.

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مُتَقَلِّبُكُمْ وَمَثُوبُكُمْ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ
 مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يَّيْنُظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْبُغْيِ
 عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا
 اللَّهُ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢٠﴾

(19) එබැවින් (නබිවරය,) සැබැවින්ම අල්ලාහ් හැර (නැමදුමට) අන් දෙවියෙකු නොමැති බව දැන ගනිමු. තවද නුඹගේ වැරදි සඳහා ද විශ්වාසිකයින් හා විශ්වාසිකාවන් (ගේ පාපයන්) සඳහා ද පාප ක්ෂමාව අයැදිමු. තවද නුඹලා (කාරුඛනුලව) තැනින් තැනට ගමන් කිරීම හා (විවේකීව) නුඹලා ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය අල්ලාහ් මැනවින් දන්නේය. (20) තවද “(නව) සුරාවක් පහළ කරනු ලැබිය යුතු නොවේදැ” යි විශ්වාස කළවුන් පවසති.⁷ (එලෙස) පැහැදිලි නිරවුල් සුරාවක් පහළ කරනු ලැබ, එහි යුද්ධ කිරීම පිළිබඳව සඳහන් කරනු ලැබ තිබුණේ නම්, කවරෙකුගේ හදවත්හි ව්‍යාධියක් ඇත්තේ ද මරණය හේතුවෙන් සිහිමුර්ජා වූවෙකු බලන්නාක් මෙන් ඔවුන් ද නුඹ දෙස බලනු නුඹ දකින්නෙහිය. එබැවින් (අල්ලාහ්ගේ දඬුවම) ඔවුනට වඩා සුදුසු වන්නේය. (21) අවනත වීම සහ යහ අයුරින් කතා කිරීම (ඔවුනට යහපත්)ය. එබැවින් (යුද්ධ කිරීමේ) විෂය ස්ථිර වූ කල්හි ඔවුන් අල්ලාහ්ට සත්‍ය ලෙස ක්‍රියා කළේ නම්,⁸ එය ඔවුන්ට යහපත් වන්නේය.

7) මෙයින් පෙන්නුම් කෙරෙන්නේ සැබෑ විශ්වාසිකයින් සෑම විටම අල්ලාහ්ගෙන් නව සුරාවක් මගින් වහි* පණිවිඩයන් පහළ වීම ඉතා උනන්දුවෙන් හා බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියා යන්නයි. එනමුත් ආත්ම වංචනිකයින් මෙයට භාත්පසින්ම වෙනස් ලෙස ගනිමක්* ලබා දීම වැනි වහි පණිවිඩයක් පහළ වූයේ නම් ඔවුන් ප්‍රීතියට පත් වන අතර සටන් කිරීම වැනි වහි පණිවිඩයක් පහළ වූයේ නම් ඔවුන්ට එය දරා ගත නොහැකි අප්‍රියජනක දෙයක් වේ යන්නයි.

8) මුස්ලිම්වරුන් අල්ලාහ් වෙතින් යම් වැකියක් පහළ වීම බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි හෙයින් එසේ පාපකරයින්ට විරුද්ධව සටන් කරන මෙන් විධානය කරමින් වහි* පණිවිඩයක් පහළ වුවහොත් ඔවුන් එය පිටු පෑ නොයුතුයි යැයි මෙම ආයතය තුළින් අවධාරණය කර ඇත. තවද ඔවුන් ඊට පිටුපෑවේ නම් ඔවුන් ඉස්ලාමයට පෙර සිටි ආකාරයටම පත් වනු ඇත යැයි අවවාද ද කර ඇත.

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطُّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا
 ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ
 وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۗ
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَهُ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

(22) එබැවින් (ආත්ම වංචනිකයින්,) නුඹලා පිටු පෑවේ නම්, (එමගින්) නුඹලා මිහිතලයෙහි කලහකම් පතුරුවා ඥාතීන්වය සිදු දමන්නට තැත් කරන්නෙහු ද? (ඒ බව නුඹලා වටහා නොගන්නේ ද?)⁹ (23) අල්ලාහ් ශාප කළවුන් ඔවුන්මය. එබැවින් ඔහු (යහ දෑ ඇසීමෙන්) ඔවුන්ව බිහිරි කර, (යහ දෑ දැකීමෙන්) ඔවුන්ගේ දෘෂ්ටි අන්ධ කළේය. (24) ඔවුන් අල් කුර්ආනය පරිශීලනය නොකරන්නෙහු ද? නැතහොත් (ඔවුන්ගේ) හදවත් මත අගුල් දමා (වසා) ඇත් ද? (25) තමන්ට යහමග පැහැදිලි වූ පසුව සැබැවින්ම කවුරුන් පිටුපා (දහමෙන්) හැරී යන්නේ ද ඔවුන්ට **ෂෙයිතාන්*** (ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්) අලංකාර කර ඔවුන්ට (තම) ආශාවන් දීර්ඝ කළේය. (26) එය (එනම් ආත්ම වංචනිකයින් නොමග යෑම) ඔවුන් අල්ලාහ් පහළ කළ දැය (වූ අල් කුර්ආනය) පිළිකුල් කළවුන් (වන යුදෙව්වන්) අමතා “අපි ඇතැම් කරුණු වල දී නුඹලාට අවනත වන්නෙමු” යැයි පැවසූ හෙයින්. ඔවුන්ගේ රහස් අල්ලාහ් දන්නේය.¹⁰ (27) එබැවින් ඔවුන්ගේ මුහුණු වලට හා ඔවුන්ගේ පසුපසට පහර දෙමින් ඔවුන්ගේ ප්‍රාණය **මලක්වරුන්*** අත්පත් කර ගත් කල්හි කෙසේ වීද? (28) එය සැබැවින්ම ඔවුන් අල්ලාහ්ට කෝපය ඇති කර වන දෑ අනුගමනය කොට ඔහුගේ තෘප්තියට හේතු වූ දෑ පිළිකුල් කළ හෙයින්. එබැවින් ඔහු ඔවුන්ගේ (යහ) ක්‍රියාවන් නිෂ්ඵල කළේය.

(29) කවුරුන්ගේ හදවත්හි ව්‍යාධියක් ඇත්තේ ද ඔවුන් ඔවුන්ගේ ද්වේෂයන් අල්ලාහ් හෙළිදරව් නොකරනු ඇතැයි සිතන්නේද?

9) මෙම ආයතයෙන් අදහස් වන්නේ ‘පාපහරයින්ට එරෙහිව සටන් කළ යුතුයි’ යන අල්ලාහ්ගේ විධානයට පිටුපෑවේ නම් එය අකීකරු වීම පමණක් නොව එය මිහිතලයෙහි, කලහකම් ඇති වීම වර්ධනය වීමට ද හේතුවක් වනු ඇත යන්නයි.

10) මෙයින් අදහස් කරනුයේ ආත්ම වංචනිකයින් **මදීනාවේ** විසූ යුදෙව් නායකයින් ට පවසා සිටි දැය. එනම් “අපට ඉස්ලාමය ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැක. නමුත් අපි එය අපගේ හදවතින් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙමු. මේ අනුව අපි නුඹලාව අනුගමනය කරන්නෙමු” යන්නයි.

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَكْرِينَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيئِهِمْ ۖ وَتَعْرِفْنَهُمْ فِي لَحَنِ الْقَوْلِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَتَنْجَلُونَكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجْهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ ۖ وَتَبْلُؤُوا أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ
 لَن يُضْمِرُوا اللَّهَ شَيْئًا ۖ وَسَيُحِطُّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ
 كُفْرًا فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾

(30) (නබිවරයා) අපි අහිමක කළේ නම් ඔවුන්ව නුඹට පෙන්වන්නට තිබුණි. එවිට ඔවුන්ගේ සලකුණු මගින් නුඹ ඔවුන්ව හඳුනා ගනු ඇත. තවද සැබැවින්ම නුඹ කතා ලීලාවෙන් ද ඔවුන්ව හඳුනා ගනු ඇත.¹¹ තවද නුඹලාගේ ක්‍රියාවන් අල්ලාහ් දන්නේය. (31) තවද නුඹලා අතුරින් (අපගේ මගෙහි) ජනාද්(ප්‍රයත්න) කරන්නන් හා ඉවසිලි වන්තයින් ගැන අපි දැන ගන්නා තුරු¹² සැබැවින්ම අපි නුඹලාව පරීක්ෂා කරන්නෙමු. තවද අපි නුඹලාගේ තොරතුරු පරීක්ෂා කරන්නෙමු.

(32) සැබැවින්ම ඔවුන්ට යහමග පැහැදිලි වීමෙන් පසුව කවුරුන් ප්‍රතික්ෂේප කර අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් (ජනයා) වළක්වා රසුල්වරයාට* පටහැණිව ක්‍රියා කළේ ද ඔවුන් අල්ලාහ්ට කිසිඳු හානියක් සිදු කළ නොහැක්කේමය. තවද ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් නිෂ්ඵල කරනු ඇත. (33) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා අල්ලාහ්ට අවනත වුව. තවද රසුල්වරයාට ද අවනත වුව. තවද නුඹලාගේ ක්‍රියාවන් නිශ්ඵල කර නොගනිවු. (34) සැබැවින්ම කවුරුන් ප්‍රතික්ෂේප කර (ජනයින්ව) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් වළක්වා පසුව ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින් ලෙස මරණයට පත් වූයේ ද ඔවුන්ට අල්ලාහ් පාප ක්ෂමාව නොදෙන්නේම ය.

11) ආත්ම වංචනිකයින්ගේ සත්‍ය ස්වරූපය අල්ලාහ් විසින් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට සලකුණක් මගින් අනාවරණය කරන්නට තිබුණි. නමුත් අල්ලාහ් එසේ නොකළේය. කෙසේ වෙතත් ඔවුන්ගේ කතා ශෛලියෙන් එතුමාට ඔවුන්ව හඳුනා ගත හැකි යැයි ද මෙම වැකියෙහි සඳහන් වී ඇත.

12) අල්ලාහ් සියලු දෑ දන්නෙකුට සිටිය දී මෙහි 'දැනුම' යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ 'ප්‍රායෝගික පිරික්සුමක්' යන්නය.

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ ۚ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ ۚ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكُمُ أَعْمَانِكُمْ ﴿٣٥﴾
 إِنَّا الْحَيُّوَةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ ۖ وَإِنْ تُوْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ
 ﴿٣٦﴾ إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَ يُخْرِجْهُ أَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَآءِنتُمْ هَآءِ تَدْعُونَ
 لِيُتَنَفَّقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَبِكُمْ مِّنْ يَّبْخَلُ ۚ وَمَنْ يَّبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلْ عَن نَّفْسِهِ ۖ وَاللَّهُ
 الْعَنِيُّ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ ۚ وَإِنْ تَعَوَّلُوا أَيْسَّرْتُمْ دَلِيلًا قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۚ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾

(35) එබැවින් නුඹලා (යුද්ධයෙහි) අධෛර්යය නොවවු. තවද සාමය සඳහා අරුසුම් නොකරවු. ¹³ තවද නුඹලාමය ප්‍රබලයින් වනුයේ. අල්ලාහ් නුඹලා සමගය. ඔහු නුඹලාගේ ක්‍රියාවන්(හි ප්‍රතිඵල) අඩු නොකරන්නේමය. (36) සැබැවින්ම මෙලොව ජීවිතය කෙළිදෙළක් හා පුහු විනෝදයක්ම ය. තවද නුඹලා විශ්වාස කොට බිය හක්කිමත් වූයේ නම් ඔහු නුඹලාගේ වේතන නුඹලාට පිරිනමනු ඇත. තවද ඔහු නුඹලාගේ වස්තූන් (මුළුමනින්ම) නුඹලාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ නැත. (37) (එසේ) ඔහු එය නුඹලාගෙන් අයැද පෙරැත්ත කළේ නම් නුඹලා මසුරුකම් පාන්නෝය. එවිට ඔහු නුඹලාගේ පිළිකුල(මසුරුකම) හෙළිදරවු කරන්නේය. (38) බලවු! නුඹලා අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි වියදම් කිරීම පිණිස කැඳවනු ලැබූ පිරිසකි. එහෙත් මසුරුකම් පාන්නන් ද නුඹලා අතුරින් සිටිති. කවරෙකු මසුරුකම් පාන්නේ ද සැබැවින්ම ඔහු මසුරුකම් පානුයේ තමාටය. තවද අල්ලාහ් සර්ව පොහොසත්ය (සියලු අවශ්‍යතාවන්ගෙන් පරිබාහිරය). තවද නුඹලා දිළින්දන් වෙති. නුඹලා පිටුපැවේ නම් නුඹලා නොවන පිරිසක් නුඹලා වෙනුවට ඔහු ප්‍රතිස්ථාපනය කරන්නේය. පසුව ඔවුන් නුඹලා මෙන් නොවන්නෝය.

13) මුස්ලිම්වරුන්ගේ දුබලතාව නිසා සාම ගිවිසුමක් ඉල්ලා සිටීමට අනුමැතිය නැත යැයි ද එසේ ගිවිසුමක් කිරීම තුළින් මුස්ලිම්වරුන්ගේ අයිතීන්ට අවාසියක් වනු ඇත යැයි තිබේ නම් එවිට ද එසේ ගිවිසුමක් ඉල්ලා සිටීමට අනුමැතිය නැත යැයි මෙම ආයතය මගින් අවධාරණය වේ. කෙසේ වෙතත් ප්‍රතික්ෂේපකයින් සාම ගිවිසුමක් ඉල්ලා එහි මුස්ලිම්වරුන්ට ප්‍රයෝජනයක් ඇත් නම් සාම ගිවිසුමක් දියත් කිරීමට අනුමැතිය ඇත. අල් කුර්ආන් 8:61 හි මෙසේ සඳහන් වී ඇත. "(නබිවරය.) ඔවුන් සමාදානය වෙත නැඹුරු වන්නේ නම් නුඹ ද ඒ වෙත නැඹුරු වවු. අල්ලාහ් වෙත සියල්ල හාර කරවු. සැබැවින්ම ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය."

48

سورة الفتح

ജുറാ ഫൽ നഖ്ബ്

(അടവുതടവു)

හැඳින්වීම

හිජ්ර හය වන වසරේ දී සහාබිවරුන්* 1400 කින් සමන්විත පිරිසක් සමග නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් උම්රා වන්දනය ඉටු කිරීම සඳහා මක්කාවට පැමිණියේය. 'මක්කාහි විසූ ප්‍රතික්ෂේපකයින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හා එතුමන් සමග ආ පිරිස මක්කා නගරයට ඇතුළු වීම වළක්වාලීම සඳහා විශාල සේනාවක් සූදානම් කර ඇත' යන පුවත මක්කා සීමාවට සමීපව ඇති හුදෙයිබියා නම් ස්ථානයට ළඟා වූ මුස්ලිම්වරුන්ට ආරංචි විය. තමන් පැමිණියේ උම්රා වන්දනාව ඉටුකිරීම පිණිස මිස සටන් කිරීමට නොවන බව දන්වා මක්කාවේ වෙසෙන ප්‍රතික්ෂේපක නායකයින් හමුවේ දැනුම් දීමට නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් විසින් උස්මාන් * තුමාණන්ව යවනු ලැබීය. ඔහු මක්කා නගරයට පිවිසූ පසු 'ප්‍රතික්ෂේපකයින් උස්මාන් * තුමාණන් ඝාතනය කොට ඇත' යැයි කට කථාවක් පැතිරුණු හෙයින් මුස්ලිම් ජනයා ආවේගශීලී වූවෝය. මෙම අවස්ථාවේ දී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් තම සහාබිවරුන් සියල්ල එක් රැස් කර මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුස්ලිම්වරුන්ට ප්‍රහාර එල්ල කිරීමට තැත් කළහොත් එවිට තම ප්‍රාණය හෝ පුද කර ඉස්ලාම් දහම ආරක්ෂා කළ යුතුය යනුවෙන් ඔවුන් සියල්ලන්ගෙන්ම දිවුරුම් ගත්තේය. මද වේලාවකින් පසුව එම කට කථාව ව්‍යාජ යැයි පැහැදිලි විය. පසුව මක්කාවෙන් නොයෙකුත් පිරිස් පැමිණ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් සමග දීර්ඝ කතාබහක යෙදීමෙන් අනතුරුව අවසානයේ දී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට ඔවුන් සමග ගිවිසුමකට එළඹීමට සිදු වූ අතර එතුමන් ඊට එකඟ වී අත්සන් තැබූහ. මෙම ගිවිසුම බාහිරව බැලූ කල්හි මුස්ලිම්වරුන්ට අවාසිදායකව පෙනුණ ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් එයට එකඟ වූයේ එය කල්යාණම මුස්ලිම්වරුන්ට වාසිදායක වනු නිසාය. පසු කලෙක ඉස්ලාමය ව්‍යාප්ත වීමට හා සහාබිවරුන්ට* මක්කා ජය ලැබීමට හේතු වූයේ අවුරුදු දෙකකට පසුව මක්කා ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් මෙම ගිවිසුම කඩ කිරීමයි. මෙම ගිවිසුම හුදෙයිබියා නම් ස්ථානයේ සිදු වූ හෙයින් 'හුදෙයිබියා ගිවිසුම' යැයි හඳුන්වන ලදී.

මෙම සූරාව හුදෙයිබියා ගිවිසුම අවස්ථාවේ ඇති වූ විවිධ සිදුවීම් වල පසුතලයෙහි පහළ වී ඇත. එමෙන්ම මෙහි දී සැබෑ මුස්ලිම්වරුන්ව ප්‍රශංසා කර ඇති අතර ආත්ම වංචනිකයින්ව අවමන් කර ඇත.

48 සූරා අල් මාන් (ජයග්‍රහණය)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 29 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِيُغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ
 نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي
 أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَرُدَّ أَدْوَابًا إِيَّانَا مِمَّا عَشَبْتُمْ وَبِاللَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرْ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

සෑමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) සැබැවින්ම පැහැදිලි ජයග්‍රහණයකින් අපි නුඹට ජයග්‍රහණය ලබා දුනිමු.¹ (2) අල්ලාහ් නුඹට නුඹගේ වැරදි අතුරින් නුඹ කලින් සිදු කළ දැයට ද පසුව සිදු කරන දැයට ද ක්ෂමාව දීම පිණිසත්² නුඹ කෙරෙහි ඔහුගේ භාග්‍යයන් පරිපූර්ණ කිරීම පිණිසත් නුඹව සෘජු මගට රැගෙන යනු පිණිසත්ය. (3) තවද ශ්‍රේෂ්ඨ ජයග්‍රහණයකින් නුඹට අල්ලාහ් උදවු කිරීම පිණිසත්ය.

(4) තවද විශ්වාසිකයින්ගේ සිත් තුළ ඔවුන්ගේ විශ්වාසය සමග (තව තවත්) විශ්වාසයෙන් ඔවුන් වර්ධනය වනු පිණිස ශාන්තභාවය පහළ කළේ ඔහුමය. තවද අහස්හි හා මිනිතලයෙහි සේනා අල්ලාහ් සතුය. තවද අල්ලාහ් සර්වඥ ද සර්ව ප්‍රාඥාවන්ත ද විය. (5) විශ්වාසිකයින්ව හා විශ්වාසික කාන්තාවන්ව (ස්වර්ග) උයන් වලට ඔහු ඇතුළු කරනු පිණිසය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. තවද ඔහු(අල්ලාහ්) මොවුන්ගේ දුෂ්ටකම් මොවුන්ගෙන් පහ කරයි. තවද එය අල්ලාහ් අබියස ඉමහත් ජයග්‍රහණයකි.-

1) මෙහිදී ‘පැහැදිලි ජයග්‍රහණය’ යනුවෙන් පෙන්නුම් කරන්නේ මුස්ලිම්වරුන් තම මව්බිම වූ මක්කාව අත්පත් කරගන්නා ජයග්‍රහණයයි. එනම් ‘නුදුරු දිනක දී නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මක්කාව ජය ගනු ඇත’ යනුවෙන් මෙම ආයතය සුබාරංචියක් පවසා ඇත.

2) නබිවරුන් සෑම දෙනෙකුම පාපයන්ගෙන් ආරක්ෂා කරනු ලැබුවන්ය. මෙම ආයතයේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ වරද අල්ලාහ් කමා කරන බව පවසා ඇත. එනම් මෙහි පාපය යන වචනයෙහි අර්ථය ඔහු විසින් සිදුවිය හැකි අල්ප වැරදීමක් මිස සාමාන්‍යය පාපයන් හෝ මහා පරිමාණයේ පාපයන් නොවේ.

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ
 ذَاتُ بَرِّ السَّوْءِ وَعَصِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَ لِلَّهِ
 جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَ
 نَذِيرًا ﴿٨﴾ لِيَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۖ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۖ فَمَنْ تَكَثَّ فَرَائِبَ يُنْكُثْ
 عَلَى نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَى بِعَاهِدِ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسِيؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾

(6) අල්ලාහ් පිළිබඳව නපුරු සිතුවිලි සිතන ආත්ම වංචනික පිරිමින් හා ආත්ම වංචනික කාන්තාවන්ට ද (අල්ලාහ්ට) ආදේශ කරන්නන් හා ආදේශ කරන්නියන්ට දඬුවම් කරනු පිණිසය. (නැවත නැවත ඇති වන) නරක චක්‍රය ඔවුන් කෙරෙහිය. අල්ලාහ් ඔවුන් කෙරෙහි කෝප විය. තවද ඔවුනට ශාප කළේය. තවද නිරය ඔවුනට පිළියෙල කර ඇත. තවද නවාතැන් අතුරින් එය නපුරු විය. (7) තවද අහස්හි හා මිහිතලයෙහි සේනා අල්ලාහ් සතුය. තවද අල්ලාහ් අති බලසම්පන්න ද සර්ව ප්‍රාඥාවන්ත ද විය.

(8) (නබිවරයා) සැබැවින්ම අපි නුඹව සාක්ෂි දරන්නෙකු ලෙස ද සුඛාරංචි පවසන්නෙකු ලෙස ද අවවාද කරන්නෙකු ලෙස ද එව්වෙමු.

(9) (මෙලෙස ඔහුව එවනු ලැබුයේ) නුඹලා අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරයා* විශ්වාස කර ඔහුට(රසූල්වරයාට දහමෙහි) සහය ලබා දී ඔහුට ගෞරව දක්වා උදැසන හා සවස ඔහුව(අල්ලාහ්ව) පිවිතුරු කිරීම පිණිසය. (10) සැබැවින්ම කවුරුත් නුඹට පක්ෂව දිවුරුම් දුන්නේද ඔවුන් සැබැවින්ම පක්ෂව දිවුරුම් දුන්නේ අල්ලාහ්ටමය. අල්ලාහ්ගේ 'යද්'³ ඔවුන්ගේ අත් මතය. එබැවින් කවුරුත් (එම දිවුරුම) කඩ කරන්නේ ද සැබැවින්ම ඔහු කඩ කළේ තමන්ට එරෙහිවමය. තවද කවරෙකු අල්ලාහ්ට දුන් එම ගිවිසුම ඉටු කරන්නේ ද එවිට ඔහු(අල්ලාහ්) ඔහුට ඉමහත් ප්‍රතිඵලයක් පිරිනමනු ඇත.-

3) මෙම ආයතය වින්තනයට ගෝචර නොවන(අවින්තෙයා) 'මුතෂාබිහාක්' ගණයට අයත් ආයතයන් කිහිපයකින් එකකි. "යද්" යන අරාබි පදය බොහෝ අවස්ථාවන්හි පොදුවේ වාග් වාක්‍යරූපයට අනුව 'අත' යන්නෙන් භාවිත කරනු ලැබේ. නමුත් මෙම ආයතයට අදාළ නිසි පරිපූර්ණ අරුත අල්ලාහ් පමණක් දැනිය. මන්දයත් අල්ලාහ් කිසිදු මැවුමකින් නිදර්ශනය කළ නොහැකි සුවිශද්ධයකි. ඇතැම් අල් කුර්ආන් විවරණකරුවන් එම ආයතයට කිසිදු විවරණයකින් තොරව ඒ අයුරින්ම විශ්වාස කිරීම උචිත යැයි ද ඇතැම් විවරණකරුවන් මෙම වැකිය හුදෙයිබියා නැමැති ගිවිසුම සිදු වූ අවස්ථාවේදී පහළ වූවක් බවත්. එහිදී මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ අත මත ඔහුගේ අනුමාමිකයන් අත් තබා දිවුරුම් දුන් අවස්ථාවේ දී අල්ලාහ්ගේ උපකාරය ඔවුනට ඇති බව මෙම ආයතයෙන් අනාවරණය කරන්නක් බවත්' අදහස් දක්වති. හුදෙයිබියා නැමැති ගිවිසුම පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා මෙම සූරාවේ හැඳින්වීම බලන්න.

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ^٤ يَقُولُونَ
 بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ^٥ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ
 أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ^٦ بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ^٧ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَ
 الْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَ زُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ ظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ^٨ وَ كُنْتُمْ قَوْمًا
 بُرًّا ^٩ وَ مَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ^{١٠} وَ لِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ^{١١} وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ^{١٢}

- (11) ගම්බද අරාබිවරුන් අතුරින් (නබි තුමා සමග නොගොස්) රැදී සිටියවුන් “ අපගේ ධනය හා අපගේ පවුල අපව කාර්ය බහුල කළේය. එබැවින් අප වෙනුවෙන් පාපක්ෂමාව ඇයැදිවු.” යැයි නුඹට පවසන්නෝය.⁴ ඔවුන්ගේ හදවත්හි නොමැති දෑ ඔවුන්ගේ දිවෙන් පවසන්නෝය. “අල්ලාහ් නුඹලාට හිංසනයක් කිරීමට පතන්නේ නම් හෝ නුඹලාට ප්‍රයෝජනයක් කිරීමට පතන්නේ නම් හෝ (ඒවා) කිසිවකින් අල්ලාහ් වෙතින් නුඹලාව (වළකාලීමට) ශක්තිය දරන්නා කවුරුන් දැ?”යි (නබිවරය,) විමසවු. (එවන් කිසිවෙකු) නැත, අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබදව අභිඥානවන්නය. (12) එහෙත් රසුල්වරයා* හා විශ්වාසිකයින් ඔවුන්ගේ පවුල් වෙත කිසි විටෙක නැවත නොපැමිණෙනු ඇතැයි නුඹලා සිතුවහුය. තවද එය(එසේ නොපැමිණීම) නුඹලාගේ හදවත් හි අලංකාර ලෙස පෙන්වනු ලැබීය. තවද නුඹලා දුෂ්ට සිතුවිලි සිතමින් සිටියහ. නුඹලා විනාශයට ලක් වූ පිරිසක් වූහ. (13) තවද කවරෙකු අල්ලාහ්ව හා ඔහුගේ රසුල්වරයාව විශ්වාස නොකළේ ද එවිට සැබැවින්ම අපි ප්‍රතික්ෂේපකයින් හට අග්නි ජාලාවක් පිලියෙල කර ඇත්තෙමු. (14) තවද අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ආධිපත්‍යය අල්ලාහ් සතුය. ඔහු අභිමත කළ අයට ක්ෂමා කරන්නෝය. තවද, (පාපතරයින් අතුරින්)ඔහු අභිමත කළ අයට දඬුවම් කරන්නෝය. තවද අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලී හා පරම කරුණාහරිත විය.

4) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් උමිරා වන්දනය කිරීමට මක්කා නගරයට යාමට අදහස් කළ විට මක්කා ප්‍රතික්ෂේපකයින් තමන්ට බාධා කරනු ඇත යැයි සිතූ ඔහු තම අනුගාමිකයින්ගෙන් විශාල පිරිසකට තමන් සමග පැමිණෙන මෙන් ඉල්ලා සිටියේය. එමෙන්ම මක්කාව අසල තිබෙන ගම්මානයේ වෙසෙන ආත්ම වංචනික ගැමියන්ට ද සහභාගී වන මෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ඇරයුම් කළ නමුත් ඔවුන්ගේ පවුල් හා ව්‍යාපාර කටයුතු වල තමන් නියැලී කාර්ය බහුල වී සිටින හෙයින් තමන්ට උමිරා වන්දනයට පැමිණිය නොහැකි යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. එනමුත් ඔවුන් මෙයට සහභාගී නොවූයේ මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන් එල්ල විය හැකි ප්‍රහාරයට බියෙන් මිස මොවුන්ගේ පවුල හෝ ව්‍යාපාරය කටයුතු නිසා නොවේ. මොවුන් පැවසූ හේතුව අසත්‍යය යැයි මෙම ආයතය මගින් පැහැදිලි කර ඇත.

سَيَقُولُ الْخَلْفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ
 يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَّبْتُمْ قَالِ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا
 بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

(15) යුද්ධයෙන් ජය ගත් භාණ්ඩ ගනු පිණිස ඒ වෙතට නුඹලා ගමන් කළ කල්හි (යුද්ධයට සහභාගී නොවී) රැඳී සිටියවුන් “අපට ද ඉඩ හරවුව. අපි නුඹලා අනුගමනය කරන්නෙමු.” යැයි පවසන්නෝය.⁵ ඔවුන් අල්ලාස්ගේ වදන වෙනස් කිරීමට පත්තන්නෝය. “නුඹලා අපව අනුගමනය නොකරන්නෙහුමය. මෙයට පෙර අල්ලාස් මෙලෙසම පවසා ඇත” යැයි පවසවු. ‘එසේ නොව, නුඹලා අපහට ඊර්ෂ්‍යාසා කරන්නෙහු යැ”යි ඔවුහු පවසන්නෝය. එසේ නොව! ස්වල්පයක් මිස ඔවුන් (සත්‍යය) අවබෝධ කර නොගන්නෝය.-

5) මුස්ලිම්වරුන් හයිබර් නගරය අත්පත් කර ගැනීමට සූදානම් වී සිටිය දී හුදෙයිබියා ගිවිසුම අවස්ථාවට සහභාගී නොවූ ගම්බදියන් තමන් ද හයිබර් කරා යන පිරිස සමග ගමනට සහභාගී විය යුතු යැයි ඉල්ලා සිටිනු ඇත යනුවෙන් මෙම ආයතය අනාවැකි පවසා ඇත. මුස්ලිම්වරුන් හයිබර් නගරය අත්පත් කර ජය ලබා ඔවුන් බොහෝ ගනීමක්* අත් කර ගනිති යැයි එම ගම්බදියන්ට ස්ථීර විශ්වාසයක් තිබුණි. ඔවුන් මෙම පිරිස සමග යාමට ප්‍රිය කරන්නේ එම ගනීමකයෙහි කොටස්කරුවන් වීමට මිස දහම ආරක්ෂා කිරීමේ චේතනාවක් නොමැති හෙයින් ඔවුන්ට අනුමැතිය දිය නොයුතු බව මෙම ආයතය අණ කර ඇත. මන්දයත්, මොවුන් මෙසේ ඉල්ලීමට පෙරම හුදෙයිබියා ගිවිසුමට සහභාගී වුවන් පමණක් මෙම හයිබර් ගමනට සහභාගී විය යුතු යැයි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් විසින් නිවේදනය කරන ලදී.

6) මෙහි ‘අල්ලාස්ගේ වදන’ වන ‘නුඹලා අපව අනුගමනය නොකරන්නෙහුමය.’ යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ හුදෙයිබියා ගිවිසුම් කිරීමේ දී සහභාගී වුවන් පමණක් පසුව වූ මෙම හයිබර් ගමනට සහභාගී විය යුතු යැයි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් විසින් කරනු ලැබූ එම නිවේදනයයි. එනමුත් මෙම ආයතය පවසන්නේ එය අල්ලාස් පැවසූ බවයි. මෙයින් අපට කරුණු දෙකක් වටහා ගත හැකිය. පළමුවැන්න නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් දහම හා සම්බන්ධ කුමක් පැවසුව ද එය අල්ලාස් විසින් ඔහුට දන්වනු ලැබුවක් මිස ඔහුගේ කැමැත්ත අනුව පැවසුවක් නොවේ යන්නයි. අල් කුර්ආන් 53:3,4 හි ද මෙම අදහස සඳහන් වී ඇත. දෙවැනි කරුණ නම් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට අල්ලාස් විසින් දන්වනු ලැබූ වහී* නම් දේව පණිවිඩ දෙවර්ගයකි. පළමුවැන්න අල් කුර්ආන් හෙවත් පාරායනය කරනු ලබන්නා වූ වහී වේ. දෙවැන්න හදීස් හෙවත් පාරායනය කරනු නොලබන්නා වූ වහී වේ. එනම් අල් කුර්ආනය හුදෙක් පාරායනය කිරීම කුසලකි. එනමුත් හදීස් හැදෑරීමට කුසල් තිබෙනු නමුත් එය පාරායනය කිරීම තුළින් පමණක් කුසල් අත් නොවේ යන්නයි.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّ عَوْنٍ إِلَى قَوْمِ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ
 فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
 أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْلَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَابِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْبَرِيضِ حَرَجٌ ۗ وَمَنْ
 يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا

﴿١٦﴾ أَلِيمًا

- (16) ගම්බද අරාබිවරුන් අතුරින් (යුද්ධයට සහභාගී නොවී) රැදී සිටියවුන්ට “ නුඹලාව ශක්තිමත් පිරිසකට එරෙහිව යුද්ධ කිරීමට කැඳවනු ලබනු ඇත. (කෙතරම් දුරටද යත්) ඔවුන් සමග නුඹලා යුද වදිනු ඇත. නැතහොත් ඔවුන් යටහත් වනු ඇත.⁷ (යුද්ධ කිරීම සඳහා කැඳවනු ලැබ) නුඹලා (එයට) අවනත වන්නේ නම් **අල්ලාන්** නුඹලාට අලංකාරවත් වේතනයක් පිරිනමන්නේය. මෙයට පෙර නුඹලා පිටුපා (පලා) ගියාක් මෙන් (මෙවර ද) පිටුපා යන්නේ නම් ඔහු නුඹලාට වේදනීය දඬුවමකින් දඬුවම් දෙන්නේයැ”යි (නබිවරයා,) පවසවු.

(17) (යුද්ධයට නොයා සිටීම) අන්ධයා කෙරෙහි කිසිදු වරදක් නැත. ආබාධිතයා කෙරෙහි ද කිසිදු වරදක් නැත. තවද රෝගියා කෙරෙහි ද වරදක් නැත. තවද කවරෙකු **අල්ලාන්** හා ඔහුගේ රසුල්වරයාට අවනත වන්නේ ද ඔහුව (ස්වර්ග) උයන් වලට ඔහු ඇතුළු කරනු ඇත. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. තවද කවරෙකු පිටුපාන්නේ ද ඔහු(අල්ලාන්) ඔහුට වේදනීය දඬුවමකින් දඬුවම් දෙනු ඇත.

7) **හයිබර්** කරා යන සේනාව සමග සහායාගී වීමෙන් ගැමියන් වළක්වනු ලැබුව ද අනාගතයේ දී මුස්ලිම්වරුන් ඉතා ශක්තිමත් සේනාවක් සමග යුධ කිරීමට ඇති වන බව හා එම අවස්ථාවේ දී මොවුන් එම මුස්ලිම්වරුන් සමග එකතු වී එම සතුරු සේනාවන්ට එරෙහිව සටන් කළ යුතු යැයි මෙම **ආයතය** අදහස් කෙරෙයි. **හුදෙයිබියා** ගිවිසුමට හා **හයිබර්** යුද්ධයට මොවුන් සහභාගී නොවූ හෙයින් තමන්ට අත් වූ පාඩුව මකාලන පිළියමක් වශයෙන් මෙම අනාගත යුද්ධයට සහභාගී වීමට හිමිකම ලබනු ඇත යැයි ඔවුන්ව උනන්දු කර ඇත.

අනාගතයේ ඇති වන යුද්ධය යනු, **අබු බකර්** ❀ සහ **උමර්** ❀ තුමාණන්ගේ පාලන කාලයේ රෝමානුවන්ට සහ පර්සියානුවන්ට එරෙහිව ඇති වූ යුද්ධය යනුවෙන් **අල් කුර්ආන්** විග්‍රහයකයින් පවසන්නෝය.

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ
 السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ
 عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هُنَا ۙ وَكَفَّ أَيْدِيَ
 النَّاسِ عَنْكُمْ ۗ وَتَكُونُ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ ۝ أَخْرَى لَمْ
 تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

(18) සැබැවින්ම ගස යට විශ්වාසිකයින් නුඹට පක්ෂව දිවුරුම් දුන් කල්හි අල්ලාහ් ඔවුන් පිළිබඳව තෘප්තියට පත් විය. තවද ඔවුන්ගේ හදවත්හි ඇති දෑ ඔහු දන්නේය. එබැවින් ඔහු ඔවුන් කෙරෙහි ශාන්තභාවය පහළ කර සමීප ජයග්‍රහණයක් ඔවුන්ට ස්ථිර කළේය.⁸ (19) තවද යුද්ධයෙන් ජය ගත් වස්තූන් අධික වශයෙන් (ද ඔවුන්ට ස්ථිර කළේය.) ඔවුහු ඒවා ලබා ගත්තෝය. තවද අල්ලාහ් අති බලසම්පන්න හා සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (20) (යුද බිමේ දී සතුරන්ගෙන්) අත්පත් කරගත් වස්තූන්⁹ අධික වශයෙන් අල්ලාහ් නුඹලාට ප්‍රතිඥා දී තිබුණි. නුඹලා ඒවා ලබා ගත්තෝය. මෙය නුඹලාට ඔහු ඉක්මන් කළේය. තවද විශ්වාසිකයින්ට සංඥාවක් වනු පිණිස ද ඔහු නුඹලාව සෘජු මග රැගෙන යනු පිණිස ද (නුඹලාගේ සතුරු) ජනයන්ගේ දෑත් නුඹලා වෙතින් වළක්වාලීය.¹⁰

(21) තවද (ප්‍රතිඥා දී තිබූ) තවත් එක (ජයග්‍රහණය)කි. ඒ කෙරෙහි නුඹලා (තවමත්) ශක්තිය ලබා නොමැත.¹¹ සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඒ පිළිබඳව සර්ව ප්‍රකාරයෙන්ම දන්නේය. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බල සම්පන්න විය.-

8) මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුස්ලිම්වරුන්ගේ අයිතියක් වන උමිරා වන්දනයෙන් වළකාලීමට වෙරදැරූ හෙයින් ඔවුන්ට එරෙහිව සටන් කිරීමට මුස්ලිම්වරුන් ආවේගශීලීව හැසිරුණෝය. මෙම සූරාවේ හැඳින්වීමෙහි සඳහන් පරිදි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ප්‍රතික්ෂේපකයින් සමග සාම ගිවිසුමක් ඇති කර ගත් විට ඔවුන් මුලින් මදක් අතෘප්තියට පත් වුව ද පසුව ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ අණට හදවතින්ම එකඟ වූහ. සටන් කිරීමට කිසිදු දුර්වලතාවක් හෝ නොතිබූ මහා විශාල පිරිසක්ව සිටින මෙම ආවේගශීලී අවස්ථාවේ දී පවා අල්ලාහ්ගේ අණ පැමිණි එකම කාරාණාව නිසා ඔවුන් තමන්ව මැඩ පවත්වා ගත්තෝය.

මෙම ආයතනයෙහි පවසා ඇති ‘සමීප ජයග්‍රහණය’ යනු මෙම ගිවිසුමට පසුව ඔවුන්ට අත් වූ හයිබර් නම් සටනෙහි අත් වූ ජයග්‍රහණයයි.

9) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 8:69 හි ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

10) මෙහි සඳහන් වී ඇති සතුරු ජනයන් යනු මුස්ලිම්වරුන්ට කිසිදු හානියක් කළ නොහැකි හයිබර් නගරයේ වෙසෙන ඇතැම් යුදෙව්වන්ය. මෙම වදන මුස්ලිම්වරුන් හයිබර් සටනෙහි ජයග්‍රහණය කරන බවට පෙර නිමිත්තකි.

11) මෙම ආයතය පහළ කළ අවස්ථාවේ මුස්ලිම්වරුන් බලවත් රාජ්‍යයන් හා පිරිස් සමග යුද වැදීමට ශක්තිය ලබා නොතිබූ අතර එය ඉදිරියේ දී සිදුවන බවට අල්ලාහ් විසින් දෙන ලද පූර්ව දැනුම් දීමක් ලෙස සැලකේ. මෙයට නිදසුනක් ලෙස මක්කා ජයග්‍රහණය සඳහන් කළ හැක.

وَلَوْ قُتِلْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْ كُفِرُوا بِالْإِدْبَارِ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي
 قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۗ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَ
 أَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا
 ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبَدِّلَ مَحَلَّهُ ۗ وَ
 لَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّهُمُ فَتُصَيِّبْكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ
 بَغَيْرِ عِلْمٍ ۚ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

عَدَا بَابِ الْيَاءِ ﴿٢٥﴾

- (22) තවද (නබිවරය, මක්කා වැසියන්ගෙන්) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් නුඹලා සමග යුද වැදුණේ නම් ඔවුන් පිටුපා පලා යන්නෝමය.¹² පසුව ඔවුන් ආරක්ෂකයෙකු හෝ උදවුකරුවෙකු හෝ ලබා ගන්නේ නැත. (23) (එය) මීට පෙර සිටම සිදුවූ අල්ලාහ්ගේ (ස්ථාපිත වූ) පිළිවෙතක් වශයෙනි. තවද නුඹ අල්ලාහ්ගේ පිළිවෙතෙහි (කිසිදු) වෙනසක් නොදකින්නෝමය. (24) ඔවුන්ට එරෙහිව නුඹලාව ඔහු(අල්ලාහ්) අබිබවා යෑමට සැලැස් වූ පසුව මක්කාව මධ්‍ය(යේ ඇති හුදෙයිබියා නම් ස්ථාන)යෙහි (යුද නොකර සිටීමට) නුඹලා වෙතින් ඔවුන්ගේ දෑත් ද ඔවුන් වෙතින් නුඹලාගේ දෑත් ද වැළැක්වූයේ ඔහුමය. අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව නිරීක්ෂකය. (25) ඔවුන්මය (අල්ලාහ්ව) ප්‍රතික්ෂේප කර, නුඹලාව මස්ජිද් හරාමය* වෙතින් ද හද්ය (නම් කැප කරන්නාවූ සතුන්) නියමිත ස්ථානයට රැගෙනවිත් ගාල් කරනු ලැබීමෙන් ද වැළැක්වූයේ. නුඹලා නාඳුනන විශ්වාසික පිරිමින් හා විශ්වාසික ස්ත්‍රීන් (මක්කාවෙහි) සිටිය දී නුඹලා (යුද්ධ කර) ඔවුන්ව පාගා (විනාශ කොට, ඒ හේතුවෙන් නුඹලා) නොදැනුවත්වම නුඹලාට පවක් සිදුවීමට ඉඩ තිබුණි. (මෙසේ නොවූයේ) අල්ලාහ් අහිමත කළ අයව ඔහුගේ කරුණාවෙහි ඇතුළු කරනු පිණිස ය. (මක්කාවෙහි සිටි විශ්වාසික) ඔවුන් (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන්) වෙන් වූයේ නම් ඔවුන් අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව අපි වේදනීය දඬුවමකින් දඬුවම් දී ඇත්තෙමු.-

12) හුදෙයිබියා ගිවිසුම මගින් මුස්ලිම්වරුන්ව සටන් වැදීමෙන් වළක්වනු ලැබුවේ ඔවුන් පරාජයට පත් වේ යන බියකින් නොව. මන්දයත් එම අවස්ථාවේ දී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව ඔවුන් සටන් කර තිබුණේ නම් නිසැකයෙන්ම අල්ලාහ්ගේ උදව්ව ලබා ජය ලබන්නට තිබුණි. එනමුත් මෙම ගිවිසුමට ඔවුන් එකඟ වීම හේතුවෙන් ඔවුන්ට මෙම අවස්ථාවේ දී අත් වන්නට තිබුණු ජයග්‍රහණයට වඩා ඉමහත් ජයග්‍රහණයක් අත් කර ගැනීමේ වාසනාව ලැබීය. එසේම ඔවුන් පසුකාලීනව ඉමහත් ජයග්‍රහණයක් අත්පත් කර ගත්තෝය.

اذْجَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَبِيَّةَ الْحَبِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّعْيَا بِالْحَقِّ ۗ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ۚ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ ۚ لَا تَخَافُونَ ۗ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۗ وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

- (26) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් තමන්ගේ හදවත්හි උද්ධව්වකම වන අඥානයේ උද්ධව්වකම ඇති කර ගත් කල්හි අල්ලාහ් තම ශාන්තභාවය ඔහුගේ රසුල්වරයා* කෙරෙහි ද විශ්වාසිකයින් කෙරෙහි ද පහළ කළේය. තවද ඔහු ඔවුන්ව බිය හක්කියේ වදනට¹³ බැඳීමක් ඇති කළේය. තවද ඔවුහු එයට ඉතා සුදුස්සන් හා එයට හිමි කරුවන් වූවෝය. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි සර්වඥ විය. (27) සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඔහුගේ රසුල්වරයාට* සත්‍යයෙන් යුතු වූ සිහිනය සැබෑ කළේය.¹⁴ (එනම්) අල්ලාහ් අභිමත කළේ නම් නුඹලා සුරක්ෂිත වූවන් ලෙස ද නුඹලාගේ හිස් මුඩු කළවුන් හා කොට කළවුන් ලෙස ද නුඹලා බියෙන් තොරව ද මස්ජිදුල් හරාමයට* ඇතුළු වන්නෝමය. එබැවින් නුඹලා නොදැන සිටි දෑ ඔහු දන්නෝය. තවද ඒ හැර (හයිබර්හි) සමීප ජයග්‍රහණයක් ද ඔහු ඇති කළේය.¹⁵ (28) සෑම දහමකටම වඩා මෙය(ඉස්ලාමය) ශ්‍රේෂ්ඨ කරවීම පිණිස මග පෙන්වීම හා සත්‍ය දහම සමග තම රසුල්වරයාව එවීමේ ඔහුමය. තවද සාක්ෂි දරන්නෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත්ය.

13) මෙහි 'බිය හක්කියේ වදන' යනු 'ලා ඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ්' නැමදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත යන්නයි.

14) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් තම සහාබිවරුන්* සමග මක්කාවේ පිහිටි ශුද්ධ වූ මස්ජිදයට ගොස් උම්රා වන්දනාව ඉටු කර එහි අවසන් පිළිවෙත වන හිස මුඩු ගා සිටීම සිහිනයෙන් දුටුවේය. නබිවරුන්ගේ* සිහින සත්‍ය වහි* නම් දේව පණිවිඩයක් වන හෙයින් මෙම සිහිනය මුස්ලිම්වරුන් උම්රා වන්දනාව ඉටු කරනු ඇත යන්නට අනාවැකියක් වූව ද එය සිදු වන කාලය පිළිබඳව කිසියම් හෝ ඉඟියක් නොවීය. එහෙයින් මෙම උම්රා වන්දනාව එම වසරෙහිම ඉටු කළ යුත්තක් යැයි සිතූ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්, සහාබිවරුන්ගෙන් විශාල පිරිසක් සමග මක්කා නගරය කරා පිටත් විය. නමුත් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හුදෙසිබියා ගිවිසුමට අත්සන් තැබීමට එකඟ වූ හෙයින් උම්රා වන්දනාව ඉටු කරන්නට නොහැකි විය. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් දුටු සිහිනය එම වසරෙහිම සිදු නොවූව ද අනාගතයේ එම සිහිනය සැබෑ වනු ඇත යැයි අල්ලාහ් මෙම ආයතය තුළින් පවසන්නේය. එසේම ඊළඟ වසරෙහිම ඔවුන් සියල්ල උම්රා වන්දනාව පරිපූර්ණ කළෝය. එය 'උම්රුල් කලා' යැයි හඳුන්වන ලදී.

15) මෙහි සමීප ජයග්‍රහණය යන්නෙහි අර්ථය හයිබර් ජයග්‍රහණයයි.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ
 فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْهًا فَازْرَأْ فَاسْتَعْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى
 سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

(29) මුහම්මද්* අල්ලාහ්ගේ රසූල්වරයා ය. ඔහු සමග සිටියවුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්¹⁶ කෙරෙහි ඉතා දැඩිව ද ඔවුන් අතර කරුණාවන්තයින් ලෙසද සිටිති. රුකුළ* කරමින් ද සුජුද්* කරමින් ද අල්ලාහ්ගෙන් වූ භාග්‍යය ද තෘප්තිය ද සොයන්නන් ලෙස නුඹ ඔවුන්ව දකින්නේය. ඔවුන්ගේ ලක්ෂණ වනුයේ ඔවුන්ගේ මුහුණු මත සුජුද් කිරීම හේතුවෙන් (ඇති) වූ සලකුණුය. මේවා තවරාකයෙහි* වූ ඔවුන්ගේ වර්ණනාව වේ.¹⁷ -

16) මෙහි දක්වා ඇති ප්‍රතික්ෂේපකයින් කවුරුන් ද යන්න අවබෝධ කරගැනීම පිණිස මෙම සුරාවේ 25 වැනි ආයතයේ සිට කියවිය යුතුව ඇත. මෙම ආයතය පහළ වීමට හේතු වූ ඓතිහාසික සාධක මෙම ආයතයන් තුළින් විස්තර වේ. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් හා පිරිස ඉස්ලාමීය දින දර්ශනයේ හය වන වසරේ නිරායුද ව ආගමික වතාවත් සඳහා මදීනා නගරයේ සිට මක්කා නගරය වෙත ළඟා වෙමින් සිටින අවස්ථාවේ හුදෙදබියා නම් ස්ථානයේ දී මක්කාවේ විසූ ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් මෙම පිරිස ඉදිරියට යෑම වළක්වන ලදී. මෙමගින් ඔවුන් ඉටු කිරීමට පැමිණි ආගමික වතාවත් අතහැර දැමීමට සිදුවිය. මෙම පීඩාකාරී වාතාවරණය යටතේ දෙපාර්ශවය විසින් සාකච්ඡා කොට මුස්ලිම්වරුන්ට ඉතා අවාසිදායක ලෙස පෙනෙන්නට තිබුණු ගිවිසුමකට අත්සන් කොට ආපසු හැරී එන්නට සිදු විය. මෙම ආයතය පහළ වන්නේ ගිවිසුම අත්සන් කොට එසේ හැරී ආපසු එමින් සිටියදීය. මෙම ආයතයේ සඳහන් වන්නේ මෙලෙස මුස්ලිම්වරුන්ව තම ආගමික වතාවත් ඉටු කිරීමෙන් වළක්වා ඉතා අසාධාරණ කොන්දේසි සහිත ගිවිසුමකට අත්සන් කිරීමට කටයුතු කළ ප්‍රතික්ෂේපකයින් පිළිබඳවයි.

17) පසු කාලීනව තවරාකයෙහි* නොයෙකුත් විකෘතීන් ඇති කරනු ලැබූව ද පහත සඳහන් වැකිය සඳහන් වී ඇත. "සම්ඥාණෝ සීනයි කන්දේ සිට වැඩිය සේක. සේයිර් පෙදෙසේ සිට ඔවුන්ට උදා වූ සේක. පාරාන් කන්දේ සිට බැබළුන් සේක. දස දහසක් දුනයන් ඇතිව පැමිණි සේක. දකුණත ගිනි දැල්ලක් සමග වැඩිය සේක. 3. එතුමාණෝ සිය සෙනඟට සැබවින් ම ප්‍රේම කරන සේක. සියලු සැදැහැවත්හු එතුමන් අනෙහි ය. ඔව්හු, ඔබේ පාමුල හිද ඔබේ වචන පිළිගන්නෝය." (ද්විතීය නීති සංග්‍රහය 33: 2-3)

මෙය නබි මුසා* ﷺ තුමාණන් කළ අවසාන දේශනාවයි. මෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ, අල්ලාහ්ගේ පණිවිඩය ප්‍රථමයෙන් සීනයි නම් කන්දෙන් පැමිණෙන බවත්, දෙවනුව ජබලුල් කලීල් නමින් හඳුන්වනු ලබන සේයිර් කන්දෙන් පැමිණෙන බවයි. මේ දෙකෙන් පෙන්නුම් කරන්නේ තවරාකය සහ ඉන්ජිලයයි*. පසුව එය පාරාන් නම් කන්දෙන් පැමිණෙන බව හා එම තබ්වරයා පුද්ගලයින් දස දහසකින් යුත් පිරිසක් සමග පැමිණෙන බව සඳහන් වී ඇත. පාරාන් යනු මක්කාවට අසල පිහිටි 'ජබලුන් කුර්' නමින් හඳුන්වනු ලබන කන්දයි. එම කන්දෙහි ඇති 'හිරා' නම් ගල් ගුහාවේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් සිටිය විට දී එතුමාට අල්ලාහ්ගෙන් වූ වහි* නම් දේව පණිවිඩය පහළ

-තවද ඉන්ජිලයෙහි වූ ඔවුන්ගේ වර්ණනාව නම් 'ගොයම් බීජයක් මෙනි.¹⁸ එය එහි පැළය පිට කරයි. පසුව එය ශක්තිමත් කරයි. ඉන්පසුව එය ගොවීන්ව මවිතයට පත් කරමින් ශක්තිමත් වී එහි කඳ මත සිට ගනීයි.' මොවුන් මගින් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව කෝපයට පත් කරවීම පිණිස(අල්ලාන් මෙවැනි උපමා දක්වන්නේ)ය. ඔවුන්ගෙන් විශ්වාස කර දැහැමි ක්‍රියාවන් කළවුන්ට අල්ලාන් පාපක්ෂමාව හා ඉමහත් වේතනයක් (පිළිබඳ) ප්‍රතිඥා දුන්නේය.

විය. එමෙන්ම නබි මුහම්මද් ෂා තුමාණන් මක්කා ජයග්‍රහණය ලබන මොහොතේ දී සහාබිවරුන් දස දහසක් සමග පැමිණියේය. යන්නයි.

පසුව එහි "දකුණත ගිනි දැල්ලක් සමග වැඩිය සේක. 3. එතුමාණෝ සිය සෙනඟට සැබවින් ම ප්‍රේම කරන සේක." යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත. එමෙන්ම අල් කුර්ආනයේ 'ඔහු සමග සිටින්නවුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින් කෙරෙහි ඉතා දැඩිව ද ඔවුන් අතර කරුණාවන්තයින් ලෙසද සිටිති.' යැයි සඳහන් වී ඇත. මෙය නබි මුහම්මද් ෂා තුමාණන් සහ ඔහුගේ අනුගාමික සහාබිවරුන්ව* පෙන්නුම් කරන්නේ යැයි පැහැදිලි වේ.

18) ශුද්ධවර මාක්ති මෙසේ සඳහන් වී ඇත. "26. තවද උන් වහන්සේ කතා කරමින්, 'දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය මෙබඳු ය. මිනිසෙක් පොළොවෙහි බීජ වසුරයි. 27. ඔහු රැ දාවල් නිදා සිටිය දීත්, අවදිව ම පල හටගන්වයි. පළමුව දඳුව ද දෙවනුව කරල ද ඉන්පසු කරල පුරා ධාන්‍ය ද හටගනියි. 29. ගොයම පැසුණු කල අස්වැන්න කාලය පැමිණියෙන්, ඔහු වහා ම දැකැත්ත යොදන්නේ යැ'යි වදාළ සේක" (ශුද්ධවර මාක් 4:26-29) ඉහත අල් කුර්ආනය පෙන්නුම් කරන්නේ මෙම වැකිය පිළිබඳවයි.

49

سورة الحجرات

ജ്ജര ഘല് ഇച്ഛരന്

(കാമര)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාව* ඉස්ලාමය මැනවින් ස්ථාපිත වී තිබිය දී නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ ජීවිතයේ අවසාන සමයෙහි පහළ වූවකි. එබැවින් මුස්ලිම්වරුන් තම සමාජීය හැසිරීම පුළුල් කර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවක සිටියෝය. එහෙයින් මුස්ලිම්වරයෙකුගේ සමාජ ජීවිතය පාලනය කරන්නා වූ ඇතැම් ප්‍රතිපත්තීන් මෙම සූරාවෙහි පුළුල් ලෙස සඳහන් කර ඇත.

මෙම සූරාවෙහි ප්‍රථම කොටසෙහි නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ව මුණ ගැසීමේ දී ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ දී ඔහු සමග කථා කිරීමේ දී හා ඔහු ඉදිරියේ සිටිය දී සැලකිය යුතු ආචාර ධර්මයන් පිළිබඳව පැහැදිලි කර ඇත. පසුව මිනිසුන් අතර නපුර හා හේදය ඇති කළ හැකි ඇතැම් ක්‍රියාවන්ගෙන් වැළකී සිටීමට උපදෙස් කර ඇත. එසේ දෙපිරිසක් අතර බෙදීමක් ඇති වුවහොත් ඔවුන් අතර සාමය ඇති කිරීමට උත්සහ දැරිය යුතු බව අණ කර ඇත. පසුව අල්ලාෂ්ගේ ගෞරවයට පාත්‍ර විය හැක්කේ බිය බැති බවින් මිස තම ගෝත්‍රය වර්ණය හෝ භාෂාව තුළින් නොවේ යැයි පැහැදිලි කර ඇත. අවසානයේ දී කෙනෙකුගේ ජයග්‍රහණයට තම විශ්වාසය පමණක් නොසැහෙන බව හා ඒ සඳහා ඉස්ලාමය වැලඳ ගෙන ඒ අනුව ක්‍රියා කළ යුතු යැයි සඳහන් කර ඇත.

49 සුරා අල් හුජුරාත් (කාමර)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 18 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرُسُولِهِ وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَبِيْعٌ عَلِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ

كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ

أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُم مَّغْفِرَةٌ ﴿٢﴾

أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) විශ්වාස කළවුනි, අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරයා* ඉදිරියේ නුඹලා ප්‍රමුඛත්වය නොගනිවු. තවද නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්වඥය.¹ (2) විශ්වාස කළවුනි, නබිවරයාගේ හඬට වඩා නුඹලාගේ හඬ උස් නොකරවු. නුඹලාගෙන් සමහරු තවත් සමහරුන් සමග හඬ නගා කතා කරන්නා සේ ඔහු සමග කතා කිරීමේ දී ශබ්ද නගා කතා නොකරවු. (එසේ කළේ නම්) නුඹලා වටහා නොගන්නන් ලෙස සිටිය දී නුඹලාගේ යහ ක්‍රියාවන් නිෂ්ඵල වනු ඇත. (3) සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගේ රසූල්වරයා* අබියස තම හඬ පහත් කරගන්නන් කවුරුන්ද යත්, බිය හක්තිය පිණිස ඔවුන්ගේ හදවත් අල්ලාහ් පිරික්සුම් කළ අය ඔවුන්ම ය. ඔවුනට පාප ක්ෂමාවක් ද මහත් වූ චේතනයක් ද ඇත.-

1) මෙම ආයතය පහළ විමට හේතු වූයේ බනු කමීම් ගෝත්‍රයේ නායකයා තෝරා ගැනීම සම්බන්ධයෙනි. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ඉදිරියේ අබු ඛක්ර් * තුමා හා උමර් * තුමා යන දෙදෙනා බනු කමීම් ගෝත්‍රයේ නායකයා තෝරා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් යෝජනා දෙකක් ඉදිරිපත් කළහ. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ඉදිරිපිටම ඒ සම්බන්ධව අබු ඛක්ර් * තුමා හා උමර් * තුමා අතර වූ වාදය සෝෂාකාරී තත්ත්වයට පෙරළනි. එවිට "අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරයා ඉදිරියේ නුඹලා ප්‍රමුඛත්වය නොගනිවු" යන ආයතය අවවාද කරමින් පහළ විය. මෙය එකලට පමණක් සීමා වූ ආයතයක් නොවන අතර අද එතුමාණන් ජීවතුන් අතර නොවූවත් අල් කුර්ආන් හා හදීස් ඉදිරිපත් කෙරෙන විටක අපගේ මතයට වඩා අල් කුර්ආනයට හා හදීසයට ප්‍රමුඛත්වය දීම අපගේ වගකීම බව යන පණිවිඩය මෙමගින් ලබා දෙයි.

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ
 تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ
 بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوهُ أُن تَصِيبُوا قَوْمًا بَٰجِهَالَةٍ فَتُصِيبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نُدْمِينَ ﴿٦﴾ وَاعْلَمُوا
 أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ ۗ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ ۗ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ
 الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ
 الرَّشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضَلَّ مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾

- (4) නබිවරය, සැබැවින්ම කාමර පිටුපස සිට නුඹව අමතන්නන් (එය වරදක් බව) ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් අවබෝධ කර නොගනිති. (5) තවද නුඹ ඔවුන් වෙත පිට වී එන තෙක් සැබැවින්ම ඔවුන් ඉවසීමෙන් සිටියේ නම් එය ඔවුන්ට යහපත්ය. අල්ලාෂ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.

(6) විශ්වාස කළවුනි, පාපතරයෙකු නුඹලා වෙත පුවතක් ගෙන ආවේ නම් එවිට නොදැනුවත්කමින් පිරිසකට නුඹලා හානියක් සිදු නොකරනු පිණිස (එම පුවතේ සත්‍යතාව) පැහැදිලි කර ගනිවු. (එසේ නොවූයේ නම්) පසුව නුඹලා කළ දෑ කෙරෙහි පසුතැවිලිවන්නන් බවට පත් වන්නෝය.

(7) තවද නුඹලා අතර අල්ලාෂ්ගේ රසුල්වරයා සිටින බව නුඹලා දැන ගනිවු. (නුඹලා යෝජනා කරන) කරුණු බොහෝමයක ඔහු නුඹලාට අවනත වූයේ නම්³ නුඹලා දුෂ්කරතාවට පත් වනු ඇත. එනමුත් අල්ලාෂ් විශ්වාසය නුඹලා වෙත ප්‍රිය කරවන අතර නුඹලාගේ හදවත්හි එය අලංකාර කර පෙන්වන්නේය. තවද ඔහු ප්‍රතික්ෂේපය, පාපය හා පිටුපෑම නුඹලාට පිලිකුල් කර පෙන්වන්නේය. යහමග ගියවුත් වන්නේ ඔවුහුමය. (8) (මෙය) අල්ලාෂ්ගෙන් වූ ප්‍රසාදයක් වශයෙන් හා භාග්‍යයක් වශයෙන් වේ. තවද අල්ලාෂ් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.-

2) බහු කමීම් ගෝත්‍රිකයින් මදිනාවට පැමිණ මධ්‍යස්ත වේලාවෙහි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් විවේක ගනිමින් සිටිය දී එතුමාගේ කාමරයේ පිටුපසින් එතුමාව කැඳවුවෝය. එම සන්දර්භය පසුබිම් කර ගෙන පස් වන වැකියෙහි ඔවුන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව මුණ ගැසීමේ දී කෙසේ හැසිරිය යුතු දැයි ඔවුන්ට උගන්වා ඇත.

3) සහාබිවරුන්ට* ඇතැම් කරුණු වලදී නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාගේ අනුමැතිය ඇතිව අදහස් හා යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව තිබුණ ද ඔවුන්ගේ සියලු යෝජනා එතුමාණන් පිළිගත යුතුය යන නිගමනයට නොපැමිණිය යුතුය. මන්දයත් ඉදිරිපත් කෙරෙන යෝජනාවන් සියල්ලට නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් අවනත වූයේ නම් සමාජයේ යහපත ඉන් සිදු නොවන බැවිනි. එමෙන්ම එතුමාණන්ගේ තත්ත්වයට හා ගෞරවයට එය සුදුසු නොවන බැවිනි. එහි අවසන් නිගමනය එතුමාගේ තීරණය බව මෙම ආයතයෙන් අවධාරණය කෙරේ.

وَإِنْ طَآئِفَتٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ آتَتْكُمْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغْتِ أَحَدُهُمَا عَلَى
 الْآخَرِ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَبْغِيَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا
 بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾ إِنَّا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ
 أَخَوَيْكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾

- (9) විශ්වාසිකයින් අතුරින් දෙපිරිසක් ගැටුම් ඇති කර ගත්තේ නම් නුඹලා ඔවුන් දෙපිරිස අතර සමාදානය ඇති කරවු. තවද ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් අනෙක් පිරිසට (ප්‍රහාර දී) සීමාව ඉක්මවූයේ නම් ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ විධානය⁴ වෙත නැවත හැරී එන තුරු එම සීමාව ඉක්මවූවන්ට එරෙහිව සටන් වදිවු.⁵ ඔවුන් (අල්ලාහ්ගේ විධානය වෙත) නැවත හැරී පැමිණියේ නම් එවිට ඔවුන් අතර නීති ගරුකව හා යුක්තිසහගතව සමාදානය ඇති කරවු. සැබැවින්ම යුක්තිසහගතව කටයුතු කරන්නන්ව අල්ලාහ් ප්‍රිය කරන්නේය. (10) සැබැවින්ම සියලු විශ්වාසවන්තයින් සහෝදරයින්මය. එබැවින් නුඹලාගේ සහෝදරයින් දෙදෙනා අතර සමාදානය ඇති කරවු. තවද නුඹලා කරුණාව ලබනු පිණිස අල්ලාහ්ට බිය භක්තිමත් වවු.

4) එනම් අල්ලාහ් මිනිසාට පිරිනැමූ යහ සාමකාමී ජීවිතයක් උදෙසා අල් කුර්ආනයේ මග පෙන්වීම වෙත යොමු වනතුරු පාපතරයින්ට එරෙහිව ක්‍රියා කළ යුතුය යන්නයි.

5) මෙම ආයතය පහළ වීමට සන්දර්භය වූයේ මුස්ලිම්වරුන් අතර යම් ආරවුලක් ඇති වූ විටෙකය. එනම් රජය විසින් ආරවුල ඇති වූ දෙපිරිස අතර සංහිදියාව ගොඩනැගීමට ක්‍රියා කළ යුතුයි. එහෙත් මෙම දෙපිරිසෙන් එක් පිරිසක් ඊට විරුද්ධව සීමාව ඉක්මවා ගියේ නම් එම දෙපිරිස අතර සමාදාන වනතුරු ඔවුන්ට විරුද්ධව ක්‍රියා මාර්ගයක් දියත් කළ යුතුය යන නීතිය මෙම ආයතයෙන් පෙන්වා දෙයි.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُوا قَوْمًا مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْبِزُوا أُنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِاللِّقَابِ ۚ بئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ ۚ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۚ وَلَا تَجَسَّسُوا ۚ وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ

رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

(11) විශ්වාස කළවුනි, එක් පිරිසක් තවත් පිරිසකට උපහාස නොකරවු. (උපහාසයට ලක් වූ) ඔවුන් (උපහාස කළ) මොවුන්ට වඩා යහපත් අය විය හැකිය. තවද කාන්තාවන් අන් කාන්තාවන්ට උපහාස නොකරවු. (උපහාසයට ලක් වූ) ඔවුන් (උපහාස කළ) මොවුන්ට වඩා යහපත් අය විය හැකිය. තවද නුඹලා නුඹලා අතරම අඩුපාඩු නොසොයවු. තවද නුඹලා එකිනෙකාට (පිළිකුල් සහගත) විකට නමින් නොඅමතවු. විශ්වාස කළායින් පසුව පාපතර නාම(යෙන් ඇමතීම) ඉතා නින්දා සහගතය.⁶ තවද කවරෙකු හෝ පශ්චාත්තාප නොකළේ ද ඔවුන්මය අපරාධකරුවෝ වන්නේ.

(12) විශ්වාස කළවුනි, බොහෝ (සාණාත්මක) සිතුවිලි වලින් වැළකී සිටිවු. සැබැවින්ම ඇතැම් සිතුවිලි පාපී ය.⁷ තවද (අන් අයගේ වැරදි) රහසින් විපරම් නොකරවු. තවද නුඹලාගෙන් සමහරු තවත් සමහරුන් ගැන කේලාම් නොකියවු. නුඹලාගෙන් කෙනෙක් මියගිය තම සහෝදරයාගේ මස් කෑමට කැමති වන්නේ ද? එවිට නුඹලා එය පිළිකුල් කරන්නෙහුමය.⁸ තවද නුඹලා අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් පශ්චාත්තාපය පිළිගන්නාය පරම කරුණාහරිතය.

6) කෙනෙකුට නරක පටබැඳි නාම යොදා ආමන්ත්‍රණය කිරීම පාප ක්‍රියාවකි. කෙනෙකු විශ්වාසය කිරීමෙන් පසුව ද 'පාපතරයෙක්' යැයි මිනිසුන් අතර හැඳින්වීම ඉතා නරකම නාමය යෙදුවා හා සමානය යැයි මෙම වැකියෙන් පැහැදිලි කර ඇත. එහෙයින් අනුන්ව නරක පටබැඳි නාමයෙන් ආමන්ත්‍රණය කිරීම තුළින් 'පාපතරයා' යන නරකම පටබැඳි නාමය ඔහු තමාටම යොදා ගන්නා හා සමාන වන්නේය.

7) මෙම වැකිය මගින් අනුන්ව නිකරුණේ සැකයෙන් බැලීම වළක්වා ඇත.

8) 'කේලාම් කීම' යනු 'ශීඛක්' නම් අරාබි වචනයේ පරිවර්තනයයි. එහි අදහස නම් 'කෙනෙකුට දුකට පත් කළ හැකි හෝ ඔහු පිළිකුල් කළ හැකි ඔහු හා සම්බන්ධ දෙයක් ඔහු නොමැති විට පැවසීම' බව නබී තුමාණන් පැහැදිලි කර ඇත. කේලාම් පැවසූ දැය සත්‍යය වුව ද මෙම පාපයට ඇතුළත් වේ. එහෙත් එය අසත්‍යයක් නම් ශීඛක් යන පාපයට වඩා දරුණු පාපයක් වන 'ඉෂ්තාන්' යන ගණයට අයත් වේ.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۗ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ نُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قَوْلُوا اسْلُبْنَا آلَاتِنَا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ۗ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَا يَلِيَتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَعْلَمُونَ اللَّهُ بِدِينِكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السُّبُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾

(13) ජනයිනි, සැබැවින්ම අපි නුඹලාව පිරිමියෙකු හා ස්ත්‍රියකගෙන් මැවූවෙමු. තවද නුඹලා එකිනෙකා හඳුනා ගනු පිණිස ජාතීන් හා ගෝත්‍ර බවට පත් කළෙමු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අබියස නුඹලාගෙන් ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨයා නුඹලාගෙන් ඉතා බිය හක්තිකයාය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්වඥය අභිඥාන වන්තය.

(14) ගම්බද අරාබිවරුන් ‘අපි විශ්වාස කළෙමු’ යි පවසා සිටියහ. ‘නුඹලා විශ්වාස කළේ නැත. එනමුත් අපි (අල්ලාහ්ට) අවනත වූයෙමු යැයි නුඹලා පවසවු.’ යැයි (නබිවරය, ඔවුන්ට) පවසවු. (මන්ද යත්) විශ්වාසය නුඹලාගේ හදවත් තුළට තවමත් ඇතුළු වී නොමැත.⁹ තවද නුඹලා අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රජුල්වරයාට* අවනත වන්නේ නම් නුඹලාගේ යහ ක්‍රියාවන්(හි වේතන) වලින් කිසිවක් ඔහු අඩු නොකරන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය. පරම කරුණාහරිතය. (15) සැබැවින්ම විශ්වාසිකයින් නම් අල්ලාහ්ව ද ඔහුගේ රජුල්වරයාව ද විශ්වාස කොට පසුව (ඒ ගැන) කිසිදු සැකයකින් තොරව අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ ඔවුන්ගේ ධනයෙන් හා ප්‍රාණයෙන් ප්‍රයත්නයේ යෙදෙන්නන්මය. සත්‍යවන්තයෝ වන්නේ ඔවුහුමය. (16) (නබිවරය,) ‘අහස්හි ඇති දෑ හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ අල්ලාහ් දැන සිටිය දී නුඹලාගේ දහම පිළිබඳව නුඹලා අල්ලාහ්ට උගන්වන්නේ දැ?’යි විමසවු. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.

9) ‘බහු අසඳ’ ගෝත්‍රිකයින් තම ප්‍රදේශයේ නියඟයක් ඇති වී තිබිය දී නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් වෙත වංචනිකව පැමිණියෝය. මුස්ලිම්වරුන්ගේ පොදු භාණ්ඩාගාරයෙන් තමන්ටත් යමක් ලැබිය යුතුයි යන වේතනාවෙන් ඔවුන් මුස්ලිම්වරුන් මෙන් රඟපෑවෝය. ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් සියල්ල ඉස්ලාමයට පටහැණිව තිබුණු නමුත් තමන් මුස්ලිම්වරුන් යැයි ඔවුන් කියා ගත්තෝය. ඔවුන්ගේ සත්‍යය ස්වරූපය නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට පෙන්වා දීම සඳහා යමෙකු මුස්ලිම්වරයෙකු වීමට හුදෙක් “මා මුස්ලිම් වරයෙකු වූයෙමි” යැයි පැවසීම පමණක් නොසෑහෙන බව මෙම වැකියෙන් පැහැදිලි කර ඇත.

يَسْتُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَتَّبِعُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَبِينُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ
 لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
 تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

(17) (නබිවරයා) ඔවුන් ඉස්ලාමය වැලඳ ගැනීම නුඹ වෙත කළ උපකාරයක් යැයි ඔවුන් සලකති. 'නුඹලා ඉස්ලාමය වැලඳ ගැනීම මා වෙත කරන උපකාරයක් ලෙස නොසලකනු. එසේ නොව නුඹලා සත්‍යවන්නයින් නම් විශ්වාසය වෙත මග පෙන්වීම තුළින් අල්ලාහ් නුඹලා කෙරෙහි උපකාර කර ඇත්තේය යැයි පවසවු. (18) සැබැවින්ම අල්ලාහ් අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ගුප්ත දෑ දන්නේය. තවද අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව නිරීක්ෂාකාරීය.

50

سورة ق
ഈറാ കാന്

හැඳින්වීම

මෙම සූරාවේ* සිට 54 වන සූරාව වන සූරා 'අල් කමර්' දක්වා ඇති සූරාවන් සහ වාකිෆා නම් 56 වන සූරාව මක්කී සූරාවකි. විනිශ්චය දිනයේ භයානක තත්ත්වයන් හා ස්වර්ගය වැනි සුන්දර දෑ මිනිසුන්ට සිහි කර ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් ඇති කරනු ලැබූ චෝදනා මගින් ඔවුන්ගේ සිත් හි ඇති විය හැකි සැකයන් තුරන් කිරීම පිණිස ඊමාන් හෙවත් විශ්වාසය අරමුණු කර ගනිමින් මෙම සූරාව ගොනු වී ඇත.

50 සුරා කාෆ්

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 45 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْبَجِيدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِیْبٌ ﴿٢﴾ عَآذًا مِّتْنًا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِیْدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۗ وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حَفِیْظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ مَّرِیْجٍ ﴿٥﴾ اَفَلَمْ يَنْظُرُوْا اِلَى السَّمٰوٰتِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنٰیْنٰهَا وَرَزَقْنٰهَا وَاَمْآلَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ﴿٦﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාෆ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) කාෆ්¹ කීර්තිමත් අල් කුර්ආනය මත දිවුරමින් (2) (නුඹව රසුල්වරයෙකු* වශයෙන් යවනු ලැබ ඇත) එනමුත් ඔවුන් අතුරින් අවවාද කරන්නෙක් ඔවුන් වෙත පැමිණීම පිළිබඳව ඔවුහු(ප්‍රතික්ෂේපකයින්) මවිතයට පත් වූවෝය. තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් (මෙසේ) පැවසුවෝය "මෙය විස්මිත දැයකි (3) අප මරණයට පත් වී පස් බවට පත් වූ පසුවත් (නැවත නැගිටවනු ලබන්නේ) ද? එය (බුද්ධියට) දුරස්ත වූ යළි පැමිණීමකි." (4) (ඔවුන්ගේ මරණයට පසු) ඔවුන්ගේ(ශරීරයෙන්) මිනිතලය (දිරාපත් කර) අඩු කරන්නා දැ සැබැවින්ම අපි දනිමු. තවද (සියලු කරුණු) සුරක්ෂිතව ඇති ලේඛනය අප අබියසය.² (5) නමුත් සත්‍යය ඔවුන් වෙත පැමිණි කල්හි ඔවුහු එය අසත්‍යය කළෝය. එබැවින් ඔවුහු (සත්‍යය හා අසත්‍යය වෙන් කර හඳුනා ගත නොහැකි) ව්‍යාකූල තත්ත්වයක සිටින්නෝය.

(6) ඔවුන්ට ඉහළින් ඇති අහස දෙස, 'එය අපි කෙසේ තනා එහි පලුදු කිසිවක් නොමැතිව එය අලංකාර කර ඇත්තෙමු දැ'යි ඔවුන් නොබැලුවෝ ද?-

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:1 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

2) මළවුන් මහ පොළොවේම දිරාපත් වී යන හෙයින් යළි මරණින් මතු ජීවිතයක් නැත යැයි ප්‍රතික්ෂේපකයින් පවසමින් සිටියෝය. මිනිසාට නැවත ජීවිතයක් ලැබීම යනු ඔවුන්ගේ දැනුමට අනුව මනා:කල්පිත විෂයකි. එහෙයින් ඊට පිළිතුරක් වශයෙන් මළ සිරුර පොළොවෙහි කොපමණ කාල පරාසයක් දිරාපත් වන්නේ ද යන්නෙහි පරිසුර්ණ දැනුම අල්ලාෆ් සතු වූවක් යැයි මෙම වැකියෙන් අවධාරණය කෙරෙයි. පෙර නිදසුනකින් තොරව මිනිසාව මැවූ අල්ලාෆ්ට මරණින් මතු ජීවිතයක් නැවත ලබා දීම අපහසු කාර්යයක් නොවේ.

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ بَهِيٍّ ﴿٤﴾ تَبصَّرَةٌ وَ
 ذُكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿٥﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ
 الْحَصِيدِ ﴿٦﴾ وَالنَّخْلَ بَسَقَتِ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿٧﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ ۗ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً
 مَيِّتًا ۗ كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿٩﴾ وَعَادٌ وَ
 فِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٠﴾ وَأَصْحَابُ الْآيَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۗ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ
 ﴿١١﴾ أَفَعَيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ ۗ بَلْ هُمْ فِي نَبَسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٢﴾

-(7) තවද මිනිතලය, අපි එය එළා එහි කඳු ස්ථිර ලෙස පිහිටව්වෙමු (දැයි ඔවුන්
 නොබැලුවෝ ද?) තවද සියලු අලංකාර වර්ගයෙන් (යුත් දැ) එහි අපි හට
 ගන්වූයෙමු. (8) (මෙය අප වෙත) නැඹුරු වන සෑම ගත්තෙකුට දැක්මක් හා
 මෙතෙහි කිරීමක් වශයෙනි. (9) තවද අභිවෘද්ධිමත් (වැසි) ජලය අහසින් අපි පහළ
 කළෙමු. පසුව එමගින් උයන් ද තෙළනු ලබන ධාන්‍ය ද හට ගන්වූයෙමු. (10)
 තවද එහි එකිනෙකට බැඳුණු පොකුරු වලින් යුත් උස් වූ ඉඳි ගස් ද (හට
 ගන්වූයෙමු.) (11) (එය) ගත්තන්ට ආහාරයක් වශයෙනි. තවද අපි (ගහ කොළ
 නොවැඩුණු) නැසී ගිය ප්‍රදේශයක් එමගින් ප්‍රාණවත් කළෙමු. (මෙලියවුන්ට
 විනිශ්චය දිනයේ ජීවය ලබා දී) බැහැර කිරීම ද එලෙසමය.

(12, 13, 14) නූත්ගේ* පිරිස ද රස්හි³ වැසියන් ද සමුද්වරන්* ද ආද්වරන්*
 ද ෆිර්අවුන්* ද ලුත්ගේ* සහෝදරයින් ද වනරොදෙහි වැසියන්(වන සුඅයිබ්ගේ*
 පිරිස)⁴ ද කුබ්බාගේ⁵ පිරිස ද (මක්කාවාසි වූ) මොවුන්ට පෙර අසත්‍යය කළෝය.
 මොවුන් සියල්ලෝම (තමතමන්ගේ) රසුල්වරන්ව* අසත්‍යය කළෝය. එබැවින්
 මාගේ අනතුරු ඇඟවීම සැබෑ විය. (15) ප්‍රථම මැවීමෙන් අපි වෙහෙසට පත්
 වුණෙමු ද? නැත. (එනමුත්) ඔවුන් (විනිශ්චය දිනයේ) අලුතින් (ඔවුන්ව) මවනු
 ලැබීම පිළිබඳව ව්‍යාකූලත්වයෙහි පසු වෙති.-

3) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 25:38 හා එහි පාද සටහන බලන්න.
 4) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 7:59-93 හා එහි පාද සටහන් බලන්න.
 5) යෙමනයේ විසූ රජවරයෙකි. ඔහු ඉස්ලාමය වැලඳ ගත් පසු තම ජනයාට ද ඒ වෙත
 කැඳවුවේය. නමුත් ඔවුන් ඉස්ලාමය ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 44:37
 බලන්න.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْمُ مَا تُوسُّسُ بِهِ نَفْسُهُ ۗ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ
 ﴿١٦﴾ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا
 لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۗ ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَ
 نُفَخَ فِي الصُّورِ ۗ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
 كُنْتَ فِي عُقْلَةٍ مِنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ
 هَٰذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٍ ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ
 ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيهِ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾

(16) තවද සැබැවින්ම අපි මිනිසා මැව්වෙමු. ඔහුගේ වෛතසිකය ඔහුට කොඳුරන දෑ අපි දනිමු. තවද අපි (ගෙලෙහි) මනා ශිරාවට වඩා ඔහුට සමීපයෙන් සිටින්නෙමු.⁶ (17) දකුණු පසින් ද වම් පසින් ද හිඳ සටහන් කරන දෙදෙනා සටහන් කරන අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු.)⁷ (18) ඔහු(මිනිසා) අඛියස සිටින නිරීක්ෂකයකු (සටහන් කිරීමට) සුදානමින් සිටීම මිස ඔහු කිසිදු වදනක් උච්චාරණය නොකරයි. (19) තවද (ඔහුගේ) මරණාසන්න සිහි වියවුල සත්‍ය (විෂයන් සිහිකර පෙන්වීමක්) සමග එන්නේය. මෙය නුඹලා කුමකින් පලා යන්නට වැයම් කරමින් සිටියේ ද එයයි. (20) තවද (මළවුන් නැගිටු වීම සඳහා) හොරණැව පිහිනු ලැබේ. එය (මෙලොව ජීවිතයෙහි) අනතුරු අඟවමින් සිටි දිනයයි. (21) සෑම කෙනෙකුම (විනිශ්චය සඳහා ඔහුව) රැගෙන එන්නෙකු හා සාක්ෂිකරුවෙකු (වූ මලක්වරන්*) සමග පැමිණෙයි. (22) සැබැවින්ම නුඹ මේ පිළිබඳව අනවධානීව සිටියෙහිය. පසුව නුඹගේ තීරය (මරණාසන්න මොහොතෙහි) අපි නුඹගෙන් නිරාවරණය කළෙමු. එබැවින් අද දින නුඹගේ බැල්ම තියුණුය. (23) තවද “මා සතුව සුදානම්ව ඇති දැවාර්තාව) මෙය” යැයි ඔහුගේ (ක්‍රියා සටහන් කළ) සමීපතයා(මලක්වරයා) පවසයි. (24, 25) “මුරණ්ඩු වූ ප්‍රතික්ෂේප කළ යහපත වළක්වාලූ සීමාව ඉක්මවාලිය (සත්‍ය දහම) සැක කළ සෑම කෙනෙකුම නුඹලා නිරයට ඇද දමවු.” (යැයි කියනු ලැබේ) (26) ඔහු අල්ලාස් සමග වෙනත් දෙවියෙකු පත් කර ගත් අයෙකි. එබැවින් දරුණු දඬුවමෙහි ඔහුව ඇද දමවු.-

6) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:186 හි පාද සටහන බලන්න.
 7) මිනිසාගේ සියලු ක්‍රියා පිළිබඳව අල්ලාස් සර්වඥ වුව ද ඔහු සාක්ෂි ඉදිරිපත් කිරීමෙන් තොරව කිසිවෙකු හෝ දඬුවමට භාජනය නොකරයි. එබැවින් සෑම මිනිසෙකුගේම යහ අයහ ක්‍රියාවන් සටහන් කිරීම පිණිස මලක්වරන් දෙදෙනෙකු පත් කර ඇති අතර විනිශ්චය දිනයේ අල්ලාස් ප්‍රශ්න විමසන විට සෑම කෙනෙකුටම තමන්ගේ ක්‍රියා ලේඛනය පෙන්වනු ලබන්නේ එහෙයිනි.

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَائِي وَقَدْ
 قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَائِي وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ
 نَقُولُ لِيَجْهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَارْتَفَعَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ
 بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ وَجَاءَ
 بِقَلْبٍ مُنِيْبٍ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ۗ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا
 مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

- (27) (ඔහුව නොමග යැවූ) ඔහුගේ සමීපතයා(ෂෙයිකාන්* ඵදින) 'අපගේ පරමාධිපතියාණනි, මම ඔහුව සීමාව ඉක්ම වීමට නොසැලැස්සුවෙමි. නමුත් (යහ මගින්) දුරස්ථ වූ මුළාවෙහි වූයේ ඔහුමය' යැයි පවසයි.⁸ (28, 29) "නුඹලා මා අඛියස වාද නොකරවූ. තවද සැබැවින්ම නුඹලා වෙත අනතුරු ඇඟවීම මම කලින්ම සිදු කර ඇත්තෙමි. මා අඛියස වූ එම වචනය වෙනස් නොවෙයි. තවද මම ගැත්තන්හට අපරාධ කරන්නෙකු නොවෙමි." යැයි ඔහු(අල්ලාෂ්) පවසන්නේය.

(30) "නුඹ පිරුණෙහි දැ?" යි නිරයෙන් අප විමසන දින "තවත් වැඩිපුර යමක් ඇත් දැ?" යි (නිරය) පවසයි. (31) තවද ඛිය හක්තිකයින්ට දුරස්ථ නොකොට ස්වර්ගය සමීප කරනු ලැබේ. (32, 33) "මෙය නුඹලාට ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබුවකි. (මෙය අල්ලාෂ් වෙතට) යොමු වී (තම දහම) ආරක්ෂා කර ගත් සැමටත් අදාශ්‍යමානව (සිටින්නා වූ) පරම කරුණා හරිත(අල්ලාෂ්)ට ඛිය වී තවද (ඔහු වෙතට) යොමු වූ හදවතකින් පැමිණෙන සැමටත් හිමිය." (34) "නුඹලා ශාන්තියෙන් එයට ඇතුළු වූවු. මෙය සදාතනික දිනයයි." (යන්නෙන් ඔවුන්ට පවසනු ලැබේ.) (35) ඔවුන් එහි සිතන පතන දැ ඔවුන්ට හිමිය. තවද අප වෙත (මීට) වැඩියෙන් ද ඇත.⁹

8) ප්‍රතික්ෂේපකයින් විනිශ්චය දිනයේ දී තමන්ට සිදු වන දඬුවම දුටු සැණින් තමන්ව නොමග යැවීමේ ෂෙයිකාන්* යැයි ද අප වෙනුවෙන් ඔහුට දඬුවම කරන මෙන් ද ඔවුන් කන්නලව් කරති. එම මොහොතෙහි ෂෙයිකාන් එසේ පවසනු ඇත.

9) මෙම ආයතයෙහි 'වැඩියෙන් ද ඇත' යන පදයේ අදහස අල්ලාෂ්ව හමු වීමේ භාගය යැයි නොයෙකුත් විද්වතුන් අර්ථකථනය කර ඇත. වැඩි විස්තර සඳහා දහ වන සූරාවෙහි 26 වන පාද සටහන බලන්න.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ * وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَ
 سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ
 السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَبِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْعَوْنَ الصَّيْحَاتُ
 بِالْحَقِّ ذُنُوبَهُمْ ﴿٤٢﴾

(36) බලයෙන් ඔවුන්ට වඩා ඉතා දැඩි වූ කෙතරම් සමූහයන් ඔවුන්ට පෙර අපි විනාශ කර ඇත්තෙමු ද? ඔවුන් (ආරක්ෂාව සොයා බොහෝ) නගරයන් හි සැරිසැරුවෝය. (ඔවුන්ට) ගැලවුම් මගක් තිබුණේ ද? (37) කවරෙකුට හදවතක් ඇත්තේද නැතහොත් ඔහු අවධානයෙන් යුතුව සවන යොමු කළේ ද සැබැවින්ම ඔවුන්ට මෙහි උපදෙසක් ඇත. (38) තවද සැබැවින්ම අපි අහස් ද මිහිතලය ද ඒ දෙක අතර ඇති දෑ ද දින සයක් තුළදී මැව්වෙමු. කිසිඳු වෙහෙසක් අපව ස්පර්ශ නොකළේය. (39) එහෙයින් (නබිවරයා) නුඹ ඔවුන් පවසන දෑ කෙරෙහි ඉවසිලිමත් වවු. හිරු උදාවීමට පෙර ද බැස යෑමට පෙර ද නුඹගේ පරමාධිපතීගේ ප්‍රශංසාවෙන් (ඔහුව) පිවිතුරු කරවු. (40) තවද රාත්‍රියෙහි (කොටසක) හා සූර්යයෙන්* පසුව ඔහුව පිවිතුරු කරවු.

(41) තවද සමීප ස්ථානයේ සිට කැඳවන්නා කැඳවන දින සවන් දෙවු.¹⁰ (42) (එදින) ඔවුන් සැබෑ ලෙසින් ගිගුරුම් (සූර්*) හඬ සවන් දෙන දිනය වේ. එය (මිනී වළෙන්) බැහැර වන දිනයයි.-

10) මෙහි 'කැඳවන්නා' යනු ඉස්රාෆීල් නම් මලක්වරයා* ලෙසත් කැඳවන දිනය යනු මළවුන් නැගිටූ වනු ලබන දිනය ලෙසත් අදහස් වන්නේය. තවද සමීප ස්ථානය යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ එදින දී සියල්ලන්ටම ඔහු විධානය කරන දෑ සෘජුවම ඇසෙන හෙයින් ය.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشْقُقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سَاعًا ۗ ذٰلِكَ حَشْمٌ
 عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۗ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ
 يَخَافُ وَعَيْدٍ ﴿٤٥﴾

-(43, 44) සැබැවින්ම ජීවය ලබා දෙන්නේ ද මරණයට පත් කරවන්නේ ද අපම
 ය. තවද ඔවුන්ගෙන් පොළොව පිපිරී පැළී යන දින (අවසානයේ ඔවුන් සියල්ල)
 ශීඝ්‍රව යොමු වන ස්ථානය අප වෙතමය. එය අප හට පහසු එක් රැස් කිරීමකි. (45)
 ඔවුන් (පරමාන්ත දිනය සම්බන්ධව) පවසන දෑ පිළිබඳව අපි මැනවින් දනිමු. නුඹ
 ඔවුන් කෙරෙහි බලපරාක්‍රමය යොදවන්නෙකු නොවේ. එබැවින් මාගේ අනතුරු
 ඇඟවීමට බියවන්නා වෙත අල් කුර්ආනය මගින් අනුශාසනා කරවු.

51

سورة الذّاريات

සුරා අZස් Zසාරියාත්

(දවිලි විහිදුවන දෑ)

51 සුරා අZස් Zසාරියාන් (දූවිලි විහිදුවන දෑ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 60 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالذَّرِيَّتِ ذُرُوءًا ﴿١﴾ فَالْحَبْلِتِ وَقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجُرَيْتِ يُسْرًا ﴿٣﴾ فَالْبُقْسِيتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّا
تَوَعَّدُونَ لَصَادِقٍ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾ وَالسَّاءِ ذَاتِ الْحُبِّكَ ﴿٧﴾ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ
مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿٩﴾ قَتَلَ الْخَاصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ
﴿١١﴾ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا فَتَنَتَكُمْ
هُذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ اخذِينَ مَا

أَنْهَهُنَّ رَبُّهُنَّ أَنْهَهُنَّ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) දූවිලි විහිදුවන දෑ(සුළං) මත දිවුරමින්. (2) තවද බර උසුලමින් සිටින දෑ(වැසි වලාකුළු) මත දිවුරමින්. (3) තවද (මුහුදේ) සැහැල්ලුවෙන් ගමන් කරන දෑ(යාත්‍රා) මත දිවුරමින්. (4) තවද (මිනිසුන්හට මෙලොව) කරුණු¹ බෙදා වෙන් කර දෙන්නන්(මලක්වරුන්*) මත දිවුරමින්. (5) නුඹලාට ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ (සියලු) දෑ සැබෑවක්මය. (6) තවද සැබෑවින්ම (ලොවෙහි කළකම් සඳහා) විපාක ප්‍රදානය සිදුවන්නක්මය. (7) (ගමන්) පටයන්ගෙන් යුත් අහස මත දිවුරමින්. (8) සැබෑවින්ම නුඹලා (අල් කුර්ආනය පිළිබඳව) විවිධ ප්‍රකාශයෙහි (නියැලී) සිටින්නෙහුය. (9) (යහමගින් නොමග වෙත) හරවනු ලැබූ කෙනා එයින්(අල් කුර්ආනයෙන්) හරවා යවනු ලබන්නේය. (10) අසත්‍යය කරන්නන් විනාශයට ලක් වූවෝ වෙති. (11) අඥානයෙහි ගිලි නොසැලකිලිමත්ව සිටින්නන් ඔවුන්මය.

(12) "විනිශ්චය දිනය කවදා දැ?"යි (සමච්චලයෙන්) ඔවුහු විමසති. (13) (එදින) ඔවුන් නිරා ගින්නෙහි දඬුවම් කරනු ලබන දිනයයි. (14) "නුඹලාගේ දඬුවම් නුඹලා රස විඳිවූ. නුඹලා ඉක්මණින් සිදුවිය යුතු යැයි (සමච්චලයෙන්) පැතු දෑ මෙයය" (යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබේ.) (15) සැබෑවින්ම බිය හක්කිකයින් (ස්වර්ග) උයන්හි ද උල්පත්(අසල)හි ද වෙති. (16) ඔවුන්ගේ පරමාධිපති ඔවුනට ප්‍රදානය කළ දෑ ලබමින් (සිටිති). සැබෑවින්ම ඔවුහු එයට පෙර යහකම් කරන්නන් වූහ.-

1) මෙහි '(මෙලොව) කරුණු' යනු මිනිසාට අවශ්‍ය වන ජීවන සම්පත් හා වර්ෂාව වැනි දෑය. මේවා අල්ලාහ්ගේ අණ පරිදි මලක්වරුන් විසින් මිනිසාට බෙදා වෙන් කර දෙනු ලබයි.

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الَّذِينَ مَآ يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ
 حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا
 تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ
 مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَلِّفَ فِيهِمُ الْبُكَرَةَ مِيمًا ﴿٢٤﴾ إِذْ دَخَلُوا
 عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمًا قَالَ سَلِّمٌ قَوْمٌ مُّنْكُمْ ﴿٢٥﴾ فَمَرَّ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَبِينٍ
 ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾

-(17) ඔවුහු රාත්‍රියේ ස්වල්පයක් පමණ නිදන්නන් වූහ. (18) තවද ඔවුන් ‘සහර්’ වේලාවෙහි² පාප ක්ෂමාව ඇයැදිති. (19) තවද (ඔවුන් වෙතින්) යාවනය කරන්නාට ද (යාවනයෙන්) වැළකෙන්නාට ද ඔවුන්ගේ සම්පත්හි උරුමයක් ඇත.³

(20) තවද තිරසාරව විශ්වාස කරන්නන්ට මිහිතලයෙහි සංඥාවන් ඇත. (21) තවද නුඹලා තුළ ද (සංඥාවන් ඇත.) නුඹලා (එය) නිරීක්ෂණය නොකරන්නෙහු ද? (22) තවද නුඹලාගේ ජීවන සම්පත හා නුඹලාට ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ දෑ අහසෙහි ඇත. (23) අහසෙහි හා මිහිතලයෙහි පරමාධිපති මත දිවුරමින්, නුඹලා (යමක් කතා කළේ නම් නිසැකව නුඹලාගේ) කතා කිරීම (සත්‍යය වූවක්) මෙන් සැබැවින්ම (නුඹලාට ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ) එය ද සත්‍යයකි.

(24) (නබිවරය*) ඉබ්‍රාහිම්ගේ* ගෞරවනීය ආගන්තුක(මිනිස් රූපයෙන් පැමිණි මලක්වර)යින් පිළිබඳ පුවත නුඹ වෙත පැමිණියේ ද?⁴ (25) (ඉබ්‍රාහිම්* වන) ඔහු වෙත ඔවුහු පිවිසි විට “සලාම්*(ශාන්තිය) අත් වේවා!” යැයි පැවසූහ. ඔහු (ද) “සලාම්(ශාන්තිය නුඹලාට)අත් වේවා! (නුඹලා) නාඳුනන පිරිසකි” යැයි පැවසීය. (26) පසුව (රහසින් එතැනින්) ගැල වී තම පවුල වෙත ගොස් පුෂ්ටිමත් වසූ පැටවෙකු (පිස) ගෙන ආවේය.

(27) පසුව ඔවුන් වෙත එය සමීප කර (තැබුවේය. නමුත් ඔවුහු මලක්වරන්* හෙයින් අනුභව නොකර වැළකී සිටියෝය. එවිට) “නුඹලා අනුභව නොකරන්නෙහු ද?”යි ඔහු විමසුවේය.-

2) ‘සහර්’ වේලාව යනු අලුයමට පෙර ඇති හෝරා කිහිපයකි.
 3) එනම් ඔහු බිය භක්තිකයෙකු හෙයින් ඔහුගෙන් අවශ්‍යතාව ඇත්තවුනට යාවක වුව ද යාවක නොවූව ද දත් දෙන්නේය යන අදහස මෙයින් පැහැදිලි කෙරේ.
 4) මෙම පුවත පිළිබඳ වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් (11:69-83) දක්වා ආයතයන් බලන්න.

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۗ قَالُوا لَا تَخَفْ ۗ وَبَشَّرُوهُ بِغُلْمٍ عَلَيْهِمُ ﴿٢٨﴾ فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ
 فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾ قَالُوا كَذَّبِكِ ۗ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ
 ﴿٣٠﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾
 لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ
 كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا
 فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أُرْسِلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِرِسْلَتِنِ
 مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾

- (28) එවිට ඔවුන් පිළිබඳව ඔහු බියට පත් විය. ඔවුහු “නුඹ බියපත් නොවවු” යැයි පැවසූහ. තවද ඔවුන් ඔහුට නැණවත් පුතෙකු පිළිබඳ ශුභාරංචි දැන්වූහ. (29) එවිටස ඔහුගේ බිරිය (විස්මිතව) ශබ්ද නතමින් ඉදිරියට පැමිණ තම (ඇඟිල්ලෙන්) මුහුණට ගසා “මා (හට කෙසේ දරුවෙකු වී ද මා) වද මැහැල්ලියකි” යැයි පැවසුවාය. (30) “එලෙසය නුඹගේ පරමාධිපති පැවසුවේ” යැයි ඔවුහු පැවසූහ. සැබැවින්ම සර්ව ප්‍රඥාවන්ත. සර්වඥ ඔහුමය. (31) “අහෝ දූතවරුනි, නුඹලාගේ (පැමිණීමේ) අරමුණ කුමක් දැ?” යි ඔහු(ඉබ්රාහිම්*) ඇසුවේය. (32) “සැබැවින්ම අපි වැරදිකාර සමූහයක්⁵ වෙත එවනු ලැබුවෙමු” යි ඔවුහු පැවසූහ. (33, 34) (එසේ එවනු ලැබුවේ) සීමාව ඉක්මවුවත් වෙනුවෙන් නුඹගේ පරමාධිපති වෙතින් සලකුණු තැබූ⁶ මැටියෙන් වූ ගල් ඔවුන් මත අපි හෙළනු පිණිසය. (35) තවද අපි එහි සිටි විශ්වාසිකයින්ව (දඬුවමෙන් ආරක්ෂා වනු පිණිස) පිටමං කළෙමු. (36) නමුත් අපි එහි මුස්ලිම්වරුන්ගේ එක් නිවසක් හැර (වෙනත් කිසිදු මුස්ලිම් නිවසක්) නොදුටුවෙමු. (37) වේදනීය දඬුවම ගැන බියවන්නන්ට අපි එහි සංඥාවක්⁷ අනහැර තැබුවෙමු.

(38) මූසා(ගේ* ඉතිහාසය) තුළ ද පැහැදිලි සාධක සමග ඔහුව ෆිර්අවුන්* වෙත අපි යැවූ කල්හි (ද මෙවන් සංඥාවක් තැබුවෙමු.) (39) තවද ඔහු(ෆිර්අවුන්) තමාගේ ප්‍රධානීන් සමග (මොහුට) පිටුපා “(මොහු) හුනියම්කරුවෙකි, උන්මත්තකයෙකි” යැයි පැවසුවේය.-

5) මෙහි වැරදිකාර සමූහය යනු නබී මූත්* කුමාණන්ගේ ජනයන් ය.
 6) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 11: 82-83 හි පාද සටහන බලන්න.
 7) මෙහි සංඥාවක් යනු පලස්තීනයේ ඇති ‘මළ මුහුද’ යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත. මෙහි නබී මූත්* කුමාණන්ගේ සමූහයා අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කළ හේතුවෙන් දඬුවමට ලක් වූහ.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُونَ شَيْءًا أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَبَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّيِّئَاتِ بَيْنِيهَا بَايِعُوا وَإِنَّا لَمُبْسُوتُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْيَهُودُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾

-(40) එබැවින් ඔහු හා ඔහුගේ සේනාව අපි ග්‍රහණය කළෙමු. තවද ඔහු දොස් පවරනු ලැබුවේකු ව සිටිය දී අපි ඔවුන්ව මුහුදෙහි හෙළවෙමු.

(41) තවද **අඳ*** (සමූහයේ ඉතිහාසය) තුළ ද ඔවුන් වෙත අපි අප්ල සුළඟ යැවූ කල්හි (ද මෙවන් සංඥාවක් තැබුවෙමු.) (42) එය(සුළඟ) කවර දෙයක් මත හැමුවේද එය දිරාපත් (වී සුනුවිසුනු) වූවක් සේ පත් කර මිස අත හැර දැමුවේ නැත. (43) තවද **සමුද්*** (සමූහයේ ඉතිහාසය) තුළ ද “නියමිත කාලයක් දක්වා නුඹලා භුක්ති විදිවූ” යැයි ඔවුන්ට පවසනු ලැබූ කල්හි (ද මෙවන් සංඥාවක් තැබුවෙමු.) (44) එවිට ඔවුහු තමන්ගේ පරමාධිපතිගේ අණට එරෙහිව සීමාව ඉක්මවා ගියහ. ඔවුන් බලා සිටියදීම (භයානක) ගිගුරුම් හඬ ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය. (45) එවිට ඔවුන් නැගිට සිටීමට ද හැකියාවක් නොලැබුවෝය. තවද ඔවුන් තමන්ටම (උදව් කර ගනිමින්) ආරක්ෂා කර ගන්නන් ද නොවූහ. (46) තවද මීට පෙර **නූත්ගේ*** සමූහය (ද අපි විනාශ කළෙමු.) සැබැවින්ම ඔවුහු පාපකර සමූහයක් වූහ.⁸ (47) තවද අහස, අපි එය (අපගේ) ශක්තියෙන් ගොඩ නැගුවෙමු. තවද සැබැවින්ම අපි (එය) ප්‍රසාරණය කරන්නන් වෙමු.⁹ (48) තවද මිහිතලය, අපි එය (යහනාවක් ලෙස) ඇතිරුවෙමු. අකුරන්නන් (අකුරින් අප) උතුම් විය. (49) නුඹලා මෙතෙහි කරනු පිණිස සෑම දෙයකින්ම අපි ජෝඩු වශයෙන් මැවුවෙමු.-

8) **අල් කුර්ආන්** 7:59-79 හි මෙම සිද්ධිය සඳහන් වී ඇත.
 9) මෙහි වචනාර්ථය අනුව ‘**අල්ලාහ්** අහස තව තවත් විශාල කරන්නේය’ යැයි අදහස් කෙරේ. ‘අහස කෙරෙහි අප මහා ශක්තිය ඇත්තේය’ යනුවෙන් ඇතැම් විද්වතුන් මෙම **ආයතය** පරිවර්තනය කර ඇත.

فَقَرِّءْ إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾ كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾ أَتَوَاصَوْا بِهِ ؕ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِبَلُورٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْنَا فَإِنَّ الدِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾
 مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ ﴿٥٧﴾

-(50) එබැවින් අල්ලාහ් දෙසට ශිෂ්‍යයෙන් යවු.¹⁰ (නබිවරය,) සැබැවින්ම මම නුඹලාට ඔහුගෙන් වූ පැහැදිලි අවවාද කරන්නෙක් වෙමි. (යැයි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට පවසවු.) (51) තවද නුඹලා අල්ලාහ් සමග වෙනත් දෙවියෙකු පත් නොකරවු. සැබැවින්ම මම නුඹලාට ඔහුගෙන් වූ පැහැදිලි අවවාද කරන්නෙකු වෙමි.

(52) එ(ම ප්‍රතික්ෂේපකයින් නුඹට හුනියම්කරුවා නැතහොත් උන්මත්තකයා යැයි පැවසූ)ලෙසම මොවුනට පෙර වූවන් වෙත කවර රසුල්වරයෙකු* පැමිණිය ද "(ඔහු) හුනියම්කරුවෙකි නැතහොත් උන්මත්තයෙකි" යැයි ඔවුන් පැවසුවා මිස නැත. (53) මේ (කියමන) පිළිබඳව ඔවුන් එකිනෙකා (ප්‍රජාවෙන් ප්‍රජාවට) උපදෙස් දෙමින් පැමිණියෙනු ද? (නැත) නමුත් ඔවුහු සීමාව ඉක්මවා ගිය පිරිසකි. (54) එබැවින් (නබිවරය,) ඔවුන්ගෙන් නුඹ බැහැර වවු. එහෙත් (ඔවුන් ගැන) නුඹ දොස් පවරනු ලබන්නෙකු නොවේ. (55) තවද නුඹ අනුශාසනා කරවු. එවිට සැබැවින්ම එම අනුශාසනය විශ්වාසිකයින්ට ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත.

(56) ජීන්* වර්ගයා හා මනුෂ්‍ය වර්ගයා මා නැමදුම් කිරීමට මිස නොමැව්වෙමි. (57) ඔවුන්ගෙන් මම කිසිදු සම්පතක් අපේක්ෂා නොකරමි. තවද ඔවුන් මා පෝෂණය කළ යුතු යැයි ද මම අපේක්ෂා නොකරමි.-

10) මෙම ආයතයේ අදහස වනුයේ පාපය කරන්නන් අල්ලාහ්ට අවනත වී ඔහුව නැමදුම් කිරීම තුළින් ඔහු කළ පාපයේ දඬුවමින් ඔහුට මිදිය හැකිය යන්නයි.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ
 فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

-(58) (නබිවරය පවසවු) "සැබැවින්ම අල්ලාස්, ඔහුමය පෝෂකයා. ස්ථිර බලය ඇත්තා."

(59) සැබැවින්ම අපරාධ කළවුනට (ඔවුනට පෙර වූ) ඔවුන්ගේ සගයින්ගේ (දඬුවමින්) කොටසක් මෙන් කොටසක් හිමිය.¹¹ එබැවින් ඔවුහු (එය) මාගෙන් ඉක්මන් කරන මෙන් නොපැතිය යුතුය. (60) ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ ඔවුන්ගේ (විනිශ්චය) දිනයෙහි විනාශය ඇත් වේ.

11) තමන්ට අවවාද කරනු ලැබූ දඬුවම දැකීමෙන් පසුව තමන් විශ්වාස කරන්නන් විය හැක යැයි පවසමින් එම දඬුවම ඉතා ශීඝ්‍රයෙන් ගෙන එන මෙන් මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් සරදමින් පැවසුවෝය. මෙම ආයතය පහළ වූයේ එයට පිළිතුරක් වශයෙනි. මෙම ආයතයෙන් පවසන්නේ අල්ලාස්ගේ සිරිත අනුව ඔහු සෑම පුද්ගලයින්ටම සත්‍ය වටහා ගැනීම පිණිස කාල සීමාවක් දෙන්නේය. ඔවුන් එම කාල සීමාව තුළ සත්‍යය වටහා නොගත් විට ඔවුන්ට දඬුවම් කරන්නේය. පැරැන්නන් සියල්ලන්ටම කල් දීම හා පසුව දඬුවම් කිරීම යන දෙකම සිදු වී ඇත. එලෙසින්ම මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ද එම වාර දෙකම ඇති වනු ඇත යැයි මෙම ආයතයෙහි සඳහන් වී ඇත.

52

سورة الطور

සුරා අත් තූර්

(තූර් කන්ද)

52 සුරා අත් තූර් (තූර් කන්ද)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 49 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَ الطُّورِ ﴿١﴾ وَ كَتَبَ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَ السَّقْفِ
 الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ
 تَمُورُ السَّبَّاءِ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَ تَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ لِلْكَذِبِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ
 هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَا ﴿١٣﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا
 تُكْذِبُونَ ﴿١٤﴾ أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾

සෑමම කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) තූර්(කන්ද)¹ මත දිවුරමින්. (2, 3) තවද දිග හරිත ලද ලේඛනයෙහි ලියන ලද ග්‍රන්ථය² මත දිවුරමින්. (4) තවද බයිතුල් මෘෂ්ට්³ මත දිවුරමින්. (5) තවද ඔසවන ලද (අහස්)වියන මත දිවුරමින්. (6) (ඇවිළී) උතුරනු ලැබූ මුහුද මත දිවුරමින්.⁴ (7) සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපතියගේ දඬුවම සිදුවන්නේමය. (8) එය වළක්වන්නෙකු නැත. (9) අහස (කම්පනය වී) දැඩි භ්‍රමණයකින් භ්‍රමණය වන දින. (10) තවද කඳු (කිඬු තැනින්) දැඩි ඉවක් වීමකින් ඉවක් වී යනු ඇත. (11) එවිට එදින අසත්‍යය කරන්නන්ට විනාශය අත් වනු ඇත! (12) ඔවුන් නිෂ්ඵල දැහි(කතාවන්හි) ගිලී කෙළිලොල් කරමින් සිටිති. (13) නිරා ගින්නට දැඩි තල්ලු කිරීමකින් තල්ලු කරනු ලබන දින. (14) "මෙය නුඹලා කවර දෙයක් අසත්‍ය කරමින් සිටියෙහු ද එම (නිරා) ගින්නයි. (15) එබැවින් හුනියමක් ද මෙය. නැතහොත් නුඹලා (එය) නිරීක්ෂණය නොකරන්නෙහි ද?-

1) 'තූර්' යනු සුර්යානි භාෂා පදයකි. එහි අර්ථය කන්ද වන අතර මෙම ආයතනයෙහි සඳහන් වන්නේ තබ් මුසා* තුමාණන් අල්ලාහ් සමග කථා කළ ස්ථානය යි.
 2) මෙහි 'දිග හරිත ලද ලේඛනය' නම් ලවිහුල් මහ්නුල්* නම් එළකය වේ. ලියන ලද ග්‍රන්ථය යනු අල් කුර්ආනය ඇතුළුව අල්ලාහ් විසින් පහළ කරන ලද දේව ග්‍රන්ථ හෝ සෑම පුද්ගලයෙකුම ලොවෙහි කරන්නා වූ ක්‍රියා සටහන් ලේඛනය වේ.
 3) 'බයිතුල් මෘෂ්ට්' යනු කෘතවිච්චි* සෘජුව ඉහළ අහසේ ඇති මලක්වරුන්* නැමදුම් කරන ස්ථානයකි.
 4) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 81:6 වැනි ආයතනයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

اَصْلُوهَا فَاصْبِرُوا اَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيكُمْ اِنَّمَا تُجْرَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ اِنَّ
 الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّتٍ وَعَيْمٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ بِمَا اَتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾
 كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِبِينَ عَلٰى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَرَوُّجُهُمْ بِحُورٍ
 عَيْنٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَاَتَّبَعْتَهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِاِيْمَانٍ اَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا اَلْتَنَّهُمْ
 مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ﴿٢١﴾ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿٢٢﴾ وَاَمَدَدْنَاهُمْ بِغَاكِهَةٍ وَّلَحْمٍ مِّمَّا
 يَشْتَهُونَ ﴿٢٣﴾ يَتَنَازَعُوْنَ فِيهَا كَاسًا لَا لَعُوْ فِيهَا وَلَا تَأْتِيْمٌ ﴿٢٤﴾ وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ غُلَمًا
 لَهُمْ كَانْهَمُ لَوْلُوْ مَكْنُوْنٌ ﴿٢٥﴾

(16) එහි නුඹලා පිවිස දැවෙවු. එවිට ඉවසා දරා ගනිවු. නැතහොත් ඉවසා දරා නොගනිවු. (ඒ දෙකම) නුඹලාට එක හා සමානය. නුඹලාට ප්‍රතිඵල දෙනු ලබනුයේ (ලොවෙහි) නුඹලා කරමින් සිටි දැයටමය.” (යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබේ.)

(17, 18) සැබැවින්ම බිය හක්කිකයින් ඔවුන්ගේ පරමාධිපති ඔවුනට ප්‍රදානය කළ දෑ ප්‍රීතියෙන් භුක්ති විඳිමින් (ස්වර්ග) උයන්හි හා පූර්ණ සොම්නසෙහි වෙති. තවද ඔවුන්ගේ පරමාධිපති ඔවුන්ව නිරයේ දඬුවමින් ආරක්ෂා කළේය. (19, 20) (ලොකික ජීවිතයේ) නුඹලා කරමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් පෙළට තබන ලද කවිච්චි වල ඇල වී සිටිමින් නුඹලා ප්‍රීතියෙන් අනුභව කරවු. පානය කරවු’ (යැයි ස්වර්ගයෙහි දී පවසනු ලැබේ.) තවද අපි ඔවුනට හුරුන්රීන්⁵ විවාහ කර දෙන්නෙමු. (21) තවද විශ්වාස කළවුන් ද විශ්වාසයෙන් ඔවුන්ව අනුගමනය කළ ඔවුන්ගේ පරපුර ද, අප ඔවුන්ව ඔවුන්ගේ පරපුර සමග එකතු කරන්නෙමු. තවද ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවෙන් කිසිවක් අපි ඔවුනට අඩු නොකරන්නෙමු.⁶ සෑම කෙනෙකුම තමන් උපයා ගත් දෑට ඇපය. (22) තවද පලතුරු වලින්ද මාංශ වලින් ද ඔවුන් රුචි කරන දෑ ඔවුනට අපි සපයන්නෙමු. (23) එහි ඔවුන් එකිනෙකා (මිතුරුකමින් මිඳි පැන්) ගුරුලේන්තු උදුරා ගනිති. එහි අනවශ්‍ය කතා ද නැත. (එමෙන්ම) පාපය ඇති කරවන්නක් ද නැත. (24) ඔවුනට හිමි උපස්ථායික කොළුවන් ඔවුන් වටා එන්නෝය. සැබැවින්ම ඔවුන් (බෙලිකටු තුළ) සඟවනු ලැබූ මුතු මෙන් වෙති.-

5) දැකුම්කලු තෙත් පින වන පබසර කැලුම් දිවෙන නෙතින් යුත් ස්වර්ග කන්‍යාවන්.

6) සිල්වන් කෙනෙකුගේ දරුවන් අල්ලාස්ව විශ්වාස කර නමුත් ස්වර්ගයේ තම පියාගේ උසස් තත්වයන්ට යන තරම් යහ ක්‍රියා ඔහු කර නොතිබුණ ද අල්ලාස් තම කරුණාවෙන් ඔහුව තම පියාගේ තත්වයට උසස් කරන්නේය. එනමුත් පියාගේ කුලියෙන් කිසිවක් අඩු කරනු නොලැබේ. මෙම වැකියේ අවසානයේ දී ‘සෑම කෙනෙකුම තමා කළ දෑට ඇපය’ යැයි ද සඳහන් වී ඇත. එනම් සිල්වන් පියෙකුගේ කුසලෙහි ප්‍රයෝජනය තම පුත්‍රයාට ලැබෙන්නාක් මෙන් ඔහුගේ පාපයේ විපාකය ද ඔහුට හිමි වේදෝ යන වැරදි වැටහීම තුරන් කිරීම පිණිස එසේ සඳහන් වී ඇත.

وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾
 فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّنَا عَذَابَ السُّومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ
 الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ
 نَتَرَبَّصُّ بِهِ رَيْبَ الْبُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْبَاتِرِينَ ﴿٣١﴾ أَمْ تَأْمُرُهُمْ
 أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾

- (25) තවද ඔවුන් එකිනෙකා (මෙලොව ජීවිතය පිළිබඳව) විමසා ගනිමින් ඔවුන්ගෙන් සමහරු තවත් සමහරුන්ව මුණ ගැසෙති. (26) "සැබැවින්ම අපි මීට පෙර අපගේ පවුලෙහි (සිටියදී අල්ලාහ්ගේ දඬුවම පිළිබඳව) බියට පත්වන්නන්ව සිටියෙමු." යැයි ඔවුහු පවසති. (27) "එවිට අල්ලාහ් අප හට (පාපක්ෂමාව) දායාද කළේය. තවද දැඩි ගින්නේ දඬුවමින් අපව ඔහු ආරක්ෂා කළේය. (28) සැබැවින්ම අපි මීට පෙර ඔහුගෙන් අයැදීමින් සිටියෙමු. සැබැවින්ම ඔහුමය පරම කරුණාහරිත ත්‍යාගශීලී වන්නේ." (යැයි ද ඔවුහු පවසති.)

(29) එබැවින් (නබිවරය,) නුඹ සිහිපත් කරවු. නුඹගේ පරමාධිපතිගේ භාග්‍යය හේතුවෙන් නුඹ හුනියම්කරුවෙකු හෝ උන්මත්තයෙකු නොවන්නෙහිය. (30) නැතහොත් "(මොහු) කවියෙකි. මොහුට කාලයාගේ මරණය සිදු වේ යැයි අපි බලාපොරොත්තු වන්නෙමු"යි ඔවුහු පවසන්නෙහු ද? (31) "(මාගේ මරණය) නුඹලා බලාපොරොත්තු වවු. සැබැවින්ම නුඹලා සමග මම ද (නුඹලාට ඇති වන දඬුවම) බලාපොරොත්තුවන්නන්ගෙන් කෙනෙකි." යැයි (නබිවරය,) පවසවු. (32) මෙය (පැවසීමට) ඔවුන්ගේ බුද්ධිය ඔවුන්ට අනුබල දෙන්නේ ද? නැතහොත් ඔවුන් සීමාව ඉක්ම වූ පිරිසක් ද?

7) "කවියන් තම මරණින් පසුව ඔවුන් හා සම්බන්ධ සියළු තොරතුරු මැකී ගියාක් මෙන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් එක් කවියෙකු හෙයින් මොහු මරණයට පත් වූ පසුව ද මොහුගේ දූත මෙහෙයුම මැකී යනු ඇත. මොහුගේ මරණින්ම මොහු අසත්‍යයට පත් වනු ඇත. එහෙයින් ඒ සඳහා අප කිසිදු උත්සහයක් දැරිය යුතු නොවේ යැයි කුරෙයිමිවරුන්ගේ ඇතැම් නායකයින් කතාබහ කර ගත්තෝය. මෙම වැකිය පහළ වූයේ මෙම සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් යැයි 'සුයුති' නම් විද්වතෙකුගේ ග්‍රන්ථයක සඳහන් වී ඇත.

8) මෙම කෙටි වාක්‍යය වලින් විරුද්ධවාදීන්ගේ සමස්ත ප්‍රචාරක කටයුතු පිළිබඳව හෙළිදරව් කොට පහර දී ඇත. කෙටියෙන් පැවසුවහොත් තර්කය මෙසේය. කුරෙයිමිවරුන්ගේ ප්‍රධානීහු සහ වැඩිහිටියන් තමන් ඉතා බුද්ධිමතුන් බව පෙන්වූහ. එහෙත් කවියෙකු නොවන්නෙකුට කවියෙකු කීමත් ප්‍රකට ප්‍රඥාවන්ත පුද්ගලයෙකුට උන්මත්තකයෙකු යැයි කීමත් ජේන නොකියන්නෙකු ජේන කියන්නෙකු ලෙස හංවඩු ගැසීමත් ඔවුන්ගේ බුද්ධිය අනුමත කරනවා ද? යන්නය. එමෙන්ම ඔවුන් හේතු පදනම් කර ගෙන මේ මත ප්‍රකාශ කරන්නේ නම් ඔවුන් එකවරම සියලු ආකාර වල එකිනෙකට පටහැණී මතයන් පළ නොකර එක මතයක් පමණක් පළ කර යුතුව තිබුණි. එසේ හෙයින් එකම හා සමාන පුද්ගලයා එකවර කෙසේ නම් කවියෙකු, උන්මත්තකයෙකු සහ ජේන කියන්නෙකු විය හැක්කේ ද?

أَمْ يَقُولُونَ نَقَوْلَهُ⁹ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾
 أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخُلُقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ¹⁰ بَلْ لَا يُؤْقِنُونَ ﴿٣٦﴾
 أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رِزْقِكُمْ أَمْ هُمُ الْبَصِيصُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَبْعُونَ فِيهِ¹¹
 فَلْيَأْتِ مُسْتَبْعُهُمْ بِسُلْطَنٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ¹¹ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾

-(33) නැතහොත් "ඔහු මෙය(අල් කූර්ආනය) ගෙනුවේ යැ"යි ඔවුහු පවසන්නෙහු ද? නමුත් ඔවුහු (මෙය) විශ්වාස නොකරති. (34) එබැවින් ඔවුන් සත්‍යවන්නයින් වන්නේ නම්, මෙවන් වදනක් ඔවුන් ගෙනෙන්නවා.⁹ (35) නැතහොත් ඔවුහු කිසිවකින් තොරව මවනු ලැබුවේ ද? එසේ නැතහොත් ඔවුන්ම මැවුම් කරුවන් ද? (36) නැතහොත් ඔවුහු අහස් හා මිහිතලය මැවුවේ ද? නැත. ඔවුහු ස්ථිර ලෙස විශ්වාස නොකරති. (37) නැතහොත් නුඹගේ පරමාධිපතිගේ ධන සම්භාරය ඔවුන් අබියස ද? එසේ නැතහොත් ඔවුහුම ආධිපත්‍යය දරන්නන් ද?¹⁰ (38) නැතහොත් ඔවුන් එහි(ඉණිමගෙහි අහසට නැග රහස්) සවන් දීමට (හැකි) ඉණිමගක් ඔවුන්ට තිබේ ද? එසේ නම් ඔවුන්ගෙන් සවන් දෙන්නා පැහැදිලි සාධකයක් ගෙනෙන්නවා!¹¹ (39) නැතහොත් ඔහුට(අල්ලාහ්ට) ගැහැනු දරුවන් හා නුඹලාට (පමණක්) පිරිමි දරුවන් ද?-

9) ප්‍රතික්ෂේපකයින් **නබි මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන්ගේ දූතත්වය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම සාධාරණ කිරීමට ඔවුන් පැවසූ කාරණාවන් කිහිපයක් **අල් කූර්ආන්**හි සඳහන් වී ඇත. මෙම **අල් කූර්ආන්** ග්‍රන්ථය **අල්ලාහ්** විසින් නිර්මාණය කරනු ලැබුවක් නොව **නබි මුහම්මද්** ﷺ වන ඔහුමය මෙය නිර්මාණය කර ඇත්තේ යැයි පැවසීම ඔවුන්ගේ ප්‍රථම තර්කය විය. මෙම වැකිය එයට පිළිතුරකි. එනම් එය එසේ ඔවුන් පවසන්නාක් මෙන් නම් 'මෙම **අල් කූර්ආනය** වැන්නක් ඔබ ද නිර්මාණය කරන්න' යන ඔහුගේ අභියෝගය ඔවුන් පිළිගෙන තිබිය යුතුයි. එනමුත් ඔවුන් කිසි කෙනෙකු මෙම අභියෝගයට ඉදිරිපත් නොවූහ. **අල් කූර්ආනය** මිනිසාගේ නිර්මාණයක් නොවේ යන්නට මෙය විශාල සාධකයකි.

10) ප්‍රතික්ෂේපකයින් **නබි මුහම්මද්*** ﷺ තුමාණන්ගේ **නබිත්වය** අසත්‍යය කිරීමට ඉදිරිපත් කළ තවත් තර්කයකට පිළිතුරක් වශයෙන් මෙම **ආයතය** පහළ වී ඇත. එම තර්කය නම් 'මොහුට වඩා උසස් කෙනෙකුට **නබිත්වය** දෙනු නොලැබී මොහුට එය දෙනු ලැබුවේ මන් ද?' යැයි ඔවුන් පැවසීම වේ. **නබිත්වය** දීමේ කාර්යය **අල්ලාහ්ට** පමණක් ආවේණික කරුණක් මිස අන් අයට එය තිත්දු කළ නොහැක යැයි මෙම **ආයතය** පවසා ඇත. මොහුට වඩා උසස් අයට මෙය දෙනු ලැබිය යුතුයි යැයි පවසන්නන්ගේ දැනුම **අල්ලාහ්ගේ** දැනුම ඉදිරියේ අල්පයකි. එහෙයින් **නබිත්වයට** සුදුස්සා කවුරුන් දැයි තීරණය කළ යුත්තේ **අල්ලාහ්**ය. මොවුන්ට ඒ හා සම්බන්ධ කිසි දැනුමක් හෝ ශක්තියක් හෝ නැත යැයි මෙම **ආයතය**ෙන් අදහස් කෙරේ.

11) **නබි මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන්ගේ **නබිත්වය** අසත්‍ය කිරීමට ඔවුන් ගෙන ආ සියලු කාර්යයන් තර්කාන්විතව වැරදි යැයි ඔප්පු වූ බැවින් ඔවුන්ට ඉදිරිපත් කළ හැකි එකම තර්කය නම් ඔවුන් **අල්ලාහ්ගේ** සෘජුවම මෙය අසත්‍යය යැයි දැන ගත්තේය යැයි බොරුවට පැවසීම පමණි.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ ۗ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرُهُمْ حَتَّىٰ يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ بِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ ۖ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

- (40) නැතහොත් (නබිවරය,) නුඹ ඔවුන්ගෙන් කුලියක් ඇසුවෙහි ද? එබැවින් ඔවුන් ණය බරින් උසුලනු ලැබුවන් ද? (41) නැතහොත් ඔවුන් අබියස ගුප්ත දැනුම තිබේ ද? තවද ඔවුන් (එය) ලියා තබන්නේ ද? (42) නැතහොත් ඔවුන් (නබිවරයාට) කුමන්ත්‍රණයක් කිරීමට අපේක්ෂා කරන්නේ ද? කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කළේ ද ඔවුහුමය කුමන්ත්‍රණයට ගොදුරු වූවෝ. (43) නැතහොත් ඔවුන්ට අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියෙකු සිටිත් ද? ඔවුන් ආදේශ තබන දැයිත් අල්ලාහ් පිවිතුරුය. (44) “ අහසින් කැබැල්ලක් (කඩා) වැටෙනු (පැහැදිලිව) ඔවුන් දුටුව ද එය එකිනෙකට ඇමුණුනු (සණ) වලාකුළු” යැයි ඔවුහු පවසති.¹² (45) කුමන දිනක ඔවුන්ට (මරණය නම්) කම්පනය ඇති කරනු ලබන්නේ ද ඔවුන්ගේ එම දිනය ඔවුන් හමු වන තෙක් නුඹ ඔවුන්ව අත හැර දමවු. (46) (එම දිනය නම්) ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් නොදෙන දිනයයි. තවද (එදින) ඔවුන් උදව් ද කරනු නොලබති. (47) සැබැවින්ම අපරාධ කළවුන්ට එයට පෙර ද දඬුවමක් ඇත.¹³ නමුත් ඔවුන්ගෙන් බහුතරය (ඒ බව) නොදනිති. (48) තවද (නබිවරය,) නුඹගේ පරමාධිපතිගේ තීරණය (පැමිණෙන) තෙක් ඉවසා සිටිවු. මන්දයත් සැබැවින්ම නුඹ අපගේ අධිකෘතිය යටතේය. තවද නුඹ (නැමදුම සඳහා) නැගී සිටින මොහොතේ නුඹගේ පරමාධිපතිගේ ප්‍රශංසාවෙන් (ඔහුව) පිවිතුරු කරවු. (49) තවද රාත්‍රියෙහි (කොටසක) ද තරු අවරට යන මෙහොතෙහි ද ඔහුව පිවිතුරු කරවු.

12) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව විශ්වාස කිරීමට නම් ඔහු අහසින් ගල් කැටයක් පහළ කළ යුතු යැයි මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් ඉල්ලා සිටියෝය. එසේ ඔවුන් ඇසූ පරිදි එය සිදු වුවද එය ඔවුන් සරදමට ගන්නවා මිස විශ්වාස කරන්නේ නැත යැයි මෙම ආයතයෙන් අදහස් වනු ඇත.

13) මෙහි දඬුවම ලෙස විග්‍රහ කරනුයේ මෙලොව අපරාධකරුවන් වන මක්කා වැසියන් බද්ථ් යුද්ධයේ මුහුණ පෑ පීඩාවයි.

53

سورة النّجم

සුරා අන් නජම්

(තාරකාව)

53 සූරා අන් නජම් (තාරකාව)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 62 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾ عَلَيْهِ شَهِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾ ذُو مِرَّةٍ ﴿٦﴾ فَاسْتَوَىٰ ﴿٧﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٨﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) තාරකාව මත දිවුරමින්. එය අවරට ගිය විට.¹ (2) නුඹලාගේ සගයා² (එන මුහම්මද්* සෘජු මාර්ගයෙන්) නොමග ගියේ නැත. ඔහු මුළා වූයේ ද නැත. (3) ඔහු (තම) මනෝ ඉච්ඡාවට අනුව කතා නොකරයි. (4) (ඔහු කතා කරන) එය පහළ කරනු ලබන වහි* (දේව පණිවිඩයක්) මිස නැත. (5) දැඩි ශක්තිවන්තයා (එන ජබරීල්* එය) ඔහුට ඉගැන්වූයේය. (6, 7) (ජබරීල් අලංකාරයෙන් යුත්) තේජසින් හෙබි අයෙකි. තවද ඔහු ඉහළ ක්ෂිතිපයෙහි සිටියදී ඔහු (ඔහුගේ සැබෑ ස්වරූපයෙන්ම) ස්ථාපිත විය.³

1) තාරකාවන්ට ආවේණික වන ලක්ෂණයන් දෙකක් ඇත. පළමුවැන්න එය කිසි විටෙක එහි මාර්ගය වරදවා නොයන්නේය. දෙවැන්න මුහුදේ හා කාන්තාරයේ ගමන් කරන්නන්ට එය මග පෙන්වන්නේය. එමෙන්ම නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ද නොමග නොයන අතර ඔහු අන් අයට ද මග පෙන්වන්නේය. මගියන් තාරකා මැකී යන්නට පෙර එයින් ප්‍රයෝජන ගත යුතු මෙන් මෙතුමාණන්ගෙන් ද ප්‍රයෝජන ගත යුතුය යන්න මෙහි අදහසයි.

2) මෙහි 'නුඹගේ සගයා' යැයි නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට පවසා ඇත. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට නබිත්වය ලැබීමට පෙර ද මක්කා වැසියන් අතර අවුරුදු හතළියක් සිටි හෙයින් ඔහුගේ ජීවිතයේ සෑම අවස්ථාවක දීම ඔහුගේ ගුණාංග කෙසේ තිබුණා දැයි ඔවුහු දැන සිටියෝය. ඔහු බොරු පැවසීම හෝ යම් වැරද්දක් කිරීම ඔවුන් කිසි විටෙක දැක නැත. මොහුව ඔවුන් ආමන්ත්‍රණය කරන්නේ ද 'සත්‍යවන්තයා' හා 'විශ්වාසවන්තයා' යනුවෙනි. එහෙත් එම පුද්ගලයා අල්ලාහ්ගේ පුවත ප්‍රචාරය කරන විට එය ඔවුන් පිළිකුල් කරන හේතුවෙන් ඔහුව අසත්‍යය කරන්නේ කෙසේ ද? යන්නෙන් ප්‍රශ්න කර ඇත. මෙම යෙදුමෙන් නබිතුමාණන්ව අමතා ඇත්තේ මෙය හැඟවීමටයි.

3) මෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට වහි* පණිවිඩය රැගෙන ආ මලක්වරුන්ගේ* නායකයා වන ජබරීල්* ﷺ තුමා පිළිබඳවයි. අල්ලාහ්ගෙන් වහි* පණිවිඩය මොහු ගෙන එන විට ඡෙයිකාන්ට* යම් උවදුරු කළ හැකි යැයි ඇතැම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් තර්ක කළෝය. ඔහු ඡෙයිකාන්ගේ උවදුරු වලට හසු විය හැකි දුර්වල කෙනෙකු නොවේ යැයි මෙම වැකිය මගින් ඔවුන්ගේ තර්කයට පිළිතුරු දී ඇත.

මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන් එල්ල වූ තවත් චෝදනාවක් නම් ජබරීල්* ﷺ තුමා නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් වෙත වහි* පණිවිඩය ගෙන එමේ දී මිනිස් ස්වරූපයකින් පැමිණි හෙයින්

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴿٨﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾ مَا
 كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾ أَفَتُكْفَرُونَ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾ وَكَذَّابَةٌ تَرْكَبُ ﴿١٣﴾ عِنْدَ
 سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْبَآئِسِ ﴿١٥﴾ إِذْ يُغْشَىٰ السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ
 الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾

- (8) පසුව ඔහු (රසුල්වරයාට*) සමීප වී (එයින්) බැස්සේය. (9) එ(ම සමීප)ය දුනු දෙකක තරමක්⁴ හෝ ඊටත් වඩා සමීප විය. (10) ඔහු(අල්ලාස් විසින් ජබරිල්ට) කුමන වහි*(දේව පණිවිඩය) හෙළිදරව් කළේ ද එය තමාගේ ගැත්තාට පහළ කළේය. (11) ඔහු දුටු දෑ(ජබරිල්ව ඔහුගේ) හදවත අසත්‍යය නොකළේය. (12) ඔහු දුටු දෑ පිළිබඳව ඔහු සමග නුඹලා වාද කරන්නෙහු ද? (13) සැබැවින්ම ඔහුව(ජබරිල්ව) තවත් වාරයක් (සැබෑ ස්වරූපයෙන්ම) ඔහු(මුහම්මද්*) දුටුවේය. (14) (එය) සිද්රතුල් මුන්තහා⁵ ය. (15) ජන්නතුල් මෑවා (නම් ලැගුම් ගන්නා ස්වර්ග උයන) ඇත්තේ ඒ(සිද්රතුල් මුන්තහා) අසලය. (16) ආවරණය කරන දෑ සිද්රාව (නම් ගස) ආවරණය කළ විට⁶ (17) (රසුල්වරයාගේ*) බැල්ම නොසැලිණ. තවද එය සීමාව ඉක්ම නොවීය. (18) සැබැවින්ම තම පරමාධිපතිගේ මහත් වූ සංඥාවන්ගෙන් (සමහරක් ද) ඔහු දුටුවේය.

ඔහු මලක්වරයෙකු* නොවේ යැයි පැවසීමයි. මෙයට පිළිතුරු වශයෙන් නබි මුහම්මද් † කුමාණන් ජබරිල් † කුමාව ඔහුගේ සත්‍ය ස්වරූපයෙන් දෙවතාවක් දැක ඇති බව අල් කුර්ආනය මගින් තහවුරු වනු ඇත. මෙම සූරාවෙහි ආයත් අංක 6-7 හි පෙන්නුම් කරන්නේ මෙයින් පළමුවැනි අවස්ථාව යැයි ද ඇතැම් වාර්තාවන්හි සඳහන් වී ඇත.

‘මුස්නද් අස්මද්’ නම් ග්‍රන්ථයෙහි මෙසේ සඳහන් වී ඇත. ‘නැගෙනහිර ක්ෂිතිජයෙහි ඔහු නබි මුහම්මද් † කුමාණන් ඉදිරියේ දිස් වී ඔහුගේ විශාල පිහාටු විහිද වීමෙන් මුළු ක්ෂිතිජයම වැසීය. ‘කිර්මද්’ නම් ග්‍රන්ථයේ මෙසේ සඳහන් වී ඇත. ‘මොහුගේ සත්‍ය ස්වරූපය දුටු නබි මුහම්මද් † කුමාණන්ට බියක් දැනුනි’. තවද ‘බුහාරි’ නම් ග්‍රන්ථයේ මෙසේ සඳහන් වී ඇත. ‘ඔහු බියට පත් වූ විට ජබරිල් † කුමා මිනිස් ස්වරූපයෙන් පැමිණ නබි කුමාව සැනසුවේය.’

ඉහත සඳහන් සියලු වාර්තා මගින් පෙන්නුම් කරන්නේ පළමු වන හමු වීම පිළිබඳව ය. මෙම සූරාවෙහි 13-16 දක්වා වූ ආයාත් මගින් සඳහන් වන්නේ දෙවැනි හමු වීම පිළිබඳව ය.

- 4) අරාබිවරුන්ගෙන් දෙදෙනෙකු සාම ගිවිසුම් කරගන්නා විට ඔවුන් දෙදෙනාම තම දුනු ළං කර පෙන්වීම ඔවුන්ගේ සිරිතක් විය. මෙසේ කරන විට එම දුනු දෙකම එක දුන්නක් ලෙස පෙනේ. මෙම ආයතයෙහි මෙම උදාහරණය භාවිත කර ඇත්තේ සමීප වීමේ අර්ථය පැහැදිලි කිරීමට ය.
- 5) මෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ නබි මුහම්මද් † කුමාණන් ජබරිල්* † කුමාණන් සමග මෑරාජ් නම් අහස් යාත්‍රා කළ සිදුවීමය. ‘සිද්රතුල් මුන්තහා’ යනු අහස් අන්තයේ අර්ෂයට* දකුණින් පිහිටා ඇති ගසකි. ඉන් ඔබ්බට ඇති දෑ පිළිබඳව අල්ලාස් හැර කිසිදු මලක්වරයෙකුට* හෝ නබිවරයෙකුට හෝ වෙනත් කිසිවෙකුට හෝ දැනුමක් නොමැත.
- 6) ‘සිද්රා’ නැමැති ගසෙහි ආවරණයේ අලංකාරය වර්ණනා කිරීමට වර්ණනාවන් නොමැති බැවින් අල්ලාස් එය ආවරණය කරන දැයකින් ආවරණය කර ඇති බවට පවසා ඇත.

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ ﴿٢٠﴾ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾
 تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَبَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا
 مِنْ سُلْطٰنٍ ۚ إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۚ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ
 ﴿٢٣﴾ أَمْ لِلإِنسَانِ مَا تَكْفُرُ ﴿٢٤﴾ فَلِللَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا
 تُعْغِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يُأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسْكِنُونَ الْبَلْبَكَةَ تَسْبِيحَ الْاُنثَىٰ ﴿٢٧﴾

(19) 'ලාත්' හා 'උස්සා'ව නුඹලා දුටුවේ ද? (20) තවකෙකු වන තුන්වැන්නා වූ 'මනාක්' ව ද (නුඹලා දුටුවේ ද?) (21) නුඹලාට පිරිමින් ද (අල්ලාස් වන) ඔහුට ස්ත්‍රීන් ද? (22) එසේ නම් එය අසාධාරණ බෙදීමකි. (23) ඒවා නුඹලා හා නුඹලාගේ මුතුන්මිත්තන් නම් කළ නාමයන් මිස නැත. ඒවා(දෙව්වරුන් බවට කිසිදු සාධකයක් අල්ලාස් පහළ කළේ නැත. සැබැවින්ම ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් ඔවුනට යහමග පැමිණ තිබියදීත් ඔවුහු අනුමානය හා සිත් ආශා කරන දෑ මිස (වෙනෙකක්) අනුගමනය නොකරති. (24) නැතහොත් (ප්‍රතික්ෂේපක) මිනිසාට තමා පැතු දෑ හිමි වේ ද? (25) (නැත.) මක්නිසාද යත් මතු ලොව හා මෙලොව අල්ලාස්ටම හිමි ය.

(26) අහස්හි කෙතරම් මලක්වරුන්* වෙත් ද? ඔවුන්ගේ මැදිහත් වීම (වුවද) අල්ලාස් අහිමත කළ අයට හා ඔහු තෘප්තියට පත් අය සඳහා අනුමැතිය දීමෙන් පසුව මිස (අන් කිසිවිටෙක) කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් නොදෙන්නේය. (27) සැබැවින්ම මතු ලොව පිළිබඳව විශ්වාස නොකරන්නන් මලක්වරුන්ට* ස්ත්‍රී නාමයෙන් නම් කරති.-

7) 'ලාත්', 'උස්සා' හා 'මනාක්' යනු අරාබි මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් වැදුම් පිදුම් කළ ප්‍රධාන පිළිම තුනක නාමයන් වේ.

8) මෙසේ ඔවුන් ප්‍රකාශ කරන්නට හේතු වූයේ ඔවුන්ගේ පවුල තුළ ගැහැනු දරුවෙකු උපත ලැබුවා නම් එය අවමානය ගෙන දෙන්නක් වශයෙන් සැලකූ අතර පිරිමි දරුවන් උපත ලැබුවේ නම් එය උදාර දෙයක් යැයි සැලකුවෝය. එබැවින් එම ප්‍රතිමා හා මලක්වරුන්* අල්ලාස්ගේ දියණියන් ලෙස ඔවුන් සැලකූහ.

9) මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් මෙම පිළිමයන් තමන් හා අල්ලාස් අතර මැදිහත්කරුවන් ලෙස ක්‍රියාකරන බවට විශ්වාස කළෝය. මෙම ආයතයෙහි 'පැතු දෑ' යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ මෙයයි. මෙම ආයතයෙහි ඔවුන්ගේ එම විශ්වාසය පුහු බලාපොරොත්තුවක් බව සඳහන් කර ඇත.

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾
 فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ
 الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي
 السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
 بِالْحُسْنٰى ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ
 الْمَغْفِرَةِ ۗ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ ۗ فَلَا تُزَكُّوْا
 أَنْفُسَكُمْ ۗ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ ﴿٣٢﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾

- (28) තවද ඒ පිළිබඳව ඔවුනට (කිසිදු) දැනුමක් නැත. ඔවුන් අනුමානය මිස (වෙනකක්) අනුගමනය නොකරති. තවද සැබැවින්ම අනුමානය සත්‍ය (විෂ)යෙහි කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් ලබා නොදෙන්නේය.

(29) එබැවින් (නබිවරය,) කවරෙකු අපගේ උපදෙස පිටුපා යන්නේ ද තවද මෙලොව ජීවිතය මිස (අන් කිසිවක්) අපේක්ෂා නොකරන්නේ ද ඔහු පිළිබඳව නොසලකා හරිවු. (30) එය ඔවුන්ගේ දැනුමේ අවසානයයි. සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති, ඔහු තම මාර්ගයෙන් මුළා වූයේ කවරෙකු දැයි මැනවින් දන්නාය. තවද යහමග ලැබුවේ කවරෙකු දැයි ද ඔහු මැනවින් දන්නාය. (31) තවද අහස්හි ඇති දෑ ද මිහිතලයෙහි ඇති දෑ ද අල්ලාස් සතුය. (එබැවින්) නපුරුකම් කළවුනට ඔවුන් කළ දෑ හේතුවෙන් ඔහු ප්‍රතිවිපාක දෙනු පිණිසය. තවද යහ දෑ කළවුනට ඔහු යහ ප්‍රතිඵල දෙනු පිණිසය. (32) (ඔවුන්) කවුරුන්දයන් (පාපයන්ගෙන්) අල්ප දෑ හැර මහා පාපයන්ගෙන් හා අශික්ෂිත දෑ වලින් වැළකෙන්නන්ය.¹⁰ සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති සමාව දීමෙහි අති මහත්ය. මිහිතලයෙන් නුඹලාව ඔහු නිර්මාණය කළ අවස්ථාවේ සිටම හා නුඹලාගේ මව්වරුන්ගේ කුස තුළ කලලයන් ලෙස නුඹලා සිටින අවස්ථාවේ සිටම ඔහු නුඹලා පිළිබඳව මැනවින් දන්නාය. එබැවින් නුඹලා නුඹලාවම (ශුද්ධවත්කයින් යැයි) පිවිතුරු කර නොගනිවු. බිය හක්තිකයින් කවුරුන්දැ? යි ඔහු මැනවින් දන්නාය.

(33) (නබිවරය,) කවරෙකු (සත්‍යයෙන්) පිටුපාන්නේ ද ඔහුව නුඹ දුටුවෙහි ද? -

10) මෙම ආයතයෙහි සඳහන් වී ඇති වචනය නම් 'ලමම්' වේ. එනම් නොසැලකිල්ලෙන් කෙනෙකු විසින් කරනු ලබන පාපයක් හෝ පසුතැවිල්ලෙන් කරන පාපයක් හෝ වේ.

وَأَعْطَى قَلِيلًا ۖ وَأَكْدَى ۚ أَعْنَدَاهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يُرَىٰ ﴿٣٤﴾ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِبِأَنِّي صُحُفٍ
 مُوسَىٰ ﴿٣٥﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ﴿٣٦﴾ أَلَّا تَرَىٰ ذُرِّيَّتَهُ لِرَبِّهِ الْكَافِرِ
 الْبَارِئِ ۚ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٣٨﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ
 الْبُنْتَهَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٠﴾ وَأَنَّ هُوَ آمَاتٌ وَآحْيَا ﴿٤١﴾ وَأَنَّ هُوَ خَلَقَ
 الذُّرِّيَّاتِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٢﴾ مِنْ تَطْفُئَةٍ إِذَا تَنَنَّىٰ ﴿٤٣﴾ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّسَاءَ الْأُخْرَىٰ ﴿٤٤﴾
 وَأَنَّ هُوَ أَغْنَىٰ وَآقْنَىٰ ﴿٤٥﴾ وَأَنَّ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ﴿٤٦﴾ وَأَنَّ هُوَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٤٧﴾

- (34) ඔහු ස්වල්පයක් ලබා දී වළකා ගත්තේය.¹¹ (35) (ඔහු විශ්වාස කළ දෑ සත්‍ය යැයි) ඔහු දකින්නට ඔහු අඛණ්ඩ ගුණ දෑ පිළිබඳව ඥානය තිබෙන්නේ ද? (36, 37) නැතහොත් (අල්ලාස්ගේ නියෝගයන්) සම්පූර්ණයෙන්ම ඉටු කළ ඉබ්‍රාහිම්ගේ* හා තවද මුසාගේ* ලේඛනයන්හි ඇති දෑ පිළිබඳව ඔහුට දැනුම් දෙනු නොලැබුවේ ද? (38) (එනම් තම පාපයේ) බර උසුලන්නෙකු වෙනෙකෙකුගේ (පාපයේ) බර නොඋසුලන්නේය. (39) තවද මිනිසාට ඔහු වැයම් කළ දෑ හැර වෙනෙකක් නැත. (40) තවද ඔහුගේ වැයම මතු දක්නට ලැබේ. (41) පසුව පූර්ණවත් ප්‍රතිඵල ඔහුට ප්‍රතිඵල වශයෙන් දෙනු ලබන්නේය. (42) තවද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති වෙතමය (සියල්ලන්ගේ) අවසානය ඇත්තේ. (43) තවද සැබැවින්ම සිතස්වත්තේ ද හඬවන්නේ ද ඔහුමය. (44) තවද සැබැවින්ම මරණයට පත් කරන්නේ ද ජීවය ලබා දෙන්නේ ද ඔහුමය. (45) තවද සැබැවින්ම ඔහු ස්ත්‍රී පුරුෂ යුගල මැවුවේ. (46) ශුක්‍රාණු බිඳුවෙන් ය. එය (ගර්භාෂය තුළට) විමෝචනය කරනු ලැබූ අවස්ථාවෙහිය. (47) තවද (විනිශ්චය දින) සැබැවින්ම මතු නිර්මාණය ද ඔහු කෙරෙහිය. (48) තවද සැබැවින්ම පොහොසත් කරවන්නේ ද තෘප්තියට පත් කරවන්නේ ද ඔහුමය. (49) තවද සැබැවින්ම ෂීරාවෙහි¹² පරමාධිපති ද ඔහුමය. (50) තවද සැබැවින්ම ඔහු පෙර විසූ ආද* ජනයා විනාශ කළේය.-

11) එක් වාර්තාවක සඳහන් වී ඇති අයුරින් මෙයින් අදහස් කරන්නේ 'වලිද්' නමින් ප්‍රචලිත පුද්ගලයකු පිළිබඳවය. ඔහු ඉස්ලාමයට නැඹුරු වනු දුටු ඔහුගේ ඇතැම් ප්‍රතික්ෂේපක මිතුරන් මේ ගැන ඔහුගෙන් විමසුවෝය. අල්ලාස්ගේ සත්‍යය මග පිළි නොගතහොත් අල්ලාස් ඔහුව දඬුවම් කරනු ඇත යැයි බියෙන් ඔහු ඉස්ලාමය වැලඳ ගන්නට පතන්නේ යැයි ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය. අල්ලාස්ගේ දඬුවම වෙනුවෙන් තමන්ට මුදල් වන්දි වශයෙන් දුන්නේ නම් එම දඬුවම තමන් බාර ගන්නා මෙන් ඔහුගේ මිතුරන් මොහුට පැවසුවෝය. එය පිළිගත් වලිද් කෙටි කලක් ඔවුන්ට මුදල් දී පසුව එය නවතා ගත්තේය.

12) 'ෂීරා' යනු එකල මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයින් දෙවියන් යැයි සැලකූ තරුවකි. එය දෙවියන් නොවන බව පෙන්වා දෙමින් එහි නිර්මාතෘ හා පරමාධිපති අල්ලාස් යැයි මෙයින් විග්‍රහ කෙරෙයි.

وَشُودُوا فَمَا أْبَىٰ ﴿٥١﴾ وَقَوْمٌ نُّوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ
 أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾ فَغَشَّهَا مَا غَشَّى ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَّبَارَىٰ ﴿٥٥﴾ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ
 الْأُولَىٰ ﴿٥٦﴾ أَرَأَيْتِ الْأَرْفَةَ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ
 تَعَجُّبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَتَّبِعُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنْتُمْ سَاهُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَ
 اعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

-(51) තවද සමුද්* ජනයා ද (ඔහු විනාශ කළේය). තවද ඔහු (ඔවුන්ගෙන් කිසිවෙකු හෝ) ඉතිරි කළේ නැත. (52) තවද මීට පෙර විසූ නූත්ගේ* ජනයාව ද (ඔහු විනාශ කළේය). සැබැවින්ම ඔවුහු වඩාත් අපරාධකරන්නන් ලෙස හා වඩාත් සීමාව ඉක්මවා යන්නන් ලෙස සිටියහ. (53) තවද උඩු යටිකුරු කරනු ලැබූ (ලූක්ගේ*) නගරයන් ද ඔහු (ඔසවා) පහත හෙළුවේය. (54) එවිට ආවරණය කළ දැයින්(ගල් වලින්) ඔහු ඒවා(එම නගරයන්) ආවරණය කළේය.¹³

(55) එබැවින් නුඹගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාග්‍යයක් පිළිබඳව ද නුඹ සැක කරනුයේ. (56) මොහු(මුහම්මද්*) පෙර අවවාද කරන්නන් අතුරින් වූ (එවැනිම) අවවාද කරන්නෙකි. (57) සමීප වන්නා වූ දැ(විනිශ්චය දිනය) සමීප විය. (58) අල්ලාහ් හැර එය අනාවරණය කරන්නෙකු නැත. (59) එවිට මෙම පුවතෙන් නුඹලා මවිතයට පත් වන්නෙහු ද? (60, 61) තවද නුඹලා නොසැලකීමක්ව සිටිමින් නොහඬා සිනාසෙන්නෙහු ද? (62) එබැවින් නුඹලා අල්ලාහ්ට සුජුද්* කරවු. තවද නමදිවු.¹⁴

13) මෙම නගර කනපිට පෙරළනු ලැබූයේ භූමි කම්පාවක් මගින්ය. මෙයින් විස්තර කරනුයේ භූමි කම්පාවේ හයානකත්වය හා එයට පසුව ඇති වූ ධාරාණිපාත වර්ෂාව පිළිබඳව ය.

14) මෙය සුජුද්* කළ යුතු ආයතනයකි. වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:206 හි පාද සටහන බලන්න.

54

سورة القمر

සුරා අල් කමර්

(චන්ද්‍රයා)

54 සූරා අල් කමර් (වන්දුයා)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 55 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَاَنْشَقَّ الْقَبْرُ (1) وَاِنْ يَّرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَبْرٌ (2) وَ
 كَذَّبُوا وَاَتَّبَعُوا اَهْوَاءَهُمْ وَاَكُلُوا اَمْراً مُّسْتَقَرًّا (3) وَ لَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَاءِ مَا فِيْهِ
 مُرْدَجَرٌ (4) حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ (5) فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ اِلَى شَيْءٍ
 نُّكْرٍ (6) خُسَعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنْهُمْ جُرَادٌ مُّنتَشِمٌ (7) مُّهْطِعِينَ اِلَى
 الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِیْ (8)

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (ලොව අවසන්) හෝරාව සමීප විය. තවද වන්දුයා ද පැළී ගියේය.¹ (2) තවද ඔවුහු සංඥාවක් දුටු විට (එයට) ඔවුන් පිටුපා "අනිත්‍ය වූ හූනියමක්" යැයි පවසති. (3) තවද ඔවුහු අසත්‍යය කර, ඔවුන්ගේ මනෝ ඉච්ඡාවන් අනුගමනය කළහ. නමුත් සෑම කරුණක්ම (එහි නියමිත කාලය පැමිණි විට) නිරවුල් වන්නකි. (4) සැබැවින්ම ඔවුන් වෙත (අතීතයේ සිදු වූ) පුවත් අතුරින් එහි ඇති අවවාද කර වළක්වාලන දැ(පුවත්) පැමිණ ඇත. (5) (එය) පරිපූර්ණ ප්‍රඥාවකි. නමුත් අවවාද කරන දැ (ඔවුනට) ප්‍රයෝජනයක් නොදෙන්නේය. (6) එබැවින් (නබීවරය) ඔවුන්ව නුඹ නොසලකා හරිවු. (හදවත්) පිළිකුල් කරන කරුණක් (වන විනිශ්චය) වෙත කැඳවන්නෙකු කැඳවන දින, (7, 8) ඔවුන්ගේ බැල්ම (අවමානයෙන්) පහත හෙළි තිබියදී ඔවුන් පැතිර සිටින පළඟැටියන් මෙන් කැඳවන්නා දෙසට ශීඝ්‍රයෙන් පැමිණෙන්නන් ලෙස මිනී වළවල් වලින් එළියට එනු ඇත. (එදින) ප්‍රතික්ෂේපකයින් "මෙය දුෂ්කර දිනයකි" යැයි පවසනු ඇත.

1) මක්කාවෙහි සිටි මිට්‍රා දෘෂ්ටිකයින්තමන්ට ප්‍රාතිහාර්යයක් පෙන්වන ලෙස නබී මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගෙන් ඉල්ලා සිටියේය. එවිට ඔහු අල්ලාහ්ගෙන් අයැදීමෙන් අනතුරුව වන්දුයා දෙකට පැළී යෑම ඔවුනට පෙන්වූයේය. මෙය නබී මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට අල්ලාහ් විසින් ලබා දුන් ප්‍රාතිහාර්යයන් තුළින් එකකි. නමුත් ඔවුහු එය පිළිනොගෙන එය හූනියමක් යැයි පැවසුවෝය. එකල මක්කාවෙන් දුරස්ථ ව විසූ අයද මෙම ප්‍රාතිහාර්යය දුටු බවට සහතික කර ඇත.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَ قَالُوا مَجْنُونٌ وَ اَزْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا رَبَّهُ اِنِّي
 مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا ابْوَابَ السَّمَاءِ بِسَاءٍ مُنْهَرٍ ﴿١١﴾ وَ فَجَرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا
 فَالْتَقَى الْبَاءُ عَلَى اَمْرِ قَدِرٍ ﴿١٢﴾ وَ حَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْاَوْحِ وَ دُسِرَ ﴿١٣﴾ تَجْرِي
 بِاَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرًا ﴿١٤﴾ وَ لَقَدْ تَرَكْنَهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
 عَذَابِي وَ نَذْرِي ﴿١٦﴾ وَ لَقَدْ يَسَّمْنَا الْفُرَّانَ لِلَّذِي هَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿١٧﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ
 كَانَ عَذَابِي وَ نَذْرِي ﴿١٨﴾ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَبِرٍ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ
 النَّاسَ كَانْتَهُمُ اعْجَازُنْخُلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾

(9) ඔවුනට පෙර නූඞ්ගේ* ජනයා අසත්‍යය කළෝය. එනම් ඔවුන් අපගේ ගැත්තාව(නූඞ්) අසත්‍යය කොට (ඔහුට) “උත්මත්තකයා” යැයි පැවසුවෝය. තවද ඔහු තර්ජනය කරනු ලැබුවේය. (10) එවිට ඔහු තම පරමාධිපතිගෙන් “සැබැවින්ම මා (ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින්) ඉක්මවනු ලැබුවෙමි. එබැවින් (ඔවුනට එරෙහිව මා හට) උදව් කරනු මැනව!” යැයි ඇයැද සිටියේය. (11) පසුව අපි ඇදහැලෙන (ධාරානිපාත වැසි) ජලය මගින් අහස් දොරටු විවෘත කළෙමු. (12) තවද අපි මිහිතලය උල්පත් වලින් පුපුරුවා හැරියෙමු. නියම කරනු ලැබූ කරුණක් සඳහා (වැසි හා උල්පත්) ජලය (එකිනෙකට) හමු විය. (13) තවද ලැලි හා ඇණ සහිත දැයෙහි(නැවෙහි) අපි ඔහුව නැංවූයෙමු. (14) එය අපගේ අධික්ෂණය යටතේ යාත්‍රා කළේය. (මෙසේ අප සිදු කළේ) ප්‍රතික්ෂේපයට ලක් වූ තැනැත්තා(නූඞ්) සඳහා වූ ප්‍රතිඵලයක් ලෙසය. (15) තවද සැබැවින්ම අපි එය(එම නැව) සංඥාවක් ලෙස අත හැර තැබුවෙමු. එබැවින් (එයින්) උපදෙස් ලබන්නෙක් සිටීන් ද? (16) එබැවින් මාගේ දඬුවම හා අවවාද කෙසේ වී ද? (17) තවද සැබැවින්ම උපදෙස් ලබනු පිණිස අල් කුර්ආනය අපි පහසු කර ඇත්තෙමු. එබැවින් (එයින්) උපදෙස් ලබන්නෙක් සිටීන් ද?

(18) ආද්* (ජනයා ද එය) අසත්‍යය කළෝ ය. එබැවින් මාගේ දඬුවම හා අවවාද කෙසේ වී ද? (19) සැබැවින්ම අපි ඔවුන් වෙත නිරන්තර දුර්භාගා² දිනයක දැඩි සුළි සුළඟක් එවුවෙමු. (20) එය මිනිසුන්ව උදුරා විසි කළේය. සැබැවින්ම ඔවුහු මුලිනුදුරන ලද ඉදි ගස් කඳන් මෙන් වූහ.-

2) මෙහි ‘නිරන්තර දුර්භාගාය’ යනු ඔවුන්ට ඇති වූ දඬුවම මරණයෙන් අවසන් නොවන අතර එය ඔවුන්ගේ මිනිවලවල් හිද ඉන්පසු ඇති නිරයෙ හි ද පවතී යන්නයි.

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٢١﴾ وَقَدْ يَسْمِنَا الْقُرْآنَ لِذِكْرِهِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ
 ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِمَّنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا تَلَّيْنَا صَلِيلًا وَّ سَعِيرًا ﴿٢٤﴾ أَلتَّقَى
 الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِيمٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ مَنْ الْكُذَّابِ الْأَشِيمِ ﴿٢٦﴾
 إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾ وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ
 كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي
 ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾

- (21) එබැවින් මාගේ දඬුවම හා අවවාද කෙසේ වී ද? (22) තවද සැබැවින්ම උපදෙස් ලබනු පිණිස අල් කුර්ආනය අපි පහසු කර ඇත්තෙමු. එබැවින් (එයින්) උපදෙස් ලබන්නෙක් සිටිත් ද?

(23) සමුද්³ (ජනයා ද) අවවාද කරන්නන්ව(රසුල්වරුන්ව*) අසත්‍යය කළෝය. (24) එබැවින් “අපි අනුගමනය කළ යුත්තේ අපගෙන්ම වූ එක් මිනිසෙකුව ද?⁴ එසේ නම් සැබැවින්ම අපි මුළාවෙහි ද උමතුවෙහි ද පසුවන්නෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසූහ. (25) “අප අතුරින් ඔහු කෙරෙහි ද උපදෙස පහළ කරනු ලැබුවේ? නැත, ඔහු ගර්වයෙන් යුත් මහා බොරුකාරයෙකි.” (යැයි ද පැවසූහ.) (26) ගර්වයෙන් යුත් මහා බොරුකාරයා කවරෙකු දැ’යි හෙට දින ඔවුහු දැන ගනු ඇත. (27) සැබැවින්ම ඔවුනට පරීක්ෂණයක් ලෙස අපි ඔටුදෙන (ඔවුන් වෙත) යවන්නෙමු.⁵ එබැවින් (සාලිෂ්,*) නුඹ ඔවුන්ව බලා සිටිවු. තවද ඉවසිල්ලෙන් සිටිවු. (28) තවද ‘ජලය ඔවුන් (හා ඔටුදෙන) අතර බෙදා දී ඇත. එකිනෙකාගේ (ජලය) පානය කිරීමේ අයිතිය (වතාවෙන් වතාවට) පැමිණීම (ස්ථාපිත) විය යුතුය’. යැයි ඔවුනට දන්වවු. (29) පසුව ඔවුහු (ඔටුදෙන සාතනය කිරීම සඳහා) ඔවුන්ගේ සගයා කැඳවුවෝය. එබැවින් ඔහු (එම) වගකීම ගෙන (උගේ) ගෙල සිඳ දැමුවේය. (30) එබැවින් මාගේ දඬුවම හා අවවාද කෙසේ වී ද? (31) සැබැවින්ම අපි ඔවුන් වෙත එක් (භයානක) මොර දීමේ හඬක් එව්වෙමු. එසැණින් ඔවුන් සත්ව ගාලක වියළි ඉපනැලි මෙන් පත් වූහ.-

3) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 91:13 පාද සටහන බලන්න.
 4) මෙහි ‘මිනිසෙක්’ යනුවෙන් ආමන්ත්‍රණය වන්නේ නබි සාලිෂ්* කුමාණන් ය.
 5) මෙම සිදුවීම පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:73 හි පාද සටහන බලන්න.

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَبَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّبَهِمْ بُكَرًا وَعَذَابًا مُّسْتَقَرًّا ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذِبًا فَآخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾

-(32) තවද සැබැවින්ම උපදෙස් ලබනු පිණිස අල් කුර්ආනය අපි පහසු කළෙමු. එබැවින් (එයින්) උපදෙස් ලබන්නෙක් සිටිත් ද?

(33) ලුත්ගේ* ජනයා (ද) අවවාද කරන්නන්ව(රසුල්වරුන්ව) අසත්‍යය කළෝය. (34) සැබැවින්ම අපි (ප්‍රතික්ෂේප කළ) ඔවුනට ගල් වර්ෂාවක් එව්වෙමු. (නමුත්) ලුත්ගේ පවුල(ට) හැර, අපි මොවුන්ව සහර වේලාවෙහි⁶ මුදවා ගත්තෙමු. (35) (එය) අපගෙන් වූ දායාදයක් වශයෙනි. කෘතචේදීවන්නාට මෙලෙසය අප ප්‍රතිඵල ලබා දෙනුයේ. (36) අපගේ ග්‍රහණය පිළිබඳව ඔහු ඔවුන්ට අවවාද කළේය. නමුත් ඔවුහු අවවාදය පිළිබඳව එකිනෙකා අතර තර්ක කර ගත්හ. (37) සැබැවින්ම ඔහුගේ ආගන්තුකයින්ව (කාමයේ වරදට) ඔහුගෙන් ඔවුන් බලයෙන් ඉල්ලා සිටියෝය. එසැණින් අපි ඔවුන්ගේ දැස් අන්ධ කළෙමු.⁷ එබැවින් (දැන්) “මාගේ දඬුවම හා මාගේ අවවාද නුඹලා රස විඳිවු.” (යැයි අපි ඔවුනට පැවසුවෙමු.) (38) සැබැවින්ම නිත්‍ය දඬුවම ඔවුන්ව අලුයමෙහි ග්‍රහණය කර ගත්තේය. (39) එබැවින් මාගේ දඬුවම හා මාගේ අවවාද නුඹලා රස විඳිවු. (40) තවද සැබැවින්ම උපදෙස් ලබනු පිණිස අල් කුර්ආනය අපි පහසු කළෙමු. එබැවින් (එයින්) උපදෙස් ලබන්නෙක් සිටිත් ද?

(41) තවද සැබැවින්ම ෆිර්අවුන්ගේ* පිරිසට ද අවවාද කරන්නන් (වන රසුල්වරුන්*) පැමිණියේය. (42) (නමුත්) අපගේ සංඥාවන් සියල්ලම ඔවුන් අසත්‍යය කළෝය. එබැවින් සර්ව බලසම්පන්න සර්ව බලධාරියෙකුගේ ග්‍රහණයක් වශයෙන් ඔවුන්ව අපි ග්‍රහණය කළෙමු.

6) අල් කුර්ආන් 51:18 හි පාද සටහන බලන්න.

7) මෙම සිදුවීම පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 11:69-86 යන ආයතයන් බලන්න.

أَكْفَارِكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلِيَّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَبِيحٌ مُّتَتَمِّمٌ
 ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَبْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَ أَمْرٌ
 ﴿٤٦﴾ إِنَّ الْجُجَمِ مِيمٍ فِي ضَلَالٍ وَ سَعِيرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا
 مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ
 ﴿٥٠﴾ وَ لَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّدَكِّمٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَ
 كُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌّ ﴿٥٣﴾ إِنَّ الْبُتُقَيْنِ فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ
 مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

(43) ඔවුනට වඩා නුඹලාගේ ප්‍රතික්ෂේපකයෝ ශ්‍රේෂ්ඨ ද? නැතහොත් (පෙර) ධර්ම පුස්තකයන්හි නුඹලාට (දඬුවමින්) මිදීමක් (ප්‍රකාශ වී) තිබේ ද? (44) එසේ නොමැතිනම් “අපි උපකාර ලබන (ජයග්‍රාහී) පිරිසක් වන්නෙමු” යැයි ඔවුහු පවසන්නෝ ද? (45) මෙම පිරිස මතු පරාජය කරනු ලබති. තවද ඔවුහු පසුපස හැරී පලා යති.⁸ (46) නමුත් (ලොව අවසන් වන) එම හෝරාව ඔවුනට ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබුවකි. එම හෝරාව දැඩි බේද ජනකය. එමෙන්ම ඉතා තිත්තය. (47) සැබැවින්ම වැරදිකරුවන් මුළාවෙහි හා උමතු වෙහිය. (48) මුණින් අතට ඔවුන්ව නිරයට ඇදගෙන යනු ලබන දින “නිරයේ පහස විදිවු” (යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබේ.) (49) සැබැවින්ම සෑම දෙයක්ම (පූර්ව සැලසුම් කළ) ප්‍රමාණයට අනුව අපි ඒවා මවා ඇත්තෙමු. (50) තවද අපගේ නියෝගය (ක්‍රියාත්මක වීම) ඇසිපිය ගසන්නාක් මෙන් (ක්ෂණිකව සිදු වන) එකක් මිස නැත. (51) තවද (මක්කා වැසියනි,) සැබැවින්ම නුඹලා මෙන් වූවන් (මීට පෙර ද) අපි විනාශ කළෙමු. එබැවින් (එයින්) උපදෙස් ලබන්නෙක් සිටිත් ද? (52) තවද ඔවුන් කළ සෑම දෙයක්ම (ක්‍රියා) සටහන් ලේඛනයන්හි ය.* (53) තවද සෑම කුඩා හා විශාල දෙයක්ම (එහි) සටහන් කරනු ලැබ ඇත. (54) සැබැවින්ම බිය හක්තිකයින් (ස්වර්ග) උයන්හි හා ගංගාවන් (අසල)හි ය. (55) සර්ව බලධාරී වූ අධිපති(අල්ලාහ්) අබියස ඇති සත්‍යය අසුනෙහි ය.

8) මෙහි සඳහන් වන්නේ කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රයේ ඇතැම් ප්‍රතික්ෂේපක ප්‍රගතින් පරාජයට පත් වේ යන අනාවැකිය යි. බද්ෆ් සටනේදී මෙහි සත්‍යතාව හෙළි විය.

55

سورة الرَّحْمَن

ജുറാ ഹ്റ രഹ്മാൻ

(ജുരൂം കറുഅാഹറീനശാഅാ)

55 සූරා අර් රත්මාන් (සැමට කරුණාහරිතයාණෝ)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 78 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّحْمٰنِ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدْنَ ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ أَلَّا
 تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا
 لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَالِكِهْدُ ﴿١١﴾ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١٢﴾ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ ﴿١٣﴾ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٤﴾
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٦﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) සැමට කරුණාහරිත (2) ඔහු අල් කුර්ආනය ඉගැන්නුවේය. (3) ඔහු මිනිසා මැව්වේය. (4) ඔහු පැහැදිලි කතාව ඔහුට(මිනිසාට) ඉගැන්නුවේය. (5) හිරු හා සඳු (ගමන් කරනුයේ නිශ්චිත) ගණනයකට අනුවය. (6) තවද ලියවැල් හා ගස් ඔහුට සුද්ද* කරති.¹ (7) තවද අහස ඔහු එය එසෙව්වේය. තවද තුලාව ඔහු ස්ථාපනය කළේය, (8) නුඹලා තුලාවෙහි සීමාව ඉක්මවා නොයනු පිණිසය.² (9) තවද නුඹලා සාධාරණ ලෙස කිරුම් ස්ථාපිත කරවු. තවද නුඹලා තුලාවෙහි අඩු නොකරවු. (10) තවද මිනිතලය, ජීවීන් වෙනුවෙන් එය ස්ථාපනය කළේය. (11) එහි පලතුරු ද (වලු බර) කෝෂ වලින් යුත් ඉඳි ගස් ද ඇත. (12) තවද පොතු සහිත ධාන්‍ය ද සුවඳැති මල් ද (ඇත.) (13) එබැවින් (ජීන්* හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාග්‍යයක් ද? (14) මැටි බඳුනක් මෙන් හඬ ඇති වියළි මැටියෙන් මිනිසාව(ආදම්ව*) මැව්වේය.-

1) මෙම ආයතයේ 'ලියවැල්' යනුවෙන් සඳහන් වන අරාබි පදය 'නජම්' නම් වේ. මෙය පොදුවේ භාවිත කරනුයේ තාරකාවට හා වැල් වශයෙන් වැඩෙන ශාකයන් වලටය. මෙහි මෙම අර්ථ දෙකම භාවිත කළ හැකි වුවද බොහෝ අර්ථ විවරණයන්හි ලියවැල් යන අර්ථය භාවිත වී ඇත. මෙහි සුද්ද* යනුවෙන් අදහස් වනුයේ මේවා අල්ලාහ්ගේ නියෝගයන්ට යටත්ව තම ස්වභාවය පිහිටුවා ගැනීමයි.

2) මෙහි 'තුලාව' යන පදයෙන් සමතුලිතභාවය, යුක්තිය හා සාධාරණත්වය අර්ථවත් වේ. මෙම ගුණාංගයන් මිනිස් ජීවිතයේ ඇති විය යුතු යැයි මෙම ආයතය මගින් අවධාරණය කෙරේ.

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ ﴿١٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿١٦﴾ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ
 الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿١٨﴾ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ
 لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ
 آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ
 آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾

- (15) තවද දුම රහිත ගිනි ජාලාවෙන් ජින්ව(ජින්වරුන්ගේ පියාව) මැව්වේය. (16) එබැවින් (ජින් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (17) හිරු නැගෙන දෙදිශාවෙහි හා හිරු බසින දෙදිශාවෙහි³ පරමාධිපති (ඔහුම)ය. (18) එබැවින් (ජින් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (19) ඔහු මුහුදු දෙක එකිනෙක මුණගැසෙන්නට සැලැස්සුවේය. (20) ඒ දෙක අතර එකිනෙක ඉක්මවා නොයන බාධකයක් ඇත.⁴ (21) එබැවින් (ජින් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (22) ඒ දෙක අතුරින් (වටිනා) මුතු හා පබළු පිට වෙයි. (23) එබැවින් (ජින් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (24) මුහුදෙහි කඳු මෙන් උස් වූ යාත්‍රාවන් ඔහු සතුය. (25) එබැවින් (ජින් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (26) එ(ම මිහිතලයෙහි) ඇති සෑම දෙයක්ම විනාශ වී යන්නේය. (27) තවද ගෞරවය හා කීර්තිය හිමි නුඹගේ පරමාධිපතිගේ 'වජ්‍ය'⁵ සදා පවතියි. (28) එබැවින් (ජින් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (29) අහස්හි හා මිහිතලයේ සිටින්නවුන් (තම අවශ්‍යතාවන්) ඔහුගෙන් අයැද සිටියි. සෑම දිනකම ඔහු කාර්යයෙහි (නිරතව) සිටියි.-

3) 'නැගෙනහිර හා බස්නාහිර දිශා දෙක' යනු ශීත හා උෂ්ණ කාල දෙකෙහි දී හිරු උදා වීම හා බැස යෑමේ වෙනස් වීමේ කරුණයි.
 4) මුහුදෙහි සනත්වයෙහි බලපෑම හේතුවෙන් එකිනෙක මුසු නොවන කොටස් මෙයින් අදහස් වේ.
 5) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 28:88 හි පාද සටහන බලන්න.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَيْنِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ
 ﴿٣٢﴾ يٰعِشْمَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ
 فَأَنْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا
 شَوْظٌ مِّنْ نَّارٍ وَ نُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرِينَ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انشَقَّتِ
 السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْئَلُ عَنْ
 ذُنُوبِ إِنْسٍ وَ لَا جَانٍ ﴿٣٩﴾

-(30) එබැවින් (ඒන්* හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (31) අහෝ! (මිනිස් හා ඒන්) දෙවර්ගයනි, (විනිශ්චය සඳහා) නුඹලා වෙනුවෙන් අපි (කාලය) වෙන් කර ගත්තෙමු. (32) එබැවින් (ඒන් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද?

(33) ඒන්* හා මිනිස් සමූහයනි, අහස්හි හා මිහිතලයෙහි සීමා පරි කරණය කිරීමට නුඹලාට හැකි වේ නම් තරණය කරවු. නමුත් (අල්ලාහ්ගේ) බලපරාක්‍රමයෙන් මිස නුඹලා තරණය නොකරන්නෙහුය.⁶ (34) එබැවින් (ඒන් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (35) නුඹලා දෙවර්ගය වෙත (එදින) ගිනි ජාලාවක් හා දුමක් එවනු ලැබේ. එවිට නුඹලා දෙවර්ගයම (ඉන් මිදීමට) උපකාර නොලබන්නෝය. (36) එබැවින් (ඒන්* හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (37) පසුව අහස පැළී විවර වූ විට තෙල් මෙන් රෝස වනු ඇත.⁷ (38) එබැවින් (ඒන්* හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (39) පසුව එදින කිසිදු මිනිසෙකුගෙන් හෝ ඒන්වරයෙකුගෙන් හෝ ඔහුගේ පාපය පිළිබඳව ප්‍රශ්න කරනු නොලබයි.⁸

6) මෙම ආයතයේ වැදගත්ම අදහස වනුයේ කිසිවෙකුට අල්ලාහ්ගේ නිරීක්ෂණයෙන් මිදිය නොහැකි බවයි. හේතුව විශ්වයේ සම්පූර්ණ පාලනය අල්ලාහ් සතුව ඇති බැවිනි. එහෙයින් ඔහුගේ පාලනයෙන් ඔබ්බට යාමට කිසිවෙකුට නොහැක.

7) මෙහි 'තෙල්' යනුවෙන් පරිවර්තනය කර තිබුණ ද එයට හම යන තේරුම ද ඇත.

8) මෙම ආයතයෙහි ඔවුන්ගේ පාපයන් පිළිබඳව ඔවුන්ගෙන් කිසිදු ප්‍රශ්නයක් අසනු ලබන්නේ නැත යැයි පවසා ඇත. අල් කුර්ආන් 15:92 හි පාපයන් පිළිබඳව ඔවුන්ගෙන් ප්‍රශ්න අසනු ලබන බව සඳහන් වී ඇත. එනම් 'ඔවුහු අසනු ලබන්නෝය' යනු ප්‍රශ්න අසනු ලබන එම මොහොතේ දීම මුළුමනින්ම පාපයන් පිළිබඳව ප්‍රශ්න විමසා තීන්දු දීමෙන් අනතුරුව ඔවුන්ගෙන් පාපයන් පිළිබඳව

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ يُعْرِفُ الْجُرْمُونَ بِسَيِّئِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ
 ﴿٤١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْجُرْمُونَ ﴿٤٣﴾
 يُطَوَّفُونَ فِيهَا وَبَيْنَ حَبِيمٍ اِنَّ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ وَابْنُ خَافٍ مَقَامَ
 رَبِّهِ جَنَّتٍ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا أَفْئَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَنِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ
 فَاكِهَةٍ رَوْحٍ ﴿٥٢﴾

- (40) එබැවින් (ඒත් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාග්‍යයක් ද? (41) (මලක්වරුන්* විසින්) වැරදිකරුවන්ව ඔවුන්ගේ සලකුණු මගින් හඳුනා ගනු ලබති. තවද නළල් කෙස් හා පාද වලින් ග්‍රහණය කරනු ලබයි. (42) එබැවින් (ඒත් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාග්‍යයක් ද? (43) “වැරදි කරුවන් කවර දෙයක් පිළිබඳව අසත්‍යය කළේ ද මෙය එම නිරයයි.” (යැයි ඔවුන්ට පවසනු ලැබේ.) (44) ඔවුන් එය හා දැඩිව උතුරන උණු ජලය අතර කැරකෙති. (45) එබැවින් (ඒත්* හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාග්‍යයක් ද? (46) තවද කවරෙකු තම පරමාධිපති ඉදිරියේ සිට ගැනීම පිළිබඳව බිය වන්නේ ද ඔහුට (ස්වර්ග) උයන් දෙකක් ඇත. (47) එබැවින් (ඒත් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාග්‍යයක් ද? (48) ඒ දෙක (විහිදුණු) අතු වලින් යුක්තය. (49) එබැවින් (ඒත්* හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාග්‍යයක් ද? (50) ඒ දෙකෙහි ගලා බසින උල්පත් දෙකක් ඇත. (51) එබැවින් (ඒත් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාග්‍යයක් ද? (52) ඒ දෙකෙහි සෑම පලතුරකම දෙවර්ගයක් ඇත.-

කිසිදු ප්‍රශ්නයක් අසනු නොලැබේ යන්නය. එහෙයින් මෙහි ඔවුන් අසනු නොලැබේ යනුවෙන් පවසා ඇත්තේ ඔවුන්ගේ තීරණය දීමෙන් පසුව ය.

9) අල්ලාස්ගේ දායාදයන් පවසන අවස්ථාවේ දී දඬුවම් පිළිබඳව සඳහන් කිරීමට හේතුවේ දෙකක් ඇත. පළමුවැන්න ඒත්වරුන් හා මිනිසුන් නිරයෙන් ආරක්ෂා වීම පිණිස විනිශ්චය දිනයේ අත් විය හැකි දඬුවම් පිළිබඳව ලොවේදීම ඔවුන්ව දැනුවත් කිරීමය. එය අල්ලාස්ගේ දායාදයකි. දෙවැන්න මෙසේ ඔවුන්ට නිරයේ විස්තර පැහැදිලි කිරීම තුළින් ඔවුන් තමන්ට දෙනු ලැබූ දායාදයන්ට කෘතඥ වනු ඇත යන්නය.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۗ وَجَنَ
 الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قُصَاتُ الْطَّرْفِ ۗ لَمْ يُطْبِخْهُنَّ
 اِنْسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٧﴾ كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ
 ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
 رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهَا جَنَّاتٌ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٣﴾ مُدْهَامًا مَّثْنِ
 ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٥﴾ فِيهِنَّ عَيْنَانُ نَضَّاحَتَيْنِ ﴿٦٦﴾

- (53) එබැවින් (ඒන් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (54) ඔවුන් ඇතිරිලි මත හාන්සි වී සිටිති. එහි ඇතුළත්තය(ම) ඉස්කබරක් (නම් පට රෙදි) වලින් යුක්තය. එම ස්වර්ග දෙකෙහි පලතුරු (අතට) සමීපව තිබේ. (55) එබැවින් (ඒන් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (56) ඒවායෙහි සංවර බැල්මෙන් යුත් කන්‍යාවන් වෙති.¹⁰ (ස්වර්ගවාසීන් වන) ඔවුනට පෙර කිසිදු මිනිසෙකු හෝ ඒන්වරයෙකු ඔවුන්ව ස්පර්ශ කර නැත. (57) එබැවින් (ඒන්* හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (58) ඔවුන් රක්ත මාණික්‍යය හා හිරිගල් බඳු ය. (59) එබැවින් (ඒන් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (60) යහපතට යහපත මිස වෙනත් ප්‍රතිඵලයක් ඇත් ද? (61) එබැවින් (ඒන් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (62) තවද (තවත් බිය හක්තික පිරිසකට) මේ දෙක හැර තවත් (ස්වර්ග) උයන් දෙකක් තිබේ. (63) එබැවින් (ඒන් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (64) ඒ දෙක කඳ කොළ පැහැතිය. (65) එබැවින් (ඒන් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (66) ඒ දෙකෙහි උතුරා හැළෙන උල්පත් දෙකක් ඇත.-

10) එනම් ඔවුන්ගේ මුළු අවධානයම තම ස්වාමි පුරුෂයා වෙත යොමු වී තිබෙන අතර අන් අයට මොවුහු ආකර්ෂණය ද නොවන්නෝය.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٧﴾ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبِينَ ﴿٦٩﴾ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧١﴾ حُودٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي
 الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْبُخُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِنِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ وَعَبَقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ
 آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٧﴾ تَبَرَّكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

-(67) එබැවින් (ඒන් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (68) ඒ දෙකෙහි පලතුරු ද ඉඳි ගස් ද දෙළුම් ද ඇත. (69) එබැවින් (ඒන් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (70) ඒවායෙහි ඉතා අලංකාර යහපත් ස්ත්‍රීන් වෙති. (71) එබැවින් (ඒන්* හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (72) (ඔවුන්) මණ්ඩපයන්හි ආරක්ෂිතව තබා ඇති හූර් නම් (ස්වර්ග) කන්‍යාවන් ය. (73) එබැවින් (ඒන්* හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (74) (ස්වර්ගවාසීන් වන) ඔවුනට පෙර කිසිදු මිනිසෙකු හෝ ඒන්වරයෙකු ඔවුන්ව ස්පර්ශ කර නැත. (75) එබැවින් (ඒන් හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (76) (මෙම ස්වර්ගවාසීන්) කොළ පැහැති මෙට්ට මත ද අතිශය අලංකාර ඇතිරිලි මත ද භාන්සි වී සිටිති. (77) එබැවින් (ඒන්* හා මිනිසුන් වන) නුඹලා දෙපල අසත්‍යය කරනුයේ නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ කවර භාගයක් ද? (78) ගෞරවය හා කීර්තිය හිමි නුඹගේ පරමාධිපතිගේ නාමය භාග්‍යමත් විය.

56

سورة الواقعة

සුරා අල් වාකිආ

(නියත සිද්ධිය)

56 සුරා අල් වාකිෆා (නියත සිද්ධිය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 96 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِيُوقِعَهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ﴿٣﴾ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ

رَجًا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنبَثًّا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾

فَاَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ مَا اَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ مَا اَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٠﴾

وَالسَّبِقُونَ السَّبِقُونَ ﴿١١﴾ اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١٢﴾ فِي جَنَّةٍ النَّعِيمِ ﴿١٣﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාෆ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) නියත සිද්ධිය (එනම් විනිශ්චය දිනය) සිදු වන විට (2) එ(ම සිද්ධි)ය සිදුවීම අසත්‍යය කරන කිසිවක් නැත. (3) (එය ඇතැමුන්ව) පහත් කරන්නකි. (තවත් සමහරුන්ව) උසස් කරන්නකි. (4) මිහිතලය දරුණු සෙලවීමකින් සොලවනු ලැබූ විට (5) තවද කඳු, කැබලි ලෙස කුඩු කරනු ලැබූ විට (6) ඒවා (සුළගේ) විසිරුණු දූවිලි බවට පත් වනු ඇත. (7) තවද නුඹලා වර්ග තුනකට (බෙදී වෙන්)වනු ඇත.¹ (8) එබැවින් (ප්‍රථම වර්ගය අස්භාබුල් මයිමනා නම්) දකුණු පස සගයින්ය. දකුණු පස සගයින් කෙතරම් (වාසනාවන්ත) ද? (9) තවද (දෙවන වර්ගය අස්භාබුල් මෂ්අමා හෙවත්) වම් පස සගයින්ය. වම් පස සගයින් කෙතරම් (අවාසනාවන්ත) ද? (10) තවද (තුන්වන වර්ගය වන අස් සාබ්කුන් හෙවත් දැහැමි ක්‍රියාවන්හි) ප්‍රමුඛයින්, (ස්වර්ගයට පිවිසීමේදී) ප්‍රමුඛයින්මය. (11) ඔවුන්මය (අල්ලාෆ්ගේ) සම්පත්වය (ආශිර්වාදයක් ලෙස) ලැබුණවුන් වන්නේ. (12) (ඔවුන්) පූර්ණ සොම්නසින් යුත් (ස්වර්ග) උයන්හිය.-

1) මෙම පිරිස් තුන අතුරින් දෙපිරිසක්ම විශ්වාසිකයින් ය. ප්‍රථම පිරිස තම ක්‍රියා ලේඛන දකුනකට දෙනු ලබන්නන්ය. දෙවැනි පිරිස නම් වැකි අංක 10 හි සඳහන් පරිදි නබිවරුන් හා ඔවුන්ගේ උතුම් අනුගාමිකයින් හා අල්ලාෆ්ට ඉතා ප්‍රියජනක උසස් ඝනයේ විශ්වාසිකයින් වෙති. තෙවන පිරිස නම් තම ක්‍රියා ලේඛනය වමකට දෙනු ලබන්නවුන් වෙති. මෙම සුරාවේ* 41 වැනි ආයතයේ ද මොවුන් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. එනම් මොවුන් නිරා වැසියන් වන ප්‍රතික්ෂේපකයින් ය.

ثَلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلَىٰ سُرٍّ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِينَ
 عَلَيْهَا مُتَّقِلِينَ ﴿١٦﴾ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ ۖ وَكَأْسٍ
 مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَحْمٍ
 طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٍ عِينٍ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا إِلَّا قِيْلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٥﴾ وَأَصْحَابُ
 الْيَمِينِ ۖ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٦﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٧﴾ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَظِلٍّ
 مَّسْدُودٍ ﴿٢٩﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣١﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٢﴾ وَ
 فُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٣﴾

- (13) පෙර විසූවන්ගෙන් විශාල පිරිසක් ද (14) තවද පසු වෙසෙන්නන්ගෙන් සුළු පිරිසක් ද² (15) (ඔවුන් රන් හා මුතු මැණික් වලින්) ගත්තම් කරන ලද ඇඳන් මත (සිටිමින්), (16) එකිනෙකා මුහුණලා ඒ මත භාන්සි වී සිටිති. (17) අමරණීය (නොවෙනස් වන) දරුවන් ඔවුන් වටා සැරිසරති. (18) (පිරිසිඳු) මදු (උළුපත්) වලින් යුත් කුසලාන ද කෙණ්ඩි හා ගුරුලේක්කු ද (එම දරුවන්) සමග වෙති. (19) එයින් ඔවුන් හිසරදයට ලක් නොවන්නෝය. තවද මත් බවටද පත් නොවන්නෝය. (20) තවද ඔවුන් (ප්‍රිය කර) තෝරා ගන්නා පලතුරු සමග ද (21) තවද ඔවුන් ආශා කරන පක්ෂි මාංශ සමග ද (එම දරුවන් සැරිසරති.) (22) තවද (ඔවුන්ට) 'හුරුන් ඊන්'* කන්‍යාවන් ද ඇත. (23) (ඔවුන් සිප්පි තුළ) සඟවනු ලැබූ මුතු මෙන් වෙති. (24) (මෙය) ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ වෙනුවෙන් වූ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි. (25) ඔවුන් එහි අනවශ්‍ය කථා හෝ පාපය ඇති කරවන්නක් හෝ ශ්‍රවණය නොකරති. (26) 'සලාම් සලාම්' යන (ශාන්ති) කියමන හැර. (27) තවද (ඔවුන්) දකුණු පස සගයින්ය, දකුණු පස සගයින් කෙතරම් (වාසනාවන්ත)ද? (28) (ඔවුන්) කටු රහිත මසන් ගස් අතරෙහි වෙති. (29) තවද ඇවරි ස්තර වලින් යුත් කෙසෙල් ගස් අතර ද (30) (පැතිරුණු) දීර්ඝ සෙවණැල්ලෙහි ද (31) ඇදහැලෙන ජලය අසලහි ද (32, 33) තවද (අවාරයෙන්) හිඟ නොවන හා තහනම් නොකරන ලද අධික පලතුරු අසල ද (34) තවද ඔසවන ලද ඇඳන් හිඳ වෙති.-

2) අල්ලාස්ට ඉතා සම්පතයින් අධිකව සිටින්නේ නව පරපුරට වඩා පැරණි පරපුරෙහිය. මන්දයත් ඔවුන්ගේ සිල්වත් බව බෙහෙවින් තිබුණු හෙයිනි.

إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ﴿٢٥﴾ فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٢٦﴾ عُرْبًا أَثْرَابًا ﴿٢٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
 ثُلَّةً مِّنَ الْأُولَىٰ ﴿٢٩﴾ وَثُلَّةً مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٣١﴾ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ
 ﴿٣٢﴾ فِي سَوْمٍ وَحَبِيمٍ ﴿٣٣﴾ وَظِلٍّ مِّن يَّحُومٍ ﴿٣٤﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٣٥﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ
 ذٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٣٦﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٣٧﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ ﴿٣٨﴾ أَيَّدَا مِثْنَاو
 كُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا لَبَجْعُوهُمْ ﴿٣٩﴾ أَوْ آبَاؤَنَا الْأُولُونَ ﴿٤٠﴾ قُلْ إِنَّ الْأُولَىٰ وَالْآخِرِينَ
 ﴿٤١﴾ لَبَجْعُونَ ﴿٤٢﴾ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَّوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ لَبُكْدِبُونَ ﴿٤٤﴾
 لَأَكُونَنَّ مِنَ شَجَرٍ مِّن زُقُومٍ ﴿٤٥﴾ فَمَا كُنْتُمْ مِّنْهَا الْبُطُونَ ﴿٤٦﴾

- (35) සැබැවින්ම අපමය ඔවුන්ව(‘ඉරුන් ඊන්’වරුන්ව) (නව) නිර්මාණයකින් නිර්මාණය කළේ. (36) තවද ඔවුන්ව අපි කන්‍යාවන් බවට පත් කළෙමු. (37) (තම ස්වාමි පුරුෂයින්ට) සෙනෙහෙවන්තියන් හා (ඔවුන්ට) සමවයසැතියන් (බවට ද පත් කළෙමු.) (38) (මේ සියල්ල) දකුණු පස සගයින් සඳහාය. (39) (ඔවුන්) පෙර විසුවන්ගෙන් විශාල පිරිසක්ව ද (40) තවද පසු වෙසෙන්නන්ගෙන් විශාල පිරිසක්ව ද (වෙති.)

(41) තවද වම් පස සගයින්ය, වම් පස සගයින් කෙතරම් (අවාසනාවන්ත) ද? (42) (ඔවුන්) දැවෙන සුළං ජාලාවෙහි හා නටා උතුරන ජලයෙහිය. (43, 44) තවද (ඔවුන්) සිසිලක් හෝ සුන්දරත්වයක් හෝ නැති දැවෙන කළු දුමක සෙවණෙහි ද (සිටිති.) (45) සැබැවින්ම ඔවුන් එයට පෙර (මෙලොවෙහි) සුබෝපහෝගීව සිටියහ. (46) තවද මහා පාපයෙහි නොකඩවා සිටියවුන් වූහ.

(47, 48) “අප මරණයට පත් වී දුවීලී හා ඇටකටු බවට පත් වූවායින් පසුවද සැබැවින්ම අපි හා පෙර විසූ අපගේ මුතුන්මිත්තන් නැවත නැගිටුවනු ලබන්නෙමු දැ?”යි ඔවුහු පවසන්නන්ව සිටියහ. (49) (නබිවරය) පවසවු. සැබැවින්ම පෙර විසුවන් ද පසු වෙසෙන්නන් ද (50) නියමිත දිනයෙහි නියම කළ වේලාවට එක් රැස් කරනු ලබන්නෝය. (51) පසුව, අහෝ! නොමග ගිය අසත්‍යය කරන්නන් වන නුඹලා (52) (නිරයේ ඇති තිත්ත රසැති) zසක්කුම³ නම් ගසෙන් අනුභව කරන්නන් වනු ඇත. (53) තවද එයින් කුස පුරවා ගන්නන් ද වනු ඇත.-

3) ‘zසක්කුම’ යනු නිරයේ ඇති ගසකි. මේ පිළිබඳ වැඩි විස්තර සඳහා 37:62 හා 44:43 හි බලන්න.

فَشَرِبُونُ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُونَ شُرَابَ الْهَيْمِ ﴿٥٤﴾ هَذَا نَزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾
 نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٤﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
 الْخَالِقُونَ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ
 أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَكَأَنَّ عَلَيَّتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ
 ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٣﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 حُطًا مَّا نَفَلْتُمْ تَفْكَهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَبَغْرُمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾

- (54) පසුව එ(ම zසක්කම් නම් ආහාර)යට ඉහළින් උතුරන උණු ජලය ද පානය කරන්නන් වනු ඇත. (55) තවද දැඩි පිපාසිත (රෝගයෙන් පෙළෙන) ඔටුවකුගේ පානය මෙන් පානය කරන්නන්ය. (56) විනිශ්චය දින ඔවුන්ගේ ආගන්තුක සංග්‍රහය මෙය වේ.

(57) අපමය නුඹලාව මැව්වේ. එබැවින් නුඹලා (විනිශ්චය දිනයේ නැවත නැගිටවනු ලැබීම) සත්‍ය නොකරනුයේ මන් ද? (58) නුඹලා (ගර්භාෂය තුළට) මෝචනය කරන දැ(ඉක්බිති) නුඹලා දුටුවෙහි ද? (59) එය නුඹලා මැව්වේ ද එසේ නැතහොත් (එහි) මැවුම්කරුවන් වන්නේ අප ද? (60, 61) නුඹලා අතර මරණ(යෙහි කාලය) අප නිර්ණය කළෙමු. නුඹලා වැනි අය (නුඹලා වෙනුවට) ප්‍රතිස්ථාපනය කරවීමට ද නුඹලා නොදන්නා අයුරින් (තවත් ස්වරූපයකින්) නැවත නුඹලාව නිර්මාණය කිරීමට ද අපි හැකියාව නොලද්දත් නොවෙමු. (62) තවද සැබැවින්ම (මිනිසාගේ) ප්‍රථම නිර්මාණය පිළිබඳව නුඹලා දන්නෙහුය.⁴ එබැවින් නුඹලා අවධානය නොකරනුයේ මන් ද? (63) එබැවින් නුඹලා වසුරන දැ දුටුවෙහු ද? (64) එය නුඹලා වැඩෙන්නට සලස්වන්නේ ද? නැතහොත් (එය) වැඩෙන්නට සලස්වන්නන් වන්නේ අප ද? (65) අප අභිමත කළේ නම් එය අප පුහු බවට පත් කරන්නට තිබිණි. එවිට නුඹලා විස්මයෙන් පසු වනු ඇත. (66) (පසුව) “සැබැවින්ම අපි ණය ගැතියන් වූයෙමු. (67) එසේ නොව, (අස්වැන්නෙන්) අප වළකනු ලැබුවන් වූයෙමු.” (යැයි නුඹලා පවසන්නෝය.)-

4) මෙයින් අදහස් කෙරෙනුයේ අල්ලාස් අභිමත කළේ නම් ඔබගේ ස්වරූපය විකෘති කොට ඔබගේ ස්ථානයට තවත් කෙනෙකු මැවීමට හැකිය යන්නයි. අල්ප දැයකින් ඔබව මැවූ අල්ලාස්ට ඔබගේ ස්වරූපය විකෘති කිරීම සුළු දෙයක් යන්න අල්ලාස් මෙයින් හඟවා ඇත.

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْبُرْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ
 نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمُ
 شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرًا وَرَمَادًا لِلْبُقُوعِ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ
 بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِبُرُوجِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾
 إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَسُوءُ إِلَّا الْبَاطِلَ يُزَكِّيهِ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾

-(68) තවද නුඹලා පානය කරන ජලය නුඹලා දුටුවෙහු ද? (69) එය වලාකුළින් පහළ කළේ නුඹලා ද? නැතහොත් (එය) පහළ කරන්නන් වන්නේ අප ද? (70) අප අභිමත කළේ නම් එය අප (දැඩි) ලවණ බවට පත් කරන්නට තිබිණි. එබැවින් නුඹලා කෘතවේදී නොවනුයේ මන් ද? (71) නුඹලා මොළවන ගින්න දුටුවෙහු ද? (72) එහි ශාකය උත්පාදනය කළේ නුඹලා ද? නැතහොත් (එහි) උත්පාදනය කරන්නන් වන්නේ අප ද? (73) එය අපි (අපගේ අසීමිත බලය හා නිරයේ ගින්න) සිහි කිරීමක් වශයෙන් ද කාන්තාරයේ ගමන් කරන්නන්ට ප්‍රයෝජනයක් බවට ද පත් කළෙමු. (74) එබැවින් මහත් වූ නුඹගේ පරමාධිපතීගේ නාමය පිවිතුරු කරවු.

(75) එබැවින් තරු පිහිටන ස්ථාන මත දිවුරමි. (76) තවද නුඹලා දැන සිටින්නෙහු නම් සැබැවින්ම මෙය මහත් වූ දිවුරුමකි. (77) සැබැවින්ම මෙය ගෞරවනීය කුර්ආනයයි. (78) (එය ලවිහුල් මහ්නුල්* නම්) ආරක්ෂා කරන ලද ලේඛනයෙහිය.⁵ (79) පරිශුද්ධවන්තයින් මිස (වෙනත් කිසිවෙකු) එය(අල් කුර්ආනය) ස්පර්ශ නොකරති. (80) (එය) විශ්වයේ පරමාධිපතීගෙන් පහළ වූවකි. (81) නුඹලා නොසැලකිලිවන්තයින් ලෙස සිටිනුයේ මෙම අනුශාසනය පිළිබඳ ව ද?

5) 36:80 යන ආයතයෙහි සඳහන් පරිදි මෙහි දී පවසන්නේ මාර්ක්(Markh) සහ ඉෆාර්(Ifar) නැමැති ආරාබිකරයේ වැවෙන ගස් වර්ග දෙකකි. මෙම ගස් දෙකෙහි අතු එකිනෙක ගැටීම තුළින් සුලභව ගිනි ඇවිලිය හැකිය.

6) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 85:22 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ
 تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ
 مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ
 وَرَيْحَانٌ ﴿٨٩﴾ وَجَنَّتْ نُعَيْمٌ ﴿٩٠﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

-(82) තවද නුඹලා අසත්‍යය කිරීම නුඹලාගේ ජීවනෝපාය ලෙස පත් කරන්නෙහු ද?⁷

(83) (මරණයට පත්වන්නාගේ) එ(ම ප්‍රාණ)ය උගුරු දණ්ඩ දක්වා ළං වූ කල්හි (84) එම අවස්ථාවෙහි නුඹලා ද බලා සිටින්නෙහු ය. (85) තවද ඔහු වෙත ඉතා සමීපව සිටින්නේ නුඹලාට වඩා අපම ය.⁸ නමුත් නුඹලා (එය) නොදකින්නෙහුය.

(86) එසේම නුඹලා (විනිශ්චය දිනයේ) ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීමට ලක් නොවන්නන් වූයේ නම් (87) නුඹලා (මෙසේ පවසන දැයෙහි) සත්‍යවාදීන් වන්නෙහු නම් එය(ප්‍රාණය) නැවත ගෙන්වා ගන්නට තිබිණ.⁹ (88) එබැවින් ඔහු (අල්ලාස්ගේ) සමීපත්වය (ආශිර්වාදයක් ලෙස) ලැබුණුවත්ගෙන් කෙනෙකු වූයේ නම් (89) එවිට (ඔහුට) සැප පහසුව ද, සුවද ද පූර්ණ සොම්නසින් යුත් උයන් ද ඇත. (90) තවද ඔහු දකුණු පස සහයින්ගෙන් කෙනෙකු වී නම්-

7) මක්කාවෙහි විසූ ඇතැම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් ඉස්ලාම් දහම සත්‍ය යැයි වටහා ගත් නමුත් 'එය වැලඳ ගැනීම නිසා තමන්ට ලැබෙමින් තිබෙන ඇතැම් ප්‍රයෝජන හා ලාභයන් අහිමි වනු ඇත' යැයි සිතා ඔවුන් ඉස්ලාමය වැලඳ නොගත්තෝය. එනම් තම දිවිපෙවෙතේ සාධකයක් වශයෙන් ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේපය තෝරා ගෙන ඇත. යැයි මෙම වැකියෙන් අදහස් කෙරෙයි. තවද ජීවන සමීපත් අල්ලාස් සතුව තිබිය දී ඔබ ඔවුනට කෘතඥ නොවිය යුතුය යන්න මෙම වැකියේ යථාර්ථය යි.

8) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:186 හි පාද සටහන බලන්න.

9) 'මරණයට පත් වූ කෙනෙකුට අපට නැවත ලොවට කැඳවිය නොහැකි මෙන් අල්ලාස්ට ද මිනිසාට මරණින් මතු ජීවිතයක් ඇති කළ නොහැක' යැයි ඔවුහු තර්ක කළෝය. මෙසේ මොවුන් පැවසීම තුළින් හැඟෙන්නේ ජීවිතය සහ මරණය තමන් අතීතය වූ දෙයක් යනුවෙනි. මෙසේ මෙම කරුණු දෙක ඔබගේ පාලනයට නතුව තිබේ නම් ඔබ අතුරින් මරණයට පත් වූ කෙනෙකුට ඔබ නැවත ලොවට කැඳවා පෙන්විය යුතු යැයි මෙම වැකිය අවධාරණය කරයි.

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْبُكَدِّبَيْنِ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَانزُلْ
 مِنْ حَبِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَضَلِّيَةً جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ
 الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

-(91) එවිට දකුණු පස සගයින්ගෙන් වූ (හෙයින්) නුඹට සලාම්*(ශාන්තිය) ඇති
 වේවා! (92) තවද ඔහු නොමග ගිය අසත්‍යය කරන්නන්ගෙන් කෙනෙකු වී නම්
 (93) එවිට (ඔහුට) උතුරන උණු ජලයෙන් වූ සංග්‍රහයක් ඇත. (94) තවද නිරයට
 පිවිස දැවීමක් ද ඇත. (95) සැබැවින්ම මෙයම ය ස්ථිර වූ සත්‍යය වනුයේ. (96)
 එබැවින් මහත් වූ නුඹගේ පරමාධිපතිගේ නාමය පිවිතුරු කරවු.

57

سورة الحديد

සුරා අල් හදීද්

(යකඩ)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාවේ* ප්‍රථම ආයත් අංක දහය පහළ වූයේ **නබ් මුහම්මද්*** ﷺ තුමාණන් විසින් **මක්කාව** ජය ලැබීමෙන් අනතුරුවය. එසමයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් දුර්වලව සිටි හෙයින් තමන් තුළ යහ ගුණාංග වර්ධනය කර තමන් විසින් විය හැකි වැරදි ක්‍රියාවන්ට **අල්ලාහ්ගෙන්** අධිකව සමාව අයැදින ලෙස මුස්ලිම්වරුන්ට අණ කරනු ලැබුවෝය. තවද තම වස්තූන් දන් දීම වැනි ක්‍රියාවන්හි වියදම් කරන මෙන් ද මරණින් මතු ලොව සඳහා යහ ක්‍රියා කළවුන්ට ස්වර්ගය කරා යෑමට දෙනු ලබන ආලෝකය ඉදිරියේ ලොවේ වස්තූන් කිසිම ඵලක් නැත යනුවෙන් ද ඔවුන්ට උපදෙස් දෙන ලදී. අවසාන වශයෙන් කිතුනුවන් විසින් ඇති කරනු ලැබූ පැවිදි බව **අල්ලාහ්** අනුමත කළ දෙයක් නොවන බව හා ඔවුන් **අල්ලාහ්ගේ** තෘප්තිය පතන්නේ නම් එයට යුතු මග **නබ් මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන්ව සහ ඔහුට දෙනු ලැබූ දේව පණිවිඩය අනුගමනය කිරීම පමණි යැයි පවසා ඇත.

57 සූරා අල් හදීද් (යකඩ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 29 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿٢﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ
 يُحِیُّ وَيُمِیْتُ ۗ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٣﴾ هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ
 بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِی سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی عَلٰی
 الْعَرْشِ ۗ یَعْلَمُ مَا یَدْبُرُ فِی الْاَرْضِ وَمَا یَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا یُنزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا یَعْرُجُ فِیْهَا
 وَهُوَ مَعَكُمْ اَیْنَ مَا كُنْتُمْ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِیْرٌ ﴿٥﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ අල්ලාහ්ව පිවිතුරු කරති. ඔහු අති බල සම්පන්නය. සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (2) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ආධිපත්‍යය ඔහුට හිමිය. ඔහු ජීවය දෙන්නේය. තවද මරණයට පත් කරන්නේය. තවද ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (3) ඔහුමය ප්‍රථමයා ද අවසානයා ද බාහිරයා ද අභ්‍යන්තරයා¹ ද වන්නේ. තවද ඔහු සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (4) දින සයකින් අහස් හා මිහිතලය මැව්වේ ඔහුමය. පසුව ඔහු අර්ෂය* මත (ඔහුගේ ගෞරවයට සුදුසු අයුරින්) “ඉස්තීවා” විය.² මිහිතලයට පිවිසෙන දෑ ද ඉන් බැහැර වන දෑ ද අහසින් පහළ වන දෑ ද එයට ඉහළ යන දෑ ද ඔහු දන්නේය. තවද නුඹලා කොහේ සිටිය ද ඔහු නුඹලා සමග ය.³ තවද අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරී ය.-

1) ඔහු ප්‍රථමයා හා අවසානයා යනු ඔහුට ආරම්භයක් හෝ අවසානයක් ඇත යන අර්ථය නොවේ. ඔහුට පෙර කිසිවක් නැත. තවද ඔහුට පසුව ද කිසිවක් නැත. යන අර්ථයයි. ඔහු බාහිරයා යනු සෑම මැවුමක්ම පෙන්නුම් කරන්නේ මැවුම්කරුවෙකු සිටිනවා යනුවෙනි. මැවුම්කරුවා සිටිනවා යන්න බාහිරව පැහැදිලි විෂයක් වුවද ඔහු අභ්‍යන්තරයාය. මන්දයත් ඔහුගේ ස්වරූපය කෙසේ දැයි කිසිවෙකුට නොදන්නා හෙයිනි.

2) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 7:54 හි පාද සටහන බලන්න.

3) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:186 හි පාද සටහන බලන්න.

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾ يُؤَلِّمُ الْيَلِيلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّمُ
 النَّهَارَ فِي الْيَلِيلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
 مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۗ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ وَمَالُكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ
 بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ
 الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدٍ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ

لِرَعُوفٍ رَحِيمٍ ﴿٩﴾

-(5) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ආධිපත්‍යය ඔහුට හිමිය. තවද (සියලු) කරුණු නැවත යොමු කරනු ලබන්නේ අල්ලාහ් වෙතය. (6) ඔහු රාත්‍රිය දහවලෙහි ඇතුළු කරවන්නේය. තවද දහවල රාත්‍රියෙහි ඇතුළු කරවන්නේය. තවද ඔහු හදවත්හි ඇති දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (7) අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රහස්‍යවරයා* විශ්වාස කරවූ. තවද කවර දැයෙහි(ධනයෙහි) ඔහු නුඹලාව නියෝජිතයින්⁴ බවට පත් කළේ ද එයින් නුඹලා විසඳම් කරවූ. එබැවින් නුඹලා අතුරින් විශ්වාස කළවුන් හා (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ) විසඳම් කළවුන්(වන), ඔවුනට මහත් වූ ප්‍රතිඵලයක් ඇත. (8) නුඹලා (සැබෑ) විශ්වාසවන්තයින් වන්නේ නම්, නුඹලාගේ පරමාධිපතිව විශ්වාස කරනු පිණිස රහස්‍යවරයා නුඹලාව කැඳවමින් සිටිය දී ද නුඹලාගෙන් ඔහු(අල්ලාහ්) ප්‍රතිඥාව⁵ ගෙන සිටිය දී ද අල්ලාහ් විශ්වාස නොකර සිටීමට නුඹලාට කුමක් වී ද? (9) නුඹලාව අදාළ සිට ආලෝකය කරා පිටතට ගෙන ඒම පිණිස තම ගැත්තා(මුහම්මද්*) කෙරෙහි පැහැදිලි ආයතයන්* පහළ කළේ ඔහුමය. තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලා කෙරෙහි සානුකම්පිතය මහා කරුණාහරිතය.-

4) මෙහි 'නියෝජිතයා' යන අර්ථයේ අරාබි පදය 'මුස්තකාලිෆ්' වේ. එනම් ලොවේ වස්තූන් මිනිසා පරිහරණය කළ ද එහි සත්‍ය හිමිකරු අල්ලාහ් වේ. ඔහු තම වස්තූන් විසඳම් කිරීමට මිනිසාව නියෝජිතයා බවට පත් කර ඇත. එහෙයින් දන් දීම විෂයෙහි ඔහු මසුරුකම් පෑමට අවශ්‍යතාවයක් නැත. 'මුස්තකාලිෆ්' යන වචනයේ තවත් අර්ථයක් නම් අනුප්‍රාප්තිකයා යන්නයි. එනම් අද කෙනෙකුට හිමිව තිබෙන දෙය දිනක තවත් කෙනෙකුට හිමිව තිබුණි. තවත් දිනක වෙනත් කෙනෙකුට හිමි වනු ඇත. එහෙයින් මෙම හිමිකම නිරන්තර නොවන හෙයින් අවශ්‍යය දැයට විසඳම් කරන විෂයේ යුහුසුලු විය යුතුය.

5) මිනිසා මෙලොවට බිහි වීමට පෙර සියලු ප්‍රාණයන් යම් ස්ථානයක රැඳී සිටියහ. එම ස්ථානයට ආලමුල් අර්වාහ් යන්නෙන් හැඳින් වේ. එහිදී අල්ලාහ් 'මා නුඹලාගේ පරමාධිපති නොවේ දැ?' යි ප්‍රාණයන්ගෙන් විමසීය. එවිට එම ප්‍රාණයන් 'නැත. ඔබමය අපගේ පරමාධිපති' යැයි ප්‍රතිඥා දුන්නේය.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَن
 أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أُولِيكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا
 كَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا
 حَسَنًا فَيُضِعَّهُ لَهُ وَلَئِنَّ أَجْرَ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ
 هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

(10) තවද අහස්හි හා මිනිතලයේ උරුමය අල්ලාහ් සතුව තිබිය දී අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ නුඹලා වියදම් නොකර සිටීමට නුඹලාට කුමක් වී ද? (මක්කා) ජයග්‍රහණයට පෙර වියදම් කර සටන් කළවුන් නුඹලා අතුරින් (කිසිවෙකුට) සම නොවන්නේය. (මක්කා ජයග්‍රහණයට) පසුව වියදම් කර සටන් කළවුන්ට වඩා ඔවුන් තරාතිරමින් අති මහත්ය. තවද (ඔවුන් දෙපිරිසගෙන්) එකිනෙකාට අල්ලාහ් යහපත (ප්‍රතිඵලයක් ලෙස) ප්‍රතිඥා දුන්නේය.⁶ තවද නුඹලා කරමින් සිටින දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් අභිඥානවන්නය. (11) කවරෙකු අලංකාර ණයක්⁷ අල්ලාහ්ට ණයක් ලෙස ලබා දෙන්නේ ද එවිට ඔහු(අල්ලාහ්) ඔහුට එය ප්‍රගුණ කරන්නේය. තවද ඔහුට ගෞරවනීය ප්‍රතිඵලයක් ලැබෙනු ඇත.

(12) (නබිවරය,) නුඹ විශ්වාසිකයින්ව හා විශ්වාසික කාන්තාවන්ව දකින (එම විනිශ්චය) දින ඔවුන්ගේ ආලෝකය ඔවුන් ඉදිරිපිට ද ඔවුන්ගේ (ක්‍රියා ලේඛන මගින්) දකුණු අත් වලට ශීඝ්‍රයෙන් ගමන් කරයි. “අද දින නුඹලාගේ ශුභාරංචිය වන්නේ (ස්වර්ග) උයන්ය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. එයමය ඉමහත් ජයග්‍රහණය වන්නේ” (යැයි ඔවුන්ට පවසනු ලැබේ.)-

6) මක්කා ජය ලැබීමට පෙර මුස්ලිම්වරුන් බොහෝ අපහසුතාවන්ට මුහුණ දුන්නෝය. එහෙයින් මක්කා ජය ලැබීමෙන් පසුව අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ වියදම් කිරීම හා අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ වැයම් කිරීමේ අවශ්‍යතාවට වඩා එහි අවශ්‍යතාව දැඩි ලෙස තිබුණේ මක්කා ජය ලැබීමට පෙර සමයේ ය.

7) අල්ලාහ්ගේ ණය යනු අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ දන් දීමයි. මෙම වැකියේ ණය යන වචනය භාවිත කිරීමේ අදහස නම් කෙනෙකුට ණයක් දුන්නේ නම් ඔහු එය නැවත හරවා දිය යුතුය. එසේම අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ වියදම් කළේ නම් අල්ලාහ් එය ඔහුට විනිශ්චය දිනයේ දෙගුණ කර හරවා දෙන්නේය යන අරුතයි.

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ
 ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَ
 ظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
 أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ
 ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوِيكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَ

بِسْمِ الصَّيْرِ ﴿١٥﴾

- (13) ආත්ම වංචනික පුරුෂයින් හා ආත්ම වංචනික ස්ත්‍රීන් “අප වෙනුවෙන්
 නුඹලා බලා සිටිවු. (මන්දයන්) නුඹලාගේ ආලෝකයෙන් ස්වල්පයක් අපට ද ලබා
 ගත හැක”⁸ යැයි විශ්වාස කළවුන්ට පවසන දින “නුඹලාගේ පසුපසට හැරී ගොස්
 ආලෝකය සොයවු” යැයි (ඔවුන්ට) පවසනු ලැබේ. එවිට ඔවුන් අතර දොරක් ඇති
 බිත්තියක් පිහිටුවනු ලැබේ. (විශ්වාසිකයින් සිටින) එහි ඇතුළාන්තය කරුණාවය.
 එහි බාහිර දෙසින් දඬුවමය. (14) ඔවුහු(ආත්ම වංචනිකයින්) “අපි නුඹලා සමග
 නොසිටියෙමු දැ”යි ඔවුන්ව(විශ්වාසිකයින්ව) අමතති. “එසේය, එනමුත් නුඹලා
 නුඹලාවම (පාප ක්‍රියා මගින්) දුෂ්ට මගකට යොමු කර ගත්තෝය. තවද
 (විශ්වාසිකයින්ට අයහපතක් සිදු වනු ඇතැයි) නුඹලා බලාපොරොත්තුවෙන්
 සිටියෙහුය, තවද (ඉස්ලාමය පිළිබඳව) සැකයෙන් පසු වූවෝය. තවද අල්ලාහ්ගේ
 නියෝගය(මරණය) පැමිණෙන තෙක් ආත්මාශාවන් නුඹලාව රවටා දැමුවේය.
 තවද රවටන්නා (වූ **මෙයිකාන්***) නුඹලාව අල්ලාහ් පිළිබඳව රවටා දැමුවේය.” යැයි
 ඔවුන්(විශ්වාසිකයින්) පවසති. (15) එබැවින් අද දින නුඹලාගෙන් ද ප්‍රතික්ෂේප
 කළවුන්ගෙන් ද වන්දියක් (පිළි)ගනු නොලැබේ. නුඹලාගේ ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය
 නිරා ගින්නයි. එයමය නුඹලාට සුදුසු ස්ථානය වන්නේ. තවද (නුඹලා) අවසානයේ
 යොමු වන ස්ථානය කෙතරම් නින්දනීය ද!

8) විනිශ්චය දිනයේ මිනිසුන් සියලු දෙනාම අඳුරෙහි සිටිති. ඔවුන්ව ස්වර්ගය කරා ගෙන යන්නේ
 මෙම ආලෝකයයි. එකිනෙකාගේ යහ ක්‍රියාව අනුව එහි දීප්තිය අඩු හෝ වැඩි වනු ඇත. ආත්ම
 වංචනිකයින් මුස්ලිම්වරුන් මෙන් රඟපෑ නිසා ඔවුන්ට ද සුළු ආලෝකයක් දෙනු ලැබ සුළු
 මොහොතකින් එය නිවී යන බව ඇතැම් දැනුම් දීම මගින් වාර්තා වී ඇත.

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا
 كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
 فَسِقُونَ ﴿١٦﴾ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَبُوا اللَّهَ قَرَضًا حَسَنًا يُضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ
 أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

(16) විශ්වාස කළවුන්ට අල්ලාහ්ව සිහිපත් කිරීම සඳහා ද සත්‍යයෙන් පහළ වූ දැය(අල් කූර්ආනය) සඳහා ද ඔවුන්ගේ හදවත් (බියෙන්) යටහත් පහත් වීමට හා (මොවුන්ට) පෙර විසූ ධර්ම පුස්තකය පිරිනමනු ලැබුවන් මෙන් මොවුන් ද නොවීමට වේලාව නොපැමිණියේ ද? නමුත් (තමන් වෙනුවෙන් පශ්චාත්තාපය නොකළ) කාලය ඔවුන් කෙරෙහි දිගු විය. එබැවින් ඔවුන්ගේ හදවත් දැඩි විය. තවද ඔවුන්ගෙන් බහුතරය පාපකරයින්ය.⁹ (17) නුඹලා දැන ගනිවු. (එනම්) මිහිතලය නැසී ගිය පසු සැබැවින්ම අල්ලාහ් එයට (නැවත) ජීවය ලබා දෙන්නේය. නුඹලා අවබෝධ කර ගනු පිණිස සැබැවින්ම අපි නුඹලාට සංඥාවන් පැහැදිලි කළෙමු.¹⁰

(18) සැබැවින්ම දානපතියන්ට ද දානපතීනියන්ට ද අල්ලාහ්ට අලංකාර ණයක් ලබා දුන්නන් හට ද එය ඔවුන්ට ප්‍රගුණ කරනු ලැබේ. තවද ඔවුන්ට ගෞරවනීය ප්‍රතිඵලයක් ඇත.-

9) මෙම ආයතය ඉස්ලාමය වැලඳ ගෙන ඒ අනුව ක්‍රියා නොකරන්නන්ට අවවාදයකි. මොවුන්ට 'යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් මෙන් නොවන්න' යැයි පවසා ඇත්තේ 'යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් තම ධර්ම පුස්තකය විශ්වාස කළ ද ඔවුන් ඒ අනුව ක්‍රියා නොකිරීම හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ හදවත් සන වී අවසානයේ දී ධර්ම පුස්තකය විකෘති කිරීම වැනි මහා පාපයන් කිරීමට ද ඔවුන් පසු බැස්සේ නැති හෙයිනි.

10) මෙම ආයතයේ අදහස වනුයේ මිය ගිය පොළොවට ප්‍රාණය දී එය සරුසාරවත් කරන්නාක් මෙන් විශ්වාසිකයාගේ පාපයන් කොතරම් වුව ද එය අල්ලාහ්ගේ ක්ෂාමව මගින් මකා තම හදවත ප්‍රාණවත් කිරීම නොහැකි කාර්යයක් නොවේ යන්නයි.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ
 الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ
 أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا ﴿٢٠﴾ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ
 وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ﴿٢١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْغُرُورِ ﴿٢٢﴾

-(19) තවද අල්ලාහ් ව ද ඔහුගේ රසුල්වරුන්* ද විශ්වාස කළවුන් වන ඔවුන්මය සත්‍යවත්තයින් වන්නේ. තවද (ඔවුන්මය) ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අබියස 'ඡහිද්වරුන්'¹¹ වන්නේ. ඔවුනට ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඵල ද ඔවුන්ගේ ආලෝකය ද ඇත. තවද කවුරුන් ප්‍රතික්ෂේප කර අපගේ වදන් අසත්‍යය කළේද ඔවුන්මය නිරයේ සගයින් වන්නේ. (20) නුඹලා දැන ගනිවු. මෙලොව ජීවිතය ක්‍රීඩනයකි, විනෝදයකි, ශෝභාලංකාරයකි, නුඹලා එකිනෙකා අතර ආඩම්බරකම් පාන්තකි, සම්පත් හා දරුවන් වැඩි කිරීමේ තරඟකාරිත්වයකි.¹² (මේ සියල්ල) වර්ෂාවක් බඳුය. (එනම් එම වර්ෂාවෙන්) එහි පැළෑටි (වැඩීම) ගොවියන්ව සතුටින් පිනවයි. පසුව එය වියළෙනු ඇත. එවිට එය කහ පැහැ බවට පත් වනු නුඹ දකින්නෙහිය. පසුව එය (දිරා ගිය) පිදුරු බවට පත් වන්නේය. තවද මතුලොවෙහි (පාපතරයින්ට) දැඩි දඬුවමක් ඇත. (සැදැහැමියන්ට) අල්ලාහ්ගෙන් වූ සමාවක් ද තෘප්තියක් ද ඇත. තවද මෙලොව ජීවිතය රවටාලන වින්දනයක් මිස (අන් කිසිවක්) නැත.-

11) මෙහි 'ඡහිද්වරුන්' යන වචනයට 'අල්ලාහ් වෙනුවෙන් දිවි පිදුවන්' යන අර්ථය ද 'සාක්ෂි දරන්නන්' යන අර්ථය ද ඇත.

12) මෙහිදී මිනිස් ජීවිතයේ විවිධ අවස්ථාවන් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. ඔහු තම බාල වියේ සෙල්ලම් භාණ්ඩ වලට ඇඹිබැහි වී සිටී අතර තම තරුණ වියේ දී තම අලංකාරය පෙන්වීමට වැඩි ඇල්මක් දක්වමින් සිටී. එසේම ඔහු පරිණත වීමෙන් පසුව තම වස්තූන් හා පරම්පරාව පෙන්වා ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පෙන්නුම් කිරීමෙහි නියැලෙයි. එක් සමයක ප්‍රියජනක හා ප්‍රයෝජනවත්ව තිබූ දෙයක් තවත් සමයක එය එලක් නොමැති දෙයක් වනු ඇත. එය තමාට ප්‍රියජනක දෙයක්ව තිබුණි යැයි සිතා ඔහු සිතන ද වන්නේය. එමෙන්ම තම මරණින් පසු ඔහු අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් දැකීමෙන් ලොවෙහි තිබූ තමන්ගේ දේපළ සියල්ල අල්ප දෙයක් යැයි ඔහු වටහා ගනු ඇත.

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ
 آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا
 أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَّبْرَأَهَا ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ
 عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لَّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
 مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ

هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

-(21) නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ සමාව හා (ස්වර්ග) උයන වෙත එකිනෙකා සමග කරගතැරිව ඉදිරියට යවූ. එහි පළල අහස හා මිහිතලයෙහි පළල මෙන්ය. මෙය අල්ලාහ්ව ද ඔහුගේ දූතයින්ව ද විශ්වාස කළවුනට සුදානම් කරන ලද්දකි. එය (ඔවුන් වෙනුවෙන් වූ) අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යයයි, ඔහු අභිමත කරන අයට ඔහු එය පිරිනමන්නේය. තවද අල්ලාහ් ඉමහත් වූ භාග්‍යයෙහි හිමිකරුය. (22) කිසිදු ව්‍යසනයක් අපි එය ඇති කරන්නට පෙර ධර්ම පුස්තකයේ¹³ සඳහන්ව මිස මිහිතලයේ හෝ නුඹලා අතර හෝ සිදුවන්නේ නැත. සැබැවින්ම මෙය අල්ලාහ් කෙරෙහි පහසු කටයුත්තකි. (23) නුඹලාට මග හැරුණු දෑ කෙරෙහි දොම්නස් නොවනු පිණිස ද ඔහු නුඹලාට දුන් දෑ පිළිබඳව (දැඩි ලෙස) සතුටු (වී උඩගු) නොවනු පිණිස ද (සියල්ල ධර්ම පුස්තකයේ සඳහන් වී ඇත.)¹⁴ තවද පුරසාරම් දොඩමින් උඩගුකම්පාන කිසිවෙකුට අල්ලාහ් ප්‍රිය නොකරන්නේය. (24) ඔවුන් කවුරුන්ද යත් (තමන්) මසුරුකම් පා මිනිසුන්ට මසුරුකම විධානය කරන්නන් වේ. කවරෙකු පිටුපාන්නේ ද සැබැවින්ම අල්ලාහ්මය (අවශ්‍යතාවකින් තොර වූ) සර්ව සම්පූර්ණ හා සර්ව ප්‍රශංසා හිමිකරු වන්නේ.

13) මෙහි 'ධර්ම පුස්තකය' යනු ලව්හුල් මස්හුල්* නම් එලකය වේ. එහි වැඩි විස්තර අරාබි පද මාලාවේ සඳහන්ව ඇත.

14) 'කස්දීර්' නම් දෛවය විශ්වාස කළ මූෂිත්වරයෙකු* තමාට යම් දෙයක් අහිමි වුවහොත් ඒ වෙනුවෙන් පසුකැවිල්ලට පත් වන්නේ ද නැතහොත් යම් දෙයක් තුළින් ගර්වයට පත් වන්නේ ද නැත. එහෙයින් ඔහු සෑම අවස්ථාවක දීම අල්ලාහ්ගේ සිහිකල්පනාවෙන්ම සිටිනු ඇත.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۗ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاتَّخِذْهُ الْإِنجِيلَ ۗ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً ۗ وَرَهَابَنِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَبَارِعُوهَا حَقًّا رِعَايَتِهَا ۗ فَاتَّبِعُوا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٧﴾

(25) සැබැවින්ම අපි අපගේ රසූල්වරුන්ව පැහැදිලි සාධකයන් සමග එව්වෙමු. තවද මිනිසුන් යුක්තිය ස්ථාපිත කිරීම පිණිස ඔවුන් සමග ධර්ම පුස්තකය ද කුලාව¹⁵ ද අපි පහළ කළෙමු. තවද අපි යකඩ පහළ කළෙමු. එහි දැඩි ශක්තියක් ද මිනිසාට ප්‍රයෝජන ද ඇත. තවද අල්ලාෂ්, තමන්ට හා තම රසූල්වරුන්ට (අල්ලාෂ්ව) නොදුටු තත්වයේ උදවු කරන්නා කවරෙකු දැයි දැන ගැනීම පිණිස ද (මේවා අපි පහළ කළෙමු.) සැබැවින්ම අල්ලාෂ් සර්ව ශක්ති සම්පන්නය. සර්ව බලධාරීය. (26) තවද සැබැවින්ම අපි නූෂ්ව හා ඉබ්රාහිම්ව* (රසූල්වරුන් ලෙස) යැව්වෙමු. තවද ඔවුන් දෙදෙනාගේ පරපුරෙහි (අල්ලාෂ්ගෙන් වූ) නබිත්වය හා ධර්ම පුස්තකය (ලැබූවන්) ඇති කළෙමු. එබැවින් ඔවුන්(එම පරපුර) අතුරින් යහමග ලැබූ අය ද වේ. තවද ඔවුන්ගෙන් බහුතරය පාපතරයින්ය. (27) පසුව ඔවුන්ගේ පියවර මත (අනුගමනය කරමින්) අපගේ රසූල්වරුන්ව අනුපිළිවෙලට අපි යැව්වෙමු. තවද මර්යම්ගේ* පුත් ඊසාව* ද අනුපිළිවෙලට අපි යැව්වෙමු. තවද ඔහුට අපි ඉන්ජිලය* පිරිනැමුවෙමු. තවද ඔහුව අනුගමනය කළවුන්ගේ හදවත් තුළ සෙනෙහස ද කරුණාව ද අපි ඇති කළෙමු. තවද තාපස ජීවිතය ඔවුහු අලුතින් ආරම්භ කළෝය. අපි ඔවුන්ට එය නියම නොකළෙමු. (නමුත්) අල්ලාෂ්ගේ තෘප්තිය අපේක්ෂාවෙන් මිස (ඔවුන් එසේ නොකළෝ)ය.-

15) මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 55:8 හි ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَأَمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَعَلَّ الَّذِينَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَا يُقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

العظيم

-පසුව ඔවුන් එය පිළිපැදිය යුතු අයුරින් පිළිනොපැද්දෝය.¹⁶ එබැවින් ඔවුන් අතුරින් විශ්වාස කළවුන්ට ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඵල අපි ලබා දුන්නෙමු. තවද ඔවුන් අතුරින් බොහෝ දෙනා පාපතරයින්ය. (28) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා අල්ලාෂ්ට බිය හක්තිමක් වවු. තවද ඔහුගේ රසුල්වරයාව ද විශ්වාස කරවු. (එවිට) ඔහුගේ කරුණාවෙන් (වූ වේතනයන්) දෙකොටසක් නුඹලාට දෙන්නේය. තවද නුඹලාට ආලෝකයක් ද ඔහු ඇති කරන්නේය. එමගින් නුඹලා ගමන් කරන්නෝය. තවද නුඹලාට සමාව ද දෙන්නේය. තවද අල්ලාෂ් අති ක්ෂමාශීලිය. පරම කරුණාහරිතය.

(29) (එසේ නුඹලාට කරනුයේ) අල්ලාෂ්ගේ භාග්‍යයෙන් කිසිවක් කෙරෙහි තමන් පාලන කිරීමේ හැකියාව නොලබන බවට ධර්ම පුස්තක ලද්දන් දැන ගනු පිණිස ය. තවද සැබැවින්ම භාග්‍යය අල්ලාෂ්ගේ අතෙහිය. ඔහු අභිමත කරන අයට ඔහු එය පිරිනමන්නේය.¹⁷ තවද අල්ලාෂ් ඉමහත් වූ භාග්‍යයෙහි හිමිකරු (යනුවෙන් ද දැන ගනු පිණිස)ය.

16) 'රෂ්බානියයක්' යන අරුති වචනයේ අර්ථය 'තාපස' ජීවිතයක් ගත කිරීම යන්නයි. එනම් අල්ලාෂ්ගේ තෘප්තිය ලබා ගත හැක්කේ විවාහ නොකර රසවත් ආහාර අනුභවයෙන් වැළකී මිනිසුන්ගෙන් හුදකලා වී ගත කරන ජීවිතයෙන් පමණි යන්න එක් දර්ශනයකි. මෙය අල්ලාෂ් විසින් අනුමත කළ දෙයක් නොවේ යැයි මෙහි පැහැදිලි කර ඇත.

17) මෙහි 'භාග්‍යය' යනුවෙන් සඳහන් කිරීමෙහි අදහස් දෙකක් ඇත. පළමු අදහස නම්, නබීත්වය ලබා දීමේ භාග්‍යයයි. එනම් යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් අවසාන දූතයා තමන්ගේ පරම්පරාවෙන් පැමිණිය යුතු යැයි බලාපොරොත්තු වී සිටි නමුත් එය අරාබිවරුන්ගෙන් පැමිණීමෙන් පසු ඊර්ෂ්‍යාව හේතුවෙන් ඔහුට විශ්වාස නොකළෝය. එහෙයින් මෙය අල්ලාෂ්ට යුතු දෙයක් නිසා ඊර්ෂ්‍යා විය යුතු කරුණක් නොවේ යැයි අල්ලාෂ් උපදෙස් කර ඇත. දෙවැනි අදහස නම්, ක්ෂමා කිරීමේ භාග්‍යයයි. එනම් තම අනුගාමිකයින්ට ක්ෂමා කිරීම කිතුනු පියවරුන්ගේ සිරිතක් වී තිබුණි. මෙම ක්‍රියාව මෙම ආයතය මගින් ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත.

58

سورة المجادلة

ജുറാ അല് മുജാദലാ

(നർകട)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාව ප්‍රධාන වශයෙන් කරුණු 4 ක් සම්බන්ධයෙන් කතා කරයි. එනම් පළමුවෙන්ම **ලිහාර්** සම්බන්ධයෙන් වූ නීති ද දෙවනුව රහසිගත සාකච්ඡා හා **නබි මුහම්මද්*** † කුමාණන් සමග වූ පෞද්ගලික සාකච්ඡා පිළිබඳව ද තුන්වැන්න සභාවක විනය පිළිබඳව ද අවසාන වශයෙන් තමන් මුස්ලිම්වරුන් යැයි පෙනී සිට ප්‍රතික්ෂේපකයින් සමග බැඳී සිටි ආත්ම වංචනිකයින් පිළිබඳව ද විග්‍රහ කරයි.

58 සුරා අල් මුජාදලා (තර්කය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 22 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَبَّحَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسُوعُ تَحَاوَرْنَا إِنَّا
 اللَّهُ سَبِيحٌ بِصِيرٍ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَاءِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ
 إِلَّا الْأُمَّ وَالَّذِينَ وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَ
 الَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْ نَسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لَهَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَّيَسَّأَ
 ذُكْمٌ تُوَعُّظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾

සෑමම කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (නබිවරය,) තම ස්වාමි පුරුෂයා පිළිබඳව නුඹ සමග තර්ක කරමින් අල්ලාහ්ට පැමිණිලි කළ කාන්තාවකගේ කතාව අල්ලාහ්ට ඇසුණි. තවද අල්ලාහ් නුඹලා දෙදෙනාගේ දෙබසට සවන් දෙන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ශ්‍රාවකය සර්ව නිරීක්ෂකය. (2) නුඹලාගෙන් කවරෙකු තම භාර්යාවට (නුඹ මාගේ මව මෙන් වන්නේ යැයි පවසා) ශ්‍රීභාර්¹ කරන්නේ ද ඔවුහු ඔවුන්ගේ මව්වරුන් නොවෙති. ඔවුන්ව ප්‍රසූත කළවුන් මිස (අන් කිසිවෙක්) ඔවුන්ගේ මව්වරුන් නොවෙති. සැබැවින්ම ඔවුහු පිළිකල් සහගත ප්‍රකාශයක් ද අසත්‍යය ද පවසන්නෝය. තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් ක්ෂමාව පිරිනමන්නාය අති ක්ෂමාශීලීය. (3) කවරෙකු තම භාර්යාවට (නුඹ මාගේ මව මෙන් වන්නේ යැයි පවසා) ශ්‍රීභාර් කර පසුව තමන් කළ ප්‍රකාශයෙන් මිදීමට ඉදිරිපත් වන්නේ නම් ඔවුන් දෙදෙනා (ලිංගික වශයෙන්) ස්පර්ශ කිරීමට පෙර එක් වහලෙකු නිදහස් කළ යුතුය.² නුඹලාට දෙනු ලබන උපදේශය එයයි. නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් අභිඥානවන්නය.-

1) 'ශ්‍රීභාර්' යනු එකල අරාබිවරුන් අතර තම බිරියගෙන් වෙන්වීම පිණිස "ඔබ මාගේ මවගේ පිට මෙන් සමාන" යැයි පවසා ඇයව මවගේ ස්ථානයේ තබා පවුල් ජීවිතයෙන් වෙන් කර තැබීමේ වැරදි සිරිතක් පැවතුණි. මෙවැනි සිදුවීමක් හව්ලා බිත්ත් සෑලබා ❀ හා ඇගේ ස්වාමි පුරුෂයා වන අවුස් බින් සාමිත් ❀ අතර සිදු විය. පසුව ඇය මෙම කාරණාව නබි මුහම්මද්* ❀ තුමාණන්ට පැමිණිලි කරමින් තර්ක කළ අතරම ඒ පිළිබඳව අල්ලාහ්ට ද කන්තලවී කර සිටියාය. මෙම සිදුවීම මුල් කර ගෙන මෙම වදන් පහළ විය.

2) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 47:4 පාද සටහන් සමග බලන්න.

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَّأَسَّأَ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ
 سِتِّينَ مِسْكِينًا ۚ ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَبُوتًا أَلْمَأُومَاتٍ مِمَّنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَكَلِمَاتُهُمْ
 فِي الْحَدِيثِ جَبِيحَاتٌ ۚ فَلْيَنْبَغِ لَهُمْ بِمَا عَمِلُوا
 آخِصَهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥﴾

(4) කවරෙකුට (වහලෙක් නිදහස් කිරීමට) නොලැබුණේ ද, ඔවුන් දෙදෙනා (ලිංගික වශයෙන්) ස්පර්ශ කිරීමට පෙර අඛණ්ඩව මාස දෙකක් උපවාස ශීලයෙහි යෙදිය යුතුය. කවරෙකුට (එයට ද) හැකියාවක් නොමැත්තේ ද ඔහු දිළිඳුන් හැට දෙනෙකුට ආහාර සැපයිය යුතුය.³ එ(ම නීති)ය නුඹලා අල්ලාන්ව ද ඔහුගේ රසුල්වරයාව* ද විශ්වාස කිරීම පිණිසය. තවද ඒවා අල්ලාන්ගේ සීමාවන්ය. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට වේදනීය දඬුවමක් ඇත.⁴

(5) සැබැවින්ම කවුරුන් අල්ලාන්ට හා ඔහුගේ රසුල්වරයාට* එරෙහි වන්නේද ඔවුනට පෙර වූවන් අවමානයට ලක් කළාක් මෙන් ඔවුන් ද අවමානයට ලක් කරනු ලබන්නෝය. සැබැවින්ම අපි ඉතා පැහැදිලි වදන් පහළ කළෙමු. තවද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට නින්දනීය දඬුවමක් ඇත. (6) අල්ලාන් ඔවුන් සියලු දෙනා යළි නැගිටුවන දින ඔවුන් කළ දෑ පිළිබඳව ඔවුනට දන්වන්නේය. ඔවුන් එය අමතක කර දමා තිබුණ ද අල්ලාන් එය ගණනයෙහි තබා ඇත. අල්ලාන් සියලු දෑ කෙරෙහි සාක්ෂි දරන්නාය.-

3) ලිහාර් කිරීම පාප ක්‍රියාවක් යනුවෙන් ද එය දික්කසාදයට සමාන නොවන්නක් යනුවෙන් ද මෙම වැකියේ පවසා ඇත. ලිහාර් කළ පුරුෂයා එයට යුතු කල්ගාරා(පාපශෝධනය) කළ යුතුයි. නැතහොත් දික්කසාදය කළ යුතු ආකාරයෙන් දික්කසාද කළ යුතුයි. එහි පාපශෝධනය නම් ඔහු එක් වහලෙකු ව නිදහස් කළ යුතුයි. එයට ඔහු අපොහොසත් වුවහොත් මාස දෙකක් අඛණ්ඩව උපවාස ශීලයේ යෙදිය යුතුයි. එයටද ඔහු අපොහොසත් වුවහොත් දුගීන් හැට දෙනෙකුට ආහාර වේලක් සැපයිය යුතුයි. කෙසේ වුවද මෙම පාපශෝධනය කිසිවක් කිරීමට පෙර සංසර්ගයේ යෙදීම තහනම් වේ.

4) 'ලිහාර්' පැවසීම නින්දිත ක්‍රියාවකි. එමගින් දික්කසාදය සිදු නොවන නමුත් ලිංගික ඇසුර ඔවුන් දෙදෙනාට අනුමත නොවේ. නැවතත් එය අනුමත වනුයේ ආයතයේ සඳහන් පරිදි වන්දි ඉටු කිරීමෙන් පසුවය.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ^ط مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ
 رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدُنِي مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ آيِنَ مَا كَانُوا ^ع
 ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ^ط إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٥٨﴾ ^ع أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ
 النَّجْوَى ثُمَّ يُعَادِدُونَ لِبَأْنِهِمْ عَنهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِاللَّيْلِ وَالنَّجْوَى وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ^د وَإِذَا
 جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ ^ح وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ ^ط
 حَسْبُ لَهُمْ جَهَنَّمُ يَصُورُنَّهَا فَيْسُ الْبَصِيرِ ﴿٥٩﴾ ^ع

(7) අහස්හි ඇති දෑ හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ පිළිබඳව සැබැවින්ම අල්ලාහ් දන්නා බව නුඹ නිරීක්ෂණය නොකළෙහි ද? ඔහු(අල්ලාහ්) ඔවුන්ගෙන් සිව්වැන්නා ලෙස නොවී තිදෙනෙකු අතර රහස් සාකච්ඡාවක් නොමැත. තවද ඔහු ඔවුන්ගෙන් හයවැන්නා ලෙස නොවී පස්දෙනෙකු අතර (රහස් සාකච්ඡාවක්) නොමැත. එයට වඩා අඩු සංඛ්‍යාවක් සිටිය ද අධික සංඛ්‍යාවක් සිටිය ද ඔවුන් කොතැනක සිටියද ඔහු ඔවුන් සමග නොවී (ඔවුන් අතර රහස් සාකච්ඡාවක්) නොමැත. පසුව (මෙවුන්) නැගිටවනු ලබන දින ඔවුන් කළ දෑ පිළිබඳව ඔවුනට දන්වන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ පිළිබඳව සර්වඥය.

(8) රහස් සාකච්ඡාවෙහි යෙදීම ඔවුනට තහනම් කරනු ලැබූ පසුව ද ඔවුනට තහනම් කරනු ලැබූ දෑම නැවත කරන්නන්ව නුඹ නොදුටුවෙහි ද? ⁵ තවද ඔවුන් පාපය හා සතුරුකම හා රහස්වරයාට* පිටු පෑම ගැන රහස් සාකච්ඡාවෙහි යෙදෙන්නෝය. තවද ඔවුන් නුඹ වෙත පැමිණියේ නම් අල්ලාහ් නුඹට සුබ නොපතන දැයිත් ඔවුහු නුඹට සුබ පතන්නෝය. තවද “අප පවසන දෑ සඳහා අල්ලාහ් අපහට දඬුවම් නොකරන්නේ (මන්)ද?” ⁶ යැයි තමන් අතර පවසා ගන්නෝය. ඔවුනට නිරය ප්‍රමාණවත්ය. එහි ඔවුහු (පිවිස) දැවෙන්නෝය. එබැවින් අවසානයේ යොමු වන ස්ථානය නපුරු විය.-

5) මදිනාවෙහි යුදෙව්වන් හා මුස්ලිම්වරුන් අතර සාම ගිවිසුමක් තිබුණ ද යුදෙව්වෝ එය පසෙකලා මුස්ලිම්වරුන් තමන් අසලින් යන විට ඉඟි කරමින් සමච්චලයක් ලෙස රහස් කතා කරන්නට පටන් ගත්තෝය. එසේ නොකරන මෙන් අණ කළ ද ඔවුහු එම ක්‍රියාව දිගටම සිදු කළෝය.

6) යුදෙව්වන්ගේ තවත් අශීලාවාර ක්‍රියාවක් සම්බන්ධයෙන් මෙය පහළ විය. එනම්, ඔවුන් නබි මුහම්මද්* † තුමාණන්ව මුණ ගැසුණු විට ‘ඔබට ශාන්තිය හා සමාදානය’ යන අදහස ගෙන දෙන ‘අස්සලාමු අලෙයිකුම්’ යනුවෙන් සුබ පැතීම වෙනුවට ‘ඔබට මරණය අත් වේවා’ යන අදහස ගෙන දෙන වදනින් ආමන්ත්‍රණය කොට ‘අප මෙසේ සිදු කළ නමුත් අපට අල්ලාහ් කිසිදු දඬුවමක් නොකරනුයේ මන්ද?’ යැයි විමසූ සිද්ධිය මින් අදහස් වේ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَ
 تَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ
 لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَئِيسٍ بَضَّأَهُمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَانْفِسُوا يَفْسَحِ
 اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ ۖ وَالَّذِينَ أُوتُوا
 الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

-(9) විශ්වාස කළවුන්, නුඹලා රහස් සාකච්ඡාවෙහි යෙදෙන්නේ නම් පාපය හා සතුරුකම හා රහස්වරයාට පිටු පෑම ගැන රහස් සාකච්ඡාවෙහි නොයෙදෙවු. තවද යහ ක්‍රියාවන් හා බිය හක්තිය ගැන රහස් සාකච්ඡාවෙහි යෙදෙවු. තවද නුඹලා කවර කෙනෙකු වෙත එක්රැස් කරවනු ලබන්නේද එම අල්ලාහ්ට බිය හක්තීමත් වවු. (10) අල්ලාහ්ගේ නියමයෙන් තොරව විශ්වාස කළවුන්ට කිසිදු හානියක් කළ නොහැකිව තිබියදීත් ඔවුන් දුකට පත් වනු පිණිස (පාපකාරී) රහස් සාකච්ඡාවෙහි යෙදීම **ෂෙයිතාන්ගෙන්*** (වූ ක්‍රියාමාර්ගයක්)ම වේ. තවද අල්ලාහ් කෙරෙහිම විශ්වාසකයින් (සියල්ල) භාර කළ යුතුයි.⁷ (11) විශ්වාස කළවුන්, "නුඹලා සභාවන්හි ඉඩ ලබා දෙවු" යැයි නුඹලාට පවසනු ලැබූ විට නුඹලා ඉඩ ලබා දෙවු. එවිට අල්ලාහ් නුඹලාට (ස්වර්ගයෙහි) ඉඩ ලබා දෙන්නේය. "නුඹලා (සභාවෙන්) නැගිටිවු" යැයි පවසනු ලැබූ විට නුඹලා නැගිටිවු.⁸ නුඹලා අතුරින් විශ්වාස කළවුන්ට ද දැනුම දෙනු ලැබුවන්ට ද අල්ලාහ් තරාතිරම් උසස් කරන්නේය. තවද නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් අභිඥානවන්තයා ය.-

7) යුදෙව්වන් මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව රහස් කතා කරන්නෝය. නමුත් මෙම වැකිය එය කිසිදු හානියක් ඇති නොකරන්නේය. යැයි මුස්ලිම්වරුන්ට දයාලුභාවයක් ලෙස පහළ වී ඇත.

8) දිනක් නබි මුහම්මද්* † තුමාණන් සභාබිවරුන්ට දේශනාවක් පවත්වමින් සිටිය දී ජොෂ්ඩ බද්ඊ සභාබිවරුන්* එතැනට පැමිණියහ. එවිට එතුමා එහි සිටී අයට ඉඩ දෙන මෙන් ඉල්ලා සිටියහ. අවංක සභාබිවරුන් ඉඩ දුන්න ද එම ස්ථානය ප්‍රමාණවත් නොවීය. එතුමාණෝ සියලු දෙනා නැගිටුවා පසුව වාඩි වෙත මෙන් ප්‍රකාශ කර සිටියහ. එවිට සභාබිවරුන් ඉඩ දුන් අතර ආත්ම වංචනිකයින් පිරිසක් එයට පිටුපෑහ. මෙම **ආයතය*** ඔවුන්ට අවවාද කරමින් පහළ විය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوِكُمْ صَدَقَةً ۗ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوِكُمْ صَدَقَاتٍ ۖ فَإِذ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۗ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

- (12) 'විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා රසුල්වරයා සමග පෞද්ගලික සාකච්ඡාවෙහි යෙදෙන විට නුඹලාගේ සාකච්ඡාවට පෙර (දුගියන්ට) සදකාවක් පිරිනමවු. එය නුඹලාට යහපත්ය. තවද අති පිවිතුරය. එහෙත් නුඹලාට (පිරිනැමීමට) කිසිවක් නොමැති නම් සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලිය පරම කරුණාහරිතය.⁹ (13) නුඹලාගේ සාකච්ඡාවට පෙර සදකාවක්* පිරිනැමීම(ට නොහැකිවේ යන්න) පිළිබඳව නුඹලා බිය වන්නෙහු ද? එසේ නුඹලා නොකර අල්ලාහ් ද නුඹලාගේ පශ්චාත්තාපය පිළිගත් විට නුඹලා 'සලාතය'* ස්ථිරවම ඉටු කරවු. 'සකාතය' දෙවු. අල්ලාහ්ට ද ඔහුගේ රසුල්වරයාට* ද අවනත වවු.¹⁰ තවද අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අභිඥානවන්තය. (14) (නබිවරය,) තමන් කෙරෙහි අල්ලාහ් කෝපයට පත් වූ (යුදෙව්) පිරිසක් සමග මිත්‍රත්වයක් ඇති කර ගත් අයව(ආත්ම වංචනිකයින්ව) නුඹ නොදුටුවෙහිද?¹¹ ඔවුහු නුඹලා අතුරින් නොවෙති. ඔවුහු(යුදෙව්වන්) අතුරින්ද නොවෙති. ඔවුහු (තමන් අසත්‍යය බව) දැනුවත්ව සිටිය දී අසත්‍යය මත දිවුරති. (15) අල්ලාහ් ඔවුනට දැඩි දඬුවමක් පිළියෙල කර ඇත. සැබැවින්ම ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ නපුරු විය.-

9) මෙය පහළ විමට හේතු වූයේ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් සමග ඇතැම් ධනවතුන් හා ආත්ම වංචනිකයින් පෞද්ගලික සාකච්ඡාවන්හි අධික කාලයක් ගත කිරීමය. එය කෙතරම් ද යත් දුගියන් තම අවශ්‍යතාවන් නබි තුමාණන්ගෙන් අසා දැන ගැනීමට පවා අවස්ථාවන් අහිමි වන තරමට විය. එවිට එතුමාණන් සමග පෞද්ගලිකව සාකච්ඡාවන්හි නිරත වීම සීමා කිරීම පිණිස කතා බහට පෙර දුගියන්ට සදකාවක් ලබා දෙන මෙන් අණ කර ඇත. නමුත් මෙය දුගියන්ට අනිවාර්යය නොවීය.

10) පෙර ආයතය පරිදි ධනවතුන් හා ආත්ම වංචනිකයින් එම ක්‍රියාවෙන් වැළකුණ ද එම ආයතය හේතුවෙන් සදකාවක් දීමෙන් තොරව උපදෙස් ගැනීමෙන් එය අනුමත වේවි දැයි යන බිය සැබෑ අවශ්‍යතාවන්ගෙන් පෙළෙන උදවිය තුළ තිබිණ. එබැවින් ඔවුන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගෙන් උපදෙස් ගැනීමට පැකිළිණි. එයට ප්‍රතිචාර දැක්වීමක් ලෙස මෙම ආයතය පහළ විය.

11) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:28, 9:23 පාද සටහන් සමග බලන්න.

اتَّخَذُوا آيَاتِنَاهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ نُغْنِيَ عَنْهُمْ
 أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ
 يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَبِيْعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ
 هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ۗ
 أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي
 الْأَذْيٰنِ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

- (16) ඔවුන් තමන්ගේ දිවුරුම් පලිහක් ලෙස යොදා ගනිමින් (ජනයිත්ව) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් වැළැක් වූහ.¹² එබැවින් ඔවුනට නින්දනීය දඬුවමක් ඇත. (17) අල්ලාහ්ගෙන් (වූ දඬුවමින්) වැළකී සිටීමට ඔවුන්ගේ සම්පත් හෝ ඔවුන්ගේ දරුවන් ඔවුනට කිසිදු ඵලක් නොදෙන්නේමය. ඔවුහු නිරයේ සගයෝ වෙති. ඔවුහු එහි සදාකල් වෙසෙන්නෝ වෙති. (18) අල්ලාහ් ඔවුන් සියලු දෙනා නැගිටුවන දින ඔවුහු නුඹලා වෙත දිවුරු පරිදි ඔහු වෙත ද දිවුරන්නෝය. තවද සැබැවින්ම තමන් යම්කිසි (යහපත්)දෙයක් මත සිටින බවට ඔවුහු සිතති. දැන ගනු සැබැවින්ම අසත්‍යවාදීහු ඔවුහුමය. (19) ඔවුන් කෙරෙහි **ෂෙයිතාන්*** (තම) බලය යොදවා ඇත. එහෙයින් අල්ලාහ්ව මෙතෙහි කිරීම ඔහු ඔවුනට අමතක කර දැමුවේය. ඔවුන් **ෂෙයිතාන්**ගේ පක්ෂයයි. දැන ගනු සැබැවින්ම **ෂෙයිතාන්**ගේ පක්ෂය (වන) ඔවුහුමය අලාහවත්තයින් වන්නෝ. (20) සැබැවින්ම අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රජුල්වරයාට විරුද්ධවන්නන් වන ඔවුහු දැඩි අවමානයට ලක් වුවන් අතර වෙති. (21) “සැබැවින්ම මා ද මාගේ රජුල්වරුන් ද ජයග්‍රහණය කරන්නෙමු” යැයි අල්ලාහ්(ගේ පෙර නියමයෙහි) සටහන් කර ඇත. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ශක්තිසම්පන්නය අති බලසම්පන්නය.-

12) ආත්ම වචනිකයින් ව්‍යාජ දිවුරුම් පලිහක් ලෙස යොදා ගනිමින් තමන් මුස්ලිම්වරුන් යැයි පෙන්වා ගත්හ. නමුත් ඔවුහු මුස්ලිම්වරු නොවූහ.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ
 أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ
 وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

-(22) තමන්ගේ දෙමව්පියන් වුව ද තමන්ගේ දරුවන් වුව ද තමන්ගේ සහෝදරයින් වුව ද තමන්ගේ පවුලේ අය වුව ද (ඔවුන් අතුරින්) අල්ලාස්ට හා ඔහුගේ රසූල්වරයාට විරුද්ධ වන්නන් සමග මිතුරුකම් පාත්තන් ලෙස අල්ලාස් ද අවසාන දිනය ද විශ්වාස කරන්නන්ව නුඹ නොදකින්නෙහිය. ඔවුන් වනාහි අල්ලාස් ඔවුන්ගේ සිත් තුළ විශ්වාසය ස්ථාපිත කළේය. ඔහු වෙතින් වූ (ආධ්‍යාත්මික) ආලෝකය මගින් ඔවුන්ව ශක්තිමත් කළේය. ඔවුන්ව (ස්වර්ග) උයන්වලට ඇතුළත් කරවන්නේය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. ඔවුන් පිළිබඳව අල්ලාස් තෘප්තියට පත් විය. තවද ඔවුහු ද ඔහු පිළිබඳව තෘප්තියට පත් වූහ. ඔවුන් අල්ලාස්ගේ පක්ෂයයි. දැන ගනු සැබැවින්ම අල්ලාස්ගේ පක්ෂය (වන) ඔවුහුමය ජයග්‍රාහිකයින් වන්නෝ.

59

سورة الحشر

සුරා අල් හෂ්ර්

(එක් රැස් කිරීම)

හැඳින්වීම

මෙම සුරාව නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණෝ මදීනා නගරයට හිජ්රත්* (දේශාන්තරණය) කිරීමෙන් වසර දෙකකට පසුව පහළ වූ සුරාවකි. එකල එහි සැලකිය යුතු යුදෙව් පිරිසක් විය. මදීනාවේ සිටි එම යුදෙව්වන් සමග නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමා ගිවිසුමක් කර ගත්තේය. එම ගිවිසුම අතුරින් එකක් වනුයේ මක්කා වැසියන් මදීනාවෙහි සිටින යුදෙව් හෝ මුස්ලිම් යන කවර පාර්ශ්වයකට පහර දුන්න ද ඔවුනොවුනට සහය පළ කිරීමේ කරුණය. මෙම ගිවිසුම පිළිපදිමින් සෘජු ලෙස කිසිදු හානියක් මුස්ලිම්වරුන්ට සිදු නොකළ ද ඔවුහු රහසිගතව කුමන්ත්‍රණ කළහ.

දිනක් ගිවිසුමේ සඳහන් කරුණක් පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීම පිණිස නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් බනු නජ්ර් නමැති යුදෙව් ගෝත්‍රය වෙත ගිය විට ඔවුහු එතුමාණන් පැමිණෙන අතර වාරයේ මහා ගලක් එතුමාණන් වෙත හෙළා සාතනය කිරීමට පුද්ගලයෙකු නියම කළහ. මේ පිළිබඳව අල්ලාස් වහි* මාර්ගයෙන් මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට දන්වා සිටි අතර එතුමාණන් ද සුරක්ෂිතව නැවත හැරී ආහ. පසුව නබි තුමාණන් ඔවුන් සමග කර ගත් ගිවිසුම අහෝසි කර නියමිත කාලය තුළ බනු නජ්ර්වරු ඔවුන්ගේ ස්ථානයෙන් බැහැර විය යුතු යැයි ද එසේ එම කාලය තුළ බැහැරව නොගියේ නම් ඔවුන් සමග තමන් යුද වදින බව ද ප්‍රකාශයක් නිකුත් කළහ.

නමුත් ආත්ම වංචනිකයින් බනු නජ්ර් ගෝත්‍රයේ ජනයාට එසේ තම ප්‍රදේශයෙන් බැහැරව නොයන මෙන් ද නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ඔවුන් සමග යුද වදින්නේ නම් තමන් ද ඔවුනට සහයෝගය ලබා දෙන බව ද පවසා සිටියහ. නියමිත කාලය ක්‍රමයෙන් අවසන් විය. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ද සේනාවක් සමග එම ස්ථානයට පැමිණියහ. නමුත් බනු නජ්ර් ගෝත්‍රයට එම ආත්ම වංචනිකයින් කිසිදු උපකාරයක් නොකළහ. පසුව බනු නජ්ර්වරුන් ආයුධ හැර අනෙකක් සියලු දෑ රැගෙන බැහැර ව යන්නට සිදු විය. මෙම සුරාවෙහි වැඩි කොටසක් සඳහන් කරනුයේ බනු නජ්ර් සම්බන්ධ සිද්ධිය පිළිබඳව ය. එබැවින් ඇතැම් සහාබිවරුන්* මෙම සුරාවට 'සුරා බනු නජ්ර්' යන නම ද උපයෝගී කළහ.

59 සූරා අල් හජ්ර් (එක් රැස් කිරීම)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 24 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿٢﴾ هُوَ الَّذِیْ اَخْرَجَ الدِّیْنَ
كَفْرًا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِیَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ۗ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ یَّخْرُجُوْا وَظَنُّوا اَنْهُمْ
مَّا نَعْتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَتَتْهُمْ اللّٰهُ مِنْ حَیْثُ لَمْ یَحْتَسِبُوْا ۗ وَقَذَفَ فِیْ قُلُوْبِهِمْ
الرُّعْبَ یُخْرِجُوْنَ بِیُوْتِهِمْ بِاَیْدِیْهِمْ ۗ وَآیْدِی الْمُؤْمِنِیْنَ ۗ فَاَعْتَبِرُوْا یٰٓاُولِ الْاَبْصٰرِ ﴿٣﴾ وَكُو
لَا اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَیْهِمُ الْجَلٰءَ لَعَذَابُهُمْ فِی الدُّنْیَا ۗ وَلَهُمْ فِی الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّٰرِ ﴿٤﴾

සෑමම කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ අල්ලාහ්ව පිවිතුරු කරති. ඔහු අති බල සම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (2) ධර්ම පුස්තකය ලත් අය අතුරින් වූ ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව (බැහැර කිරීම පිණිස) ප්‍රථම(වරට) එක්රැස්වීමේ අවස්ථාවේදී ඔවුන්ගේ නිවෙස් වලින් ඔවුන්ව පිටුවහල් කළේ (අල්ලාහ් වන) ඔහුමය.¹ ඔවුන් පිට වී යනු ඇතැයි නුඹලා නොසිතුවෙහුය. තවද, සැබැවින්ම ඔවුන් තමන්ගේ බලකොටු අල්ලාහ්ගෙන් තමන්ව ආරක්ෂා කරනු ඇතැයි සිතුවෝය. එවිට ඔවුන් නොසිතූ පරිදි අල්ලාහ්(ගේ දඬුවම) ඔවුන් වෙත පැමිණියේය. තවද ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ ඔහු හීතිය ඇතුළු කළේය. (මේ හේතුවෙන්) ඔවුන් තමන්ගේ දැතින් ද විශ්වාසකයින්ගේ දැතින් ද තමන්ගේ නිවෙස් විනාශ කර ගත්තෝය.² එබැවින් දෘෂ්ටිය ඇත්තවුනි, (මෙයින්) පාඩමක් ඉගෙන ගනිවු. (3) (ඔවුන්ගේ නිවෙස් වලින්) පිටුවහල් කරවීම ඔවුන් කෙරෙහි අල්ලාහ් නියම නොකළේ නම් මෙලොවෙහි ඔවුන්හට දඬුවම් පමුණුවන්නේමය. (කෙසේ වෙතත්) ඔවුන්හට මතු ලොවෙහි නිරා ගින්නෙහි දඬුවම ඇත.-

1) මෙහි 'රැස්වීම' යන්නෙන් අදහස් දෙකක් ඉදිරිපත් කෙරේ. එනම් බහු නළීර් නම් යුදෙව් ගෝත්‍රය පිටුවහල් කිරීම පිණිස මුස්ලිම්වරුන් එක්රැස් වීම. අනෙක පිටුවහල් වීම පිණිස බහු නළීර්වරුන් එක් රැස්වීම. තවත් පැත්තකින් ප්‍රථම රැස්වීම යනුවෙන් අදහස් කිරීමෙන් තවත් රැස්වීම් තිබෙන්නට පුළුවනැ'යි අදහස් වන්නේය. ඒ අනුව බහු නළීර් ගෝත්‍රය පිටුවහල් කිරීමේ අවසාන රැස්වීම සිදු වූයේ දෙවන කලීෆා තුමා වන උමර් ක්‍රමාණන්ගේ කාලයේය.

2) ඔවුන් තම බලකොටුවෙන් බැහැරව යන විට තමන්ගේ නිවෙස් තම දැතින්ම විනාශ කර දැමුවෝය. එය කෙතරම් ද යත් තම නිවෙස් වල දොරවල් පවා ගලවා ගෙන ගියහ.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقَّوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ ۗ وَ مَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا
 قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمْهَا قَآبِلَةً عَلٰى اَصْوْبِهَا فَبَاذِنِ اللّٰهُ وَيُخْرِجِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٥﴾ وَ
 مَا اَفَاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهِ مِنْهُمْ فَمَا اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ وَّلٰكِنَّ اللّٰهُ يَسْلُطُ
 رُسُلَهُ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٦﴾

-(4) මෙය අල්ලාහ්ට ද ඔහුගේ රසූල්වරයාට* ද විරුද්ධව ක්‍රියා කළ හේතුවෙනි. තවද කවරෙකු අල්ලාහ්ට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්නේ ද සැබැවින්ම අල්ලාහ් දඬුවම් දීමෙහි දැඩි (බව ඔහු දැන ගත යුතු)ය. (5) ඉඳි ගස් අතුරින් නුඹලා කපා දැමූ දෑ ද නැතහොත් නුඹලා ඒවායෙහි මුල් මත තිබෙන්නට හැරියාවූ දෑ ද අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියට අනුවය. තවද ඔහු(අල්ලාහ්) පාපකරයින්ව අවමන් කිරීම පිණිසය.³

(6) තවද අල්ලාහ් තම රසූල්වරයාට 'ෆය්'⁴ වශයෙන් ඔවුන්ගෙන් කුමක් ලබා දුන්නේ ද ඒ සඳහා නුඹලා අශ්වයින් හෝ ඔටුවන් හෝ (යුද්ධය පිණිස) දක්කාගෙන නොගියෙහුය. එනමුත් අල්ලාහ් තමන් අභිමත කළ අය මත තම රසූල්වරුන්ට (පාලනය කිරීමේ) බලය පවරන්නේය. තවද අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.-

3) බහු නළීර් ගෝත්‍රය කොටු කරමින් සිටි අවස්ථාවේ දී ඔවුන්ට රටඉඳි සැපයීම වැළැක්වීම පිණිස මුස්ලිම්වරුන් අවට ඇති ගස් කපා දැමුවෝය. එබැවින් ඇතැම් අය ඒ සඳහා මුස්ලිම්වරුන්ට දොස් පැවරුවෝය. අල්ලාහ් එය තමන්ගේ නියෝගය පරිදි සිදු වූවක් බවත් මෙවැනි ක්‍රියාදාමයන් යුදමය අවස්ථාවක සිදු කළ හැකි බවත් මෙම වැකියෙන් අවධාරණය කරයි.

4) 'ෆය්' යනු සතුරු පාර්ශ්වය විසින් යුද්ධයකින් තොරව හැර දමා යන වස්තුවයි. යුද්ධයකින් ලබා ගත් වස්තුව 'ගනීමක්' යනුවෙන් හැඳින් වේ. මේ අනුව බහු නළීර් ගෝත්‍රිකයන්ගෙන් ලබා ගත් වස්තූන් වූයේ අශ්වයින් හෝ ඔටුවන් නොයොදා කිසිදු යුද්ධයක් නොකොට පරිශ්‍රමයකින් තොරව ලබා ගත් ෆය් වස්තුවයි.

مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَ لِلَّذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ۚ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا ۚ وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَكُؤَانَ بِهِمْ خِصَاصَةً ۚ وَمَنْ يُؤْتِ شَيْئًا فَنَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

(7) අල්ලාහ් තම රසූල්වරයාට ගම්වැසියන්ගෙන් කුමක් ගසී වශයෙන් ලබා දුන්නේ ද (එම ගසී වස්තුව) අල්ලාහ්ට ද, රසූල්වරයාට ද, ඥාතීන්ට ද, අනාථයින්ට ද, දුගීන්ට ද, මහින්ට ද සතු වන්නේය. (අල්ලාහ් මෙසේ කළේ) නුඹලා අතුරින් ධනවතුන් අතර පමණක් එය හුවමාරු වන්නක් නොවීම පිණිසය. තවද රසූල්වරයා* නුඹලාට කුමක් පිරිනැමුවේ ද එය නුඹලා ගනිවු. ඔහු නුඹලාට කුමක් තහනම් කළේ ද (එයින්) වැළකී සිටිවු. අල්ලාහ්ට බිය හක්තිමත් වවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් දඬුවම් දීමෙහි දැඩිය. (8) අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යය හා තෘප්තිය පතමින් ද අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රසූල්වරයාට උපකාර කරමින් ද⁵ තමන්ගේ නිවෙස් වලින් හා ධනයෙන් බැහැර කරනු ලැබූ දුගී මුහාජීර්වරුන්ට*⁶ (විශේෂයෙන් එම ගසී වස්තුව) සතුය. සත්‍යවන්නයින් වන්නේ ඔවුන්මය. (9) ඔවුන්ට පෙර (මදීනා නගරය තම) වාසස්ථානය කර ගත් හා විශ්වාසය ලැබූ අය (වන අන්සාර්වරුන්*) තමන් වෙත දේශාන්තරණය කර පැමිණි අය (වන මුහාජීර්වරුන්)ව ප්‍රිය කරති. තවද (මුහාජීර්වරුන් වන) ඔවුන්ට දෙනු ලැබූ දැයින් කිසිදු අවශ්‍යතාවක් (අන්සාර්වරුන් වන) ඔවුහු තමන්ගේ හදවත් හි නොදකිති. තවද ඔවුන්ට (දැඩි) අවශ්‍යතාවක් තිබිය දී තමන්ට වඩා (මුහාජීර්වරුන් හට) ප්‍රමුඛත්වය ලබා දෙති.⁷ තවද කවරෙකු තමන්ගේ හදවතෙහි ඇති වන මසුරු කමින් වළක්වනු ලබන්නේ ද ඔවුහුමය ජය ලද්දෝ.-

5) අල්ලාහ්ට හා රසූල්වරයාට උපකාර කිරීම යනු අල්ලාහ්ගේ දහම උසස් වීම පිණිස කටයුතු කිරීමයි.
 6) 'මුහාජීර්වරුන්' යනු මක්කාවේ සිට මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ උදවියයි. එමෙන්ම නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට උපකාර කළ මදීනා වාසීන්ට අන්සාර්වරුන් යැයි සඳහන් කෙරේ.
 7) මෙහි අන්සාර් සහාබිවරුන්ගේ යහ ගතිගුණ පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. බහු නළීර් ගෝත්‍රිකයින්ගෙන් අත් කර ගත් ගනීමකය* බෙදන විට තමන්ට වඩා මුහාජීර් සහාබිවරුන්ට විශේෂයෙන් බෙදන ලෙස ඔවුන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටියෝය.

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

(10) තවද ඔවුන්ට පසුව පැමිණි අය “අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපට ද අපට වඩා විශ්වාසයෙහි පෙරටු වූ අපගේ සහෝදරයින්ට ද ක්ෂමාව දෙනු මැනව.”⁸-

8) මෙම ආයතය පදනම් කරගනිමින් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සමකාලීන සගයින් වන සහාබිවරුන්* විෂයයෙහි අපගේ වගකීම වනුයේ ඔවුන්ව ප්‍රිය කිරීම, ගෞරවය කිරීම හා මුවින් සහ හදින් ඔවුන්ව ප්‍රශංසා කිරීමය යන්න පැහැදිලි වේ. දේව විශ්වාසය හා ප්‍රතික්ෂේපය අතර වෙන්කර දක්වන අභ්‍යන්තර සුන්දරත්ව වල් ජමාඅත්වරුන් වන අපගේ මූලික ප්‍රතිපත්තිය නම් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සමකාලීන අනුගාමික සගයන්(සහාබිවරුන්) පිළිබඳ හා ඔවුන්ගේ මහිමයන් පිළිබඳව අල් කුර්ආනයේ හා නබි වදන්හි සඳහන් වී ඇති දෑ ඵලෙසම විශ්වාස කිරීමයි.

සහාබිවරුන් යනු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව මුණගැසී හෝ එතුමන් මොහුව දැක මුස්ලිම්වරයෙකු ලෙසින්ම මරණයට පත් වූවන්ය. අල් කුර්ආනයේ පවා බොහෝ ස්ථානයන්හි අල්ලාහ් ඔවුන් ගැන ප්‍රශංසා කර ඇත. (අල් කුර්ආන් 3:110/9:100/48:18/33:23) තවද ඔවුන්ව ප්‍රිය කිරීම විෂයයෙහි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මෙසේ පවසා ඇත. “කෙනෙකුගේ දේව විශ්වාසයේ සලකුණ නම් අන්සාර* සහාබිවරුන්ව ප්‍රිය කිරීමයි. කෙනෙකුගේ වංචනික භාවයේ සලකුණ නම් අන්සාර සහාබිවරුන්ව පිළිකුල් කිරීමයි” (මූලාශ්‍රය: බුහාරි සහ මුස්ලිම්)

මෙම උත්තමයින් වෙත අපගේ කෘතඥතාව පිළි ගැන්විය නොයුත්තේ මන් ද? මොවුහු ඉස්ලාමයේ ආරම්භ සමයෙහි නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව විශ්වාස කළවුන් වෙති. තවද එතුමන්ට උපකාර කළවුන් වෙති. අල්ලාහ්ගේ ධර්මය උසස් කරවනු පිණිස තම ප්‍රාණ හා දේපල කැප කළවුන් වෙති. අපගේ ධර්මය ආරක්ෂා කර අපට පිරිනැමුවන් වෙති. අප ප්‍රාර්ථනා කොට යහ අයුරින් කථා කොට යහපත් හැඟීම් ඇති කර ගන්නට මොවුන්ට වඩා සුදුස්සන් වෙත කවුරුන් වෙත් ද? නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මෙසේ පැවසූහ. “මාගේ සහාබිවරුන්ට අපවාද කරන්නන් මත අල්ලාහ්ගේ ද මලක්වරුන්ගේ* හා මුළු මිනිස් සමූහයාගේ ද ශාපය ඇති වේවා” (මූලාශ්‍රය: අක් කබරාහි) මන්දයත් සුළු හෝ මහා පාපයන්ගෙන් නබිවරුන් හැර අන් කිසිවෙකු නිදහස් නොවේ. තවද සහාබිවරුන්ගෙන් යම් වැරදි සිදු වුවද ඔවුන්ගේ යහ ක්‍රියාවන්හි මහඟු බවින් එය කමා කරනු ලැබ ඇත යන්න අභ්‍යන්තර සුන්දරත්ව වල් ජමාඅත්වරුන් වන අපගේ විශ්වාසයයි.

දිනක් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ බෑණා වූ කලීලා* අලී ඤ තුමාණන්ගේ මුණුබුරා වන සෙයිනුල් ආබ්දීන් තුමා ඉදිරියේ ඉරාක් වාසිනු වාඩි වී අබු බක්ර් තුමා ඤ හා උමර් ඤ තුමා පිළිබඳ සිහිපත් කරමින් ඔවුන් දෙපළට බැණ වදිමින් සිටියහ. පසුව ඔවුන් උස්මාන් ඤ තුමා ගැන බැණ වදින්නට පටන් ගත්හ. එවිට එතුමා “නුඹලා, ‘තම නිවෙස්වලින් හා සම්පත්වලින් පිටුවහල් කරනු ලැබ, අල්ලාහ්ගෙන් වූ භාග්‍යය හා තෘප්තිය අපේක්ෂාවෙන් දේශාන්තරණය කොට අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රසුල්වරයාට උපකාර කළ’ (අල් කුර්ආන් 59:8) මුහාජිරවරුන් අතරින් වෙන් දැයි තමාහට දන්වා සිටින්නැයි විමසා සිටියහ. එවිට ඔවුහු තමන් එසේ නොවන්නේ යැයි පිළිතුරු දුන්හ. එසේ නම් නුඹලා, ‘මුහාජිරවරුන්ට පෙරම මදීනා නගරයේ මෙන්ම විශ්වාසයේ රැඳී සිට එසේ දේශාන්තරණය කරමින් පැමිණි මුහාජිරවරුන්ට උපකාර කළ’ (අල් කුර්ආන් 59:9) අන්සාරිවරුන් අතරින්දැයි විමසා සිටියහ. එවිට ද ඔවුහු තමන් එසේ නොවන්නේ යැයි පිළිතුරු දුන්හ. එවිට එතුමා : නුඹලා (මුහාජිරවරුන් වන) ඔවුන් අතරින් හෝ (අන්සාරිවරුන් වන) මොවුන් අතරින් හෝ නොවන බව පිළිගෙන සාක්ෂි දරන්නෙහුය. සැබැවින්ම නුඹලා අල් කුර්ආන් 59:10 වැනි වැකියෙහි විස්තර කරන ලද තුන්වන පාර්ශ්වයේ අයද නොවෙතැයි මම සාක්ෂි දරමි. එහෙයින් නුඹලා මගෙන් ඉවතට යනු. නුඹලා විෂයයෙහි අල්ලාහ් නුඹලාට ආශීර්වාද නොකරනු ඇත. තවද නුඹලාගේ කටයුතුවලදී (අප සමඟ) කිසිදු සමීපයක් ද නොමැත. නුඹලා ඉස්ලාමය පිළිබඳ සරදම්

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ
 لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
 إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ ﴿١٢﴾ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ ﴿١٣﴾
 وَكَانُوا
 نَصْرُهُمْ لِيَبْئُتِيَ الْأَذَىٰ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٤﴾ لَأَنْتُمْ أَسَدٌ مُّهَبَّةٌ فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ
 ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٥﴾

-තවද විශ්වාස කළවුන් කෙරෙහි අපගේ හදවත්හි කිසිම ද්වේෂයක් ඇති නොකරනු මැනව.⁹ අපගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම ඔබ සානුකම්පිතය පරම කරුණාහරිතය.” යනුවෙන් පවසති.

(11) ආත්ම වංචා කළවුන්, ධර්ම පුස්තකය ලත් අය අතුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළ තමන්ගේ සහෝදරයන්හට “නුඹලා පිටුවහල් කරනු ලැබුවේ නම් සැබැවින්ම අප ද නුඹලා සමග බැහැර වන්නෙමු. නුඹලාගේ විෂයයෙහි කිසිවිටක අපි කිසිවෙකුට අවනත නොවන්නෙමු. තවද නුඹලාට එරෙහිව සටන් වදිනු ලැබුවේ නම් සැබැවින්ම අපි නුඹලාට උපකාර කරන්නෙමු” යැයි පවසනු නුඹ නොදුටුවෙහි ද? සැබැවින්ම ඔවුන් අසත්‍යය පවසන්නන් යැයි අල්ලාහ් සාක්ෂි දරන්නේය. (12) ඔවුන්ව පිටුවහල් කරනු ලැබුවේ නම් මොවුහු (ආත්ම වංචනිකයින්) ඔවුන් සමග බැහැර නොවන්නෝය. තවද ඔවුන්ට එරෙහිව සටන් වදිනු ලැබුවේ නම් මොවුහු උපකාර නොකරන්නෝය. තවද එසේ මොවුහු ඔවුන්ට උපකාර කළත් සැබැවින්ම මොවුහු පසුපස හැරී යන්නෝය. පසුව (ධර්ම පුස්තකය ලත්) ඔවුහු උදව් කරනු නොලබන්නෝය. (13) (විශ්වාස කළවුනි,) ඇත්තෙන්ම නුඹලා ඔවුන්ගේ සිත් තුළ බියෙන් අල්ලාහ්(ගේ බිය)ට වඩා දැඩි වූවන්ය. එය සැබැවින්ම ඔවුන් අවබෝධ කර නොගත් පිරිසක් වීම හේතුවෙනි.-

කරන්නෝ වෙති. නුඹලා එහි වැසියන් අතුරින් ද නොවෙති. (යැයි පවසා මුස්ලිම්වරුන් හා ඔවුන් අතර කිසිදු සම්බන්ධයක් නැත යැයි එළිදරවු කරමින් ඔවුන්ව බැහැර කරන ලදී.)

සහාබිවරුන් පිළිබඳව සැක සහිතව කථා කිරීම හෝ සිතීම නුසුදුසු බව ඉස්ලාමීය ආගමික විද්වතුන් ඉතා දැඩි ලෙස අවවාද කරති. අල් කුර්ආන් 48:29 යන ආයතය හා නබි වදන් පදනම් කර ගනිමින් ‘සහාබිවරුන් පිළිබඳව වැරදි හැඟීමක් හෝ ක්‍රෝධයක් ඇති කරගත් අයකු ඉස්ලාමය ප්‍රතික්ෂේප කරන අයෙකි’ යැයි ඉස්ලාමීය විද්වතුන් තීන්දු කර ඇත.

9) ‘ගනීමක්’ හෙවත් යුද්ධාජුද ලැබීමට සුදුස්සන් වන්නේ අන්සාර්* හා මුහාජර්* සහාබිවරුන්* පමණක් යැයි වැරදි වැටහීමක් ඇති නොවන පිණිස මෙම වැකිය පහළ විය. ගනීමක් පිළිබඳ වැඩි විස්තර සඳහා 8:69 හි පාද සටහන් බලන්න.

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَبِيْعًا إِلَّا فِي قُرَىٰ مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ ۚ بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ
 تَحْسِبُهُمْ جَبِيْعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُ أَرْوَاحٍ وَأَمْرِهِمْ ۚ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطٰنِ إِذْ قَالَ
 لِلْإِنْسَانِ الْكُفْرُ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعٰلَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ
 عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا ۚ وَذٰلِكَ جَزَاؤُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اتَّقُوا اللَّهَ وَتَتَنظَّرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

- (14) බලකොටු මගින් ආරක්ෂා කරනු ලැබූ නගර තුළ සිට හෝ (ආරක්ෂක) බැම්ම වලට පිටුපස සිට හෝ මිස ඔවුන් සියල්ලන්ම නුඹලා සමග සටන් නොවදිති. ඔවුන්ගේ කලහය ඔවුන් අතර ඉතා දැඩිය. ඔවුන් සමගියෙන් සිටින්නන් යැයි නුඹ සිතන නමුත් ඔවුන්ගේ හදවත් (හේදව) පරස්පර වී ඇත. එය සැබැවින්ම ඔවුන් අඥාන පිරිසක් වීම හේතුවෙනි. (15) (බහු නළීර් ගෝත්‍රිකයන්ගේ උපමාව) ඔවුනට කෙටි කලකට පෙර සිටියවුන්ගේ¹⁰ උපමාව මෙන්ය. ඔවුහු තමන්ගේ ක්‍රියාවන්හි අයහපත් විපාක භුක්ති වින්දෙද්දී, ඔවුනට වේදනීය දඬුවමක් ඇත. (16) (ආත්ම වංචනිකයින්ගේ උපමාව වනුයේ) 'නුඹ ප්‍රතික්ෂේප කරවු' යැයි තමා මිනිසාට පැවසූ කල්හි වූ **ෂෙයිතාන්ගේ*** උපමාව මෙනි. එලෙස ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කළ විට " මම නුඹෙන් මිදුණෙමි. සැබැවින්ම සමස්ත විශ්වයේ පරමාධිපති වූ **අල්ලාහ්ට** මම බිය වන්නෙමි." යැයි ඔහු(ෂෙයිතාන්) පවසයි.¹¹ (17) එබැවින් ඔවුන් දෙදෙනාගේ අවසාන තීන්දුව වනුයේ, සැබැවින්ම ඔවුන් දෙදෙනාම සදාතනිකයින්ව නිරා ගින්නෙනිය. තවද එය අපරාධකරුවන්ගේ ඵලවිපාකය යි.

(18) විශ්වාස කළවුනි, **අල්ලාහ්ට** බිය හක්තිමත් වවු. තවද සෑම ආත්මයක්ම හෙට දින සඳහා (තමන්ට) පෙරටු කර ගත් දෑ පිළිබඳව අවධානය යොමු කරවු. තවද **අල්ලාහ්ට** බිය හක්තිමත් වවු. සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අභිඥානවන්තයාය.-

10) මෙමගින් සඳහන් වනුයේ යුදෙව්වන්ගේ කණ්ඩායමක් වන **බහු කයිනුකාවරුන්** පිළිබඳවය. ඔවුන් ද මීට පෙර **මදීනාවේ** මුස්ලිම්වරුන් සමග තිබූ සාම ගිවිසුම උල්ලංඝනය කිරීම හේතුවෙන් **මදීනාවෙන්** පරාජය කර පිටුවහල් කරනු ලැබුවෝය.

11) මෙය **බද්ල්** යුද්ධය මුල් කර ගෙන සිදු වූ එක්තරා සිදුවීමක් විය හැක. (8:48 **ආයතය** බලන්න.) තවද මෙය හා ඔහුගේ සගයින් අතර කිසිදු සම්බන්ධතාවක් නොමැති බව ඔහු විනිශ්චය දිනයේ දී පැවසීම තහවුරු කරයි.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي
 أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْغٰلِبُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلَى
 جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
 يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ
 ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّبُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
 الْمُتَكَبِّرُ ۗ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

- (19) නුඹලා අල්ලාහ්ව අමතක කළවුන් මෙන් නොවවු. එබැවින් ඔහු (අල්ලාහ්) ඔවුනට තමන්වම අමතක කෙරෙව්වේය.¹² ඔවුන්මය පාපතරයින් වන්නේ. (20) නිරයේ සගයින් හා ස්වර්ගයේ සගයින් සමාන නොවෙති. ස්වර්ගයේ සගයින්මය ජයග්‍රාහීන් වන්නේ. (21) මෙම අල් කුර්ආනය කන්දක් මත අපි පහළ කළේ නම් අල්ලාහ් කෙරෙහි වූ හිතිය හේතුවෙන් එය යටහත් පහත්ව බිඳී සුනු විසුනු වන බව සැබැවින්ම නුඹ දකිනු ඇත. එවන් උපමාවන් ජනයින් ගැඹුරින් සිතනු පිණිස අපි ඔවුනට නිදර්ශන දැක්වූයෙමු.

(22) ඔහුමය අල්ලාහ්, ඔහු හැර අන් දෙවියෙක් නොමැත. ගුප්ත දෑ හා දෘශ්‍ය දෑ දන්නාය. ඔහු සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිතය. (23) ඔහුමය අල්ලාහ්, ඔහු හැර අන් දෙවියෙක් නොමැත. (ඔහු) අධිපතිය, අති පාරිශුද්ධය, (අඩුපාඩු වලින්) සුරක්ෂිතය, අභය සලසන්නාය, ආරක්ෂකයාය, අති බල සම්පන්නය, බල පරාක්‍රමය, අති ගාමිහීරය. ඔවුන් ආදේශ කරන (සියලු) දැයින් අල්ලාහ් අති පිවිතුරුය. (24) ඔහුමය අල්ලාහ්, මැවුම්කරුය, පූර්ව නිදසුනකින් තොරව නිර්මාණය කරන්නාය, (සියල්ල) හැඩ ගස්වන්නා ය. ඉතා අලංකාර නාමයන් ඔහු සතුය.¹³ අභස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති (සියලු) දෑ ඔහුව පිවිතුරු කරති. තවද ඔහු අති බල සම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

12) මෙම ආයතයට අනුව කෙනෙකු තමාවම අමතක කර ගන්නා යනු එනම් කෙනෙකු පවක් කරන්නේ නම් එහි අර්ථය ඔහුට ඒ සඳහා තමාට ඇති වන දඬුවම අමතක වී ඇත යන්නයි. එනම් තමාම තම නිරයේ දඬුවමට හේතු කාරකයක් වී ඇත.

13) මෙහි අල්ලාහ්ගේ අලංකාර නාමයන් කිහිපයක් සඳහන් වී ඇත. එහි අර්ථ පරිවර්තන කර ඇති නමුත් එහි පරිපූර්ණ අදහස හුදෙක් පරිවර්තනයෙන් දැක්විය නොහැකිය.

60

سورة الممتحنة

සුරා අල් මුමිනහිනා

(පරීක්ෂකයා)

හැඳින්වීම

මෙම සූරාව මක්කාවේ සිටි ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් අතර ඇති වූ හුදෙයිබියා නම් වූ සාම ගිවිසුම හා මක්කා ජයග්‍රහණය අතර කාලය තුළ පහළ වූවකි. එය ප්‍රධාන වශයෙන් කරුණු දෙකක් පහදා දෙයි.

1. හුදෙයිබියා ගිවිසුමට අනුව පුද්ගලයෙක් ඉස්ලාමය වැලඳ ගෙන මක්කා නගරයෙන් මදීනා නගරයට පැමිණියේ නම් ඔහුව ආපසු හරවා යැවිය යුතුය. මෙය පිරිමින්ට පමණක් සීමා වුවද ඇතැම් ස්ත්‍රීන් මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ විට ඔවුන්ගේ ඥාතීන් ඔවුන්ව නැවත හරවා යවන ලෙස ඉල්ලා සිටියෝය. මෙම සූරාවේ* ආයත් අංක 10 සිට 12 දක්වා මුස්ලිම්වරුන්ට ඔවුන්ව නැවත හරවා යැවිය නොහැකි බව තහවුරු කරයි. එනමුත් මොවුන්ගේ ඉස්ලාමයේ ස්ථිර භාවය තහවුරු කිරීම පිණිස මොවුන්ව පරීක්ෂණයකට ලක් කෙරිණ. එහෙයින් මෙම සූරාව 'පරීක්ෂකයා' යනුවෙන් නම් කරනු ලැබිණ.

2. මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් හුදෙයිබියා ගිවිසුම උල්ලංඝනය කිරීම හේතුවෙන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමා එහි අවලංගු භාවය ප්‍රකාශ කර අල්ලාහ්ගේ අනුමැතිය අනුව මක්කා වාසීන් සමග තීරණාත්මක යුද්ධයක් ද ප්‍රකාශ කළේය. මෙම ප්‍රහාරය නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමා විසින් රහසිගතව සිදු කිරීමට අපේක්ෂා කර තිබුණ ද හාතිබ් බින් අබ් බල්තආ නම් වැදගත් සහාබිවරයෙක්* මක්කාවේ සිටින තමන්ගේ ඥාතීන් ප්‍රතික්ෂේපකයන් විසින් හිංසාවට ලක් කරවන හෙයින් ඔවුන්ව මුදවා ගැනීමේ අරමුණින් මක්කා වාසීන්ට මෙම හදිසි ප්‍රහාරය පිළිබඳව ලිපියකින් දැනුම් දීමට කටයුතු කළේය. ඔහු මෙසේ කිරීමට හේතුව මෙම ක්‍රියාවෙන් මුස්ලිම්වරුන්ට කිසිදු අලාභයක් සිදු නොවී ඔහුගේ ඥාතීන්ට යම් සහනයක් ඇති වනු ඇතැයි අවංකවම සිතූ හෙයිනි. මෙම ලිපිය පිළිබඳව අල්ලාහ් විසින් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට දැන්වූ අතර සහාබිවරුන්* එය මක්කාවට සේන්ද්‍ර වීමට පෙර අත්පත් කර ගත්තෝය. මේ පිළිබඳව මෙම සහාබිවරයා නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගෙන් සමාව ඉල්ලා සිටි අතර ඔහුගේ අවංක සිතුවිල්ල හේතුවෙන් එතුමා සමාව දුන්නේය. එබැවින් 1-9 දක්වා ආයතයන්හි ප්‍රතික්ෂේපකයින් සමග මිත්‍රත්වය තබා ගැනීම හා සම්බන්ධව සඳහන් වී ඇත.

60 සුරා අල් මුමිනහිනා (පරීක්ෂකයා)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 13 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْبَوَدِّثَةِ وَقَدْ
 كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ ۗ إِنَّ كُنُوتَكُمْ
 خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ۗ تُسْمِنُونَ إِلَيْهِم بِالْبَوَدِّثَةِ ۗ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا
 أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنَّ يَتَّقُواكُمْ
 يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوْءِ ۗ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾
 لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ ۗ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرَةٌ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) විශ්වාස කළවුනි, මාගේ මාර්ගයේ ජිහාද්* කිරීම සඳහා ද මාගේ තෘප්තිය සෙවීම සඳහා ද නුඹලා බැහැර වූයේ නම් නුඹලා වෙත පැමිණි සත්‍යය සැබැවින්ම ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටිය දී මාගේ සතුරන්ව ද නුඹලාගේ සතුරන්ව ද තමන්ට හිතවත්කම් පාන්තා වූ මිතුරන් වශයෙන් නොගනිවු.¹ නුඹලාගේ පරමාධිපති වූ අල්ලාහ්ව විශ්වාස කළ හේතුවෙන් රසූල්වරයාව* ද නුඹලාව ද (මක්කාවෙන්) ඔවුන් බැහැර කළෝය. නුඹලා වසං කළ දෑ ද නුඹලා ප්‍රසිද්ධ කළ දෑ ද මම මැනවින් දනිමින් සිටිය දී නුඹලා ඔවුන් වෙත රහසින් හිතවත්කම් පාන්තෝය. නුඹලා අතුරින් කවරෙකු මෙසේ කරන්නේ ද සැබැවින්ම ඔහු යහ මගින් මංමුළා වන්නේය. (2) ඔවුහු නුඹලා කෙරෙහි ආධිපත්‍යය ලබන්නේ නම් ඔවුන් නුඹලාට සතුරන් වනු ඇත. තවද ඔවුන් නුඹලා වෙත ඔවුන්ගේ දෑත් හා දිවවල් නපුරු කමින් දිගු කරන්නෝය. තවද නුඹලා (සත්‍යය) ප්‍රතික්ෂේප කළ යුතු යැයි ඔවුහු ආශා කරති.

(3) නුඹලාගේ ලේ ඥාතීන් හා නුඹලාගේ දරුවන් (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින නුඹලාට කිසිඳු ඵලක් ලබා නොදෙන්නෝමය. නුඹලා අතර ඔහු(අල්ලාහ්) විනිශ්චය කරයි. තවද අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරීක්ෂාකාරීය.

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:28, 9:23 පාද සටහන් සමග බලන්න.

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحُدَاةِ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْبَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾

(4) **ඉබ්‍රාහිම්*** හා ඔහු සමග වූවන් තම පිරිසට “සැබැවින්ම නුඹලාගෙන් ද අල්ලාහ් හැර නුඹලා නැමදුම් කළ දැයිත් ද අපි මිදුණෙමු. අපි නුඹලාව ප්‍රතික්ෂේප කළෙමු. තවද අල්ලාහ්වම පමණක් නුඹලා විශ්වාස කරන තුරු සදාකල් අප අතර හා නුඹලා අතර සතුරුකම හා ක්‍රෝධය හෙළි වන්නේය.” යැයි පැවසූ කල්හි සැබැවින්ම නුඹලාට අලංකාර වූ ආදර්ශයක් විය. “සැබැවින්ම මම ඔබ වෙනුවෙන් පාප ක්ෂමාව අයදින්නෙමි.² තවද අල්ලාහ්ගෙන් අන් කිසිවක් ඔබ වෙනුවෙන් (කිරීමට) මම හැකියාවක් නොලද්දෙමි.” යැයි **ඉබ්‍රාහිම්** තම පියාට කළ ප්‍රකාශය හැර. අපගේ පරමාධිපතියාණනි, සියල්ල අපි භාරකර ඇත්තේ ඔබ කෙරෙහිමය. අප (උදව් පතා) හැරුනේ ඔබ වෙතමය. තවද අවසානයේ යොමු වන ස්ථානය ඔබ වෙතමය. (5) අපගේ පරමාධිපතියාණනි, ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් මගින් අපව පරීක්ෂණයකට පත් නොකරනු මැනව. තවද අපට ක්ෂමා කරනු මැනව. අපගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම ඔබමය අති බල සම්පන්න හා සර්ව ප්‍රඥාවන්ත වන්නේ.

(6) සැබැවින්ම අල්ලාහ්ව ද අවසාන දිනය ද (හමු වීම) අපේක්ෂා කරන්නන් වන නුඹලාට ඔවුන්ගේ(ඉබ්‍රාහිම්ගේ හා ඔහුගේ සමූහයාගේ) විෂයෙහි අලංකාර වූ ආදර්ශයක් ඇත. තවද කවරෙකු පිටු පාන්නේ ද සැබැවින්ම අල්ලාහ්මය (අවශ්‍යතාවන්ගෙන් තොර වූ) සර්ව සම්පූර්ණ හා සර්ව ප්‍රශංසා හිමිකරු වන්නේ.

2) තබ් **ඉබ්‍රාහිම්** තුමාණන්ව පිළිපදින ලෙස අල්ලාහ් අණ කර ඇත. එනමුත් ඔහු තම ප්‍රතික්ෂේපක පියාට සමාව ඇයැදීම මෙම විධානයට ඇතුළත් නොවේ.

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً ۗ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۗ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ لَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ
 دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ
 الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ ۗ وَمَنْ
 يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

(7) නුඹලා අතර හා නුඹලා කවරෙකුට සතුරුකම් පාන්නේ ද ඔවුන් අතර හිතවත්කමක් ඇති වීම අල්ලාහ්ගෙන් බලාපොරොත්තු විය හැකිය.³ අල්ලාහ් අති බලසම්පන්නය. තවද අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලිය පරම කරුණාහරිතය. (8) දහම හේතුවෙන් නුඹලා හා සටන් නොකළවුන්ට ද නුඹලාගේ නිවෙස් වලින් නුඹලාව බැහැර නොකළවුන්ට ද යහපත කිරීම හා යුක්ති ගරුකව කටයුතු කිරීමෙන් අල්ලාහ් නුඹලාව වළක්වන්නේ නැත. සැබැවින්ම අල්ලාහ් යුක්ති ගරුකව කටයුතු කරන්නන්ව ප්‍රිය කරන්නේය. (9) සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලාට වළක්වනුයේම දහම හේතුවෙන් නුඹලා හා සටන් කළවුන් සමග ද නුඹලාව නුඹලාගේ නිවෙස් වලින් බැහැර කළවුන් සමග ද නුඹලාව බැහැර කිරීමට උපකාර කළවුන් සමග ද මිතුරුම් පැම(පමණ)යි.⁴ කවුරුන් ඔවුන් සමග මිතුරුම් පාන්නේ ද ඔවුන්මය අපරාධ කළවුන් වන්නේ.-

3) මෙම ආයතය දේශාන්තරණය කළ මුස්ලිම්වරුන්ගේ ඇතැම් ඥාතීන් ඉදිරි අනාගතයේදී ඉස්ලාමය වැලඳ ගෙන මොවුන් සමග එක් වන බවට අනාවැකි පවසයි.
 4) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:28, 9:23 පාද සටහන් සමග බලන්න.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۗ
 فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ
 وَاتُّوهُمْ مَا آَنَفَقُوا ۗ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا
 تَسْئَلُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَسَأَلُوا مَا آَنَفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمُ مَا آَنَفَقُوا ۗ ذِكْرُكُمْ ۗ اللَّهُ يَحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

- (10) විශ්වාස කළවුනි, විශ්වාසවන්තියන් දේශාන්තරණය කරන්නන් ලෙස නුඹලා වෙත පැමිණියේ නම් ඔවුන්ව පරීක්ෂා කරවු. අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ විශ්වාසය පිළිබඳව මැනවින් දන්නාය. ඔවුන් විශ්වාසවන්තියන් බව නුඹලා දැන ගත්තේ නම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් වෙත ඔවුන්ව නැවත හරවා නොයවවු.⁵ මොවුන්(ස්ත්‍රීන්) ඔවුනට අනුමත (වූ අය) නොවෙති. ඔවුහු ද මොවුන්ට(ස්ත්‍රීන්ට) අනුමත (වූ අය) නොවෙති. (ප්‍රතික්ෂේප කළ) ඔවුන්(මෙම ස්ත්‍රීන්ට) වියදම් කළ දෑ(මණරය) ඔවුන්ට(ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට) නුඹලා ලබා දෙවු. ඔවුනට(ස්ත්‍රීන්ට) ගෙවිය යුතු මණරය ඔවුනට(ස්ත්‍රීන්ට) දුන්නේ නම් ඔවුන් හා විවාහ වීම නුඹලා කෙරෙහි වරදක් නැත.⁶ තවද නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කරන්නියන්ගේ විවාහ බන්ධනය රඳවා නොගනිවු.⁷ නුඹලා වියදම් කළ දෑ(මණරය) ඔවුන්ගෙන්(මෙම ස්ත්‍රීන්ගේ මුස්ලිම් නොවන ස්වාමි පුරුෂයින්ගෙන්) ඉල්ලා ගනිවු. ඔවුන්(මුස්ලිම් ස්ත්‍රීන්ගේ මුස්ලිම් නොවන නව පෙර ස්වාමි පුරුෂයන්) වියදම් කළ දෑ ඔවුන් (නුඹලාගෙන්) ඉල්ලා ගත යුතුය. එය අල්ලාහ්ගේ තීන්දුවයි. ඔහු නුඹලා අතර තීන්දු දෙන්නේය. තවද අල්ලාහ් සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.-

5) මෙම සුරාවේ හැඳින්වීමේ පළමු වන කරුණ බලන්න.

6) මෙම ස්ත්‍රීන්ගේ මුස්ලිම් නොවන ස්වාමි පුරුෂයන් සමග වූ විවාහ බන්ධනය නෛතික අවශ්‍යතාවය උදෙසා එම ස්වාමි පුරුෂයන්ගේ කැමැත්තෙන් තොරව නිබන්ධනය වන හෙයින් එම කාන්තාවන්ගේ මුස්ලිම් නොවන ස්වාමි පුරුෂයන් ඔවුනට ලබා දුන් මණරය නැවත ලබා දීම ඔවුනට ඉටු විය යුතු සාධාරණය වේ.

7) මෙම ආයතයට පෙර මුස්ලිම්වරුන්ට මිථ්‍යාදාෂ්ටික ස්ත්‍රීන් සමග විවාහ වීම හා තිබූ විවාහය පවත්වා ගෙන යෑමට අනුමැතිය තිබුණ ද මින් ඉදිරියට එසේ කළ නොහැකි බව මෙයින් තහවුරු කර ඇත.

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَوْجِحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَأَقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاجُهُمْ مِثْلَ
 مَا أَنْفَقُوا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ
 يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا
 يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَ
 اسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

(11) නුඹලාගේ භාර්යාවන්ගෙන් කවරෙකු හෝ නුඹලාව (ද ඉස්ලාමය ද) අත හැර ප්‍රතික්ෂේපකයින් වෙත ගොස් පසුව නුඹලාට (ප්‍රතික්ෂේපක ස්ත්‍රීන්ව මුස්ලිම් ස්ත්‍රීන් ලෙස නැවත ලැබීමට) අවස්ථාවක් ලැබුනේ නම්, කවරෙකුගේ භාර්යාවන් (මුස්ලිම්වරුන් වෙත) ගියේද ඔවුන් (එනම් ප්‍රතික්ෂේපක ස්වාමී පුරුෂයන්) වියදම් කළ දැ(මභරය) හා සමානව ඔවුන් (එනම් ප්‍රතික්ෂේපක ස්වාමී පුරුෂයන්) හට නුඹලා ලබා දෙවූ.⁸ තවද නුඹලා විශ්වාස කරන්නා වූ අල්ලාහ්ට බිය භක්තිමත් වවු. (12) නබිවරය, විශ්වාසවන්තියන් නුඹ වෙත පැමිණ අල්ලාහ්ට කිසිවක් අදේශ නොකරන බවටත් සොරකම් නොකරන බවටත් දුරාවාරයේ නොයෙදෙන බවටත් තමන්ගේ දරුවන් මරා නොදමන බවටත්⁹ තමන්ගේ දැන් හා දෙපා අතර ගෙතු බොරුවක්¹⁰ (තම සැමියා මත) නොපටවන බවටත් යහකම්හි නුඹට පිටුනොපාන බවටත් නුඹ ඉදිරියේ බයිඅක්(ප්‍රතිඥා) දුන්නේ නම් ඔවුන්ගේ බයිඅක්ය නුඹ පිළිගනිවු. ඔවුන් වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගෙන් පාප ක්ෂමාව ඇයැදිවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.

8) මුස්ලිම්වරුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපක භාර්යාවන් ඉස්ලාමය වැලඳ නොගෙන ප්‍රතික්ෂේපකයින් වෙත ගියේ නම් 10 වන ආයතයට අනුව ඔවුන්ගේ මුස්ලිම් නොවන නව ස්වාමී පුරුෂයන් ඔවුන්ගේ පෙර මුස්ලිම් ස්වාමී පුරුෂයන්ට ඔවුන් වියදම් කළ මභරය ලබා දීම අනිවාර්යය වුවද ප්‍රතික්ෂේපකයින් එයට එකඟ නොවූහ. නමුත් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ භාර්යාවන් ඉස්ලාමය වැලඳ ගෙන මුස්ලිම්වරුන් වෙත පැමිණියේ නම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් මෙන් නොව ඔවුන්ගේ පෙර ස්වාමී පුරුෂයන් වියදම් කළ මභරය ඔවුන්ගේ නව මුස්ලිම් ස්වාමී පුරුෂයන් දිය යුතු යැයි මෙම ආයතය තහවුරු කරයි.

9) දරුවන් මරා දැමීම යනු ජාහිලියා කාලයේ එනම් අඥාන යුගයේ ගැහැනු දරුවන් පණ පිටින් වැළලීම හෝ දිළිඳු බව හේතුවෙන් දරුවන්ව මරා දැමීම වේ.

10) 'දැන් හා දෙපා අතර ගෙතු බොරුව' යන්නෙන් අදහස් වනුයේ ස්ත්‍රීයක් තමාගෙන් බිහි වූ අවජාතක දරුවෙකු තම සැමියාට දාව උපන් දරුවකු බව ව්‍යාජ ලෙස තරයේ ප්‍රකාශ කර සිටීමයි.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ

الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

(13) විශ්වාස කළවුන්, අල්ලාහ් ඔවුන් මත කෝප වූ පිරිසක්(යුදෙව්වන්) නුඹ මිතුරන් කර නොගනිවු.¹¹ සොහොන් වාසින්ගෙන් වූ ප්‍රතික්ෂේපකයින් බලාපොරොත්තු සුන් වූවාක් මෙන් ඔවුන් ද පරමාන්ත දිනය පිළිබඳව බලාපොරොත්තු සුන් වී ඇත.¹²

11) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 3:28, 9:23 පාද සටහන් සමග බලන්න.

12) මෙහි සඳහන් වන්නේ මදීනා නගරයේ වාසය කළ යුදෙව්වන් පිළිබඳවයි. අල්ලාහ් ඔවුන් සමග කෝපයට පත් වී ඇත යැයි අල් කුර්ආන් 5:80 වන ආයතයෙහි සඳහන් වී ඇත.

61

سورة الصّٰف

ജ്വരം അട്‌ തന

(൭൪)

61 සූරා අස් සත් (පෙළ)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 14 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ
تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَّرصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ
لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۗ قَدْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ ۗ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ ﴿٥﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ අල්ලාහ්ව පිවිතුරු කරති. ඔහු අති බල සම්පන්නය. සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (2) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා නොකරන දැයක් (පිළිබඳව) පවසන්නේ මන් ද? (3) නුඹලා නොකරන දැයක් පැවසීම අල්ලාහ් අබියස ඉමහත් පිළිකුලක් විය. (4) සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඔහුගේ මාර්ගයේ පෙළ ගැසී සටන් වදින්නන්ව ප්‍රිය කරන්නේය. සැබැවින්ම ඔවුහු එකිනෙකට බැඳුනු (බලගතු) ගොඩනැගිල්ලක් මෙනි. (5) තවද මූසා* තම ජනයාට 'මාගේ ජනයානි, සැබැවින්ම මම නුඹලා වෙත (එවනු ලැබූ) අල්ලාහ්ගේ රහස්වරයා* බව නුඹලා දැන සිටියදී මා හට හිංසා කරනුයේ මන්දැ?' යි පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). එබැවින් ඔවුන් (සෘජු මගින්) ඉවත්ව ගිය විට අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ හදවත් (සෘජු මගින්) ඉවත් වීමට ඉඩ හැරියේය. තවද පාපකර පිරිසට අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ නැත.-

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ
 مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
 هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ ۗ وَ
 اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ ۖ
 وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
 كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ
 عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾

(6) මරියාගේ පුත් ඊසා* 'ඉස්රාඊල්ගේ' දරුවනි, සැබැවින්ම මම නුඹලා වෙත (එවනු ලැබූ) අල්ලාහ්ගේ රසූල්වරයෙක් වෙමි. මට පෙර (පහළ) වූ තවරාකය* සත්‍ය කරන්නෙකු වශයෙන් ද මට පසුව පැමිණෙන්නා වූ ඔහුගේ නම අස්මද් (වූ) රසූල්වරයා¹ පිළිබඳව සුබාරංචි පවසන්නෙකු වශයෙන් ද (මම එවනු ලැබුවෙමි) 'යැයි පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). එහෙත් ඔවුන් වෙත පැහැදිලි සංඥාවන් ඔහු ගෙන ආ කල්හි මෙය පැහැදිලි හුනියමකි' යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (7) තවද කෙනෙකු ඉස්ලාමය වෙත කැඳවනු ලැබූ අවස්ථාවේ අල්ලාහ් පිළිබඳව බොරු ගොතන්නේ ද ඔහුට වඩා දරුණු අපරාධකරුවා කවරෙක් ද? අපරාධකාර පිරිසට අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ නැත. (8) ඔවුහු තම මුවින් අල්ලාහ්ගේ ආලෝකය නිවැලීමට අදහස් කරති. නමුත් ප්‍රතික්ෂේපකයින් (එය) පිළිකල් කළ ද අල්ලාහ් තම ආලෝකය පරිපූර්ණ කරන්නාය. (9) ආදේශකයන් පිළිකල් කළ ද (අන්) සියලු දහම් වලට වඩා එය(ඉස්ලාමය) ඔහු උසස් කිරීම පිණිස ඔහුගේ රසූල්වරයාව යහමග හා සත්‍ය වූ දහම සමග එව්වේ ඔහුමය.

(10) විශ්වාස කළවුනි, වේදනීය දඬුවමින් නුඹලාව ආරක්ෂා කරන්නා වූ ව්‍යාපාරයක් නුඹලාට මා දන්වන්නෙමි ද?-

1) මෙය නබි ඊසා* (පේසු) ෂුඤ්ඤා තුමාණන් විසින් නබි මුහම්මද්* ෂුඤ්ඤා තුමාණන් පිළිබඳව පවසන ලද අනාවැකියකි. (Gospel of John 14:16) මෙහි මූල ග්‍රීක වචනයෙහි අදහස වන්නේ 'ප්‍රශංසාවට ලක් වූ තැනැත්තා' යන්නයි. මෙය මුහම්මද් යන අරාබි වචනයට සමාන වන්නේය.

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
 إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكِ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَ
 فَتْحٌ قَرِيبٌ ﴿١٣﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى
 ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ
 طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتُ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا
 ظَاهِرِينَ ﴿١٥﴾

- (11) (එනම්) නුඹලා අල්ලාහ් ද ඔහුගේ රජුල්වරයා ව ද විශ්වාස කර නුඹලාගේ
 ධනයෙන් ද නුඹලාගේ ප්‍රාණයෙන් ද අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ ජනාද් (ප්‍රයත්නය)²
 කිරීමයි. නුඹලා දැන සිටියෙහු නම් එය නුඹලාට ඉතා යහපත් වන්නේය. (12)
 (එසේ නුඹලා කළේ නම්) ඔහු නුඹලාගේ පාපයන් නුඹලාට ක්ෂමා කරන්නේය.
 තවද නුඹලාව (ස්වර්ග) උයන් වලට ඔහු ඇතුළු කරවන්නේය. ඊට යටින් ගංගාවෝ
 ගලා බසිති. තවද සදාතනික වූ ස්වර්ග උයන්හි ඇති මනරම් වූ නවාතැන් වලට
 (ඔහු ඇතුළු කරවන්නේය). එයමය ඉමහත් ජයග්‍රහණය වන්නේ. (13) තවද (ඔහු
 නුඹලාට දෙන) නුඹලා ප්‍රිය කරන තවත් දෙයක් නම් අල්ලාහ්ගෙන් වූ උපකාරය
 සහ සමීප ජයග්‍රහණයයි. තවද විශ්වාසවන්තයින්ට නුඹ ශුභාරංචි පවසවූ.

(14) විශ්වාස කළවුනි, මර්සම්ගේ* පුත් ඊසා* තම අනුගාමිකයින්ගෙන් “
 අල්ලාහ්(ගේ දහම) වෙනුවෙන් මට උදව් කරන්නන් කවුරුන් දැ?”යි විමසූ අතර
 (ඊසාගේ) අනුගාමිකයින් “අපි අල්ලාහ්ගේ (දහමට) උදව්කරුවන් වෙමු”යි
 පැවසුවාක් මෙන් නුඹලා අල්ලාහ්ගේ (දහමට) උදවුකරුවන් වූ. ඉස්රාඊල්ගේ*
 දරුවන්ගෙන් පිරිසක් විශ්වාස කළෝය. තවත් පිරිසක් ප්‍රතික්ෂේප කළෝය.
 විශ්වාස කළවුන්ව ඔවුන්ගේ සතුරන්ට එරෙහිව අපි ශක්තිමත් කළෙමු. එබැවින්
 ඔවුහු ජයග්‍රහකයින් වූහ.

2) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:218 හි පාද සටහන බලන්න.

62

سورة الجمعة

සුරා අල් ජුමා

(ජුමා දිනය)

62 සූරා අල් ජුමුආ (ජුමුආ දිනය)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 11 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي
 بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَعَنَى ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾ وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ لَنَّا يُلْحِقُوا بِهِمْ ^ط وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ^ط وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අධිපති වූද අති පරිශුද්ධ වූද අති බලසම්පන්න වූද සර්ව ප්‍රඥාවන්ත වූද අල්ලාහ්ව අහස්හි ඇති දෑ හා මිහිතලයෙහි ඇති දෑ පිවිතුරු කරති. (2) ඔහු(අල්ලාහ් ලිවීමට කියවීමට නොහැකි) නූගත් අය අතුරට ඔවුන් අතුරින්ම ඔහුගේ වදන් ඔවුනට පාරායනය කරන ඔවුන්ව පිවිතුරු කරන ධර්ම ප්‍රස්තකය හා ප්‍රඥාව ඔවුනට හදාර වන, රසුල්වරයෙකු* එව්වේය. සැබැවින්ම මෙයට පෙර ඔවුහු පැහැදිලි නොමගෙහි වූහ. (3) ඔවුන් සමග මේ වනතුරු සම්බන්ධ නොවූ ඔවුන් අතුරින් වූ අන් අය අතරට ද (එම රසුල්වරයාව එව්වේය).¹ ඔහු(අල්ලාහ්) අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (4) එය (ඔවුන් වෙනුවෙන් වූ) අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යයයි. ඔහු අභිමත කරන අයට ඔහු එය පිරිනමන්නේය.² තවද අල්ලාහ් ඉමහත් වූ ප්‍රසාදයන්ගෙන් යුක්තය.-

1) පරමාන්ත දිනය දක්වා පැමිණෙන සියලු ජනයාට දුකයා වශයෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් එවනු ලැබී ඇත යනුවෙන් මෙම ආයතය තුළින් අදහස් වේ.

2) නබි මුහම්මද් ﷺ තුමා වෙනුවට මක්කා නගරයේ හෝ කාඉල් නගරයේ සිටින ප්‍රධානීන්ගෙන් කෙනෙකු දුකයා බවට පත් වන්නට තිබුණි යැයි මක්කාවේ ප්‍රතිප්පේපකයින් ද බහු ඉස්රාඊල්වරුන්ගෙන් කෙනෙකු දුකයා බවට පත් කරන්නට තිබුණි යැයි යුදෙව්වන් ද පවසන්නට වූහ. එනමුත් දුක මෙහෙයුම පැවරීමේ අයිතිය ඇත්තේ අල්ලාහ්ටය. ඔහු එය පවරන්නේය. යැයි මෙම වැකියෙන් අදහස් කෙරේ.

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَا كَانَ لَهَا أَنْ يُكْفَلُوا بِهَا لَئِنْ أَرَادُوا خَيْرًا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥﴾
 مَثَلُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٦﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧﴾
 وَلَا تَتَسَوَّنَا بَدَأَ بَهَا قَدَمَتِ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٨﴾ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي
 تَفْرُدُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَ
 ذَرُوا الْبَيْعَ ﴿١٠﴾ ذِكُّكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

- (5) කවුරුන්හට තවරාතය* (අනුගමනය කිරීමේ වගකීම) පවරනු ලැබ පසුව එය ඉටු නොකළේද ඔවුන්ගේ උපමාව ග්‍රන්ථ පොදියක් උසුලා ගත් බුරුවෙකුගේ උපමාව මෙන්ය. අල්ලාෂ්ගේ වදන් අසත්‍ය කළ සමූහයේ උපමාව නපුරු විය. තවද අපරාධකාර පිරිසට අල්ලාෂ් යහමග පෙන්වන්නේ නැත. (6) 'යුදෙව් වුවනි, සෙසු ජනයා නොව නුඹලා අල්ලාෂ්ට ඉතා සමීපතයින් යනුවෙන් නුඹලා කරයේ සිතන්නේ නම් නුඹලා (නුඹලාගේ තර්කයේ) සත්‍යවාදීහු නම් නුඹලා මරණය අපේක්ෂා කරවු.' යැයි (නබිවරය,) පවසවු. (7) තවද ඔවුන්ගේ දැන් පෙරටු කළ දැ හේතුවෙන් කිසිවිටෙක ඔවුහු එ(ම මරණ)ය අපේක්ෂා නොකරන්නෝය. අල්ලාෂ් අපරාධකාරයින් පිළිබඳව සර්වඥය.³ (8) 'සැබැවින්ම නුඹලා කවර මරණයෙන් පලා දුවන්නේ ද නියත වශයෙන්ම එය නුඹලාව හමු වන්නේමය. පසුව ගුප්ත දැ හා දෘෂ්‍යමාන දැ (සියල්ල) දන්නා (අල්ලාෂ්) වෙතට නුඹලා හරවා යවනු ලබන්නෝය. එවිට නුඹලා (මෙලොව) කරමින් සිටි දැ(සියල්ල) පිළිබඳව ඔහු නුඹලාට දන්වන්නේය. 'යැයි (නබිවරය,) පවසවු.

(9) විශ්වාස කළවුනි, ජුමුආ(සිකුරාදා) දිනයෙහි සලාතය* සඳහා කැඳවනු ලැබූ කල්හි වෙළඳාම අතහැර අල්ලාෂ්ව මෙනෙහි කිරීම පිණිස නුඹලා ඉක්මන් වවු. නුඹලා දැන සිටියෙහු නම් එය නුඹලාට ඉතා යහපත් වන්නේය.-

3) මෙය එවකට සිටි යුදෙව්වන්ට ලැබුනු ඉතා පහසු අභියෝගයකි. එනම්, ඔවුන්ට ඉතා ලෙහෙසියෙන් 'අපි මරණය ප්‍රිය කරන්නෙමු' යැයි පැවසිය හැකි වුවද එසේ පැවසීමෙන් ඔවුන්ට ඉතා ඉක්මනින් මරණය ලඟා වී දිව්‍යමය දඬුවම් වලට ගොදුරු වනු ඇතැයි බියක් තිබුණි. එබැවින් ඔවුන් එසේ නොපැවසූහ.

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِبًا ۗ قُلْ مَا عِنْدَ
 اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾

-(10) සලාතය අවසන් කරනු ලැබුවේ නම් මිහිතලයෙහි විසිර යවු. තවද අල්ලාන්ගේ භාග්‍යය(සම්පත්) සොයා ගනිවු. අල්ලාන්ව අධික ලෙස මෙනෙහි කරවු, එමගින් නුඹලා ජයග්‍රාහකයින් විය හැක. (11) තවද ඔවුහු වෙළඳාමක් හෝ විනෝද කෙළියක් දුටුවේ නම් නුඹව සිට ගත් විලසින් අතහැර දමා ඒ වෙත දුවන්නෝය.⁴ 'අල්ලාන්' අබියස ඇති දෑ විනෝද කෙළියට හා වෙළඳාමට වඩා අති ශ්‍රේෂ්ඨය. අල්ලාන් ජීවිත සම්පත් ලබා දීමෙහි අති ශ්‍රේෂ්ඨයා වන්නේ යැයි (නබිවරය,) පවසවු.

4) සිකුරාදා දින නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් ජුමුආ දේශනාව කරමින් සිටිය දී මදීනා නගරයට ව්‍යාපාර කණ්ඩායමක් පැමිණියෝය. ඔවුන් පාරිභෝගිකයින් ආකර්ෂණය කිරීම පිණිස විනෝද කෙළියක් ද ගෙන ආවෝය. මින් ආකර්ෂණය වූ ඇතැම් මුස්ලිම්වරුන් ජුමුආ දේශනාව අතහැර ගියෝය. මෙම ආයතය එම සන්දර්භය මුල් කොටගෙන පහළ වූවකි.

63

سورة المنافقون

සුරා අල් මුනාഫිකූන්

(ආත්ම වංචනිකයෝ)

63 සූරා අල් මුනාෆිකුන් (ආත්ම වංචනිකයෝ)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 11 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ
 يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا آيَاتَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ
 سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ
 ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْنَدَةٌ
 ﴿٤﴾ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنْ يَكْفُرُوا

සෑමම කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) ආත්ම වංචනිකයෝ නුඹ වෙත පැමිණියේ නම් "සැබැවින්ම නුඹ අල්ලාහ්ගේ රසූල්වරයා* බව අපි සාක්ෂි දරන්නෙමු" යැයි ඔවුහු පවසති. සැබැවින්ම නුඹ අල්ලාහ්ගේ රසූල්වරයා බව අල්ලාහ් දන්නේය. (නමුත්) ආත්ම වංචනිකයින් සැබැවින්ම අසත්‍යවන්නයින් යැයි අල්ලාහ් සාක්ෂි දරන්නේය. (2) ඔවුහු තමන්ගේ දිවුරුම් පලිහක් ලෙස යොදා ගනිමින් (ජනයින්ව) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් වැළැක් වූහ. සැබැවින්ම ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ නපුරු විය. (3) එය සැබැවින්ම ඔවුන් (ප්‍රසිද්ධියේ මුවින්) විශ්වාස(ය ප්‍රකාශ)කර, පසුව (රහසිගතව හදවතින්) ප්‍රතික්ෂේප කළ හේතුවෙනි. එබැවින් ඔවුන්ගේ හදවතිහි මුද්‍රා තබනු ලැබීය. එහෙයින් ඔවුහු වටහා නොගන්නෝය. (4) ඔවුන්ව නුඹ දුටුවේ නම් ඔවුන්ගේ ශරීරයන්(හි අලංකාරය) නුඹව විස්මයට පත් කරවයි. ඔවුන් කතා කළේ නම් නුඹ ඔවුන්ගේ කථිකත්වයට (ආකර්ෂණය වී) සවන් දෙන්නෙහිය. (නමුත් මෙය අසත්‍යකි.) ඔවුන්(ට උපමාව වනුයේ) සිටවනු ලැබූ ගස් කොටන් මෙන්ය. (ඔවුන්ගේ බියගුලුකම හේතුවෙන් ඔවුන්ට ඇසෙන) සෑම හඬක්ම ඔවුන්ට එරෙහි වන්නක් ලෙස ඔවුහු සිතති. (නබිවරයා)ඔවුන්මය සතුරන් වන්නේ. එබැවින් නුඹ ඔවුන්ගෙන් අවදානමෙන් සිටිවු. අල්ලාහ් ඔවුන්ව විනාශ කර දමනු මැනව. කෙසේ නම් ඔවුන් (යහමගින් මුද්‍රා වී) හරවනු ලැබුවේ ද!-

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا ۗ وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْبُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ كَبِئْرًا رَّجَعْنَا إِلَى الْبَيْدِ نَبَا يَخْرُجَنَّ الْأَعْرَابُ مِنْهَا الْآذِلَّ ۗ وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الرَّسُولُ ۗ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْبُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

(5) 'නුඹලා පැමිණෙවු. අල්ලාස්ගේ රසූල්වරයා නුඹලා වෙනුවෙන් පාප ක්ෂමාව ඇයැදිනු ඇතැයි.' ඔවුනට පවසනු ලැබූ කල්හි ඔවුන්ගේ හිස් (අකමැත්තෙන්) හරවා ගනිති. තවද ඔවුන් උඩඟුකමින් පිටුපා යන්නන් ලෙස නුඹ ඔවුන්ව දකිනු ඇත. (6) (නබිවරයා) ඔවුන් වෙනුවෙන් නුඹ පාප ක්ෂමාව ඇයැද සිටීම ද ඇයැද නොසිටීමද ඔවුන්ගේ විෂයෙහි එක හා සමානය. අල්ලාස් ඔවුන්ව ක්ෂමා නොකරන්නේමය. සැබැවින්ම අල්ලාස් පාපකර පිරිසට යහමග පෙන්වන්නේ නැත. (7) අල්ලාස්ගේ රසූල්වරයා සමග සිටිනවුන්ට ඔවුන් (නුඹලාගෙන් වෙන් වී) විසිරී යනතුරු නුඹලා වියදම් නොකරවු.¹ යැයි පවසනුයේ ඔවුන්මය. අහස්හි හා මිහිතලයෙහි ඇති ධන සම්භාරය අල්ලාස් සතු ය. නමුත් ආත්ම වංචනිකයින් අවබෝධ කර නොගනිති. (8) අපි මදිනාවට නැවත හැරී යන්නේ නම් එහි සිටින බලවතුන් (ආත්ම වංචනිකයින්) දුබලයින්ව(විශ්වාසිකයින්ව) සැබැවින්ම පිටුවහල් කරන්නෝයැයි ඔවුහු පවසන්නෝය. (එබැවින්) ගෞරවය අල්ලාස්, ඔහුගේ රසූල්වරයා* සහ විශ්වාස කළවුන් සතුය. නමුත් ආත්ම වංචනිකයින් (මෙය) නොදන්නෝය.

1) දිනක් මදිනා වැසියෙකු හා මක්කාවේ සිට දේශාන්තරණය කළ මුහාජීර්වරයෙකු* අතර ඇති වූ කුඩා බහින්නස් විමක් ආරවුලක් දක්වා ඇදී ගිය නමුත් එය නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් සමනයකට පත් කර ඔවුන් දෙදෙනා නැවත මිත්තවයට පත් කළේය. මෙම සන්දර්භය ප්‍රයෝජනයට ගත් ආත්ම වංචනිකයින්ගේ නායක අබ්දුල්ලාස් ඉබ්නු උබෙයි මදිනා වැසියන් අමතා "මුහාජීර්වරුන්ට* වියදම් නොකරනු. එසේ කිරීමෙන් මෙම මුහාජීර්වරුන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගෙන් වෙන්ව විසිරී යනු ඇතැයි පැවසුවේය. තවද "ගෞරවනීය අප නින්දිත ඔවුන්ව මදිනාවෙන් පිටුවහල් කරමු" යැයි ද පැවසුවේය. මේ පිළිබඳව ආයතයන් 7,8 හි සඳහන් වී ඇත.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ^٩ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ^{١٠} وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
 فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ^{١١} فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنُ مِنَ الصَّالِحِينَ ^{١٢} وَلَنْ يُؤَخَّرَ
 اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ^{١٣} وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ^{١٤}

(9) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලාගේ ධනය හා නුඹලාගේ දරුවන් අල්ලාස්ව මෙනෙහි කිරීමෙන් නුඹලාව වෙනතකට යොමු නොකළ යුතුය. තවද කවරෙකු එසේ කරන්නේ ද ඔවුන්ම ය අලාභවන්තයින් වන්නේ. (10) නුඹලා අතුරින් කෙනෙකුට මරණය පැමිණීමට පෙර අප නුඹලාට දායාද කළ දැයිත් නුඹලා විසඳුම් කරවු. එ(ම මරණය පැමිණි)විට "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සුළු මොහොතකට මා ප්‍රමාද නොකරන්නේ ද (එසේ ප්‍රමාද කළේ නම්) මම දන් දී සැදැහැමියන්ගෙන් කෙනෙකු වන්නෙමි." යැයි ඔහු පවසයි. (11) යමෙකුගේ නියමිත (වූ අවසාන) වේලාව පැමිණියේ නම් අල්ලාස් ඔහුව ප්‍රමාද නොකරන්නේම ය. අල්ලාස් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අභිඥානවන්තයා ය.

64

سورة التَّغَابُنِ

සුරා අත් තඝාබුන්

(ලාභ අලාභය)

64 සූරා අත් තසාබුන් (ලාභ අලාභය)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 18 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهٗ الْبُلْكُ وَلَهٗ الْحَبْدُ ۗ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
 ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كٰفِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوْرَكُمْ ۗ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْكُرُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذٰتِ الصُّدُوْرِ ﴿٤﴾ اَلَمْ
 يَأْتِكُمْ نَبُوْا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ ۗ فَاٰتَوْا وَاَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ
 كَانَتْ تَأْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالُوْا اِبْسَرُّهُمْ يَهُدُوْنَآ فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَعْنَى اللّٰهُ ۗ وَ
 اللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿٦﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අහස්හි ඇති දෑ හා මිනිතලයෙහි ඇති දෑ අල්ලාහ්ව පිවිතුරු කරති. (සියලු) රාජ්‍යය ඔහු සතුය. (සියලු) පැසසුම් ද ඔහු සතුය. තවද ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (2) නුඹලාව මැව්වේ ඔහුමය. පසුව නුඹලා අතුරින් සමහරුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින් ය. තවද නුඹලා අතුරින් සමහරුන් විශ්වාසවන්තයින් ය. තවද අල්ලාහ් නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරීය. (3) අහස් හා මිනිතලය නිසි ලෙස මැව්වේ ඔහුය. තවද නුඹලාව හැඩ ගැන්වූයේය. පසුව නුඹලාගේ හැඩරුව අලංකාර කළේය. තවද අවසානයේ (නුඹලා) යොමු වන ස්ථානය ඔහු වෙතමය. (4) අහස්හි හා මිනිතලයෙහි ඇති දෑ ඔහු දන්නේය. නුඹලා සඟවන දෑ ද නුඹලා හෙළිකරන දෑ ද ඔහු දන්නේය. තවද හදවත් තුළ ඇති දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් සර්වඥය. (5) මෙයට පෙර විසූ ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ පුවත නුඹලා වෙත නොපැමිණියේ ද? තවද ඔවුන් තමන්ගේ හැසිරීමේ විපාකය (මෙලොවෙහිම) රස වින්දෝය. තවද ඔවුන්ට (මතු ලොවෙහි) වේදනීය දඬුවමක් ඇත. (6) එයට හේතුව ඔවුන්ගේ රසුල්වරුන්* ඔවුන් වෙත ඉතා පැහැදිලි සාධකයන් ගෙන එමින් සිටියෝය. නමුත් ඔවුහු 'අපට යහමම පෙන්වන්නේ (අප මෙන්ම) මනුෂ්‍යයින් දැ?' යි පැවසුවෝය. පසුව ඔවුන් (රසුල්වරුන්ව) ප්‍රතික්ෂේප කර පිටුපැවෝය. අල්ලාහ් (ඔවුන්ගෙන්) අවශ්‍යතාවෙන් කොර විය. අල්ලාහ් සර්ව සම්පූර්ණය සර්ව ප්‍රශංසනීය.-

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۗ وَذِكْرُ
 عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّعَابِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا
 يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ أَبَدًا ۗ ذَٰلِكَ
 الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ
 بِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ
 وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾

- (7) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් තමන් (මරණින් පසු නැවත) නැගිටුවනු නොලබන්නේම යැයි තරයේ සිත(මින් කියාපා)ති. (නබිවරය,) පවසවු 'නොඑසේය, මාගේ පරමාධිපතියාණන් මත දිවුරමින්, සැබැවින්ම නුඹලා නැගිටුවනු ලබන්නෙහුමය. පසුව නුඹලා කළ දෑ පිළිබඳව නුඹලාට දන්වනු ලබන්නෙහුමය. එය අල්ලාහ්ට පහසුය.' (8) එබැවින් අල්ලාහ්ව ද ඔහුගේ රසුල්වරයාව ද අප පහළ කළ ආලෝකය(අල් කුර්ආනය) ද නුඹලා විශ්වාස කරවු. තවද නුඹලා කරන දෑ පිළිබඳව අල්ලාහ් අභිඥානවන්නය.

(9) එක්දස් කරනු ලබන (විනිශ්චය) දිනය සඳහා ඔහු නුඹලාව එක්දස් කරන දින (නුඹ සිහිපත් කරවු). එය එකිනෙකාට ලාභ අලාභ ඇති කරවන දිනයයි.¹ කවරෙකු අල්ලාහ්ව විශ්වාස කර යහකම් කරන්නේ ද ඔහුගේ දුෂ්ටකම් ඔහුගෙන් ඔහු(අල්ලාහ්) ක්ෂමා කර ස්වර්ග උයන් වලට ඔහුව ඇතුළු කරවන්නේය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. එය ඉමහත් ජයග්‍රහණයයි. (10) තවද කවරෙකු අපගේ සංඥාවන් ප්‍රතික්ෂේප කර අසත්‍යය කරන්නේද ඔවුහුමය නිරයේ සගයෝ වන්නේ. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. තවද (ඔවුහු) අවසානයේ යොමු වන ස්ථානය කෙතරම් නින්දනීය ද? (11) අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියෙන් තොර කිසිම දුර්භාගයක් ඇති නොවන්නේමය. තවද කවරෙකු අල්ලාහ්ව විශ්වාස කරන්නේද ඔහු(අල්ලාහ්) ඔහුගේ හදවතට යහමග පෙන්වන්නේය. අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි සර්වඥය.-

1) මෙම ආයතයේ කෙටි අදහස වනුයේ විනිශ්චය දින යහකම් කළවුන් ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඵල දකින අතර අයහකම් කළවුන් ඔවුන්ගේ විපාක දකින බවයි. නමුත් මෙහි සඳහන් 'තසාබ්‍රත්' යන වචනයේ පදානුගත අර්ථය වනුයේ එකිනෙකාට අලාභ ඇති කිරීම යන්නය. ඒ අනුව විනිශ්චය දින යහකම් කළවුන් අයහකම් කළවුනට ඔවුන්ගේ අලාභය පිළිබඳව නින්දාවට ලක් කරති. තවද අධික ලෙස යහකම් කළවුන් අඩුවෙන් යහකම් කළවුන්ට ඔවුන්ගේ අලාභය පිළිබඳව නින්දාවට ලක් කරති.

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ^ع فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَدْعُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ^ط وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحذَرُوهُمْ ^ع وَإِن تَعَفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ^ط وَاللَّهُ عِنْدَآ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْعُوا وَاطِيعُوا وَأَلْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ ^ط وَمَنْ يُؤْتِكُمْ شَيْءٌ فَاذْكُورْهُ حَلَالًا وَحَلَالٌ ^ع إِن تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ^ط وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٦﴾ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ

(12) තවද නුඹලා අල්ලාස්ට අවනත වවු. තවද රසූල්වරයාට ද අවනත වවු. එබැවින් නුඹලා පිටුපෑවෙහු නම් එවිට අපගේ රසූල්වරයා කෙරෙහි වගකීම වන්නේ පැහැදිලිව (පණිවුඩය) ප්‍රකාශ කිරීම පමණය. (13) අල්ලාස්, ඔහු හැර (නැගදීමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. තවද විශ්වාසිකයින් සියල්ල භාර කළ යුත්තේ අල්ලාස් කෙරෙහිමය. (14) විශ්වාස කළවුනි, සැබැවින්ම නුඹලාගේ භාරයාවන් හා නුඹලාගේ දරුවන් අතුරින් නුඹලාට සතුරන් සිටිති. එබැවින් ඔවුන්ගෙන් නුඹලා ප්‍රවේශම් වවු.² නුඹලා (ඔවුනට) අනුකම්පා කර(ඔවුන්ගේ වැරදි) නොසලකා හැර ක්ෂමාව පිරිනැමුවේ නම් එවිට සැබැවින්ම අල්ලාස් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.³ (15) සැබැවින්ම නුඹලාගේ ධනය හා නුඹලාගේ දරුවන් (නුඹලාට) පරීක්ෂණයක්මය. තවද අල්ලාස්, ඔහු අබියස ඉමහත් වේතනයක් ඇත. (16) එබැවින් නුඹලාගේ ශක්තියට අනුව නුඹලා අල්ලාස්ට බිය හක්වීමත් වවු. තවද සවන් දෙවු. තවද අවනත වවු. තවද (එය) නුඹලාට යහපතක් වනු පිණිස(අල්ලාස් වෙනුවෙන් යහ මාර්ගයේ) වියදම් කරවු. තවද කවරෙකු තමන්ගේ හදවතෙහි ඇති වන මසුරුකමින් වළක්වනු ලබන්නේ ද ඔවුහුමය ජය ලද්දෝ. (17) නුඹලා අල්ලාස්ට අලංකාර ණයක්⁴ ලබා දෙන්නේ නම් ඔහු එය නුඹලාට ප්‍රගුණ කර දෙන්නේය. තවද නුඹලාට ඔහු පාප ක්ෂමාව පිරිනමන්නේය. තවද අල්ලාස් මහා කෘතවේදීය දැඩි ඉවසිලිවන්තය. (18) (ඔහු) ගුප්ත දෑ හා දෘශ්‍ය දෑ දන්නාය, අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.

2) මෙහි 'සතුරන්' යනුවෙන් පවසන්නේ ඔවුන් අතුරින් දහම් කටයුතු වලට බාධා කරන්නන්ටය. තවද මක්කාවේ විසූ සමහරුන්ට දේශාන්තරණය කිරීම අනිවාර්යය වී තිබුණු නමුත් තමන්ගේ පවුලේ බලපෑම නිසා ඔවුන්ට දේශාන්තරණය කිරීමට නොහැකි වූ හෙයින් ඔවුන්ගේ විෂයෙහි මෙම ආයතය පහළ වී ඇති බව වාර්තා වී ඇත.

3) තමන්ගේ පවුලේ උදව්‍ය වැරදි කළ ද ඔවුන් කෙරෙහි ඉක්මන් නොවී ඉවසිල්ලෙන් ඇසුරු කළ යුතුයි යනුවෙන් මෙම ආයතය තුළින් උපදෙස් දී ඇත.

4) අල් කුර්ආන් 2:245, 73:20 ආයතයන්හි පාද සටහන බලන්න.

65

سورة الطلاق

සුරා අත් තලාක්

(දික්කසාදය)

65 සූරා අත් තලාක් (දික්කසාදය)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 12 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِغَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۖ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) නබිවරය, (ජනයන්ට පවසවු.) “නුඹලා කාන්තාවන්ට දික්කසාදය ප්‍රකාශ¹ කරන්නේ නම් ඔවුන්ගේ ඉද්දාවෙහි² (එනම් සුදුසු කාලයෙහි) දික්කසාදය ප්‍රකාශ කරවු. තවද ඉද්දා කාලය ගණනය කරවු. තවද නුඹලාගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ්ට බිය භක්තිමත් වවු. ඔවුන් පැහැදිලි වූ අශික්ෂිත දෑ³ කළහොත් මිස නුඹලා ඔවුන්ව ඔවුන්ගේ නිවෙස් වලින් බැහැර නොකරවු. තවද ඔවුන් බැහැර නොවිය යුතුයි. තවද මෙය අල්ලාහ් (නියම කළ අල්ලාහ්)ගේ සීමාවන්ය. තවද කවරෙකු අල්ලාහ් (නියම කළ ඔහු)ගේ සීමාවන් ඉක්මවන්නේද ඔහු තමාටම අපරාධ කර ගත්තේය. එයට(දික්කසාදය ප්‍රකාශයට) පසුව අලුත් තත්ත්වයක් (අනාගතයේ) අල්ලාහ් ඇති කළ හැකි බව නුඹ නොදන්නේය.⁴-

1) තලාක් හෙවත් ‘දික්කසාදය ප්‍රකාශ කිරීම’ පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කූර්ආන් 2:229-230 යන ආයතනයන් බලන්න.

2) ‘ඉද්දා’ යන පදය යම් කාල සීමාවක් පෙන්නුම් කිරීම සඳහා භාවිත වේ. ඉස්ලාමීය ව්‍යවහාරයෙහි ඉද්දා යන පදය සෑමයා දික්කසාද වීමෙන් අනතුරුව හෝ සෑමයා විශේෂවයට පත් වීමෙන් අනතුරුව ඇය විවාහයකට නොඑළඹී සිටිය යුතු පොරොත්තු කාලයට භාවිත වේ. නමුත් මෙම ආයතයෙහි “ඉද්දා” යන පදය යෙදී ඇත්තේ දික්කසාදය ප්‍රකාශ කිරීමට සුදුසු කාලය පෙන්නුම් කිරීම සඳහාය. එනම්, එය කළ යුත්තේ සෑමයා ඇය සමග අඹුසෑමී සබඳතා නොපවත්වා තවද ඇය ඔසප් වීමෙන් තොරව හා ගර්භනීභාවයෙන් තොරව පාරිශුද්ධ තත්ත්වයෙහි සිටින අවස්ථාවේදී බව අල් කූර්ආන් විශාරදයින් අදහස් දක්වති. පොදුවේ ඉද්දාව පිළිබඳ වැඩි විස්තර සඳහා 2:234 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

3) මෙහි ‘අශික්ෂිත දෑ’ යනු දුරාවාරය හා එවැනි ඉතා පාපකාරී විෂයන්හි නියැලීම වේ.

4) මෙයින් අදහස් කෙරෙන්නේ දික්කසාදය ප්‍රකාශ කරන විට නැවත හරවා ගත හැකි එනම් ‘රජර්’ දික්කසාදය ප්‍රකාශ කළ යුතු යන්නය. ‘රජර්’ යනු පුරුෂයා විසින් තම භාර්යාවට නැවත හරවා ගත හැකි අයුරින් දෙවතාවක් පමණක් භාවිත කළ හැකි දික්කසාදය.

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِبَعْرُوْفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِبَعْرُوْفٍ وَأَشْهِدُوا ذُوَى عَدْلِ
 مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَمَنْ
 يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۗ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
 فَهُوَ حَسْبُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۗ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٢﴾

(2) එබැවින් ඔවුහු (දික්කසාදය ප්‍රකාශ කරනු ලැබූ ස්ත්‍රීන්) තමන්ගේ (පොරොත්තු) කාලයේ අවසානයට එළැඹුණේ නම් ඔවුන්ව යහපත් අයුරින් නුඹලා රඳවා ගනිවු. එසේ නොමැති නම් යහපත් අයුරින් ඔවුන්ගෙන් නුඹලා වෙන් වවු.⁵ තවද නුඹලා අතුරින් යුක්ති ගරුක (පිරිමි) දෙදෙනෙකු (මෙයට) සාක්ෂි වශයෙන් පත් කර ගනිවු. තවද (සාක්ෂිකරුවනි,) නුඹලා අල්ලාහ් වෙනුවෙන් (එම) සාක්ෂිය (අවංක ලෙස) ස්ථාපිත කරවු. මෙයමය අල්ලාහ්ව ද අවසන් දිනය ද විශ්වාස කරමින් සිටි අයට දෙනු ලබන උපදෙස් වනුයේ. තවද කවරෙකු අල්ලාහ්ට බිය හක්කිමත් වන්නේ ද ඔහු(අල්ලාහ්) ඔහුට (සියලු පීඩන වලින්) මිදීමට මග සලස්වන්නේය. (3) තවද ඔහු නොසිතූ අයුරින් ඔහු(අල්ලාහ්) ඔහුට (ඔහුගේ අවශ්‍යතාව) සපුරාලන්නේය. තවද කවරෙකු අල්ලාහ් කෙරෙහි (සියල්ල) භාර කරන්නේ ද ඔහුට ඔහුම(අල්ලාහ්ම) ප්‍රමාණවත්ය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් තම අභිමතාර්ථය ඉටු කර ගන්නේමය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ සඳහා නිර්දේශයක් නියම කර ඇත.-

5) මෙහි සඳහන් වී ඇති යහපත් අයුරින් යනු ජීවන සම්පත් සපයමින් තබා ගැනීමය. මෙහි ජීවන සම්පත් හිමි වන්නේ රජරී තලාක් දෙනු ලැබූ ස්ත්‍රීයටය. මෙම අවස්ථාවෙහි ඔහුට විකල්ප දෙකක් ඇත. පළමුවැන්න, ඇය ඉද්දා පොරොත්තු කාලයේ සිටියදීම ඔහුගේ දික්කසාදය අහෝසි කර තම විවාහ ජීවිතය ආරම්භ කර ඇයට කළ යුතු වගකීම ඉටු කිරීමය. දෙවැන්න, ඇය සමග කිසිදු වෛරයකින් තොරව ඇයගේ ඉද්දා හෙවත් පොරොත්තු කාල සීමාව අවසන් වීමෙන් පසුව ඇය තවත් කෙනෙකුට විවාහ කිරීමට අත් හැරිය යුතුය යන්නයි.

وَالْيَٰسِّنُّ مِنَ الْبَٰحِيضِ مِنْ نِّسَائِكُمْ ۚ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ ۚ وَالْيَٰسِّنُّ لَمْ
 يَحِضْ ۚ وَأُولَٰئِ الْأَحْصَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يُضَعْنَ حَمْلُهُنَّ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ

أَمْرٌ يُسْرًا

- (4) තවද (දික්කසාද කළ) නුඹලාගේ ස්ත්‍රීන් අතුරින් කවරෙකුට ඔසප් වීමේ බලාපොරොත්තුව නැති වූයේ ද (ඔවුන්ගේ ඉද්දා කාලය පිළිබඳව) නුඹලා අවිනිශ්චිත වූයේ නම් ඔවුන්ගේ ඉද්දා කාලය මාස තුනකි. ඔසප් නොවන ස්ත්‍රීන්ට ද (මෙලෙසම වේ).⁶ තවද ගැබ්බිනියන්ට ඔවුන්ගේ (ඉද්දා) කාලය ඔවුන් තමන්ගේ ගැබ ප්‍රසූත කරන තුරුය. තවද කවරෙකු අල්ලාහ්ට බිය භක්තිමත් වන්නේ ද ඔහුට ඔහුගේ කාර්යයෙහි ඔහු(අල්ලාහ්) පහසුව සලසන්නේය.

6) මින් අදහස් වන්නේ කුඩා වියේ පසුවන්නන් පිළිබඳවයි. මේ අනුව බැඳු කල බාල වයස් විවාහය පිළිබඳව යම් ගැටළුවක් මතු විය හැක. ඉස්ලාමීය කෝණයේ විවාහ වයස පිළිබඳව පැහැදිලි කරන්නට පෙර පළමුව මේ විෂය හා සම්බන්ධ ඓතිහාසික බැල්ම අවබෝධ කර ගැනීම ඉතා වැදගත් යැයි සිතන්නෙමු.

බාල වයසේ විවාහ වීම යනු පැරණි ලෝකයේ සංස්කෘතික අයිතිවාසිකමක් වශයෙන් බොහෝ සෙයින් පැවතෙමින් තිබුණු විෂයකි. පැරණි බොහෝ සංස්කෘතීන් තුළ විවාහ වන පිරිමියා හා කාන්තාව වැඩිවියට පත් වූ පටන් විවාහ වීම සාමාන්‍යයෙන් පිළිගනු ලැබූවක් විය. අප රටේ 17-1907 හි විවාහ හා දික්කසාද පනතේ 15 වන ව්‍යවස්ථාවෙහි පිරිමින්ගේ අවම විවාහ වයස අවුරුදු 16 යැයි ද කාන්තාවන්ගේ අවම විවාහ වයස අවුරුදු 12 යැයි ද සඳහන් වී ඇත. අතීතයේ ලොව හරහා පාරම්පරිකව විවාහයට අනුමත වයස වූයේ පවුලේ වැඩිහිටියන්ගේ තීරණයට හෝ ඔවුන් තම පුරවකයින්ගේ චාරිත්‍රය පිළිපැදීමට අනුකූල වූ කරුණක් ලෙසය. 19 වන සියවස දක්වා විවාහයට අනුමත අවම වයස ලෙස පැවතුනේ ඉහත සඳහන් පරිදිය.

අල් කුර්ආන් හා **හදීසය**හි විවාහය සඳහා කිසිදු වයස් සීමාවක් සීමාකර නොමැත. එනමුත් ඉස්ලාමීය විශාරදයින් වයස් සීමාව පිළිබඳව මෙසේ අදහස් ප්‍රකාශ කොට ඇත. 1. ඉස්ලාමය තුළ බාල වයස් විවාහ සඳහා අනුමැතියක් තිබුණ ද කිසිදු තත්ත්වයක් තුළ එය දිරිගන්වනු ලබන්නක් හෝ අනුබල දෙනු ලැබූවක් හෝ නොමැත. 2. බාල දැරියකට විවාහ කර තැබීම තුළින් කිසිදු පැහැදිලි හා සැබෑ ප්‍රයෝජනයක් නොමැතිව ඇය සඳහා විවාහයක් නියම කිරීම නුසුදුසු කාර්යයක් යැයි ඉස්ලාමය සලකන්නේය. 3. ඉස්ලාමය බාල වයස් විවාහය අනුමත කර ඇත යන්නෙහි අර්ථය වනුයේ බාල වයසේ දී විවාහය ගිවිස ගැනීම පමණක් අනුමත වේ යන්නයි. විවාහ ගිවිස ගත් බාල වයස්කාර මනමාලයා හෝ මනමාලිය එක් වී විවාහ ජීවිතය ගත කිරීමට මානසිකව හා කායිකව සූදානම් වයසකට හා තත්ත්වයකට එළඹෙන තෙක් ඉස්ලාමය තුළ එය ඔවුන්ට අනුමත නොවේ.

එසේ නම් ඉහත කරුණු සැලකිල්ලට නොගෙන කෙනෙකු බාල වයස් විවාහයේ යෙදෙන්නේ නම් එය ඔහුගේ අඥානකම හා අධාර්මිකත්වය පෙන්නුම් කරන්නකි.

ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهُ اِلَيْكُمْ ۗ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللّٰهَ يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ ۙ اَجْرًا ﴿٥﴾
 اَسْكُنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجُوْكُمْ وَلَا تَضَارُوْهُنَّ لِيُتَضَيَّقُوْا عَلَيْهِنَّ ۗ وَاِنْ كُنَّ
 اُولَاتٍ حَبْلٍ فَأَنْفِقُوْا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ۚ وَ
 اَتَّبِرُوْا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوْفٍ ۚ وَاِنْ تَعَاَسَ تُمْ فَمَا تَرْضَعُوْا لَكُمْ اٰخَرٰى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ
 سَعَتِهِ ۗ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتٰهُ اللّٰهُ لَا يُلْفِىْهُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَّا اٰتٰهَا ۗ
 سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾

(5) එයයි නුඹලා වෙත පහළ කළ අල්ලාහ්ගේ විධානය වනුයේ. තවද කවරෙකු අල්ලාහ්ට බිය භක්තිමත් වන්නේ ද ඔහුගේ දුෂ්ටකම් ඔහුගෙන් ඔහු(අල්ලාහ්) ක්ෂමා කර ඔහුට චේතනය අධික කරන්නේය. (6) නුඹලාගේ හැකියාවට අනුව නුඹලා වෙසෙන ස්ථානයේ (තලාක් කළ) ඔවුනට නවාතැන් සලසා දෙවූ. තවද ඔවුනට (ජීවිතයේ) පීඩා ඇති වන පිණිස නුඹලා ඔවුනට හිංසා නොපමුණු වවු. තවද ඔවුන් ගැබිනි ස්ත්‍රීන් නම් ඔවුන්ගේ ගැබ ප්‍රසූත කරන තුරු ඔවුන් සඳහා නුඹලා වියදම් කරවූ.⁷ එබැවින් ඔවුන් නුඹලා වෙනුවෙන් (දරුවන්ට) මව් කිරි පොවන්නේ නම් ඔවුන්ට තම චේතනය පිරිනමවූ.⁸ තවද සාධාරණත්වයකින් යුතුව නුඹලා අතර (එම චේතනය පිළිබඳව) සාකච්ඡා කර ගනිවු. තවද නුඹලා එකිනෙකා අතර එකඟතාවක් ඇති නොවූයේ නම් වෙනත් අයෙකු ඔහුට (එම දරුවාට) මව්කිරි පොවනු ඇත. (7) (මව්කිරි දීමේ වියදම විෂයෙහි) වත්කම් ඇත්තෙක් ඔහුගේ වත්කමට අනුව වියදම් කළ යුතුය. කවරෙකුට ඔහුගේ ජීවන සම්පත් සීමා කරනු ලැබ ඇත්තේ ද අල්ලාහ් ඔහුට දුන් දැයිත් ඔහු වියදම් කළ යුතුය. අල්ලාහ් කිසිම ආත්මයකට ඔහු එයට දුන් දැය (අනුව) මිස බල නොකරනු ඇත. දුෂ්කරතාවකට පසුව පහසුවක් අල්ලාහ් (ශීඝ්‍රයෙන්) ඇති කරනු ඇත.

7) දික්කසාද කරනු ලැබූ ස්ත්‍රිය ගැබිනියක නම් ඇයගේ ඉද්දා කාල සීමාව කෙටි වන්නට හෝ දීර්ඝ වන්නට හෝ හැකිය. මෙසේ එය දීර්ඝ වුවහොත් එම කාලය පුරාම ඇයට කළ යුතු ජීවන සැපයුම් අනිවාර්ය නොවේ යැයි සැකයක් මතු විය හැකි හෙයින් එය දුරු කරනු පිණිස මෙම ආයතය පහළ විය.

8) ඉස්ලාමයට අනුව මවක් දරුවෙකුට මව්කිරි දුන්න ද එහි වගකීම පැවරෙන්නේ පියාටය. එබැවින් මව මව්කිරි දීමේ දී ඇය සඳහා වූ වියදම් පියා දැරිය යුතු බව අල් කුර්ආන් 2:233 ආයතයේ සඳහන් වී ඇත. මෙම ආයතයේ දික්කසාද කළ පසුද එසේ වියදම් කිරීම පියා සතු වගකීමක් බව පැහැදිලි කර ඇත.

وَكَائِنٌ مِّن قُرَيْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبُنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا ۚ وَعَدَّبُنَهَا
 عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا
 شَدِيدًا ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾
 رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّبِخُرَاجِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ
 الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾

(8) තවද එහි පරමාධිපතිගේ විධානයට හා ඔහුගේ රසුල්වරුන්ට* එරෙහිව කොතෙක්දෝ ගම්මාන(වැසි)යන් කරලි ඇති කළහ. එබැවින් අපි එ(ම ක්‍රියාවලි)ය දැඩි ගිණුම් බැලීමකින් විමසුමට ලක් කළෙමු. තවද අපි එ(ම ගම්මාන)ය නින්දිත දඬුවමකින් දඬුවම් කළෙමු. (9) එබැවින් එහි (එනම් ඔවුන්ගේ) ක්‍රියාවේ අයහපත් විපාකය එය (එනම් ඔවුහු) රස වින්දහ. තවද එහි (එනම් ඔවුන්ගේ) ක්‍රියාවේ අවසානය අලාභ විය. (10) අල්ලාන් ඔවුනට දැඩි දඬුවමක් පිළියෙල කර ඇත. එබැවින් විශ්වාස කළ නුවණැත්තවුනි, නුඹලා අල්ලාන්ට බිය හක්තිමත් වවු. සැබැවින්ම අල්ලාන් නුඹලා වෙත උපදෙසක් (අල් කුර්ආනය) පහළ කළේය. (11) (තවද) විශ්වාස කර යහකම් කරන්නන්ව අදුරේ සිට ආලෝකය කරා පිටතට ගෙන ඒම පිණිස (සත්‍යය) පැහැදිලි කරන්නා වූ අල්ලාන්ගේ ආයකයන් නුඹලා හට පාරායනය කරන්නා වූ රසුල්වරයෙකු* (අල්ලාන් යැව්වේය). තවද කවරෙකු අල්ලාන්ව විශ්වාසකර යහකම් කරන්නේ ද ඔහු(අල්ලාන්) ස්වර්ග උයන් වලට ඔහුව ඇතුළු කරවන්නේය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. සැබැවින්ම අල්ලාන් ඔහුට බොජුන් අලංකාර කර දෙන්නේය.-

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

-(12) අල්ලාක්, ඔහුමය අහස් සතක් හා මිනිතලයෙන් ද එලෙසම (සතක්) මැව්වේ. ඒවා අතර (ඔහුගේ) විධානය පහළ වන්නේය.⁹ (එසේ කරනුයේ) අල්ලාක් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බල සම්පන්න යැයි ද අල්ලාක් සියලු දෑ කෙරෙහි ඥානයෙන් සර්ව ප්‍රකාර යැයි ද නුඹලා දැන ගැනීම පිණිස ය.

9) මුළු විශ්වයම පාලනය කරන අල්ලාක්ගේ විධානය අහස් හා පොළොව අතර පහළ වෙමින් තිබේ යනුවෙන් මෙයින් අදහස් කෙරේ.

66

سورة التَّحْرِيمِ

සුරා අත් තහරීම්

(තහනම් කිරීම)

66 සූරා අත් තහරීම් (තහනම් කිරීම)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 12 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا حَلََّلَ اللّٰهُ لَكَ ۚ تَبَيَّنَ لَكَ مَرْصَاتُ اَزْوَاجِكَ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ

قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحَلُّةً اَيُّهَا نِكْمٌ ۗ وَاللّٰهُ مَوْلَاكُمْ ۗ وَهُوَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) නබිවරය*, නුඹගේ භාර්යාවන්ගේ තෘප්තිය උදෙසා අල්ලාහ් නුඹට අනුමත කළ දෑ නුඹ (වෙත) තහනම් කර ගනුයේ මන්ද?¹ තවද අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලිය. පරම කරුණාහරිතය. (2) සැබැවින්ම අල්ලාහ් නුඹලාගේ දිවුරුමෙන් (පාප ශෝධනය කර) නිදහස් වීමට (වන්දි ගෙවීමේ පිළියමක්) නුඹලාට නියම කර ඇත.² තවද අල්ලාහ් නුඹලාගේ ආරක්ෂකයාය. තවද ඔහු සර්වඥය සර්ව ප්‍රඥාවන්තය.-

1) සෑම දිනකම අස්ඊ සලාතයට* පසුව තම බිරිඳ වරුන්ව බැහැ දැකීමට යෑම නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ සිරිතක්ව තිබුණි. මෙසේ දිනක් ඔහු **ෆසයිනබ්** ﷻ තුමිය සමග සිටින විට ඇය නබි මුහම්මද් ﷻ තුමාණන්ට මී පැණි බීමට දුන්නාය. එබැවින් එතුමන්ට **ආයිෂා** ﷻ තුමිය සහ **හල්සා** ﷻ තුමියගේ නිවසට යෑමට මදක් ප්‍රමාද විය. ඊට හේතුව දැන ගත් ඔවුන් දෙදෙනා "ඔබ මගාඕර් (නම් දුගඳ ශාකය) අනුභව කළේ ද?" යැයි ඇසුවෝය. එයට එතුමා "නැත" යැයි පවසා "මෙසේ ඇසුවේ මන්ද?"යි ප්‍රශ්න කළේය. එයට ඔවුන් "ඔබගේ මුවෙන් පිට වන දුගඳ කුමක් ද?"යි විමසුවෝය. මෙසේ ඔවුන් ඇසූ නිසා '**ෆසයිනබ්** ﷻ තුමිය දුන් මී පැණි බීම නිසා ඇත්තෙන්ම තම මුවින් දුගඳක් පිට වනවා' යැයි එතුමා සිතා ගෙන මින් පසු මී පැණි අනුභව නොකරන බව එතුමා දිවුරුවේය. 'අනුමත දෙයක් තහනම් නොකළ යුතුයි' යන මෙම අල් කුර්ආන් ආයතය පහළ වූයේ මෙම අවස්ථාවේදී ය.

2) මෙම ආයතයෙන් සංඥා කරනුයේ දිවුරුමක් කඩ කළ විට අනිවාර්යය වන වන්දි ගෙවීමේ පිළියමක් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇති 5:89 වන ආයතය පිළිබඳවයි. එම ආයතයෙන් සහන් කරන්නේ යම් කෙනෙකු දිවුරුමක් කර පසුව එය නුසුදුසු දිවුරුමක් යැයි ඔහුට පැහැදිලි වුවහොත් ඔහු එය ඉවත් කර එම පාප ශෝධනය වන වන්දි ගෙවීමේ පිළියම පිළිපැදිය යුතුය යන්නයි.

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا ۚ فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ
 وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا ۚ قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾
 إِنَّ تَتُوبَ إِلَى اللَّهِ فَعَدَّ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۚ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَ
 صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَالْمَلَكُوتَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ
 أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكُمْ مُّسْلِمًا مُّؤْمِنًا قَنُوتًا تَبَّتْ عُذَّتِ سَبَّحَتْ ثَبَّتْ وَأَبْكَرًا ﴿٥﴾

(3) තවද නබිවරයා තමන්ගේ භාර්යාවන්ගෙන් කෙනෙකු වෙත රහසින් කළ ප්‍රකාශය (නුඹ සිහිපත් කරවු). එබැවින් ඇය එය (තවත් බිරියකට) දන්වා පසුව එය අල්ලාහ් ඔහුට(නබිවරයාට) හෙළි දරවු කළ කල්හි³ ඔහු ඉන් සමහරක් දන්වා තවත් සමහරක් මග හැරියේය.⁴ පසුව ඒ පිළිබඳව ඔහු ඇයට දැන් වූ කල්හි 'කවරෙකු නුඹට මෙය දැන්වූයේ දැ?' යි ඇය විමසුවාය. 'සර්වඥ අභිඥානවන්තයා මට දැන්වූයේ යැ' යි ඔහු පැවසුවේය.

(4) (නබිවරයාගේ භාර්යාවන් වන) නුඹලා දෙදෙනා අල්ලාහ් වෙත පශ්චාත්තාප වූයේ නම් (නුඹලාට එය යහපතකි, මක්නිසාදයත්) සැබැවින්ම නුඹලා දෙදෙනාගේ හදවත් යහමගින් නිකමව ගොස් ඇත. තවද ඔහුට(නබිවරයාට) එරෙහිව නුඹලා එකිනෙකාට සහය වූයේ නම් එවිට සැබැවින්ම අල්ලාහ්මය ඔහුගේ උපකාරකයා වන්නේ. තවද ජබර්ල්* ද විශ්වාසිකයින්ගෙන් සැදැහැමියන් ද මේ සියල්ලට පසු මලක්වරන්* ද උපකාරකයන් වන්නෝ. (5) ඔහු නුඹලාව දික්කසාද කළේ නම් නුඹලාට වඩා යහපත් මුස්ලිම් වූ විශ්වාස වන්ත වූ හක්නිමන් වූ පශ්චාත්තාප වූ නැමදුමෙහි අවල වූ උපවාසයේ නියැලෙන්නා වූ වැන්දඹු වූ හා කනායා වූ ස්ත්‍රීන් භාර්යාවන් වශයෙන් ඔහුගේ පරමාධිපති ඒ වෙනුවට ඔහුට ලබා දිය හැක.-

3) **ෆසයිනබි** ﷻ තුමියගේ නිවසේ මී පැණි අනුභව නොකරන බව **නබි මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන් හඟ්සා ﷻ තුමියට පවසා ඒ බව ඔහු දිවුරුම් කර මේ පිළිබඳව **ආයිෂා** ﷻ තුමියට නොපවසන මෙන්ද ඔහු අණ කළේය. නමුත් ඇය මෙම රහස හෙළි කළාය. **වහි*** මගින් මෙය දැන ගත් **නබි මුහම්මද්** ﷺ තුමාණන් **හඟ්සා** ﷻ තුමිය තම රහස හෙළි කළ පුවත ඇයටම පැවසුවේය.

4) මෙම රහසෙහි කරුණු දෙකක් අන්තර්ගතය. පළමුවැන්න, ඔහු **ෆසයිනබි** ﷻ තුමියගේ නිවසේ මී පැණි අනුභව නොකිරීම. දෙවැන්න, ඒ පිළිබඳව **නබි** තුමාගේ දිවුරුම පිළිබඳවයි.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ
 غُلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا
 تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّا تَجَزَّوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ
 تَوْبَةً نَّصُوحًا ۗ عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ ۗ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۗ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ
 بَأْيَمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا رَبَّنَا نَارًا نَوْرًا ۗ وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾

(6) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලාව ද නුඹලාගේ පවුලේ අය ද (නිරා) ගින්නෙන් ආරක්ෂා කර ගනිවු. එ(ම ගින්නෙ)හි ඉන්ධන මිනිසුන් හා ගල් වේ. එය මත රළු වූ දරුණු මලක්වරුන් සිටිති. අල්ලාස් ඔවුන්ට විධානය කළ දැයට ඔවුහු පිටුනොපාන අතර ඔවුන්ට විධානය කරනු ලබන (සියලු) දෑ ඔවුහු ඉටු කරති. (7) ප්‍රතික්ෂේප කළවුනි, අද දින (විනිශ්චය දින) නුඹලා නිදහසට කරුණු ඉදිරිපත් නොකරවු. නුඹලාට ප්‍රතිඵල දෙනු ලබනුයේ නුඹලා කරමින් සිටි දෑටමය.

(8) විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා (පිවිතුරු වූ) අව්‍යාජ පශ්චාත්තාපයකින් අල්ලාස් වෙත (හැරී) පශ්චාත්තාප වවු. නුඹලාගේ පරමාධිපති නුඹලාගේ දුෂ්ටකම් නුඹලාගෙන් ක්ෂමා කර ස්වර්ග උයන් වලට නුඹලාව ඇතුළු කර විය හැක. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. එදින අල්ලාස් නබිවරයාව* ද ඔහු සමග විශ්වාස කළවුන්ව ද අවමන් නොකරන්නේය. ඔවුන්ගේ ආලෝකය ඔවුන් ඉදිරිපිට ද ඔවුන්ගේ (ක්‍රියා ලේඛන මගින්) දකුණු අත් වලට ශීඝ්‍රයෙන් ගමන් කරයි. (එවිට) 'අපගේ පරමාධිපතියාණනි, අපගේ ආලෝකය අපට පරිපූර්ණ කරනු මැනව. තවද අපව ක්ෂමා කරනු මැනව. සැබැවින්ම ඔබ සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්න යැයි ඔවුහු පවසති.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾
 فَزَبَّرَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَاتَ نُوحٍ وَامْرَأَاتَ لُوطٍ ۖ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتُهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾

(9) නබිවරය, ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා ආත්ම වංචනිකයින් සමග ජිහාද්(ප්‍රයත්නය) කරවු.⁵ තවද ඔවුන් කෙරෙහි දැඩිව සිටිවු.⁶ ඔවුන්ගේ (අවසන්) ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය නිරයයි. තවද (ඔවුන්) අවසානයේ යොමු වන ස්ථානය කෙතරම් නින්දනීය ද?

(10) අල්ලාෂ් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ට නූෂ්ගේ* භාර්යාව හා ලූක්ගේ* භාර්යාව උපමා කළේය. මොවුන් දෙදෙනා අපගේ ගැත්තන් අතුරින් සැදැහැමි ගැත්තන් දෙදෙනෙකු යටතේ(විවාහ වී) සිටියෝය. නමුත් මොවුන් දෙදෙනා ඔවුන්ට(තම සැමියන්ට) ද්‍රෝහිකම් කළෝය. එබැවින් ඔවුන් අල්ලාෂ්ගෙන් වූ කිසිදු උපකාරයක් මොවුන්ට(තම භාර්යාවන්ට) කරන්නට නොහැකි විය. තවද “නුඹලා දෙදෙනා ඇතුළුවන්නන් සමග (නිරා) ගින්නට ඇතුළු වවු” යැයි (එම භාර්යාවන්ට) පවසනු ලැබීය.-

5) ඉස්ලාමීය කෝණයෙන් බැලූ කල මුස්ලිම් නොවන්නන් කොටස් තුනකට වර්ග කර ඇත. පළමුවැනි කොටස නම් මුස්ලිම් රටවල් වල ඉස්ලාමීය රජය යටතේ වෙසෙන්නන්ය. මොවුන්ට 'අදිම්මිවරුන්' යැයි පවසනු ලැබේ. දෙවන කොටස නම් පොදුවේ මුස්ලිම්වරුන් සමග සහජීවනයේ ගිවිසුම යටතේ වෙසෙන්නන්ය. මොවුන්ට 'මුආහිද්වරුන්' යැයි පවසනු ලැබේ. මෙම දෙපාර්ශවයේ විෂයෙහි ඔවුන්ගේ ප්‍රාණයන්ට හෝ සම්පත් වලට කිසිදු ආපදාවක් ඇති වන අයුරින් හැසිරීමට මුස්ලිම්වරුන්ට අනුමැතිය නැත. එපමණක් නොව එය මහා පාපයක් ලෙස සලකනු ලැබේ.

තෙවන කොටස නම් මුස්ලිම්වරුන්ට විරුද්ධකම් පෙන්වමින් ඔවුන්ට එරෙහිව අපරාධිතව සටනට පෙළඹෙන 'හර්බි* ප්‍රතික්ෂේපකයින්'ය. මුස්ලිම්වරුන්ට සටන් කරන මෙන් අල්ලාෂ් විධානය කොට ඇත්තේ මෙම පිරිසට එරෙහිවය. මෙම ආයතය ද පහළ වී ඇත්තේ මෙවන් පාර්ශවයක් පිළිබඳව හා මුස්ලිම්වරුන් ලෙස තමන්ව පෙන්වමින් මුස්ලිම්වරුන්ටම වංචා කරමින් සිටි 'මුනාෆික්වරුන්' හෙවත් ආත්ම වංචනිකයින් පිළිබඳවය. එක් පුද්ගලයෙකුට කෙනෙකු විසින් පහර දෙනු ලබන්නේ නම් ඔහු තමන්ව ආරක්ෂා කරගැනීම සඳහා පහර දෙන්නාට ප්‍රතිප්‍රහාර එල්ල කිරීම ස්වාභාවික කරුණක් වන අතර එවැනි තත්ත්වයක සිටින පිරිසක් තමන්ට පහර දෙන්නන්ට එරෙහිව නිසි පියවර ගැනීම නීත්‍යානුකූල බව පැහැදිලි කරුණකි. තවද 'ජිහාද්' පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 2:218 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

6) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 9:73 ආයතයේ පාද සටහන බලන්න.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي
 الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ
 الَّتِي أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا فَنَنْفَخُنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا مِنَ
 الْقَنِيِّينَ ﴿١٢﴾

-(11) තවද අල්ලාස් විශ්වාස කළවුන්ට ෆිරඅවුන්ගේ* භාර්යාව උපමා කළේය. ඇය “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, ඔබ අබියස මට ස්වර්ගයේ නිවසක් තනා දෙනු මැනව. තවද ෆිරඅවුන්ගෙන් ද ඔහුගේ ක්‍රියාවන්ගෙන් ද මා නිදහස් කරනු මැනව. තවද අපරාධකාර පිරිසගෙන් ද මා නිදහස් කරනු මැනවැ”යි පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරවු). (12) තවද තමන්ගේ රහස් පෙදෙස(කන්‍යා භාවය) ආරක්ෂාකර ගත් ඉම්රාන්ගේ* දියණිය වූ මර්යම්ව* ද (විශ්වාස කළවුන්ට ඔහු උපමා කළේය). අපි අපගේ රූහයෙන්⁷ එහි(ඇය තුළ) පිඹුවෙමු. ඇය තමන්ගේ පරමාධිපතිගේ වදන් ද ඔහුගේ ධර්ම ප්‍රස්තකයන් ද සත්‍යය කළාය. තවද ඇය (අල්ලාස්ට) හක්තිමත් වූවන් අතුරින් කෙනෙකු වූවාය.

7) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුරආන් 21:91 හි පාද සටහන බලන්න.

67

سورة الملك

සුරා අල් මුල්ක්

(ආධිපත්‍යය)

67 සූරා අල් මුල්ක (ආධිපත්‍යය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 30 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تَبْرَكَ الَّذِي يَبْدِيهِ الْبُكَؤُا وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِیْرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ
يَجْبُلُوْكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْعَفُوْرُ ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوٰتٍ طِبَاقًا مَّا
تَرٰى فِيْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفُوْتٍ ط فَارْجِعِ الْبَصَرَ ؕ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ
الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِیْرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمٰوٰتِ الدُّنْيَا
بِصٰوَابِغٍ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّيْطٰنِیْنَ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذٰبَ السَّعِیْرِ ﴿٥﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) කවරෙකුගේ අතෙහි¹ ආධිපත්‍යය ඇත්තේ ද ඔහු අති උත්කෘෂ්ටය. තවද ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය. (2) ඔහු නුඹලාව, නුඹලා අතුරින් කවරෙකු ක්‍රියාවෙන් උතුම් ද යන්න පිරික්සනු පිණිස ඔහු මරණය හා ජීවිතය නිර්මාණය කළේය. තවද ඔහු අති බලසම්පන්නය අති ක්ෂමාශීලීය. (3) ඔහු අහස් හත එක උඩ එක නිර්මාණය කළේය. පරම කරුණාහරිතයාගේ මැවීමිහි පරස්පරභාවයක් නුඹ නොදකින්නෙහිය. එහෙයින් නුඹගේ බැල්ම නැවත යොමු කරවු. (එහි) කිසියම් පැල්මක් නුඹ දකින්නෙහි ද? (4) පසුව ද (නුඹගේ) බැල්ම දෙවතාවක් යොමු කරවු. (නුඹගේ) බැල්ම වෙහෙසට පත් වූ තත්ත්වයෙන් අවමානයෙන් යුතුව නුඹ වෙතම නැවත හැරී එන්නේය. (5) සැබැවින්ම අප (මිහිතලයට) සමීප වූ අහස, පහන්(තාරුකාවන්) මගින් අලංකාර කර ඇත්තෙමු. අප ඒවා **ෂෙයිතාන්වරුන්ට** විසි කරනු ලබන දෑ ලෙස නිර්මාණය කර ඇත්තෙමු.² ඔවුනට දලු ලා ඇවිළෙන හින්තෙහි දඬුවම අපි සකස් කර ඇත්තෙමු.-

1) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 36:83 හි පාද සටහන බලන්න.
2) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 15:18 වැනි ආයතය බලන්න.

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَبَعُوا لَهَا
 شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَبْكُرُ مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
 يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ ۗ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ ۗ إِنْ
 أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾
 فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ ۖ فَسُحِقًا لِّأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ ۖ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾ وَأَسْرَأُوا قَوْلُكُمْ أَوْ أَجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا
 يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي
 مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ ۖ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

- (6) තම පරමාධිපතිව ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ට නිරයේ දඬුවම ඇත. (ඔවුහු) අවසානයේ යොමු වන ස්ථානය කෙරෙහි නින්දනීය ද. (7) එහි ඔවුන් විසි කරනු ලබන විට පිළිකුල් හඬක් ඔවුහු ශ්‍රවණය කරති. තවද එය උතුරා නටමින් පවතී. (8) එය කෝපයෙන් පිපිරී යාමට තැත් කරයි. එහි කණ්ඩායමක් විසිකරනු ලබන සෑම විටකම “(නබිවරුන් අතුරින්) අවවාද කරන්නෙකු නුඹලා වෙත නොපැමිණියේ දැ?”යි (නිරයේ) භාරකරුවෝ එහි ඔවුන්ගෙන් විමසති. (9) “එසේ නොව අවවාද කරන්නා සැබැවින්ම අප වෙත පැමිණියේය. නමුත් අපි (එම අවවාද කරන රඤ්ජවරුන්ව) අසත්‍යය කළෙමු. තවද ‘අල්ලාහ් කිසිවක් පහළ කළේ නැත. තවද නුඹලා මහත් මුළාවෙහි මිස (අන් කිසිවක) නැතැ’යි අපි (ඔවුන්ට) පැවසුවෙමු” යැයි ඔවුහු පවසති. (10) තවද “අප සවන් දුන්නේ නම් හෝ අවබෝධ කරගත්තේ නම් හෝ අපි දලු ලා ඇවිලෙන ගින්නේ සගයින් නොවෙමු” යැයි ද ඔවුහු පවසති. (11) එබැවින් ඔවුහු තමන්ගේ පාපයන් පිළිගනිති. එහෙයින් දලු ලා ඇවිලෙන ගින්නේ සගයින් (අල්ලාහ්ගේ කරුණාවෙන්) දුරස් ය! (12) සැබැවින්ම දැසට නොපෙනෙන ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිට බියවන්නන් හට සමාව ද මහත් වේතනයක් ද ඇත. (13) නුඹලාගේ ප්‍රකාශය රහසිගතව කළ ද නැතහොත් ප්‍රසිද්ධියේ කළ ද සැබැවින්ම ඔහු සිත් තුළ ඇති දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. (14) ඔහු අති සියුම් ඥානීව හා අභිඥානවන්තව සිටිය දී (සියල්ල) නිර්මාණය කළ ඔහු (නුඹලාගේ රහස්) නොදන්නේ ද? (15) මිනිතලය නුඹලාට යටත් ලෙස සකස් කළේ ඔහුමය. එබැවින් නුඹලා එහි(මිනිතලයෙහි) ප්‍රදේශයන්හි ගමන් කරවූ. තවද ඔහුගේ ආහාරයෙන් අනුභව කරවූ. තවද (අවසානයේ නුඹලාව) එක්රැස් කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතමය.-

عَامِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي
 السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن
 قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوَقَّهُمْ صَفَتْ وَيَقْبِضْنَ ۗ مَا يُلْسِكُهُنَّ
 إِلَّا الرَّحْمَنُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ
 الرَّحْمَنِ ۗ إِنَّ الْكُفْرَ وَنَّ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرِزُّكُمْ ۗ إِنَّ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۗ بَلْ
 لَّجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَبِنَ يَبْشَىٰ مُكَبَّأً عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَبْشَىٰ سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ
 مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

- (16) කවරෙකුගේ ආධිපත්‍යය අහසේ තිබෙන්නේ ද ඔහු නුඹලාව පොළොවට ගිල්වීම පිළිබඳව නුඹලා නිර්භයව සිටින්නෙහු ද? එසැණින් එය දෙදරා යනු ඇත. (17) එසේ නොමැති නම් කවරෙකු අහසේ සිටින්නේ ද ඔහු නුඹලා වෙත ගල් සහිත කුණාටුවක් යැවීම පිළිබඳව නුඹලා නිර්භයව සිටින්නෙහු ද? එවිට මාගේ අවවාදය කෙලෙස දැ?යි නුඹලා දැන ගනු ඇත. (18) තවද (මක්කා වාසින් ප්‍රතික්ෂේපකයින් වන) ඔවුනට පෙර වූවන් ද සැබැවින්ම අසත්‍ය කළෝය. එවිට මාගේ (දඬුවමින් වූ) නින්දාව කෙසේ වී ද?

(19) පියාපත් විහිදුවමින් ද හකුළුවමින් ද ඔවුනට ඉහළින් පියාඹන පක්ෂීන් ඔවුහු නොදුටුවෝ ද? පරම කරුණාහරිත (අල්ලාහ්) හැර (අන් කිසිවෙකු) උන්ව රඳවා ගෙන නොමැත. සැබැවින්ම ඔහු සියලු දෑ පිළිබඳව සුපරික්ෂාකාරිය. (20) පරම කරුණාහරිත (අල්ලාහ්) හැර නුඹලාට උදව් කිරීමට නුඹලා වෙනුවෙන් වූ සේනාවක් සිටී ද? ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුළාවෙහි මිස (අන් කිසිවක) නොමැත. (21) නමුත් ඔහු තම ජීවන සම්පත් (මිනිසාට) අත්හිට වූයේ නම් නුඹලාට ජීවනෝපාය සපයන්නේ කවරෙකු ද? නමුත් උඩගුකමෙහි ද (සත්‍යයෙන්) දුරස්ථ යැමෙහි ද ඔවුහු නියැලී සිටින්නෝය. (22) එහෙයින් යහමගෙහි සිටින්නේ තම මුණින් වැටී ගමන් කරන්නා ද? එසේත් නොමැති නම්, නිසි මගෙහි සෘජුව ගමන් කරන්නා ද?

3) මක්කා වැසියන්ට පෙර ජීවත් වූ ආද්* සමුද්* වැනි ජනයා තම නබිවරුන්ව* ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින් අල්ලාහ් ඔවුන්ව විවිධ ව්‍යසනයන් මගින් විනාශයට පත් කළේය. ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපය හේතුවෙන් ඇති වූණු විනාශය පිළිබඳව ප්‍රතික්ෂේපිත මක්කා වැසියන්ට ද එසේ අසත්‍යය කරන සෙසු අයට ද මතක් කර දී අවවාද කරන්නේය.

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾
 قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ ۖ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً
 سَيَّئَتْ وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
 أَهْلَكِنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا ۖ فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ
 الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ
 إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

-(23) “නුඹලාව නිර්මාණය කර නුඹලාට ශ්‍රවණ ද දෘෂ්ටි ද හදවත් ද ඇති කළේ ඔහුමය. නුඹලා කෘතඥ වනුයේ අල්ප මාත්‍රයකි” යැයි (නබිවරය,) පවසයි. (24) “නුඹලාව මිහිතලයේ අධික ලෙසින් ව්‍යාප්ත කළේ ඔහුමය. තවද නුඹලාව (අවසානයේ) එක්රැස් කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතමය” යැයි පවසයි. (25) තවද “නුඹලා සත්‍යවත්තයින් වන්නේ නම් මෙම ප්‍රතිඥාව (සිදු වනුයේ) කවදා දැ?”යි (ප්‍රතික්ෂේපකයින් වන) ඔවුහු විමසති. (26) “සැබැවින්ම දැනුම අල්ලාහ් සතුය. තවද සැබැවින්ම මම පැහැදිලි අවවාද කරන්නෙකු පමණි” යැයි (නබිවරය,) නුඹ පවසයි. (27) නමුත් ඔවුන් එය (ප්‍රතිඥාව) ඉතා සම්පයෙන් දකින විට ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ මුහුණු අසිරුතාවට පත් වනු ඇත. තවද “නුඹලා කවර දෙයක් පිළිබඳව තර්ක කරමින් සිටියේ ද එය මෙයයි” යැයි (ඔවුනට) පවසනු ලැබේ. (28) (නුඹලා ප්‍රිය කරන පරිදි) “මා හා මා සමග වූවන් අල්ලාහ් විනාශ කළේ නම් හෝ (අප ප්‍රිය කරන පරිදි) අපහට ඔහු කරුණාව දැක්වූයේ නම් හෝ (කෙසේ වෙතත්) වේදනීය දඬුවමින් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් ආරක්ෂා කරනුයේ කවරෙකු දැ?”යි නුඹලා සිතා (නො)බැලුවෙහු දැ?”යි පවසයි. (29) “ඔහු පරම කරුණාහරිතය. අපි ඔහුවම විශ්වාස කළෙමු. තවද අපි ඔහු වෙතම (සියල්ල) භාර කළෙමු. එබැවින් පැහැදිලි මුළාවෙහි සිටින්නේ කවරෙකු දැ?”යි නුඹලා මතු දැන ගන්නෙහු යැ”යි පවසයි. (30) “නුඹලාගේ ජලය සිඳි ගියේ නම් එවිට උණන ජලය නුඹලා වෙත ගෙන එනුයේ කවරෙකු ද යන්න නුඹලා සිතා (නො)බැලුවෙහු දැ?”යි පවසයි.

68

سورة القلم

සුරා අල් කලම්

(෧෭න)

68 සූරා අල් කලම් (පෑන)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 52 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِبَجُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ
 مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلِقْتَ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسْتَبْصِرْ وَيُبَصِّرْكَ وَأَنْتَ بِلَابِئِكَ الْبِفَتْوُونَ
 ﴿٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِبَنِّ صَلٍّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِأَنْهَثَدِينِ ﴿٦﴾ فَلَا تُطِعِ
 الْكٰذِبِينَ ﴿٧﴾ وَذُوًا لَوْ تَدَّهْنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٨﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) නූන්.¹ පෑන මත ද ඔවුන් සටහන් කරන දෑ මත ද දිවුරමින්. (2) (නබිවරය,) නුඹ නුඹගේ පරමාධිපතිගේ භාග්‍යය හේතුවෙන් උන්මත්තකයෙකු නොවේ.² (3) සැබැවින්ම නුඹට අවසන් නොවන ප්‍රතිඵලයක් ඇත. (4) තවද සැබැවින්ම නුඹ අතිශ්‍රේෂ්ඨ ගුණාංගයන් මතය. (5, 6) නුඹලා අතුරින් කවරෙකු (බුද්ධිමය) ව්‍යාකූලත්වයේ සිටින්නේ දැයි සැබැවින්ම නුඹ මතු දකිනු ඇත. තවද ඔවුන් ද දකිනු ඇත. (7) සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති වන ඔහු ඔහුගේ මාර්ගයෙන් නොමග ගිය අය පිළිබඳව මැනවින් දන්නාය. තවද ඔහු යහමග ලැබූ අය ගැන ද මැනවින් දන්නාය. (8) එබැවින් අසත්‍යය කරන්නන්ට නුඹ අවනත නොවවු. (9) නුඹ (ඔවුන්ට) ලිහිලක් දුන්නේ නම්, එවිට ඔවුන් ද නුඹට ලිහිලක් දෙන්නට ප්‍රිය කරති.³

1) වැඩි විස්තර සඳහා සූරා අල් බකරා හි 1:1 වැනි පාද සටහන බලන්න.

2) මිථ්‍යාදාෂ්ටික ආරාධිනු නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් උන්මත්තකයෙකු බව පවසා සිටියහ. එයට පිළිතුරු වශයෙන් අල්ලාස් පෑන හා ඔවුන් සටහන් කරන දෑ මත දිවුරා ඔහු උන්මත්තකයෙකු නොවන බවට ඔහු මත පහළ වූ අනුශාසනා සියල්ල ඉතා බලවත් සාධකයන් ලෙස ගෙන හැර දක්වා ඇත. කෙසේ නමුත් ඔහු කියවීමට හෝ ලිවීමට හෝ පෑන පිළිබඳව කිසිවක් නොදැන සිටිය දී ඔහු උන්මත්තකයෙකු නම් මෙවැනි අනුශාසනාවක් කිසිවිටෙක සිදු කළ නොහැකිය.

3) මෙහි සඳහන් කරනුයේ අතැම් මිථ්‍යාදාෂ්ටිකයින්ගේ වැරදි යෝජනාවයි. එනම් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් තම ප්‍රචාරය නතර කළේ නම් ඔවුන් ද එතුමාණන්ට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක කරන විරෝධීය නතර කරන බව ය.

وَلَا تَطْعُمْ كُلَّ حَلَافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَبَّازٍ مَّشَاءٍ بَنِيٍّ ﴿١١﴾ مِّنَّا لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَيْبِيمٍ ﴿١٢﴾
 عْتُلٌّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ
 أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾ سَنَسِبُهُ عَلَى الْخُرُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ
 أَتَوْهُم بِطِينٍ مِّنْهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَ
 هُمْ نَائِبُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

(10) තවද අධික ලෙස දිවුරන නින්දිත කිසිවෙකුට නුඹ අවනත නොවවු.
 (11) අධික ලෙස කේලාම් කියන, අධික ලෙස ඕපාදුප කියමින් ඇවිදින, (12) අධික ලෙස යහපත වළක්වන, සීමාව ඉක්මවා යන, අධික ලෙස පාපයන් කරන, (13) දරුණු සිතක් ඇති, එයට අමතරව අපකීර්තියට ලක් වූ (ඔහුට නුඹ අවනත නොවවු). (14) ධනය හා පිරිමි දරුවන් හි අයෙකු වූ නිසාවෙන්ම (ඔහුට නුඹ අවනත නොවවු). (15) ඔහු වෙත අපගේ වදන් පාරායනා කරනු ලබන විට '(මේවා) පෙර විසූ අයගේ වෘත්තාන්තය' යැයි ඔහු පවසන්නේය. (16) අපි මතුටට ඔහුට හොම්බ මත කැලැලක් ඇති කරන්නෙමු.⁴

(17) උද්‍යානයේ හිමිකරුවන් අප පිරික්සුවාක් මෙන්⁵ (මක්කා වැසියන් වන) මොවුන්ව ද සැබැවින්ම අපි පිරික්සුවෙමු. "උදෑසන අපි අස්වනු නෙළා ගනිමු"යි ඔවුන් දිවුරා ප්‍රකාශ කළ කල්හි. (18) එවිට ඔවුහු ('ඉන්ෂා අල්ලාහ්' යැයි පවසමින්) වෙන් කර නොපැවසූහ. (19) එබැවින් ඔවුන් නිදා සිටියදී එය(උද්‍යානය) නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ වැටලීමක් වටලා ගත්තේය. (20) එහෙයින් උදෑසනෙහි එය (සනඳුර මෙන් කළු පැහැති අළු බවට පත් වී) නෙළන ලද දෑ මෙන් විය. (21) එබැවින් උදෑසන ඇති වූ කල්හි ඔවුහු එකිනෙකා කැඳවා ගත්හ.-

4) 11 වන ආයතයේ සිට 16 වැනි ආයතය දක්වා සඳහන් කරනුයේ වලිද් ඉබ්නු මුගයිරා පිළිබඳවය. ඔහු ඇතැම් දුෂ්චරිතයන්ගෙන් ප්‍රසිද්ධියට පත්ව සිටියේය. අල්ලාහ් මතුටට ඔහුගේ හොම්බ මත කැලලක් ඇති කරන බව හෙළිදරව් කළේය. ඒ අනුව පසු කාලයේ සිදු වූ බද්ඊ නම් යුද්ධයේ දී ඔහුගේ නාසයට කඩු පහර වැදී එහි සලකුණ ඔහුගේ මරණය දක්වාම තිබිණ. මෙයින් මෙහි සඳහන් වූ මිනිසා වලිද් ඉබ්නු මුගයිරා බව සනාථ විය.

5) මෙහි සඳහන් 'උද්‍යානයේ වැසියන්' යනු යෙමන් දේශයේ 'සනා' නම් ස්ථානයට සමීපයෙන් පිහිටා ඇති අදටත් පවතින 'දර්වාන්' නම් ප්‍රදේශයේ ජීවත් වූ පිරිසකි. මොවුන්ගේ පියා එක් අවංක මිනිසෙක් විය. තම උද්‍යානයෙන් ඔහු අස්වනු හා පල නෙළා ගත් විට එයින් විශාල ප්‍රමාණයක් දුගී දුප්පතුන්ට පිරිනැමුවේය. ඔහුගේ මරණයෙන් පසු ඔහුගේ දරුවන් එයට උරුමකම් පෑවේය. ඔවුන් තමන් වෙත නැවත නොලැබී යන පරිදි අස්වැන්නෙන් විශාල ප්‍රමාණයක් දන් දුන් තම පියා නුගතයෙකු යැයි සිතා අස්වනු නෙළන අවස්ථාවේ දී කිසිදු දුගී දුප්පතෙකු උද්‍යානයට නොපිවිසිය යුතු යැයි තීරණය කළේය. අල්ලාහ් මහා ගින්නකින් මුළු උද්‍යානයම විනාශ කළේය. මෙලෙසම මක්කා වැසියන්ව ද අවුරුදු ගණනාවක සාහිත්තෙන් අල්ලාහ් පිරික්සුවේය.

أَنْ اَعْدُوا عَلَى حَرِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْطَلِقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٢٣﴾ أَنْ لَا
 يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَعَدُوا عَلَى حَرِّ قَدِيرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا
 لَمَسْأَلُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾
 قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا
 يٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ عَلَى رَبِّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا حَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رُغْبُونَ ﴿٣٢﴾
 كَذَلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَالْعَذَابُ الْآخِرُ أَكْبَرُ ۖ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾

-(22) “නුඹලා අස්වනු නෙළන්නන් වන්නේ නම් උදෑසනින්ම නුඹලාගේ කෙන
 කරා එවු” යැයි (එකිනෙකා කැඳවා ගත්හ.) (23, 24) “අද දින නුඹලා කෙරෙහි
 කිසිදු දුගියෙකු එයට ඇතුළු නොවිය යුතු යැ”යි ඔවුන් එකිනෙකා අතර කසුකසු
 ගාමින් ගියහ. (25) (දුගියන් වළකාලීමට හා අස්වනු නෙලා ගැනීමට) ශක්තිය
 ඇත්තවුන් ලෙස බලවත් අධිෂ්ඨානයෙන් යුතුව ඔවුහු උදෑසන පිටත් වී ගියහ. (26)
 නමුත් ඔවුහු එය දුටු විට “සැබැවින්ම අප මංවුලා වී ඇතැ”යි පැවසූහ. (27) පසුව
 ඔවුන් මෙම කෙත තමන්ගේම යැයි වටහා ගත් නමුත් තම අස්වැන්න විනාශ
 කරනු ලැබ තිබුණි. එබැවින් ඔවුහු “එසේ නොව, (අස්වැනු නෙළීමෙන්) අප
 වළකනු ලැබුවත් වූයෙමු” (යැයි පැවසූහ.) (28) ‘මම නුඹලාට නොකීවෙමි ද?
 (දැනුණු) නුඹලා අල්ලාස්ව පිවිතුරු නොකළ යුත්තේ මන් දැ?යි ඔවුන් අතුරින්
 මධ්‍යස්ථව කටයුතු කරන්නෙකු පැවසීය. (29) “අපගේ පරමාධිපති පිවිතුරුය.
 සැබැවින්ම අපි අපරාධකාරයින් වූයෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසූහ. (30) පසුව ඔවුන්
 සමහරෙකු තවත් සමහරෙකු කෙරෙහි මුහුණලා සිට දොස් නගන්නෝය. (31)
 (අවසානයේ) “අහෝ අපහට වූ විනාශය, සැබැවින්ම අපි සීමාව ඉක්මවුවත්
 වූයෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසූහ. (32) අපගේ පරමාධිපති ඒ වෙනුවට එයට වඩා
 යහපතක් අපහට දෙන්නට පුළුවන. සැබැවින්ම අපගේ පරමාධිපති වෙත අපි
 අපේක්ෂා කරන්නන් වෙමු” (යැයි පැවසූහ.)⁶ (33) මෙලෙසය (මෙලොව) දඬුවම
 වන්නේ. තවද මතු ලොව දඬුවම අති මහත්ය. ඔවුන් දැන සිටියේ නම්! (34)
 සැබැවින්ම බියහත්කයින් හට, ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අබියස පරම සොම්නසින්
 යුත් ස්වර්ගයන් ඇත.-

6) ඉමාම් බගවී විසින් වාර්තා කරන ලද ඇතැම් වාර්තාවන් අනුව ඔවුන් සැබෑ ලෙසින්ම පාප
 ක්ෂමාවෙහි නිරත වූ විට පෙර තිබූ උද්‍යානයට වඩා යහපත් උද්‍යානයක් අල්ලාස් ඔවුනට ආශීර්වාද
 කළේය යැයි සඳහන් වී ඇත.

أَفَجَعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْبُجْرَمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ
 تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ آيَاتُنَا عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلُّهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فُلْيَاتُوا
 بِشُكَايِهِمْ إِنَّ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

-(35) එහෙයින් වැරදි කරන්නන්(ව පත් කළාක්) මෙන් අල්ලාහ්ට අවනතවන්නන්ව අපි පත් කරන්නෙමු ද? (එසේ නොකරන්නෙමු.) (36) නුඹලාට කුමක් වූයේ ද? නුඹලා කෙසේ නම් තීරණය කරන්නෙහු ද? (37) නැතහොත් නුඹලා එහි අධ්‍යයනය කරන ධර්ම පුස්තකයක් නුඹලා සතුව තිබේ ද? (38) නුඹලා තෝරා ගන්නා දෑ සැලැවිත්ම නුඹලාට එ(ම විනිශ්චය දිනයෙහි හිමි වනු ඇත.⁷

(39) නැතහොත් 'නුඹලා තීරණය කරන දෑ සැලැවිත්ම නුඹලාට හිමිවනු ඇත' යන්නට (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දිනය දක්වා පවතින අප සමග වූ ගිවිසුමක් නුඹලා සතුව තිබේ ද? (40) "ඒ කෙරෙහි ඔවුන් අතුරින් වගකීම් දරන්නා කවුරුන් ද" යන්න (නබිවරයා) ඔවුන්ගෙන් විමසවු. (41) නැතහොත් ඔවුන්ට හවුල්කරුවන් සිටිත් ද? එසේනම් ඔවුන් සත්‍යවාදීන්ව සිටියේ නම් තමන්ගේ හවුල්කරුවන් කැටුව පැමිණෙත්වා!

(42) "සාක්"⁸ නිරාවරණය කරනු ලැබ සුද්ද* කිරීම පිණිස ඔවුන්ව කැඳවනු ලබන දින (සිහිපත් කරවු.) ඔවුහු (ඒ සඳහා) හැකියාව නොලබති.-

7) මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයින් 'මරණින් මතු ජීවිතයක් ඇත්නම් තමන් එම ජීවිතයෙහි ද සියලු ගණයේ සැප භුක්ති විඳිනු ඇත' යැයි ප්‍රකාශ කරමින් සිටියහ. එම ප්‍රකාශයට පිළිතුරක් වශයෙන් නුඹලා තෝරා ගන්නා මාර්ගය අනුවම නුඹලාට ප්‍රතිඵල ලැබෙනු ඇතැයි අවවාද කර ඇත.

8) "සාක්" නැමැති අරාබි පදයේ පදානුගත අර්ථය "කෙණ්ඩය" යන්නයි. අල් කුර්ආන් විවරණකරුවන් මේ සම්බන්ධව අදහස් දෙකක් පළ කර ඇත. පළමුවැන්න දැඩි ආතතියකින් පසුවන කෙනෙකුට භාවිත කරන අරාබි භාෂා වාග් වාතුර්ගය 'කෙණ්ඩය නිරාවරණය වීම' යන්නය. මෙයින් අදහස් කරනුයේ මළවුන් නැගිටුවනු ලබන දිනයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් මුහුණ දෙන භයානක තත්ත්වය නිරූපණය කිරීම පිණිසය. දෙවැන්න අල්ලාහ්ගේ කෙණ්ඩය නිරාවරණය වීම යන අදහසයි. එදින ඔහුගේ කෙණ්ඩය ජනයා සුද්ද* කරනු පිණිස නිරාවරණය වනු ඇත.

එදින හා සම්බන්ධ සිදුවීම බුහාරි හා මුස්ලිම් නම් හදිස් ග්‍රන්ථයන්හි හදිසයක(නබි වදනක) සඳහන් වී ඇත. එනම් "(මළවුන්) නැගිටුවනු ලබන දින අල්ලාහ් තම කෙණ්ඩය හෙළි කරනු ඇත..." මෙය එක්තරා අල්ලාහ්ගේ විශේෂණයකි. මෙයට යම් කිසි සම්බන්ධකමක් හේතුවෙන් කෙණ්ඩය යනුවෙන් පවසා ඇත. උදාහරණයක් ලෙස බැලූ කල අල් කුර්ආනයෙහි 'අත' යන පදය පැමිණ තිබෙන්නාක් මෙන් වේ. මෙවන් අදහස් සහිත දෑට 'මුතෂාබ්හාත්' (විත්තනයට ගෝචර නොවන(අවිත්තනය)) යනුවෙන් පවසනු ලැබේ. ඉහත හදිසය සම්බන්ධයෙහි තවත් මෙසේ සඳහන් වේ. එනම් "(අල්ලාහ්ගේ) එම ප්‍රභාවය හෙළි වීම දුටු විට විශ්වාසික පිරිමි හා

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذُلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَدِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ ۖ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرِمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ۖ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ ۖ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا أَنْ تَدْرِكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبِهْ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾

-(43) ඔවුන්ගේ බැල්ම පහත හෙළෑ තත්වයේ අවමානය ඔවුන් වෙලා ගනු ඇත. සැබැවින්ම ඔවුන් යහපත් තත්වයක සිටිය දී (මෙලොව) සුඤ්ඤ* කිරීම පිණිස කැඳවනු ලබන්නන්ව සිටියහ.

(44) එබැවින් (නබිවරය,) මේ පුවත (අල් කුර්ආනය) අසනය කරන්නන්ව (අල්ලාහ් වන) මා සමග අත්හරවු. ඔවුන් නොදන්නා පරිදි ඔවුන් පියවරෙන් පියවර (විනාශය කරා) ගෙන යන්නෙමු. (45) මම ඔවුනට අවකාශය ලබා දෙන්නෙමි. මාගේ සැලැස්ම ඉතා ස්ථිරය. (46) නැතහොත් නුඹ ඔවුන්ගෙන් කිසියම් වේතනයක් ඉල්ලා සිටින්නේ ද? එමගින් ඔවුන් ණයෙන් බරිත වූවෝ ද? (47) නැතහොත් ගුප්ත(වූ ඥාන)ය ඔවුන් වෙත තිබෙන්නේ ද? ඔවුන් (එය) සටහන් කරන්නෙහු ද?

(48) එහෙයින්, නුඹ නුඹගේ පරමාධිපතිගේ විනිශ්චය පිළිබඳව ඉවසිලීමක් වවු. (නබිවරය,) නුඹ මත්සායාගේ සගයා (යුනුස්*) මෙන් නොවවු. ඔහු (මත්සායාගේ කුසෙහි) පීඩාවට පත් වී සිටිය දී ඔහු (අල්ලාහ්ව) ඇමතු අවස්ථාව සිහිපත් කරවු. (49) ඔහුගේ පරමාධිපති වෙතින් ඔහු වෙත (නි:මක්)දායාදයක් පහළ නොවූයේ නම් ඔහු අවමානයට ලක් වූවෙකු ලෙස එළියට විසි කරනු ලබනු ඇත. (50) එබැවින් ඔහුගේ පරමාධිපති ඔහුව තෝරා ගත්තේය. තවද ඔහුව දැහැමියන් අතුරින් ඔහු පත් කළේය.

කාන්තාවන් සියල්ල සුඤ්ඤයෙහි වැටෙති. එනමුත් ලොවෙහි අන් අයට පෙන්වීම සඳහා හා අන් අයගෙන් ප්‍රශංසා ලැබීම සඳහා සුඤ්ඤ කළවුන් එවිට සුඤ්ඤ කරන්නට යන විට ඔහුගේ පිට පෙදෙස (සුඤ්ඤ කළ නොහැකි අයුරින්) එකම තට්ටුවක් මෙන් පත් වේ.” (උපුටා ගැනීම : මහාර්ඟුල් කුර්ආන්, කතා : මුස්තාෆ් මුහම්මද් ෂරීෆ් උස්මානී)

 وَإِنْ يَّكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا الْأَيْدِيَّ يُؤْتُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَأَعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

 وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

(51) සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් මෙම උපදේශය (අල් කුර්ආනය) සවන් දීමේ දී තමන්ගේ බැල්මෙන් නූඹ ලිස්ස වීමට තැත් කරන්නේය. තවද “ මොහු සැබැවින්ම උන්මත්තයෙකු යැ”යි ඔවුහු පවසන්නෝය. (52) එය ලෝ වැසියන්ට උපදේශයක් මිස නැත.

69

سورة الحاقة

සුරා අල් හාක්කා

(නියත සිදුවීම)

69 සූරා අල් හාක්කා (නියත සිදුවීම)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 52 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا اَدْرٰكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ وَعَادٌ بِالنَّارِ عَادَةَ ﴿٤﴾
 فَاَمَّا ثَمُوْدُ فَاهْلِكُوْا بِاَطٰغِيَةِ ﴿٥﴾ وَاَمَّا عَادُ فَاهْلِكُوْا بِرِيْحٍ صَرْصَرَ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا
 عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثِنِيَّةِ اَيَّامٍ ﴿٧﴾ حُسُوْمًا ﴿٨﴾ فَتَرٰى الْقَوْمَ فِيْهَا صٰرِعِيْنَ ﴿٩﴾ كَانَتْهُمْ اَعْجَازٌ نَّخْلٌ
 خَاطِيَةً ﴿١٠﴾ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ ﴿١١﴾ وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْبُؤْتِغٰتُ
 بِالنَّخٰطِيَةِ ﴿١٢﴾ فَعَصَوْا رَسُوْلًا رَّبِّهِمْ فَاَخَذْنٰهُمْ اَخْذًا رَّابِيَةً ﴿١٣﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අල් හාක්කා (නියත සිදුවීම) (2) අල් හාක්කා යනු කුමක් ද? (3) 'අල් හාක්කා' යනු කුමක් දැ?යි නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (4) සමූද්* හා ආද්* ප්‍රජාවන්¹ කම්පනයට පත් වන (එම නියත) සිදුවීම අසත්‍යය කළහ. (5) එබැවින් සමූද්* ප්‍රජාව නම් සීමාවන් ඉක්මවා ගිය මහා හඬකින් ඔවුන් විනාශයට පත් කරවනු ලැබූහ. (6) එමෙන්ම ආද්* ප්‍රජාව පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් ඔවුහුදැඩි (මොර හඬකින් යුත්) සීත කුණාටුවකින් විනාශයට පත් කරවනු ලැබූහ. (7) එය රාත්‍රී හතක් හා දහවල් අටක් ඔවුන් කෙරෙහි ඔහු(අල්ලාහ්) අඛණ්ඩව ක්‍රියාත්මක කෙරෙව්වේය. එම ප්‍රජාව එහි වැටුණු බොල් ඉඳි කඳන් මෙන් වැටී සිටිනු නුඹ දකිනු ඇත. (8) එබැවින් (නබිවරයා,) ඔවුන්ගෙන් ඉතිරි වූ කිසිවෙකු නුඹ දකින්නෙහි ද? (9) ෆිර්අවුන්* ද ඔහුට පෙර සිටියවුන් ද උඩු යටිකුරුව පෙරළනු ලැබූ ප්‍රදේශයන්² අයත් (ලුක්* නබිවරයාගේ) අය ද පාප ක්‍රියාවන් සමඟ පැමිණියහ.

(10) තවද ඔවුහු ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගේ රසුල්වරයාට* පිටුපෑහ. එබැවින් ඉතා දැඩි ග්‍රහණයකින් ඔහු(පරමාධිපති) ඔවුන්ව ග්‍රහණය කළේය.-

1) සමූද්* යනු පෙර පැමිණි නබිවරයෙකු වූ නබි සාලිහ්* ؑ කුමාණන්ගේ ප්‍රජාවය. ආද්* යනු පෙර පැමිණි තවත් නබිවරයෙකු වූ නබි හුද්* ؑ කුමාණන්ගේ ප්‍රජාව ය.

2) 'උඩු යටිකුරුව පෙරළනු ලැබූ ප්‍රදේශයන්' යනු නබි ලුක්* ؑ කුමාණන්ගේ ප්‍රජාව විනාශ කරනු ලැබූ ප්‍රදේශයන්ය. එය සොඩම් හා අමුරා යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ.

إِنَّا لَبَاطِغَا الْمَاءِ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أَدْنَىٰ وَأَعْيَةً ﴿١٢﴾
 فَإِذَا نَفَخْنَا فِي السُّورِ نَفْحَةً وَاحِدَةً ﴿١٣﴾ وَحَبَلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ
 عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْبِلُ عَمَّاسُ رَبِّكَ فَوَقَّهُمْ يَوْمَئِذٍ ثُنْيِيَّةً ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ
 مِنْكُمْ حَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿١٩﴾ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ مِمَّا وَكُنْتُ بِهِ ﴿٢٠﴾ إِنِّي
 ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ حِسَابِيَّةٍ ﴿٢١﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢٢﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٣﴾ تَطُوفُهَا
 دَانِيَةٌ ﴿٢٤﴾ كُلُّوْا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٥﴾

- (11) (නුඹ* නබිවරයාගේ සමයේ) ජලය පිටාර ගැලූ විට, නුඹලාව අපි නැවෙහි ඉසිලීමු.³ (12) නුඹලාට අප එය පාවමක් ලෙස පත් කිරීම පිණිස ද ධාරණය කරන්නා වූ කන එ(ම ඉතිහාස)ය ධාරණය කිරීම පිණිස ද (අපි එසේ කළෙමු.)

(13) සූර්* නම් භොරණුව එක් පිඹුමකින් පිඹිනු ලබන විට. (14) මහ පොළොව හා කඳු ඔසවනු ලැබ ඒ දෙක දැඩි ලෙස එක්වෙකින් සුනුවිසුණු කරනු ලබන විට, (15) එදින සිදුවීම සිදුවනු ඇත.⁴ (16) අහස පැළී යනු ඇත. එවිට එය එදින බලහිතව පවතී. (17) මලක්වරුන්* එහි(අහසෙහි) පැති වල සිටිති. එදින නුඹගේ පරමාධිපතිගේ අර්ෂය* (මලක්වරුන්) අට දෙනෙකු තමන්ට ඉහළින් උසුලා ගෙන සිටිති. (18) එදින නුඹලා (විනිශ්චය සඳහා) ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නෙහුය. සැඟවුණු කිසිවක් (එදින) නුඹලාගෙන් නොසැඟ වේ. (19, 20) එවිට කවරෙකුගේ සුරතෙහි තම ක්‍රියා ලේඛනය පිරිනමනු ලබන්නේ ද ඔහු පිළිබඳව නම්, ඔහු "මෙන්න මාගේ පොත කියවවු. තවද සැබැවින්ම මම මාගේ ගණනය නිසැකවම මුණගැසෙනු ඇතැයි (මෙලොවෙහි) ස්ථිරවම දැන සිටියෙමි" යැයි (ඔහුගේ සගයින්ට) පවසයි. (21) එබැවින් ඔහු තෘප්තිමත් ජීවිතයකය. (22) උසස් වූ (ස්වර්ග) උයනෙහිය. (23) එහි (පලතුරු) පොකුරු සමීපව ඇත. (24) (මෙලොව ජීවිතයේ) ගත වූ දිනයන්හි නුඹලා පෙරටු කළ දෑ හේතුවෙන් "නුඹලා ප්‍රීතියෙන් අනුභව කරවු. තවද පානය කරවු." (යැයි පවසනු ලැබේ.)-

3) නබි නුඹ* කුමාණන්ගේ ප්‍රජාව සීමාව ඉක්මවා ගිය හේතුවෙන් අහසින් වැහිරුණු හා මිහිතලයෙන් පිටාර ගැලූ මහා ජල ගැල්මකින් ඔවුන් විනාශයට පත් කරනු ලැබීය.

4) 'එදින සිදුවීම' යනු මළවුන් නැගිටුවනු ලබන දින සිදුවන සිදුවීම ය.

وَأَمَّا مَنْ أُوِّقِ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلِيَّتَنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِيهِ ۗ (25) وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيهِ ۗ
 يَلِيَّتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۗ (26) مَا آغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ ۗ (27) هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ ۗ (28)
 خُدُوهُ فَعُلُوهُ ۗ (29) ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ۗ (30) ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۗ
 (31) إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۗ (32) وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۗ (33) فَلَئْسَ لَهُ
 الْيَوْمَ هُنَا حَبِيمٌ ۗ (34) وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۗ (35) لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۗ (36) فَلَا
 أَقْسِمُ بِمَا تُبْصَرُونَ ۗ (37) وَمَا لَا تُبْصَرُونَ ۗ (38) إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۗ (39) وَمَا هُوَ بِقَوْلِ
 شَاعِرٍ ۗ قَلِيلًا مَّا تُوْمَنُونَ ۗ (40) وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۗ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۗ (41) تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ
 الْعَالَمِينَ ۗ (42) وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۗ (43) لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۗ (44)

- (25) තවද කවරෙකුගේ වමතෙහි තම ක්‍රියා ලේඛනය පිරිනමනු ලබන්නේ ද ඔහු පිළිබඳව නම් ඔහු මෙසේ පවසයි. “අහෝ! මට මාගේ ලේඛනය පිරිනමනු නොලැබුවා නම්, (26) මාගේ ගණනය කුමක් දැයි මා නොදැන සිටියා නම් (27) අහෝ! එය(මරණය) මාගේ අවසන් තීන්දුව වූවා නම්! (28) මාගේ ධනය මට (කිසිම) ප්‍රයෝජනයක් ගෙන නොදුන්නේය. (29) මාගේ බලය මා වෙතින් විනාශ වී ගියේය.” (30) (එවිට) “ඔහුව ග්‍රහණය කරවු. ඔහුට විලංගු ද දමවු. (31) පසුව ඔහුව නිරා ගින්නෙහි (ඇතුළු කර) දවාලවු. (32) පසුව දිග රියන් හැත්තෑවක් වූ දම්වැලක් තුළ ඔහුව (ඇඳ)බැඳ දමවු” (යැයි මලක්වරුන්ට* අණ කරනු ලැබේ.) (33) සැබැවින්ම ඔහු අති මහත් වූ අල්ලාහ්ව විශ්වාස කරන්නෙකු නොවීය. (34) තවද දිළින්දන්ට ආහාර සැපයීම පිණිස ඔහු (අන් අය) දිරි නොගැන්වීය. (35) එබැවින් ඔහුට අද දින කිසිම සම්පතයෙකු මෙහි නොමැත. (36) තවද සැරව හැර වෙනත් ආහාරක් ද නොමැත. (37) (පාපකාරී) වැරදි ක්‍රියා කළවුන් මිස(අන් කිසිවෙකු) එය අනුභව නොකරනු ඇත.

(38) නුඹලා බලනා දැ මත මම දිවුරමි. (39) තවද නුඹලා නොබලනා දැ මත ද (දිවුරමි.) (40) සැබැවින්ම එය(අල් කුර්ආනය) ගෞරවාන්විත වූ දූතයෙකුගේ වදනය. (41) තවද එය කවියෙකුගේ වදනක් නොවේ. (නමුත් මෙයින්) අල්පයකි නුඹලා විශ්වාස කරනුයේ. (42) (එය) ශාස්ත්‍රකරුවෙකුගේ වදනක් ද නොවේ. (නමුත්) අල්පයකි නුඹලා මෙනෙහි කරනුයේ. (43) (එය) ලෝ වැසියන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් පහළ කරන ලද්දකි. (44) ඔහු(නබිවරයා) අප කෙරෙහි ඇතැම් වදන් ගොතා පැවසුවේ නම්, (45) ඔහුව අපි සුරතින් ග්‍රහණය කරන්නෙමු.-

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَتَذَكَّرٌ ﴿٤٨﴾
 لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْبٌ ﴿٥١﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَ
 إِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٤﴾

-(46) පසුව ඔහුගේ ජීව ධමනිය කපා දමන්නෙමු. (47) එබැවින් (අප ඔහුට දඬුවම් කිරීමට සිතුවේ නම්) නුඹලා අතුරින් කිසිවෙකු (එයින්) ඔහුව වළක්වන්නන් නොවන්නෝය. (48) සැබැවින්ම එය(අල් කුර්ආනය) බිය හක්තිකයින්ට මෙතෙහි කරන්නකි. (49) නුඹලා අතුරින් (එය)අසත්‍යය කරන්නන් සිටින බව සැබැවින්ම අපි දන්නෙමු. (50) සැබැවින්ම එය ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ට දැඩි පසුතැවිල්ලකි. (51) සැබැවින්ම එය ස්ථිර වූ සත්‍යයකි. (52) එබැවින් අති මහත් වූ නුඹගේ පරමාධිපතිගේ නාමය තස්බිහ්(සුවිශුද්ධ) කරවු.

70

سورة المعارج

සුරා අල් මආරිජ්

(ආරෝහණ තල)

70 සූරා අල් මආරිජ් (ආරෝහණ තල)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 44 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سَالٍ سَابِلٍ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِّنَ اللّٰهِ ذِي الْعَارِجِ ﴿٣﴾
 تَعْرُجُ الْمَلَكُوتِ وَالرُّوْحِ اِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاَصْبُرْ صَبْرًا
 جَبِيْلًا ﴿٥﴾ اِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيْدًا ﴿٦﴾ وَرَاۤءَهُ قَرِيْبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُوْنُ السَّمَاۗءُ كَالْهَيْلِ ﴿٨﴾ وَ
 تَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْئَلُ حَبِيْمٌ حَبِيْبًا ﴿١٠﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) සිදුවීමට (නියමිතව) ඇති දඬුවම පිළිබඳව විමසන්නෙකු විමසුවේය. (2) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එය(දඬුවම) වළක්වන්නෙකු නැත. (3) (එය) මආරිජ්(අරෝහණ තලයන්)හි¹ හිමිකරු වන අල්ලාහ් වෙතිනි. (4) (එනම්) මලක්වරුන්* හා රුන්(ජබරිල්*) ඔහු වෙත ආරෝහණය වෙති. (එය) එක් දිනක(සිදුවන්නකි)ය. එහි(කාල) ප්‍රමාණය වසර පනස් දහසකි.² (5) එබැවින් (නබිවරය,) නුඹ අලංකාර වූ ඉවසීමකින් ඉවසවු. (6) සැබැවින්ම ඔවුහු එය(දඬුවම) දුරස්ථව දකිති. (7) (නමුත්) අපි එය සම්පව දකින්නෙමු. (8) එදින (ලෝදියේ ස්වභාවයෙන් යුත්) බොර තෙල් මෙන් අහස පත් වනු ඇත. (9) තවද කැබැලි වූ ලෝම මෙන් කඳු පත් වනු ඇත. (10) මිතුරෙකු තවත් මිතුරෙකු පිළිබඳව (කිසිවක්) නොවිමසයි.-

1) 'මආරිජ්' යන්නට නිශ්චිත අදහසක් ලබා දිය නොහැකි අතර ඇතැම් විවරණකරුවන් එය අදහස් දක්වනුයේ අහස් තල යනුවෙනි. අල්ලාහ්ව හමුවීමට මලක්වරුන්* මෙම අහස් තලයන් තරණය කරති. තවත් විවරණකරුවන් එය තරාතිරම් වලින් යුක්ත, භාග්‍යයන්ගෙන් යුක්ත හා සම්පත් වලින් යුක්ත යන අර්ථයන් ද ගෙන හැර දක්වති.

2) මෙම වැකියේ සඳහන් වී ඇති දිනයට විවරණ දෙකක් ඇත. එනම් මෙහි කියැවී ඇති දිනය නම් විනිශ්චය දිනයයි. එදින එක් දිනයක් ලොවේ අවුරුදු පනස් දහසකට සමාන වේ. අල් කුර්ආන් 32:5 යන වැකියෙහි විනිශ්චය දිනයේ එක් දිනයක් ලොවේ අවුරුදු දහසකට සමාන යැයි ද සඳහන් වී ඇත. මෙසේ දෙආකාරයට සඳහන් වී ඇත්තේ එය එකිනෙකාගේ පාපයට අනුව වෙනස් වන හෙයිනි. එනම් සාමාන්‍යය පාපතරයින්ට එය අවුරුදු දහසක් වශයෙන් ද මහා පාපතරයින්ට අවුරුදු පනස් දහසක් වශයෙන් ද හැඟෙනු ඇත. තවත් විවරණයකට අනුව මෙම වැකිය පහළ වී ඇත්තේ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට පිළිතුරක් වශයෙනි. එනම් ඔවුහු අල්ලාහ්ගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කර පසුව ඔවුන්ට අල්ලාහ් අවවාද කර ඇති දඬුවම කවදා පැමිණෙන්නේ දැ?යි සමච්චලයෙන් ඇසුවෝය. එබැවින් එම දඬුවම නියමිත දිනයේ පැමිණෙන නමුත් එය ඔබගේ ගණනය අනුව අවුරුදු දහසක් හෝ පනස් දහසක් විය හැකිය යැයි අල්ලාහ් ඔවුන්ට පිළිතුරු දී ඇත.

يُبَصِّرُوكُمْ وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْعَصَائِرُ ۚ وَمَنْ يُؤْمِرْ بِإِسْرَافِكُمْ فَهُوَ بِأَسْرَافِكُمْ إِحْسَابًا ۚ إِنَّهَا تُكْفِرُ بِالْإِنْسَانِ إِذَا فَعَلَ ۚ (11) وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ
 ۚ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۚ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۚ كَلَّا إِنَّمَا
 لَطَىٰ ۚ نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰى ۚ تَدْعُوا مَنَ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ۚ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ۚ إِن
 الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۚ إِذَا مَسَّهُ الشُّمُّ جَزُوعًا ۚ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۚ إِلَّا
 الْمُصَلِّينَ ۚ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۚ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ
 ۚ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۚ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ مِّن
 عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ
 حَافِظُونَ ۚ

- (11) ඔවුනොවුන්ව එකිනෙකාට පෙන්වනු ලබයි. තම පුත්‍රයින්ව වන්දි වශයෙන් දී එදින දඬුවමෙන් මිදෙන්නට ඇත්නම් යැයි වැරදිකරුවා ආශා කරයි. (12) තවද තම භාර්යාව ද තම සහෝදරයාව ද (13) තමන්ට රැකවරණය ලබා දුන් තම ඥාතියාව ද (14) තවද මිහිතලයේ සිටිනා සියල්ලන්ව ද (වන්දි වශයෙන් දී) ඉන්පසුව එය තමන්ව මුදවා ගන්නේ නම්! (යැයි ඔහු ආශා කරයි.) (15) (නියත වශයෙන්ම) එසේ නොව සැබැවින්ම එය 'ලලා' (නම් ඇවිලෙන ගිනි දැල් වලින් සමන්විත නිරය) වේ. (16) එය දැඩි ලෙස (ශරීරයේ) මතුපිට සම ගලවන්නක් වේ. (17) කවරෙකු (සත්‍යයට) පිටුපා හැරී ගියේ ද ඔහුව එය(ලලා නම් නිරය) කැඳවන්නේය. (18) තවද කවරෙකු (ධනය) රැස්කොට (අනුන්හට නොදී) ගොඩ ගසා ගෙන සිටියේ ද ඔහුව ද (නිරය කැඳවන්නේය).

(19) සැබැවින්ම මිනිසා දැඩි අධෛර්යය වන්තයෙකුව මවනු ලැබුවේය. (20) නපුරක් ඔහුව ස්පර්ශ කළ විට (ඔහු) නොඉවසිලිවන්නය. (21) යහපතක් ඔහුව ස්පර්ශ කළ විට (ඔහු) අල්ලාස් වෙනුවෙන් වියදම් නොකර) වළකා ගන්නෙකුය. (22) සලාතය* ඉටුකරන්නන් හැර. (23) ඔවුහු කවුරුන්ද යත් ඔවුන්ගේ සලාතයන්හි* අඛණ්ඩව නියැලෙන්නෝ වෙති. (24) තවද ඔවුහු කවුරුන්ද යත් ඔවුන්ගේ ධනයෙහි නියම වූ උරුමයක් ඇත. (25) (එනම්) අයැදින්නාට ද (අයැදීමෙන්) වැළකෙන්නාට ද (උරුමයක් ඇත.) (26) තවද ඔවුහු කවුරුන්ද යත් විපාක ප්‍රදාන දිනය සත්‍යය කරන්නන් වෙති. (27) තවද ඔවුහු කවුරුන් ද යත් ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගේ දඬුවමින් බියවන්නන් වෙති. (28) සැබැවින්ම ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගේ දඬුවම අභයදායී නොවේ. (29) තවද ඔවුන් කවුරුන්දයත් ඔවුන්ගේ ලිංගික අවයවයන් ආරක්ෂා කර ගන්නන් වෙති.-

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنْ ابْتَدِئَ وَرَاءَ ذَلِكَ
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ
 مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ
 ﴿٣٧﴾ أَيُطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ
 ﴿٣٩﴾ فَلَا أَقْسَمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤٠﴾

- (30) (නමුත්) තම භාර්යාවන් කෙරෙහි හෝ තම දකුණක හිමි කරගත් අය(වහලියන්) කෙරෙහි හෝ මිස.³ සැබැවින්ම ඔවුහු දොස් පවරනු ලබන්නන් නොවේ.⁴ (31) නමුත් කවරෙකු ඉන් ඔබ්බට (ලිංගික ආස්වාදයක්) සොයන්නේ ද එවිට ඔවුහුමය සීමාව ඉක්ම වූවන් වන්නේ. (32) තවද ඔවුහු කවුරුන්ද යත් ඔවුන්ගේ අමානාත්(විශ්වාස කර පවරන ලද දෑ) හා ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඥාවන් ප්‍රවේශම් කරන්නන් වෙති. (33) තවද ඔවුහු කවුරුන්ද යත් ඔවුන්ගේ සාක්ෂීන් (අවංකව) ඉටු කරන්නන් වෙති. (34) තවද ඔවුහු කවුරුන්ද යත් ඔවුන්ගේ සලාතය* ආරක්ෂා කරන්නන් වෙති. (35) ඔවුහු ස්වර්ග උයන්හි ගෞරව කරනු ලබන්නන් වෙති.

(36) එබැවින් (නබිවරය,) නුඹ වෙතට (බෙලි දිගු කර) වේගයෙන් දිව එන ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට සිදු වූයේ කුමක් ද? (37) ඔවුහු (නුඹේ) දකුණු හා වම් දෙසින් කණ්ඩායම් වශයෙන් (පැමිණෙති.) (38) භාග්‍යය සම්පන්න වූ ස්වර්ගයට ඇතුළු කරනු ලැබීම ඔවුන් අතුරින් සෑම පුද්ගලයෙකුම අපේක්ෂා කරන්නේ ද?⁵ (39) එසේ(සිදුවන්නක්) නොව සැබැවින්ම අපි ඔවුන් දන්නා දැයින් ඔවුන්ව මැව්වෙමු.⁶ (40) එහෙයින් නැගෙනහිරයන්හි හා බටහිරයන්හි පරමාධිපති මත දිවුරුම්. සැබැවින්ම අපි ශක්තිවන්තයෝ වෙමු.-

3) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 4:3 හි පාද සටහන් සමග බලන්න.
 4) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 23:6 හි පාද සටහන බලන්න.
 5) මුස්ලිම්වරුන්ව සමච්චල් කරමින් ද ඉස්ලාමීය ප්‍රතිපත්තින් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් ද විශේෂයෙන්ම නැවත නැගිටුවනු ලැබීම ප්‍රතික්ෂේප කරමින් ද නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් වෙත පැමිණියහ. එසේ නැවත නැගිටුවනු ලැබීම ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටිය දීම ඔවුන් ස්වර්ගයට පිවිසීමට ද අපේක්ෂා කරති. එයට පිළිතුරක් වශයෙන් මෙම වැකිය පිහිටා ඇත.
 6) 'සැබැවින්ම ඔවුන් දන්නා දැයින් මවනු ලැබුවේය' යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ මිනිසාගේ මැවීමට මූලික වන ශුක්‍ර ධාතුව පිළිබඳවයි. එය ආරම්භයේ ජීවිත පැවතුණ ද එයට ආත්මයක් නොවීය. එලෙස ආත්මයක් රහිත ශුක්‍රාණුවෙන් මිනිසා මැවූ අල්ලාස්ට ඔවුන් මිය ගිය පසු නැවත නැගිටුවීමට කෙසේ නම් නොහැකි වේ ද?

عَلَىٰ أَنْ تُبَدَّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ ۖ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ
يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ
يُوقَفُونَ ﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلٌّ ۗ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

-(41) ඔවුනට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ අය ඔවුන් වෙනුවෙන් ගෙන ඒමට (අපි ශක්තිවන්තයෝ වෙමු.) අපි (මොවුන් විසින්) අබ්බවනු ලබන්නන් නොවෙමු. (42) එහෙයින් ඔවුනට ප්‍රතිඥා දෙනු ලබන ඔවුන්ගේ දිනය ඔවුන් හමුවන තුරු අර්ථ ශුන්‍ය කතාවන්හි නියැලීමට හා කෙළිලොල්හි නිරත වීමට ඔවුන්ව නුඹ අත්හැර දමවු. (43) පිළිම වෙත ඔවුන් යන්නා සේ ඔවුහු මිනිවලවල් වලින් වෙගයෙන් පිටතට එන දින (44) ඔවුන්ගේ බැල්ම පහත්ව තිබිය දී අවමානය ඔවුන්ව වෙලා ගනී. ඔවුනට ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ දිනය එයයි.

71

سورة نوح

සුරා නූඪ්

(නබි නූඪ් ﷺ තුමාණෝ)

71 සුරා නූඪ් (නබි නූඪ් ﷺ තුමාණෝ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 28 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِنَّا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلَى قَوْمِهِ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١﴾ قَالَ
 يٰقَوْمِ اِنِّي لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢﴾ اِنْ اَعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيعُوْنَ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ
 ذُنُوْبِكُمْ وَيُخِّرْكُمْ اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَاءَ لَا يُوَخَّرُوْهُمُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤﴾
 قَالَ رَبِّ اِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاۗءِيۡ اِلَّا فِرًاۗرًا ﴿٦﴾ وَاِنِّي كَلَّمَا
 دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْا اَصَابِعَهُمْ فِىۡ اِذْنِهِمْ وَاَسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصْرُوْا وَاَسْتَكْبَرُوْا
 اَسْتَكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ اِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنِّي اَعْلَنْتُ لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ﴿٩﴾
 فَفَقَلْتُ اَسْتَغْفِرُ وَاَرْبُكُمْ ۗ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) "නුඹ නුඹගේ සමූහයට වේදනීය දඬුවම ඔවුනට පැමිණීමට පෙර අවවාද කරවැ"යි සැබැවින්ම අපි නූඪ්ව* ඔහුගේ සමූහය වෙත යැව්වෙමු. (2) "මාගේ සමූහයිනි, සැබැවින්ම මා නුඹලාට පැහැදිලි අවවාද කරන්නෙකු වෙමි" යැයි ඔහු පැවසුවේය. (3) නුඹලා අල්ලාස්ට ගැති කම් කරවු. ඔහුට බිය හක්තිමත් වවු. තවද මට අවනත වවු. (4) (එමගින්) නුඹලාගේ පාපයන් නුඹලාට ඔහු කමා කරයි. තවද නියම කරනු ලැබූ කාලයක් දක්වා නුඹලාව ප්‍රමාද කරයි. සැබැවින්ම අල්ලාස් නියම කළ කාලය(මරණය) පැමිණී විට එය ප්‍රමාද කරනු නොලබයි. නුඹලා දැන සිටින්නෙහු නම්. (5) "මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම මම මාගේ සමූහය රාත්‍රියෙහි හා දහවලෙහි (ඔබ වෙතට) ඇරයුම් කළෙමි. (6) (සත්‍යයෙන්) පලා යෑම මිස මාගේ ඇරයුම ඔවුනට අන් කිසිවක් වැඩි කළේ නැත. (7) ඔවුනට නුඹ සමාව දීම පිණිස සැබැවින්ම මා ඔවුන්ට ඇරයුම් කළ සෑම විටකම ඔවුහු ඔවුන්ගේ ඇඟිලි ඔවුන්ගේ කන් තුළ තබා ගත්හ. තවද ඔවුන්ගේ වස්ත්‍රයෙන් (ඔවුන්ගේ මුහුණු) ආවරණය කර ගත්හ. මුරණ්ඩුකම් පෑහ. උඩඟුවෙන් උඩඟුවට පත් වූහ. (8) පසුව ද සැබැවින්ම මම ඔවුන්ව හඬ නඟා ඇරයුම් කළෙමි. (9) පසුව සැබැවින්ම ඔවුනට මා ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කළෙමි. තවද ඉතා රහසිගතව ඇරයුම් කළෙමි. (10) එබැවින් නුඹලා නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් සමාව ඇයැදිවු. සැබැවින්ම ඔහු අති ක්ෂමාශීලීය" යැයි පැවසුවෙමි.-

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُيَدِّدُكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّتٍ وَ
 يَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَرًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا
 كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
 وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ
 جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ تَتَسَلَّكُونَ مِنْهَا سُبُلًا فَجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُومٌ رَبِّ إِنَّهُمْ
 عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

(11) එවිට ඔහු නුඹලා වෙත අහසින් (වර්ෂාව අවශ්‍යය පරිදි) අධිකව පහළ කරන්නේය. (12) ධනයෙන් ද පිරිමි දරුවන්ගෙන් ද ඔහු නුඹලාට අධිකව පිරිනමන්නේය. නුඹලාට වතු යායන්(වගාවන්) ඇති කරන්නේය. නුඹලාට ගංගා ද ඇති කරන්නේය. (13) අල්ලාස්ට හිමි ගාම්භීරත්වය නුඹලා අගය නොකර සිටීමට නුඹලාට කුමක් සිදු වී ද? (14) සැබැවින්ම ඔහු නුඹලාව විවිධ අදියරයන්ගෙන් මැව්වේය. (15) තට්ටු වශයෙන් වූ අහස් හත අල්ලාස් මවා ඇත්තේ කෙසේ දැ? යි නුඹලා නොදුටුවෙහි ද? (16) තවද ඒවායෙහි වන්ද්‍යා දීප්තිමත් බවට පත් කර තවද සූර්යයා පහනක් බවට පත් කළේ (කෙසේ දැ? යි නුඹලා නොදුටුවෙහි ද?) (17) අල්ලාස්, සැබැවින්ම නුඹලාව මිහිතලයෙන් වැඩෙන්නට සැලැස්සුවේය.¹ (18) පසුව ඔහු එයටම නුඹලාව හරවා යවන්නේය. තවද සැබැවින්ම ඔහු නුඹලාව (එයින් මළුවත් නැගිටුවනු ලබන දිනයේ)පිට කරන්නේය. (19) තවද අල්ලාස් නුඹලාට මිහිතලය විස්තීරණය කළේය. (20) එහි පුළුල් මාර්ගයන්හි නුඹලා ගමන් කරනු පිණිස.

(21) “මාගේ පරමාධිපතියාණනි, සැබැවින්ම ඔවුහු මට පිටුපෑහ. කවරෙකුගේ ධනය හා ඔහුගේ දරුවන් අලාභය මිස අන් කිසිවක් ඔහුට වැඩි නොකළේ ද එවැනි අයව මොවුහු පිළිපැද්දෝ යැ? යි නූඪ්* පැවසුවේය. (22) ඉමහත් වූ කුමන්ත්‍රණයකින් ඔවුහු කුමන්ත්‍රණ කළහ.-

1) මෙහි මිනිසා බිහිවීමේ මුල් අවධිය ගැන සඳහන් වනවා විය හැක. ලොවෙහි මුල්ම මිනිසා නබි ආදම්* කුමාණන් පස් මගින් නිර්මාණය කරනු ලැබුවේය. එසේ නොමැති නම් මිනිසාගේ උපතෙහි මුල් අදියර සඳහන් වනවා විය හැක. එනම් මිනිසාගේ මුල් අදියරය ශුක්‍රාණුවයි. එය වැඩෙන්නට සාධක වනුයේ පොළොවෙන් ලබා ගන්නා ආහාරය යි.

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ
 أَضَلُّوا كَثِيرًا ۗ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا ۖ
 فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنْ
 الْكٰفِرِينَ دَيًّا ۗ ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرُهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾
 رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ ۗ وَدَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَلَا تَزِدِ
 الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

- (23) 'නුඹලා නුඹලාගේ දෙව්වරු කිසිවිටක අත් නොහරිවු. තවද 'වද්' ද 'සුචා' ද 'යගුස්' ද 'යලාක්' ද 'නස්ර' ද කිසිවිටක අත් නොහරිවු යැයි ඔවුහු කීහ.² (24) බොහෝ අයව සැබැවින්ම ඔවුහු මුළාවට පත් කළහ. එහෙයින් අපරාධකාරයින්ට මුළාව මිස (පරමාධිපතියාණනි, වෙන කිසිවක්) වැඩි නොකරනු මැනවැයි **නූඪ්*** ප්‍රාර්ථනා කළේය.³ (25) ඔවුන්ගේ පාපහර වැරදි හේතුවෙන් ඔවුන් ගිල්වනු ලැබ (පසුව) නිරයට ද ඇතුළු කරවනු ලැබූහ. ඔවුහු තමන් වෙනුවෙන් **අල්ලාස්** හැර වෙනත් උදව්කරුවන් ලබා නොගත්හ. (26) තවද 'මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මිහිතලයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතුරින් කිසිදු නිවැසියෙකු හෝ (ජීවත්වීමට) අත නොහරිනු මැනවැයි **නූඪ් (නබිවරයා)** පැවසූහ. (27) සැබැවින්ම ඔබ ඔවුන්ව (ජීවත් වීමට) අතහැරියේ නම් ඔවුහු ඔබගේ ගැත්තන්ව මුළාකර දමති. පාපකාරී දැඩි ප්‍රතික්ෂේපකයින් හැර වෙනත් කිසිවෙකු ඔවුහු බිහි නොකරති. (28) මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මට ද මාගේ දෙමාපියන්ට ද විශ්වාසිකයෙකු සේ මාගේ නිවසට ඇතුළු වුවන්ට ද තවද විශ්වාසිකයින්ට ද විශ්වාසික කාන්තාවන්ට ද සමාව දෙනු මැනව! එහෙයින් අපරාධකාරයින්ට විනාශය මිස (වෙන කිසිවක්) ඔබ වැඩි නොකරනු මැනව! (යැයි **නූඪ්* නබිවරයා** පැවසූහ).

2) මෙම ආයතයේ සඳහන් "වද්, සුචා, යගුස්, යලාක්, නස්ර" යන උදවිය එකල ජීවත් වූ දැහැමි පුද්ගලයින් ය. මොවුන්ගේ මරණයෙන් පසු මොවුන් මතක් කරනු පිණිස මොවුන්ගේ පිළිම ඉදි කරන ලදී. පසු කාලයේ එම පිළිම වන්දනාමානසට ලක් විය.

3) **නබි නූඪ්*** තුමාණන් තම සමාජයට අවුරුදු 950 ක කාලයක් **නබිත්වයේ*** මෙහෙය ඉටු කළ ද ඔවුන් තමන් සිදු කළ පාපයන්ගෙන් නොමිදුණෝය. එහෙයින් එතුමා මෙලෙස ප්‍රාර්ථනා කළේය. එම ප්‍රාර්ථනාව පිළිගත් **අල්ලාස්** ඔවුන්ව මහා ජල ගැල්මකින් විනාශයට පත් කළේය.

72

سورة الجن

සුරා අල් ජින්

(ජින්වරු)

72 සූරා අල් ජින් (ජින්වරු)¹

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 28 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى
 الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدًّا رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا
 وَكَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَفْقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسُ وَ
 الْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ
 فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) ජින්වරුන්ගෙන්* පිරිසක් (කුර්ආන් පාරායනයට) සවන් දී "අපි සැබැවින්ම විස්මය ජනක කුර්ආනයකට සවන් දුනිමු" යැයි ඔවුන් (තම සමූහයාට) පැවසූ බව මට වහි* පහළ කරනු ලැබ ඇතැයි (නබිවරය.) පවසවු. (2) "එය සෘජු මාර්ගය වෙත මග පෙන්වයි. එබැවින් 'අපි එය විශ්වාස කළෙමු. අපි අපගේ පරමාධිපති සමග කිසිවෙක් කිසිවිටෙක ආදේශ නොතබමු. (3) සැබැවින්ම අපගේ පරමාධිපතිගේ කීර්තිය උත්තරීතරය. ඔහු සහකාරියක් හෝ පුතෙක් හෝ නොගත්තේය. (4) සැබැවින්ම අපගෙන් වූ අඥානයා අල්ලාස්ට දැඩි ලෙස අවලාද කියමින් සිටියේය. (5) 'මිනිසුන් හා ජින්වරුන්* අල්ලාස් පිළිබඳව අසත්‍යය ප්‍රකාශ කරන්නේම නැතැයි සැබැවින්ම අපි සිතා සිටියෙමු. (6) මිනිස් වර්ගයා අතුරින් (ඇතැම්) පිරිමින් ජින්* වර්ගයා අතුරින් (ඇතැම්) පිරිමින්ගෙන් රැකවරණය පතමින් සිටියේය. එබැවින් ඔවුහු(මිනිස් වර්ගයා) ඔවුනට(ජින් වර්ගයාට) උඩඟුකම² අධික කළේය.-

1) 'ජින්වරුන්*' යනු මිනිසුන්ට පෙර සිටම ජීවත් වූ ජන කොටසකි. ඔවුන් ගිනි ජාලාවෙන් මවනු ලැබූ අතර දැහැමියන් ද දුෂ්ටයින් ද ඔවුන් අතර වෙති. **ෂෙයිකාන්***, **ඉබ්ලිස්***, යක්ෂ, පෙරේත යනුවෙන් හැඳින්වෙන නපුරු බලවේගයන් සියල්ල මෙම වර්ගයට අයත්ය. මොවුන් මිනිස් ලොවට විවිධ බලපෑම් සිදු කරයි. ඇතැම් ජනයා ඔවුන් උපයෝගී කරමින් ජෙන බැලීම, අනාවැකි එල කිරීම, ශාස්ත්‍ර බැලීම වැනි මිථ්‍යා මත තුළින් මිනිසා නොමග යවති. ජින්වරුන්ගේ* ක්‍රියා කලාපයන් ඊළඟ වැකි තුළින් අවබෝධ කර ගනිමු.

2) මෙහි යොදා ඇති 'උඩඟුකම' යන පදයට අදාළ අරාබි පදය 'රහක්' යන පදයයි. මෙම පදයට නොයෙකුත් අර්ථ ඇති අතර ඉන් සමහරක් නම්, උඩඟුකම, උද්දව්වකම, අනර්ථකම, කලහකාරීත්වය යනාදිය වේ.

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَّا لَبَسْنَا لَئِلا نرَىٰ سَاجِدًا لِلَّهِ الْمُشْرِكِينَ لَا يَفْقَهُوا رَبَّهُمْ كَثِيرًا وَرَأَيْنَاهُم لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨﴾ وَإِنَّا لَنَرَاهُمْ فِي صَعْتٍ يُسْرِعُ لِنِيعِ الْإِنسَانِ ﴿٩﴾ وَإِنَّا لَنَرَاهُمْ فِي صَعْتٍ يُسْرِعُ لِنِيعِ الْإِنسَانِ ﴿١٠﴾ وَإِنَّا لَنَرَاهُمْ فِي صَعْتٍ يُسْرِعُ لِنِيعِ الْإِنسَانِ ﴿١١﴾ وَإِنَّا لَنَرَاهُمْ فِي صَعْتٍ يُسْرِعُ لِنِيعِ الْإِنسَانِ ﴿١٢﴾

(7) 'අල්ලාහ් කිසිවෙකු (විනිශ්චය සඳහා) නැවත නැගිටුවන්නේම නැතැයි (මිනිස් වර්ගයා වන) නුඹලා සිතුවා සේම සැබැවින්ම (ජින් වර්ගයා වන) ඔවුහු ද සිතුවෝය. (8) සැබැවින්ම අපි අහසට ළඟා වූයෙමු. එය බලවත් රැකවලුන් හා අග්නිජාල වලින් (උල්කා වලින්) පුරවා තිබෙනු අපි දුටුවෙමු. (9) සැබැවින්ම අප එහි වූ ස්ථානයන්හි සවන් දීමට වාඩි වී සිටියෙමු. එනමුත් දැන් කවරෙකු සවන් දෙන්නේ ද ඔහු තමන්ව ඉලක්ක කරමින් ඇති අග්නිජාලයක්(උල්කාපාතයක්) දැක ගනු ඇත.³ (10) මිහිතලයෙහි සිටින්නන්හට හානිය අපේක්ෂා කරනු ලැබුවේ ද නැතහොත් ඔවුන්ගේ පරමාධිපති ඔවුන්හට සෘජුමග අපේක්ෂා කළේ දැයි සැබැවින්ම අපි නොදන්නෙමු.⁴ (11) සැබැවින්ම අප අතර සැදැහැවන්නයෝ සිටිති. තවද අප අතර එසේ නොවුවත් ද සිටිති. අපි (වාදවලින් බෙදුනු) විවිධාකාර මාර්ගවලට අයත්වූවන් ලෙස සිටියෙමු. (12) අපට මිහිතලයේ කිසිවිටක අල්ලාහ්ව නොහැකියාවට පත් කළ නොහැකි බව ද පලා යාමෙන් කිසිවිටක ඔහුව නොහැකියාවට පත් කළ නොහැකි බව ද සැබැවින්ම අපි (දැන්) ස්ථිර ලෙස විශ්වය කර ගත්තෙමු.-

3) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 67 වැනි පරිච්ඡේදයේ පළමුවැනි පාද සටහන බලන්න.

4) කිසියම් ජන සමූහයකට නබිවරයෙකු* පහළ කරනු ලැබූ විට එහි කරුණු දෙකකින් එකක් සිදු විය හැක. ජනයා ඔහුව විශ්වාස කර ඔහුට අවනත වූයේ නම් අල්ලාහ්ගෙන් ආශීර්වාද හිමි වන්නේය. නමුත් ඔහුට පිටුපෑවේ නම් මෙලොව හෝ මතු ලොව හෝ දඬුවමට ලක් වන්නේය. එබැවින් ජින්වරුන්* පවසා සිටිනුයේ මෙම තත්ත්වයන් දෙක අතුරින් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාගේ ජනයාට කුමක් සිදුවේ දැයි අපි නොදන්නෙමු යන්නය. ඊට හේතුව අහසෙහි රැකවලුන් හා අග්නි ජාලාවන් සපිරුණු සීමාවක් ඇත. ජින්වරුන්ට ඒ තුළින් පිවිසීමට නොහැකි වුව ද එම සීමාව අසලින් වාඩි වී ලොවෙහි කටයුතු සම්බන්ධයෙන් කෙරෙන මලක්වරුන්ගේ* කතා බහට සවන් දීමේ අවකාශය තිබිණ. නමුත් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ සම්ප්‍රාප්තියෙන් පසුව එලෙස සවන් දීමේ ස්ථානයන් තමන්ට අහිමි වූ බව ද දැන් එසේ සවන් දෙන්නේ නම් තමන්ට ප්‍රහාර එල්ල වන බව ද මෙයින් පවසා සිටියි.

وَأَنَا لَبَّاسِعْنَا الْهُدَىٰ أَمَّنَّا بِهِ ۖ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾ وَأَنَا
 مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ
 فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَّاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾
 لِنُقَاتِلَهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسُدُّكَ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ
 فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهٗ لَبَّاسًا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا
 ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾
 قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ ۚ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾

- (13) සැබැවින්ම අප මාර්ගෝපදේශයට (අල් කූර්ආනයට) සවන් දුන් කල්හි එය අපි විශ්වාස කළෙමු. කවරෙකු තම පරමාධිපති විශ්වාස කරන්නේ ද ඔහුට අඩු වීමක් ගැන හෝ අසාධාරණයක් සිදු වීම ගැන හෝ බිය නොවෙයි. (14) සැබැවින්ම අප අතර මුස්ලිම්වරුන් ද අප අතර (සත්‍යයෙන්) නොමග ගිය අය ද සිටිති. කවරෙකු අවනත වන්නේ ද ඔවුහු සෘජුමග තෝරා ගත්තෝය. (15) නොමග ගියවුන්, ඔවුහු නිරය සඳහා වූ ඉන්ධන මෙන් පත් වූහ.

(16) ඔවුහු (සෘජු)මගෙහි ස්ථාවරව සිටියේ නම් අධික (වැසි) ජලය ඔවුන් හට අපි සපයන්නෙමු.⁵ (17) (එසේ අප සපයනුයේ) ඔවුන්ව එහි අපි පිරික්සනු පිණිසය. කවරෙකු තම පරමාධිපතිව මෙතෙහි කිරීමෙන් වැළකෙන්නේ ද ඔහුව ඔහු(අල්ලාහ්) වැරයෙන් ඇද දැඩි දඬුවම වෙත ඇතුළු කරන්නේය. (18) සැබැවින්ම මස්ජිදයන්* අල්ලාහ් සතුය. එබැවින් (එහි දී) අල්ලාහ් සමග කිසිවකු නොකැඳවුවු.” (යැයි ද මට වහි* පහළ කරනු ලැබිය’ යැයි පවසවු.) (19) අල්ලාහ්ගේ ගැත්තා(මුහම්මද්*) ඔහුව(අල්ලාහ්ව) අයැදීම පිණිස සිට ගත් විට (එය ඇසීමේ දැඩි ආශාව හේතුවෙන්) එතුමා මත ඔවුහු පොර බදිමින් රොක් වූහ. (20) ‘සැබැවින්ම මා ඇයැදිනුයේ මාගේ පරමාධිපතිවය. ඔහුට කිසිවෙක් ආදේශ නොකරමි’ යනුවෙන් (නබිවරය,) පවසවු. (21) ‘සැබැවින්ම නුඹලාට කිසිදු හානියක් කිරීමේ හෝ යහමග වෙත රැගෙන ඒමේ හැකියාව හෝ මා සතු නොවන්නේය’ යැයි පවසවු. (22) ‘සැබැවින්ම අල්ලාහ්ගෙන් මා බේරා ගැනීමට කිසිවෙකුට නොහැක්කේමය. ඔහුගෙන් තොර මා හට කිසිදු පිළිසරණක් ද ලබා ගත නොහැක්කේමය’ යැයි (නබිවරය,) පවසවු.

5) මෙහිදී ‘ජලය සැපයීම’ යනු ජීවිතයට අවශ්‍ය සියලු ජීවන සම්පත් සැපයීමයි.

إِلَّا بَلَّغَا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَتِهِ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
 أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَلُونَ مَنْ أضعفُ ناصِرًا ۖ وَأَقَلُّ عَدَا ۖ ﴿٢٤﴾
 قُلْ إِنْ أَدْرِيٓ أَقْرَبُٓ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّيٓ أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عِلْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ
 عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ
 خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَتِي رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْطَىٰ كُلُّ
 شَيْءٍ عَدَا ۖ ﴿٢٨﴾

(23) කෙසේ නමුත් (මට කළ හැක්කේ) අල්ලාස්ගෙන් (වූ නියෝගයන්) දැනුම් දීම හා ඔහුගේ දූත මෙහෙවරයන් (ඉටු කිරීම) පමණි. කවරෙකු අල්ලාස්ට හා ඔහුගේ දූතයාට පිටුපාත්තේ ද එවිට සැබැවින්ම ඔහුට නිරා ගින්නය, නිරන්තරයෙන්ම (ඔවුන්) එහි සදාකනිකයින් වෙති. (24) ඔවුනට පොරොන්දු දෙනු ලැබූ දැ(දඬුවම) ඔවුන් දකින තුරු (ප්‍රතික්ෂේපයේ නියැලී සිටිති.) එවිට උපකාර කරන්නන් අතුරින් (උපකාර ලබන්නට) ඉතා දුර්වලයා කවුරුන් දැ'යි ද සංඛ්‍යාවෙන් අඩු කවුරුන් දැ'යි ද ඔවුහු දැන ගනිති. (25) 'නුඹලාට පොරොන්දු දෙනු ලැබූ දැ(දඬුවම) සම්පයෙන් ද? නැතහොත් එය මගේ පරමාධිපති දුරස්ථව තබා ඇත්තේ ද? යන්න මම නොදනිමි' යැයි (නබිවරය,) පවසවු. (26, 27) (ඔහු) ගුප්ත දෑ පිළිබඳව සර්වඥය. එබැවින් ඔහුගේ ගුප්ත දෑ පිළිබඳව රසුල්වරුන්* අතුරින් ඔහු තෝරා ගත් අයට මිස (අන්) කිසිවකුට හෙළිදරව් නොකරන්නේය. සැබැවින්ම ඔහු ඔහුට(එම රසුල්වරයාට*) ඉදිරියෙන් හා පසු පසින් ආරක්ෂකයින් පත් කරන්නේය. (28) ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගේ දූත පණිවිඩයන් (නිසි ලෙස) දන්වා සිටියේ ද යැයි දැන ගැනීම පිණිසය. තවද ඔවුන් අතර ඇති දෑ ඔහු සර්ව ප්‍රකාරයෙන් දන්නේය. තවද ඔහු සෑම දෙයක්ම ගණනය කර දැන ඇත්තේය.

73

سورة المزمل

සුරා අල් මුස්සමිම්

(පොරවා ගත් තැනැත්තා)

73 සූරා අල් මුස්සිම් (පොරවා ගත් තැනැත්තා)

මෙය මක්කී පර්වෂ්ඨයකි. ආයතයන් 20 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يٰۤاَيُّهَا النَّازِمُ ﴿١﴾ قُمْ اَلَيْلٍ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهٗٓ اَوْ اَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا ﴿٣﴾ اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيْلًا ﴿٤﴾ اِنَّا سَنُلْقِيْ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيْلًا ﴿٥﴾ اِنَّ نَاشِئَةَ اَلَيْلٍ هِيَ اَشَدُّ وَطْأًا وَّاَقْوَمُ قِيْلًا ﴿٦﴾ اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيْلًا ﴿٧﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (පොරෝණයකින්) පොරවා ගත් තැනැත්තාණනි,¹ (2) (නැමදුම පිණිස) රාත්‍රියේ නැගිට සිටිවු. (එයින්) ස්වල්පයක් මිස. (3) (එනම්) එයින් අඩකි. නැතහොත් එයින්(එම අඩ කාලයෙන්) ස්වල්පයක් අඩු කර ගනිවු. (4) එසේත් නැතිනම් එයට වඩා (කාලය) අධික කර ගනිවු.² අල් කුර්ආනය නිසි අයුරින් කියවවු. (5) සැබැවින්ම අපි ඉතා බරැති වදනක් ඔබ මත දමන්නෙමු. (6) සැබැවින්ම රාත්‍රියෙහි (නැමදුම සඳහා) අවදි වීම එය සිතට දැඩි පාලනයකි. තවද (පාරායනය කරන) වදන (අවබෝධ කර ගැනීම)ට වඩා උචිතය. (7) සැබැවින්ම නුඹට දහවල් කාලයේ දීර්ඝ කාර්යයන් ඇත්තේය.-

1) මෙයට සිද්ධීන් දෙකක් මුල් වූ බව සඳහන් වේ.

පළමුවැන්න - අල්ලාස්ගේ දුත නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් හිරා නම් ගුහාවෙහි අල්ලාස්ව සිහිපත් කරමින් සිටිය දී පළමු වරට එතුමාණන්ට වහී* නම් දේව පණිවිඩ පහළවන්නට පටන් ගත්තේය. තමන්ට ලැබුණු මෙම අසාමාන්‍යය දේව පණිවිඩය හා එය රැගෙන ආ ජබර්ල්* ﷺ නම් මලක්වරයා* දුටු එතුමාණෝ තිගැස්සි බියෙන් එම ගුහාවෙන් පිටතට පැමිණ වේගයෙන් තම නිවස බලා පිටත්ව ගොස් තම බිරිය වන කදීජා* ﷺ තුමියට පොරෝණයකින් පොරවන්නැයි ඉල්ලා සිටියහ.

දෙවැන්න - මක්කාවාසිහු නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට 'මිත්‍රත්වය වෙන් කරන හුනියම් කරුවෙකු'යි වෝදනා කළේය. එය ඇසූ එතුමාණෝ දුකට පත්ව පොරෝණයකින් පොරවා ගෙන සිටියහ. මෙම අවස්ථාවන්හි එසේ පොරවා ගෙන සිටි එතුමාණන්ට 'පොරවා ගෙන සිටින්නාණනි' යනුවෙන් අල්ලාස් ඉතා ආදරයෙන් ආමන්ත්‍රණය කොට පහත සඳහන් කරුණු විස්තර කළේය.

2) රාත්‍රියෙන් අඩක් යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ රාත්‍රියේ අවසන් භාගය යන්නයි. 'ඉන් ස්වල්පයක් අඩු කර ගනු' යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ රාත්‍රියේ අවසන් භාගයෙන් අඩක ප්‍රමාණයක් යන්නය. 'එයට වඩා අධික කර ගනු' යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ අවසන් භාගයෙන් අඩකට වඩා අධික කර ගනු යන්නය. මෙය රාත්‍රි සලාතය* අදහස් කරයි. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් තම හැකියාවට අනුව මෙම කාල ප්‍රභේදයන්හි සලාතය නිරත වන මෙන් අල්ලාස් නියෝග කළේය. එතුමාණන් ද එහි අඛණ්ඩව නිරත වූහ. එය සාමාන්‍ය මුස්ලිම්වරුන්ට අනිවාර්ය දෙයක් නොවන්නේය.

وَادْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
 وَكِيلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي
 النَّعْمَةِ وَمَهْلُهمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِييًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا
 أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيِبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
 إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
 فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾
 السَّاءُ مُنْفِطِرٌ بِهِ ۗ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ

සූරා 73

- (8) නුඹගේ පරමාධිකිගේ නාමය මෙතෙහි කරවු. තවද (අවංක) බැතිමත්භාවයෙන් ඔහු වෙතම බිය භක්තිමත් වවු. (9) (ඔහු) නැගෙනහිරෙහි හා බටහිරෙහි හිමිකරු ය. ඔහු හැර (නැමදුමට) වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. එබැවින් ඔහුවම භාරකරුවකු වශයෙන් ගනිවු. (10) (ප්‍රතික්ෂේප කළ) ඔවුන් පවසන දෑ පිළිබඳව නුඹ ඉවසිලිමත් වවු. අලංකාර වෙන්වීමකින් නුඹ ඔවුන්ගෙන් වෙන් වී සිටිවු. (11) (නබිවරය,) සම්පත් හිමි අසත්‍යය කළවුන් සමග (ඔවුන් පිළිබඳව කටයුතු කිරීම සඳහා) මා අත හැර දමවු. ඔවුනට සුළු අවකාශයක් ලබා දෙවු. (12) සැබැවින්ම (ඔවුන් සඳහා) විලංගු ද නිරය ද අප සතුව ඇත. (13) තවද (නිරයෙහි) උගුර හිර කරන ආහාර ද වේදනීය දඬුවම ද (අප සතුව ඇත.) (14) පොළොව හා කඳු කම්පනය වන දිනයෙහි කඳු හැලෙන්නා වූ වැලි ගොඩ වල් බවට පත් වන්නේය.

(15) සැබැවින්ම අපි **ගිර්අවුන්*** වෙත **රසූල්වරයෙකු*** යැවූ අයුරින්ම නුඹලා පිළිබඳව සාක්ෂි දරන **රසූල්වරයෙකු** නුඹලා වෙත ද යැව්වෙමු. (16) නමුත් **ගිර්අවුන්** එම **රසූල්වරයාට** පිටුපෑවේය. එබැවින් අපි ඔහුව දැඩි ග්‍රහණයකින් ග්‍රහණය කළෙමු. (17) නුඹලා ප්‍රතික්ෂේප කළේ නම් දරුවන්ගේ කෙස් (මහල්ලන්ගේ මෙන්) පැහැ ගන්වන (විනිශ්චය) දිනයෙහි නුඹලා ආරක්ෂා වනුයේ කෙසේ ද? (18) එ(දිනයෙහි) අහස පැළී යන්නේය. ඔහු(අල්ලාන්)ගේ ප්‍රතිඥාව (ස්ථිර වශයෙන්ම) සිදුවන්නකි. (19) සැබැවින්ම මෙය උපදෙසකි. කවරෙකු අහිමන කරන්නේ ද ඔහු තම පරමාධිපති වෙත වූ මාවන ගනින්නවා!

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ
 وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ
 الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ
 اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَقَرِّضُوا لِلَّهِ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تَقَدَّمُوا لِنَفْسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ
 خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

(20) සැබැවින්ම නුඹ ද නුඹ සමග සිටින්නන් අතුරින් පිරිසක් ද (විටක) රාත්‍රියෙන් තුනෙන් දෙකකට වඩා අඩුවෙන් හෝ (විටක) ඉන් අඩක හෝ (විටක) ඉන් තුනෙන් එකක හෝ (රාත්‍රියේ නැමදුම සඳහා) නැගිට සිටින බව සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපති දන්නේය. තවද අල්ලාහ් රාත්‍රිය හා දහවල නිර්ණය කරන්නේය. නුඹලාට එය (අඛණ්ඩව) ගණනය කළ නොහැක්කේම යැයි ඔහු දැන සිටියේය. එබැවින් නුඹලා වෙනුවෙන් ඔහු පශ්චාත්තාපය පිළිගත්තේය. එබැවින් අල් කුර්ආනයෙන් (නුඹලාට හැකි) පහසු දෑ කියවවු. නුඹලා අතර රෝගීන් සිටිය හැකි බව ද තවත් සමහරෙකු අල්ලාහ්ගේ වරප්‍රසාදයන් සොයමින් මහ පොළොවේ සැරිසරමින් සිටිය හැකි බව ද තවත් සමහරෙකු අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ සටන් කරමින් සිටිය හැකි බව ද ඔහු(අල්ලාහ්) දැන සිටියේය. එබැවින් නුඹලා එයින් (අල් කුර්ආනයෙන් නුඹලාට හැකි) පහසු දෑ කියවවු. සලාතය* ස්ථාපිත කරවු. තවද zසකාතය* පිරිනමවු. අල්ලාහ්ට අලංකාරවත් ණයක් ලබා දෙවු.³ යහ දැයින් නුඹලා වෙනුවෙන් පෙරටු කළ දෑ අල්ලාහ් අබියස එය යහපතක් ලෙස ද ප්‍රතිඵලයෙන් අති මහඟු ලෙස ද නුඹලා ලබා ගන්නේය. තවද නුඹලා අල්ලාහ්ගෙන් සමාව ඇයැද සිටිවු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලීය පරම කරුණාහරිතය.

3) 'අල්ලාහ්ට අලංකාර ණයක් ලබා දෙවු' යනු අල්ලාහ් වෙනුවෙන් කිසිදු පැකිළීමකින් තොරව වියදම් කිරීම යන්නයි. පොදුවේ ණය යනුවෙන් අදහස් කෙරෙනුයේ ණයක් වශයෙන් යමක් ලබා ගත්තේ නැවත ලබා දීම ඔහු කෙරෙහි පැවරෙන වගකීමක් ලෙසිනි. එබැවින් අප අල්ලාහ් වෙනුවෙන් පිරිනමන දානමානයන් ණයක් වශයෙන් භාරගෙන මතු ලොව එය සම්පූර්ණයෙන්ම නැවත ලැබෙන අතර ඊට අමතරව ද වරප්‍රසාදයන් අධික ලෙස ලැබෙනු ඇත.

74

سورة المدثر

සුරා අල් මද්දස්සිර්

(පොරවා ගත් තැනැත්තා)

74 සූරා අල් මුද්දස්සිර් (පොරවා ගත් තැනැත්තා)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 56 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

يٰۤاَيُّهَا النَّدٰۤى ﴿٢﴾ قُمْ فَاَنْذِرْ ﴿٣﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٤﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٥﴾ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٦﴾

وَلَا تَبْنُنْ تَسْتَكْبِرُ ﴿٧﴾ وَرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٨﴾ فَاِذَا نَقَرْتُمْ فِي النَّاقُوْرِ ﴿٩﴾ فَذٰلِكَ يَوْمَ مِيْذِ يَوْمِ

عَسِيْرٍ ﴿١٠﴾ عَلٰى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرُ يٰسِيْرٍ ﴿١١﴾ ذُرِّيْ وَاَمِنْ خَلَقْتُمْ وَحِيْدًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْتُمْ لَهٗ

مَا لَا مَبْدُوْدًا ﴿١٣﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (තැනි ගත් තත්ත්වයේ වස්ත්‍රයකින්) පොරවා ගත් තැනැත්තාණනි,¹ (2) නුඹ නැගිටිවු. තවද අවවාද කරවු. (3) තවද නුඹගේ පරමාධිපතිගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය ප්‍රකාශ කරවු. (4) තවද නුඹගේ වස්ත්‍රයන් පවිත්‍ර කරවු.² (5) තවද අභික්ෂිත දැයින් වැළකී සිටිවු.³ (6) තවද අධිකව (ප්‍රතිඋපකාර) ලබා ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් (පමණක් කිසිවෙකුට) උපකාර නොකරවු. (7) තවද නුඹගේ පරමාධිපති වෙනුවෙන් ඉවසිලිමත් වවු.⁴ (8) එබැවින් භොරණුවෙන් පිඹිනු ලබන විට (9) එදින එය අසිරු දිනයකි. (10) (එය) ප්‍රතික්ෂේපකයින්හට පහසු නොවන්නකි. (11) (නබිවරය,) තනිකඩයෙකු ලෙස මා මැවූ කෙනා සමග (කටයුතු කිරීම සඳහා) මා අත හැර දමවු.⁵ (12) තවද ව්‍යාජ්‍ය වන සම්පත ඔහුට මම ඇති කළෙමි.-

1) අල් කුර්ආන් 73:1 වැනි ආයතයට* අදාළ පාද සටහන බලන්න.

2) මින් අදහස් වන්නේ කායික හා මානසික පවිත්‍රතාව පිළිබඳවයි.

3) 'අභික්ෂිත දැ' යන අදහස ගෙන දෙන අරාබි පදය අර් රුජාස් වේ. රුජාස් යන භාෂාමය අදහස බාහිර අපවිත්‍ර දැයින් පිවිතුරු වීමය. නමුත් බොහෝ විවරණකරුවන්ගේ අදහස වනුයේ අභ්‍යන්තරයේ සිදු වන විත්ත පාර්ශුද්ධිය පිළිබඳව යන්නයි. එනම් බහු දේව වන්දනාවෙන් හා පිළිම වන්දනාවෙන් තම සිත දුරස් කර වැළකී සිටින මෙන්ය.

4) මෙය අල් කුර්ආනයේ දෙවනුව පහළ වූ ආයතයන්ය*. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ මුල් කාලයේ මිට්‍රා දෘෂ්ටිකයින් විසින් සිදු කරන ලද බොහෝ හිංසාවන්ට එතුමාණෝ ලක් වූහ. එකල ආත්මාරක්ෂාවට පවා ප්‍රතිප්‍රහාර එල්ල කිරීම තහනම්ව පැවතිණි. එබැවින් අල්ලාස් වෙනුවෙන් ඉවසිලිමත්ව සිටින්නැ'යි මෙම ආයතය පවසා සිටියි.

5) 11-26 දක්වා වූ වැනි වලිද් ඉබ්නු මුහිරා සම්බන්ධයෙන් පහළ වූවකි. ඔහු මක්කාවේ විසූ ප්‍රකට ධනවතෙකි. ආරම්භයේ ඔහු කිසිදු ඥාතියෙකු හෝ සම්පතක් හෝ නොතිබූ තනිකඩ පුද්ගලයෙක් විය. පසුව අල්ලාස්ගේ ආශීර්වාදය තුළින් ඔහුට අසමසම දරු සම්පත හා ධන සම්පත පිරිනමන ලදී. එබැවින් මක්කා වැසියන් ඔහුට 'වහීද්' (අසමසම පුද්ගලයෙකු) යැයි හැඳින් වූහ. පරිවර්තනයේ වහීද් යන වචනය තනිව යනුවෙන් දී ඇතැත් එය අසමසම යන අදහස ද ගෙන දෙන්නේය.

وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَ مَهَّدَتْ لَهُ تَبْهِيْدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيْدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ
 لِأَيْتِنَا عَنِيْدًا ﴿١٦﴾ سَأَرْهُقُهُ صُعُوْدًا ﴿١٧﴾ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَكُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ
 كُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَكَالَ إِنَّ
 هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأَصْلِيْهِ سَقَرٌ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَذْرُكَ مَا
 سَقَرٌ ﴿٢٧﴾ لَا تُجْعَى وَلَا تَدْرُ ﴿٢٨﴾ لَوَاحِةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾

- (13) තවද (ඔහු) ඉදිරියේ සිටින පිරිමි දරුවන් ද (ඔහුට මම ඇති කළෙමි.) (14) තවද ඔහු සඳහා (බලය හා ගෞරවය ඇතුළු සියලු දෑ)දැඩි ලෙස ව්‍යාජ්‍ය කළෙමි. (15) ඉන් පසුව ද මා ඔහුට තවත් අධික කළ යුතු යැයි ඔහු ආශා කරයි. (16) කෙදිනකවත් නැත. සැබැවින්ම ඔහු අපගේ වදන් පිළිබඳව (ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙහි) දැඩි හිතුවක්කාරයෙක් විය. (17) සඳහාද කන්ද තරණය කරන්නට මම බල කරන්නෙමි.⁶ (18) සැබැවින්ම ඔහු කල්පනා කළේය. තවද (ව්‍යාජ අනුමානයක්) සැලසුම් කළේය.⁷ (19) එහෙයින් (තම ව්‍යාජ අනුමානය) කෙසේ සැලසුම් කළේ ද ඒ අයුරින්ම ඔහුට මරණය අත්වේවා! (20) නැවතත්, (තම ව්‍යාජ අනුමානය) කෙසේ සැලසුම් කළේ ද ඒ අයුරින්ම ඔහුට මරණය අත්වේවා! (21) පසුව ඔහු (ඔහු අවට අය දෙස) බැලුවේය (22) අනතුරුව ඔහුගේ මුහුණ රැළී ගැසී දුර්මුඛ විය. (23) පසුව ඔහු (සත්‍ය විශ්වාසය) පිටුපා උඩඟු වූයේය. (24) එබැවින් මෙසේ කිය. 'මෙය බලපෑම් ඇති කරන හූනියමක් මිස නැත. (25) තවද මෙය මිනිස් වදනක් මිස (වෙනකක්) නොවේ.'

(26) මා ඔහුව සකර් නම් නිරයට ඇතුළු කර(දවාල)න්නෙමි. (27) සකර් යනු කුමක්දැයි නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (28) එය (කිසිවෙක්) ඉතිරි නොකරන්නේය. තවද (කිසිවෙක්) අත හැර නොදමන්නේය. (29) එය හම පුලුස්සා දමන්නකි. (30) ඒ මත (මලක්වරුන්*) දහනව දෙනෙකු සිටිති.-

6) 'සඳහාද' යනු නිරයේ ඇති දැඩි උෂ්ණත්වයෙන් යුත් ගල් කන්දකි.

7) 18 සිට 25 දක්වා වූ ආයත් වල පසුබිම පහත සඳහන් පරිදිය. නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාගේ ඒක දේව ප්‍රචාරය හේතුවෙන් මක්කා වාසිහු වැල නොකැඩී ඉස්ලාමය වැලඳ ගත්හ. එබැවින් හජ් උත්සව සමයේ මක්කාවට පැමිණෙන විදේශකයින් පවා මෙතුමාගේ දේශනාවට සවන් දී ඉස්ලාමය වැලඳ ගනු ඇතැයි යන බිය මක්කා ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතර හට ගැනිණ. මේ ගැන සාකච්ඡා කිරීම සඳහා ඔවුහු රහසිගතව රැස්වූහ. එහි දී විවිධ යෝජනා ඉදිරිපත් කරන ලදී. ඒ අතුරින් වලිද් ඉබ්නු මුරීරා නැමැත්තා නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ පවිත්‍රභාවය අවබෝධ කර ගෙන සිටිය ද මෙසේ ප්‍රකාශ කර සිටිය. 'ඉස්ලාමය පිළිගත් අය පැරණි ආගම පිළිපදින්නා වූ ශෝකීන්ගෙන් වෙන්ව යති. එහෙයින් මෙම ක්‍රියාව හූනියම්කරුවෙකුගේ ක්‍රියාවට සමානය. එහෙයින් මොහු හූනියම්කරුවෙකු යැයි අප සියල්ල ඒකමතිකව පවසන්නේ නම් මොහුගේ දේශනාවන් ව්‍යර්ථ කළ හැකිය යන එකඟතාවට පැමිණියේය. අල්ලාහ් මෙම අදහස ඉදිරිපත් කළ වලිද් ඉබ්නු මුරීරාගේ හැසිරීම ඉදිරිපත් කරමින් ඔහුට ශාප කළේය.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۖ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۚ
 لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
 مَثَلًا ۚ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۗ وَمَا
 هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَالْقَبْرِ ﴿٣٢﴾ وَالنَّيْلِ إِذَا أُدْبِرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾
 إِنَّهَا لِأَحَدٌ مِنَ الْأَكْبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَّقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾

-**(31) මලක්වරුන්*** මිස (අන් කිසිවෙකු) නිරයේ භාරකරුවන් ලෙස අපි පත් නොකළෙමු. තවද ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාව පිරික්සුමක් ලෙස මිස අපි ඇති නොකළෙමු.⁸ ධර්ම පුස්තකය පිරිනමනු ලැබුවන් (අල් කුර්ආනය පිළිබඳව) විශ්වාසයෙහි ස්ථිර වීම පිණිස ද⁹ විශ්වාස කළවුන් විශ්වාසය වර්ධනය කරනු පිණිස ද ධර්ම පුස්තකය පිරිනමනු ලැබුවන් හා විශ්වාසවන්තයින් (ඒ පිළිබඳව) සැක නොසිතීම පිණිස ද කවරෙකුගේ සිතෙහි රෝග ඇත්තේ ද ඔවුන් හා ප්‍රතික්ෂේපකයින් 'මෙමගින් උපමාවක් වශයෙන් (ගෙන හැර පෑමෙන්) **අල්ලාහ්** අපේක්ෂා කළේ කුමක්දැ? යි පැවසීම පිණිස ද (මෙලෙස අපි කළෙමු.) මෙලෙසය **අල්ලාහ්** තමන් අභිමත කරන අය නොමග යන්නට ඉඩ හරිනුයේ. තවද තමන් අභිමත කරන අයට යහමග සොයාගන්නට ඉඩ සලස්වනුයේ. නුඹගේ පරමාධිපතිගේ සේනාවන් ඔහු හැර (අන් කිසිවෙකු) නොදනිති. මෙය මිනිසුනට මෙතෙහි කිරීමක් මිස නැත.

(32) ඇත්තෙන්ම සඳ මත දිවුරමින්. **(33)** තවද රාත්‍රිය පසු පසට යන විට එය මත දිවුරමින්. **(34)** උදෑසන කහ පැහැ ගන්වන විට එය මත දිවුරමින්. **(35)** සැබැවින්ම එය(සකර් නම් නිරය) මහා විශාල දැයින් එකක් වන්නේය. **(36)** (එය)මිනිස් වර්ගයාට අවවාදයකි. **(37)** නුඹලා අකුරින් කවරෙකු අභිමත කරන්නේ ද ඔහු (යහ ක්‍රියාවන්හි) පෙරමුණ ගත හැක. නැතහොත් (එය ප්‍රතික්ෂේප කර) පසු බැසිය හැක.-

8) මෙම **ආයතය*** එක්තරා අයුරකින් දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට වූ අභියෝගයකි. ඔවුන් අතර සිට **අබුල් අසද්** නමැත්තා තමන්ගේ කායික බලය පෙන්වීම පිණිස 19 දෙනෙකු වුව ද මට මැඩ පැවැත්විය හැකි යැයි පවසා සිටිය. එම ප්‍රකාශයට පිරික්සුමක් වශයෙන් මෙම **ආයතය** පිහිටා ඇත.

9) **අල් කුර්ආනය**ට පෙර පහළ වූ **තව්රාකයෙහි***(Thorah) පවා දහ නව දෙනෙකු පිළිබඳව මේ අයුරින්ම සඳහන් වී තිබිණ. එහෙයින් ඉස්ලාමය පිළිබඳ විශ්වාසය වඩාත් තහවුරු කර ගැනීමට මෙම **ආයතය** ඔවුනට රුකුලක් විය.

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّتِ تَيْسَاءُ لُؤْنٍ ﴿٤٠﴾
 عَنِ الْجُرْمِيْنَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُبْتَلِيْنَ ﴿٤٣﴾ وَ لَمْ نَكُ
 نَطْعُمُ الْمُسْكِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَ كُنَّا نَحْوُ مَعِ الْخَاطِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَ كُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٤٦﴾
 حَتَّى آتَانَا الْيَقِيْنَ ﴿٤٧﴾ فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّفِيْعِيْنَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ
 مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُرٌّ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَأَتْ مِنْ قُسُورَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ
 مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَّةً ﴿٥٢﴾

-(38) සෑම ආත්මයක්ම තමන් උපයා ගත් දේවල් සඳහා (නිරයෙහි) රඳවා ගනු ලැබේ. (39) (එනමුත්) දකුණු පස සගයින්¹⁰ හැරය. (40, 41) වැරදිකරුවන් පිළිබඳව ඔවුහු(දකුණු පස සගයෝ) විමසා ගනිමින් ස්වර්ගයන්හි වෙති. (42) (එනම්) සකර්හි නුඹලාව ඇද දැමුවේ කුමක් ද? (43) (එයට) ‘අප සලාතය* ස්ථාපිත කරන්නන් අතුරින් නොවීම’ යැයි ඔවුහු පවසති. (44) ‘තවද අපි දිළින්දන්ට ආහාර සපයන්නන් නොවීම. (45) තවද අපි (සත්‍යයට විරුද්ධ ක්‍රියාවන්හි) ගිලී සිටි අය සමග ගිලෙමින් සිටියෙමු. (46) තවද අපි විනිශ්චය දිනය පිළිබඳව අසත්‍ය කරමින් සිටියෙමු. (47) (මරණය නම්) නිශ්චිත දෑ අප වෙත පැමිණෙන තුරු’ (මෙලෙසම අපි සිටියෙමු පවසති.) (48) එබැවින් (ඔවුන්)වෙනුවෙන් ඇයැදී සිටින්නන්ගේ¹¹ ඇයැදීම ඔවුන්ට (කිසිදු) ප්‍රයෝජනයක් නොවන්නේය. (49) උපදෙස පිටුපාන්නන් වීමට ඔවුන්ට කුමක් සිදු වීද? (50, 51) (ඔවුන්) සිංහයාගෙන් (බේරී) පලා දුවන කැලෑ බුරුවන් මෙහි. (52) නමුත් ඔවුන් අතුරින් සෑම කෙනෙකුම තමන්හට දිගු හරිනු ලැබූ (දිව්‍යමය) ලේඛනයන් පිරිනමනු ලැබිය යුතු යැයි අපේක්ෂා කරති.-

10) ‘දකුණු පස සගයින්’ යනු තම ක්‍රියා ලේඛනය දකුණු අතට පිරිනමනු ලැබූ අයයි. (අල් කුර්ආන් 68:19 සිට බලන්න)

11) විනිශ්චය දිනයේ තව කෙනෙකු වෙනුවෙන් ඇයැදී සිටින්නන් යනු මලක්වරුන්*, නබිවරුන්* හා දැහැමියන් යන්නයි.

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذُكُرُونَ
 إِلَّا أَنْ يُشَاءَ اللَّهُ ۗ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْغُفْرَةِ ﴿٥٦﴾

-(53) එසේ (ඔවුන් සිතන පරිදි) නොව. නමුත් ඔවුහු මතුලොව පිළිබඳව බිය නොවෙති. (54) ඇත්තෙන්ම, මෙය උපදෙසකි. (55) කවරෙකු අභිමත කරන්නේ ද ඔහු එය මෙතෙහි කර(උපදෙස් ලබ)න්නවා! (56) (නමුත්) අල්ලාහ් අභිමත කරන්නේ නම් මිස ඔවුහු මෙතෙහි නොකරති. ඔහු(අල්ලාහ්)ය බිය භක්තිය(පෑම)ට සුදුසුසා තවද සමාව(දීම)ට හිමිය.

75

سورة القيامة

සුරා අල් කියාමා

(මළුන් නැගිටු වීම)

75 සූරා අල් කියාමා (මළුවන් නැගිටු වීම)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 40 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَا اُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیٰمَةِ ﴿١﴾ وَلَا اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللّٰوٰمَةِ ﴿٢﴾ اَیْحَسِبُ الْاِنْسَانُ اَلَنْ نُّجْعَلَ
عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلٰی قَدَرِیْنِ عَلٰی اَنْ تُسَوِّیَ بَنٰنَهُ ﴿٤﴾ بَلٰی یُرِیْدُ الْاِنْسَانُ لَیْفُجِّرَ اَمَامَهُ ﴿٥﴾
یَسْئَلُ اَیَّانَ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ ﴿٦﴾ فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُبِعَ الشَّمْسُ وَ
الْقَمَرُ ﴿٩﴾ یَقُوْلُ الْاِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ اَیْنَ الْبَغْرِ ﴿١٠﴾ کَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ اِلٰی رَبِّكَ یَوْمَئِذٍ
الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ یُنَبِّئُ الْاِنْسَانَ یَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاٰخِرُ ﴿١٣﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (මළුවන්) නැගිටුවන දිනය මත මම දිවුරමි. (2) (එම දිනය සත්‍යයක් යැයි) අධික ලෙස (තමන්ටම) අවලාද කර ගන්නා ආත්මාව මත මම දිවුරමි. (3) මිනිසා (මරණයෙන් පසු) තම අස්ථි නැවත කිසිවිටක අපි එක්දස් නොකරන්නෙමු යැයි සිතන්නේ ද? (4) එසේ නොව ඔහුගේ ඇඟිලි තුඩු (පවා මනා ලෙස) අප (නැවත) සැකසීමට ශක්තිය ඇත්තෝ වෙමු.¹ (5) නමුත් මිනිසා ඔහු ඉදිරි(අනාගත)යේ දී වැරදි කිරීමට අපේක්ෂා කරයි. (6) (මළුවන්) නැගිටුවනු ලබන දිනය කවදා දැයි (සමච්චලයෙන් යුතුව) ඔහු විමසයි. (7) එබැවින් බැල්ම තැති ගන්නා විට (8) තවද වන්දයා අඳුරු වී යන විට (9) තවද සූර්යයා හා වන්දයා එක් කරනු ලැබූ විට (10) 'පලා යා හැකි ස්ථානයක් කොහේ ඇත් දැ?'යි එදින මිනිසා විමසයි. (11) එසේ නොව (එහි) මිඳෙන්නට කිසිදු ස්ථානයක් නොවන්නේය. (12) එදින ස්ථිර වූ නවාතැන නුඹගේ පරමාධිපති වෙතය. (13) එදින මිනිසාට ඔහු පෙරටු කළ දෑ හා පසු කළ දෑ (හැර දමා ආ දෑ) පිළිබඳව දැනුම් දෙනු ලබන්නේය.-

1) ඇඟිලි තුඩුහි රේඛාවන් මිනිසාගෙන් මිනිසාට වෙනස්ය. ඇතැම් විට ඇතැම් ශරීර අවයවයන් සමානව පැවතුණ ද ඇඟිලි තුඩු රේඛාවන් එසේ නොවන්නේය. මළුවන් නැගිටුවනු ලබන දිනයේ ඇඟිලි තුඩු පවා මනා ලෙස එලෙසින්ම නැවත සැකසනු ඇතැයි අදහස් කරන මෙම ආයතය මිනිසාගේ අනන්‍යතාව ආරක්ෂා කරමින් සෑම මිනිසෙකුට ඔවුනොවුන්ගේ සැබෑ නිර්මාණයෙන් අවදි කිරීමට තරම් අල්ලාහ් බලවත්ය. මෙවැනි නූතන විද්‍යාත්මක කරුණක් වර්ෂ 1400 කට පෙර පැවසිය හැක්කේ එය නිර්මාණය කළ සර්ව බලධාරියාට පමණි.

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلَّمْنَاهُ صَوْتًا لَّتِ عَلَيْنَا بَيِّنَاتٌ ﴿١٥﴾
 بِمِثْلِ مَا جَعَلْنَا وَ قُرْآنَهُ ﴿١٦﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيِّنَاتَهُ ﴿١٨﴾
 كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿١٩﴾ وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢٠﴾ وَجُودًا يَوْمَئِذٍ نَاصِرَةٌ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ
 رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٢﴾ وَجُودًا يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٣﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٤﴾ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ
 التَّرَاقِيَ ﴿٢٥﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٦﴾

(14, 15) නමුත් මිනිසා තම නිදහසට කරුණු (පැහැදිලිව) ඉදිරිපත් කළ ද ඔහු ඔහුටම එරෙහිව සාක්ෂියක් වන්නේය.

(16) (නබිවරය,) එය(අල් කුර්ආනය) ඉක්මන් (කර ධාරණය) කිරීම පිණිස නුඹගේ දිව මේ සඳහා නොසොලවවු.² (17) සැබැවින්ම එය (සිතෙහි එක්රැස් කර) තැන්පත් කිරීම ද එය පාරායනා කරවීම ද අප කෙරෙහි (වූ වගකීමක්) වන්නේය. (18) එබැවින් එය අප පාරායනා කළ විට එම පාරායනය නුඹ අනුගමනය කරවු. (19) පසුව සැබැවින්ම එය පැහැදිලි කිරීම ද අප කෙරෙහි (වූ වගකීමක්) වන්නේය.

(20) (කියාමත් දිනයේ නැගිටුවනු ලැබීම පදනම් රහිත දෙයක් බව නුඹලා සිතන පරිදි)නොව නමුත් නුඹලා මෙලොව ජීවිතය ප්‍රිය කරන්නෙහුය. (21) තවද නුඹලා මතු ලොව නොසලකා හරින්නෙහුය. (22, 23) එදින (ඇතැම්) මුහුණු තම පරමාධිපති දෙස බලමින් දිස්තියෙන් පවතී. (24) එදින තවත් (ඇතැම්) මුහුණු (ශෝකයෙන්) කළු මැල වී පවතී. (25) (මන්දයන්) කොන්ද බිඳ දමන දරුණු විපත්තිය ඒවාට සිදුවනු ඇතැයි ස්ථිර ලෙස විශ්වාස කරන බැවිනි. (26) (මෙලොව ජීවිතය සදාතනික යැයි තමන් සිතන පරිදි) නොව, ප්‍රාණය උගුරු දණ්ඩට ළඟා වූ විට (27) (සුවය පතා) මතුරන්නා කවරෙකු දැයි විමසනු ලැබූ විට,³ -

2) ජබරිල්* ﷺ තුමාණන් අල් කුර්ආනයෙන් කොටසක් ගෙනැවිත් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ඉදිරියේ ගෙන හැර පෑ විට තමන්ට අමතක වී යනු ඇතැයි යන බියෙන් ජබරිල් ﷺ තුමාණෝ කියූ පරිදිම එතුමා පවසන්නට පටන් ගත්හ. මෙසේ කළ හේතුවෙන් එතුමාණන්ට එහි අසිරුකම හා දුෂ්කරතාව වැඩි විය. එබැවින් අල්ලාෆ් 17-19 දක්වා වූ ආයතයන් වලින් එය පාරායනය කරවීම ද එය තම මතකයේ තැබීම ද එය විග්‍රහ කිරීම ද අල්ලාෆ්ගේ වගකීමක් යැයි පවසා එතුමාණන්ව සනසා ඇත.

3) කිසියම් පුද්ගලයෙකු මරණාසන්න මොහොතේ සිටිය දී ඔහුගේ ඥාතීන් හා මිතුරන් මන්ත්‍රකරුවෙකු ලවා මතුරන්නට සැලැස්වීම එකල අරාබිවරුන්ගේ සිරිතක් විය. එමගින් ඔහුට ප්‍රාණාත්මකව ලැබෙනු ඇතැයි ඔවුහු සිතූහ. නමුත් එසේ මතුරන්නෙකු සිටිය ද කිසිදු ප්‍රමාදයකින් තොරව එම ප්‍රාණය ගන්නා බව මෙයින් අල්ලාෆ් අවධාරණය කරයි.

وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالتَّتَمَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا
 صَدَقَ وَلَا صَلَّى ﴿٣١﴾ وَ لَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى ﴿٣٣﴾ أَوْلَى لَكَ
 فَأَوْلَى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً
 مِنْ مَنِيٍّ يُُمْتَسَى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَ
 الْأُنثَى ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى ﴿٤٠﴾

-(28) සැබැවින්ම එයමය (මෙලොවින්) වෙන්වීම යැයි ඔහු ස්ථීර කර ගත්තේය.
 (29) කෙණ්ඩිය කෙණ්ඩියත් සමග පැටලෙනු ඇත.⁴ (30) එදිනය නුඹගේ
 පරමාධිපති වෙත (නුඹලා) ඇදගෙන යනු ලබනුයේ.

(31) තවද ඔහු සත්‍යය පිළිගත්තේ ද නැත. සලාතය* ඉටු කළේ ද නැත.
 (32) එනමුත් ඔහු (අල් කුර්ආනය) අසත්‍යය කළේය. පිටුපැවේය. (33) ඉන් පසුව
 ඔහු තම පවුල දෙසට ගර්වයෙන් යුතුව ගියේය. (34) නුඹට විනාශයය. නැවත
 (නුඹට) විනාශයමය. (35) ඉන් පසුව ද නුඹට විනාශයය. නැවත (නුඹට)
 විනාශයමය. (36) මිනිසා (කිසිදු විනිශ්චයකින් තොරව) ඔහුව නිකරුණේ අතහරිනු
 ලබන්නේ යැයි සිතන්නේ ද? (37) ඔහු (ගර්භාෂය තුළට) හලන ලද ශුක්‍රාණු බිඳක්
 ලෙස නොසිටියේ ද? (38) පසුව ඔහු (ගර්භාෂයේ එල්ලී ඇති) ලේ කැටියක් මෙන්
 සිටියේ ය. පසුව (අල්ලාන් ඔහුව) මවා (අංග සම්පූර්ණව) සැකසුවේය. (39) පසුව
 ඔහුගෙන් පුරුෂ හා ස්ත්‍රී යුගලය ඇති කළේය. (40) මරණයට පත් වූවන්ට ප්‍රාණය
 දීමට (සැලසුම් සහගත ව මැවූ අල්ලාන් වන) මොහු ශක්තිය ඇත්තෙකු
 නොවෙන්නේ ද?

4) 'කෙණ්ඩිය කෙණ්ඩියත් සමග පැටලෙනු ඇත' යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ මිනිසාගේ
 මරණාසන්න මොහොතේ ඇති වන භයානක අවස්ථාවයි.

76

سورة الدّهر

සුරා අද් දහ්ර්

(කාලය)

76 සූරා අද් දහර් (කාලය)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 31 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
 تُفَّافَةٍ أَمْشَاجٍ ۚ تَبَتَّلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَبِيْعًا بَصِيْرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيْلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا
 كَفُوْرًا ﴿٣﴾ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِيْنَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَوَسَعِيْرًا ﴿٤﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُوْنَ مِنْ
 كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُوْرًا ﴿٥﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا تَفْجِيْرًا ﴿٦﴾ يُوفُوْنَ
 بِالذِّكْرِ وَيَخَافُوْنَ يَوْمَ مَا كَانَ شَرًّا مُّسْتَطِيْرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُوْنَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِيْنَا وَ
 يَتِيْمًا وَآسِيْرًا ﴿٨﴾ إِنَّا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَوَلَا شُكُوْرًا ﴿٩﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාෂ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) සදහන් කරනු ලබන (තරමට වටිනා) දෙයක් ලෙස මිනිසා නොසිටි කාල පරිච්ඡේදයක් ඔහුට (නො)පැමිණියේ ද? (2) සැබැවින්ම අපි මිනිසාව පිරික්සීම සදහා (ස්ත්‍රී පුරුෂ) මිශ්‍රිත ඉන්ද්‍රියයන් මැවූවෙමු. පසුව අපි ඔහුට ශ්‍රවණය ද දෘෂ්ටිය ද ඇති කළෙමු. (3) සැබැවින්ම ඔහුට අපි මග පෙන්වූයෙමු. (ඔහු) කෘතවේදියෙකු ව හෝ ගුණමකු වෙකු ව හෝ විය හැක. (4) සැබැවින්ම අපි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට දම්වැල් ද ගෙල විලංගු ද ඇවිලෙන (නිරා) ගින්න ද සූදානම් කර ඇත්තෙමු. (5) සැබැවින්ම සැදැහැමියන් ගුරුලේත්තුවෙන් පානය කරති. එහි මිශ්‍රණය කාහුරයෙන් වේ. (6) (එය) උල්පතකි. අල්ලාෂ්ගේ ගැත්තන් එයින් පානය කරති. ඔවුහු එය (තමන් කැමති ස්ථානයකින්) පිරි උතුරන්නට සලස්වති.¹ (7) ඔවුහු (කවරහු ද යත් මෙලොවෙහි) භාරයන් ඉටු කරන්නෝය. තවද නපුර ව්‍යාප්ත වන්නා වූ දිනයකට ඔවුහු බිය වන්නෝය. (8) ඔවුහු ආහාරය කෙරෙහි ප්‍රිය මනාපයක් තිබුණ ද (අල්ලාෂ් කෙරෙහි වූ ආදරය හේතුවෙන්) දුගියාට ද අනාථයාට ද සිරකරුවාට ද ඒවා සපයන්නෝය. (9) "අප නුඹලාට ආහාර සපයනුයේ අල්ලාෂ්ගේ මුහුණ(තෘප්තිය) වෙනුවෙන්ම ය. නුඹලාගෙන් කිසිදු ප්‍රතිලාභයක් හෝ කිසිදු කෘතඥතාවක් හෝ අපේක්ෂා නොකරන්නෙමු.-

1) මෙය ස්වර්ග වැසියන්ට ලබා දෙන විශේෂ බලයකි. ඔවුන් කැමති පරිදි කැමති ස්ථානයකින් පිරි උතුරුවාලන්නට හැකියාව ලබති.

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّعَهُمْ نَصْرًا ۖ وَ
 سُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَّيْنَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾ مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ
 فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ تَطَوُّفُهَا تَذَلِيلًا ﴿١٤﴾ وَ
 يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَّةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا
 تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسْمَى
 سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا
 ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ
 ۖ وَحُلُّوًا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ ۖ وَسَقَمَهُمُ رَبُّهُمْ شَرَّابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

- (10) සැබැවින්ම අපගේ පරමාධිපති අබියසින් වූ (මුහුණු) අඳුරු වන දුෂ්ට දිනයක් පිළිබඳව අපි බිය වන්නෙමු” (යැයි ඔවුහු පවසති.) (11) එබැවින් එදින හානියෙන් ඔවුන්ව අල්ලාහ් ආරක්ෂා කර, පිබිදීම ද සතුට ද ඔවුන්ව හමුවීමට සලස්වන්නේය. (12) ඔවුන් ඉවසා සිටි හෙයින් ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඵල වනුයේ ස්වර්ගය හා සේද වස්ත්‍ර ය. (13) එහි ඔවුහු උස් කවිච්චියන්හි හාත්සි වන්නන්ව සිටිති. එහි දී ඔවුන් සුර්ය රශ්මිය ද අධික සිතල ද නොදකින්නෝය. (14) ඒවායෙහි (ගස්වල) සෙවණැලි ඔවුන්ට සමීපව පවතී. ඒවායෙහි (පලතුරු) පොකුරු ඔවුන්ට (පහසුවෙන් නෙළා ගැනීමට) අවනත කර දෙනු ලැබේ. (15) රිදියෙන් වූ භාජන ද පළිඟු වලින් සමන්විත බඳුන් ද ඔවුන් වටා ගෙන එනු ලැබේ. (16) (ඒවා) රිදියෙන් වූ පළිඟු වලින්ය. ඒවා ප්‍රමාණයට අනුව ඔවුන්ට සකසා දෙන්නෝය.² (17) එහි(ස්වර්ගයෙහි) ඔවුන්ට ගුරුලේක්තුවෙන් පානය සඳහා සපයනු ලැබේ. එහි මිශ්‍රණය ඉගුරු වලින් යුක්ත වේ. (18) එය (ලබා ගනුයේ) ‘සල්සබීල්’ යනුවෙන් නම් කරනු ලැබූ එහි ඇති උල්පතකිනි. (19) සඳා දරු විශෙහි පසු වන දරුවන් ඔවුන් වටා පැමිණෙති. නුඹ ඔවුන් දුටු විට විහිදුනු මුතු යැයි ඔවුන් පිළිබඳව නුඹ සිතන්නෙහිය. (20) තවද ඔබ බැලූ විට එහි (සැම ස්ථානයකම) පූර්ණ සොම්නස ද (අල්ලාහ්ගේ) මහා ආධිපත්‍යය ද දකිනු ඇත. (21) (ස්වර්ගවාසීන් වන) ඔවුන් මත සිනිඳු කොළ පැහැති සේද වස්ත්‍ර ද සහ සේද වස්ත්‍ර ද ඇත. ඔවුන්ට රිදියෙන් වූ වළලු පලඳවනු ලැබේ. තවද ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ පරමාධිපති පිරිසිදු පානය පොවන්නේය.-

2) ‘රිදියෙන් වූ පළිඟු වලින්’ යනු එම භාජනය රිදියෙන් වුව ද පළිඟු මෙන් විනිවිද පෙනෙන දිලිසෙන ස්වභාවයකින් පවතී. එහි ඔවුන්ට පානය සඳහා නියමිත ප්‍රමාණයට සකසා දෙනු ලැබේ. පානය කරන විට මදි වීමක් හෝ පානය කිරීමට නොහැකියාවක් හෝ පානය කරන්නාට ඇති නොවේ.

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا
 ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا
 ﴿٢٥﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَ
 يُدْرُونَ وِرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ﴿٢٨﴾ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا
 أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ﴿٣٠﴾ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٣١﴾ وَمَا
 تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٢﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ
 وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٣﴾

(22) 'සැබැවින්ම මෙය නුඹලාට ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි. තවද නුඹලාගේ උත්සාහය අගය කරන්නක් විය.'

(23) (නබිවරය,) සැබැවින්ම අපිමය නුඹ වෙත අල් කර්ආනය කොටස් වශයෙන් පහළ කළේ. (24) එබැවින් නුඹගේ පරමාධිපතිගේ නීතියට නුඹ ඉවසිලීමක් වුව. තවද නුඹ (මක්කාවාසින් වන)ඔවුන් අතුරින් කිසිදු පාපිෂ්ඨයෙකුට හෝ අධික ලෙස ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙකුට හෝ අවනත නොවුව. (25) තවද නුඹගේ පරමාධිපතිගේ නාමය උදැසන හා සවස මෙනෙහි කරවූ. (26) තවද රාත්‍රියෙන් කොටසක් ඔබ ඔහුට සුද්ද* කරවූ. තවද ඔහුව රාත්‍රියෙහි දීර්ඝ ව පිවිතුරු කරවූ. (27) සැබැවින්ම මොවුන් ඉක්මන් දැවිනාශ වන මෙලොව) ප්‍රිය කරති. තවද ඔවුනට පසුපසින් ඇති බැරැරුම් (කියාමත්) දිනය (පිළිබඳව නොසලකා) හැර දමති. (28) අපි ඔවුන් මවා ඔවුන්ගේ (ගරීර) අවයවයන් ශක්තිමත්ව සැකසුවෙමු. අපි අහිමත කළේ නම් ඔවුන් මෙන් (වෙනත්) අයව ඔවුන් වෙනුවට පූර්ණ ආදේශනයකින් ආදේශනය කරන්නෙමු. (29) සැබැවින්ම මෙය උපදේශයකි. එබැවින් කවරෙකු අහිමත කළේ ද ඔහු තම පරමාධිපති කෙරෙහි වූ මග තෝරා ගනු ඇත. (30) තවද අල්ලාහ් අහිමත කරන්නේ නම් මිස නුඹලා අහිමත නොකරන්නෙහුය.³ සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්වඥය. සර්ව ප්‍රඥාවන්තය. (31) කවරෙකු ව ඔහු අහිමත කරන්නේ ද ඔහුව තම දයාවෙහි ඔහු ඇතුළු කරවන්නේය. තවද අපරාධකරුවන් වන ඔවුනට ඔහු වේදනීය දඬුවමක් සුදානම් කර ඇත.

3) අල්ලාහ්ගේ අහිමතයෙන් මිස කිසිවෙකු අදිටන් කරන කිසිවක් සිදු කිරීමට කිසිදු බලයක් නොමැත. නමුත් ඔහු යම් යහපත් ක්‍රියාවක් කිරීමට අදිටන් කළේ නම් ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යය නියත වශයෙන්ම පවතින්නේය. එබැවින් තමන් අදිටන් කරන දෙයක් තමන්ගේ ස්වභූකියාවෙන් සිදුවන්නක් යැයි නොසිතිය යුතු අතර එය අල්ලාහ්ගෙන් ලැබුණු භාග්‍යයක් යැයි වටහා ගත යුතුය.

77

سورة المرسلات

සුරා අල් මුර්සලාත්

(එවන ලද දෑ)

77 සූරා අල් මුරසලාක් (එවන ලද දෑ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 50 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالْبُرْسُلَاتِ عُرْفَا ۝۱ فَالْعَصْفُتِ عَصْفَا ۝۲ وَ النَّشْرَاتِ نَشْرَا ۝۳ فَالْفُرْقَاتِ فُرْقَا ۝۴
 فَالْبُلْقِيَّتِ ذِكْرَا ۝۵ عُدْرَا أَوْ نُذْرَا ۝۶ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ۝۷ فَإِذَا النُّجُومُ طُبِسَتْ ۝۸
 وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝۹ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ۝۱۰ وَإِذَا الرَّسُلُ أُقْتَتَتْ ۝۱۱ لِأَيِّ يَوْمٍ
 أُجِلَّتْ ۝۱۲ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝۱۳ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمِ الْفَصْلِ ۝۱۴ وَيَلِ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ
 ۝۱۵ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝۱۶ ثُمَّ نُنشِعُهُمُ الْآخِرِينَ ۝۱۷ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝۱۸
 وَيَلِ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝۱۹ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝۲۰

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාක්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) එකකට පසු තවෙකක් ලෙස එවන ලද දෑ(සුළං) මත දිවුරමින්. (2) තවද දැඩි ලෙස හමන දෑ මත ද (3) තවද විහිදී පැතිර යන දෑ(වලාකුළු) මත ද (4) තවද(සත්‍යය හා අසත්‍යය අතර)වෙන් කරවන දෑ(මලක්වරුන්*) මත ද (5, 6) තවද නිදහසට කරුණු දැක්විය නොහැක්කක් වශයෙන් හෝ අවවාදයක් වශයෙන් හෝ උපදේශනයන් ගෙන හැර පාන්නන්(මලක්වරුන්*) මත ද (දිවුරමින්). (7) සැබැවින්ම නුඹලාට ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ දෑ සිදුවන්නේමය.

(8) තවද තරු (එහි ආලෝකය) නැති කරනු ලබන විට, (9) අහස පළනු ලබන විට (10) කඳු (තිබු තැනින්) විසුරුවනු ලබන විට (11) දුතවරුන්ට නියමිත වේලාවකට එක්රැස් කරනු ලැබූ විට (12) කවර දිනයක් සඳහා මේවා ප්‍රමාද කරනු ලැබුවේ ද? (13) අවසන් තීරණය ලබා දෙන දිනයක් සඳහාය. (14) අවසන් තීරණය ලබා දෙන දිනය කුමක් දැයි නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (15) එදින අසත්‍යය කරන්නන්ට බේදය අත්වේවා!

(16) (ඔවුන්ට) පෙර විසුවන් අපි විනාශ නොකළෙමු ද? (17) පසුව අපි පසු විසුවන්ට ද (පෙර විසුවන්ට ලබා දුන් දඬුවමම) අනුගමනය කළෙමු. (18) වැරදිකරුවන් සමග අප ක්‍රියා කරනුයේ මෙලෙසය. (19) අසත්‍යය කරන්නන්ට එදින බේදය අත්වේවා!

(20) අපි නුඹලාට නොවටිනා අල්ප ජලයකින් (ගුක්‍රාණුවෙන්) නොමැව්වෙමු ද?-

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ لِّيَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَ أَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شُحُبٍ وَآسَقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ لِّيَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾ انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ انْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّ كَالْقَاصِرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جِبِلَّتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ لِّيَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ لِّيَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفُصْلِ ﴿٣٨﴾ جَعَلْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٤٠﴾ وَيْلٌ لِّيَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾

-(21, 22) පසුව නියමිත (දින) ප්‍රමාණයක් දක්වා සුරක්ෂිත ස්ථානයක (ගර්භාෂයේ) අපි එය තැන්පත් කළෙමු. (23) පසුව අපි (එය) සැකසුවෙමු. සකසන්නන්ගෙන් අපි යහපත් වූණෙමු. (24) අසත්‍යය කරන්නන්ට එදින බේදය අත්වේවා!

(25, 26) ජීවත් වන දෑ ද මළ දෑ ද ග්‍රහණය කරන්නක් ලෙස මිහිතලය අපි පත් නොකළෙමි ද? (27) එහි අපි උස් ලෙස සවිකළ දෑ (කඳු) නිර්මාණය කළෙමු. තවද මිහිරි පානය නුඹලාට අපි සැපයුවෙමු. (28) එදින අසත්‍යය කරන්නන්ට බේදය අත්වේවා.

(29) (එදින ඔවුන්ට මෙසේ පවසනු ලැබේ.) නුඹලා කවර දෙයක් පිළිබඳව අසත්‍යය කළේ ද එය වෙත නුඹලා ගමන් කරවු. (30) කොටස් තුනකින් යුත් (නිරයේ දුමෙන් වූ) සෙවණ දෙස නුඹලා ගමන් කරවු. (31) එය අධික සෙවණක් ලබා දෙන්නක් ද දලු ලා ඇවිලෙන ගින්නෙන් ආරක්ෂා කරන්නක් ද නොවේ. (32) සැබැවින්ම එය (එම නිරය) මාලිගාව හා සමාන වූ (විශාල) ගිනි දලු විසි කරයි. (33) සැබැවින්ම එය කහ පැහැති ඔටුවන් මෙන්ය. (34) එදින අසත්‍යය කරන්නන්ට බේදය අත්වේවා!

(35) මෙය ඔවුහු කතා නොකරන දිනයකි. (36) නිදහසට කරුණු දැක්වීම සඳහා ඔවුන්ට අවසර දෙනු නොලැබේ. (37) එදින අසත්‍යය කරන්නන්ට බේදය අත්වේවා! (38) මෙය (අසත්‍යයෙන් සත්‍යය වෙන් කර) අවසන් තීරණය ලබා දෙන දිනයයි. නුඹලාව ද පෙර විසූවන් ද (එදින) අපි එක්රැස් කර ඇත්තෙමු. (39) නුඹලාට (එයින් මිදීමට) උපාය මාර්ගයක් තිබේ නම් නුඹලා මට එරෙහිව (එම) උපාය මාර්ගය යොදවවු. (40) එදින අසත්‍යය කරන්නන්ට බේදය අත්වේවා.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَاكِهِ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُّوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَبْنَاكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيَلِيَّ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُّوا
 وَتَبَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيَلِيَّ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْجِعُوا
 لَا يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيَلِيَّ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

(41) සැබැවින්ම බිය හක්තිකයින් සෙවණැලිහි ද උල්පත් (අසල)හි ද සිටිති.
 (42) ඔවුන් ප්‍රිය කරන්නා වූ පලතුරු (භක්ති විඳීමෙහි ද (සිටිති). (43) (මෙලොව
 ජීවිතයේ) නුඹලා කරමින් සිටි දෑ හේතු කොට ගෙන නුඹලා ප්‍රීතියෙන් අනුභව
 කරවු. පානය කරවු. (යැයි පවසනු ලැබේ.) (44) සැබැවින්ම අප යහපත
 කරන්නන්ට මෙලෙසය ප්‍රතිඵල ලබා දෙනුයේ. (45) අසත්‍යය කරන්නන්ට එදින
 බේදය අත්වේවා!

(46) නුඹලා සුළු කලකට අනුභව කරවු, සැප විඳිවු. සැබැවින්ම නුඹලා
 වැරදිකරුවන්ය. (47) අසත්‍යය කරන්නන්ට එදින බේදය අත්වේවා! (48) ඔවුන්ට
 රුකු* ඉටු කරවැයි පවසනු ලැබූ විට ඔවුන් රුකු* ඉටු නොකරති. (49) අසත්‍යය
 කරන්නන්ට එදින බේදය අත්වේවා! (50) එබැවින් මෙයට (කුර්ආනයට) පසු කවර
 පුවතක් ද මොවුන් විශ්වාස කරනුයේ?

78

سورة النبأ

සුරා අත් නබ්:

(ප්‍රථම)

78 සූරා අන් නම: (පුවත)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 40 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾ وَ الْجِبَالَ اَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَ خَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَ جَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَ جَعَلْنَا الْاَيْلَانَ رِيبَاسًا ﴿١٠﴾ وَ جَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَ بَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَ جَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾ وَ اَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ نَبُخْرِهِمْ بِهِ حَبًّا وَ نَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَ جُنَّتِ الْاَفَّاقَا ﴿١٦﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) ඔවුහු එකිනෙකා අතර විමසනුයේ කුමක් පිළිබඳව ද? (2, 3) කවර විෂයක් කෙරෙහි ඔවුහු මතභේද ඇත්තවුන් ලෙස සිටියේ ද එම මහඟු පුවත (වන මළවුන් නැගිටවනු ලබන දිනය) පිළිබඳව ය.¹ (4) නියත වශයෙන්ම ඔවුහු මතු දැන ගනු ඇත. (5) පසුව, නියත වශයෙන්ම ඔවුහු මතු දැන ගනු ඇත. (6, 7) මිහිතලය යහනාවක් ලෙස හා කඳු කුඤ්ඤ ලෙස අපි නිර්මාණය නොකළෙමු ද? (8) තවද අපි නුඹලාව යුගල ලෙස මැව්වෙමු. (9) අපි නුඹලාගේ නින්ද විවේකයක් ලෙස ඇති කළෙමු. (10) තවද අපි රාත්‍රිය ආවරණයක් ලෙස ඇති කළෙමු. (11) තවද අපි දහවල ජීවනෝපාය(මාර්ගය)ක් ලෙස ඇති කළෙමු. (12) තවද අපි නුඹලාට ඉහළින් ශක්තිමත් වූ (අහස්) හතක් තැනුවෙමු. (13) තවද අපි තාප දීප්තියෙන් යුත් පහනක් (සූර්යයා) නිර්මාණය කළෙමු. (14) තවද වැහි වලාකුළු වලින් අධිකව හැලෙන්නා වූ ජලය අපි පහළ කළෙමු. (15) එමගින් අප ධාන්‍ය හා හරිත දැ පිට කිරීම පිණිස ය. (16) තවද (ගහ කොළ) එකිනෙක වෙළී වැඩුණු උයන් ද (පිට කිරීම පිණිසය.) (17) සැබැවින්ම විනිශ්චය දිනය නිශ්චිත වූ කාලයක වේ.-

1) මළවුන් යළි නැගිටු වන සිද්ධිය පිළිබඳව මෙහි සඳහන් වේ. කෙනෙක් මරණයෙන් පසු දූවිලි බවට පත් වුවායින් පසුව ඔහුව යළි නැගිටුවන්නට කිසිවෙකුට නොහැකි බව මිට්හාදාෂ්ටිකයින් තරයේ විශ්වාස කළහ. විශ්වයේ නිර්මාතෘ වන අල්ලාහ්ට මෙවැනි දෙයක් සිදු කිරීම අපහසු නොවන බව මෙහි සඳහන් වැකි සනාථ කරයි. කිසිවක් නොමැතිව විශ්වය නිර්මාණය කළ අල්ලාහ්ට මිය ගිය මිනිසාට යළි නැගිටුවීමට කිසිදු අපහසුතාවක් නැත.

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَ سُيِّرَتِ
 الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَأْبًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّاغِيْنَ مَابًا ﴿٢٢﴾ لِبُشَيْرٍ
 فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَدْخُلُوهَا فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ إِلَّا حَبِيبًا وَقَسَاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً
 وَفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَ كُلَّ شَيْءٍ
 أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾ إِنَّ لِمُتَّقِيْنَ مَفَازًا ﴿٣١﴾
 حُدَّادٍ وَ أَعْنََابًا ﴿٣٢﴾ وَ كَوَاعِبَ أَمْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَ كَاسَادٍ هَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَ لَا
 كَذِبًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾

- (18) එදින 'සුර්' (නම් හොරණුව) පිහිනු ලැබේ. එවිට නුඹලා සමූහයන් වශයෙන් පැමිණෙනු ඇත. (19) තවද අහස විවෘත කරනු ලැබේ. එවිට එය දොරටු ලෙස පත්වනු ඇත. (20) තවද කඳු ඉවත් කරනු ලැබේ. එවිට එය මිරිඳුවක් ලෙස පත් වනු ඇත. (21) සැබැවින්ම නිරය පහර දීමට අපේක්ෂාවෙන් සිටින්නකි. (22) (එය) සීමාව ඉක්මවා ගියවුන් ලැගුම් ගන්නා ස්ථානයකි. (23) ඔවුහු එහි (නිමක් නොමැතිව) සදාතනිකව රැඳෙන්නන් වෙති. (24) ඔවුහු එහි සිසිලක් හෝ පානයක් හෝ රස නොවිඳිති. (25) (නමුත්) උතුරා නටන ජලය හා සැරව හැර. (26) (මේවා තමන් කළ ක්‍රියාවන්ට) සුදුසු ප්‍රතිඵල වශයෙනි. (27) සැබැවින්ම ඔවුහු (තමන් කළ ක්‍රියාවන්ට) ගිණුම් (විමසීමක්) අපේක්ෂා නොකර සිටියෝය. (28) තවද අපගේ වදන් දැඩි අසත්‍යය කිරීමකින් අසත්‍යය කළෝය. (29) තවද (ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් අතුරින්) සෑම දෙයක්ම සැබැවින්ම අපි ඒවා ලිඛිතව ගණනය කර තැබුවෙමු. (30) එබැවින් රස විඳිවු. දඬුවම මිස අපි නුඹලාට (වෙනත් කිසිවක්) වැඩි නොකරන්නෙමු.

(31) සැබැවින්ම බිය හක්තිකයින්ට ජයග්‍රාහී ස්ථානයක් ඇත. (32) උයන් ද (විවිධ රසැති) මිදි ද (33) තවද ඉදිරියට නෙරා ආ පියයුරු වලින් යුත් සම වයසැතිකයන් ද (34) තවද (අමෘතයෙන්) පිරුණු ගුරුලේක්තු ද ඇත. (35) නිෂ්ඵල දැ හෝ අසත්‍යය දැ හෝ ඔවුහු එහි සවන් නොදෙති. (36) (මේවා නුඹ කළ ක්‍රියාවන් සඳහා) නිසි ගිණුම්කරණයකින් යුත් පිරිනැමීමක් වශයෙන් නුඹගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ වේතනයකි.-

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّسُومُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أُمِرَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا قُرْآنًا عَرَبِيًّا ﴿٤٠﴾ يَوْمَ يُنظَرُ الْمُزَّمِّلُونَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاہُ وَيَقُولُ الْكٰفِرُ يَلِيَّتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤١﴾

-(37) අහස් හා මිහිතලයෙහි ද ඒ දෙක අතර ඇති දැහි ද පරමාධිපති වූ පරම කරුණාහරිතයාණන්ගෙන් (වූ චේතනයක් වශයෙන්)ය. (මළවුන් නැගිටුවනු ලබන දින) ඔහුව ඇමතීමට කිසිවෙකු බලයක් නොලබති. (38) රූත් (නැමැති ජබරිල්²) හා මලක්වරුන්* (දේව දූතයින්) පෙළ ගැසී නැගී සිටින දින, පරම කරුණාහරිතයා (වූ අල්ලාහ්) කවරෙකුට අවසර දුන්නේ ද ඔහු හැර කිසිවෙකු කථා නොකරති. තවද (අවසර දුන්) ඔහු නිවැරදි දෑ කථා කරන්නේය. (39) එය සත්‍ය දිනයකි. එබැවින් කවරෙකු අහිමන කරන්නේ ද ඔහු තම පරමාධිපති වෙත වූ ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය (මෙලොවෙහිදී තෝරා) ගනින්නවා! (40) සමීප දඬුවමක් පිළිබඳව සැබැවින්ම අපි නුඹලාට අවවාද කළෙමු. මිනිසා තම දෑත් පෙරටු කර ගත් දෑ දැක බලා ගන්නා දින “අහෝ! මා (මෙලොව) දූවිලි බවට පත් වූයෙමි නම්” යැයි ප්‍රතික්ෂේපකයා පවසනු ඇත.

2) මෙහි ‘රූත්’ ලෙස මලක්වරුන්ගේ* නායක ජබරිල්² කුමාණන්ව සඳහන් කෙරේ. ඔහුගේ වැදගත්කම හේතුවෙන් ඔහුව අන් මලක්වරුන්ගෙන් වෙන් කර සඳහන් කර ඇත. ‘රූත්’ යන පදයට ‘ජීවය’ යන අර්ථය ද තිබේ.

79

سورة النَّازِعَات

ഋരാ എൻ നാഝിഘാൻ

(ഘൗൗൗൗൗ)

79 සූරා අන් නාෂිආත් (ඩැහැගන්නෝ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 46 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالنَّٰزِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّشِیْطِ النَّشْطَا ﴿٢﴾ وَالسَّیِّحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾ فَالسَّیِّقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾
 فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ یَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجَافَةُ ﴿٦﴾ تَتَّبِعُهَا الرِّادَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ یَّوْمَئِذٍ
 وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾ یَقُولُونَ عَرَانَا لِمَ کَرَدَدُوذُنَّ فِی الْحَافِرِ ﴿١٠﴾ عَرَادًا کُنَّا
 عِظَامًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذْ أَکْرَمُ ﴿١٢﴾ خَاسِرَةٌ ﴿١٣﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාෂ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ප්‍රාණය) දැඩි ලෙස ඩැහැගන්නන් (වන මලක්වරු*) මත දිවුරමින්.¹ (2) තවද (විශ්වාසිකයින්ගේ ප්‍රාණය) මෘදු ලෙස ගලවා ගන්නන් (වන මලක්වරු*) මත දිවුරමින්. (3, 4, 5) තවද (අල්ලාෂ්ගේ අණ රැගෙන) පාවෙමින් පහළ වන (විශ්වාසිකයින්ගේ ප්‍රාණය ස්වර්ගය වෙත ඉදිරියට ගෙන යාමට) තරගයකින් තරග වදින (අල්ලාෂ්ගේ අණ පරිදි සියලු) කරුණු සැකසුම් කරන්නන් (වන මලක්වරු) මත දිවුරමින්. (6) (පළමු භෝරණුව පිඹීමෙන්) මහා කම්පනය සිදු වන දින. (7) අනෙක(දෙවන භෝරණුව පිඹීම) එය පසුපසින් පැමිණෙයි.² (8) එදින (ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ) හදවත් සැලෙමින් පවතී. (9) ඔවුන්ගේ බැල්ම (අවමානයෙන්) පහළට හෙළි තිබේ.

(10) "සැබැවින්ම අප පෙර (ජීවත් වූ) තත්ත්වයටම ගෙන එනු ලබන්නෙමු දැ?"යි ඔවුහු පවසති. (11) දිරා ගිය ඇටකටු බවට අප පත් වූ කල්හි ද? (12) "එවිට එය අලාභදායී නැවත හැරී යාමක් යැ"යි ඔවුහු පවසති.³

1) සර්ව බලධාරී අල්ලාෂ්ට තම වදන් සනාථ කිරීම සඳහා කිසිවක් මත දිවුරීමට කිසිදු අවශ්‍යතාවක් නොමැති වුවද අල් කුර්ආනය විවිධාකාර දිවුරීම් සඳහන් කොට ඇත්තේ යම් කරුණක වැදගත්කම ඒත්තු ගැන්වීමේ අරමුණින් හා වාග් ශෛලියේ අලංකාරය උදෙසාත් ය.

2) ලෝක අවසාන දිනයේ ප්‍රථම භෝරණුව පිඹින විට මවන ලද ජීවී සියලු දෑ මරණයට පත් වන අතර අජීවී සියලු දෑ විනාශයට පත් වන්නේය. දෙවන භෝරණුව පිඹින විට මරණයට ලක් වූ සියලු ජීවීහු යළි නැගිටවනු ලබන්නෝය.

3) මෙය මළවුන් යළි නැගිටවනු ලබන දිනය ගැන සමච්චල් කිරීම සඳහා ප්‍රතික්ෂේපකයින් කළ ප්‍රකාශයකි.

فَاتَّاهَى زَجْرَهُ وَاحِدَةً ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَّكَّى ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى ﴿٢٢﴾ فَحَشَّمَ فَنَادَى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَى ﴿٢٦﴾ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ حَلْقًا أَمِ السَّمَاءِ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَهَا سَبْكَهَا فَسَوَّاهَا ﴿٢٨﴾

(13) හුදෙක් එය එක් හඬක් පමණි. (14) එසැණින් ඔවුහු (එක් රැස් කරනු ලබන මන්ජර් නම්) තැනිතලාව මත වෙති.

(15) (නබිවරයා) තුඹ වෙත මුසාගේ* පුවත පැමිණියේ ද? (16) 'තුවා' නම් පාරිශුද්ධ මිටියාවතෙහි ඔහුගේ පරමාධිපති ඔහුව ඇමතු විට, (17) තුඹ ගිර්ආවුන්*⁴ වෙත යවු. සැබැවින්ම ඔහු සීමාව ඉක්ම විය. (18) තවද "තුඹව පවිත්‍ර කර ගැනීමට තුඹට (කැමැත්තක්) ඇත් ද?"යි (ගිර්ආවුන්ගෙන්) විමසවු. (19) එමෙන්ම තුඹගේ පරමාධිපති වෙත මම තුඹට මග පෙන්වමි. එවිට තුඹ (අල්ලාස්ට) බියවනු ඇතැයි මුසා* පැවසුවේය. (20) පසුව, ඔහු(මුසා) ඔහුට මහත් වූ සංඥාව⁵ ගෙන හැර පැවේය. (21) නමුත් ඔහු(ගිර්ආවුන්) අසත්‍යය කොට පිටු පැවේය. (22) ඉන් පසුව ඔහු පසුපස හැරී, (කුට) උත්සාහයන්හි නිරත වූයේය. (23) තවද ඔහු (තම පිරිස) එක් රැස් කර හඬ නගා ඇමතුවේය. (24) පසුව "මා තුඹලාගේ උත්තරීතර පරමාධිපති යැ"යි ඔහු(ගිර්ආවුන්*) පැවසුවේය. (25) එබැවින් මතු ලොව හා මෙලොව ආදර්ශමත් දඬුවමක් ලෙස අල්ලාස් ඔහුව ග්‍රහණය කළේය.⁶ (26) සැබැවින්ම කවරෙකු (අල්ලාස්ට) බිය වන්නේ ද ඔහුට මෙහි පාඩමක් ඇත.

(27) මවනු ලැබූ දැයින් ඉතා අසිරු තුඹලා ද? නැතහොත් අහස ද? ඔහු එය තැනුවේය.⁷ (28) එහි වියන ඔසවා පසුව නිසියාකාරව එය සකස් කළේය.-

4) පෙර යුගයේ ඊජිප්තුව පාලනය කළ රජවරු හැඳින්වූයේ 'ගිර්ආවුන්' යන නමිනි. මෙම ආයතයේ සඳහන් ගිර්ආවුන් නැමැත්තා නබි මුසා* කුමාණන් මුහුණ දුන් රජු ය.

5) මෙහි 'මහත් වූ සංඥාව' යනු නබි මුසා* කුමාණන්ට අල්ලාස් පිරිනැමූ ප්‍රාතිහාර්යයන් අතුරින් අත දිප්තියෙන් බැබළීම හා සැරයටියේ ප්‍රාතිහාර්ය ය.

6) මෙහි 'ග්‍රහණය කළේය' යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ ගිර්ආවුන්ව* ජලයේ ගිල්වා මරණයට පත් කිරීම ද මතු ලොව නිරයේ දඬුවමට හසු කර ගැනීම ද වේ.

7) මෙම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර ඉතා පහසුය. අහස් හා මිහිතලය මැවීම මිනිසාගේ මැවීමට වඩා දුෂ්කරය. අහස් හා මිහිතලය නිර්මාණය කළ අල්ලාස්ට මිනිසාව නැවත නිර්මාණය කිරීමට නොහැකි ද? සැබැවින්ම සියල්ලෙහි නිර්මාතෘ ඔහුම ය.

وَأَغْطَسَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٧﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ﴿٤٤﴾ إِنَّا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يَّخْشَاهَا ﴿٤٥﴾ كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾

- (29) තවද එහි රාත්‍රිය අඳුරු කර, එහි (දහවල්) ආලෝකය හෙළි කළේය. (30) ඉන් පසුව මිනිතලය (ජීවත් වීමට සුදුසු අයුරින්) ව්‍යාප්ත කළේය. (31) එයින් එහි ජලය ද එහි තණ බිම් ද හෙළි කළේය. (32) තවද කඳු (මිනිතලයෙහි) ස්ථාවර ලෙස ඔහු ස්ථාපිත කළේය.⁸ (33) (මේ සියල්ල) නුඹලාට ද නුඹලාගේ පශු කුලයට අයත් සතුන්ට* ද භුක්ති විඳීමක් වශයෙනි.

(34) නමුත් අති මහත් ව්‍යසනය (එනම් ලොව අවසානය) පැමිණි විට (35) මිනිසා තමන් වෙහෙසෙමින් කළ දෑ එදින සිහිපත් කරයි. (36) තවද දකින්නන් සැමට නිරා ගින්න නිරාවරණය කරනු ලබයි. (37, 38) සැබවින් සීමාව ඉක්මවා ගොස් (මතු ලොවට වඩා ඉහළින්) මෙලොව ජීවිතය තෝරා ගත්තෙකු පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, (39) සැබවින්ම නිරයමය (ඔවුන්) ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය වන්නේ. (40) තවද තම පරමාධිපති ඉදිරියේ සිට ගැනීමට බිය වී මනෝ ඉච්ඡාවන්ගෙන් (තම) ආත්මය වළක්වන්නා පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් (41) සැබවින්ම (ස්වර්ග) උයනමය (ඔවුන්) ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය වන්නේ.

(42) (තබ්වරය,) ඔවුහු නුඹගෙන් (ලොව අවසන්) හෝරාව පිළිබඳව "එය කෙදිනක සිදු වන්නේදැ?"යි විමසති. (43) ඒ පිළිබඳව සඳහන් කිරීමට නුඹ කවර දැයෙහි (එනම් කවර දැනුමෙහි) සිටින්නෙහි ද? (44) එහි අවසන් දැනුම නුඹගේ පරමාධිපති වෙතය. (45) කවරෙකු එය පිළිබඳව බිය වන්නේද හුදෙක් නුඹ ඔහුට අවවාද කරන්නෙකු පමණය. (46) සැබවින්ම ඔවුහු එය දකින දින (මෙලොවෙහි) පස්වරුවක හෝ පෙරවරුවක (එනම් මද වේලාවක්) මිස රැඳී නොසිටියාක් මෙන් (ඔවුන්ට හැඟෙනු) ඇත.

8) අල් කුර්ආන් 78:6 හා 7 වැනි ආයතයන්ට අදාළ පාද සටහන බලන්න.

80

سورة عبس

සුරා අබස

(අභි බමි අකිළවෙය)

80 සූරා අබස (ඇහි බැමි ඇකිඵවෙය)

මෙය මක්කි පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 42 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ۖ اَنْ جَاءَهُ الْاَعْيٰى ۚ وَمَا يُدْرِیْكَ لَعَلَّہٗ یَیْزِیٰ ۚ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) ඔහු (අප්‍රසාදයෙන්) ඇහි බැමි අකුළා වෙනතකට හැරුණේය.¹ (2) අන්ධ මිනිසා ඔහු වෙත පැමිණි හේතුවෙනි. (3) තවද (නබිවරය, අන්ධ මිනිසා ගැන) තුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? ඔහු පවිත්‍ර වන්නට ඉඩ ඇත.²

1) දිනක් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් මක්කාවේ කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රික නායකයින් සමග ඉස්ලාමය පිළිබඳව ඔවුන්ට අවබෝධය ඇති කර දී එය ඔවුන් පිළිගනු ඇත යන අරමුණින් සාකච්ඡාවක යෙදී සිටියහ. එම අවස්ථාවේ අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු උමිම් මක්කුම්* ﷺ නම් අන්ධ සහාබිවරයා එතැනට පැමිණ ප්‍රශ්න කිහිපයක් නැගුවේය. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ඉස්ලාමය පිළිබඳව දේශනා කරමින් සිටි හේතුවෙන් ඔහු නැගූ ප්‍රශ්න වලට අවධානය යොමු නොකළහ. එමෙන්ම මෙලෙස බාධා කිරීම සම්බන්ධයෙන් එතුමාගේ අප්‍රසාදය එතුමාණන්ගේ මුහුණේ ඉරියව් මගින් පෙන්නුම් කළහ. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් කුරෙයිෂ් නායකයින් සමග දිගින් දිගටම සාකච්ඡාවෙහි යෙදුණහ. එවිට මෙම සූරාවෙහි 1 සිට 12 දක්වා ආයතයන් පහළ කරනු ලැබීය. මෙහි දී නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු උමිම් මක්කුම්* ﷺ සමග කටයුතු කළ ආකාරය පිළිබඳව අල්ලාහ් අනුමත නොකළ බව පෙන්නුම් කරයි. මේ සම්බන්ධව පහත සඳහන් කරුණු සැලකිල්ලට ගත හැක.

- අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු උමිම් මක්කුම්* ﷺ තුමාණන් ඒ වන විට මුස්ලිම්වරයෙක්ව සිටියේය. එම නිසා වෙනත් වේලාවක ඔහුගේ ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු දිය හැකි බව නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් සිතුවා විය හැක.
- කුරෙයිෂ් නායකයින් එක විට හමුවීම අපහසු කරුණකි. එමනිසා ලැබූ අවස්ථාවෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන ගෙන ඔවුන්ට ඉස්ලාමය පිළිබඳව කරුණු පැහැදිලි කිරීමට එතුමා සිතුවා විය හැක.
- මෙම සිද්ධිය සම්බන්ධ ආයතයෙන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට උපදෙස් දෙකක් දෙන ලදී. පළමුව අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු උමිම් මක්කුම්* ﷺ තුමාණන්ගේ අන්ධභාවය නිසා නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් කරමින් සිටි වැදගත් සාකච්ඡාවට බාධා කිරීමේ වරදට ඔහුට පිළිගත හැකි නිදහසට කරුණු තිබුණි. එබැවින් ඉදිරියේ සිටින්නේ කවුරුන් ද සාකච්ඡාවේ වැදගත්කම කුමක් ද යන දෑ ඔහු නොදැන සිටියේය. මෙම උපදෙස නිසා ඔහුට සමාවක් දිය යුතුව තිබූ අතර ඔහුට වචනයෙන් හෝ මුහුණේ ඉරියව් වලින් හෝ අප්‍රසාදය දැක්වීමෙන් දොස් පැවරිය නොහැකි බව ද උපදෙස් දෙන ලදී.

දෙවනුව ඉස්ලාමය ගැන කිසිදු තැකීමක් නොමැති අයට උපදෙස් දීමට වඩා අවංකවම සත්‍යය සොයන පිරිසට ප්‍රමුඛත්වය දිය යුතු බව උපදෙස් දෙන ලදී.

2) මෙහි දී අන්ධ මිනිසා පිළිබඳව නොසැලකිලිමත් වීමට හේතුව ඔහු ඉස්ලාමිකයෙකු ලෙස පවිත්‍ර වී ඇතැයි නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් සිතූ නිසා විය හැක. එයට පිළිතුරු වශයෙන් 'නබිවරය, ඔහුගේ පිරිසිදු භාවය ගැන ඔබව දැනුවත් කළේ කවර කරුණක් ද?' යන අදහසින් මෙම ප්‍රශ්නය මෙහි දී අල්ලාහ් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගෙන් විමසා ඇත.

أَوَيْدِكُمْ فَتَنْفَعَهُ الدُّكْرَى ﴿٤﴾ أَمَّا مَنْ اسْتَعْنَى ﴿٥﴾ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا
 يَزُكِّيَ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ﴿٨﴾ وَهُوَ يَخْشَى ﴿٩﴾ فَأَنْتَ عَنْهُ تَكْفَى ﴿١٠﴾ كَلَّا إِنَّهَا
 تَذْكُرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي
 سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِنْ
 تُطْفَأُ خَلْقَهُ فِئْدَرَةٌ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّبِيلُ يَسِّرُهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ
 أَنشأَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَبَّأَيُّ قَوْمٍ أَمَرَ ﴿٢٣﴾

- (4) නැතහොත් ඔහු උපදෙස් ලබන්නට ඉඩ ඇත. තවද එම උපදෙස ඔහුට ප්‍රයෝජනවත් වන්නට හැක. (5) (දහම දැන ගැනීමට) අවශ්‍යතාවකින් තොරව සිටින්නා පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් (6) නුඹ ඔහු වෙත අවධානය යොමු කරන්නෙහිය. (7) ඔහු පවිත්‍ර නොවූවත් නුඹ කෙරෙහි (වගකීමක්) නැත. (8, 9) තවද නුඹ වෙත (අල්ලාහ්ට) බිය වී (දහම දැන ගැනීමට) උනන්දුවෙන් විගස පැමිණී අයෙකු පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් (10) ඔහු පිළිබඳව නුඹ නොසලකා හැරියෙහිය.

(11) එසේ නො(කර)ව, සැබැවින්ම මෙ(ම අල් කුර්ආන)ය උපදේශයකි. (12) එබැවින් කවරෙකු අහිමත කරන්නේද ඔහු එය අවධානයට යොමු කරනු ඇත. (13) (එය) ගෞරවය කරනු ලැබූ (දිව්‍යමය) ලේඛනයන් හි (සටහන් ව තිබුණි.) (14) (එම ලේඛනය) උසස් කරනු ලැබ පවිත්‍ර කරනු ලැබුවකි. (15) (එය) ලේඛකයින් (වන මලක්වරුන්)ගේ* දැත්ති විය. (16) (ඔවුහු) ගෞරවයට පාත්‍ර වූ යහපත් අයයි.

(17) (ප්‍රතික්ෂේප කළ) මිනිසා ශාප කරනු ලැබීය.³ ඔහු කෙතරම් ගුණමකු ද? (18) කුමන දෙයකින් ඔහුව ඔහු(අල්ලාහ්) මැව්වේ ද? (19) ඔහුව ගුක්‍රාණුවකින් මවා (මව් කුසෙහි) ඔහුව නිසි අයුරින් සැලසුම් කළේය. (20) පසුව (මව් කුසෙන් පිටවීමේ) මග ඔහුට පහසු කළේය.⁴ (21) පසුව ඔහුව මරණයට පත් කළේය. ඉන් පසුව ඔහුව වළ දැමුවේය. (22) පසුව ඔහු(අල්ලාහ්) අහිමත කළ විට ඔහුව යළි නැගිටුවන්නේය. (23) නැත, සැබැවින්ම (අල්ලාහ්) ඔහුට අණ කළ දෑ ඔහු තවමත් ඉටු කළේ නැත.

3) මෙය පොදුවේ අල් කුර්ආනයේ පණිවිඩය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ට අදාළ වේ.
 4) මෙයින් අදහස් කෙරෙනුයේ මවගේ ගර්භාශයේ සිට දරුවෙකු ඉතාමත් පටු මාර්ගයකින් මෙලොවට පහසුවෙන් ප්‍රසූත වීමේ ආශ්චර්යය පිළිබඳවය.

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٣﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٤﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٥﴾
 فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٦﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٧﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٨﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٢٩﴾
 وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣٠﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣١﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ يَغِيْرُ
 الْبُرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٣﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٤﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٥﴾ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ
 يَوْمَ يَوْمٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٦﴾ وَجُودًا يَوْمَ يَوْمٍ مُمْسِرًا ﴿٣٧﴾ صَاحِكَةً مُسْتَبْشِرًا ﴿٣٨﴾ وَوَجُودًا
 يَوْمَ يَوْمٍ عَلَيْهَا غَبْرَةٌ ﴿٣٩﴾ تَرَاهُهَا قَتْرَةً ﴿٤٠﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ ﴿٤١﴾

(24) එබැවින් මිනිසා තම ආහාරය දෙස අවධානයෙන් බලන්නවා! (25) සැබැවින්ම අපි ජලය අධික වැගිරීමකින් වැගිරෙව්වෙමු. (26) පසුව මිනිතලය (එහි පැළෑටි හට ගැන්වීම පිණිස කුඩා) පැල්මකින් පැළවෙමු. (27) එවිට එහි බීජ හට ගැන්වූයෙමු. (28) තවද මිදි හා බෝග වගාවන් ද (29) ඔලිව් හා ඉඳි ගස් ද (30) (ගහ කොළ වලින් පිරුණු) සන වතු ද (31) පලතුරු වර්ග හා කෘණ ද (හට ගැන් වූයෙමු). (32) (මේ සියල්ල) නුඹලාට ද නුඹලාගේ පශු කුලයට අයත් සතුන්ට* ද භුක්ති විඳීමක් වශයෙනි.

(33) එබැවින් බිහිරි කරවන (භයානක භොරණෑ) හඬ පැමිණි විට⁵ (34) එදින මිනිසා තම සහෝදරයාගෙන් පලා යයි. (35) තවද තම මවගෙන් හා තම පියාගෙන් ද (36) තම භාර්යාවගෙන් හා තම දරුවන්ගෙන් ද (පලා යයි.) (37) එදින ඔවුන් අතුරින් සෑම කෙනෙකුටම ඔහුව (අන් අය පිළිබඳව) සැලකිලිමත් නොකරවන භයානක කරුණක් ඇත. (38) එදින (සමහරුන්ගේ) මුහුණු දීප්තිමත්ව පවතී. (39) (එම මුහුණු) සිනාමුසුව හා ප්‍රීතියට පත්ව තිබේ. (40) තවත් (සමහරුන්ගේ) මුහුණු එදින ඒවා මත දූවිලි ය. (41) අඳුර ඒවා වෙළා ගනී. (42) ඔවුන්ගේ පාපතර ප්‍රතික්ෂේපකයින් වන්නේ.

5) මෙයින් අදහස් වනුයේ ලොව අවසන් දිනයේ පිඹිනු ලබන භොරණෑ හඬය. එයත් සමගම ව්‍යසනයත් බොහෝමයක් සිදු වෙයි.

81

سورة التّكوير

සුරා අත් තක්වීර්

(අකිලීම)

81 සූරා අත් තක්වීර් (ඇකිලීම)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 29 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْاَوْحٰشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) හිරු අකුළනු ලැබූ විට¹ (2) තවද තරු විසිරී හැළුණු විට (3) තවද කඳු ඉවත් කරනු ලැබූ විට. (4) තවද ගැබ් කාලය පූර්ණ වූ ඔටු දෙනුන් අත හැර දමනු ලැබූ විට.² (5) තවද වන සතුන් එක් රැස් කරනු ලැබූ විට.³ (6) තවද මුහුදු (උතුරා ගොස්) ඇවිලනු ලැබූ විට⁴ (7) තවද ආත්මයන් සම්බන්ධ කරනු ලැබූ විට.⁵

1) මෙහි 'ඇකිලීම' යන පදයට අදාළ අරාබි පදය 'තක්වීර්' වේ. නමුත් මෙය කෙසේ සිදු වන්නේ දැයි අපට නිශ්චිතව උපකල්පනය කළ නොහැක. යම් ක්‍රියාවලියක සමාප්තියට ද මෙම වචනය භාවිත කෙරේ. මේ අනුව අල් කුර්ආන් විවරණකරුවන් සූර්යය තාපය හා ආලෝකය යම් කලක නිවී යන බව පවසා ඇත. මෙසේ නිවී යෑම හිරු ඇකිලෙන්නාක් මෙන් පවතින්නට පුළුවන. නූතන විද්‍යාව ද මේ පිළිබඳව සමාන අදහසක් ඉදිරිපත් කර ඇත.

2) අරාබිකරයේ ඔටු දෙන වටිනා සම්පතක් ලෙස සැලකේ. උෟ මාස දහයක කාලයක් ගැබ් ගෙන සිට පැටවෙකු බිහි කිරීම අයිතිකරුට මහත් සතුට ගෙන දෙන පුවතකි. එමනිසා අයිතිකරු එම සතාව ඉතා ප්‍රවේශමෙන් ආරක්ෂා කරයි. අති භයානක අවස්ථාවක හැර ඒ සතාව නොසලකා හරින්නට කිසිවිටෙක අයිතිකරු කටයුතු නොකරයි. අති බියකරු වූ අවසන් දිනය පැමිණි විට එවැනි ඔටු දෙනුන් පවා අත හැර දමනු ලබන බව මෙයින් අදහස් වේ.

3) වන සතුන් පවා තමන් අතර තිබෙන වර්ග හේදය නොතකා එම දිනයේ බිහිසුනු තත්ත්වය හේතුවෙන් එක් රැස් වන බව මෙයින් අදහස් වේ.

4) මෙම අල් කුර්ආන් වැකියෙහි 'තස්ජිර්' යන අරාබි පදයට 'ගිනි මෙළවීම' හෝ 'ගිනි ඇවිලීම' යන අර්ථයන් ඇත. මෙම ආයතයට අනුව මුහුදු උතුරා ගොස් පසුව එය ගින්නක් බවට පත් වන බව ඉස්ලාමීය විද්වතුන් අදහස් පළ කර ඇත. මෙම සූරාවේ 1 සිට 6 දක්වා ආයතයන්හි ප්‍රථම භොරණෑව පිඹිනු ලබන අවස්ථාවේ ඇති වන සිදුවීම් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇති අතර ඉන් පසුව ඇති ආයතයන්හි දෙවන භොරණෑව පිඹිණු ලබන අවස්ථාවේ ඇති වන සිදුවීම් පිළිබඳව සඳහන් කරයි.

5) මෙම ආයතය පිළිබඳව විවිධ මත ඇත. ඒ අතුරින් මතු ලොවෙහි ආත්මයන් ශරීරයන් සමග සම්බන්ධ වීම එක් අදහසකි. තවත් අදහසක් නම් යහපත් අය යහපත් අය සමගත් අයහපත් අය අයහපත් අය සමග සම්බන්ධ වීමය.

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ **﴿٨﴾** بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ **﴿٩﴾** وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرتْ **﴿١٠﴾** وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ **﴿١١﴾** وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ **﴿١٢﴾** وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ **﴿١٣﴾** عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا أَحْصَرْتَ **﴿١٤﴾** فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ **﴿١٥﴾** الْجَوَارِ الْكُنُوسِ **﴿١٦﴾** وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ **﴿١٧﴾** وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ **﴿١٨﴾** إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ **﴿١٩﴾** ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ **﴿٢٠﴾** مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ **﴿٢١﴾** وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَجُنُونٍ **﴿٢٢﴾**

- (8, 9) තවද පණ පිටින් වළලනු ලැබූ දැරියගෙන් ඇයව කුමන පාපයක් සඳහා ඝාතනය කරනු ලැබුවේ දැ? යි ප්‍රශ්න කරනු ලැබූ විට. (10) තවද (ක්‍රියාවන් පිළිබඳ) සටහන් ලේඛන දිගු හරිනු ලැබූ විට (11) තවද අහස ඉවත් කරනු ලැබූ විට (12) තවද නිරා ගින්න මොළවනු ලැබූ විට (13) තවද (ස්වර්ග) උයන (එයට හිමි අය වෙත) සමීප කරනු ලැබූ විට (14) සෑම ආත්මයක්ම තමන් ගෙන ආ (යහ හා අයහ) දෑ පිළිබඳව දැන ගනිති.

(15, 16) දිව යමින් නොපෙනී හීන වී යන තාරකා මත මම දිවුරමි, (17) තවද රාත්‍රිය බැස යන විට එය මත ද (18) උදෑසන ශ්වසනය කරන (අයුරින් ආලෝකය විහිදුවන) විට එය මත ද (දිවුරමි.) (19) සැබැවින්ම මෙය ගෞරවනීය දූතයකුගේ වචනයයි,⁸ (20) (ඔහු) බලයෙන් යුක්තය. **අර්ෂ්**⁹ හිමිකරු අබියස උසස් ස්ථානයක් ඇත්තෙකි. (21) - එහි(අහසෙහි හා මිහිතලයෙහි - **මලක්වරුන්*** විසින්) අවනතයට ලක් වූ (ඔහු) විශ්වාසනීය අයෙකි.¹⁰ (22) (**මක්කා** වැසියනි,) නුඹලාගේ සගයා (වන **මුහම්මද්***) උන්මත්තකයෙකු නොවේ.-

6) ගැහැනු දරුවෙකුගේ උපත නබීත්වයට පෙර අරාබි සමාජයේ ඇතැම් ගෝත්‍රිකයින් සැලකුවේ ශාපයට හා ලැජ්ජාවට හේතුවක් ලෙසිනි. එබැවින් ගැහැනු දරුවෙකු ඉපදුනු විට ඇයව පණ පිටින් වළලා දැමීම ඔවුන්ගේ සිරිතක් විය. මෙම සිරිත ඉස්ලාමය මුළුමනින්ම අහෝසි කළේය. මෙම **ආයතයේ** ප්‍රශ්නය අසනු ලබන්නේ දැරියගෙන් වුව ද සැබැවින්ම එම ප්‍රශ්නය යොමු වනුයේ එම දරුවා විනාශ කිරීමේ පාපය සිදු කළ පියාටය.

7) මෙලොව ජීවිතයේ සියලු ක්‍රියාවන් **මලක්වරුන්*** විසින් සටහන් කරනු ලැබේ. එම සටහන් ලේඛන මතු ලොවෙහි දිගු හැර පෙන්වීම පිළිබඳවය මෙහි සඳහන් වන්නේ.

8) මෙහි දී අදහස් වනුයේ ගෞරවනීය දූතයා වන **ජබ්රීල්*** තුමාණන් **අල්ලාහ්**ගේ වදන් **නබි මුහම්මද්*** තුමාණන් වෙත පාරායනය කර පෙන් වූ වගයි. එනම් **අල් කුර්ආනයයි**.

9) **‘අර්ෂ්’** යනු රජ කෙනෙකුට හිමි සිංහාසනයයි. **අල්ලාහ්**ගේ **අර්ෂය** අති විශාල අති මහත් උත්තරීතරය. එය ඔහු මැවූ විශාලතම නිර්මාණයන් අතුරින් එකක් වන අතර එය මිනිසා විසින් උපකල්පනය කළ නොහැක්කකි.

10) **මලක්වරුන්*** අතුරින් ප්‍රධානියා වන්නේ **ජබ්රීල්*** තුමාණන්ය. අහසෙහි හා මිහිතලයේ **මලක්වරුන්** සියල්ලෝම ඔහුට අවනත වී ක්‍රියා කරනු ඇත යන්න මෙහි අදහසයි.

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لَيْسَ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

-(23) සැබැවින්ම ඔහු(මුහම්මද්) පැහැදිලි ක්ෂිතිජයෙහි ඔහුව(ජබරීල්ව*) දුටුවේය.¹¹
 (24) තවද ගුප්ත දෑ (හෙළි කිරීම) කෙරෙහි ඔහු ලෝභියෙකු නොවේ.¹²

(25) තවද මෙය (ස්වර්ගයෙන්) පලවා හරිනු ලැබූ **ෂෙයිතාන්ගේ*** වචනයක් ද නොවේ.¹³ (26) (ජනයිති,) එබැවින් නුඹලා කොහි යන්නෙහු ද? (27) සමස්ත ලෝකයන්ටම¹⁴ මෙය(අල් කුර්ආනය) උපදෙසක් මිස (අන් කිසිවක්) නැත. (28) එනම් නුඹලාගෙන් කවරෙකු සෘජු මාර්ගය සෙවීමට අභිමත කරන්නේ ද ඔහුටය (මෙය උපදෙසක් වන්නේ). (29) සමස්ත ලෝකයන්ටම පරමාධිපති වූ **අල්ලාන්** අභිමත කරන්නේ නම් මිස නුඹලාට (කිසිවක් කිරීමට) සිතිය නොහැක.

11) **ජබරීල්*** කුමාණන් **නබි මුහම්මද්*** කුමාණන් ඉදිරියේ බොහෝ විට මිනිස් ස්වරූපයෙන් දිස් විය. නමුත් එතුමාණන් ඉදිරියේ දෙවතාවක් ඔහුගේ සැබෑ ස්වරූපයෙන් දිස් වූ අතර මෙහි සඳහන් කර ඇත්තේ ඉන් එක් අවස්ථාවකි.

12) ශාස්ත්‍රකරුවන් තමන්ට ගුප්ත දෑ පිළිබඳව දැනුම ඇති බවට බොරු පවසා ඒ ගැන හෙළි කිරීමට මුදල් අය කරති. අරාබිකරයේ ඇතැම් මිට්ඨා දෘෂ්ටිකයින් **නබි මුහම්මද්*** කුමාණන්ව ද එවැනි ශාස්ත්‍රකරුවෙකු බවට චෝදනා නැගුවෝය. එහෙත් මුදල් අය කර බොරු පවසන ශාස්ත්‍රකරුවන් මෙන් නොව **ජබරීල්*** මලක්වරයාගේ මාර්ගයෙන් ගුප්ත දෑ පිළිබඳව දැන **නබි මුහම්මද්*** කුමාණන් ඒවා සියලු ජනයාට පැවසූ අතර ඒ සඳහා කිසිදු අය කිරීමක් නොකළේය. මෙලෙස කටයුතු කිරීම එතුමා ශාස්ත්‍රකරුවෙකු නොවන බව තහවුරු කරයි.

13) ඇතැමුන් **නබි මුහම්මද්*** කුමාණන්ට දේව පණිවිඩ ගෙන ආවේ **ෂෙයිතාන්** බව චෝදනා නැගූහ. මෙම **ආයතය** එයට පිළිතුරු දෙමින් එතුමාණන්ට දේව පණිවිඩ ගෙන ආවේ **ජබරීල්*** කුමාණන් බව පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කර ඇත.

14) පෙළපතෙහි භාවිත කර ඇති නිවැරදි වචනය '**ආලමීන්**'ය. එය '**ආලම්**' යන යෙදුමෙහි බහු වචනයයි. මෙය ජීවී අජීවී සියලු දෑ අන්තර්ගත ලොවක් යන අදහස ගෙන දෙයි. උදාහරණයක් වශයෙන් අහස්, මිනිතලය, හිරු, සඳු, තරු, සුළං, වැසි, මලක්වරුන්, ජන්වරුන්, සත්වයින්, පැළෑටි, ඛනිජ සම්පත් ඇතුළු මිනිසාට ද සඳහන් කළ හැක. මෙයට සාපේක්ෂිත ව යෙදීමට සිංහල වචනයක් නොමැති බැවින් එය ලෝකයන් ලෙස මෙහි පරිවර්තනය කර ඇත.

82

سورة الانفطار

සුරා අල් ඉන්ෆිතාර්

(පැළි යෑම)

82 සූරා අල් ඉන්ෆිතාර් (පැළී යෑම)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 19 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكُوٰكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ﴿٤﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَاٰخَرَتْ ﴿٥﴾ يٰۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَآ غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِیْمِ ﴿٦﴾ الَّذِیْ خَلَقَكَ فَسُوِّكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِیْ اٰیٍ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَدِّبُوْنَ بِالذِّیْنِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ عَلَیْكُمْ لَحٰفِظِیْنَ ﴿١٠﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අහස පැළී ගිය විට. (2) තවද තරු හැළී විසිරුණු විට. (3) තවද මුහුදු පුපුරවනු ලැබූ විට¹ (4) තවද මිනිවළ වල් උඩු යටිකුරු කර පෙරළා දමනු ලැබූ විට.² (5) (සැම) ආත්මයක්(ම) තමන් පෙරටු කළ දෑ හා අතපසු කළ දෑ දැන ගනු ඇත.³ (6) අහෝ මිනිස, ත්‍යාගශීලී වූ නුඹගේ පරමාධිපති පිළිබඳව නුඹව රවටා දැමුවේ කුමක් ද? (7) ඔහු කවරෙකු ද යත් නුඹව මවා පසුව නුඹව නිසි අයුරින් හැඩ ගස්වා පසුව නුඹව නිසි ලෙස සැකසුවේය. (8) කවර හැඩයක් ඔහු අභිමත කළේ ද ඒ අයුරින්ම නුඹව පිළියෙල කළේය. (9) නැත, එහෙත් නුඹලා විනිශ්චය(දින)ය අසත්‍යය කරන්නෙහුය.⁴ (10) තවද සැබැවින්ම නුඹලා මත ආරක්ෂකයින් වෙති.-

1) විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 81:6 වැනි ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.
2) ඉහත සඳහන් දෑ ලොව අවසන් දිනයේ සිදු වන සිදුවීම්ය. ඉන් මත්තට සිදු වන දෑ ඉදිරි වදන් වලින් පැහැදිලි වන්නේය.
3) 'පෙරටු කළ දෑ' යනු කෙනෙක් මරණින් මතු ජීවිතය සඳහා මෙලොව ජීවිතයේ දී අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය උදෙසා කළ යහ ක්‍රියාවන්ය. 'අත පසු කළ දෑ' යනු මෙලොව ජීවිතයේ කෙනෙකු ඉටු නොකළා වූ වගකීම්ය.
4) 6 වැනි ආයතයේ සඳහන් ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් වශයෙන් 9 වැනි ආයතයේ 'නැත' යන යෙදුමෙන් පිළිතුරු ලබා දී ඇත. එනම් නුඹව කිසිවෙකු පරමාධිපති පිළිබඳව රවටා දැමිය නොයුතුය යන්නයි. තවද විනිශ්චය දිනය යනු මිනිසා මෙලොව ජීවිතයේ කළ ක්‍රියාවන් පිළිබඳව මතු ලොවෙහි විනිශ්චයට ලක් වන දිනයයි.

كَمَا مَا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَنَعْلَمِ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَنَعْلَمِ
 جَحِيمِ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ
 الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَبْدُكَ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ
 يَوْمَ لِلَّهِ ﴿١٩﴾

(11) ගෞරවයට පාත්‍ර වූ (ඔවුහු නුඹලාගේ සියලු කටයුතු) සටහන් කරන්නන් වෙති. ⁵ (12) නුඹලා කරන (සියලු) දෑ ඔවුහු දනිති.

(13) සැබැවින්ම දැනුමින් (ස්වර්ගයෙහි) පූර්ණ සොම්නසෙහි වෙති. (14) තවද සැබැවින්ම පාපකරයින් නිරයෙහි වෙති. (15) විනිශ්චය දින ඔවුහු එහි පිවිස දැවෙති. (16) තවද ඔවුහු එයින් ඉවත්ව යන්නන් නොවෙති.

(17) තවද විනිශ්චය දිනය කුමක් ද යන්න නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (18) පසුවද, විනිශ්චය දිනය කුමක් ද යන්න නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (19) (එය) කිසිදු ආත්මයක් තවත් ආත්මයකට කිසිවක් කිරීමට බලයක් නොලබන දිනයකි. තවද එදින විධානය අල්ලාහ්(ට පමණක්) සතු වෙයි. ⁶

5) මෙහි සඳහන් වන්නේ සෑම මිනිසෙකු වෙතම ඔහුගේ මෙලොව ක්‍රියාවන් සටහන් කරනු පිණිස පත් කරන ලද මලක්වරුන් ගැනයි.

6) අල්ලාහ්ගේ අණ හා බලය විශ්වයේ සෑම තැනකම බල පැවැත්වෙන අතර මෙලොව බලධාරීන් තම සමාජයේ පාලන බලයට හිමිකම් කියන නමුත් එය අල්ලාහ්ගේ බලයට යටත් වූවක් වන්නේය. එහෙත් විනිශ්චය දිනයේ මෙවැනි ලෝක බලධාරීන්ගේ බලයන් පවා අහෝසි වී යන අතර එදින සම්පූර්ණ වශයෙන්ම බල පැවැත්වෙන්නේ අල්ලාහ්ගේ විධානය හා බලය පමණි.

83

سورة المطفين

සුරා අල් මුතෆිෆින්

(කිරුම් මිනුම්හි වංචාකරන්නෝ)

83 සූරා අල් මුකත්තූ (කිරුම් මිනුම්හි වංචාකරන්නෝ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 36 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾ وَ إِذَا كَالُوهُمْ أُو
 وَرَثَتُهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ
 النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سَجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِّينٌ ﴿٨﴾
 كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيْلٌ لِّلْمُكِدِّينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿١١﴾ وَمَا
 يُكْتَبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (කිරුම් මිනුම්හි) වංචාකරන්නන්ට විනාශය¹ අත් වේවා! (2) ඔවුහු ජනයිත්ගෙන් (යම් දෙයක්) මැන ලබා ගන්නා විට පූර්ණ ලෙස ලබා ගනිති. (3) තවද ඔවුහු ඔවුනට මැන දෙන විට හෝ ඔවුනට කිරා දෙන විට හෝ අඩු කරති.² (4, 5) සැබැවින්ම ඔවුන් මහත් වූ දිනයක (මළවුන්) නැගිටුවනු ලබනු ඇතැයි ඔවුහු නොසිතන්නෝ ද? (6) එදින ජනයා සමස්ත ලෝකයන්හි පරමාධිපති අබියස නැගී සිටිති. (7) එසේ නොව, (ඔවුන් එසේ හැසිරිය නොයුතුය.) සැබැවින්ම පාපතරයින්ගේ වාර්තාව 'සිජ්ජින්'හි ය.³ (8) තවද 'සිජ්ජින්' යනු කුමක් දැයි නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (9) (එය) ලියා නිම කරනු ලැබූ වාර්තාවකි. (10) අසත්‍යය කරන්නවුනට එදින විනාශය අත් වේවා! (11) ඔවුන් කවුරුන්ද යත් විනිශ්චය දිනය අසත්‍යය කරන්නන්ය. (12) තවද සීමාව ඉක්ම වූ සැම පාපතරයෙකුම හැර අන් කිසිවෙකු එය අසත්‍යය නොකරති.

1) මෙහි 'විනාශය' යන්නට භාවිත කර ඇති 'වයිල්' යන අරාබි යෙදුමට අර්ථ කිහිපයක් ඇති අතර දැඩි දඬුවම, නිරයේ සැරව හා රුධිරයෙන් පිරි මිටියාවත, විනාශය හා බේදය යන්න ඉන් සමහරකි.

2) මෙහි කිරුම් මිනුම් පිළිබඳව සෘජුව සඳහන් වී ඇති නමුත් එහි පොදු සම්මතය නම්, ජනයිත් අතර හැසිරීමේ දී තත්ත්වයන් දෙකක් භාවිත කිරීම වැළැක්වීමය. එනම් තමන්ට අනුමත නොවන යමක් අන් අයට සිදු නොකළ යුතු බව මෙහි සඳහන් වී ඇත.

3) 'සිජ්ජින්' යන පදයෙහි අර්ථය බන්ධනාගාරයයි. නමුත් මෙහි දී මරණය හා විනිශ්චය දිනය අතරතුර කාලයේ අභාග්‍යවන්ත ජනයාගේ ආත්ම හා මෙලොව ක්‍රියාවන් හි වාර්තා තැන්පත් කර තබන ස්ථානය සිජ්ජින් යනුවෙන් අල් කූර්ආනය සඳහන් කරයි.

إِذَا تَتْلُو عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾
 ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لِنَعِيِّنَ ﴿١٨﴾ وَمَا
 أَذْرَاكَ مَا عَلَيْنَا ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَنَعِيمٍ ﴿٢٢﴾
 عَلَى الْأَرْوَاحِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ لُغْمَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ
 رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتْمُهُ مِسْكٌَ ﴿٢٦﴾ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٧﴾ وَمِرَاجَةٌ
 مِنْ تَنْجِيمٍ ﴿٢٨﴾ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٩﴾

(13) ඔහු වෙත අපගේ වදන් පාරායනා කරනු ලබන විට '(මේවා) පෙර විසූ අයගේ වෘත්තාන්ත යැයි ඔහු පවසන්නේය. (14) එසේ (ඔහු සිතන පරිදි) නොව, එහෙත් ඔවුන් උපයමින් සිටි (පාපකර) දැයින් ඔවුන්ගේ හදවත් මත මල බැඳී ඇත. (15) එසේ (ඔහු සිතන පරිදි) නොව, සැබැවින්ම ඔවුහු එදින ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් (ඔහුව දැකීමේ භාග්‍යයෙන්) ආවරණය කරනු ලැබුවත් වෙති. (16) පසුව සැබැවින්ම ඔවුහු නිරයට පිවිස දැවෙන්නන් වෙති. (17) පසුව 'නුඹලා අසත්‍යය කරමින් සිටි දෑ මෙයමය' යැයි කියනු ලැබේ.

(18) එසේ නොව, සැබැවින්ම දැහැමියන්ගේ වාර්තාව 'ඉල්ලියයුන්'හි ය.⁴ (19) තවද 'ඉල්ලියයුන්' යනු කුමක් දැයි නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (20) (එය) ලියා නිම කරනු ලැබූ වාර්තාවකි. (21) (අල්ලාෂ්ට) සමීපතයින් (වන මලකවරුන්*) එයට සාක්ෂි දරති. (22) සැබැවින්ම දැහැමියන් පූර්ණ සොම්නසෙහි වෙති. (23) (අලංකාර කරන ලද) උස් කවිවිච්චි මත සිට නරඹමින් සිටිති. (24) සොම්නසෙහි ප්‍රභාව ඔවුන්ගේ මුහුණු වල නුඹ හඳුනා ගන්නෙහි ය. (25) මුද්‍රා තබන ලද අමෘතයෙන් ඔවුනට පානය සඳහා සපයනු ලැබේ. (26) එහි මුද්‍රාව කස්තුරිය. තවද එහි සොම්නස් ලබා ගැනීම විෂයෙහි තරඟ කරන්නන් තරඟ කරන්නෝ. (27) එහි මිශ්‍රණය තස්නීමයෙන් ය. (28) (එය ස්වර්ගයේ) උල්පතකි. (අල්ලාෂ්ට) සමීපතයින් (වූ ස්වර්ගවාසීන් පමණක්) එයින් පානය කරන්නෝය.

4) 'ඉල්ලියයුන්' යනු උස් වාසස්ථානයන් ය. මෙය මරණය හා විනිශ්චය දිනය අතර කාලය තුළ දැහැමියන්ගේ ආත්ම හා ඔවුන්ගේ මෙලොව ක්‍රියාවන්හි වාර්තා තැන්පත් කර තබන ස්ථානයයි.

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾
 وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿٣٢﴾
 وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾ عَلَى
 الْأَرَآئِكِ يُنظَرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ تُؤِيبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

(29) සැබැවින්ම වැරදි කළවුන්, විශ්වාස කළවුන්ට (මෙලොවෙහි) සිනාසෙමින් සිටියෝය. (30) තවද ඔවුහු ඔවුන් අසලින් යන විට ඇස් කොණින් (සමච්චල් කරමින්) ඔවුනොවුන් අතර ඉඟි කර ගනිති. (31) තවද (එම වැරදිකරුවන් වන) ඔවුහු තම පවුල් වෙත නැවත හැරී යන විට (ඔවුන්ට කළ සමච්චලය පිළිබඳව) සතුටු විඳිමින් හැරී ගියෝය. (32) තවද ඔවුහු (විශ්වාසිකයින් වන) ඔවුන්ව දුටු විට, 'සැබැවින්ම ඔවුහු නොමග ගියවුන් යැයි' පවසති. (33) (විශ්වාසිකයන් වන) ඔවුන් කෙරෙහි ආරක්ෂකයින් ලෙස (අල්ලාස් විසින්) මොවුන්ව එවනු ලැබුවේ නැත. (34) එබැවින් (විනිශ්චය දිනය වූ) අද දින විශ්වාස කළවුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට සිනාසෙති. (35, 36) තමන් කරමින් සිටි දෑ සඳහා ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ප්‍රතිච්චාක දෙනු ලැබුවේ දැයි (එදින විශ්වාසිකයන් වන) ඔවුහු (අලංකාර කරන ලද) උස් කවිච්චි මත සිට නරඹමින් සිටිති.

84

سورة الانشقاق

සුරා අල් ඉන්ෂිකාක්

(භූමි විචර විම)

84 සූරා අල් ඉන්ෂිකාක් (පැළි විවර විම)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 25 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا السَّمَاءُ اُنشَقَّتْ ﴿١﴾ وَاذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَاَلْقَتْ مَا
 فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَاذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا
 فَبُلِّغْهُ ﴿٦﴾ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهُ بِيَمِيْنِهٖ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُوْحٰسِبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ﴿٨﴾ وَ
 يَنْقَلِبُ اِلَىٰ اٰهْلِهٖ مُسْوَدًّا ﴿٩﴾ وَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهُ وِرَآءَ ظَهْرِهٖ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُوْرًا
 ﴿١١﴾ وَيَصْلٰى سَعِيْرًا ﴿١٢﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) පරමාන්ත දිනයේ දී අහස පැළි විවර වූ විට (2) තවද එය තම පරමාධිපතිගේ අණට සවන් දුන්නේය. තවද එය එහි යුතුකමක්ම විය. (3) තවද මිහිතලය දිගු හරිනු ලැබූ විට.¹ (4) තවද එතුළ ඇති දෑ එය පිටත දමා හිස් වූ විට.² (5) තම පරමාධිපතිගේ අණට සවන් දුන්නේය. තවද එය එහි යුතුකමක්ම විය. (එවිට ඔවුන් කළ කි දෑ හි ප්‍රතිඵල හමු වනු ඇත.) (6) අහෝ මිනිස, සැබැවින්ම නුඹ නුඹගේ පරමාධිපති වෙත යෑමට (තම ක්‍රියාවන්හි) දැඩි වෙහෙසකින් වෙහෙස දැරිය යුත්තෙකි. එවිට (නුඹගේ ක්‍රියාවන් සමග) ඔහුව හමු වනු ඇත. (7) තම වාර්තාව තම දකුණතට දෙනු ලැබූ අය පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් (8) ඔහු පහසු ගිණුම් බැලීමකින් විමසුමකට ලක් වනු ඇත. (9) පසුව තම ජනයා වෙත ඔහු සතුවන් හැටි යන්නේය. (10) තම වාර්තාව තම පිටු පසින් (වමතෙහි) දෙනු ලැබූ අය පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්³ (11) ඔහු විනාශය(මරණය) අයැදිනු ඇත. (12) තවද ඇවිළෙන ගින්නෙහි පිවිස දැවෙනු ඇත.-

1) පරමාන්ත දිනයේ දී පළමු මිනිසා සිට අවසාන මිනිසා දක්වා සියලු දෙනාටම නැගිට සිටීම සඳහා මිහිතලය රබර් හෝ හම් මෙන් විශාලව දිග ඇද විහිදනු ලබන බව **නබි මුහම්මද්*** කුමාණන්ගේ ප්‍රකාශයක් 'හාකිම්' නම් ග්‍රන්ථයේ සඳහන් වී ඇත.

2) මෙම ආයතයට වළ දමනු ලැබූ සියලු පිරිමින් හා ස්ත්‍රීන් පමණක් නොව පොළොව තුළ ඇති බනිජ වර්ග ද ඇතුළත්ය.

3) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ වාර්තාව ඔවුන්ගේ වමතෙහි දෙන බව අල් කුර්ආනයෙහි බොහෝ ස්ථානයන් හි සඳහන්ව ඇත. ඔවුන් වමතෙහි සගයින් ලෙස අල් කුර්ආන් 90:19 වැකිය හඳුන්වා දී ඇත්තේ ද මේ හේතුවෙනි. මෙම ආයතය මේ හා සමාන වෙනත් ආයත සමග සම්බන්ධ කර බැලූ විට එසේ වමතට ලබා දෙනුයේ ඔවුන්ගේ පිටු පසින් බව අදහස් කරයි.

إِنَّهُ كَانَ فِي آهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَّحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ ۗ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾
 فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن
 طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

-(13) සැබැවින්ම ඔහු (ලොවෙහි ජීවත්ව සිටිය දී) තම ජනයා අතර සතුටින් සිටියේය. (14) සැබැවින්ම ඔහු (අල්ලාක් වෙතට) කිසිවිටෙක නැවත හැරී නොයනු ඇතැයි සිතුවේය. (15) නොඑසේය, සැබැවින්ම ඔහුගේ පරමාධිපති ඔහු පිළිබඳව (නිරතුරුවම) නිරීක්ෂණය කරන්නෙකු විය. (16) එබැවින් ගොම්මන් මන්දාලෝකය මත මම දිවුරමි. (17) තවද රාත්‍රිය මත ද එය (විසින්) ආවරණය කළ දෑ මත ද දිවුරමින් (18) තවද වන්දයා පූර්ණ වූ විට එය මත දිවුරමින්, (19) සැබැවින්ම නුඹලා (මෙලොවෙහි ද මතු ලොවෙහි ද) පියවරින් පියවරට නැග යන්නෙහුය.⁴ (20) එබැවින් ඔවුන් විශ්වාස නොකර සිටීමට ඔවුනට කුමක් වීද? (21) ඔවුනට අල් කුර්ආනය පාරායනය කරනු ලැබූ විට ඔවුහු සුෂ්ඨ⁵ නොකරති. (22) එමෙන්ම ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් (ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම්) අසත්‍යය කරති. (23) ඔවුන් රැස් කරන දෑ අල්ලාක් මැනවින් දන්නාය.⁶ (24) එබැවින් වේදනීය දඬුවමක් පිළිබඳව ඔවුනට ශුභාරංචි පවසවු. (25) නමුත් (අල්ලාක්ව) විශ්වාස කර යහකම් කළවුනට හැරය. (මෙසේ අල්ලාක් විශ්වාස කළ) ඔවුනට අඛණ්ඩ ප්‍රතිඵල ඇත.⁷

4) හය වන ආයතයෙහි සඳහන් පරිදි සෑම කෙනෙක්ම තම ජීවිතයෙහි යහපත් හෝ අයහපත් මාර්ගයන්හි වෙහෙසෙති. මිනිසා එක් ස්ථානයක සිට තවත් ස්ථානයකට මෙලොව ජීවිතයෙහි පමණක් නොව මරණයෙන් පසුවද සංක්‍රමණය කරන බව මෙම ආයතය සඳහන් කරයි. මෙලොව භෞතික පැවැත්මේ සිට මරණයෙන් පසු 'බර්සක්' නම් ආධ්‍යාත්මික පැවැත්මට ඔහු සංක්‍රමණය වෙයි. විනිශ්චය දිනයේ යළි නැගිටවනු ලැබේ. අවසානයේ ඔහු ස්වර්ගයට හෝ නිරයට පිවිසෙයි. මෙහි දී පහත් තත්ත්වයේ සිට ඉහළ තත්ත්වය දක්වා විවිධ තරාතිරම් ඔහු පසු කරයි. මෙම තත්ත්වය තහවුරු කරනු පිණිස දෛනිකව වෙනස් වන වන්දයා හා රාත්‍රි කාලය මත දිවුරා මෙසේ පවසා ඇත.

5) මෙය සුෂ්ඨ^{*} හි ආයතයකි. ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනයේ මෙවැනි ආයතයන් 14 ක් ඇත. මෙය ද ඉන් එකකි. මෙවැනි ආයතයක් අරාබි බසින් කියවූ විට හෝ සවන් දුන් විට සුෂ්ඨ කිරීම සුන්නත්^{*} වේ. මෙම සුෂ්ඨ කිරීමේ පිළිවෙත පිළිබඳ ඉස්ලාමීය නීති ග්‍රන්ථ වල සඳහන් වේ.

6) මිනිසා මෙලොව ජීවිතයේ කරන සියලු ක්‍රියා ඔහුට පක්ෂව හෝ විරුද්ධව රැස් කර තබා ඇත. ඔහු යහ ක්‍රියා කළේ නම් එය ඔහුට යහ ඵල ගෙන දෙන අතර ඔහු අයහ ක්‍රියා කළේ නම් එහි ප්‍රතිඵලයක් භුක්ති විඳීමට සිදුවන්නේ ද ඔහුටමය.

7) කෙනෙකුට ලැබිය යුතු ප්‍රතිඵල කිසිවිටෙක ඔහුගෙන් අන්තිටවනු නොලැබේ. එමෙන්ම මෙලොවෙහි වාරයට ලැබෙන පලතුරු ඵලදාව මෙන් නොව ස්වර්ගයෙහි ඔහුගේ යහකම්හි ප්‍රතිඵල අඛණ්ඩව පිරිනමනු ඇත.

85

سورة البروج

සුරා අල් බුරූජ්

(තාරකා මණ්ඩල)

85 සූරා අල් බුරූජ් (තාරකා මණ්ඩල)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 22 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالسَّاءِرَاتِ الْبُرُوجِ وَالْيَوْمِ الْبُوعُودِ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ قَتْلِ اصْحَابِ الْاُخْدُودِ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) තාරකා මණ්ඩල වලින් යුත් අහස¹ මත දිවුරමින්. (2) තවද ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබූ (විනිශ්චය) දිනය මත දිවුරමින්. (3) තවද සහභාගි වන දැය හා සහභාගි කරවනු ලබන දැය මත දිවුරමින්.² (4) අගලෙහි සගයින්³ ශාප කරනු ලැබූහ.-

1) පෙළපොතෙහි සඳහන් අරාබි පදය 'බුරූජ්' ය මෙම වචනය විවිධාකාර අර්ථයන්ගෙන් යුක්ත නමුත් තාරකා යන අර්ථය ද ගැබ්ව ඇත. මෙම අර්ථය මුල් කර ගනිමින් මෙහි අපි 'තාරකා මණ්ඩලය' යනුවෙන් අර්ථකථනය කර ඇත්තෙමු.

2) 'සහභාගි වන දැය' යන්නට සිකුරාදා දිනය යනුවෙන් ද 'සහභාගි කරවනු ලබන දැය' යන්නට හජ් වනාවන් හි යෙදෙන්නන් දුල් හිජ්ජා මස 9 වන දින අරෆා නම් පිටියට රැස්වීම යනුවෙන් ද බොහෝ අල් කුර්ආන් විද්වතුන් අර්ථ දක්වා ඇත. සිකුරාදා දින ජනයා තම ප්‍රදේශයේ එක් රැස් වන අතර අරෆා දින ඒ උදෙසා එතැනට ගමන් කළ යුතුව තිබේ. මේ පිළිබඳව වෙනත් අර්ථ දැක්වීම්ද සෙසු විද්වතුන් විසින් පවසා ඇත.

3) මෙම ආයතයේ සිට සඳහන් සිද්ධිය ඊසා* ශුබ් තුමාණන් සහ මුහම්මද්* ශුබ් තුමාණන් අතර කාලයේ සිදුවූවකි. මේ ගැන මුහම්මද්* ශුබ් තුමාණන් පැවසූ හදිසයකට අනුව මෙසේය.

දිනක් එතුමාණෝ මෙසේ ප්‍රකාශ කළහ. නුඹලාට පෙර සිටි සමූහයක හුනියම්කරුවෙකුගෙන් උපදෙස් ලබා ගන්නා රජ කෙනෙකු සිටියේය. එම හුනියම්කරු මහලු වියට පත්ව ඇති බැවින් ඔහු තම රජු අමතා 'සැබැවින්ම මා මහලු වියට පත්ව ඇත්තෙමි. ඔබ මා වෙත කොලුවෙකු එව්වේ නම් ඔහුට මෙම හුනියම් ශාස්ත්‍රය ඉගැන්විය හැක' යැයි පැවසූ විට රජු ද කොලුවෙකු තෝරා ඔහු වෙත යැව්වේය. මෙම කොලුවා යන එන අතරමග ආගමික උත්තමයෙකුගේ සභාවක් තිබුණි. ඊට සහභාගි වූ එම කොලුවා ඔහුගේ කථාවෙන් පුදුමයට පත් විය. කොලුවා හුනියම්කරු වෙත යන අතරවාරයේ උත්තමයාගේ සභාවට සහභාගී වී ප්‍රමාද වී යෑමට ද සිරිතක් කර ගත්තේය. ඒ හේතුවෙන් හුනියම්කරු කොලුවාට දඬුවම් කළේය. මේ පිළිබඳව කොලුවා උත්තමයාට පැවසූ විට "නුඹ හුනියම්කරු වෙත ප්‍රමාද වී යාමට බිය වූයේ නම් නිවසේ කටයුත්තකට ප්‍රමාද වූ බව ද නුඹ නිවැසියන් වෙත ප්‍රමාද වී යාමට බිය වූයේ නම් හුනියම්කරුගේ කටයුත්තකට ප්‍රමාද වූ බව ද පවසන්නැ"යි ඔහු උපදෙස් දුන්නේය.

දිනක් විශාල සතෙකු මිනිසුනට බාධා කරමින් විය. මෙය දුටු කොලුවා "මා අද දින හුනියම්කරු ශ්‍රේෂ්ඨ ද? නැතහොත් ආගමික උත්තමයා ශ්‍රේෂ්ඨ දැ?යි දැන ගන්නෙමි"යි පවසා ගලක් ගෙන "අහෝ අල්ලාහ්, මෙම උත්තමයාගේ ක්‍රියාව හුනියම්කරුගේ ක්‍රියාවට වඩා නුඹට ප්‍රියමනාප නම් මිනිසුනට මාර්ගයේ ගමන් කිරීමට හැකි වන අයුරින් මෙම සතාව මරා දමනු මැනව"යි ප්‍රාර්ථනා කොට උභ්‍ය වෙත එම ගල විසි කළේය. මින් එම සතා මරණයට පත් වූ අතර මිනිසුන් ද එතැනින් ගමන් කළහ.

පසුව එම කොලුවා උත්තමයා වෙත පැමිණ සිදු වූ දෑ පිළිබඳව පැවසූ අවස්ථාවේ “අහෝ පුතණුවනි, නුඹ අද දින මටත් වඩා උසස් කෙනෙකි. මා නුඹ කෙරෙන් බලාපොරොත්තු වූ දෑ නුඹ හිමි කරගෙන තිබේ. සැබැවින්ම නුඹ පිරික්සුමට ලක් වනු ඇත. එසේ නුඹ පිරික්සුමට ලක් වූයේ නම් මා පාවා නොදෙන්නැ”යි පැවසුවේය.

කොලුවා ලාදුරු කුෂ්ට රෝග වැනි විවිධ රෝග සුව කළේය. මෙය ආරංචි වූ රාජ්‍ය සභාවේ අන්ධ සහිකයෙකු බොහෝ තැනි බෝග සමග කොලුවා වෙත පැමිණ “නුඹ මට දෑසේ පෙනුම ලබා දුන්නේ නම් මෙම ත්‍යාග සියල්ල නුඹට හිමිය” යනුවෙන් පැවසුවේය. එවිට එම කොලුවා ‘මා කිසිවෙකු සුව නොකරන්නෙමි. සැබැවින්ම සුව කරනුයේ අල්ලාක්මය. නුඹ අල්ලාක්ව විශ්වාස කළේ නම්, මා නුඹගේ නිරෝගිභාවය සඳහා අල්ලාක්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කරන්නෙමි’යි පැවසුවේය. පසුව ඔහු අල්ලාක්ව විශ්වාස කළ පසු ඔහුට සුවය ලැබුණි. පසුව ඔහු පුරුදු පරිදි රාජ්‍ය සභාවේ අසුන් ගත් අවස්ථාවේ ඔහුව දුටු රජතුමා “නුඹට දෑසේ පෙනුම ලැබුනේ කෙසේදැ”යි විමසූ විට “ මාගේ පරමාධිපතිගෙනි” යැයි සහිකයා පිළිතුරු දුන්නේය. එවිට රජතුමා “නුඹට මා හැර වෙනත් පරමාධිපතියෙකු සිටිදැ”යි ඇසූ විට සහිකයා “අල්ලාක් මාගේ හා නුඹගේ පරමාධිපතිය” යන්නෙන් පිළිතුරු දුන්නේය. එවිට කෝපයට පත් රජතුමා ඔහුව අල්ලාගෙන කොලුවා ගැන හෙළි කරන තෙක් වද හිංසාවට ලක් කළේය.

වහාම කොලුවාව රජ මාලිගයට ගෙන් වූ රජතුමා “පුතණුවනි, අන්ධයින් ලාදුරු කුෂ්ට රෝගීන් සුව කරන තරමට නුඹගේ හූනියම බලවත් වූයේදැ”යි ප්‍රශ්න කළේය. එවිට එම කොලුවා ‘මා කිසිවෙකු සුව නොකරන්නෙමි සැබැවින්ම සුව කරනුයේ අල්ලාක්ය’ යැයි පිළිතුරු දුන්නේය. එවිට කෝපයට පත් රජතුමා ඔහුව අල්ලාගෙන උත්තමයා ගැන හෙළි කරන තෙක් වද හිංසාවට ලක් කළේය.

වහාම උත්තමයාව රජ මාලිගයට ගෙන් වූ රජතුමා “නුඹේ දහමෙන් නුඹ ඉවත් වන්නැ”යි අණ කළේය. උත්තමයා එය ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින් ඔහුව කියතක් වැනි උපකරණයක තබා හිස දෙකඩ වන සේ කපා හෙළීය.

පසුව සහිකයාව ගෙන්වූ රජතුමා “නුඹේ දහමෙන් නුඹ ඉවත් වන්නැ”යි අණ කළේය. ඔහු ද එය ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින් ඔහුව කියතක් වැනි උපකරණයක තබා හිස දෙකඩ වන සේ කපා හෙළීය.

පසුව කොලුවාව ගෙන්වූ රජතුමා ‘නුඹේ දහමෙන් නුඹ ඉවත් වන්නැ’යි අණ කළේය. ඔහු ද එය ප්‍රතික්ෂේප කළේය. වහාම රජු රාජ්‍ය සේවකයින් පිරිසක් කැඳවා (ජනයාට නොපෙනෙන සේ) ‘මොහුව එක්තරා කන්දකට කැඳවා ගොස් ඔහු තම දහමෙන් ඉවත් වන්නේ නම්, ආපසු කැඳවා ගෙන එන ලෙසත් ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කළේ නම් පහළට තල්ලු කර දමන ලෙසත් නියෝග කර යැවීය. පසුව ඔවුන් කොලුවාව කැඳවා කඳු මුදුනට ගිය නමුත් ඔහු “මාගේ පරමාධිපතියාණෙනි, නුඹ කැමැති අයුරින් මා බේරා ගනු මැනව”යි ප්‍රාර්ථනා කළේය. එවිට කන්ද කම්පනයට පත් වී රාජ්‍ය සේවකයින් පිරිස බිමට ඇද වැටුණෝය. කොලුවා පමණක් ඇවිද රජ වාසල වෙත පැමිණියේය. එවිට ඔහුව දුටු රජතුමා “නුඹ සමග ගිය පිරිසට නුඹ කුමක් කළේ දැ?”යි විමසූ විට “ අල්ලාක් ඔවුන්ගෙන් මා අරක්ෂා කළේය” යැයි කොලුවා පිළිතුරු දුන්නේය. පසුව තවත් රාජ්‍ය සේවකයින් පිරිසක් කැඳවා ‘ඔහුව නැවකින් මුහුද මැදට ගෙන ගොස්, ඔහු තම දහමෙන් ඉවත් වන්නේ නම් ආපසු කැඳවා ගෙන එන ලෙසත් ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කළේ නම්, මුහුදට තල්ලු කරන ලෙසත් නියෝග කර යැවූහ. පසුව ඔවුන් කොලුවාව කැඳවා මුහුද මැදට ගිය නමුත් ඔහු ‘මාගේ පරමාධිපතියාණෙනි, නුඹ කැමැති අයුරින් මා බේරා ගනු මැනව’යි ප්‍රාර්ථනා කළේය. එවිට රාජ්‍ය සේවකයින් සමග නැව ගිලුනු අතර කොලුවා පමණක් රජ වාසල වෙත පැමිණියේය. එවිට ඔහුව දුටු රජතුමා “නුඹ සමග ගිය පිරිසට නුඹ කුමක් කළේ දැ?”යි විමසූ විට “අල්ලාක් ඔවුන්ගෙන් මා අරක්ෂා කළේය” යැයි කොලුවා පිළිතුරු දුන්නේය.

එවිට කොලුවා රජතුමා අමතා “මා නුඹට පවසන දෑ නුඹ ඉටු කරන තෙක් මා සාතනය කළ නොහැක” “එසේ නම් ඒ කුමක්දැ?”යි රජතුමා ඇසීය. “නුඹ රට වැසියන් සියලු දෙනා එක් ස්ථානයකට කැඳවා එහි මධ්‍යයෙහි ඉඳි ගස් කඳක් සිටුවා පසුව මාගේ කොපුවෙන් ඊයක් ගෙන දුන්නෙහි තබා ඉලක්ක කොට ‘බිස්මිල්ලාහි රබිබිල් ගුලාම්’ (මෙම කොලුවාගේ පරමාධිපතිගේ

النَّارِ ذَاتِ الْوُجُودِ ﴿٥﴾ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾
 وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ اِلَّا اَنْ يُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ
 الْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ
 يَتُوبُوْا فَلَهُمْ عَذٰبٌ جَهَنَّمِ وَلَهُمْ عَذٰبُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
 لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ﴿١١﴾

-(5) (එය) ඉන්ධන වලින් යුක්ත ගින්නකි. (6) (රජු හා සේවකයින් වන) ඔවුන් ඒ අසල ඉදගෙන සිටිය දී (7) තවද ඔවුහු විශ්වාසිකයින්ට එරෙහිව කරමින් සිටි දෑ නරඹන්නන් වූහ. (8) අති බලසම්පන්න වූ සර්ව ප්‍රශංසා හිමි අල්ලාෂ්ව විශ්වාස කළ හේතුවෙන් මිස ඔවුහු ඔවුනට දඬුවම් නොකළහ. (9) ඔහු කවරෙකු ද යත් අහස්හි හා මිනිතලයෙහි ආධිපත්‍යයේ හිමිකරුය. එමෙන්ම අල්ලාෂ් සියලු දෑ කෙරෙහි සාක්ෂි දරන්නාය. (10) සැබැවින්ම කවුරුන් විශ්වාසිකයන්ව හා විශ්වාසික කාන්තාවන්ව පීඩාවට පත් කර පසුව (ඒ පිළිබඳව) පශ්චාත්තාප නොවූයේ ද ඔවුනට නිරයේ දඬුවම ඇත. තවද ඔවුනට ඇවිලෙන ගින්නේ දඬුවම ද ඇත. (11) තවද සැබැවින්ම කවුරුන් විශ්වාස කර යහකම් කළේ ද ඔවුනට (ස්වර්ග) උයන් ඇත. ඊට පහළින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. එයයි මහත් වූ ජයග්‍රහණය.

නාමයෙන්) යැයි පවසා මට විදින්නැ"යි පැවසුවේය. රජු ද එලෙසම ඉටු කළේය. එවිට එම ඊය කොලුවාගේ නළලෙහි පැත්තක ඇනුනු අතර ඔහු එතැනට අත තබා ගෙන මරණයට පත් විය. මෙය දුටු ජනයා 'අපි මෙම කොලුවාගේ පරමාධිපතිව විශ්වාස කරන්නෙමු'යි පැවසුවෝය. එම අවස්ථාවේ පිරිසක් පැමිණ, "රජතුමණි, මිනිසුන් අල්ලාෂ්ව පිළිගනිය යැයි ඔබ බිය වෙමින් සිටි දෑ සිදු වී ඇත." යනුවෙන් පැවසුවේය.

ඊට කෝපයට පත් රජු සෑම මංසන්ධියකම වළවල් භාරා එහි ගිනි මොළවා ඔවුන් එම දහමෙන් ඉවත් නොවන්නේ නම් ගිනි මැළයට දමන මෙන් නියෝග පැනවීය. රාජ්‍ය සේවකයින් නියෝගය එලෙසම ඉටු කළෝය. අවසානයේ ළදරුවෙකු උසුලා ගත් කාන්තාවක් එයට පැනීමට තැනි ගනිමින් පසු වූවාය. එවිට එම ළදරුවා "මැණියනි, සැබැවින්ම නුඹ සත්‍යයෙහි සිටින්නෙහිය. එබැවින් ඉවසිලිවන්න වන්නැ"යි පැවසීය.

පසුව මෙම සූරාවේ සඳහන් පරිදි අල්ලාෂ් විශ්වාසිකයන්ට මොවුන් විසින් සිදු කළ මෙම සාපරාධි ක්‍රියාවට පිළිතුරු වශයෙන් අගල්හි ඇවිළුනු ගින්න ඉන් පිටතට ඇදී ගොස් අවට සිටි එම අපරාධකරුවන්ව විනාශයට පත් කළේය.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو
 الْعَرْشِ الْمَجِيدِ ﴿١٥﴾ فَعَالٍ لَبِيبٍ ﴿١٦﴾ هَلْ أَمْسَكَ حَدِيثَ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ
 ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قَرِيبٌ
 مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

(12) සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපතිගේ ග්‍රහණය ඉතා දැඩිය. (13) සැබැවින්ම (පෙර නිදසුනකින් තොරව සියල්ල) උත්පාදනය කරන්නේ ඔහුමය. තවද (ඔහු මරණින් පසු නැවත නැගිටුවන දිනයේ) පුනරුත්පාදනය කරන්නේය. (14) තවද ඔහු අති ක්ෂමාශීලීය අති සෙනෙහෙවන්තය. (15) අර්ෂ්නි⁴ අති කීර්තිමත් හිමිකරුය. (16) ඔහු සිතන දෑ එලෙසින්ම කරන්නාය.

(17, 18) ෆිර්අවුන්* හා සමුද්* සේනාවන් පිළිබඳ පුවත (නබිවරය) නුඹ වෙත පැමිණ තිබේ ද? (19) නමුත් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් අසත්‍යය කිරීමෙහි(පසු වී)ය. (20) අල්ලාෂ් ඔවුන්ගේ පසු පසින් සිට සර්ව ප්‍රකාරයෙන්ම ග්‍රහණය කරන්නාය. (21) ඇත්තෙන්ම මෙය අති කීර්තිමත් කුර්ආනයයි. (22) (එය) 'ලව්හුල් මහ්දුල්'* (නම් ආරක්ෂිත එලකයෙ)හිය.⁵

4) අල් කුර්ආන් 81:20 ආයතයට අදාළ පාද සටහන බලන්න.
 5) එය අල්ලාෂ් අබියස වූ ආරක්ෂිත එලකයකි. භෞතික හා පාරභෞතික සියලු දෑ අල්ලාෂ් විසින් මැවීමට පෙර ඉන් මත්තට සිදු වන්නා වූ සියලු කරුණු එම එලකයෙහි අල්ලාෂ් විසින් සටහන් කර ඇත.

86

سورة الطّارق

සුරා අත් තාරික්

(රාත්‍රියෙහි පැමිණෙන දෑ)

86 සූරා අත් තාරික් (රාත්‍රියෙහි පැමිණෙන දෑ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 17 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالسَّيِّئَاتِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّيَأْتِيهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّيِّئَاتِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَضْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِالنَّهْزِلِ ﴿١٤﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අහස හා 'තාරික්' මත දිවුරමින් (2) 'තාරික්' යනු කුමක් දැයි නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (3) එය (අඳුර) පසාරු කරන (ආලෝකයෙන් යුත්) තාරකාවයි.¹ (4) කිසිදු ආත්මයක් නොමැත ඒ මත ආරක්ෂකයෙකු නොමැතිව. (5) එබැවින් (තමා) කුමකින් මවන ලද්දේ දැයි මිනිසා (සිතා) බලන්නවා! (6) විදිනා දියරයකින් ඔහුව මවන ලද්දේය. (7) (එය) කොඳු ඇට පෙළ හා ඉළ ඇට අතුරින් පිට වේ. (8) සැබැවින්ම ඔහු(අල්ලාහ්) ඔහුව (මතු ලොවෙහි) නැවත ගෙන්වා ගැනීමට ශක්තිවන්තයාය.

(9) රහස්‍යය දෑ පිරික්සනු ලබන දින.² (10) එවිට ඔහුට (දඬුවමින් මිදීමට කිසිදු) ශක්තියක් නැත. තවද උදව්කරුවෙකු ද නැත. (11) තවද (වර්ෂාව) නැවත (නැවත) ලබා දෙන අහස මත දිවුරමින්. (12) තවද (පැළෑටි හට ගැනීම පිණිස) පැළි විවෘත වන්නා වූ මිනිහලය මත දිවුරමින්. (13) සැබැවින්ම එය(අල් කුර්ආනය සත්‍යය හා අසත්‍යය) වෙන් කර දක්වන (පැහැදිලි) වචනයකි. (14) තවද එය සරදමක් නොවේ.-

1) මෙම ආයතයේ සඳහන් මෙවැනි තාරකා අහස් තලයේ නිතර ඇති මුත් ඒවා දැසට දර්ශනය වන්නේ රාත්‍රී කාලයන් හි පමණකි. මෙලෙස කෙනෙකු කරන්නා වූ සියලු ක්‍රියාවන් ඊළඟ වදනෙහි 'ආරක්ෂකයින්' ලෙස නම් කරනු ලැබූ මලක්වරුන් විසින් සටහන් කර ආරක්ෂා කර තබනු ලබන අතර එය දැකිය හැකි වන්නේ විනිශ්චය දිනයේ දී පමණය යන යථාර්ථය මෙහි සැඟවී ඇති බව මින් අදහස් කෙරේ.

2) කිසිවෙකුට නොදැන රහසිගතව කෙනෙක් යම් ක්‍රියාවක නිරත විය හැකි නමුත් විනිශ්චය දිනයේ ඒවා සියල්ල සවිස්තරාත්මකව විවෘත කර තබනු ලැබේ.

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهْلِكُوا كُفْرًا إِنَّ أَمْهَلَهُمْ رُؤْيَا ﴿١٧﴾

-(15) සැබැවින්ම (දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින් වන) ඔවුහු කුට උපායක් සැලසුම් කරති.
(16) තවද මම(අල්ලාහ්) ද සැලසුමක් සැලසුම් කරන්නෙමි.³ (17) එබැවින් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අවකාශයක් ලබා දෙවු. ස්වල්ප කලකට අවකාශයක් ඔවුන්ට ලබා දෙවු.⁴

3) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 8:30 පාද සටහන් බලන්න.

4) මෙලොව ජීවිතයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අවකාශයක් දෙනු ලබන අතර ඔවුන්ට එම කාලය තුළ නිශ්චිත දඬුවමක් නොමැත. නමුත් දඬුවම සඳහා වූ නිශ්චිත කාලය පැමිණි විට මෙලොවෙහි හෝ මතු ලොවෙහි ඔවුන් එම දඬුවමින් ග්‍රහණය කර ගනු ලැබේ. එබැවින් ඔවුන් මෙලොව කවර කුමන්ත්‍රණයක් කළද අවසානයේ අල්ලාහ්ගේ සැලැස්ම ජය ගන්නේය.

87

سورة الأعلى

සුරා අල් අඃලා

(අති උත්කෘෂ්ට වූ)

87 සූරා අල් අෆලා (අති උත්කෘෂ්ට වූ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 19 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ﴿٢﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿٣﴾ وَالَّذِي
 أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى ﴿٦﴾ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
 إِنَّهُ يُعَلِّمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ﴿٨﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අති උත්කෘෂ්ට වූ නුඹගේ පරමාධිපතිගේ නාමය (පවසා ඔහුව) පිවිතුරු කරවු. (2) (සියල්ල) මවා පසුව (මනා ලෙස) සැකසුවේ ඔහුමය. (3) තවද (ඒවා) නිර්ණය කර පසුව මග පෙන්වුයේ ද ඔහුමය.¹ (4) තවද තණ බිම් පිට කළේ ඔහුමය. (5) පසුව එය වියළුණු දුඹුරු පැහැති ඉපතැලි බවට පත් කළේය.² (6) (නබිවරය,) අපි නුඹව (අල් කුර්ආනය) පාරායනා කිරීමට සලස්වන්නෙමු. එවිට නුඹ (එය) අමතක නොකරන්නෙහිය. (7) එනමුත් අල්ලාහ් අභිමත කළ දෑ හැර.³ සැබැවින්ම ඔහු ප්‍රකට දෑ හා සැඟවුණු දෑ ගැන දන්නේය. (8) පහසු දෑ වෙත අපි නුඹව පහසු කරවන්නෙමු.⁴

1) මෙහි අදහස අල්ලාහ් විශ්වයේ සියලු දෑ ප්‍රමාණාත්මක හැකියාවන් සහිතව නිර්මාණය කර ඇති බවයි. පසුව ඔහු ඒවාට ලබා දුන් හැකියාවේ ක්ෂේත්‍රයන්හි ක්‍රියාත්මක වීමට අවශ්‍ය මග පෙන්වීම හා සැලසුම ද ලබා දුන්නේය. මෙවැනි මග පෙන්වීම් කුලින් සතුන් ගස් කොළ වලාකුළු ගංගා තාරකා හා ග්‍රහ වස්තු යනාදී සියලු දෑ තම අරමුණ ඉටු කරනුයේ කෙසේදැයි හඳුනා ගන්නේ ය.

2) මෙම ක්‍රියාවලියෙන් අදහස් කරනුයේ මෙලොව කිසිවක් ගුණයෙන් හෝ පැවැත්මෙන් සදාකාලික නොවන අතර ඒ සියල්ල තමන්ට නියමිත කාලය අවසන් වූ පසු විනාශයට ලක් විය යුතු බවය.

3) 'අල්ලාහ් අභිමත කළ දෑ හැර' යනු අල්ලාහ් යම් දෙයක් අල් කුර්ආනයේ නිෂ්ප්‍රභ කිරීමට අභිමත කළේ නම් එය නබිවරයාට අමතක කරවන්නේය. ඒ අනුව නිශ්චිත වදනකින් ඉදිරිපත් වන අදහසක් ක්‍රියාත්මක කිරීම හෝ නිෂ්ප්‍රභ කිරීම අල්ලාහ් ගේ අභිමතය පරිදි සිදුවන්නක් බව මෙයින් අදහස් වේ. මේ පිළිබඳව අල් කුර්ආන් 2:106 මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි. "කිසියම් ආයතනයක් (වදනක්) අප නිෂ්ප්‍රභ කරන විට එසේ නොමැති නම් ඒවා අමතක කරවන විට ඊට වඩා යහපත් දෙයක් හෝ ඊට සමාන දෙයක් හෝ අපි ගෙන එන්නෙමු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්න බව නුඹලා නොදන්නෙහු ද?"

4) 'පහසු දෑ' යනු අල්ලාහ්ගේ දිව්‍යමය නීතිය වන ෂරීආ නම් ඉස්ලාමීය නීතියයි. ෂරීආ නීතිය ඉතාමත් පහසු එකක් වන අතර එය අනුගමනය කිරීමට හා ජනයාට පැහැදිලි කර දීමට අල්ලාහ් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට පහසු කර ඇත.

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ﴿٩﴾ سَيَذَكِّرُ مَنْ يُّحْيَى ﴿١٠﴾ وَ يَتَجَنَّبُهَا الْأَشْئَى ﴿١١﴾ الَّذِي
 يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَى ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ
 اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤَثِّرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْلَى ﴿١٧﴾ إِنَّ هَذَا
 لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

-(9) එබැවින් උපදෙස් දීම ප්‍රයෝජනවත් වේ නම්, උපදෙස් කරවු.⁵ (10) කවරෙකු (අල්ලාහ්ට) බිය වන්නේ ද ඔහු උපදෙස් ලබනු ඇත. (11) තවද මහා අභාග්‍යවත්තයා එයින් වැළකී සිටියි. (12) ඔහු (නිරයේ) මහා ගින්නෙහි පිවිස දැවෙන්නෙකි. (13) අනතුරුව ඔහු එහි මරණයට පත් නොවන්නේය. තවද (නිසි ජීවිතයක් ද) ජීවත් නොවන්නේය. (14) කවරෙකු (උපදෙස් ලබා) තමන්ව පවිත්‍ර කර ගත්තේ ද සැබැවින්ම ඔහු ජයග්‍රහණය කළේය. (15) තවද ඔහු තම පරමාධිපතීගේ නාමය සිහිපත් කර පසුව සලාතය* ඉටු කළේය. (16) නමුත් නුඹලා ලොකික ජීවිතයට ප්‍රමුඛත්වයක් දක්වන්නෙහුය. (17) (ලොකික ජීවිතයට වඩා) මතුලොව ශ්‍රේෂ්ඨය. තවද එය සදාතනිකය. (18) සැබැවින්ම මෙය පෙර (පහළ වූ) ලේඛනයන්හි ද ඇත. (19) (එනම් අල්ලාහ් පහළ කරනු ලැබූ) ඉබ්‍රාහිම්ගේ* හා මුසාගේ* ලේඛනයන්හිය.

5) අල් කුර්ආනයේ 51:55 වැනි ආයතයෙහි 'තවද නුඹ උපදෙස් කරවු. එබැවින් විශ්වාසිකයින්ට සැබැවින්ම උපදෙස් ලබා දීම ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත' යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත. ඒ අනුව උපදෙස් ලබා දීම විශ්වාසිකයින්ට ප්‍රයෝජනවත් වන බව තහවුරු වේ. මෙම ආයතයන්ට අනුව ඔබගේ උපදෙස ප්‍රයෝජනවත් වේවි යන අපේක්ෂාවෙන් උපදෙස් ලබා දිය යුතු බව ද අවධාරණය කරයි.

88

سورة الغاشية

සුරා අල් ගාෂියා

(සියල්ල වෙළාගන්නා වූ විනාශය)

88 සුරා අල් ගාෂියා (සියල්ල වෙළාගන්නා වූ විනාශය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 26 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُودًا يَوْمَ يَوْمِ يَدِّ خَاشِعَةٍ ﴿٢﴾ عَامِلَةً نَّاصِبَةً ﴿٣﴾ تَصُلُّ
 نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ أُنِيَّةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ﴿٦﴾ لَا يُسْبَنُ وَ
 لَا يُغْنَى مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وَجُودًا يَوْمَ يَوْمِ نَاعِمَةٍ ﴿٨﴾ لَسَعِيهَا رَاضِيَةً ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾
 لَا تَسْبَعُ فِيهَا لَآغِيَةٌ ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرٌّ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَ أَكْوَابٌ
 مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَ نَبَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَ زُرَابٌ مَبْنُوتَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ
 خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) සියල්ල ආවරණය කරන්නා වූ සිදුවීම පිළිබඳ පුවත නුඹ වෙත පැමිණියේ ද? (2) එදින (ඇතැම්) මුහුණු අවමානයෙන් පසු වෙයි. (3) වෙහෙස වී විඩාපත්ව (පසු වෙයි.) (4) ඔවුන් අධික උෂ්ණත්වයෙන් යුත් ගින්නෙහි පිවිස දැවෙයි. (5) නටන උණු දිය උල්පත් වලින් පොවනු ලබයි. (6) කටු සහිත ශාකයකින් මිස ඔවුනට (එහි අන්) ආහාරයක් නොමැත. (7) එය ශරීරය නොවඩවයි. තවද කුසගින්න ද නොදුරලයි. (8) තවද එදින (ඇතැම්) මුහුණු සතුටින් පසු වෙයි. (9, 10) උසස් වූ (ස්වර්ග) උයනෙහි (මිහිතලය මත කළ) තමන්ගේ වැයම් පිළිබඳව තෘප්තියෙන් (පසු වෙයි.) (11) එහි අනවශ්‍ය දෑ ශ්‍රවණය නොකරයි. (12) එහි ගලා බසිනා උල්පතකි. (13) එහි උස් කරනු ලැබූ කවිච්චි ද (14) (පැන් සඳහා) තබන ලද ගුරුලේත්තු ද (15) පෙළට තබන ලද කොට්ට ද (16) එළන ලද පලස් ද ඇත.

(17) එබැවින් ඔවුන් කෙසේ නිර්මාණය කරනු ලැබුවේ දැයි ඔවුහු නිරීක්ෂණය නොකරන්නෝ ද?¹

1) ඔවුනා සත්ව ලෝකයේ විස්මිත නිර්මාණයකි. කාන්තාරයේ උෂ්ණත්වය සෙල්සියස් අංශක 50 ඉක්මවන තත්ත්වයේ අවම වශයෙන් දින අටක් පමණ ජලය හා ආහාර නොමැතිව ජීවිතය රැක ගැනීමේ හැකියාව උභව ඇත. ජලය ලීටර 130 ක් හා කි.ග්‍රෑම් 30 ත් 50 ක් අතර දිනකට ආහාර ගැනීමේ හැකියාව ද උභව ඇත. කාන්තාර පරිසරයට ඔරොත්තු දෙන අයුරින් හිස, නාස් පුඩු, දෙකන් හා ඇඟිබැම පිහිටා තිබීමත් කාන්තාරයේ තද උණුසුමට මෙන්ම ශීත සෘතුවේ තද සීතලට

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

-(18) තවද අහස කෙසේ ඔසවනු ලැබුවේ දැ?යි ද (19) කඳු කෙසේ සිටවනු ලැබුවේ දැ?යි ද (20) මිහිතලය කෙසේ ව්‍යාප්ත කරනු ලැබුවේ දැ?යි ද (ඔවුහු නිරීක්ෂණය නොකරන්නෝ ද?) (21) එබැවින් (නබීවරයා,) නුඹ උපදෙස් දෙවූ. සැබැවින්ම නුඹ හුදෙක් උපදෙස් දෙන්නෙකු පමණය. (22) ඔවුන් කෙරෙහි නුඹ බල කරන්නෙකු නොවේ. (23) (නමුත්) කවරෙකු (සීමාව ඉක්මවා ගොස්) පිටුපා (අල්ලාහ්) ප්‍රතික්ෂේප කළේ ද ඔහු කෙරෙහි හැර. (24) එවිට අල්ලාහ් (ප්‍රතික්ෂේප කළ) ඔහුට අතිමහත් දඬුවමකින් දඬුවම් කරයි. (25) සැබැවින්ම (මරණින් මතු) ඔවුන්ගේ නැවත පැමිණීම අප වෙතම ය. (26) පසුව ඔවුන්(කළ ක්‍රියාවන්)ගේ ගණන් බැලීම සැබැවින්ම අප කෙරෙහිම ය.

ඔරොත්තු දිය හැකි අයුරින් සම, රෝම, මොල්ලිය හා පාදයන් පිහිටා තිබීමත් විශේෂයෙන්ම කුර හා දණහිස් පෙදෙස් දැඩි උෂ්ණත්වයට ඔරොත්තු දෙන අයුරින් පිහිටා තිබීමත් සැබැවින්ම මවිතකරය. පරිසරයට ක්‍රමයෙන් හැඩ ගැසීමේ පරිණාමවාදී සංකල්පයට අනුව මෙම මවිතකර සැකසුම කිසිසේත්ම සිදු විය නොහැක. ඊට හේතුව ඔටුවාගේ වර්තමාන පිහිටීමේ කිසිදු අඩුවක් තිබේ ක්‍රමයෙන් පරිණාම වීමේ අවස්ථාවක් ඇති වූයේ නම් කාන්තාරයේ කටුක පරිසරයට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව උභය කෙලෙසවත් නොලැබෙන බැවිනි. ඔටුවා දැනට ඇති පරිපූර්ණත්වය සහිතවම මිහිතලය මත විශ්ව නිර්මාතෘ විසින් නිර්මාණය කර ඇති බව මෙයින් සනාථ වන සත්‍යයකි. මිනිසාට වඩා විශාල සතෙකු වුව ද මිනිසා ඔටුවා පාලනය කරන අතර මෙවැනි සතෙකු මිනිසාට හිමි කර දුන් සර්ව බලධාරී කරුණාහරිත අල්ලාහ්ට ඔවුන් කෙතරම් කෘතඥ විය යුතු ද? යනුවෙන් මෙම ආයතය අවධාරණය කරන්නේය.

89

سورة الفجر

සුරා අලූ ෆජ්‍ර්

(අලූයම)

89 සූරා අල් ගෂීර් (අලුයම)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 30 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَكَیَّالِ عَشْرِ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّیْلِ اِذَا یَسِرَ ﴿٤﴾ هَلْ فِیْ ذٰلِكَ قَسَمٌ ﴿٥﴾ لِّذِیْ حِجْرٍ ﴿٦﴾ اَلَمْ تَرَ كَیْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٧﴾ اِرْمٰ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٨﴾ الَّتِیْ لَمْ یُخَلِّقْ ﴿٩﴾ مِثْلَهَا فِی الْبِلَادِ ﴿١٠﴾ وَتَبٰوَدَ الَّذِیْنَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿١١﴾

සෑමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අලුයම මත දිවුරමින්. (2) තවද රාත්‍රී දහය මත දිවුරමින්.¹ (3) තවද ඉරට්ටේ හා ඔත්තේ මත දිවුරමින්.² (4) තවද රාත්‍රිය ගෙවී යන විට එය මත දිවුරමින්. (5) බුද්ධිය ඇත්තාට ඒවායෙහි (ප්‍රමාණවත්) දිවුරුමක් (නො)තිබේ ද? (6) නුඹේ පරමාධිපති ආද්* (සමූහයා) සමග කටයුතු කළ ආකාරය නුඹ නොදුටුවෙහි ද? (7) (ඔවුන්) කුලුනු මෙන් (උසින් හා ශක්තියෙන්) වූ ඉරම් වැසියෝය.³ (8) ඔවුන් මෙන් වුවන්ව (වෙනත්) ප්‍රදේශ වල මවනු නොලැබුවේය. (9) තවද (කුරා නම්) මිටියාවතෙහි ගල් පර්වත (නිවෙස් ලෙස) නෙළු සමූද්* සමූහයා සමග ද⁴-

1) මෙය ඉස්ලාමීය දින දර්ශනයේ 12 වැනි මාසය වන **ෂුඵල් හිජ්ජා** මාසයට අයත් අධික කුසල් ලැබිය හැකි මුල් රාත්‍රී 10 බව බොහෝ ඉස්ලාමීය විද්වත්හු අදහස් දක්වති. මෙම කාලය තුළ එක් දිනක් උපවාස ශීලයේ යෙදීම සම්පූර්ණ වසරම උපවාස ශීලයේ යෙදීම හා සමාන වේ. මෙහි එක් රාත්‍රියක නැමදුම **ලයිලකුල් කද්දර්** (වැඩි විස්තර සඳහා 97 වැනි සූරාව* බලන්න) රැයෙහි කරන නැමදුම හා සමාන වන්නේය.

2) මෙහි ඔත්තේ යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත්තේ **ෂුඵල් හිජ්ජා** මස නව වන දිනය වන **අරලා** දිනය බව ද ඉරට්ටේ යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත්තේ **ෂුඵල් හිජ්ජා** මස දහ වන දිනය වන **හජ්** උත්සව දිනය බව ද **හදීසයක*** සඳහන් වේ. මෙම දිනයන් මත **අල්ලාහ්** දිවුරා ඇත්තේ එම දිනයන්හි වැදගත්කම ගෙන හැර දැක්වීම පිණිස ය.

3) '**ඉරම්**' යනු '**ආද්**' සමූහයා පැවත ආ පරම්පරාවක නාමයයි. මෙය **අල් කුර්ආනයෙහි 'ආදනිල් උලා'** හෙවත් 'මුල් ආද් වැසියන්' ලෙස 53:50 වැනි **ආයතයේ** සඳහන් වී ඇත. ඇතැම් **අල් කුර්ආන්** විවරණකරුවන් '**ඉරම්**' යනු නගරයක් යැයි විග්‍රහ කර ඇත. මොවුහු ඉතා බල සම්පන්න ජන සමූහයක් වූහ. '**හුද්*** ~~ෂෂ~~ නම් **නබිවරයාව*** ප්‍රතික්ෂේප කළ හේතුවෙන් වණ්ඩ මාරුතයකින් මොවුහු විනාශ කරනු ලැබූහ.

4) '**සාලිත්*** ~~ෂෂ~~ නම් **නබිවරයාට** එරෙහිව ක්‍රියා කළ හේතුවෙන් '**සමූද්**' ජනයාව මහා භූමි කම්පනයකින් විනාශ කරන ලදී. මෙහි වැඩි විස්තර සඳහා **අල් කුර්ආන්** 7:65-78 දක්වා කියවන්න.

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٥﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١٦﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ﴿١٧﴾ فَصَبَّ
 عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٨﴾ إِنَّ رَبَّكَ لِبَالِغٌ صَادٍ ﴿١٩﴾ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ
 فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿٢٠﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ﴿٢١﴾ فَيَقُولُ
 رَبِّي أَهَانَنِ ﴿٢٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ﴿٢٣﴾ وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْبُسُكِيِّنَ ﴿٢٤﴾ وَ
 تَأْكُلُونَ أَمْثَالَ آكَلَاتِ النَّبَاتِ ﴿٢٥﴾ وَ تُحِبُّونَ الْبَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٦﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا
 ﴿٢٧﴾ وَ جَاءَ رَبُّكَ وَ الْبَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٨﴾ وَ جِئْنَا بِ يَوْمٍ يَمْضِي ﴿٢٩﴾ بِجَهَنَّمَ ﴿٣٠﴾ يَوْمٍ يَتَذَكَّرُ
 الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٣١﴾

- (10) මිනිසුන් බැඳ වධ හිංසා කිරීම සඳහා තැනූ උල් රිටි හිමි **ගිර්අවුන්*** සමග ද (නුඹේ පරමාධිපති කටයුතු කළ ආකාරය නුඹ නොදුටුවෙහි ද?)⁵ (11) මොවුහු (ලොවෙහි විවිධ) දේශයන්හි සීමාව ඉක්මවා ගියවුන් ය. (12) තවද එහි ඔවුහු කළහකම් අධිකව කළෝය. (13) එබැවින් නුඹගේ පරමාධිපති දඬුවමේ කසය ඔවුන් මත හෙළීය. (14) සැබැවින්ම නුඹේ පරමාධිපති සඳා විපරමන් සිටියි.

(15) තවද මිනිසා පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් ඔහුගේ පරමාධිපති ඔහුව පරීක්ෂාවට ලක් කර එනම් ඔහුට ගෞරවය ලබා දී ඔහුට දායාදයන් ප්‍රදානය කළ කල්හි "මාගේ පරමාධිපති මා ගෞරවයට පත් කළේය" යැයි ඔහු පවසයි. (16) නමුත් ඔහු(**අල්ලාන්**) ඔහුව පරීක්ෂාවට ලක් කර එනම් ඔහුට ඔහුගේ ජීවන සැපයුම් සීමා කළ විට "මාගේ පරමාධිපති මා අවමානයට පත් කළේ යැ"යි පවසයි. (17) එසේ නොව, (නුඹලාට **අල්ලාන්** දායාදයන් පිරිනමා ඇති) නමුත් නුඹලා අනාථයාට (කාරුණිකව හා ත්‍යාගශීලීව) ගෞරව නොකරන්නෙහුය. (18) තවද දිළිඳුන්ට ආහාර ලබා දීම කෙරෙහි නුඹලා එකිනෙකා දිරි නොගන්වන්නෙහු ය. (19) තවද පරපුරෙන් උරුම වූ දේපළ (අකුරින් නුඹලාට අනුමත දෑ කුමක්දැ"යි නොසලකා) නුඹලා දැඩි ලෙස කා දමන්නෙහු ය. (20) තවද නුඹලා ධනය දැඩි ඇල්මකින් ඇලුම් කරන්නෙහුය. (21) එසේ නොව, පොළොව කැබලි වලට සුනුවිසුනු කරනු ලැබූ කල්හි (22) නුඹගේ පරමාධිපතිගේ විධානය පැමිණෙනු ඇත. තවද **මලක්වරු*** ද පෙළින් පෙළට සිටිති. (23) තවද එදින නිරය (දර්ශනයට ඇඳ) ගෙන එනු ලබන්නේ ය. මිනිසා (තමා කළ දෑ) එදින සිහිපත් කරයි. නමුත් එය සිහිපත් කිරීමෙන් ඔහුට කුම(න එල)ක් ද?-

5) **ගිර්අවුන්** තමාට එරෙහි වූවන්ව උල් රිටි හතරක අත් කකුල් බැඳ තබා අමානුෂික ලෙස වධ හිංසා දීමෙන් මරණයට පත් කළේය. එබැවින් ඔහුට 'උල් රිටි හිමි මිනිසා' යැයි නම් කරනු ලැබීය. **ගිර්අවුන්** - 79:17 පාද සටහන බලන්න.

يَقُولُ يَلِيَّتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٣﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٤﴾ وَلَا يُؤْتَىٰ وَثَاقَةٌ
 أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْبُطْحَيْنَةُ ﴿٢٦﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ﴿٢٧﴾ فَادْخُلِي
 فِي عِبَادِي ﴿٢٨﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٢٩﴾

-(24) “අහෝ, මාගේ (මතු ලොව) ජීවිතය වෙනුවෙන් මා (යහකම්) පෙරටු කර ඇත්නම්” යැයි ඔහු (පසුතැවිල්ලෙන්) පවසයි. (25) එබැවින් ඔහු(අල්ලාස්) එදින දඬුවම් කරන්නාක් මෙන් අන් කිසිවෙකු දඬුවම් නොකරයි. (26) ඔහු විලංගු දමන්නාක් මෙන් අන් කිසිවෙකු විලංගු නොදමයි.

(27) (අල්ලාස්ට අවනත වී යහකම් කළවුනට) අහෝ සැනසුමට පත් ආත්මය, (යැයි අමතනු ලැබේ.) (28) (නුඹ) තෘප්තිමත් වී (අල්ලාස්ගේ) තෘප්තියට ද ලක්වෙමින් නුඹ නුඹගේ පරමාධිපති වෙත හැරී එවූ. (29) එබැවින් මාගේ (යහ) ගැත්තන් අතරට නුඹ ඇතුළු වුව. (30) මාගේ ස්වර්ගයට නුඹ ඇතුළු වුව.

6) විශ්වාසිකයෙකුගේ යහ ක්‍රියාවන් අල්ලාස්ගේ තෘප්තිය දිනා ගැනීමට හේතු වන අතර ඔහු ද තමන් ගනු ලබන තිළිණයන් පිළිබඳව සම්පූර්ණ තෘප්තියට පත් වන බව නිසැක ය.

90

سورة البلد

සුරා අල් බලද්

(නගරය)

90 සූරා අල් බලද් (නගරය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 20 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَا اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَدَنِ ۙ وَاَنْتَ حَلِيْلٌ بِهٰذَا الْبَدَنِ ۙ وَالْاَيْدِیْ وَمَا وَاَدَّ ۙ لَقَدْ خَلَقْنَا

الْاِنْسَانَ فِیْ كَبَدٍ ۙ اَیْحَسِبُ اَنْ لَّنْ یُقَدِّرَ عَلَیْهِ اَحَدٌ ۙ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාෂ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) මෙම (මක්කා) නගරය මත දිවුරමි. (2) (නබිවරය,) නුඹ මෙම නගරයෙහි ස්වාධීනයෙකු වන්නෙහිය.¹ (3) තවද පියා(ආදම්*) හා ඔහු ජනිත කළ අය මත ද (දිවුරමි).² (4) සැබැවින්ම අපි මිනිසාව දැඩි පරිශ්‍රමයක් තුළ (ජීවත් වන්නෙකු ලෙස) මැව්වෙමු.³ (5) ඔහු වෙත කිසිවෙකුට බලය යෙදිය නොහැක්කේම යැයි ඔහු සිතන්නේ ද?-

1) එවකට මක්කා නගරය තුළ සතුරන් සමග සටන් කිරීමට නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට අල්ලාෂ්ගේ අනුමැතිය නොවීය. නමුත් ඉදිරි කාලයේ දී එසේ සටන් කිරීමට අවසර දෙනු ලබන අවස්ථාවක් පැමිණෙනු ඇතැයි යන්න මෙහි අර්ථයයි. මක්කා ජය ගත් දිනයේ එක් දිනකට පමණක් සටන් කිරීමට නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට අනුමත දෙන ලද නමුත් කිසිදු ලේ වැගිරීමකින් තොරව මක්කාව ජය ගන්නට එතුමාට හැකි විය.

වෙනත් විවරණයක 'මෙම මක්කා නගරයේ නබිවරය, නුඹව ඝාතනය කිරීම අනුමත දෙයක් ලෙස ඔවුහු සැලකුවෝය. මේ අනුව මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයින් මක්කා සීමාව තුළ සිටිපාවෙක් පවා ඝාතනය කිරීම තහනම් කළ නමුත් නබිවරයාව ඝාතනය කරන්නට ඔවුහු කුමන්ත්‍රණ කළහ. මෙවැනි කුමන්ත්‍රණ මැද අල්ලාෂ් අවසාන විජයග්‍රහණය නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට දෙන බව ද දැන් මුහුණ පා ඇති දුෂ්කරතාවන් සියල්ල තාවකාලික බවද පවසා එතුමාණන්ගේ සිතට මෙම ආයතයෙන් සහනයක් දෙන ලද බවය.

තුන්වන විවරණය ඉතා පහසු එකකි. 'හිල්' යන අරාබි පදයට වාසස්ථානය යන අර්ථය වේ. එනම් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ඔබ මේ නගරයේ වාසය කරන හෙයින් එය මත දිවුරා පවසමි යැයි අල්ලාෂ් සඳහන් කරයි.

2) ප්‍රථම මිනිසා වන නබි ආදම්* ﷺ තුමාණන් හා ඔහුගේ පරපුර මෙයින් අදහස් කෙරේ.

3) මිහිතලයේ කිසිවෙකුට සැප සම්පන්නව සහ සුඛෝපභෝගීව සදාකාලිකව ජීවත් විය නොහැකි බව මෙම වාක්‍යයෙන් අදහස් කෙරේ. මිනිසා මවනු ලැබුවේ බලවත් පරිශ්‍රමයන් තුළ ජීවත් වීමටය. නමුත් තමන් විදින පරිශ්‍රමයන් මෙලොව ජීවනෝපාය සඳහා පමණක් නොව මතු ලොව සැප සම්පන්න ජීවිතයක් සඳහා ද වේ. ඔහු ප්‍රශ්න වලට ඉවසීමෙන් මුහුණ දිය යුත්තේ එම නිසාය. මක්කා නුවර මුස්ලිම්වරුන් එහි ජීවත් වූ සෙසු ජනයාගෙන් මහත් පීඩාවට ලක් වූ හෙයින් මෙලොව ජීවිතයේ ස්වභාවය මතක් කර ඒවා ඉවසීමෙන් දරා ගන්නා ලෙස ඔවුන්ට මෙයින් සිහි ගන්වනු ලැබේ.

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ﴿٦﴾ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَ
 لِسَانًا وَ شَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَ هَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
 الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكُرْبَةَ ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتَّبِعُنَا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ أَوْ
 مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ تَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَ تَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا ذَا بَأْسِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ
 نَارٌ مُؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

(6) 'බහුල ලෙස සම්පත් වියදම් කළෙමි' යැයි ඔහු (ආඩම්බරයෙන්) පවසයි.⁴ (7) කිසිවෙකු ඔහුව නොදුටුවේ යැයි ඔහු සිතන්නේ ද? (8) අපි ඔහුට දෙනෙන් ඇති නොකළෙමු ද? (9) තවද දිව හා දෙනොල් ද (ඇති නොකළෙමු ද?). (10) තවද අපි (යහ හා අයහ) මාර්ග දෙක ඔහුට පෙන්වා දුන්නෙමු. (11) 'අකබා' (ප්‍රපාතය මෙතෙක්) ඔහු තරණය නොකළේය.⁵ (12) තවද 'අකබා' යනු කුමක් දැයි නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (13) (එය) වහලෙකු නිදහස් කිරීමය.⁶ (14) නැතහොත් සාගින්නෙන් පෙළෙන දිනක ආහාර සැපයීමය. (15) (එනම්) ශැකී වූ අනාථයෙකුට හෝ (16) පොළොවෙහි වැතිරී සිටින දුප්පතෙකුට⁷ (හෝ ආහාර සැපයීම ය.) (17) පසුව (අල්ලාහ්ව) විශ්වාස කර ඉවසීම පිළිබඳව එකිනෙකාට උපදෙස් දී කරුණාව පිළිබඳව ද එකිනෙකාට උපදෙස් දුන් අය අතුරින් ඔහු විය. (18) ඔවුන්මය දකුණතෙහි (වාර්තා පොත දෙනු ලැබූ) සගයින් වන්නෝ. (19) කවුරුන් අපගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කළේද, ඔවුන්මය වමතෙහි (වාර්තා පොත දෙනු ලැබූ) සගයින් වන්නෝ. (20) ඔවුන්ව (මුළුමනින්ම) වසා ගත් ගින්නක් ඇත.

4) මෙයින් අදහස් කරනුයේ ලෝකයාට පෙන්වීම පිණිස යහපත් චේතනාවකින් තොරව ධනවතුන් විසින් ආඩම්බරව වියදම් කිරීම ය. මෙවැනි ධනවතුන් මුළු විශ්වයම තමන්ට අයත් බව ද තමන්ට කිසිදු හානියක් සිදු නොවන බව ද පුරසාරම් දොඩකි.

5) 'අකබා' යන්නෙහි අර්ථය නැගීමට දුෂ්කර කඳු මාර්ගයකි. මෙම ආයතයට පසුව ඇති ආයතයන්ට අනුව මෙහි එය භාවිත කර ඇත්තේ දුෂ්කරතාවෙන් යුත් යහපත් ක්‍රියා ගෙන හැර පෑමටය. එය දුෂ්කර ලෙස පෙනුන ද එයින් මතු ලොවට ඉමහත් ප්‍රයෝජන ඇති බව ය.

6) වැඩි විස්තර සඳහා අල් කුර්ආන් 47:4 පාද සටහන් සමග බලන්න.

7) අන්ත දිළිඳුකම හා කුසගින්න පෙන්වා දීම සඳහා 'පොළොවේ වැතිරී සිටින' යන යෙදුම ආරාබ්වරුන් භාවිත කරයි.

91

سورة الشمس

සූරා අෂ් ෂමිස්

(සූරායයා)

91 සුරා අෂ් ෂමිස් (සූර්යයා)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 15 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّيِّءِ وَمَآبِنِهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَآطِحَهَا ﴿٦﴾ وَالنَّفْسِ وَمَآ سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾

සෑමම කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) සූර්යයා මත හා එහි දීප්තිය මත දිවුරමින්. (2) තවද චන්ද්‍රයා මත දිවුරමින්. එය එයට(සූර්යයාට) පසුපසින් පැමිණි විට. (3) තවද දහවල මත දිවුරමින්. එය එහි(සූර්යයාහි) දීප්තිය හෙළි කරන විට. (4) තවද රාත්‍රිය මත දිවුරමින්. එය එය(සූර්යයා) ආවරණය කරන විට.¹ (5) තවද අහස මත හා එය තැනූ ඔහු මත දිවුරමින්. (6) තවද මිහිතලය මත හා එය ව්‍යාප්ත කළ ඔහු මත දිවුරමින්. (7) තවද ආත්මය මත හා එය නිසි ලෙස සකස් කළ ඔහු මත දිවුරමින්. (8) පසුව ඔහු එ(ම ආත්මයෙහි) දුෂ්චර්‍යවය හා එහි බිය හක්තිය (වෙන් කර හඳුනා ගැනීමේ හැකියාව) එයට කාවැද්දුවේය.² (9) කවරෙකු එය(ආත්මය) පිවිතුරු කළේ ද ඔහු සැබැවින්ම ජයග්‍රහණය කළේය. (10) තවද කවරෙකු එය දූෂිත කර ගත්තේ ද සැබැවින්ම ඔහු පාඩු වින්දේය.

(11) සමුද්* ජනයා ඔවුන්ගේ සීමාව ඉක්මවා යෑම හේතුවෙන් (තම නබිවරයාව*) අසත්‍ය කළෝය. (12) ඔවුන්ගෙන් මහත් අභාග්‍යවන්තයා වේගයෙන් නැගී සිටි විට.-

1) 3 හා 4 වැනි ආයතනයන් වලින් සඳහන් කරන 'හෙළි වීම' හා 'ආවරණය වීම' යන ක්‍රියාවලිය සූර්යයා හා සම්බන්ධ බව පෙන්වුව ද වෙනත් විවරණ අනුව එම ක්‍රියාවලිය මිහිතලය හා සම්බන්ධ බව සඳහන් වේ. 5 සිට 8 දක්වා වූ ආයතනයන්හි 'ඔහු' යන යෙදුමෙන් අඟවන්නේ අල්ලාස් ය.

2) සෑම පුද්ගලයෙකුටම අල්ලාස් යහපතක් හෝ අයහපතක් කිරීමේ හැකියාව ස්වභාවිකව ලබා දී ඇත. යහපතක් කිරීමේ හැකියාව ඔහු උපයෝගී කළේ නම් ඔහු තමන්ව පිවිතුරු කර මෙලොව පරීක්ෂණයන්ගෙන් සමත් වනු ඇත. එසේ නොවී අයහපත් හැඟීම් වලට වහල් වී කටයුතු කළේ නම් ඔහු එම පරීක්ෂණයන්ගෙන් අසමත් වී එහි දඬුවමට ලක් වනු ඇත.

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُا فَعَقَرُوهَا ﴿١٤﴾ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
 بِذُنُوبِهِمْ فَحَسَّوْهَا ﴿١٥﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٦﴾

-(13) අල්ලාහ්ගේ ඔටු දෙන(ට නිංසා කිරීම) හා උගේ පානය (වළක්වාලීම) පිළිබඳව (අවවාදයෙන් සිටින්නැයි) අල්ලාහ්ගේ රසුල්වරයා* ඔවුනට පැවසුවේය.³ (14) එහෙත් ඔවුහු ඔහුව අසත්‍යය කර උගේ ගෙල සිඳ දැමුවෝය. එබැවින් ඔවුන්ගේ (එම) පාප ක්‍රියාව හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ පරමාධිපති ඔවුන් මත විනාශය පහළ කර (සියල්ලන් අතර) එය(එම දඬුවම) සම කළේය. (15) තවද එහි ප්‍රතිවිපාකය පිළිබඳව ඔහු(අල්ලාහ්) බිය නොවන්නේය.⁴

3) නබි සාලිෂ්* නම් නබිවරයාගේ* ප්‍රජාව සමුද්වරය. මෙම නබිවරයාගේ සත්‍යභාවය තහවුරු කිරීම පිණිස එම ජනයා එතුමාගෙන් සාධකයක් ගෙන එන මෙන් ඉල්ලා සිටියහ. ඒ අනුව අල්ලාහ් නබි සාලිෂ් තුමාණන්ගේ ප්‍රජාවට සාධකයක් හා පරීක්ෂණයක් ලෙස ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම පරිදි ගල් පර්වතයක් දෙබෑ කර ගම් වැසියන් සියල්ලට කිරි දෙන ඔටු දෙනක් මතු කළේය. එම ඔටු දෙනගේ අයිතීන් පිළිබඳව අල්ලාහ් ජනයාට නිශ්චිත උපදෙස් ලබා දී තිබූ අතර එම ප්‍රජාව විසින් එම උපදෙස් කඩ කරන ලදී. ජනයාට හා ඔටුවාට ජලය පානය සඳහා වූ පොදු ස්ථානයක් විය. එයින් දිනක් ජලය පානය කිරීමේ අයිතිය එම වැසියන්ට ද දිනක එහි අයිතිය ඔටු දෙනට ද හිමි කර දී තිබුණි. නමුත් මෙම උපදෙස් කඩ කරමින් ඔවුන් සීමාව ඉක්මවා ගොස් උාට ජලය පානය කිරීමට ඉඩ නොදී අවසානයේ උගේ ගෙල කපා ඝාතනය කළහ.

4) මෙහි අදහස් කරනුයේ දඬුවම් ලබා දීම ගැන අල්ලාහ් බිය නොවන බවය. හේතුව අල්ලාහ්ගේ ක්‍රියාවන් පිළිබඳව ප්‍රශ්න කිරීමට කිසිදු අයිතියක් කිසිවෙකුට නොමැත. ඔහු පරම යුක්ති ගරුකය. ක්‍රියාවන් පිළිබඳව ප්‍රශ්න කරනු ලබනුයේ ඔහුගේ ගැත්තන් වන අපගෙන්ය. (අල් කුර්ආන් 21:23 වැනි වැකිය බලන්න.)

92

سورة الليل

ଝରା ଫଳ ଚଳିଲି

(ରାତ୍ରି)

92 සූරා අල් ලෙයිල් (රාත්‍රිය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 21 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ ﴿٣﴾ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤﴾ إِنَّ سَعْيَكُمْ
كَشَتْىٰ ﴿٥﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿٦﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٧﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٨﴾ وَ
أَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ﴿٩﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿١٠﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ﴿١١﴾ وَمَا يُغْنِي
عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ﴿١٢﴾ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ ﴿١٤﴾ وَالْأُولَىٰ ﴿١٥﴾
فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿١٦﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) රාත්‍රිය (අන්ධකාරයෙන්) ආවරණය කරන විට එය මත දිවුරමින්. (2) තවද දහවල නිරාවරණය වී (ආලෝකයෙන්) දිස්වෙන විට එය මත දිවුරමින්. (3) තවද පුරුෂයා ව හා ස්ත්‍රිය ව මැවූ (අල්ලාහ් වන) ඔහු මත දිවුරමින්. (4) සැබැවින්ම නුඹලාගේ ප්‍රයත්නයන් විවිධාකාරය. (5, 6) එබැවින් (අන් අයට තම ධනය) පිරිනමා බිය හක්කිමක් වී උතුම් දැ(දහම) සත්‍යය කළ අය පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම්, (7) ඔහු සඳහා (ස්වර්ගයේ) අතිශය (සැප) පහසු දෑ වෙත අපි (මග) පහසු කරන්නෙමු.¹ (8, 9) තවද මසුරු වී, තමා ස්වයංපෝෂිත යැයි සිතා, උතුම් දැ(දහම) අසත්‍යය කළ අය පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් (10) ඔහු සඳහා (නිරයේ) අති දුෂ්කර දෑ වෙත අපි (මග) පහසු කරන්නෙමු. (11) ඔහු (නිරයෙහි) ඇද වැටෙනා කල්හි ඔහුගේ ධනය ඔහුට (කිසිදු) ඵලක් නොදෙන්නේය. (12) සැබැවින්ම යහමග පෙන්වීම අප මතය.² (13) තවද සැබැවින්ම අවසානය (හෙවත් මතු ලොව) හා ආරම්භය (හෙවත් මෙලොව) අප සතුය. (14) එබැවින් ඇවිලෙන ගින්න පිළිබඳව මම නුඹලාට අවවාද කළෙමි.-

1) යමෙකු යහපත සඳහා තම උත්සාහයන් උපයෝගී කරන්නේ නම් ඔහුගේ අනිකුත් යහ ක්‍රියාවන් ඉටු කිරීමට අල්ලාහ් පහසු කරන අතර ඒ හේතුවෙන් ස්වර්ගයේ උතුම් ස්ථානයක් ඔහු හිමි කර ගැනීමට පහසු වන බව ආයත අංක 5, 6 හා 7 හි පෙන්වුම් කරයි. එමෙන්ම ආයත අංක 8 සහ 9 හි සඳහන් පරිදි ඔහු අකුසල් ක්‍රියා සඳහා තම හැකියාව උපයෝගී කරන්නේ නම් ආයත 10 හි සඳහන් පරිදි නිරයේ ගින්නේ දරුණුතම ස්ථානය කරා යෑමට අල්ලාහ් ඔහුට පහසු කරනු ඇත.

2) සැබැවින්ම යහමග පෙන්වීම අප මතය යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ ලෝවැසියන් සියල්ලට මග පෙන්වනුයේ අල්ලාහ් බවය. නමුත් එමගින් ඔවුන් යහමග යෑම හෝ නොමග යෑම මිනිසාගේ තෝරා ගැනීම මත රැඳී ඇත. ඔහුගේ තෝරා ගැනීම අනුව ඵලවිපාක විදින්නට ද සිදු වනු ඇත.

لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْعَى ﴿١٥﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾ وَ سَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي
 مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾ إِلَّا ابْتِغَاءً وَجْهَ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾
 وَكَسُوفٍ يَرُضَى ﴿٢١﴾

(15) මහත් අභාගාවන්තයා මිස අන් කිසිවෙකු එහි පිවිස නොඇවිලෙයි. (16) (ඔහු) කවරෙකුද යත් අසත්‍යය කර පිටුපෑවෙකුය. (17) තවද අතිමහත් බිය හක්තිකයා එයින්(නිරයෙන්) වළක්වනු ලබනු ඇත. (18) ඔහු කවරෙකු ද යත් තම ධනය පිරිනමා (ආත්ම) පාරිශුද්ධිය ඇති කර ගත් අයෙකි.³ (19) ප්‍රතිඋපකාරයක් ලෙස දෙනු ලැබීමට කිසිවෙකුගේ කිසිදු දායාදයක් ඔහු සතුව නොමැත.⁴ (20) නමුත් අති උත්තරීතර වූ තම පරමාධිපතිගේ තෘප්තිය අපේක්ෂාවෙන් (පරිත්‍යාග කරන දැයට) මිස.⁵ (21) තවද ඔහු(අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය උදෙසා පරිත්‍යාග කරන්නා) මතුටට තෘප්තිමත් වනු ඇත.

3) මෙම ආයතයෙන් අදහස් වන්නේ පරිත්‍යාගයන් මගින් කෙනෙකු අයහපත් දැයින් පිරිසිදු වන බවය. එනම් ඔහුගේ පෙර පාපයන්ට සමාව ලැබ ඔහුගේ වෛතසිකයෙහි මතු වන පාපකාරී හැඟීම් වලට එරෙහිව ඔහු ශක්තිමත් වන බවය. මෙහි මූලික කොන්දේසිය වනුයේ තමන් කරන්නා වූ පරිත්‍යාගයන් අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය උදෙසා අවංක වේතනාවෙන් ඉටු කිරීම හා තමන් තුළ පාරිශුද්ධභාවය ඇති කර ගැනීමය. ඉස්ලාමය පිළිගත් වහලුන් නිදහස් කිරීම සඳහා අබු බක්ර් තුමාණන් තම ධනය විශාල වශයෙන් වැය කිරීම සම්බන්ධව මෙම වැකිය පහළ වූ බව ඇතැම් විද්වත්හු අදහස් කරති.

4) මෙහි පවසනු ලබනුයේ අබු බක්ර් තුමාණන් පිළිබඳ වූ සිද්ධියකි. ඉස්ලාමයේ මුල් අවදියේ බිලාල් තුමාණන් ද වධ හිංසාවන්ට ගොදුරු වූ වහලෙකි. එවිට අබු බක්ර් තුමාණන් මුදල් ගෙවා අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය අපේක්ෂාවෙන් ඔහුව වහල්භාවයෙන් නිදහස් කර ගත්හ. එය දුටු දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින් බිලාල් තුමා එතුමාණන්ට කළ යම් උපකාරයක් හේතුවෙන් අබු බක්ර් තුමාණන් ප්‍රතිඋපකාරයක් ලෙස ඔහුව නිදහස් කළ බව පැවසුවෝය. මෙයට පිළිතුරක් වශයෙන් අල්ලාහ් මෙම ආයතය පහළ කළේය.

5) අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය වෙනුවෙන් කරන්නා වූ පරිත්‍යාගයන්ට පමණක් නියම කුසල් හිමි වන බව මෙම ආයතයෙන් ප්‍රකාශ වේ.

93

سورة الضحى

ଝରା ଅଢ଼ି ଧ୍ରୁବୀ

(ଠେରଠରୂଠ)

93 සුරා අල් ලුහා (පෙරවරුව)

මෙය මක්කි පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 11 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَىٰ ﴿١﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾ وَالْأَخِرَةَ خَيْرٌ لِّكَ مِنَ
 الْأُولَىٰ ﴿٤﴾ وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ﴿٥﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
 فَهَدَىٰ ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ﴿٨﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿٩﴾ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا
 تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) පෙරවරු (ආලෝකය) මත දිවුරමින්. (2) තවද රාත්‍රිය (නිසංසලව) අඳුරින් ආවරණය කර ගන්නා විට එය මත දිවුරමින්. (3) (නබිවරය,) නුඹගේ පරමාධිපති නුඹව අත් හැරියේ නැත. පිළිකල් කලේ ද නැත.¹ (4) තවද සැබැවින්ම මතු ලොව මෙලොවට වඩා නුඹට යහපත්ය. (5) තවද නුඹගේ පරමාධිපති නුඹට නියත වශයෙන්ම (බොහෝ දෑ) පිරිනමනු ඇත. එවිට නුඹ (එමගින්) තෘප්තිමත් වනු ඇත.² (6) අනාථයෙකු ලෙස නුඹව ඔහු නොලැබුවේ ද? පසුව ඔහු පිළිසරණක් දුන්නේය. (7) තවද (දැහැමි) මග නොදන්නෙකු ලෙස නුඹව ඔහු දැක පසුව ඔහු (නුඹට) දැහැමි මග පෙන් වූයේය. (8) තවද දිළින්දෙකු ලෙස නුඹව ඔහු දැක පසුව ඔහු ස්වයංපෝෂිත කෙනෙකු බවට පත් කළේය. (9) එබැවින් අනාථයාව පීඩාවට පත් නොකරවු. (10) තවද යාවකයාව පලවා නොහරිවු. (11) තවද නුඹගේ පරමාධිපතිගේ දායාදය පිළිබඳව (අනුන් කෙරෙහි) දැනුම් දෙවු.³

1) ඉස්ලාමයේ මුල් අවදියේ අල් කුර්ආන් වැකි නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට පහළ වෙමින් තිබුණි. පසුව එසේ පහළ වීම මද කලකට ප්‍රමාද විය. එතුමාගේ සතුරන්, විශේෂයෙන් අබු ලහබ්ගේ බිරිය වන උම්මු ජම්ල්, නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් කෙරෙහි අල්ලාහ් කෝපයට පත්ව එතුමාණන්ව අත හැර දැමූ බවට ඇනුම් පද කියන්නට පටන් ගත්තාය. මෙයට ප්‍රතිචාරයක් ලෙස මෙම වැකිය පහළ විය.

2) මෙම ආයතය නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට දෙනු ලැබූ ශුභාරංචියකි. එය සියලු මුස්ලිම් ජනයාට ද අති සතුටුදායක පණිවිඩයක් විය. හේතුව තම අනුගාමිකයින් සියලු දෙනාම නිරා ගින්නෙන් බැහැර කරන තුරු තමා තෘප්තියට පත් නොවන බව එතුමාණන් ප්‍රකාශ කර ඇති බැවිනි. එනම් මෙම ප්‍රකාශය අනුව මුස්ලිම්වරුන් සියල්ල කෙදිනක හෝ නිශ්චිතවම ස්වර්ගයට ඇතුළු වී එමගින් එතුමාණන් තෘප්තියට පත් වන බව අදහස් කෙරේ.

3) අල්ලාහ්ගෙන් ලැබූ දායාදයන් අන් අයට දන්වා සිටීම ඒවා පිරිනැමූ අල්ලාහ්ට කෘතවේදී වීමේ මාර්ගයකි.

94

سورة الشرح
සුරා අෂ් ෂර්හ්
(පුළුල් කිරීම)

94 සූරා අෂ් ෂර්හ් (පුළුල් කිරීම)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 8 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۖ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۖ

وَأَنزَلْنَاكَ مِنَ الْإِذْيِ الْأَثْوَرِ ۖ وَرَفَعْنَا لَكَ

ذِكْرَكَ ۖ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۖ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَانعَبْ ۖ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (නබිවරය,) නුඹට නුඹගේ සිත අපි පුළුල් නොකළෙමු ද?¹ (2) තවද නුඹගේ බර නුඹගෙන් ඉවත් කර තැබුවෙමු. (3) එය නුඹේ පිටකොන්ද පෙළමින් තිබිණ.² (4) තවද නුඹට නුඹගේ කීර්තිය අපි උසස් කළෙමු.³ (5) එබැවින් සැබැවින්ම දුෂ්කරතාව සමග පහසුව (බැඳී) ඇත. (6) සැබැවින්ම දුෂ්කරතාව සමග පහසුව (බැඳී) ඇත.⁴ (7) එබැවින් (නුඹගේ සමූහ සේවාවන්) අවසන් කළේ නම් (නැමදුම් කටයුතු සඳහා) නැගී සිටිවු.⁵ (8) තවද නුඹගේ පරමාධිපති වෙත උද්යෝගයෙන් යොමු වුව.

1) යමක් කෙරෙහි කෙනෙක් ලබන තෘප්තිය සතුට හා ඒ ගැන වැටහීම පිළිබඳව පැහැදිලි කිරීමට අරාබි භාෂාවෙන් 'ෂර්හ්' හෝ 'ඉන්ෂිරාහ්' යනුවෙන් සඳහන් කරනු ලැබේ. මෙයින් නිරූපණය වන තවත් අර්ථයක් නම් කෙනෙකුගේ හදවත තුළ තිබෙන පුළුල් දැනුමය. මෙහි දී **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන්ට **අල්ලාහ්** විසින් පිරිනැමූ දැනුම, බුද්ධිය හා සාමයෙන් පිරුණු හදවත ගැන ද සතුරන්ගෙන් එතුමා මුහුණ දුන් විවිධ ප්‍රශ්න ඉදිරියේ නොසැලී සිටි ආකාරය ද සඳහන් කෙරේ.

2) **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් හට ප්‍රථම වරට **අල් කුර්ආන් ආයතයන්** ලැබී එතුමාණන් කෙරෙහි අන් අය ඉස්ලාමයට ඇරයුම් කිරීමේ භාරදූර කාර්ය පවරනු ලැබූ විට, එහි වගකීම අති මහත් යැයි එතුමාණන් බිය වූහ. එම අවස්ථාවේ **අල්ලාහ්** එතුමාගේ හදවතට සැනසුමක් ඇති කළ බව මෙම **ආයතයෙන්** සඳහන් වෙයි.

3) **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන්ගේ නාමය **අල්ලාහ්ගේ** නාමය සමග උච්චාරණය කිරීමේ අවස්ථා කිහිපයකින් එතුමාණන්ගේ කීර්තිය උසස් කිරීම සනාථ කරයි. තිදසුන් වශයෙන් **සලාතය*** සඳහා කැඳවීමේ '**අදාන්**' හා '**ඉකාමත්**' පෙන්වා දිය හැක.

4) **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් මුහුණ දුන් සියලු පීඩාවන්, අවසානයේ ඉවත්ව යන බවට වූ ශුභාරංචිය එතුමාට දෙනු ලැබුවේ මෙසේය. එයට අමතරව පීඩාවන් හා දුක් කම්කටොලු වලට ලක් වන සෑම කෙනෙක්ම ඉවසීමෙන් යුතුව **අල්ලාහ්ගේ** උපකාරය හා සහනය පැතුවේ නම් සැබැවින්ම තමන් අහිමි කරන මොහොතේ උපකාර ලැබෙන බව **අල්ලාහ්** සනාථ කරයි.

5) ඉස්ලාමය වෙනුවෙන් සිදු කරන සේවාවන්හි එනම් දේශනා කිරීම හෝ මුස්ලිම්වරුන්ට ආරක්ෂාව සැලසීම වැනි බාහිර සමූහ සේවාවන්හි නියැළීමෙන් පසු **අල්ලාහ්** වෙත හැරී අතිරේක නැමදුම්හි පුද්ගලිකව නිරත වන මෙන් **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන්ට මින් පවසා ඇත. එම අතිරේක නැමදුම් තුළින් **අල්ලාහ්** කෙරෙහි වූ එතුමාගේ සම්බන්ධතාව තව තවත් ශක්තිමත් විය. රාත්‍රි කාලයේ දීර්ඝ වේලාවක් එතුමා අතිරේක **සලාතයේ** නිරත වීමට හේතුව මෙයයි. එබැවින් බාහිර සමූහ සේවාවන් හි නියැළෙන කෙනෙකු එම සේවාවන් නිම කළ පසු තම පරමාධිපති වෙත හැරී අවංකව පුද්ගලිකව නැමදුම් කිරීම කිසිවිටෙක අමතක නොකළ යුතුය. මෙහි දී අනිවාර්යය **සලාතය*** පිළිබඳව සඳහන් නොවේ. එය ඊට නියමිත වේලාවෙහිම ඉටු කළ යුතුය.

95

سورة التين

සුරා අත් තීන්

(අත්තික්කා)

95 සුරා අත් තීන් (අත්තික්කා)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 8 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْتَّيِّبِينَ وَالزَّيْتُونَ ﴿١﴾ وَطُورِ سَيْنِينَ ﴿٢﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) අත්තික්කා හා ඔලිව් මත දිවුරමින්. (2) තවද 'කුර් සිනායි' හි කන්ද මත දිවුරමින්. (3) තවද අභයදායී මෙම (මක්කා) නගරය මත දිවුරමින්.¹ (4) සැබැවින්ම අලංකාර සංයුතියකින් අපි මිනිසා මැව්වෙමු. (5) පසුව ඔහුව පහත් වූවන්ගෙන් ඉතා පහත් වූවෙකු බවට පත් කළෙමු.² (6) (නමුත්) විශ්වාස කර යහකම් කළවුන් හැර. මොවුනට අඛණ්ඩ වේතන ඇත.³

1) මෙහි මුල් ආයතනයන් දෙකෙහි විවිධ නබිවරුන්* තම වගකීම ඉටු කළ පාර්ශ්වද්ධ ස්ථාන තුනක් මත අල්ලාස් දිවුරා ඇත. පළමුවන වාක්‍යයෙහි සඳහන් 'අත්තික්කා' සහ 'ඔලිව්' අධිකව වැටෙන පලස්තීනය ගැන සඳහන් කරයි. එහි නොයෙකුත් නබිවරු සත්‍ය දහම දේශනා කර ඇත. විශේෂයෙන් එය ඊසා* කුමාණන් විසූ ප්‍රදේශය විය. එමෙන්ම 'කුර් සිනා' නම් කඳු ප්‍රදේශය නබි මුසා* කුමාණන්ට තවරාකය පහළ කරනු ලැබූ ප්‍රදේශය විය. අභයදායී නගරය හෙවත් සාමකාමී නගරය ලෙස හඳුන්වනු ලබනුයේ මක්කා නගරයයි. මෙම නගර සීමාව තුළ කිසිදු මිනිසෙකු හෝ සතෙකු මැරීම තහනම් බව පෙන්වා දී ඇත. මෙම ස්ථානයන් සඳහන් කිරීමෙන් අදහස් කරනුයේ, මෙම නබිවරුන් සියලු දෙනා ගෙන ආ පණිවිඩය එකම පණිවිඩයක් බවය. මේ පිළිබඳව සංකෂිප්තව පසු ආයතනයන්හි පැහැදිලි වෙයි.

2) මෙම ආයතනයට අදහස් කිහිපයක් ඇත. පළමුවැන්න, කායිකව හා මානසිකව ඉතාමත් අලංකාර ලෙස මිනිසා මවනු ලැබුවේය. එහෙත් මහලු වියට ළඟා වීමත් සමග ඔහුගේ අලංකාරය හා ශක්තිය අහිමි වී දුබල තත්ත්වයකට පත් වන්නේය. දෙවැන්න, සදාචාරාත්මක පිරිහීමෙන් ඔහු ඉතා නීච තත්ත්වයකට පත් වීමය. තුන්වැන්න, මෙලොව ඔහු කළ පාප ක්‍රියාවන් හේතුවෙන් ඉතා පහත් තත්ත්වයකින් නිරයට පිවිසීමය.

3) මෙම ආයතනයෙන් අදහස් කරනුයේ කෙනෙකු ලොවෙහි කවර තත්ත්වයක පසු වුව ද ඔහු මෙලොව අල්ලාස්ව විශ්වාස කර යහකම් කරන්නේ නම් මරණින් මතු ජීවිතයේ ඔහුගේ යහ ක්‍රියාවන් සඳහා ත්‍යාග හා ගෞරවය පිරිනමනු ලබන බවය.

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

-(7) මින් පසුව ද විනිශ්චය පිළිබඳව නුඹව අසත්‍යය කළ හැක්කේ කවර දැයකට ද? (8) විනිශ්චයකරුවන් අතුරින් අති ශ්‍රේෂ්ඨ විනිශ්චයකරු අල්ලාහ් නොවේ ද?⁴

4) මෙම ආයතය කියවන තැනැත්තා 'බලා වඳන අලා දාලික මිනෂ් ෂාහිදීන්' (නොඑසේ ය, මම එයට සාක්ෂි දරන්නන් අතුරින් වෙමි) යනුවෙන් පැවසිය යුතු බවට හදිස්ති* සඳහන් වී ඇත.

96

سورة العلق

සුරා අල් අලක්

(෧෧ කැටිය)

96 සූරා අල් අලක් (ලේ කැටිය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 19 යි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ﴿٣﴾
الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ﴿٦﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (සියලු දෑ) මැවූ නුඹේ පරමාධිපතියේ නාමයෙන් නුඹ කියවවු. (2) ලේ කැටියෙන්¹ මිනිසාව මැව්වේය. (3) නුඹ කියවවු. තවද නුඹගේ පරමාධිපති මහත් පරිත්‍යාගශීලීය. (4) ඔහු පැන මගින් දැනුම බෙදා දුන්නේය. (5) මිනිසාට නොදන්නා දෑ ඔහු ඉගැන්වූයේය.² (6) එහෙත් සැබැවින්ම මිනිසා සීමාව ඉක්මවා යන්නේය.-

1) 'අලක්' යන අරාබි යෙදුමට ඇලි ඇති දෑය, කුඩාල්ලා යන තේරුම් ද ඇත. මිනිසාගේ ආරම්භ අවදිය ශුක්‍රාණු හා ඩීම්බ එක් වී කුඩාල්ලෙකුගේ ස්වරූපයෙන් ගර්භාශයේ එල්ලෙමින් පවතින බව කලල විද්‍යාඥයින් විසින් සොයා ගෙන ඇත.

2) පළමු වැනි ආයතයේ සිට පස් වැනි ආයතය දක්වා වූ වැකි නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට ප්‍රථමයෙන්ම පහළ කරනු ලැබූ අල් කුර්ආන් ආයතයන් වේ. නබිත්වය ලබන්නට පෙර වූ කාලයේ එතුමාණෝ හුදකලාවේ 'හිරා' නම් ගල් ලෙනෙහි නැමදුම් කිරීමට පුරුදු වී සිටියහ. එතුමා ගල් ලෙනෙහි සිටින විට දිනක් දේව දූතයින්ගේ නායකයා වූ ජබරීල්* ﷺ තුමා පෙනී සිට එතුමාට 'කියවනු' යැයි අණ කළේය. අකුරු කියවන්නට නොදන්නා නබි තුමාණෝ 'මම කියවීමට නොදන්නෙමි' යැයි පිළිතුරු දුන්හ. ජබරීල්* ﷺ තුමා මෙලෙස තුන් වතාවක් ඉල්ලා සිටීමෙන් පසුව මෙම මුල් ආයත පහ එතුමාණන්ට කියා දුන්නේය. මෙම මුල් වැකි තුළින් අනාගතයේ අල් කුර්ආනය පාරායනය කළ යුත්තේ කෙසේ ද යන්න නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට උගන්වනු ලැබුණි. එනම් අල් කුර්ආනය පාරායනය කරන සෑම විටකම අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කළ යුතු බවට උපදෙස් දෙන ලදී. එමෙන්ම දේව විශ්වාසයක් නොමැති ජන කොටසකට සත්‍ය දහම උගන්වන මහඟු ක්‍රියාවක යෙදෙන විට නිතර අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කළ යුතු අතර ඔහුගේ උදව් කෙරෙහි විශ්වාසය ද තැබිය යුතුය. දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතර සත්‍ය දහම ඉදිරිපත් කරන්නේ කෙසේදැයි නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ සිත් තුළ බියක් පැවතුණු බැවින් දැනුම ලබා දීම අල්ලාස්ගේ කාර්යයක් බව 3 හා 4 වැනි ආයත මගින් පවසා එතුමාට සැනසිල්ලක් ලබා දුන්නේය. ලිවීමෙහි හා දැනුම ලබා දීමෙහි උපකරණයක් ලෙස පැන මැව්වේ අල්ලාස්ය. ඒ හැර දැනුම ලබා දීමේ හැකියාව එයට නැත. පෑතේ භාවිතයෙන් තොරව අල්ලාස් අභිමත කරන අයට අභිමත දෑ උගන්වන්නට ඔහු ශක්තිය ඇත්තාය. එබැවින් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාගේ කාර්යභාරය නිසි ලෙස ඉටු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය දැනුම සැබැවින්ම ඔහු ලබා දෙන්නේම ය.

أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْنَى ﴿٤﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجُوعَى ﴿٥﴾ أَرَعَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ﴿٦﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿٧﴾
 أَرَعَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ﴿٨﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿٩﴾ أَرَعَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٠﴾
 أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١١﴾ كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهٗهُ ۖ لَسَفَعَا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٢﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ
 خَاطِئَةٍ ﴿١٣﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٤﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٥﴾ كَلَّا لَا تَطَّعُهُ وَاسْجُدْ وَ
 اقْتَرِبْ ﴿١٦﴾

-(7) (මක්නිසාදයක්) තමන්ව අවශ්‍යතාවන්ගෙන් තොර වූ (කෙනෙකු) යැයි සිතන හෙයින්.³ (8) සැබැවින්ම (මරණයෙන් පසු) නැවත හැරී යෑම නුඹගේ පරමාධිපති වෙතමය. (9, 10) සලාතයේ යෙදී සිටින විට (අල්ලාහ්ගේ) ගැත්තෙකුව(මුහම්මද්ව) වළක්වන ඔහුව(අබු ජහල්ව) නුඹ අවධානය කළෙහි ද? (11, 12) ඔහු යහමග සිටින්නේ නම් හෝ බිය හක්තිය අණ කරන්නේ නම් හෝ (ඒ පිළිබඳව) නුඹ කුමක් පවසන්නෙහි ද? (13) ඔහු අසත්‍යය කර පිටුපාන්නේ නම් (ඒ පිළිබඳව ද) නුඹ කුමක් පවසන්නෙහි ද? (14) සැබැවින්ම අල්ලාහ් (සියල්ල) දකින බව ඔහු නොදන්නේ ද? (15) එසේ නොව, ඔහු (එයින්) වැළකී නොසිටියේ නම් සැබැවින්ම නළල් කෙස් රොදින් ඇදගෙන යන්නෙමු. (16) (එය) අසත්‍ය කරන්නාවූ ද වැරදි කරන්නාවූ ද නළල් කෙස් රොදය. (17) එවිට ඔහු තමාගේ සහා මඩුල්ල කැඳවා ගනිත්වා, (18) අපි ැසබානියා(නම් නිරයේ දඬුවම් දෙන මලක්)වරුන් කැඳවන්නෙමු.⁴ (19) එහෙත් (අබු ජහල් වන) ඔහුට අවනත නොවවු. තවද (අල්ලාහ්ට) සුඤ්ඤ* කර, සමීප වවු.⁵

3) නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට 'වහී' පහළ වූ මුල් අවධියේ ඉස්ලාමයේ පරම සතුරෙකු වූ අබු ජහල් එතුමාණන්ට සලාතය* ඉටු කිරීමට මහත් සේ බාධා සිදු කළේය. තවද එතුමා නැමදුම් කරනු දුටුවහොත් එතුමාගේ ගෙල පාගන බව ද උඩඟුවෙන් පැවසුවේය. 6 සිට 18 දක්වා වූ ආයතයන් මේ සම්බන්ධව පහළ කරන ලදී. මෙම ආයතයන් පහළ වූ පසුබිම කෙසේ වෙතත් මෙහි අඩංගු ඉගැන්වීම මෙසේ හැසිරෙන ඕනෑම කෙනෙකුට අදාළ වන්නේය. මිනිසා තම මැවුම් කරුවා අමතක කර ඔහුගේ උපකාරයන්ගෙන් තමන් ස්වාධීන යැයි සිතන විට හා ඔහු කරන සියල්ල අල්ලාහ් සෑම විටම බලා සිටින බවත් අල්ලාහ් වෙතම ආපසු හැරී යා යුතු බවත් අමතක කරන විට ඔහු තම සියලු සීමාවන් ඉක්මවා යයි.

4) නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් කෘතියෙහි* නැමදුම් කරමින් සිටියදී බාධා කළ අබු ජහල් තම සහා මඩුල්ල අති විශාල බවත් ඔවුන්ව නුඹට එරෙහිව කැඳවන බවත් තර්ජන කළේය. මෙම ආයතය ඔහුගේ තර්ජනයට පිළිතුරකි.

5) මෙය සුඤ්ඤ* (නළල පොළොව මත තබා නැමදුම්) කළ යුතු ආයතයකි. සුඤ්ඤ කිරීමේ ඉරියව්ව මෙලොව ජීවිතයෙහි කෙනෙකු අල්ලාහ් සමග වඩාත්ම සමීපව සිටින අවස්ථාවයි.

97

سورة القدر

සුරා අල් කද්ර්

(කද්ර් රාත්‍රිය)

97 සූරා අල් කද්ර් (කද්ර් රාත්‍රිය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 5 යි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۱﴾ وَمَا اَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۳﴾ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿۴﴾ تَنْزِْلُ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالرُّوْحِ ﴿۵﴾ فِيْهَا يٰۤاٰذُنُ الرَّحْمٰنِ ﴿۶﴾ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿۷﴾ سَلٰمٌ هِیَ حَتٰىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿۸﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

- (1) සැබැවින්ම අපි එය(අල් කුර්ආනය) කද්ර්¹ රාත්‍රියෙහි පහළ කළෙමු.² (2) කද්ර් රාත්‍රිය යනු කුමක් දැයි නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (3) කද්ර් රාත්‍රිය මාස දහසකට වඩා උතුම් ය. (4) මලක්වරුන්* හා රූන් (වන ජිබ්රීල්) තම පරමාධිපතිගේ අවසරයෙන් සියලු කරුණු සමග එහි(මිනිතලයෙහි) පහළ වෙති.³ (5) සලාම්*(ශාන්තිය), එය අරුණෝදය උදා වන තුරු පවතී.

1) 'කද්ර්' යන්නට අර්ථ බොහෝමයක් ඇත. ඉන් සමහරක් නම් ඉරණම, තින්දුව, කීර්තිය, බලගතු, මහිමය, උත්තරීතරභාවය යන්නයි.

2) මෙම රාත්‍රිය රමලාන් මස අවසන් දින දහයේ කවර හෝ ඔත්තේ දිනයක පිහිටා ඇති බව හදිසයන්හි* සඳහන් වී ඇත. මෙම රාත්‍රියෙහි ඉටු කරන නැමදුම් අධික කුසල් වලින් යුක්ත වන අතර එය සාමාන්‍ය මාස දහසක ඉටු කරන නැමදුමට වඩා අධික කුසල් ගෙන දෙන බව ආයතන අංක 3 හි සඳහන් වේ. අල් කුර්ආනය පහළ වීම මෙවන් රාත්‍රියක සිදු විය. සම්පූර්ණ කුර්ආනය 'ලව්හුල් මහ්සුල්' නම් අල්ලාහ් අබියස වූ ආරක්ෂිත ඵලකයේ සිට පළමුවන (එනම් පහළ) අහසේ මලක්වරුන් වෙතට පහළ වූයේ මෙම රාත්‍රියේ බවට ද අදහසක් ඇත. ඊට පසුව කොටස් වශයෙන් කුමානුකූලව නබී මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් වෙතට අවුරුදු 23ක කාලයක් පුරා පහළ කරන ලදී.

3) මෙහි 'රූන්' යනු ජිබ්රීල්* ﷺ තුමාණන් ය. ඔහු මලක්වරුන්* සමග පහළ වන බව මෙයින් අදහස් කෙරෙයි. 'සියලු කරුණු' යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ ලබන වසර තුළ අල්ලාහ්ගේ අනිමනය මත සිදු විය යුතු සියලු දැය. ඒවා මලක්වරුන් ඵලෙසම ඉටු කරන බව මෙහි සඳහන් වේ.

98

سورة البينة

සුරා අල් බය්නා

(පැහැදිලි සාධකය)

98 සුරා අල් බය්යිනා (පැහැදිලි සාධකය)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 8 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفِكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۗ
رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۗ فِيهَا كُتِبَ قَيِّمَةٌ ۗ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۗ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ ۗ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۗ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) ධර්ම පුස්තකය ලත්* ජනයන් හා ආදේශකයින්¹ අතුරින් වූ ප්‍රතික්ෂේපකයෝ තමන් වෙත පැහැදිලි සාධකය පැමිණෙන තුරු (තම වැරදි විශ්වාසයන්ගෙන්) ඉවත්වන්නන් නොවූහ. (2) (එම සාධකය නම්) පවිත්‍ර වූ ලේඛනයන් පාරායනය කරන අල්ලාහ්ගෙන් වූ රසුල්වරයෙකි.* (3) එ(ම ලේඛනයන්)හි සෘජු ලිඛිත දෑ ඇත. (4) තව ඔවුන් වෙත පැහැදිලි සාධකය පැමිණි පසුව මිස ධර්ම පුස්තකය ලත් අය බෙදීම් ඇති කර නොගත්තෝය.² (5) දහම් ක්‍රියාවන්හි (ඉස්ලාස් නම්) විත්ත පාරිශුද්ධියෙන් යුතුව (අයහ මගින් යහමගට) නැඹුරු වෙමින් අල්ලාහ්ව නැමදීමට ද සලාතය* ස්ථාපිත කිරීමට ද Zසකාත්* දීමට ද මිස ඔවුහු අණ කරනු නොලැබුවෝය. මෙයයි සෘජු දහම වනුයේ.-

1) මෙහි 'ධර්ම පුස්තක ලත් ජනයා' යනු අල් කුර්ආනයට පෙර පහළ වූ තවරාත්*, ඉන්ජිල්* වැනි ධර්ම පුස්තක ලැබූ ජනයාය. මෙහි ආදේශකයින් යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ අල්ලාහ් වෙනුවට වෙනත් දෙව්වරුන් තබා ආදේශ තැබූ එකල ජීවත් වූ අරාබිවරුන්ය. නමුත් මෙය අරාබි ආදේශකයින්ට පමණක් අදාළ නොවන අතර පොදුවේ ආදේශකයින් සියල්ල අදහස් කෙරෙයි.

2) යුදෙව්වන් සහ කිතුනුවන් අවසන් කාලයෙහි රසුල්වරයෙකු* පැමිණීමට නියමිත බව දැන සිටි අතර නබි මුහම්මද් * තුමා නබිවරයෙකු* ලෙස පැමිණි අවස්ථාවේ එතුමා තම ඉස්රාඊල්* ජාතියට අයත් නොවූ එකම හේතුවෙන් එතුමාව ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. ඔවුන්ගේ මෙම ප්‍රතිපත්තිය කිසිදු නබිවරයෙකුට පිළිනොගත් නූගත් මිථ්‍යා දෘෂ්ටික අරාබිවරුන්ට වඩා ඉතා පහත් විය. බහු දේවවාදීන්ගෙන් ධර්ම පුස්තක ලත් ජනයා වන යුදෙව්වන් හා කිතුනුවන් වෙන් කර සඳහන් කර ඇත්තේ මේ නිසාය.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ
 الْبَرِيَّةِ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
 عَنْهُ ذَٰلِكَ لِبِئْسَ خَشْيَةَ رَبِّهِ ﴿٧﴾

-(6) සැබැවින්ම ධර්ම ප්‍රස්තකය ලත් ජනයින් හා ආදේශකයින් අතුරින් වූ ප්‍රතික්ෂේපකයෝ නිරා ගින්නෙහිය. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. ඔවුහුමය මැවීම් අතුරින් දුෂ්ටයින් වන්නෝ.

(7) සැබැවින්ම විශ්වාස කර යහකම් කළවුන් වන ඔවුහුමය මැවීම් අතුරින් ශ්‍රේෂ්ඨයින් වන්නෝ. (8) ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අබියස ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඵලය වනුයේ 'අදින්' නම් ස්වර්ග උයන්ය. ඊට යටින් ගංගාවෝ ගලා බසිති. නිරන්තරයෙන්ම (ඔවුහු) එහි සදාතනිකයෝ වෙති. ඔවුන් පිළිබඳව අල්ලාහ් තෘප්තියට පත් විය. ඔවුහු ද ඔහු පිළිබඳව තෘප්තියට පත් වූහ. එය කවුරුන් තම පරමාධිපතිට බිය වූයේ ද ඔවුන්ටය.

99

سورة الزلزال

සුරා අසිල්සාල්

(කම්පනය)

99 සූරා අෂ් Zසිල්Zසාල් (කම්පනය)

මෙය මදනී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 8 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَاخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَنْفَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ بِاَنَّ رَّبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا ﴿٦﴾ لِيُرَوْا
اَعْمَالَهُمْ ﴿٧﴾ فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٨﴾ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٩﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) මිහිතලය එහි දැඩි කම්පනයකින් (අවසන්) කම්පනයට පත් කරනු ලැබූ විට (2) තවද මිහිතලය එහි බර බැහැර කළ විට.¹ (3) තවද "මෙයට කුමක් සිදු වූයේ දැ"යි මිනිසා පවසයි. (4) එදින එය තම පුවත් ප්‍රකාශ කරයි.² (5) (මක්නිසාද යත්) නුඹගේ පරමාධිපති එයට නියෝග කළ හෙයිනි. (6) එදින ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්(හි ප්‍රතිඵල) පෙන්වනු ලබනු පිණිස කණ්ඩායම් වශයෙන් මිනිසුන් නික්ම යති. (7) එබැවින් කවරෙකු අණු ප්‍රමාණයක තරම් යහපතක් සිදු කරන්නේ ද ඔහු එය දැක ගනී. (8) තවද කවරෙකු අණු ප්‍රමාණයක තරම් අයහපතක් සිදු කරන්නේ ද ඔහු එය(ද) දැක ගනී.

1) 'මිහිතලයේ බර' යනු ඒ තුළ අන්තර්ගතව ඇති සම්පත් හා එහි වළලනු ලැබුවන්ය. එදින මෙම සම්පත් කෙරෙහි කිසිවෙකුගේ අවධානය යොමු නොවෙයි. එයට හේතුව එදින මේ කිසිවකට කිසිදු වටිනාකමක් නොමැති හෙයිනි. මෙලොව මිනිස් ඝාතන කළ කෙනෙක් "මම මිනිස් ඝාතන කළේ මේ වෙනුවෙන් දැ"යි ද මෙලොව ඥාති සම්බන්ධතා බිඳ දැමූ කෙනෙක් "මම නැකම බිඳ දැමුවේ මේවා වෙනුවෙන් දැ"යි ද යනුවෙන් නොයෙක් ප්‍රශ්න තමාගෙන්ම විමසා ගන්නා බව 'මුස්ලිම්' නම් හදිස් ග්‍රන්ථයෙහි සඳහන් වේ.

2) විනිශ්චය දිනයේ මිනිසා කළකම් පිළිබඳව ඔහුගේ ශරීර අවයවයන් හා සෙසු මැවීම් සාක්ෂි පවසනු ඇත. ඒ අනුව මිහිතලය ඒ මත සැම පිරිමියෙක් හා සෑම ස්ත්‍රියක් සිදු කළ සියලු ක්‍රියා ගැන සාක්ෂි දරන බව නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් පැහැදිලි කළ හදිසයක් 'තිර්මදී' නම් ග්‍රන්ථයේ සඳහන්ව ඇත.

100

سورة العاديات

සුරා අල් ආදියාත්

(වේගයෙන් දිව යන්නෝ)

100 සූරා අල් ආදියාක් (වේගයෙන් දිව යන්නෝ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 11 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالْعُدِيَّتِ صُبْحًا ﴿١﴾ فَالْمُؤْرِيَّتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَالْبُغِيَّتِ صُبْحًا ﴿٣﴾ فَالْأَثْرَنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾
 فَوَسَطْنَ بِهِ جَبْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ
 لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾
 إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාෂ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) මහ හඬින් හුස්ම පිට කර වේගයෙන් දිව යන්නෝ මත දිවුරමින්.¹ (2) එවිට (ගල් මත කුර ගැටීමෙන්) ගිනි පුපුරා ඇති කරන්නෝ මත ද (3) එවිට උදෑසනයෙහි ආක්‍රමණය කරන්නෝ මත ද (දිවුරමින්) (4) එවිට උන් එහි දූවිලි වලා නංවමින් (5) සාමුහිකව (සතුරන්) මැදට අවතීරණය වෙයි. (6) සැබැවින්ම මිනිසා තම පරමාධිපතිට ගුණ මකුවෙකුමය. (7) තවද සැබැවින්ම ඔහු ඒ සඳහා සාක්ෂිකරුවෙකුමය. (8) තවද සැබැවින්ම ඔහු වස්තු ඇල්මෙහි ඉතා දැඩිය. (9) නමුත් මිනි වළවල් තුළ ඇති දෑ බැහැර කරනු ලබන අවස්ථාව (තුළ කුමක් සිදු වේ දැයි) ඔහු නොදන්නේ ද? (10) තවද සිත් තුළ ඇති දෑ හෙළි කරනු ලබන අවස්ථාව (තුළ කුමක් සිදු වේ දැයි) ද (ඔහු නොදන්නේ ද?)² (11) සැබැවින්ම ඔවුන්ගේ පරමාධිපති එදින ඔවුන් පිළිබඳව අභිඥානවන්තය.

1) 1 සිට 5 දක්වා වූ ආයතයන් යුද්ධයේ දී යොදා ගන්නා විවිධ වර්ගයට අයත් අශ්වයින් මත දිවුරා ප්‍රකාශ කරයි. එවැනි ශක්තිමත් හා වේගවත් අශ්වයින් පවා මිනිසාගේ පාලනය යටතට අල්ලාෂ් නතු කර දුන් නමුත් මිනිසා ඒ සඳහා කිසිදු කෘතඥතාවක් නොදක්වන ගුණ මකුවෙක් බව මෙයින් පෙන්වා දෙයි.

2) මිනිසාගේ හදවත් තුළ සඟවා තැබූ සියලු වේතනාවන් විනිශ්චය දිනයේ හෙළිදරවු කරනු ලැබේ. නිදසුනක් වශයෙන් කෙනෙක් අල්ලාෂ් වෙනුවෙන් තොරව ලෝකික අපේක්ෂාවෙන් සමාජයට පෙන්නීම පිණිස යම් යහපතක් කළේ නම් ඔහුගේ එම ක්‍රියාවෙහි වේතනාව එදින හෙළි දරවු කරනු ලැබේ.

101

سورة القارعة

සුරා අල් කාරිආ

(කම්පනය ඇති කරන්නා වූ සිද්ධිය)

101 සූරා අල් කාරිආ (කම්පනය ඇති කරන්නා වූ සිද්ධිය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 11 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَ مَا أَذْرٰكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ
 الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾ وَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ
 فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾ فَأُمَّهُ هٰوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَ مَا أَذْرٰكَ مَا هِيَةٌ
 نَارُ حَامِيَةٍ ﴿١٠﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) කම්පනය ඇති කරන්නා වූ සිද්ධිය. (2) කම්පනය ඇති කරන්නා වූ සිද්ධිය යනු කුමක් ද? (3) කම්පනය ඇති කරන්නා වූ සිද්ධිය යනු කුමක් දැයි නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (4) එදින ජනයන් සිසිකඩ විසිරී ගිය මේරුන් මෙන් වෙති. (5) තවද කඳු පිරනු ලැබූ ලෝම මෙන් පත් වනු ඇත. (6) එබැවින් (යහ ක්‍රියාවන්ගෙන්) තම තුලාවන් බරින් වැඩි වූ අය පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් (7) ඔහු තෘප්තිමත් ජීවිතයෙහි ය. (8) තවද තම තුලාවන් බරින් සැහැල්ලු වූ අය පිළිබඳව (සඳහන් කරන්නේ) නම් (9) ඔහුගේ වාසස්ථානය 'හාවියා' ය. (10) එය කුමක් දැයි නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (11) (එය දැඩි උෂ්ණත්වයකින්) දැල්වෙන ගින්නකි.

102

سورة التكاثر

සුරා අත් තකාසුර්

(තරගකාරීව අධික කරගැනීම)

102 සූරා අත් තකාසූර් (තරගකාරීව අධික කරගැනීම)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 8 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

أَلْهَكُمُ التَّكَاثُرُ ﴿١﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

- (1) (ලෝකික සම්පත්) තරගකාරී ලෙස අධික කර ගැනීම (අල්ලාහ්ට අවනත වීමෙන්) නුඹලාව වෙනතකට යොමු කර ඇත.
- (2) (එය) නුඹලා මිනී වළවල් හමු වන තුරුය.
- (3) එසේ (නුඹලා සිතන පරිදි) නොව නුඹලා මතු දැන ගනු ඇත.
- (4) පසුව එසේ (නුඹලා සිතන පරිදි) නොව නුඹලා මතු දැන ගනු ඇත.
- (5) (ඇත්තෙන්ම) නැත, තිරසාර දැනුමෙන් නුඹලා (එය) දැන ගන්නෙහු නම්
- (6) සැබැවින්ම නුඹලා නිරය දකින්නෙහුය.
- (7) එවිට සැබැවින්ම නුඹලා එය තිරසාර (පියවි) ඇසින් දකින්නෙහුය.
- (8) පසුව (ලෝකික ජීවිතයේ ලැබූ) සියලු සැප සම්පත් පිළිබඳව සැබැවින්ම එදින නුඹලා විමසනු ලබන්නෙහු ය.

103

سورة العصر

සුරා අල් අස්ර්

(කාලය)

103 සූරා අල් අස්ර් (කාලය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 3 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالْعَصْرِ ۝ اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِۦٓ اَكْرَمًا ۝ اِلَّا الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوٰصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوٰصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) කාලය මත දිවුරමින්. (2) සැබැවින්ම මිනිසා අලාභයෙහි ය.¹ (3) (නමුත්) විශ්වාස කළාහු ද යහකම් කළාහු ද සත්‍යය පිළිබඳව එකිනෙකාට උපදෙස් දුන්නාහු ද ඉවසීම² පිළිබඳව එකිනෙකාට උපදෙස් දුන්නාහු ද අය හැර.

1) කෙනෙකුගේ ජීවිතයේ සම්පත් අතුරින් ඉතා වටිනාම සම්පත කාලයයි. 3 වැනි ආයතයෙහි සඳහන් ගුණාංග හතර නොමැති කෙනෙකු මෙම වටිනා සම්පත විනාශ කර ගත් බව ද ඔහු අලාභය හැර වෙන කිසිවක් උපයා ගෙන නැති බව ද සඳහන් වේ.

2) මෙහි 'සබ්ර්' යන අරාබි වචනයට නිවැරදි අර්ථය ගෙන දෙන තනි වචනයක් අනෙක් භාෂාවන්හි නොමැති හෙයින් ඊට සමීප අර්ථයක් ඇති 'ඉවසීම' යන වචනය යොදා ගෙන ඇත. අල් කුර්ආන් වචන භාවිතයෙහි ඉවසීම යන අර්ථයට වඩා පුළුල් අර්ථයක් 'සබ්ර්' යන වචනයෙහි ගැබ්ව ඇත. ඒ අනුව විශේෂයෙන් එයට කරුණු තුනක් අඩංගු වෙයි. 1. තම වගකීම ඉටු කිරීමෙහි අවලව සිටීම, 2. පාපයන් කිරීමෙන් සහමුලින්ම වැළකී සිටීම 3. සියලු දුෂ්කරතා ඉවසීමෙන් දරා ගැනීම.

104

سورة الهمزة

සුරා අල් හුමාසා

(නුගුණ කියන්නා)

104 සූරා අල් හුමෑසා (නුගුණ කියන්නා)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 9 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ الَّذِي جَعَلَ مَالًا وَعَدَدًا يُحْسِبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۗ كَلَّا
لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۗ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۗ نَارُ اللَّهِ الَّتِي تَلْوَدُّ ۗ أَلَّتْ تَطَلَّعُ
عَلَى الْأَفْدَةِ ۗ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۗ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۗ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) නැති තැන නුගුණ කියන හා ඇති තැන අවමන් කරන සෑම කෙනෙකුටම විනාශය අත්වේවා!¹ (2) ඔහු කවරෙකු ද යත් ධනය රැස් කර එය ගණන් කරමින් සිටින්නාය.² (3) ඔහුගේ ධනය ඔහුව සදාතනික කරනු ඇතැයි ඔහු සිතන්නේය. (4) එසේ (ඔහු සිතන පරිදි) නොව සැබැවින්ම 'හුතමා'හි ඔහු හෙළනු ලබන්නේය. (5) තවද 'හුතමා' යනු කුමක් දැයි නුඹව දැනුවත් කළේ කුමක් ද? (6) (එය නිරයෙහි) මොළවනු ලැබූ අල්ලාස්ගේ ගින්නය. (7) එය හදවත් වෙත එබිකම් කරන්නකි. (8) සැබැවින්ම එය ඔවුන් වෙළා ගනු ලබන්නකි. (9) (එය) පුළුල් වූ කුලුණුහි ය.

1) මෙම අල් කුර්ආන් වාක්‍යයෙහි සඳහන් 'හුමෑසා' යනු කෙනෙක් නැති තැන ඔහු ගැන නුගුණ කීම වන අතර 'ලුමෑසා' යනු කෙනෙක් සිටිනා තැන ඔහුගේ මුහුණට ඇනුම් පද කීම, සමච්චල් කිරීම සහ බැණ වැදීම වේ. තවත් විග්‍රහයකට අනුව 'හුමෑසා' යනු කේලාම් කීම යනුවෙන් ද 'ලුමෑසා' යනු ඇස් කොණින් සමච්චල් කිරීම යනුවෙන් ද සඳහන් වී ඇත. මක්කාවේ ජීවත් වූ මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයෝ මෙම පාපයන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට එරෙහිව සිදු කළෝය. මෙම ආයතය ඔවුන්ට අනතුරු අඟවන අතර අපට ද එවැනි පාපයන් හි නොයෙදෙන ලෙස අවවාද කරයි.

2) ධනය උපයන්නට පමණක් තම කාලය වැය කරන නමුත් ඒවා දිළින්දන් අතර බෙදා දීම හෝ අල්ලාස් වෙනුවෙන් වියදම් කිරීම යන තම වගකීම ඉටු නොකරන මක්කාවේ ධනවත් පුද්ගලයෙක් පිළිබඳව මෙම ආයතය සඳහන් කරයි. නමුත් මෙය පොදුවේ සෑම කෙනෙකුටම අදාළ ආයතයකි.

105

سورة الفيل

සුරා අල් ෆිල්

(අූත)

105 සූරා අල් ෆිල් (ඇතා)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 5 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِیْلِ

සෑමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) ඇතාගේ සේනාව සමග නුඹගේ පරමාධිපති කටයුතු කළ ආකාරය කෙසේ දැයි නුඹ නොදුටුවෙහි ද?¹

1) යෙමන් රාජ්‍යයේ කිතුනු පාලකයෙකු වූ අබුහා රජු පිළිබඳව මෙහි සඳහන් වේ. මක්කාවේ පිහිටි අල්ලාහ්ව නැමදීම සඳහා ස්ථාපිත කරන ලද මුල් ගෘහය වන කෘබාව* වෙත යන වන්දනාකරුවන් තමන්ගේ දේශය වෙත ගෙන්වා ගැනීමේ අරමුණින් ඔහු අලංකාරවත් විශාල දේවස්ථානයක් යෙමන් දේශයෙහි නිර්මාණය කළේය. තම ජනතාව කෘබාව වෙත යෑම වළක්වා ඒ වෙනුවට මෙම දේවස්ථානය වන්දනා කළ යුතු යැයි ඔහු ජනයාට අණ කළේය. මේ ගැන කෝප වූ කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රයට අයත් අයෙකු එම දේවස්ථානය තුළට ගොස් එහි අපවිත්‍ර කළ අතර තවත් පිරිසක් එහි කොටසකට ගිනි තැබුවෝය. මෙයින් අධික කෝපයට පත් අබුහා රජු මෙයට පළි ගැනීමක් වශයෙන් මක්කාවේ කෘබාව විනාශ කර සමතලා කරන බවට දිවුරා සිටියේය. මේ අරමුණ ඉටු කිරීමට විශාල සේනාවක් රැස් කර ඉතියෝපියාවේ අධිරාජ්‍යයා වන නේගස් විසින් සපයන ලද ඇතුන් සමග මෙහෙයුම දියත් කළේය. ඔවුන් 'හිජාස්' ප්‍රදේශය පසු කරමින් යන විට තමාට හරස් වූ ගෝත්‍ර කිහිපයක්ම පරාජයට පත් කර මක්කාව අසල 'මග්මාස්' නම් ස්ථානයේ තාවකාලික ව ලැගුම් ගත්තෝය.

නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාගේ සීයා වන අබ්දුල් මුක්තලිබ් එකල මක්කා වැසියන්ගේ ප්‍රධානියා විය. ඔහු කෘබාවෙහි දොරටුව මත අත තබා සර්ව බලධාරී අල්ලාහ්ගෙන් ශුද්ධ වූ කෘබාව ආරක්ෂා කරන මෙන් බැගැපත් ව ප්‍රාර්ථනා කළේය. පසු දින උදෑසන අබුහා රජු කෘබාව දෙසට සේනාව මෙහෙය වූ නමුත් ඔහුගේ ඇතා ඒ දෙසට ගමන් කිරීමෙන් වැළකුණි. ඒ අවස්ථාවේ මුහුද දෙසින් කුඩා කුරුල්ල රංචුවක් තම හොටෙහි හා පාද වල පරිප්පු ඇට ප්‍රමාණයේ කුඩා ගල් කැට තුන බැගින් රැගෙන ආවෝය. එම කුරුල්ල රංචුව පියාඹා ගොස් එම ගල් කැට අබුහා රජුගේ සේනාව මත හෙළවෝය. එවිට සෙබළුන්ගේ සිරුරු සිඳුරු වී විනාශ විය. මහත් හීතියට පත් ඇත් සේනාව එතැනින් පලා ගියෝය. ඔවුන්ගෙන් විශාල පිරිසක් එම ස්ථානයේම මරණයට පත් වූහ. ඉතිරි පිරිස ආපසු හැරී යන අතරමග මරණයට පත් වූහ. අබුහා රජු ද ඔහුගේ සිරුර පුරා විෂ පැතිරී දරුණු රෝගයකට ගොදුරු වී යෙමනයේ ඉතාමත් දුක්බිත ලෙස මරණයට පත් විය. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් උපත ලැබුවේ ද මෙම සිද්ධිය සිදු වූ වර්ෂයේ ය.

මෙම සූරාවෙහි සඳහන් එම සිද්ධිය කරුණු දෙකක් පෙන්වා දෙයි. පළමුව අල්ලාහ්ට එරෙහිව ක්‍රියා කරන්නන්ට අල්ලාහ් දඩුවම් දෙන්නේ කෙසේ දැයි මක්කා වාසින්ට පෙන්වීම ය. දෙවනුව එතරම් විශාල සේනාවකින් වුවද ඔවුන් ආරක්ෂාව ලැබුවේ අල්ලාහ්ට පමණක් නැමදුම ඉටු කිරීම සඳහා ස්ථාපිත කළ කෘබාවේ භාග්‍යය හේතුවෙනි. මෙම නිවස ස්ථාපිත කිරීමේ මූලික අරමුණ වන අල්ලාහ්ව නැමදීමට පටහැණිව ක්‍රියා කරන්නේ නම් ඔවුහු කිසිදු අනුකම්පාවක් ලැබීමට සුදුස්සන් නොවෙති.

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٣﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٤﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ
 مِّنْ سِجِّيلٍ ﴿٥﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّا كُوِّلَ ﴿٦﴾

- (2) ඔවුන්ගේ කුට උපක්‍රමය ඔහු ගුණාභාවයට පත් නොකළේ ද? (3, 4) තවද පුළුස්සන ලද (මැටි වලින්) වූ ගල් ඔවුන් මත එල්ල කරන පක්ෂීන් රච්ච වශයෙන් ඔවුන් වෙත ඔහු යැව්වේය. (5) එවිට විකා දමන ලද පිදුරු මෙන් ඔවුන්ව ඔහු පත් කළේය.

106

سورة قريش

සුරා කුරෙයිෂ්

(කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රිකයෝ)

106 සූරා කුරෙයිෂ් (කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රිකයෝ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 4 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ ۝ الْغَيْمِ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝
الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ ۝ وَأَمَّنَّهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාෂ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1, 2, 3) (අල්ලාෂ්) කුරෙයිෂ්වරුන් වෙත හුරු පුරුද්ද ඇති කිරීම හේතුවෙන් එනම් ඔවුන්ට (ආරක්ෂාකාරීව) ශීත හා ශ්‍රීෂ්ම සෘතුවන්හි තවලමේ යෑමේ හුරු පුරුද්ද ඇති කිරීම හේතුවෙන් මෙම නිවසේ පරමාධිපතිට ඔවුන් නැමදුම් කරන්නවා! (4) කුසගින්නෙන් පෙළඹුණු ඔවුන්ට ඔහු ආහාර සැපයුවේය. තවද බියෙන් වෙළඹුණු ඔවුන්ට ඔහු ආරක්ෂාව සැලසුවේය.

1) ඉස්ලාමයට පෙර යුගයේ ගෝත්‍රයන් අතර සටන්, කොල්ලකෑම් හා අමානුෂික ඝාතන වැනි මහත් විනාශකාරී ක්‍රියාවන් මුළු මහත් අරාබි දේශය පුරාවටම පැතිරී තිබුණි. දේශයකින් තවත් දේශයකට හා ස්ථානයකින් තවත් ස්ථානයකට ගමන් කරන අය නිතර සතුරන්ගේ හා කොල්ලකරුවන්ගේ පහරදීම් වලට ලක් වූහ. මොවුන් තත්ත්වයකට පත් නොවී කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රිකයින්ගේ තවලම ශ්‍රීෂ්ම සෘතුවේ දී සිරියාවට ද ශීත සෘතුවේ දී යෙමන් දේශයට ද ආරක්ෂා සහිතව ගමන් කළහ. කුරෙයිෂ්වරුන් මක්කාවේ ශුද්ධ වූ කෘතියෙහි භාරකරුවන් ලෙස සිටීම මුළු මහත් අරාබි දේශයම පිළිගත් හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ වාණිජ ගමනාගමනයට කිසිදු අනතුරක් සිදු නොකළහ. එබැවින් ඔවුන්ගේ ආරක්ෂාවට හා ආර්ථික සමෘද්ධියට ප්‍රධාන හේතුව කෘතිය විය. ඔවුන් ශුද්ධ කෘතියෙහි භාරකරුවන් වශයෙන් කටයුතු කළ එකම හේතුවෙන් ඔවුන් ආශීර්වාද ලැබූ ජනතාවක් බවට පත්ව සිටි වග අල්ලාෂ් ඔවුන්ට මෙම සූරාවෙන් මතක් කර දෙයි. තවදුරටත් මෙම වාසනාවන්ත තත්ත්වයේ සිටිනා ඔවුන් අල්ලාෂ්ට කෘතියේ පූර්වකව අවනත විය යුතු අතර අල්ලාෂ් හැර අන් කිසිවෙකුට හෝ කිසිවකට නැමදුම් නොකළ යුතු බව ද අවධාරණය කෙරෙයි.

107

سورة الماعون

සුරා අල් මා'වුන්

(අල්ප වස්තු)

107 සූරා අල් මාඋෆන් (අල්ප වස්තු)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 7 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَرۡعَیۡتَ الَّذِیۡ یُكۡذِبُ بِالۡدِیۡنِ ﴿۱﴾ فَاۡذِکَ الَّذِیۡ یَدۡعُ اِلَیۡتِیۡمِ ﴿۲﴾ وَلَا یَحۡضُ عَلٰی طَعَامِ
الۡسٰۤكِیۡنِ ﴿۳﴾ فَوَیۡلٌ لِّلۡمُصَلِّیۡنِ ﴿۴﴾ الَّذِیۡنَ هُمۡ عَنْ صَلَاتِهِمۡ سَاهُوۡنَ ﴿۵﴾ الَّذِیۡنَ هُمۡ
یُرۡآءُوۡنَ ﴿۶﴾ وَیَسۡتَعۡوۡنَ الْبَاۡعُوۡنَ ﴿۷﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) විනිශ්චය (දිනය) අසත්‍යය කරන්නා නුඹ දුටුවෙහි ද? (2) එබැවින් ඔහුමය අනාථයාව පලවා හරින්නා. (3) තවද ඔහු දුප්පතුන්ට ආහාර සැපයීම ගැන දිරි නොගන්වයි.¹ (4) එබැවින් සලාතය* ඉටු කරන්නන් කෙරෙහි විනාශය අත් වේවා! (5) ඔවුන්ගේ සලාතය පිළිබඳව නොසැලකිලිමත්ව සිටින්නෝ ඔවුහුමය.² (6) (තම ක්‍රියාවන් පිළිබඳව අන් අයට) උපාරූපාත්තෝ ඔවුන්මය. (7) තවද ඔවුහු අල්ප වස්තු (පවා පිරිනැමීම) ප්‍රතික්ෂේප කරති.³

1) ඇතැම් වාර්තාවන් හි සඳහන් පරිදි දැඩි ප්‍රතික්ෂේපකයකු වන ආස් ඉබින් වාඉල් නම් මසුරු පුද්ගලයා පිළිබඳව මෙම සූරාව* පහළ වී ඇත. සියල්ලන්ටම අදාළ වන මෙම ආයතනයන් එනම් අනාථයින් පලවා හැරීම හා අවශ්‍යතාවෙන් පෙළෙන උදවියට ආහාර සැපයීමෙන් වැළකී සිටීම වැනි පාප ක්‍රියාවන් අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රතිඵල බලාපොරොත්තු වන මුස්ලිම්වරයෙකුට නොගැලපෙන බව මෙහි පෙන්වා දී ඇත.

2) නොසැලකිලිමත්කම හේතුවෙන් සලාතය ඉටු නොකිරීම සහ එසේ ඉටු කළත් එයට අදාළ නීති රීති හරියාකාරව අනුගමනය නොකිරීම වැනි ක්‍රියාවන් මෙම ආයතය මගින් අවධාරණය කරයි.

3) මෙහි 'අල්ප වස්තූන්' සඳහා භාවිත කර ඇති අරාබි යෙදුම 'මාඋෆන්' ය. එනම් අතමාරුවට ගන්නා හැළිවළ, ළඹු ස්වල්පයක් සිනි ස්වල්පයක් වැනි අල්ප දෑ වේ. කෙනෙක් මෙවැනි අල්ප දෑ සඳහා උවමනාවක් දක්වන්නේ නම් එය ඔහුගේ අසරණ තත්ත්වය පෙන්වන අතර ඒවා හිමි කෙනෙක් කිසිදු හේදයකින් තොරව උපකාරයක් වශයෙන් ඒවා පිරිනැමීම ඔහුගේ යුතුකමකි. කිසිදු අවස්ථාවක දී එවැනි ඉල්ලීමක් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම කාරුණික ක්‍රියාවක් නොවන්නේය. තවද මෙම සූරාවෙහි 'මාඋෆන්' යන පදය, ඊසාකාතය ගැන සඳහන් කරන බව අලී තුමාණෝ අදහස් කරයි. එනම්, කෙනෙකුගේ සමස්ත ධනයෙන් ඊසාකාතය වශයෙන් දෙනු ලබන්නේ ඉතාමත් සුළු කොටසක්ය.

108

سورة الكوثر

සුරා අල් කවිසර්

108 සූරා අල් කව්සර්¹

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 3 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِنَّا اَعْطَيْنٰكَ الْكُوْتُبَ ۙ فَصَلِّ لِربِّكَ وَاَنْحِرْ ۙ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاِلٰهَ الْاَبْتَرُ ۙ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) සැබැවින්ම අපි 'කව්සර්'ය නුඹට පිරිනැමුවෙමු.² (2) එබැවින් නුඹගේ පරමාධිපතිට සලාතය* ඉටු කරවු. තවද (සතුන්) කැප කරවු.³ (3) සැබැවින්ම නුඹගේ සතුරා වන ඔහුය (සියලු යහපත් දැයින්) කපා හරිනු ලද්දා.⁴

1) අල් කුර්ආනයේ ඉතා කුඩාම සූරාව මෙයයි.

2) 'කව්සර්' යන වදනේ භාෂාමය අර්ථය 'අධික වූ හොඳ දෑ'ය. තවද එය ස්වර්ගයේ තිබෙන දිය තටාකයක් බව ද එහි ජලය නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් යටතේ පවරන ලද්දක් බව ද අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාසය තබන්නන්ට පමණක් එතුමා එයින් පානය සඳහා බෙදා දෙන බව ද හදිසයක්* සඳහන් වී ඇත. එහෙයින් මෙම අර්ථ දෙක මගින් පැහැදිලි වන්නේ අල්ලාහ් ඔහුගේ නබිවරයාට අධික වූ හොඳ දෑ හා ස්වර්ග නදිය පිරිනමන බවය.

3) මෙම ආයතනයෙන් අදහස් කරන්නේ නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට පිරිනමන ලද දායාදයන් වෙනුවෙන් කෘතචේදී වනු පිණිස අල්ලාහ්ට අධික ලෙස නැමදුම් කරන ලෙසය. විශේෂයෙන් සලාතය* ඉටු කිරීම මගින් ද සතුන් කුර්බාන් දීම මගින් ද එම නැමදුම ඉටු කරන මෙන් අල්ලාහ් අණ කර ඇත.

4) නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට උපන් පිරිමි දරුවන් වැඩිකල් ජීවත් නොවූ හේතුවෙන් ආස් ඉබ්නු වාඉල් වැනි ඇතැම් ප්‍රතික්ෂේපකයින් එතුමාට 'අබ්තර්' යන යෙදුම පරපුරක් නොමැත්තා යන අදහසින් ඇමතුවෝය. එතුමාට පසුව පිරිමි දරු පරම්පරාවක් නොමැති හෙයින් දහම් ප්‍රචාරය එතුමා සමගම අවසාන වන බව ද පැවසුවෝය. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් සහ එතුමාගේ දහම් ප්‍රචාරය අවසන් නොවී සදාකල් පවතින බව ද 'අබ්තර්' බවට පත් වනුයේ එතුමාගේ සතුරාම බවද ඉන් පසු ඔහුව කිසිවෙක් සිහිපත් නොකරන අතර ඔහු පිළිබඳව කිසිදු යහපත් සිතුවිල්ලක් කිසිවෙකුට ඇති නොවන බවද මෙම ආයතනයෙන් පිළිතුරු දෙයි.

109

سورة الكافرون

සුරා අල් කාෆිරූන්

(ප්‍රතික්ෂේපකයෝ)

109 සූරා අල් කාෆිරූන් (ප්‍රතික්ෂේපකයෝ)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 6 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكٰفِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُونَ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا

عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාෂ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (නබිවරය,) නුඹ පවසවු. “(සමස්ත) ප්‍රතික්ෂේපකයනි, (2) නුඹලා නමදින දෑ මම නොනමදිමි. (3) තවද මා නමදින දෑ නුඹලා නමදින්නෝ නොවන්නෙහුය.¹ (4) තවද නුඹලා නැමදූ දෑ මම (ඉදිරියේ දී පවා) නමදින්නෙකු නොවෙමි,² (5) තවද මා නමදින දෑ නුඹලා නමදින්නෝ නොවන්නෙහුය. (6) නුඹලාට නුඹලාගේ දහමය, මට මාගේ දහමය.”³

1) මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයින් පිරිසක් තමන් දැනට නැමදුම් කරන ඔවුන්ගේ දෙවිවරුන් සමග අල්ලාෂ්ට ද නැමදුම් කිරීමට තමන් සූදානම් බව ද ඒ වෙනුවට නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ද අල්ලාෂ් සමග ඔවුන්ගේ දෙවිවරුන්ට නැමදුම් කළ යුතු බව ද එමගින් දෙපිරිස අතර පොදු එකඟතාවක් ගොඩ නැගිය හැකි වන බව ද යෝජනා කළෝය. එම අවස්ථාවේ මෙම යෝජනාව ප්‍රතික්ෂේප කරමින් මෙම සූරාව* පහළ විය. වැරදි මතයක් පදනම් කර ගත් කිසිදු සම්මුතියකට කිසිවෙකු එළඹිය නොයුතු බව මෙහි පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කරන ලදී. තවද අනිකුත් ව්‍යාජ දෙවිවරුන්ට නැමදුම් කරන අතර අල්ලාෂ්ට ද නැමදුම් කරන බව ඔවුන් පවසන්නේ මුසාවක් බවද පැහැදිලි කරන ලදී. ‘මා නමදින දෑ නුඹලා නමදින්නෝ නොවන්නෙහුය’ යන ආයතය අල්ලාෂ්ට නැමදීමේ දී අන් සියලු දැයින් බැහැර වී ඔහුට පමණක් නැමදිය යුතුය යන්න පැහැදිලි කරයි. මිථ්‍යාදෘෂ්ටික අරාබිවරුන් අල්ලාෂ්ට නැමදුම් කරන නමුත් අල්ලාෂ් සමග වෙනත් දෙවිවරු ආදේශ කරන හෙයින් එය අල්ලාෂ්ට පමණක් කරන නැමදුමක් බවට පත් වන්නේ නැත.

2) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ පිළිගත නොහැකි යෝජනාවට නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් තත්කාලීනව ද ඉදිරියේදී ද කිසිසේම එකඟ නොවන බව මෙම සූරාව තහවුරු කරයි.

3) මෙම ආයතය ඔවුන්ගේ ව්‍යාජ විශ්වාසය තුළ ක්‍රියා කිරීමට ඔවුන්ට දුන් අනුමැතියක් නොවන නමුත් ඔවුන් යෝජනා කළ එකඟතාව පිළිගත නොහැකි බව ද ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් සඳහා ඔවුන් වගකිව යුතු බව ද මාගේ ක්‍රියාවන් සඳහා මා වගකිව යුතු බව ද අර්ථවත් වෙයි.

110

سورة النصر

සුරා අත් නස්ර

(උපකාරය)

110 සුරා අන් නස්ර් (උපකාරය)

මෙය මදනී පර්ච්ඡේදයකි. ආයතයන් 3 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَ الْفَتْحُ ۝ وَ رَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِیْ دِیْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ

بِحَمْدِ رَبِّكَ وَ اسْتَغْفِرْ لِّكَ ۝ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ۝

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාන්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (නබිවරය,) අල්ලාන්ගේ උපකාරය හා ජයග්‍රහණය පැමිණි කල්හි (2) තවද අල්ලාන්ගේ දහම තුළට මිනිසුන් කණ්ඩායම් වශයෙන් පිවිසෙනු නුඹ දකිනු ඇත. (3) එවිට නුඹගේ පරමාධිපතිව ප්‍රශංසා කිරීමෙන් පිවිතුරු කරවු. තවද ඔහුගෙන් සමාව ඇයැදිවු. සැබැවින්ම ඔහු පශ්චාත්තාපය නිරතුරුව පිළිගන්නා වේ.¹

1) අල් කුර්ආනයට අර්ථ විවරණ කරන බොහෝ දෙනෙකුගේ මතයට අනුව මක්කා ජයග්‍රහණයට මද කාලයකට පෙර මෙම සුරාව* පහළ විය. මක්කාව ජයග්‍රහණය කරන බව ද අරාබි ගෝත්‍ර විශාල සංඛ්‍යාවක් ඉස්ලාමයට පිවිසෙන බව ද වූ ශුභාරංචිය මෙම සුරාව තුළින් පෙන්වා දෙන අතර නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ දූත මෙහෙය මෙයින් සම්පූර්ණ වන බව ද පෙන්වා දෙයි. එබැවින් අධික ලෙස අල්ලාන් ට තස්බිහ් (සුබ්හානල්ලාන් -අල්ලාන් පිවිතුරුය- යැයි පැවසීම) තහ්මිද් (අල්හමදු ලිල්ලාන් -සියලු පැසසුම් අල්ලාන් සතුය- යැයි පැවසීම) සහ ඉස්තිග්ආර් (සමාව ඇයැදීම) කරන ලෙස ද අල්ලාන් අණ කරයි. ඒ සමගම නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ අවසාන මොහොත ළඟා වූ බව ද මෙම සුරාව තුළින් අඟවනු ලැබෙයි. මෙම සුරා ව පහළ වූවායින් පසුව නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් සලාතයෙහි* රුකු* හා සුජුද්* අවස්ථාවන්හි නිතරම 'සුබ්හානල්ලාහුම්ම ව බිහම්දික අල්ලාහුම්මග්ආර්ලි' (අහෝ අල්ලාන්, ඔබ පිවිතුරුය. ඔබව ප්‍රශංසා කරමි. මට සමාව දෙනු මැනව) යනුවෙන් පැවසූ බව ආයිෂා * තුමිය වාර්තා කර ඇත. තවද ඕනෑම කාර්යයක් ඉටු කිරීමෙන් පසු සෑම විටම තස්බිහ්, තහ්මිද් සහ ඉස්තිග්ආර් පවසා අල්ලාන් වෙතට යොමු විය යුතු බව සෑම මුස්ලිම්වරයෙකුම දැන සිටිය යුතුය.

111

سورة المسد

සුරා අල් මසද්

(කෙදිවලින් ඇඹරූ කඹය)

111 සූරා අල් මසද් (කෙදිවලින් ඇඹරූ කඹය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 5 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۗ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۗ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۗ
وَأُمْرَأَةٌ ۗ حَمَّالَةَ الْخَطَبِ ۗ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۗ

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

- (1) අබු ලහබ්ගේ දෑත් විනාශයට පත් වේවා! ඔහු ද විනාශයට පත් වේවා!¹
- (2) ඔහුගේ ධනය ද ඔහු ඉපැයූ දෑ ද ඔහුට එලක් නොවීය.² (3) ඔහු දලු ලා ඇවිළෙන ගින්නට පිවිස දැවෙනු ඇත. (4) දර උසුලන්නියක් වූ ඔහුගේ (දුෂ්ට) බිරිය ද (දැවෙනු ඇත).³ (5) ඇයගේ ගෙලෙහි කෙදි වලින් ඇඹරූ කඹයක් මෙන් වූ යකඩ දම්වැලකි.⁴

1) අබු ලහබ් නමැත්තා නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ මහජපා කෙනෙකි. අල් කුර්ආන් 26:214 මගින් තම ගෝත්‍රයට ඉස්ලාමය කරා ඇරයුම් කරන ලෙස නියෝගය ලැබූ විට නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමා 'සඟා' නම් කන්ද මත නැග එම යුගයේ සතුරු උවදුරක් පිළිබඳව අනතුරු අගවන ආකාරයෙන් තම ගෝත්‍රික ජනතාවට ඇරයුම් කළේය. සියලු දෙනාම එතැනට රැස් වූ පසු " නුඹලාට පහර දීම සඳහා සතුරු සේනාවක් සූදානම් වන බව මා පැවසුවේ නම් නුඹලා එය විශ්වාස කරන්නෙහු ද?" යනුවෙන් විමසුවේය. ඔවුන් සියලු දෙනාම එයට 'එසේය' යැයි පිළිතුරු දුන්නෝය. එවිට නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් (නුඹලා පිළිම නැමදුමෙහි තවදුරටත් නිරත වන්නේ නම්) 'මම බලවත් වේදනාකාරී දඬුවමක් ගැන දැන්වීමට නුඹලා වෙත එවනු ලැබූ අවවාදකරුවෙකි' යැයි පැවසුවේය. එවිට අබු ලහබ් 'නුඹ විනාශයට පත්වේවා! අප මෙතැනට රැස් කළේ මෙය පවසන්න දැ?'යි බැණ වැදුණේය. මෙම සිදුවීම පසුබිම් කර ගෙන මෙම සූරාව* පහළ විය.

2) මරණයෙන් පසු වේදනාවක් ඇති බව සත්‍යය නම් තමා ආරක්ෂා කරගන්නට තමාට ඕනෑ තරම් දරුවන් ද ධනය ද තිබෙන බව අබු ලහබ් අහංකාරයෙන් පැවසුවේය. ඔහුගේ මෙම අහංකාර ප්‍රකාශයට පිළිතුරක් වශයෙන් මෙම ආයතය පහළ විය.

3) අබු ලහබ්ගේ බිරිය උම්මු ජම්ල් ය. තම සැමියා මෙන් ඇය ද නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ පරම සැකිලියකි. ඇය කැලෑවෙන් කටු සහිත අතු රැස් කර ගෙනැවිත් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් ඇවිදින මාර්ගයේ අතුරා තබයි. ඇයට 'දර උසුලන්නිය' යන කියමන යෙදුණේ මේ නිසාය. තවත් විචාරකයින් පවසන ආකාරයට ජනතාව අතර බොරු කේලාම් කියා හේදය හා සතුරුකම සිදු කරන අයට අරාබි බසින් 'දර උසුලන්නා' යනුවෙන් ව්‍යවහාර වී ඇත. ඇය ද නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට එරෙහිව කේලාම් කියමින් එතුමාට එරෙහිව ද්වේෂය ඇති කරන්නට හේතු වූවාය. මෙහි ඇයට 'දුෂ්ට බිරිය' යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත්තේ මේ හේතුවෙනි.

4) මතු නැගිටුවනු ලබන දිනයේ මෙම කාන්තාව නැගිටුවනු ලබන්නේ මේ ආකාරයෙනි.

112

سورة الإِخْلَاصِ

සුරා අල් ඉඞ්ලාස්

(චිත්ත පාරිශුද්ධිය)

112 සූරා අල් ඉෆ්ලාස් (චිත්ත පාරිශුද්ධිය)

මෙය මක්කී පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 4 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝ اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ ۝ لَمْ يُولَدْ ۝ لَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (නබිවරය,) පවසවු. "සැබෑ විෂයය නම් අල්ලාස් ඒකීය ය.¹ (2) අල්ලාස් (සෙසු අය විසින්) සදා සරණ පතනු ලබන්නා වූ ද (කිසිදු) අවශ්‍යතාවක් රහිත වූ ද අයෙකි.² (3) ඔහු කිසිවෙකු ජනිත නොකළේය. ඔහු කිසිවෙකුගෙන් ජනිත කරනු ද නොලැබුවේය. (4) තවද ඔහුට සමාන කිසිවෙකු නොවූයේමය.

1) අරාබිකරයේ එකල විසූ යුදෙව්, කිතුනු හා මිථ්‍යා දෘෂ්ටික අරාබිවරුන් අතුරින් බහුතරයකට පිවිතුරු ඒක දේව විශ්වාසය ගැන අවබෝධයක් නොතිබුණි. මිථ්‍යා දෘෂ්ටික අරාබිවරුන් නොයෙකුත් දෙව් දේවතාවන් උපකල්පනය කර ගත්තෝය. එමෙන්ම මලක්වරුන්* අල්ලාස්ගේ දූවරුන් ලෙස සැලකුවෝය. කිතුනු භක්තිකයන් දේවත්වය 'ත්‍රිත්වයක්' ලෙස සැලකූහ. ජේසුස් (නබි ඊසා*) ﷺ තුමාණන් දෙවියන්ගේ පුත්‍රයෙක් බව විශ්වාස කළෝය. යුදෙව්වෝ 'නබි උෆ්ලාස්' ﷻ තුමාණන් අල්ලාස්ගේ පුත්‍රයා බව විශ්වාස කළෝය. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණෝ සැබෑ ඒක දේවත්වය ගැන පවසා අල්ලාස්ට පමණක් නමදින ලෙස ඔවුන්ට ආරාධනා කළ විට ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් අල්ලාස් ගැන සම්පූර්ණ විස්තර සපයන මෙන් ඉල්ලා සිටියෝය. එයට පිළිතුරු වශයෙන් මෙම සූරාව* පහළ කරන ලදී. ඉතාමත් කෙටියෙන් සංක්ෂිප්තව අලංකාරව ඔවුන්ගේ සියලු සැක දුරු කරන අයුරින් පහළ කළ මෙම සූරාව කිසිදු භාෂාවකට පරිවර්තනය කළ නොහැකි ලෙස ගැඹුරු අර්ථයකින් යුක්තය. එහි 'තවහිද්' නම් ඒක දේවත්වය පැහැදිලි කරන හේතුවෙන් මෙම සූරාව අල් කුර්ආනයෙන් තුනෙන් කොටසක් ලෙස හඳුන්වන බව හදිස්හි* සඳහන්ව ඇත. මෙය පාරායනය කරන්නෙකුට අල් කුර්ආනයෙන් තුනෙන් කොටසක් පාරායනය කරන කුසල් ද හිමි වනු ඇත.

2) මෙම ආයතයේ '(කිසිදු) අවශ්‍යතාවක් රහිත වූ අයෙකි' යන පරිවර්තනයට අදාළ 'සමද්' නම් අරාබි පදයට 'කිසිදු උදව්වක් අවශ්‍ය නොමැති නමුත් ඔහුගේ උදව් සියල්ලන්ටම අවශ්‍යය අයෙකි' යන අර්ථය වේ. විශ්වයේ තම කාර්යය ඉටු කර ගැනීමට අල්ලාස්ට කුඩා දේව හවුල්කරුවන් සිටිනා බව මිථ්‍යාදෘෂ්ටික අරාබිවරුන් විශ්වාස කළහ. මෙම ආයතය එවැනි තත්ත්වයක් නොමැති බවද අල්ලාස්ට කිසිවකගේ උදව් අවශ්‍ය නොමැති බව ද තහවුරු කරයි. තව දෙයකින් උපකාර පතන කෙනෙක් දෙව් කෙනෙක් වීමට කිසිදු සුදුසුකමක් නොමැති බව ද තවදුරටත් මෙයින් සනාථ කෙරේ.

113

سورة الفلق

සුරා අල් ෆලක්

(අරුණෝදය)

113 සූරා අල් ගලක් (අරුණෝදය)

මෙය මදනී¹ පරිච්ඡේදයකි. ආයතයන් 5 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාස්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (නබිවරය,) පවසවු. “අරුණෝදය හිමි පරමාධිපතිගෙන් මම රැකවරණය පතමි. (2) ඔහු නිර්මාණය කළ දැහි නපුරෙන් ද²-

1) ‘අල් ගලක්’(113) හා ‘අන් නාස්’(114) නම් සූරාවන්* දෙකම මක්කි* සූරාවක් ද? නැතිනම් මදනී* සූරාවක් ද? යන්නෙහි ඉස්ලාමීය විද්වතුන් අතර මතභේද තිබුණද මෙම සූරා දෙකම මදනී සූරා යන මතය සාධක තුළින් ප්‍රබල ප්‍රකාශයකි. මෙම මතය දරන්නන්ගේ ප්‍රධාන සාධකය වනුයේ එම සූරාවන් දෙක නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට යුදෙව්වෙකු කළ හූනියමෙන් එතුමාණන් මිදීමට ද අනෙකුත් හූනියම් හා සියලු උවදුරු වලින් ආරක්ෂා වීමට ද පාරායනා කිරීම සඳහා පහළ වූ බව තහවුරු කරන එතුමාණන්ගේ ප්‍රකාශයන් හා ක්‍රියාවලීන් වේ.

- “අද රාත්‍රියෙහි පහළ වූ ආයතයන් ඔබ නොදැවුවෙහිද? ඒවා මෙන් කිසි විටෙක දකිනු නොලැබිය (ඒවා නම්) ‘කුල් අලෞද්‍ය බිරබිබිල් ගලක්’ හා ‘කුල් අලෞද්‍ය බිරබිබිත් නාස්’” යැයි නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණෝ පැවසූ බව උක්බක් ඉබ්නු ආමර්* තුමාණන් වාර්තා කරයි. තවත් වාර්තාවක “මා හට පැවසූහ” යැයි ද වාර්තා කර ඇත. (ග්‍රන්ථය : මුස්ලිම්)
- “නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණෝ ජින්නරුන්ගේ* උවදුරු වලින් හා මිනිසුන්ගේ ඇස්වහ වලින් අල්ලාස් අබියස ආරක්ෂා පතමින් සිටියහ. ‘මුඅච්චිද්කාන්’ (නැමැති මෙම සූරා දෙකම) පහළ වූ පසු එම දෙකම (තමන් අල්ලාස් අබියස ආරක්ෂා පැතීමට පාරායනයක් ලෙස) ගෙන ඒ හැර (තමන් පාරායනා කරමින් සිටි) අන් සියල්ල අත හැර දැමූහ.” යැයි අබු සර්ද් අල් කුද්රි* තුමාණන් වාර්තා කරයි. (ග්‍රන්ථය : කිර්මදි)
- “ඒවා මෙන් කිසි විටෙක දකිනු නොලැබිය” යනුවෙන් පළමු වැනි හදීසයෙහි* පවසා ඇත. එනම් එම සූරාවන් දෙකම මීට පෙර පහළ වී නොතිබුණු බව පැහැදිලි වන්නේය.
- එම හදීසය වාර්තා කරන සහාබිවරයා* වන උක්බක් ඉබ්නු ආමර්* තුමාණන් නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන් මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ පසු ඉස්ලාමය වැලඳගත් සහාබිවරයෙකි. තවද මොහු ‘අන්ලුස්සුල්ලා’(පිලෙහි වැසියන්) අතුරින් අයෙකි. සුල්ලා යනු ‘නිවසක හෝ යම් වාසස්ථානයක පිල’ යන අරුත ගෙන දෙන අතර නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ගේ සමයෙහි වාසස්ථානයක් නොමැති දුප්පත් අවිවාහක අනාථයින් සඳහා වෙන් කරන ලද මදීනා මස්ජිදයට යාබදව පිහිටි ස්ථානයකි.
- දෙවන හදීසය වාර්තා කරන සහාබිවරයා වන අබු සර්ද් අල් කුද්රි* තුමාණෝ මදීනාවාසින් වන අන්සාරි* සහාබිවරුන්ගෙන් කෙනෙකි. නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණෝ මදීනාවට දේශාන්තරණය කර පැමිණි විට මොහු කුඩා වියෙහි සිටි බව සඳහන්ව ඇත.

මෙම කරුණු සියල්ල දෙස බැලූ කල මෙම සූරාවන් දෙකම මදනී සූරාවන් බව පැහැදිලිවම සනාථ වන්නේය.

2) අල් කුර්ආනයේ අන්තර්ගතව ඇති අවසාන සූරා* දෙක නබි මුහම්මද්* ﷺ තුමාණන්ට සහ එතුමා ව පිළිපදින්නන්ට හූනියම්කරුවන්ගේ ද අදාශ්‍යමාන නපුරු බලවේගයන්ගේ ද මිනිසුන් අතර

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

-(3) සනාන්ධකාරය පිවිසෙන විට රාත්‍රියේ නපුරෙන් ද,³ (4) ගැට මත (මතුරා) පිඹින්නියන්ගේ නපුරෙන් ද⁴ (5) ඊර්ෂ්‍යා කරන විට, ඊර්ෂ්‍යා කරන්නාගේ නපුරෙන් ද (මම රැකවරණය පතමි)⁵

සිටිනා සතුරන්ගේ ද හානියෙන් ආරක්ෂාව පතන්නේ කෙසේ දැයි පෙන්වා දෙනු පිණිස පහළ කරන ලදී. යුදෙව්වන් පිරිසක් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට හුනියම් කර තිබුණි. එහෙත් එතුමාණන් නබිවරයෙක් වශයෙන් භාර ගත් වගකීම ඉටු කිරීමේ කාර්යයට අල්ලාහ්ගේ අසීමිත ආරක්ෂාව තිබූ හේතුවෙන් කිසිදු බලවේගයකින් කිසිදු හානියක් හෝ බාධාවක් සිදු නොවීය. නමුත් යුදෙව්වන් කළ හුනියම් හේතුවෙන් එතුමාට සුළු අසනීපයක් ඇති විය. එම අවස්ථාවේ මෙම සූරා දෙක පහළ කරනු ලැබ, ඒවා පාරායනය කිරීමෙන් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට සුවය ලැබුණි. ඉන් පසුව සෑම රාත්‍රියකම නින්දට පෙර එතුමාණෝ මෙම සූරා දෙක පාරායනය කළහ. එතුමාගේ ජීවිතයේ මෙවැනි විවිධ අවස්ථාවන් හි වූ සිදුවීම් සැබැවින්ම මුළු මිනිස් සංහතියටම මග පෙන්වීමක් වශයෙනි. මෙවැනි පුරුදු අප ජීවිතයට ගෙන, හානිදායක දැයින් ආරක්ෂා වීමට අප ද වග බලා ගත යුතුය.

- 3) බහුතරයක් හුනියම්කරුවන් හුනියම් කරනුයේ රාත්‍රි වේලාවන්හිය. එමෙන්ම දුෂ්ට ජීවීන් මිනිසුන්ට අයහපතක් සිදු කිරීමට බැහැරව යන්නේ ද මේ වේලාවන්හිය.
- 4) මෙය හුනියම්කරුවන්ගේ එක් පිළිවෙතකි. විශේෂයෙන් හුනියම් කරන ස්ත්‍රීන් මෙලෙස කරති. එබැවින් මෙහි ඇති යෙදුම ස්ත්‍රී ලිංග නාමයෙන් භාවිත කර ඇත.
- 5) කෙනෙකුට එරෙහිව හුනියම් කිරීමට මූලික හේතුව වන්නේ ඊර්ෂ්‍යාවයි. එපමණක් නොව එම ඊර්ෂ්‍යාව හේතුවෙන්ම නොයෙකුත් ආකාරයේ හානි සිදු කිරීමට ද පෙලඹෙන්නෝය. ඒ හේතුවෙන් මේ පිළිබඳව විශේෂයෙන් සඳහන් කර තිබේ.

114

سورة النَّاس

සුරා අන් නාස්

(මිනිස්සු)

114 සුරා අන් නාස් (මිනිස්සු)

මෙය මදනී¹ පරිච්ඡේදයකි. ආයතනයන් 6 කි.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ﴿٤﴾
الْخَنَّاسِ ﴿٥﴾ الَّذِي يُّوسِّسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ﴿٦﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٧﴾

සැමට කරුණාහරිත පරම කරුණාහරිත අල්ලාෂ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි.

(1) (නබිවරය,) පවසවු. මිනිසුන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් මම රැකවරණය පතමි. (2) (ඔහු) මිනිසුන්ගේ අධිපතිය, (3) මිනිසුන්ගේ දෙවියා ය. (4) (අල්ලාෂ්ව සිහිපත් කරන විට) පසු බසින්නා වූ සැක සිතුවිලි කොඳුරන්නාගේ² නපුරෙන් (මම රැකවරණය පතමි.) (5) මොහු කවරෙකුද යත් මිනිසුන්ගේ සිත් වල සැක සිතුවිලි කොඳුරන්නෙකි. (6) (මෙවැන්නෝ) ජීන්වරුන්* හා මිනිසුන් අතුරින් වෙති.³

1) මෙහි විවිරණය සඳහා අල් කුර්ආන් 113 වන සුරාවෙහි පළමු පාද සටහන බලන්න.
2) 'කොඳුරන්නා' ලෙස මෙහි සඳහන් කෙරෙන්නේ සිත් තුළ නපුරු සිතුවිලි හා වකිතය ඇති කරන ඡෙයිකාන්* ගැන ය. අල්ලාෂ්ගේ නාමය සිහි කළ විගස ඡෙයිකාන් පසුබැස එතැනින් ඉවත් වන්නේය.
3) මින් අදහස් කෙරෙන්නේ මිනිසුන්ගෙන් පවා මෙවැනි අයහපත් සිතුවිලි වකු මාර්ගයෙන් සිදු විය හැකි බව ය. මෙවැනි අයගේ හානියෙන් ද අල්ලාෂ් වෙතින් රැකවරණය පැතීම ඉතා වැදගත්ය.

සාරධර්ම

ඉස්ලාමය සෑම විටම සාමය හා සහජීවනය ඉතා ප්‍රිය කරන්නක් හා සාරධර්මය ලොව පුරා පැතිරිය යුතු යැයි පතන්නක් බව 'ඉස්ලාම්' යන නාමයෙන්ම තහවුරු වෙයි. මන්දයත් 'ඉස්ලාම්' යනු 'සලාම්' යන පදයෙන් බෙදී ආ එකකි. 'සලාම්' යනු ශාන්තිය, සාමය, සමාදානය යන අර්ථය ගෙන දෙන අතර අභයදායීභාවය, ආරක්ෂාව යන තවත් අර්ථයක් ද එයට ඇත. එබැවින් මුස්ලිම්වරයෙකු නම් තමන්ගෙන් අනෙකාට අභයදායීභාවය හා ශාන්තිය ඇති වන අයුරින් හැසිරිය යුතුය. "කවරෙකුගේ දිවෙන් හා දැතින් (ඇතිවන හිංසාවෙන්) අන් අය ආරක්ෂා වන්නේද ඔහුමය සත්‍යය මුස්ලිම්වරයා" යැයි **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් පවසා ඇත්තේය. කෙනෙකු තවත් පුද්ගලයෙකුට මුණගැසෙන අවස්ථාවේදී එකා අනෙකාට 'සලාම්' හෙවත් 'අස්සලාමු අලෙයිකුම්' (නුඹලා කෙරෙහි ශාන්තිය, සමාදානය හා අභයදායී තත්වයක් ඇති වේවා!) යන්නෙන් පැතිය යුතුයි යැයි ඉස්ලාමයෙහි ආගමානුගත කර ඇත්තේ ද මෙහිසාය. තවද " (නබිවරයා,) සමස්ත විශ්වයන්ට දයාලාවක් වශයෙන් මිස අපි නුඹව (නබිවරයෙකු ලෙස) නොඑව්වෙමු." යැයි **අල්ලාහ් අල් කුර්ආනයෙහි නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් අමතා පවසා ඇත. එබැවින් සකල මානවයාට දායාද කොට ඇති **අල් කුර්ආනයේ** සඳහන් සාරධර්ම හා විනය පිළිබඳව උපදෙස් පහත පටුනෙන් පැහැදිලි වේ.

1. අසත්‍යය නොපවසන්න - (22:30) 2. නරක සිතුවිලි හා අන් අයගේ වැරදි රහසින් විපරම් කිරීමෙන් වැළකෙන්න - (49:12) 3. අහංකාර නොවන්න - (28:76) 4. නින්දා නොකරන්න - (49:11) 5. නාස්ති නොකරන්න - (17:26) 6. දුස්පතුවට හා අවශ්‍යතාව ඇත්තන්ට ආහාර සපයන්න - (22:36) 7. කේළාම් නොකියන්න - (49:12) 8. පොරොන්දුව ඉටු කරන්න හා යහ දැයට පමණක් දිවුරන්න - (5:89) 9. අල්ලස් නොගන්න - (27:36) 10. ශීච්ඝුමට ගරු කරන්න - (9:4) 11. කෝපය යටපත් කර ගන්න - (3:134)	12. කටකථා නොපතුරුවන්න - (24:15) 13. අන් අය පිළිබඳ යහ සිතුවිලි ඇති කර ගන්න - (24:12) 14. ආගන්තුකයින්ට යහ අයුරින් සලකන්න - (51:24-27) 15. විශ්වාසිකයන්ට හිංසා නොකරන්න - (33:58) 16. දෙමාපියන්ට කාරුණික වන්න, උපස්ථාන කරන්න - (17:23) 17. නිෂ්ඵල හා අසහ්‍ය කථාවෙන් ඉවත් වන්න - (23:3) 18. අනුන්ට විහිළ කිරීමෙන් සතුටු නොවන්න - (49:11) 19. අහංකාරයෙන් නොඇවිදින්න - (25:63) 20. නපුරට යහපත මගින් ප්‍රතිචාර දක්වන්න - (41:34)

21. ඔබ නොකරන දෙයක් කරන මෙන් අන් අයට නොපවසන්න - (61:2)
22. විශ්වාසයෙන් පවරන ලද දෑ ආරක්ෂා කරන්න, පොරොන්දු ඉටු කරන්න - (23:8)
23. අන් ආගමිකයින් නමදින දෙව්වරුන්ට නිගා නොකරන්න - (6:108)
24. වෙළඳාමෙහි වංචා නොකරන්න - (6:152)
25. අනවශ්‍ය ප්‍රශ්න නොඅසන්න - (5:101)
26. මසුරු නොවන්න, වියදම් කිරීමෙහි මධ්‍යස්ථ වන්න - (25:67)
27. නරක හා විකට නම් වලින් අන් අය ආමන්ත්‍රණය නොකරන්න - (49:11)
28. ඔබ සුපවිත්‍රය යැයි කියා නොගන්න - (53:32)
29. අඥානයිත් සමග වුවද විනීතව කථා කරන්න - (25:63)
30. කළ උපකාරයට ප්‍රති උපකාර බලාපොරොත්තු නොවන්න - (76:9)
31. සභාවන්හි අන් අයටත් ඉඩ දෙන්න - (58:11)
32. සතුරා සාමාදානයට කැමති නම් ඔබ එයට එකඟ වන්න - (8:61)
33. ඔබට සුභ පැතු අන්දමට වඩා අලංකාර අයුරින් ඔහුට සුභ පතන්න - (4:86)
34. ඔබ කළ උපකාරය අන් අයට කියා නොපාන්න - (2:264)
35. කලහකාර පිරිස් අතර සමාදානය ඇති කරන්න - (49:9)
36. පහත් හඬින් හා විනීතව කතා කරන්න - (31:19)
37. වෛරය නිසා අයුක්තිසහගතව කටයුතු නොකරන්න - (60:8)
38. අන් අයගෙන් නිතර උදව් නොඉල්ලන්න - (2:273)
39. නිවසකට ඇතුළු වන විට නිවැසියන්ගේ අවසරයෙන් ඇතුළුවන්න - (24:27)
40. ඔබට හෝ ඔබගේ ඥාතීන්ට අවාසි වුවද යුක්තියම ඉටු කරන්න - (4:135)
41. විරුද්ධ පාක්ෂිකයෙකු වුවද ඔහු සමග මාදු අයුරින්ම කථා කරන්න - (20:44)
42. ඇතැමුන්ගේ යහ දායකත්වය කුඩා වුවද ඒවා විචේචනය නොකරන්න - (9:79)
43. අන් අය අමතන්නා සේ **නබී මුහම්මද්** තුමන්ගේ නම සඳහන් කරමින් නොඅමතන්න - (24:63)
44. විරසක වී සිටින සැමියා සහ බිරිය අතර සමථයකට පත් කරන්න - (4:128)
45. **නබී මුහම්මද්** තුමන්ගේ නිවස පිටුපසින් සිට එතුමන් නොඅමතන්න - (49:4)
46. දූෂණය හා අක්‍රමිකතාව ප්‍රාණ ඝාතනයට වඩා නරකය - (2:217)
47. නැණවත් වදනින් සහ ප්‍රඥාවෙන් යුක්තව උපදෙස් කරන්න - (16:125)

48. සාක්ෂි නොමැතිව අනෙකාට වෝදනා නොකරන්න - (24:4)
49. **නබි මුහම්මද් ෂා** තුමන්ගේ භාර්යාවන් විශ්වාසිකයන්ගේ මැණියන් වැනිය - (33:6)
50. **නබි මුහම්මද් ෂා** තුමන්ගේ හඬට වඩා ඔබගේ හඬ උස් නොකරන්න - (49:2)
51. නිවැරදිව නොදැන කිසිවෙකු විශ්වාස නොකරන්නෙක් යැයි නොපවසන්න - (4:94)
52. කාමරයට ඇතුළු වන්නට පෙර එහි සිටින අයගෙන් අවසර පැකීම - (24:59)
53. ඔබගේ සතුරන් දිනෙක ඔබගේ මිතුරන් විය හැකි බව දැන ගන්න - (41:34)
54. කිසිවෙකුගේ වස්තුව අයුතු ලෙසින් අනුභව නොකරන්න - (4:29)
55. අහංකාර නොවන්න - (31:18)
56. **අල්ලාහ්** ඔබට සමාව දිය යුතුය යැයි ඔබ සිතන්නා සේ අන් අයට ඔබ සමාව දෙන්න - (24:22)
57. **නබි මුහම්මද් ෂා** තුමන්ගේ සභාවෙන් ඉවත් වන්නට පෙර එතුමන්ගෙන් අවසර ගන්න - (24:62)
58. පාපය සඳහා රහස් සාකච්ඡා නොපවත්වන්න. එනමුත් යහපත සඳහා රහස් සාකච්ඡා පැවැත්විය හැක. -(58:9)
59. තමන් නොකරන ක්‍රියාවක් අන් අයට අණ නොකරන්න - (2:44)
60. ඔබගේ ගුරුවරයා විෂයයෙහි ඉවසිලිවන්නව ඔහුගේ උපදෙස් පිළිපදින්න - (18:67-69)
61. උදව් පතා පැමිණි අයට කරුණාවෙන් සලකන්න - (80:8-10)
62. උදව් කරන්නට ඔබට නොහැකි නම් අවම වශයෙන් කාරුණික වදනින් හෝ සනසන්න - (17:28)
63. ඔබ සමග සිටින්නන් සමග මාදු ලෙස කටයුතු කරන්න, ඔවුන්ට අවශ්‍ය මගපෙන්වීම් ලබා දෙන්න - (3:159)
64. සැක කටයුතු මූලාශ්‍රයකින් ලැබෙන තොරතුර අනුව කටයුතු කරන්නට පෙර එහි නිවැරදිතාව සොයා බලන්න - (49:6)
65. සංග්‍රහයකින් පසු අනවශ්‍ය ලෙස සම්භාෂණයේ යෙදෙමින් එම ස්ථානයේ රැඳී නොසිටින්න - (33:53)
66. හැකියාව ඇති අය දුගීන් වෙනුවෙන් වියපැහැදුම් කළ යුතුය - (24:22)
67. අවසර නොමැතිව නිවසකට ඇතුළු නොවන්න. අවසර දෙනු නොලැබුවහොත් ආපසු හැරී යන්න - (24:27-28)
68. දහමට සරදම් කරන්නන් සමග රැඳී නොසිටින්න - (4:140)
69. කෙනෙකුට නින්දා කරනු ඇසුණු විට එය නුසුදුසුය යැයි පවසන්න - (24:16)
70. **නබි මුහම්මද් ෂා** තුමන්ගේ භාර්යාවන්ට කථා කිරීමට අවශ්‍ය වුවහොත් තිරයකට මුවාවී කථා කරන්න - (33:53)

71. ඔබේ බිරිය ඔබ යටතේ තබා ගෙන ඇයට කුරිරු ලෙස සලකනවාට වඩා ඔබ ඇයව යහපත් අයුරින් දික්කසාද කරන්න - (2:231) 72. ඔබට හානි ඇති කළ අයට ඉක්ම නොයා එලෙසින්ම දඬුවම් ලබා දෙන්න, එහෙත් ඉවසා සමාව දීම ඉතා උතුම්ය - (16:126) 73. ලොව විවිධ භාෂා සහ වර්ණ වෙනස්කම අල්ලාහ්ගේ සංඥා අතුරින් - (49:13)	74. ස්ත්‍රීන්ව බලහත්කාරයෙන් සතු කර නොගන්න. විවාහ වන විට ඔබ ඔවුන්ට දුන් මන්ර් නම් විවාහ බන්ධන දීමනාව නිසි හේතුවක් නොමැතිව ආපසු නොගන්න. ඔවුන්ට දයාවෙන් සලකන්න - (4:19) 75. අල්ලාහ්ට හා දෙමාපියන්ට කෘතඥ වීම - 31:14

මහා පාපයන්

මින්ෂාම රටක මෙන්ම සමාජයක හා දහමක පැවැත්ම සඳහා යහ විනයක් තිබීම අත්‍යාවශ්‍ය කරුණකි. විනය හා ධාර්මිකත්වය හරහා ජන සමාජයක සාරවත්භාවයක් ඇති වන අතර ඒවා නැති තැන පාපය හා දූෂණය රජ වී සමාජය කොටස් වලට කැඩී අසංවර්ධිත හා අසංවර තත්වයක් ඇති වෙමින් බේදජනක ඉරණමකට මුහුණ දීමට සිදු වනු ඇත. එහෙයින් සර්ව බලධාරී **අල්ලාහ් අල් කුර්ආනය** තුළින් පාපයන්හි බැරැරුම් බව පෙන්නුම් කරමින් ඒවා හෙළාදැක යහ සමාජයක් හා දැහැමි පරපුරක් ඇති කරවීමට නීති පද්ධතියක් පනවා ඇති බව පහත කරුණු තුළින් මනාව පැහැදිලි වනු ඇත.

01. මහා පාපයන්ගෙන් වැළකී සිටීමෙන් සුළු පාපයන් වලට ක්ෂමාව ලැබීම - 4:31 02. අල්ලාහ්ට ආදේශයන් තැබීම මහා පාපයකි - 4:47,5:72,31:13 03. මිනිස් සාතනය - 4:93,5:32 04. හුනියම් කිරීම - 2:102,20:69 05. සලාතය ඉටු නොකිරීම - 19:59-60, 74:42-43, 107:4-5 06. ෂයකාතය ඉටු නොකිරීම - 41:6-7, 9:34-35 07. දෙමාපියන්ට අකීකරු වීම හා අවනත නොවීම - 17:23-24, 29:8	08. පොලී ගනුදෙනුවෙහි නියැලීම - 2:275,278-279 09. අනාථ දරුවන්ගේ වස්තූන් අසාධාරණ ලෙස අනුභව කිරීම - 4:10, 6:152 10. සටනකදී පසුබට වී හැරී දිවීම - 8:16 11. දුරාවාරය - 17:32, 24:2 12. දුර්වර්ත ගැහැනියක් සමග විවාහ වීම - 24:3 13. කුරිරු පාලකයා - 42:42, 5:79 14. මත්පැන් පානය - 2:219, 5:90-91

මහා පාපයන්

15. උඩගුකම - 40:27, 16:23, 28:83, 31:18	30. භාර්යාවක් තම සැමියාට අකීකරු වීම - 4:34
16. සම ලිංගික සේවනය - 26:165-166	31. ඥාතී සම්බන්ධකම් කඩා දැමීම - 47:22-24
17. කාන්තාවන්ට අයුතු වෝදනා එල්ල කිරීම - 24:4,23	32. ජනයන් අතර ක්‍රෝධය ඇති කිරීම හා කේළම් කීම - 68:10-11
18. පොදු වස්තූන් හා යුද්ධයකදී සතුරන් හැර දමා පලා යෑමෙන් අත් වූ වස්තූන් අයුතු පරිහරණය - 3:161	33. මිනිසුන්ට එරෙහිව සීමාව ඉක්මවා යෑම - 42:42
19. මිනිසුන්ගේ වස්තූන් අසාධාරණ අයුරින් ගැනීම - 2:188	34. මුස්ලිම්වරයෙකුට පීඩාවට පත් කිරීම - 33:58, 49:12, 104:1, 24:19
20. සොරකම - 5:38	35. උඩගුකමින් හැසිරීම - 31:18
21. මිහිතලයෙහි කෝලහාල සිදු කිරීම - 5:33	36. අල්ලාස් නොවන දෙයක නාමයෙන් සතුන් කැප කිරීම - 6:121
22. බොරුකාරයා - 40:28, 51:10	37. වාද කිරීම හා ආරවුල් ඇති කර ගැනීම - 40:56, 43:58
23. දිවි නසා ගැනීම - 4:29	38. කිරුම් මිනුම්හි වංචා කිරීම - 83:1-6
24. අසත්‍ය විනිශ්චයකරුවා - 5:44	39. අල්ලාස්ගේ දඬුවමින් ආරක්ෂිත යැයි සිතීම - 7:99, 6:44, 10:7-8
25. මාංශ, රුධිරය, සුඛර මාංශ වල තහනම - 6:145	40. අල්ලාස්ගේ කරුණාවෙන් හා දයාවෙන් නිරාසයට පත් වීම - 12:87, 42:28, 39:53
26. යහපත් දෑ කිරීමට අලසකම් පෑම - 4:142	41. සුදුව - 5:90-91
27. විශ්වාසයන් කඩ කිරීම - 8:27	42. මක්කාවේ හරම් සීමාව තුළ සීමාව ඉක්මවා හැසිරීම - 22:25
28. කෙනෙකුට දුන් දන්දීම කියා පෑම - 2:264	
29. අන් අයගේ පෞද්ගලික කථාවන් වලට සවන් දීම - 49:12	

ඉස්ලාම් ආගමික කටයුතු පිළිබඳ නීතිරීති

ඉස්ලාමය යනු මිනිසාගේ නිර්මාණයක් නොවන අතර සර්ව බලධාරී **අල්ලාහ්** විසින් සකල මානවයාට දායාද කරන ලද සම්පූර්ණ ජීවන පිළිවෙතකි. සෑම කරුණක්ම දෙවියන් අපට උපදෙස් දුන් අන්දමින් ක්‍රියාවට නැංවීම පින් හා හරවත් ජීවිතයකට එළඹිය හැක යන්න ඉස්ලාමීය විශ්වාසයයි. එම උපදෙස්හි නැමදුම් සම්බන්ධ කරුණු පමණක් නොව ජීවිතයේ අප මුහුණ දෙන සියලු කරුණු කාරණාවන්ට ඉස්ලාමය තුළින් උපදෙස් පනවා ඇති බව පහත කරුණු ස්වල්පය තුළින් පැහැදිලි වනු ඇත.

පිරිසිදුකම

01. පිරිසිදුකම - 9:108 02. අපිරිසිදු තත්ත්වයෙන් පිරිසිදු විය හැක්කේ (භාවිතය නොකළ) පිරිසිදු ජලයෙන් පමණි. - 8:11 03. අර්ධ දෝවනය(චුළු) කිරීමේදී පිළිපැදිය යුතු ඇතැම් අනිවාර්යය ක්‍රියාවන්), අර්ධ දෝවනය බිඳවන ඇතැම් කරුණු හා තයම්මුම්* කිරීම (පස් භාවිතයෙන් පිරිසිදු කර ගැනීම) - 5:6	04. සුළු කිලිටෙහි පසුවන කෙනෙකු පිරිසිදු විය යුතු අන්දම හා පිවිතුරු වන තෙක් නොකළ යුතු කරුණු - 5:6, 56:79 05. ස්නානය අනිවාර්යය කරවන (මහා කිලිට ඇති කරවන) කරුණු හා ඔසප් පිළිබඳ ඇතැම් කරුණු - 2:222 06. ඔසප් කාලය තුළ තහනම් වන කරුණු - 2:222, 56:79 07. අපවිත්‍ර දෑ - 5:3, 5:90, 6:145

සලාතය*

01. සලාතයේ වේලාවන් - 17:78, 30:17-18 02. ඇසානය (සලාතය සඳහා කැඳවීම) - 5:58, 62:9 03. සලාතය සඳහා කය, වස්ත්‍රය, හා ස්ථානය පිරිසිදුව තබා ගැනීම - 5:6,74:4,7:31 04. කෙනෙකු තම ශරීරය ආවරණය කළ යුතු ප්‍රමාණය - 24:30-31 05. සලාතයේදී හැරිය යුතු දිශාව - 2:144 06. සලාතය සිටගෙන ඉටු කිරීම - 2:238, 4:102	07. සලාතයේ රුකු:* හා සුපුදු* කිරීම අනිවාර්යය වීම - 22:77 08. ගමනක යෙදී සිටින විට සලාතය කෙටි කර ඉටු කිරීමේ අනුමැතිය - 4:101 09. භයානක තත්ත්වයක් තුළ සාමූහිකව සලාතය ඉටු කිරීමේ ක්‍රමවේදය - 4:102 10. පුමුආ සලාතය - 62:9 11. ඊද් (අවුරුදු උත්සව) දින සලාතය - 108:2

සවීමය (උපවාස ශීලය)

01. සවීමය අනිවාර්යය වීම - 2:183	03. සවීමයේ කාල නියමය - 2:187
02. නිසි හේතුවක් මත අතපසු වූ සවීමය ඉටු කළ යුතු අන්දම හා එය අනිවාර්යය වන්නන් - 2:184-185	04. ඉතිකාල් හෙවත් මස්ජිදයේ රැඳීම - 2:125,187
	05. කද්ද් නම් රාත්‍රිය - 97:3

zසකාතය හෙවත් අනිවාර්යය දන්දීම

01. zසකාතය අනිවාර්යය වීම - 9:103	04. zසකාතය ලැබීමට සුදුසු පාර්ශවයන් - 9:60
02. zසකාතය පිරිනැමිය යුතු වස්තූන් සමහරක් - 2:267	05. දන් දීම - 2:267,273,3:92
03. රන් හා රිදී සඳහා zසකාතය පිරිනැමීම - 9:34	

හජ් වන්දනාව

01. හජ් හා උම්රා වන්දනාමානය අනිවාර්යය වීම - 2:196,3:97	08. ඉන්රාමයෙන් මිදීම හා හිසකෙස් කැපීම - 22:29
02. තමන්තු: ක්‍රමයට හෝ කිරාන් ක්‍රමයට හජ් හා උම්රා ඉටු කිරීමේදී සත්වයෙකු කැප කිරීම අනිවාර්යය වීම, ඉන්රාමයේ සිටින විට හිස මුඩු ගැමීම තහනම - 2:196	09. කෘබාව අවසන් වරට ප්‍රදක්ෂිණ කිරීම - 22:29
03. හජ් හා උම්රා ඉටු කිරීමේදී වැළකිය යුතු ඇතැම් කරුණු - 2:196	10. තෙවන දවස යාම - 2:203
04. හජ් හෝ උම්රා වන්දනය සඳහා ඉන්රාමය තුළ පිවිසීමේ කාලය - 2:197	11. උල්හිස්යා දීම (හජ් අවුරුදු දින සත්ව කැප කිරීම) - 108:2
05. ඉන්රාමයේ සිටියදී හා හරම් සීමාවේ සතුන් දඩයම් කිරීමේ තහනම - 5:1,96	12. උල්හිස්යා මාංශ බෙදා දීම - 22:28,36
06. කෘබාව ප්‍රදක්ෂිණ කළ පසු රකආක් දෙකක් සලාතය ඉටු කිරීම - 2:125	13. අනුභවයට අනුමත දෑ - 2:172,5:4,7:157
07. සභා හා මර්වා නම් කඳුවැටි දෙක අතර යාම - 2:158	14. අනුභවයට තහනම් දෑ - 2:173,6:145,7:157
	15. දඩයම් කිරීමේ අනුමැතිය - 5:2,5:4
	16. ඉස්ලාමීය ක්‍රමයට අනුව මිස කපන ලද සතුන් කැමට බල කරනු ලැබුවේ නම් අනුගමනය කළ යුතු අයුරු, මුස්ලිම්වරයෙකු විසින් නිසියාකාරව කපා හරින ලද සතුන් - 5:3

17. පුස්තක ලක් ජනයාගේ ආහාර මුස්ලිම්වරුන්ට අනුමත වීම - 5:5
18. මුහුදු ආහාර අනුමත වීම - 5:96
19. භාර ඉටු කිරීමේ අනිවාර්ය භාවය - 22:29,76:7

විවාහය

01. විවාහ යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කිරීමේ හා එය පිළිගැනීමේ නීතිය - 2:228,235
02. කෙනෙකු තම කළක්‍රයා සමග හැසිරිය යුතු අන්දම - 2:228,4:19,30:21
03. මනමාලියගේ භාරකරුවා - 2:232
04. බිරියට වියපැහැදුම් කිරීම හා ඇයට ඇඳුම් පැළඳුම් සැපයීම - 2:233,4:34
05. පිරිමියෙකු කාන්තාවන් හතර දෙනෙකුට වඩා විවාහ කර ගැනීමේ තහනම - 4:3
06. කෙනෙකුට බහු භාර්යාවන් සිටි නම් ඔහු ඔවුන්ගේ සමානව හැසිරීම - 4:129
07. මන්ර් (විවාහයේ දී මනාලයා විසින් මනාලියට අනිවාර්යයෙන් පිරිනැමිය යුතු විවාහ බන්ධන දීමනාව) - 4:4
08. මන්ර් විෂයෙහි මනාලියට ඇති අයිතිය - 4:20,21,24
09. වටිනාකමක් වශයෙන් සලකනු ලබන ඕනෑම දෑයක් මන්ර් ලෙස පිරිනැමීම - 4:20,24
10. කෙනෙකු විවාහ වී එක් වීමට පෙර දික්කසාද වූයේ නම් මන්රය නිෂ්ප්‍රභ කිරීමේ ක්‍රමවේදය - 2:237
11. පිරිමින්ට විවාහයට තහනම් කාන්තාවන් - 4:22,23
12. තම බිරිය විසින් කිරි පොවන ලද ළමයා තමන් විවාහ කර ගැනීමේ තහනම සහ සහෝදරියන් දෙදෙනෙකු එකවර විවාහ කර ගැනීමේ තහනම -4:23
13. බැල්ම පහත හෙළන මෙන් ද ආවරණය කළ යුතු පෙදෙස් ආරක්ෂා කරන මෙන් ද කාන්තාවට හා පිරිමියාට කෙරෙන නියෝගය - 24:30-31
14. විවාහය සඳහා සාක්ෂිකරුවන් ඉදිරිපත් කිරීම - 65:2
15. දික්කසාදයට පත් වූ කාන්තාවක් සඳහා නිසි අයුරින් ගෙවීම් සිදු කිරීම - 2:236,241,33:49
16. බිරියට වියපැහැදුම් කිරීම සහ කෙනෙකු තම හිතුවක්කාර බිරිය සමග හැසිරිය යුතු අන්දම - 4:34
17. ඉද්දා නම් පොරොත්තු කාලය තුළ ඇයට කළ යුතු වියදම - 65:6
18. කෙනෙකු තම දෙමාපියන් හා දරුවන්ට වියපැහැදුම් කිරීම - 17:23,31:15,65:6

තලාක් (දික්කසාදය)

01. දික්කසාද කිරීමේදී අදාළ සැපයීම් දීම - 33:28-29	08. ළිහාර් (සැමියා තම බිරිඳව තම මවට උපමා කර පැවසීම) - 58:2-4
02. දික්කසාදය ප්‍රකාශ කිරීමේ ප්‍රකාශය තුන් වතාවක් පැවසීම - 2:229	09. විවාහයෙන් පසු ලිංගික සම්බන්ධතා පැවැත්වීමට පෙර දික්කසාදය සිදු වූයේ නම් ඉද්දා නම් පොරොත්තු කාලයක් නොමැත - 33:49
03. දික්කසාදය ප්‍රකාශ කරන පැහැදිලි වචන - 65:1-2,33:28	10. සංසර්ගයෙන් පසු සිදු වූ දික්කසාදය සඳහා වූ ඉද්දා නම් පොරොත්තු කාලය - 2:228
04. ඝකුලු (කෙනෙකුගේ භාර්යාව විසින් දික්කසාදය සඳහා ඉල්ලුම් කිරීම) - 2:229	11. සැමියාගේ මරණය සඳහා වූ ඉද්දා නම් පොරොත්තු කාලය - 2:234
05. තුන් වතාවකට අඩුවෙන් තලාක් දෙනු ලැබූ කාන්තාව ඇයගේ සැමියා විවාහ ජීවිතය සඳහා නැවත කැඳවා ගැනීම - 2:228	12. ඉද්දා නම් පොරොත්තු කාලය තුළ සිටින කාන්තාවට නවාතැන් සපයා දීම - 65:1
06. නැවත කැඳවා ගැනීමේදී සාක්ෂිත් පත් කර ගැනීම - 65:2	13. දික්කසාදය සිදු වූ ස්ථානයේම නවාතැන් සැපයීම - 65:6
07. ර්ලා (සැමියා තම බිරිය සමග මින් පසු ලිංගික සම්බන්ධතා නොපවත්වන බව දිවුරා පැවසීම) - 2:226	14. කෙනෙකු තම බිරිය වෙත අශික්ෂිත දැයක් සම්බන්ධව චෝදනා කිරීම - 24:6-9

බයී: (ගනු දෙනුව/වෙළදාම)

01. වෙළදාම සඳහා අනුමැතිය - 2:275	07. මුදල් ආපසු හරවා දීමේදී සාක්ෂිකරුවන් පත් කිරීම - 4:6
02. අන්‍යෝන්‍ය එකඟතාව - 3:29	08. ගෙවීමකට භාරකරුවෙකු වීම - 12:72
03. ණය ගනුදෙනු කිරීමේදී හා ඇතැම් ගනුදෙනු කිරීමේදී කටයුතු කළ යුතු ක්‍රමය - 2:282	09. විශ්වාසයෙන් යුතුව තබන ලද තැන්පතු - 2:283,4:58
04. ගනුදෙනුවක් ඇපයක් ඉදිරිපත් කිරීම හා උකසට ගැනීම - 2:283	10. අත්කමට දීම - 107:7
05. ගනුදෙනු කිරීමෙන් අඥානයිත්ව වැළැක්වීම - 4:5	11. යමක් අසාධාරණ අයුරින් නොගැනීම - 2:188,83:1-3
06. අනාථයින්ගේ වස්තූන් විෂයෙහි වියදම් කළ යුත්තේ ඔවුන්ගේ භාරකරුය - 2:220,4:6,6:152,17:34	12. දෙයක් කුලියට දීම හා ගැනීම, වැඩ කිරීම සඳහා මිනිසුන්ව කුලියට ගැනීම - 28:26-27,65:6

13. තමන්ට ඉතා ප්‍රියතම වස්තූන් දන්දීම තුළින් යහපත කිරීම - 3:92
14. තෑගි හෝග පිරිනැමීම - 4:4
15. වහල්භාවයෙන් නිදහස් කිරීම - 90:11-13,24:33

ජනායාත් ව උකුබාත් (වැරදි හා දඬුවම්)

01. මිනිස් සාකච්ඡා මහා පාපයකි - 2:178-179,4-93
02. කුවාල කිරීම හා මිනී මැරුම් සඳහා සම ප්‍රතිදඬුවම් දීමේ නීතිය - 2:178-179, 5:45
03. මිනී මැරුම් සඳහා ලොවෙහි දිය යුතු වන්දිය හා එසේ වන්දියක් නොගෙවුවේ නම් මතු ලොවෙහි මිනීමරුවා සඳහා වූ දඬුවම - 4:92-93
04. ධර්මිෂ්ඨ පාලකයාට එරෙහිව කරලි ගසන අය සමග සටන් කිරීම - 49:9
05. ආත්මාරක්ෂාව අනිවාර්ය වීම - 2:194
06. ඉස්ලාමයෙන් බැහැර වීම පිළිබඳ අවවාදය - 2:217,16:106
07. ඉස්ලාමයෙන් බැහැර වූවන් නැවත හැරී ඉස්ලාමයට පැමිණිය යුතු යැයි පැවසීම - 8:38,9:11
08. ජිහාද් - 2:216
09. ජිහාද් කිරීම ගර්ළ කිලායා හෙවත් පොදු වගකීමකි - 9:122
10. යුද පිටියට රොක් වූ කණ්ඩායම ජිහාද් කිරීම ගර්ළ අයින් හෙවත් ඒක පුද්ගල වගකීමකි - 8:15-16, 8:45
11. යුද විරතිය හා තාවකාලික සහනය - 8:61,9:1
12. යුද්ධයකදී සතුරන්ගෙන් අත්පත් වූ වස්තූන් - 8:69
13. යුද්ධයකදී සතුරන්ගෙන් අත්පත් වූ වස්තූන් කොටස් පහකට බෙදීම - 8:41
14. දීමුම්වරුන් (ඉස්ලාමීය රජයක වෙසෙන මුස්ලිම් නොවන අය) - 9:29
15. දුරාවාරය පිළිබඳ අවවාදය හා ඒ සඳහා වූ දඬුවම - 17:32,24:2
16. කිසිදු සාධකයක් නොමැතිව කෙනෙකුට දුරාවාරය පිළිබඳව චෝදනා කිරීමේ දඬුවම - 24:4,23
17. මංකොල්ල කෑම සඳහා දඬුවම - 5:33
18. සොරකම සඳහා දඬුවම - 5:38
19. සුරා පානය සඳහා දඬුවම - 2:219
20. චේතනාවකින් තොරව කරනු ලබන දිවුරීම් වලංගු නොවේ - 2:224-225,5:89
21. විනිශ්චය දිනය - 4:58,5:49
22. සාක්ෂීන් පත් කිරීම හා තහවුරු කර ගැනීම - 2:282-283,4:135,5:8
23. සාක්ෂීන් පිළිගත නොහැකි අය - 24:4
24. නඩු විමසීමේදී හා විවාහයකදී අවශ්‍ය වන සාක්ෂි ප්‍රමාණය - 2:282,5:106,65:2

ගැට පද විවරණය (Glossary)

අ

- අල් කුර්ආන් - නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් වෙත දේව දූත ජබ්රීල් තුමාගේමාර්ගයෙන් අල්ලාස් පහළ කළ අවසාන ධර්ම පුස්තකය.
- අර්ෂ් - එහි පදානුගත අරුත 'රජුට හිමි සිංහාසනය/වේදිකාවයි. අල්ලාස්ගේ අර්ෂය අති විශාල අති මහත් උත්තරීතරය. එය ඔහු මැවූ විශාලතම නිර්මාණයන් අතුරින් එකක් වන අතර එය මිනිසා විසින් උපකල්පනය කළ නොහැක්කකි.
- අමානතය - යමෙකු විසින් විශ්වාසයෙන් යුතුව පවරන ලද වස්තුවක් හෝ පවසන ලද ප්‍රකාශයක් හෝ ප්‍රතිඥාවක්.
- අන්සාරිවරයා - නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණෝ මක්කාවේ විසූ තම අනුගාමිකයින් සමඟ හිජ්රත් නොහොත් මක්කාවේ සිට මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ විට ඔවුනට සහය දුන් මදීනාවේ ජනයා. (අල් කුර්ආන් 59:9/9:100 බලන්න.)

අඥාන යුගය (ජාහිලියා) -

අල් කුර්ආනය පහළ වන සමයේ කලහකාරී ලෙස හැසිරෙමින් අමානුෂික ලෙස කටයුතු කරමින් පැවතුණු යුගයයි. තමන්ට ඉපදුණු ගැහැණු දරුවා අගෞරවයක් යැයි සිතා පණ පිටින් වළ දැමීම, මත් පැනට ඇබ්බැහි වීම, පරම්පරානු ගත යුද ගැටුම් පවත්වාගෙන යෑම හා කාන්තා අපයෝජනය වැනි අධම කාර්යයන් හි එවකට අඥාන ජනයා නිරත වෙමින් සිටියහ. නබි තුමාණන්ගේ පැමිණීමත් සමඟ අඥාන යුගය හෙවත් ජාහිලියා යුගය මුළුමනින්ම වෙනස් විය.

අස්ලූස් සුන්නති වල් ජමාඅත්වරුන් -

නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ පිළිවෙත් නිවැරදිව පිළිපදිමින් පැමිණි සහාබිවරුන්ගේ* හා එම පිළිවෙතම අනුගමනය කොට ඉස්ලාමයේ මුල් ඉගැන්වීම්හි නොතිබූ නව්‍ය පිළිවෙත් හෙළා දකිමින් කටයුතු කළ ඉස්ලාමීය විද්වතුන්ගේ මගපෙන්වීම් මත පිහිටා කටයුතු කරන පිරිස.

අයිසුබ් (Job) ءجس තුමාණෝ -

මෙතුමා නබිවරයෙකි. කිසියම් රෝගයක් වැලඳුණු මෙතුමා අල්ලාස්ගෙන් සුවය පතා ප්‍රාර්ථනා කළ හෙයින් මෙතුමාට සුවය ලැබීය.

ආ

ආදම් (Adam) ❖ කුමාණෝ -

අල්ලාස් මැවූ ප්‍රථම මිනිසා ආදම් කුමාණන්ය. මෙකුමා නබ්වරයෙකි.

ආයතය - 'ආයතය' යන්නෙහි බහු වචනය 'ආයාත්' වේ. 'ආයත්' යනු වාක්‍යය, සාධක, සංඥා, ප්‍රාතිහාර්යය යන අර්ථයන් ගෙන හැර දක්වයි. මෙහිදී එක් එක් ස්ථානයට උචිත අයුරින් පරිවර්තනය කොට ඇති අතර **ආයත්** යන අරාබි යෙදුම පමණක් සඳහන් ස්ථානයන්හි එහි අර්ථය 'වාක්‍යය' යන්නයි.

ආද් සමූහය - යෙමනයේ විසූ ආදිවාසීන්ය. මෙම ජනයා යහමඟට ඇරයුම් කරනු පිණිස **නබ් හුද්** ❖ කුමාණන්ව **අල්ලාස්** තෝරා පත් කළේය. තම **නබ්වරයාව** ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින් දරුණු දැඩි සුළඟකින් ඔවුන් විනාශ කරන ලදී.

ආදේශකයා - කිසියම් වස්තුවක් හෝ පුද්ගලයෙක් **අල්ලාස්ට** සමානයන් ලෙස තබමින් දෙවිවරුන් ලෙස සලකා ඒවාට හෝ ඔවුන්ට නැමදුම් කරන පුද්ගලයා වේ.

ආත්ම වංචනිකයා - ඉස්ලාම්‍ය විශ්වාසයෙන් බැහැර වී ප්‍රසිද්ධියේ මුස්ලිම්වරුන් යැයි රඟපාමින් මුස්ලිම්වරුන්ට වින කිරීමට උත්සුක වන්නා.

ඉ

ඉන්ජිල් (Gospel) - **නබ් ඊසා (Jesus)** ❖ කුමාණන් වෙත **අල්ලාස්** පහළ කළ ධර්ම ප්‍රස්තකයයි.

ඉස්රාර්ලේගේ දරුවන් / බහු ඉස්රාර්ලේ / ඉස්රාර්ලේ ජනයා / ඉස්රාර්ලේවරුන් - **නබ් යාකුබ් (Jacob)** ❖ කුමාණන්ගෙන් පැවත එන පරපුරයි.

ඉස්රාමය - මෙහි භාෂාමය අරුත 'තහනම් කිරීම' වේ. කෙනෙකු **හජ්** හෝ **උමිරා** වන්දනාවන් ඉටු කිරීමට අදිටන් කළේ නම් ඊට නියමිත වස්තූය පැළඳ ගත් මොහොතේ සිට ඇතැම් අනුමත කරුණුවලින් පවා වැළකී සිට සමාදන් වීමය. උදා : සුවඳ විලවුන් භාවිතය, ශරීරයේ ඇති රෝම ඉවත් කිරීම හා දඩයම් කිරීම වැනි දෑය. එබැවින් මෙයට '**ඉස්රාම් ශීලය**' යැයි පවසනු ලැබේ.

ඉස්මාර්ලේ (Ismael) ❖ කුමාණෝ - මෙකුමා **රසූල්වරයෙකි**. මෙකුමාගේ පියා **නබ් ඉබ්‍රාහිම්** ❖ කුමාණන් වන අතර මව **හාජර්** කුමියයි. පවුලක් වශයෙන් **අල්ලාස්** වෙනුවෙන් මොවුන් කළ කැපවීම් සිහි ගන්වමින් **හජ්** වන්දනාවෙහි ඇතැම් වතාවන් අනිවාර්යය කරනු ලැබ ඇත. **නබ් මුහම්මද්** ❖ කුමාණන් ද මෙකුමාගේ පරම්පරාවෙන් පැවත ආ අයෙකි.

ඉස්හාක් (Isaac) ශුච්ච කුමාණෝ -

මෙතුමා නබිවරයෙකි. මෙතුමා "Isaac" යැයි බයිබලයෙහි සඳහන්ව ඇත. මෙතුමාගේ පියා **ඉබ්‍රාහිම් (Abraham)** ශුච්ච කුමාණන් වන අතර මව 'සාරා' කුමියයි. මෙතුමාගේ පුතණුවන් **යාකුබ් (Jacob)** ශුච්ච කුමාණන්ය.

ඉද්‍රීස් (Idris) ශුච්ච කුමාණෝ -

මෙතුමා නබිවරයෙකි. මෙතුමා සැබෑ විශ්වාසනීය උත්තමයකු බව **අල් කුර්ආනයේ** සඳහන් වේ. (බලන්න 19:56,57)

ඉබ්‍රාහිම් (Abraham) ශුච්ච කුමාණෝ -

මෙතුමා නබිවරයෙකි. බයිබලයෙහි **ආබ්‍රහම්** යැයි මෙතුමා අමතනු ලැබ ඇත. මෙතුමාගේ උපන් බිම **ඉරාකයයි**. නබිත්වය ලැබීමෙන් පසු එකල ජීවත් වූ **නුම්රුද්** නම් රජවරයා සත්‍යය වෙත ඇරයුම් කරන මෙන් **අල්ලාස්** එතුමාණන්ට අණ කළේය. **නුම්රුද්** කුරිරු රජවරයකු වූ බැවින් මෙතුමාව ගින්නේ දමා පුළුස්සන්නට උත්සහ කළේය. නමුත් ගින්නෙන් කිසිදු බලපෑමක් මෙතුමාට ඇති වූයේ නැත. පසුව 'සිරියාව' වෙත සංක්‍රමණය කරන මෙන් **අල්ලාස්** මෙතුමාට අණ කළේය. මෙතුමාගේ සියලු දරුවන් **නබිවරුන්** වූ අතර මෙතුමාගේ පරපුරෙන් බොහෝ **නබිවරුන්** ද බිහි වූහ.

ඊ

ඊමානය - දෙවියන් පිළිබඳ වූ විශ්වාසය.

ඊසා/මසීන් (Jesus) ශුච්ච කුමාණෝ -

මෙතුමා **රසූල්වරයෙකි**. බයිබලයෙහි '**ජේසු**' (Jesus) යැයි මෙතුමාව අමතනු ලැබ ඇත. මෙතුමාට **ඉන්ජිල් (Gospel)** නැමැති ධර්ම ප්‍රස්තකය පිරිනමනු ලැබීය. කිසිදු පුරුෂ සම්බන්ධතාවකින් තොරව තම මව වූ '**මරියම්**' (Mary) කුමිය මාර්ගයෙන් උපත ලබා තිබීම මහත් ප්‍රාතිභාර්යයකි.

උ

උමීරා නැමදුම - **හජ්** නැමදුමට සමීප නැමදුමකි.

ක

කලා කද්දර් - සියළු දැනි පැවැත්ම පිළිබඳ පවතින දේව න්‍යායය.

කලීෆා - පොදුවේ ඉස්ලාමීය පාලකයා මෙම නමින් හැඳින් වේ. නියෝජිතභාවය උසුලන්නාට ද **කලීෆා** යනුවෙන් පැවසේ.

- කෘතිය** - **මක්කා** නගරයේ **මස්ජිද්** **හරාම්** නැමැති දේවස්ථානයේ මධ්‍යයේ පිහිටි සමචතුරස්‍ර හැඩයකින් යුත් ගොඩනැගිල්ලයි. මෙය මුස්ලිම්වරුන්ගේ **කිබ්ලාව** හෙවත් **සලාතයේ** දී ඔවුන් හැරිය යුතු දිශාව වේ. මෙය වටා සත් වාරයක් යෑම **හජ්** හා **උමිරාවෙහි** වගකීමකි.
- කාරුන් (Corah)** - **කාරුන්** යනු **නබි මූසා (Moses)** ශුඛ කුමාණන්ගේ ඥාති සහෝදරයෙකි. මොහු බයිබලයේ '**කෝරාහ්**' (Corah) යන නමින් අමතා ඇත. එකල මොහු **ඉස්රාඊල්** පරපුරේ ධනවත්ම පුද්ගලයා විය.
- කිරාඅකය** - එනම් **අල් කුර්ආනය** පාරායනය කිරීම හෝ එය පාරායනය කරන ශෛලය.
- කිතුනුවා** - **නබි ඊසා/මසීහ් (Jesus)** ශුඛ කුමාණන්ව විශ්වාස කරමින් එකුමාණන්ට පහළ වූ **ඉන්ජිල් (Gospel)** ධර්ම ප්‍රස්තකය අනුගමනය කරමින් පැවත ආ ජනයාය. **අල් කුර්ආනය** මොවුන් **නසාරා** යන නාමයෙන් ආමන්ත්‍රණය කර ඇත.
- කුර්සියය** - රජ කෙනෙකුට හිමි සිංහාසනය මෙන්මින් හැඳින් වේ. **අල්ලාහ්ගේ අර්ෂය** හා **කුර්සියය** අති උත්තරීතරය. එය ඔහු මැවූ විශාලතම නිර්මාණයක් වන අතරම මිනිසා විසින් ඒ ගැන උපකල්පනය කළ නොහැක.

ක්‍රියා සටහන් ලේඛනය - මිනිසා මෙලොවෙහි සිදු කරන සියලු යහපත් හා අයහපත් ක්‍රියාවන් **මලක්වරුන්** විසින් සටහන් කරනු ලබනු ඇත. පසුව ඔවුන් කළ ක්‍රියාවන්ට අනුව මතුලොව විනිශ්චය දිනයේ දී ඔවුන්ගේ ක්‍රියා ලේඛනය **අල්ලාහ්** ඔවුන්ට ලබා දෙයි. ඔවුන්ගේ විනිශ්චය සිදු වනුයේ ඉන් පසුවය.

ග

- ගනීමක්** - මෙයට යුද්ධාප්‍රද භාණ්ඩ යැයි පරිවර්තනය කරති. එනම් යුද බිමේ දී සතුරු සේනාවන් හැර දමා ගිය දෑ වේ. (**අල් කුර්ආන් 8:69** පාද සටහන සමග බලන්න.)
- ගුජ්න දෑ** - මිනිසාගේ පංචේන්ද්‍රියන්ට ගෝචර නොවන පාරභෞතික දෑ.

ජ

ජබ්රිල් (Gabriel) ශුඛ කුමාණෝ - **මලක්වරුන්** අතුරින් ප්‍රධානියා වන්නේ **ජබ්රිල් (Gabriel)** ශුඛ කුමාණන්ය. **නබිවරුන්** වෙත **අල්ලාහ්ගෙන්** වහී හෙවත් දේව පණිවිඩ ගෙන ඒමේ කාර්යය එතුමාට පැවරී තිබුණි. ඒ අනුව **නබි මුහම්මද් ශුඛ** කුමාණන්ට ද දේව පණිවිඩ ගෙන

ආවේ එකමාණන්ය. 'ආත්මය'(රුහ්) යන නමින් ද **අල් කුර්ආනය** මෙකුමාණන් අමතන්නේය.

- ජිත්වරුන්** - මිනිස් වර්ගයා හා සමාන මැවුමකි. මොවුන් අග්නි ජාලාවෙන් මවනු ලැබ ඇත. පොදුවේ මිනිසාගේ දෘෂ්ටියට මොවුන් හසු නොවන අතර මිනිසා මෙන් විවාර බුද්ධිය හා තෝරා ගැනීමේ නිදහස හිමි ජීව වර්ගයකි **ෂෙයිතාන්** හෙවත් **ඉබ්ලිස්** ද ජිත් වර්ගයාට අයත් වූවකි.

ත

- තවීරාක් (Torah)** - **තබ් මූසා (Moses)** ශුඛ කුමාණන්ට **අල්ලාස්** පහළ කළ ධර්ම පුස්තකයයි.
- තුලාව** - මිනිසා සිදු කළ සියලු ක්‍රියාවන් විනිශ්චය දිනයේදී ඔහු ඉදිරියේ ඉදිරිපත් කොට ඒවා තුලාවෙහි තබනු ලැබේ. යමෙකුගේ පාපයන්හි තුලාව සැහැල්ලු වී යහ ක්‍රියාවන් හි තුලාව බරැති වූයේ නම් ඔහු ස්වර්ගයට ඇතුලු වන බව **අල් කුර්ආනය** පවසයි. (**අල් කුර්ආන්** 101:6-11)
- තවාර්** - **කෘබාව** නම් **මක්කාවේ** පිහිටි සමවතුරසු ගොඩනැගිල්ල වටා යෑම (ප්‍රදක්ෂණ කිරීම)

ද

- දාවුද් (David)** ශුඛ කුමාණෝ - මෙකුමා **රසුල්වරයෙකි**. **ෆසබූර් (Psalms)** නැමැති ධර්ම පුස්තකය පිරිනමනු ලැබුවේ මෙකුමාටය. මෙකුමාගේ පුතණුවන් **තබ් සුලෙයිමාන් (Solomon)** ශුඛ කුමාණන්ය.
- දේශාන්තරණය** - **තබ් මුහම්මද්** ශුඛ කුමාණන් හා තම මිතුරු අනුගාමිකයින් තමන්ට අත්වුණු හිරිහැර හේතුවෙන් තම මාතෘභූමිය වූ **මක්කාව** හැර දමා, **මදීනා** දේශයට දේශාන්තරණය කළ සිදුවීමයි.

ධ

- ධර්ම පුස්තක ලත් ජනයා** - **අල් කුර්ආනයට** පෙර පහළ වූ **තවීරාක් (Torah)**, **ඉන්ජිල් (Gospel)**, **ෆසබූර් (msPsal)** යන ධර්ම පුස්තක ලැබ ඒවා අනුගමනය කරමින් පැවත එන ජන සමූහයන්.

න

- නබ්වරයා** - **නබ්වරයා** යනු 'වහි' නමැති **අල්ලාස්**ගේ පණිවිඩ ලබා එය දන්වා සිටිමින් මිනිසා යහමග යොමු කිරීම පිණිස ජනයා

අතුරින්ම අල්ලාහ් තෝරා පත් කළ අයෙකි. මොවුහු තමන්ට පෙර ආ රසුල්වරයාගේ නීති මාලාව තහවුරු කරන්නන් ලෙස ක්‍රියා කළහ. මෙලෙස අල්ලාහ් තෝරා ගත් නබිවරුන් ලක්ෂයකට අධික ප්‍රමාණයක් ලොව ජීවත් වූහ. පොදුවේ 'චක්‍රාවරයා' යන යෙදුමද මීට භාවිත වේ. **අල් කුර්ආනය නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් ආමන්ත්‍රණය කරමින් පහළ වූ හෙයින් මෙම අර්ථ සංග්‍රහය තුළ 'නබිවරයා' යන යෙදුම **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන්ට ආමන්ත්‍රණය කරමින් භාවිත වී ඇත.

නූහ් (Noah) ﷺ තුමාණෝ -

මෙතුමා රසුල්වරයෙකි. මෙතුමාණන් බයිබලයෙහි "Noah" යැයි අමතනු ලැබ ඇත. මෙතුමාගේ බිරිඳ හා දරුවකු ඇතුළු සමූහයා දෙවියන් ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින් ඔවුන් සියල්ලන් ජලපහරකින් විනාශ කරනු ලැබීය. නමුත් **අල්ලාහ්** නෞකාවක ආධාරයෙන් මෙතුමා හා මෙතුමාගේ අනුගාමික ස්වල්ප පිරිස ද ඇතැම් සත්වයින් ද ආරක්ෂා කළේය.

ප

පරමාධිපති - මෙහි අරුත් පදය '**රබ්**' යන යෙදුමයි. **අල් කුර්ආනයෙහි** මෙම යෙදුමෙන් සර්ව බලධාරී **අල්ලාහ්ව** හඳුන්වයි. එහි සැබෑ අර්ථය 'විශ්වයන් මවා එය පරිපාලනය කර පෝෂණය කර රැකවරණය සපයන්නා' යන්නයි. එම අදහස අර්ථවත් වන පරිදි මෙම අර්ථ සංග්‍රහය පුරා '**රබ්**' යන යෙදුමට 'පරමාධිපති' යනුවෙන් යොදා ඇත.

පශු කුලයට අයත් සතුන් -

පශු කුලයට අයත් සතුන්ට '**අල් අන්ආම්**' යනුවෙන් **අල් කුර්ආනය** හඳුන්වයි. එනම් එළු, ගව ඔටු යන වර්ගයන්ට අදාළ සිව්පාවුන් මින් අදහස් කෙරෙයි.

ප්‍රතික්ෂේපකයා - **අල්ලාහ්** හා තම ජන සමූහයේ **නබිවරයා** ප්‍රතික්ෂේප කළ පුද්ගලයා වේ.

බ

බිය හක්තිකයා - **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බියෙන් හක්තියෙන් යුක්තව ඔහු පිළිබඳ මතකයෙන් ජීවත් වන්නාය. **අල් කුර්ආනයේ** '**මුක්තකුන්**' යනුවෙන් මොවුන් අමතනු ලැබ ඇත.

ම

මස්ජිදුල් හරාම් - **මක්කාවේ** සමවතුරපු හැඩයකින් යුත් ගොඩනැගිල්ල පිහිටි දේවස්ථානයයි.

- මක්කි සුරාව** - 'මක්කි' යනු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මදීනා නගරයට ගම්බිම් අතහැර දේශාන්තරණය කිරීමට පෙර මක්කා සමයේ පහළ වූ සුරාවන් වේ. මදීනාවේ පහළ වූ ඇතැම් ආයත් මක්කි සුරාවල ද මක්කාවේ පහළ වූ ඇතැම් ආයාත් මදනී සුරාවල ද දක්නට ඇත.
- මදනී සුරාව** - 'මදනී' යනු නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් මදීනා නගරයට දේශාන්තරණය කළ පසුව පහළ වූ සුරාවන් වේ.
- මලක්වරුන්** - ආලෝකයෙන් මවන ලද මැවුමකි. ඔවුනට ස්වකීය නිදහස නොමැති අතර අල්ලාහ්ගේ අණ ඵලෙසම පිළිපදින දේව දූතයෝ වෙති. තවද මොවුහු කිසි විටෙක අල්ලාහ්ගේ අණට අකීකරු නොවෙති.
- මජ්ර** - විවාහයකදී මනමාලයා විසින් මනාලියට අනිවාර්යයෙන් දිය යුතු විවාහ බන්ධන දීමනාව මෙම නාමයෙන් හඳුන්වයි. අල් කුර්ආනයෙහි මෙම දීමනාව නිස්ලා/ෆරීලා යන නම් වලින්ද සඳහන් වී ඇත.
- මර්යම් (Mary) තුමිය** -
 මැය නබි ඊසා/මසීහ් (Jesus) ﷺ තුමාණන්ගේ මැණියන්ය. මෙතුමිය කිසිදු පුරුෂයෙකුගේ මැදිහත් වීමකින් තොරව අල්ලාහ්ගේ නියමයෙන් නබි ඊසා ﷺ තුමාණන්ව ප්‍රසූත කළ උතුම් කාන්තාවකි.
- මි:රාජ්** - මි:රාජ් යනු අහස් නැගීම යන අරුත ගෙන දේ. එනම් නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ව ජබ්රීල් ﷺ තුමාණන් සර්ව බලධාරී අල්ලාහ්ගේ අණ පරිදි ජෙරුසලමෙහි පිහිටි බයිතුල් මක්දිස් නැමැති මස්ජිදයේ සිට අල්ලාහ්ගේ සන්නිධානයට කැටුව ගිය අවස්ථාවයි.
- මුහම්මද් ﷺ තුමාණෝ** -
 මෙතුමා සියලු නබිවරුන් හා රසූල්වරුන්ගේ නායකයා වන අතරම අවසාන නබිවරයා හා රසූල්වරයා ද වේ. මෙතුමා ඇමතීම සඳහා මෙම අර්ථ සංග්‍රහය තුළ 'නබිවරය' යැයි සඳහන් කොට ඇත.
- මු:මින්වරයා** - සර්ව බලධාරී අල්ලාහ්ව විශ්වාස කළ තැනැත්තා. (ඉස්ලාමීය විශ්වාසය නැමැති සටහන බලන්න.)
- මුහාජිරවරයා** - තමන්ට අත්වුණු හිරිහැර හේතුවෙන් තම මාතෘභූමිය වූ මක්කාව හැර දමා මදීනාවට දේශාන්තරණය කළ නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ සමගාමී අනුගාමිකයා. (අල් කුර්ආන් 9:100/59:9)

මුතවාතිර් - “මුතවාතිර් ගණයට අයත් වාර්තා” යනු වාර්තාකරුවන්ගේ සම්බන්ධතා පෙළ බිඳ නොවැටී වාර්තා සම්බන්ධතා කිහිපයකින්ම වාර්තා වූ හඳිසයන්. මෙය කිසිවෙකු විසින් ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි වාර්තාවන්ය.

මූසා (Moses) ශුච්ච කුමාණෝ -

මෙතුමා **ඉස්රාඊල්** ජනයා වෙත එවනු ලැබූ **රසුල්වරයා**ය. **තවරාක්** (Torah) නැමැති ධර්ම පුස්තකය මෙතුමාට පිරිනමනු ලැබූ අතර බයිබලයෙහි මෙතුමා ‘Moses’ යනුවෙන් අමතනු ලැබේ.

ය

යන්යා (John) ශුච්ච කුමාණෝ -

මෙතුමා **නබිවරයෙකි**. එමෙන්ම **නබි zසකරියා** (Zechariah) ශුච්ච කුමාණන්ගේ පුතණුවන්ය.

යෑකුබ්(Jacob) ශුච්ච කුමාණෝ -

මෙතුමා ‘**කන්ආන්**’ දේශයේ ජනයා වෙත එවනු ලැබූ **නබිවරයකි**. තවද මෙතුමාව ‘**ඉස්රාඊල්**’ යනුවෙන් ද හඳුන්වනු ලබන අතර මොහුගේ පරපුර ‘**ඉස්රාඊල්**’ගේ දරුවන් හා ජනයන්’ යැයි හඳුන්වනු ලබති. **නබි යුසුෆ්** (Joseph) ශුච්ච කුමාණන් මෙතුමාගේ එක් පුත්‍රයෙකි.

යුදෙව්වා

- **නබි මූසා (Moses)** ශුච්ච කුමාණන්ව විශ්වාස කරමින් **තවරාක්** (Torah) නැමැති ධර්ම පුස්තකය අනුගමනය කරමින් එන ජන සමූහයාය. **අල් කුර්ආනයේ යහුදී** හෝ **අල්ලදීන හාදු** යන නම්වලින් මොවුන් සඳහන් වී ඇත.

යුනුස් (Jonah) ශුච්ච කුමාණෝ -

මෙතුමා **ඉරාක්** දේශයේ ‘**නයිනවා**’ නම් ප්‍රදේශවාසීන් වෙත එවනු ලැබූ **නබිවරයෙකි**. මෙතුමා තම ජන සමූහයා සමග කෝප වී තම දේශය අතහැර යන විට දී විශාල මත්සයෙකුගේ ගොඳුරට හසු විය.

යුසුෆ් (Joseph) ශුච්ච කුමාණෝ -

මෙතුමා **නබි යෑකුබ් (Jacob)** ශුච්ච කුමාණන්ගේ පුතණුවන්ය. මෙතුමා ගැන ඊර්ෂ්‍යාවක් ඇති කරගත් තම සහෝදරයින් කුඩාවියේ පසු වූ මෙතුමාව අතරමං කොට ගියේය. පසුව එතුමාව සොයාගත් තවලමක් ඊජිප්තුවේ රජුට විකුණා දැමූ අතර රජු විසින් මෙතුමාව හදා වඩා ගත්හ.

ර

රසුල්වරයා - **රසුල්වරයා** යනු මිනිසා යහමග යොමු කරනු පිණිස ජනයා අතුරින් **අල්ලාහ්** තෝරා පත් කර ‘**වහී**’ නම් **අල්ලාහ්**ගේ

දේව පණිවිඩ මගින් නව නීති මාලාවන් ලැබ තම ජනයාට එම ධර්මය ප්‍රචාරය කිරීමේ වගකීම පැවරුණු අයයි. මෙවන් රසුල්වරුන් 313 කට අධික පිරිසක් මෙම මෙහෙය සඳහා පැමිණි බව නොයෙක් වාර්තාවන්හි සඳහන් ව ඇත. **නබි මුහම්මද් ﷺ** තුමාණන් ඉන් අවසාන නබිවරයා හා රසුල්වරයා ය. සියලු රසුල්වරුන්ට නව නීති මාලාවන් පහළ වූ අතර, නබිවරුන් තමන්ට පෙර ආ රසුල්වරයාගේ නීති මාලාව තහවුරු කරන්නන් ලෙස සිටියහ. රසුල්වරුන් සියල්ල නබිවරුන් වුවද නබිවරුන් සියල්ලම රසුල්වරුන් නොවූහ.

රබ් (පරමාධිපති) - 'විශ්වයන් මවා එය පරිපාලනය කර පෝෂණය කර රැකවරණය සපයන්නා' යන අදහස ලබා දෙන අතර මෙම අර්ථ සංග්‍රහය පුරා 'රබ්' යන යෙදුමට 'පරමාධිපති' යනුවෙන් හඳුන්වා ඇත්තෙමු.

රුකුළ - සලාතයෙහි අත්ලෙන් තම දණහිස් අල්ලා තුනටිය නමා සිටින ඉරියව්වයි.

ල

ලව්නුල් මන්සුල් - එය අල්ලාහ් අබියස වූ ආරක්ෂිත ඵලකයකි. භෞතික හා පාරභෞතික සියලු දෑ අල්ලාහ් විසින් මැවීමට පෙර ඉන් මන්තට සිදු වන්නා වූ සියලු කරුණු එම ඵලකයෙහි අල්ලාහ් විසින් සටහන් කර ඇත.

ලුත් (Lot) ﷻ තුමාණෝ - මෙතුමා නබිවරයෙකි. එමෙන්ම **නබි ඉබ්‍රාහිම් (Abraham) ﷻ** තුමාණන්ගේ සොහොයුරාගේ පුතණුවන්ය. මෙතුමා තම සමූහයා අල්ලාහ් වෙත ඇරයුම් කළ ද ඔවුන් එය ප්‍රතික්ෂේප කොට සමලිංගික සේවනයේ යෙදුණහ. ඔවුනට දඩුවමක් වශයෙන් අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ මුළු ගම්මානයම කණපිට පෙරළා විනාශ කළේය.

ව

වයිල් - 'වයිල්' යන්නට අර්ථ කිහිපයක් ඇති අතර දැඩි දඬුවම, නිරයේ සැරව හා රුධිරයෙන් පිරි මිටියාවක, විනාශය හා බේදය යන්න ඉන් සමහරකි.

වහී(දේව පණිවිඩ)- වහී යන පදයේ පදානුගත අරුත 'රහස්‍යය පුවත, දේව පණිවිඩය' යන්නයි. මෙය **ජබ්‍රීල් (Gabriel) ﷻ** තුමාණන් හරහා අල්ලාහ් නබිවරුන්ට පිරිමන ලදී.

(ලොව අවසන්) විනිශ්චය දිනය/(ලොව අවසන්) හෝරාව - සියලු ආත්මාවන් මරණින් පසු මතුලොවෙහි යළි නැගිටුවනු ලබා සියලු ආත්මාවන් ලොවෙහි කළ කී සියල්ල පිළිබඳව

අල්ලාස් විනිශ්චය කරනු ඇත. මෙය 'යවුමුද් දීන්' යන නාමයෙන් හැඳින් වේ. මෙම මළවුන් නැගිටුවනු ලබන දිනය එනම් 'යවුමුල් කියාමා' යන නමින් ද හැඳින් වේ. එදින සිදුවන සිදුවීම් මුල් කරගෙන, පරමාන්ත දිනය - 'යවුමුල් ආකීරා' යන නමින් ද තමන් කළ කී යහ අයහ ගිණුම් විමසනු ලබන දිනය - 'යවුමුල් හිසාබ්' යන නමින් ද නම් කෙරී ඇත. මෙලෙස මෙම විනිශ්චය සිදු වන ස්ථානයට සියල්ලන් රැස්වීම මුල්කර ගෙන ඊට 'මත්ෂර පිටිය' යැයි ද හඳුන්වනු ලැබේ.

විශ්වාසකයින් - සර්ව බලධාරී අල්ලාස්ව හා තම ජන සමූහයේ නබිවරයාව විශ්වාස කර ඉස්ලාමීය විශ්වාසයේ මූලිකාංග සය විශ්වාස කළ පුද්ගලයා වේ. (ඉස්ලාමීය විශ්වාසය නැමැති සටහන බලන්න.)

ශ

ශුද්ධ වූ මාසයන් - ඉස්ලාමීය වන්දු මාස ගණනයට අනුව මුහර්රම්, රජබ්, දුල් කාදා හා දුල් හිජ්ජා යන මාස ශුද්ධ වූ මාස ලෙස සැලකේ.

ඡ

ෂහීද් - 'ෂහීද්' යනු අල්ලාස් වෙනුවෙන් දිවි පිදූ තැනැත්තාය.

ෂෙයිතාන් හෙවත් ඉබ්ලිස් (Satan) - ඔහු මලක්වරයෙකු නොවන අතර මලක්වරුන් සමග සිටි ජීන්වරයෙකි. ඔහු අල්ලාස්ට අකීකරු වූ හෙයින් මිහිතලයට හෙළනු ලැබීය. ඔහු හා ඔහුගෙන් පැවතෙන්නන් මිනිසා තුළ නපුරු බලවේගයන් ඇති කරයි. මෙහි බහු වචනය 'ෂෙයිතාන්වරුන්' යැයි අර්ථ සංග්‍රහය තුළ භාවිත වී ඇත.

ජුඅයිබ් (Jethro) ~~හු~~ තුමාෂෝ - මෙතුමා 'මද්යන්' දේශයේ ජනයා වෙත එවනු ලැබූ නබිවරයකි.

ස

සලාතය - මෙය ඉස්ලාමයේ දෙවන වගකීමයි. සෑම මුස්ලිම්වරයෙකුම දෛනිකව පස් වතාවක් සලාතයේ නිරත විය යුතුය. එනම් සුබ්, ලුහර්, අසර්, මග්රිබ්, ඉෂා යන නැමදුම්ය.

සලාම් - මෙය ප්‍රාර්ථනයකි. එහි අරුත 'අල්ලාස්ගේ ශාන්තිය අත්වේවා' යන්නයි. එහෙත් මෙම 'සලාම්' යන පදය අල්ලාස් හා සම්බන්ධව සඳහන් වී ඇත්නම් එහි අරුත අල්ලාස් ඔහුට ක්ෂමාව පිරිනැමිය යන්නයි. (අල් කුර්ආන් 36:58)

- සදකාව - අනිවාර්යය නොවන දන් දීම.
- සමුද් සමූහය - මොවුන් උතුරු මදිනාවෙහි ජීවත් වූ ආදිවාසී අරාබි ගෝත්‍රයකි. මෙම සමූහයා යහමගට ඇරයුම් කිරීම සඳහා ඔවුනතුරින් **නබි සාලිස්** ~~ෂු~~ තුමාණන්ව **අල්ලාස්** පත් කළේය. ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම් **අල්ලාස්** ඉටු කර දුන්න ද **ඔහු** විසින් පැනවූ කොන්දේසි කඩ කළ හෙයින් මහා හඬක් සහිත භූමි කම්පාවකින් ඔවුන් විනාශයට පත් කරන ලදී.
- සහාබිවරයා - **නබි මුහම්මද්** ~~ෂු~~ තුමාණන්ගේ **නබීත්වය** විශ්වාස කොට ඔහුව බැහැදැක එම විශ්වාසයත් සමගම මරණයට පත් වූ සමකාලීන අනුගාමිකයින් වේ. මොවුන් සියල්ලන් දැහැමියන් වූ අතර **අල්ලාස්**ගේ තෘප්තියට පාත්‍රවූවන් යැයි **අල් කුර්ආනයේ** සඳහන් වී ඇත. එහෙයින් මොවුන් පිළිබඳව දොස් පැවසීම **අල් කුර්ආනයට** හා **නබිවදන්** වලට දොස් පැවරූ සේ වන්නේය. (**අල් කුර්ආන්** 59:10/9:100/48:18)
- සමගාමීන් - මිනිසා විසින් **අල්ලාස්**ට සමාන කළ සියලු මිථ්‍යා දෙවිවරුන්
- සිද්දික්වරුන් - '**සිද්දික්**' යන වචනයට පදානුගත අර්ථය 'සැබෑ සත්‍යවන්තයා' යන්නයි. ඉස්ලාමීය පරිභාෂිතයට අනුව එය සඳහන් කරනුයේ **නබි මුහම්මද්** ~~ෂු~~ තුමාණන්ගේ සගයින්ටය. ඔවුන් **අල්ලාස්** හා **රසූල්වරයාට** අවනත වීමෙහි අන් අයට වඩා විශිෂ්ටත්වයක් දැක්වූහ. තවද **නබිවරුන්ගෙන්** පසු බිය බැතිමත්භාවයෙන් ඉතා උසස් වන්නේ ඔවුන්ය.
- සාලිස්** ~~ෂු~~ තුමාණෝ -
උතුරු මදිනාවෙහි ජීවත් වූ ජනයා වෙත එවනු ලැබූ **රසූල්වරයෙකි**.
- සුලෙයිමාන් (Solomon)** ~~ෂු~~ තුමාණෝ -
මෙතුමා **නබිවරයෙකි**. මෙතුමාගේ පියා **නබි දාවුද් (David)** ~~ෂු~~ තුමාණන්ය. එමෙන්ම මෙතුමා මුළු ලොවම පාලනය කළ රජවරුන් සතර දෙනාගෙන් කෙනෙකි.
- සුජුදය - **සලාතයෙහි** දණින් වැටී නළල බිම තබා සිටින්නා වූ ඉරියව්වයි.
- සුරා - **අල් කුර්ආන්** ව්‍යවහාරයේ නියමිත වදන් සංඛ්‍යාවක් ඇතුළත් වූ කොටසකට '**සුරා**' යනුවෙන් හැඳින්වේ. **අල් කුර්ආන්හි** **සුරාවන්** 114 ක් අඩංගුය. මෙම වචනය **අල් කුර්ආනයට** පමණක් ආවේනික වූ බැවින් මෙයට තනි පදයකින් අර්ථයක් ලබා දිය නොහැක. නමුත් ව්‍යවහාරයේ '**පරිච්ඡේදය**' යනුවෙන් මෙය හැඳින්වේ.
- සුර් - එය විශාල භොරණැවකි. එය පිඹීමෙන් විශ්වය තුළ විශාල කම්පනයක් ඇති වේ. එය **ඉස්රාෆීල්** ~~ෂු~~ නැමැති

මලක්වරයා විසින් දෙවරක් පිඹිණු ලැබේ. ඉන් පළමු භොරණුව පිඹිණු ලබනුයේ ලොව අවසන් දිනය සඳහාය. එවිට ඇති වන්නා වූ කම්පනය හේතුවෙන් මුළු ලොවම විනාශයට පත් වනු ඇත. දෙවන භොරණුව පිඹීමෙන් ලොව ජීවත් වී මරණයට පත් වූ සියලු ආත්මයන් නැවත නැගිටුවනු ලබනු ඇත. (අල් කුර්ආන් 39:68)

zසබූර් (Psalms) - **නබි දාවුද් (David)** ශුඛ කුමාණන්ට **අල්ලාහ්** පහළ කළ ධර්ම පුස්තකයයි. මෙය **තව්රාක් (Torah)** නම් දේව පුස්තකයට පසු පහළ වූ ධර්ම පුස්තකයයි. මෙය ඔවුන්ගේ දහමෙහි ධර්ම මූලාශ්‍රය වේ.

zසකාතය - තමන් සතු නියමිත වස්තූන් කිහිපයක් නියමිත කොන්දේසින් මත නියමිත පිරිස් අටකට අනිවාර්යයෙන් දිය යුතු පුත්‍රයාගිලී දානයකි. මෙය ඉස්ලාමීය ප්‍රධාන අංගයන් පහෙන් එකකි.

zසක්කුම් ගස - **zසක්කුම්** යනු අරාබිකරයේ කාන්තාරවල දක්නට තිබෙන එක්තරා තිත්ත ගසකි. මෙය 'නිරා වැසියන්ගේ ආහාර වනු ඇත' යැයි ද ලොවේ ඇති සාමාන්‍යය ගස් මෙන් නොවන බව ද **අල් කුර්ආනයේ** සඳහන් වී ඇත. (අල් කුර්ආන් 44:43)

zසකරියා (Zechariah) ශුඛ කුමාණෝ -

මෙතුමා **නබිවරයෙකි**. වයස්ගත වන තෙක්ම මෙතුමාට දරුවන් නොවීය. දිගු කලක් තිස්සේ මෙතුමා කළ ප්‍රාර්ථනාව **අල්ලාහ්** පිළිගෙන මෙතුමාට දරු සම්පතක් ලබා දුන්නේය. එසේ ප්‍රාර්ථනා කොට තමන්ට හිමි වූ පුතණුවා **නබි යස්යා** ශුඛ කුමාණන්ය.

හ

හදීස්/සුන්නා - **නබි මුහම්මද්** ශුඛ කුමාණන් කළ, කී හා අනුමත කළ දෑ වේ.

හවුල්කරුවන් - **අල්ලාහ්**ගේ නිර්මාණයන්හි හවුල්කරුවන් යැයි මිනිසා විශ්වාස කළ සියලු මිට්‍යා දෙවිවරුන්

හජ් නැමදුම - ලෝවැසි මුස්ලිම්වරුන් **හජ්** මාසයේදී **මක්කා** දේශයට පැමිණ ඒ ආශ්‍රිතව කරනු ලබන නැමදුමකි.

හර්බි ප්‍රතික්ෂේපකයා -

මුස්ලිම්වරුන් සමග යුද පිටියේ යුද වදිමින් සිටින දේව ප්‍රතික්ෂේපකයා.

හිජ්රත් - දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ හිරිහැර හේතුවෙන් **නබි මුහම්මද්** ශුඛ කුමාණන් හා එතුමාගේ අනුගාමිකයින් මක්කාව හැරදමා වෙනත් දේශයකට දේශාන්ත්‍රණය කළ සිදුවීමයි.

- හිජිර** - වන්ද වර්ෂය අනුව හිජිර වර්ෂය ගණනය කරනු ලැබේ. මෙම වර්ෂය ආරම්භ වනුයේ **නබි මුහම්මද්** ශ්‍රී කුමාණන් **මක්කාවේ** සිට **මදීනාව** වෙත දේශාන්තරණය කළ සිදුවීම පෙරටු කරගෙනය.
- හාමාන් (Haman)** - ඊජිප්තුව පාලනය කළ **ගිර්අවුන් 'රමසේස්'** නමැති අධිරාජ්‍යයාගේ ප්‍රධාන මන්ත්‍රීවරයා.
- හාරූන් (Aaron) ශ්‍රී කුමාණෝ** - මෙතුමා **නබිවරයෙකු** වන අතර **නබි මුසා ශ්‍රී කුමාණන්ගේ** සොහොයුරාය. **'ගිර්අවුන්'** (Pharaoh) නම් කුරිරු අධිරාජ්‍යයා වෙත සත්‍ය පවසන්නට ගිය අවස්ථාවේ මුසා තුමාට සහකාරයකු ලෙස මෙතුමා පෙනී සිටියහ. (අල් කුර්ආන් 20:42 සිට බලන්න)
- හුරුල් ඊන්** - දැකුම්කලු නෙන් පිනවන පබසර කැලුම් දිවෙන නෙතින් යුත් ස්වර්ග කන්‍යාවන්.
- හුද් ශ්‍රී කුමාණෝ** - මෙතුමා **'යෙමන්'** දේශයේ විසූ ජනයා වෙත එවනු ලැබූ **රසුල්වරයෙකි.** මෙතුමාගේ ඇරයුම ප්‍රතික්ෂේප කළ තම ජන සමූහයාව **අල්ලාහ්** දරුණු දැඩි සුළඟකින් විනාශ කළේය.
- හොරණූව** - එය විශාල හොරණූවකි/නලාවකි. අවසන් දිනයේ එය පිඹීමෙන් විශ්වය තුළ විශාල කම්පනයක් සිදු වේ. එය **ඉස්රාෆීල් ශ්‍රී නැමැති** දේව දූතයා විසින් දෙවරක් පිඹිණු ලැබේ. ඉන් පළමු හොරණූ පිඹීම සිදු වනුයේ ලොව අවසන් දිනය සඳහාය. එවිට ඇති වන්නා වූ කම්පනය හේතුවෙන් මුළු ලොවම විනාශයට පත් වනු ඇත. දෙවන හොරණූ පිඹීමෙන් ලොව ජීවත් වී මරණයට පත් වූ සියලු ආත්මයන් නැවත නැගිටුවනු ලබනු ඇත. පසුව සියලු ආත්මාවන් අතර විනිශ්චය සිදු වේ.

෩

ගිර්අවුන් (Pharaoh) - පෙර යුගයේ ඊජිප්තුව පාලනය කළ රජවරු හැදින් වූයේ **ගිර්අවුන්** යන නමිනි. **අල් කුර්ආනයෙහි** බොහෝ ස්ථානයන්හි සඳහන් **නබි මුසා ශ්‍රී කුමාණන්ගේ** සමයේ රජ කළ **ගිර්අවුන්ගේ** නාමය **'රමසේස්'** ය.

අරාබි පදය	අක්ෂර පරිවර්තනය	භාෂා පරිවර්තනය	භාවිතය
Ⲅⲉⲛⲏ	සල්ලේලාහු අලෙහි වසල්ලම්	ඔහු වෙත ශාන්තිය හා සමාදානය අත් වේවා	නබි මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්හට 'මුහම්මද්' යන නාමයෙන් හෝ 'නබි', 'අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන්', 'රසූල්' යන නාමවලින් එතුමාණන්ව ආමන්ත්‍රණය වන විට මෙම පැතුම යෙදෙයි
Ⲅⲉⲛⲏⲁ	අලෙහිස් සලාම්	ඔහු වෙත ශාන්තිය අත් වේවා	'නබි,රසූල් හා මලක්වරුන්ගේ' නම් ආමන්ත්‍රණය වන විට මෙම පැතුම යෙදෙයි
Ⲅⲉⲛⲏⲁ	රලියල්ලාහු අන්හු	ඔහු පිළිබඳ අල්ලාහ් තෘප්තියට පත් විය.	සහාබිවරයෙකුගේ* නම ආමන්ත්‍රණය වන විට මෙම පැතුම යෙදෙයි
Ⲅⲉⲛⲏⲁ	රලියල්ලාහු අන්හුම්	ඔවුන් පිළිබඳ අල්ලාහ් තෘප්තියට පත් විය.	සහාබිවරුන් දෙදෙනෙකුට වැඩි දෙනෙකුගේ නම් ආමන්ත්‍රණය වන විට මෙම පැතුම යෙදෙයි

බටහිර අරාබි ඉලක්කම්	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 200 300 400 500 600 700 800 900 1000
නැගෙනහිර අරාබි ඉලක්කම්	Ⲁ ⲁ Ⲃ ⲃ Ⲅ ⲅ Ⲇ ⲇ Ⲉ ⲉ ⲁⲀ ⲂⲀ ⲃⲀ ⲄⲀ ⲅⲀ ⲆⲀ ⲇⲀ ⲈⲀ ⲉⲀ ⲁⲀⲀ ⲂⲀⲀ ⲃⲀⲀ ⲄⲀⲀ ⲅⲀⲀ ⲆⲀⲀ ⲇⲀⲀ ⲈⲀⲀ ⲉⲀⲀ

